

تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

رومان

ENCESE
مركز الدراسات والبحوث الثقافية

به اختيار عهلى

شطارى مؤسقىاره سىپىيا كان

www.ira.ablamontada.com

منتدى اقرأ الثقافى
منتدى اقرأ الثقافى

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

براي دائلود كتابهاي مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا النقافي)

بۆدابهزاندنی چۆرهها کتیب:سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

www.Iqra.ahlamontada.com

www.Iqra.ahlamontada.com

ئىلكتېب (كوردى ، عربى ، فارسى)

شارى مۇسقىارە سىپىيەكان
بەختيارەلى

ناوہندی رۆشنبیری و ھونہری ٺہندیښه
بہرہوہری چاپ و بڼوکرښه: دانامہ لاجہسہن
بہرہوہری ھونہری: باسم رھسام

ناوی کتیب: شاری مؤسیقارہ سببہکان

ناوی نووسر: بہختیار علی

بابہت: پیمان

تربہتی چاپ: سبہم ۲۰۱۴

چاپخانہ: رجایی / تاران

تیراژ: (۱۰۰۰) دانہ

نرخ: (۲۰۰۰۰) دینار

ژمارہی سپاردن: لہ بہرہوہری بہرایہتی گشتی کتیبخانہ گشتیبہکان
ژمارہ (۲۲۲۵) سی سالی (۲۰۱۳) سی پتیراوه.

ISBN: 978-1-63068-980-3

مالی ٺہم بہرہمہ پارلیراوه. بہہی رھامہندی نووسر، ہیج کھس و کتیبخانہ و چاپخانہ پیک لہ
ناوموی ولات و دھرومیدا مالی کۆپیکرنن پان لہ چاپدانمہ ٺہم کتیبہی نیبہ. ھدروھا کھس
مالی ٺہموی نیبہ ہن رھامہندی نووسر ٺہم بہرہمہ پان بہشیکسی بھاتہ سدر تۆری نینتہرنیت
پان لہ شیومی CD و کتیبی خوینراوهدا بو مہبستی بازرگانی تۆمریکات. بہ پینھوانہشموہ
بوو بہ بووی بہرپرہسپاریتی پاسایی دہبیتھوہ.

ناوہندی رۆشنبیری و ھونہری ٺہندیښه/ ٺہندیښه بۆ چاپ و بڼوکرښه

سلیمانہ - شہ قامی مہولہوی - تہلاری سیروانی نوی - ٺہومی چوارہم

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

تیمه هه‌میشه ده‌ژین، نه‌وه‌ی ده‌مریت و به‌سه‌ر ده‌چیت
زه‌مان خو‌یه‌تی.

(ئیریش ماریا ریمارک)

دواهه مین دهرکهوتنی شاروخی شاروخ

سه رهتای نه م چیرۆکه مان له فرۆکه خانەیی سخپهۆله وه له نزیک نه مسته ردامه وه دهست پئیده کات، سالی ۱۹۹۸ که بۆ دووه مجار ده مویست بگه ریمه وه بۆ کوردستان. نه وکات له ناو گه لیك کیشه و گرفتیی گه وری ژياندا نو قمبروویوم، پۆزگارێک ده ژيام به سه ختی له دلوه پیکرابووم و باوه ریم به شتیك نه مابوو، هر له وه هغه یه دا ژنه که م بیهۆ ته لاقنامه یه کی له دادگاوه بۆ ناردم و نیوان من و نه وه بۆ هه تا هه تایه کوتاییهات. بۆ چاره سه رکردنی نه و کیشه یه و سه ره به رشتیکردنی منداله کانم، ده بایه له رینگای شامه وه بگه ریمه وه بۆ ولات. له به رده م نوسینگه کانی هیلی ناسمانی سووریدا، سێ ریز خه لک جانتا کانیان بارده کرد، من له ریزی دهسته راستدا وه ستابووم که ده نگیک هاواری لی کردم: مامۆستا... مامۆستا، به ریز، به لێ له گه ل تۆمه، نا به لێ جه نابت، به لێ، تۆ کور دیت؟ مامۆستا گیان من ده تناسم، نا به هه له دا نه چووم... وانیه، تۆ مامۆستای نوسه ره عه لی شه ره فیاریت، وا نییه.. تۆ نه و نیت؟

کورێکی گه نج بوو، سه ره تا پای جلی سه پی بوو، تی شیرتیکی سه پی «له وانەیی یاریزانه کانی گۆلف له به ریده که ن»، پانتۆلیکی سه پی، جووتیک پیلای بریقه داری سه پیشی له پئیدا بوو. ریزیک خه لک له نیوانماندا بوو، نه وه له به رده م که چه که دا بوو که جانتا کانی ده کیشیت، پئیده چوو شتیکی زیادی هه بییت و خانمی هیله هه واییه که بواری نه دات ده رچیت، من هیچی

ئەوتۆم لەگەڵ خۆمدا نەهینابوو، جاننایەکی چکۆلانە نەبیت، جلی خەوتن و دەرمانی دان و کەلوپەلی پریشتاشینەگەمی تێدابوو. من گووتم: بەلێ من ئەوم، عەلی شەرەفیارم فەرموو دەتوانم چیت بۆیکەم؟. شتەکان کەمیک ئالۆزگا و ناریک هاتنە بەرچاوم، من کە یفم بەو نەدەهات لەسەفەردا خەلکی ناسیاوم لەگەڵداییت، لە مندالییەو حەزم لەسەفەرە بە تەنیا، پاشان زۆری ئەوانە لەسەفەردا تووشیان دەهاتم هیندە کێشەیان بۆ دروستەکردم یارمەتیا نەدەدام. کورپکی گەنج بوو، چوار خالی سووری چکۆلانە، وەک ئەوێ پاشماوەی چوار دڵۆپ خوینی زۆر نیرین و کالەو بوویت لەسەر لاملی بوون، کورپکی چاوشینی جوان بوو، نەمزانی ناخۆ شتەکانی خۆی لە شوینی بارکرینەگەو پەوانەکرد یاخود نا، پێدەچوو بینینی من کەمیک شپرزەیکردییت، ئاگادار بووم لە پیزەگە هاتەدەری و گووتی: مامۆستا تۆ دەگەریتەو بۆ کوردستان؟ وانییە تۆ دەگەریتەو بۆ ئەوێ؟. من گووتم: بەلێ عەزیزم، بەلێ، من دەگەریتەو بۆ کوردستان.

زەرفیکی سپی دامی و گووتی: ئەگەر دەتوانیت، ئەگەر بە ئەرک ناییت، ئەم زەرفەم بۆ بەریتەو بۆ ئەوێ، چونکە من دەچم بۆ شارێکی تر، شارێکی زۆر دوورتر لەوێ، هیند دوور کە کەس دەستی ناگات، دەبیت یەکیک هەبیت ئەم زەرفەم بۆ بگەیتیتەو کوردستان و بیداته دەست کچیک بە ناوی پەوشەنی مستەفا سەقزییەو. ناوینیشانەکی لەسەرە، ژمارە تەلەفوونەکەشی لەسەرە.

بەویدا کورد دەرمان و شامپۆ و پیللو و کریمی دەموچاویان لە هەر شت زیاتر لە ئەوروپاوە دەناردەو بە بیزارییەو گووتم: دەرمانی فشاری خویفە؟ زەیتی قرژە؟ شامپۆی پانتینە یاخود چی؟.

سەری باداو گووتی: نا مامۆستا، نا... ئەمە شتیکی ترە، ئەمە مۆسیقایە، پەوشەنی مستەفای سەقزی مۆسیقاره، قوتابی پەیمانگایە، من

لە ھەموو قۇناغەكان نەمۆنەم بۇ ناربوو، لە ھەموو قۇناغەكان .
 كۆمەلەك دەفتەرى نۆتە و سى دى بوون، ھەموویانى لە زەرفەكە
 دەرھیناوتى گوتى تەماشابەكە، لە ھەموو قۇناغەكانى مېژووى مۇسیقا نەمۆنە
 بۇ ھەلبەرلاروو، لە پىنسانس «ئەمیلیۆ دى كافالیرى» م بۇ ھەلبەرلاروو
 لەگەل «گېوفانى پیرلۆگى دە پالاسترینا». لە قۇناغى «بارۆك» دەزانم
 ھەزى لە «ئەنتونیۆ فیقالدى» ، نەمۆنەكە تریشم بۇ ناربوو «ھینرى
 پورسېلى» لە كلاسیكەكان «ھایدن» و «مۆزارت» م بۇ ناربوو، لە
 رومانتيكەكان «گېوشینۆ پۆزىنى»، ئا پۆزىنى مەزن، كە خۆم زۆر ھەزم
 لیتەتى لەگەل «مېندلسۆن» و «جۆن شتاينەر» دا، ھەتا لە نوسەرە
 مۇسیقیە مۆدېرنەكانیش شتم بۇ ناربوو «بنیامین بریتن» م بۇ ناربوو،
 «نۆناتۆس ھاوس» م بۇ ناربوو، «ماركۆس شتۆك ھاوژن» م بۇ ناربوو .
 مامۆستا شەرەفیار لە تۆ باشترم دەستناكەوئیت، ئەم شتانەى پیاپنیرمەو،
 لە تۆ باشترم دەستناكەوئیت .

من گوتم: ئەگەر ژمارەى تەلەفونەكەى لەسەر بیئت، بەچاوان، گرنگترین
 شت ژمارەى تەلەفونەكەىە .

ئەو گووتى: نا گرنگترین شت ئەو یە بیدەیتە دەست خۆى، سەد دەر
 سەد دلنیاپیت كە ئەو رەوشەنى مستەفای سەقزییە، گەر دلنیاپیت بوویت
 نەیدەیتى، چونكە ئەو شتانەى ئەو بە تۆى دەلئیت زۆر گرنگن، زۆر زۆر .
 مەسەلەكە ھەر ئەو نىیە تۆ كتیبى نۆتە و سى دى مۇسیقاكانى بدەیتى،
 بەلكو شتیكى تریشه كە ئەو پئیت دەلئیت .

من بە سەرسامییەو پرسیم: مەبەستت پاسپاردەیهكى تایبەتییە، من
 بۇ تۆى بھینمەو یاخود چى؟ بەلام گەر ئەو پاسپاردەیهكى بۇ تۆ ھەبوو،
 چۆن بھینمەو؟ چۆن پئیتبۆیم؟ ئایا من بەرپۆزتان دەبینمەو؟؟

گووتى: نا، نا، ھەرگیز، من و تۆ یەكترى نابینینەو، من دەچم بۇ
 شارێكى تر، ئەمە ئواھەمین چاوپێكەوتنى من و تۆیە . لێرە بە دواوہ تۆ

تا ههتا ههتایه من نابینیت.

به کهمیگ په شوکان و نا حالیبوونهوه، لیم پرسی: به لام بلیم کی ئم
شتانهی بۆ ناروویت؟

گووتی: بلن شاروخی شاروخ، شاروخ مههدی شاروخ... دلشکاوترین
نهیژهنی دنیا تا پۆزی قیامت.

من ویستم ههندیگ پرسیری لیبکه، دهستی گرتم و گووتی: ئهفسوس
که کاتم نییه. دهبیت برۆم، دهبیت برۆم، تۆ نازانیت، مامۆستا چهند
گرنگ بوو تۆ ببینم، نازانیت چهند ماوهیهکی کورتم ههبوو، زۆر شتی
گرنگ لهسهر ئم دیداره ی من و تۆ وهستاوه، تا دهگهیتهوه کوردستان
بیری لیمه که رهوه، تیگه یشتنی ئاسان نییه، به لام جهلدهتی کۆتر هه موو
شتیکت بۆ پوونده کاتهوه، چی پرسیاریکت ههیه، دهتوانیت له جهلدهتی
کۆتری بکهیت، من هیچ نیم، من که پۆشتم ئیدی نامبینیتهوه.

به بیسه برییهوه پرسیم: تۆ ده لئیت چی؟ جهلدهتی کۆتر کییه؟ من
کهس ناناسم بهو ناوهوه.

به خهندهیهکی پر نهینیییهوه گووتی: جهلدهتی کۆتر، ئه و کورپهیه که
له شاری مۆسیقاره سپییهکانهوه هاتۆتهوه.

گووتم: شاری چی؟

به نارامیییهوه نوویاره یکردهوه: شاری مۆسیقاره سپییهکان.

له و کاته دا من گه یشتبوومه بهر ده می ئه و جیگایه ی جانتا چکۆله که می
لێبارده که م. زهر فی سپی، ئه و سپیپۆشه نه ناسه هه ر به ده ستمه وه بوو،
خانمیک سهیری پاسپۆرت و بلیته که ی کردم و جانتا که ی کیشاو له سه ر
باندیکی لاستیکی سرنژ، په وانیه ی جیگایه کی نادیری کرد. که بۆردین
کارته که م وه رگرت، ئاو پمدا به وه ویستم قسه کانم له گه ل ئاغای شاروخی
شاروخدا ته وایکه م، که وه ک شیت و شه وێر هاته بهرچاوم، به لام نه مابوو.
ئه و ماوه که مه ی تا فرینسی فرۆکه که له بهرده ممدا مابوو، بهر له وه ی بچه

ترانزیتو، همووی له نویی نهو کورپه سپیپۆشه گه پام و نه مدۆزییه وه .
 بهرده می هموو هیله ئاسمانییه کان گه پام، چهند کافیتیریا و ورده بازارێکی
 ناو فرۆکه خانه که گه پام، له هیچ جیگایه که بهرچاوم نه که وتیه وه . بهر له وهی
 بچمه شوینی چیکی پاسپۆرتیه کان و دوا جیگای پشکنین، نووباره هموو
 نهو زهره م دهرهیناییه وه و ته ماشامکرده وه، هیچ شتیکی تیانه بوو جیگای
 گومان بیته، شته کانم پێچاییه وه و ژماره ی ته له فونه که م به جیا له دهفته ری
 ژماره کاندای نوسی و له تهنیشتییه وه نوسیم: رهوشه ن مسته فا . به گشتی
 پیموایه ناغای شاروخ یه کیکه له و کورده به دب ختانه ی سه فهری درێژو
 نه بوونی په ناهه نده گی و فشاری غوریته شیتیانکرده . من خۆم دهردی
 گهره م هه بوو، بیته وهی چیتیر بیریکه مه وه له سخپۆله وه به ره و دیه شق
 سواریبوم . نه وه سه ره تای سه ره تای ئه م پۆمانه بوو که دوا جار له جیگایه ی
 دیکه دا نوور له زهوی و زه مانای ئاسایی دوا بیته .

من دوا ی گه پانه وه م به هه فته یه ک، له دوکانی نۆستیکه وه ته له فونم بو
 نهو ژماره یه کرد که له سه ر زهره سپییه که بوو، کچیکی ئیجگار دهنگ
 ناسک و هیمن هه لیگرت، وهک نه وهی له سه رزه مینیکی تره وه قسه بکات،
 وهک نه وهی له خه ونیکی قوولدا بیته، وهک نه وهی مۆسیقایه کی ته لیسمای
 له دهنگیدا بیته و بیه ویت به و مۆسیقایه فریوتبدا ته وه لامیدامه وه .
 من پیمکووت: بهرپێز، من ناوم علی شه ره فیاره، له ئه لمانیا ده ژیم .
 پاسپارده یه کی تاییه تیم بو خانم رهوشه ن مسته فا هیه، ده مه ویت به
 شه خسی له گه ل نهو خانمه دا قسه بکه م، نه گه ر گونجاو بیته .
 خانمه دهنگ ناسکه که گووتی: به لێ مامۆستا شه ره فیار، من
 چاوه پێمه کردیته ... هه موومان چاوه پێسی تو ده که یین؟

به سهرسامییه وه گووتم: بیووره نه مده زانی هیند په له تانه، باوره پرکه نه مده زانی، من کیشه و گپچه لیکي زور له ژيانمدايه، به هر حال گهر ئیستا ناماده بن، من هر ئیستا ده توانم شته کان بگه ینمه ده ستان. گهر ناو نیشانی خۆتم بده یتي، ئیستا تاکسییه ک ده گرم و دیم.

خانمه که گووتی: نا مامۆستا، ئیمه چاره پرسی خۆت ده که ین، ئیمه چاره پرسی به پیزتان ده که ین، به تایبته جه لاده تی کوتر.

جاریکی تر به سهرسامییه وه پرسیم: ئاه خوای گه وره، جه لاده تی کوتر کییه؟ من هه وه نیمه زه رفیکم بو تو هیناوه ته وه، کاتیکی زور که مم هه یه، شه و پوژ به ریگای دانگا و تاپوور نه مسه ره وسه ره وه م، ده مبوریت خانم... ده مبوریت... به لام خانم پیمبلن ناغای جه لاده تی کوتر چی له من ده ویت؟

ده نگه که به هه مان هیمنی و ناسکی خۆیه وه، بن په شوکان گووتی: ده زانین هه موو ده زانین که تو چه ند سه رقالت، به لام شتیکی نیجگار گرنگه، حیکایه ته که شتیکی پر نه ینیه، تیده گه یت مامۆستا، ئیمه هه موومان پیشتی کتییه کانی تو مان خویندۆته وه، هه موومان، شه وه بریاریکی به کو مه ل بوو، تو ته نیا که سیکی ده توانیت بینوسیت... ته نیا که سیکی.

من پیاویکی بیسه بریووم، خه لکانیکی زور منیان به باشتی نوسه ری شه وه مانه ده زانی، به لام ده بیته بلیم که شه وکات له حالیکدا نه بووم بیهر له نوسین بکه مه وه، نوسین مایه ی هه موو دورد و به لا گه وره کانی ژانی من بوو، ئاه... بوه ستن زور نوسه ری تریش هه ن وایان گو تو وه، به لام که س به شه ندازه ی من دهردی له نوسین نه بینیه وه، پتر له شه ش مانگ بوو هیچم نه نوسی بوو، هینده ی قه له مم ده گرت به ده ستمه وه، کاره ساتیک له ژيانمدا روویده دا، هینده ی کتییکم ته واوده کرد شتیکی تراژیدی پۆحمی هه لده ته کاند. نا باکم به و جنیو و روویانه نه بوو که له وسه رده مه دا پوژنامه کان له سه ر من بلایانده کرده وه، پیمو بوو هه موو تی کستیکی گه وره

هميشه كۆمه لايىك نوزمنى گه مزه ي هه يه، منيش پۇرئىك له پۇرئان له و نوسه رانه نه بووم خه لكى گه مزه بعترسينن، به پيچه وانوه هينزى خۆم له وه دا ده بينى كه توانايه كى سه رسوپه ينه رم تيدايه به پياوانى بيده ماغ پيىكه نم و له سه ر ئيشكرىنى خۆم به رده وام بم. به لام هيدى هيدى نوسينم وهك پزنگايهك ده بينى به ره و مه رگ.

به كه ميىك كه مته رخمى و گالته جارپيه وه گوتم: نه ها خانم، ده ترسيم توش له وانه بيت، كه زيانى خويانم بۆ ده خه نه سه ر بوپه ره و پيمده لئين، ئاغاي شه ره فيار بمانكه به پۇمان، بمانكه به چيرۆكىكى خۆت، عه زيزم گه ر مه سه له كه به وجۆره يه له بييركه، چونكه من وازم له نوسين هيناهه، چاكتر وايه چيرۆكنوسىكى تر بدوزيته وه. تيناگم نه وه دهره چپيه بلاوبۆتوه، چما چى بووه وا هه موو خه لىك له ناكاه ده يانه وئيت بين به پاللاهوانى چيرۆك؟

كهچكه به سه بريكه وه پيىكه نى و گوتمى: مامۇستا ده بيت به هينى قسه بكه ين، هه موو ده زانين ئاسان نييه مرؤفئىك رازيبكه يت كتيبئىك بنوسيت، هه موو ده زانين. به لام...

من زۆد ئاره زوى قسه كردنم نه بوو، هه ناسه يه كم هه لكىشاو كه ميىك خۆم ئارامكرده وه گوتم: خانم، به هه رحال كه شته كانم بۆ هيناييت، ده توانين زياتر قسه بكه ين... ده توانيت هه موو شتىكم بۆ پوونبكه يتوه، مه ترسه، من گوئىگرئىكى باشم. هه ميشه ش به مجۆره بيتسه برنيم.

ئواي نوو پۇرئ له و په يوه ندييه بۆ به كه مجار جه لاده تى كۆترم بينى. دياره هينشا نۆزروه چيرۆكى چاوپيىكه وتنى خۆم و جه لاده تى كۆترتان بۆ باسبكه م، كه به جۆرئىك له جۆره كان ده كه وئته ناوه راستى نه م پۇمانه وه، به لام وهك سه رها ده بيت بلئم كه نه م پۇمانه ي نه مرؤ ئيوه ده يخويننه وه، به ره مى نه و چاوپيىكه وتنه خه يالى و سه يره بوو كه چه ند سالىك له مه ويه ر له نيوان من و نه و كووه دا پوويدا، كه نه و سه رده مانه

لە نىوان كۆمەلىك جىھانى جىاواز جىاوازدا لە گەرمەى ھاتوچۇدا بوو. من لەگەل ھەموو بېكاتى و دەردەسەرىيە گەرەكانى ژيانمدا، بواجار دەبايە كىتېبىكى تر بنوسم، ئەو بەكەمجارىو قەبوولېكەم كىتېبىك بنوسم پالەوانە راستەقىنەكەى بناسم و بىنىبىتەم، قەبوولېكەم پۇلى خۆم وەك نوسەر كورتبەكەمەو و دەسەلاتىكى زۆر بدەم بە بەكەك لە پالەوانەكان. تەنبا شىتېك ئىستا پىويستە بىزانن ئەو رېكەوتنە سەيرەيە كە لەسەرەتاوہ لەگەل جەلادەتى كۆتردا بەستم، ئەوہى من مافى ئەوہم ھەبىت، بەشىكى حىكايەتەكە بگىرەمەو، مافى ئەوہم ھەبىت لەو بەشانەدا كە ئەو دەيگىرپتەوہ دەسكارى دارپشتن و شىوازى حىكايەت و سروشتى زمان بەكەم. مافى ئەوہم ھەبىت لە كویدا ويستم من بىم بە حىكايەتخوان، تەواو وەك شانۆگەرىيەك كە دەرھىنەرەكەى خۆى لە نىو شانۆگەرىيەكەدا دەبىتە ئەكتەر و حىكاتخوان. بواجار من ئەو بە شىوہەك لە شىوہەكان ئەم كىتېبەمان بەشكرد... ئىستا دلنىام ھەمووتان دەپرسن، جەلادەتى كۆتر كىيە؟ چ جۆرە مۇقىنكە؟ چ جۆرە ژيانىك ژياوہ شايستەبىت مۇؤف بىكاتە پۇمان؟ چاكتر وايە لەسەرەتاوہ خۆم ھەموو شىتېكتان بۇ بگىرەمەو.

کتیبہٴ یہ کہم

(به حیکایه تی عه لی شه ره فیار)

ونبوون له شارپکی خه یالیدا له باشوور

له ناوه پاستی سالی ۱۹۷۰ دا، دوی شه ش مانگ له له دایکبونی جه لاده تی کوتر، خاتوو «مهریم فهیزی» به نه خۆشییه کی نه زانراو کۆچی دوايیکرد. پیده چیت به شیک له هۆی مردنه کی بگه پرته وه بو ئه و دهر د و مه راقه زۆره ی دوی جیابوونه وه ی له هه ردوو کورپه کی تووشی هاتووه . به سۆنگه ی هه ر شتیک بیټ، باوکی جه لاده تی کوتر، دوی شه پرتکی دریز و بیحاسل له گه ل خزمانی خۆیدا، سویندیک کی گه وره ده خوات که تامردن نه هیلتیت مه ریم چاوی به دوو کورپه کی بگه ویت. سویندیک کی بیپه حمانه که ده بیته مایه ی مردنی خانمیک کی ناسک که شایسته ی جۆره مه رگیک کی له و چه شنه نییه . که مه ریم ده مریت، له گوندیک کی دوری سه ر سنووردا ده خریته ژیر خاک و پاش ماوه یه کی زۆر کورت له بیر دونیا ده چیته وه . به وجۆره جه لاده تی کوتر هه رگیز دایکی خۆی نابینیت، ژنیک که سه فه رتکی کورت به سه ر زه ویدا ده کات و ده مریت، بیته وه ی وینه یه کی چکولانه ش دوی خۆی جیبه یلتیت. به لام پیده چیت ئه و ژنه که ژیانیک کی وا کورت و ناچیز ژیاوه، ئیراده یه کی قوولی له منداله چکوله کی خۆیدا جیبه شتبیټ، ئیراده یه کی ئاسنین بو په رینه وه له مردن و پزگاریبون له فیل و ته له و مه کره کوشنده کانی. ئیراده یه ک هیدی هیدی له ناو په وتی ئه م پۆمانه دا زیاتر و زیاتر ئاشکراده بیټ، به جۆریک مرؤف له کۆتاییدا وه سوه سه و خه یالی ئه وه ی لادروست ده بیټ که له نیوان مردنی

بیدنگ و تراژیدی خانمی مهربمی فیزی و توانای جه‌لاده‌تدا له‌سەر برینی سنووره‌کانی مهرگ و گه‌رانه‌وه جوړه په‌یوه‌ندییه‌ک هه‌بیئت، که نه‌ینییه‌که‌ی له‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌سه‌لآت و توانای ناچیزی ئیمه‌یه له‌سەر ته‌فسیر.

ده‌بیئت بلّیم جه‌لاده‌ت که نزیک‌ی ده‌ سالّ له براکه‌ی مندالّتره، له‌گه‌لّ مردنی دایکیشیدا مندالییه‌کی ناخۆش نه‌ژیا، له ژیر چاوه‌دیری باوکی و برا گه‌وره‌که‌یدا، که له ته‌مه‌نی حه‌فده سالییدا ژنی هیناو که‌وته به‌پژوه‌بردنی دوکانیکی گه‌وره‌ی ئاردفرۆشی، تا نه‌ندازه‌یه‌ک مندالییه‌کی بیگه‌رد و که‌م غه‌می هه‌بوو، به جوړیک مرۆف ده‌توانیئت بلّیئت سالّانی سه‌ره‌تای ژيانی به‌راورد به‌و تراژیدییه سه‌یر و گه‌ورانه‌ی دواتر هاتنه ریگای خۆشترین و باشترین پۆژه‌کانی ژيانی بوون. تا ته‌مه‌نیشی بوو به ده‌ سالّ جگه له پوداویکی سه‌یر و ترسناکی ئوتومبیل شتیکی تراژیدی ژۆر گه‌وره له ژيانیدا پوینه‌دا. به‌لام دوا‌ی مردنی باوکی گه‌له‌ک غه‌ریزه‌ی شه‌یتانی و شه‌پانی له سه‌وه‌یله‌ی براژنیدا ده‌رکه‌وت، که تا نه‌و کات شاردراره و نه‌ببینراو‌بوون. هه‌موو کیشه‌که په‌یوه‌ندی به‌و فلووته چکۆله‌یه‌وه هه‌بوو که جه‌لاده‌ت له ته‌مه‌نی هه‌شت سالییدا له هه‌لومه‌رجیکی سه‌یردا له مردوویه‌ک بۆی مایه‌وه. فلووتیکی سپی بوو، له مامۆستا «سه‌رمه‌د تاهیر» به‌جیما، نه‌و پیاوه‌ی دراوسئ مالیان بوو، پیاویکی باریکی پيش دريژ، که به‌رده‌وام له حه‌وشه‌که‌ی خۆياندا له ژیر دره‌ختیکدا داده‌نیشت و فلووتی لی‌ده‌دا. یه‌ک دارتووی گه‌وره‌بوو، ژۆر گه‌وره‌بوو. مامۆستا سه‌رمه‌د به‌رده‌وام له ژیر نه‌و دره‌خته‌دا داده‌نیشت و مه‌ستانه موسیقای لی‌ده‌دا. جه‌لاده‌ت له شه‌ش سالییه‌وه به‌رده‌وام ده‌چووه سه‌ر په‌یژه‌یه‌ک و له‌سه‌ر دیواری نیوان هه‌ردوو حه‌وشه‌که‌یان داده‌نیشت و گو‌یی له موسیقا ده‌گرت. مامۆستا سه‌رمه‌د هه‌رکاتیک فلووته‌که‌ی دابنایه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بچوکی بۆ جه‌لاده‌ت ده‌گرت و پالییده‌دایه‌وه به کورسییه‌که‌یه‌وه و چاوی لی‌کده‌نا. که‌س بیرى نایه‌ت مامۆستا سه‌رمه‌د جاریک قسه‌ی له‌گه‌لّ جه‌لاده‌تی مندالّدا

کردبیت، په یوه ندى نه او دووانه هرگیز له سنوورى نه او زه رده خه نه په تینه په پړیوه، که سیش بیرى نایه ت نه او پیاوه جگه له پوریکى په ککه وته که سى تری هه بووبیت. به یانییه که خه لکانیک له سره ات و هاواری پوره په ککه وته که ی به ناگاهاتنه وه که وهک شیت په ریبووه ناوه راستى کولانه که و له خویده دا، نه و به یانییه درواسیکان ماموستا سرمه دیان به خنکاوی له ده ستیک بیجامه ی سپیدا «سپى وهک سپیتی کفن» به دار تووه که وه دوزییه وه. په تیکى نه ستوورى هه لواسیبوو، به برپا و قه ناعه تیکى به هیزه وه، به نیمانیکى نه پساوه وه به مهرگ، بی هیچ ترس و دوولیییه که خوی کوشتبوو. تاکه شتیک له دواى به جیمابیت نه و فلوته سپییه بوو، که بهر له مردنى له زه رفیکى تاییه تیدا پیچابوویه وه و به ده ستوخه تیکى جوان له سه رى نوسیبوو «نازیزان، تکایه هر که سیک لاشه که ی منى داگرت، نه م فلوته بدات به جه لاده تى بچکوله، کورپه چکوله که ی کاک «نيسماعیلی کوتر» ی دراوسیمان». سه ریبوو مروفیک به جوړه وه سیتیکى وه ها کوتایى به ژيانى خوی بهینیت. به لام له وه سه ریرتر نه وه بوو که بؤ یه که مجار فلوته که یان دایه ده ست جه لاده تى بچکوله راسته وخؤ ده یتوانى ناوازی قه شنگ ده ربهینیت، هینده ی لیوی دنا به و نامیره وه موسیقایه کی جوانى لیده هاته ده ری که هر له و کاته وه خه لکانى سه رسامده کرد. توانای منداله که نه وکات به ته واوه تى ده رکه وت که دواى مردنى ماموستا سه رمه د تاهیر به رده وام له سر دیواره که نه و ناوازانه ی عه زفده کرده وه که بهر له مهرگ ماموستا سه رمه د ژه نیبوونى. به هره ی موسیقى منداله که به جوړیک سه رسورپه تیر بوو، باوکى هر زوو خستیه کورسیکی تاییه تى موسیقاوه، که له و سه رده مه دا یه که مجاریوو جوړه کورسیکی له و چه شنه له و شاره ی نیمه دا ده کرایه وه. له و کورسه وه ناوبانگی جه لاده تى کوتر وهک مندالیکى به توانا بلاویووه وه، کاتیک له گه ل تیبیکى موسیقاشدا تووشى کاره ساتیکى گه وره بوون، نه و وهک ته نیا مندالی زیندوو له تراژیدیایه کی

گه وره شوینی موحییهت و سۆزی خه لک بوو، که ماوه یه کی کورت بیبه هانه وهک پالئه وانیککی نه ته وه یی ته ماشایانده کرد، نه و کات تیپیککی مۆسیقای مندالانی کوردی بیتوانیبایه له میتروپۆلی داگیرکه رهکاندا بچیته پیشبهرکیوه، وهک فه تحیککی نیشتمانی سه یرده کرا. مردنی هه موو هاوړپیکانی ناویانگیکی زیاتری بۆ جه لاده تی مندال دروست کردبوو که تاکه که سیک بوو له سه ر زه مینی مردن گه راپوووه. به لام دوا ی نه و پوداوه، پله ی ته نهایی و غوریه تی نه و منداله گه یشته ئاستیککی ترسناک. له و کاته شه وه به جوریککی سه یرتر ژانی بۆ مۆسیقا ته رخانکرد، زۆریه ی ئامیره کان فیروو، شه و پۆژ له تو ماریکی بچوکه وه گوپی له سؤناتا و سه موفونیاکانی دنیا ده گرت، به بیستن ده یتوانی په نجیه ی عازیفه کان له یه کتر جیابکاته وه، ده یتوانی هه موو مۆسیقاره گه ورهکانی دنیا و ئاوازهکانیان له دورره وه بناسیته وه. به لام ژانی جه لاده ت له مندالییه وه خالی نه بوو له هه ندی شتی سه یر. سه یرترین شتیک سه ره تای هاوده می و هاوړپیتی بوو له گه ل گه نجیککی دیکه دا به ناوی «سه رهنگ قاسم». پۆژیک له پۆژان له ته مه نی سیازده سالیدا کاتیک جه لاده تی کۆتر له دوکانی ئارد فروشییه که ی باوکی له بهر ده رگا له سه ر نه که یه ک دانیشتبوو و شیعریککی کوردی له بهر ده کرد، به جوریک له ناو جیهانی قه سیده که دا نو قمبوو بوو، له ناکا و ته واوی نه و دنیا ییه ی ده وره به ری فه رامۆشکرد و هه موو جه نجالی بازار له سه ریدا وهک کوژانه وه ی مۆمیک و کپبوونی له ناکاوی بلندگو یه ک خامۆش بوو، له و بیده نگییه گه وره یه دا جه لاده ت گوپی له مۆسیقایه ک بوو، گوپی له دهنگی فلوروتیککی دوربوو. نه و پۆژه وهک یه کیک له شوینیکی نادیاره وه بانگیبکات، نه و فلورته دورره بانگیکرد، کتیبه که ی داخست و وهک به ده م خه وه وه بروت، دوا ی دهنگی نه و مۆسیقایه که وت، شه قام به شه قام و کوچه به کوچه پۆی، هه ندیک گه ره کی شاری بری که پیشتر نه بیینی بوون، هه ندیک کۆلانی باریکی ته یکرد و به ناو هه ندیک کوچه ی بی زێرابدا تیپه ری و

دواجار له بهردهم كه لاوه به كدا وهستا، له نزيك نهو كه لاوه به وه به كيك له سهريانيكي به رز فلوتى ليدهدا، به كيك ته نيا سهري دياربوو، كوپيكي قز زهردى چكولانه بوو، پيده چوو كه ميك له جه لاده تى كوتر مندالتر بيت. تا مانگ مه لهات، جه لاده ت لهو كه لاوه به دا وهستاو گويى له موسيقاي نهو منداله ده گرت كه مه ستانه و بپيشوو ئاواز له دواى ئاواز دلئى ده خرؤشانده. نهو پوژه جه لاده ت هيچى نه گووت، به لام بو پوژيى دوايى به خوي و فلوت كه به وه گه رايه وه بو نهو كه لاوه به و له گه ل ده ست پيكردى منداله قز زهرده كه دا جه لاده تيش هه مان شيوه و به هه مان ئاواز ده ستى پيكرده. كوپه قز زهرده كه پاش ماوه به ك وهستاو له هه شارگه كه ي خويه وه سهري ده ره ئينا و به زهرده خه نه وه گووتى: برادره، تو فلوت يكي جوان ده ژهنيت، من ناوم سه ره نگ قاسمه ... تو چوئى برادره؟ بو نايه يته سه ري پيكه وه موسيqa ليده ين؟.

جه لاده تى كوتر، پيگوت: من ناوم جه لاده تى كوتره، گه ر تو چه زيگه يت، پيمخوشه پيكه وه موسيqa ليده ين.

نهو سه ره تاي هاوپي تى دوو مي ردمنداله كه موسيqa تا هه تا هه تايه پيكيانه وه گر يده دات. له سالي داها توودا جه لاده تى كوتر خوي ده گواز ته وه بو هه مان نهو قوتابخانه ي سه ره نگ قاسمى ليته. پيكه وه له ئاهه نگه كاني قوتابخانه دا چه پله و ئافره ينى خه لكانيك ده به نه وه كه له راستيدا هيچ له موسيqa نازانن، پيكه وه به ريگادا ده پوئن و موسيqa ليده دهن، له ريگاي موسيqa وه قسه له گه ل به كدا ده كه ن، به شه قامه كاني شاردا ده پوئن و پيكه وه فلوت ليده دهن، له ژر باراندا ده پوئن و فلوت ليده دهن، شه هه ر به كه يان له سه رياني خويانه وه له مسه ره وسه ري شاردا ده وه ستن و له ريگاي موسيqa وه له گه ل به كتر و له گه ل بالنده كان و نه ستيره كاندا قسه ده كه ن. لهو پوژانه دا باوكى ده مر يت و سوه يله ي براژنى چر نو كه كاني خوي ده رده خات و لهو شه وه پر مه ترسى و كوشنده انى شاردا چه ندين

جار جەلادەت دەكاتە دەرىجى. لەو شەوانەدا كە ھىزە تايىبەتايىيەكانى دەولەت بەردەوام لە شاردا ھاتوچۇدەكەن و تەقە لە ھەموو پۇخلەبەرىك دەكەن، ھەندىجار جەلادەت شەوان تايەيانى بە كوچەكاندا دەسورپىتەوہ و فلووت لىدەدات. ھەندىك شەو دايك و باوكى سەرھەنگ قاسم دەرگاي بۇدەكەنەوہ و لاي سەرھەنگ دەخەووت. بابى سەرھەنگ پياويكى سەرپووتاوہى چكۆلەيە كە لە خەستەخانە ئىشەدەكات، دايكى ژنىكى گەنجتر و جوانترە كە نيگايەكى پىر سۆزى ھەيە، بەلام چاوانى ھەمىشە ترسنىكى تىدايە كە مروف تىناگات لە چىيەوہ سەرچاوہى گرتوہ. دوو پۇخلەبەرن بۇ مۇسقىقا دروستبوون، ھەردووكان بە جورىكى سەير لە وانەكانى قوتابخانەدا دەدەنە دواوہ بە تايىت جەلادەت كە دەبىتە قوتايىيەكى نەزان و بىبەھرە، بەلام ھەردووكان شارەزايىيەكى بىتوينە لە ھەموو ئامىرەكاندا پەيدادەكەن، ھەردووكان شىتانه حەز لە مۇزارت دەكەن. كە پىكەوہ بە شەقامەكاندا دەپۇن و چاو لىكەنەن و بەدەم پۇيشتەنەوہ ئاوازەكانى لىدەدەن. سەرسامى مامۇستا پىرەكانى مۇسقىقا و گەنجانى دىكەى مۇسقىقار بۇ خۇيان دەبەنەوہ كە وەك دوو دياردەى بىتوينە لىياندەپروانن. پىتر لە دوو شىت دەچن نەك لە دوو مۇسقىقار، ماوہيەك واىان لىدەت لە جل و بەرگى دپاودا دەسورپىنەوہ، كەمخوراكى لاوازيانەدەكات. دايك و باوكى سەرھەنگ كە ترسنىكى گەورەيان لەسەر ژيان و پاشەپۇزى كوپەكەيان تىادروستەبىت، ھەولەدەن بە ھەر شىوہيەك بووہ كۆتايى بە ھاورپىتايىك بەيىنن كە پىيان و ابوو كوپەكەيان بەرەو كارەسات و دارمان دەبات نەوہك بەرەو نىوپانگ و بەختەوہرىسى. تەنيا كەسىك كە كۆمەكيانەدەكات ئەو مامۇستا قەلەوہپىرەيە كە بەردەوام كللىلى ھۆلى چالاكى قوتابخانەكانىان دەداتى تا لە كاتى پىويستدا لىي بخەون. ئىواران ھەموو ئامىرەكانىان دەخاتە بەردەست و دەلەت: كوپم مەشقبەكەن، مەترسن و عەزفبەكەن، چاو بنوقىنن و عەزفبەكەن و ھەقى ھىچتان نەبىت. شەوان پىكەوہ تا بەيانى عەزفەدەكەن، گوئ لە مۇسقىقا

دهگرن، هميشه ش وا قسه دهگن وهك چاوه پوانى كه سىك بن له دونيايه كى تره وه بيت و فيرى مؤسقيان بكات. به لام پوژيک نه و پياوه مؤسقياره قه له و دلباشه له سهر چا كه كانى خوئى سزاده دريت و ده يگويژنه وه بو شاروچكه يه كى دوورو پياويكى باريكى گورگ پوخسار داده نين كه يه كه م ئيشى نه وه يه جه لادهت و سهرهنگ بكاته ده ري. كه له وي ده رده كر ين، جه لادهت شوينيكى نه مين و به رده وامى نامينيت پوي تيبكات، جه وده تى براى هه نديك شه و جيگايده كاته وه هه نديك شه و ده رده كات. له قوتابخانه سالل دواى سالل جگه له عه ره بى و ئينگليزى و كوردى له هه موو وانه كانى تر دا ده كه ويئت، مامؤستاكان وهك هه رزه كارىكى ناته واو ته ماشايده گن كه ئارپاسته ي ژيانى خوئى دوړانده وه. هه نديك شه و به خوئى و فلووته كه يه وه ده چيته ناو دارستانه كانى قه راغ شارو له ژير دره خته كاندا عه زفده كات و ده خه ويئت. دياره هه مووتان ده زانن له وه زه مانى جه نگه دا كه له سه ريكه وه ولاتى ئيمه ده سووتا و له سه ريكي شه وه له سه ر سنوره كانى ئيران جه نگ به خويئاويترين شيوه به رده وامه، خه وتنى گه نجيك له نيو كومه ليك دارى پووته نى قه راغ شاردا چند ترسناكه. هه نديجار له و بينايانه دا كه تازه دروستده كر ين پاسه وانه كان جيگايده كه نه وه له ناو دارو په ردوي خانوه ناته واوه كاندا ده ري. نه و ماويه سه رهنگ قاسم به ناچارى ده گه ريته وه بو ماله وه وه به نه ينى دريژه به هاوپيتى خوئى له گه ل جه لادهتدا ده دات. دوخى هاوپيكيه ي نارپه حه تيده كات، دوړ پوژ نه و نانى له ماله وه بو ده دريت، هه نديجاريش هه نديك مؤسقيارى ديكه يارمه تيده دن كه پيان خه سار و حه سرته مؤسقيارىكى وا مندال ده بينن مؤسقا به ده رده گه ليكى وه ها سه ختى ده بات. بيتاگاي خوئى ناوى وهك بليمه تيكي شيت بلاوده بيته وه. تا نه و ئيواره يه ي ئيسحاقى ليوزرپينيش ده رده كه ويئت هيوايهك له ژيانيدا نيه. به لام نه و پوژه ي ئيسحاق ده ركه وت هه موو شته كان گوپردا. نه و ئيواره يه ي كه ئيسحاق ده ركه وت، له و ئيواره ده گه نانه بوو كه

جەلادەت بىن ھىچ غەم و ترسىك لە چاوانىدا، دەستى خستبووھ گىرفانى و لە قەيسەرىيەكاندا پىياسەيدەكرد، دوو ناسىياوى لەگەلدا بوو كە ھەر سىكىيان پىكرا باسى سەرمای زستانيان دەكرد، ھەلبەت ھىچ كەس لە جەلادەتیش باشتەر نەبوو بۆ وەسفىكردنى سەرمای زستان كە لەو دوو سالى دوايىدا ھەك ھارپىيەكى بەوفا چووبوو ئىسك و خوڤنىوھ . دوو دۆستەكەى پەتاپەيتا دەيانويست بابەتەكە بگۆڤن و باسى مۇسقىقا بگەن، بەردەوام باسى ئاوازي نوڤيان لە جەلادەت دەپرسى، باسى گۆرانىيىزە كۆن و تازەكان، جەلادەتیش بەردەوام باسى زستانى دەكرد، ئەو كات زستان ترسناكترىن بابەتى ژيانى جەلادەت بوو، كە پىيوابوو لەگەل نرىكبوونەوھى تەواوھتى بەھارىشدا، ھىشتا مەترسى مردن لە سەرمادا ھەر بەھىزە . لە بەردەم عەترفرۆشكىدا كە پۆزانە جەلادەت بە پىشدا مەيدا دەپۆى، ئىسحاقى لىوزىڤرىن لىى نرىكبووھو خۆى ھەك مامۆستايەكى پىرى مۇسقىقا پىناساند . ئىسحاق دوور بە دوور ناوى جەلادەتى بىستبوو، خەلكانىك ھەك بلىمەتىكى مندال و خەلكانىكى ترىش ھەك شىتتىكى تازە بۆيان باسكردبوو، كە ئىستا جەلادەتى دەبىنى ئىجگار لەوھ جوانترىوو كە چاوەپوانىدەكرد، لەوھش ھىمىنترىوو كە بىستبووى، ھەندىك لە شىتتىيەكانىشى بەدىدى ئەو ھىچ نەبوو جگە لە كارىگەرىى لاوھكى بلىمەتییەكەى . ئىسحاقى لىوزىڤرىن «بەقسەى خۆى» لەسەر سنوورەوھ ھاتبوو تا بەدواى دوو قوتابى مۇسقىقادا بگەرئىت، بەلكو بتوانىت مۇسقىقاو ھىكەتى خۆبىيان فىرىكات «من ئىستا لە پاست و دروستى ئەو ھىكايەتەش بە گومانم» . دوو مۇسقىقار ئامادەبىن ھەموو شتىك توڤىدەن و تەنبا بۆ مۇسقىقا بژىن . ھەندىك شار گەرابوو، بەلام لە ھىچ جىگايەك جۆرە مۇسقىقارىكى وھەى نەدىبوو . يەكبىننى ئىسحاقى لىوزىڤرىن و جەلادەت بە پىياسەيەكى دوورو درىژ كۆتايىھات، پىياسەيەك بە درىژايى شەوو بەيانى پۆڤى داھاتووش ھەر بەردەوامبوو، بە درىژايى ئەو پىياسەيە ئىسحاق باسى مۇسقىقاي

ده کرد و جه لادته وهك له ژیر کاریگه ری سیحرئكدا بیته، ده پویشته و گوئیده گرت. وشه کانی ئیسحاق لای جه لادته قوولترو کاریگه رتربوون له هر موسیقایهك، پایویك بوو له وانیه له ریگای رسته کانییه وه دهیتوانی وات لیبکات وهك گه پیده یه کی نه سره وت ولات به دوی ولات دوابیگه ویت. نه و پوژه جه لادته بریارده دات به دوی تیگه یشتنئیکی تازهو فیربوونئیکی قوولتردا بو موسیقا دوی ئیسحاقی لیوزیرین بگه ویت. دیاره له سه ره تاوه وه رگرتنی سه ره ننگ قاسم له تیپه که دا ئاسان نه بوو، سه ره ننگ تاکه مندالی دایک و باوکیکی سه ختگریوو. خوئی قوتابییه کی زیره کتربوو له جه لادته و دوو سال له پیشتر بوو، به لام شهیدایی بو موسیقا و به هره ی گومانی له سه ره نه بوو. ده بیته بلیم که جه لادته له سه ره تاوه دئی نه وه بوو سه ره ننگ له مال و قوتابخانه رابکات و خوئی بخاته ده ست سه رکیشیه کی وه هاوه که نه نجامه که ی دیار نه بوو، نه و پییوایوو هه لومه رچی ژانی نه وان به جوریک جیاوازه ده بیته له و جیگایه دا خودا حافیزیبکه ن و هر یه که یان ریگای خوئی بگرتت. خودایه نه ده چوهه عه قله وه که قوتابییه کی به ویقاری وهك سه ره ننگ له قوتابخانه هه لیبته و دوی ماموستایه کی موسیقا بگه ویت، به لام سه ره ننگ له و چند ساله دا سه رسه ختییه کی زوری نیشاندایوو، سه ریچی به رده وامی له دایک و باوکی وایگردبوو پتر له هر که سیکی دی زه جر بکیشیت، نه وه ی باوکی نامیره کانی بو ده شکاند، نه یده هیشت برواته دهره وه، هه ندیچار به چندین ساعات له ژورئکدا دهرگای لی داده خست، لیی حرام بوو جه لادته کی کوتر بینیت، لیی حرام بوو بجیته سه ریان و موسیقا عه زفبکات، نه با ئاوازه کانی وه سوه سه و خه یالی خراب له سه ری کچه درواسیکاندا دروستبکه ن. هه موو هوکاری گه وره ن وایان له سه ره ننگ قاسم کرد، نه گه رچی یهك سالی مابوو بگاته زانکو، واز له مال و قوتابخانه بهینیت و خوئی بداته ده ست گه شتیک به ره و نادیار... نه و ئیواره یه که ته وایو چیروکی سه فه ره که ی جه لادته کی گوی لیبوو، که گوی بو رسته

سیحراوی و پر حیکمه تهکانی ئیسحاقی لیوزیپین شلکرد، گرنگترین بریاری خۆیدا. هر ئه و شهوه خۆی ئاماده کرد و به یانی کتیبهکانی قوتابخانهی له ژیر میزی ته له فزیۆنه که دا جیهیشت و بیئه وهی که س ببینییت له جله کوردیههکانیدا هاته دهره وه و ئیدی هرگیز نه گه رایه وه بو مال و نه چوه وه بو قوتابخانه. له گه ل هاتنه دهره وهی سه رهنگ قاسمدا، له گه ل ئه و ساته دا که دهرگا که ی مال ه وه داده خات و یه که م ههنگاو ده نییت به ره و دونیا یه که که به دونیا ی شته نه مرهکانی ده زانییت، چیرۆکه که ی ئیمه به ته وا وه تی ده ست پیده کات. چیرۆکی دوو گه نج که واز له هه موو شتیگ ده هیتن و دوای مامۆستایه کی پیری موسیقا ده که ون. ئه وه سه ره تای راسته قینه ی چیرۆکه که ی ئیمه یه. که نه گه ر سه برتان هه بییت و له گه ل مدا به رده وامبن، به پێگایه کی درێژدا ده تانبه م، که له راستیدا پێگای موسیقاریکه له سه رده می مردن و قرانکردنی مرۆفدا بیر له نه مری ده کاته وه. به هر حال پێویست ناکات له ئیستاوه سه ری خۆتان به هه موو ئه و ناوانه وه بیشتینن که له م پێشه کییه زۆر خیرایه دا به رگویتان که وت، بو نمونه جه وده تی کۆتر و سه وه یله ی ژنی، دوو کاراکته رین ده توانن ته واو له بیرانبکه ن، چونکه هرگیز شوینیکی گرنگیان له م پۆمانه ی ئیمه دا نییه، من هرگیز له گه ل ئه وه دا نه بووم نه مجۆره مرۆفه خراپانه شوینیکی باشیان له پۆماندا هه بییت، له بیرتان نه چیت که ئه وان له شه وانی سه رماو ته قه و پر مه ترسیدا جه لاده تیان له مال کردۆته دهره وه، به برسیتی ده ریان کردوه، له به شه تایبه تییه که ی خۆی له دوکانی ئارده فرۆشییه که مه حررومیان کردوه. ئه وانه هه موو به هانه ن مرۆف به وه تۆله یان لیکاته وه که له م کتیبه تایبه ته دا له سه ر ژبانی جه لاده تی کۆتر شوینیکیان پی نه به خشییت. به لام کیشه که هر ئه وه نییه، مرۆف هه ندیجار هه ندیک کاراکته ری باشیشی هیه که چی له ناو جه نجالی و هه راوه ریبای ژباندا به جۆریک و نده بن مرۆف نایاندۆزیته وه، وه ک ئه و موسیقاره قه له وه دلباشه، ئه و موسیقاره ی

کلیلی هۆلی چالاکي قوتابخانه کانی دها به جه لادهت و سهرهنگ لیلی
 بخون که ئه ویش و نده بییت و نایدۆزینه وه، یاخود ئه و پاسه وانه پیرانه ی
 پښگای جه لاده تیان دها شه وان له بینا تازه کاندای بنویت و موسیقا لیبدات.
 به هر حال پیموایه له رهوتی ئه م چیرۆکه دها هیئنده کاراکته رو خه لکانی
 سهیر دینه پښگامان نه وانتان له بیر ده به نه وه. ئیستا وهک سهرهتا ده بییت
 چاومان له وه بییت که جه لاده تی کۆتر و سهرهنگ قاسم له گه ل ئیسحاقی
 لیۆزپښندا به پښگاوهن بۆ جښگایهک له وئێ ژانی خویان بۆ فیروونی
 موسیقا ته رخانبکه ن. ئیستا گرنگترین شت ئه وه یه بزانین ئه و دوو گه نجه
 به ره و کوئ ده پۆن؟

* * *

دوای چه ند سه عاتیك پۆیشتن، جه لاده تی کۆتر و سهرهنگ قاسم
 له گه ل «ئیسحاقی لیۆزپښین» دا گه یشتنه مائیکی قه شهنگ، خانوویهک
 له ناو کوچیه کدا سهرتا پای سیبهری درهخت، سپی وهک به ردی سه ر
 نه ستیره یه کی دوور. مائیک له ناو باغیکی گه وره و هیمنیه کی سیهراوییدا،
 پر له بۆنی سروشتیکی درنده، پر له و یقاری هه ندئ درهختی پیر.
 ئیسحاقی لیۆزپښین هه ر له سه رهتا وه هه ندئ یاسای گرنگی بۆ به یانکردن.
 ده بایه به یانی هه ر سښکیان له سه ر یهک سفره نانیمان بخواردبایه، پۆژانه
 هه ر سښکیان به ئاوی سارد خویان بشۆردایه، هه میشه ئاماده ی فه رمان
 و داواکانی ئیسحاق بن. ماله که خانوویه کی گه وره و نوئ بوو، هه موو
 ژوره کانی به بۆیه کی سپی بۆیه کرابوون، ئه ساسیکی که می تیا بوو،
 به لام په نجه ره کان و ناگردانه کانی شی گه وره بوون، به شی خه لوه تی چه ند
 سائیك خواردنی تیا گه نجینه کرابوو، ده رگایه کی چکۆلانه ی سپیشی له
 پشته وه هه بوو ده چووه وه سه ر باغیکی مه زن. باغیك مه لبه ندی هه موو

جۆرەكانى درەخت و بالئندە بوو.

چەند پۇژى يەكەم ئىسحاقى زىرىن هيچى نەكرد، لەبەر خۆرەتاوى كۆتايى ئازاردا، يان لەبەردەم پەھىلەكانى بەھاردا دەوہستا و دەيگوت ليگەپىن ھەتاو بچىتە پۇختانەوہ ياخود دەيگوت ليگەپىن باران ناوہوتان تەپىكات، دەيگوت كېشەي ھەرە گەرەي جەستە و پۇحمان تاريكى و وشكىيە، هيچ شتىك وەك تاريكى و وشكى پۇچ دوزمنى مۇسقىقا نين.

دەبايە ئەو دوو كوپرە گەنجە بەسەعات لەبەردەم باراندا بوہستەن و دلۇپ دلۇپ ھەست بە باران بكن، دەيانەويست تيشك بە تيشك ھەموو پوناكى دونيا بچىتە ناويانەوہ. ئەزمونىكى سەيربوو، سەرھەنگ قاسم و جەلادەت ھەر لەيەكەم پۇژوہ ھەستياندەكرد خۆر و باران لاي ئىسحاق مانايەكى تريان ھەيە، تەماشايەكردن و دەيگوت «ھيشتا زۆر زوہ بۆ باسكردنى مۇسقىقا، مۇسقىقا درەنگ دىت... لە دواي دواي ھەموو شتەكان باس لە مۇسقىقا دەكەين، گەر لە ماناي ھەموو شتەكانى تر تىنەگەن، مۇسقىقا چىيە؟» شەوي يەكەم لە سەر سفەرەكە پىيگوتەن مۇسقىقا بە شىكە لە سەفەرىكى قولتر، بە شىكە لە سەفەرىكى خودايى بەرەو ئەوسەرى ئەوسەرى شتەكان، بەرەو پوہ جاويدانەكەي دونيا. گووتى كە ئينسان لە بەردەم سى سەفەرى گەرەدایە سەفەرىكيان بۆ ناو سروشت و سەفەرىكيان بۆ ئاسمان و سەفەرىكيان بۆ ناو خۆي. ئينسان بۆ ئەوہي بېيتە ئينسان دەبىت لايەنى كەم يەكەك لەو پىگايانە بگرىت، ئىسحاق دەيگوت «لەم سەفەراندە مرؤف تەنبايە، هيچ كەسىك ناتوانىت كۆمەكىكى گرنكى ئەوي تەرىكات، كە مرؤف دەچىتە وە ناو خۆي، كە دەپوات بەرەو سروشت، كە دەپوات بەرەو خودا، بە تەنبايە. ئەوہ تەنيا چاوي خۇمانە فېرماندەكات ئەو مرؤفە بىنين كە لە ناوماندايە، بە تەنيا دەبىت تەبيعەت بەينينە زمان و گوئى لىبگرين، بە تەنيا دەبىت خودا بدۆزىنەوہ، خوداي دیندارو وشكە سۆفییەكان نا، خوداي ئىمە... خودايەك دواتر دەبىت خۇتان

بیینن و بیناسن، خودایه‌کی مؤسیقار، ئەمە ئەگەر هاتوو سەرکه‌وتن و بیینتان و ناسیتان». شەوان ئیسحاقی لیۆزپین بێدەنگترو که مدووتر دەبوو. هەندێچار که مانگەشەو دیاربايه دوو قوتابیه‌که‌ی بانگده‌کردو ده‌یگوت «تەماشای مانگ بکەن». ئیجگار سەرسام بوو بە فیتکی شەوانی بە‌هار، بە چاکەتیکێ تەنکەو هەچوو بە‌رده‌م مانگەشەو، هەوای هەلده‌مژێ، دەر‌فەتی بە سیحری زەر‌ده‌خە‌نیه‌ک دەدا لە سەر سیمای دەر‌یکه‌وێت و ده‌یگوت «سەیری مانگ بکەن و زەر‌ده‌خە‌نە‌بگرن». پۆژانی یە‌که‌م گە‌له‌ک سە‌یرو گە‌له‌کیش گران بوون، وانە‌کانیان پتر خۆدانه بە‌ر س‌روش‌ت بوو، پاره‌ستان بوو لە بە‌رده‌م باراندا. ئیسحاق ده‌یگوت هە‌موو دهنکیک باران مؤسیقایه‌کی تایبه‌تی خۆی هە‌یه، هەر ترپه‌یه‌و بە شتیه‌یه‌ک بە‌ر له‌شمان ده‌که‌وێت، یه‌که‌مین مؤسیقا نۆزینه‌وه‌ی ناوازی ئەو ترپانه‌یه، ده‌بی‌ت گوێیه‌کتان بۆ دروست بی‌ت بتوانی‌ت ده‌نگی باران له هە‌موو جیگایه‌کدا جیابکاته‌وه، ئیقاعی دلۆپه‌کان جیابکاته‌وه، ئیقاعی ئەو دلۆپانه‌ی بە‌ر سینه‌تان ده‌که‌ون جیاوازه له ئیقاعی دلۆپه‌کانی سەر ده‌ستان یان سەر شانتان، یان سەر گۆناتان، ده‌بی‌ت جیاوازی ترپه‌کان بی‌ستن و تامی جیاوازیه‌کان بکەن. مؤسیقا تام‌کردنی جیاوازیه‌کانه».

به‌یانیان ئیسحاق له‌هه‌رکات گه‌شترو جوانتر ده‌ینواند، هه‌میشه به‌یانیان له ئیوارێ و شه‌و گه‌نج‌تر‌بوو، تا پۆژ پتر هه‌لبکشایه، ئەو پیر‌تر ده‌ینواند، تاوای لی‌ده‌هات بە‌ر له‌خه‌وتن پوخساری پیر‌کی که‌فته‌کاری ده‌گرت. به‌یانیان گه‌له‌ک زوو هه‌لده‌ستا، هەر کاتیک جه‌لاده‌تی کۆ‌تر و سەر‌هه‌نگ قاسم له‌خه‌و هه‌لده‌ستان ئەو له‌ده‌روه‌وه ده‌هاته‌وه، زۆر پۆژ به‌یانیان زوو ده‌چوو بۆ شارۆچکه‌یه‌کی نزیک و له‌گه‌ڵ خۆرئاوا‌بووندا ده‌هاته‌وه، هه‌ندێ به‌یانی هه‌وایی کوچه‌و بازاره‌کانی بۆ قوتابیه‌کانی ده‌هینایه‌وه که هه‌میشه له‌سەر سف‌ره‌یه‌کی شه‌رم‌ن به‌ دیار چە‌ند ک‌لۆ قه‌ندیکێ زه‌ردو که‌میک ماس‌ته‌وه داده‌نیشتن و چاوه‌پوانی مامۆستا‌که‌یان ده‌کرد. سەر‌هه‌نگ قاسم

و جه‌لاده‌تی کۆتر داده‌نیشتن و گوئیان له هه‌واله‌کانی جه‌نگ ده‌گرت، که له هه‌موو شوینتیکه‌وه گه‌ری سه‌ندبوو. ئیسحاقی لئوژن‌ترین به‌رده‌وام به‌ئارامیه‌وه ده‌یگوت ئیمه‌ دوورین له جه‌نگ. به‌لام پئویستمان به‌ هه‌واله‌کان هه‌یه تا له شته‌کان خه‌به‌ردار ده‌بینه‌وه، ده‌بیئت به‌رده‌وام بزانیان شه‌پکه‌ره‌کان له کویدان و ئیمه له کویداین، به‌لام دواچار ئیمه جگه له پۆخی خۆمان کارمان به‌هیچ شتیکێ تره‌وه نییه، موسیقا زمانیکه ناخریته سه‌ر زمانه‌کانی تر. نه‌گه‌ر راستتان ده‌ویت موسیقاره‌کان نابییت مه‌حکومین به‌ ژیان له ناو پوداو و زه‌مان و میژوو و ئه‌م شتانه‌دا، موسیقا دووره له هه‌موو شته‌ پراگوزهر و که‌م ته‌مه‌نه‌کان، به‌ پێچه‌وانه‌وه ئه‌و ته‌نیا په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ ئه‌به‌دیه‌تدا هه‌یه .

زۆر جار سه‌ره‌نگ قاسم و جه‌لاده‌ت به‌شه‌رمه‌وه داوایانده‌کرد مامۆستا که‌یان به‌ زمانیکێ ساده‌تر قسه‌بکات، هه‌میشه‌ دونه‌یاه‌ک وشه‌ هه‌بوو ئه‌وان تێینه‌ده‌گه‌یشتن، له‌ پشت هه‌موو رسته‌یه‌که‌وه هه‌ستیان به‌ سه‌یبه‌ری بیرکردنه‌وه‌ی تر ده‌کرد. له‌ کۆتایی هه‌فته‌ی یه‌که‌مدا جه‌لاده‌ت به‌ شه‌رمه‌وه ده‌یگوت «مامۆستامان هه‌ر قسه‌یه‌ک تۆ ده‌یکه‌یت، لای ئیمه‌ پئویستی به‌ قسه‌ی تر هه‌یه، هه‌ر شتیک تۆ باسیده‌که‌یت پئویستی به‌ پونکردنه‌وه‌ی تر هه‌یه، زۆر جار ئیمه له شته‌کان تێناگه‌ین».

ئیسحاق به‌ ئارامی ته‌ماشای قوتابیه‌کانی ده‌کردو ده‌یگوت «من ئاوم، پۆژیک له پۆژان ئیوه‌ش ده‌بنه‌ ئاو، ئاو جگه له خورپه‌ی خۆی ناتوانیئت به‌ زمانیکێ تر قسه‌بکات، من بام ئیوه‌ش پۆژیک له پۆژان ده‌بنه‌ با، «با»ش ناتوانیئت له‌ ده‌نگی خۆی ئاسانتر بدویت، ئیوه‌ لی‌ره‌ن بۆ ئه‌وه‌ی ده‌نگی باو ده‌نگی شه‌و و ده‌نگی به‌رد و ده‌نگی می‌رووه‌ بچوکه‌کان فێربین، هیچ می‌روویه‌ک، هیچ بولبولیک ئاسانتر له‌ ده‌نگی خۆی قسه‌ناکات. ده‌بیئت سووک و قورسی بخه‌نه‌ لاره‌، ده‌بیئت هه‌ر ده‌نگ و هه‌ر ئاوازو هه‌ر قسه‌یه

وہک خوی وەرگرن، چون موسیقای ئو شتانه فیردہ بن کہ مانایان نییہ، دہبیت موسیقای ماناش فیرببن، ہر شتیک کہ مانای ہہیہ، موسیقای خوی ہہیہ، ہر شتیکیش کہ مانای نییہ، موسیقای خوی ہہیہ... تیگہ یشتن ئوہ نییہ شتہکان بہ ئاوازی ئیوہ بخوینن، وہک چون ہیچ بولبولیک بو تام و چیژی ئیمہ گہروی خوی ناگوریت، ہیچ عہقلیکیش بو ئیوہ حیکہتی خوی ناگوریت، ئوہوی بیہویت بیتہ موسیقار، دہبیت لہ زمانی دونیا تیبگات، موسیقا تیگہ یشتنہ، بہ لام تہنیا تیگہ یشتنی ئوہ شتانه نییہ کہ دہوینن و ہاواردہ کەن و دہنگی خویمانمان دہدہنی، موسیقا بیستنی ئوہ شتانه یہ کہ دہنگیان نییہ، سہ فہرک لہ ویدیوی دہنگہوہ، سہ فہرہ بہ بیڈہنگیدا».

پوژانہ، دوی بہرچایی دہچوونہ باغہ کہوہ، دوی کہ میک وچان و نارامی ئیسحاقی لیوزیرپن سہیری دونیای دہکرد و پاش کہ میک بیرکردنہوہ بریاریدہدا چی بکن، گہرہ تاوہ بایہ بریاریدہدا بہ ہیمنی چاوی لیکنین و کہمہ کہمہ ئوہ ہتاوہی لہ دہرہوہیہ لہ سہر جہستہ یانہوہ بیگوازنہوہ بو پوچییان. سہرہ تا دوو مندالہ کہ لہ ہیچ تیئہ دہگہ یشتن، چاویان لیکدہ ناو وہک دوو جہستہی نامو تہنیا لہ ویادا دہوہستان. ئیسحاق پییدہ گووتن «قوتابیہ نازیزہ کانم، ہزاران چاوی نہینی و شاردراوہ لہ ناخی مروقدایہ، ناوہوی ئینسان پرہ لہ چاوی تر، بہ لام ئوہ چاوانہ مان خہ وتوون، دہبیت ہولبدہین بگہینہ ئوہ چاوانہ و لہ خویان ہستینن، ہر یہ کیک لہو چاوانہ دونیایہک دہبینیت کہ بہ چاوانی ناسایی نابیرین... دہبیت پوختان پوناکبکہ نہوہ، شہوو پوژی پوچ وہک شہوو پوژی جہستہ نییہ. ہندیجار پوچ دہچیتہ خویکی قوللہوہ و ہلناسیت، دہچیتہ شہویکی دریزہوہوہو نایہ تہدہری. ہندیجار مروف لہ دایکدہبیت و دہمریت بیتہوہی پوچی لہ دایکبوویت یان مردبیت. بو ئوہوی پوچیش لہ خہوہ ہستینن، ئوہ چاوانہ ہستینن کہ لہ تاریکیہکاندا خہ وتوون، ئوہ گوچکانہ

راپەرتىنن كە لە مېژە ھېچپىيان نەبىستوۋە، دەبىت لە سروشتەۋە دەست پىبىكەينەۋە، لە و كىتپە پىرىنەناس و مەرگنەناسەۋە دەست پىبىكەين كە لە بەردەمماندايە و بەلام چاومان نىيە حەرفەكانى بىبىنن، گوچكەمان نىيە دەنگەكانى بىبىستىن... دەبىت پىش ھەموو شتىك بەيوەندىمان لەگەل باو باران و ھەتاۋدا گرئىدەينەۋە، لەشمان جوگەيەكە شتەكانى پىا تىدەپەرىت، باي پىادەپوات، ھەتاۋى پىادەپوات، گەر سەبرىكەن، گەر واز لە شتەكانى تىرەيتىن و خوتان بكەنەۋە. پوژ دۋاى پوژ ھەتاۋ تۋزىك قوولتر بە ناۋاتاندا دەچىتە خوار، پوژ دۋاى پوژ باران كەمىك زىاتر پىستەكانتان دەبەرىت و لە ناۋەۋە قسەتان لەگەلدا دەكات. با زىاتر دەپواتە ناۋەۋە دەرگاي تىرتان تىادەكاتەۋە... ئازىزەكانم با بەمۇسقىقا پوناك بىبىنەۋە، زمانىكى تر قسە بكەين، دەرگاي تر بكەينەۋە.. گەر ئىنسان نەتوانىت ئەو دەرگايانەي ناوخۋى بكاتەۋە، چۈن دەتوانىت دەرگاكانى دەرەۋە بكاتەۋە، گەر گوئى لە دەنگى خۋى نەبىت چۈن دەتوانىت گوئى لە دەنگەكانى تر بىت.»

پوژ لە دۋاى پوژ دەۋەستان، گەر «با» بايە خۋيان بۆ «با» دەكردەۋە، گەر شەۋ بايە خۋيان بۆ تىرفە دەكردەۋە، گەر باران بايە دلۆپ دلۆپ لەشىيان بۆ باران پادەخست. ھەردووكىيان لەسەر دوو سەكۋى بچوك دەۋەستان و چاۋيان لىكدەناۋ كەمكەم فىردەبوون پوناكى و تىرفە و دەنگە دوورەكان بۆ خۋيان پاكىش، پوژ لە دۋاى پوژ ئارامتر دەبوون، پىر تىدەگەيشتن ھەتاۋ ماناي چى، باران چۈن قسەدەكات، شەۋ چۈن دەردەكەۋىت و ھەر لە كۋىۋە دىت و دەپوات. سەرەتا ھەردو گەنجەكە گەلەك لە خۋيان بەگومان بوون، ھەستىاندەكر ئەو دونىايەي ئىسحاق باسىدەكات گەلەك بۆ ئەۋان دوور دەست و نەگەبىۋە. سەرھەنگ ناسكتر و دوولتر و پەشۋوتىۋو، پوژانى سەرەتا زور دەگىرا، ھەمىشە ئىسحاق دەموچاۋى بۆ دەشت و دەستى دەگرت و دەبىردە ژورەكەي خۋى و دەيگوت «بخەۋە». ئەو سەعاتە دووردرىزانەي بەر باران و

باو هه تاو، ئه و گوئگرتنه بپشوو له سروشت ماندوویده کردن. به لام که مه که مه هستیان به و شتانه ده کرد که پیشتر هه ستیان پینه کردوه، ئه و شتانه یان ده بینی که نه یان بینیوه، روناکیه کی سهیر له قوولایاندا درده که وت، تیشکیک بیسه رچاوه و بیکانگا هه لده قولی، روناکیه کی خۆکرد له ناوه وه ده مات. جهسته یان شیوه یه کی تری وه رده گرت، زیاتر ناسک و وریاده بووه وه، ده یان توانی به جیا هه ست به هه موو دلۆپه بارانیکی بکه ن، ده یان توانی هه ست به دهنگی هه موو کزه بایه ک بکه ن که هه رده م له شوینیکی نادیارو قولی جهسته یاندا ده نگیده دایه وه. پاش ماوه یه ک له بهر باراندا ده وه ستان و هه ستیان به سهرما نه ده کرد، به لکو هه موو هه ست و نه ستیان لای دهنگه کان بوو، هه ستیان لای ئه و تیکه لاوبوونه سهیره ی خۆیان بوو به سروشت، خه یالییان لای ئه و یه کبوونه بوو که وهک به یه کداچوونی دوو شه پۆلی روناک تیکه لای یه کدی ده بوون. که دواتر ئارامده بوونه وه و بۆ پشوو یه کی دریز ده چوونه زوورئ، ته واو له هه موو شته کان تینه ده گیشتن. سه رهنگ قاسم تاده مات ئارامتر ده بووه وه، دوا ی تیپه پینی چند هه فته یه ک ئاسه واری ماندویتی به ده موچاوییه وه نه بوو، زووتر له جاران هه لده ستا، زووتر ده چووه دره وه بۆ ناو باغه کان، خیراترو چالاکتر له ماموستا هه موو شته کانی ئاماده ده کرد. جه لاده تی کۆتر هه ر له سه ره تاوه هه موو شته کان جوان و سیحراوی بوون له لای. پیشتر خه ونی به جوړه ژبانی ناوه هاوه نه بینبوو. هه ستیده کرد، هه موو ئه و ماموستایانه ی به دریزی ژبانی بینبوونی له به رده م ئه م ماموستایه دا جگه له کۆمه لیک بوکه شوشه ی نه فام هیچی تر نین. یه که مجاریوو له زه تی له گوئگرتن و فیروون ده بینی، که مه که مه باوه پتیکی سهیری به و پرسته سهیرو ئالۆزه ی ئیسحاقی لیوژیرین ده هینا که ده یگوت «دروستکردنی موسیقار، گرنگتره له دروستکردنی موسیقا». پیاویک بوو له سه رده ستی سوئی و فهیله سوفان و سروشتدا په روه رده بوویوو، به لام ساده و ساکاری

جوتیارِکی تیا بوو. جه لاده‌تی کۆتر پتر له سه‌ره‌نگ لئی نژیکده بووه‌وه، پتر پرسپاری لیده‌کرد، که متر دهره‌تی بیده‌نگی و ته‌نیایی پیده‌دا. ئیسحاق که له قوولاییدا پیاویکی که مدووبوو، له‌برده‌م جه لاده‌تا که سیمای فریشته‌یه‌کی تیا ده‌بینی زیاتر ده‌کرایه‌وه، زیاتر نه‌وه‌سته‌ی تیا دروسته‌بوو که له‌گه‌ل مه‌خلوقیکی به‌هشتیدا قسه‌ده‌کات. زۆریه‌ی ئیواران که دنیا ده‌گه‌یشته ئارامترین و هیوترترین ساته‌کانی خوئی، ئیسحاق و جه‌لاده‌تی کۆتر له نیوان داره‌کاندا، له‌سه‌ر سه‌کۆیه‌کی چکۆلانه‌ی داپۆشراو به‌ سیبهری دره‌خت و گول قسه‌ی‌انده‌کرد، سه‌ره‌نگیش خوئی به‌ نامه‌ده‌کردنی خواردن و گۆرانی گووتنه‌وه سه‌رقالده‌کرد، زۆریه‌ی ئیواران له رادیوکه‌یان‌وه شه‌یدایانه گویئ له مؤسیقا ده‌گرت. ماله‌که مائیکی گه‌وره‌بوو، ناسه‌واری جووره ژیانیکی دیکه‌ش به‌ه‌موو شته‌کانه‌وه دیاریبوو، ناشکرابوو پۆژیک له پۆژان له‌م ماله‌دا که بیانونویه‌کی چاپوک سالار و سه‌روه‌ر بووه. جیگاگان، په‌نگی په‌رده‌کان، پیکه‌ستنی ژوره‌کان، بۆنی هه‌ندئ سوچ و که‌لینی تایبه‌تی، هه‌موو هالووی جه‌سته‌ی بز و نادبیری ئافره‌تی لیده‌هات. ده‌یانزانی ئیسحاق له‌وان زیاتر نه‌وه تارمایی و بۆن و هالوانه ده‌بینیت و هه‌لیانده‌مژیت. شه‌ویک که هه‌ر سئیکان به‌ دیار قۆریه‌کی گه‌وره‌ی چاوه دانیشتبوون، ئیسحاق به‌ نه‌سپایی و نه‌رمیه‌وه گووتی «پۆژیک له پۆژان له‌م ماله‌ی مندا ژن و کچیک ده‌ژیان، ژنیکی خیانه‌تکارو کچیکی بیوه‌فا، کچیک چه‌زی له مؤسیقا نه‌بوو، چه‌زی له باغ نه‌بوو، چه‌زی له هیمنی نه‌بوو. ژن و کچیک ته‌ولو دوورو جیاواز له‌من. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نه‌وه‌من نیم که ده‌ستبه‌رداریان بووم، من سه‌له‌های سال ته‌حه‌مولی نه‌وه‌ژنه‌م کرد، ته‌حه‌مولی جوانی و نازاره‌کانیم ده‌کرد. ده‌بوايه به‌رگه‌ی جوانیه‌که‌شی بگرم و به‌رگه‌ی نازاره‌کانیشی بگرم، هه‌ندیجار ته‌حه‌مولی جوانی له ته‌حه‌مولی نازار سه‌ختره. سه‌له‌های سال چاوه‌روانمه‌کرد، ده‌مویست که‌که‌م گه‌وره‌بیت و بیکه‌مه مؤسیقار، به‌لام

شته کان به جوڑیکی تر چوونه پیشی... من هرگیز هیزو توانای ئه و ژنه م
 نه بوو، پوژنکیان هر دووکیان به جیانهیشتم، له گه ل سیاستمه داریک و
 کوپه کهیدا، پایاوک که من نه دهره قه تی دیم و نه ده توانم شه پیشی له گه لدا
 بکه م. که کچه که مم دۆپاند، ئیتر هه موو شته کان ته واویوون... له و پوژه وه
 من هه موو شه ویک بیر له مردن ده که مه وه. له و کاته وه بریارمدا که
 بگه یم تا دوو قوتابی بدۆزمه وه، دووان که فیری هه موو ئه و نهینیا نه یان
 بکه م که ده یزانم، ئه وه ی له پۆحمدا شار دومه ته وه بیده م به وان»

هر دووکیان ده یانزانی له ژیر فشاری مردندا ده ژی، به لام نهیده هیشت
 ئه و فشاره تایبه تیبه ی خۆی، ئه و ترسه قووله له ژیانیدا ده رکه ویته وه.
 به ده گمن باسی مه رگی ده کرد، له گه ل ئه وه شدا هر دووکیان ئه و سامه
 قووله یان له مردن تیا ده خوینده وه. به تایبه ت له کاتی نوژه کانی به یانیدا
 بیئاگا ده له رزی و وه ک یه کیک له ژیر فشاری شه ی تانیکدا بیته عاره قه ی
 ده کرد و له سه ر به رماله که ی ده که وت و بیهؤشانه قسه ی له گه ل مردندا
 ده کرد. کاتیک جه لاده ت یه که مجار به و حاله وه بینی، ویستی ده ستی
 بگریته و له سه ر به رماله که ی خۆی هه لیگریته، به لام به هیمنی له خۆی
 دوورخسته وه و که وته وه ناو دونیای سکا لاو بالۆره کانی خۆی. ده نگیکی
 لیده هات پتر له موسیقای نه یه کی ئه فسوناوی ده چوو، ده نگیکی سه یر
 و هیمن، به ئه ندازه یه ک نزم بوو گه ر له نزیکه وه نه بایه گویت لینه بوو،
 به لام شتیک بوو تیکه ل له گریان و ترس، ئاوازیک پیشتر جه لاده ت
 نه بیستبوو. زۆریه ی به یانیا ن ئیسحاقی لیوژیرین له سه ر به رماله که ی
 تووشی ئه و هه لچوونه ده بوو که دواپی به و ئاوازه سه یره کۆتاییده هات.
 له ویه جه لاده ت باوه ریهینا که ئیسحاق ئامیریکی موسیقایه، باوه ریهینا ئه م
 پیاوه نه یه کی کون کونه، ئه و خۆی فلووتیک بوو بۆنی زه مان و تاریکی
 و ترس و نا ئومیدییه کانی لیده هات، به لام هه میشه باسی جوانی و ژیان
 و ئاسوده یی بو ئه و دوو کوپه ده کرد... ئیواره یه کیان سه رهنگ قاسم

لىنى پىرسى «مامۇستام، بۇ غەمگىن دىارىت و گەشېىن قىسە دەكەيت؟». بە ھىمنى گوتى «لەبەر ئەوھى من ناچارم چاوم لە دوو پىنگاىت، دەبىت دلىكم لەسەر مردنم بىت و دلىكم لەسەر زىانم بىت، لە كاتىكدا ئىوھ تەنىا دەبىت دلتان لەسەر زىان بىت، گەر دەتانه وىت بىنە مۇسقىقار دەبىت حىسابى ئەوھ بكن كە نامرن، نەمرى بەشىكە لە سىفەتەكانى ھەموو مۇسقىقارەنىك... بەلام من ناچارم بىر لە مەرگ بكمەوھ. من بىر لە مەرگ دەكەمەوھ چونكە ھەستدەكەم مۇسقىقار من لەو دىو مەرگەوھ دەستپىدەكات» بىئەوھى تىگەن دەبايە بىرىكەنەوھ و بىدەنگ بن، ئەو خۇى گوتبوى ئەوھى كە ئەمرو تىيناگەن ھەلىگرن، لە پوژىكى ترو لە زەمانىكى تردا تىيدەگەن.

دواى سى ھەفتە بۇ يەكەمجار چوونەدەرەوھ بۇ ناو ئەو شاروچكەيە، دەبايە سەعاتىك بەپى بىرۇشتباناىە، ھەندى باغ و باغاتيان تەيكردايە، بە قەدپالى ھەندى بەرزايى و بەلاپالى ھەندى نشىويدا گوزەرىانبكردايە، ئەوسا دەگەيشتنە شاروچكەكە. كە گەيشتن بەيانىيەكى زووبوو، شەقامەكان بۇنى ئەو ماستفرۇشانەيان لىدەھات كە بە مەنجەلەكانىيانەوھ لەسەر شۇستەكان چاوپوانى كپارىيان دەكرد، زۆرىەى مىوانەكانى شاروچكەكە ئەو سەرىازانەبوون كە يان لە شەر دەگەرەنەوھ يان دەچوون بۇ شەر. لەو بەيانى زووهوھ سەرەتاي جەنجالىيەكى بىسنوور دىارىوو، پىرەمىردىك لەسەر عەرەبانايەكى كۆن كەلاكى ھەيوانىكى سەرىپداوى دەگوازتەوھ دەىگوت «ئەم شارە بووھ بە بەحر». سەرھەنگ قاسم و جەلادەتى كۆتر، جگە لەوھى دەيانزانى جەنگىكى كوشندە لە كورپىيە خەبەرىيان لە ھىچى دىكە نەبوو. ئىستا دىمەنى ئەو ھەموو چاىخانە چكۆلە و چىشتخانە سەفەرىيە خىرايانەى نانىيان بۇ مىوان و ھەلھاتووان دروستدەكرد بۇنىكى تىرى دابوو بەو شاروچكەيە، جەلادەت پىشتەر شاروچكەى لەو شىوھىيەى نەبىنى بوو، بەلام دلىنابوو كە ئەم شاروچكەيە وانەبووھ... سىماكان و جل

و بهرگه کان هموو نامو بوون، ئیسحاقی لیوژیرین به هیمنی خوئی له پیش دوو قوتابییه که یه وه ده پویشت، خوئی له چاوی ئه وانه ده دزییه وه که وهک پیاویکی نامۆ ته ماشایانده کرد. دلنیا بوو له دوا هی لهاتنی ژن و کچه که یه وه جاریکی تر له و دونیا یه دا جیگای نابیتته وه. ژیاننامه یه کی سهیری هه بوو، موسیقای له هه موو په یمانگا به رزه کانی خو ره لاتدا خویندبوو، ئه وه ی له قوتابخانه به رزه کان فیرنه بوو بوو، به هه وئی خوئی له سه رده ستی ماموستا ناو داره کانی ئه و زه مانه دا فیر بوو بوو، ئیران و تورانی له دووی موسیقاره گه وره کان ته یکردبوو. به لام هه رگیز نه ی توانی بوو زانسته کانی خوئی به جوړیکی باش به کار به یئیت، نه ی توانی بوو هونه ری خوئی بخاته به رده می خه لک. نه بوونی تیپی باش، نه بوونی گوئیگری راسته قینه ی موسیقا، ده ر دیسه رییه کانی زینده گی، خه رج کردنی بو ته وای سه روه تی جیماوی باوکی به شیتانه له گه نجیدا، وایان کردبوو له نزکی سی سالیدا دوا ی گه شتیکی درژ له دووی موسیقا بگه رپته وه مائی خو یان و له ناو باغ و باغاتیکی گه وره دا له نزیک شاروچکه یه کی بچوک، ژیانیکی تر ده ست پییکات. ماوه یه کی درژی ژانی له ویا دا بر دبووه سه ر، بوو بوو به بازرگانی قوماش، بوو بوو به جه له بچی و دواتریش به به لئنده ری دروست کردنی بینا. سامانی گه وره ی پیکه وه نابوو، تا سامانی شی زیاتریا یه بیمارتر و نه خوشتر و نا ناسوده تر ده بوو. له گه ل هه موو مه تریکی قوماشدا که فرو شتتوو ی، له گه ل هه موو چه یوانیکدا که ناو دیوی سنووری کردبوو، له گه ل هه موو به ر دیکدا که خستبوویه سه ر یه ک هه ستی کردبوو درۆ له گه ل خویدا ده کات، به لام هه میسه چاوه پوانی ئه وه بوو کچه که ی گه وره بییت و خوش بژی. هه موو په نج و قوربانییه کانی بو ئه وه بوو دوا جار گه وره بییت و بیکاته موسیقار. که هی دی هی دی بو ی ده رکه وت کچه که ی له یارانی موسیقا نییه، ژانی بوو به جه هه نهم... هه ر کاتییک به کوچه کانی ئه و شاره دا ده پویشت به کوچی عومری به باچوو ی خویدا تیده په پی. رقی له و شاره ده بووه وه، هه موو

کۆلان و سەر سیله و دیواره‌کانی بۆنی ئەو پۆژه تاریکانه‌یان لێده‌هات که خالیبوون له جوانی و موسیقا، ئەو شارۆچکە یە شوێنێک بوو تەواو جیاوازی له‌و مه‌مله‌که‌ته‌ی ئەو خەونی پێوه بینیبوو... بە قوتاییه‌کانی ده‌گوت «ئێره‌ دوژمنی موسیقایه‌، هیچ شارێک له‌ دنیادا وه‌ک ئەم شاره‌ دوژمنی موسیقا نییه‌...». که‌ ده‌چووه‌ کوچه‌کانی ئەو شاره‌وه‌ هه‌موو ئاوازه‌کانی ناوه‌وه‌ی ده‌کوژانه‌وه‌و ئەو درنده‌ دزیوو نه‌ناسه‌ی ناوی له‌خه‌و هه‌لده‌ستا که‌ سه‌له‌های سال‌ به‌ بازاره‌کان و به‌ نیۆ قه‌یسهریی و به‌ پێشده‌م دوکانه‌کاندا گێرپابویی. درنده‌یه‌ک سه‌لانیکی زۆر موسیقای له‌ ناودا کوژاندبووه‌ و له‌بری ئیسحاقی لیۆزێرین پیاویکی تری دروستکردبوو که‌ له‌ دنیای پیاوانی بازار و بازرگانیدا نوقمبوو. که‌ پۆزێکیان زانی ژنه‌که‌ی خیانه‌تی لێده‌هات، له‌بری ئەوه‌ی وه‌ک پیاوانی تر په‌لاماری چه‌قۆ و تفه‌نگ بدات، په‌لاماری فلووته‌ کۆنه‌که‌ی دایه‌وه‌. سه‌له‌های سال‌ بوو ئامێره‌ موسیقییه‌کانی خۆی شارده‌بووه‌وه‌، سه‌رده‌مانیکی زۆر ته‌نیا به‌ خه‌یال ژانی موسیقاریک ژیا‌بوو، ژنیکی خۆشویستبوو، عه‌شق و چاوه‌پوانی ئەو وای لێکردبوو ئەو موسیقاره‌ی ناو خۆی بکاته‌ قوربانی، دواچار ویستبووی ئەوه‌ی که‌ له‌ خۆیدا کوشتویتی له‌ که‌چه‌یدا بچینیت، به‌لام نه‌یتوانی بوو. ئەو شه‌وه‌ی له‌ خیانه‌تی ژنه‌که‌ی تیگه‌یشت، هه‌موو ئەو پێگا هه‌له‌و دژواره‌شی بینی که‌ عومری خۆی تیا ونکردبوو، هه‌ستیکرد له‌ قوولاییدا ئەو مه‌خلوقیکی تر بووه‌. تێنه‌ده‌گه‌یشت بۆ سه‌له‌های سال‌ حه‌قیقه‌تی خۆی نه‌بینیوه‌، خیانه‌ت و بێوه‌فایی کچ و ژنه‌که‌ی پتر چاویان له‌سه‌ر بینی خۆی ده‌کرده‌وه‌. هه‌ستیده‌کرد له‌ ناویدا یه‌کیکی تر له‌خه‌وه‌لده‌ستیت که‌ ژیان له‌سه‌روو ئەو شتانه‌وه‌ ده‌بینیت. ئیدی به‌رده‌وام به‌ موسیقا ئەو پیاوه‌ ون و شارده‌راوه‌یه‌ی له‌ ناو خۆیدا ده‌هێنایه‌ ده‌ری، ئەو ئیسحاقه‌ی ده‌بۆزییه‌وه‌ که‌ بووبوو به‌ ژێر عه‌شقیکی درۆوه‌. هه‌ستیده‌کرد سه‌له‌های سال‌ جوانی ئافره‌ت له‌ جوانییه‌کانی تر دووریان خستۆته‌وه‌. ئیسحاق هه‌ستیده‌کرد

ثافرت مهترسيه كى گوره بووه له ژيانيدا، به لام هموو شتيكى ده كرد تائه ترسەى خۆى له و دوو هه رزه كارهدا نه پوئيتت، كه به كينه وه سه يري نه و ژنه يان ده كرد كه پۆحى نه و پياوه مه زنهى نه بينبوو. نه و پۆژه كه له كوچه و كۆلانه كانى نه و شارۆچكه يه دا ده گه پان، له سه هه ر سيله يه ك خانميكى جوانى بدبايه، به ئارامى پيشانى قوتابيه كانى ده داو ده يگوت ته ماشايكه ن. قسه كانى قسه ي پياويك نه بوون قوتابيه كانى به ره و شويني خراب پاكيشيت. به پچه وانه وه له و كاتانه شدا كه ده يگوت ته ماشاي نه و ثافره تانه بكن، ده يوست جوانيان پيشانبات نه وه كو ثافره ت. ئيسحاق ده يگوت «پردیكى گه و ره هه يه هموو جوانيه كانى دنيا به موسيقاوه گرته دات، به لام جياوازي جوانى له ديدى مؤسيقاره وه شتيكى تره، همووان جوانى ده بينن، هه تا نه وانه ش كه ناوى هونه ريان نه بيستوه ده توانن جوانى ببينن، به لام جياوازي نه و جوانيانه ي كه ئيوه ده بيت ببينن له گه ل نه و جوانيه ي پياويكى ديكه ده بينيت ئيجگار گه و ره يه . مؤسيقاره كان، هونه رمه نده كان ده بيت جوانى خاليس ببينن، جوانيه ك پالوته له هموو شتيك كه جوانى نيه، هموو شته جوانه كانى نه م دنيايه به هه زاران جه مسه ره وه به شته كانى تره وه گرته دراون، جوانى له هه زار پنگاوه به ناشيرينى و دزئوى و پيرى و درده وه گرته دراوه، له هه زار پنگاوه به شه هوه ت و ئاره زوو شه په وه گرته دراوه . هه نديچار نه و تيكه لبوونه واده كات جوانى نه بينن، ياخود له داوى سىحرى شتيكدا بين و پيمان وايه له داوى جوانى دايين، له داوى شه هوه تدابين و پيمانواييت له داوى جوانى دايين، يان له داوى شه پردابين و پيمان واييت له داوى جوانيدايين... هونه رمه ند نه و كه سه يه نه مجۆره فريوانه ناخوات، نه و جوانيه ي ده بيت ئيوه عه ودالى بن په تيبه، جوانيه كى پاك له فيتنه و شه پرى شته كانى تر. ئيوه ده بيت جوانى خاليس بدۆزنه وه، جوانى خاليس بزوين و جوانى خاليس ببينن. نه و دره ختانه ي ده بينن، نه و بالدارانه ي له دوور ده فپن،

ئەو ئاوانەیی لە تەنیشتتانه‌وه خوڕەیی دیت... ھەموو شتەکانی ئەم دونیایە دەبیت وەک جوانی ببینن، درەخت بۆ ئێو درەخت نییە، موسیقایە کە پوختساریکی تاییەتی وەرگرتووە، خۆیندنی بالەندە بۆ ئێو دەنگ نییە، بەلکو موسیقایە کە لە مەخلوقیکی تردا بەرجەستەبووە، ئاڤرەت بۆ ئێو ئاڤرەت نییە، بەلکو جوانییە کە پالێوراو لە ھەر ئارەزوو و شەھووەتیک، ئاڤرەت موسیقایە، وەک موسیقاش گوێیان لێبگرن و سەیریانیکەن»

سەرھەنگ قاسم و جەلادەتی کۆتر وەک دوو غولام کە سەری ملکەچی و شەرم بۆ سەرورە کە بیان دادەنەوینن، سەریان بۆ ئیسحاق و پرستە سەیرەکانی دادەنەواند.

لەو پۆژەدا تەواو ھەستیان بە بیکەسی و نامۆیی ئەو پیاوھ کرد.

گەرچی سالانێکی درێژ لەو شارەدا ژیا بوو، کەچی کە سێک نەبوو سالوێکی لێبات، ئیسحاق لە مسەری شارەو دەچوو بۆ ئەوسەر و دەھاتەو، بێتەوێ یەکیک لە حاالی پیرسیت.

ھەردوو قوتابییە کە ی تێدەگەشتن کە ئەم پیاوھ چەند نامۆیە. ئیسحاق مەخلوقیک بوو نامۆ بە زەمین، ئەو بە قوتابییەکانی دەگوت «زۆر جار شارەکان دەمانکەنە بیگانە، شارەکان و شوینەکان بێتەوێ ھیچ بدرکینن دەماندەکەنە دەرەو، زۆر بێدەنگی ھەیە، بێدەنگی قەبوولنەکردنە، دەبیت بتوانین گوێ لە بێدەنگی بگرن، ئاوازی ناو بێدەنگی ببیستین، دەبیت بێدەنگی ئەم شارە لە بێدەنگی گۆم و درەخت و ئاسمان جیا بکەینەو... بێدەنگی پەنگی ھەیە، پەنگ... بێدەنگی ھەیە تاریک وەک شەھووەزەنگ، بێدەنگیش ھەیە پوناک وەک خۆر»

ئیسحاق ھەر کات بە کوچەکاندا دەپویشت، تارمایی بێدەنگی و کشوماتییەکی قوول دونیای دەچنی، پیاویک بوو لە زەمینە تاریکەکانی موسیقاوھاتبوو، یەکیک بوو کە دەپویشت شتەکان دەنگیکی دیکەیان لێدەھات، جەلادەت و ھاوڕێکەیی پێیان وابوو کە دەپویشت ھەوای دەوروپەریان

مهنگيه كى قوول دايده گريٽ. له ناو قهره بالغتريين و جه نجالترين جيگاي بازاردا نهو هيمن، خودايى و پر ته ليسم دهينواند. خه لكانتيكى زور سهيريان ليده هات ئيسحاق له گه ل دوو گه نجد ا بيبنن كه پتر به دوو فريشته ده چوون، له ناو هه راي سه وزه فروشه كاندا، له كوچه ي پر له بوني مريشك وقازو بالنده دا، وهك هه ميشه به دهرونى ماموستايه ك كه ده زانيت قسه كانى ده توانيت جوره عه تريك بلاويكاته وه، كه هه موو بونه ناخوشه كانى دونيا داده پوشيت، قسه ي بؤده كردن. جه لاده ت به دريژايى ريگا كه سه يري له وه ده هات خه لكى چون نهو هه موو جوانيه ي نهو له ئيسحاقدا ده بيبنيت نايبنن. سه يري له وه ده هات كه به هه ر كوچه يه كدا ده رپون، خه لكى هينده ي ته ماشاي جوانى نهو ده كه ن، له جوانى ماموستا كه ي وردنابنه وه. نهو ويته يه كى خودايى له ئيسحاقدا ده بيبنى، وهك مروفكيكى بالآترو نانا سايى ته ماشايده كرد، سه رسامبوو به وه ي پورتيك له پوزان ژيانتيكى ئاسايى ژياوه، پتي قه بوولنه ده كرا له وه تيبكات چون پورتيك له پوزان كاريكردوه، زنى هيئاوه و مندالى به خيوكردوه، كه قسه يده كرد پيده چوو له دونيا يه كى ديكه وه قسه بكات، شتيكى گه وده ترو سه يرتتر له خو ي له ناويدا نيشته جي بوويت. هه موو نهو شتانه جه لاده تيان شهيدا ده كرد.

كاتيك ده گه رانه وه بو مال و ماموستا كه يان له سه ر به رديك به رامبه ر خور داده نيشت، داواي له قوتابيه كانى ده كرد پشويه ك به خويان بدن، به لام جه لاده ت به چه وه به سه رهنگ قاسمى ده گووت. «كه س ناتوانيت وهك ئيمه بيبنيت، كه س ناتوانيت نهو هه موو جوانيه ي بيبنيت، تيناگه م چون ناتوانن بيبنن، كه س ناتوانيت بيبنيت من و تو نه بيت، وانيه ؟» سه رهنگ قاسم، ده ستى جه لاده تى كوٽرى ده گرت و ده بيبرده كونجيكى بيدهنگى نهو ماله وه و ده يگووت «نهو خو ي نيشانى كه س نادا ت، خو ي به منى گووت، ناماده نيه خو ي نيشانى هه موو كه سيك بدات». جه لاده ت وهك يه كيٽك شه يدايه ك ماندووييكات، راستيه ك ماندووييكات كه ته نيا

خۆی ده‌یزانییت، به هیمنیه‌وه ده‌یگوت «به‌لام من ده‌یبینم، تۆش ده‌یبینیت... شتیکی تیا به واده‌کات له خه‌لکی ئه‌م دنیا به نه‌چیت».

تا شه‌وان زیاتر تیبه‌په‌پایه‌وه پتر له موسیقا نزیکه‌بوینا به‌ته‌وه، ئیسحاق سه‌یرترو ئالۆزتر ده‌بوو. که یه‌که‌مجار فلووتی گرت به‌ده‌سته‌یه‌وه وه‌ک ئه‌وه وابوو چه‌مکی ئاگرینی په‌شه‌با به‌کی گرتبیت، یان بروسکه‌به‌کی دۆزبیته‌وه، یان پوناکیه‌کی له ناکاو سه‌رتاپای هینابیته‌هه‌زان، شه‌ویکی تاریک بوو، په‌شه‌باکانی به‌هار له‌ده‌روه یارییان به‌دوینا ده‌کرد. هیچ شتیکی هیمن و له‌سه‌ره‌خۆ نه‌یده‌نواند، کپی پر ئه‌فسونی شه‌و هیچ نه‌بوو جگه له سه‌ره‌تای شیتیتیه‌کی په‌ش، که ده‌ستیکرد به یه‌که‌م وانیه‌ی فلووت، ده‌یگوت «ده‌بیت که‌ردون کورتبکه‌ینه‌وه، شتیکی بژه‌نین نه‌ناسمان، نه‌ئاو پیش ئیمه‌نه‌یانیبستبیت، ده‌بیت خودا والیکه‌ین به‌ئاواریک له‌هه‌موو گونا به‌کانه‌مان خۆشبییت، ته‌نیا گونا به‌کانی خۆمان نا، گونا به‌هی هه‌موو ئاده‌میزاده‌کان، گونا به‌هی به‌رد و دره‌خت و ئه‌ستیره‌کان... ده‌بیت خودا پازیکه‌ین به‌ئاواری هه‌موو ده‌رگا‌کانمان بۆ بکاته‌وه، گوئیگرن، هیچ شتیکی وه‌ک موسیقا ده‌رگا‌کان ناکاته‌وه... موسیقا کلله... کلله... کیشه‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ نازانین چ ده‌رگایه‌کمان لیده‌خاته سه‌ر پشت... به‌لام دواکه‌ون، موسیقا بۆ کوئی بردن دواکه‌ون، مه‌وه‌ستن، گه‌ر بۆ ناو ئاگر بیت یان ناو، بۆ ناو پۆشنایی یان ته‌م، بۆ ناو خنکان یان هه‌ناسه‌دان، که پئیگوتن بوه‌ستن بوه‌ستن، که پئیگوتن بمرن بمرن، موسیقا ده‌نگی خودا خۆیه‌تی، ده‌نگی ئه‌وه له سافترین هه‌ناسه‌یدا».

که یه‌که‌م ئاواری ده‌ژهن، پوخساری شه‌و ده‌گۆپا. وه‌ک ئه‌وه‌ی دوینا سه‌رتاپا سه‌ر له‌ نوێ له‌ ئاوکی هیمنه‌وه بیته‌ده‌ری، وه‌ک ئه‌وه‌ی شته‌کان بچه‌ دۆخی بارینه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی پۆج به‌ شه‌رابیکی پر ئه‌فسون ته‌ربیت، یان دل له‌ دوا ئه‌فسوسیکی مه‌زن هه‌ستیته‌وه، ئازامیه‌کی فیئک فاسیله‌ی نیوان جه‌لا ده‌تی کۆتر و سه‌ره‌نگ قاسمی له‌گه‌ل دوینادا

ته پرده كرد. جه لادته ههستیده كرد له نئوان ئهو و دونیادا پردیكى ئاویى ههیه، پردیك به تافگهیهكى لهسه رهخۆ دهچیت كه به مؤسیقای خۆی هازه دهكات. ئیسحاق مؤسیقای دهژهن و جه لادته چاوی ده نووقاندو گهردونی له سافترین وینهیدا دهبینی، مندالی خۆی و گه وره بوونی... دهنگی ئهو ئاوازانه، بئقهرار به رهو جیگای ئه وتۆی دهبرد كه له ده ره وهی ژیان و زمان و ئهو جیگایانه بوو كه دهیناسین، بۆیه كه مجار ههستی به په یوه ندی نئوان مؤسیقاو فرین ده كرد... جه لادته ده فری، جه لادته چاوانی لئكده ناو ههستیده كرد له ئاسمانه. بۆیه كه مجار قاچی له سه ره زمین به رزده بووه وه، بۆیه كه مجار ده بیینی درزىكى مه زن ده كه ویته نئوان جهسته و پۆچییه وه... ههستیده كرد له شی ته واو سووك و ئاسان خۆی ئاماده دهكات بۆ فه رامۆشییه كى قوول.

* * *

سه رهنگ قاسم كه گوئی لهیه كه م ئاوازی ئیسحاقی لئوژرین بوو، نه خۆشكهوت. پئشتر خه یالی ئه وهی نه بوو جۆره مؤسیقایه كى وا له سه ره زه ویدا هه بیته. دواى یه كه م ئاوازی ئیسحاق، تابه كى گه رمی لئهات، به درزایی ئهو شه وه ورینه یده كرد. ئه وشه وه ئیسحاق وهك ئه وهی چاوه پوانی جۆره نه خۆشییه كى له وجۆره بكات، یهك له سه ره یهك په پۆی ساردی ده خسته سه ره ناوچاوانی سه رهنگ قاسم و ده یگوت «مؤسیقا سه ره به شوینه قووله كانی پۆچه، كیشه ی گه وره ی جهسته مان ئه وهیه كه له و جیگا تارىك و قوولانه وه هه چى نه بیستوهه، جهسته مان فیرنه بووه گوئ له پۆحمان بگریت... هه ندی كات كه دهنگیك له ناكاو له ناوه وه مان دیته ده ری، وهك ئه وهیه كومه لئیک دیوار بروخینیت.. هه ندی زنجیر بشكینیت... مؤسیقا پۆحمان ده هینیته قسه، پۆح چیه، ئیوه واده زانن

پۆچ چیبیه؟ پۆچ لاله، شتیکه بیزمان... عردیکی بیدهنگه، عردیکه هیچ شتیك تیا ناخوینیت، وهک دارستانیک وایه پره له بالدارو جانوههری خهوتوو، پره له ئامیری موسیقی کپ و بیدهنگ، ژووړیکه مروّف پریکردوه له هاوار و دایخستوو... هه ندیجار دهنگیک له دوور دیت و هه موو ئه و شته خهوتوانه به ناگادینیته وه، په شه بایهک دیت و هه موو ئه و شتانه ی توژی بیدهنگی و خنکان و فه رامۆشی له سهریان نیشتوو خاوینده کاته وه، ئه وکات هه موو ژیا نمان دهگورپیت، ئیتر یان ده بییت تامه رگ هه ولی داخستنی ئه و ده رگایه بدهین، یان هه موو شتیك فه رامۆش بکه یین و مالمان به رینه ئه وئ». نه خو شیبیه که ی سه رهنگ قاسم، تاواناتار و پچرپچریوو... ماوه یهک هوشیار و ماوه یهک بیهۆش، ده مانیکیش که هۆشیده هاته وه به بیدهنگ دهگه رایه وه ناو دونیای مۆسیقا... تا ده رده کانی سه ختترایه و بیهۆشیبیه کانی قوولترو بیتروسکه تر بایانه، کاتیك به ناگاده هاته وه مۆسیقای سیراویتری ده ژهن. قووللی بیهۆشیبیه کانی و قووللی مۆسیقا کانی یه کشت بوون. له و ماوه یه دا ئیسحاقی لیۆزپین وهک ئه وه ی له مردن یان له تیكچوونیک ی کوتوپری ژیان بترسیت، قوتابیبیه کانی خسته ژیر فشاریک ی گه وره وه. جه لاده تی کۆتر که دواتر سه له های سالّ به خه یالی ئه و پۆژه سه یرانه ده ژیا، لای وابوو هه موو ئه و کاتانه له ده ره وه ی دویا بووه.

له و پۆژانه دا فیژیوون ده یه ها پارچه فلوتی سه یر بژهن. له و شه و پۆژه بیكۆتاییانه ی ئاوازا، ئیسحاق فیژیده کردن هه موو شتیك بکه نه مۆسیقا، له ساته کانی مه ستیدا که هه ر سیکیان وهک سی بالنده ی ته ر له سه سرت هه لچوون و داچونه کانی پۆحیان عاره قه یان ده رده دا، مه سته بوون و خوینیان له ناو ئاوازه کاند ده توایه وه، په یوه ندیبیان به هیچ شتیکه وه نه ده ما جگه له و نوره ی وهک لافاو له گه لّ خویدا ده بیردن. ئیسحاق له و ساتانه دا که ژیا نی خو ی ده گو شی و ئاوازی لیډروسته کرد، له و ساتانه دا که هه ستیده کرد مۆسیقا بلندی کردۆته وه بو ئاستی خوداوه نده کان، ده یگوت

«گەردون ھىچ نىيە جگە لە مۇسقىياھىكى بىدەنگ. ھەموو شتىك لەگەل لەداىكبوونى خۆيدا ئاوازي خۆى ھەلگرتووه، ھەموو زىندووويەك پارچە مۇسقىياھىكى تايبەتە، ھەموو مردووويەك ئاوازيكە بۆ خۆى. ھىچ گەلەيك نىيە، مۇسقىياى خۆى لەگەل خۆيدا نەھىننيت، فرىنى ھىچ بالدارىك نىيە، ئاوازيك لە ئاسماندا دروستنەكات. دونيا سەرتاپاى مۇسقىياھى... شەو سەرتاپاى مۇسقىياھى، باران سەرتاپاى مۇسقىياھى...». لەو پۆزانەدا وىنەى ھەموو دونيا لە بەر دىدەى جەلادەتى كۆتر و سەرھەنگ قاسمدا گۆرا، لە ھەندى شەودا ئىسحاقى لىوزىرپىن دەھىتەنە دەرى و بە ناو شەودا دەبىردن، دەپۆيشتن و چاويان دەنوقاند و مۇسقىيايان لىدەدا، بە ناو درەخت و باغ و چەمەنزارەكانى بە ھاردا دەپۆيشتن و فلووتيان دەژەند، كپى شەوو دەنگى ئەستىرە و خەوتنى پاسارى و خەياللى گۆلەكانيان دەکرد بە مۇسقىيا. بايان دەکردە مۇسقىيا، جىروھى چۆلەكە برسىيەكان، سىروھى فىنكى سەر گۆمە مەنگەكان. ئاگرى دوورى شارۆچكەكان، نىشتنەوھى پىر لە ترسى كۆترىك لە كاتى پىكاندا، فرىنى تىترواسكىك بە زامدارى لە ناو پەلەيك گەنمدا، پاكردنى ژىزىكىك لە تاو بروسكەكان، خەونى سەمۆرەيك لە ژىر باراندا، دەنگى پىى بولبولىك لە ناو ھىمنى قەفەزىكى ئەزەلیدا، دەنگى ھەناسەى چۆلەكەيك لە كاتى تەماشاكردنى ئەستىرەكدا... دەپۆيشتن و ھەموو وىنە خەياللىيەكانى سەرى خۆيان دەکرد بە مۇسقىيا، بە درىژاى شەو مۇسقىيايان لىدەدا، ھەندىجار دەربەند بە دەربەند، گەلى بە گەلى ئەو ھەرىمانەى دەورويەر دەگەران، بەلام بىنئاگا و بىخەيال، بىروايەكى قوليان ھەبوو كە مۇسقىيا ونيان ناكات. بەسەر بەردو دارو دىك و تاوئىرو گاشەبەردو كەندەلاندە دەپۆيشتن، بە ھەوادا دەپەرىنەو، بەسەر گۆمەكاندا بە پىى دەپۆيشتن... ھەرگىز بۆ ساتىكىش چىيە چاوياننەدەكردەو، ھەندىجار پۆز ھەلدەھات و ئەوان ھەر مۇسقىيايان دەژەند، شەو دەھات و ئەوان ھەر مۇسقىيايان دەژەند، باران بايە يان بەفر ئەوان لەسەر زەوى

نەبوون. ھەندى شەو کە بە دەم مۆسیقاوھ دەگەرپانەوھ بۆ مائەوھ، لە ناو جىگاگەدا ھەستىيان بەو بارانە دەکرد کە تاسەر ئىسقان تەپىکردىبوون. شەوئىک بەسەر ئاوى گۆمىچکەيەکدا پۆيشتن، وەک چۆن بەسەر زەويدا دەپۆن، ھەنگاويان بەسەر وردە شەپۆلەکانى گۆمىکدا نا، لەوسەر جەلادەت وەک لە خەو رابچلەکىت، ھۆشپھاتەوھ بەر خۆى و گوتى «خودايە ئىمە بەسەر ئاوەکاندا پۆيشتىن... وەک ئەوھى بەسەر پىنگايەکدا بپۆين بەسەر ئاودا پۆيشتىن... وەک ئەوھى لەسەر زەوى بين بەسەر ئەو ئاوانەدا پۆيشتىن و نەخناکىن». سەرھەنگ قاسم رادەچلەکى و وەک جەلادەت لەو دەرياچە چکۆلەيەى دەپوانى کە بەسەريدا پۆيشتوون. بىئەوھى ھىچ بلىت دەستىدەخستە سەر زارى جەلادەت و دەيگوت «بىدەنگبە و بپۆ... بىدەنگبە و فلوت بژنە». ھەردووکیان چاويان پردەبوو لە ئاوو باوھشيان بەيەکدادەکرد... موعجىزەبوو، ئىلھام و سىحرى بوو لە ئاسمانەوھ ھاتبوو. دەستياندەخستە سەر دەمى يەکتەر و وەک لە ھەوادا ونبىن، وەک ئەوھى ھەريەکەيان سووکى و بىکىشى جەستەى ئەوى دىکەيان ھەلگرى. دەستيان لەيەک دەدا... دوو مرقوف نەبوون بەلکو دوو تارمايى بوون، لە جەستەى خۆيان چووبوونەدەرەوھ و بووبوون بە پۆج.

ئەو پۆزانە جەنگ بەردەوام نزىکتەر و نزىکتەر دەبووھوھ، چەندەھا جۆرى جەنگ لەو سەر زەمىنەدا تىکەلاوى يەکتەر بووبوون، جەنگى ولاتەکان و نەتەوھکان، جەنگى دىنەکان و حىزبەکان. شەوئىک لەو شەوانە جەنگ گەيشتە نزىكى ئەو شارپۆچکەيە، بە درىژايى چەندىن کاترئىمىر گوپيان لە تەقەو تەقىنەوھ بوو، بەيانى پىپوارىک ھەوالى ھىنا کە خەلکى ئەو دەقەرە ھەموو چۆلیدەکەن و دەگوازنەوھ بۆ گوندەکانى دەرووبەر. بە درىژايى شەو بۆردومانى بەردەوام سەدەھا قوربانى جىھىشتبوو، ئىسحاق بەبى قوتابىيەکانى گەشتىكى كورتى کرد وکە گەراپەوھ نىگايەک لە چاويدا بوو پىپوو لە سىپەرى کارەسات. مەرگ لە ھەموو جىگايەک بوو،

سوپایەکی بێشوماری دەوڵەت لە باشوورەوە دەپژانە کۆچەو کۆلانەکانی
 ئەو شارەو، هەزارەها سەرباز کە زۆریەیان لە ژێر خۆدە ئاسنینه‌کانیاندا
 لە مشکی ترساو دەچوون، هەزارەها چەکداری کورد کە دەوڵەت بۆ
 ئەمجۆرە شەپانە پێچەکی کردبوون، بە خۆیان و سمیلە ئەستوور
 گەمژەکانیانەو، بە هەنگاوی پان و جامانە قووتی سەرۆکە گەلەکانیانەو
 لە کۆچەکاندا دەسوپانەو. شەو دواي چاوەروانییەکی درێژ ئیسحاق وەک
 بەرامبەر ئەو هەموو مەرگە بۆ تین و تاوی ژیان بگەڕیت، بە قوتابییەکانی
 گوت فلووتەکانتان دەریهێنن و بابڕۆین، بێئەوێ گوت بە ترسی ئەو
 دوو گەنجە بدات بەرەو جیگایەکی عاسی پێش قوتابییەکانی کەوت. کە
 چوونە ئەو دیو باغچەکەو پێیگوتن «ئێو هیچ شتێک مەکەن، ئەنیا
 گوێگرن». ئەو شەو بە ناو سروشتیکی سەختدا بەرەو تروپیکیکی مەزن
 سەرکەوتن، بە درێزایی پێگا ئەو ئاوازانە دەژەن کە هەست و نەستەکانی
 دەگۆڕی، ئەو نەغمە سەیرانە دەروژاند کە بە جۆریکی دی سەرتاپای
 دونیای نیگاردەکێشایەو. شەو بوو مندالەکان وایاندەزانی پۆژە. تاریکی
 بوو مندالەکان پێیانوابوو لە دەریایەکی نورو تیشکدا مەلەدەکەن، بەسەر
 سەختترین عەرددا سەردەکەوتن پێیانوابوو لەسەر فەرشیکی گیا دەپۆن.
 دونیا ساردبوو ئەوان هەستیان بە فینکییەکی سەیر دەکرد. بەریەیان
 دەگەشتنە سەر لوتکەیه‌کی خورافیانە، لەوێو سەیری ئەو سەری
 ئەوسەری گەردونیان دەکرد، لەسەر بەردێک دادەنیشان و کزەبای بەیان
 یاری بە قزۆ جل و هەناسەکانیان دەکرد. هەستیاندەکرد ئەو بەرزبوونەو
 بێمەودا و سەیرە، ئەو شەو درێژە لە فلووت، موچرکە ترسناکەکانی
 دوتینی لە دڵدا سەپونەتەو. ئەوێ لە یادیانابوو کۆمەلێک وێنە تاریک
 بوو، ئیسحاق لەو کەشکەشانی ئاسمانەو دەیگوت «مۆسیقا حەشیشیکی
 ڕەشە... تلایکیکی شیرینە». لەسەر بەردیکی بەرز دەووستاو باوہشی
 بۆ بای بەیان دەکردەو دەیگوت «کاتێک هەست بە ترس دەکەن،

ھەست بە نىزىكى مەرگ و كۆتايىدەكەن، مۇسقىا بژەنن، مۇسقىا دەتوانىت كارەساتەكان ھىوركاتەوہ... دەتوانىت مردن ئاسانترىكات» سەرھەنگ قاسم بە دەنگىكى لەرزۆكى مندالانەوہ دەپىرسى «بەلام مۇسقىا لەم جەنگەدا دەتوانىت چى بۆ ئىمە بكات، چى بۆ ئەو مردووانە بكات؟» ئىسحاق ھەلدەستايە سەرپى... ھىچى لەو پياوہ تىكشكاوہى دوئىنى نەدەچو، وەك ئەوہبوو سەفەرى شەو ھىزىكى ئەفسونائى تيا زىندوو كرديتەوہ. باى دەمەوبەيان گەمەى بە دەنگ و ھەناسەى دەكرى، دەستىدەبرد و لە زەويىبەكە ھەندى گىاي ھەلدەگرت و دەيدانە بەر با. سىحرى بەيانى بەھار ژيانى تياەبزواند. بەدەنگى پياوئىكى بەھىز، دەنگىك نەغەمى تيابو نە وەپزى دەىگوت «سوودى مۇسقىا بۆ مرؤف وەك سوودى مرؤف خۆى وايە لەسەر ئەم ئەستىزەيە...دوچار ھىچ كەس نازانىت غايەت لە مرؤف چىيە، كە غايەت لە مرؤف خۆى ئاشكرا نەبوو، بۆ لە غايەتى مۇسقىا پىرسىن؟ تۆ دەلىت مۇسقىا دەتوانىت چى بكات؟ دەلىت بۆ ئىمە لەم جەنگەدا فىرى مۇسقىا بىن؟ دەلىت ئىمە سى فلوت زەنى بچوك چىين و بەرابەر ئەو ھەموو ھىزانە چىمان پىدەكرىت؟ مامۇستايەكم ھەبوو باوہپى وابوو مۇسقىا دەتوانىت مردووەكان زىندووېكاتەوہ، پىيوابوو دەنگى مۇسقىا تاكە دەنگە لەمدىوى ژيانەوہ دەگاتە ئەودىوى، دەىگوت تاكە دەنگىك مردووەكان دەتوانن بىبىستن مۇسقىايە. كورپىكى مردوى ھەبوو، ھەموو پۆزىك دەچوہ سەر گۆرەكەى و مۇسقىاي بۇدەژەن، ھەموو شەويك كورە مردووەكەى دەھاتە خەونى و داواى مۇسقىاي لىدەكرى... باوہپى وابوو كورەكەى گوى لىيەتى. شەويكىيان لىم پرسى «مامۇستام تۆ دەزانى ھەندىچار زىندووہكانىش لە مۇسقىاي تۆ تىناگەن، بۆ ئىستا پىتوايە مردووەكان تىدەگەن؟» ئەو گوتى «مۇسقىا بۆ ھىچ كەس ناگەرپت... ئەو پىگاي نىيە... ئاراستەى نىيە... نە ھىچ زارىك دەناسىت و نە ھىچ گويچكەيەك... ئەوہ ئىمەين دەبىت بۆى بگەرپىن، ئەوہى ئىمە بەزار

دهيزه نين بهر له ئيمه ليره بووه، به جورىك له جوره كان و به شاردر اوه يي ليره بووه... كى گوى له موسيqa بگريت نه وه دهيدوزيته وه، موسيqa په يوه ندى به زيندووو مردوو و گياندارو بنگيانه وه نيه... هه موو شتيك ده توانيت موسيقار بيت و گويگرى موسيqa بيت» ئينجا ته ماشايكردم و به هيمنى گووتى «مردووو كان باشتر ده توانن گوييگرن، تو نه گهر ته نيا بو زيندووو كان موسيqa ده زه نيت فلووت ته كهت فرېده و بگريپوه مالى... زوريه ي زيندووو كان نازانن موسيqa چيه... موسيqa بو هه موو زه مانه كان ليېده، بو دوينى كه پويشت و بو سبه ي كه ديت... بو نه وانى تپه پيوون و نه وانى كه دين، گويگرى راسته قينه په ننگه بالدارىك بيت، كولله يه كى چكوله بيت، په پوله يه ك بيت... له وانى هه گوليك بيت كه خوت پيى پياده نييت». ئيسحاقى ليوزيرين ته ماشايه كى ئاسمانى ده كرد و ده يگووت «من گه له ك جار نه و پرسياره م له خوم كردوه. ئايا له جوره ژيانىكى وادا له جوره عهديكى وه كو نه وه ي ئيمه دا، له زه وييه كدا كه هه ميشه جهنگه، موسيqa چ كاره يه؟ موسيqa و جهنگ دوو شتى دوورن له يه ك، وه ك دوورى ده ربا له م تروپكانه، به لام هيچ كات دهنگى ناوه وه ي خوتان بيده ننگ مه كهن. هه ميشه وابوووه وا ده مينتته وه. جهنگ هه يه و موسيقاش هه يه، مردن هه يه و موسيقاش هه يه، دلره قى هه يه و موسيقاش هه يه... زورجار به ته نيشت يه كدا ده پون و ته ماشاي نيوجاوى يه ك ده كهن و له يه كدى ناگهن و دوورده كه ونه وه، موسيqa هه ميشه شتيكى جياوازه له جهنگ وه ك نه وه يه سه ر به دونيا يه كى ديكه بيت، وه ك نه وه ي له نه ستيه ريه كى ديكه وه هاتبيت. به لام وه زيفه يه تى له ناو خوين و ناگر و ترسيشدا به شداريكا... جارتيك فلووتم بو هه ندى پيشمه رگه ليذا، يه كيكيان ليم نزيكبووه وه و گووتى «تو واكرد من ژيانم خوشبويت... ژيانى خوم نا، ژيانى نه وانى تر، ژيانى دوژمنه كانم». پويشت و له وسه ر گه رپاهه وه و گووتى «ئيسحاقى ليوزيرين مرژدم به رى، مرژده... كه سم نه كوشت».

بای به‌یان ساردو پر له موچرکی ته‌نیایی بوو. هیدی هیدی پوی سپی خوئساری شهو له‌سەر گه‌لا نزیکه‌کان دهرده‌که‌وت... ئیسحاق له‌و جیگا به‌رزوه ده‌یگوت «مؤسیقا جاویدانه، هه‌میشه‌ییه، به‌لام هه‌ندیجار له‌به‌رابه‌ر مردنی ئینساندا بیباک و که‌م غه‌مه». ده‌ه‌ستاو ده‌یگوت «به‌لام له‌وانه‌ییه بمانباته سەر سه‌رچاوه‌کانی نه‌مردن، بمانباته سەر کانیه‌ک لی‌ی بخۆینه‌وه‌و نه‌مرین...». دوو قوتابییه‌که‌ی وه‌ک هه‌میشه له‌مانای قوولی قسه‌کانی ئیسحاق تیئه‌ده‌گه‌یشتن، به‌لام سه‌دای وشه‌کان له‌پۆحیاندای ده‌نگیده‌دایه‌وه.

پۆژانی دواتر ترسناک و تاریکبوون، جه‌نگ به‌خیرابییه‌کی سه‌یر له‌و ماله‌ تاراوکه‌ و گۆشه‌گیره‌ی ناو باغه‌کان نزیکبووه‌وه. ئیدی ئیسحاق و قوتابییه‌کانی ناچاربوون نیشه‌جئ و باغی خۆیان جیبه‌یلن و له‌گه‌ل هه‌زاران هه‌له‌هاتوی دیکه‌دا به‌ره‌و شوئینیکی عاسیتر له‌باکوور برۆن. جیبه‌یشتنی خانوو و باغه‌کان هه‌سه‌ره‌تیکی قوولی له‌دلی ئیسحاق و میژدمنداله‌کاندا جیبه‌یشت، له‌سه‌فه‌ریکی نه‌نییدا که‌سه‌س دوا ئامانجی نه‌ده‌زانی به‌خۆیان و فلووته‌کانیان‌وه به‌ره‌و باکوور که‌وتنه‌پڕ. له‌وه‌سه‌فه‌ره‌دا ئیسحاق فیریکردن چۆن ئه‌و شتانه‌ی ده‌که‌ونه‌ئویدیو سنووری ده‌نگه‌وه‌وه‌ریگێرته‌سه‌ر زمانی مؤسیقا، که‌ده‌گه‌یشتنه‌سه‌ر ئاوه‌کان پێیده‌گوتن «گرنگ نییه‌ ده‌نگی ئاو بکه‌نه‌مؤسیقا، به‌لکو گرنگ ئه‌وه‌یه‌ په‌نگی ئاو بگۆرن بۆ ئاواز». که‌ده‌گه‌یشتنه‌به‌رده‌م په‌شه‌باکان ده‌یگوت «گرنگ نییه‌ ده‌نگی په‌شه‌باکان بکه‌نه‌مؤسیقا، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ هیزو تین و گوپی په‌شه‌باکان بکه‌نه‌مؤسیقا» که‌ده‌گه‌یشتنه‌گیاکان ده‌یگوت «گرنگ نییه‌ سه‌وزی گیا بکه‌نه‌ ئاواز، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ خه‌وتن و هه‌ستانی، مندالی و پیریوونی بکه‌نه‌مؤسیقا» که‌ده‌گه‌یشتنه‌به‌رده‌می بروسکه‌کان ده‌یگوت «گرنگ نییه‌ ناله‌ی بروسکه‌کان بکه‌نه‌سه‌روود، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ پوناکییه‌که‌ی به‌رجه‌سته‌که‌ن».

به هر جیگایه کدا ده پویشتن و سه فه ریانده کرد، چه ندین گه پیده و پربوار دواى دهنگى فلورته کانیان ده که وتن. شه ویک مؤسیقیان بۆ ژنیک لیدا که به سه ر ژانه وه بوو، مؤسیقا که یان کاریگه رییه کی نه فسوناوی له سه ر کارناسانى هه بوو بۆ ژانه کانی، شه ویکیان مؤسیقیان بۆ برینداریک لیدا که به رده وام خوینی له بهر ده پوی، پاش که میک خوینپژانی وه ستاو هه ستایه سه ریئ. شه ویکى دیکه مؤسیقیان بۆ پیاویکی شه ل لیدا که ده مئ سال بوو نه ییده توانی بپروات. له کاتی پارچه ئاوازیکی مه ستدا هه لده ستایه سه ریئ و له سه ر قاچه ئیفلیجه کانی سه مایده کرد.

مؤسیقاره کان بینه وه ی بوهستن به رده وام به ره و باکوور ده پویشتن، له ریگا، گیای ته ری ژیر تاوه بارانه کانیان ده خوارد، شیرى میگه له به هارییه ئاسوده کانیان ده خوارده وه. نه یانده زانی به ره و کوئ ده چن، هر که سیک لئیده پرسین بۆ کوئ ده پون؟ ده یانگوت ده چین بۆ باکوور. له ریگا به ناو چه ندین هه ریمی جه نگزه دده راپوردن، گه شتیکی درپژیان به ره و چیاکانی باکوور کرد، له وئ وه ک سئ غه رب گوند به گوند ده گه پان، موعجیزه یان به مؤسیقا دروستده کرد، له هه تاو بارانیان ده باراند، له باران خوریان دروستده کرد، شه ویان ده کرده به یانی و به یانیان ده کرده شه، تامی گیای شیرو هه نگوینیان خوشترده کرد، به هر شوینیکدا ده پویشتن بهر له مروقه کان، درهخت و نه ستیره و باو هه تاو پیشوازیانده کردن. هه ندئ شه و به یارمه تی مؤسیقا له مبه ری چیاوه ده فزین به ره و نه و بهر، زورجار که به ئاگاده هاتنه وه خویان له شوینی سه یرو عاسیدا ده بینى، له سه ر درهخته کان، له سه ر ترۆپکی هه له موته کان، یان له په وه زکی سحر اویدا. به سه ر سه نگه ری پیشمه رگه کاند ده پویشتن و له شه وه سارده کانی چاوه پروانیدا پوناکی و ژیان و شادییان نیشانی نه و مروقه بیهیویانه دده، که هیدی هیدی خه ریک بوو ده که وتنه گومانه وه له هه موو شتیکی. هیزیک له مؤسیقا که یاندا بوو هه مووانی تووشی نه شنه یه کی قوول ده کرد. به رده وام

له ژیر درهختیکدا، له ژیرکه پری جووتیارنکدا، له ژیر کۆله که ی مزگه وتیکدا پشوویاندهدا. کاتیک پشوویاندهدا، ئیسحاق به ترسیکی بیئه ندازه وه قسه ی له مهرگ ده کرد وه ک جوریک له ناگری هیمن، ناگریک که له شاریکی گه وه به رده بیئت، به لام له سه رهدادا له درهختیکه وه، له مالیکه وه یان له قه یسه ری و بازاریکی چکۆله وه ده ستبیده کات... سه ره تا ته نیا دوکه لیککی ره ش و باریکه، هیوره هیور گه وه ده بیئت، هیور هیور ده بیته سووتانیکی گه وه، هیور هیور خامۆش ده بیئت.

قوتابییه کانی هه ستیانده کرد تا غه مگین و په شوکاوتربیئت، که متر پووی موعجیزه ناسای خو ی ده بیینیئت، که متر سحری ناو مۆسیقا که ی ده بیستیئت، زیاترو زیاتر به دوا ی موعجیزه دا ده گه ریئت، موعجیزه یه ک خو ی ناتوانیئت پوونیبکاته وه، ناتوانیئت ناوی بنیئت، بیهوده به دوایدا دنیا ته یده کات... موعجیزه یه ک که ناویکی سه یرو پر نهینی و ئالۆزی هه یه «نه مری».

* * *

هه ندی کۆله پشتی که میان پیوو، تا زیاتر به ره و باکوور برۆشتبانا یه، سه ره نگ قاسم سپیتر و غه مگینتر و قوولتر ده ینواند. به یانیان گه ره له نزیک گوندیک بانایه، یان له نزیک شوانکاره یه ک، ئیسحاقی مامۆستا چی بۆ به رچایی بشیایه ده به یینا و له ناو هه وای پاک و له سه ر ئاورنگی به یانی ده یانخوارد. له گه شتیاندا به ره و باکوور، به ره و ئه و ترۆپکه پرتهم و پر ئه فسوانه، سه ره نگ هیدی هیدی شیوه ی پۆحیکی سپی وه رده گرت، شیوه ی تارماییه کی ده گرت که شوین پیکانی ناسه وارنیک له سه ر گیای پیده شته کان جینا هیلین. هه ندیجار به زه حمه ت له ناو ته م و هالآوایی سپی سو بچدا ده بینرا، به ته نیا جیاده بووه وه و فلوتی بۆ گولچکه چکۆله و وردو غه مگینه کانی سه ر ریگا لیده دا، دلنیا بوو گۆله کان گوینیان لئی، تا

زیاتر له ناوهدانی دووریکه و تنایه ته وه ئه و کالترو کالترو ده بووه وه، ئه و ههستیده کرد چ به جهسته و چ به پۆح پتر تیکه لآوی سروشت ده بیئت، ههستیده کرد به پڠاوه یه به ره و جڠاگایه کی دیکه له ده ره وه ی شوپن و زه مانى ناسایى . جه لاده تی کۆتر تا پتر فییری مؤسیقا ده بوو، شتیکی قورس و غه مگینتر له پۆحیدا سه ره به لده دا، تا پتر ده یوانی به فلووته که ی ناسمان و پوو یارو گیا و تریفه بکاته مؤسیقا، پتر غه مگین ده بوو، تا زیاتر ههستی به شادی داهیتان و فییریون بگردبایه، غه میکی دیکه ی تاریک و تالوئیکی دیکه ی پرت ته لیسم له دلیدا به نهینی گه وره ده بوو، تا زیاتر له که مال نزیکیبایه ته وه ههستیده کرد شتیکی ونکرده . ئه و پتر سه رنجی سه ره نگ قاسمی ده دا، تا زیاتر پوه و باکوور سه رکه و تبان، سه ره نگ بیده نگترو که مدووتر ده بوو. به فلووته که شی هینده ی قسه ی له گه ل باو تاریکی و کزه ی ساردی به ره یاندا ده کرد قسه ی له گه ل ئه ودا نه ده کرد. شه وئیکیان شیتانه مؤسیقایان لیده دا، هه رگیز هیچ کاتیکی دی به و جوړه مؤسیقایان لئ نه دابوو، مانگ وه ک درنده یه کی مه ست به سه ر سه ریانه وه وه ستابوو، پوناکیه ک که پیده چوو له په یمانیکی کۆندا بیئت له گه ل ئه و هه موو زولمه ته ی گه ردوندا به دوا یانه وه بوو، وه ک که وتبیتنه زه ویه که وه نه سه ر به پۆژ بیئت نه به شه، خاکیک گۆله ئه ستوور و مه زنه کانی به به رته قای گۆلی ناو ئه فسانه کان بوو، دهنگی ناوه کانی وه ک هاواری فریشته وه هابوو له نیوان جوگه و جوپیاره کانی به هه شتدا، خاکیک وه ک ئه وه ی به مؤسیقا دۆزیبیتیان وه، وه ک ئه وه ی نرکه ی زامی نیچیره کانیشی هه ر ناوازیبت. وه ک ئه وه ی مه خلوقیک به ر له وان پڠاگی نه که وتبیتنه سه ر ئه م زه مینه، شتیک سه رسامانه له نیوان هیولاییه تی دهنگ و نه گیرانی مؤسیقا و دوورده ستیتی ئاوازا، له گه ل په قی سروشت و بیړه حمی شه و درۆی تیشکدا دروستبوویبت. شتیک وه ک ئه وه ی له نیوان مؤسیقا و چرکه ی مردنیدا، له نیوان له دایکبوونی گۆل و حاشای

تەببەتدا پروایبیت. درەختەکانی ئەو زەمینە، شتیک بوون لە تیکەلبوونی خولیاکانی ئەو سێ مۆسیقاره بەو فەنتازیا پەشانەى لەو سەفەرەدا ھاتبوو ڕینگایان، زەویبەک بوو نەتدەزانى ئایا ھالۆی دروستبوونیکى لەناکاو لێھەلدەستى یان دوکەلى خاپووربوونیکى کۆن، غوبارى گەیشتنى یەكەم مەخلوقى لیبەرزدەبیتهو یان تەمى ئاوابوونی دواھەمین ئینسان، گولەکانى بۆنیکیان ھەبوو تیکەل لە بۆنى باروت و بۆنى لەدایکبوون... گیاکان لە ژێر قاچیاندا دەترسان، بەلام نە جەلادەتى کۆتر و نە ئیسحاق و نە سەرھەنگ، نەیاندەزانى ئەو ترسە ترسیکی دێرنەبە لە ئینسان یان ترسى سەوزاییەکە پیشتر مۆشى نەببینیو. ئەستێرەکان لە ھەندى شویندا بەر تەویلیان دەکەوت و لەھەندى جینگای دیکەشدا بە چەند گوللەیک دەچوون خیرا پوو و ناو زولومات بپۆن. ئیسحاقی لێژبیرین وەک قوتابییەکانى سەرسام تەماشای ئەو دیمەنانەى دەکرد، دلنیاوو مۆسیقا ھیناونى بۆ ئەم زەمینە، خاکیکە پیشتر کەسى دى پێى تێنەخستوو، زەمینیکە تەنیا مۆسیقارەکان دەتوانن بیگەنى. ئەو یەكەم کەس بوو ئەو دەریاچە چکۆلانەبەببیت، دەریاچەیک وەک شەپۆلگاہیک لە ئاواز شەنەیدەکرد، دەریاچەیک وەک ئەو ھەموو تیشکی شەو بە ماتى بەرەو پووی بیت، وەک ئەو ھەزاران گورزی تریفە لەیەک ساتدا بە ئەندازەیکى ئالۆز بەر پوکارى بکەویت و سەرکەویتەو. ئیسحاق گووتى «ئیمە ئیستا لە زەمینیکداين بەر لە ئیمە کەسانى ئاسایى ڕیان تێنەکەوتوو، ئەوانەى بە پۆخ مۆسیقا دروستدەکن، دیویکی تری دنیا دەژین، ئاستیکى دى بوون تاقیدەنەو کە ھەمیشە لەوانە عاسییە کە ناتوانن بە مۆسیقا پۆحى خویان و پۆحى دنیا ببینن». چەند ھەنگاوێک بە ناو ئەو مەستی و سەرسامییەدا پۆشتن، ئیسحاق دەیکووت «ئەم زەمینەى ژێر پیمان زەمینیکە تەنیا بۆ ئیمە دروستبوو، لێرەدا مۆسیقا لەو دەردەچیت دەنگیک بیت لە ئامیژیکى چکۆلانەو بەبیتە دەرى، مۆسیقا وەک ھەر سىحرو

وزو نه فسونبازنکی دی شیوه و پوخساری خوی ده گوریت، وهک چۆن پۆح ده تویتته وه ده بیته جوانی، ده بیته پهنگ، ده بیته شیوه، ناوه هاش موسیقا له بیپهنگی و بیپوخساری خوی ده چپته ده ری و ده بیته شوین، ده بیته زه مین، ده بیته باغ. ئه و دونیایه ی موسیقا فرمانه وایه تاییدا نه خشه یه کی تری هه یه جیاواز له دونیاکانی دی... زه وی و گیاو شه و گاره کانی شتیکی دیکه ن، موسیقاره کانی هیتیکی تریان هه یه جیاواز له هیتی مرۆفه کانی تر». زه وییه ک بوو دلنیانه بوون له وه ی ئایا مهستی خویان دروستیکروه یاخود به شیگه له نه خشه کانی خودا، به ره می ئه و ماندوو بوونه توندو بیده روزه و زیندانئاسایه ی ناو ناوازه کانه یاخود شوینیکی شه ی تانییه که فریوی موسیقا دروستیکروه. ئیسحاق له گه ل هه موو سه رسامیه کیدا، له گه ل ئه وه شدا که ماوه یه کی دریز وهک خه لفه چکۆله کانی به مه بهوری له ناو گیاو تریفه و درهوشانه وه ی نه فسونگیری گه لاکاندا وه ستابوو، به لام وهک هه میشه له قوولایی پوانینه کانیدا تیگه یشتن و پوونی و ته فسیریک هه بوو. ته فسیریک تیگه ل به جوانی کۆی شته کانی دیکه ده بوو. جه لاده تی کۆترو سه رهنگ قاسم راهاتبوون له هه موو ساته کانی سه رسامیدا، دهنگی مامۆستا که یان، دیمه نه کانیان بۆ وه ریگیزیتته سه ر زمانیکی تر. سه ره تا هه ر سیتیکیان له ناو گیاکاندا دانیشتن، ئیسحاق هه ستیده کرد مانگ له ژوو سه ریانه وه ده یه ویت شتیکیان پیلایت، به رله وه ی سه رنجی سنووره نادیاره کانی ئه و ده ریاچه یه بدا، که به ته میکی دره وشه دارو زیوین داپۆشرا بوو، سه یری مانگی کرد که پیده چوو به هیمنی بنیشیتته سه ر زه وی. ئیسحاق گووتی «هه موو موسیقاریک پۆژیک له پۆژان ده گاته سه ر زه مینی موسیقا، سه ر زه مینیکی که سه ر زه مینی خۆیه تی، وهک چۆن درهخت و مانگ و هه وا موسیقای خویان هه یه، موسیقاش درهخت و مانگ و هه وای خۆی هه یه، وهک چۆن ده ریاچه کان موسیقای خویان هه یه، موسیقاش ده ریای خۆی هه یه، ئه وه ته نیا شته کان نین که ناوازیان هه یه، به لکو ناوازیش دوا جار له جیگایه کدا

سنوره نه بینراوه کانی خۆی ده بپیت و له شیوهی گیاو بالنده و تریفه دا
 دهرده که ویته وه. ئەو سنورهی که ئەفسونی مۆسیقا له ئەفسونی گولیک
 جیاده کاته وه، وهک ئەو سنوره وایه که ناویک له غوبار جیاده کاته وه».
 جه لادەت سەرسام گویندەگرت و چاوی لەسەر ئەو شەپۆلە زیوینانە
 بوو که نەرمەبایەکی باکوور لەسەرەوه پرا به نارامی دەبیزواندن. شتیکی
 سەیر بەرەو ناو ئەو ناوێی پادەکیشا، وهک ئەوهی مانگ، درهخته کان،
 شنەئێ تەلیسمایی با بەرەو ئەو دەریاچە پالێ پتووە بنیتن. هێزیک له
 هێزی مۆسیقا بەهێزتر، هێزیک له توانایدا نەبوو پێشی لیتگریت، پوهو ئەو
 دەریاچەیهی دەبرد. ئیسحاق قسەیدەکرد، بەلام جه لادەت هەستیدەکرد له
 ناو ئەو تەلیسمەدا گوینگرتن له دەنگیکی ئادەمی مانای نییه، پتینه دەچوو
 مۆسیقا خۆی بانگیبکات، بەلکو شتیکی لهو دیو مۆسیقاوه، قوولتر له
 هێزی هەر ئاوازیکی، توندتر له فریوی هەر دەنگیک بەرەو ناو ئەو ناوێی
 دەبرد، ناگای له هارپیکانی نەدەما، بۆ ساتیک ئەو جوانییه له وانی دادەبپێ،
 بۆ ساتیک له وه لاوازتر بوو بتوانیت جگه لهو سێجرهئێ دەوربهری دواي
 ههچي دی بکه ویت. ساتیکی سەیریوو، له هەمان ئیستی ئەفسوندا، وهک
 ئەوهی توانای خۆی لەسەر جهنگیکی مەزن تاقیبکاته وه، وهک ئەوهی
 له گەل دیوه موتله قەکانی خۆی و دیوه کورتیو ئیستیله ییه کانیدا جەنگیت.
 خۆی دەخسته ناو ناوی دەریاچە که وه. تیگه لیبوونی به ناوهکان هەموو
 دونیای دەوربهری پوناکده کرده وه، هیندهئێ ئەو تیگه ل دەبوو مانگی ناو
 دەریاچە که دەبوو به هەزاران مانگ، هەر یەک له ئەستیره بچوکه کان
 دەبوون به هەزاران ئەستیره. سەرجهمی دەریاچە که دەبووه گۆمیک له
 تیشک. کاتیکی بەرەو قوولایی دوورده که وته وه، له ماسییهکی گه وه دەچوو
 که هەموو شته کانی تری خستبیته سه ما. جه لادەت له ناو ناوه که دا نوو
 هەزیمی گه وه و جیاوازی دەبینی، یه کیکیان له پووکه شی دەریاچە که داو
 ئەوی دیان له ناوه وه، یه که میان سەر تاپا نوور و ئەوی تریان سەر تاپای

زولمەت. يەككىيان تەماسى لەگەڵ ئاسمان و ئەستىرەو ھەوادا ھەبوو، ئەوى تريان تەماسى لەگەڵ تارىكى و كپى و بىدەنگىدا ھەبوو. نەيدەزانى لە كویدا بوەستىت، لە كویدا مەلەبكات، لە سەرەوھە كە دونيا تىكەل بوونىكى زەخرەفیانەى نىوان تيشك و ئاوبو، يان لە خوارەوھە كە زولمەت توپىكى گورەبوو چنراو لە ھەزاران پۆتۆلكە. لەناكاو ھەك تارىكى و تيشك، ھەك ئاوبو بىدەنگى، ھەك شەو و ئەستىرەو ھەلامبىدەنەوھە كەوتە مەلەكردىكى سەفائاسا لە نىوان پوناكى و تارىكىدا، لە نىوان سەرى دەرياچەو زولمەتە بىقەرارەكانى ناوھەويدا، لە نىوان پۆشنى و سافى ھەوادا لەسەرەوھە تەلېسم و نەينى ئاودا لە خوارەوھە.

ئىسحاق بۆ ئىستىك بىدەنگدەبوو، ھەك ئەوھى ئارەزوى قسەى نەبىت، ئەو ئاوبوھوا و چرپە شەرمناھى شەو نۆخىكى دىكەيان لە ئىسحاقدا دروستدەكرد، لە مۆزىو مەلەى نەكردبوو، ئەو سەماكردنە سەيرەى جەلادەت لە نىوان كەنارى دەرياچەو بنكى بىقەرارىدا، دەيوەستان... بە ھىمنى ئاوپى لەو دوكلە درىژە دەدايەوھە كە لە پشتەوھەرا بەسەرى ئەوسەرى تارىكىيەوھە دەبىيەستەوھە. خۆى پووتدەكردەوھە دادەبەزىيە ناو دەرياچەكە، لەوئى لە بنكى بىقەرارى ئەو دەرياچەدا، جەلادەتى دەبىنى بە چاوى كراوھە تەماشاي گەمەى ئەو ماسىيانە دەكات كە لەدەورى سەمادەكەن. ھەردووكيان بەرەو قوولايى ھەرە تارىكى ئاوبەكان پۆدەچوون، لە ناو زولمەتى بىئەندازەى ژۆر ئاودا ھەستياندەكرد شەپۆل و شەو و ھەناسەى گەرمى ئەو جانەوھرانەى ھەزاران سالە لەويادا دەمرن شتىكىان بۆ دەھىتن نەناسراو و ئەزموون نەكراو. دروست لەو شەوانە دەچوو كە ئىسحاق مندال بوو و لەگەڵ كۆمەلۆك گەنجدا لە قەراغ ئاوىكى زيويندا فىرى مەلەدەبوو. ئەو شەوھە لەو قوولايىيە بىئەندازەو بىسنورەدا، لە جىگايەكدا نە دەياتوانى دەست بۆ يەكدى درىژكەن، ئىسحاق ھەستىدەكرد لەو قوولايىيە بىئەندەشدا بوونى دوو ئىنسان مۆسقىايەكى تايبەتى ھەيە بەرزترە لە ھەر مۆسقىايەكى

دی. هه‌ستیده‌کرد ئه‌و جه‌سته کپ و بچوک و ناسکه‌ی ئه‌و گه‌نجه ده‌نگیکی لیدیته گه‌وره‌تر و به‌سه‌داتره له ده‌نگی هه‌موو مه‌خلوقاته‌کانی دیکه‌ی ناو، ئیسحاق ده‌بیست جه‌سته‌ی جه‌لادهت قسه‌ده‌کات، گوپی لیبوو به ناوازیکی سه‌یر له‌گه‌ل شه‌ودا ده‌دویت، هه‌ناسه‌کانی گه‌یه‌کیان تیا‌بوو پر له وشه‌ی ئاگرین، یارییه‌کانی دونیا‌یان داده‌گیرسان. ئیسحاق ده‌بیینی هه‌موو سه‌نگ و سیخرو هوشیاربی ناو ئه‌و ئاوه‌ش له‌ده‌وری جه‌لادهت کۆده‌بیته‌وه، ده‌یزانی هه‌موو گیاو ماسی و سه‌ده‌ف و پوهه‌که نه‌ناسراوه‌کان پوو له جه‌لادهت ده‌که‌ن... جه‌سته‌ی قسه‌یده‌کرد، قسه‌یه‌ک به‌ده‌ر له لۆژیکی زمان، جه‌سته‌یه‌ک بوو ئه‌و ده‌ریا‌چه‌یه‌ی ده‌کرد به پارچه‌یه‌ک عه‌شق، کلۆیه‌کی گه‌وره‌بوو له نه‌فین و که‌وتبووه ئاوژیکی مه‌زنه‌وه، ئیسحاق له‌و زنجیره ناسکانه‌ی ده‌وری مه‌چه‌کی خۆیه‌وه هه‌ستی به ئارامی و عه‌شقی ئاو ده‌کرد... له دل‌ه‌وه هاواریده‌کرد «ئیلاهی... ئیلاهی ئه‌م مندا‌له، هه‌موو ئه‌م به‌حره‌ی کرده‌وه به عه‌شق». ئیسحاق له‌و ژێر ئاوه‌دا به‌خیلی به‌و هه‌موو ژیا‌نه‌ده‌برد که له‌و گه‌نجه‌دایه، به‌خیلی به‌و هه‌موو دره‌وشانه‌وه‌و زیندویتییه ده‌برد که به‌حریکی ئاوه‌دان‌کردۆته‌وه، له دل‌ی خۆیدا ده‌یگوت «خودایه ئه‌مه چیه، ئه‌م مندا‌له‌ی سه‌رتاپای ئه‌م به‌حره‌ی پر‌کردوه له ژیا‌ن». ئیسحاق وه‌ک به‌رگه‌ی ئه‌و هه‌موو وزه‌و سه‌رسامییه نه‌گریت که ئه‌و ده‌ریا‌چه‌یه‌ی هیتا‌بووه جۆش، له‌ویادا به‌راوردی جه‌سته‌ی ماندوو و که‌نه‌فتی خۆی به جه‌سته‌ی مندا‌ل و شیتی ئه‌و ده‌کرد، به‌راوردی گه‌ری مردنی ده‌کرد له ناو خۆیدا له‌گه‌ل گه‌ری ژیا‌ن له ناو ئه‌ودا، به‌په‌له ده‌هاته‌ده‌ری و سه‌رسام و کاس ده‌وه‌ستا، تک تک ئاو له سه‌رتاپای ده‌تکا، بیته‌وه‌ی کزه‌ی شه‌و بیترسینیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌و قوولاییه‌دا جانه‌وه‌ریکی خورافی دیبیت، به سه‌ره‌نگ قاسمی ده‌گوت. «شتیکی سه‌یر له ناو ئه‌و هاورییه‌تدایه... هاواریک له هه‌موو هاواریک گه‌وره‌تر، به‌لام بیته‌نگییه‌کیش له هه‌موو بیته‌نگییه‌ک قوولتر... سه‌یری ئه‌و ده‌ریا‌چه‌یه بکه، چ نوریکی سه‌یرو

کوتوپرو ئاسمانی تیکه‌وتووہ... ئیلاهی ئەم مندالە چ جۆرە مەخلوقیکە... وازی لیبھینە... ئیمەئ ئینسان لە تیکە‌لاویوونی سێ مەعدەن خولقاوین. مەعدەنی ئینسان کە بەشی ھەرە گەورەئ پۆجمانی پیکھیناوە، لەتەک مەعدەنی شەیتان کە بەشیک تری بوونمانە، لەگە‌ل مەعدەنیکی جاوید، کە بەشیک بچوکە لە پیکھاتەمان، ئەو بەشەئ کە ئیلهامی جوانی و موسیقای لیوہردەگرین، بە‌لام ئەم ھاوپیئەئ تو لە کانزایەکی نەمر دروستبووہ. سەیرکە ھەموو ئەو بەحرە بەک پارچە جوانییە، ھەموو ئەو بەحرە بەک پارچە ژیانە...».

جەلادەئ کۆتر وەک ئەوہ بوو ئاو بەرەو ئەوسەری دونیایەکی تری بەریت، ھەستی نەدەکرد لە دەریاچەئەکی نوردا سەمادەکات، ئەو لە ناو موسیقادا سەمایدەکرد.

شەویک بوو لە جوانیدا کوشندە، تاکە شەویک بوو پەییوہندی جەلادەت بە دونیاوہ خالی بوو لە ھەر ئاسەواریک جاران، خالی بوو لە پۆشنایی ئەو پۆزە ساردانەئ دلی جەلادەت لە ژیر کاریگەری پەشی دونیادا، لە ژیر کاریگەری دوکە‌ل و ترس و برسیتیدا دەژیا. لە ناو ئەو ئاوەدا کە شەپۆلەکانی وەک نەغمەئەک، وەک سەما لەسەر ئیقاعی فرینی شاعیریانەئ بآندەئەک دەجولایەوہ، ئیستا ھەستیک دی دەژیا. ئەو ھەستە خرۆشاوہئ جەلادەت ھەست نەبوو بە بەختەوہری، ھەست نەبوو بە شادیی، بە‌لکو ھەستبوو بە کرانەوہئ پۆخ و جەستەئ بەسەر دونیایەکدا کە تا ئەوکات ھەستی پینەکردبوو. ئەو لە ماوہئ ئەو چەند مانگەدا کە لەگە‌ل ئیسحاقی لیوژیرین و سەرھەنگ قاسمدا وەک دوو قەلەندەر زەمیننی تەیکردبوو، ھەموو ئەو موعجیزە سەیرانە ژیاوو کە موسیقا لە ناوہوہرا مروؤئی پئ گومرادەکات. دلنیانەبوو ئەو پۆز سەیرو مەستانەئ سەر پنگاکان بەرەو باکوور تەنیا مەستبوون بووہ بە ئەفیونیک کە خەئالی بەرەو ئەوسەری ئەفسانە فراندوہ، یاخود خودی موسیقا دونیایەک دروستدەکات، لەویدا

ئەستەمە مەرۆف مەستی و هوشیاری لە یەكدی جیا بکاتەو. ئەو دۆنیایە
 کە ئیسحاق بە دۆنیای مۆسیقاران ناویدەنا، ئەو جەنگە لانی ئەو بە
 جەنگە ئێکی دادەنا تەنیا مۆسیقاران دەتوانن پێی تێنن، لەو یادا دەبوو
 دۆنیایە ک قوولی و جوانی و پاکییە کە ی جەلادە تیان دەترسان. تا تیشک
 زیاتر لە دەوری سەمای بگردایە، تا پاکى زیاتر ئابلۆقەى بدایە، زیاتر
 ئارامییە ک دایدە گرت کە پەرسو لە خۆشییە کى بیسنوور و ترسیکی تەماوی.
 ترس لەوێ ئایا ئەو تەنیا مەرۆف ئێکی سادە یە کە تا ئەندازە ی شیتی حەزی
 لە مۆسیقایە یان دەتوانیت ببیتە شتیک لە دەرەوێ شۆرە ئینسانییە کە ی
 خۆی. وەک ئەوێ ئەو ئاوە دوورپانیک لە بەردەم جەلادە تدا بکاتەو، وەک
 ئەوێ پێشنیاری پاکییە کى ئاسمانی بۆ بکات، وەک ئەوێ هە ئیپزێریت
 تا جیاواز لە هەموو ئینسانە کانی تر بیکاتە پە یامە ئێکی مەزن. کە
 لە ناو دەریاچە کە دا مە لیدە کرد، وەک ئەو بۆر لە وجودیدا شە پێک
 دەستی پێکرد بێت، وەک ئەوێ ئەو ئاوە بۆ سروشتیک بانگی بکات دوور
 لە سروشتی خۆی. جەلادەت پێشتر بیری لە ماھییە تی بوونی خۆی
 نە کرد بوو، بیری لەو نە کرد بوو، ئەو چییە؟ ئەو مۆیە کە باش
 یان چەوت؟ لە ناو ئەو ئاوە دا یە کە مجار جەلادەت ئەو پرسیارە گرنگە ی
 لا دروستە بوو «ئایا ئەو مۆسیقایە ئەمجۆرە سیحەر دروستە کات، یان
 ئێمە یان دروستیدە کە یان، ئەو مۆسیقایە بەرەو زەمینیکى وا دۆلەر و پەر
 تەفرە مان دەبات یان ئێمە یان دەکە وینە ژێر کاریگەری فریووە کانی خۆمانەو،
 ئێمە یان دۆنیایە کى پەر درۆ سازدە دە یان و لیمان دەبیتە حەقیقەت؟ یاخود
 هەر بە پاست سەر زەمینیکى راستە قینە هە یە کە سەر زەمینى مۆسیقایە،
 سەر زەمینى جوانییە؟ ئەو ئێمە یان کە دەمانە ویت لە ناو شارو شوین و
 دوورگە کاندای جوگرافیایە ک دروستیکە یان، کە تەواو کە رێکی خە یالی جوگرافیا
 راستە قینە و غەمگینە کانه، یاخود لە پاستیدا جوانى و مۆسیقاو نە مری
 هە ریمیکن نزیک لیمانەو، جوگرافیایە کە لە ناو جوگرافیای شتە کانی تردا

شاردراونه‌توه، له شارژکان نژیک نژیک لیمانه‌وه، هیئنده هیه ده‌بیت بیبیینین و ده‌ست بۆ میوه‌کان و دره‌خته‌کانی درژیکه‌ین؟». شو شه‌وه جه‌لادت بیته‌وه‌ی بیر له وه‌لامه‌کان بکاته‌وه، بیترس خۆی ده‌دایه ده‌ست شه‌پوله‌کان. خۆی فریډه‌دایه ناو قوولترین جیگای تیکه‌لأوبوونی تریفه به‌ئاو، جیگایه‌ک تیایدا ده‌ستی له ده‌رگا دووره‌کانی مه‌له‌کووت ده‌دا، جیگایه‌ک پتر له‌وه‌ی مه‌له‌ی تیا‌بکات، تیا ده‌فری. به‌چه‌شنیک له ساتیک له‌ساته‌کاندا جه‌لادت مه‌ستی شه‌وه‌ی مه‌بوو که ده‌فریت، مه‌ستی شه‌وه‌ی مه‌بوو له بری باسک بالی هیه، له بری شه‌وه‌ی به‌ر ئاو بکه‌ویت به‌ر مانگ ده‌که‌ویت. له قوولایی ده‌ریاچه‌که‌دا خۆی مه‌لده‌گی‌پرایه‌وه له ژیره‌وه، له جیگایه‌که‌دا بارسته‌ی ئاو له هه‌ر شوینیکی تر چتر و سه‌نگینتر بوو، ناله‌ویادا چاویده‌کرده‌وه مانگی ده‌بینی. له نا‌کاو وه‌ک له‌سه‌ره‌وه‌را ته‌ماشای زه‌مینبکات، وه‌ک له‌سه‌روو مه‌وره‌کانه‌وه وه‌ستابیت، ته‌کانی به‌ره‌و سه‌ره‌وه ده‌دا، وه‌ک شه‌وه‌ی هه‌زاران نارنجۆکی تیشک له‌وه‌ریاچه‌یه‌دا بته‌قین، پریشکی پوناکی له‌ناوه‌وه‌را زامداری ده‌کرد، نور تا قوولایی ده‌بیری.

ئیسحاق له‌سه‌ر پۆخی ده‌ریاچه‌که وه‌ک شیت ده‌هات و ده‌چوو، هه‌ردوو قوتابییه‌که‌ی له‌ویدا له به‌رده‌م تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی سه‌ختدا بوون. له‌م گه‌ردونه‌گه‌وره‌یه‌دا هیچ که‌سی لیدیار نه‌بوو، به‌لام له‌گه‌ل شه‌وه‌شدا ده‌یتوانی زۆر شت بیینیت. له‌سالانی دوورو درژی فیروونی مؤسیقادا، له‌و‌سالانه‌دا که له‌به‌ر ده‌ستی مؤسیقاره به‌ناوبانگه‌کاندا مه‌شقیکردبوو، له‌گه‌ل شه‌و ئوستادانه‌دا ژیا‌بوو که له‌خه‌لوه‌ته دووره‌کاندا، له‌ناو پیده‌شت و چیاو وه‌رده دووره‌کاندا، فیری مؤسیقایان کردبوو، ده‌ستی له‌موعجیزه شاردراره‌وه‌کانی ئاواز دابوو، به‌لام نه‌گه‌یشته‌بووه خاکیک وه‌ها په‌شیوی بکات، دلنیا‌نه‌بیت له‌سه‌ر زه‌مینه‌یان فیرده‌وس، دلنیا نه‌بیت سنووری جوگرافیا مادیه‌کانی دنیا له‌کویدا دوا‌بیدیت، تا سنووری مؤسیقا ده‌ست پیتکات. له‌ژۆر بارستایی زۆری تریفه‌دا، له‌ژۆر کاریگه‌ری زۆری شه‌و

ھەستە سەيرانەدا كە لە ناو ئەو دەرياچەيەدا تياژايوو، دۇنيابوو ئىستا ئەو شاگردە چكۆلانانەي دەكەونە جەنگىكەو ە گەرەترە لە تواناي ئەوان. گومانى لە دەسەلاتى پەھاو سنووربەزىنى مۇسقىقا نەبوو، گومانى لەو ە نەبوو كە مۇسقىقا ھىزىكى گەرە دەدات بە مروف، بەلام گومانى لەو ە بوو ئايا مروف دەتوانىت لە ناو ەو ەرا بەرگەي ئەو ھىزە بگرىت؟ ئايا مروف دەتوانىت بىتە ھەلگى ئەوجۆرە پاكىتبيە؟ ئايا دەرونى ئىنسان، جەستەي دەتوانن بىنە كەمانچە؟ ئايا ئىنسان شتىكى تيا نىبە لەو ە تارىكتەرە مۇسقىقا پوناكيبكاتەو؟ شتىكى تيانىبە لەو ە ئالۆزترەو شەپانى ترە و ھەرچۆنىك مروف دلسۆزى ئاواز بىت، ھىشتا ئەو پوكارە تارىكانەي لەگەل ساقى و پوونى مۇسقىقادا دەكەونە جەنگەو؟ لەو ساتەدا كە ئىسحاقى لىوزىپىن مەلەي ئەو دوو گەنجەي دەبىنى تىدەگەيشت قوتابىبەكانى گەر بگەنە ئەوسەرى ئىعجاز ھەمىشە شتىكى دونيايبان تىادەمىتتەو، ەك ئەو ەبوو قوول چووبنە ناو شەپۆلە سەرسامەكانى ئەو ئاوەو ە تا تىبگەن كە مۇسقىقا شتىكى ئەستەمىان لىداو ەدەكات، تىبگەن يان دەبىت پىنگاى ئەم جوانى و پاكىبە بگرن كە بەرەو ە شىتى دەيانبات يان بگەپتە دواو ە. جەلادەت كە لە نىوان فرىن و مەلەكردندا سەرسامانە دەجولايەو، بۆساتىك سەرھەنگى نەدەدى، كە ەك جەستەيەكى تەنيا تريفە دەبىرد. سەرھەنگ قاسم مەلەكردنى لەو دەرياچەيەدا ەك قەدەر تەماشادەكرد، مۇسقىقا بۆنەو دەريايەك بوو دەبايە تيا بخنكىت. لە كاتىكدا جەلادەت ەك بەلندەيەكى خۆشنوود بوو، سەرھەنگ بە جۆرىكى دى تەلىسىمى ئەو دەرياچەيە دەژيا، سەرھەنگ بە شىو ەيەك خۆي بۆ دەسەلاتى ئەو ئاوە شلدەكرد، لە پەرىك دەچوو لە بەرزايىبەكى گەرەو ە بگەو پتە خواری، پەرىك بە ھەندىك بازنەي خەيالى دەسوپايەو ە بەرەو قوولايى دەپۆي، سەرھەنگ ەك بۆ مردن بەرەو ناو ئەو تىشكستانە بىروات، بەھىمنى بەرەو خوارو ە دەھات، ژىر ئەو دەرياچەيە لاي ئەو مەلەندى نارامىبەك بوو

له سه‌رزه‌مینی مردن ده‌چوو. مردن بۆ ئه‌و شتیک بوو وه‌ک مؤسیقا، له‌کاتی‌کدا له‌گه‌ڵ ئه‌و ئاوه‌دا تیکه‌لده‌بوو، نه‌یده‌پرسی ئایا به‌رگه‌ی ئه‌م هه‌موو جوانیه‌ ده‌گریت یاخود نا؟ ئایا به‌رگه‌ی ئه‌م هه‌موو پوناکیه‌ ده‌گریت یاخود نا؟ به‌لکو دلنیا‌بوو، لای ئه‌و په‌یوه‌ستیک مردن و مؤسیقای پیکه‌وه‌گریداوه... په‌یوه‌ستیک به‌ ئاوازیک ده‌چیت له‌و دیو وجوده‌وه بی‌ت و له‌گه‌ڵ تا‌قمیک فریشته‌دا ئه‌و به‌ره‌و مه‌له‌کووت هه‌لگریت.

سه‌ره‌نگ قاسم که ده‌گه‌یشته بنی ئه‌و ده‌ریاچه‌یه، وه‌ک له تیشک‌نابادی‌کدا ونبیت. ده‌گه‌یشته ئاوینه‌ خاکیک له‌ویادا وینه‌ دووباره‌کانی خۆی ده‌یانویست ده‌ستی بگرن و به‌ره‌و شوینیکی دیکه‌ی نه‌زانراو بیه‌ن، له‌ویادا ده‌ترسا، هه‌ستی به‌ سامیک ده‌کرد له‌ عه‌شقی مؤسیقا گه‌وره‌تر. خۆی به‌رزده‌کرده‌وه‌و به‌ هیزیکی گه‌وره‌وه‌ پوه‌وه‌ سه‌ره‌وه‌ ده‌گه‌پایه‌وه، به‌لام هاواریک له‌ قوولایی پۆحیه‌وه‌ پێیده‌گووت، گه‌ر پۆزیک مردی وه‌روه‌ بۆ ئیره، وه‌روه‌ بۆ ئه‌م ده‌ریاچه‌یه، ئیره‌ ده‌روازه‌ی زه‌مینیکه‌ تیدا ئاوازیک ده‌ست پیده‌کات و تا ناکو‌تا خامۆش نابیت، ئیره‌ ده‌رگای شاریکه‌ سه‌رنشینه‌کانی به‌بێ مؤسیقا ده‌خنکین.

* * *

لای سه‌عاتیک هه‌مووان پیکرا له‌سه‌ر که‌ناری ئه‌و ده‌ریاچه‌یه دانیشتبوون، سێ پۆخه‌به‌ری ته‌پ که‌ له‌ تیشکیکی نادیارو پێ نه‌یتیدا نو‌قم بووبوون، هه‌شتا که‌سیان ته‌واو له‌ مانای ئه‌و شه‌وه‌ تینه‌ده‌گه‌یشتن، که‌سیان ته‌واو نه‌یانده‌زانی چیه‌یان بینوه؟ نه‌یانده‌زانی ئه‌و هه‌ست و نه‌سته له‌ ناکاوه‌ی ناو ئه‌و ئاوه‌ چ په‌یوه‌ندییه‌کی قوولی به‌ داها‌تویانه‌وه‌ هه‌یه. هه‌ر سێکیان وه‌ک یه‌ک ده‌نگ له‌ ناوه‌ه‌را بانگیان‌کات به‌ پروتی، به‌ نه‌ی ئاوی ده‌ریاچه‌وه، به‌ خو‌رپه‌یه‌کی له‌ ناکاوی ناو دل‌وه‌ په‌لاماری

جەلەکانیان دا، خۆیان گۆپی، فلووتەکانیان خستە ناو کۆلەپشتەکیان و پۆیشتن. دواى شەوئىكى وەها جورئەتى ئەوەیان نەدەکرد مۆسیقا لێبەن، دواى شەوئىكى وەها نەیاندەزانى لە کوئین و بەرەو کوئ دەپۆن. سە قەلەندەرپوون ملی پزگایان دەگرت و دەپۆیشتن، چ پزگایەک؟ نەیاندەزانى. بەرەو کوئ؟ نەیاندەزانى.

ئاسان نەبوو لەو خاکی تەلیسمە بچنەدەری، ئاسان نەبوو لەو پۆشنایە وە بگەرپنە وە ژیر زولمەتى ئاسایى ئاسمان. بێئەوئى ئاراستەپەکیان هەبیت دەپۆیشتن، دەپۆیشتن و هەلەلەرزین، وەک ئەوئى شتێک لە ناویاندا شکابیت، یان بە پێچەوانە وە شتێک لەناکاو لە ناویاندا سەوزبووئیت. بەرەیان دەگەیشتنە دامینى چیاو جەنگە ئاستانێک کە پتر لە جیگاگانى دى بۆنى باروتى لێدەهات.

لەوئى پشووئى کورتيان دەداو سەرلەنوئى بەرەو ئەو هەورازو شاخ و دارستانە بەردینانە دەستیان پێدەکردەو.

دەبایە چەند جارێک پزگا و ئاراستەى خۆیان بگۆپن، ئیسحاق و قوتابییەکانى تادەهات پتر بەناو سروشتیکی تارىک و زەمینى ترسناکدا پۆدەچوون، تا بەرەو باکوور برۆشتباناى، زیاتر لە مەترسى نزیک دەکەوتنەو. هەندئى پۆژ دەکەوتنە ناو دوورگەى گەرە گەرەو لە دوکەل، بەهەر لایەکدا دەپۆیشتن دەچوو وە سەر بەرەپەک لە بەرەکانى جەنگ. ئەوکات هەموو ئەم کوردستانەى ئێمە بەرەپەکی گەرەو بەرینى شەپزى خەيالى بوو، ئیدى بەرەو هەر جیگایەک پاشەکشىیان دەکرد دەکەوتنەو ناو بۆسەى دارستانى سووتاو و زەمینى جەنگزەدەو هەزیمى خوئناوى. هەندىجار بە هەفتە بە ناو بۆنى درەختى سووتاو و میرگى پەش و گوندى کاولەدا تێدەپەرین. لە هەندئى شوئین بۆ ئەوئى درەخت و گیاندارەکان ئارامبەنەو مۆسیقایان دەژەن، مۆسیقایەک بتوانیت بەلندەو جەنگەل و نزارەکان لەگەل مرفۇدا ئاشتبکاتەو، مۆسیقایەک کەمێک خراپەى ئینسان

داپۆشیت و برپک له جوانی بگپۆتتهوه بۆ وێنهى ئه و مهخلوقهى له و زه مینانه دا ئاشووب و کاره ساتی نابوووه . به لام ده بایه ئاگادارین، چونکه ئیسحاق ده بزانی جوژه مرۆفیک هه یه هیج مۆسیقایه ک ئه و درنده یه ی ناوی بیده نگ ناکات. هه ندیچار ده بایه مۆسیقا نه ژهن، نه با که سیک له تاریکیدا شوینیان دیاریبکات. وه ک ئه وه بوو ئیسحاق بزانیته که وتوونه ته ناو چ توپکی سامناکه وه . هه ندیچار بۆ ماوه ی درژ بیده نگ ده بوو، له سه ر به رده کان داده نیشته و گوئی له دهنگی توپ و فرۆکه کان ده گرت که له دووره وه گرمه یان ده هات. ئیواره یه ک له سه ر به ردیکی گه وره که به سه ر میگزازیکی مه زندا ده یروانی دانیشتن، قوتابییه کان به ئیسحاقیان ده گووت «مامۆستامان، ئیمه وه ک ته بیرکی بریندار به ده وری بازنه یه کی گه وره دا ده سوورپینه وه، ئیمه وه ک ئه وه ی له ناو دیواره کانی زه مانیکى بیده روازه و بوادا گیرمان خواردبیت، نه ده توانین به مۆسیقا له م گه مارۆیه ده رچین، نه ده توانین بگه رپینه وه بۆ شاره ئاسووده و هیمنه کان، ئیستا ده توانین جوانترین مۆسیقا بژهنین، به لام له خه راباتیکى وادا مۆسیقا بۆ کى بژهنین؟ ئیستا هه قمانه بپرسین، بۆ مرۆف له سه ره تاوه فیرى مۆسیقا ده بیته؟ بۆ ئیمه له سه ره تاوه شتیک فیرده بین که سوودیکی نییه؟ ئه م گه شته به ره و کویمان ده بات، سه رزه مینی مۆسیقا له کوئییه؟ گه نجینه ی تۆته جاویده کان له کوئییه؟ فلوتی زینده گی له چ دره ختیک دروستده کریت؟ ئاوازی ئاسووده گی که هه موو ئاده مییه کان له سه ر سفه ریه ک کویده کاته وه له کوئییه؟» .

ئیسحاق ده یگووت «مۆسیقاره کان له پۆزگاری جهنگدا، ده بیته وه ک مۆسیقار بمیننه وه، ئه وه ی بۆ ئاوازیکی مه زن ده گه رپته نابیت ماندوو بیته، جهنگ و مردن و ئازاره کان هه میشه هه ن و به رده وامن، ئه و مۆسیقاره ی ناو پۆحیشمان ده بیته به رده وامبیت، ئه و به جودا له م گه ردونه ئیشناکات، ئه و له ناو ئه م جهنگه دایه، ئه و خه زینه یه ی ئه و بۆی ده گه رپته، له پێچیکى

تاریکی ئەم وجوده‌دایه . موسیقا ناتوانییت له‌م دوکه‌ل و خه‌رابستانه ده‌رمانبه‌ئینییت، موسیقا لیڤره‌دایه له‌ ناو ئەم خه‌رابستانه‌دایه، ده‌بییت بیڤره‌دا تیپه‌پرییت، هیچ چاره‌یه‌ک نییه، موسیقار ده‌بییت له‌ جه‌ه‌نه‌میشدا بژی . من سه‌له‌های سال‌ دوا‌ی ئەوه که‌وتم، موسیقا هه‌لگرم و دوور له‌ دونه‌یا، دوور له‌ خه‌رابات و وێرانه‌یی و شه‌ر بیپاریزم، نه‌هیتم ئاوازی دووکه‌ل بیته‌ که‌رووی ئەم فلووته‌وه، نه‌هیتم ئەم زه‌مینه‌رزه‌ که‌ورانه‌ ده‌ستم به‌رزینییت، به‌لام ناکرییت، که‌ هه‌وا‌ی پاک له‌سه‌ر زه‌ویدا نه‌ما، موسیقار ده‌بییت قه‌بوولی بییت ژه‌هریش بکاته موسیقا» .

چهند پۆژیک بوو ده‌یانویست له‌ ده‌ریه‌ندیک به‌په‌رنه‌وه‌و نه‌یاندانه‌توانی، ئیسحاق له‌ دووره‌وه‌ هه‌ندی چیا‌ی نووری نیشاندانه‌دان و ده‌یگوت «ئیمه‌ی موسیقار بیئامانج به‌ زه‌ویدا ده‌سوڤینه‌وه، که‌ له‌ مالمی خۆمان دینه‌ ده‌ری، له‌ موسیقا به‌و لاره‌ هیچ شتی‌ک ده‌لیلمان نییه، وه‌ک ئەوه‌ی جه‌سته‌مان به‌ نه‌سه‌ره‌وتی و بیئارامی خۆی، به‌ سوڤانه‌وه‌ی ویل و بیڤرنگای خۆی، نه‌سه‌ره‌وتی و بیئارامی پۆحمان نیشانداته‌وه، وه‌ک ئەوه‌ی پۆحمان پیویستی به‌ جه‌سته‌یه‌کی ویلبییت تا ببینییت خۆی چ قه‌له‌نده‌ریکه‌» . به‌لام قوتابیه‌کانی ده‌یانزانی ئەوان پۆژ دوا‌ی پۆژ به‌ره‌و شوینی ترسناکتر ده‌پۆن، شه‌و دوا‌ی شه‌و زیاتر تیده‌که‌یشتن که‌ که‌وتونه‌ته زه‌وییه‌که‌وه‌ ده‌رگا‌کانی داخراوه، زه‌وییه‌ک بونه‌سه‌ت و تاریک . زۆر شه‌و ده‌بایه‌ بیده‌نگبن، به‌ئارامی به‌ویشته‌نایه‌ و هه‌یچیان نه‌گوتبایه‌، چه‌نده‌ها پۆژ بوو ده‌پۆیشتن و ئاوه‌دانیه‌کیان نه‌ده‌بینی، له‌ گوندی پوخاو‌به‌ولاوه‌ پنگه‌وتی هه‌چی دیکه‌یان نه‌ده‌کرد، هه‌ندیچار له‌ناو دارو به‌ردی گونده‌ خاپووره‌کاندا خواردنی کۆنیان ده‌دۆزییه‌وه‌و ده‌یانخوا‌رد، وه‌ک شییت ده‌پۆیشتن وه‌ک شییتیش پشوو‌ی دریز درژیان ده‌دا، ئیواران هه‌میشه‌ شوینیکی دوورو بیترس و خالییان ده‌دۆزییه‌وه‌ بۆ فلووت لیدان . هیدی هیدی هه‌ردووکیان ده‌بوونه‌ دوو فلووتزهنی موعجیزه‌کار، هه‌رکاتی‌ک فلووتیان ده‌ژهند بۆنی زه‌مین ده‌گۆردا .

ئیسحاق به سهرسامییوه ته ماشایده کردن و دهیزانی له ناو بازنه یه کی ناگردا گیریانخواردوووه که ئاسان ناتوانن لئی دهرجن. ئه و ساله دوورو دریزانه ی وهک بازرگانی مه پومالات سنوور به سنوور جه لیبی گه وره ی پیش خوئی دابوو، هاتوچوئی ناو چیاو هه رده کاندا کردبوویانه که سئیکی شاره زه، به لام ئیستا جگه له موسیقا خه یالی لای هیچی دی نه بوو. ده ترسا ئه و دونیایه ی که بۆ ماوه یه کی دریز ئه وی له موسیقا دوورخستوته وه، شاگرده کانیشی به هه مان ده ردیببات، دهیزانی سورانه وه یان له م زه مینه دا چه ند ترسناکه، ده شیرزانی گه ر له ناو ئه م ته نهایی و سه ختی و جوانییه گه وره ی سروشتدا نه بیئت، هیچ که س نابیئت به موسیقاریکی گه وره. موسیقا لای ئه و تیزپامان بوو له نهیئنی دونیا، له نهیئنی مه خلوقاته کانی سروشت، له نهیئنی گه لاکان و ته لیسمی شه ونه کان.

له و پۆژه وه ی قوتابییه کانی له شار هینابوووه ده ری، دلنیا بوو فه سادی شاره کان به هره و توانایان ده کوژیت، دلنیا بوو له ناو گه رده لولول و باراندا نه بیئت نابن به موسیقار. موسیقا لای ئه و پامان بوو له مه زنی گه ردون، له تیکه لکردنی هه ناسه ی ئینسان به هه ناسه ی شته کانی تر. به لام له ولاتیکیدا سه رتاپای جه نگ بوو، به هه ر لایه کدا ده پۆیشتیت مه رگ چاوه پوانیده کردی، له زه مینیکیدا تاده هات ترسناکتر ده بوو، ئیسحاق بیچاره ده وه ستاو پاده ما، کیشه ی هه ره گه وره ی ئه وه بوو، نهیده توانی به ئاسانی قه بوولی ئه و پاستییه بکات که له ریگای موسیقاوه ناتوانیئت ترس و مه ترسی بسرپیتته وه، نهیده توانی باوه پ بهیئنیئت خراپه ی هه ندیک مرؤف ده توانیئت سروشتیش بگوپیتته سه ر مه دیدانیکی تاریک و پرسام. گه ر شاره کان به که لکی ژیا نی موسیقار نه یه ت و سروشتیش به که لک نه یه ت، ئه ی موسیقاره کان بۆکوئی بچن؟ ئه و تا ده ی توانی سه رنجی شاگرده کانی بۆلای پوهه پونا که کانی دونیا پاده کیشا، به لام له قوولایی پۆحیدا ده یزانی موسیقا ته نیا وه لامی بانگه وازی سروشت و جوانییه کانی نییه، به لکو وه لامی مه رگیشه.

ھەر پۇژىك لە نىوان بۆسەو پايگاو بىنكەكانى سوپادا گىرىيان بخواردايە، مۇسقىقاكەيان پىردەبىو لە ترس و دوودلى. ھەندىجار چەند پۇژىك لە ناو بوكلە جەنگ و بۆردومانى فېرۆكە و تىكەلبوونى شەپكەراندا گىرىياندەخوارد، ھەندى پۇژ فلوتەكانيان دەشاردەو ھەو بەناو جەنگاوەران و تەرمى كوژداو ھەنالى برىندارە جىماوھەكاندا دەپۇشتەن، لەسەرە پىگاي خۇياندا بە شارى خاپوورو وىرانكراودا تىدەپەرىن، ھەندىجار پىياندەكەوتە ناو مەفرەزەى بچوكى ئەو پىشمەرگە غەمگىنانەى بە كۆمەلىك كۆلەپشتى زۆرەو، بە خۇيان و برىندارەكانيانەو بە ھەورازە سەختەكاندا سەردەكەوتەن. جارناجار كۆمەكى ئەوانيان لەھەلگرتنى برىندارەكانياندا دەكرد، مۇسقىقايان بۆ دەژەنن، بەلام ئاوازەكانيان لەو ئاوازەنەبوو ئارەزووى شەپكردن لە مۇژدا بەھىزىكات، زامدارەكان لەھەر كەس پىتر خۇشيان لەو نەغمانەدەھات كە ھەك تۇفانىكى بەھىز بەرەو ژيان رايىدەكەشانەو. جارىكان بە مۇسقىقا خويىنى بەرىوى برىندارىكان وەستان كە قولپ قولپ خويىن لە سىنەيەو دەھاتە دەرى. جارىكى دى لەيەكىك لە ئەشكەوتەكاندا كە دىكتورىكى لاوازو چكۆلانە بە خۇى و چاويلكەو جامانەيكى چلكنەو دەبايە بىبەنج نەشتەركارى بۆ برىندارىك بىكات كە گوللەيەك لە گەرويدا وەستابوو، ئەوان چەندەھا سەعات لە برى بەنج مۇسقىقايان بۆ بىمارەكە لىدا، كە سىحرى مۇسقىقا زۆر لە زانى نەشتەرو زامەكانى ھىوردەكردەو. لە پىگاي خۇياندا شەوانىك ژيان پىروون لە پىگاي لەناكاو، لە زەمىنى بەئادەمىزاد نامۆ، گەيشتن بە دەرياچەى دىكە كە بەشىك بوون لە خاكىكى دىكە. زەوى لە لۆچە نەپىنبىھەكانى خۇيدا گەلەك ئاوەدانى خەيالى نىشاندان كە دەرگاكانيان تەنيا بە مۇسقىقا دەكرابەو. شەويكىان دواى ئەوھى ھەر سى مۇسقىقارەكە لە قەياغىكى كۇندا لە زىبەكى گەورە پەرىنەو، ھىشتا دەنگى ئەو نەرمە شەپۆلانەى ئاو لەسەرياندا بوو، شتىك كۆتايىھەكى كوتوپرو سەبرى بۆ ئەو گەشتە دانا كە ھىچ يەك لەو مۇسقىقارانە نەياندەزانى چۆن كۆتايى پىبەيتن.

كتيپى دوهوم

(به حيكايه تي جه لاده تي كوئر)

لە یادچوونەوهی مۆسیقا

بەشی یەكەم

بەریكەوت لە زێ پەڕینەوه، من بەئەسپایی گووتم با لە زێ نەپەڕینەوه. من دلنیا نەبووم، چونكە من بۆنی بالندەم دەکرد، لە زمانیان تیدەگەیشتم، من بە ئیسحاقم گووت «ئەو بالندانەى دەترسن بۆ و بەرامەیهكى تریان هەیه، دەنگیان جۆره مۆسیقایهكى تری تیايه، گوئیگره تەیرهكانی ئەوبەر ئاو نا ئارام و شپرزەن، شتیکی نا ئاسایی دەبینن، گوئیگره ئەوان بەو شپرزەیی و پەشۆكانە خەبەرێك بە ئیمە دەدەن، لە شتیك ئاگادارماندەكەنەوه» كه من وامدەگووت پۆلیك لە بالداره شپرزەكان لەوبەری ئاوهوه دەفرین، بە جۆریك شپرزەبوون هیچیان لە بالندەى شەویکی ئارام نەدەچوو. ئەو بە ئەسپایی گووتی «دەزانم» و هیچی دیکەى نەگووت. بە هێمنی سەیری ئەوبەری ئاوی دەکرد، بە ئەسپایی سەیری شەوی دەکرد. من بە یەقینی منداڵیکهوه كه گەلەك لە قسەكانی خۆی دلنیايه تا ئەندازەى گریان، تا ئەندازەى ئەوهی گەرووی پڕییت لە تۆفانی فرمیسك، دەمگووت «من دەلێم با لە زێ نەپەڕینەوه، با لە زێ نەپەڕینەوه»، سەرھەنگ قاسم دەستی دەخستە سەر شانم و دەیگووت «دان بە خۆتدا بگره». بەلام ڕێگای دییمان لەبەردەمدا نەبوو، دەبایه لە زێ بپەڕینەوه. هەر سینکمان سێ فلووتمان پێ بوو، تەمیکى شەوانه كه تریفهیهكى وهك ئاگر ڕوناكیدهکردهوه،

ههوایهک لهگهڵ سه‌رماو زوقمیشیدا هه‌شتا له ئاگر ده‌چوو، به‌ری زینی گرتبوو. وهک یه‌کیک به‌پیتی خۆی به‌رهو مه‌رگی خۆی به‌روات، یه‌که‌م که‌س پتمخسته سه‌ر قه‌یاغه‌که. بالنده‌کان شیت و شه‌رزه به‌سه‌ر سه‌رماندا ده‌فرین و ده‌یانقیرانید، له‌و ده‌مه‌وه که له مال هاتبوومه‌ده‌ری، له‌و کاته‌وه زۆر چه‌شنی مه‌ل و گه‌لهک جو‌ر فرنده‌ی عاجباتیم بینیبوو، به‌لام هه‌رگیز بالداره‌کان و هه‌ا تو‌ره‌و شه‌رزه‌نه‌بوون. ئیسحاق وهک یه‌کیک له وه‌جداییت، شتیک ئیشراقتیکی ترسناک له رۆحیدا دروستبکات، روناکییه‌کی کوشنده پیشچاوی روناکه‌کرده‌وه. وهک ئه‌وه‌ی له‌م رینگیه زیاتر شوینی تر شکه‌نابات، خۆمان و قه‌یاغه‌که‌ی به‌رهو ئه‌وبه‌ر سه‌ولده‌دا. دلنیا‌بوو له‌وبه‌ر شتیک چاوه‌روانمانده‌کات، منیش دلنیا‌بووم، به‌لام سه‌ره‌نگ قاسم، وهک بیناک بیت به‌رابه‌ر هه‌موو شتیک، وهک ئازایه‌تییه‌کی کوشنده و له‌ نا‌کاو به‌رهو کاره‌ساتی به‌ریت، له‌ پیشی ئه‌و قه‌یاغه‌دا وه‌ستابوو، له‌و ساته‌دا شتیک تیا‌بوو که هه‌رگیز له‌ یادی نا‌که‌م، وه‌ستانی له‌ ناو قه‌یاغه‌که‌دا، یاریکردنی با به‌ قژی، جو‌ری گرتنی قلو‌ته‌که‌ی، ئه‌و ته‌نیا‌یه قووله‌ی له‌ چاویدا‌بوو، هه‌موو شتیک ئه‌و له‌و ساته‌دا سه‌یر و نامۆ هاته به‌رچاوی من. له‌و ساته‌دا هه‌نده‌ی له‌ یه‌کیک ده‌چوو به‌ به‌له‌م ده‌یگوازنه‌وه بۆ مرڤ له‌ موسافیریکی ئاسایی نه‌ده‌چوو. هه‌ردوو‌کمان غه‌ریب بووین به‌ ئاو، به‌لێ له‌وساته‌دا هه‌موومان غه‌ریب بووین به‌ ئاو، خه‌یا‌لمان ته‌نیا لای ئه‌و گو‌مانه قووله‌بوو که له‌ دونیا هه‌مان بوو. ده‌بیت بلی‌م له‌و چه‌ند رۆژه‌دا بی‌ته‌ندازه گو‌مانم له‌ غایه‌تی خۆمان په‌یدا‌کردبوو، سن مۆسیقار ده‌بایه‌ بگه‌رین و نه‌وه‌ستین تا شوینه‌کان رۆحمان و دلمان نه‌شیوین، ده‌بایه‌ له‌ هه‌چ جیگایه‌ک له‌نگه‌ر نه‌گرین. مۆسیقا بی‌هۆشیده‌کردین و ئیمه‌ش دونیا‌مان بی‌هۆشده‌کرد، مۆسیقا له‌وکاته‌وه بۆ من تا‌که زمانیکی ئینسان بوو له‌گه‌ڵ سه‌روشتدا، من له‌و گه‌شته‌دا تیگه‌ی‌شتم هه‌چ هونه‌ریک مرۆف به‌ سه‌روشته‌وه گرینادا‌ته‌وه مۆسیقا نه‌بیت، من شه‌ویک به‌ ئیسحاقم گووت «ئیسحاق،

سه‌یرکه گول و دره‌خت و بالنده ناتوانن له شیعر تیگن، ناتوانن ته‌ماشای تابلویه‌ک بکن، ناتوانن کتیب بخویننه‌وه، به‌لام ئیمه له ناو جه‌رگه‌ی ئەم سروشته‌دا وه‌ستاوین و موسیقا تیکه‌لمانده‌کات، من ناپرسم ئایا منم له ناو ته‌بیعه‌تا ده‌تویمه‌وه یان ته‌بیعه‌ته له مندا ده‌تویته‌وه، به‌لام هه‌ستده‌که‌م گوئیه‌کی مه‌زن هه‌یه ده‌مانیستیت، من ئیستا له بیستنی گول و تیکه‌یشتنی ئاوی ئەم پیده‌شخانه ده‌ترسم، هه‌ندی شه‌و تو ئاگات لی نییه که موسیقا لیده‌ده‌م ئەژنۆکانم ده‌له‌رزیت، چونکه ده‌زانم با و دره‌خت و ئەستیره‌گویم لیده‌گرن، له دلی خو‌مدا هاوارده‌که‌م «گر ئه‌وان حه‌ز له‌م موسیقایه نه‌که‌ن من ده‌مرم». من وام به‌ئیسحاق ده‌گوت، که دلنیا‌بوو مانه‌وه‌ی ئیمه له ناو سروشته‌دا، مانه‌وه‌مان به‌م گه‌رۆکیه‌ چ ترسناکه، به‌لام ئیمه له‌و موسافیرانه‌ بووین هیند ده‌ستده‌که‌ن به‌سه‌فه‌ر چیدی ناتوانن بوه‌ستن. شاه، ئیوه‌ وایس‌ابمان بۆ بکن که ئیمه له‌و ریوارانه‌ین که خو‌یان به‌ ئەنقه‌ست نایانه‌و‌یت بگه‌نه‌ دوا هه‌وار، چونکه دوا‌جار بیتامانج به‌ ناو دونیاو چیاو ده‌ربه‌ند و زه‌مینه‌ شاخستانه سه‌خته‌کاندا ده‌رۆیشتین و نه‌شمانه‌ویست بزانی‌ن بۆ کو‌ی ده‌چین. به‌ دریزایی ئه‌و ماوه‌یه‌ پینه‌که‌وت هه‌چ یه‌ک له‌ من یان سه‌ره‌نگ قاسم له‌ ئوستاده‌که‌مان بپرسین ئیمه به‌ره‌و کو‌ی ده‌پۆین. غایه‌تمان ئه‌وه‌بوو و‌امان لیبیت بیئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ مه‌وداو پو‌وبه‌ره‌کان بکه‌ین موسیقا بمانبات، رۆیشتن به‌شیک بوو له‌و بیه‌وشییه‌ی تووشی ده‌هاتین. خو‌شحال بووین به‌وه‌ی نازانین له‌ کویدا ده‌گیرسیننه‌وه، نازانین له‌ کو‌یوه‌ هاتووین و بۆ کو‌ی ده‌چین. خو‌ونکردن له‌ ناو سروشتیکی بیتا‌و و بیتا‌راسته‌دا به‌شیک بوو له‌ خو‌ونکردنمان له‌ موسیقا‌دا.

ئه‌و شه‌وه‌ی له‌ زێ په‌پینه‌وه، ئه‌و شه‌وه‌ له‌ هه‌رکات زیاتر پرسیار له‌ مانای ئەم گه‌شته له‌ مندا دروستبو‌وبوو، ئه‌وکات ئیسحاقیش ده‌یزانی که گه‌شتی ئیمه ناتوانیت گه‌شتیک بیت به‌ زه‌مینکی بیترسدا، ئه‌و دونیا سو‌وتاوه‌ی رۆژانه‌ پیا‌ده‌رۆیشتین، ئه‌و زه‌مینه‌ سو‌وتا‌وانه‌ی ده‌مانینی، ئه‌و

بریندارانه‌ی هه‌لماندەگرتنه‌وه بوووبوون به به‌شیک له‌و گه‌شته‌مان. ئیمه ده‌مانه‌ویست سووک و ئاسان به‌ناو ئه‌و جه‌نگه‌دا برۆین، برۆین و نه‌هیلین کار له‌ مۆسیقاو ژیانمان بکات. ئیسحاق ده‌یزانی ناتوانین وابکه‌ین، ده‌یزانی به‌لام هه‌رکاتیک مۆسیقا مه‌ستیده‌دکرد، وا ره‌فتاری ده‌کرد که زه‌مین سه‌رتاپای به‌هه‌شتیکه ئیمه ده‌ییت بیکه‌ینه کانگای ئیلهام. به‌لام ئیسحاق پیاویکی گه‌مژه نه‌بوو، ئه‌و هه‌تا سووتان و تاعوون و ده‌ردیشی ده‌کرد به مۆسیقا، دیاره‌ جه‌زیده‌کرد ئیمه ته‌نیا به‌ ناو سروشتیکی تازهو ئه‌فسانه‌ییدا سه‌فه‌ربکه‌ین، شوینمان ته‌نیا ناو دارو دره‌خت بییت، به‌لام سروشت لای ئه‌و شوینیکی گه‌وره‌تر بوو، جگه له‌ جوانی دیوی دیکه‌شی هه‌بوو، به‌ جوړیک ده‌توانم بلیم مردن له‌و گه‌شته‌دا بۆئو به‌شیک بوو له‌ مۆسیقا، ئه‌و مه‌خلوقیک بوو بئ هیچ ئامیتریک ده‌یتوانی ئاوازی ئه‌فسوناوی بژهنیت. ئه‌و ده‌یتوانی نه‌هیلیت له‌ زئی به‌په‌رینه‌وه، به‌لام کاتیک هه‌ر سینکمان له‌ناو ته‌می ناگره‌نگی ئه‌و شه‌وه‌دا سوار ئه‌و قه‌یاغه‌بووین من تیکه‌یشتم ئیسحاق ئه‌و ترسه‌ش وه‌ک مۆسیقا ته‌ماشاده‌کات. که سه‌راسیمه سه‌یریده‌کردین له‌ ناوه‌وه‌را گومانی له‌وه نه‌بوو که مۆسیقا هه‌له‌هاتن نییه له‌ چاره‌نوس، به‌لکو راوه‌ستانه به‌رابه‌ر چاره‌نوس. که له‌زئی په‌رینه‌وه وه‌ک هه‌موو کاتیک دی به‌ره‌و مۆسیقا ده‌په‌رینه‌وه، من به‌رله‌وه‌ی بگه‌ینه ئه‌وبه‌ر به‌سه‌ر ترسه‌کاندا سه‌رکه‌وتبووم، له‌و ساته‌وه سه‌فه‌ری من به‌ناو کاره‌ساتدا بوو به‌سه‌فه‌ریش به‌ناو مۆسیقادا.

قه‌یاغه‌که ئیمه‌ی ده‌برد، ئاو له‌ره‌یه‌کی غه‌مگینی هه‌بوو، به‌لام بالنده‌کان توپه‌و بیزار ده‌یاننواند. له‌ شوینیکدا بالنده‌یه‌ک وه‌ک بیه‌ویت بمخاته ناو ئاوه‌که‌وه خۆی کیتشا به‌ سینه‌ما، من به‌ ده‌نگی به‌رز گوتم «بالنده‌کان وازم لیبه‌ین، بالنده‌کان برۆن». زۆرمان نه‌مابوو بگه‌ینه ئه‌وبه‌ر ئاو، که‌له‌ک له‌ پۆخی زئی نزیکبووین که من بقۆ یه‌که‌م جار تارمایی شتیکم له‌ناو دره‌خته‌کاندا بینی، روناکی تریفه‌کان وه‌ها سه‌یر له‌سه‌ر پرووی ئاوه‌که

په رچده بوونه وه، دونيايان چه شنيک روناکده کرده وه وهک ئه وهی ئاگریک له ناو درهخته کاندا بهرپاییت. من شته کانم روون و ئاشکرا ده بیینی، هم موو شتیکم له و بهر زئی ده بیینی، جولهی درهخته کان، جولهی هه ندی مه خلوقاتی گومان لیکراو، شنه ی با که ته می شهوی له گهل خویدا لولده دا. ئیمه هر سیکمان رۆژانیک به بیی به له م به سه ر ئاوه کاندا رۆیشتبووین، ئه وکات که موسیقا ساف ده یکر دین به رۆح و جهسته مان حوکمی نه ده ما ده مانتوانی به سه ر ئاوه کاندا برۆین، به لام ئه و درهنگ شامه، ئه و سه ره تا تازه یه جهسته مان هیند سه نگین بوو، هه ستمده کرد قه یاغه که له قورسی ئیمه بن ئاو ده که ویت، ئه وهی سه یربوو ئه و سه نگینییه له ناکاوهی له ش بوو، وهک ئه وهی له ناکاوهی جهسته مان به هم موو جه به ره تر سناکه کانی خۆیه وه هاتیته وه. راسته، به لئی راسته مرۆف ده توانیت ترسیش به موسیقاوه گریبدا، به لام من له و قه یاغه دا که خه ریکی دوورخسته وهی بالنده کان و تیرامان بووم هه ستم به قورسی خۆم ده کرد، سه یری جولهی ئه و مه خلوقاته گومان لیکراوانه م ده کردو له شم پتر قورس ده بوو، هینده مان نه ما بوو بگه ینه ئه و بهر زئی که تیگه یشتم ئه وان شه ی تانی گوئی ئاو و جنۆکه ی نیو په له چناران نین، به لکو سه ربازن. له چاوتروکانی کدا له ته م و تومانی تیکه ل له جهنگی تاریکی و تریفه دا ته واو روخسارو شیوهی به کیکیانم بۆ جیاکرایه وه به خۆی و خوده و سه ره نیزه ی باریکی تفهنگه که یه وه که ته م و با پیکه وه سیته ره که یان ده شکانده وه و چین چین له هه وادا هه لیانده گرت و ده یانبرد. من ده م توانی بقیژنیم، ده م توانی بلیم براده ران له و بهر بۆسه یه کی سه ربازی هه یه، به لام نه مقیژاند، چونکه دلنیا بووم ئیسه حق ناگه رپته وه، ئه و له سه ره تا وه له یه ک جیگادا له ناو ئه و قه یاغه دا وه ستابوو، وهک ئه وهی بیزارییته له و خۆپاراستنه دوورو دریزه ی خۆی و ئیمه، وهک ئه وهی چیتر به لایه وه گرنگ نه بیته چی چاوه روانمانده کات، وهک ئه وهی خۆدانه ده ست موسیقا و خۆدانه ده ست قه ده ری تیگه لاو کرد بیته،

ده‌پروانی و سه‌وله‌کانی له ئاو دهدا و وهک به‌رهو قیامهت بمانه‌په‌پینتیه‌وه له‌سه‌ریهک ئیقاع ده‌ییردین. چه‌ند مه‌تریک به‌ر له‌که‌نار یه‌که‌م ده‌سه‌ریژیان به‌سه‌ردا ته‌قاندین، ئیسحاق لیوزی‌پین له‌سه‌ر هه‌مان ئیقاعی خۆی به‌رده‌وامبوو، وهک ئه‌وه‌ی هه‌رسنیکمان بزانی‌ن به‌رهو کوئ ده‌پۆین و چی چاوه‌پروانمانده‌کات، ئه‌و ده‌سه‌ریژه‌ شه‌رزه‌ی نه‌کردین. سی مؤسیقار بووین له‌قه‌یاغیکدا به‌رهو دوژمن ده‌په‌رینه‌وه. که‌له‌وه‌به‌ر دابه‌زین، هاتوه‌اواری سه‌ربازه‌ عه‌ره‌به‌کان له‌به‌رده‌مماندابوو، ئه‌وان له‌ناو دارو ده‌وه‌نه‌کانی ده‌وری ئاوه‌که‌دا خۆیان چه‌شاردابوو، له‌وساته‌دا که‌ ده‌بایه‌ ئیمه‌ له‌وان به‌ترسین، پیده‌چوو ئه‌وان له‌ ئیمه‌ به‌ترسن. ئیمه‌ دابه‌زین قه‌یاغه‌که‌مان له‌وه‌به‌رئاو بۆ ساحیتی به‌سته‌وه، دابه‌زین و به‌فلووته‌کانمانه‌وه به‌رهو پرویان پۆیشتین، ئه‌وان هه‌ندێ ده‌سه‌ریژی دیکه‌یان به‌سه‌ردا ته‌قاندین، دواجار ئیمه‌ له‌ فاسیله‌یه‌که‌دا به‌راهه‌ریان وه‌ستاین، نه‌مانده‌توانی به‌پۆین. له‌وه‌وه‌به‌ر ریکه‌وتی کردبوو که‌ به‌ ده‌م مؤسیقاوه‌ به‌ناو کومه‌له‌ خه‌لکدا گوزه‌رمانکردوه‌و نه‌یانبینیوین، به‌لام ئه‌وان له‌ ناو داره‌کاندا ئیمه‌یان ده‌بینی، ئیستییک له‌ویادا وه‌ستاین تا یه‌کیکیان به‌ کوردیه‌کی خراپ گووتی «کاکات، وه‌رن پینش». دوا‌ی ئه‌وه‌ هه‌رچییه‌کیان گووت به‌ عه‌ره‌بی بوو. من بۆئه‌وه‌ی له‌زه‌تی گیرانه‌وه‌و تینگه‌یشتن له‌ ئیوه‌ تیکنه‌ده‌م، هه‌موو عه‌ره‌بیه‌کانی ئه‌وانتان بۆده‌که‌مه‌وه‌ کوردی، دیاره‌ ده‌بیت لیم تینگه‌ن، من به‌دریژی ئیم کتیبه‌ هه‌موو ئه‌و دیالۆگ و قسانه‌ی به‌ عه‌ره‌بی ده‌کرین بۆتان ده‌که‌مه‌وه‌ کوردی، نا له‌ به‌رئه‌وه‌ی که‌ کوردی به‌ زمانیکی باشتر ده‌زانم، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ی عه‌ره‌بی له‌ یاده‌وه‌ری مندا زمانی جه‌لاده‌کانه، له‌ یاده‌وری مندا وه‌ک زمانیکی ترسناک وه‌هایه‌ که‌ ئه‌وانه‌ قسه‌ی پیده‌که‌ن که‌ ده‌ستیان به‌ خوینی ئیمه‌ سووربووه. یه‌که‌مجار مندا‌ترین و چکۆلانه‌ترین سه‌ربازی خۆیان نارد، سوپا ترسنۆکترین ده‌زگای سه‌رزهمینه، له‌ویادا هه‌میشه‌ بچوک و بنده‌سته‌کان سه‌ره‌تا تیا‌ده‌چن. سه‌ربازیکی چکۆلانه‌بوو که‌ هه‌موو

گیانی دہلہ رزی، دواى ئه وهى ئیمه‌ی پشکنی به ترسه وه هاوارى له ئه فسه ره که کرد «هیچیان پی نییه». له دوامانه وه به چه که که ی ئیمه‌ی به ره و پیش باژوودا، هه رسیتمان وه که له ته م هه لکشابین هه لمیکی ره شمان لینه له دستا، هیدی هیدی له ناو ده وه ن و سه و زاییه وه سه رسه کوروتی ئه وانى دیش ده رکه وت، کومه لیک مه خلوقاتى تاریک تریفه روخساریانى پروناکده کرده وه، پنده چوو له نزیک بیرئیکى نه وته وه کاریان کردییت، روخساریان شتیکی وه که زه یتى له سه ربوو وایده کرد هه موویان له ژیر مانگدا بدره وشینه وه. ئه فسه ره که یان یه کیکى بالابه رزبوو، سیمایه کی ترسناکی هه بوو، سمیله فاشستییه دریزه که ی روخساریکی دابووین جیاواز له روخساری سه ربازه کان. ئه وه یه که م که س بوو هاوارمان به سه رداکات، قیرانى «زووکه ن، وه رنه پیش، وه رنه پیش». به جوړیک ده یقیراند له گه ل ئارامى ئه وه زى مه زنه دا نه ده گونجا، شتیک له ده نگیدا بوو نه ده بوو به موسیقا، شتیک دژى موسیقا بوو. من تا سه عاتیکیش له وه باوه ردا نه بووم که گیرام، شته کان وه که خویکی پر ته م ده هاتنه به رچاوم، خویک ده موست لئی به ئاگاییم، به لام تائه به د به ئاگانه هاتم. که گه یشتینه به رده م ئه فسه ره که یه که م شت پرسىاری له فلووته کانمان کرد، ئیسحاق که له هه موومان زیاتر عه ره بى ده زانى پیئگوت «ئیمه سى فلووتزه نی گه رۆکین، ئازادانه به زه ویدا ده گه پئین، نه هاوده می که سین و نه دوژمنى که س، وه که چون ته یر ئازاد به سروشتدا ده فریت، ئیمه ش ئازاد به سه ر زه ویدا ده رۆین و ناشزانین بۆ کوئ ده چین». زه حمه تبوو بۆ ئه فسه ریک له وه ولامه تییگات، ئه وه کارى ئه وه بوو که س به ئازادى له وسه ر زه ویمه نه گه ریت. من له وه باوه رده ام گه ر بمانگووتبایه ئیمه سى راوکه رین، سى جه له بچین، سى دانه ویله کړین نه ده گیرایین. به لام هه رگیز به بیرى ئیسحاقدا نه ده هات له به رده می ئیمه دا درۆبکات. سى موسیقار له ناو ئه وه خاکی خوین و خه رابه دا چ کاره بوون؟ کابرا چلۆن ده بایه بروابکات؟ ئه وه جگه له شه رى

کوشنده هیچی دی نه‌دیوو، ئیستا نه‌ده‌کرا باوهر به‌وه به‌ئیتت که له‌و دوک‌لی جه‌نگه‌دا سنی که‌س هه‌ن به‌ سنی فلووت‌وه له‌ ئاو دینه‌ده‌ری و ده‌یانه‌ویت بیغایه‌ت به‌ ناو شه‌رو ئاشتی، ئاوه‌دانی و خه‌رابدا برۆن. قسه‌کانمان مایه‌ی پیکه‌نین بوو بوئه‌و. ئه‌فسه‌ره‌که‌ چه‌ند جارێک قسه‌کانی به‌ ئیسحاق دووباره‌کرده‌وه، هه‌موو جارێکیش ئه‌و پیکه‌نینه‌ فاشستیانه‌ی خۆی پیده‌که‌نی، پیکه‌نینیک وه‌ک ئه‌وه‌بوو دره‌خته‌کانیش له‌گه‌لیدا پیکه‌نن. نزیکێ پازده‌ سه‌ربازبوون، هه‌ر پازده‌یان له‌یه‌کده‌چوون، به‌لکو ده‌توانم بلێم ته‌واو وه‌کو یه‌ک بوون، هه‌موو یه‌ک قه‌واره‌بوون، هه‌موو یه‌ک شیوه‌ی سه‌یرکردن و ره‌فتاریان هه‌بوو، هه‌ر پازده‌یان به‌یه‌که‌وه‌ ده‌جولانه‌وه، به‌یه‌که‌وه‌ هه‌له‌ستان و داده‌نیشتن، هه‌موویان هه‌مان جوهره‌ جلی به‌له‌کیان له‌به‌ردابوو، به‌یه‌ک شیوه‌ قه‌یتانی پیلاره‌کانیان گریدابوو. که‌ دلنیا‌بوون ئیمه‌ له‌ سنی که‌سی بیچه‌ک زیاتر هیچی تر نین ترسیان نه‌ما. وه‌ک هه‌موو ترستۆکه‌کان له‌دوای نه‌مانی ترس که‌له‌ک ئازابوون. دوای سه‌عاتیک پرسیا‌ری سه‌یر سه‌یر که‌ ئیمه‌ نه‌مانده‌توانی وه‌لامی هیچیان بده‌ینه‌وه، ئه‌و ناله‌ ترسناکه‌ هات، ناله‌ی خومپاره‌یه‌کی نزیک که‌ هات و هاواری سه‌ربازه‌کانی به‌ دوا‌دا به‌رزبووه‌وه. ته‌نیا هاوه‌نیکێ چکولانه‌ نه‌بوو به‌تقیه‌ت و ته‌واو، به‌لکو جوهره‌ داگرته‌وه‌یه‌کی ترسناک بوو بو هه‌موو ئه‌و بیته‌شو که‌ناره‌ که‌ سه‌ربازه‌کان تیا مۆلگه‌یان کردبوو. تا ئه‌وکاته‌ی هاوه‌ن باران ده‌ستی پینه‌کردبوو که‌میک ئاسایی و به‌ حورمه‌ت بوون له‌گه‌لمان، له‌ساتی ئاهه‌نگه‌ قرمزیه‌که‌شدا، له‌په‌رپوو له‌ جینگای خۆیان به‌زه‌ویدا نووسابوون و هاواری خودا‌و دایکیان ده‌کرد. ئیمه‌ هه‌ر سه‌یکمان نه‌ترساین، ئیسحاق که‌ له‌ته‌نیستی منه‌وه‌ دانیشتبوو، گووتی «مه‌ترسن، به‌لکو به‌ وردی گوئیگرن، شه‌ر ئاسه‌واریکێ که‌وره‌ له‌سه‌ر خه‌یال جیده‌هیلێت، ئه‌وانه‌ی جارێک جه‌نگ ده‌بینن دواتر مۆسیقا‌که‌یان پرده‌بیت له‌ ئیقاعاتی به‌هێژ. می‌لۆدییه‌کانی شه‌ر، گیان هه‌ژینترن له‌ می‌لۆدی ئه‌و ده‌رویشانه‌ی ته‌نیا له‌ دارستانه‌ سه‌وزه‌کاندا

ده‌گه‌پرین». ئه‌و وای ده‌گوت و خومپاره‌یه‌ک له نزی‌کمانه‌وه ناله‌یده‌کرد، زیخ و چه‌وی که‌نار ده‌یدا به‌گیانماندا. یه‌کیتک له‌سه‌ربازه‌کان هاواریده‌کرد «ئهم کورپی قه‌جبانه، ره‌سه‌دی هاوه‌نی دوژمنن». من تا ئه‌وکاته نه‌مه‌دزانی ره‌سه‌د چیبیه‌و هاوه‌ن چیبیه‌ دواتر گیرانه‌وه‌ی سه‌ربوردی ئه‌و شه‌وه، بوو به‌یه‌کیتک له‌حیکایه‌ته‌کانی ژیانم، من له‌یادم نییه‌ چه‌ند جار له‌ژیانمدا چیرۆکی ئه‌وشه‌وه‌م گیراوه‌ته‌وه، به‌لام پێموایه‌ بۆ هه‌موو ئه‌وانه‌م گیراوه‌ته‌وه که‌ دوستی نزیکم بوون. که‌ هاوه‌نه‌کان بیده‌نگببون بۆ ماوه‌یه‌ک هیچ شتیک له‌ شوینی خۆی نه‌ده‌جولایه‌وه، تا چاره‌کیتک خامۆشییه‌کی کوشنده‌ بآلی به‌سه‌ر زێ و زه‌میندا ده‌گرت. خامۆشییه‌کی قورس، بیده‌نگییه‌ک که‌ پێش‌ساته‌ سه‌خته‌کان ده‌که‌وێت، تا کات زیاتر ده‌رۆیشت سه‌ربازه‌کان پتر له‌ په‌ناگا‌کانی خۆیاندا ده‌جولان و سه‌ریانده‌هێتایه‌ ده‌ری. شتیکی به‌د له‌ خه‌یالیاندا وایده‌کرد ئیمه‌ به‌ گونا‌ه‌بار بزانه‌ن، یه‌که‌مجار ئه‌فسه‌ره‌که‌ هاته‌ به‌رده‌ممان و گووتی «سێ کوردی حیز... سێ کوردی دایک حیز». یه‌که‌م شه‌قی توندی له‌ ورگی سه‌ره‌نگ قاسم هه‌لدا، که‌ نالانی و به‌لادا که‌وت. دواتر دوو سه‌ربازی دیکه‌یان به‌ خۆیان و خوده‌ تو‌زاوییه‌کانیان‌ه‌وه‌ هاتن بۆ کۆمه‌ک، دواتر هه‌ندیکی دیکه‌یان وه‌ک ئه‌وه‌ی شادییه‌کی مه‌زن له‌ ئازاری ئیمه‌دا ببینن له‌ده‌ورمان کۆبوونه‌وه، دوا‌جاریش هه‌ر پا‌زده سه‌ربازه‌که‌ لێیاندا‌ین. من یه‌که‌مجار خۆینی لو‌وتم پ‌ژا، یه‌کیکیان به‌ بنی پ‌وستاله‌که‌ی دای به‌ ده‌مو‌چاومدا، هه‌موومان خۆیناوی بووین، هێنده‌ی برینی یه‌کترمان ده‌بینی خۆمانمان نه‌ده‌بینی، ئیسحاق له‌ کاتی ئه‌و ئازاره‌دا و دواتریش وه‌ک یه‌کیتک ئازاره‌کان وه‌جدیکی تیا دووستبکه‌ن، وه‌ک ده‌رویشیک له‌ساتی مردندا سه‌یری ئاویکی بێکه‌نار بکات، ئاوه‌ها بیده‌نگ سه‌یری ئه‌ستیره‌ی ده‌کرد، سه‌یری غوباری زێ‌پینی سه‌ر زێ که‌ به‌ره‌و ئیمه‌ ده‌هات، سه‌یری ئه‌و بال‌دانه‌ی له‌سه‌ر سه‌رمان هه‌راوزه‌نایه‌کی سامناکیان دروستده‌کرد. ئه‌وان له‌ ئیمه‌یان ده‌دا و ئیسحاق به‌ هێمنی

دەيگوت «بۇئەۋەى ئەم ساتە بگەينە مۇسقىقا دەبىت زۇر بىر لە جەستەمان نەكەينەۋە» وايدەگوت و ئەوان شتىكىيان دەكىشا بە دەمىدا، ئەو بەردەوام دەيگوت «كە لىتانەدەن ئىۋە لە خەيالى خۇتاندا مۇسقىقا بۇزەنن، ئاگاتان لە نوقمبوونى خۇتان بىت لە بەحرىكدا ھەمووى ئاۋازبىت، مۇسقىقا وادەكات لەشمان بەرگەى دەردى زۇرتەر بگرىت». وايدەگوت و شتى دىكەيان دەكىشا بەزارىدا، من لە ژىرەۋە تەماشاي ئەو خويئەم دەکرد كە لە لىۋى زىپىنى ئەو دەھاتە خوارى، لەو ساتەدا خەيالم لاي ھەموو ئەو مۇسقىقا بۇاۋەبوو كە دەشنىت لە خويئى ئىسحاقدا بىت.

بالئەدەكان ھەمىشە لەۋى بوون، كە شتەكان تۇزىك ھىۋرۋوبونەۋە، ھەر سىكىمان ۋەك سى سەگى زامدار لەسەر زەۋى بەدەستى بەستراۋە ۋە ۋەتۋوبىن. لە ساتىكدا ۋا تىگەشىتم دەيانەۋىت ھەر سىكىمان بكوژن. چەند جارىك چاۋيان بەستىنەۋە ھەلىانستانىن، كەچى ھەمىشە پاش تۇزىك چاۋيان دەكردنەۋە دايان دەنىشاندىنەۋە، پىدەچۋو ئەو شەۋە كۇتايى نەيەت. نىۋەشەۋ لە جىگايەكى نىكەۋە جەنگىكى قورس دەستى پىكرد، بۇنى سووتانى زەۋى، گېرى ئاگرگرتى ھەزاران درەخت لە پشت بەرزايىەكى نىكەۋە زەمىنى بۇشكردبوۋەۋە. ھەر سىكىمان لەو گەشتەدا بەناۋ گەلەك دارستان و گوندى سووتاۋدا بۇشستبوۋىن، بەلام ئاگرى ئەو شەۋە سەرنجى ئىمەى بۇ بۇشنايىەكى غەمگىن پادەكىشا كە لەكاتى مەستىدا بە مۇسقىقا نەماندەبىنى، ھەندىك لەسەربازەكان ۋەك ئىمە بىچارە لە دوورەۋە سەيرى ئاگرەكەيان دەكردو سەرسامبوون، بەكىكىيان بە ترسەۋە دەبىرسى «كى دەچىتە پىشى و كى پاشەكشى دەكات؟». سەربازىكى دى دەيگوت «ئەبو شەباب، سوپا ھىزىكى تايىەتى ھەيە، كە غەمىد كەمال تەھا دەبىيات بەرپۋە، ئىشيان سووتاندى دارستانەكانە بە جۇرىكى ئەندازەبى، بە جۇرىكى تەۋا ئەندازەبى». ھەر ئەو سەربازە ئەۋانى دلنئادەكردەۋە كە دوژمن دوورە، بەلكو ئەۋە ھىزەكانى دەۋلەتن بە بۇمبى فسفۇرى نزارو

بیشه‌کان بۆ په‌لاماری به‌یانی ده‌سووتینن. دوو سه‌عات به‌وجۆره بوو، دوو سه‌عات هه‌مووان سه‌یری ئه‌و دره‌وشانه‌وه سه‌یره‌یان ده‌کرد که له دووره‌وه له بریسکه‌ی چاوی هه‌زاران پشیله ده‌چوو له‌سه‌ر دره‌خته‌کانه‌وه ته‌ماشامانیکه‌ن.

شه‌ویک بوو، وه‌ک ڕینگیه‌کی دوور به‌ره‌و جینگایه‌کی بیتاوانیشان، بالنده‌کان هه‌میشه به‌سه‌رمانه‌وه بوون. من سات دوا‌ی سات لاوازتر ده‌بووم، فلووته‌که‌م له به‌ر پشتینه‌که‌مدا‌بوو، ئاره‌زووی ئه‌وه‌م هه‌بوو، ئه‌و لاوازی و ترسه‌ی خۆم بکه‌مه ئاوان، به‌لام نه‌مده‌توانی ده‌ست بۆ مؤسیقاکه‌م به‌رم، به‌ ئارامی سه‌رم ده‌خسته سه‌ر له‌که‌و ته‌ماشای ئیسحاقم ده‌کرد، که جار‌جار وه‌ک له‌گه‌ل بالنده‌کاندا قسه‌بکات، سه‌یری ئاسمانی ده‌کردو ده‌می ده‌جولاند. هه‌ستمده‌کرد سه‌ره‌نگ قاسم له‌ به‌ر ئازاریکی گه‌وره له‌ جه‌سته‌یدا به‌ بیده‌نگ ده‌گری. هه‌ندیک له‌ سه‌ر‌بازه‌کان که به‌لاماندا ره‌تده‌بوون به‌ پۆستاله‌کانیان ده‌یاندا به‌سه‌رمانداو ده‌یانگوت «کاکات، هه‌موویان کورپی قه‌حبه‌ن، وه‌لاهی هه‌موویان خوشک حیزن. شه‌ریفیان تیا نییه». هه‌ندیکیان ده‌هاتنه به‌رده‌می ئیمه و زنجیری پانتۆله‌کانیان ده‌کرده‌وه‌و میزبانده‌کرده به‌رده‌ممان، یه‌کیکیان نیتاقه‌که‌ی کرده‌وه‌و پانتۆله‌که‌ی دامالی و به‌ر‌به‌رمان دانیشته و پیساییه‌کی گه‌وره‌ی کرد، که پیسترین بۆنی هه‌بوو تا ئه‌وه‌کات بۆنم‌کردیته، پیساییه‌ک ته‌شتیکی گه‌وره‌ی جلشنتی پرده‌کرد. ره‌نگیکی سه‌وزی کالی هه‌بوو که زولمه‌ت و تاریکی نه‌یانده‌توانی تۆخییکه‌نه‌وه، ده‌موچاوی له‌ به‌ر تیشکی دارستانه سووتاوه‌کاندا دیار‌بوو که هه‌نجه‌تی له‌ پاشه‌لی خۆی ده‌کرد، ته‌واو له‌وانی دی ده‌چوو، هینده هه‌بوو گوئییه‌کی بیته‌ندازه درێژ‌تر‌بوو له‌وی دیکه‌یان، که ته‌وا‌بوو ئاسووده پانتۆله‌که‌ی هه‌لبه‌ری و گووتی «گه‌ر غه‌له‌تبه‌کن سه‌رتان ده‌خه‌مه ئه‌و گووه‌وه». ئیسحاق وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌گه‌لاماندا نه‌بیته، به‌رده‌وام سه‌یری بالنده‌کانی ده‌کردو به‌ ئماژه‌وه هیمایه‌کی ئالۆز له‌ نیگایدا قسه‌ی

له‌گه‌لدا ده‌کردن. به‌لام سه‌ره‌هنگ قاسم سه‌ری ده‌خسته ناو له‌که‌وه و ده‌یگوت «وهک مه‌له‌کردن له تیشکدا، وهک مه‌له‌کردن له پوناکیدا». نهمده‌زانی مه‌به‌ستی چیه، به‌لام هه‌ستمکرد هه‌ردووکیان ده‌توانن له شوینی تربن، هه‌ستمکرد له‌گه‌ل سه‌ختی ئه‌و ساته‌دا ئه‌وان ده‌توانن رۆحیان و جه‌سته‌یان له یه‌کدی جودا بکه‌نه‌وه، وابکه‌ن له‌و شوینه‌دا که ئازارو عه‌زاب هه‌یه گیانیان له جیگایه‌کی دیکه‌بیت، ئه‌و حه‌قیقه‌ته هینده‌ی دیکه شه‌وی منی ده‌شواند. وهک ئه‌وه‌ی من سوودم له‌و ماوه دریزه‌ی موسیقا نه‌بینیبت، وهک ئه‌وه‌ی من تاکه که‌سیک بم له نیوانیاندا که ناتوانیت رۆح و جه‌سته‌ی له‌یه‌ک جیابکاته‌وه. من شتیک وایده‌کرد نه‌توانم ئه‌و سه‌ربازانه فه‌رامۆش‌بکه‌م، نه‌توانم ده‌نگی ئه‌و خومپاره سامناکانه له سه‌رمدا هیتوریکه‌مه‌وه، نه‌توانم بۆنی ئه‌و پیساییه سه‌وزه که له‌به‌رده‌مماندا هالای لیه‌له‌ده‌ستا فه‌رامۆش‌بکه‌م، من به‌رده‌وام سه‌یری ئه‌و گووم ده‌کرد له پیتشه‌مدا، به‌لام سه‌ره‌هنگ قاسم وهک گه‌راییته‌وه بۆ ده‌ریای رۆح، بۆ جیگایه‌ک له‌ده‌ره‌وه‌ی ئیره و ئیستا له ئیشراقیکه‌وه که به ئازاره‌کانی جه‌سته‌ی تیکه‌ل ده‌بوو ده‌یگوت «ئاخ ئه‌ی سپیتی، ئاخ ئه‌ی رۆشنایی».

ده‌مه‌وبه‌یان ئه‌فسه‌ره‌که له ده‌زگایه‌کی کوله‌پشته‌وه به سه‌رۆکه‌کانی ده‌گوت «سی گیره‌شوینمان گرتووه، له جلی سی موسیقاردا خویان گۆرپوه». به‌ر له‌وه‌ی خۆره‌لیبت له ریگایه‌کی دووره‌وه زیلیکی داخراوی گه‌وره ده‌هات که کۆمه‌لێک پله‌داری گوردانی ریکخستن و راگرتنی سه‌ربازی تیاوو، چاوی هه‌ر سیکمانیان ده‌به‌سته‌وه و سوار ئه‌و زیله‌یان کردین که ئیمه‌ی برد بۆ جه‌ه‌نم.

ئه‌و زیله وهک گیانه‌وه‌ریکی ترسناک بینیشوو به ریگایه‌کی دریزدا ده‌رۆی، ئیمه له‌و دیو ده‌رگا ئاسنینه‌که‌یه‌وه، وهک رۆحه‌به‌ری قوتو له ناو چه‌نده‌ها ده‌به‌ی بانزین و جلیکانه‌ی گه‌وره‌دا، له نیوان قوتووی گریس و

ویلی ژه‌نگاوی و پارچه گوینی در اودا ده‌که‌وتین، ئه‌وه دوا‌ه‌مین سا‌ته‌کانی پینکه‌وه‌بوونمان بوو، به‌رله‌وه‌ی هه‌ریه‌که‌مان دووباره بو حیکایه‌تی تایبه‌تی خو‌ی جیابیتته‌وه. ئیسحاق وه‌ک له چاره‌نوسمان دلناییت، له ناو زیله‌که‌دا ئه‌و پلانه سه‌یره‌ی بو داناین که دوا‌ی ئازادی چون یه‌کدی بدؤزینه‌وه، ئیسحاق ناو‌نیشانی گورستانیکی داینی، له و گورستانه‌شدا ناو‌نیشانی گوری شاعیریکی نه‌ناسراو، که دوو کیلی هه‌یه یه‌کیکیان ره‌ش و یه‌کیکیان سپی، شاعیریکی هه‌موو ژبانی به نهینی شیعی هونیه‌ته‌وه، دوستیکی نهینی و نه‌ناسی ئیسحاق که پنده‌چیت سه‌رده‌مانیک له نیوان فلووتی ئه‌وو شیعی ئه‌مدا شتیکی نادیار هه‌بوویت. گووتی «بوئه‌وه‌ی یه‌کتر بدؤزینه‌وه، هه‌رکه‌سیکمان زووتر له‌وانی دی به‌ربوو، ناو‌نیشانی خو‌ی له‌سه‌ر ته‌خته‌یه‌ک هه‌لکولیت و له ته‌نیشت کیلی سپیه‌وه بینژیت». لای ئیسحاق دونیا له‌وه‌گه‌وره‌تر بوو بتوانین به ئاسانی یه‌کتر بدؤزینه‌وه. ئه‌وه‌ی له‌و چند سه‌عاته‌دا ئیسحاقی سه‌رقال ده‌کرد چونیتی یه‌کگرتنه‌وه‌مان بوو. جگه له‌و پلانه، کۆمه‌لنک پلانی دیکه‌شی بو داناین، ناوی هه‌ندیک چیاو ئه‌شکه‌وتی پینگووتین که ده‌شیت ئه‌و وه‌ک قه‌له‌نده‌ریک روویان تیبکات، ناوی هه‌ندیک جه‌له‌چی سه‌ر مه‌رزی داینی که ده‌شیت له کاتی نه‌بوونی شوین و مه‌ئوادا روویان تیبکه‌ین، ناوی خه‌یاتیکی داینی له ژیرزه‌مینی کوچه‌یه‌کی ناسراودا که گه‌ر ناوی ئیسحاقمان چپاند به گویندا ده‌رگای مالی خویمان بۆده‌خاته سه‌ر پشت. دواچار سه‌یری منی کرد و گووتی: گه‌ر له‌ویش یه‌کدیمان نه‌بینیه‌وه، سویند بیت جه‌لادت له شاریکی تردا یه‌کتر ده‌بینینه‌وه، سویند بیت یه‌کتر ده‌بینینه‌وه. ئه‌و چند سه‌عاته ئیسحاق باسی مؤسیقای نه‌کرد، باسی رۆحی نه‌کرد، به‌لکو بووه‌وه به‌و پیاوه دونیا‌ناسی که له هه‌موو جیگایه‌کدا ده‌ستیکی هه‌یه، ئه‌و چند سه‌عاته ئیسحاق تیا گۆرا، نیشانه‌و سه‌ره‌تایه‌کی ترسناک بوو بو من. من له‌و سا‌ته‌وه بۆنی ژبانیکی ترم ده‌کرد، بۆنی دووریه‌کی ناکۆتاو کوشنده‌م ده‌کرد، هه‌ستم به

پەشەبايەکی زەرد دەکرد لە پېشچاوم دیت و دەچیت، هەندیک لە ماسییه خورافیانەم بینی، کە دواتر بەراستی لە هەوای شاریکی دوردا بینیمن مەلەیانده‌کرد. دوو ئەسپی سپیم لە تاریکیدا دەبینی، دوو ئەسپی سپی کە پۆزگاریکی تر، لە تەپوتۆزی جەنگیکی دیکەدا هاتتەوہ ریگام.

بەشی دووہم

ئێستا دەبیت لە جیگایەکی ترەوہ دەست پێیکەم، زۆر دور لەو سەرەتایە یەکەمجار. دەبیت لە ئەقیب سامیری بابلییەوہ دەست پێیکەم. ئەو پیاوہی چەند سالیکی دواتر من بە دیلی بەرەو شارەکەیی خۆم، شاری ئومیدە بەباچووہکان خستەم پێش خۆم. ئێستا نازانم چۆن سەیرییکەم، دواي ئەو هەموو سالە گەر لێم بپرسی ئەو ئەفسەرە غەمگینەیی لە زۆر لە سەفەرەکاندا، لە پۆزە تەماویی و تاریکەکاندا، لە ژووریکی قاتی شەشی ئوتیلینکی سووتاو، وەک تارماییەکی بیدەنگ لەگەلتدا بوو چ جۆرە پیاویک بوو؟ نازانم چیت وەلامبەدەمەوہ. بەراستی نازانم... من لەیەک شت دانیام، لەیەک شت ئەویش ئەوہیە کە ئەو هەمیشە ئەفسەر بوو، هەتا لە یاخیبوونیشیدا شتیکی لە سروشت و تیزوانین و پەفتاری ئەفسەرەکانی تیدا بوو. ئەو پیاوہی دەیگووت بەردەوام کۆمەلیک ئەسپ لە خەیاڵیدا غار دەدەن. ئەو ئەسپە سەپرو سپی و تەنھایانەیی من لە چاوانیدا دەمبینی، چونکە تەنیا من بۆم هەبوو تەماشای چاوانی بکەم و لە رۆحی بڕوانم. ئەو دەیزانی چاوی هێچ نییە جگە لەدەرەوازیەکی بچوک و نەینی و باریک بۆ ناو رۆح، دەرگایەکی وەک ئەوہی لە پستی سەردایینکی چکولانەدا بیت، بەلام دەرگایەکی لەویوہ دواي سەرکەوتن و دابەزینینکی زۆر، دواي تەیکردنی چەندین رېواق و ریگای باریک ئەوسا دەگەینە حەوشینکی سەپرو پڕ ئازاوە کە ناوی رۆحە.

بهلام مهرج نبيه هموو چاويک دهر وازه بيئت بؤ ناو رۆح، ئيمه ي مرؤف هميشه ئه و دهرگا چکولانه يه به جۆريک کلبلده دهين کهس نه توانيئت به تهماشاکردني نيگاکانمان زه فەر به نهينيه قووله کانمان به ريت... نهيني؟ بهلام کي دهليئت رۆحي ئيمه هيچ نهينيه کي تيدايه؟ کي دهليئت رۆحي ئيمه جگه له پاشماوه و پاشه رۆي ژيانمان هيچي تری تيدايه؟. هه له ي هه ره گه و ره ي مرؤف ئه و به که پيئوايه شتيکی گرنکی له ويدا هه لگرتوه، پيئوايه خه زنه يه ک له نهيني هه يه و ئه و نهينيه نه هه له گه نجينه يه کي تاريکدان له بني سه ردايیکي دووردا که ناينيئت کهس دهستي بيگاتي. بهلام ساميري بابلي وه ها نه بوو، ئه و رۆژيک رۆحي خۆي نيشاندام، رۆژيک وه ک به ره و گه شتيکی سيحراويم به ريت، مني به ره و ناو رۆحي خۆي برد. بهلام ئيستا کاتي ئه و نيه باس له و گه شته سه يره ي خۆم بگم، ئه و جیده هيتم بؤ کاتي خۆي، بؤ ساتن ئيه وه هه له سه ر حياکيه ته که ي ئيمه شتيک ده زانن. بهلام واتيمه گن ئه و به ي به رۆحي يه کيکي تردا سه فه ريکرد ده توانيئت هموو شتيک له سه ر ئه و بزانيئت، رۆح شتيکی سه يره که گه لي جاري تر من له ده فته ره گاني خۆمدا باسيده که م، من له هه ر کوييه ک بگيرسيمه وه، ئه و پرسيا ره سه يره ده که م «رۆح چيه يه؟» به هه ر که سيک بگم ليئیده پرسم رۆح چيه يه؟ من ئه و پرسيا ره م له هه موو که س و شتيکی دونيا کردوه، له و دره خته ته نها و غه مگينه وه بيگره، تا ده گاته ئه و بالداره ته نها و ترسا وانه ي که ده مه و ئيواران به خيرا ييه کي نا ئاسايي به ره و جيگايه کي ناديار ده فرن، له و په ريه يه غه مگينه م پرسيوه که ژياني داليا سيرا جه دينيان گه مارؤ دابوو، له و په پوله هيمنانه ي ئيواران به به رده م بالکونه فينکه که ماندا له تياتري «په رته قالي سپي» ده فرين. له و ريگا دوورو دريژانه م پرسيوه که به ره و قيامه ت ده مي ري و ده گه رامه وه، له و به له مانه ي له ناويدا نامه کاني ئه و ديو دونيام ده هينايه وه، له و ئه سپه وي لانه ي له قه راغ جاده خه يالييه کاندا به زينکراوي وه ک ئه و به ي خودا بؤ مني به ستيبته وه ده وه ستان. پرسيا ريک

هیچ شتیک، هیچ گولیک و هیچ بایک و هیچ ئاویتک وهلامی نه داومه توه، پرسیاریک ههتا کچیکی خوینده واری وهک دالیا سیراجه دینیش نهیتوانی وهلاممبداته وه. سامیری بابلی ته نیا که سیک بوو منی به ره و ناو پوچی خوی برد، له گهل نه وه شدا ئیستا نازانم چون باسییکم، ئایا ئه و باش بوو یان خراپ؟.

دالیا سیراجه دین هه موو شتیک دهر باره ی «شازاده ی بابلی» ده زانی. هه ره ئه و ناوی نابوو شازاده ی بابلی، به لام ئه و له کۆتایی ژیانیدا هه زی نه ده کرد کهس وهک شازاده و شتی وا مامه له بیکات. ئه و کات که من ناسیم هه موو خه یالی لای ئه و ئه سه به سپیانه بوو که شه و و پوژ له خه یالیدا غاریانده دا، هه زیده کرد به بیده نگ ته ماشای غار غارینی هه میشه یی ئه و ئه سپانه بکات که له خه یالی ئه ودا به ره و جیگایه کی نادیار ده چوون. ئه و ئه سپانه ی جاریکی دی له جیگایه کی تری ئه م چیرۆکه دا ده گه رینه وه و دهر ده که ونه وه، ئه و ئه سپانه ی دوا جار نازانم ئه سپی من بوون و له خه یالی ئه ودا غاریان ده دا، یاخود ئه سپی ئه و بوون و من به ره و سه ره زمینه سهیره کان غارمدا ن.

به ره وه ی باس له هاتنی سامیری بابلی بکه م ده بیت باس له ژیا نی دوورو دریزی خۆم له تیاتری «پرته قالی سپی» دا بکه م. من ده زانم که ئاسان نییه ته نیا له پتگای وشه وه بۆتان پوونبکه مه وه که من چون و به چ پتگایه ک که وتمه دونیای «پرته قالی سپی» ه وه، ئه و ماله چکولانه یه ی که یف و ئه و خانه کراوه یه ی سه ماو سه فا که پیاوه غه مباره کانی پوژگاری جه نگ، به تاییه ت سه ره بازو ئه فسه ره کان پوویان تیده کرد. من ئیستاش به دروستی نازانم ئه و تیاتره ده که وته کوپوه، نازانم له چ شاریک و له چ هه ریمیکی ئه م ولاته دا بوو، شاریک بوو ناوی نه بوو. من له یه که م شه وه وه، له یه که م ساته وه له خه لکی ئه و خانه غه مگینه م پرسی، ناوی ئه م شاره م

پینلین، به لام هیچ کہس وه لامی نہ دامه وه. شاریک بوو وهک وینہ یهک بیت له وینہ ناوینہ یه کانی شاریکی تر، به لام وهک ئه وهی شاره کهی دیش وینہی ناوینہ یی شاریکی تربیت، ئه وهی دیش ههروه ها وینہی ناوینہ یی شاریکی تر، ئه وهی دیش وینہی ناوینہ یی شاریکی تر... به وجوره تا نا کوتا، تا ئه وسه ری نغروبون له سه رابدا، تا جینگایهک وینہ کان و حه قیقه ت ده بن به یهک، هه ر هه ولیکیش بو گه رانه وه به ره و یه که مین شار، وهک هه ولیکی پیکه نیناوی و بیمانای لیدیت، وهک هه ولی گه رانه وهی باران بو ئاسمان، یان گه رده لوول به ره و دوا. شه ویک دالیا سیراجه دین ویستی بو منی بسه لمینیت که ئیمه له ناو کومه لیک شاری ناوینہ ییدا ونبووین. تنیا ئه وه دیتوانی ئه وه جو ره شتانه بسه لمینیت. ئه وه شه وه من پیمگوت: دالیا سیراجه دین، ئه ی جوانترین کچی ئه م زه مینه، نابیت ئه م شاره ناوی نه بیت، ناکریت ئیمه له ناوینہ یه کی خه یالیدا ونبووین. تو بو ناوی ئه م جینگایه له من ده شاریته وه؟ بو پیم نالیت من له کوئی نیشتومه ته وه؟ بو پیم نالیت ئه م شارو چکه سه یرو بیده نگه ناوی چییه؟

ئه وه شه وه دهستی گرم و سوار تاکسییه کی چکولانه ی کردم، تاکسییه ک به رده وام له به رده م باله خانه که ی تیاتری پرته قالی سپیدا ده وه ستا، ئیشی ئه وه بوو شه وه درهنگ یا خود به یانیا ن زوو هه ندی له میوانه کان بیاته وه بو شاریکی دوور. شو فیریکی پیری بیده نگه ی هه بوو که پیده چوو له ئه زله وه له نیو ئه و تاکسییه دا دانیشتبیت و تا قیامه تیش دانه به زیت، نازانم بو له ساتیکدا وهک مه خلوقیکی ئه فسانه یی هاته به رچاوم که زیاد له دهستیکی هه بیت، وهک ئه وهی به زیاد له ده دست ئه و سوکانه سووره ی گرتبیت و بیگریت، شو فیریک هه رگیز ته ماشای میوانه کانی نه ده کرد، وهک بتیکی ئاده می ئه و تاکسییه نوئ و بریقه داره ی لیده خوړی. هه ندیچار دهسته پاسته قینه و خه یالییه کانی خو ی به رده داو وهک ئه وهی ته نیا به چاو ئه و ماشینه چکولانه یه ئاراسته بکات، وهک ئه وهی به خه یال بیجولینیت،

پاليدەدايەۋ لىيدەخوپى، ئەۋ شەۋە كە داليا سىراجەدىن منى برد پىڭاكان چۆل و ھۆل بوون، ھىچ ئوتومبىلىك، ھىچ بوونەۋەرىكى تىرمان نەبىنى. ۋەك ئەۋەى ئەم پىڭايە بە ناۋ ئەستىزەيەكى دوورو خالىدا لە ئاسەۋارى ئىنسان بىروات، بەلام داليا زوو زوو شۆفىزەكەى دەۋەستان، لە دوورەۋە گلۆپ و چىراخانى شارى دىكەى نىشانىدەدام و دەيگوت ئەۋانەش شارى تىرى ئاۋىنەبىن، رۇشناى خەيالىن كە ناچنە سەر ھىچى دىكەۋ ناچنە سەر شۆيىنەۋارى تر. ئەۋ شەۋە تەنيا چىراخانى دوور ھەبو، چىراخانى دوورو ھىچى تر. لە جىڭايەكدا كەيشتىنە سەر ھەزارپايەكى گەۋرە، پىتىك ھەزاران شەقامى لىدەبوۋەۋە، ھەزاران جادەى سەيرو ناكۆتاۋ دىرژ. داليا سىراجەدىن بە منى گوت «كۆتر، تۆ چ پىڭايەكت دەۋىت ھەلبىزىرە، ھەزەكەيت بە چ شەقامىكدا بىرۆين، تۆ ھەلبىزىرە...گىرنگ نىبە چ شەقامىك ھەلدەبىزىرە، گىرنگ نىبە بە چ ئاراستەيەكدا بىرۆيت، ھەمىشە دەگەينەۋە ھەمان شار، ھەمان جىڭا، ھەمان كوچەۋ شەقام، چونكە ھەموو ئەم شارە جىاۋازانە ھىچ نىن جگە لە ۋىنەى ئاۋىنەى شارىكى تر، شارىك كە لە ھەر جىڭايەكەۋە بچىتە ناۋى، چوۋىتەۋە ناۋ ھەمان ۋىنە، ھەر شارىكىان ھەلبىزىرە، دواچار دەتباتەۋە سەر ھەمان جىڭا، ھەمان مال و ھەمان كوچە كە تۆ دەتەۋىت، ئەۋ كۆلانەى لە شارىكىاندا ھەيە لە ھەموو شارەكانى تىرىشدا ھەيە، ئەۋ تىاتىرۇخانە چكۆلانەى لە شەقامىكىاندا ھەيە، لە ھەموو شارەكانى تردا لەسەر ھەمان شەقام دووبارەدەبىتەۋە، ئەۋ جەلادەتى كۆترو داليا سىراجەدىنەى لە كوچەيەكدا دەپۆن لە ھەمان كاتدا لە ھەموو شارەكانى تىرىشدا لە ھەمان كوچەدا دەپۆن». بىئەۋەى بىر لە ھىچ بگەمەۋە، پىڭايەكم ھەلبىزارد كە لە پىڭاكانى تر دەچو، دواچار من ھەر پىڭايەكى دىكەشم ھەلبىزاردايە ھەر لە ھەمان پىڭا دەچو، پىڭايەك ئىمەى بىردەۋە بۆ ناۋ شارىك لە ھەمان ئەۋ شارە بىناۋە دەچو كە لىۋەى دەستمان پىكرىد، لەۋى گەپاينەۋە بۆ ھەمان شار، ھەمان شەقام،

هەمان کۆلان و هەمان تیاترۆخانە کە لەسەر لەو حێکی رەش بەخەتێکی پینچاوپینچ نوسرابوو «البرتقاله البیضاء». هەموو شتیکی ئالۆزو تەلیسمای بوو، دایا سیراجەدین شتەکانی پتر لا ئالۆزکردم و گووتی «هەزاران پینگا لە هەزاران شاری ترهوه دینه سەر ئەم شارە، لێرەشەوه هەزاران پینگا جیا دەبێتەوه و دەچیتەوه سەر هەزاران شاری تر، بە هەر یەکیک لەو پینگیانەدا دەگەیتە سەر هەزارپینگی گەرە، هەزارپینگی وەک ئەوێ کە خۆت بینیت، لەوێشدا بە هەر پینگیەکدا برۆیت دەتباتەوه سەر هەمان ئەم شارە کە من و تۆ تیندا قسە دەکەین، دەتباتەوه سەر هەمان کوچە و هەمان کۆلان، هەمان مال و هەمان دەرگا».

شەویکی ترسناک بوو، من توند دەستی دایام گرت و لێم پرسی «خانم ئەمە مانای چی، تیمبگەینە، ئەمە ی تۆ دەلیت قسە نییە؟ ئەمە مانای ئەوێ من هەرگیز لەم شوێنە ناچمە دەرێ، مانای ئەوێ بە هەر پینگیەکدا برۆم دەگەرێمەوه ئەم شارە، خانم ئەمە یەعنی من ناتوانم چاریکی تر بگەرێمەوه بۆ شاری خۆم.. وانییە، یەعنی من لە تۆرێکی گەرەدا ونبووم کە لەم پینگیەوه دەباتە سەر ئەو پینگی تر، هەمووشیان دەمبەنەوه سەر هەمان شار». دایا سیراجەدین بە ساردییەوه تەماشایکردم و گووتی «دەکەم جەلادەتی کۆتر، راستدەکەیت، بەقوربان تۆ لە تۆرێکی گەرە ی پر لە شاری ئاوینەبیدا ونبوویت». بە ترسیکی گەرەوه پرسیم «ئە ی ناتوانم بچمە دەرێ؟». دەستی گرتم و بە ئەسپایی، بە جۆریک هەستم بە ترسیکی گەرەدەکرد لە دەنگیدا چرپاندی بە گویمدا «ئێستا نا، جەلادەتی کۆتر، ئێستا نا... هێشتا زۆر زوو.. ئێستانا... بە هیچ جۆریک باسی مەکە، بە هیچ جۆریک».

ئەو شەوه ترسیکی گەرە دایگرتم، هێشتا لە زۆر شت تینەگە یشتبووم، هێشتا نەمدەزانی دایا سیراجەدین کتیە.

هاتنی من و نەینی گە یشتتم بە شاری ئەو کچە خراپانە هێشتا نەینیکی

قول بول، شتەكانم لە جىگايەكەو لە بېربوو كە سووڧىكى گەورەى
 بۇ تىگەيشتن لە تەواوى تەلىسمەكان نەبوو. واتە ئەوەى يادەوهرىم
 تۆمارىكردبوو كۆمەلىك وىنەى تارىك و ئالۆزبوو، نەمدەتوانى بەيەكەو
 گرئىانبەدم. من شەوېك لەوئ بە ئاگا ھاتمەو، ھىندەى ھوشياربوومەو
 گويم لە دەنگى گۆرانى بېژىكى كچ بوو گۆرانىيەكى لادىى عەرەبى دەگووت،
 تەپلىكى عەرەبى شىت، رەبابەيەكى غەمگىن، ئامىزىكى دىكە لە دوور دەنگىان
 دەھات. من وەك ئەوەى لە بېھۆشىيەكى زۆر دوورو درىژ وريابمەو،
 دەنگەكان لە مەودايەكى ئىجگار دوورو غەمگىنەو دەمگەيشتن، ھىندە دوور
 نەمدەتوانى ئەو مەودايە پىوانەبكم كە لە نىوان من و ئاھەنگەكەدا ھەيە.
 وەك ئەوەى ھىشتا مردن لە نىوانماندا بىت، دەنگى سەفایەكى زۆربوو،
 من نەمدەزانى تەواو لە كوئىدام، جگە لە تارىكىيەكى سەنگىن و قورس كە
 ھەستم بە بارستايەكەى دەكرد ھىچى دىم لە دەور نەبوو، پەيوەندى نىوان
 ھۆش و جەستم پەيوەندىيەكى لاوازو بىدەنگ بوو، وەك ئەوەى لەشم
 لەلام نەبىت، وەك ئەوەى تەنيا خەيالئىك بم و بەخەبەرھاتم، ھوشيارىيەك
 بم و لە زولمەتىكى دووردا نىشتىبىتمەو، شتىكى ئەوتۆم دەربارەى دونىاي
 پىشووئر لە بىر نەمابوو. بۇ ساتىك وىتەكانى ئىسحاقى لىوزېرىن و
 سەرھەنگ قاسم بەبەردەمدا گوزەريانكرد، بەلام وەك دوو بوونەوهرى
 غەرىب. ھەستمدەكرد من ھىشتا مەودايەكى بەرچاو لە دونىا دوورم، وەك
 يەكئىك لە رىواقىكدا گىرى خواردبىت و بىەوئىت بىرئىت و نەتوانى، وەك
 ئەوەى بەزەحمەت خۆتت لە گەردەكانى ئەو تارىكىيە بۇ جىابكرىتەو كە
 بە جۆرىك تىكەلتىبون دواجار جىاكردەو ھو راپسكاندى خۆت لە زولمەت،
 وەك جىاكردەو ھەلكەندى ئەندامىك لە ئىسك و پروسك و دەمارى
 خۆى دەتكۆزىت. من ھەستمدەكرد بە تارىكىيەو نوساوم و گەر خۆم
 لە زولمەت راپسكىتم بەشىكم ھەمىشە لەوئ دەمىنئىتەو. وەك ئەوەى
 چزوويەكم ھەبىت و لەوئىكانە لە رۆحى زولمەت گىربووبىت، گەر بمەوئىت

دہریہینمہ وہ بہ شیک لہ ہہ ناوم لہ گہ لیدا ہروات. نوسانی من بہ زولمہ تہ وہ
 و ہک نوسانی وینہ یہک نہ بوو بہ دیواریکہ وہ، بہ پتچہ وانہ وہ، و ہک توانہ وہی
 بہ شیکی بوونم بوو لہ تاریکیدا، بہ جوریک وام بہ خہ یالدا دہات گہر
 ہہستم نیوم لہ ہہ وادا دہروات، نیوم لہ ویدا با لہ گہل خویدا دہیبات
 و نایگرمہ وہ. لہ ساتی یہ کہ مہ وہ ہہستمکرد دہبایہ لہ جیگایہ کی تریم...
 ہہستمکرد من بہ ہہ لہ لیرہ دام و بہ ہہ لہ گویم لہ دہنگی ٹہ و کیڑہ
 ناسکانہ یہ کہ لہ دور گورانیہ کونہ کانی ناو بیابانیان دہ گوتہ وہ.

تا زیاتر ہوشم دہاتہ وہ، زیاتر ہہستم بہ مہ ودا ٹہ اندازہ بیہ کانی
 ٹہ و جیگایہ دہ کرد، ناراستہ ی دہنگ و سروشتی ٹہ و تاریکیہ ی دہورم
 پندہ گوتم کہ من لہ ژیر زہمینکدام. غہریزہ ی جیا کردنہ وہی شہ و رُوژ
 ہیتستا لہ ناومدا زیندو بوو، دلنیا بووم شہ وہ. لہ بیرم نیہ چہند سہعات
 لہ وئی بووم، بہ لام ہہستم بہ جورہ نازاریکی سہیر دہ کرد، نازاریک و ہک
 ٹہ وہی لہ دورہ وہ بیت و ہیدی ہیدی لیم نریک بیٹہ وہ. و ہک نوزہ ی
 شہ مہندہ فہریک کہ لہ سہرہ تادا بہ دہنگی کز دہست پندہ کات، بہ لورہ یہ کی
 دورو خنکاو، بہ لام تا نریک دہ بیٹہ وہ پتر ہہست بہ خیراییہ کہ ی دہکیت،
 پتر و ہک رہ شہ بایہ ک دہ بیینیت کہ شیتانہ دیت و بہ ہہ موو قورسای
 خویہ وہ بہ سہر ٹیسکہ کانتدا تیدہ پہریت.

نازاریک بوو و ہک ٹہ وہی رُوچیکی تر و جہستہ یہ کی تر بیچیژیت،
 بہ لام سیٹہ رو سہ داکہ ی لہ ناو ہہ ناوو زیندہ گی مندا دہنگیداتہ وہ.

نہ مدہ زانی کہ بریندارم، بیرم لای ہیچ زامیک نہ بوو. یادہ وہریم ٹیشی
 نہ دہ کرد، نا تووشی بیرچوونہ وہ و شتی وا نہ بوو بووم، بہ لام جگہ لہ
 پہیوہندی خوم بہ تاریکیہ وہ بیرم لہ ہیچی تر نہ دہ کردہ وہ. لہ و کاتہ دا
 بونی ٹاویکی دور کاسیدہ کردم، دلنیا بووم لہ و ژورہ دا بونی زہریاچہ یہ کی
 دورو گہورہ من گہ مارژدہ دات، وام ہہستدہ کرد ٹہ و ژیر زہمینہ ی من

تىياخە وتووم نىزىكە لە كۆمەلىك كۆمى گەورەو، مەن چاوم لىككەناو بالئەدى گەورەم دەبىنى، ھەزاران مەراۋى رەنگاۋرەنگ.

ھەندى لەو خوليايانە سالانى دواترىش و لە شوئىنى سەيرترو لە شەو ھەخۇش و ناخۇشەكانى زىندەگىمدا زىندووبوونەو، بەلام ئەو شەو سەروشتىكى دىكەيان ھەبو، ھەك سەرەتاي دەستپىكردى جىھانىكى دى بو، ھەك لە دايكبوونى قەقنەسىكى تازە لە بالدارىكى كۆن، زىندووبوونەو ھە غونچەيەك لە خۆلەمىشى گولەك.

ماۋەيەك لە دۋاي بىدەنگىبوونى مۇسقاۋە، ھەك پەرىيەك لە ئاسمان دابەزىت، كچىك لە جلى فرىشتەكاندا لە سەقى ژورەكەو بە پەيزەيەكى ئاسنىندا دابەزى. ئەو داليا سىراجەدىن بوو كە چىرايەكى كزى بەدەستەو ھەبو، بەر لەو ھەي رۋوبكاتە سەر جىگاگەي مەن گلۋپىكى بچوكى داگىرساند، بەلام خۇدايە... رۇشنايى گلۋپەكە زۆر لە رۇشنايى ئەو چىرا چىكولانەيەي دەستى ئەو كزىتربوو... خانمىك بوو لەوانەي دەبىت ھەناسەي قووليان بۇ ھەلكىشىت، لەو جوانىيە سەيرو ئەفسانەبىيانەي گەر لەگەلىشىاندا بخەويت ھىشتا ھەستىناكەيت تۋانىوتە بىانگىرىت و پىئانگەيت. جوانىيەك ھەمىشە عاسى و ئەفسونۋايى دەمىنىتەو. جوانىيەك دۋاجار دەيتۋانى ھەندىك كەس تا ناو مەردن بە دۋاي خۇيدا پاكىشىت. مەن وىستەم خۇم وا نىشاننەدەم كە جوانى ئەو مەنى راجلەكاندو، مەن بەر لەو ھەي بىم بەو درۋزە گەورەيەي پرتەقالى سەي لەو گەنجانەبووم كە نەمدەويست ئافرەتان تىيگەن مەن چۈن بىريان لىدەكەمەو. نەمدەويست ۋادەركەوم كە جوانى رامدەچلەكىتت. ئەو كات ئەزموونىكى قوولم لەگەل كچاندا نەبو، بەلام ھىزى ئەو ھەم تىابوو لە بەردەم جوانىدا وىقارى خۇم نەدۋرېنم. لەگەل ھاتنى دالبادا بۇنىكى تايبەت ھاتە ناو ئەو ژىر زەمىنەو كە دۋاتر زانىم ئەو بۇنى ھەمو ئافرەتانى ئەو شارى خەيالەيە.

وهك ئه‌وهى به وريابوونه‌وهى من زور خوشحال بيت، ياخود چاوه‌پروانى
ئه‌وهى نه‌كردىت، سه‌رسامانه ده‌ستى ليدام و گووتى: ئاه تو چەند دەردت
دامى... چەند دەردت دامى.

يئنه‌وهى پرسم پيىكات، وهك يه‌كيتك خوشه‌ويستىكى خوى ماچىكات،
ليوى هيناو ماچىكردم. من سه‌رسامبووم به‌وهى كه به كوردىيه‌كى وه‌ها
ساف قسه‌م له‌گه‌لدا ده‌كات. ليم پرسى: خانم، من له كويم، من چيمه،
من بو ليره‌م؟ به پيىكەنينىكى عه‌ياره‌وه، پيىكەنينى ژنيك هه‌موو جوړه‌كانى
پيىكەنين ده‌زانيت، گووتى: تو ليره به‌دواوه له چنگى مندايت، تو وهك
چوله‌كه‌يهك كه‌وتيته داوى منه‌وه.

ئىستا كه بير له قسه‌كانى ئه‌وساى ده‌كه‌مه‌وه هه‌ستده‌كه‌م به جوړىك
له جوړه‌كان راستيده‌كرد من له و ساته‌وه تا ئىستا گيرۆدهى ئه‌و دونيايه‌م
كه داليا سيراچه‌دين ده‌رگاكانى بۆكردمه‌وه. دونيايه‌ك گه‌ر داليا سيراچه‌دين
نه‌بووايه من زووتر جيمده‌هيشت... زور زووتر.

ئه‌وشه‌وه داليا به ئارامى له‌سه‌ر لينوارى قه‌ره‌ويئه‌كه‌م دانىشت، جليكى
نيمچه‌ پووتى له به‌ردابوو، كه زانى من سه‌يريدده‌كه‌م به ئه‌سپايى گووتى:
ببوره من له ئيشه‌وه هاتووم، ده‌بايه وابم، كاتم نه‌بوو بو خوگۆرپين،
ده‌مزانى ئه‌مپرو دىيته‌وه هۆش خۆت، دلّم خه‌به‌ريدابوو داوى ئه‌و هه‌موو
له هۆش خۆچوون و بيهۆشيه، ئا درۆت له‌گه‌لدا ناكه‌م، ده‌مزانى ئه‌مپرو
چاوده‌كه‌يته‌وه و دىيته‌وه زمان.

تا ئه‌و كاته له‌به‌ر سه‌يركردنى جوانى ئه‌و خانمه‌ ده‌رفه‌تايكم نه‌بوو
ته‌ماشاي ئه‌و ژير زه‌مينه‌ بكه‌م، به ئارامى گويم له قسه‌كانى ده‌گرت
و ژاننىكى قول و دوور له ناوه‌وه ئيفليجيده‌كردم. له ژير قه‌ره‌ويئه‌كه‌وه
كارتونىكى چكولانه‌ى ده‌ره‌ينا، پېبوو له ده‌رمان و مه‌ره‌م و ده‌رزى.
چاويلكه‌يه‌كى چكولانه‌ى چيوه زيرپينى له چاوكردو له‌سه‌ر پۆشنابى چراكه‌دا
چه‌ندىن جار ناوئيشانى ده‌رمانه‌كانى خوينده‌وه، وهك ئه‌وهى له هه‌له‌يه‌ك

بىرسىت، چەندىن چار ناۋى دەرمانەكان و ۋەسلەكان و پىسولەى زانىارىيى ناۋ قوتوى دارۋەكانى بەراۋردكىرد. پىسولەكان بە ئىنگلىزى نوسىراپوون، بەلام ئەو بە ھىمنى و جىدىيەتىكى زۆرۋە دەيخوئىندەۋە، ۋەك ئەۋەى ھىچ كىشەيەكى لە تىگەيشتىنى ناۋەرۋكەكەيدا نەبىت. شىتىكى سەيربوو بۇ من، كچىك لە جلى سەماكەرىكى عەرەبدا بە كوردى قىسەبكات و بە ئىنگلىزى بخوئىتتەۋە، بەلام دالىا سىراجەدىن وابوو. تا دەستى لەسەر سنگم نەدا، راستەۋخۇ ھەستىم بە ئازار نەكىرد... تا ئەو كاتە نەمدەزانى چ جۆرە جلىكم لەبەردايە، كاتىك تەماشاي ئەو كراسە رەشەم كىرد كە ئەو قوپچەكانى دەترازاند، كۆمەلىك لەفافى خوئىناۋىم لەسەر سنگى خۇم بىنى. ھىچ شىتىكم لە ياد نەماپو، نەمدەزانى بۇ برىندارم، بۇ كەوتوۋمەتە ئەم ژىر زەمىنەۋە. بەدەنگىكى گىراۋەۋە لە دالىا سىراجەدىنم پىرسى: كى ۋى لىكىردوم، خانم تۇ پىمبلى كى ۋى لىكىردوم؟ بىشەۋەى تەماشامبكات، لەفافەكانى كۆرى، بە كەمىك بىباكىيەۋە گوتى: حەزەكەم بزىنم تۇ ناوت چىيە؟. ۋەك يەكىك دان بە گوناھىكدا بنىت، گوتىم: ناوم جەلادەتى كۆترە.

دالىا كەمىك ۋەستائو بەسەرسامىيەۋە پىرسى: جەلادەتى كۆتر؟ تۇ خەلكى چ شارىكىت؟. من ئارەزووم نەبوو ۋەلامىدەمەۋە. بە دەنگىكى كىرژ گوتىم: نازانىم. دەيزانى درۆدەكەم، بىشەۋەى پىرسىارەكەى دووبارەبكاتەۋە گوتى: تۇ ناپىت بىجولىت، چەند رۆژىكى تىرت دەۋىت، برىنەكانت سەخت بوون، زۆر زۆر، بەلام تۇ كورپىكى بەتوانايت، گىرنگ ئەۋەيە تۇ ئىستا دەتوانىت قىسەبكەيت، سىببىنى دىكتۇرەكەمان دىتەۋە بۇ ئىرە، سىببىنى دەگەرپىتەۋە، لەۋانەيە دەرمانەكانت بۇ بگورپىت.

دوچار ھەستائو كەمىك كراسەكەى چاككىرد. بە دەنگىك سىببەرى مەكرو فرىۋىكى كچانەى تىداپو، پىرسى: دەتوانىت بە عەرەبى قىسەبكەيت؟. من دەستىم گىرت و گوتىم: دەتوانم، زۆر زۆر باش نا، بەلام دەتوانم. ئەى تۇ چى دەكەيت، ئەى تۇ كىتت؟ دەپۆىت يان لىرە دەمىننەۋە؟.

بۆيه كه مجار له نزىكه وه ته ماشايكردم، چاوانى شتىك له بهزه يى و غه مى تيا بوو، وهك ئه وهى دوودل بيت، يان وهك ئه وهى داواى شتىكى حه رامم ليكر دبيت و نه يه ويت بمداتى، گووتى: من ناوم تريفه ي زستانه. له شه ويكى پر تريفه ي زستاندا له داىكبووم، دواى به فرىكى گه وره، له به ره وه ناوم تريفه ي زستانه. بيته وهى شه رمبكه م، گووتم: درۆده كه يت، تۆ ناوت تريفه ي زستان نيه، به لام به من ده لييت ناوم تريفه ي زستانه تا ناوى خۆتم پى نه لييت. تۆ درۆده كه يت... وانيه؟.

چراكه ي له جيگايه كدا داناو كه ميك ده ستى به قۆيدا هيناو گووتى: خه تاى من نيه، تۆ له و كورانه ي هه موو كچىك حه زده كات درۆت له گه لدا بكات. من به نا ره حه تيه وه گووتم: يان تۆ له و كچانه يت، حه زده كه يت درۆ له گه ل هه موو كورنىكدا بكه يت؟. وهك مندالنىك بيه ويت ديق به هاوړىكه ي بكات، يار بيه كى چكۆلانه ي به قۆزى كرو گووتى: وايه، من حه زده كه م درۆ له گه ل هه موو كورنىكدا بكه م. من كه خه رىك بوو رقم لىيده بوو، گووتم: دوا ئه وه تۆ من نانا سىت، وا نيه تۆ هيشتا نازانى من كىم؟.

به ئه سپاى چراكه ي له سه ر ميژىكى چكۆلانه داناو گووتى: پىويست ناكات بتناسم تا بزنام تۆ كىيت؟.

بۆئه وهى زياتر ماندوو نه بم چاوم ليكناو نه مويست ببينم، نه مويست بزنام چى ده كات و چى ناكات، توند چاوم نوقاندو خۆم له تارىكيه كى قوولدا ونكرد. كاتىك چاوم كرده وه ئه و له وى نه ما بوو، ته نيا شتىك به جيته هيشتوو ئه و بۆنه ئه فسوناويه سه يره بوو، كه بۆنى كچانى ئه و شارى خراپه يه بوو.

ئه وه يه كه مين به كتر ببينمان بوو له گه ل داليا سىراجه ديندا كه سه يرترين بوونه وه رىك بوو من دبىيتم. دلنيام داليا سىراجه دين له تىكه لاوبوونى زياد له مرۆفنىك دروستبوو بوو، به لام ئه و شه وه من ده مويست بىرنه كه مه وه، ده مزانى شتىك له مندا مردوو. شتىكه هيشتا ته واو جيته هيشتووم، به لام

فاسىلە يەكى ئەوتۇي لە من وەرگرتووہ گىزانە وەشى بۇ ناو من كارىكى نەكردەو زەحمەتە. بەلام ئەو شتە چىيە؟ نەمدەزانى.

لە دواي ئەو شەوہوہ تا ھەفتە يەك دواتر داليا سىراجە دىنم نەبىننىيەوہ. رۇژى دواتر پىرەمىزدىكى سەر پووتاوہى چكولانە ھاتەلام، ئەو كەمە مووانەى كە بە لاجانەكانىيەوہ مابوون تەواو سىپى بوون، برۇكان و برزانگەكانىشى سىپى، كراسىكى چلكنى لەبەردابوو، ھىلەكىكى كۆنى قۇچچە دارو چاكەتىك لەو چاكەتانەى ناتوانىت بزانىت مۇدىلى چ دەورو زەمانىكە. وەك ئەوہى دواي گرىسكردنى مەكىنە يەكى كۆن دەستى بۇ سەر خوانىكى گەورە پاكىكاتەوہ، بە دەسرىكى سىپى دەستى سىرى و بە دەنگىكى پىر بەلام پىر ئومىدو دلنبايى گووتى: ئەمرۇ بەيانى داليا سىراجە دىن تەلفونى بۇكردم و پىتىگووتم، كە تۇ ھۇشت ھاتوتەوہو بەرەو باشبوون دەرۇيت، خەبەرىكى خۇشە... ئىجگار خەبەرىكى خۇشە، لە مىژە لەم شارەدا مرۇف خەبەرى خۇش نابىستىت....

ئەوہ يەكەمىن جار بوو من ناوى داليا سىراجە دىن بىيستم. سەد دەر سەد دلنبا نەبووم كە ئايا داليا سىراجە دىن ھەمان ئەو كچە يە كە شەوئ لەفافەكانى بۇ گۇرپىم ياخود يەكىكى دىكە يە. من لە بەيانى زوہوہ گوپم لە دەنگى كچگەلىكى زور بوو، دەھاتن و دەچوون، دەيانزرىكاند و پىدەكەنن. ھەندىجار بانگى تريفەى زستانم دەكرد، دەمگوت: ھىتى كەس گوپى لە منە، بەلام كەس وەلامى نەدەدامەوہ، وەك ئەوہى دەنگەدەنگ و ژاوەژاوى سەرەوہ لەوہ زياتر بىت ئەو نوزە بارىكەى من بتوانىت بىپىرىت. بەلام ھەستى ئەوہم نەبوو لە شوپىتىكى خراپدا كىرم خواردىت. دلنبا بووم كەسىك ھە يە منى بىرناچىتەوہ. من لەو پىاوە پىرەم پرسى: داليا سىراجە دىن ئەو كچە يە كە شەوئ لەفافەكانى بۇ گۇرپىم، وانىيە؟ دەستىكى بەسەرە پووتاوہ كەيدا ھىناو گووتى: خۇيەتى، ئەو كچە بالابەرزە قىز درىژە يە، دلنبا م ناوى راستەقىنەى خۇي بە تۇ نەگووتووہ، ھەمىشە

کۆمەلێک ناوی سەירוو سەمەرەیی بۆ خۆی هەیە، دانیام پێگوتوو تۆیت ناوم «خۆری پاییز» یان «کوێستانی سیا» «تەواری زەنویران» «گۆلی سولتان». یاخود هەر شتیکی تر لەو بابەتە.

بە پێکەنینکی قوولەووە سەری باداو گووتی: ئیتر ئەووە دالیا سیراچەدینە، ئەووە تەبیعیەتی ئەو کچەیە، تەنیا من و ئەو کچە لەم شارەدا کوردی قسەدەکەین، بۆ ئەووەی زمانەکەمان بێرنەچیتەووە هەفتەیی چەند جارێک تەلەفون بۆیەک دەکەین... بەلام تۆ ئەووە بخەرە ئەولاو، پێمبێت تۆ ئیستا چۆنیت؟

دەستی دامی و پێکەووە تەوقەیهکی درێژمان کرد، وەک ئەووەی لە میژە هاوێی بێن و یەکدی بناسین، دەستی وەک دەستی مندالێکی ساوا نەرم و ناسک بوو. من لێم پرسی: تۆ دکتۆریت؟ سەریکی لەقاندو گووتی: من دکتۆرم؟ بیست و پێنج سالا لەم شارەدا ئیشدەکەم. کە یەکەمجار هاتم بۆ ئێرە چۆلەوانی بوو، جگە لە کۆمەلە دەواریک هیچی تری لێ نەبوو. دەستی خستە سەر ناوچاوانم و گووتی: ئیستا هەستدەکەم هەموو ئەم شارە هی منە.

لە دوا رستەدا خەیاڵی لە جیگایەکی تر بوو. خەیاڵی لای لیدانی دلی من، گەرمایی جەستە و ڕەنگی بیلبیلەکانم بوو. بەوردی تەماشای هەموو گیانی کردم، برینێکی دیکەشی لە خوار ناوکەمەووە نیشاندام. گووتی: مەترسە، چیتەر نامریت، بەشیکت هەمیشە دەژی، تا ئەو ڕۆژە خۆت تاقەت نامینیت، تا ئەو کاتەی ژیان خۆی خاودەبیتەووە مەرۆف چیتەر ئارەزووی نامینێ درێژە پێیدات. زۆر باشە، برینەکانت خێرا بەرەو باشی دەڕۆن، ها هەلبەت لەشی گەنج خیراتر چاکدەبیتەووە.

تەماشایکردم و گووتی: برسیتە، دانیام برسیتە، چەندین ڕۆژە بەو دەرمان و خواردنە گیراوانە دەژیت کە لە ڕێگای دەرزییەووە وەریدەگریت. من سبەیی خواردنێکی سووکت بۆ ئامادەدەکەم، تا کاتیگ وات لیدیت بتوانیت

بەئاسانى بچولئیت زۆر مەخۆ. سبەى دیمەوہ بۆ لات سبەى ھەلتدەستینم و کەمیک لەم ژیر زەمینەدا پیاسەت پئیدەکەم، دەبیت تۆزیک بچولئیت... بە ھەرحال تۆ لەشیکى بەھیزت ھەبە، گەنجیکى بە توانایت. بەلام دەبیت پئیدەنگ بیت، زۆر دەنگە دەنگ نەکەیت، سەرنجى کەس پانەکیشیت تۆ بە نھینى لئیرەیت. تئیدەگەیت... ئیرە ژیرزەمینیکى چەپەکە، تئیدەگەیت، نایبیت کەس بزائیت تۆ لئیرەیت.

وہک ئەوہى بېر لە زەمانیکى ئیجگار دووربکەمەوہ ھەناسەبەکم ھەلکیشا و گوتم: ھیتدەم لە بېرە لەگەل دوو ھاوړى دیکەدا گیراین... لە بېرە لە زینکدا بەرەو باشوور ئیمەیان گواستەوہ. ئیدى لەوہ زیاتر شتیکم لە یاد نیبە. من بۆ لئیرەم؟ دکتۆر من چى دەکەم لئیرە؟.

بە کەمیک سەرسامى و دەستەپاچەبەوہ گووتى: بمبورە، من ناچمە بئچ و بناوانى ژيانى نەخۆشەکانمەوہ، لەسەر مە تیمارتبکەم... نامەوئیت بزائم نەخۆشەکانم چ جۆرە کەسێکن... من تەماشای شەیتان و فریشتەکانى ناو ئینسان ناکەم، سەیرى ئازارەکان و بربینەکانیان دەکەم. رەنگە من زۆر نھینى بزائم، بەلام وەک دەریا وەھام... من دەریام... شتەکان دین و لە ناومدا وندەبن. ھەندىجار بۆئەوہى شتیک بدۆزمەوہ، دەبیت بنى ئەو زەریابە ھەمووى بگەپیم. ئاسان نیبە ھەموو شتیک لئیرەدا لە سەرمدا ھەلگرم، ئاسان نیبە... لەبەرئەوہ ھەموویان فێدەدەمە ناو دەریابەکى گەورە... ئوقیانوسىکى بەرین.

پنکەننیکى سەیر پیکەنى و گووتى: ھەر کاتیک پئویستم بە دەرھینانەوہى نھینبەک بوو، خۆم فێدەدەمە ئەو بەحرە قوولەوہو لەوئ دەرىدەھیتم.

پېرىكى شادومان بوو، ھەمیشە کەمیک چاوى دەنوقاند و ئەوسا دەستیدەکردە قسەکردن. تەنیا ئەو پرسیارانەى وەلامدەدایەوہ کە پەيوەندى بە بربینەکان و بارى تەندروستیمەوہ ھەبە، وەک ئەوہى بەکینک ئاگاداریکردبیتەوہ ھېچ زانیاریبەکى زیاتر نەدرکئیت. ھەر کاتیک پرسیارى

ئەو شارەم لىدەكرد زىرەكانە دەستى بە سەرە پروتاۋەكەيدا دەھىناۋ دەيگوت: دواتر خۆت ھەموو شتى بە چاۋى خۆت دەبىنيت، فېردەبىت و بە ھەموو شتىك رادىيت.

شتىكى تىدابوو، ھىماي بۇ كۆنى و بەسەرچوون و يادچوونەۋەى زەمان دەكرد، شتىك بە تەنيا پەيوەندى بە چۆنىتى داخستى قۇپچەكان، كورتى سەر قۇلى چاكەتەكەى و رەنگى بۇينباخەكەپەۋە نەبوو، بەلكو پەيوەندى بە جولەو نىگاكردن و جولاندنەۋەى سەرىشىپەۋە ھەبوو. ھەستمدەكرد پىاۋىكە لە تەرزىكى زۆر كۆنى زىندەگىدا نوقمىبوو، بۇنى سەردەمىكى ترى لىدەھات. پىموابوو دەتوانم لە رېگاي ھەلسەنگاندنى دىمەنى خۆى و جلەكانىپەۋە ھەموو ژيانى بىينم، ژوورەكەى، پىخەفەكەى، جلى خەوتنەكەى. لەو دكتورانە نەبوو كە لە رېگاي زانست و زانىارىپەكانىانەۋە دەتوانم موعجىزە دروستبەكەن، بەلكو لە رېگاي گرېدانەۋەى مرقۇفەۋە بە پىشە دىزىنەكانى ژيانەۋە مرقۇفى زىندوودەكردەۋە. پىرېتىپەكەى لە برى ئەۋەى مردنت بە يادا بەئىتتەۋە جاويدانەكى ژيانى بىردەخستتەۋە. كە لە ژوورەكەدا بوو ھەستم بە دلنباپىپەكى قول دەكرد ۋەك ئەۋەى بە ئەبەدىيەتەۋە گرېدابم.

ئەۋە سەرەتاي پەيوەندىپەكى درىژ بوو بە دكتور موساي بابەكەۋە، خۇشحالبووم كە پەيمانى پىدام پۇژانە سەرمبەدات. كاتىك رۇيشت ۋەك ئەۋەى لە دواى خۆى كۆمەلىك تىشكى جىپەشتىت، دەمتوانى شتەكانى ناو ژىرزەمىنەكە وردترو پوناكتر بىينم. ژوورېك بوو نە زۆر تارىك و نە زۆر پۇشن، بەرزەختىك بوو لە نىۋان پوناكى و زولمەتدا، ھەموو شتەكان خۇلەمىشى دەياننۋاند، پىدەچوو بەر لە ھانتى من، ۋەك گەنجىنەپەك بۇ كەلوپەلى فەرامۇشكراۋ بەكارھاتىت، فەرشى كۆن، دۇلابى بىكەلك، بەرمىلى

کون، سۆنده، په تی بارکردن، کورسی شکاو، نوینی بیخاوهن، چویی دراو، پیلاوی ژنانهی کۆن، شوشهی خالی عهتر، تهنهکهی بهتالی پۆن، سه بهته خورمای رزیو، مشاری ژهنگاوی، تۆپیکی دراوی ماسی و چهندهها شتی سهیری دیکهش که هرگیز تینهگه یشتیم بۆ له ویدا که له که کراون و کی خاوه نیانه و به دهردی چ کاریک دهخۆن؟. یه کییک وهک ئه وهی له مهترسییهک بمپاریزیت قهره ویله که هی منی له تاریکترین و دوورترین سوچی ژیرزه مینه که دا دانابوو، من چه ند جاریک ویستم ههستم بۆئه وهی پروونتر دیمه نی ژیرزه مینه که بیینم، به لام نه متوانی. له یادم نییه چه ند جار به دم ئازارو خه یاله وه به ئاگاهاتووم و خه وتووم، به لام دلنیا بووم شتی سهیر له ناومدا پرووده دن، وهک ئه وهی کومه لیک بالنده له که رومدا بخوینن و من گویم له دهنگیان نه بیته، یاخود دهستیکی نادیار شتیک له هه ناومدا داگیرسینیت... من دهخه وتم و له ناکاو شتیک ئاگاداریده کردمه وه، چاوم لیکده ناو راده چله کیم، خه وتن و وریابوونه وهی به رده وامیش مرۆف تیکده شکینیت. دواي هه موو راپله کانیک من ماندووتر به ئاگا دههاتمه وه، له نیوان هه موو وچانیکی خه وو وریابوونه وهدا هه ستمده کرد لاوازترو گیژتر ده بم. به رده وام دهنگی کچه لیککی زۆر له سه ره وه ده بیسترا، قیزه قیزیکی سهیر که بیدهنگی قوول و دووردریزی به دوا دا دههات. وهک ئه وه وابوو من له بنی گو می کدابم و ئه وان له سه ره وه له قه راغی ئاوه که دا دانیشتب. هه ندیچار وام هه ستمده کرد من ماسیه کم له حه وزیکداو ئه وان له سه ره وه ته ماشامده که ن، وهک ئه وهی ته نیا توژیکی ئاو له نیوانماندا بیته، ئه وان بتوانن سهر به مالی مندا شوپکه نه وه و من نه توانم سهر به رزیکه مه وه و ئه وان بیینم.

من ناوی دهنیم شاری ریباره غه مگینه کان، شاری ته پوتۆزی همیشه بی، شاری ئه و مراویانه ی خواستیکی قولی هه لهاتن له زۆنگاوه کانی باشوور به ره و ئه ویی دههینان. شاری ئه و سۆزانییه جوانانه ی له هه موو لایه کی ئه و ولاته وه دهاتن و له و شارهدا ژووریکیان دروستده کرد، شاری ئه و کچانه ی له تخویکی نادیاردا له نیوان بیابان و زۆنگاو و پرووباره کاندای جیگایه کی سهیریان بۆ خۆیان دروستکردبوو. شاریک نه له سه ر نه خشه و نه له توماری ده ولت و نه له جوگرافیای ئیداری ئه و ولاته دا نه بوو، به لکو زه وییه کی نوێ بوو، له زه مانیکی تایبه تیدا، له ده رهنجامی تیکشکانیکی گه ره ی شوینکاته جیاوازه کان له و یادا دروستبوو بوو. شاریک بوو له تیکشکانی شاره کانی تر، له پاشماوه ی ژیان له جیگاکانی دیکه دا دروستبوو بوو.

همیشه سووکه بایه کی سه نگین به ته پوتۆزی بیابان له کوچه کانی دا ده گه را، من له یه که م گه شتمه وه به و شارهدا تا دواهه مین گه شت هه ستم به و بایه کرد، هه ستم به و تۆزه وشکه ی بیابان کرد که هه میشه له سه ر پوخساری ئه و ریبارانه دهنیشت که له مسه ره و سه ری ئه و ولاته وه بۆ چه ند سه عاتیک پرویانه کرده ئه وی. یه که مین که س منی به و شارهدا گئیرا دکتۆر موسای بابه ک بوو. هینشتا برینه کانم ساریژنه بوو بوون، هینشتا دالیا سیراجه دین له سه فه ر نه گه را بووه وه، هینشتا به دونیای «پرته قالی سپی» ئاشنانه بووم. ئیواره یه ک هاته لام و گووتی: دالیا سیراجه دین ته له فونی بۆ کردوم و پینیگووتووم که میک به شاردای بتگئیرم و دواتریش بته مه لای خۆم. ده زانم هینشتا زوه، به لام به ر له گه رانه وه ی دالیا سیراجه دین ده بیته ئه م شاره ببینیت.

من له دکتۆر موسای بابه ک ناؤمید بووم، چاوه پروانی ئه وه نه بووم هیچ نه یینییه کم بۆ ئاشکرابکات، به دریزیی ئه و چه ند رۆژه به شیوه یه کی زیره کانه له پرسیاره کانم پایده کرد، شتیکی دروستم له سه ر خۆم و دالیا

سیراجەدین و برینەكانم لئى نەببست. بەلام لەگەل ئەوەشدا پىنكەننە پېرەكەى شادمانى تيا دروستدەكردم، سەرلەقاندن و نىگا شىرینەكانى پېرپوون لە حكەت. هېندەى بە زەردەخەنەكانى منى چاكەدەكردەو بە دەرمانەكانى منى تىمار نەدەكرد. من دە پۇژ بوو بە تەنھا لەو ژىر زەمىنە تارىكەدا بووم، شەوان درەنگ ياخود بەيانىان زوو دكتور موسا خۆى خواردنى بۆ دەهېنام، تىمارىدەكردم و جىدەهېشتەم، بەردەوامىش دەنگى شو كچانە لە گوتمدا دەزرىنگايەو بە شەو گورانىيان دەگووت و بە پۇژ پىدەكەنن و دەيانزرىكاند. هېشتا نەمدەزانى لە كویم، ئىرە چ جېهانىكەو ئەوى چ شارىكە. ئەو پۇژە بەناو ئەو تەپوتۇزەدا منى برد، پىشتەر ئاگادارىكردەمەو بە قسە لەگەل كەسدا نەكەم، كارىك نەكەم كەس هەست بە برینەكانم بكات. ئەو پۇژە من و ئەو كوچە بە كوچە بەو شارەدا گەراين، لە يەكەم كوچەدا وەك نەپىيەكى گەورەم بۆ ئاشكرابكات، توند دەستى گوشىم و گووتى «ئەم شارە ناوى نىيە، هەموو كەس لىرە خۆى بە رېبوار دەزانىت، هەموو سەرنشىنانى ئەم شارە خۆيان بە رېبوار دەزانن، ئەم شارە شارى كەس نىيەو نايىتە شارى كەسىش». من لە چەند كوچەو كۆلانكىكى درىژ بەولاو هېچى ترم نەدەبىنى، كوچەو كۆلانكى تۇزاونى كە بايەكى سەير تارمايى چەندەها مەخلوقى خەيالى لە ناودا دەفراند. ئىوارەبەكى ساردبوو، تەمىكى زەرد هەموو دونىاي داپۇشبوو، جارچارە هەندىك رېبوارى غەمگىن بە خۆيان و جانتا قورسەكانيانەو بەلاماندا دەپۇشتن. هەموو ئەو شارە بە خانووە چكۆلەو دەوارە رەش و مالە تەنەكانىيەو لە خۆلىكى زەرددا نوقمبووبوو، وەك ئەوەى لەسەر زەوىيەك لە بەھارات دروستبوويت، رېگايەكى درىژ و ترسناك وەك قەدەر، لەناديارەو تا ناديار بە ناوەرەستىدا گوزەرىدەكرد. موساى بابەك ئەو راستە هېتە ئەبەدىيەى نىشانەدام و دەىگووت «ئەمجۆرە شارانە بەشىكن لە خەون، دروستدەبن و لە ناكاوىش دەتوینەو بە يان وا هەستەكەبن كە دەتوینەو، وەك يارىيەك

منداڵیک لە لم دروستیکات، بیئەوهی کەس بزانیت چۆن و بە کاریگەری
 چی، لە ناکاو نامینن و لە جیگایەکی دیکەوه سەرھەلەدەنەوه. بە دیوێکدا
 تەماشابکەیت، ئێرە خۆشترین شاری ئەم ولاتەیه، شاری سەفایە، شاری
 ئەو کچە جوانانەیه کە بە پارەیهکی کەم لەگەل ھەموو پیاویکدا دەخەون،
 ئەو کچانەیی ھونەرەکانی عەشق و سەماکردن دەزانن... سەیرکە جەلادەتی
 ئازیز، ئێرە ولاتی خەیاڵە، لەناو ھەزاران شاری پڕ گومەزو منارەدا،
 لەم چۆلەوانییەدا میزگیکت ھەیه ئەو کچانە پووی تێدەکەن کە لە ھیچ
 جیگایەکی دنیادا شوینیان نابیتەوه، ئەو پیاوانە پووی تێدەکەن کە لە ھیچ
 شوینیک ئامیزانبوونیان دەست ناکەوێت و دین و لێرە بە پارە دەبکرن،
 بەلام بە دیوہ راستەقینەکەشیدا بروانیت ئێرە ھیچ نییە جگە لە سەراییکی
 زەرد کە مەخلوقاتیی بنباشە پوژ تیا ونبوون». من کە پێشتر حیکایەتی ئەو
 چۆرە شارانەم بیستبوو، بەدەنگیکی سەرسام دەمپرسی «بە پێژ دکتۆر
 موسا، وەک لە قسەکەیی بە پێژت تینگەم، ھەرچی ئافرەتی ئەم شارە ھەیه
 ھەموویان سۆزانین، لەش فرۆشن؟ ھەموویان... ھەر ھەموویان، ھەتا دایا
 سیراجەدینیش؟». دکتۆر بە ئەسپایی سەری لەقاندو گووتی «ھەموویان...
 ھەموویان ھەتا دایا سیراجەدینیش». ئیستیککی کردو کەمیک یەخەیی
 چاکەتەکەیی چاککردو چاوی کەمیک نوقاندو دەستیکردو بەقسەکردن
 «پنویست ناکات شتەکان واسەخت وەرگریت، لە راستیدا ئێرە شاریکی
 تەواوەتی نییە، ئیمە لێرەدا ھەموومان پێیوارین، پێیواری ھەمیشەیی. ھەتا
 من کە بیست و پینج سالە لەم جیگایەدا نەخۆشەکان تیماردەکەم پێیوارم،
 ئیمە دین و دەپۆین، جەلادەتی کۆتری برادەرم، خزمە چکۆلەکەیی خۆم،
 ژنانیش وەک ئیمەن دین و دەپۆن، بەلام ئەوان یاسا و پێساکانی ئەم
 جیگایە دەستنیشان دەکەن». دکتۆر موسا توند دەستی گووشیم و بە جووتی
 چاوی کراوہو، بە جیدیہ تیکی قولەوہ گووتی «خزمی خۆم، دەمەوێت
 پیتبلیم، ئەو پوژەیی سەرتاپای ئەم شارە نغۆدەبیت زۆر نزیکە، ھەستم

وام پیده‌لیت، دلم وام پیده‌لیت، هه‌موو شه‌ویک مۆته‌که‌یه‌ک رامده‌چله‌کیتیت، هه‌ستیک وه‌ک شیت هه‌لمده‌گریت و وه‌ک دیوانه له ژووره‌که‌ی خۆم ده‌مه‌ینیته ده‌ری، من له‌وه‌و پیش هه‌ستی وام نه‌بووه، به‌لام به‌ر له هاتنی تو به ماوه‌یه‌کی کورت ئه‌و هه‌سته‌م هه‌یه».

نه‌مویست به‌و ده‌ستووره ئه‌خلاقیانه‌ی له مندالییه‌وه فیزیانبوم قسه‌بکه‌م، دواچار من پیاویکی نه‌خۆش بووم له چنگی دکتۆریکی پیردا که له چاکه‌ی خۆیدا به‌ ناو شاریکی سه‌رابدا ده‌یگیرام. من تا پتر سه‌یری کوچه‌و کۆلانه سه‌یره‌کانی ئه‌و شاره‌م ده‌کرد، زیاتر ده‌مویست بپرسم... شتیک له ناخه‌وه ده‌یترساندم، هه‌سته‌مده‌کرد ئه‌و چۆله‌وانیه سه‌یره که تیه‌پینی ریبواریک، یاخود ده‌رکه‌وتنی ئافره‌تیک له جلکه ئالووالاکانیدا ده‌یشیواند هیدی هیدی قووتمه‌ده‌ات.

ده‌مویست له‌و شاره بپۆم و بگه‌ریمه‌وه بۆ ئه‌و جیگایه‌ی لیوه‌ی هاتووم، به‌لام نه‌مه‌توانی ئه‌و ئاره‌زووه جله‌وبکه‌م که قوول به‌ره‌و ئه‌و سه‌راب و خه‌یاله‌ش راپده‌کیشام. دکتۆر موسای بابک به‌ قه‌ده‌نگاوه‌کانی من ده‌پۆیشت، منیش ده‌ستم به‌ زامه‌کانمه‌وه‌بوو، نیگام وه‌ک شیت ئه‌و هه‌وایه‌ی ده‌پشکنی که پربوو له‌ پریشکی خه‌ونی شکاو. دکتۆر موسا بیته‌وه‌ی چاوه‌روانی پرسیاره‌کانی من بکات، وه‌ک یه‌کێک ده‌ستی کویریکی کرتیت و بیه‌ویت به‌ریگایه‌کی پر درکدا بیبات، گووتی «ئهم شاره هه‌یج نییه، کوچه‌کانی، ماله‌کانی هه‌یج نین، ویرانه‌یه‌کی گه‌وره‌یه، شاریکه‌ بئ بازار، بئ مندا، بئ مزگه‌وت، بئ قوتابخانه و خه‌سته‌خانه... هه‌یج نییه، به‌شیوه‌یه‌ک دروستبووه بتوانیت هه‌موو کاتیک به‌جینییه‌لیت».

له‌ناکاو وه‌ستاو وه‌ک ئه‌وه‌ی زه‌ردی ئه‌و ئاسۆ کراوانه‌ی به‌راه‌رمان سنووری نیوان مردن و زینده‌گی یادبخته‌وه، وه‌ک یه‌کێک یه‌که‌مجاری بیت ئه‌و هه‌سته‌ بژی، سه‌یری ئاسمانی کردو به‌ده‌نگیکی به‌رز گووتی «به‌لام ئاسانیش نییه، جینه‌یشتنی ئهم شاره ئاسان نییه، به‌تایبه‌ت بۆ من و تو».

ئەوانەي كە لە شارەكانى تر رادەكەن... شتىك لەم شارەدا ھەيە تەيرى
و ەك من و تۆ زوو دەستەمۆدەكات».

پىكەننە جوانەكەى خۆى پىكەنى، دەموچاوى وەك ھەمىشە پىرپوو
لە ئومىدى چىرچ و گووتى «ئىرە جوانترىن شارە بۆ ئەوانەى وەك من
و تۆ خەلكى ھىچ شارىك نىن». دەستى بەردام و بەچەند ھەنگاوىك
پىشمكەوت، دەستى چەپى لە گىرئانى چاكەتەكەيدا بوو. زۆر ئەو دەستەى
دەخستە گىرئانى چاكەتەكەى ھەو پىشتى كوردەكردو دەرپۆى. ھىند ورد
سەيرى زەويىكەى دەكرد، لەو دەچوو لە كىلگەيەكى نەناسراودا بۆ جۆرە
رەككىكى نوئى و نەدۆزراو بەگىرئىت، من بەھەنگاوى خاوترو سووكتىر
دواى دەكەوتم و گويم لىدەگرت كە دەىگوت «وامەزانە ئىرە شارىكى
پىترخە، ئىرە بەشىكى نەپىنراوى ھەموو شارەكانى دونيايە، ئەو شارەيە كە
بە نەينى لە ھەموو شارەكانى تردا ھەيە و ئىمە ناپىينىن».

لەراستىدا من ھىچ شارىكم نەدەبينى، تەنيا كۆلانى پەرش و بلاوو
نارىكم دەبينى كە ئافرەتانى خراپ و كچانى سۆزانى ئاوەدانىان
كردبوو ھەو. شار نەبوو، ھىندەى كۆمەلىك خانووى سەرەتايى قور بوو
كە لە تەپوتۆزىكى ئەزەلیدا نوقمبووبوون، ھەندىجار بىنايەكى چىمەنتۆشى
تىدەكەوت، جارجارەش بەخانەى دووسى قات. لە ھەندى جىگاشدا مالى
حەسىرو خانووى تەنەكەو دەوارى عەرەبىت دەبينى. من دواتر تىگەيشتم
كە زەحمەتە مرقۇف ئەندازەكانىشى بىئۆيت، لەبەرئەو ھەمىشە لە گۆرانداندا
بوو، ھەندىك رۆژ شارىكى گەورەبوو كە ئاسان نەبوو تخبەكانى ببىنيت،
پىر لە كوچەو ئاوەدانى، ھەندىجارىش بچوكدەبوو ھەو بۆ گوندىكى چكۆلانە.
ھەندىجار لەگەل ھەندىك شارى دىكەدا تىكەلاو دەبوو و ھەندىجارىش خۆى
دەبوو بە دەيان پارچەو ھەو. دكتور موساى بابەك ھەولیدەدا لەيەك رۆژەو ھە
ئەو كىميا نەينىيە لە من تىگەينىت، كىميايەك مرقۇف تەنيا كاتىك تىدەكات
كە خۆى لەناويدا بۆى. دكتور موسا تەماشائى ھىمنى ئەو ئىوارەيەى

دەكرد و دەيگوت «جگە لەو كاتانەى كە ئاھەنگ دەكەن، ئێرە شوپىنىكى
 ھىمنە، ئەو شۇقىزانەى مياوانەكان دەھىتن، لە دەرھوھى شار دەوھستىن،
 بەدەگمەن ماشىنىك دىتە ناوھو، گەر رەشەبا يان عەجاج نەبىت، تەپوتۆزى
 ئێرە ھىچ نىيە جگە لە تۆزى ئەو رېيوارانەى لەملاولای دونياوھ پووى
 تىدەكەن، ئەو رېيوارانەى تەنيا پارەو زىر و تەلا ناھىتن لەگەل خۆياندا،
 بەلكو تەپوتۆزىش دەھىتن، غەم دەھىتن، غەم كە ناروات، من پىتدەلیم
 خزمى خۆم، رېيوارەكان دىن و دەرۆن، بەلام زۆر شت دەھىتن كە ناروات،
 سووزنەك و گەپى دەھىتن، گوولى و سىل لەگەل خۆياندا دەگىرن،
 ھەندىكىان بە بۆنى مەيدانەكانى جەنگوھ دىن، بەلى بە بۆنى باروت كە لە
 ھەناسەيان ھەلدەستىت... من دكتورم لە من پرسە، لە ھەمووشى خراپتر
 ئەوھى ھەر كەسىك دىت و دەرپات ھەسرەت جىدەھىلپت، كورپى خۆم
 ھەسرەتى زۆر بەجىدەھىلن».

دەستىكى بەسەرە رووتاوھكەى خۆيدا دەھىتا، كەمىك يەخەى سېپى
 كراسەكەى و سەردەستە كورتەكانى دەتەكاند، كەمىك رېشى ھاتبوو،
 رېشىكى تەواو سېپى وەك قزى و برۆى، تا زياتر دەرپۆشستىن پتر ئەو
 خۆلە زەردە لەسەر سمىل و لاجان و برژانگەكانى دەنىشت، بەلام وەك
 ھىمنى ئەو ئاسمانە زەردباوھ بەجۆرىك تىكەلاوى بووبىت نەتوانىت لىنى
 جىابىتەوھ، تا دەھات قوولترو دوورتر منى بەرەو ناوھوھ دەبىرد. لەم
 كوچەوھ بۆ ئەو كوچەوھ لەوېشەوھ بۆيەكىكى دى. من بەلاموھ گرنك نەبوو
 بەرەو كوئى دەچووين، كولانەكان ناويان نەبوو، لە بنەرەتدا پىتۆستىشان
 بە ناو نەبوو. موساى بابەك وەك ئەوھى منى بىرچووبىتەوھ، پىشەدەكوت
 و لەبەر خۆيەوھ قسەيدەكرد. بىئەوھى بىر لەوھ بكاتەوھ كە من ناتوانم بە
 خىزىبى برۆم، بە چەند ھەنگاوىكى خىرا دووردەكەوتەوھ، بەلام لە ناكاو
 ئاورپىدەدايەوھ دەبىينى من دەستم بەبرىنەكەى سىنگمەوھ گرتووھ لە

دورهه ته ماشايد هكهم، پر به هيمنى ټو ئيواريه پيدكهنى و دهيكوت «جه لادهتى كوتر، بمبوره من وام، ټمه دهردى پيرى نيبه، خوم هر وابووم، هميشه له ناوه راسندا بيرمده چيته وه چى دهكهم، بوچى هاتووم له گهل كيم...». به هيمنى دهگه رايه وه بو لام، دهستى دهخسته وه سر دهستم و دهيكوت «بمبوره، بمبوره... به لام ټها شتيك له يادبوو، ټاه، دهويست شتيك بو باسبكه م. خودايه، چى بوو؟ ټم كوچانه من خوم ناوم ليتاون، ناوى تايبه تى خوم، كه هيچ كهس نازانيت، بيرت نه چيت من پيرترين دانيشتوى ټم شارهم، له هرچى مه خوقاتى ټم شاره كونترم. تاكه پيريكم ليره دا جيكام ده بيته وه، باپيتبلیم هيچ سوزانيه كى پير ناتوانيت ليره بڑى، كچه كان له ټمه نيكد اوزه هينن و دهرن، يان خودكوژيده كهن، ههنديكيان رتيواريك هه لئانده گريټ و ده يانبات، يا خود كه سيكى نزيكيان دهرده كه ويت و ده يانكوژيت، له بهر ټه وه من ټنيا كه سم كه ده مينه وه، موسيقاره كانيش به پيرى ليره دا ته حمل مول ناكهن... كهس ليره به پيرى ته حمل مول ناكات من نه بيت، ټم شوينه قانونى خوى هه يه، قانونى ټه وتو كه له شويني تر دا نيبه».

من به هيمنى پرسيم «قانونى وه كو چى؟».

بهر له وهى وه لاممبدا ته وه كيژيټ كه به شيويه كى فيتته بازانه سنگى روو تكدبوو، له گهل دوو خانمى زور به رزو زه به لاهى ديكه دا بانگى دكتوريان كرد و شتيكى چكولانه يان چپاند به گوينا، دكتور موساى بابك به زه رده خه نه كه ي خويه وه سه رى له قاند و گووتى: هيى كوترى به پرن، خزمه، ليره دا بوسته من هر ئيستا ديمه وه، هر ئيستا». دكتور له گهل سى ټنه كه دا بو ئيستيټيټ ونبوو، دواى ماويه كى كورت به پيكنه نينه وه كه رايه وه بو لام و گووتى «من ليره دكتورى هه موو شتيك، ده بيت ته حمل مولم بكه يت، ټه مشاره له سه ر من ده ڑى، ده بيت نازى هه موو ټم ټافره تانه هه لگرم، ټازاره كانيان كه متر بكه مه وه، كه گريان ده ست به سه رياندا

بېنم، كه پرسىارىيان هەبوو وەلاميانبەدەمەو، كه نامەيان هەبوو بېنوسم... خزمى خۆم من شەو رۆژ لەم شارەدا بە رېنگاوم، شەو رۆژ، هەندىجار بە رېنگاوه دەخەوم، هەندىك شەو ناگەمەو مال ئىدى لە جىگايەك لادەدەم، لای يەكئىك لادەدەم و دەخەوم، هەندىجارىش لە ناو پراستى شەقامەكەدا پالەكەوم و سەيرى ئەستىزە دەكەم... ئاە ئەمرو بەختە وەرم كه جانتاكەم پى نىيە... گەر لىترە مايتەو دەمىنيت چۆن دەژىم... دەمىنيت؟ زۆرجار بە خۆم دەلىم : من دكتورىكم و يقارى خۆم و نكردو، بەلام و يقارم بۆچىيە... ئىترە شارىكە مروؤف تايادا پىويستى بە يقار نىيە».

دەستى گرتم و گووتى «ئىترە پىويستى بە سەبر هەيە، سەبر...».

هەستمدە كرد تا زياتر بەو شارەدا بچىنە خوار، تا پتر كوچەكان بېنم دىمەنەكان ئالۆزتر دەبن... هەموو شتەكان كۆمەلىك مەتەل و پرسىارى نەكراو بوون. هەتا دكتور موساى بابەك خۆى تەلىسمىك بوو لە تەلىسمەكان، شتىكى تىدابوو لەدەرەوەى تەفسىرو تىگەيشتن، شارەكەش بەسەريەكەو نەئىيەكى گەرە بوو. لەوساتەو هەستمدە كرد بەجۆرىك لە جۆرەكان بەو جىگايەو نو ساوم، شتىكى بەد بەلام فرىودەرو پركىنگل، دزىو بەلام دلرفىن و هۆش مەستكەر، منى بەرەو ئەو جىگايە رادەكيشا. ئەو شتەچى بوو؟... بۆنى ئەو كچە خراپە كارانە بوو كه هەمويان يەك عەترىيان لە خۆياندەدا؟... دىمەنى ئەو ئاسمان و زەمىنە زەردەبوو كه وەك ئەوەى يەكدەست هەردوو كيانى پىكەو رەنگردىنيت، لىك جىا نەدەكرانەو؟... كۆبوونەوەى ئەو هەموو سۆزانىيە قەشەنگەبوو كه لەمسەرەو سەرى زەمىنەو هاتبوون؟... نازانم.

دكتور موساى بابەك ئەو ئىوارەيە زۆر كوچەى گىرام، ئەو لەو حانەى نىشاندام كه لەبەردەم هەندى مال ياخود بالەخانەدا هەلواسرا بوون. وەك چۆن لە شارەكانى دىكەدا پزىشك و پارىزەر و ماڤناس و بازارگانەكان بۆردى تايبەت بۆ ناو نىشانى خۆيان هەلدەواسن، ئەو شارە پربوو لە

ناونیشانی سهر سهر که هندیکیان به له وحی ئەلهکتریکی زور مؤدیرن دروستکرابوون. ناونیشانی سۆزانییه بهناوبانگهکان، تیپهکانی سهما، بانگهشهکردن بۆ جوانترین خانمان که به جوانترین شیوه خزمهتدهکن. تا ژمارهی ئەو لهوحانه زیاتر بووایه پتر بهره و ناو شوینه گران و تایبهتییهکانی ئەو شاره پۆدهچووین. ئەو شوینانەی که میوانی تایبهتیتیر و پارهدارتر پووین تیدهکرد. له هندی جیگادا له وحی ئەلهکتریکی زور گهوره ههبوون که مرؤف تهنیا له شاره گهورهکاندا دهیانینی، بهلام لهگهڵ ئەوهشدا ههموو ئەو شوینه سهرانه لهسهر ئەو خۆله پووته دروستبوو بوون، ئەو خۆله زهردهی له شهویشدا ههموو ئەو شارهی به غهمیکی شاردراره پهنگردبوو. له ههموو ئەو جیگایهناکه کچان خویان خزمهتیان دهکرد، ههموو ئەو شاره چیشتهخانهیهک یاخود چایخانهیهکی تیا نهبوو، چونکه له نیو مالهکاندا چیشتهخانه و بارو چایخانهش ههبوو، ئەو ریبواره برسییانەی له دوور دههاتن دهیاننوانی پووبکه نه مایک و لهوئ مهستبن و بخۆن و شتهکانی دیکهش بکهن. من به کوچهکاندا دهپۆیشتم و ناونیشانی ئەو لهوحانهم دهخویندهوه... «مالی سوهیله مهحمود و کیژه چاو خومارهکانی» «تیاتروخانهی ئاسکی سپی» «تیپی سهمای خۆرهلاتی پهنا» «میوانخانهی تریی پهش» «دیوانسهرای پاشا» «کۆشکی لهزهت» «خانهی سهربازی دلاور» «میزگی تام و سهما» «تیاتری ورچی ئهرخهوانی» «تیپی سهمای فتحیه جوال بۆ سهمای بهدهوی» «سوها یهعقوب و دهسته خوشکهکانی» «سالۆنی تیک تاک بۆ دانسی خۆرئاوایی» «پشوگهی ئەفسهری زیپین»... و دهیهها ناونیشانی دیکهی سهر که لهگهڵ ئەو خانووه داروخاوو ماله کهم پهونهقانهدا نهدهگونجان.

دکتۆر موسا بهو دهنکه گرو ئارامهی خۆی ژیانی ئەو شارهی بۆ باسدهکردم. باسی ئەو قانونه سهرانهی بۆ دهکردم که لهم شارهدا ئیشدهکات، هندی له مالهکانی نیشاندام که گرانترین سهنتههکانی ئەو

شارەبوون، ھەندى جىنگاى نىشاندام كە پىياوانى زۆر بەرزو ناسراوى دەولەت ھاتوچۆيدەكەن. باسى ھەژارى و دەولەمەندى ناو سۆزانىيەكانى بۆ كىردىم. لەسەر بەستىكى چكۆلانە بەرابەر تىياترىك دانىشتىن و دكتور موسا پىنگوتم «جگە لە مۇسقىقارەكان ھىچ پىياويكى دى بۆى نىيە لىرە بۆى». باسى دروستبوونى ئەو شارەى بۆكىردىم، شارىك كە لە دىر زەمانەو ە پىشەى ھەبوو، بەلام لە ھىچ سەردەم و پۆزگارنىكا و ەك ئەمپۆ گەورە نەبوو، بە درىژى لەسەر ئەو سى خوشكە قسەيكرد كە بناغەى ئەو شارەيان داناو، سى خوشك كە لە خىلە كۆچەرىيەكانى ناو بىبابان جىادەبنەو ە لەويادا دوو دەوار ھەلدەدەن و لەگەل ئەو سەربازو فەرمانبەرانەدا دەخەون كە لە باكورەو ە دەچن بۆ باشوور، لەگەل شۆفىرى ئەو لۆريانەدا دەخەون كە لە بەندەرىكى سەر كەنداو ەو ە بار بەرەو پايتەخت و شارەكانى ناو ەراست دەگويزنەو ە، لەگەل ميوانە داوین پىسەكانى ھەسەن و حوسەيندا دەخەون، پىشوازى ئەو گەشتيارانە دەكەن كە لە شوپتە دوورەكانى دونياو ە بۆ پىشكىن لە دووى زىرو تەلانى دەوزراو ەكانى بابل دەگەران. سى خوشك كە ھىدى ھىدى كىژانى تەنياو تەرە لە خىل و خىزان لە ھەموو لايەكەو ە پرويان تىدەكەن، ئەو كچە بە دەويىە چاوپرەشانەى كە باوك و براكانيان دەيانھىنن كاربەكەن، ئەو ژنە ويلانەى لە مېردەكانيان ھەلدېن، ئەو كچانەى بە زگى پەرەو دەستىكى بىو ەفا خىانەتيان لىدەكات و تەنيا جىدەمىنن، ئەو بىو ەژنە جوانانەى دوای مېردەكانيان لە زەويدا جىگايان نابىتەو ە. بەلام دەولەت كە خۆى بە پارىزەرى شەرەف و كەرامەت دەزانىت، جار دوای جار ئەفسەرو سەربازەكانى دەنىرىت بۆ تىكدانى ئەو شاروچكەيەو گرتنى سۆزانىيەكان. وەلى ھەر ئەفسەرىك پىدەخاتە ئەو زەويىەو ە، چاوى بەو سەرنشىنە خەيالانە دەكەوېت، لەگەل جوانەكانياندا دەخەوېت، جەستەو خەندەيان تاقىدەكاتەو ە، ناتوانىت فەرمانەكان تەواو ەتى جىبەجىبىكات. جار دوای جار ئەفسەرە جىاوازەكان پلان و چارەى جىاواز بۆ ئەو شاروچكەيە

دەدۆزنەو، ھەندىكىيان كەمىك قولتر بەرەو ناو بىابان دەجولپىنن، ھەندىكىيان بەرەو زۇنگاۋەكان پالى پىتو ھەنن، ھەندىكىيان بەقەراغ پووبارە گەرەكاندا دەيخزىنن، ھەندىكىيان دەيكەن بە ناو قامىشە لانەكانى باشووردا، چەند ئەفسەرىك دەيكەن بە چەند پارچەيەكى جىاوازەو كە لە ھەر پارچەيەيان شارپكى خەيالى تر دروستدەبىت، ھەندىكىيان تىكەل بە كۆمەلىك شارۋچكەى دىكەى دەكەن. موساى بابەك ئەو ئىوارەيە دەيگوت «ھەر لەسەرەتاو ھەم شارە ھەك مەخلوقىك لەدايكبوو كە بەردەوام دەجولپت، لە جىگايەكەو دەچوو بۇ جىگايەكى دى، بىئەو ھەستىكەين كە دەپۆين».

موساى بابەك خۆى يەكىك بوو لەوانەى لەزوو ھە لەگەل ئەو شارەدا بوو، پزىشكىك بوو ھەك سوكاىەتى و سزا فرىياندا بوو ئەو شوئەو، ھىدى ھىدى لەگەل تىپەپىنى كاتدا بووبوو بە بەشىكى ئورگانى ئەو دونياىە. ھەك خۆى دەيگوت، لە قۇناغىكدا واز لەو ھە دەھىتت چاۋەرۋانى ئەو موچەيە بكات كە لە پايتەختەو بە پۇست پىدەگات، واز لەو دەھىتت لەسەر خەزنى دەولەت بژى، بەلكو تەنيا بەو سامان و پارەيە دەيگوزەرىنن كە لە پىپواران و سەرنشىنانى ئەو شارە دەستىدەكەوئت. خۆى داروو دەرمان دەكرىت و دەيفرۇشئەو، سال دواى سال سامان و سەرۋەتى پوو لە زىادبوون دەكەن، سال دواى سالىش لەگەلىدا دەژى، لەگەلىدا دەگەرپت، لەگەلىدا پىردەبىت.

من برىنەكانم ھىدى ھىدى ئازارىيان دەدام، توانام نەبوو دواى ئەو ماۋەيەى كە بە پى پۇشئىن، بگەرئەو ھە بۇ پرتەقالى سىپى. ئەو شتانەى بەسەرەكەو بىستبووم بەس بوو بۇئەو ھە ماندووبىم. ھەستمدەكرد بە شارىكدا سەفەردەكەم لەدەرەو ھە زمىنە، پىوستىم بە خەيكى قول و پشووئەكى درىژ ھەبوو تا شتەكان پىكەو گرىدەم. موساى بابەك دەيزانى تەپوتۆزى ئەو شارە مرۇف ماندوودەكات، ئاگاداربوو بىننى ئەو تارمايە زەردانە، تەماشاكردنى ئەو سۆزانيانە مرۇف نەخۇشدەخات. دەستى

ده‌خسته سهر ده‌موچاوم، گهرمای ده‌پیتوام، لیدانی دلی حساب ده‌کردم و له به‌رده‌رکی میوانخانه‌یه‌کدا له‌سهر به‌ستیک دایده‌نام و ئاوی ده‌دامی و ده‌یگوت «که‌میکی تر ده‌گه‌ینه مالی، ده‌توانیت له‌وی پشووبده‌یت». من دوا‌ی ماندوویتییه‌کی زور، له ئیواره‌یه‌کی دره‌نگدا، له رۆژیکدا که ئیستاش هیچ شتیکی ته‌واو ده‌رباره‌ی سال و زهمانی نازانم، چووم بۆ مالی دکتور موسای بابک.

مالی دکتور له کۆلانی‌کدا بوو وه‌ک هه‌موو کۆلانه‌کانی دیکه‌ی ئه‌و شاره، به‌خه‌تیکی نارێک که له ده‌ستوخه‌تی دکتوره‌کان خویان ده‌چوو، له‌سهری نوسرابوو «الطیب الاخصائی - موسی سلیم بابک» و هیچی دیکه. ماله‌که‌ی دکتور بابک نیشانه‌یه‌کی تایبه‌تی ئه‌وتوی نه‌بوو له ماله‌کانی ده‌وروبه‌ری جیابکاته‌وه، به‌لام له ناوه‌وه دونیا‌یه‌کی تایبه‌تی بوو. سه‌ره‌تا هیچ که‌س نه‌یده‌توانی بزانیته‌ ئه‌و ماله‌ چهنده‌ گه‌وره‌یه، یه‌که‌مین سه‌رنجم ئه‌وه‌بوو که ئه‌م ماله‌ دونیا‌ی یه‌کیکه‌ له سه‌رده‌میکی دیریندا ده‌ژی. لیتان ناشارمه‌وه که سه‌ره‌تا من شته‌کانم به‌وجۆره‌ بینی که خۆم چاوه‌روانمه‌کرد، قه‌ره‌وتله‌یه‌کی کۆن، دۆلاییکی ته‌خته‌ی کاله‌وه‌بوو، که چهنده‌ چاکه‌تیکی قۆل کورت و چهنده‌ بۆینباخیکی دیرینی پیا‌هه‌لواسرابوو، قه‌نه‌فه‌یه‌کی سه‌وز که کومه‌لێک خاولی له‌سهر که‌له‌که‌ بووبوو. ژووره‌که بۆنی شتییه‌کی لیده‌هات، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیستا یه‌کیک خۆی شتبیته‌ و به‌ هالاوی هه‌مامه‌وه له‌ویوه‌ تپه‌رپیته‌، به‌لام بیده‌نگیه‌کی قورس و دیرینیش له‌وی بوو، بیده‌نگیه‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی میژووویه‌کی درێژی هه‌پیته‌. له ژووره‌که‌ی ته‌نیشتییدا کتیبخانه‌یه‌کی گه‌وره‌م بینی، که ره‌فی پر کتیب به‌شی هه‌ره‌ زۆری دیواره‌کانی گرتبوو، ئه‌وه‌ی له کتیبخانه‌که مابوووه به‌ وینه‌ی زه‌مانیکی به‌باچووی تر پرکرابوون، وینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هند رۆسته‌م له فلیمی باب‌ الحدید، پلاکاتی فلیمی گرام و انتقام ی ئه‌سمه‌هان و ئه‌نوه‌ر وه‌جدی، عومه‌ر شه‌ریف و پلاکاتی فلیمی فی بیتنا رجل له‌که‌ل

زوبیدہ سہروہ تدا، لہولاتریشہوہ ہر عومہر شہریف لہ فلیمی دکتور
 ژیفاکوڈا لہ گہل جولیا کریستیدا. وینہی یاریکہرہ کونہکان، بیلپہو پیکہنہ
 ئەسمرہکە، بۆشکاش لہ یاریہکدا دەگہرایہوہ بۆ سہردەمی زێرپنی
 ریال مہدرید، ئۆزببۆ خاویہکە دابوو بە شانیداو دەگریا، بۆی شارلقتون
 و سہرہ کەچہلەکە، بۆی مۆر لہ فانیلہیہکی سوورو دہرپتہکی سپیدا
 کاتیک کاسی جیہانی سالی ۱۹۶۶ بەرزدہکاتہوہ، وینہیہکی غہمکینی جیمس
 دین لہ سوچیکہ بہرزی ژوورہکەدا، وینہیہکی فہیروز لہ فلیمی بیاع
 الخواتم دا، چہند وینہیہکی پزیشکی، ئیسکە پیکریکی بۆر، پلاکاتیکہ زۆر
 کونی راگہ یاندن بۆ کوتانی مندالان. ژوورہکە نمونہی ناپیکی بوو، لہ گہل
 ئەوہشدا جۆرہ سیستمیکہ تیابوو کە چاوی ئەو کاتی من نہیدہبینی،
 پیدہچوو دکتور موسا ہموو ژیانی خۆی لہویدا شارڈبیتہوہ. کە چووینہ
 مالہکەوہ راستہوخۆ منی لہسەر ئەو قہنہفہ سہوزہ داناو ہندیک دەرمانی
 تاییہتی بۆ گرتمہوہ، من تا دہہات نازاروو بیتاقہتییہکەم زیادیدہکرد. چاوم
 لیکدہناو بیرم لہ دہموچاوی ئەو کچہ عہرہبانہ دہکردہوہ کە بینومن، بیرم
 لہو کۆلانہ سہیرو پلاکاتہ رەنگاوپرەنگانہ دہکردہوہ کە تۆز دایپۆشپیوون.
 حەزمدہکرد بۆ جاریک بچوومایہتہ مالیک لہو مالانہوہ، حەزمدہکرد بزائم
 چی لہو دیو دیوارہکانہوہ پوودہدات. چاوم لیکدہناو بہ دکتورم دہگووت:
 دکتور من دہمەویت بمبہیت بۆ یەکیک لہو مالانہ.

بیتہوہی سہیری دکتور بکہم، ہر بہ چاوی نوقاوەوہو چاوەروانی
 وەلامەکەیم دہکرد، ئەو بہ پیکہنہوہ دہیگووت: ناتوانم، ناتوانم بتبہم بۆ
 ہیچ یەکیک لہو مالانہ، تیبگہ، بہم ہموو برینہوہ، ناشتی واناکریت...
 کورم. ئیستا ژیان لیرہ وەک جاران نہماوہ، لیرہش دہبیت بترسیت... گویت
 لیمہ، لیرہش دہبیت بترسیت.

موسای بابەک دہستی دہخستہ سہر شانم، من لہسہری پەنجەکانییہوہ
 ہستم بہہناسەکانی دہکرد. بہ ہیمنی چاوم دہکردہوہو ئەو لہشہ

توزاوييهى دكتورم دهينى. بهو سه ره كه چهل و له شه چكولانه يه وه له بهرده ممدا وه ستابوو، له پهيكه ريكي لم دهچوو، يه كينك له قه راغ ئاويك دروستيكرديت و جيهه شتيت، پهيكه ريك با هه ندى به شى بردينت و نيويه يه كي سه يري له ويادا جيهه شتيت. چا كه ته كه ي داده كهن و له منى ده پرسي: ئاغاي كوتر، پيمبلى، هه رگيز خهوت بهم شاره وه بينيوه. من كه ميك بيرمه ده كرده وه ده مگوت: دكتور من خهوم به هه موو شتيكه وه بينيوه. كه ميك ده وه ستاو وهك بق حيكه تيكي قوول بگه رى ده يگوت: ئهم شاره به شتيكي تاريكي روى هه موومانه.

ئهو كات ئه گه رچى ميردمندال بووم، پر بووم له خهون، به لام ئهو روزه كه له سه ر ئهو قه نه فه يه دانيشت بووم، هيچ خهونيكم نه بوو... هيچ شتيكم نه ده ويست. ده مويست كه ميك رابكشيم و بيربكه مه وه، توزيك خوم كۆبكه مه وه و تيبگه م له كويدا ده ژيم. دكتور موسا هه موو جله كاني داده كهندو به ده رپيگورتكي كه ميك دريژه وه به رابه رم ده وه ستا و به پينگه نينه شيرينه كه ي خويه وه ده يگوت: سه يركه ئاغاي كوتر، سه يري دلى خوتبكه. ده ستى گرموله ده كردو ده يخسته سه ر دلى خوى، چاوى ده نو قاندو ده يگوت: زور جار هه سته كه م ئهم شاره خهونيكه له خهونه كاني من. كوربه برينداره كه م، چى پياويك هاتوته ئهم زورره ليم پرسيوه: تو خهونت بهم شاره وه بينيوه؟ هه موويان گووتويانه: بهلى.

سه ريكي باده داو به غه مه وه ده يگوت: ئهم شاره له خهوى تيكشكاوى ئيمه دروست بووه. من به ده نكيكي خه والوو، وهك يه كينك ئيستا ببوريته وه ده مپرسي: بق بهم خراپه خانه گه وره يه ده لئيت شار؟ من شار نابينم، هيچ شتيك نابينم جگه له ماله سوزاني كه له پال يه كدا ريزبوون. سه ره كه چه له كه ي به رابه رم باده دا و ده يگوت «به ره وه ي بچم خوم بشوم، حه زده كه م پيتبليم، كه ئيره جارن شار نه بوو، شوينيكي چكولانه بوو،

نوسىنى راپۇرت و ئاگادار كىردنە وەى ئاسايش بوو. ئىرە ئەو شوپنە نىبە مرۇف تىبا نە ترسىت.

دەھاتە بەردەم و چەناگەى پىنەلدە بىرېم و سەرى بەرزە كىردمە وەو بە ئەسپاى دەىگوت «دەبىت لىرەش بترسىت، ئىرەش مە ترسى خۇى ھەىە».

دكتور بە ھەناسەى پىاوىكى ماندو وەو قسەى لەسەر مېژووى ئەو شاره دەكرد، باسى ئەو سۆزانىبە بە ناوبانگانەى دەكرد كە دواتر بوون بە رنى وەزىرو دۇستى سەركردە گەورەكانى سوپا. بە دەرپى كورتهكە و پشته كۇماوەكەى وە، بە مووە سىببىانە وە كە رەنگ و پرووى تارمايە كىان دابووى بە ژوورەكە دا دەھات و دەچوو، بۇ ساتىك چىبە لە قسە كىردن نە دە وەستا. دەچوو بەر دەرگاكە و جارىكى دى دەگە رايە وە، خاولىبەكەى ھەلدەگرت و دايدە نايە وە. تىكە لەىك بوو لە پىرىكى روخۇش كە پىنكە نىنى بە ھەموو شتىك دىت، لەگەل پىاوىكى بىئوقرە كە لەگەل ھەموو شتىكدا تا ئەوسەر دەژى. بەرلە وەى ژوورەكە جىبھىلنىت سەىرىكى منى كىردو گوتى «ئىرە شارىكە مردو وە كانىش سەرى لىندە دەن. بىرت نە چىت مردو وە كانىش سەرى لىندە دەن».

كە ئەو دەچوو بۇ خۇشتن، من خۇم بە مالەكە دا كىشە كىرد، دەموىست قەرە و پلەىك بدۇزمە وە و لەسەرى بخەوم. برىنە كانم بە جۇرىك لاوازىان كىردبووم، چىتر ئەو كورە بە توانايە نەبووم بتوانم زۇر برۇم و زۇر گوپىگرم. ھەستم كىرد لە پشت ژوورى كىتبخانەكە وە چەند ژوورىكى تر ھەىە، بە راپە وىكى بچوكدا رۇىشتم. ژوورىكى چكولانەم بىنى بە دەستوخە تىكى جوان لەسەرى نوسرابوو «دەرمانخانە». ژوورىك بوو پىر لە رەف و پاكەت و بۇنى دەرمان، دوو دەرگای ترى لەسەر بوو، لە پشت

رهف و دۆلابى تاييه تى دهرمانه كانه وه له سوچىكى ژووره كه دا كه مانىك دانرابوو، كۆمه لىك و يتهى رهش و سېي گه و ره هه لواسرابوون كه پىده چوو ديمه نى هه ندىك ئۆپراى ئه وروپى به ناوبانگ بن. من بيته وهى ته ماشايانېكه م به لاياندا تىپه پىم و دهرگاي ژووره كهى ترم كرده وه كه پرېوو له تيشك. وهك تاريكى ناو ژوورى دهرمانخانه كه ترساند بىتمى، به خىزاييه كى سهر دهرگاكه م داخست و به ره و ناو ئه و پوناكويه چووم. له ژووره كهى ديكه دا چوار قهره ويله هه بوو، چوار قهره ويله خالى و ئاماده، به چه رچه فى پاك و سهرىنى خاوين و به تانى نويوه كه پىده چوو بۆ كۆمه لىك ميوان ئاماده كرابىتن. من خه يالم بۆ ئه وه چوو كه دكتور وهك قاوشىكى تاييه ت و هه ميشه به رده ست بۆ دۆخى لىقه و مان، نه خۆشى سهخت و روداوى ناوهخت به كار يان به ينىت.

به ئارامى له سهر يه كىك له تهخته كان پاكشام، له سهر سامى و ترسيش به ولاوه هه ستم به هىچى تر نه ده كرد. له ناو ئه و بيته نكيه كوشنده يه دا له هه موو شتىكى ئه و شاره دهرترسام، له كوچه كانى، له وه هوا زهردهى، له سۆزانيه كانى. وهك مندالېكى بچوك خۆم گرمۆله كرد و ده ستمگرت به سنگمه وه له نيوان ترس و نا ئاراميدا وهك يه كىك له هۆش خۆى بچىت خه وتم.

كه له خه وه ستم شه ويكى تاريك بوو، دكتور موساى بابك لىگه رابوو ماوه يه كى درىژ بخه وم. به لام وهك ئه وهى يه كىك له خه ومدا هه ندىك شتم بۆ به يانېكات، كه هه ستم هه ندىك شت له به رچاوم رووتربوون. ده متوانى شته كان ساف و ساده تر ببىنم. دلنباووم ئه و رۆژهى له گه ل ئىسحاقى لىوزىرپىن و سهرهنگ قاسمدا گىراين، ئىمه يان له زىلنكدا به ره و باشوور هيتا... دلنباووم له گه ل كۆمه لىك زىندانى تردا كۆيانكر دينه وه... به دروستى و پىكى له به رچاوم بوو چۆن جارىكى تر سوار زىلىكى سهر بازى تر بوو ينه وه، چۆن له زيله كه دا ده نكيك پىنگو وتم «موسىقامان

بۆ لئیده، مۆسیقا». له بیرمه من فلو وتم لئیدا... له بیرمه هه‌موویان به جۆریکی ترسناک و مه‌رگه‌ئین بیده‌نگ بوون. من به هۆی ئه‌و مۆسیقایه‌وه هه‌موو شتیکم لیتیکچوو، نه‌مه‌ه‌زانی به‌ره‌و کوئ ده‌رۆین و چه‌ند سه‌عاته به‌ریگاوه‌ین. له نیوه شه‌ویکی تاریکدا ئیتمه‌یان دابه‌زاندا، تارمایی کومه‌لئیک پیاوم له یاده به‌چه‌که‌کانیانه‌وه به‌ره‌و روومان هاتن، جگه له پوناکی گلۆپی پیتشه‌وه‌ی زیله‌کان هیچ پوناکیه‌کی ترم بیر نییه، هه‌ندی ده‌نگ و ده‌موچاوم له یاده که نازانم کین، نازانم چۆن پتکه‌وه گرینابنده‌مه‌وه، ده‌نگی ته‌قه‌کانم له‌بیره، ئیستا ئه‌و گوژمه ترسناکه‌م له یاده که به‌ره‌و دوا پالی پئوه‌نام، ئه‌و گورزهم له‌بیره وه‌ک ده‌نگی هاواری جانه‌وه‌ریکی که‌وره له‌سه‌رمدا ده‌نگه‌داته‌وه، ده‌نگیک دیت و شتیگ له ناخدا هه‌له‌که‌نیت و ده‌بیات، وه‌ک ئه‌وه‌ی ره‌شه‌بایه‌کی قایم به‌یه‌ک گفه هه‌زاران که‌لاله دره‌ختیک بکاته‌وه‌و به‌خیرایی بیانبات، یان بۆمیکی بچوک به‌یه‌ک ته‌قینه‌وه، هه‌زاران ماسی به‌ره‌و سه‌ره‌وه به‌رزبکاته‌وه‌و به‌جۆریکی که‌وانه‌یی فریانی بداته‌وه ناو ده‌ریا، شتیگ بوو له‌و جۆره. ده‌زانم ئه‌و کاته‌ی گولله‌کانم به‌رکه‌وت بیرم له ره‌شه‌با ده‌کرده‌وه... بۆ بیرم له ره‌شه‌با ده‌کرده‌وه نازانم، به‌لام شتیکی تایبه‌ت که له بۆنی که‌رده‌لول ده‌چوو له هه‌وای ئه‌و شه‌وه‌دا بوو. ئه‌و ساته‌ی گولله‌کانم به‌رکه‌وت وه‌ک ئه‌وساته‌و ابوو یه‌کیک له نا‌کاو بکه‌ویته ناو ئاو‌یکه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی تو به‌راسته شه‌قامیکدا برۆیت و کتوپر خۆت له ناوه‌راستی زه‌ریادا ببینیته‌وه، هه‌ستده‌که‌یت گورزیکی قایمه‌و تۆی پتکاوه، به‌لام هیند خیرایه‌ بواری ئه‌وه‌ت پینادات بییری لیکه‌یته‌وه. شتیگ له له‌شتدا ده‌ره‌وشیته‌وه، وه‌ک تیپه‌رینی دلۆپیک ئاوی زۆر سارد به‌سه‌ر دلتدا، یان بۆنکردنی ژه‌هریک که له نیوه‌یدا ده‌ته‌ویت بیوه‌ستینی و چیر له‌هه‌ناسه نه‌ده‌یت و هه‌لینه‌مژیت... من ئه‌و گورزهم له‌بیره، ئه‌و گوللانه‌م له‌بیره، ده‌توانم ئیستا بیانبینم که به‌ئارامی به‌ره‌و رووم دین، ئه‌وه‌م له‌بیره که ده‌که‌وم، ئه‌وه‌م له یاده سه‌رم به‌ر شتیگ ده‌که‌ویت، ئه‌وه‌م له یاده

وہک ٹہوہی لہ خہرہندیکہوہ بہرہو بنی بیقہراری تاریکیہکی کوشندہ بہربیمہوہ و وہک دابہزینیکی سہیر بہ پەرہشووتیکی خودایی شتہکان خاو بینہوہو ئیدی ہیچم بیر نہمینتیت. ئیستاکی لہ بیرمہ لہ چ ساتیکدا ہوشیاریم وہک خاموشبوونی تریفہیہک خاموش بوو، وہک ماسیہک چؤن لہ ساتی مردنیدا دہریای لہ بیر نامینتیت، وہک مؤمیک چؤن دوی کوزانہوہ روناکی لہ بیردہچیتہوہ. ئاوا ئیدی ہیچم بیرنہما.

ئیستا دلنیا بووم یه کیک هلیگرتووم، یه کیک دهستی هیناوہو لہو ساتہدا کہ بہرہو بنی ٹہو خہرہندہ بہردہبوومہوہ گرتوومی و دہریہیناومہتہوہ، بہلام ٹہو کہسہ کن بوو؟ نازانم.

بہیانی لہسہر دہنگی دالیا سیراجہدین و دکتور بابہک بہ ئاگا ہاتمہوہ. من لہو شہوہوہ بہردہوام دہنگی ٹہو لہ گویمدا دہزینگیاہوہ، لہگہل یہکہم چرپہی دالیا سیراجہدیندا توانیم بیناسمہوہ، ہہردوویکیان لہ ژووری دہرمانخانہکہدا پیکہوہ قسہیانندہکرد. دالیا سیراجہدین دہگریا، باسی لہ یه کیک دہکرد کہ خہلہتاندویتی، پیاویکی بیرہحم ہہموو شتیکی لہگہلدا کردوہ، ہہفتہیہک لہ گرانترین ٹوتیلی پایتہخت لہگہلیدا ژیاوہ، بہلام دروی لہگہلدا کردوہ. حیکایہتہکہ پہیوہندی بہ یه کیک لہ خہونہ دیزینہکانی دالیا سیراجہدینہوہ ہہبوو کہ بتوانی خۆشہوہیستیکی خوی لہ زیندان نازادبکات و دواتریش دواہمین سالی کولیتزی ٹہدہبی ئینگلیزی تہواوبکات. شہویک دالیا سیراجہدین وہک ہہموو نافرہتہ خراپہکانی ٹہو شارہ لہگہل میوانیکدا دہخہویت کہ پیندہلئت گواہہ ٹہو فرمانبہریکی بہرزی وہزارہتی خویندنی بالایہ، کابرایہکی دہموچاو کونج کونجی بالا

به‌رزه، تهنه‌یه‌ک ئاره‌زووی هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه له‌گه‌ل گه‌وره‌ترین ژماره له سۆزانییه‌کانی دونیادا بخه‌وێت. به‌ یقارو هه‌بیه‌تیکی گه‌وره‌وه دالیا سیراجه‌دین پووتده‌کاته‌وه‌و له‌ کاتیکدا وه‌ک کرپاریکی شاره‌زا ته‌ماشای ئه‌و جوانییه‌ نه‌یتی و ئه‌فسوناوییه‌ی دالیا ده‌کات، ده‌لێت «خانم، تو ژنی ژماره دوو‌هه‌زارو دووسه‌دو بیست و دووی منی، به‌ر له‌ تو من له‌گه‌ل ئه‌وه‌نده ژندا جیماعم کردوه، برپاریشمداو هه‌موو ئه‌و خانمانه‌ی رێکه‌وتی جوړه ژماره‌یه‌کی وه‌ها رێکه‌ده‌که‌ن که‌ تیایدا چوار ژماره‌ی وه‌ک یه‌ک دووباره ده‌بیته‌وه، شتیکی ناوازه‌و گرنگیان بۆ بکه‌م. ئه‌وه‌ی که‌ سه‌یره ئه‌وه‌یه هه‌مان ئه‌و رێکی و جوانییه‌ی له‌و ژماره‌یه‌دا هه‌یه له‌ له‌شی تو‌شدا هه‌یه، خانم تو خۆشبه‌ختیت، له‌به‌رئه‌وه داوای شتیکی گرانبه‌هاو قورس بکه‌ بۆت جێبه‌جێکه‌م... من پیاویکم ده‌وله‌مندم، ده‌توانیت بلێیت ده‌ست پۆیشتوشم، داوایه‌ک بکه‌ له‌ سنووری ده‌سه‌لاتی ئاده‌مییه‌کدا بیت بۆتی به‌یتمه‌دی». دالیا سیراجه‌دین که‌ ژانیکی گه‌وره‌و ترسناک له‌ دلایه‌تی ده‌لێت «من ته‌نیا دوو ئاره‌زووم هه‌یه، دوو ئاره‌زوو هیچی تر، یه‌که‌میان : باسم وه‌لید ئه‌لجه‌زائیریم له‌ زیندان بۆ بدۆزه‌روه‌و تا بزاتم ماوه‌ یاخود مردوه‌. ئه‌وی دیش بتوانم جاریکی دی بگه‌رێمه‌وه بۆ زانکۆ و دواه‌مین سالی کولێژی ئاداب به‌شی ئینگلیزی ته‌واوبکه‌م». کابرای سۆزانیاز په‌یمان به‌ دالیا سیراجه‌دین ده‌دات که‌ هه‌ردوو داواکه‌ی بۆ جێبه‌جێکات، به‌لام پێشوه‌خت ده‌بیت هه‌فته‌یه‌ک له‌ پایته‌خت له‌گه‌لیدا بمینتیه‌وه، له‌و هه‌فته‌یه‌دا پێکه‌وه ده‌خه‌ون و ته‌واوی کاروباره‌کانیش جێبه‌جێده‌که‌ن.

حیکایه‌تی باسم جه‌زائیری گریی هه‌ره سه‌ختی ژبانی دالیابوو. یه‌که‌مین عه‌شق و گه‌وره‌ترین عه‌شقی ژبانی بوو، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی کچیک له‌ خۆشه‌ویستیدا ده‌بیینتیه‌وه دالیا له‌و کوپه‌دا ده‌بیینییه‌وه. یه‌کدی ده‌ناسن، یه‌کدی خۆشده‌وێت، پێکه‌وه ده‌گه‌رین، پێکه‌وه ده‌خه‌ون، پێکه‌وه نان ده‌خۆن، به‌ شیوه‌یه‌ک ده‌بن به‌ دوو به‌ناوبانگترین عاشقی

نیو زانکو، دوو پوچ که له یه‌کدی جیانابنه‌وه. دالیا ده‌زانیت حیسابی
 ئه‌و عه‌شقه‌ی چهند قورسه، ئه‌و دوو برای هه‌یه که له ناو بازاره‌کانی
 شاریکی راسته‌قینه‌ی کوردستاندا گه‌وره‌بوون. لای ئه‌وان عه‌ره‌ب هه‌یج نین
 جگه له دوژمنیکی خوینمز، دوژمنیکی بی‌رحم و کوشنده که شایسته‌ی
 به‌زه‌یی نین. براکانی که ده‌ماو‌ده‌م چیرۆکی خۆشه‌ویستی خوشکه‌که‌یان
 له‌گه‌ل عه‌ره‌بیککی باشووریدا ده‌بیستن، به‌ نه‌ینی دین بۆ پایته‌خت و له
 نزیکه‌وه له هه‌موو حیکایه‌ته‌که دلنیا‌ده‌بن. بیته‌وه‌ی قسه‌بکه‌ن به‌ هه‌یمنی
 ده‌گه‌رینه‌وه بۆ کوردستان و چاوه‌رینده‌که‌ن تا دالیا له پشوری نیوه‌ی
 سالدا ده‌گه‌رینه‌وه بۆ مالی. براکان بریارده‌ده‌ن دالیا به‌ ئارامی بکوژن،
 به‌ جوړیک که‌س نه‌زانیت و خۆشی درێژترین عه‌زاب بچێژیت، عه‌زاییک
 شایسته‌ی ئه‌و هه‌موو ناو‌میدی و ئابروو‌چوون و ده‌رده‌ بیت که ئه‌وان
 چه‌شتوویانه، بۆیه له شه‌ویکدا به‌ ئارامی بیه‌وشیده‌که‌ن، ده‌یخه‌نه‌ پستی
 پیکابیکه‌وه‌و ده‌بیهن بۆ چپایه‌کی دور، بۆ شاخستانیکی سه‌خت، له‌و‌ی
 کۆنه‌ بیریکی فه‌رامۆشکراو هه‌یه که پاشماوه‌ی یه‌کیکه‌ له‌و گوندانه‌ی له
 میژه‌ خاپووربووه، ده‌یخه‌نه‌ ناو بی‌ره‌که‌وه‌و خۆیان «چاو به‌ فرمیسک»
 ده‌گه‌رینه‌وه. دالیا چهند پوژیک له بنی بی‌ره‌که‌دا ده‌مینیته‌وه، دوا‌جار
 کاروانیکی قاچاغ‌چیان که له به‌فردا رینگا هه‌له‌ده‌که‌ن پێیان ده‌که‌ویته
 سه‌ر ئه‌و بی‌ره‌ و به‌ زه‌حمه‌تیککی زۆر ده‌ریده‌هه‌ینه‌وه. ریکه‌وتیککی ئیلاهی،
 ئه‌فسونیک زۆر جار خودا له‌گه‌ل مرۆفدا ده‌یکات، به‌وه‌ی تاسه‌ر لیواری
 مردن ده‌بیات، ده‌یخاته سه‌ر خه‌رنده‌که‌ له‌ویوه پالیککی هه‌یمنی پتوه‌ ده‌نیت
 بۆ خواره‌وه، به‌لام هه‌ر خۆی له‌ویوه ده‌ستیک ده‌نیریت و به‌ر له‌وه‌ی
 به‌ره‌و بنی بنه‌وه‌ بپوات ده‌ریده‌هه‌ینه‌وه. کاروان‌چیه‌کان به‌و جوژه‌ دالیا
 رزگاره‌که‌ن، چوار کاسبکار که جامانه‌کانیان وه‌ک له‌چک له‌سه‌روو گوینان
 ئالاندوه، له نانی خۆیانی ده‌ده‌نن، له‌به‌ر ئاگری خۆیان گه‌رمیده‌که‌نه‌وه،
 پالتوی خۆیانی ده‌ده‌ن به‌ شاندا، له پوزه‌وانه‌و گوره‌وی خۆیانی له‌ پیده‌که‌ن.

دهموچاوی بۆ هه‌لده‌به‌ستن، جلی ژنانه‌ی گونجاوی له باره قاچاغه‌کانی خۆیان بۆ ده‌ردینن و پاره‌ی ده‌ده‌نی، بیته‌وه‌ی لیپی‌رسن تۆ کئیت، چیت، بۆ له‌بنی بیریککی وها ته‌راکه‌وته‌و تاریکدا بویت؟ ده‌یخه‌نه‌وه سه‌ر راسته جاده‌و مالاوایی لیده‌که‌ن.

دالیا سیراجه‌دین تیده‌گات ئه‌و جاریککی دی ناتوانیت بگه‌په‌ته‌وه بۆ کوردستان. دله‌یایه براکانی جاریککی دیش ده‌یکوژنه‌وه. چه‌ند رۆژیک به‌ر له کۆتایی پشووی نیوه‌سال ده‌گاته‌وه پایته‌خت، ته‌له‌فوون بۆ باسم جه‌زائیری ده‌گات، ئه‌و کوپه‌ی که خه‌ریکی ئاماده‌کردنی نامه‌یه‌کی ماسته‌ره له‌سه‌ر «به‌راورد له ره‌گه‌زه کومیدیه‌کانی گه‌رانه‌وه‌ی چیرۆکدا له‌نیوان مارک توین و چارلز دیکنز» دا، له «نیوه‌ندی کولتوری ئیسپانی» یه‌ک ده‌بینن که شوینیکی چه‌په‌ک و که‌م میوانه، له کافیتریاکه پیکه‌وه داده‌نیشن و دالیا هه‌موو شتیکی بۆ ده‌گه‌په‌ته‌وه. باسم که دالیا به‌ نیوه‌ی رۆحی خۆی ده‌زانیت، رۆژیک له پۆژان کوردستانی نه‌بینیوه، کوپه‌ی خیزانیکی ده‌وله‌مه‌نده، له گرانبه‌هاترین گه‌ره‌کی شاردا ده‌ژی، گرانبه‌هاترین ئوتوموبیلی ئه‌و سه‌رده‌مه لیده‌خوپیت، یاریکه‌ریکی ناسراوی بلیارده، شاره‌زایه‌کی بیوتنه‌ی ئه‌ده‌بی ئینگلیزی دیرینه، عاشقیکی بیهاوتای کریستوفه‌ر مارلویه، به‌رده‌وام رۆمانی «به‌رزایه‌کانی ودزه‌رینگ» سی ئه‌میلی برۆنتی پینه «ئه‌و کتیبه‌ی له هه‌موو چاپه‌کان و به‌رگه‌کاندا هه‌یه‌تی». کوپه‌ی که له پیاسه‌کانیدا قه‌سیده‌ی قوبلای خانی سامویل تایلر کۆلیردج، عه‌شق و مردنی لۆرد بایرۆن یان چوارشه‌ممه‌ی خۆله‌میشی ئالیوتی له‌به‌ر ده‌گوته‌وه. به‌لام له هه‌ر شت زیاتر چه‌زی له قه‌سیده‌ی «ئه‌نابیل لی» ی ئه‌دگار ئالان پویه که له که‌نار دیجله به‌ ده‌نگی به‌رزو به ئینگلیزییه‌کی ساف بۆ دالیا سیراجه‌دینی ده‌خوینده‌وه. پیکه‌وه چه‌زیان له قلیمی «هیزۆشیمای مۆنامۆر» بوو، که چه‌زیانده‌کرد له‌به‌رده‌م هاوپرکیاناندا ناوه‌که‌ی به‌ فه‌ره‌نسی بلینه‌وه، چه‌ندین جار له‌گه‌ل یه‌کتهدا ته‌ماشایانکردبوو له دونیادا له هه‌ر شت شیرینتر له

لايان ئو دوو عاشقه بوو، داليا هه زیده کرد له «مانوئىلا رېقييه» بچنت،
 نهگه رچى داليا چه ندين چار له و خانمه فره نسويه جواتر بوو، شتنيكيش له
 باسندا هه بوو، به تاييهت قزو نيگاكانى «ئيجى ئوكادا»ى به يادا دهه يئنايه وه،
 پيگه وه زوربهى شته كانى ديكهى مارگريت دورايان په يداکرد، پيگه وه
 رومانى دلداريان خوينده وه. به لام ئو پوژه كه له نيوهندى كولتورى
 ئيسپانى يه كيان بينى، داليا دنيايكرده وه كه ئو چيتر ناتوانيت بيت بو
 زانكو، ئو چيدى له لاي خيزانه كهى مردووه و ئاشكرا بونى جاريكى تر
 ژيانى دهخاته مه ترسييه كى گه وره وه. باسم جه زائيرى كه سه رسام و
 ناحالى گوئ له حيكايه ته سهيره كهى داليا دهگريت، هيچ رېگايه كى له
 به ردهمدا نيهه جگه له وهى رازى بيت و كومه كييكات، تابتوانيت ژيانى خوى
 له دهره وهى زانكو به جورىكى تر بژى و به رېگايه كى تر دا ئاراسته بييكات،
 داليا زانكو جیده هيليت و به كومه كى كچيكي هاوپړى له «هپلى ئاسمانى
 فليپينى» ساليك كاردهكات، خانويه كى چكوله له گه ره كه كانى باشورى
 شار دهگريت و ئارام و بهخته وهر له چاوه پروانى داهاتوودا دهژى. باسم
 خوى كۆده كاته وه بو ته و اوكردى نامهى ماسته ره كهى، له كاتيكدا خه ريكي
 ئاماده كردنى فەسلېكى به راورده له نيوان تۆم سويز و دافيد كۆپه رفيلدا،
 شهويك ماشينىكى رهشى دهولت دهبيات و ئيدى ناگه رپته وه.

و نبونى باسم جه زائيرى ويرانبونى ته و اوتهى ژيانى داليا سيراچه دينى
 به دواويه كه هه ميشه له به ردهم هاوپړيكانيدا دهيگروت بيته و كوره ناتوانيت
 هه وای سه ر زمين هه لمژيت. هه موو زيندانه ئاساييه كانى بو دهگه رپت
 و نايذوژيته وه. هه موو دهزانن ئه وانهى و ندهبن دهچن بو كوئ، دهزانن
 دوزينه وهى رېگايه ك به ره و جيهانى ناديارو نه دوزراوهى مرقفه ونه كان
 چه ند سهخته، به لام داليا سيراچه دين كولنادات، بهو رېگايه دا دهروات كه
 ته نيا رېگاو دواهه مين رېگايه بشيت بيگريته بهر، رېگاي خؤ نزيكردنه وه
 له پياوانى دهولت، خه وتن له گه لياندا. به رېگايه كى زنجيره يى ئالوزدا

دەروات کە تیایدا هەر بەرپرستیگ دەیکات بە دیاری بۆ ئەوی دی، هەر یەکەیان دەینتریت بۆ لای یەکێکی لە خۆی بالاتر، هەر یەکێکیان دەیخاتە خەیاڵییەوه کە ئەوی دی کلیلی نەینی و هەلگری شیفەرەکانی رزگارییە، لە پێخەفی پاسەوانەکانەوه دەگاتە پێخەفی ئەفسەرەکانی ئاسایش، لەوێشەوه دەگاتە ناو جێگای بەرپۆهەبەرەکانی زیندان، لە دەستی دەلالەکانی حیزبەوه دەگاتە ژووری خەوتنی وەزیرەکان، پاسەوانەکانی سەرۆک تاقیدەکاتەوه، لەگەڵ راویژکارەکانی ئەنجومەنی شوێرشدا دەخەویت. لە رۆژنامەنوسەکانەوه دەگاتە ژێر زەمینی لایوورە گەورەکانی تاقیکردنەوه لەسەر مەزۆف، لە هەموو جێگایەکدا بەدوای باسەم جەزائیریدا دەگەریت، لەگەڵ هەر کەسێکدا دەخەویت مەرجی ئەوهی لەگەڵدا دەبەستیت بە یەکێکی گەورەتری بناسیتیت کە بتوانیت یارمەتیبدات. هەندێجار دەگاتە ناو زیندانە تاریکەکان، لەویادا ئەو زیندانیانە دەبینیت کە چەندەها سال روناکیان نەبینیوه، ئەوانە ی بە مندالی هاتوون و بەگەرەیی لەویدا دەمرن، بەلام لە هیچ جێگایەکدا ئامازەیهک یان ئاسەواریکی بچوک کە بچیتەوه سەر باسەم وەلید جەزائیری نادۆزیتەوه، رۆژیک هەستدەکات ئەو هێندە دور لەگەڵ ئەو یارییەدا رۆیشتوو بە ئاسانی ناتوانیت بیتەوه دەری. لە بری ئەوهی وەک کچیک تەماشابکریت کە شەرەفی خۆی قوربانی خۆشەویستی دەکات، بە پێچەوانەوه وەک سۆزانییەکی هەرزانی بندەستی پیاوانی دەولەت نیگادەکریت. ئەو هەستە ترسناکە ی کە ئەو بێهۆدە لەگەڵ بکوژانی باسەمدا دەخەویت نا ئومیدیدەکات، بەلام جگە لەو رێگایە رێگایەکی دی شک نابات. لە رۆژیک ی بیکەسی و بێپارەیی و نا ئومیدیدا خانمیک بە ناوی سەمەر سالدەوه لەگەڵ هاوڕێیەکیدا دەینتریت بۆ ئەو شارەو لەو ی بۆیە کە مجار دکتۆر موسای بابەک دەبینیت کە لە بەردەم پرته‌قالی سەیدا قسە لەگەڵ پەتاتە فرۆشیکدا دەکات کە لە پیکابەکیدا جگە لە پەتاتە رۆژنامەو گوڤاری کۆنیش دەفرۆشیت.

چیرۆکی دالیا سیراجه دین چیرۆکیکی غه مگین بوو، من هه موو به شه کانیم به سه ریه که وه نه بیست، به لکو له کاتی جیاوازداو به شیوه یه کی پارچه پارچه بیستبووم، دواتر خۆم رسته له دواى رسته و راستی له دواى راستی پیکه وه گریمدان، رۆژ دواى رۆژیش به شه کانى له بهرچاوم پرووتربوونه وه ئاشکراتربوون، زۆربه ی چیرۆکه که شم له چه ند هه لومه رجیکى سه یردا له ده می دالیا سیراجه دین خۆیه وه بیست که دواتر ده که ریمه وه سه رى.

دالیا سیراجه دین هه ندیجار زۆر غه مگین، هه ندیجار زۆر پوخۆش بوو، هه ندیجار زۆر پردوو، هه ندیجار هیچ قسه ی نه ده کرد، هه ندیجار زۆر نه رم و نیان هه ندیجاریش بپه رم بوو. ئه و رۆژه به زمانیک که راستی و خه یال تیا تیکه لاو بوو بوون قسه ی له و یه که مین رۆژه ده کرد که هات بۆ شارى بینا و نیشانی سۆزانییه که رۆکه کان. ئه و ده یگوت «ئه وه ی منى وا لیکرد بمیتمه وه، ئه و فریشته بچکولانانه بوو که پیشوازیان لیکردم، که من هاتم کومه لیک فریشته ی زۆر له هه وادا له ده ورم که وتته سه ماکردن، فریشته ی هه مه رهنگ، که هه ر یه که یان به ئه ندازه ی نوقلێکی چکولانه بوون، له و جۆره فریستانه ی له فلیمی مندا لندا هه ن... ئه وان هاتن، له سه ره تادا یه ک فریشته ی چاوشین بوو، دواتر بوون به دووان، دووه میان چاوی رهنگیکى تربوو که بیرم نییه، دواتر زۆربوون، ئیجگار زۆر، هه موو هه واو ئاسمانی ئه و شاره یان پرکرد، هه موو هه موو ئه و شاره، هیچ جینگایه ک نه مایه وه فریشته کانى منى تیا نه بیست، ئا... بۆ وا سه یرمه ده که یت، فریشته کانى من... پیویست ناکات وا سه یرم بکه یت و بچه په سییت، چونکه ئه وان به راستی راستی فریشته ی من بوون... ئینجا به جۆریکی زۆر سه یر له ده ورم کوبوونه وه له سه ر سه رم و سنگم و شانم نیشتنه وه، به سه دان خۆیان به کراسه که مدا هه لواسی، فریشته ی پوخۆش که هه موو به بیده نگ پیده که نین... تا ئه وان لیره بن من ده بیست لیره بمیتمه وه... ئه ی چۆن گولی خۆم، تا ئه وان پیم نه لێن من لیره نارۆم، شته که ئاوه ایه. ته نیا من ده یانینم، چونکه

فریشتەى منن... ھى منن و بەتەنیا ھى كەسى تر نین. من و ئەوان بە ئیشارەت قسە دەكەین. چونكە ئەوان زمانى ئیمە نازانن، بەلام دەتوانین لەیەكتر تیگەین، زۆرباش نا، بەلام لەیەكتر تیدەگەین».

یەكەمین جار كە چیرۆكى فریشتەكانى دالیا سیراجەدینم بیست ھەمان ئەو پۆژەبوو كە لە دەرمانخانەكەى دكتور موسای بابەكدا دەگریا، ئەو پۆژەى لەسەفەریكى ناویمید گەرابوو ھو و بەر لەو ھى بگەپیتەو ھى پرتەقالى سېى ھاتبوو بۆ لای دكتور تا ھوالى من بزانیت. ئەو ماو ھى ھى كە لە پایتەخت بوو، ھەموو پۆژیک تەلەفونى کردبوو، ھەموو پۆژیک ھوالى منى پرسیبوو، لەسەر تەلەفونەكان گریا بوو، كە دەشگریا بە شیۆھىكى شیتانە دەگریا، بە دەست دەیکیشا بە دیوارەكاندا، سەرھەتای دەست پیکردنى خۆشەویستى من بۆ ئەو، لەسەرسامى من ھو بەو گریانە توندو کوتوپرانەى دەستپیکرد. ئەو گریانەى لە پۆحیکەو ھەتە دەری كە درۆ نازانیت، ئەو ھو وایکرد تا ھەتا ھەتایە خۆشمبویت و تا مردن گریانەكانى ئەو لەگویمدا بزرینگینەو ھ. من ھەرگیز گریانەكانى دالیا سیراجەدینم بیرنەچوو ھو، ھەك پیکەنینەكانى، ھەك گالته کردنەكانى، ھەك چاوانى لە كاتى ترسدا، ھەك خەندەى لە كاتى مەكردا، ھەك ئەو پەنجە بارىك و ناسكەى كە دەیخستە سەر ناوچاوانم و دەیگووت «چى لەم میشكە پووتەى تۆدایە، تۆ بۆوا گەمزەیت؟».

ئەو پۆژە كە دالیا دەگریا من ھەستام و بە ئەسپایى دەرگا كەم کردو ھو گووتم. دالیا سیراجەدین بۆ دەگری؟ ئەو لەگەل دكتوردا لە ژوورى دەرمانخانەكە لەسەر كورسییەك دانیشتبوو و سەرى خستبوو كۆشییەو ھ، كە منى بینى، ھەستاو ماچیکردم و گووتى. «بەقوربان چەند غەمت دامى، من ھەر غەمى تۆم بوو، تەنھا غەمى تۆم بوو... چەند خۆشحالم ئاوا تەندروست و زیندوو دەتیینم، ئاھ دكتور، خودایە من پیم نەگووتى كوړىكى ئیچگار ناسكە، شایەنى ئەو ھىە مرۆف خۆى بكات بە قوربانى». دالیا

ئەمپرۆ لەو کچە نەدەچوو کە لەو شەوہ تاریکەدا لە ژێر زەمینە کەدا بینیم، زیندووترو روناکتر دەهاتە بەرچاوم. من دەستی دالیام گرت و گووتم «باش بوو گەراپتەوہ، باش بوو، من قەرزاری تۆم، دەزانم تۆ شتت زۆر بۆ کردوم، من زۆر سوپاسی تۆ دەکەم، دکتۆر موسا پینگووتم کە تۆ چیت بۆ من کردوہ، بەلام دالیا سیراجەدین تۆ کیتیت؟ بۆ بە منت گووت ناوم تریفە ی زستانە، تۆ چی منیت، بۆ من گەیشتمە ئەم شارە؟».

دالیا لە تەنیشت خۆیەوہ دایدەنام، دەستیکی دەخستە نیو ھەردوو دەستی خۆیەوہ و دەیگووت «ئاش، جەلادەتی ئازیز، بە قوربان تۆ شایستە ی ھەموو شتیکی، سەیری چاوت دەکەم، دەست بە قژتدا دەھینم و دەزانم تۆ شایستە ی ھەموو شتیکی، جەلادەتی کۆتر، وانییە؟ ناوہکەتم بەراستی گووت؟ ئاش زۆر باشە، جەلادەتی ئازیز، من پیندەلیم کە تۆ چۆن ھاتی بۆ ئێرە، بەلام دەبیت باوہرم پینکەیت، تێدەگەیت دەبیت باوہرم پینکەیت، چونکە گەر باوہرم پینکەیت من لەوہ زیاتر ناتوانم ھیچت پینلیم، گەر باوہرم پینکەیت سویند دەخۆم بە خوداو بە پینغەمبەر و بە ھەر شتیکی تر کە ئینسان لەم دونیایەدا سویندی پیندەخوات ناتوانم ھیچی ترت پینلیم... ناتوانم قسەت لەگەڵدا بکەم. جەلادەتی کۆتر، فریشتەکان تویان ھینا... تێدەگەیت، فریشتەکان... دەبیت باوہرم پینکەیت، پینم نەلینت کە من خورافات و شتت بۆ باسدەکەم، دەبیت سویندم بۆ بخۆیت کە بە یەکیکم نەزانیت کە سیحر و شت دەکات. من باوہرم بە غەیب ھەیە، بەلام باوہرم بە سیحر نییە، پینشم ناخۆشە یەکیک پینبلیت سیحر باز، قەتیش لەو کچانە نەبووم کە ھەزەکەن یەکیک پینیان بلن سیحر باز، قەتیش سیحرم نەکردوہ. بەلام ئەو پوژە ی کە تۆم بینی، لە بەردەست فریشتەکاندا بوویت، من لە بەیانییەوہ دەمزانن شتیکی پوودەدات. شتەکان وانەبوون وەک ئەوہ ی دلم خەبەری داویت یان نازانم چی، باوہریشم بەو کەسانە نییە کە دەلین دلمان خەبەری داووینن و نازانم چی، ئەگەرچی من خۆشم زۆرجار دەلیم دلم خەبەری

داومەتى، بەلام چۆنت بۇ دەگىز مەوۋە ئاواھايە. لە بەيانىيەوۋە فرىشتەكان بە جۇرىكى تر دەفرىن، يەئنى زەحمەتە پرونىبىكە مەوۋە بلىم چۆن، وەك ئەوۋى لە ھەوادا كۆمەلىك سىگۇشە دروستبەكان، باپىتېلىم من ئەوۋەندەى لە زمانى ئەو فرىشتانە تىگەيشتېووم، سى گۇشە پەمزېو، يەئنى چى تىناگەيت؟ ئا پەمزېو، پەمز بۇ سورپىكى ئەبەدى و بىكوتايى ژيان، مردن، زىندووبوونەوۋە، يەئنى يەككىك دەمرىت و دەژى و زىندوودەبىتتەوۋە، وەك لە سورپىكى ھەمىشەى و داخراودا».

داليا سىراجەدىن كە قسەيدەكرد تەماشايەدەكردىت و ھەر خۇشى لەگەل نىكاكانتدا دەكەوتە گىتوگۇ، زۇرجار بىتتەوۋەى بوارى تۇ بدات بەپاستى قسەى خۇت بەكەيت، لە شىوۋەى نىكاكردنتدا پرسىارى دروستدەكردو خۇشى وەلامىدەدايەوۋە. پىموايە لەو پۇژەوۋە قسەو گىتوگۇكردنى من و داليا سىراجەدىن شىوازىكى تايبەتى وەرگرت و تا ماوۋەيەك درىژىش كۇرپانكارىيەكى گەورەى بەسەردا نەھات. ئەو پۇژە من تەماشاي داليام كردو تەماشايەكى موساي بابەكىشم كرد كە خۇى بە چاككردنى دەرمانخانەكەيەوۋە سەرقالكردبوو، ھەندىك گولى ئاودەدا، شتەكانى پاكدەكردەوۋە، بەردەوامىش مىشىكى لە خۇى دەكرد كە من لە بەر تارىكى ژوورەكە مىشەكەم نەدەبىنى. لەبەرئەوۋە دىمەنىكى سەيرى ھەبوو، دىمەنى يەككىك ھەر لە خۇيەوۋە دەست بچولئىنت، يان لە ھەوادا شتىكى خەيالى راوبكات. من سەيرى دەستى خۇم كردو گوتم «داليا سىراجەدىن، من باوهرت پىدەكەم، بەلام ئەو فرىشتانە كوان، لە كوئىن؟».

داليا ھەناسەيەكى ھەلكىشاو وەك ئەوۋى گوئى لە پرسىارەكەى من نەبووئىت، لەسەر چىرۇكى خۇى بەردەوامبوو «ئىنجا فرىشتەكان شتى سەيرترىان دەكرد، وەك ئەوۋەى زۇر نزم لە سەر زەوى دەفرىن و لە پىركدا بەرزدەبوونەوۋە بۇ سەرەوۋە... ھا بۇ سەرى سەرەوۋە، من لە خۇم پرسى خوايە ئەوۋە دەبىت ماناي چى بىت؟ ئەگەرچى زۇر ئاسان بوو،

كەچى يەكەمجار تىنەگە يىشىتم... تۇ خۆت بىرى لىكەرەو، شتىك بوو پەيوەندى بە مردن و زىندوو بوونەو وەو هەبوو. وەك نزمبوونەو وەى پۇج تا بنى بنەو وەى مردن و دواتر بەرزبوونەو وەى بۇ سەرى سەرەو. بەلام سەيرترىن شت لە ئىوارەدا پویدا، ئەو كاتەى كە من دەمويست جەكانم بگۆرم بۇ خزمەتكردى مىوانەكان، ها، جا پىتېلىم، زۆر ترسناك بوو. ئەو پۇژە وەك بۇنيان كرديت وەك ئەو وەى پياوانى دەولەتیش كۆمەلىك فرىشتەى خراپى خۇيان هەيت، سالۆنەكەى پرتەقالى سېى پېبوو لە جاسوس، پېبوو لەو عەرەبە شەرگاوييە سمىل زلانەى بە ديسداهشەى درىژەو وەى دین و جار جار لەگەل كچىكدا دەخەون و بە چاوياندا ديارە بۇ شتىك دەگەرین، وەك ئەو وەى لە هەوادا بۇنى مىوانەكان و بۇنى نيازى دەرونيان بكەن... جمەى دەهات. زۆر زۆر بوون... بەقوربان بۇ وا تەماشام دەكەيت، كچەكانى پرتەقالى سېيش هەموويان دەزانن، حەزەكەيت لەوان بېرسە... بەلام فرىشتە بچكۆلەكان وازيان لىتەدەهينام، بەيەكجار هەزار فرىشتە لەسەر سەرو سنگم و كراسەكەم نىشتتەو، بەيەكجار وەك ئەو وەى پىكەو هەلمگرن منيان پاكىشا، بە كچەكانم گووت «سەيركەن ئەمانە وازم لىتاهىتن». بەلام خۆت دەزانىت لە بەرئەو وەى ئەوانە تەنيا فرىشتەى منن، من و بەس، كەسى تر نايانينىت، يەعنى داواى لىيورندەكەم ناتوانم فرىشتەكانت نىشانبدەم... واى زۆر عەيب بوو، زۆر عەيب بوو، من نەمزانى بۇ كۆيم دەبەن، وەك عادەتى هەمىشەى خۆم بە زەردەخەنەى جوان مىوانەكانم والىكرد خەياليان بۇ شتى خراپ نەچىت، گووتم «بزائم ئەمانە چىيان دەويت». لەدەرەو وەى دنيا خەرىك بوو تارىكدەبوو، من لەگەلياندا پۇيشتم، بەدەورى خانووەكدا پىچىكيان پىكردەو، منيان برده ژوورى زەخىرەكەو، لەو وەى رايانكىشامە ژىر زەمىنەكەو. لەو وەى شتىك هەيە كە بۇتى ناگىرمەو، يان ئەمرۆ بۆت ناگىرمەو، لەوانەيە جارىكى ترو لە كاتىكى تردا بۆت بگىرمەو، بەلام سویتند دەدەم بە چاوى داىكت، بە

ھەرچى شتىك كە ھەزەت لىيەتى و خۇشتدەۋىت ئىستا داوام لىمەكە ئەو نەپتىيەت بۇ ئاشكرابكەم، لە بەرئەۋەى ناتوانم بۇتى ئاشكرابكەم... ھەر چىبەكم بەدەيتى پىت نالىم. نا... نا، خۇت ھىلاك مەكە. لەو ژىر زەمىنەدا بۇ يەكەمجار تۇم بىنى، سەرتاپاي گىانت خۇين بوو، بەلام شەبەنگىكى روناك لە دەورت بوو، ۋەك مەشايەخ و قەدىسەكان، لەسەر قەرەۋىلەيەكى كۆنى فەرامۇشكرادانرابوويت... ۋاى چەند جوان بوويت، چەند بەزەيم پىاتا ھاتەۋە. لە ھىكايەتەكاندا بىستبوم كە ئەمىرەيەكى خەوتوو بە ماچ وريا دەپتەۋە، يان ئەمىرىكى برىندار ماچ زىندوۋىدەكاتەۋە، تۇم ماچكرد، بەلام زىندوو نەبوۋىتەۋە. دەستم لەدەستتدا مردبوۋىت... سەھۇلى سارد چۇنە ئاۋابوويت. نەمدەزانى چى بكەم، لە پەشۇكان و سەر لىشئواندا دكتور موساى بابەكم بىر نەبوو. ئا من بىرم خراپە، بەتايىت كە شتىكى ئاۋەھا گەرە بىنم، ئىتر ھىچم لە بىرنامىنىت، مەپرسە ۋا سەرم لىدەشئويت دەست و قاچى خۇم بۇ جىنانكرىتەۋە، كە ئەم پىرەمىردە پۇج سووكەم كەۋتەۋەياد. ۋەك با ھەلمبگرىت، ۋەك شەپۇلىكى سىحرى بمخاتە سەر دەستى خۇى ئاۋەھا فرىم، نازانم بە چەند گەپشتمە ئىرە. نا. نەدەكرا تەلەفونى بۇ بكەم... ئا، تەلەفونەكە لە پرتەقالى سېى لە جىكايەكدايە كەس ناتوانىت دوو قسەى لىۋەبكات، يەعنى تىمدەگەيت، كەر تەلەفونم بكردايە ھەموۋيان دەيانزانى، ھەموو دەيان پرسى «دكتور بۇچىبە؟ كۆيت دىشى؟ بابت شىلم؟ ۋەختى عادەكەتە يان نا؟». ئا ۋەب لەالمىن، بەلام ئىستاش بىرم نىبە چ سىحرىك منى ۋەھا خىرا گەياندە مالى موساى بابەك، كە ۋەك عادەتە بەدەكەى خۇى، بە دەرىپتەكى كورنەۋە دانىشتبوو، ھەرۋەك ئىستا مىشى لە خۇى دەردەكرد، كىتپىك، دەستنوسىكى بەدەستەۋەبوو... ھا ۋا سەپرممەكە، مىش زۇر دەخوئىمەۋە، زۇر لە دكتور بابەك زىاترىش، يەعنى دەلىت لە خۇئىندەۋارو شتى ۋا ناچم، ھا بەلام من لەگەل خۇئىندەۋەدا ناكرىم، دواچار لەگەل كىتپدا گرىابىتم لە كۆتايى رۇمانى «پان»ى كىنۇت

هامبسن بوو... ها ئیستا وازیته، من له کویدا بووم.. له کویدا؟». پارچهیهک بوو له ناسکی، پارچهیهک بوو له جوله، که بیدهنگده بوو هموو گیانی بیدهنگ دهبوو، که دهکهوته قسه هموو گیانی قسهیده کرد. من هیند سه رسامانه گویمدهگرت بیرم چوو بووه وه که ئه و حیکایه تی من دهگپریته وه. به لام من له و ته مه نه دا له و کورانه بووم که ناهیلن سه رسامی و شهیداییان ده رکه ویت، ههلبهت دواتر له پرته قالی سهی شته کان ته و او پیچه وانه ده بیته وه و ده بم به یه کینک له زمان درێژه کان له بواری وه سف و ده رخستنی سه رسامیدا. ئه و کات من ته مه نم هه فده سال بوو، دالیا سیراجه دین له سه ره تای بیست و پینج سالی دا بوو، له گه ل ئه وه شدا که میک له ته مه نی خۆی گه وره تر دیار بوو، من بۆئه وه ی په سستیکه م، گوتم «من نازانم تۆ باسی چیده که یته، تا بزانه له کویدا بوویت». موسای بابه ک که به وریایه وه گوینده گرت گووتی «له وه دا بوویت که هاتیت بۆ لای پیره مزیدیک که له هه یوانی ماله کاو له بووه که ی خۆیدا به ده رپیته کی کورته وه، کتیبی ده خوینده وه». دالیا ده ستیکی به قزیا هیئاو گووتی «پاستده که یته دکتور، تۆ زۆر پاستده که یته. من له ویادا بووم که تۆم په لکتیش کرد بۆ سه ر ئه م داماره... ها به لام دکتور سه یرکه خودایه ئیستا چون ته ماشامانده کات، وه ک ئه وه ی ئیمه خرابه مان ده ره هق کرد بیته، به لام قه یناکا، ئیستا گرنه گ ئه وه یه تۆ ده ژیت، من ده مگوت له هه زار رۆح یه کیکیان ده رنابات، وایه ئاختر تۆ خۆت نازانیت، برینه کانی خۆتت نه بینیه. گوئیگره، من تا ئه و شه وه ش باوه رم به م دکتور موسای بابه که نه بوو، که ئیستا هه سته که م هه ردووکتان له پشته وه فیلم لیده که ن... وانیه، هه ردووکتان فیلم لینا که ن؟ به لام قه یناکا، من هه میشه باش بووم. جه لاده ت ئه و پۆژه که دکتور تۆی بینی، نه ترسا، تا ئه و شه وه ش من به پیاویکی گرینۆکی ترستۆکم ده زانی که له ترسی دونیا رایکردۆته ئه م شوینته چه په که وه، باوه ریشم وابوو له حه بی مه نعی زگ پرپوون و ده رمانی ئه نقلۆنزا زیاتر هیچی دی نازانیت. من ئه و

شەو بەرنامەم ھەبوو، دەبايە برۆيشتمايە، بۆئەوھى كەس شك لە ھيچ شتىك نەكات، نەدەبوو لەوئى بمابايەتەو، دواى ئەو، نەمدەتوانى سەيرى تۆ بكام دەمريت، كە درەنگ وەختىك گەرامەو دكتور چاوەروانىدەكردم و گووتى: دەژى، ژيانى وەكو خەلكى تر ناييت، بەلام دەژى، ھەميشە شتىك لە مەرگ لەگەل خۆيدا دەھينيتە ژيانى زىندووەكانەو، شتىكىش لە ژيان دەبات بۆلاى مردووەكان. ئەو وايگووت... دكتور بابەك كە خۆى ئەو تا لە بەردەمماندايە، ئەو وايگووت. من و ئەو پىكەوتىن كە ھيچ كەس نەزانيت تۆ لىرەيت، تۆ پىكەوتىكى سەير، بىگومان پىكەوت، پىكەوت و ھيچى تر پرزگارىكرديت، نازانم لەوانەيە پىكەوتىش نەبيت، خودا دەزانيت يان نەھينىيەكى تر، ياخود شتىكى تر كە من ھيچى لەسەر نالىم... گويم لىنگرەو ھيچ قسەيەكى زياد مەكە، ناييت لەمشارە بچيتە دەرى، ناييت كەس بە برىنەكانت بزانييت، تىدەگەيت من ئىستا دەزانم چى دەلىم و چۆن وادەكەم بتوانيت لىرە بژيت، تىنگە، من ئەو ھەفتەيە لە پايتەخت تەنيا بىرم لە تۆ دەكردەو، بەيانيان كە لە ئوتلەكەدا بە تەنيا بەرچايم دەخوارد بىرم لای ئەو بوو چى بۆ تۆ بكام، چۆن وابكام بژيت. ئا، دكتور بابەك، پياو مەزنەكە، پياو عاقلە شىرىنەكە، دەمبوريت، دەمبوريت، من ئاوەھا نەخۆشكى سەختم بەسەرتا جىھىشت، بەلام تۆ بە دلى گەورەى خوت، ھەموو شتىك جىبەجىكر، زياتر لەوھى كە پىويستە... خودايە من بەس لەو دەترسام يەككىك پىويستىيەكى بەو شتە شكاوانى ژىر زەمىنەكە بيت و لەوئى بۆى بگەرىت. ئىستا سوپاس بۆ خودا، سوپاس بۆ ئەو فرىشتە چكۆلانى، ھەموو شتىك باش دەروا... ئا، چەند غەمت دامى، چەند غەمت دامى».

ھەستاو دەستىكى بە كراسەكەيدا ھىناو گووتى «دەبيت ھەموو وايزان كە تۆ كورپى پورى منيت، تۆ لەمروو كورپى پورى منيت، كە ھيچ كەست نىيە بە خىوتبكات، ئا، گوپىگرە، گوپىگرە تۆ ھيچ قسەناكەيت، تىدەگەيت،

تۆ هيچ قسه ناكهيت، من هه موو حيكايه ته كه ده گيرمه وه، تۆ وهك كه مژه زه رده خه نه يه كي گيلانه ده گريت و هه موو شتيك بۆ من جينه هيليت. ئه ي چون من زمانى ئه مانه ده زانم، ئيستا نازانى چهند خوشحالم كه كچانى پرته قالى سېي نه يانزانى تۆ له وي كه وتوويت، شاه ئه وه مه خزنه چهنده باشه، چهنده باشه... دكتور بابك، دووباره سهر ئيشه يه كي زورم هه يه. دووباره به ئاسانى خه وم لى ناكه ويت، بيرت نه چيت كه تۆ كورې پورى منيت، ليره يت بۆ ئه وه ي ببيت به مؤسيقار، ئه ي دكتور بابك حه به كانم، كه ميك حه بى سهر ئيشه ي ترم ده ويت، رۆژيكي ته واو به م ده رده ئيشه وه ديم و ده چم، گنژده خوم، ئه مسه ره وه سهر ده كه م، به لام بيرم نييه حه به كانم بخوم. من خراپترين نه خوشى دونيام له به رده ست خراپترين دكتورى دونيادا، هه رواده يت... هه رواده يت، ئيمه له خراپترين رۆژگارى دونيادا له خراپترين مه مله كه تى دونيادا ده ژين، ده ته ويت چون ده رچين، ها... چون؟ دلى من بيرت نه چيت كه ئاگات له خوت بيت. زور ئاگات له خوت بيت، خه فه تى ترم نه ده يتى، تۆ نازانيت چهنده خه فه تت دامى».

له به رده رگاي ژوره كه دا وه ستاو و به جوړه ده نكيكي تر گووتى «تۆ شاهيديت، تۆ ته نيا شاهيدى زيندوويت، له هه ر جيگايه ك بتبينن ده تكوژن». واى گووت و له ده رگاي ژوره كه چووه ده رى و بيمالاوايى پوى، ئه وه كچيك بوو هه رگيز مالاوايى نه ده كرد، هه لده ستاو ده روى. من هه رگيز نه مبينى بۆ جار يكيش چيه خودا حافىز بيكات، كه ليمده پرسى بۆ خودا حافىزى ناكه يت، به په نجه ناسكه كانى چه ناگه ي ده گرتم و ده يگووت «بۆ خودا حافىزى بكه م، گولى گول، بۆ هه ر كوئى بچم هه ر ديمه وه بولات». ئه وه رۆژه من و دكتور بابك به ته نيا له ژوره كه دا مايه وه. دكتور بابك ته ماشاي منى كردو گووتى: «كوپه برينداره كه م، ئه مه يه داليا سيراچه دين، ئه مه يه. من ناتوانم وه سفى كه م هه چ قه له ميكيش ناتوانيت وه سفى كات. هه نديجار له شيتيك ده چيت ئيستا له شيتخانه رايكرديت،

هەندىجارىش لە فەيلەسوفىك دەجىت شەوورپۇژ نوقمى بىرکردنەوە بىت.»
 دكتور بابەك دەبوايە جارىكى تر ئەو شتانەم بۆ كۆپكاتەوە كە داليا بەو
 جۆرە باسىکرد. يەكئىك منى بەرەو ئەو ژىر زەمىنە بردبوو، كى؟ نازانم.
 ئاخۆ فرىشتەكانى داليا بوون ياخود دەستىكى نەناسراوى تر؟ ئەوئىش
 نازانم. بە ھەرحال لە ەسرىكى درەنگدا من بە زامدارىيەكى سەختەوە
 لەو ژىر زەمىنەدا بووم. من تاكە زىندووويەك بووم لە قەسابخانەيەكى
 گەورە دەرچووبووم، تاكە زىندووويەك بووم لە ناو دەيان ھەزار قوربانىدا
 پزگارم بووبوو. دكتور دەيزانى چى پروودەدات و من نەمدەزانى، داليا
 سىراجەدىن دەيزانى چى لە بىابانەكان و دەقەرى چۆلى ئەو ھەرىمەدا
 پروودەدات و من نەمدەزانى، من قوربانىيەكى بچوك و نەفام بووم كە
 نەيدەزانى لە كوئىداو بۆچى و لەگەل كىدا دەمرىت. دواچار لە ژىر زەمىنىكى
 فەرامۆشكراودا، دواى چەندىن پۇژ بىھۆشى وريادەبوومەو، دكتورىكى
 دەربەدەر و تەنيا لە خۆلى زەردى شارىكى ئەفسانەبيدا منى پزگاردەکرد،
 ئىستاش دەبايە بىم بە كورپى پورى داليا سىراجەدىن كەئەوئىش بىكەسىكى
 ترى ئەم سەرزەمىنەبوو. ئەوئى ئەو كات تىنەگەيشتم ئەوئەبوو چۆن داليا
 سىراجەدىن دەزانىت من دەتوانم مۆسىقا لىبەدم؟.

ئەو پۇژە دكتور موسا دەستى خستە سەر دەستم و گووتى. بۆ ئەوئى
 نەترسىت، بۆئەوئى دۇنيابىت كە من ھاوړى تۆم، نەئىبىيەكت پىدەلیم كە
 ھىچ كەسى تر نايزانىت، تەنيا تۆ و داليا سىراجەدىن دەيزانن. واىگووت و
 دەستى گرتم و بەرەو ژوورىكى دىكەى بردم كە يەكەم جارم بوو پى
 تىخەم.

بهشی سیھم

ئەو جیھانەى موسای بابەک نیشانیدام، ھەمیشە لە خەیاڵمدایە، سالەھای سال نەیتییەکەیم پاراست و لەگەڵ خۆمدا گێرام، بە جۆریک لە جۆرەکان ئەو جیھانە بوو بە بەشیک لە من و من بووم بە بەشیک لەو جیھانە. موسای بابەک بیست و پینج سال بەر لە ھاتنى من لەوئ دەژیا، وەک ئەوھى لە ئاسمانەوھ ناردبیتیان کۆمەک بە دروستبوون و گەرەبوونی ئەو ئاوەدانییە بکات. بوونی ئەو لەویدا وینەى جیگایەکی راستەقینەى دابوو بە شوینیک ھیچ کەس ئامادە نەبوو وەک شوین تەماشایبکات. زەمانیک کە دکتۆر بابەک دەگاتە ئەوئ، کورپیکى گەنجە تازە لە «پەیمانگای شاھانەى بەریتانى» پزیشکى خویندووەو گەرەتەوھ بۆ نیشتمان. پیاویکە نیوھ کۆمۆنیست، نیوھ بۆرژوا، نیوھ ئیماندار، واتە شتیک لە ھەستى سۆسیالیستى، شتیک لە شانازى و غرورى بۆرژوايانەو شتیکیش لە دلەراوکیى دینى تىدايە. کە دەگاتە ئەو دەفەرە جگە لە جانتایەکی چکۆلانە زیاتر ھیچى تری پئ نییە، لە بنکەیکى تەندروستى بچوک و خالیدا نیشتەجى دەبیت، ئیشى ئەوھى نەخۆشەکانى ئەو دەورووبەرە تیماربکات، پۆشنییرییەکی گشتیش دەرھەق بەو نەخۆشیانە بلابکاتەوھ کە بە ھۆى گەرماو ئاوى پیس و جووتبوونی جنسییەوھ بلادەبنەوھ. کورپى ملیۆنێریکی کوردە کە ھەمیشە لە پایتەخت ژیاوھ و لە ژێر دەسەلات و پەحمەتى باوکیدا گەرەبووھ، تا دەگاتە زانکۆ بە کوردییەکی تیکشکاو قسەدەکات، لە مندالییەوھ فیزبووھ بەو کوردییە شکاوە لەگەڵ خۆیدا بدویت، چونکە باوکی نەبیت ھیچ مەخلوقیکى دیکەى نەبیینوھ ئەو زمانەى ئەو بدویت، سەردەمانیک پینوایە کە کوردی زمانیکە باوکی داپھیناوە بۆئەوھى کەس لەو جینۆانە تینەگات کە دەیخاتە نۆ رستە عەرەبییەکانییەوھ. لە لەندەن بۆ یەکەمجار

يەككىك لە ھاۋرىكانى دوو كچى جوان بەلام دەموچاودرىژى نىشاندهدات و پىئەدلىت ئەوانە كوردن. كە دەگەرپىتەو، ئەو خەيالە لەسەرياپەتى كە كورد نەتەو، يەك دەموچاويان بە جورىكى ئاناساى وەك سەرى فىگەرى ھەندى لە تابلۇكانى مۆدلىيانى درىژە، ئەو وىنەيە لەگەل خۇيدا ھەلدەگرىت و بەرەو باكوور سەفەردەكات، كوردستان لە خەياليدا زەوييەكە مەخلوقگەلىكى لە بابەت وىنەكانى مۆدلىيانى ئاۋەدانىانكردۆتەو. ھىندەى بەدواى ئەو جوانىيە شاردراروھەدا بەرەو باكوور دەكەوئتە پى بەدواى كورددا ناگەرپت. پۆژى يەكەم لە سەفەرەكەيدا تووشى ئاۋمىئىدبىيەكى كوشندە دەبىت. لە جياتى ئەو ھى كۆمەلىك بوونەو ھەر بىيىت كە لە فىگەرەكانى مۆدلىيانى دەچن، خەلكىك دەبىيىت پىر لە مەخلوقاتە برسېيەكانى برۆگل و پەتاتەخۆرەكانى قان كوڤ دەچن. بۆ ئەو ھى ئەو وىنەيەى لا نەشيوئت، كۆمەلىك كىيى كوردى دەگرپت و بەپەلە دەگەرپىتەو بۆ پايتەخت. لەوئ لە خەستەخانەيەكدا دەبىتە پزىشك، بەردەوام لە ناو پزىشك و برىنپىچ و سستەرەكاندا باس لە پۆلى ھونەر دەكات لەسەر پاشەپۆژى مرۆف، لە قسەكانىدا بە جورىكى سەير گەرەيسى كۆمۇنىزم و گەرەيسى خودا تىكەلاودەكات، بەلام وەك كۆمۇنىست يان زاھىد ناژى، بەلكو پىر وەك بۆرژوايەك دەژى كە لە ئاھەنگ و گەلەرىي و ئىۋارە شىعەرىيەكاندا بە مىلىكى بارىك و بۆينباخىكى درىژو قۆزىكى كورتەو كە ھىندى ھىندى بەرەو پووتانەو دەپوات دەردەكەوئت. سامانىكى مەزنى لە بىندەستدايە تەنيا لە يەك شتدا سەرفىدەكات، كرىنى تابلۇى سەير سەير كە كويانندەكاتەو تا پۆژىك مۆزەخانەيەكى ھونەرىي تايبەت دابمەزىنئىت بە ناوى مۆزەخانەى بابەكەو. ئارەزووى ھەرە گەرەى كۆكردنەو ھى پەيكەرى چكولەو تابلۇى نوئ و ئىشى دەستە. پەيوەندىيەكى ھىمن و دۆستانەى لەگەل ھونەرمەندە شىۋەكارەكاندا دروستدەكات، لەگەل ھەر يەككىياندا جۆرە پەيوەندىيەكى ھەيەكەسى دىكە لە وردەكارىيەكانى نازانىت. كە كودىتاي شوبات

پرووده‌دات، له دواى يازده سعات له كوشتنى «قاسم» پاسه‌وانه ناسيوناليسته‌كان كه ميليشيايه‌كى درنده‌ى كوديتاچيه‌كانن، ده‌دهن به سهر ماله‌كه‌يدا، تابلوكانى ده‌سوتينن، په‌يكه‌ره‌كانى ده‌شكينن، خوښى په‌وانه‌ى زيندانتيكى گه‌وره‌ده‌كهن كه پره له شاعيرو شيوه‌كارو موسيقار. هم‌موويان به تومه‌تى كومونيزم گيراون و هم‌موويان چى ده‌سنتوس و تابلوو ناميزيان هه‌يه سووتينراوه، دكتور بابك له ناوياندا هه‌نديك له هاوپتيكاني خوځى ده‌ناسيته‌وه. ميليشيا فاشيستته‌كان كه برياريانداوه پايته‌خت له كومونيزم پاكبكه‌نه‌وه شه‌وى په‌كهم له هه‌مان ښو قاوشه‌دا كه ښو تيا ديله سى و سى كه‌س تيربارانده‌كهن، هه‌نديكيان هاوپتي ښو دكتوره كورته‌بنه مل باريكه‌ن كه له زيندانش كراسيكي سپى و بويىباخيكي زور دريژى له ملدايه، دكتور بابك له ليستى دووه‌مدايه كه ده‌بيت ده‌مه‌و به‌يان تيربارانكريت. به‌لام موعجيزه‌يه‌ك كه عاده‌ته‌ن توشى دكتوره‌كان ديت و له ژيانى زور له پزيشكه‌كاندا دووباره‌ده‌بيته‌وه، موساى بابك له مردن رزگارده‌كات. ښو ویش برينداربوونى مندالى په‌كيك له پاسه‌وانه‌كانه له پيكادانتيكى لابه‌لايى سه‌رشه‌قامه‌كانى پايته‌ختدا، منداليك ناوى «عه‌واد پيكابييه» كورى په‌كيك له سه‌ركرده خوښيږه‌كانى كوديتايه. ته‌مه‌نى يازده‌ساله‌و باوكى بردويى تا له مندالييه‌وه فيزى راوكرنى كومونيسته‌كانى بكات، له پيكادانه‌كاندا گولله‌يه‌ك به‌ر قاچى ده‌كه‌ويت و گولله‌يه‌كى دى له شانويه‌وه به‌ره‌و شوښيكي ناديار له سينه‌يدا ده‌بيريت. باوكى ده‌يه‌ويت رزگاربيكات، به‌لام خه‌سته‌خانه‌كان زورى داخراون، ښه‌وانه‌شى كه كراونه‌ته‌وه بى دكتورن. باوكى كه ده‌بينيت منداله‌كه‌ى ده‌مريت، هيج چاره‌يه‌كى نويه جگه له‌وه‌ى له ښو زيندانه‌كاندا دكتوريك بدوزيته‌وه، كوپه‌كه‌ى بو زيندووبكاتوه. دوو سعات به‌ر له تيربارانكرنى ده‌سته‌ى دوهم، پاسه‌وانه‌كان دكتور بابك بانگه‌ده‌كهن و له‌گه‌ل خوياندا ده‌بيهن، سه‌ره‌تا دكتور پيوايه بو كوشتنى ده‌بن، چهنډ جاريك شايه‌تومان

دهه‌ئیت و داوای لی‌وردن له گونا‌هه‌کانی خۆی له خودا ده‌کات، به‌لام که سوار ماشینیکی ده‌کن و به خیراییه‌کی شیتانه به شه‌قامه خالی و تاریک و پتچاوپتچه‌کانی پایته‌ختدا، که نه کاره‌باو نه‌روناکی خودا تیا‌یانداندره‌وشیته‌وه ده‌یفرتین، تیده‌گات بۆ سه‌ر برینداریکی ده‌بن که ژیان و مردنی ئەم به ژیان و مردنی ئەوه‌وه گریندراوه. دکتۆر بابەک که منداله‌که له مردن رزگارده‌کات، خه‌لاتی ئەوه‌یه به دوو پاسه‌وانی فاشی ده‌یگه‌یتنه‌وه ماله‌وه و پینده‌لین : پیروژ، ئەمجاره نامریت. له پشته‌وه ده‌رگاکه‌ی له‌سه‌ر داده‌خن و پینده‌لین: دکتۆر باش بخه‌وه، مه‌یره ده‌ری، ئەگه‌رچی کۆمۆنیسته‌کان هه‌موو کۆری قه‌حبه‌ن، به‌لام تو ئاگات له خۆت بیت، له‌وانه‌یه هه‌ر ئەمشه‌و پتۆیستمان پیت بیته‌وه. دکتۆر ده‌بینیت ماله‌که‌ی ویرانکراوه، چی تابلۆو په‌یکه‌ریک له‌و ماوه‌یه‌دا کۆیکردۆته‌وه هه‌موویان شکاون، ئەرشیفه‌ تایبه‌تییه‌که‌ی خۆی سووتیتنراوه، که مانچه‌و چه‌لۆو ئۆکۆردیۆنه‌که‌ی شکاون، ده‌یه‌ها کاری هونه‌ری قه‌شه‌نگ میزیان به‌سه‌ردا کراوه، قوونی بۆگه‌نیان به جانفازی تابلۆکان پاکردۆته‌وه. دکتۆر ده‌زانیت، ئەوه‌یه که‌مجار و دواه‌مین جار ناییت به‌عسییه‌کان گوو به‌سه‌ر هونه‌ردا ده‌کن. ئەوشه‌وه دکتۆر ناخه‌ویت، به‌سه‌ر یادگار شه‌یرین و جوانه‌کانیدا ده‌گری، به‌سه‌ر یادی ئەو هاوپتیانه‌دا که له ژوره‌که‌دا له‌گه‌لیدا بوون و ئیستا له ژیر خاکدان، ده‌زانیت ئەو ولاته ئافه‌تیکی ترسناک پروی تینکردوه، ئافه‌تیک پشه‌کان و میژووی له‌و شه‌وه کۆنتره، داهاتووو پاشه‌پۆژیسی له‌و شه‌وه دریزتره. دکتۆر موسا هه‌ر ئەوشه‌وه بریارده‌دات که مه‌نفایه‌کی دور بۆ خۆی هه‌لبژیریت، دور له هه‌موو ئەو جیهانه ترسناکه، دور له درنده‌یی فاشییه‌کان و ترسنۆکی کۆمۆنیسته‌کان، به‌لام نازانیت بچیت بۆ کوئ. نایه‌ویت بگه‌رپته‌وه بۆ له‌نده‌ن، نایه‌ویت چاریکی تر ئەم ولاته جیهیلیت، به‌لام له‌و شه‌وه به‌دواوه ناشیه‌ویت تیا بژی. سه‌ره‌تا ده‌یه‌ویت بپرات بۆ باکوور، بیر له‌وه‌ده‌کاته‌وه په‌یوه‌ندیبکات به شۆرش‌گیره

کوردہ کانہوہ لہ چیاکان، بہلام نازانیت ٹہوان چوں پیشوازی لہ دکتوریک
 دہکن کہ ہیچ شتیک لہ خہیالیدا نیبہ ٹہوہ نہبیت پوژیک لہ پوژان
 مؤزہخانہیہکی ہہبیت خہلکی لہ مسرہو سہری دونیاوہ پووی تیکن۔
 بہلام دکتور دہزانیت لہو تیکچوونہ ترسناک و شپرزہیہدا ماوہیہکی زوری
 دہویت تا یہکیکی باوہپیکراو دہدوژیتہوہ لہ ریگاہیہوہ نامہ بؤ شوپش
 بنیریت، خہیالی و ابو نامہکی ریگاہیہکی دریز دہپریت، بہ چہندہا چہی
 بہرزو دہشتی کاکی بہ کاکیدا دہروات، لہسہدان گوندی سہر پیکادا
 دہوہستیت، قاسید لہ دوائ قاسید دہیدہنہ دہست یہک تا دہگاتہ دہست
 سہرائی ہرہ گہورہی شوپش، لہوانیہ لہ دوورترین و عاسیتیرین جیکای
 ناو شاخہکانیشدا بگاتہ دہست ٹہو پیاوہ ٹہفسانہییہی کہ پیندہلین بہرزانی۔
 ٹہو ہفتانہی دوائ کڈیتا، دکتور موسا لہ مال نایہتہ دہری، بہ
 جہہنہمیکی پوچی و دہرونیدا تیدہپہریت، شیوہی نیگاو پہفتاری
 دہگوریت، دوائ سہ ہفتہ کہ بہ ریشیکی دریز و سہریکی تہواو
 پروتاوہو جووتی چاوی ماندوہوہ دیتہدہری کہس نایناسیتہوہ۔ دکتور
 موسا بہردہوام لہ خہیالیدیہ نامہیہک بؤ شوپش بنوسیت، بہلام پوژ
 دوائ پوژ دوایدہخات، تا دواچار ہرگیز ٹہو نامیہ نانیریت، کہ دہگہریتہوہ
 بؤ سہر وہزیفہکی خوی، لہ یہک لہ گرنکترین خہستہخانہکانی
 پایتہختدا نوسراویکی پہسمی چاوہروانیدہکات، کہ فہرمانی گواستتہوہیہتی
 بؤ جیکایہک لہوبہری فورات، قول لہ باشووری دوردا، بؤ جیکایہک
 ناوی «بنکہی سہرپہرشتی و پاراستنی تہندروسیتیہ بؤ خورئاوای
 فورات». بنکہیہک لہ ناو ٹاوہدانییہکی توزاوی ناو بیاباندا خہوتوہ،
 بایہکی ساردی زستانہ تینالاوہ، بایہک دکتور موسا لہ شہوہ ہرہ
 ساردہکانی لہندہنیشدا ہستی پینہکردوہ... لہوی فہرمانہریکی پہشی
 گہورہ، بہ دہنگی سہرؤک خیلکی عہرہبی ناو بیابانہوہ، لہ ژووریکی
 داروخاودا پیشوازی لیدہکات و پیندہلیت «غہم مہخو ہاوپیم، تو یہکہم

دكتور نيت له پايتهخت دوريان خستيتته وه. فرمانه كه وايه بتدهم به مسته وسه فيكي تازە، كه ده بيت خوت داييمه زرينيت، له جيگايه كي بيناودايه، له شوينتيكايه به ئوتومبيل چەند سه عاتيك ليره وه دورە، هينده ي شوفيره كه مان هاته وه ده تيرم، ئو له هر كهس باشتر ده زاني ده كه ويته كويوه... راستت ده ويته، جيگايه كه له سه ر نه خسه نييه، شوينتيكه هه ندي ده له به ده وي و سه ماچي قه ره چ و ژناني نيرخوري سه حرا دروستيانكرده. شوين نييه، عه زيزم شوين نييه، به هر حال دكتور هيوادارم خوش له جه نابتان بگوزهره يت، ئەگەر ئاره زوتان له كه يف بيت شوينتيكي خراب نييه، تو كومونيسي وانييه؟ هاوړيم له به يني خوماندا بيت، كومونيسه كاني ئەم ولاته كوشته ي ژن، ئەها ده رديكه پنده چيت له گل كتبه كاني لينيندا چووبيته خوئينانه وه، من جيگاكه بو دكتور يكي كومونيسه به شوينتيكي خراب نازانم. بمبوره ئاوا به ره و پوو قسه ده كه م، به عني چاوم له چاوتدايه و هه موو شتيك ده ليم، به لام من خوم له حيزبدا بووم ئاگادار بووم شته كان چون ده روات. كي هه يه له حيزبدا نه بوويته؟ به لام به ريز له وه گه رچ، ئيشي ئيوه ئه وه يه جگه له ده رمان و پشكنين و تيمار كردني ئاسايي كه ميك فيزي خو پاراستنيشيان بكن. دكتور ده زانيت خو پاراستن چەند گرنگه؟». دكتور موسا كه له وه ماندووتره ئاره زوي هيج گفتوگو و قسه يه كي هه بيت، بيته وه ي وه لامي ئه و پياوه بداته وه داواي ليده كات بواريبدات تا شوفيره كه ديتته وه، له بهر ده گاي ژووره كه له سالژنه كه داو له بهر يه كيك له په نجه ره كاندا چاوه روانبكات. دكتور به خوي و جانتايه كي چكولانه وه له سه ر كورسييه كي ره ق داده نيشيت و چه ندين سه عات له په نجه ره كه وه سه يري ئه و ئاسمانه سووره ده كات كه يه كيك له تابلوكاني ئيدوارد مؤنشي به يادا ده هيتيته وه كه پوژيک له يه كيك له پيشانگا گه رو كه كاندا بينيوي. بونتيكي سه يريش كه بوني ئالوده بووني فوراته به گل و خول و به ردي ده يه ها چي اي دور، له جه سته ي هه موو ئه و نه خوش و فرمانبه رانه ديت

که به رده و ام خوځيان ده که ن به ژورداو ده پونه ده ری. دکټور موسا ټو پوژه له بهر ټو په نچه ریه دا بویه که مجار له هه موو ژيانیدا هه ست به ته نهاییه کی قول و بیین ده کات، هه سته دکات هیچ شتیکی نییه بوی بژی. هیچ یه که له که سوکاری خوځی ناسیت، هه سته دکات هیچ یه که له هاوړی که چه کانیشی به قولی و راستی خوځیانویستوه. که سیکي نه بوو له دوی بگری، که سیکیش نه بوو ټم هه سره تی بو بخوا. پیشی و ابوو تا ټه مړو چی ژیانیک له و شاره گه و رانه دا ژیاوه هه مووی به هه دهر رویشتوه. ټو دیمه نه تلغ و غه مگینه ی ناسمان وه که ناوینه یه کی چکوله بو ژیان و ته نهایی خوځی ده بیینیت. ټیستاش ټه و تا چاوه روانی ماشینیک ده کات هه لیگریت و بییات به ره و شوینیکی نادیار له و بهری فورات.

ټو پیاوړکی بیچاره نه بوو، سامانکی هیند زوری هه بوو به شی ټه وهی ده کرد بیته وهی کاربکات هه موو ژیانی شادومان بژی. به لام دواچار ده یویست له و کوډیتاچییه درنده رابکات که ولاتیان گورپیووه هه وزیکی گه وهی خوځن، له ده ست ټو بیماناییه گه وره یه ی ژیانیش هه لیتت که تانه و کاته قول له گیزه نه کانیدا ونبوو بوو.

که ده مو ټیواره یه کی درنگ گه یشته ټو ده فوره، له کومه له ده واریکی کچه ریی و چند خانووییه کی داړخواو به و لاهه هیچی تری نه بیینی. ماله کان هه موو تاریک و پرووت و چکولانه بوون، کچیکی مندل به لایتیکه وه پیشوازیکردو به ره و مالی خوځیان پیشیکه و ت. هیچ شتیکی له و گونده دا نه بوو، نه درخت، نه شه قام، نه روناکی، به لام له یه که م شه وه هه ستیگرد له وئ دوو شت زور باو و بهر بلاون، نه خوځشی و ته نهایی. دکټور موساش سه روکاریکی دریزی له گه ل هه ردو و کیاندا هه بوو. هه ر له یه که م شه وه هه ستیگرد ټه وئ ټو زمینه دیرین و ونه یه که ټو له مندالییه وه بوی ده گه ریت. پیده چیت زور زوو ټو بریاره ی دایتت له وئ بژی، له ماوه یه کی کورتدا خانوویه کی چکولانه بو خوځی دروسته دکات، که

سال دواى سال نه خشه کهى و پروبه ره کهى ده گوریت، به لام هر له بناغى یه که مجارییه وه، بیر له و پرؤژه خه یالییه ده کاته وه که دهیه ویت زینده گی خوی بؤ تر خانبکات. له یه که م پاچی بناغه که یه وه بیرى لای ئه وه یه چون بیکاته موزه خانه یه کی ناوازه و گوره، به لام موزه خانه یه کی نهیتی، تا هر کاریکی هونه ری که له سر زه وی جیگایه کی ئه مین و سه لامه ت نادؤزیته وه له وی له و موزه خانه سهیره ی ئه ودا جیگای بیته وه. دکتور موسا له گه ل بناغى خانوه که دا، درگای سهردابیکى نهیتی داده مه زرینیت که جگه له خوی هیچ که سیتی دی ده روازه کهى نازانیت، له وسه ریشه وه ئه و درگایه له ناو زنجیره یه ک ژووری به نیو یه کچوودا به جوریک ونده کات دؤزینه وه ی ئه ستم بیت. که بریارده دات له و ده فوره دووره دا بمینیته وه، سویندیش ده خوات تورپیکى گوره و نهیتی دروستبکات که له مسه ره و سه ری ولاتا تابلؤ، په یکه رو کاری هونه ری بؤ کؤبکه نه وه. له شه ش مانگی یه که می ئیشکردنیدا ته نیا بیر له هه نده سه ی ئالؤزی ئه و ماله ده کاته وه، دهیه ویت پتر له عیاده ی دکتورپیکى غه مگین بچیت که قه در فرییدا وه ته باشووری خؤرئاوای فوراته وه. چه ند ژووریک بؤ کتیبخانه یه کی گوره جیده هیلیت، که پرینده کات له کتیبى بایؤلؤژی و پزشکی. هه فتانه سه فه ری پایته خت ده کات، سه فه ری به نده ره بچوکه کانی باشوور ده کات، هه ندیجار ده په ریته وه بؤ کویت و میرنشینه کانی لم و مرواری له رؤخی که نداودا. سه ره تا ته نیا جیهانی سه ره وه ی ماله که ی دروستده کات، ته نیا ژووره کان، پارپه وه کان، ژووری پشکین، ژووری خه وتنى نه خوش، که له سه فه ره کانی ده که ریته وه هه موو جاریک ژماره یه کی گوره کتیبى هه مه ره نگى ئینگلیزی له گه ل خؤیدا ده هینیت. له رینگای ئه و ناسیاوانه وه که له پایته خت ده یانبینی، خه تیکى چکولانه ش دروستده کات له وئوه کتیب و بلاوکراوه ی کوردی بؤ دیت، که له بهر هر هویه ک بیت، دکتور حه زده کات ئه و زمانه به جوریک فتریت، بتوانیت تیکسته نهینیه کانی خوی پی بنوسیت. له و زمانه دا

که کتیبی کوردی کالایه کی دهگمهنه، دکتور موسای بابک له و سهحرا
 دووردها سهدان کتیبی ناوازه و دهگمهن کورده کاته وه که دواتر ده زانیت ئه و
 تاکه که سیکه توانیویتی بیانپاریزیت. ده بیت بلیم کتیب ئاره زووی هه ره
 گه و ره دکتور بابک نییه، ئه و هیندهی شیتی کاری شیوه کارو گوینگرته
 له موسیقا شهیدای کتیب نییه، که پییوایه هه ندیجار بؤ ماوه یه کی دریز
 مرؤف سه رقالد هکات و کهم جاریش سوودیکی راسته قینه ی هه یه. له هه ر
 شت گرنگتر له دونیادا له لای کتیبی پزیشکی و بایولوژی بوو، که له
 هه موو شتیکی تر قولتر هه نده سه ی ئه م بوونه و هه ره ته نه یه شیده که نه وه
 که ده توانیت له یه ککاتدا له بیابان و سه رشاخ و بنی زه ریاشدا هه لیکات.
 یه که مجار دالیا سیراجه دین رۆمانیکی رۆدیارد کیلینگی پیشکه شده کات و
 له ویوه حه ز له خویندنه وه ی رۆمان ده کات، پیشتر ئاره زوویه کی ئه وتوی
 نییه ئینگلیزیه که ی خوی له خویندنه وه ی تیکستی ئه ده بییدا خه سار بکات،
 دواتریش هه ر پای وایه، تاکه رۆمانی راسته قینه له میژووی مرؤفایه تیدا
 «ئه سلی ژانره کان» ی داروینه. به لام دکتور رایه کی ته و او جیاوازی له سه ر
 هونه ری شیوه کار هه بوو. تابلو شتیکی دیکه یه، یه که یه کی ته و او ته ییه،
 مرؤف به ر له وه ی به عه قل چیژی بکات ده بیت به هه سه ته و هه ره کانی دیکه ی
 هه لیبسه نگیتیت. وه ک تیکستیش نییه هی دی هی دی و پارچه پارچه مرؤف له
 ماناکه ی نزیک بیته وه، به لکو هه مووی به یه کجار له پیشده مته دایه، جیهانیکه
 هه موو دووریه راسته قینه و مه جازییه کانی پیکه وه له به رده م مرؤف دایه.
 هه ناسه یه کی هونه رمه نده که یه، شتیکه به جی په نچه و جی رۆحی ئه وه وه
 راسته و خۆ دیته به رده ممان، هه موو تابلویه ک شتیکی ناوازه و یه ک دانیه،
 هیچ کوپییه ک شوینی تابلو راسته قینه که ناگریته وه، مرؤف ده توانیت
 شیعریک له یاده وریدا هه لگریت، چیرۆکیک ده ماو ده م بگوازیته وه، به لام
 تابلویه ک جگه له خوی هیچ جیگایه کی تری نییه بؤ ژبان، که فه و تا ئیدی
 دروست نابیتته وه. تابلو تاکه شتیکی هونه رییه که له ته نه یه ی و ناوازه بییدا

وەك تەنھایی و ناوازیی مەرۆف وایە. پاراستنی تابلۆیەك وەك پاراستنی مەرۆفێك وەھایە لە كارهسات، بزگارکردنی پەیکەرێك وەك بزگارکردنی ژیانێك وایە لە مردن.

دکتۆر موسای بابەك دواى تەواوکردنی خانووەكەى، دواى دروستکردنی بۆ پینچاوپینچى ئالۆز لە ژوورو كتیبخانە، لە قاوشى نەخۆش و لابوورى پشكین، لە شوینی حەوانەووە شوینی تاییەتى خۆى، لە یەكێك لە ژوورەكاندا، لە بن یەكێك لە قەرەوێلەكانەووە دەرگایەكى تاییەتى دەكاتەووە، دەرگایەك بەرەو مۆزەخانەى خەونەكانى ئەو دەچیت.

ئەو پۆژە كە دەستی منى گرت و بەرەو ژوورێكى تازەو نەناسراو بردمى، هێشتا شتىكى ئەوتۆم لە ئەندازەى ئالۆزو پینچاوپینچى ئەو مالە نەدەزانى، ژوورەكانى دى، لە مالىكى خالى دەچوون كە خاومەكەى دواى پاكردنەووە پێكخستنىكى وردو بە سەلیقە جییهێشتبن، تابلێنى خاوین و بریقەداربوون، بێدەنگ و پوناك. ئەگەرچى زۆربەى پەنجەرەكان بە پەردەى سەى ئەستوور داپۆشراوون، بەلام تیشكێكى نەینى لە ھەموو جینگایەك بوو. بێدەچوو ئەو ژوورانە لە دەرەوێ زەمەن بن، هیچ جۆرە دەنگێك لە دەرەووە نە دەگەیشتنە ئەوى... ھىمىیەكى سەرسۆرھینەر، بێدەنگیەكى قوولتر لە بێدەنگى شەو لەوى بوو. ھەموو شتىك لەو ژوورانەدا سەى بوو، لە ھەندى جینگادا دەیان قەرەوێلەى ئامادەم دەبینى، وەك ئەوێ بۆ شەپىكى نادیار ئامادەكراى، بۆ كارهساتێك كە دکتۆر چاوەروانیدەكرد، ژوور لە دواى ژوور، قاوشى خالى لە دواى قاوشى خالى. وەك ئەوێبوو ئەو پیاووە سالاھى سالاھى بۆ كارهساتێك ئامادەبكات و بیهوێت لەویووە لەو قاوشانەووە دوا كۆمەك بە مەرۆفەكانى تر بكات.

ئەو پۆژە بەر لەوێ بمباتە ئەو ژێر زەمىنەووە، لەسەر كورسىیەك داينام و خۆشى بەرابەرم دانىشت و پىنگوتم «جەلادەتى كۆتر، گوێگرە، ئەوێ ئىستا بۆ تۆى دەگێرەووە، شتىكى كەم نىیە، یارییەك نىیە پیاوێكى

بیر له گهل ژياندا بيكات، ئه وهی ده بیینیت گه وره ترين نهینی ژيانی منه. من تنها له بهر وه پزی و تیمار کردنی ئه م ئافره ته به سته زمانانه له م زونگا و سه حرایه دا خۆم وننه کردوه، به لکو له بهر ئه وهی ئه م جیگایه تنیا جیگایه که ده توانم ئه م خه ونه ی تیا به ینمه دی. گوئیگره کورپی بریندارم، من هه میسه چه زم له وینه و نیگار کردوه، هه میسه... به لام شتیک که وای لیکردم ئه م جیهانه دروستبکه م، ترس بوو له مردن، ترس بوو له وه هیزه ره شه ی دیکتاتوره کان له مرقفدا زیندوویده که نه وه، ئه وه هیزه ی هه موو شتیک له ناوماندا ده کوژیت، له هه سترکردن به خۆمانه وه تا هه سترکردن به ئاده میزاده کانی تر. خۆم ئه وه م هه لبژارد لیره بژیم، هه ر ساتیک بمویستایه ده م توانی برۆم، به لام خۆم ئه م جیگا چه په ک و دووره م هه لبژارد. ویستم لیره وه، له م کونجه ی دونیا وه رودا وه کان ببینم. له ساتیکدا هه ستمکرد ئیشی من تنیا ئه وه نییه ئیشی ئه نسانه کان رزگار بکه م، ئیشی من تنیا ئه وه نییه نه هیلم بمرن، به لکو ئیشی من ئه وه یه نه هیلم شتیک هه یه بکوژریت. جه لاده ت گه رداویکی تاریک هه یه زیان و جوانیمان له گهل خۆیدا ده بات، یادگاریه به کانمان، ئه رشیفه نه ینیه کانی خۆشه ویستیمان، ئه لبومه به که کانمان، سنه و قی تاریکی یاده وریمان، ئه وه ی ده ست و ئه وه ی رۆحمان دروستیده کات. جه لاده تی بریندارم، من لیره وه، له م مالی جالجالوکه یه ی خۆمه وه، له م شوینه دا ده بایه وه ک پیاویک که له گه رده لولودا ده وه سستیت و هه ولده دات هه ندیک شت بگریته وه که با ده یانبات، وه ک مه له وانیک که له لافاوکی پر له زیردا ده سته دات هه ندی خشل رزگار بکات، ئاوه ها بوه ستامایه وه هه ندی شتم رزگار بکردایه. هه موو خه لک تنیا له خه یالی رزگار کردنی خۆیاندا بوون. من دکتوره کانم بینی، ته ماشای زیان ده که ن با ده بیات و هیه نالین. ئه ندازه یاره کانم بینی، کۆشکه کانیان ده روخین و با پاشماوه کانیان ده بات و هیه نالین، هه موو له خه یالی رزگار کردنی خۆیاندا بوون. جه لاده تی کورپی من، ئه وه ره شه بایه خه لکی فیره ده کات تنیا بیر

لە خۇيان بىكەنەۋە، تەنيا فرىيائى ئەۋە بىكەۋن ژيانى خۇيان پىزگار بىكەن، كاتىپىكان نەبىت دەستبەرن و ھاۋرىكانيان لە ئاگر دەربەھىنن، ئىشە جوانەكانى خۇيان پىزگار بىكەن. مەن نوسەرەكانم بىنى، كىتتەكانيان با دەبىيات و بىياك تەماشايان دەكرد. نىگار كىشەكانم بىنى، تابلۇ ۋ رەنگ و فلچەكانيان با دەبىيات و دەۋەستەن لە باڧا تەماشايەكەن. كەس نەيدەتوانى جگە لە ژيانى خۇي ھىچى تر پىزگار بىكات، مەن ھاتمە ئەم جىگا دەۋرە، ھاتمە ئەم كۈنچە كە ھەستەكەم كەمتر لە ھەر جىگايەك گەرداۋ دەبىگىتەۋە، لىرەدا لە پەشەباڧا ۋەستام، سەيرمەكە، ۋەك پىرەمىردىكى پەككەۋتە و دىكتورىكى خەرەفاۋ تەماشاممەكە، مەن بىست و پىنچ سالە بەم بالا كورت و چاۋە ماندوۋانەي خۇمەۋە ۋەستام و شت دەگرمەۋە، ھەناسەي با بىردوۋى مرقۇقەكان، خەيالى لە دەستچوۋى ئادەمىزاد... جەلادەت مەن لىرەدا ۋەك پراۋكەرىك، ۋەك تۇرەۋانىك كە لە باڧا تۇرى خۇي ھەلدەدات، تۇرى خۇم ھەلدەدەم و شت دەگرمەۋە، ۋەك خۇدايەكى چكۆلانەي گىرىكى، دەستەكانم بە باڧا دىرئۇ دەكەم و نىگارى بابردوۋ، مېژوۋى كوزراۋ دەگرمەۋە، ئەۋە تەنيا رىگاۋ شىۋەي شەرى مەن لە گەل ژياندا، ۋەك يەككە لە پىشتى بەرەيەكى دوۋرو دىرئۇ جەنگەۋە ۋەستابىت و ئەۋ شتانە لە ھەۋادا بىگىتەۋە كە لە جەنگاۋەران دەرباز دەبىت. ئا، جەلادەتى كۆتر مەن پىرەمىردىكى ئاۋا شىتەم.. جەلادەتى كۆتر، مەن گەۋرەترىن شىتە ئەم مەملەكەتەم، بىست و پىنچ سال لە مەۋبەر، ھىشتا تۇ لە دايك نەبوۋبوۋىت، دۋاي كۆدېتاي شوبات، مەن شتىكى ترسناكم بەسەرھات... شتىكى ترسناك، ئەۋە ۋاي لىكردەم بىپارىدەم ژيانى خۇم بۇ شتىك تەرخانبەكەم كە كەسى دى بىرى لى نەكردۇتەۋە، ئەۋە مەنى كەرد بەم شىتەي ئەمىرۇ».

دىكتور موساى بابەك ھەموۋ ئەۋ چىرۆكەي بۇ گىرامەۋە، لە چىرەساتى كرتىبەۋە تا ھاتتى بەرەۋ باشوۋرى خۇرئىۋاي قورات. باسى ئەۋ قۇناغە جىاۋازانەي بۇ كەردەم كە ئەم خانوۋەي تىبا دروستكردۋە. لە گەرمەي

قسه كردندا، ههستاو قه ره وێله یه کی جولاندو سه ری ده رگایه کی نهینی هه لدايه وه کووتی «چه لاده تی کوتر، جگه له من و دالیا تا ئیستا هیچ مه خلوقیکی دی، نه چۆته ئه ویدیو ئه و ده رگایه وه، هیچ مه خلوقیکی تر... تو ته نها که سینی دوا ی ئیتمه پیده خاته ئه م مؤزه خانه یه وه، باش گویم لێگره، ئه و رۆژانه ی تیمارمه ده کردیت، منیش ئه و شه به نگه م له ده ورت بینی، ئه و شه به نگه ی که دالیا سیرا جه دین باسیده کات. شه به نگیک له ده وری پیغه مبه ران و په یامهینه کانه. تو رۆحیکی بو ئه وه دروستبوویت شتی گه وره بکه یت. کاتیک ئه و شه وه دالیا سیرا جه دین جیهیشتین و من و تو ماینه وه، من و تو به ته نیا، تو مردبوویت... مردبوویت، به لام رۆحت له وئ بوو، شتیک له تو له هه وادا بوو، شتیک ئه و گه رده لوله تاریکه ده بویست بیبات و من نه مده هیشت، شتیک ره شه بایه کی ترسناک له گه ل خۆیدا لرفی ده دا و من به م ده سته پیرانه م وه ک سیربا زیک شه رم له گه لدا ده کرد. من توند به ژیا نته وه نوسام، ده مزانی ناییت بمریت. من له میژه بو یه کیک ده گه ریم کلیلی ئه م زه مینه ی بده من. من پیرم، وا سه یرممه که، هه ر کاتیک بمرم ده مرم، ده مه ویت یه کیک هه بیته له دوا ی من کلیلی ئه م زه مینه ی له لا بیته... کلیلی ئه م سه ردا به ی که خه زنه ی نهینی ئه م مه مله که ته یه، لێره دا به شیکی گه وره ی ئه م ولاته خه وتوه... لێره دا شتیک خه وتوه که رۆژیک ده بیته ده ری... تا ئه مرۆ که سیکم نه بینیه بتوانم بیکه م به پاسه وانی ئه م نهینییه، که ئه وشه وه تو م به و خوینه وه بینی، تیگه یشتم ئه وه ی که ده توانیت نهینی ئه م مؤزه خانه یه بپاریزیت، ده بیته یه کیک بیت خۆی مردنی بینییته و له تاریکستانی مه رگه وه گه رابیته وه، ته نیا ئه و که سانه ده توانن بین به پاسه وانی ژیا ن که مردنیا ن بینیه».

من تا ئه و کاته به دروستی نه مده زانی ده شیته چی له و سه ردا به دا بیته، ده شیته ئه و پیره چ نهینییه کی هه لگرتییته، که ده رگا که ی کرده وه من

سه‌رداییکی دریژ و ناکۆتام بینی، سه‌رداییک یه‌که‌مجار وا ده‌هاته به‌ر چاوم
بنی نییه، سه‌د مه‌تری یه‌که‌می جیگایه‌کی تاریک بوو، شه‌وه‌زه‌نگیکی هیئد
ترسناک که ده‌شیت هم‌وو که‌سیکی نه‌شاره‌زا و هیچ نه‌دیده به‌ جوړیک
بتوقینیت راسته‌وخو بگه‌رپته‌وه‌وو بیر له‌وه نه‌کاته‌وه به‌رده‌وامیئت. به‌لام ئه‌و
ده‌روازه تاریک و خنکاوه هیچ نه‌بوو جگه له‌ ده‌رگایه‌کی تر بو ترساندن
و سه‌رلیتیکدان، که دواچار دواى زیاد له‌سه‌د مه‌تر ده‌رگایه‌کی ئاسن هاته
به‌رده‌ممان و ئیمه‌ی برده‌ ناو گه‌وره‌ترین گالیری ئه‌م مه‌مله‌که‌ته‌وه... له‌ویدا
من پیمخسته ئه‌و مؤزه‌خانه سه‌یره‌وه که دکتۆر موسای بابک بیست و
پینچ سال به‌ ته‌نیا کاری تیاکردبوو.

گه‌له‌رییه‌کی گه‌وره‌بوو، له‌ هه‌زاران وینه‌و تابلۆ دروست بوو بوو، له
سه‌دان په‌یکه‌ری چکوله‌و نه‌خش و هه‌لکولین و زه‌خره‌فه‌ی سه‌ر ته‌خته.
له‌سه‌دان کاری مینیتۆر و کۆلاج و گرافیک. سامانیکی بیثومار مه‌زنی کاری
هونه‌ریی که دکتۆر له‌ ماوه‌ی بیست و پینچ سالدا کۆیکردبوونه‌وه. کاتیک
چووینه‌ ناو پاراوه‌کانه‌وه دکتۆر به‌ سه‌ره که‌چه‌له‌که‌یه‌وه ته‌ماشایکردم،
که‌میک ناو‌میدی و غه‌م له‌ چاویدا بوو، به‌لام به‌شی ئه‌وه نه‌بوو، ئه‌و
شادی و به‌خته‌وه‌رییه نه‌ینی و قووله‌ی ناو نیگای داپۆشیت. به‌ ده‌نگی
پیاویکی دوو دل گووتی: گوئیگره‌ کوپم، ئه‌مه ته‌نیا دیاری منه، که ده‌رم
ئه‌مه ته‌نیا شتیکه له‌ دوام جیده‌مینیئت. هه‌زاران هه‌زار تابلۆ، کاری ئه‌و
هونه‌رمه‌ندانیه که که‌س نایانناسیت، سه‌یرکه ئه‌مانه به‌هه‌ر هۆیه‌ک بیئت
نه‌یان‌توانیوه کاره‌کانیان له‌ هیچ پێشانگایه‌کی ئه‌م دونیایه‌دا نیشانبدن،
کاری ئه‌و هونه‌رمه‌ندانیه که کۆژراون و ده‌بوو دواى خویان کاره‌کانیان
تورپدریئت و به‌فوتیئت، کاری ئه‌وانه‌یه جیگایه‌کیان نه‌بووه تابلۆکانی خویانی
تیا به‌پاریزن. له‌ هه‌ر جیگایه‌ک تابلۆیه‌ک له‌ مه‌ترسیدا بوو بیئت من له‌وی
بووم. من خۆم نا... نا کوپم، من خۆم نا، من به‌ ته‌نیا نه‌مه‌ده‌توانی ئه‌م
هه‌موو زیانه‌ بزگاربه‌که‌م... به‌لی ژیان... من هه‌میشه‌ ناوم ناوه‌ ژیان،

ہمموو تابلویہک شتیکی زیندووه، له پشت همموو نیگاریکه وه رۆحیکی زیندوو وهستاوه، یهکتیک ههناسهدهدات، من گویم له ههناسهکانیانه، سهیرکه جهلادته، من سیبهری پهنچه غه مگینهکانیان دهبینم که نا ئیستا لهسهر ئه ویتانه سه مادهکات. من خۆم نا، من به تهنیا چیم پیدهکرا، به تهنیا نه دهگه یستمه ئه م همموو قوربانییه، جهلادته هیچ کهس نییه بتوانیت به فریای همموو قوربانییهکان بکهویت، هیچ کهس نییه. بهلام من ههمیشه له پشت همموو ریزهکانه وه، وهک مایسترویهک، وهک ئه ندازیاریکی نهیتی که له پشت دانانی همموو خشتیکه وهیه لهوئ بووم. من ئه و پیاوه بووم که به تهنیا ده مزانی چی دهکهم، چی رزگاردهکهم.

چاوی ده نوقاند و ده یگوت: من نه مده توانی همموو شتیکی رزگاربهکهم، نه مده توانی، ده موست، بهلام نه مده توانی... وهکو ئه وهیه وایه مه له وانیک خۆی بکات به ناو گزمیکی گه وهی خویتدا که سهرتاپای پره له جهستهی مرۆفی بریندار، پره له هه زاران هه زار دهست که ههموویان هاواری بۆ ده بن، بهلام ئه و تهنیا دوو دهستی ههیه، تهنیا ده توانیت یهک کهس هه لگریت و رزگاریبکات. بهلام من رۆچوومه ناو ئه و گۆمی خوینه وه، من بیست و پینچ ساله به نهیتی ده چمه ناو ئه و گۆمه وه و شتیکی رزگاردهکهم و دیمه ده ری، بهلام له نیوان چوونی من و گه رانه وه مدا سه دان شت نوقمه دهن و ده رۆن، سه دان ده موچاو، سه دان رۆج، سه دان هاوار، خویناو قووتیانده داو کهس نایانبینیته وه. من ههموو جاریک ده مکیشا به خۆمدا، ده مکیشا به سه ری خۆمدا و ده مگوت: ئه ی یاده وه ری مه لعون، شتیکی له خۆتدا هه لگره، شتیکی هه لگره... بهلام چی؟ کورپی بریندارم... چی؟ یاده وه ری ده توانیت چی هه لگریت؟ نا و امه زانه، من هیزیکی ئه فسانه بیم ههیه، من له ره شه بادا وه ستاوم و شتهکان به سه ر سه رمدا ده فرن، دوور له دهستم به ره و دونیای ره شی یادچوونه وه ده رۆن.

دکتور دهستی ده گرتم و به سه ر هه ندی له تابلۆکاندا ده یگیرام و

دهیگوت: «من ئەم حەشارگایەم دروستکرد، دوور لە دنیا، دوور لە هەر شتیک بۆ ئەوەی ئەو نیگارانه‌ی پزگار بکەم که دەفەوتان، بەس خودا خۆی دەزانیت ئیشتی وا چەندە سەختە، دەبوو لە هەموو شارێکدا تۆرپکی چکولانە و ئەینێی دروستبکەم که ئیشیان ئەوەبوو هونەرماندە ون و نادیارەکانم بۆ بدۆزنەوه، ئەوانە ی بێ هیچ دەنگ و هەراو هوریا یەک، پۆحی خۆیان لە پەنگدا دەتویننەوه، ئەوانە ی ناوی گەورە نین، بەلکو بە بیدەنگی ئیشتەکن و دەپۆن. ژیان دەیانبات، بەلام ئەو چرکە ساتە ی تیایدا نیگاردە کیشن وەک زەمەنیکی نەمر دەووستیت و دەبیتە هاوڕینی ئەبەدیەت. بمبوره جەلادەتی کۆتر، من قسەکەریکی باش نیم، لە بیرت نەچیت کورم، دواچار من دکتۆرم، ئیشتی من ئەوەیە ژیان پزگار بکەم، ژیان خۆی وەک ئەوەی هەیه، بێئەوەی مانای تەواوەتی خۆی وەرگرتبیت. ئەوەی لای من گرنگە نەمردنی ئەو چرکە ساتانە یە... عومرمان دەروات... من بیست و پێنج سالە لێرەدام، زۆر سەفەر مکردو، بەلام هیچ کات نەمتوانیوه لە هەفتە یەک زیاتر ئەم شارە جێهێلم. لەوانە یە... لەوانە یە تەعبیرم تەواو نەبیت، بەلام دەتوانم گۆی شلێکەم و ئەو هاوارە بییستم که لە پشت پەنجە ی ئەم مەرقانە وه بووه. ئەو چرکە یە بیینم که نایەویت بپروات، ئەو هەستە بییستم که پێ دادەکو تیت و دەیه‌ویت بیینن و تا ئەبەد بژی. من دکتۆرم... ئەو هەستەم لە لەشی مەرقیشدا تاقیکردۆتەوه، وەک پۆحیک که دەمریت، بەلام سەرسەختانە نایەویت بپروات، سەرسەختانە خۆی بە جەستە وه دەنوسینیت و ناروات، وەک مردوویەک که هیچ ئەندامیکی ئیشناکات، بەلام هیشتا هەر دەژی، هیزیک هەیه لە ناویدا خۆی بە هەواو ئاسمان و زەوییه‌وه دەنوسینیت، شتیک هەیه که ناروات، شتیک هەیه زیندوووه و ناروات. ئەم تابلۆیانەش هیچ نین جگە لە ئاوینە ی ئەو شتە، ئاوینە ی ئەو ساتانە ی مەرقف بە ئەبەدیەتە وه دەبەستنه‌وه، مەرقف دەیه‌ویت زەمەن رابگریت و نەهیلێت بپروات، چرکە یەکی قوول و بیسنووری

پۇخلە بەرىك، چرکە يەك لەوانە يە ھەموو ھاواری كۆبۈۋە ھەي ناو پۇحمانى تىبايىت، ھەموو تورپە بوونى كەلەكە بووى ژيانمان، ياخود ھەموو ھەستمان بە جوانى، ھەموو قوولبۈۋە ھەمان لە وجوددا. لەوانە يە كارىكى بەرز نەيىت، بەلام سىبەرىكى تىدايە كە سىبەرى ئەو ھەولەي مرۇقە كە لىرەدا بمىنىتە ھەو بىزى».

ھەزاران تابلۇ بوون، زۆريان بىناو بوون، لە قۇناغى زەمەنى جياواز جياوازدا ھاتبوونە ئەو ژىرزەمىنە نەيىتە. ھەندىكىان چىرۈكى تابلۇكان و ھونەرمەندەكانى لەگەلدابوو، ھەندىكىشان بىناو زانىارى لەوى ھەلواسرابوون. ھەندىك لە تابلۇكان كارى ھونەرمەندى ناسراوبوون، ھەندىكىشان بە فلچەو دەست و پەنجەي ھەندى كەسى نەناس كىشرابوون. بە گشتى ھونەرى كەسانىك بوون لە ژىرەوە مىژووى نەيىنى ئەم مەملەكەتەيان نوسىبوو ھەو. تابلۇكى كەسانىك لە زىندانەكاندا مردبوون، كەسانىك يەكجار شتىكى قەشەنگيان نىگار كىردبوو و ئىدى نەگە رابوونە ھەو سەر رەسم، چەندەھا تابلۇ كە وىنەي غەمگىنى ئەو نىگار كىشانە بوو كە ھەولياندا بوو ژيانى خۇيان و مىژووى ولاتەكەيان لە پۇرتىتىكدا كورتبەكە ھەو. تابلۇكى كەسانىك لە مسەرى خۇرەلاتەوە بۇ ئەوسەرى خۇرەلات گەرابوون و ھەموو شتىكىان تۇمار كىردبوو، نىگارى مەيدانەكانى كار، نىگارى دەستگىرەكانى بازار، خانمى پۇشتەو پەرداخى ناو بالەخانە بەرزەكان، ژنانى سەر كانى و ئاو، ھەژارانى سەر شۆستەكان. لە شۆيىتىكدا سەدان تابلۇم بىنى كە لە بەرەكانى جەنگدا كىشرابوون، نىگارسازەكانيان لە ھىرش و پەلامارەكاندا كوژرابوون و تابلۇكان بە تەپوتۇزى جەنگە ھەو مابوونە ھەو. ھەندىكىان ھىلكارى ئەوانە بوو كە لە ژوورى خنكان و سىدارەدا خەونەكانى خۇيان نىگار كىردبوو، پەنگى ئەوساتانەيان نىگار كىردبوو كە دەكەونە نىوان مانە ھەو مردنە ھەو. ھەندىك لە تابلۇكان لە سەردابە تارىكەكانى ئەشكەنجە ھەو ھاتبوون بە دەست و پەنجەي خۇيىناوى، بە

ترسى مردنەوہ دروستكرابوون، پېبوون لە شفرەى نھىتى كە تەنيا جەستەى ئەوانە تىياندەگات كە بە ھەمان كوچەدا گوزەريانكردوہ. لە سوچىندا ھەندىك نىكارى ئەفسەرىكى غەمگىنم بىنى لە خوینى سەربازانى كوژراوى گوردانەكەى خۆى دروستىكردبوون، لە خوینى ھەر سەربازەو نىكارىكى كىشابو، لە خواریشەوہ ناوى خۆى و سەربازەكەى نوسىبو. لە جىگايەكى دىكەدا تابلۇكانى جەلادىكم بىنى لە خوینى قوربانىيەكانى وینەى مانگ و پۆژ و ئەستىرەى گەورە گەورەى دروستكردبوو، وینەى گولى گەورە گەورەى سوور. تابلۇى درەختم بىنى كە سەدان ئەھرىمەنى چكۆلانە لەسەرى ھیلانەیان كردوہ، مانگ بە برىندارى لەسەر بالى كۆترىك، ئەستىرە لە سىنەى خنكاوى مندالىكدا كە لەسەر فەرشىكى سېى پالکەوتووہ، حۆرى كوژراو لە سەر كەشتىيەكى كۆن، فرىشتەى ھەلواسراو بە ھەمودى ئەلەكترىكى شارى سەيرو پېر تەپوتۇزدا، رەشەبا كە ھەزاران گولى زىرپىن لەگەل خۇيدا دەبات، شەپۆل كە دەرياوانەكانى خستۆتە سەر دەستى خۆى و بەرەو مەلەكووت ھەلىاندەدات، كۆمەلىك دەستى بېردراو بىتساحىب بە خوینەوہ لە سەر مېزىك كىتتىك ھەلدەدەنەوہ، بالدار كە ناو زىگان پېرە لە موستىلە، پۆرتىتى خانمىكى ئىجگار جوان بە ناوى «لەيلای نىلۆفەر» ھوہ كە لە پشتىيەوہ جىگايەك ھەك كەمپى پەناھەندان بىت دياربوو، كەرويشكى سەربېردراو و دانراو لە ناو كۆمەلىك كىتتىدا، دوو مرقۇى بالدار لە ھەوادا سىمرغىك سەردەبېن، مۆمىايەك لە ناو كۆمەلىك ژنى سېپىپۇشدا ھەستاوہ و تەماشای بولبولىك دەكات، باغچەيەك پېرە لە پلنگى شوشە... ھەزاران تابلۇ بوو، نەدەكرا ھەمووى تەماشابەكەيت، بەلام ھەك مەستىك بە شەقامى شارىكى خەيالىدا بېروات بىشاگای خۆم تابلۇكانم سەيردەكرد. سەيرى نىكارەكانى كچىكم كرد كە دواى ئازادبوونى لە زىندان وینەى ئەو پياوانەى كىشابوو كە لاقەيانكردبوو، زنجىرە پەسمى مندالىك كە لە مندالىيەكى زووہوہ تەنيا ھەورى پەسمكردوہو ھىچى تر، ھەورو

هيچي تر.

که له ريبه کي نپتي و سه يربوو، پرېوو له سوچ و پيچ، هرگيز
 ټينه ده که يشتي که ي و له کويدا ته واو ده بيت. هه موو نيگاريک ده يوه ستاني، له
 هه ندئ جيگادا موساي بابک توند ده ستي ده گوشيم بؤئه وه ي بتوانم خوم
 بگرم و به رده وامبم، له به رده م زوربه ي تابلوکاندا ده مويست ده ستيکه م به
 گريان. به لام تابلوکان له وه زورتر بون مرؤف بتوانيت له پرؤژيک يان له
 هه فته يه کدا ته ماشا يان بکات، دواچار موساي بابک ده بيردمه به رده م تابلوي
 موسيقاريک، که له سهر به ستيکي سهوز وه ستاوه و له پشته وه شاريکي
 سپي دياره، شاريک هه موو شتيکي سپيه، شاريکي گوره که پوخساري
 به هه شتيکي هيمني هه يه، موسيقاره که ش جليکي سپي له به ردايه سهر ي
 به جوړيکي نااسايي به لاي راستدا لار کردو ته وه و به هيمني که مانچه يه کي
 خو له ميتشي لينده دات، له سهر يشيه وه کو مه ليک بالنده ي سپي ده فرن. له
 پشتيشه وه ناسويه کي ئه رځه واني هه يه، که پتر له په ننگي کوتايي دونيا
 ده چيت. موساي بابک ده يگوت: ئه م تابلويه، جوانترين تابلويه که من له
 ژيانمدا دييتم. جوانترين کاريکه من دييتم، ئه فسونتيکي تيدايه، جه لاده ت
 من له هيچ تابلويه کي تري دونيادا نه ميينيوه. هاواريکي تيدايه بانگمده کات...
 جه لاده تي کوتر، گويم ليته بانگمده کات، شه و پرؤژ. شه وو پرؤژ... زورچار
 ديم و که مانچه که م ده هينم و به رابه ري داده نيشم و موسيqa لينده دم،
 سه يرمکه جه لاده تي کوتر، هه سته که م بانگمده کات، به لام به ره و کوئ
 نازانم. هه سته که م که که مانچه لينده دم، ئه و يش له که لمدا موسيqa لينده دات،
 هه موو ژير زه مينه که پرده بيت له ئاواز، پرده بيت له ده ننگي موسيqa يه کي
 ناسماني.

ئوه يه که مجارېوو ببيستم که دکټور بابک ده توانيت موسيقاش
 لييدات، من ده ستم خسته سه رشاني و گوتم: تابلويه کي جوانه، که ر
 شيوه کاربو مایه عومري خوم ده دا، به مه رچيک بيمه خاوه ني تابلويه کي

ئاۋھا. بەسە مەرۇف نىگارىكى وابكات و بمریت.

ھەردو دەستى خستبوو پشستییەو، چاوی کزکردبوو خوی
 کەمەکیک بۆ پششەو ھەماندبوو ھەو ھەماشای وینەکەى دەکرد و
 دەیگوت: جەلادەتى کۆتر، من چیرۆکیكى دریژم لەگەل ئەم تابلویەدا
 ھەیە. ھەندىجار وا ھەستدەکەم ئەم وینەى نەینى ھەرە گەرەى ژیانمە.
 لە ژنىکم کرى مێردەکەى بازارى تابلۆ گولى ھەبوو، کابرا لە رىکەوتىكى
 ئوتومبیلدا مردبوو، ژنەکەى ھىچى لە سەر تابلۆکان نەدەزانى ھىچ، بەلام
 من سالانىكى زۆر دواى نەینى ئەم تابلۆیە کەوتم، کچى ئەو پیاووم لە
 شارىکدا دۆزییەو ھە باکوور، شووى بە ئەفسەرىكى گاردى کومارىى
 کردبوو، بە نەینى دووجار بینیم، لە ترسى مێردەکەى نەیدەویرا زۆر
 خەلکى غەریب ببینیت، بەلام من دووجار بینیم، دووجار... ھەموو تابلۆکانم
 نیشاندا. زۆر شتى لەسەر نىگارەکان دەزانى، کە ئەو وینەىەى بینى، داواى
 لىکردم بیدەمەو، ھەستمکرد ئەویش پەيوەندییەكى رۆحى سەیرى لەگەل
 ئەو تابلۆیەدا ھەبوو، من ھەر ئەوکات لە خۆم پرسى، دەبیت چ سىحرىک
 لەم تابلۆیەدا بىت کە خانىكى واش سەرسامدەکات؟ ئەویش تەواو
 نەیدەزانى کى خاوەنى ئەو تابلۆیەى، دەیگوت لە ناو ژمارەىەكى زۆر
 تابلۆدا بوو کە باوکى لە بازارگانىكى ئىرانى کرىوئەو، بەلام زۆر بەى
 تابلۆکان بىئاو بوون. ئەوکات نەیدەتوانى زۆر یارمەتىم بدات، بەلام من تکام
 لىکرد ناونىشانى ئەو بازارگانە ئىرانىیەم بۆ بنىریت، دواى سالىک کچىک
 ئىوارەىەكى درەنگ لە دەرگاىدام، خانىكى رەشپۆشى لەچک بەسەربوو،
 ھەک ئەوھى بە کارىكى زۆر گرنگ و نەینى ھاتبیت، لەدەرگاگەو بە خىزایى
 نامەىەكى دامى و رۆیشت، من دواى کەوتم بەلام نەمگرت، ھەک ئەوھى
 تارىكى قووتبىدات، یاخود لە ھەوادا بتویتەو. نامەىەكى چکولانە بوو، بە
 دەستوخەتىكى جوان نوسرابوو، لەودىو خەتەکانىیەو ھەستم بە ھەسرەتى
 زەمانىكى بەباچوو دەکرد، ناونىشانى بازارگانىكى فەرش و شتى ئەتتىک و

تابلوی بۆ نوسیبووم به ناوی «کیومه رسی یه زدانی خورهم» دانیشتوی ئەسفەهان. دیاره گەیشتن به ئەسفەهان ئاسان نەبوو، بەلام بەو دا من تۆریکی گەورە ی ھاوڕێ و ناسیاوم هەیه، که لەمسەرەو سەری زهوییه وه په یوه نددییان پێوه ده کهم، هەر هه مان شه و نامه یه کم نوسی و به ڕیگی ئەو روپادا رهوانه ی ئێزانم کرد، هه لیه ت نامه کهم له له نده نه وه گه پرایه وه و گه یشت به ئەسفەهان. کیومه رسی یه زدانی خورهم بازرگانی تابلوی گران و بۆماوه ی کۆن بوو، دهیان تابلوی جیهانی گرنه گ به ژیر ده ستیدا پۆیشتبوون. ئەوه ی سهیره ئەوه یه که هاوڕێ ئێزانییه کانم دوایی پێیان گووتم که کیومه رس له سه ره تاکانی سه ده ی بیستدا و له قو ناغی جهنگی جیهانی دووم که له فه رهنگستان دیته وه ده سته داته ئەو کاره و کومه لیک شاکاری گه وره له ناگری جهنگی جیهانی ڕزگاردەکات و دواتر له زه مانی موسه ده قدا ده کوژریت. وهک بیستم ئەو به شیک بووه له تۆریکی جیهانی گه وره که له نیوان ئەو روپاو ئوسترا لیا دا ئەو جوړه کارانه یان ده کرد. به لام ئەوه ی عه جیهی و هه رگیز تیناگه م ئەوه یه دوای پتر له سالیک، به چیاکاندا، له ڕیگی قاچاغ چیهی که وه که به شاخ و رووباره کاندایا ره کانی خۆی ده گه یانده هه موو شوینیکی خۆره لات، ئەو پیاوه کوژراوه نامه یه کی بۆناردم، باس له وه ده کات ئەوه جوانترین تابلۆ بووه له هه موو ژیانیدا بینیبیتی، ناو نیشانی شه قامیکی کۆن و کوچه یه کی دامی له پایته خت، که گوایه ئەو ده سال له مه و بهر ئەو تابلۆیه ی له کچیکی نیگار کیش کرپوه ته وه که ناوی «سه لوا طحان» ه. خودایه، من که ئەو ناوه م بینى شیتبووم. جه لاده تی کوتر، من ئەو که چه م ده ناسی، ئەو که چه هاوڕێم بوو، به رله وه ی کو دیتا چیه کانی شوبات ئەتکیکه ن و بیکوژن، هاوڕێی من بوو، ده بوو بین به دوو دۆستی نزیک، له و ساته وه ی بینیبووم خۆشم ده ویست، ئەویش له گه ل مندا خۆش حال دیار بوو، ده مزانی ره سمده کات، به لام هیه چ ئیشیکیم نه بینیبوو... که کوژرا له سه ره تای دۆستایه تیه که دا بووین که ده شیا به

عەشقیکی گەرە و ئاسمانی دوایبیھاتبایە، نا نەدەکرا ئەو کچە خاوەنی ئەو تابلۆیە بێت، ئەو کچە چەندین سال لەووەبەر مردبوو، سەلوا طحان کە لە سەر ھەمان شەقام، لە ھەمان کۆچە، لە ھەمان مالدادا دەژیا نەدەشیا دواى دەسال لە مردنی لە ھەمان مالدادا، لە ھەمان کۆچەدا کیومەرسی یەزدانی خورەمی بینیییت. من ئەو پۆژەى نامەکەى کیومەرسی یەزدانی خورەم پینگەیشت، ھەر ھەمان پۆژگەر پامەوہ بۆ کۆچەکانی ئەو شارە، جەلادەتی کۆتر لەو پۆژەوہ تا ئەمڕۆ دونیا تەلیسمیکی گەرەبە لە بەرچاوم. لە ھەمان پۆژدا چوومەوہ ھەمان کۆچەو سەر ھەمان مال، ھیچ کەس ھەوالی «سەلوا طحان» ی نەدەزانى. پیرەکان ئەوہیان لە یادبوو، پۆژیک لە پۆژان کچیک لەو کۆچەبەدا بووہ کە کۆدیتاچیەکانی سالی شەست و سێ کوشتوویانە. ئەو زەمانەى کیومەرسی یەزدانی خورەم باسیدەکات، ناکریت سەلوا طحان لەوئ بوویت، چونکە ئەوکات ئەو مالا خیزانی پۆژنامەفرۆشیکی تیا دەژیا. ئەستەم بوو... بەلام گەر واش نییە، کیومەرسی یەزدانی خورەم چۆن سەلوا طحان دەناسیت؟ چۆن ژمارەى شەقام و کۆچەکەیان دەزانیت کە پتر لە بیست سال لە مەوہەر تیا ژیاوہ... چۆن؟ ئەوہ شتەکانی دەیانجار لای من قورسترو تەلیسماویتەر کرد. لەو کاتەوہ ئیدی من لە بازنیەکی خامۆش و تەلیسمای و ئالۆزدا دەسوریمەوہ، دەپرسم؛ ئایا دەشیت ئەو تابلۆیە، شفرەبەک یاخود نامەبەک بێت کە لە ئەبەدیەتەوہ بۆ من ھاتبیت؟ دەپرسم، ئەو خانمە کى بوو ئیوارەبەکی درەنگ ئەو ناوینشانەى بۆ ھیتنام؟ بۆ دەموچاوی خۆی پینچابوو؟ بۆ لە تاریکییدا ونبوو؟ ئەسفەھان کوئیە؟ ئاخۆ ئەوہ ناوینشانى شاریکی خەيالى تر نییە، دەشیت جیگابەکی نھینی تر نەبیت کە شارەکان و مرقەھەکان تیايدا بەیەکدەگەن؟ دەشیت شاریکی تر نەبیت کە رابوردوی ھەموو شارەکانی دونیا پیکەوہ کۆدەکاتەوہ؟ دەشیت ئەم تابلۆیە لە بنەرەتدا ئامازنەبیت بۆ سورپیکی سەیری ھونەر کە ھەموومان لەدەرەوہى شوین و کاتە

ئاسايىيەكان پىكەوھ گرىدەداتەوھ؟ من گەرامەوھ بەر قاپى ئەو ژنەش كە خىزىنى ئەفسەرىكى گاردى كۆمارىى بوو، ئەو ئاگادارى هېچ نەبوو، ئەو يەكجار ناوو ناونىشانى ئەو بازرگانە ئىرانىيەى و نكردبوو. كەواتە كى ناونىشانى كىومەرسى بۆ من نارد؟ كىيە دەيەوئىت من بە خەتئىكدا بىبات كە من و سەلواو ئەم تابلۆيە پىكەوھ كودەكاتەوھ؟ بەلام جەلادەت سەيرترىن شت ناوى تابلۆكەيە، سەيرترىن شت ناوھكەيەتى... تۆ كەمىك بوەستە، كەمىك بوەستە.

دكتۆر موسا تابلۆكەى داگرت و پشتەكەى نىشاندام، بە خەتئىكى سېپى ئىچكار جوان نوسرابوو «شارى مۇسقىقارە سېپىيەكان».

ئەو يەكەمىن جار بوو من ئەو ناوھ بېيىستم. ھەر لەگەل بېيىستنى ناوھكەيدا ھەستمكرد، شتىك ھەيە توند بەرەو لای ئەو تابلۆيە رامدەكىشىت، شتىك وەك موچرئىكى نەئىنى بەگىانمدا تىدەپەرىت و وەك دەستئىكى نادىيار من بەرەو ناو ئەو نىگارە دەبات.

* * *

ئارەزووھى جىھىشتنى ئەو شارە لە مندا لە ھەر شت بەھىزترىبوو، ئەو شەوھش كە لەو مۆزەخانە سىحراوييە ھاتمەدەرى، ھىشتا خولىايى راكردن و گەرانەوھ بۆ كوردستان لەناومدا بە جۆرىك بەھىزبوو، دەمتوانى ھەمان شەو ئەو سنوورانە بشكىتم و بېيشوو خۆم بگەينمەوھ باكوور، تەنيا شتىك دەيترساندم ئەو برىنانەم بوو كە سەرسەختانە نەياندەويست سارپژىن. لە پوژانى دواتردا پەيوەندىيەكى ھاوپرېيانەترم لەگەل دكتۆر موسادا بەست. زۆربەى كات نەدەبايە خۆم زۆر دەربخەم، لە ژوورىكى پشتەوھدا خەرىكى ئەو دىوانە شىعرانەبووم كە موساى بابەك دەيدامى

بیانخوینمه‌وه، ئه‌و به‌یانیان ده‌چوو بۆ گه‌شته پوژانه‌کانی خۆی، منیش له کتیبخانه‌که‌ی ئه‌ودا داده‌نیستم و ده‌مخوینده‌وه. له‌و ماوه‌یه‌دا دالیا سیراجه‌دین دووچار به‌کورتی سه‌ردانی کردم، من هه‌ردوو چاره‌که پیمگوت «ده‌مه‌وێت برۆم، ده‌مه‌وێت له‌م شاره‌ ده‌رچم». دالیا دووچار حیکایه‌تی ئه‌و شاره‌ ئاوێنه‌ییانه‌ی بۆ دروستکردم که ئیمه‌ تیا ونبووین. ئه‌و رای وابوو که ته‌نیا یه‌ک ریگا هه‌یه بۆ ده‌رچوون له‌و شاره‌، یه‌ک راسته جاده‌ هه‌یه که له‌مسهری دونیاوه دیت و تا ئه‌وسهری ده‌روات، ئه‌وه تاکه ریگایه‌که مرۆف بتوانیت پیا بروات. له‌وه به‌ده‌ر مرۆف تووشی توڕپکی ترسناک له‌ شاری ئاوێنه‌یی ده‌بیت، که هه‌رگیز لێی ده‌رناچیت، شار که سه‌رابی شاره‌. به‌ ریگا پینچاوپینچه‌کانیدا ده‌رۆیت و هه‌میشه‌ دیتته‌وه هه‌مان شوین، به‌ ناو ده‌یان بازنه‌ی داخراودا ده‌رۆیت، که دووچار ده‌ته‌ئینه‌وه سه‌ر هه‌مان پنت، دالیا ده‌یگێزایه‌وه و ده‌یگوت: که ده‌رۆیت پووبه‌رووی روژنای ده‌یه‌ها شاری خه‌یالی ده‌بیتته‌وه، ده‌یه‌ها شار که پیتوایه‌ شاری دیکه‌ن، به‌لام هه‌ر کاتیک دواي روژنایان که‌وتیت بۆت ده‌رده‌که‌وێت که تۆ دووباره‌ که‌راوێته‌وه هه‌مان شارو هه‌مان جیگا که تیا بوویت، چونکه ئه‌م شاره‌ له‌ راستیدا هه‌چ نییه جگه‌ له‌ زه‌وییه‌کی خه‌یالی، زه‌وییه‌ک له‌ هه‌چ جیگایه‌کی دیکه‌ی دونیا ناچیت. ئه‌م شاره‌ هه‌چ نییه جگه‌ له‌ خه‌ونی شاره‌کانی تر، له‌ فه‌نتازیای جیگا‌کانی تر. شاریکه‌ له‌ نه‌ستی زه‌مین و نااگای جیگا‌کانی تر دروستبووه، سروشتی قه‌لایه‌کی هه‌یه که هه‌چ که‌س ناتوانیت به‌بی پاسه‌وان بچیته‌ ناوی و به‌بی پاسه‌وان لێی بپته‌ده‌ری، وه‌ک چۆن هه‌چ خه‌ونیک ناتوانیت به‌پینچاوه‌دیری و کۆنترۆل بپته‌ ده‌ری، هه‌چ که‌سیکیش ناتوانیت بیگۆران و کۆنترۆلکی توند بپته‌ ژووری و برواته ده‌ری. به‌لام له‌ ناوه‌وه ئه‌م قه‌لایه‌ پره‌ له‌ وینه‌ی خه‌یالی، جووره‌ یاسایه‌کی تر حوکمیده‌کات، ئاوێنه‌ی ئاره‌زوویه‌کی که‌وره‌یه‌ که به‌ جوړیکی زنجیره‌یی سینه‌ری خۆی دروستده‌کات، ریزیک دووباره‌بوونه‌وه‌ی ناکو‌تا له‌ ناو یه‌کدا

دروستدهکات. جیگایهک ئەم راسته شهقامه نهبیت که له و سه‌ری جیهانه‌وه دیت و به‌ره و ئەوسه‌ری جیهان ده‌روات، بۆ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل جیگاکانی تردا ریگایه‌کی دیکه‌ی نییه، له به‌رئوه مه‌ودایه‌کی خه‌یالی و دووریه‌کی ئاویتیه‌ی و قوولاییه‌کی وه‌می بۆ خۆی دروستکرده، به‌وه‌ی تا نا‌کو‌تا له ناو خۆیدا دووباره‌ده‌بیته‌وه. گه‌ر مرؤف ده‌یوینت بیته ئیره یاخود به‌روات ته‌نیا ده‌توانیت دوا‌ی کۆنترۆلئیکی توندو نائاسایی ده‌ربازیبیت. وه‌ک چۆن هیچ شتیک له نا‌ئاگاو‌ه بێ پرسی هه‌ست نایه‌ته ده‌ری، هه‌ست ته‌نیا ریگاو دوا‌هه‌مین ریگایه که بواری ئەو ده‌ربازبوونه ده‌دات، هیچ شتیکیش له‌م شاره به‌بێ تپه‌پین له‌و خاله زۆرو زه‌به‌ندانه‌ی پشکنین له‌سه‌ر ریگا نایه‌ته ژووری، ئەو خالانه‌ی له هه‌موو چه‌ند سه‌د مه‌تری‌کدا جارێک دووباره‌ده‌بنه‌وه وه‌ هیچ مه‌خلوقیکی گومان لیکراو ناتوانیت بیانبریت... هه‌موو شوناسنامه‌کانت لیدا‌واده‌که‌ن، جه‌سته‌ت ده‌پشکنن، زمانت تاقیده‌که‌نه‌وه، لیتده‌پرسن بۆ له سوپا نیت، به‌چ بریارێک له خزمه‌ت چوویته ده‌ری، له چ وه‌حده‌یه‌ک بوویت، ئامیره‌که‌تان کێ بوو، له کوێ هاتوویت، ده‌جیت بۆ کوێ، کێ ده‌ناسیت، لای کێ بوویت؟ جه‌لاده‌تی کۆتر تو له هیچ یه‌ک له‌و تاقیکردنه‌وانه‌دا ده‌رنا‌جیت، تو وه‌ک غه‌ریبه‌یه‌ک که شاره‌زای ئەم خاک و سه‌حراو زه‌مینه نیت، زمانی ئەم ناوچانه نازانیت، هیچ شوناسنامه‌یه‌کت بێ نییه، له خه‌لکی ئەم ده‌قه‌ره نا‌جیت، ناتوانیت به‌ راستی وه‌لامی پاسه‌وانه‌کان بده‌یته‌وه. ئەمه له کاتیکدا ئەوان هه‌موو گومان لیکراویک گلده‌دنه‌وه، به‌دوا‌ی ئەوانه‌دا ده‌چن، که پێیانده‌لێن: خێوه‌کانی سه‌حرا. ئەوان به‌دوا‌ی ئەوانه‌دا ده‌گه‌رێن که به‌ شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان ده‌رگایه‌کیان بۆ ده‌کریته‌وه و له گۆره‌کانی خۆیان هه‌لدین، ده‌توانن ئەو له‌می سه‌ر سنگی خۆیان لابه‌ن و هه‌سته‌وه‌و به‌زه‌ویدا ئاواره‌بن. چه‌ندین سه‌له شه‌و له دوا‌ی شه‌و له‌و بیابان و زۆنگا‌وانه‌ی پشت ئەم زه‌مینه‌وه ئەوان خه‌لک له باشوور و باکووره‌وه ده‌هینن و له‌و خاکانه‌دا ده‌ینێژن، گۆری گه‌وره گه‌وره‌یان بۆ دروستده‌که‌ن،

ئۇقپانوسى مەزن و بىكەنار لە ئىسك و پروسك، ھەندىچار بە زىندووىى و ھەندىچار بە مردووىى دەيانكەن بە ژىر لەمەو. ئەو بەدەوىى و خىلەككىيە ونبووانەى پىيان دەكەوئىتە سەر ئەو گۆرپانە گوپىيان لە ھاوارى مردووەكان بوو لە ژىر زەويىيەو دەنركىنن، ھەندى لەو سەربازانەى دىنە ئەم شارە، چىرۆكى ئەو تارمايىيە برىندارانە دەگىرپنەو كە وئىل بە شەقام و پىنگا و لىوارى ھۆر و كەنارى روبرەكاندا دەسورپىنەو بە خوئىنەو ھاواردەكەن، ھەندىك لە تارمايىيەكان دەگەنە شارە گەرەكان، ھەندىكىان خۇيان بە ماشىن و شەمەندەفەرەكاندا ھەلدەواسن، ھەندىكىان لە دورەو دەوستن و لە قەراغ شەقامە گەرەكاندا دەست بۆ ئەو شوقىرانە بەرزەكەنەو كە لە باشوورەو ميوە دەبەن بۆ باكور. بەلام پۆزىك حىكايەتى ئەو خىوانە دەگاتەو دەمى سەرۆك، ئەو بەفەرمانى خۇى برىاردەدات ھەموو پىنگايەك لەو سىپەرانە بگىرىت، ھەموو كونج و كەلىنىكى زەويىيان لى قەدەغەبكرىت، ھەر شتىكىش بۇنى ئەو ھى لىتت لە مردن گەرپىتەو، جار دواى جار بە زەبرى ھىز بنىردىتەو بۆ مردن. ئەو پۆزانە بۆ يەكەمجار پىوانى دەولەتى ئەم زەويىيەشىيان كۆنترۆلكرد، مال بە مال بۆ خىوەكان دەگەرپان، بۆ ئەوانەى لە گۆرە دەستەجەمعيەكانى بىابان ھەلدەھاتن، تىپىكى گەرە بوون، چگە لە تەنگچى و جەلاد، مەلاو سىحربازىشىيان لەگەلدابوو، ھەتا مردووخۆرەكان و راوكەرانى تايبەتى خىوەكانىش كۆمەكيانەكردن، ئەوانەى چۆن گياندارىكى كىوى راودەكەن و لە بنەى خۇى ھەلىدەستىن ئاوەھا تارمايىيەكان راودەكەن و لە شوئىنى خۇيان دەريانەھىنن. لە يەكىك لە مالاكاندا تارمايىيەكىان ھەستان، تىپەكانى راوكردن كۆلانەو كۆلان بەو شارەدا دووى كەوتن، تارمايىيەكى درىژى بەستەزمان بوو، بە دەموچاوىكى سوورەو ھەك ئەو ھى دۆزەخ سووتاندىتتى، بە رىشىكى درىژى رەنگ ئاگرىنەو، ھەموو بىنىمان بە دەورى خۇيدا دەسورپايەو ھە ئاراستەكانى نەدەزانى، نەيدەزانى چ پىنگايەك سەلامەتترە، سىحربازو مەلاكان بە تەھلىلەو

دؤعا کوچو و کوچو دواى كه وتببون، دواچار كومه ليك مردووخور گرتيان، به لام بهر له وهى بيخون خانميك فريايكه وت، خودايه، ئه وه نه تارمايى بوو و نه هيچ، ته نيا موشته رييه كى كوني به كيك له سوزانييه كان بوو، له بهر هر هزيه ك بيت له ترسدا رايكردبوو. خانمه كهى هاوپرى هاوارى له سه ربازه كان ده كرد: وازى لينيئن، كورپ قه حبانه، ئه ويش موشته رييه كه وهك ئيوه، ئه گهر ناته نه ويت له گهل ئيمه دا بخه ويت، بييهن سوار دايكتانى بكن.

داليا سيراچه دين ئه و حيكايه تانهى ده گنرپايه وه و پيئه كه نى، منيش دواى ماويه كى دريژ له دل وه پيئه كه نيم.

تا ئه و شه وهى من و داليا له و تاكسييه دا جوگرافياى ئه و هر يمه مان تا قيكرد وه، باوه پم به حيكايه تى ئه و شاره ئاوينه بيانه نه كرد. ئه و شه وه داليا زياتر شته كانى بو و نوكردمه وه. ئه م شاره به جورىك له جوره كان ئه و به شه بوو له شوينه كان و شاره كان كه حاشاى ليئه كر يت، له چه رگه ي هموو جيگا كاندا بوو، له دهر وهى هموو جيگا كانيش، له قوولاى هموو شاره كاندا بوو، دووريش بوو له هموو شاره كان، به شى كوژراوى ناو جه سته ي هموو ئاوه داننيه كانى ئه م ولاته بوو. هه نديچار وا هه سته كه يت وهك ئه وهى هموو شاره كانى له خويدا قووتدا بيت، هه نديچاريش وا هه سته كه يت له دهر وهى هموو تينگه يشتنىكى ئيمه بيت له شوين و كات. هه نديچار بيئه رمانه له ناوه راستى شاره كاندا دهر ده كه وت، به هه مان خه تى خويه وه، به شه قامه سه يرو راسته ريكه ي خويه وه كه له و سه رى زه مينه وه به ره و ئه و سه رى دهر ويشت. هه نديچاريش وهك كه شتبييه كى ته نيا له دهر يايه ك ته پوتوزى زه ردا مه ليه ده كرد. داليا سيراچه دين باسى پوزيكي بوئه كردم كه بتوانم برؤم، رؤزيك گمؤكه و هه زار لو و وه همه دووباره كانى ئه م شاره ده شكين، بنكه كانى پشكين هه لده گيرين، جاده كان له به رده م هموو موسافيره كانى دونيادا ده كر ينه وه، ئه م شاره وهك

کژیبهک شه‌کر له ناو شوینگه ئاساییه‌کانی دونیادا ونده‌بیت و ده‌تویته‌وه. دالیا سیراجه‌دین رای وابوو ئهو پوژه یان دوا‌ی کاره‌ساتیکی گه‌وره یاخود دوا‌ی سه‌رکه‌وتنیک‌ی له ناکاوی فریشته‌کان به‌سه‌ر خراپه‌و پیسیدا دیته‌دی. ده‌ستی ده‌خسته سه‌ر ده‌ستم و ناوچاوانی ماچده‌کردم و ده‌یگوت «تا ئهو پوژه دیت، من له‌گه‌لتدا ده‌بم، منیش برۆم خه‌یالم له‌لات ده‌بیت، یه‌عنی چی، قه‌ت له‌بیرتناکه‌م، هه‌ستده‌که‌م، یه‌عنی وه‌کو ئه‌وه‌ی شتیک له ئاسمانه‌وه تۆی به‌من سپاردیته، وه‌ک مریه‌م، وه‌ک خانمی مه‌جده‌لییه، ئا، ده‌زانم ته‌شبییه‌کی خراپه، تۆش واده‌لیته، ها، ناته‌ویت به‌ده‌نگی به‌رز بلیته، به‌لام ده‌ته‌ویت وا بلیته، به‌لام شتیک له ئاسمانه‌وه، ده‌نگیک که هه‌ر من گویم لیته، تۆی به‌من سپاردوو. تۆ ته‌نیا منت هه‌یه، منت هه‌یه، ده‌بیت بروام پێکه‌یت، نامه‌ویت خه‌فته‌ت به‌ده‌سته‌وه بخۆم... تیده‌گه‌یت، من خه‌فته‌م زۆر خوارد، زۆر شتم له‌ده‌ست چوو، هه‌موو دونیا، هه‌ر شتیک بۆنی ئینسانی لیت، هه‌مووی رۆی، خودایه‌ بۆ باوه‌رم پێناکه‌یت، تۆ شتیک‌ی له‌بری هه‌موو شتیک‌هاتوویت، سه‌یرکه‌من چهند له‌تۆ گه‌وره‌ترم، من بۆئه‌وه‌ باشم بېم به‌دایکت، به‌ته‌ویت و نه‌ته‌ویت، شتیک له‌بای ئیواران و نه‌سیمی سوبحگاهاندا وام پیده‌لته، ئاخ، جه‌لاده‌تی کۆتر تۆ ده‌لیته چی، ده‌ته‌ویت گالته به‌م شاره‌بکه‌یت؟ بلیته، نه‌سیمی سوبحگاهانی لئ نیه، شنه‌ی شه‌مالی لئ نیه... تۆ بیئه‌وه‌ی هیچ بلیته‌من ده‌کوژیت، هیچ نالیت و من ده‌کوژیت، به‌و سه‌یرکردنانه‌ت ده‌کوژیت، که‌س ئاوه‌ها سه‌یری نه‌کردوم، تیده‌گه‌یت، تۆ وه‌ک فریشته‌چکولانه‌کان سه‌یرمه‌ده‌که‌یت... باری ته‌عالا، نه‌سیمی مه‌له‌کوت، تۆ فریشته‌یه‌کی چکولانه‌یت و گه‌وره‌بوویت... زۆر گه‌وره‌بوویت، وه‌ک یه‌کتیک دیارییه‌کی گه‌وره‌ی پێشکه‌ش به‌من کردیته، به‌دالیا سیراجه‌دینی به‌ده‌خت...ها وامه‌لی، مه‌لی من ده‌مه‌ویت لیره‌زیندانته‌که‌م، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چه‌زده‌که‌م له‌گه‌لمدا بیت، که‌ر وا بیر بکه‌یته‌وه ده‌مرم، جه‌لاده‌ت، تۆ ته‌نیا شاهیدیت، من ده‌زانم که‌س به‌

زیندوویی له و گورستانانه دهرنه‌چووه، تو ته‌نیا که‌سیت، وهره دلی من، وهره ده‌ستت لی‌بدهم، تو تارمایی نیت، تو خه‌یالی من نیت، شتیک نیت ئه و لم و سه‌حرایه دروستیکردبیت، تو ئه‌مانه‌تی خودایت له ملی مندا، پاسپارده‌ی شیرینی مه‌له‌کوتی لای خه‌تاکاریکی وه‌ک من، من پیتده‌لیم تو ده‌بیت بژی، نه‌وه‌ک ته‌نیا بؤ‌ئه‌وه‌ی حیکایه‌ته‌که بؤ دونیا بگنرپته‌وه، به‌لکو ئه‌وه‌تا سه‌یری چاوت ده‌که‌م و ده‌بیینم تو ده‌توانیت شتبه‌کیت که من ناتوانم، ئاه، بؤ هه‌سته‌ده‌که‌م تو میشکینکی که‌میک پوتت هه‌یه، له چاو ئه و قه‌ده‌ره پیروژه‌ی که له نیوچاوانت نوسراوه، له چاو ئه و شه‌به‌نگه موباره‌که‌ی له ده‌ورته میشکینکی پوتت هه‌یه، هه‌سته‌ده‌که‌م ئیشه‌کانی خالق ئاوه‌ایه، زور فه‌رمانی مه‌زن ده‌دات به‌سه‌ر جو‌ره به‌شه‌ریکدا که له هه‌چ تیناگن، ئا عاجز مه‌به، تو تیناگه‌یت، به‌لام هه‌سته‌ده‌که‌م سه‌ریکی به‌تالت هه‌یه، ئه‌وه‌ش ده‌مکوژیت... ئه‌وه له هه‌ر شت زیاتر خه‌فه‌تم ده‌دات، ئای خودایه من چه‌نده به‌دبه‌ختم، چه‌نده به‌دبه‌ختم، ئاه چی ده‌بوو خودایه ئه‌م کو‌ره ئاوها سه‌یری منی نه‌کردبایه».

دالیا سیراچه‌دین له ناکاو ده‌گریا، له ناکاو ده‌که‌وت به‌سه‌ر ده‌ستما و ده‌گریا، به‌جو‌ریک نه‌مه‌ده‌توانی ئارامیکه‌مه‌وه، ده‌ستی ده‌کینشا به‌دیواره‌کاندا، خو‌ی ده‌دا به‌زه‌وییه‌که‌دا و نینۆکی له فه‌رشه‌که گیرده‌کرد، من هه‌لمده‌ستانه‌وه، به‌لام ئه‌وه هه‌ر ده‌گریا، هه‌ر ده‌گریا، که تووشی ئه‌وه حاله‌تانه ده‌بوو ده‌بایه‌یه‌کینک بیگریت و رایوه‌شینیت، یه‌کینک به‌سه‌ریدا هاواربکات «دالیا سیراچه‌دین به‌سه»، گه‌ر وانه‌بوایه ئارام نه‌ده‌بووه‌وه. ئه‌وه پروژه بی‌ره‌حمانه من زله‌یه‌کم لیدا. که زه‌لله‌که‌ی پیکه‌وت، سه‌رسامانه به‌چاوی پر فرمیسه‌که‌وه سه‌یری‌کردم و باوه‌شی پیا‌کردم... هه‌چی نه‌گووت، هه‌چ شتیک سه‌یری‌کردم و به‌گریانه‌وه‌رو‌ی.

من له‌و ساته‌وه بؤ هه‌تا هه‌تایه دالیا سیراچه‌دینم خو‌شویست.

دالیا سیراجه دین تهنیا کچیک نه بوو که کومه لیک فریشته ی چکولانه ی هه بوو... له ناکاو ده ستیده کرد به گریان... کتوپر دیارنه ده ماو بی خودا حافیزی ده پویشت... له ناکاو زور لیت نزدیکه بووه وه، له ناکاو زور دورده که وته وه. ماوه یه ک گهرم دهیدوانیت، ماوه یه کیش وه ک بیهوشیک به سهر زه میندا تیده په پی و که سی نه ده بیینی. به هه فته سه فه ریده کردو به غه مگینی ده گه رایه وه. جگه له هه موو ئه مانه ش ئه و خانمیکی تابلینی ورده کارو وریا بوو، ئه ندازیاریکی زیره کی ژیان بوو.

گوزاره ی «ئه ندازیاری ژیان» م، جاریک له زاری خویه وه بیست. پلانی نیشته جیبوون و ژیانی من له و شارهدا له نه خشه ی «ئه ندازیار دالیا سیراجه دین» بوو. ئه و هه موو شتیکی ریخست، من نزیک سی هه فته لای دکتور موسای بابک به نهیئی مامه وه، درهنگ یان زوو ده بایه رۆژیک له ویی درچومایه و بکه و تمایه ته سهر ره وتی سروشتی ژیان، ده بایه شتیکی بکه م بزوی و زینده گی خۆم له و شارهدا دابینبکه م. ئیواریه ک که دکتور بابک له مال نه بوو، دالیا سیراجه دین به جانتایه که وه که به تاییه ت بۆ ئه و ئیواریه ی ئاماده کردبوو، خوی کرد به مالی دکتور موسادا، زهر فیکی نایلونی گه وره له ده سته که ی دیکه یدا بوو، که قاتیک جلی ره ش و کراسیکی سه ی و جووتی گۆره ویی سوور و بۆینباختیکی ساتانی تیدابوو. له دوا ی ئه و رۆژمه که ئازارمدا نه مدیبوو، کراسیکی سه ی دریزی له به رکردبوو، وه ک هه موو ژنانی دیکه ی ئه و ده قهره سوراویکی زه ق و سه رپرومه تیکی زه قتری خستبووه سهر ده موچاوی، دلنیا بووم خوی ده زانیت ئه و شیوه مه کیاجکردنه ناشیرینیده کات، به لام ده یویست له وانی دیکه بچیت. ئه و ئیواریه خوی منی گۆپی، جله تازه کانی له به رکردم، قرژی به شیوه یه ک بۆ داهینام پوخسارو په نگیکی تری دامن. ئاگاداری کردمه وه که هیه چ که س

نابیت بزانتیت من برینداربووم. ئیدی من کوپی پوری ئو بووم که به ریکهوت له پایتهخت یه کدیمان دوزیوه ته وه، هاتووم دهمه ویت له گهل تیپی موسیقای پرتقالی سپییدا کاربکه م. ده بییت له گهل هه موواندا به شسول بم، زور قسه نه که م، تورنه بم، زوریش بیده نگ نه بم، چونکه هه موویان پیکرا خراپن، وهک چون قسه ی زور مرؤف ده خاته هه له وه، بیده نگ ی زوریش شوینی گومانه. من به نابه دلی هه موو شته کانم قبولکرد، به لام پیمباش بوو ئه و کچی پورم نه بییت. پیمگوت «ئه مه چ شه ره فیکه خانم، تو به منی ده به خشیت، کئ قه بوولی دهکات، کچی پوره که ی ئیشیکی وه ها جوانی هه بییت وهک ئیشه که ی جه نابتان، تو ژیانم رزگارد هه که ییت به لام شه رم و شووره ییم به سه ردا ده هینیت، دلنیا م ئه م شماره هیچ موسیقاریکی تیا نییه کچی پوری خوی هه لپه رینیت، چاکتر وایه بلیم تو کچی دراوسیمان بوویت، یان عه شیقهم بوویت و دواتر بۆ پیاویکی تر منت فرؤشتووه، یاخود ژنی هاوپیته کم بوویت که من له ژیره وه له گهلندا خه ریکی شتی خراپ بووم، یاخود تو ماوه یه ک مامؤستای ئینگلیزیم بوویت و ئیتر له به ره ئه وه ی زور حه زت له م ئیشه بووه وازت لته یناوه... یان هر حیکایه تیکی بیمانای تر، ئه م چیرۆکی کچی پوره ناچیت به عه قلمدا».

ده وه ستاو سه یریده کردم و ده یگوت «چه ند شه ریفیت، خودایه، ته ماشا، من بۆ کئ ئه م هه موو ره نجه ده کیشم؟». ده وه ستاو که میک دهستی به قژی خویدا ده هینا و ده چوو به ر ئاوینه یه کی گه وه که له ژووری دانیشته که ی موسای بابه کدا بوو، خوی که میک ریکه کردو ده یگوت «به لام وازبهینه هیچ چیرۆکیکی تر وهک چیرۆکی کچی پور ناچیته عه قلی خه لکه وه، تو له وه گه مژه تری تیبگه ییت، له م ولاته ی ئیمه دا کچان به رده وام دؤسته کانی خویان به ناوی کوپی پوره وه پیشه که ش به خه لکی غه ریبه ده که ن، ئه وه له هر حیکایه تیکی تر باشتتر ده چیته عه قله وه، لیت ده پرسن ئه و کوپه کتییه؟ ده لئیت کوپی پورمه و ته و او، سه الهه ی سه الهه ئه م درۆیه وهک گول ده روات

و کەس کیشەیی نەبوو لە گەلیدا، دواتر دەبیت من بە هانە یەکم هەبیت کە
 مشوورت بخۆم، گەر بە هانە کەم بەهیز نەبیت، یەعنی شتیک نەبیت پنی
 تیچیت، دواتر هەموو شتی خراپ دەروات، لە کاتیکدا من دەمویت هەموو
 شتیک باش بروات، پێشت بلیم، من لەو گەورەترم بمکەیتە مەعشوقەیی
 خۆت و بابەتی قسەیی پرۆپوچی خۆت، تێدەگەیت، من لەو گەورەترم،
 چاکتر وایە بلیم من پورتم یان هەر شتیکێ تر، بەلام دەبیت هەموو بزانی
 من بۆ بەتەنگی تۆو دەیم». من بۆئەو هی زیاتر نازاریبەدم گووتم «پێم
 باشە بمرم و تۆ نەکەم بە کچی پوری خۆم». بە تۆرەبیەو سەیریکردم
 و گووتی «درو دەکەیت، تۆ ئیستا حەزناکەیت بمریت». بە و پرکینکی کەمیک
 مندالانەو گووتم «حەز دەکەم بژیم، بەلام حەزناکەم تۆ کچی پورم بیت».
 بیئەو هی گوئی بگریت، بیباکانە سەیریکردم و گووتی «شەو دادیت و ئیمە
 هەر خەریکی قسەین، ئەستێرە هەلدیت و ئیمە هەر لێرەین، جەلادەتی
 کۆتر، ئەمشەو تۆ یەکەم شەوتە، تەنیا سەیر دەکەیت و تێدەگەیت». ئینجا
 دەستی بۆ ئاسمان بەرز دەکردەو گووتی «خودای گەر، فریشتە
 پاکەکانی مەلەکووت، پۆچی ئارام و خوشبەختی سالحان، کۆمەکیکەن
 تیبگات و ئاگای لە خۆی بیت». بە مەکرێکەو سەیریدەکردم و بە نیگایەک
 کە خالی نەبوو لە عەیارییەکی کچانە، خالی نەبوو لە نیگای کچیک کە
 تێدەگات هیدی هیدی خەریکە دلی پیاویک داگیر دەکات دەیکووت «چونکە
 من ناتوانم هەموو وەختیک ئاگام لیبیت، کورپیکێ لەو خراپترە کەس
 بتوانیت چاو دەیرییکات، بەلام لەو هەش باشترە مرۆف جیببەیت، لەو
 خراپترە بەزەیم پیندا بیتەو، لەو هەش باشترە جیببیلیم بیکەسکوژی بکن،
 لەو خراپترە دلی خوش بکەم لەو هەش باشترە خەفەتی لی نەخۆم».

ئەو پۆژە بە قاتیکێ رەش و کراسیکێ سبیه‌و، بە بۆینباختیکێ خۆلەمیشی
 ساتانەو، بە قزیکەو کە بۆ یەکەمجار لە ناو پاستەو بەرەو سەرەو

«سالۆنى تهره‌ب»، به‌لام دالیا سیراجه‌دین ناوی نابوو «شانۆی ره‌شی ژیاىى من». له ژووره‌کانى پرته‌قالى سېپپه‌وه دوو ده‌رگایى ساجى گه‌وره ده‌هاتنه‌وه سه‌ر سالۆنه‌که، به‌کىکیان له پشت به‌ستى مۆسیقاره‌کانه‌وه که تاییه‌ت بوو به مۆسیقارو که‌که‌کان، ده‌رگایه‌کى تریش له سالۆنه‌که‌وه که ده‌چوو به‌رده‌مى پلێکانه‌یه‌کى به‌رز له‌ویوه میوانه‌کانى پرته‌قالى سېپى هه‌ر که‌کىکیان بویستبایه له‌گه‌لیدا سه‌رده‌که‌وتن بۆ ناو ژووره‌کان. نه‌ۆمى خواره‌وه‌ی پرته‌قالى سېپى ژوورى دانىشتن، مه‌تبه‌خ، سالۆنى ته‌له‌فزیۆن، نوسینگه‌ی حیسابات، شوینى خۆگۆرپین، مه‌خزه‌نى جل و به‌رگى که‌که‌کان و چه‌مام و توالیته‌کانى لیبوو. قاتى سه‌ره‌وه‌ش بیته‌ندازه گه‌وره‌بوو، له‌لای چه‌په‌وه درێژبوو بووه‌وه بۆ سه‌ر سالۆنه‌که‌وه له‌لای راستیشه‌وه به‌ هه‌ندیک پایه‌ی به‌رز به‌ره‌و پێشه‌وه کێشایوو، قاتى سه‌ره‌وه دوو ده‌ستى له‌یه‌کترى جودابوون، ده‌سته‌یه‌کیان ژوورى که‌که‌کان بوو، که له‌ویدا له‌گه‌ل موشته‌ریبه‌کاندا ده‌خه‌وتن، ده‌سته‌یه‌کى بچوکه‌تریش ژوورى مۆسیقاره‌کان بوو، تا که شتیکی باش له ژوورى مۆسیقاره‌کاندا نه‌وه‌بوو هه‌موو ژووره‌کان بالکۆنیان هه‌بوو. له‌ نیوه‌ندى هه‌ردوو ده‌سته‌که‌دا ژووریکى گه‌وره‌و رازاوه هه‌بوو شوینى تاییه‌تى خاتوون «سه‌مه‌ر سالخ» بوو، خاوه‌نى راسته‌قینه‌ی پرته‌قالى سېپى و چه‌ند تیاتریکی بچوکه‌ترى دیکه‌ش له‌و شارهدا. ژنیکی باریکی که‌له‌گه‌ت بوو، بیته‌ندازه لاوازیوو، هه‌میشه له‌چکیکی سوورى به‌سه‌ره‌وه بوو، به‌رده‌وامیش چا که‌ت و ته‌نووره‌یه‌کى شه‌رابى له‌ به‌ردابوو. به‌ جۆریک باریک بوو، هه‌ندى جار وامده‌زانى ده‌زوویه‌که‌وه به‌ هه‌وادا ده‌روات. میتریدیکی له‌ خۆی درێژترو باریکه‌ترى هه‌بوو، هه‌ندى شه‌و پێکه‌وه له‌سه‌ر سه‌حنه‌که سه‌مایانده‌کرد، له‌ دوو شه‌ریت ده‌چوون با بیانه‌یتنى و بیانه‌بات، من هه‌موو جاریک ده‌مچانده‌به‌گوینى که‌که‌کاندا «ئاگاداریان بن نه‌ئالۆزکین، دواتر بۆمان جیانا کرینه‌وه». ئه‌وه‌ی لایى من زۆر سه‌یربوو ئه‌وه‌بوو به‌رده‌وام به‌ له‌چه‌که سووره‌که‌یه‌وه سه‌ماینده‌کرد، وه‌ک باسیانده‌کرد به

دلسوزییه کی بیوتنه وه هه موو فرمانه دینییه کانی جیبه جیده کرد. ژنیکی زور بیده نگ بوو، زور بهی کاروباری پرته قالی سپی به سهر دالیا سیراچه دیندا جیده هیشت، مانگی دوو سن جار دهات، دهیانگوت له پایتهخت کومه لیک کوشک و بازار و تاکسی تاییه تی هه یه. یه که م ئیواری که چومه پرته قالی سپییه وه، بیده چوو هه مووان چاوه پیمبکه ن، هه موو کچه کان له سالۆنه که دا کۆبوو بوونه وه، پیشوازییه کی گه رمیان کردم. دالیا سیراچه دین منی وه ک کوپی پوری خوی پیناساندن، وه ک فلووتزه نیکی لیها توو که ده توانیت خزمهت به پرته قالی سپی بکات. من هه میشه له قهره بالفیدا شه رمده کرد، جانتاکه م داناو سلاوم له هه موویان کرد، ده بایه هه ولبدم زور نه جیب و به نه زاکهت ده رکوم نه با که س گومانی خراپم لیبکات. دالیا کاتیکی زور باشی بۆ گه یشتنی من هه لباردبوو، ته نیا چاره کینک پیش کردنه وه یی ده رگای سالۆنی سه ماکه، کاتیک هیچ یه ک له ئیشکه رانی پرته قالی سپی هینده یان کات نییه، زور پرسیار له من بکه ن، هه ر یه که ی خه ریکی شتیکن، به رده م ئاوینه کان به رناکه ویت، سهر پلیکانه کان پره له جوله جول و راکه راک، ناو سالۆنه که پره له خشه ی کراس و زریکه ی کچان، سهر شماره به بۆنی مه کیاج، هه ناسه ی بۆدراوی و عه تری مرۆککوژ. له وساتانه دا ده موچاوه کان پتر له ده موچاوی لیبوکی سیژک ده چن، ده نگه کان شپرزو خنکاون، نیگا کان رووکه شبین و خیران. له راستیدا که س کاتیکی نه بوو زور له گه ل مندا بکولیته وه، دالیا سیراچه دین پیشمکه وت و به عه ره بییه کی ساف کووتی «کوپی پوری نه زیزم، تو ماندوویت، نا مه لئ ماندوویم، خو هه موومان ناخوشی شه و ریگایه ده زانین، هه موومان پیا رویشتووین، من ده تبه مه ژووره که ی خۆت... شه ی چۆن؟ تو لیتره به دوا ژووری خۆت هه یه، یه کیکی له ئیمه، هه ر که س له پرته قالی سپی کاربکات ژووری خۆی هه یه». به جوړیک قسه ییده کرد هه موو نه وانی تر گوئیان لیبینت، منیش ده مگووت «سوپاس، کچی پوری نه زیزم، چه ندم پینخۆشه دوا ی

ئەو ھەموو سالە دەتۆز مەو، وەک دۆزینەو ھەی مروارییەک لە بەحرێک سەدەفی چروکدا، وەک دەرھیتانەو ھەی گولێک لە گەروی بورکاندا». من بە کوردی قسەمدەکرد، دالیا بە زەردەخەنەییکی ئارامەو پێشمەدەکەوت و بە کچەکانی دەگوت «خۆتان لادەن، ئاھ کۆرەکە ماندوو، خودا دەزانیت چەند سەعاتە بە پێگاویە، تۆش بیت پتووستت بە پشوو ھەییە، ئەمشەو تیر دلی خۆت بخەو... ئاھ، تۆ مریەم چ سەماچیەکی عەجیبی، ئەگەر ئەو پانە سەپی و سۆلانەت نەدەبوون، بە ھۆی ئەم شەپزەیی و نارێکییەتەو لە ھیچ جینگایەک نانت دەستتەدەکەوت... شوکور بۆ خودا بەس نییە سەر ئەم پلەکانە بەردەوام وا شەپزە نییە».

دەستی خستە سەر شانێ من و بە کوردی گوتی: «شوکور بۆ خودا کە ئەمانەش لە ھەموو قسەییکی من و تۆ تیناگەن، لەوانەییە ژوورەکەت زۆر خۆش نەبیت، من ھەمیشە گووتوو مە ژووری مؤسیقارەکان خۆش نییە، لە ژووری ئوتیلێکی ھەرزان دەچیت، بەلام رازی بە کە دواچار شویتێکی و ھات چنگ کەوتوو، گولی من، بیری نەچیت تۆ لە مردن گەراویتەو».

ژوورەکەم ژوورێکی چکۆلانەبوو، قەرەوێلەییکی تازەو میزێکی سەپی کۆنی تێدابوو، چەرچەفەکان پەمیی و سەرینەکان زەردیکی سپیابووون. پێدەچوو ئەو بەیانییە یەکیک لەوئ بووینت، تا ئەوکات فلجەییکی دان و سابوونێکی کۆنی ریشتاشین لەسەر دەستشۆرەکە جیمابوو. بۆنی پۆحیکی غەریب لەوئ بوو، کە پێدەچوو نابەدل ئەو ژوورەیی چۆلکردبیت. دالیا سیراچەدین جانتاکەیی بۆ خستە پشت دەرگاگەو گوتی «بای بای گولی من، تا داویی، من بەرنامەم ھەییە، بخەو و خەوی خۆش ببینە».

ئەستەم بوو بتوانم بخەوم، من دواچار توپەبووم، دواچار کە چوومە ژوورێ بە ھەموو توانای خۆم شەقیکم لە میزەکە ھەلدا، نەمدەزانی چیبکەم، پۆژیک چاوەروانی ئەو م نەدەکرد ژیانم وەک مؤسیقاریک لە خراپخانەیی کدا تەواوبکەم، لە کویش لەوسەری دونیا، لە خۆرئاوای باشووری فوراتدا.

لېتان ناشارمه وه گهرچى من دكتور موساى بابەك و داليا سیراچه دینم به دوو پوخله بهری زور جوان ده زانی، به لام تا سهر ئیسقان پوختیکى بریندار بووم، ههستمده کرد ژیانم له م شوینه دا واده کات هه موو پیزیکم بو خوم بدو پینم، له و ساته وه بوونه وه ریک بووم بریندار، بوونه وه ریک تا سهر ئیسقان پوختیکى کوشندهم له خوم هه بوو. تاکه دلنه واییم بیر کردنه وه م بوو له وهی پوژیک ده بم به خاوه نی موزه خانه یه کی پر له تابلوی خه یالی، یان وهک داليا سیراچه دین ده یگوت ده بایه خوم بو پوژیک هه لگرم هه موو چیرۆکه که بگێرمه وه، راستییه کان ئاشکرابه کم، جیهان ئاگاداریکه مه وه له و شتانه ی که بینوو من. من تاکه شاهیدی زیندووی کاره ساتیکى گه وره بووم. به لام له شاریکدا له مسهر بو ئه وسهری تیاتر و هۆلی سه ماو ژنانی قه حبه بوو، ده متوانی چیکه م؟ ئه و ماوه یه چه ندین جار بو ئیسحاقی لئوزیز پین و سهرهنگ قاسم گریابووم، به لام ئیستا ده مویست هیدی هیدی هه موو رابوردو له بیر خوم به رمه وه.

تیاتری پرته قالی سه یی یه کیک بوو له چوار گه وره ترین تیاتره کانی ئه و شاره. دهسته یهک له جوانترین کچان له وئ خزمه تیان ده کرد، قیبه گایه کی سه ره کی میوانه شاره زاکان بوو. ده بیت بلیم میوانه کانی شاری سۆزانییه کان دوو دهسته بوون، دهسته ی هه ره گه وره یان ئه و پینواره نه شاره زاو که م پارانه بوون که بو چه ند سه عاتیک لایانده دا، ئیواره یهک یا خود شه ویک ده مانه وه، شتیکی ئه وتویان له مسهر شوینه کان و شاتوکان و ماله کان نه ده زانی، زۆربه ی کات که میتک بیئامانج به کوچه کانددا وهک ئه وهی با گه میان پیتکات ده سوپانه وه وواتر له هه ر مالتیک بایه له ماله کان، یا خود له هه ر زانترین ویتسگه دا لایه نده دا. زۆربه ی زۆری سۆزانییه بیته هره و به دبه خته کان له مسهر ئه و جوړه رپینوارانه ده ژیان، به لام جوړی دووم ئه و میوانانه بوون که میژوویه کی دریزیان له گه ل ئه و شاره دا هه بوو. هه ندیکیان

بیست و پینج سال بوو میوانی بهرده و امبوون، هموو جیگایه کیان دهناسی، هموو مالیکیان تاقیکردبووه و، پیاوانی پاره‌دارو شماره‌زابوون له شماره دوره‌کانه و دهاتن، له‌گه‌ل میوانه بیگانه‌کاندا دهاتن، به پاره‌ی زوری نه‌وته‌وه له ولاتانی که‌نداوه‌وه پرویان له‌و شماره زهرده ده‌کرد، به‌رپرسی زور گهره‌ی حیزب بوون، سه‌رکرده‌کانی سوپابوون، ده‌وله‌مهنده هره ناوداره‌کانی باکوورو باشوور بوون که به هژی جه‌نگه‌وه نه‌یاندته‌وانی سه‌فهریکه‌ن و دهاتن سامانی خویان له‌ویکانه‌دا ده‌دا به هه‌در. ئەمانه ماموستای که‌یف بوون، شه‌و به پاره‌ی زوره‌وه دهاتن، تا دره‌نگ شه‌راب و مه‌ییان ده‌خواره‌وه، دره‌نگ هر یه‌که‌یان جوانترین که‌چانی ئەو شماره‌یان هه‌لده‌گرت و تا به‌یانی له‌گه‌لیاندا ده‌خه‌وتن.

ئەو رۆژه‌ی بۆ یه‌که‌مجار موسیقام لیدا، هموو شتی له ژیاندا ئالۆزترو غه‌مگینتر بوو. ئەه‌وکات نه‌مده‌زانی کی نه‌ینی منی لای دالیا سیراچه‌دین ئاشکر کرده، نه‌مده‌ویست که‌س بزانیته که من موسیقا ده‌زانم، پیمباش بوو سه‌اله‌های سال له پشت بارپیکه‌وه بوه‌ستم و شه‌راب بفروشم، مه‌ی بگنیم، زه‌وی پاکبکه‌مه‌وه، به‌لام له‌وی موسیقا لینه‌ده‌م. ئاره‌زوویه‌کی راسته‌قینه‌م بۆ موسیقا نه‌مابوو، وه‌ک ئەه‌وی گولله‌کان له‌گه‌ل خویاندا چه‌زو ئاره‌زووی منیان بۆ موسیقا کوشتیته، نه‌مده‌زانی کی به دالیا سیراچه‌دینی گووتوه که من موسیقارم. به‌رله‌وه‌ی بۆ یه‌که‌مجار سه‌رکه‌ومه سه‌ر سه‌حنه‌و بۆ تاقیکردنه‌وه له به‌رده‌م تپی موسیقا که‌دا عه‌زفیکه‌م، به دالیام گووت: که‌ر پیم نه‌لیته، تۆ چۆن ده‌زانیته من موسیقارم، هیچ شتی که‌ناکه‌م هیچ شتی که‌، هه‌تا فوویه‌کی بچوکیش به‌و فلووته‌دا ناکه‌م. ئیتر که‌یفی خۆته بامکوژن. دالیا که له ساته‌کانی میحنه‌ت و کیشه‌دا هه‌میشه چاره‌سه‌ریکی هه‌بوو، به عاده‌تی خۆی ده‌ستی گرتم و خستییه ئینو هه‌ردوو ده‌ستی خۆیه‌وه‌و گووتی: خودایه، ئیستا من چی به تۆ بلیم؟ بۆ ده‌بیته یه‌کیکی تر پیمبلی که تۆ موسیقاریته؟ عه‌زیم، ئەو شه‌وه‌ی به برینه‌کانتته‌وه له

ژیر زه‌مینه‌که‌دا که‌وتب‌وویت، من گویم له جوره مؤسیقایه‌ک بوو پیشتر
 هرگیز گویم لی نه‌بووه، هه‌وای ژیر زه‌مینه‌که، فه‌زای پرته‌قالی سپی،
 له‌شی خۆت، هه‌موو پیکرا مؤسیقا بوون، مؤسیقایه‌کی نادیار که مرۆف
 ته‌نیا به هه‌ست ده‌توانیت بییستیت، واته شتیک نه‌بوو ته‌نیا په‌یوه‌ندی به
 بیستنه‌وه هه‌بیت... یه‌عنی بلیم چۆن؟ وه‌ک ئه‌وه‌ی مرۆف به‌ پیست، یان
 به‌ په‌نجه‌کانی له هه‌وادا ده‌ستی لیدات، وه‌ک له رۆحتدا ئاوازیکی نه‌یتی
 شاردراره‌بیت. سه‌رم لیتیکمه‌ده، هه‌موومان شتیکی شاردراره له رۆحماندا
 هه‌یه، به‌لی وایه، شتیک له ساتی مردندا نایه‌ویت له‌که‌لتدا بمریت. من
 به‌راسته، وه‌ک تیکستیکی جوان، شیعریک که له دلتدایه‌و ده‌یه‌ویت له دایک
 بیت، نیگاریک که ساله‌های سال چاره‌روانی تۆی کردوه دروستییکه‌یت و
 نه‌کردوه، ئاه خودایه تۆ باوه‌رت به هیج نییه، به‌چی وابکه‌م باوه‌رپکه‌یت؟
 هر یه‌کیک له ئیمه شتیکی زۆرجوان له رۆحماندایه که نه‌مان کردوه،
 هیزیکمان هه‌یه به کارمان نه‌هیتاوه، شاکاریک له ده‌ست و په‌نجه‌ماندا
 خه‌وتووه که له ساتی مردندا دیته‌ده‌ری و ده‌روات... من هه‌میشه رام
 وابوو، تۆ... تۆ که‌یفی خۆته... ئاه، تۆ هر وامه‌لی، به‌لام ئیمه ده‌رۆین
 و شته جوانه‌کانی ناومان ناو میدانه جیمانده‌هیلن و ده‌رۆن بق یه‌کیکی تر
 ده‌گه‌رین، بق ساحییکی باشتر، ئیمه ده‌مرین، به‌لام ئه‌وان تا له دایک نه‌بن،
 تا رۆحیکی شیت نه‌دۆزنه‌وه بیانکاته هونه‌ر ئارامناگرن. خودایه ئه‌م کورپه
 که‌ی جاریک باوه‌ر به من ده‌کات. ئه‌و رۆژه وه‌ک ئه‌وه‌بوو تۆ به‌حریکی
 گوره‌بیت له مؤسیقا، وشه‌ی به‌حر وه‌ک مه‌جازو شتی وا به‌کارناهینم،
 وه‌ک زه‌ریاچه‌یه‌کی لیوان لیو له مؤسیقا، که هاتمه ژیر زه‌مینه‌که‌وه، که
 فریشته بچکۆله ناسکه‌کانم تۆیان نیشاندام، که ماچمکردیت، هه‌موو ئه‌و
 شتانم له ده‌ریایه‌ک مؤسیقادا نه‌جامدا که ده‌نگی نایه‌کی سحرایی له
 پشته‌وه دریز به‌ ناو ئاوازه‌که‌دا هه‌لیده‌کرد، وه‌ک ده‌زوویه‌کی شین له
 سایه‌قه له ناو گه‌رداویکدا، بوه‌سته، وامه‌که وه‌ک ئه‌وه‌ی گالته‌ت به هه‌موو

قسه يه كم بيت. چؤنت پئده ليم وايه، وهك قليم، نازيز، چؤن بهرده وام هه موو شته كان له ناو مۆسيقادا پرووده دن، وهك ئه وهى يه كيتك پالهلوانه كانى خستبيته ناو ده رايه كى مۆسيقاوه. ئاوه ها تو مردويهك بوويت له ناو حوزيك مۆسيقادا مه له تده كرد... خودايه چند كه مژه هيت، دياره شتيكى تريش هه يه، نه ئييه كى تريش هه يه، كه جاريكى تر سوئندت دده م به هه رچيهك كه باوه رت پئيه تى داوام ليمه كه پئتبليم، چونكه ناتوانم، ئيستا هه سته، هه سته، من ده زانم ده زانم كه تو ده توانيت جوان مۆسقا ليده هيت، كويگره، وامه زانه من زور شت له سهر تو ده زانم، من هيج له سهر تو نازانم، به لام دوو شت زور باش ده زانم، به لى دوو شت زور باش ده زانم يه كه ميان ئه وه يه كه تو كه مژه هيت، دووه ميان ئه وهى باش ده زانيت مۆسقا ليده هيت.

داليا سيرا جه دين گالتهى نه ده كرد، من له بهر چاوى ئه وه كه مژه يه كى كه وره بووم، ئه وه له دلوه باوه رى وابوو كه هيج پياويكى ترى له ژيانيدا نه بينويه به ئه ندازهى من كه مژه بيت. خه سارى له وه ده هات، خودا منى بؤ كه ياندى پهميكي وه ها كه وره ديار يكر دوه. من هه ميشه دواچار ملم بؤ ئاره زوه كانى ددها، وهك چؤن ئه وه پرؤزه ش ملم بؤ داواكهى داو دواى ماويه كى دريژ بؤيه كه مجار فلووتيكم گرته وه ده ست. له دلشه وه ته نيا يهك ئاره زووم هه بوو كه ئه وه رازيبكه م.

هه موو مۆسيقاره كان و كچه كان له سالؤنه كه دا دانيشتبوون، هه ندئ مۆسيقارى تپه كانى ديش له وئ بوون، وهك ئه وهى بؤنه يه كى كه وره بيت و مرؤف نايت له ده ستي بچيت، موساى بابه كيش به ناوى شتيكه وه هاتبوو. من پيشتر له قوتابخانه چند جاريك چوو بوومه سهر سه حنه، به لام هه موو وهخت به شانازييه وه ئه وه م كر دبوو، به لام ئه وه پرؤزه به شهرم و زه ليلييه وه چوومه سهر به ستي مۆسيقاره كان و فلووته كه م هه لگرت، به لام وهك ئه وهى ئاسمان هيزيكي ون و ناديارم پئيبه خشيت، وهك ئه وهى شتيك

له زهوییه وه بیت و وهک ته زووییه کی نهینی به له شمدا سه رکه ویت، وهک په نچه کانم له دهرگای بایه کی سیراوی بدن، یان له ناکاو په نچه ریه کی نادیار بگریته وه وه لویوه، له زه ریایه کی دوروه ئیلهامم بؤیت، ئاوه ها موسیقام لیدا. پارچه موسیقایه ک بوو، بؤ ساتیک هه مووانی له ثیقاعی ژیانی خویان دهرهینا، شتیک له مهستی و شهیدایی خسته سهر پوخساریان. من له کاتی فلووت لیداندا چاوم لیکنابوو، به سهر دهریایه کی دوردا ده فریم که پرپوو له بالندهی سپی، به سهر چیاکاندا ده فریم، هه ستمده کرد شتیک له ناو مندا دهیه ویت له گهل موسیقا که دا بروات، شتیک قوول به دلمه وه گریدراوه، به وه دهماران وه گریدراوه که ژیان و مهرگی منی پئویه، به لام موسیقا که ده بیات، له سنووریکم نزیکه کاته وه که من نه ئاشنام پتی و نه ناموشم، نه ناسم تیایدا و نه نه ناس، نه دؤستم له وئ و نه نه یار. به لام هه ستمده کرد وهک چؤن ده ستیکی دریز له هه وایه کی سارددا بؤ په حمه تیکی دور ده کشیت، ئاوه ها شتیک له مندا به ره و جینگایه کی ته ماوی ده کشیت و له ناکاو وهک هوشیار بیته وه، وهک یه کتیک به هه موو توانای خوی به ره و دواوه رایبیکشیت ده که ریته وه بؤ خانهای خوی. که چاوم کرده وه هه موو سه راسیمه ته ماشایانده کردم. ته نیا سه رسامی نه بوو به لکو شتیک له به زهی و خؤشه ویستیشی تیدا بوو، پیده چوو هه رگیز موسیقای وایان نه بیستیت، موسیقاره کان له وانی دیکه زیاتر سه رسامبوون. یه که م که سیان که لیم نزیک بووه «عیزهت وهردان» بوو، که به «ابو ورو» بانگیانده کرد، که مانچه ژهنی سه ره کی تپه که بوو، دهستی خسته سه رشانم و گوتی «ئیعجاز بوو کورپی باو کم، شتیکمان بیست پئیشتر نه مان بیستوه، تو ئه م ئاوازه له کوئی فیز بوویت». به غه مگینی سه یرمکردو گوتم «لای مامؤستایه کی موسیقا که ناوی ئیسحاقی لیوزیزین بوو». دالیا ده یزانی خه ریکم که مژه ییه کی دی بنوینم، به دهنگی به رز هه موویانی لیته کاندمه وه وه گوتی «من پئمگوتن، کورپی پوره که م موسیقاریکی باشه، پئمگوتن،

باوه‌رتان پینه‌کردم، ئیستا خۆتان گویتان لیبوو، به‌لام من ده‌یناسم زۆر ستایشی مه‌که‌ن با له‌ خۆی نه‌گوریت... ده‌ستخۆش ده‌ستخۆش». له‌وساته‌دا هه‌موو ده‌یانویست ب‌مدوینتن، ده‌ستم لینه‌ن، قسه‌م له‌گه‌ل‌دابکه‌ن، دالیا ده‌ستی له‌سه‌ر دلی بوو. گویم له‌ عیزه‌ت وهردان بوو گووتی من ناوی ئیسحاقی لیوزی‌پینم نه‌بیستوو، زۆربه‌ی مۆسیقاره‌کانی ولات ده‌ناسم و ناوی وام نه‌بیستوو. مۆسیقاره‌کانی دی ته‌وقه‌یان له‌گه‌ل‌داکردم، هه‌ندیکیشیان به‌گه‌رمی ئامیزانم بوون، هه‌ندی له‌ که‌که‌کان به‌ناسکی ماچیانکردم و گووتیان «به‌ پشتیوانی خودا ده‌بیت به‌ باشترین مۆسیقاری دونیا». هودا ته‌واب، که‌ به‌رده‌وام به‌ هودهود بانگیانده‌کرد، له‌ هه‌موو که‌که‌کانی دی مندالترو به‌نیگاتربوو، که‌رمتر له‌هه‌رکه‌سیک باوه‌شی پیاکردم، به‌ دالیای گووت «دالیا، چ کوربه‌ پوریکی شیرین و خۆشه‌ویستت هه‌یه، ئاگات لیبیی من له‌ ئیستاوه‌ حه‌زم لینه‌کردوه. ئه‌مه‌ کورپی پوره‌ یان چکلیته تۆ هه‌ته‌؟».

دالیا به‌رده‌وام ده‌یویست ب‌مفرینیت و ب‌مکیرپه‌ته‌وه‌ بۆ زووره‌که‌ی خۆم، من به‌ هیمنی سوپاسی هه‌موویانم کردو که‌ پامه‌وه‌ دواوه‌، دالیا له‌گه‌لمدا سه‌رکه‌وته‌وه‌ بۆ ناو زووره‌که‌ی خۆم، به‌ توندی ده‌رگاکی له‌سه‌ر داخستم، به‌ جۆریک توپه‌بوو که‌ چاوانی سووربووبوون و هه‌ناسه‌ی بۆ نه‌ده‌درا، من تینه‌ده‌گه‌یشتم له‌ چی توپه‌یه، هه‌موو شته‌کانم به‌دلی ئه‌و کردبوو، هه‌تا مۆسیقا که‌شم عیبی نه‌بوو. هینه‌دی ده‌رگاکی داخست گووتی «تۆ گه‌مزه‌یت، گه‌مزه‌ی ته‌واویت، باوه‌رناکه‌م له‌م سه‌ر ئه‌ستیره‌یه بیه‌یشکی وه‌کو تۆ هه‌بیت، ها، تۆ واده‌زانی له‌ کوئی مۆسیقا لینه‌ده‌یت، له‌ کوئی؟ له‌ ئۆرکسترای پاريس، بیه‌ه‌قل تۆ له‌ تیاترۆخانه‌یه‌کی سه‌حرا‌دا مۆسیقا لینه‌ده‌یت، گه‌مزه‌ ریک و راست پیتبلیم تۆ له‌ قه‌حه‌خانه‌یه‌که‌دا مۆسیقا لینه‌ده‌یت، ئاه، خ‌وای ئه‌رزو ئاسمان، تۆ ده‌ته‌ویت به‌م مۆسیقایه بلییت چی، ده‌ته‌ویت بلییت چی؟ ده‌ته‌ویت هه‌موو پیت سه‌رسامبن، به‌لام

بیرناکەیتەو دەره‌نجامەکی چییە؟ عاقیبەتەکی چییە؟ خودای گەور
 چیکەم، تۆ تیناگەیت، تۆ بیرت چۆتەو تۆ کئیت، چۆن کەوتوویتە ئێرەو،
 دەبیت چی بکەیت بۆئەوێ نەتدۆزەو وەکو سەگ نەتکوژن؟ ئاە تۆ
 چەند خەفەتم دەدەیت، تگات تیا دەکەم بەوجۆرە سەیرمکە وەک ئەوێ
 گایەکی بالدار لەسەر سەرم ببینی، وەک ئەوێ شاخ و گویی تر لە
 سەرم روابیت، یان سەرم بووبیت بەسەری فیل. من دەزانم دەلیم چی...
 گەر لێرە ئەمجۆرە مۆسیقایە لێدەیت، دەتدۆزەو و دەتکوژن، وادەزانی
 کە سەرسامبوون پیت ماچتدەکەن و دەرۆن، ئێرە تیا ترۆخانە، شەوان
 پردەبیت لە ئەفسەرو بەرپرسی ئاسایش، پردەبیت لە پاسەوانەکانی کۆشک،
 لە پۆلیسی نەیتی، لە جەندرمە یەئەتی تایبەتی، لە برادەری کورپەکانی
 سەرۆک، لە پاسەوانە تایبەتیەکان، لە پسرۆرەکانی پیشەسازی سەربازی،
 لەو جەلادانە ی خەلک بە قووندا هەلەدەواسن، خودایە، تۆ بئیمیشکیت یان
 بە ئەنقەست وادەکەیت؟. هەر مەخلوقیک سەرنجیان رابکێشیت دەچنە بنج
 و بناوانی، تۆرێکی بیسەرۆبی کۆکردنەوێ هەوال و زانیارییان هەیه کە
 دەتوانن رەچەلەکی بچوکتین مێشوو لە بدۆزەو. هەموو دەزانن هەندیک
 لەوانە ی لە قەسابخانەو گۆرە دەستەجەمعیەکان رادەکەن، رۆودەکەن
 ئەم شارە بەدبەخت و پەرتەوازانی ناو سەحرا. تۆ دەبیت شتیک بکەیت
 سەرنجی هیچ کەسێک رانەکێشیت. چونکە ئەوان بە جولاندنەوێ پەنچەیک
 دەتوانن داوا لە سەمەر سەلح بکەن تۆیان بدات، واتە لێرە بئەنە دەری،
 بەناوی ژنەینانی هاوڕێکیانەو، بەناوی جەزنی لەدایکبوونی کچیکیانەو،
 بەناوی ئاھەنگیکی تایبەتی خۆیانەو، کە تۆشیان برده دەری وایسەب
 بکە مردوویت، چونکە هەر لە یەکەم خالی پشکنینی سەر رینگاوه دەزانن
 چ بەدبەختیک، هێندە ی کراسەکیان داکەنیت دەزانن لە چی راکردووه تۆ
 کئیت. تۆ دەبیت وەعدم بدەیت، جارێکی تر مۆسیقای واینەدەیت، خودایە
 تۆ دەبیت مۆسیقایەکی وەها لێنەدەیت سەرنجی کەس رابکێشیت، نابیت

كەس بېرسىت ئەم مۆسىقاره لەناكاو لە ناو ئەم سەحرايەدا لە كوێو
هەلتوقى؟ دەبىت مۆسىقاىەك لىدەهەيت مۆسىقاي تياترۆخانەيەكى پرۆپوچ
بىت، ئىرە قەحبەخانەيەكى پرۆپوچى ئەوپەرى دونيايە، من دەزانم تۆ
مۆسىقارىكى باشى، دەزانم. لەبەرئەو دەتكوژن، نابىت بزائن تۆ چ جۆرە
مۆسىقارىكى.

من بە غەمگىنيەو سەيرمکرد و گوتم: من نازانم خراپ مۆسىقا
لىدەم، باوەرم پىنكە داليا سىراجەدىن ناتوانم خراپ مۆسىقا لىدەم. تۆش
جارىك باوەر بە من بكە.

كەمىك بەبەزەيى و حەسرەتەو سەيرىکردم و گوتم: بەقوربان دەبىت
فېربىت، ئىرە شوپىنك نىيە مرۆف بتوانىت مۆسىقاي مەزنى تيا لىدات،
خوای گەورە من دەزانم تۆ چەند مۆسىقارىكى باشىت، ئەو رۆژەي كە لە
ژىر زەمىنەكەدا كەوتبووىت و نوقمى ئەو ئاوازەبووىت، زانيم تۆ چەند
مۆسىقارىكى نايابىت، گوپىگرە تۆ دەبىت وەك شەركەرىك رەفتار بەكەيت
كە هەندىجار ناچارە بۆماوئەك لە بەرگى پياوئىكى ترستوكدا خۆى
بشارىتەو، دەبىت تواناكانت بشارىتەو، من بەراستىمە، ئەمە مەسەلەى
ژيان و مردنە، گەر لەمە تىنەگەيت، يەعنى هېچ، يەعنى منىش و تۆش و
دكتۆر بابەكيش تيا دەچىن. دەبىت بە ئەندازەي ئەو مۆسىقا لىدەهەيت كە
كچەكان بتوانن سەماي لەسەربەكەن، ئىرە شوپىنى مۆسىقاي راستەقىنە نىيە،
دەنگ يان زوو هەموو مۆسىقارىكى راستەقىنە گەر نەيكوژن دەبىت خۆى
خۆى بكوژىت.

دەستەوستان بەرابەرى وەستام و گوتم: بەلام چۆن، دەتەويت
چىبەكەم؟

هەستمکرد هەيدى هەيدى ئارامتر دەبىتەو، سەيرى دەستيم كرد هەشتا
هەر دەلەرزى، بەلام هەناسەدانى كەمىك لەسەرەخۆتربوو، گوتم: دەبىت
لە بەيانىيەو فېربىت، ئەو مۆسىقاىە لىدەهەيت كە ئەوانى تر لىدەدەن،

ده‌بیت‌ه‌وه فیربیت.

هه‌ستمکرد دالیا سیراجه‌دین راسته‌کات، دواجار مؤسیقای راسته‌قینه له‌و جیگایه‌دا کوشنده‌بوو، به‌لام له‌گه‌ل‌ه‌وه‌شدا من‌وا فیربوو‌بووم مؤسیقا په‌یوه‌ندی به‌جاویدان، به‌کاملی، به‌بالگرتتی رۆحه‌وه‌هه‌یه، له‌کاتینکدا‌ئه‌و شاری‌ته‌پوتۆزه، شاری‌ئه‌و باره‌شه‌ی له‌م‌هی له‌وسه‌ری دونیاوه‌ده‌هات، له‌دیدى‌ئه‌وسای مندا شاریکی‌تیپه‌ر‌بوو، هه‌موو شته‌کان‌تیایدا کاتی‌و راگۆزه‌ربوون. هه‌یچ شتیکی‌جاوید و‌ناکووتا له‌وئ‌خۆی نه‌ده‌گرت، تاکه‌ شتیکی‌ئه‌به‌دی، ئه‌و غوباره‌زه‌رده‌بوو که‌به‌ر له‌ئیمه‌له‌وئ‌و دواى‌ئیمه‌ش هه‌ر له‌وئ‌ده‌مینتیه‌وه.

هه‌یچ شتیک له‌وه‌به‌دتر نییه‌مرۆف مؤسیقاریکی‌باش بیت، به‌لام له‌تیپیکی‌مؤسیقای‌خراپدا کاربکات. مردن له‌وه‌ئاسانتره‌تۆ‌پریت له‌مؤسیقا و‌له‌گه‌ل‌که‌سانینکدا مؤسیقا‌لینده‌یت که‌په‌ر له‌ده‌نگه‌ده‌نگ و‌نۆته‌ی‌شکار، خۆکوشتن له‌وه‌سانانتره‌تۆ‌قسه‌له‌مؤسیقایه‌کی‌ئاسمانی‌بکه‌یت و‌له‌گه‌ل‌که‌سانینکدا مؤسیقا‌لینده‌یت که‌په‌ر له‌تۆن و‌ریتمی‌پیکه‌وه‌نه‌گونجاو.

من له‌و‌پۆژه‌وه‌دۆزه‌خیکی‌گه‌وره‌ژيام، سه‌فه‌ریکی‌ترسناکم ده‌ستپیکرد، سه‌فه‌ری‌بیرچوونه‌وه‌ی‌مؤسیقا، ده‌بایه‌هه‌موو‌ئه‌و مؤسیقایه‌م‌بیربچیته‌وه‌که‌فیریبووم، بۆ‌ئه‌وه‌ی‌بژیم‌ده‌بایه‌هه‌رچییه‌ک‌ئیسحاقی‌لیوزی‌پین‌فیزیکردوم له‌یادیبکه‌م. له‌راستیدا ده‌بیت‌بلیم‌بیرچوونه‌وه‌کاریکی‌ئاسانتر نییه‌له‌فیربوون، لایه‌نیکه‌م‌مرۆف‌به‌دریژایی‌میزوو‌گه‌له‌ک‌ته‌کنیکی‌گرنگی‌بۆ‌فیربوون‌گه‌شه‌پیداوه، به‌لام‌مرۆف‌زانستیکی‌تایبه‌تی‌بۆ‌بیرچوونه‌وه‌دانه‌مه‌زراندووه، توانای‌ئینسان‌له‌سه‌ر‌بیرچوونه‌وه‌ده‌یانجار له‌توانای‌له‌سه‌ر‌فیربوون‌لاوازتره. دیاره‌من‌تیده‌گه‌م‌بۆ، هه‌لبه‌ت‌هه‌موو‌مرۆقایه‌تی‌په‌وه‌په‌رووی‌جۆره‌دۆخیکی‌وا‌نه‌بۆته‌وه‌که‌ناچاربیت‌ئه‌و‌شتانه‌ی‌بیربچیته‌وه‌که‌فیریانبووه. که‌س‌ئه‌زموونی‌کوردیک‌نه‌ژیاوه، به‌پریته‌بیابانیکه‌وه، له‌ویش‌بکه‌ویته‌شاریکی‌زه‌رده‌وه‌که‌پریت

لە پياۋانى ئاسايش كە دىن بۇ سواربۈونى كۈمەلىك كچى مندال و بەدبەخت كە جگە لە لەشى خۇيان هيچى تريان نىيە پىيىزىن. پياۋانىك بە جۇرىك لە خراپەدا نوقمبۈون، توانايەكى سىحراويان تيا دروستبۈۈە بتوانن مۇسقىقەكى خۇيان، لە ھەر مۇسقىقايەكى بلندو مەزن جياپكەنەۋە، بە جۇرىك گەر يەكىكى غەرىب رىگای كەۋتە ئەۋ زەۋىيەۋە، مۇسقىقايەكى دىكەكى لىدا، ئەۋ مۇسقىقا مەلەۋنە بىخاتە بەردەم مەترسىيەك كە دەشىت بە مردن تەۋاۋىيت.

من دەبايە لە رۇژى يەكەمەۋە ھەۋلبدەم ئەۋ مۇسقىقايەكى ئەۋان فېرىبم، ئەۋ ئەزمۈنە پاستىيەكى زۇرى بۇ سەلمانم، لە ھەموۋ ھونەرىكدا دوۋ دىۋى تەۋا جياۋاز ھەيە، دوۋ دىۋ ھەرگىز بەيەكتر ناگەن، هيچ ھونەرىك نىيە لە ناۋەۋە ئەھرىمەنىكى تىدا نەبىت، واتە چۈن ھىزىك ھەيە جوانى دروستدەكات، ئەھرىمەنىكىش ھەيە بەھەمان ئەۋ رەگەزانەكى كە جوانى پى دروستدەكرىت دىۋى دروستدەكات، ئەھرىمەنىكە تەنيا ھونەرمەندە قوۋل و وردىنەكان دەتوانن بىيىنن، ھەمان سىماۋ پوخسارى ھونەرمەندانى ھەيە، ھەمان ئامىرو كەرەستە بەكاردەھىتت، زۇر جار ھەمان ئەۋ بابەت و بىرۈكەۋ خەيال و وشانەش بەكاردەھىتت كە ھەر ھونەرمەندىكى پاستەقىنە ئىشى پىدەكات، بەلام ئىشى ئەم ئەھرىمەنە ئەۋەيە تەۋنىكى ترسناك بچىت، تەۋنىكى گەۋرە، دىۋارىكى پىچاۋ پىچ لە زەخرەفەۋ تۇرۋ داۋى رەنگاۋرەنگ كە دۋاجار جىھانىك و فەزاىەك دروستدەكەن تىيدا جياكرىنەۋەكى ھونەرو ئەۋ شتانەكى لە ھونەر دەچن ئەستەم بىت. بۇئەۋەكى مۇسقىقام بىرچىتەۋە، پىۋىستىم بە كۈمەكى ئەھرىمەنىكى ۋەھابۋ، ئەھرىمەنىك ئىشى ئەۋەيە سەلىقەمان بە شىۋەيەك سىرو تارىك بكات ھونەرى بى زەمان و زەمىنمان لە ھونەرىك بۇ جىانەكرىتەۋە كە نەمرەۋ لە ناكۋتاشدا سەۋزەبىت، واتە جاۋىدە. جاۋىد ئەۋ وشە سەيرەكى

ئیسحاقی لیو زێڕین فیریکردم و لەم کتێبەدا شای ھەموو وشەکانی دیبە. من ئیستا دواى سەفەریکی درێژ بە شاری بیسنووری نوردای قسە بۆ ئێوە دەکەم، دلنیام سەفەری من ھێندى ھێندى بەرەو تەواوبوون دەپوات، ئێوە ھێزى ئێوەم دەداتى پتر لەسەر ئێم و شەبە قسە بکەم، ئێوە ئەریمەنەى من باسیدەکەم دەتوانیت تەنیا ئێوە کارانە دروستبکات کە جگە لە چەند کورتە ساتیک ناژى، بەلام توانایەکی گەورەى لەسەر کوکردنەووە کە لەکردن و دووبارەکردنەووەى ئێوە چرکەساتانە ھەیە، کە پیکرا دیواریکی فریودەر و خەلەتین دروستدەکەن، دیواریکە لەسەر دووبارەکردنەووە و چینی ھەمان نەخشی سادە دروستبوو. ئێوە ئەریمەنەى من باسیدەکەم دەتوانیت زیاتر بەرھەمبھێنیت، ژمارەى زۆرتر لە بکەر و خزمەتچى ھەبیت، دەتوانیت شارەکان و کوچەکان و گوزەرەکانى دویا پرېکات لە ھونەرماندەکانى خۆى. بەجۆریک گەر لەناو لەشکری پر قەوامى ئێوەو ھونەرماندەى پراستەقینە لە دایکبوو، ئومیدیکی نەبیت. خزمەتچییەکانى ئێم ئەریمەنە دەتوانن خوشحال بن، دەتوانن بە ئارامى خۆیان بە گەرە بزانن، دەتوانن دەرکەون، بناسرین، بەلام ناتوانن یەك شت بکەن، ئەویش ئێوەیە لە مردن نزیکبێنەووە، مردن بۆئەوان کوتایى ھەموو کوتایبەکانە، مردن دیواریکە بۆیان نابەدریت، لەگەڵ مردندا توانای کارکردنیا لەسەر زەمین و زەمان دەمریت. نا وامەزانن من باسى مردن بەو مانایە دەکەم کە ئێوە ھەمووتان لەسەرى رێکەوتوون، وەک زەمینى بێدەر و سەرگراو و یەك ئاراستە، وەک گومەزىکى رەش کە ئادەمیزادەکان دەچنە بنى و لەویدا وندەبن و ئیدی تا ھەتاھەتایە نایەنەووە. من دلنیاتاندەکەم جاویدان ئێوە نێبە کە لەدواى مردنیش ئێمە لە یادى شتیکدابين و بیرمان نەچیتەووە ھەمیشە بگەرێنەووە سەرى، جاویدان شتیکى ترە، جاویدان شوینە، شارىکى گەرەبە، ھەریمیکە لە ھەریمە نەدۆزراووە نادیارەکانى وجود، خاکیکە وەک ھەر خاکىکى تر کە دەشیت سەفەرى بۆ بکەین، بچینە ناوى و بچینە دەرەووە. جاویدان شارىکى

نزىكە لە خۆمانەو، لەگەلماندایە، هەندىجار هیندەمان پىوئىستە چاۋ لىك
بنىين و ببىينين. ئەھرىمەن ئىشى ئەوھىە كە ئىمە لە ناو ساتەوھختەكاندا،
لە ناو جىگا بچوكەكاندا وەھا دىلبىكات، تواناى ئەو گەشتەمان نەبىت بەرەو
ئەوبەرى دونىا، بەرەو ئەوبەرى ئەم شوين و كاتانە.

من دەبايە ئەو ئەھرىمەنەى ناو خۆم لە خەو ھەستىنم، دەبايە مۇسقىا
لە ياد خۆم ببەمەو سەرلەنوئى بە جۆرىكى دى فېرىبمەو، بەجۆرىك
لەگەل دۆخى مندا وەك تەراكەوتەيەك لە زەمىنىكى ترسناكدا بگونجىت،
هیندەش مەزۇف ھەولیدا مۇسقىاكەى شتىك بىت لەگەل شوين و كاتدا
بگونجىت، ئىدى درزىكى ترسناك كەوتۆتە نىوان ئەو ئەو خاكە دورو
ناديارەى دەكەوئتە ئەو دىو ژيان، ئەو جىگايەى خەلىقەت بوونەوەرە
پاك و بىگوناهەكانى خۆى تىا ھەلدەگرىت. جاويد، تەنبا شوينى ئەوانە
نىبە كە ھونەرىك دروستدەكەن لەو دىو تەونى ئەھرىمەن و سەرپۆشى
ئەوھە ھىشتا ھەر دەبىنرىت، بەلكو شوينى ھەموو ئەوانەشە كە چۆنىتى
مردنىان مافىكى بىكوتايان دەداتى بەردەوام پەيوەندىيان بە ژيانەو
ھەبىت، لەزەمىنى جاويدا ھەموو ئەو كەسانە دەژىن كە ھىشتا لەوئو
قسەيەكىان لەگەل ژياندا ماو، قسەيەكىان ماو كە بەرەستەكانى كات
و شوين دەبىرىت و دەمانگاتى، ھەموو ئەوانەن كە نامەيەكىان ھەبە بۆ
دۆست و ھاوئى و ئەزىزەكانىان، چىرۆكىكىان ھەبە كە دەشىت قوول
ماناى ژيان دەستكارىبكات.

دالبا سىراجەدىن دەزىانى چ داوايەكى قورسى لە من ھەبە... بەيانى
دواتر، من لە جىگاكەى خۆمدا ھىشتا كىنگلمدەدا، دەستىك بە ئارامى
لەدەرگای دام، كە دەرگاكەم والاكرد، داليام لەگەل پىاوىكى چكۆلانەى
سەيردا بىنى، پىاوىكى بىئەندازە سەرزىل، كە تەواو سەرى خۆى
سەفرکردبوو. جووتىك چاوى رەشى بىئەندازە گەورەى ھەبوو، لووتىكى
بىئەندازە بچوك و سەمىلىكى تاشراو و دوو لەجى عەرەبى ئەستور. دياربوو

خۆى به دهستى خۆى برۆكانى بارىككردۆتهوه، برۆ دريژ و ريكهكانى سىمايهكى ترسناكيان پييهخشى بوو، لهشى بهخۆوه بوو، بهلام بهراورد به گورهى سهري هيشتا بچوك دهينواند. وهك مراوييهكى شهل به ريگادا دهروى، هيندهى هاته ژوروى پيگه نينيكي بهرز پيگهكى، وامدهزاني لهگهليدا ئاوينه و پهنجهرهكان دهشكين، بهلام جگه لهو پيگه نينه بهرزو ناوهختانهى پياويكى ئارام بوو ناوى «فهيمى البصرى» بوو. كه به «استاذ فهيمى» بانگياندهكرد. چاكه تيكي له بهردابوو، پرپوو له چوارگوشهى سهوزو بيچى، چاكه تيكي گورهتر له لهشى خۆى و قوله كانيشى دريژتر له دهستى خۆى. كه چاكه تهكهى داكهن ههر دوو دهستى سووتابوون، هيچ نينوكتيك به پهنجه كانيهوه نه مابوو، ئهوه وايكردبوو دهستى له دهستى بۆتيك بچيت له وهرزى زاويزدا، بهلام لهگهلهوه شدا به ئاسانى دهيتوانى هه موو پهنجه كانى بچولينييت. داليا وهك مامۆستاي مۆسيقا به منى ناساند، خۆى له وسهري شارى ته پۆتۆزه زهرهكان له تياتريكي تر كاریدهكرد، داليا بهو بهيانى زوه له جىگاي خۆى خه به ريكردبووهوه، جلى له بهر كردهبوو، به دواى خويدا كيشيكردهبوو و هينابوو بۆ ئيره تا ئيشيكي گورهه بۆ ئهجامبات، مۆسيقام له بير به ريتهوه.

فهيمى به سري، كه له بهر ئهوهى من پييتى «ذى عهرييم باش بۆ نهدهات، هه ميشه به «ئوستاز» بانگمهكرد، حيكايه تيكي هه بوو نزيك له حيكايه تى من. سهردهمانى ئه ندامى تپيى سه مفۆنى ولات دهبيت، دواتر به گومانى ئۆپۆزيسيۆن ده يگرن، نينوكه كانى دهردينن، دهستى له شانوه تا سهه پهنجه كانى به جۆره شلهيهكى سووتينه بۆ ده سووتينن و دهينينن بۆ ژوروى خنكاندن، ههفتهيهك بهر له جيبه جيكردى حوكمهكه بهر ليبوردينيكى تاييه تى دهكه ويت كه له كوشكى كومار ييه وه به بۆنهى جهژنى له دايكبوونى سهروكه وه دهرده چيت. فهيمى به سري تا ئه وشه وهش كه له زيندان ئازا ديدهكهن، بهردهوام له سهريدا ئاوازه كانى موزارت، بيتهؤفن،

باخ و چايكۇفسكى لىندەدات. ئەو مۇسقىقايەى لە ھەر شتىك زىاتر ئىرادەى دەداتى بەرگەى ئەو ھەموو ئەشكەنچەىە بگرىت، سۆناتەكانى بىتھۆقنە. كە دەىبەن بۇ ئەشكەنچە، ئەو لە خەىالى خۇىدا بتھۆقن لىندەدات، سەمفونىاي نۆ لىندەدات كە ئىقاعاتەكانى پتر لەگەل تەوژمى ئازاردا دەگونجىن، زۆرچار پەنادەباتە بەر فاگنەر. دواى چەندىن مانگ ئەشكەنچەى كوشندەو زۆر، مۇسقىقا يارىدەىدەدات نەمرىت، لە ژوورى ئىعدامىشدا شەوو پۆژ وەك سەماكەرىكى بالىبە بە دەستە زامدارەكانىبەو سەمادەكات و بە مۇسقىقا ئەو كوونەپەپوۋە تارىكانەى مردن دەردەكات كە لەسەر پەنچەرەكەى دەنىشئەو و لە كوونەكانەو تەماشایدەكەن. كە ئوستاز لە زىندان دىتەدەرى، دەزانىت ناتوانىت جارىكى تر بەو دەست و پەنچەىەو بەگەپىتەوۋە بۆ كارى ئۆكسترالى، دەزانىت ئىدى لە پاىتەخت جىنگاى ناپىتەوۋە ناتوانىت تىكەلاوى مۇسقىقارە ناسراوۋەكانى ئەو ناوۋەندە بىىت. بپىاردەدات بەگەپىتەوۋە بۆ شارە دىرىنەكەى خۆى لە باشوور. لەوئ ھەولندەدات بىىتە مامۇستاي مۇسقىقا، بەلام لە شارىكدا خەلكى تىر زكى خۇيان نان ناخون، كى دەتوانىت بىر لە مۇسقىقا بكاتەوۋە؟ لە ماوۋى سالىكدا تەنىا سى قوتابى چىنگدەكەوئىت كە بتوانىت فىنرى مۇسقىقايان بكات، واى لىدىت فىرشى مالەكەى، گلۇپەكان، دەرگاكان و شوشەى پەنچەرەكان دەفرۇشىت بۆئەوۋەى بڑى... لەدەمى رىبوارو مىوان و ھاورپىكانىبەوۋە دەىبىستىت، كە تاكە جىنگايەك لەو ولاتەدا مرۆف تىىدا بتوانىت بە مۇسقىقا بڑى، ئاۋەدانىبەكى گەرۆكە كە سۆزانىبەكان لە نىوان ئاۋو سەحرادا دروستيانكردوۋە، مرۆف تەنىا لەوئىدا دەتوانىت بە مۇسقىقا بڑى. ئوستاز كە بە خۆى و كەمان و چەلوو ئۆكوردىۋەنەكەىەوۋە بەرەو ئەو شارە دەكەوئىتە رى ھىشتا نازانىت مەوال و بوزىبە چىىن. پپە لە ئاۋازى فاگنەرىى، لە شنەى ھاىدىنى، دەروات و سەرى پپە لە نەغمەى شۇپانى، بە پىچەوانەى زۆر لە مۇسقىقارەكانى ترەوۋە بىئەندازە عاشقى فىقالدىبە. بە دەستە بۆقىلەبىبە چكۆلەو بىنىنۆكەكانىبەوۋە بە رىگادا دەروات

و وەك مایسترویه کی شیت به خه یال مۆسیقا لیده دات. یه که م که س له و شاره زه رده دا پیشوازی لیده کات ته پل ژهنیکه له وانیه که هه موو ژیانیه ته نیا له ژیر ده واری به ده ویه کاندای ته پلی ژهنیوه، که گوئی له مۆسیقا که ی ئوستاز ده بیت، هینده شتیکی بیتام و بیتمانا ده بیت له به رگوئی وهخت ده بیت ته پله که ی خۆی له سه ردا بشکینیت، ئه وه ی فریای ئوستاز ده که ویت، مۆسیقاریکی پیره که سالانیک له وه و به ر به هه مان ئه زمونی ئه ودا پۆشستوه... مۆسیقاره پیره که بۆ چه ند هه فته یه ک ئوستاز لای خۆی گلده داته وه، ئه و به ئارامی فیریده کات، گه ر ده یه ویت به مۆسیقا بژی و خۆی تووشی کیشه ی گه وره نه کات و ئاسووده بیت، ده بیت هه موو ئه مۆسیقایه ی بیربچته وه که تا ئیستا فیریبوه.

ئوستاز له ماوه ی سالگه لیکه دریتژدا ته کتیکه ی بیرچونه وه و سپینه وه ی بنه ما ته کتیکیه کانی مۆسیقا به جۆرنیک په ره پیده دات، وای لیدیت بتوانیت له بری ئه وه ی بیت به مامۆستای مۆسیقا، بیت به مامۆستای بیرچونه وه ی مۆسیقا که پینوایه ئه وه ئیشیکه ناوازو ده گمه نه و له سه ر ئه م ئه ستیره به ده خته دا ئه و ته نیا که سیکه ده توانیت له و بواره دا بیته کاسیبیکه ده ست په نگین. ئه و به یانییه که من بینیم، به ئارامیه وه دانیش و گووتی: غه مت نه بیت، وه ها مۆسیقات له یاده به مه وه، له هیزی هیچ مه خلوقیکه ی زیندوودا نه بیت بیرتبخاته وه. منیش سه یری دالیا سیراچه دینم کردو بیته وه ی بزانه مرقۆف له مجۆره حاله تانه دا ده بیت بلێ چی، له به رخۆمه وه گووتم: سوپاسته که م.

من له و به یانییه وه هه موو پۆژنیک هه شت تا ده سه عات، له چه ند شوینیکه تایبه تیدا وانه ی بیرچونه وه ی مۆسیقام ده خویند، وانه کان پۆژانه پینچ تا شه ش ماده ی تایبه تی بوون که یه ک له دوای یه ک ده مانخویند، سه ره تای سه ره تای هه موو ئیشه کان، گوگرتن بوو له هه ندی سه مفۆنیاو پارچه مۆسیقا که به ده ست و په نجه ی مۆسیقارو گروپی زۆر نه شاره زا

لیدرابوون، به جۆریک هر له یه‌که‌م گوینگرته‌وه نه‌شازی دهنگه‌کان
 ئه‌زییه‌تی گوینچکه‌ی ده‌دایت، ده‌بایه پتر له‌سه‌د جار گوئ له‌و ئاوازه سه‌قه‌ت
 و نه‌شازانه بگرمه‌وه تا له یاده‌وه‌ریمدا شوینی موسیقا راسته‌قینه‌کان
 بگرنه‌وه، هیند ئه‌و ئاوازه خراپانه‌مان لیده‌دا بتوانن به‌جۆریک پال به
 موسیقا پاکه‌که‌ی ناومانه‌وه بنین، دواتر نه‌توانم تینگه‌م کامه‌یان «کۆپییه
 ئۆرجیناله‌که‌یه». ئه‌و فیری زاراوه‌ی «کۆپی ئورجینال» ی کردم، خراپترین
 شت ئه‌وه‌بوو که ئاسه‌واری کۆپییه ئه‌سلییه‌کان له مندا بدۆزیته‌وه. وانه‌کانی
 دی له‌وه خراپتربوون، وانه‌یه‌کیان وانه‌ی «تینکه‌لاوکردن» ی پیده‌گوت، وه‌ک
 ئه‌وه‌ی من موسیقام لیده‌دا و له‌پال مندا ته‌سجیلنیک به‌ده‌نگیکی بیته‌ندازه
 به‌رز کاریده‌کرد، کاسیتینکی چه‌پله‌و هه‌له‌له‌و هۆسه‌ی له‌سه‌ریبوو، له‌گه‌ل
 به‌رزبوونه‌وه‌ی زیاترو زیاتری دهنگی هۆسه‌و هه‌له‌له‌دا ده‌بایه من پتر
 خۆم بگونجینم و ئیقاعم له‌گه‌ل ئیقاعی هۆسه‌و هاوارو چه‌پله‌کاندا رینکبخه‌م.
 وانه‌یه‌کی دی که بۆ من زۆر کوشنده‌بوو، وانه‌ی «دووباره‌کردنه‌وه»
 بوو، به‌وه‌ی ده‌بایه من گوئ له‌کۆمه‌لنیک گۆرانی عه‌ره‌بی و تورکی و
 فارسی ئینجگار ناخۆش بگرم، له‌به‌ریانبکه‌م و بیشیانلیمه‌وه، ئه‌وه سه‌ختترین
 وانه‌بوو که پیموایه منی گه‌یانده ئاستی رقبوونه‌وه‌ی ته‌واو له‌ موسیقا.
 ئه‌وه‌ی که منی ده‌کوشت ئه‌وه‌بوو، نه‌ده‌بایه هیچ کات خۆشم وانیشانبده‌م
 که موسیقار نیم، ده‌بایه واده‌رکه‌وم که من له قوولایی دله‌وه حه‌زم له‌و
 موسیقاو گۆرانیانه‌یه، ده‌بوو گۆرانییه‌کان بلیمه‌وه له‌سه‌ریشیان سه‌مابه‌کم.
 فه‌می به‌سری ده‌یگوت «موسیقاش حالی وه‌ک حالی شیعوو ئه‌ده‌ب
 وایه، ئه‌وانه‌ی که نایزانن له هر که‌س زیاتر خویان وا پیشانده‌دن که
 ئوستاز و ره‌خنه‌گرو به‌هره‌وه‌رن تیییدا».

وانه‌یه‌کی کوشنده‌ی تر، وانه‌ی «لیاقه» بوو، من و ئه‌و پیکه‌وه
 پامانده‌کردو موسیقاریکی به‌ده‌ویی به‌ته‌پله‌وه راویده‌ناین، ده‌بایه من
 جارنیک ئیقاعی راکردنه‌که‌م له‌گه‌ل ئیقاعی ته‌پله‌که‌دا بگونجینم و جارنیک

دی تێکبیده، بیگونجینم و تێکبیده، بیگونجینم و تێکبیده، تا وام لێدههات به دەمدا دهکه وتم. به لام ههشتا ئه و وانهیه باشتر بوو له وانهیهکی دی که پێیدهگوت وانهی «ته ئه مول»، ئه م وانهیه مان له ژووریکه تایبه تیدا ده خویند ناوی «ژووری دیسکو» بوو، ئوستاز ئه م ناوهی له زیندان وه هینابوو. هه ندیجار له کاتی ئه شکه نجه دا بۆ ئه وهی بیان وه ی ت ئازاریبدهن، برده بووانه ژووریکه تایبه تیه وه که پرپوو له ژاوه ژاوه، دهنگه دهنگ، و ژه وژ، زیکه زیک و جیره جیره، به جۆریک «ئوستاز» دوا ی ئازاد بوونیشی ئه و دهنگانه هه ر له گویندابوون. دواتر ئوستاز بۆ وانهکانی خۆی ژووریکه له و جۆره ی دروستکردبوو، سه قفی ژووره که سه رتا پا قوتووه ته نه که ی ژهنگاوی بوو، له ناوه پاسندا به تانییه ک داخرا بوو، من له و ی به نیازی ته ئه مول راده کشام و چاوم لیکه نا، هینده ی خه ریک ده بوو بچه قوولایی تیرامان و ئارامیه وه ته نه که کان ده ستیانده کرد به ته قه ته ق، له گه ل تیه پرینی کاتیشدا تا ده هات دهنگی ته نه که کان به رزده بووه وه، له ناکاو پرده بوو له دهنگی ته قینه وهی ده مه رقاچان، که و تنه خواره وهی مه نجه لی گه و ره، دهنگی تلبوونه وهی سینی، خویندنی قه له موون، ته قینی میزه لدان، قلیبوونه وهی شه ربه، خلبوونه وهی به رمیل، بۆ ره ی مانگا، شکانی بوتل، جیره ی ته باشیر، قوقه ی که له شیر.

که له و ژووره دههاتمه ده ری، زۆر جار تا چاره کیک نه دهه توانی گویم له هیه دهنگیکه دیکه بیت، به لام ئوستاز بۆ ئه وهی ئارامبکاته وه، هه میشه سووکترین وانه ی ده خسته دوا سه عاتی وانه به نرخه کانییه وه. وانه ی «کوئرتۆ لکردنی ئیقاغ»، له و وانه یه دا کچیک ده هات، به جلیکی سیکسییه وه، به جووتیک پیللوی به رزه وه، منیش ترۆمپیتیکی شکاوم هه لده گرت و ده بایه له گه ل ئیقاغی جولاندنه وهی قاچ و ده ست و سمتیدا ترۆمپیت لیبدهم. ئوستاز بۆ هه ریه ک له جولانه کان جۆره دهنگیکه تایبه تی ده ویست، بۆ نمونه که کچه که قاچی ته واو ده کرده وه، ده بایه دهنگیکه درێژ ده ربه کم، که

دایده‌خست، دهنگیکی باریکی غه‌مگین، که به‌رزیده‌کرده‌وه دهنگیکی خوش، که کراسه‌که‌ی به‌رزده‌کرده‌وه دهنگیکی سه‌رسامی، که سمتی ده‌جولاند، ثیقاعیکی خیراو به‌رزونزم به‌جوریک له‌گه‌ل جول‌ه‌ی عه‌ورته و که‌فه‌لیدا بگونجیت. که مه‌مکی ده‌له‌رانده‌وه دهنگی له‌رین و هه‌لته‌کان.

که من له‌و کورسه هاتمه‌ده‌ری، چیت‌ر نه‌مده‌توانی مؤسیقایه‌کی جوان لیدهم، ئوستاز فه‌می به‌ماوه‌یه‌کی که م ئه‌و مؤسیقاره‌ی ناومی کوشت و ژیانمی له‌مردنکی سه‌د ده‌ر سه‌د رزگارکرد.

سه‌یرترین شت که دوا‌ی مردنی مؤسیقاره‌که‌ی ناوت تووشت ده‌بیت، ئه‌وه‌یه که ده‌توانیت هه‌موو چه‌شنه مؤسیقایه‌کی دی لیده‌هیت، به‌سه ناوی گورانیه‌کت پیلین و تو بئ سئ و دوو ده‌ست پینکه‌یت. ئیجگار سه‌یره، کابرای سه‌ره‌ک تیپ ده‌ستیک به‌رزده‌کاته‌وه‌و تو وه‌ک ئامیریکی قورمیشکراو به‌دوایدا ده‌ستده‌که‌یته زرموکوت، هیچ شتیکت لا زحمته ناییت. که مؤسیقاره‌که‌ی ناوت ده‌مریت، ئیدی مؤسیقاربوون ده‌بیته ئاسانترین کاری دنیا. ئیدی وات لیدیت به‌رابه‌ر ده‌نگه‌کان بیتاک ده‌بیت، گرنگ نییه ئامیره‌کان چی ده‌که‌ن و چی ده‌لین، گرنگ نییه هاو‌ریکه‌ی ته‌نیشته چی ده‌ژه‌نیت و چون ده‌یژه‌نیت... هه‌موو شتیک ئاسایی ده‌بیت. له‌بیرچونه‌وه‌ی مؤسیقا کارئاسانییه‌کی زوری بۆکردم له‌گه‌ل ته‌واوی ئه‌و جیهانه‌دا بگونجیم. ژیان و شیوه‌ی خواردن و زه‌وق و جلوه‌برگم به‌شیوه‌یه‌کی تراژیدی گۆپا، هینده خیرا گۆپان، دالیا سیراجه‌دین نه‌یده‌ناسیمه‌وه. له‌ماوه‌یه‌کی کورتدا بووم به‌مروفتیکی تر که به‌ده‌گه‌ن روخساری راسته‌قینه‌ی جه‌لاده‌تی کۆتری تیا‌بوو، به‌ئه‌ستم سینه‌ری ئه‌و مروفت تیا ده‌بینیه‌وه که چه‌زی له‌مؤسیقا و بلندگه‌راییی و فرین و یاریکردن بوو له‌گه‌ل جاویددا، زۆریشی ویست تا دووباره ئه‌و مروفته راسته‌قینه‌یه‌ی ناو ناخی خۆم دۆزیه‌وه.

من به‌شیوه‌یه‌ک گۆپدرام دالیاشم بۆ ماوه‌یه‌ک له‌خۆم ته‌ره‌کرد.

شەویکیان که بەزەوقەوہ فلوتەم بۆ بەدریہە رحمان لیتەدا کہ سەماکەرئیکی قەلەوی سەپیکەلە بوو، من لەبەردەمیدا چووبوومە سەر چۆک و ئەویش دەمی فلوتەکەئە خستبووہ نێو مەمکییەوہ و یاری پێدەکرد، من لە خۆشترین حالەتیکدا بووم کہ پیاو خەیاڵی بۆی بچیت، لەو کاتەدا دالیا سیراجەدین بە بیانووی شتیکەوہ سەرکەوتە سەر سەحنەکەو بە ئەسپایی چپاندی بە گویمداو پێیگوتەم «بیشەرەف، حەربای پیسوپۆخل، ھەئە سەخیف». دالیا سیراجەدین دەویست لە جیگایەکدا بموہستین، بەلام من نەدەوہستام. کہ پێیگوتەم حەربای پیسوپۆخل من خۆشحالتربووم، خراپتر دەستمکرد بە سەما، فلوتەکەم دەبردە شوینی خراپترەوہ. بەدریہە رحمان کہ لەگەل دالیادا زۆر خۆشیان لە یەک نەدەھات، ھەموو یارییە چەپەلەکانی لەگەلدا دەکردم، وەک بلی تەماشاکە لەگەل کورپی پورە جوانەکەتدا چی دەکەم، چیم بکردایە، ئەو لەگەلدا دەیکرد. من دوای دوو مانگ بووبووم بە ھاوولاتییەکی دەستەمۆ باشی شاری زەردی سۆزانییەکان. لەو ماویەدا ئیواران ریشم دەتاشی و دادەبەزیمە سالۆنەکە، پەرۆیەکی سەپی بریقەدارم دەبەست بە مەوہ، جگەرەیکم بە ناسکی دەگرت بە دەستمەوہو بە ناسکییەکی دەستکردو زەردەخەنەیکە پانەوہ بە کچەکانم دەگوت «ئێوارەتان باش، گەرەشاژنانی سەحراو دەریا». لە سالۆنەکەدا کورسییەکم دەگرت، وەک پیاویک باوہرئیکی زۆری بە خۆی بیت، قاچم دەخستە سەر قاچم و لەگەل مۆسیقارەکانی تردا باسی سیاسەتم دەکرد، فووم لە سووتوی جگەرەکە دەکردو وەک ئەوان دەمگوت «ئەگەر ئەو ئێرانییە باوک سەگانە، شەر نەوہستین، خراپترین بەسەر دیت، واللہ العظیم ئەمریکا تەخت و بەختیان ناھێتیت، سەید الرئیس خۆ کەم نییە، ھەموو دنیا لە پشتیتی، شاخ بەلام گەر ئەو ئێرانیانە نەدەبوون، کورپی قەحبەن، وەلقران العظیم، کورپی قەحبەن، ئەگەر ئەوان نەدەبوون، ئیستا سوپای ئیمە لە قودس بوو، والرسول الکریم لەولا قودسیشەوہ بوو.

يەنى لەولا بەحرەكەشەو».

ئەوجۆرە قسانەم دەکرد، دەستم دەخستە ژىر چەناگەم، كە كچەكان بەلامدا دەپۇيشتن، دەمگوت «هینی ئەم ھەموو جوانیە چیبە. هینی ئەم ھەموو لەنجەولارەت لە كوئى كړیو، هینی تۆ دوئیتیش وەھابوویت یان من ئەمرۆ چاوم پوونبوتەو دەتینم، هینی كەى قومىك ئاو دەدەیت بەم تینوھ داماوھى بەردەمت، ئاھ ھەمبايە، ھەر نیگایەك و كیلویەك زېرم دەدایتى... كچى خودا بۆ وات لە خۆت كرده كوئیتیبەكان دەتقریتن، ئاھ، كە شیرینی، پۇژىك لە پۇژان لەمناوھ جەبەبەيەكى تر لەسەر تۆ دەكریتەو، ئاخ مەعقول نیبە، خانم تۆ دلى ئیمە بە ئاسن تیدەگەیت یان چى، بەم ھەموو حوسن و دەلالەوھ دەپۇیت و سەیرمانناكەیت. هینی ئەرى ئەم شەرھى فاو لە سەر ئەو چاوانەى تۆ نیبە خانم؟ دە توخودا پېمبلى تا ئیستا چەند كەس لەسەر ئەو لیوانەت كوژراون؟».

بەگشتى ھەمووان خۇشیاندەو یستم، توانایەكى سەیریشم تیدابوو لەگەل كورە مۇسقىقارەكاندا خۆم بگونجیتم، كە وەسفی بەھرەو داھیتانیانم لە مۇسقىقادا دەکرد، بیئەندازە درۆى گەرەم بۆ دەکردن، بە كەمانچەژەنەكەم دەگوت «توانای وەك تۆ دەگمەنە، سالى داھات بپۆ داوايەك بنوسە بۆ تیبى رادیو تەلەفزیون، دەستیشت ماچدەكەن، ھەموو ولات دوو مۇسقىقارى ترى وەك تۆى تیانیبە، یەنى تۆ وەرەنگرن كى وەرەنگرن؟». یەككىمان لەگەلدا بوو عودى لیدەدا، ناخۆشترین عودىك لەسەر ئەم ئەستیرەبە بیستراییت، بەلام من دەمگوت «گوئیگرە، من بیستوومە لە ئەندەنوسیاو مالیزیا و باشوورى تایلاندیش پئویستیان بە مامۆستای عودە، تیدەگەیت؟ عود نامىرى ئیمەبە، ھیچ كەس وەك ئیمە نازانیت عود لییدات، ئەوھ قسەى تیانیبە، تۆ خۆت بگەینیتە ئەوئ دەبیت بە ملیونیز، تۆ مال كاوول بەھرەبەكت ھەبە ولاتىك ئاوەداندەكاتەو، بەلام تۆ قىمەتى خۆت نازانیت، بپۆ بەقسەم بگە، بچۆ بۆ سەفارەتى مالیزى، یان ھەر ولاتىكى تر، لەوئ داواكە سەفیر

به شه خسى ببينيت، ئيشيكي قورسه به لام موسته حيليش نيبه، عوده كات له گهل خوتدا بهره، دلنيام سه فير گويي له م عه زفه ي تو بيت ده سته ردارت نابيت، برام تو رووبكه يته هر ولاتيگ تو قازانچ ناكه يت ئه و ولاته قازانچ ده كات». كه به كومه ل داده نيشتين، من ده مگووت «ماوه يه كى تر شه ر ده وه ستيت، ئه و ئيرانيانه له فاو بشكين تا تاران ناوه ستنه وه، ئه و كات دلنيابن، ئيمه وه ك تپ ده توانين سه فه رى ئه وروپا بكه ين، ئه وروپييه كان يه كجار گو ييان له عه زفى ئيمه بيت وازمان لى ناهيتن، له وانه يه شارىك يان ولاتيگ بمانكرپت، له وى خه لكى لييه موسيqa ده ناسيت، ئه گه ر به س ئه و ئيرانيانه له فاو بشكين پاشه رپوژى ئيمه له رپوژ روناكتره، هاوينان سه فه رى ئه وروپا ده كه ين و زستان ديينه وه بؤ ئيره، يان به پنجه وانه وه، ها هادى خضر تو حه زده كه يت به هاوين ئيشبكه يت و به زستان سه فه ر بكه يت يان به عه كسه وه؟».

كه ئه م قسانه م ده كرد هه موو له ده ورم كوده بوونه وه، من ئه و درق بيتامانه م ده كردو كه چى كاريگه ريبه كى ئىجگار قولى له سه ر بروا و ده روونى ئه و مروقه تىكشكاوانه هه بوو. سالاتيگ دواتر كه رومانى «ياقوبسى دروزنم» خوينده وه، تيگه يشتم له كاتى ترس و جهنگدا هه موو ميلله تىك، هه موو شارىك پئويستيان به جوړه دروزنىك هه يه ئاسووده يانبكات. من ئه و روزه انه به شيوه يه ك له شيوه كان به رده وام درؤمده كرد، مروّف كه موسيqa لى نه دا، ده توانيت به ئاسانى درؤبكات.

* * *

تا له موسيقاره كان و كچانى پرته قالى سبى زياتر نزيكبوومايه ته وه، زياتر له داليا دوورده كه وتمه وه. ئه و ماوه يه داليا به هه نديك دوخى سه يردا تيده په رى، زوو زوو سه فه ريده كرد، كه م درده كه وت، كه م له گهل مندا

دهدوا، به‌لام دلنیاش بووم دور به دور به‌رده‌وام ناگاداری من دهکات،
 شه‌وی له دوروهه خهم بق دهخوات و دلی بوم ده‌سووتیت، دهیکوشتم.
 که شه‌وانه ده‌چوممه سهر جیگاکه بیرم له چاوانی ده‌کرده‌وه، ده‌چوممه
 بالکونه‌که‌و بیرم له‌و ده‌کرده‌وه، چام ده‌خواردوهه بیرم له‌و ده‌کرده‌وه،
 خوم ده‌شت بیرم له‌و ده‌کرده‌وه، خهم ده‌بینی بیرم له‌و ده‌کرده‌وه، که
 سه‌فهری ده‌کرد تا ده‌گه‌رایه‌وه من شیت ده‌بووم، شه‌وه‌وانه‌ی که له‌گه‌ل
 میوانیکدا سه‌رده‌که‌وت من خهم لی نه‌ده‌که‌وت، شه‌وه‌وانه‌ه‌زنده‌کرد
 فلوت‌ته‌که‌م به‌رم و له ژیر په‌نجه‌ره‌ی ژوره‌که‌دا وه‌ک جاران موسیقا
 لیتده‌م، به‌لام ده‌مزانی چیدی ناتوانم شتی وابکه‌م، چیدی ناتوانم موسیقای
 وا لیتده‌م. شه‌و کاتانه‌ی موسیقام لیتده‌داو شه‌و له سالونه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وت، من
 ده‌ستم ده‌له‌رزی. که ده‌مبینی له‌گه‌ل شه‌و پیاره‌ه‌نگ شه‌ستورو سمیل فاش
 و دزیوانه‌دا دانیشتوهه له ناوه‌وه ده‌سووتام، که ده‌مبینی ده‌ست ده‌خه‌نه
 قژی‌وه، یاخود هه‌ولده‌ده‌ن ماچیکه‌ن، یاخود ده‌ست ده‌خه‌نه که‌مه‌ری، من
 فلوت‌ته‌که‌م له ده‌ست ده‌که‌وته خورای. هه‌ستمده‌کرد هه‌موو شه‌و په‌فتاره
 سه‌یرانه‌ی له پرته‌قالی سپیدا ده‌نیوتیم هیچ نییه جگه له مه‌ره‌میک بق
 بیرچوونه‌وه‌ی دالیا سیراجه‌دین، شه‌و زمانه‌ دریزه‌ی دلی کچانی تری
 پیخوشده‌که‌م هیچ نییه جگه له توله‌یه‌کی مندالانه له‌و. به‌کورتی، من
 به‌جۆریکی گه‌مژانه‌ عاشقی دالیا سیراجه‌دین بووم، شه‌و دورکه‌وته‌وه
 شه‌نقه‌ست و سه‌یره‌شی وایده‌کرد پتر بسووتیم، بیرتان نه‌چیت، من شه‌و کات
 ده‌قده‌ سال بووم، هه‌ستمده‌کرد دورکه‌وته‌وه‌که‌ی شه‌و هیچ نییه جگه له
 نازاردانیکدی بی‌ره‌حمانه‌ی من، پوژیک له‌سه‌ر پلیکانه‌کان گرتیم و به‌ده‌نگیکی
 غه‌مبار لیم پرسى: دالیا بق قسه‌م له‌گه‌ل ناکه‌یت؟. بیباکانه‌ سه‌یریکردم
 و گووتی: نا هیچ نییه، که‌میک سه‌رم قاله. یه‌ک دوو پله سه‌رکه‌وت و
 بیته‌وه‌ی ته‌ماشام بکات، گووتی: نا ته‌نیا سه‌رم قاله‌و هیچی تر، هیچی
 تر، یه‌عنی چی بیت؟. نه‌مده‌زانی نایا راستنده‌کات یان نا، نه‌مده‌زانی

نایا هه‌ستم پنده‌کات یاخود نا. بیماناترین شت له ئافره‌تدا ئه‌وه‌یه که نازانیت هه‌ستت پنده‌که‌ن یان نا. به شیوه‌یه‌ک خۆیان ته‌لیسماویده‌که‌ن جگه له خۆکوشتن رینگایه‌کی ترت بۆ ناهیلنه‌وه. که ده‌چومه ساڵۆنه‌که‌وه به‌رده‌وام له جیگایه‌کدا داده‌نیشتم ئه‌و بیبیم، دلنیا‌بووم ده‌زانیت من به‌رده‌وام سه‌یریده‌که‌م، زۆر هاو‌رپی کچیک بوو ناوی «سودا ره‌مه‌زان» بوو. منیش هه‌ولمده‌دا له‌گه‌ل سودادا بېمه هاو‌رپی، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی رینگاکانم لیبه‌ستیته‌وه، هه‌ولیده‌دا تاده‌توانیت سودا له من دووربخاته‌وه. من نه‌مه‌دووست وا ده‌رکه‌وم که خه‌ریکه له عه‌شقادا ده‌مرم، ئاه هه‌موو شتیکم ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی عاشقیکی وا بیمانا ده‌رنه‌که‌وم، پیم باش بوو بمرم و که‌س نه‌زانیت من له چ حالیکدا ده‌ژیم. من ئه‌و ماوه‌یه له هه‌یچ ئافره‌تیک نزیک نه‌بوومه‌وه، له‌گه‌ل هه‌یچ کچیکدا نه‌خه‌وتم، مۆسیقاره‌کانی تر هه‌موو له‌گه‌ل کچه‌کانی پرته‌قالی سپیدا ده‌خه‌وتن، به‌لام من جگه له زمانیکی درێژ هه‌یچی دیم نه‌بوو، که به هه‌موو جیگایه‌کدا ده‌مگیرا، بیته‌وه‌ی کرده‌وه‌یه‌کی له‌گه‌لدا بیت. هه‌تا جارێکیان هودا ته‌واب ئه‌و کچه‌ی سه‌ره‌تا زۆر به مۆسیقا‌که‌م سه‌رسامبوو، له به‌رده‌م ئاویته‌کاندا گرتمی، من ئه‌و کات تازه پیم‌گووتبوو «خانم جوانی تۆ له‌و چه‌شنانه‌یه که به‌حر له‌تده‌کات. فیرعه‌ون ده‌کوژیت، ئیمپراتورییه‌ت ده‌روختنیت، مه‌مله‌که‌ت دروستده‌کات، سوپا هه‌پرون به هه‌پرون و تاج و لنده‌کات با بیبات». هودا به نازه‌وه گووتی «که‌وايه بۆ نایه‌یت ئیستا بچینه ژووره‌که‌م، کو‌ری قۆز بۆ تۆ به‌لاشه، ئیمه پاره له کو‌ری جوان ناسه‌نین». ئاه من هه‌یچ چاره‌یه‌کم نه‌بوو، جگه له‌وه‌ی بلیم «جوانی وه‌کو تۆ شایسته‌ی پادشاه‌خانه، گه‌دای وه‌کو ئیمه، چاکتره هه‌ر له دووره‌وه ته‌ماشاییکه‌ین، چاکتره ئه‌م روخساره شاهانه‌یه هه‌ر له خوینێ شاهان جووت بیت». ئه‌و سه‌ریکی بادا و به‌ده‌نگیکی به‌رز که هه‌مووان کو‌ریان لیبوو، دووجار گووتی «ده‌به‌نگی کو‌ری ده‌به‌نگ».

من ئه‌و ماوه‌یه به ده‌گه‌من ده‌چومه ده‌روه، شه‌و که له به‌رنامه‌کانم

دەبوومەو، سەردەكە وتمەو، بۆ ژوورەكەم، دەرگاگەم گلۆمدەكردو لە
 بالكۆنەكەدا بە تەنیا سەیری ئەستێرەم دەكرد، بەدوای ئەو پرسیارە
 ناكۆتایانەدا دەگەرەم كە وەلامیان نەبوو، لە خۆم دەپرسی: مۆسیقا چیه؟
 ژیان چیه؟ پۆح چیه؟ خوشەوئستی چیه؟ بۆ هیچ یەك لەم وشانە
 مانایەکیان نییە مەرۆف ئاسوودەبكات. ئەو شەوانە زۆر درەنگ خەوم
 لێدەكەوت، بە پۆزیش كە بە ئاگادەهاتمەو، عەسریكى درەنگ بوو، ئیدی
 هێندەم كات هەبوو نان بخۆم و خۆم بشۆم و خۆم بۆ بەرنامەكانی ئیوارە
 ئامادەبكەم. من ئەگەر چی لەسەر سەحنەكە دادەنیشتم، بەلام هەموو خەیاڵم
 لای دالیا سیراجەدین بوو، بەردەوام چاوم لەسەری بوو، سەیرمەكرد
 چی دەكات، چۆن پێدەكەنیت، چۆن لەگەڵ میوانەكاندا دادەنیشیت، چۆن
 لەگەڵیاندا دەچیتە دەری، ئەو بە جۆری سەرقالیدەكردم، زۆرجار گویم
 لە قسەى سەرەك تێپەكەش نەدەبوو. ئەو كەمجار سەیریدەكردم یاخود
 لە راستیدا وام هەستەكرد سەیرم ناكات. دەبیت بلێم چاوی ژنان وەكو
 چاوی ئیمە نییە، بە هیچ جۆریك سەیرتەكان كەچی دەتبینن، شێوەی
 سەیركردنیان جۆریكى ترە، پشتیان لێتە و دەتبینن، لە سوچىكى مردوودا
 وەستاون و تەواوی دیمەنەكە لە پێش چاویانە. ئەو شەوێ كە فلووتم
 بۆ بەدریبه رەحمان لێدەداو ئەو سەرکەوتە سەرەووە پێیگووتم حەربای
 بیس و پۆخل، زۆر خوشحال بووم، لە خوشیدا نەمدەزانى چیبكەم، دواچار
 توانیبووم بیهێنمەو قسە. كە بەرنامەكانم تەواو بوو، بە خوشییهكى
 بێئەندازەو گەرەمەو بۆ ژوورەكەم، لە بالكۆنەكەدا هەردوو دەستم
 كرددبوو وە بۆئەوێ بفرم. شەویكى سەیربوو، تا چەند سەعاتىكیش
 دوای خامۆشبوون و بێدەنگبوونی تەواوی شار من خەوم لێنەدەكەوت،
 هەستىكى سەیرم هەبوو كە بپۆم و پیا سەبكەم، یەكەمجار بوو حەزبكەم
 بپۆمەدەری و هەوا هەلمژم، بەو شارەدا بگەرپم، كوچهكانى بناسم، تەنیا
 وەك قەلەندەریكى دلخۆش بگەرپم و لەو كۆلانە خالیانەدا سەیری ئەستێرە

یکم۔ لہ پلیکانہ کان ہاتھ خوارئ، دنیا کش و مات و خاموش بوو، سالونہ کہ بیدہنگیہ کی ترسناکی تیا بوو، بہ لام پر بوو لہ بونی بہ جیماوی کچان، پر بوو لہ غریبہ ک کہ تہنیا لہ بیدہنگیدا دہرہ کہوت، لہ غمیک کہ ہندی جیگا تہنیا دواي خالیوونہ وہیان لہ نادمیزاد ناشکرایدہ کہن۔
 ٹوشہ وہ کہ دابہ زیم ہستم بہ دہنگیک کرد لہ سالونہ کہ دا۔ بہ ہیمنی دہرگای سالونہ کہ م کردہ وہ، تاریکیہ کی ٹہنگوستہ چاوو ترسناک بوو، ہیند تاریکیو نہ مدہ توانی پرؤم۔ گہ رامہ وہو چہرخیکی بہ جیماوم لہ سہر یہ کییک لہ میزہ کان ہلگرت و دیسان چوومہ وہ بو ناو سالونی سہماکہ، بونیکی کوشندہی شہراب و جگہرہ لہ دیوارہ کان دہہات، کہ لہ کاتی تردا ہستم پینہ کرد بوو۔ چہند ہنگاویک لہ تاریکیدا رؤیشتم، دلنیا بووم یہ کییک لہ وئیہ، ہستم بہ ہناسہی مرقٹیک دہکرد، گویم لہ دہنگیکی خنکاو بوو لہ بہر خویہ وہ قسہ دہکات۔ کہ چہر خہ کہم داگیرسان، دالیا سیرا جہ دینم لہ سوچیکی سالونہ کہ دا بینی، بہ تہنیا دانیشتبوو دہگریا، ٹہگہرچی ریک بہر اہری من بوو، ٹہگہرچی دہباہ پوناکی چہر خہ کہم بیینیت، بہ لام نہ بیینی، وہک کویریک چون سہیری نادیار دہکات، ٹاوہا لہ ہوادا تہماشای شتیکی دیکہی دہکرد، قسہی لہ گہل مہ مخلوقیکی خہ یالیدا دہکردو فرمیسک بہ چاوانییدا دہہاتہ خوارئ۔

بیٹہ وہی ٹاگای لہ من بیت دہیگووت: ٹاخر تو گووت، کہ وا ناکہیت، تو گووت، لہ ہر کوئ بیت ٹاگادار مدہ کہیتہ وہ، گووت نہ با، نہ ٹاو، نہ ٹاگر ناتوانن لہ یہ کمان دوور بخہ نہ وہ۔

کہمیک وہستا، وہک ٹہوہی لہ کورسیہ کہی بہ رامہ بریدا کوئ لہ وہ لامیک بگریتہ وہ، کہ من ناتوانم بییستم۔ دواي ٹہوہی بہر اہرہ کہی رستہ کانی تہواودہ کرد، سہری باداو گووتی: بہ لام تو وات نہ گووت، تو دہنگووت، ٹیمہ لہ ہموو شتیکی بہ ہیزترین، ہتا لہ مردنیش، ہتا لہ

دیوارانش که مردن و ژیان له یه کتر جیاده که نه وه.

دیمه نیکی ئیجگار سه یربوو، من تا نزیکتر ببوومایه وه ئه وه هر نهیده بینیم. دالیا به گه رمیه کی بیۆینه وه ده یگوت: ژیانم هیچ نییه، گرنگ تۆیت، گرنگ ئه وه یه تۆ بیته ده ری، ژیانم من له بهردهم ژیانم تۆدا وه ک ژیانم چۆله که یه ک یان په پوله یه ک وایه، من لیرهم بۆئه وه ی بۆتۆ بژیم، من ئامادهم بۆ مردن، به لام تا تۆ نه یه یته ده ری نامه ویت بمرم.

که میکی دی ده وه ستایه وه و ئینجا به دهنگی بهرز ده یگوت: ده زانم، ده زانم تۆ نازانیت له کویت، من پیم نه گووتوویت که تۆ ده بیت بزانیته... تۆ له کویت بزانیته له کویت؟ ها له کویت بزانیته، بهردهوام چاوت ده به ستنه وه، وانیه؟ چاوت ده به ستنه وه، دلنیام... پشم نه لیت خۆم ده زانم، ده زانم له و پۆژه وه ی بردوویانیت پروناکیت نه بینیه، پتویست ناکات خه فته له من بخۆیت، من داوای هیچم لیکردویت؟ نه مگووتوه که هاتیه ده ری من بهینه، نه مگووتوه سۆزانییه کی به ره لای سهر شانۆی تیاترۆخانه کان بینه، ئه گهر واده زانی من ده مه ویت تۆ به مهنیت به هه له دا چوویت، من ده مه ویت زیندووویت، هه سته که له م سهر زه وویییه... من دلنیام ماویت، مه لئ من مردووم، دلنیام، مه مترسینه، ههر پۆژیک من مردم ئه وسا باوهر به مردنی تۆ ده که م، تا تۆ هه ناسه بده یته، منیش زیندووم. ئه گهر تۆ نه مهنیت من ده مرم، بیته وه ی که س پیمبلیت، بیته وه ی هه وایک بیستم، من ده مرم، تا من بتوانم هه ناسه بده م دلنیام تۆ ده ژیت. هیچ قسه یه کی بیمانام بۆمه که، گوئی له م قسانه ی تۆ ناگرم. پشم مه لئ ئه م جیکایه به جیبه یلم، وه ک شه وانی تر زویرم مه که، گهر ئیره به جیبه یلم ئیتر ناتوانم به دوای تۆدا بگه ریم، ئیره باشترین جیکایه، هه موو نه یینییه کانی دونیا دینه ئه م شه ره وه، تۆ ئه وه نده ته له سه ره ئاگات له خۆت بیت.

من مۆمیکم ده هیناو دامده گیرساند و له سوچیکی نزیکه وه داده نیشتم و سه یرمه کرد، هیچ تینه ده که یستم، به لام ده زانی قسه کانی په یوه ندیان

به نهينيهكى زور قوولى ژيانى داليا خويه وه هيه. بهلام نهمدهزانى ناخو هوشياره يان خهوتووه، مهسته يان وريا. لهقسهكانيدا توردهدبوو، بردهوام به بهرامبرهكهى دهگوت «تو تيناگهيت، دواچار هر دهندوزه وه دهرتدههينن، تيدهگهيت، من شهو رور ئيشدهكهم و هرچيهكيش پهيدا دهكهم دهيدهم بهوان... چاكه و سهدهقه؟ ها تو ناوى دهنيت چاكه و سهدهقه؟ تو بهم قسانه دهموژيت. نا من هيچم له تو ناويت... كه بهربوويت، مهبره وه به هاوپريم، گهر لهو بهرى شهقاميكه وه منت بينى سلوم لى مهكه، برؤ به ريگاي خوتدا و بلئ ناياناسم، من باكم نييه، ليت زويرنابم. بهلام خو شهويستى مهكه به چاكه، من چاكهت له گهل ناكهم من خو شمدهويت.»

ماويهكى دريژ دهستى دهخسته سهر دهموچاوى و بيدهنگ دهبوو، ههنديچار سهرى دهلهقاند وهك شهوى تهنيا بهسهر وهلامى پرسيارهكان بداته وه، كه دهستى لابرده كه ميگ چاوى سهرى و گوتى «درهنگه، باسم، درهنگه دهبيت برؤم، ناگهمه وه مال، دوا قسم شهويه من دهمويت كو ليچ ته واوبكه م، گهر تو رازى نيت نايكه م، گهر بزانم دهستم دهگريت و ناهي ليت به دواى تو بكهوم، نايكه م، بهلام دلنيام دهتوانم پيكه وه ههمويان نه نجامبدهم. پيتخوشه؟ من دلنيابووم له وهى پيتخوشه، دلى من دلنيابووم، تو ههميشه له پشتم بوويت... ئيستا زور زور درهنگه، خودايه چون دهگهمه وه مالى؟ به چاوى تو ناتوانم زياتر بميتمه وه. ناتوانم. سبهى شهو هر ليره يه كتر دهبينن، گهر نه تتوانى بيت قهيناكا، من هر ليره دا چاوه پتدهكهم.»

وهك عادهتى ههميشه يى خوئى له ناكاو ههله دستاو بي خوداحافيزى دهرؤى. له وساته دا كه ههله دستا، من له تاريكييه كه دا، بو يه كه مجار شتيكى سهيرم بينى، بويه كه مجار شهو فريشته بچكولانانهم له هه وادا بينى كه باسياندهكات، رهنگه وشه ي بينن زور راست نه بيت، راستتر وايه بلتم

هه‌ستم پیکرد، ده‌یان تارمایی بچوکم هه‌ست پیکرد که له ده‌وری ده‌فرین، وهک ئه‌وه‌ی هه‌لیبگرن و بیبه‌ن، وهک رۆحیکی ئاسمانی، گیانیکی وینل له گه‌رده‌لولدا بېروات، ئاوه‌ها به‌ ته‌نیشتمدا تپه‌ری و نه‌بیینیم.

من وهک یه‌کێک له‌ رۆژی نیوه‌رۆدا، له‌ به‌ر سووره‌هه‌تاوی بیاباندا بروسکه‌ لیتداییت سه‌راسیمه‌و چه‌په‌ساو سه‌یرمه‌کرد. مرۆف که‌مجار تووشی سه‌رسامی وه‌ها ده‌بیته‌، وهک ئه‌وه‌بوو هه‌موو شته‌کان ته‌نیا له‌ چرکه‌ ساتیکی کورتدا روویاندایته‌، وهک له‌ ناکاو روناکیه‌کی به‌هیزت لێدنه‌ و تا ماوه‌یه‌ک نه‌توانیت هیچ له‌ ده‌وری خۆت بیینیت. من به‌ په‌نچه‌ مۆمه‌که‌م خامۆشده‌کردو له‌ تاریکیه‌که‌دا دانه‌نیشتم، بیئه‌وه‌ی بتوانم هیچ بکه‌م، بیئه‌وه‌ی بتوانم بجولیمه‌وه‌، بیئه‌وه‌ی بتوانم بیربکه‌مه‌وه‌. نازانم چه‌ند سه‌عات له‌و تاریکیه‌دا دانیشتم، نازانم به‌ درێژی ئه‌و ماوه‌یه‌ بیرم له‌ چی ده‌کرده‌وه‌، نازانم ده‌گریام یان وهک بالداریکی غه‌مگین له‌ تاریکیه‌ک راده‌مام که‌ تا ده‌هات بیسنوور له‌ به‌رده‌مدا قوولترو قوولتر ده‌بووه‌وه‌.

* * *

پۆژانیک که‌ داهاات خاوو بیمانابوون، دالیا چه‌ند جارێک سه‌فه‌ریکردو ها‌ته‌وه‌، هه‌ر جارێک که‌ ده‌گه‌رایه‌وه‌ به‌ کۆمه‌لێک دیاری چکۆلانه‌وه‌ ده‌ها‌ته‌وه‌، که‌ به‌ تاییه‌ت بۆ منی ده‌هینا، به‌لام وهک هه‌میشه‌ که‌م قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردم. هه‌رکاتیکیش بمویستایه‌ بیدوینتم به‌ به‌هانه‌یه‌ک لێم دوورده‌که‌وته‌وه‌، هه‌ندیجار له‌ به‌رچاوی که‌ه‌کان باوه‌شی پیا‌ده‌کردم و ماچیده‌کردم و ده‌یگوت: کو‌پی پوری عه‌زیزم چۆنی؟ به‌لام له‌وه‌ بترازایه‌ نه‌یده‌هیشته‌ زۆر نزیکی بمه‌وه‌. له‌ قوولایی دلیدا ده‌یزانی من خۆشمه‌ده‌وێت و ده‌یویست به‌دوورکه‌وته‌وه‌ ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌م بکوژیت. تا ئه‌ویش

زیاتر و زیاتر دووربکەوتایەتەو، من زیاتر زیاتر لە دونیایەکی پر درۆ نادروستدا نوقمەدەبووم، زیاتر پووی خراپم لە کاراكتەری خۆمدا بۆ دەردەكەوت، توانای ترسناک و بێمانام لە خۆمدا دەدۆزییەو. هەرچاریک لەسەفەر دەهاتەو، کۆمەلێک کتیبی ئینگلیزی زۆری پێیوو، وەک ئەوێبوو هەمووان بزانی دەچیت بۆ کوئ، بەلام لە راستیدا من نەمەزانی چی دەکات و دەچیت بۆ کوئ؟ لەگەڵ ئەوێشدا من بەوجۆرە دەپۆشتم کە دەبایە برۆم، من لەسەر دانیشتن و پێکەنین و درۆکانی خۆم بەردەوامبووم. ئیواران پێش هەموویان دادەبەزیمە سالۆنەکە، بە راست و چەپدا ستایش و نوکتەم دا بەشەکرد، بە جگەرەیه کەوێ ناوهراستی سالۆنەکەم دەگرت، لەگەڵ مۆسیقارەکاندا باسی یارییەکانی هەلبژاردە ی نیشتمانی و یانە ی قوتابیان و هیزی ئاسمانی و یانە ی پۆلیسم دەکرد. بێئەوێ ناوی یاریزان و یانەکانیان بزانی وەک ئەوانی تر وێنە ی کۆمەلێک یاریکەرم پەیدا کردبوو و بە ژوورە کەمدا هەلمواسیبوو. لە راستیدا هیچ شتێک لەوێ ئاسانتەر نییە کە مرۆف خۆی تیکە لاوی ئەو قسەو باسانە بکات، قسە ی زۆریان تیا بکات بێئەوێ هیچ بزانی، من بێئەوێ هیچ لە یاری شەق بزانی کەسانێک لە پرته قالی سپی وەک پەسپۆر تەماشایان دەکردم. لە کاتی یارییەکاندا لە ناوهراستی هەموواندا لە بەردەم تەلەفزیۆنە کەدا دادەنیشتم و بەردەوام قسە مەکرد و دەمگوت: ها، دیفاعی چەپم زۆر بە دل نییە، من بێم لە بری راپێنەرە کە ژمارە هەشتە کە، مەبەستم شوبهە کە ی ئەوسەرە دەبێت مە شوینی دیفاعی راست، ئەو رەقەم سێیە دەبە مە ئەوسەر، بۆئەوێ لەویدا بۆشایی دروست نەبیت، ئەویا زۆر گرنگە، چونکە توپەکانی زهورا زۆر بە ی بە لای چەپدا دەپوات، یان من بێم سەر لە بەری پلانی یارییە کە دەگۆرم، دەیکەم بە پێنج - سێ - دوو، لەمجۆرە یارییە کە خال کۆکردنەوێ گرنگە، دەبیت دیفاع بکەیت.

یان دەمگوت: عەدنان ئەمرۆ زۆر باش نییە، لەم حالە تانەدا کە

يارىكەرىكى ئەساسىت تەواو نىببە، دەبىت زۆر بلاوبىتەو ۋە توپى درىژ يارىبىكەيت، زۆر تۆپ لە قاچى خۇتدا بېھىتەو ۋە، ئەۋەندە تۆپەكە بېھىتەيت و بېھىت تا يارىكەرىكانى ئەۋلا شىتدەبن، لەم حالەتەدا شووت بۆ گۆل لىمەدە، ھەر تۆپەكە بېھنەو بىببە، بېھىتە و بىببە، بېھنەو بىببە، سەيردەكەيت پاش تۆزىك دىفاعەكەيان گىژ بوۋە. ۋەلقورعان لعظىم لە يارىدا ئەۋە موھىمە ئەۋلا گىژبەكەيت. من بىم لە جىياتى مودەرىبەكە گىژياندەكەم.

لەو ماۋەيەدا بېرىكى زۆر لەم قسانە فېزبوۋبووم كە مانايان نەبوو، بەلام ۋەك قسەى زۆر گرنگىش دەردەكەوتن. لە يارىبە نىۋ دەۋلەتتېبەكاندا دەمكرد بە ھەرا، كە ھەلبىزاردەى نىشتىمانى دەيدۇراند لە ھەمويان زياتر دەگرىام، لە كاتى پەنالتى لىداندا دەكەۋتمە نىۋۆك خواردن، كە فاوليان لە يارىكەرىكانى ئىمە دەگرد، جىنىوم دەدا، كە دەشماندۇراند ھەموو ۋەخت خەتاكەم دەخستە مىلى ھەكەمەكە.

مۇسقىقارەكانى پرتەقالى سىببى، ھەمىشە ھەزىيان لەۋەبوو پىئان بلىتت گوناھى ھەكەمەكە بوۋە كە دۇراندوۋتانه، منىش ئەۋ درۆبەم بۆ دەگردن كە ھەزىيان لىبىبوو. لە دۋاى تەۋاۋبوۋنى كەمەكان تا دوو رۆژ ھەموو گوئىيان لە تەفسىرەكانى من دەگرت، دەمگوت: لەسەرەتاي يارىبەكەدا پەنالتىبەكى بۆ ئەۋان ھسابگرد، پەنالتى نەبوو، كوېرىش دەبىبىنى لەۋ دىۋ خەتى جەزاۋە بوو، ۋەلھوسەين لەۋ دىۋ خەتى جەزاۋە بوو، گۆلى بەكەمىيان تەسەلۇل بوو، ئەخىل كەرىم، تۆپ دەرنەچوو، ھجومەكەيان دە مەتر لەۋ دىۋەۋەيە، بەغنى چى ئاۋتسايد نىببە، بەغنى ھەر ئەۋ ھەكەمە قانۇن دەزانىت؟ ئاخىر ئىمەش شىتتىكى لىدەزانىن، ۋە شەرەف ئەلئەنبىاء من رەئىسى ئىتىھادى كورە بىم، سببەئىنى موقاتەغەى ھەموو دەۋرەكە دەكەم، يارىكەرىكان سەھبەكەمەۋەۋ خەلاس، با ئىتىھاد ئاسىاۋى سەرى خۆى لە دىۋار بدات، بىن مونتەخبى ئىمە ۋە ھەقل رەسولل كەرىم دەۋرەكە

دهبيتہ مهزه له.

بهلام دروگانم هر له م ئاسته دا نه بوون، به لگو په لي ده کوتا بؤ هه ندي بوارى تريش، هه نديک شه و له به يني بهرنامه کاندا داده نيشتين و سه يري زنجيره ميسريه کانمان ده کرد، من هه مان شيوه ده مکرده هه را، ده مگوت گه ر من ده رهينه ره که بامايه، فلانه ئه کتهرم ده کرده ده ري، فلانه ده ور بؤ ئه م باش نييه و بؤ ئه وي تر باشه. مه کيا جي ئه م ئه کتهره توختره ده بيت که ميک کالبکريته وه، جوله ي کاميزا که لي ره دا ده بيت له راسته وه بؤ چه پ بيت، نه وه ک له چه په وه بؤ راست. لي ره دا باشتره ئه کتهره که له مسهروه بيته ناو کادروه، پوناکي لي ره تو زيک که متربو وايه ديمه نه که جواتر ده بوو.

هينده م قسه ده کرد، هه نديک له کچه کان له ناوه راستي زنجيره کاندا به پتلاو ليانده دام تا بيده نگ بم، به لام هه نديکي دي که يان هينده ي چه زيان له قسه کاني من ده کرد چه زيان له زنجيره که نه بوو. من بهر ده وام کومه ليک سيناريؤم داده پرشت، که هه نديجار له و سيناريؤ بي مانايه ي سيناريسته که باشتر بوون، من بؤ خو م له بري زنجيره که، له پاله وان و پودا وه کان زنجيره يه کي ترم دروسته کرد، که هه نديک له کچه کان به هه مان شه وق و ئاره زو وه گو ييستي ده بوون، بؤ نمونه گه ر له زنجيره که پاله وانه که بچوبايه بؤ شار يکي دور، من پاله وانه که م ده نارد بؤ دور گه يه کي چؤل و ناديارو نه دؤ زراوه له ده ري اي سبي ناوه راست. گه ر پاله وانه که هه ندي چه ته و پياوخراپي تووش ببوايه، پاله وانه که ي من له دور گه چوله که دا هه نديک خي لي سه ره تايي نه دؤ زراوه ي تووش ده بوو، گه ر کچيک له ناو چه ته کاندا پاله واني زنجيره که ي خو شبو يستبايه، پاله وانه که ي منيش عاشقي خو رييه ک ده بوو که به رؤ ز ده چو وه ناو ئاوو به شه ده هاته ده ري... ئيدي شان به شاني پودا وه کاني زنجيره که من چيرؤ کيکي دريژم دروسته کرد، که سه رتا پاي کوشتن و شه رو خو شه ويستي بوو،

به‌لام پر له قسه‌ی پرپوچ و گورانکاری ناوه‌خت و نابه‌جی، له راستیدا گورانکارییه‌کان به جۆریک کوتوپرو سه‌یربوون، من خۆم پینکه‌نینم پینده‌هات، به‌لام له‌بری ئه‌وه‌ی وا له‌کچه‌کان بکات برشینه‌وه هه‌ندیکیان زیاتر به‌خه‌یال و فه‌نتازیاکانی من سه‌رسامده‌بوون.

دالیا سیراچه‌دین هه‌میشه له‌دوره‌وه ته‌ماشایده‌کردم و تیکه‌ل به‌دانیشتنه‌کانم نه‌ده‌بوو، له‌گه‌ل ئه‌وانی تردا وه‌ک خۆی قسه‌یده‌کرد، وه‌ک خۆی هه‌لده‌ستاو داده‌نیشت، هه‌موو رۆژیک ئه‌ملاولای کچه‌کانی ماچده‌کرد، دلی موسیقاره‌کانی ده‌دایه‌وه، که قسه‌یده‌کرد هه‌موو گیانی ده‌جولا، که پینده‌که‌نی شته‌کانی ده‌وروبه‌ری ده‌ره‌وشانه‌وه. به‌خه‌زایی ده‌هات و ده‌چوو، به‌ر له‌ده‌ست پیکردنی به‌رنامه‌کان به‌و کراسه‌پوله‌که‌گران و قه‌شه‌نگانه‌وه، به‌و پینلاوه‌زۆر به‌رزانه‌وه که به‌زه‌حمه‌ت ده‌یتوانی پینوه‌ی بپروت، به‌هه‌رپه‌هاری کۆمه‌لیک خه‌شلی به‌ده‌وییه‌وه ده‌بایه‌هه‌موو شتیکی کۆنترۆلبکات، ئه‌و مکیاچه‌شیتانه‌یه‌ی نه‌بیت که به‌جۆریکی ترسناک له‌ده‌موچاوی ده‌سوو هه‌موو شتیکی تری جوان بوو. که منی ده‌بینی به‌هه‌منی قزی لاده‌دا و ده‌یویست سه‌یرمنه‌کات... ناخۆشترین شت له‌که‌چاندا ئه‌وه‌یه که ته‌ماشات ناکه‌ن له‌به‌رئه‌وه‌نییه که ته‌ماشات ناکه‌ن، به‌لکو بۆئه‌وه‌ی تیتبگه‌ینن که ته‌ماشات ناکه‌ن. بۆئه‌وه‌ی پیت بلین: به‌لی جه‌ناب، من ته‌ماشات ناکه‌م و تۆش چیت له‌ده‌ست دیت بیکه. ته‌ماشات ناکه‌ن بۆئه‌وه‌ی وات لیتکه‌ن زیاتر ته‌ماشایانیکه‌یت. بۆئه‌وه‌ی دوا‌یی که شتیکی له‌نیوانتاندا دروستبوو، که تۆ قسه‌یه‌کت له‌ده‌م ترازازا بلین «ها من ئه‌وکات تۆم هه‌ر نه‌ده‌بینی، تۆ کی بوویت، من ئه‌سله‌ن سه‌یری تۆم نه‌ده‌کرد، تۆ رینگات به‌من گرت».

من ئه‌وکات هه‌موو ئه‌و فیلانه‌ی دالیا سیراچه‌دینم به‌سه‌ردا تیده‌په‌ری، ئه‌گه‌رچی له‌ناوه‌راستی که‌چان و موسیقاره‌کاندا وه‌ک شه‌یتانیکه‌ی حه‌وت شاخ ده‌رکه‌وتبووم، به‌لام له‌به‌رده‌م هه‌موو ته‌کنیکیکی سه‌ره‌تایی دالیادا په‌کمه‌ده‌کوت. ئه‌و ده‌یتوانی به‌من‌دالانه‌ترین یاری که به‌سه‌ر مندالیکه‌ی

دوازده سالدا تیناپەریت، تانهوسەری دونیا من بەدوای خۆیدا ڕاکیشیت. که دەمینی تەماشام ناکات، من ئیتر بەردەوام تەماشامدەکرد، که دەمینی ئەو بە هیچ جۆریک بیر لە من ناکاتەو، من بەردەوام بیرم لەو دەکردەو، لەبەرئەو هەموو شتیکم لە دالیا سیراجەدیندا لەبەرکردبوو، جولانەوێکانی، هەستانی، ڕۆیشتنی، گۆرانی نیو نیگای، شوینی تالەکانی پرچی، جۆری مکیاجەکی، ڕەنگەکانی پششچاوی، ژمارەیی ئەو قەلەمانەیی که لێوی پێ سوردەکات، جۆری ماسکاراکەیی. هەندێجار هیندە سووک دەجولایەو پێدەچوو بفریت، هەندێجاریش هەستمدەکرد ناتوانیت بروت، مەسەلەکه تەنیا پێلاوێکانی نەبوو، بەلکو شتیکیش بوو لە ڕویدا که هەندێجار هیند لەشی قورس دەکرد نەتوانی بجولیتەو، هەندێجاریش بەجۆریک باری سووکدەکرد بتوانیت بفریت.

من دوای ئەو شەو گەلەک شەوی تر دالیا سیراجەدینم لە هۆلی سەماکەدا بینیو، هەمیشە بە مۆمیکەو لە سوچیکدا دادەنیشتم و تەماشامدەکرد، لە کاتیکی دیاریکراودا دادەبەزی، لە سەر هەمان کورسی دادەنیشتم، باوێشیدەکرد بە سێبەری پیاویکی خەیاڵیدا، پێکەو دادەنیشتم و تا بەرەیان قسەیان دەکرد. لەو شەو سەیرانەو چیرۆکی ژیانی دالیا سیراجەدینم زانی، ڕستەڕستە حیکایەتەکم نایەو بەیەکەو. هەموو شەویکیش لە بەر ڕوناکی مۆمەکەمدا فریشتە بچوکهکانیم دەبینی لەگەڵیدا دین و دەڕۆن، دەستی دەگرن و پارێزگاریدەکن.

بەلێ، ژیانی دالیا سیراجەدین و هەبوو، بە ڕۆژ لە ژوورەکی خۆیدا تا درەنگ دەمایەو و بە شەویش دوای بەرنامەکان ژوانیکی خەیاڵی هەبوو، لەگەڵ کوپیکی خەیاڵیدا، لەشوین و کاتیکی خەیاڵیدا.

ئەو ڕۆژانەیی دالیا سیراجەدین لە شاری زەردی سۆزانییەکان نەبوو، وەپزی و بیتاقەتی منیان فێری گەڕانی ناو کوچهکان کرد. من لەو کاتەو

دەمزانى ئەو خۇشەويستىيە خەنجەرىكە لە دلمدا، بەلام دەشمزانى بىئەو خەنجەرە ناتوانم بە زەويدا برۆم، دەمزانى ھەرچىيەك بىكەم ئەو كچە منى وەك خۇشەويستىك قىبول نىيە. ئىستاش دەلىم گەر مرۆف يەكەمىن خۇشەويستى گەرەى خۇى دۆراند، ئىدى تا مردن بوونەوهرىكى دۆراوہ. خۇشەويستى وەك شەترەنج نىيە، مرۆف كە دەستىكى دۆراند خۇى كۆيكاتەوہ بۇ دەستىكى تر، مەشق بىكات، فىزىبىت، لە عەشقدا يەك دەست ھەيە، يەك يارى ھەيەو تەواو، كە دۆرانت بزانه بۇ ھەتاھەتايە دۆراندووتە، ھىچ كەس نىيە لەم سەر ئەستىزەيە دوچار بە ھەمان شىتى، ھەمان سۆز، ھەمان پلەى سووتان و ديوانەگىيەوہ عاشق بىت. وەك چۆن لە ژيانى ھەموو سەركردەيەك يان سەرھەنگىكى سوپادا شەپىكى زۆر گەرە ھەيە، شەرىكە بوون و نەبوون و ماناي ژيانى لەو شەپەدا كۆدەبىتەوہ، لە ژيانى ھەموو مرۆفكىكىدا عەشقىكى وەھا ھەيە، عەشقىكە دەچىتە دەرەوہى قانونەكانى عەقل، دەچىتە ئەودىو سنورى شياو و نەشياوہوہ. ئەمجۆرە عەشقىكە پەيوەندىيەكى بەو تاكتىك و گەمانەوہ نىيە كە بە درىژايى مېژوو ژنان و پياوان گەشەيان پىداوہو لەسەر پلان و نەخشەكانى يارىدەكەن، ژنان و پياوان ھەموو پۆژىك، لە ھەموو يەكدى بىننىكىدا، لە ھەموو نىكبوونەوہيەك و دووركەوتتەوہيەكدا ئەو گەمانە دەكەن، ھەر يەكەيان كۆمەلىك تەكنىكى خۆنژىكخستتەوہو دووركەوتتەوہى ھەيە، ھەر يەكەيان جۆرە پلانكى پاكىشان و دووركەوتتەوہى ھەيە، ھەريەكەيان ژمارەيەك فىلى كۆنترۆلكردن و دەستەمۆكردى بەرامبەرەكەى لەلايە، ئەم تەكنىك و گەمانە لە ھەموو پەيوەندىيەكى ژن و پياوفا پەنگدەدەنەوہ، ھەتا كاتىك ژن و پياويك بۇ كوررتىن ساتىش لە كوچەيەكى خالىدا بەلاى يەكتردا تىبپەرن و كەسىشىان تەماشاي ئەوى دىكەيان نەكەن، ھەتا ئەو كاتانەش ئاسەوارى ئەو گەمانە لە لەش و جولەو شىوہى رۆيشتىاندا دەرەكەوئىت. بەلام عەشق شتىكى ترە، عەشق ئەو جىگايەيە كە ھەموو ئەم ياسايانە

په‌کیانده‌که‌ویت، هه‌موو ئەم گه‌مو ته‌کنیک و پلانانه ئیدی ئیشناکه‌ن. جیاوازی نیتوان عه‌شقی راسته‌قینه‌و گه‌مه‌کانی تر وه‌ک جیاوازی نیتوان کوشتنی مروفتیک وایه به‌ راستی له‌گه‌ل کوشتنیدا له‌سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆ، وه‌ک جیاوازی خویتی‌ک وایه که‌ خه‌نجه‌ریکی راسته‌قینه‌ له‌ دلت ده‌ریده‌هینیت له‌گه‌ل شوشه‌یه‌ک مه‌ره‌که‌بی سووردا که‌ ده‌ره‌ینه‌ریک ده‌یریژیت به‌سه‌ر سینه‌دا، مروف‌ ته‌نیا له‌ ساتی عه‌شقا ناتوانیت ئە‌کته‌ر بیت، ئە‌و ساته‌ی لێ‌ده‌رچیت له‌ کۆی ساته‌کانی تری زینده‌گیدا مروف‌ ئە‌کته‌ره‌ و که‌سیش هه‌ستی پیناکات.

من له‌ پرته‌قالی سه‌پی ئە‌کته‌ریکی گه‌وره‌بووم، ته‌نیا شتی راسته‌قینه‌ له‌ ژيانمدا ئە‌و عه‌شقه‌ نه‌یتیه‌ بوو که‌ بۆ دالیا له‌ دلمدا بوو، شتیکی سه‌یره‌ گه‌ر بلیم عه‌شقم بۆ ئە‌و بیهوده‌و سه‌رابی بوو، چونکه‌ بیهوده‌یی، نه‌گونجان له‌گه‌ل ژياندا، تیکه‌لنه‌بوون به‌ ئیقاعی شته‌کانی تر به‌شیکه‌ له‌ خۆشه‌ویستی. شتیکی سه‌یریش ده‌بیت گه‌ر بلیم خۆشه‌ویستییه‌که‌م بۆ دالیا شتیکی ترسناک بوو، مه‌ترسییه‌کی بیۆنه‌ی له‌سه‌ر ژيانی منیش و ئە‌ویش هه‌بوو، من شیتانه‌ خۆشمده‌ویست، بۆئه‌وه‌ی زمانیکیش بده‌م به‌و خۆشه‌ویستییه‌م ده‌متوانی شتی زۆر خراپ بکه‌م. تا ئە‌ندازه‌ی ئە‌وه‌ی بتوانم بیکوژم، یاخود بتوانم خۆم بکوژم یان شتی خراپتریش. به‌لام ئە‌وه‌ی وا له‌ مروف‌ ده‌کات ده‌ستبگیریته‌وه‌، چاوه‌پروانکردنی موعجیزه‌یه‌، من دوا‌ی ئە‌م چه‌ند ساله‌ ده‌توانم بلیم، من چاوه‌پروانکردنی موعجیزه‌ له‌و شاره‌دا رایگرتم. من به‌ موعجیزه‌ له‌سه‌ر زه‌مین ما‌بووم، هه‌ر که‌سیک بۆ کوشتن بر‌دبیتیانه‌ ئە‌و بیابانانه‌ی باشوور و به‌ زیندوویی هاتیته‌ ده‌روه‌ به‌ موعجیزه‌ ماوه‌، له‌ به‌رئه‌وه‌ له‌ بیرتان نه‌چیت من مندالی موعجیزه‌ بووم، من کوپری موعجیزه‌ بووم، یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک موعجیزه‌ی سه‌یر سه‌یر له‌ ژيانمدا پرویانده‌دا. ئە‌و کاتیش که‌ له‌ کوچه‌کانی شاری زه‌ردی سو‌زانیه‌کاندا ده‌سو‌رامه‌وه‌ چاوه‌پروانی موعجیزه‌م ده‌کرد.

شارىك بوو تا پتر بە كوچەكانىدا بگە رابايتايە ترسناكترو سەيرتر دەردەكەوت، لە گۇرانيكى بەردەوامدا بوو، لە دەريايەك دەچوو كە ھەلچوون و داچوونى ھەيىت، ھەندىچار كە پىياسەمدەكرد تا ناكوتا كوچەى بارىك و درىژ و پىچاوپىچ بوو، پىموابوو ھەرگىز ناگەمە ئەوسەر، ھەك دەريايەك و ابوو كە تىندا شەپۇل شەپۇلى تر دروستدەكات، ھەر كوچەيەك كوچەيەكى ترى ھەك خۇى دروستدەكرد، كە بەردەوام كۆمەلىك پىيوارى تۇزوى بە ناوياندا دەگەرەن. ھەتا دىمەن و نىگاو پوخسارى پىيوارەكانىش دووبارە دەبوونەو. ھەستمدەكرد ھەندىك لەو پىيوارانە ئەزەللىين، ھەستمدەكرد كۆمەلىك ميوان ھەن لەم شارەدا تارمايىن، بەردەوام بە ھەموو كوچەكاندا دەگەرەن، ھەندىك مەخلوقاتم دەيىنى بە جانتاكانى دەستيانەو لەو تۇزە زەردەدا بەدواى ناوئىشانىكدا وئىلبوون كە نەياندەدۆزىيەو، ھەندىكيان تارمايى سىپپۇش بوون كە ھەمىشەو ھەمىشە بىئامانچ دەسورپانەو. ھەندىك پىاوى شەرمبوون كە ھىزى دەستيان نەبوو لە ھىچ دەرگايەك بدەن. ھەندىكيان بۇ مەبەستى نادىيار، نىازى بەد، خواستى خراپ لەوئى بوون، ھەندىكيان عاشق بوون بەدواى تۆلەيەكى گەورەدا دەگەرەن، ھەندىكيان لەوانەبوون كە بۇ سۇراغى يەككىك دىن و ئىدى بۇ ھەتا ھەتايە وندەبن، ھەندىكيشيان سووك و سادە مەخلوقاتىكى بىشويىن و جىگا بوون، پۇحى وئىل بوون و لەو كوچانە زياتر شوئىنىكى دىكەيان نەبوو پووى تىبكەن. بەلام ئەو شارە ھەندىچار لە ناكاويش بچوكدەبوو، ھەك ئەوئى زەوييەكە ھەناسەو ھەرگىت و لەگەل ھەوادا شەقام و كوچەكانىش ھەلمۇزىت، يان ھەك بەحرىك داچىت و لەگەل كىشانەوئى شەپۇلەكانىدا كوچەو مال و شەقامەكانىش بچنە بنەو. مەن ھەندىچار كە دەھاتمەدەرى بۇ پىياسە، دەمبىنى ئەو شارە بەجۇرىك بچوك و تەسكبۆتەو، ھەك ئەوئى ھىزىكى نەيىنى مالەكان و كوچەكانى ترازاندبىتە ناو يەك، مەن دەوہستام و بە خۇم دەگوت ھەموو ئەو قسانەى كە موساى بابەك لەسەر ئەم يۇتۇپىاي

ناو لمه كردى راستببون، هه نديچار شته كان له ناکاو ده گۆران، وهك
 ئه وه بوو، ئيمه و پرته قالى سېي به تانيا له ده رايهك لمدا ونبوو بين. وهك
 ئه وه بوو كه وتبتيينه بورجتيكى نادياره وه، شتيك ئيمه ي جيا كردبتيه وه له
 هه موو ئه و شاره ي دابرييتين. چه نده ها پوژ چاوه پيمانه كرد و كه س
 نده هات بۆ پرته قالى سېي، من ده هاتمه ده ره وه ده مو يست به و شاره دا
 پياسه بكم، به لام جگه له بيا بانتيكى بيسنووي لم هيچي ديكم نه ده بيني.
 ئه و پوژانه موسيقاره كان و كيژه كانيش ده گه رانه وه ژوره كانى خويان،
 هه ركه سه و له خه لوه تي خويدا ده رگاي له سه ر خوي داده خست و نه ده هاته
 ده ري، هه نديك له موسيقاره كان ئه و پوژانه يان ناوده نا «جه ژنى لم»، به لام
 بۆ من جگه له وه رزي زه ردو ترسناكي مردن زياتر هيچي دي نه بوو.
 له و پوژانه دا من به تانيا له بالكونه كه دا يان له سالونه كه دا داده نيشتم و
 بيمرده كرده وه. له پرته قالى سېي هيچ هاوړيه كي راسته قينه م نه بوو، به
 گشتي وهك كورديكي غه رييه سه يرده كرام كه پيشه يه كم له و زه وييه دا نيه.
 باوه رناكم هه موو ئه وانه شي كه له پرته قالى سېي كار يانده كرد باوه ريان
 به چيرو كه كه ي داليا سيرا جه دين كردبتي، ده رباره ي كورپي پوريتي من
 بۆ داليا، به لام هه موو ئه وانه ي كه له و تياتر خوانه تو زاوييه كار يانده كرد
 به گشتي نه يني خويان هه بوو، نه ينيه ك نه يانده ويست كه سي تر بيزانيت،
 له به رئه وه جوړه په يمانتيكي بيته نگ و شار دراوه له نيوان هه مو واندا هه بوو
 كه نه يني يه ك بياريزن. ئه و پوژه سه يرو سارد و خنكيته رانه تانيا يه ك
 ئافره ت ده هات بۆ پرته قالى سېي، ژنيكي عه ره بي زل بوو، ئه سه م ريكي
 توخ بوو به دوو گواره ي ئاسنيني كه وره وه، به لووته وانويه كي ره شه وه،
 به پريزيك خالي سه وزه وه كه پيته چوو به دريژايي هه موو لاي چه پي له
 ناوچاوانيه وه تا قوله پي دريژبوويته وه، به جووتني مه مكه وه كه له دوو
 جه ومنده ي پر هه وا ده چوون، پنيانده گووت «شاژني توژ»، ئيشي ئه وه بوو
 ئه و ته پوتوزه بسريت كه به جوړيكي سه ير هه موو جيگايه كي داده پوژشي،

ئافره‌تیک بوو تهنیا له‌سەر سرپینی تۆز ده‌ژیا، زنجیره‌یه‌ک مال و کوچه و شاری هه‌بوو به‌سهریاندا بگه‌ریت و له تۆز پاکیانبکاته‌وه، هه‌موو ژیانى له شه‌پێکی کوشنده‌دا له‌گه‌ل ته‌پوتۆزدا برده‌بووه‌سەر. هینده‌ی ئه‌و با بیابانییه خنکینه‌رانه به‌ خۆیان و گێژنه سامناکه‌کانی لمه‌وه هه‌لیده‌کرد، ئه‌و سه‌فه‌ری ئه‌فسوناوی خۆی له په‌شه‌باکاندا ده‌ست پیده‌کرد، تهنیا که‌سێک بوو له‌و گه‌رده‌لووله سامناکه‌نه‌ی لمدا به‌ ئاسانی ده‌ژیا، ده‌یتوانی بپروات و پێگا ونه‌کات، شاره‌و شار بگه‌ریت و نه‌خنکیت.

پۆژیک له‌و پۆژه ترسناکه‌نه‌ی ته‌پوتۆز، له ژووره‌که‌ی خۆم دابه‌زیم، کراسیکی بیجیم له‌ به‌ردابوو، ده‌سته‌سپێکی سووری خه‌تدارم کردبووه، ملم و جگه‌ریه‌کم داگیرساندبوو، به‌ ده‌م فیکه‌ لیدانه‌وه هاتمه‌ سالتۆنه‌که‌وه، له‌ ده‌روه‌ گه‌رده‌لوولیکی ترسناک لووره‌ی ده‌هات، ده‌رگا‌و په‌نچه‌ره‌کانی پرته‌قالی سه‌پی هه‌موویان داخرا‌بوون، به‌لام له‌ ژووره‌وه‌ش گویم له‌ ده‌نگی ئه‌و ده‌نکه‌ زیخانه‌بوو که‌ ده‌یاندا به‌ په‌نچه‌ره‌کاندا، من فیکه‌م لیده‌داو سه‌مامده‌کرد و له‌ به‌ر خۆمه‌وه گۆرانییه‌کی عه‌ره‌بیم ده‌گووته‌وه که‌ له‌ کوتاییه‌که‌یدا ده‌بوایه‌ به‌ ده‌نگیکی کچانه‌ بلنیت «سوکه‌ر یا سوکه‌ر».

گۆرانییه‌کی زۆر بیمانابوو، به‌لام به‌وه‌دا کچه‌کان زۆر له‌سەر سه‌خنه‌که‌ ده‌یانگوت منیش له‌ به‌رم کردبوو. که‌ شاژنی ته‌پوتۆز ده‌رکه‌وت من له‌ مه‌ته‌به‌خه‌که‌دا پارچه‌یه‌ک گوشتی قوتوی کۆرن بیفم له‌گه‌ل هیلکه‌دا سوورده‌کرده‌وه‌و گۆرانیم ده‌گوت، وه‌ک هه‌میشه‌ به‌ده‌م گۆرانی گوتنه‌وه به‌سەر سلاویکم لیکرد و هه‌چم نه‌گوت. ئه‌و ژنیکی بیده‌نگ و پر نه‌ینی دیاربوو، به‌لام تو‌ره‌یی و رقیکی بیده‌نگ به‌رابه‌ر به‌ هه‌موو گه‌ردون له‌ چاویدا بوو. ژنیکی جوان نه‌بوو، به‌لام ناشیرینییه‌کی ته‌لیسماویی هه‌بوو، هه‌ر جارێک ده‌مبینی گه‌رده‌لوول و لم و بیابانی ناکوتم به‌ یادا ده‌هاته‌وه، ناشیرینییه‌که‌ی له‌و دزیویانه‌ نه‌بوو که‌ شه‌یتان دروستیده‌کات، به‌لکو جو‌ره‌ ناشیرینییه‌ک بوو خودا به‌ وردی کاری تیا کردبوو، ده‌موچاویک بوو له‌

ده‌موچاوی جوانی کچانی پرته‌قالی سپی زیاتر به‌ره‌و خه‌یال و بیرکردنه‌وه‌ی راده‌کیش‌سایت. ئەو رۆژه‌شپرزە‌ترو سه‌یرتر هاته‌ به‌رچاوم، به‌ر له‌وه‌ی ده‌ستبکاته‌ پاککردنه‌وه، سه‌رکه‌وته سه‌رئ بۆ لای دالیا. پاش تۆزیک به‌ شپرزە‌یی ه‌ردووکیان هاته‌ن‌ده‌رئ و له‌ پرته‌قالی سپی چوونه‌ده‌رئ. من به‌ ده‌سته‌سه‌رکه‌ی م‌لمه‌وه‌ زوو زوو م‌لم له‌ مه‌ته‌به‌خه‌که‌وه‌ درێژ‌ده‌کردو به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌مگوت «سوکه‌ر یا سوکه‌ر وه‌ حیاتک یا سوکه‌ر، یا به‌طه‌ یا سوکه‌ر». به‌ده‌نگیک گۆرانیم ده‌گوت وه‌موو مال‌که‌که‌ ده‌له‌ریبه‌وه، زۆری پینه‌چوو دالیا سیراچه‌دین هاته‌وه‌ ژوورئ و به‌ره‌و لای من له‌ مه‌ته‌به‌خه‌که‌دا هات، که‌ دالیا سیراچه‌دین هاته‌ ژوورئ خه‌ریکبوو خوار‌دنه‌که‌م پیده‌گه‌یی، دالیا گووتی: بیزه‌حه‌مه‌ت ده‌توانیت تۆزیک راوه‌ستیت و ئەم گۆرانیه‌ بیته‌عنايه‌ نه‌لئیت.

من گووتم: بۆچی بیوه‌ستینم گۆرانیه‌کی خۆشه‌، ده‌نگی من زۆر له‌گه‌لیدا ده‌گونجیت، وانیه‌؟ دالیا به‌ ده‌نگیکه‌وه‌ که‌ تکای تیاوو، گووتی: تکات تیا‌ده‌که‌م جه‌لا‌ده‌ت شتیکی زۆر گرنگه‌... شتیکی زۆر زۆر گرنگه‌، ده‌مه‌و‌یت گویم لیتگریت، مه‌سه‌له‌ی ژیان و مردنه‌، پیوستیم به‌ یارمه‌تی تۆ هه‌یه‌.

من گووتم: خانم گه‌ر ده‌ته‌و‌یت، تا مردن قسه‌ناکه‌م، تا مردن گۆرانی نالیم، گه‌ر چه‌زده‌که‌یت سه‌د سال له‌ پیناوی تۆدا به‌ پیوه‌ له‌سه‌ر قاچیک ده‌وه‌ستم، با لم و په‌شه‌با لیم‌بدن، من بۆ جوانیه‌کی وه‌ک تۆ ئاماده‌م هه‌زار سال به‌ که‌رو لالی له‌سه‌ر زه‌وی بسورپیمه‌وه، ئاماده‌م هه‌زارسال ده‌ستیخه‌مه‌ سه‌ر ساجیکی گه‌رم و نه‌لیم وه‌ی. ئاماده‌م شه‌ش هه‌فته‌ ئاو نه‌خۆمه‌وه‌و نه‌لیم تینومه‌، شایه‌تومان له‌سه‌ر ناوت به‌ینم و خۆم فرییده‌مه‌ ناو ته‌نوره‌وه‌و نه‌سووتیم، له‌ناو ل‌مدا خۆم بنیژم و ته‌نیا لووتم به‌ده‌ره‌وه‌ بیته‌، به‌شی ئه‌وه‌ی هه‌وا هه‌لمژم، بچه‌ ژیر داری که‌ ژاوه‌یه‌ک که‌ تۆ به‌ بوکینی بۆ غه‌ریم و په‌قیبانم ده‌بات، هه‌ر به‌و مه‌رجه‌ی تۆ رازییت.

دالیا وهک هه موو کچهکانی تر، هه زی له دروکانی من دهکرد، به زه دهه خه نه یه کی غه مگینه وه گووتی: جه لاده تی کوتر، کاتی ئه م قسانه نییه، که میکی تر وه ره خواره وه بق ژیر زه مینه که، کارم پیته.

* * *

هه سیکیان چاوه پروانیا نده کردم. له ده ره وه گه رده لولوئیکی تر سنایکی لم بوو، هه ستمده کرد هه وا پره له دهنگی گیانه وه ری زامدارو نه بینراو، من هه میسه پروژانی ره شه با گویم له دهنگی ئه و گیانه وه رانه ده بوو له بادا، دلنیا بووم پروژانی ره شه با هه موو پوخله به ره زامداره کان دینه ده ری و هاوارده کهن. ره شه با پروژیکی باشه بق هه ر پوخیکی بریندار بیه ویت هاواربکات. که گه یستمه ژیر زه مینه که «دالیا سیراچه دین» و «شاژنی ته پوتوز» و پیاویکی غه مگین چاوه پروانیا نده کردم. نه قییبیک بوو له ته واری جله سه ربازییه کانیدا. به هیمنی له سه ر لیواری قه ره و یله که ی من دانیشتبوو «مه به ستم ئه و قه ره و یله یه یه که من یه که مجار به برینداری له سه ری که وتبووم»، من له و ئیواره یه وه که موسای بابک له ته ک خویدا برمی ئیدی ئه و ژیر زه مینه م نه بینیبوو. جوړیک له ترس له دالیادا بوو که به پوخساری ناناشنا بوو، هه وای ژیر زه مینه که وه سه وه سه و دوودلی لیده باری. من وهک موسیقاریک پروژیک له پروژان بروام به که سیک نه بووه له سوپادا کاربکات، هه موو ئه وانیه له سوپادا کارده کهن درنده یه کی نه خووش له ناویاندایه، لای من گرنگ نییه تو له چ سوپایه کدا کارده که یته، له سوپای ولات و ده فیه ری مندایت یاخود له گه ل دوژمندایت، هه موو ئه فسه رو ده ره جه داره کانیا دنیا لای من درندهن، هه زیان بق کوشتن له هه رشتی گه وره تره، هه زیان له ده سه لات و لیخوپینی ئه وانیا دی

لهه موو چه زىكى دى فراوانتره، ههتا و يقاريان له و يقارى گورگىك ده چىت بهرله وهى ده مبخاته خوينى نىچيره كه يه وه. داليا ده يزانى وهك كوردىك من بروام به هيچ كه سىك نيهه جلى سه ربازى له بهر داييت، ده بيبنى چون خوميان ليده پاريزم، چون له پرته قالى سبى بيدهنگ سلاويكيان ليده كه م و مل شوږده كه م و به لاياندا دزه ده كه م. دزيوترين كاراكتريك له سه ر ئه م ئه ستيزه به كاراكتري ئه وان يه كه جلى سوپايان له بهر دايه، لاي من هه موو له شكره كانى دونيا له شكري شه يتانن، خودا رۇژىك له رۇژان سوپاي نه بووه، ئه گهر خودايهك هه بيت ئه وا هه رگيز پيويستى به سوپا نيهه. خودا شاعيرانى هه بووه، خؤفيداكارانى هه بووه، پتغه مبه رانى تاك و تنه اى هه بووه كه چون ته ناو ئاگرو سه ر خاچ، به لام رۇژىك له رۇژان پيويستى به سوپا و جهنگاوهر نه بووه، پيويستى به ئه فسهر و ده ره جه دار نه بووه.

ئو رۇژه يه كه مين رۇژم بوو نه قيب «ساميرى بابلى» بيبنم. يه كه مين جاريشم بوو ئه فسهرىك به غه مگينى بيبنم، له و ماويه دا كه له ك سه ربازو ئه فسهرى ماندوو شكستم بيبنى بوو، به لام ريكه وتى ئه فسهرىكى وه ها غه مگينم نه كرد بوو. ئو ئه فسهره بيږه حمانه ي كه له ده سالى رابوردو دا سوپا په روه رده يكر دبوون، چه شنه جانه وه ريك بوون له ساتى شكست و دۇراندنيشدا غه مت له چاوياندا نه ده بيبنى. دوو شت له روخسارياندا بوو، سه ركه وتن يان زه ليلى، شانازى ياخود مله وږى، به لام به خته وه رى راسته قينه ياخود غه م له چاوياندا نه بوو. هه تا كاتىك كه ده هاتنه پرته قالى سبى و له سه ر كورسيه كان داده نيشتن هه ماننشيوه به و يقارىكى سه ربازى په قه وه پاليانده دايه وه، كه ده يانخواردوه چه رچترو دزيوتر و دريژتريش ده بوون، كه زور زۇريان ده خواردوه وهك ئه وه بوو له سه ر ئاگريكى هيمن پيشيان خوارد بيت لچيان به جۇرىكى سه ير شوږده بووه وه، چه ناگه و بهر گه روويان به جۇرىكى نااسايى ئه ستوورده بوو، وهك ئه وهى چند

تويۇنكى دى لە چەرمەت تىگرتىت. كە لەگەل كچەكانىشدا ھەلدەستان بچنە سەرھو، ھىشتا ھەر لەوۋ دەچوو بە گۇچانەكانى بنبالىانەوۋ لە مەيدانى مەشق و ەەرەزاتدا بن، ھەر ھەمان گىرژى و مۇنى لە چاوياندا بوو. ئەوۋ يەكەمجاربوو بېنىم ئەفسەرىك دوو چاوى رەشى گەورەى ھەبىت، دوو چاوى سەير، وەك چاوى تەرى بالدارىكى گەورە كە بە درىژايى شو بە ژىر باراندا فرىت.

دالبا سىراجەدىن بە دەنگىكەوۋە كە پىبوو لە دوودلى گوتى: جەلادەتى كوتر، ئەمە ئەو نەپنىيەيە كە لە مېژە لە تۇى دەشارمەو، ئىستا كاتى ئەوۋ ھاتوۋە پىتبلىم. گويىگرە، ئەم دوو كەسە تۇيان لە مردن رىزگار كىرد. نەقىب سامىرى بابلى و ئوم فەزل، شاژنى تەپوتۇن، ئەم دووانە پىكەوۋە تۇيان لە سەحرەيەكى دوورەوۋ بە برىندارى ھىتا بۇ لای من.

خوداى گەورە ئوم فەزل شاژنى تەپوتۇن مەنى رىزگار كىردبوو، ئەو ژنەى من تەنيا بەسەر سلاوم لىدەكرد، ژنىك ھەرگىز تەماشى نەدەكردم، وەك مەخلوقىكى بىلايەن و دوور لە دونيا خەرىكى ئەو مەملەكەتە پىر تەپوتۇزەى خۇى بوو. ژنىك وەك شاژنى كوشكىك تەماشامدەكرد سەرتاپاى لە پلەكە و پەيژەو پەنجەرەى تۇن دروستبوو، خانمىك لە گەنجىدا لەگەل يەكەمىن نەوۋەى كەشتىيەكانى ولاتدا، لەگەل بارە خورمادا بەرەو دونىاي ئەوبەرى زەرىكان پۇشستبوو، وەك راوكەرىكى غوبار، وەك خانمىك كە پەنجەرەكانى كەشتى پاكدەكاتەو، غوبارى نىشتووى سەر دەزگاکان و مېژەكان و شوشەى دەزگاکان دەسپىت. لەسەر تەختەى ئەو كەشتىيە دەرياوانىكى خۇشدەو، لەسەر ئەو كەشتىيە شووى پىدەكات، پۇژى بوكىنىشى تا ئەو سەعاتەى دەچىتە ژوورى بۇ لای مېزدەكەى ھەر غوبارى كەلەكەبووى سەر ژيان پاكدەكاتەو، دواى سالىك لە خۇشەويستى، دواى ئەوۋەى لەگەل مېزدەكەيدا لە ھەموو بەندەرەكاندا، لە ھەموو شوپنە نەپنى و چەپەكەكانى ئەو كەشتىيەدا دەخەو، پۇژىك

له دمه قالیته کی بچوکدا له سهر سه لکنیک پیازی رزیو له گهل سه روکی چیشته که رانی که شتییه که دا، میرده که ی به کیردیک کی دریز که نه مدیوه و نه ودیو له که مهروه ده بیپریت، ده کوژریت. نه و دمه شازنی ته پوتوز زگی به کورپیک پره که مانگیک دوی کوژرانی باوکی له نیواره یه کی غوباردا له ناوه راستی زهریای باشووردا له دایکده بیت، مه خلوقیکی زهر دباوی سهیره، پتر له وهی له گیانه وهریکی ئاوی بچیت یان بونی دهریای لیتیت، وهک باپیره به دوهوییه کانی بونی لمی لیتیت. مندالیکه به نه خوشی له دایکده بیت، غوبارو شی دهریا به سییه کانی ناکه ون. پزیشکی که شتییه که پینده لیت «نه منداله ناتوانیت له هه وای زهریادا بزی، تاکه جیگایهک بق نه مجوره مه خلوقانه ناو سه حرایه، چونکه سییان به جوړیک دروستبوه له هه وای تهردا وهک نه سفه نجیک له باراندا جیبه لیتیت دهرزیت». دایکی به ناچار یواز له ئیشه که ی ده هیتیت و پرووده کاته گوندیکی که نار سه حرا، منداله که ی کورپیکی که پرکه که ته نیا خولای ی که مه ی خوونکردنه له ته پوتوزی بیاباندا، بهر له وهی ته مه نی بیت به ده سال رۆژیکی ته پوتوز پرووده کاته بیابان و ئیتر ناگه پرته وه. دایکی چهنده ها مانگ له سهر یهک ناو سه حرای بق ده که پریت و نایدوزیتته وه، به لام وازنا هیتیت، بؤنه وهی بتوانیت بق کورپه که ی بگه پریت و له که لیشیدا بزی، ده بیتته شه پرکه ریکی گه وره له گهل په شه با و خولی بالدارو روخساره بالداره کانی ناو لمد، له گهل پاکردنه وهی هر چینیکی لم و خولدا، له گهل پروونکردنه وهی هر په نجه ریه کدا، له گهل سرپنی هر ئاویته یه کدا چاوه پروانی ده رکه وتنی کورپه که یه تی. له سه فهره کانیدا له نیوان شاره کان و گونده کاندا هه همیشه بق فه زلی کورپی ده که پریت، ده بیتته شاره زاترین گه پریده ی سه حرا، که سیک بست به بستی نهینی چوله وانیه گه وره و بیینه کان ده زانیت.

رۆژیک له رۆژان ئوم فه زل له گه شته کانی بیاباندا له بری نه وهی کورپه که ی بدوزیتته وه، سامیری بابلی ده دوزیتته وه که چون راوکه ریک

ئاسکیکی کوژراو دەدا بە شانیدا کوپکی برینداری داوه بە شانیدا و لە بیاباندا بە دواى شاری ئاویتهی و زەردی سۆزانییەکاندا دەگەریت. ئەو کورە بریندارە منم کە بەردەوام خویتم لێدەروات، سازنی تەپوتۆز تەنیا کەسێکە کە دەرگا نەینییەکانی گەیشتن بەم شارە دەزانیت، تاکە کەسێکە لە رینگا پێچاوپێچەکانییەو دەیت و دەروات. ئەو کە ماندویتی سامیری بابلی دەبینیت، کە تینویتی و کەنەفتییەکەى دەبینی. من دەدات بە شانی خۆیدا و دەستی سامیری بابلی دەگریت بۆ ئەو ژیر زەمینە. هەردووکیان دالیا سیراجەدین دەناسن، ئەو کورده پۆخ شیرینە بەدبەختەى تاکە کوردیکە لە تخوی سەحرادا نیشتەجێ بووینت، تاکە مەرفێکە دەتوانیت نەینى پیاوێزیت، تاکە خانمیکە دەتوانیت ژیان رزگاربات.

ئەو پۆزە من لەو ژیر زەمینەدا، بە هەر سێ فریادەسەکەى خۆم گەیشتم، بۆیەکەمجار لە بەردەم تینگەیشتنی تەواوی چیرۆکی زیندوو بوونەو هەمدا بووم. بەلام دالیا منى بۆئەو بانگ نەکردبوو تا نەینى زیندوو بوونەو هەى خۆم بۆ ئاشکرا بات، بەلکو بۆئەو هەموومان پیکرا سامیری بابلی رزگار بکەین کە دوا جار جینگایەکی نەبوو خۆی تیا بشاریتەو. پیاویکی ئەسمەرى بالابەرزبوو، دەموچاویکی باریکی هەبوو بە چەناگەیهکی درێژ و تیزهوه، قژیکی کەمیک لول و کورت، بە خالیکى گەورە لەسەر لای چەپی پوومەتى، کوانوویەکی خورما لە نینوان برۆی چەپ و گوێچکەیدا، بە دوو چاوی تەپو سەپو ئیجگار ئیجگار گەورەو، دوو چاوی لە دوو دەنگە خورمای رەشى گەورە دەچوون.

دالیا وەک هەمیشە دەبویست شتیک لە من بشاریتەو، بە منى گووت: ئەم پیاو بەو ژيانى تۆی رزگار کرد، تۆی لە مردنەو هیناو پێشکەش بە منى کردیت، وەک ئەمانەتیکى خودایی تۆی خستە گەردنى من. ئەمەرق دەبیت من و تۆ چاکەى بدەینەو، ئەم کەسەى سەحرا بە سەحرا تۆی برینداری دا بە شانیدا و رزگار یکردى... ئا، جەلادەتى کوتر، من هەمیشە

پنمگوتووہ شازادہی بابلی من تیناگم چ بہدبہختیہک توی کردوہ بہ نہقیب، لہ کویش لہ فہیلہقی چوار، تو دہبووایہ ئەندازیار بوویتایہ، نیگارکیش، شاعیریکی شہرابخور، بہلام تو ئەمانہ ہیچیان نییت، تو نہقیب سامیری بابلییت، کہ لہ بہر کتشیہک کہ جہلادہت لیم مہپرسہ چیہ دہبیٹ بہ نہینی زور بہ نہینی لہ ژورہکھی تودا بمینیتہوہ. تاکھی نازانم... تاکھی؟ خودای دہکرد تا رۆزی حەشر، بیرت نہچیت ئەو ژیانی توی رزگارکردوہ.

ئەوکاتہ سامیری بابلی بہ ہیمنی گوتی: نا خانمی دالیا، ئەوہیان ئیشیکی باش نییہ، بہوجۆرہ نابیت، جہلادہت دہبیٹ بزانیٹ من چیم کردوہ، دہبیٹ بزانیٹ، چونکہ گەر نہزانیٹ لہ گہورہیی مہترسییہکان و بہر پرسیاریتیہکان تیناگات. پاشان تہنیا لہ بہرئوہی رزگارمکردوہ، مافی ئەوہم ناداتی جاریکی دی ژیانی بخمہ بہر مہترسییہکی وا گہورہوہ، دہبیٹ بہ بہروای خووی و قہناعەتی قولی خووی قبوولمبکات، ئەمہیان قہناعەتہ، شتیک نییہ لہ ژیر باری مہتدا بکریٹ. ئینسان نابیت لہ ژیر باری مہتدا یارمەتی کەس بدات.

سەری داخست و گوتی: یارمەتی ئینسان بۆ ئینسان، ہیچ نییہ جگہ لہ دۆزینہوہی ئینسان بۆ خووی. جگہ لہ پەشیمانی مرووف لہ گوناہەکانی خووی.

دالیا بہ پەژارہوہ سەیریکرد و گوتی: ئاھ، شازادەیی بابلی، تو نایناسیٹ، چ مندالینکی سەرکیش و زور بلتیہ، چ گەنجیکی سەرہرۆیہ، نازانم چی دہکات و چی ناکات، من خۆشمدەویتی، بہلام بہروام پینی نہماوہ، ہەرگیز نہمدەزانی دہتوانیت بہوجۆرہ درۆزن بیٹ. ہا ئوم فەزل تو لہ و باوہرہدایت...

سامیری بابلی خووی ہەستاو گوتی: نا با ئوم فەزل ہیچ نہلیٹ، دالیا ہیچ رینگایہکی تر نییہ، جہلادەتی کۆتر دہبیٹ بزانیٹ من بۆ خۆم دہشارمہوہ، گەر نہزانیٹ ہیچ شتیک ناکریٹ، مہترسی گہورہ لہوہدایہ

که نه زانیت.

به نارامی هه‌ستایه سه‌رپن و هاته به‌رده‌مم و گووتی: گویم لیتیگره جه‌لاده‌تی کوتر، تو کوپیکگی گه‌وره‌یت، تو مندالیکگی نه‌جیبیت، من له تو دلنیام، دلنیام شایسته‌ی ئه‌وه‌یت نه‌ینی زور گه‌وره بپاریزیت، من له چاوتدا ده‌یبینم، مرؤف ده‌توانیت، بۆ هه‌موو شتیکی گه‌وره بروای پیتیت، جه‌لاده‌تی کوتر، من له ده‌وله‌ت رام‌کردوه، سه‌یری ئه‌م جلانه‌م مه‌که، سه‌یری ئه‌م روتبانه مه‌که، من به‌شیک بووم له پلانی کودیتایه‌کی گه‌وره که ده‌بوو سه‌رۆک کۆمار بروخینیت، ده‌بوایه دیکتاتورمان بگرتایه و خۆمان ده‌سه‌لات وهر‌بگرین، چل و سئ ئه‌فسه‌ر بووین، به‌رله‌وه‌ی نه‌خشه‌که‌مان ده‌ست پیتکه‌ین هه‌موو شتیک ئاشکرا‌بوو، من ئیستا تاکه که‌سیکم له ناویاندا زیندووم، له هه‌فته‌یه‌ک له‌وه‌به‌ره‌وه هه‌موو خیزان و خزم و هاو‌پیکانم گیراون، هیچ جینگایه‌کم نییه له‌م دونیایه‌دا بۆی بچم، هیچ جینگایه‌ک نییه له‌سه‌ر زه‌وییه‌ رووی تیکه‌م، له هر جینگایه‌کیش بمرن هه‌موو ئه‌وانه‌م پینه ده‌کوژن که دالده‌یان داوم، تیده‌گه‌یت... گهر من له ژووره‌که‌ی تۆدا بگرن تۆش ده‌کوژن. به‌لام من داوات لیده‌که‌م چه‌ند پۆزیک لای تو بمینمه‌وه، له ژووره‌که‌تدا به نه‌ینی و بیده‌نگی، تا کاروباری خۆم ریکده‌خه‌م و به رینگایه‌کدا خۆم ده‌گه‌ینمه‌ ده‌ره‌وه‌ی ولات.

من گوتم: من چیم هه‌یه، من له مردن ناترسم، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که ویستووته سید الرئیس بکوژیت، ئیشیکی خراپت نه‌کردوه، ئه‌و کوپی قه‌حبه‌یه دوا‌جار هر یه‌کیک ده‌بیت بیکوژیت، یان ده‌بیت بزانتت که خه‌لکیک هه‌ن ده‌یانه‌ویت بیکوژن. مه‌عقول نییه وا بزانتت ئه‌وه‌نده‌مان خۆشه‌ده‌ویت هه‌موو بۆی مردووین. هیوادارم ئیستا تیگه‌یشتیتت که خه‌لکیک به جیدی ده‌یانه‌ویت بیکوژن بۆئه‌وه‌ی تو‌زیک بچیته‌وه به‌سه‌ر خۆیدا.

دالیا ده‌یگووت: جه‌لاده‌ت، ئه‌مه چ زمانیکه، ئه‌مه چ جوهره قسه‌کردنیکه، تو کوپیکگی خیزیش تیا‌بیت به جو‌زیک ده‌یکه‌یت، خراپیده‌گه‌یت. ئاه، من

قسەم زۆرە لەگەڵتدا، دلى من قسەم زۆرە لەگەڵتدا. خواى گەرە، بەس تىگەم تۆ چۆن بىر دەگەیتەوه؟.

دەترسام داليا ھەموو درۆکانم بۆ ئەوان بگىریتەوه، لەبەرئەوه زوو گووتم: بەپىز نەقىب سامىر، زۆر سوپاس كە ژيانى منت پرگارکرد، خانى نازىزم ئوم فەزل، من ھەر دەزمانى تۆ شتىكى گرنكى، تۆ ژنىكى ئاسايى نىت، ھەموو ئەو چىرۆكە جوانانەى لەسەرت دەبىيستم ھىشتا نىوہى حەقىقەتى خۆت جوان نىين. من لە خزمەتى ئىوہەدام، بەپىز بەلام ئىستا كاتىكى باش نىيە تۆ بىتتە زوورەكەى من، شەو كە تارىك داھات، لە دەقىقەو ساتىكى گونجاودا خۆم ئاگادارتدەكەمەوہو وەرە سەرى، دەتوانىت لای من بمىتتەوه. وادانى من ميوانى تۆم.

بە غەمگىنيەوه گووتى: ئىمە ھەموومان ميوانى يەكىن، كەسمان ھىچ شتىكمان نىيە، ھەر چوارمان دۆراوى گەرەين، من ھەولەدەم زۆر نەمىنمەوه، بەلام دەبىت دەستم بگاتە ھەندى كەسى تايبەتى، پىويستىم بە ھەندى ئەوراقى تايبەتى ھەيە، دەمەويت لىرە دەرچم، ئەو تەنيا ھىواو دوا ھىوامە.

كە من لە ژىر زەمىنەكە ھاتمەدەرى مرقىكى تر بووم. چەندە بە خوى سەرسامبووم، دە ھىندەش بەو زمانە سەرسامبووم كە قسەى پىدەکرد، عەرەبىيەكى ھىند ساف و جوانى ھەبوو، پىشتەر لە زمانى ھىچ مەخلوقىكى ترەوہ گويم لى نەبووبوو، يەكەمجارم بوو حەزبەم زياتر گويم لە عەرەبى بىت. ئەو زمانەى ھەستمدەکرد جۆرە كاراكتەرىكى درۆزن و پر فىشال بەسەرمدا دەسەپىتت. نازانم لەبەر ھەر ھۆيەك بىت من بەشىكى گورانى كاراكتەرى خۆم دەگىرايەوه بۆ ئەو خواستە نەپىيانەى عەرەبى وەك زمان لە مندا دروستىدەکرد. بەلام گەر راستگويم دەبىت بلىم، كە سامىرى بابلى بىروبوچوونى منى لەسەر زمانى عەرەبى گوڤى، وەك چۆن پىشتەر ئىسحاقى لىوزىرپىن بۆچوونى منى لەسەر زمانى كوردى

گۆرپیوو، کوردیش لای من زۆر جار زمانی تورپه‌بوون و جنیودان و هاوار هاواری ناو کوچه‌کان و دهمه‌قالینی ناو بازار بوو، زمانی قیره‌قیر و زۆربلینی بیمانابوو، به‌لام ئیسحاقی لیوزتپین یه‌که‌مین کهس بوو منی والیکرد تییگه‌م کوردی چ توانایه‌کی نهیتی و سه‌یری تیدایه. دواى گویگرتن له سامیری بابلی گه‌یشتمه‌ئو بروایه‌ی هه‌موو زمانه‌کانی دنیا ته‌نیا چهند که‌سیکی که‌م ده‌توانن قسه‌ی پتیکه‌ن. له‌راستیدا ئه‌وه‌ی منی والیکرد دواى ئیسحاقی لیوزتپینیش بکه‌وم بۆ ناو چیاکان ته‌نیا ئاره‌زووی من نه‌بوو بۆ موسیقا، به‌لکو سیحری ئه‌و زمانه‌ سه‌یره‌ی بوو، که‌ وایده‌کرد بئ هیچ بیرکردنه‌وه‌یه‌ک به‌دوایدا برۆم، ئه‌وه‌ی وای له‌ من کرد رینگای سامیری بابلی بده‌م بیته‌ ژووره‌که‌مه‌وه، دوو شت بوو، ئه‌و سیحره‌ بوو که‌ له‌ ده‌نگ و زمان و چاویدا هه‌ستم پیکرد، له‌گه‌ل بۆنیکى سه‌یر، بۆنى بیستانیکى ناکۆتای پرته‌قال که‌ له‌ جه‌سته‌ی ده‌هات. بۆنیک هیند ترسناک بوو، وایده‌کرد بمانخاته‌ به‌ر مه‌ترسی ئاشکرابوون و مردنه‌وه، به‌ شیوه‌یه‌ک منی ناچارکرد له‌و شه‌وه‌وه‌ هه‌موو وهخت سه‌به‌ته‌یه‌ک پرته‌قالی تازه بکرم و له‌ به‌رده‌م ژووره‌که‌مدا داینیم تا هیچ که‌س گومانی بۆ ئه‌و پیاوه نه‌چیت که‌ بۆنى له‌و هه‌ریمه‌وه‌ هه‌موو هه‌ریمه‌کاندا به‌ناوبانگ بوو. پیاویک هیزه‌کانی ده‌وله‌ت باغه‌ پرته‌قاله‌کانی ئه‌و هه‌ریمه‌یان له‌ دووی ده‌سووتان، چونکه‌ پنیان وابوو ئه‌و به‌ هۆی ئه‌و بۆنى پرته‌قاله‌وه، له‌ باغاتى پرته‌قال بترازیت هه‌شارگایه‌کی نییه‌.

چیرۆکی من و سامیری بابلی له‌ چیرۆکی هه‌زار شه‌وو یه‌ک شه‌و ده‌چوو، ماوه‌یه‌ک په‌یوه‌ندی من و ئه‌و وه‌ک په‌یوه‌ندی شه‌هره‌یارو شه‌هره‌زاد وابوو. ئه‌و هه‌ندیک شه‌و تا به‌ر به‌یان چیرۆکی بۆ ده‌گێرامه‌وه، من شه‌و له‌ دواى شه‌و تکام تیا‌ده‌کرد نه‌روات تا هه‌موو چیرۆکه‌کانم بۆ ته‌واوده‌کات، ئه‌و له‌ رینگای چیرۆکه‌کانییه‌وه‌ حه‌قیقه‌تى ئه‌و ولات و زه‌مینه‌ی نیشاندام که‌ تیا‌ده‌ژيام، حه‌قیقه‌تیک پێش ئه‌و من ته‌نیا وینه‌یه‌کی ته‌ماوی و

کالم دهرباره‌ی هه‌بوو، ئه‌و وهک هه‌ر حیکایه‌تخوانیک بیه‌ویت گوینگره‌کانی شیتبکات، هه‌میشه له شوینه پر مه‌ترسییه‌کاندا ده‌ه‌ستا، باویشکی دهاو ده‌یگوت: جه‌لاده‌تی کوتر، ئه‌ی هه‌رزه‌کاری به‌نه‌زاکته‌ت، ئیدی بخه‌وه سبه‌ی شه‌و بۆت ته‌واوده‌که‌م.

به‌شیک له چیرۆکه‌کانی نه‌قیب سامیری بابلی له‌ گه‌شتی دوور ودریژیدا له‌ نیوان جه‌نگ و په‌شیمانیدا

جه‌لاده‌تی کوتر، ئه‌ی مندالی نه‌جیب، ئه‌ی هه‌رزه‌کاریکی تازه‌که زۆرشت له‌ دونیا نازانیت، که‌میک سه‌رسامی به‌دبه‌ختی خۆت و که‌میک له‌ خۆبایی و مه‌غروری گه‌نجیتیتی. حیکایه‌تی من وهک گه‌شتی سنه‌بادیکی نوییه، سنه‌بادیک که‌ وهک سنه‌بادی یه‌که‌م له‌ به‌غداد له‌ دایکبووه، به‌لام من هه‌رگیز سوار که‌شتی نه‌بووم و به‌ده‌ریادا سه‌فهرم نه‌کردوه، نه‌چوومه‌ته‌ ده‌ریاو به‌ گێژه‌ندا نه‌پۆیشتووم، هه‌یج سیمرخیک هه‌لینه‌گرتووم، هه‌یج دیوکی یه‌کچاو دیلی نه‌کردوم، له‌دۆلی هه‌یج نه‌ژدیه‌یه‌که‌دا گیرم نه‌خواردوه، له‌سه‌ر پشتی هه‌یج نه‌هه‌نگیکی خه‌وتوو ئاکرم نه‌کردۆته‌وه، به‌لام من له‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ ترسناکترم بینیه... من جه‌نگه‌له‌کان و چیاکان و زۆنگاوه‌ ترسناکه‌کانم بینیه، ئه‌و جینگایانه‌ی به‌ده‌گه‌من مرۆف به‌ زیندوویی له‌ویوه‌ گه‌راوته‌وه. به‌ر له‌وه‌ی باسی هه‌یجت بۆکه‌م ده‌بیت من بناسیت، په‌نگه‌ مندالی من شتیکی نه‌وتۆ گرنگ نه‌بیت، مندالی له‌م ولاته‌ی ئیمه‌دا کۆمه‌لیک راگردنی شیتانه‌یه، به‌ کۆمه‌لیک کۆلاند، هه‌له‌هاتنی کتوپرو کاتییه‌ له‌ مال و گه‌رانه‌وه‌یه به‌ په‌شیمانی. من دایکی خۆم نه‌بینیه، له‌به‌رئه‌وه‌ زۆربه‌ی ژیانم له‌ ناو باغی خورماو میرگ و بیستانه‌ بیکوتاییه‌کانی پرته‌قالدا بردۆته‌سه‌ر. گرنکترین شت که‌ له‌ مندالیه‌وه‌ تا ئیستا له‌گه‌لمدا ده‌ژی بۆنی گه‌لای

پرتقاله. جه لاده تی کۆتر، من پیاویکم هه میسه بۆنی که لای پرتقالم لیدیت،
 ئه و بۆنه ی زۆرجار مایه ی دهر دو زۆرجار مایه ی بزگاریم بووه. من کۆری
 بیستاندارینکی گهره بووم، هه زاران هه زار فه دان زه ویمان هه بوو، رۆژانیک
 له و باوه ره دابووم هه موو گۆی زه وی مولکی باوکمه، باغهکانی باوکم
 بینکۆتایی بوون، به شی هه موو ولات پرتقال و هه نارو لیمۆ و لاله نکیمان
 ده نارده. له دیوه خانهکانی باوکمدا شه وان سه دان کهس نانیان ده خوارد.
 له سه ر سینی مه زن، که چیه کانیان له م ژووره ی تو گهره تر بوو بریانی
 پۆده کرا، له ده ریای سووره وه تا باکووری دوور بازرگان و توجاری
 هه مه شیوه ده هاتنه مالی ئیمه، له دیوه خانهکانی ئیمه دا رینکوتنی سه دان
 هه زاری ده نوسرا، کۆمپیه له ی سه یر سه یر که ژماره ی ئه وتویان له سه ر
 بوو، من سفره کانیانم بۆ نه ده ژمیردرا. به ده ست ئیمه بوو، میله ت پرتقال
 بخوات یان نا، هیه چ حکومه تیک نه یوانی له ده سه لاتی باوکم که مبه کاته وه،
 پیاویک بوو له هه ر جیگایه ک بیزانیه یه هه ژاریک هه یه، کۆمه کی بۆ ده نارده،
 له بن خه یمه ئه فسانه یه کانی ئه ودا وه زیره کان داده نران و لاده بران، له
 زاری ئه وه وه عه شره ته کانی باشوورو ناوه راست کۆده بوونه وه، خۆی
 به عبا سېپیه که یه وه ده چوه ناوه راستی ئاگرو شه پی خویناوی خپله
 عه ره به کانی ده کۆژانده وه. له کاتی شه پی باکووردا، چه نده ها جار چوو بۆ
 بینینی سه هر کرده ئه فسانه یه کانی شوپش، جاریک له ئه شکه وتینکی دووری
 ناو شاخه کاندا سه روکه کانی کوردی بینی بوو، به لام له وسه ر له بری
 ئاشتی، کیسه یه ک توتن و سه بیلینکی به دیاری هینایه وه. ئه و پۆژه که باوکم
 له باکوور گه رایه وه، تا هه فته یه ک نه هاته ده ری، من ته نیا که سیک بووم
 ده متوانی بچه لای، به رده وام له ژووره که ی خۆیدا ده گریا و ده یگوت:
 سامیر ئه گه ر کوردو عه ره ب رینه که ون، ژیا نی هه موومان ده بیته جه هه نه م،
 به تایبه ت ژیا نی تو.

ئه و کات من نه مه زانی کورد چیه، وه ک مندا له کانی تر ئه و گۆرانیه م

دهگوتوهه که باس له سهريازيکی قارهمانی عه‌ره‌ب ده‌کات، که له شيمال کچی کورد ده‌هيتيت، تا ليره زگیان به مندالی چاوره‌شی عه‌ره‌ب پریکات. به‌لام وامه‌زانه من مندالیکی خوشده‌ست و ئاسان بووم، باو‌کم جگه له هه‌وله بیوچانه‌کانی بۆ کوژاندنه‌وه‌ی شه‌پ، خه‌میکی قورسی هه‌بوو، که ناوی سامیری بابلی بوو، من ده‌ردیکی راسته‌قینه بووم... جه‌لاده‌ت من له مندالییه‌کی زوه‌وه نه‌خوشم، هه‌رگیز بیرت نه‌چیت من پیاویکی نه‌خوشم و هه‌رگیز دوا‌ی وه‌سوه‌سه‌کانی من مه‌که‌وه، من بی مؤته‌که و دیوه‌زمه‌ی به‌رده‌وام نازیم. کابوس... کابوس... کابوس... ئه‌وه ژيانی منه، وه‌ک ئیتستا که به‌رده‌وام کومه‌لیک ئه‌سپی سپی له‌سه‌رمدا غارده‌ده‌ن... جه‌لاده‌تی کوتر مانگیکه به‌رده‌وام کومه‌لیک ئه‌سپی سپی له‌سه‌رمدا ده‌فین و په‌وتده‌که‌ن و ده‌سوپینه‌وه... شه‌وانه ده‌تلیمه‌وه و ئه‌وان هه‌ر غارده‌ده‌ن، ده‌نگی سمیان وه‌هایه، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر زه‌وییه‌کی ئاگراویدا بپۆن، هه‌ندیچار وه‌ک پشکو ده‌گه‌شینه‌وه، ده‌بنه قه‌واره‌یه‌ک له ئاگر و دووباره سپی ده‌بنه‌وه. هه‌ستده‌که‌م رۆژیک ده‌مبه‌ن بۆ زه‌مین و زه‌مانیکی تر. به‌لام ئه‌ی هه‌رزه‌کاری بیتحاسل ده‌نگی حیل و سمکولی به‌رده‌وامیان ئازارمه‌دا، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌شکرێک له‌سه‌رمدا به‌ره‌و پیتش په‌لاماربدات، ده‌یانینم له هه‌وادا دین و به‌ته‌نیشتمدا غارده‌ده‌ن، هه‌ست به‌ته‌پوتۆزه‌که‌یان ده‌که‌م له هه‌ناسه‌مدا، به‌لام چاو داده‌خه‌م و سه‌رده‌خه‌مه ناو کراسه‌که‌مه‌وه. وه‌ک خوداوه‌ندیکی دیرین له‌عه‌ره‌بانه‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی به‌ستیتن، به‌تیژی غار ده‌ده‌ن.

ئه‌وکات که مندال بووم و له‌گه‌ل یازده براکه‌ی دیکه‌مدا له‌باغه‌کانی زوه‌هیری بابلیدا ده‌ژيام، مؤته‌که‌یه‌کی ترم بۆ هات، هه‌میشه کومه‌لیک سه‌گی ویلگه‌ر و بیلانه له‌دوام بوون، شه‌وان که له‌کابوسه‌کانمدا ده‌رده‌که‌وتن من رامده‌کرد، ئه‌و شه‌وانه ده‌چوومه سه‌ر لقی باریک و ناسکی دار پرته‌قاله‌کان، هه‌ندیک له‌و لقانه‌ی من ده‌چوومه سه‌ریان به

جۆرىك ناسك بوو، چۆلكەش ناتوانىت لەسەريان بوەستىت، بەلام من دەمتوانى، من وەرزگەلىكى درىژ لەسەر درەختەكانى پرتەقال زىام كە تاكە شوينىك بوو، بۆى خۇشى گەلاكانى منيان لەو سەگە خەيالپانەى ناو سەرى خۆم وندەكرد، لەويدا بۆ ئەبەد بۆنى درەختى پرتەقالم گرت، بۆنىك دواتر كچان شەيدا دەكات، ناوبانگم وەك «پرتەقالى بابلى» بەزەويدا دەپرات، كە دەشېم بە ئەفسەر، لە ھەر وەحدەيەكدا ئىشېكەم ناويدەنن «گوردانى پرتەقال». بەلام لەوگەپرى، جەلادەتى كۆتر لەو شەوانەدا باوكم «زۆھىرى بابلى» بە خۆى و عەباكەيەو بە ناو باغەكاندا دوامدەكوت و دەيگوت: سامير، كوپى بەدبەختم، ئەو سەگانە تەنيا لەسەرى خۆتدا ھەن، تەنيا سەگى ناو خەيالى خۆتن، مرؤف لە ھەر شتىك رابكات، ناتوانىت لە جانەوەرەكانى ناو خۆى رابكات.

بەلام جەلادەت ئەو جانەوەرانە خەيالى نەبوون، من ھەموو مۆتەكەكانى ناو سەرى خۆم لە دەرەو دەبينمەو، ھىچ مۆتەكەيەك نىيە لەسەرى مندا، پىشەكى روداويكى گەورە نەبىت.

پۆژىك لە پۆژان من لە باغەكانى پرتەقالدا پىاسەمدەكرد، لە ناكاو ئەو سەگانەم بينى، ھەمان ئەو سەگانەى سالىك بوو پراياندەنام، دە سەگى گەورەى لمۆز خوينتاوى بوون، كە بە ھەمان شىوہى راگردنپان لە ناو خەونەكانمدا بەرەو من پراياندەكرد، من رامدەكرد و ئەوان بە دوامدا پراياندەكرد، ئەو يەكەمىن جار بوو بپروابھىتم جانەوەرىكى دپندەترو خىراتر لە سەگ لە ناومدايە، ئەو سەگانەى سالىك بوو لەسەرمدا دەوہپىن، منيان كرىبوو سەگىكى دى، سەگىكى خىراترو دپتر. ئەو پۆژە سەگەكان پراياندەكرد و منىش رامدەكرد، سەگەكان پشووپاندەدا و منىش پشوومدەدا، جەلادەت من نازانم چەندە بە زەويدا رامكردو، ھىند دەزانم بە ولاتى سەيرو خاكى نەبينراو و جەنگەلى پىر جانەوەرەو شەقامى پىر ئەژدېھادا رۆشىتم، بە تەك شارى جەنجالدا، بە ناو كوچەى پىر خودا و كۆلانى پىر لە مزگوت و

کلیسه‌دا رامکرد، به‌که‌نار ده‌ریاچه‌کاندا پویشتم، به‌قه‌راغ پوویاردا پربوو له ماسی که له ئاو ده‌هاتنه ده‌ره‌وو ده‌بوون به‌بالنده، ده‌چوونه‌وه ناو ئاوو ده‌بوونه‌وه به‌ماسی. به‌کیلگه‌ی گه‌نمدا پویشتم، به‌کیلگه‌ی لۆکه‌دا، به‌ناو مه‌ره‌زه‌ی سه‌وزدا، به‌ناو به‌حری بیسنووری گوله‌به‌رۆژه‌دا که له‌ویندا گوله‌کان سه‌یریانکردم. جه‌لاده‌ت من نازانم چه‌ندجار مالاواییم له‌مانگ و نه‌ستیره‌کرد، چه‌ند جار خۆر له‌به‌رده‌مدا هه‌له‌هات و ئاوابوو، له‌چه‌ند وه‌رزو ولات و ئاوه‌دانیدا پشوومداوه، به‌لام ده‌زانم ئه‌و راکردنه‌ی بیره‌حم و دوورو دریزه‌منی کرد به‌سه‌گی ته‌واو. جه‌لاده‌ت هه‌ندیگ پوژ من و سه‌گه‌کان به‌رابه‌ر به‌کتری داده‌نیشتین و هیچ لایه‌کمان هیچمان نه‌ده‌کرد، له‌کوچه‌و کولانی هه‌ندیگ شاردا خاومانده‌کرده‌وو به‌پیاسه‌ ده‌پویشتین، له‌و شارانه‌دا که هه‌مووی پوناکی بوو، که تیایدا پینواره‌کان له‌فواره‌ی تیشک ده‌خۆنه‌وه نه‌وه‌ک ئاو، له‌فواره‌کان پوناکیمان ده‌خوارده‌وه و سه‌ر له‌نوێ ده‌ستمانده‌کرده‌وه به‌راکردن. هه‌ندیجار سه‌گه‌کان له‌سه‌ر ریتگا نیچیری ئاده‌مییان ده‌ستده‌که‌وت و ده‌یانخوارد، من به‌رابه‌ریان داده‌نیشتم و لیمده‌پوانین، هه‌ندیجار به‌لای دیمه‌نی خۆره‌لاتن یان خۆرئاوابووندا تیده‌په‌رین و ده‌وه‌ستاین ته‌ماشامانده‌کرد، ده‌سه‌گی سه‌یربوون، کاتیک له‌هه‌ندیگ شاردا قوبه‌ی مزگه‌وت و مناره‌کانیان ده‌بینی سه‌رسامانه لیتراده‌مان، کاتیک به‌ناو باغی پرته‌قالدا ده‌پویشتین پشووی دریزیان ده‌دا، له‌هه‌موو کیلگه‌یه‌کی گه‌نمه‌شامییدا ده‌خه‌وتن، له‌نزیگ هه‌موو تاقگه‌یه‌که‌وه ده‌وه‌ستان، جه‌لاده‌ت به‌ناو شاری ئه‌وتو‌دا رامانده‌کرد، دیواره‌کانی هه‌مووی ته‌م بوون، به‌ناو گوندی بیده‌نگدا تیده‌په‌رین که سه‌دای ئه‌به‌دی مه‌لایه‌ک له‌بلندگۆی مزگه‌وتیکی دووره‌وه له‌ناو کوچه‌کانیدا ده‌نگیده‌دایه‌وه. به‌لای بورجدا رامانده‌کرد پاییز له‌گه‌لا دروستیکردبوون، به‌ناو گورستاندا که مردووه‌کان چرایان بۆ ده‌گرتین تا به‌ردی کیله‌کان بریندارماننه‌که‌ن، به‌لای قه‌لادا که له‌غوبار دروستبووبوون و شازاده‌ی سه‌پی سه‌پی له‌ریواقه‌کانیدا

دهگريان، به لای شاردا به شهو دروستدهبوون و به پوژ نه ده مان. به لام
 شهو چند وهخته سه گه كان هميشه مه ودايه كيان له نيوان خويان و مندا
 ده پاراست، هه نديچار به جوړيك ماندوو ده بووم ده مگوت ئيستا ده گه نه
 سه رم و پارچه پارچه مده كه ن. كاتيك ئاورمده دايه وه ده ميني شهوان به قه
 تواناي من له سه ر اكردن راده كه ن، هه رگيز خيراتر له وه پايانته ده كرد كه
 پيوست بيت بمگر نه وه، كه هه ستيانده كرد ده بيت پشووبده ده وه ستان، كه
 ده يانزاني ده بيت بخوم ده خوتن، كه ده يانزاني ده بيت نانبخوم شهوانيش
 ده يانخوارد. له پوژيكدا هه ستمكرد جله وي من به ده ست شهوانه نييه،
 به لكو جله وي شهوان به ده ست منهويه، وهك شهوي من بووم به پابه ري
 كه له سه گيكي در و له پيشيانه وه پابه كم. تينگه يشتن له و حه قيقه ته زوربه ي
 شته كاني گوړي، شهويك له شهوان به ژير مانگه شهويكي رو شندا
 پامانده كرد، به لاي باغيكي پرته قالدا تپه پرين، جه لادت من چومه ناو شه
 باغه وه و ئاورمدايه وه و سه ير مگرد به دوامه وه نين. له ناكاو وهك هه وا
 هه ليانگريت و مانگه شهو بيان توئينيته وه نه مان، وهك زه وي قورتيان بدات و
 ئاسمان هه ليانگيشيته وه ونبوون.

شهوي مندالي نه جيب له وه شهو دا له كو تايي شهو باغه دا، من له ده رگاي
 ماليكي گه وره مدا، پياويك وهك شهوي چاوه پروانم بكات ده رگاي ليكرمه وه و
 فه رموي ليكردم بؤ مالي خو ي و گووتی: من نه قيب بيلالي بابليم، خزمي
 تو م، تو ساميري بابليت، كور ي زوه يري بابلي، براي مه هدي و هيدايه ت
 و هادي و هوزهيل، براي جهليل و جه مال و جه بارو جه ميل و جاسم و
 جسوري بابليت، تو بچوكترين كور ي شهو شيخه موباره كه يت، خودا لتي
 رازيبيت، من ئاموزاي تو م، كور ي زوبيري بابليم، مامي تو، به لام من و تو
 يه كترمان نه بينيوه، چونكه من له ژني پيشووتر ي مامتم كه دور له ئيوه
 ده ژياین، ئيره مالي خوته، ده ميكه چاوه پينده كه م. باوكت وه سيبه تي خو ي
 بؤ تو لاي من داناهه.

ئەو ھەستبکەم چ زەمانیکی دوورو دریز بەسەر مندا تێپەریو ھەو تەنیا رامکردو ھ. لەو نێوئەندەدا سەئ برام لە باکوور کوژرابوون، دوو برام لە شەری خێلەکیدا تیاچوو بوون، بڕایەکم لە غەمی خوشەو یستییەکی ناکامدا خۆی کوشتبوو، ئەوانی تر ھەر یەک بە کونجیکی دونیادا پەرتەوازەبوو بوون، خوشکیکم لەسەر شەرف سەربردابوو، خوشکیکی دیشم لە ھەقی خۆینیکدا درابوو بە پیاویکی کوێرو سەفەریکردبوو بۆ شاریکدا ھیندە دوور ئادەمیزاد تەنیا بە خەیاڵ دەتوانیت سەفەری بۆ بکات. بە کورتی ھیچ کەس لە خیزانەکەئێ من نەما بوو، زەوی و باغەکانیشمان تەفرو توننا بوو بوون.

نەقیب بیلالی بابلی حیکایەتی ئەو سالانەئێ بۆ گێرامو ھەو کە من لەوئێ نەبووم، باسی شەریکی خۆیناوی بۆ کردم لە نیوان عەشیرەتی ئیمەو ھەموو خێلەکانی دیکەدا کە لەسەر نرخێ پرتەقال دروستبوو ھ، باسی کوژرانی براکانم لە سەر پیکابیک لیمۆ بۆ کردم بە پۆزی نیو ھەرۆ، لە ناو ھەرۆ، لە شارد و بەقەمەئێ سەئ. باسی سووتانی باغە پرتەقالەکانی ئیمەئێ کرد، کە تا چەندەھا ھەفتە خامۆش نەبوو ھ، باسی گریانە بەردەوامەکانی باوکم بۆ کردم کە یەک لە ھەر یەک کوپەکانی بە کوژراوی لە کوردستان دەگەرانەو ھ. باوکم بەر لە مردنی لە ناو خۆلەمیشی ھەتا ھەتایی باغەکانیدا چاوەروانی منی کردبوو، چاوەروانی ئەو بۆن پرتەقالە ئەزەلییەئێ کردبوو، کە من لەگەل خۆمدا بە زەویدا دەمگێرا. دواچار دەیتوانی لە بۆنی مندا بۆنی ھەموو باغە و نبوو ھەکانی خۆی بدۆزیتەو ھ، بەلام مین نەبووم... من لە کوئێ بووم؟

بیلالی بابلی بە فرمیسکەو ھەسببەتەکەئێ باوکم داسی و من خۆیندەو ھ، باوکم ھەسببەتێ کردبوو، کە بچمە کولێزی سەربازی، چونکە خیزانی من ھەزاران دۆژمنی ھەئێ، دەیزانی من ھەک تاکە ھەچەئێ زوھیری

بابلی هه‌میشه له ژیر هه‌ره‌شه‌ی مردندا ده‌بم، گهر واشبیت، سوپاو ئه‌و ده‌زگا سه‌ربازییه‌ گه‌ورانه‌ تهنیا شوینن من بتوانم خۆمیان تیا بشارمه‌وه، من پۆحیکی بی‌دیفاع تهنیا ده‌ولت ده‌توانیت بمپاریزیت، دلنیا‌بووم گهر وا نه‌بایه‌ باوکم هه‌رگیز بیرى له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه من بکات به‌ ئه‌فسه‌ر، به‌لام له‌و ساته‌دا که‌ ئامۆژگاری منى کردبوو بيم به‌ ئه‌فسه‌ر، خه‌یالی لای پاراستنی نه‌سلی بابلییه‌کان بوو، که‌ ده‌یزانی یه‌ک نه‌سیمى کوشنده‌ی تر، بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ له‌سه‌ر زه‌وی ده‌یانسپێته‌وه. به‌لام باوکم له‌ خواری وه‌سپێته‌که‌یدا فه‌رمانیکی سه‌یرو عه‌جیبی نوسیوو، فه‌رمانیک له‌وانه‌یه‌ ئه‌و تاکه‌ باوکیک بووینت له‌ هه‌موو ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا شتی وای له‌ وه‌سپێتی‌کدا تۆمارکردبیت، باوکم نوسی بووی: هه‌رگیز مه‌چۆ بۆ هیچ شه‌پێک، نه‌ شه‌پ له‌گه‌ل جوله‌که‌کاندا بکه‌و نه‌ له‌گه‌ل نه‌سرانییه‌کاندا. بشزانه‌ هیچ شتی‌ک له‌ کوشتی کوردیک لای من حه‌رامتر نییه‌، هه‌رگیز مه‌چۆ بۆ شه‌پى کورد، گهر چووشیت، که‌س مه‌کوژه، گهر کوشتیشت ده‌بیت بزانیته‌ هیچ شتی‌ک پاکت ناکاته‌وه.

براکانی پێشوووم کوشته‌ی ئه‌و وه‌سپێته‌بوون، هه‌ر سپێکیان له‌ شه‌پ‌دا کوژرابوون، چونکه‌ شه‌پیان نه‌کردبوو. ئه‌وه‌ی شه‌پ نه‌کات ده‌کوژریت، ئه‌وه‌ قانونی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ تازه‌یه‌ بوو که‌ باوکم تێینه‌ده‌گه‌یشته‌. ئه‌و پۆژه‌ من زۆر توپه‌ بووم، زۆر توپه‌، باوکم به‌م وه‌سپێته‌ بێمانایه‌ی هه‌موومانى به‌ کوشته‌ دا‌بوو. له‌ عورفی ئه‌و‌دا شه‌پ‌کردن گه‌وره‌ترین حه‌رامی دونیا بوو، هه‌موومان کوشته‌ی ئه‌و یاسا پۆلایینه‌ی ئه‌و‌بووین «شه‌پ مه‌که‌ن». ئه‌وه‌ یاسای هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئه‌و بوو، ئه‌و یاسایه‌ لای ئه‌و له‌سه‌روو ده‌ستور و دین و نه‌ریته‌کانی قه‌بیله‌وه‌ بوو. هیچ شتی‌ک له‌ گه‌ردوندا لای ئه‌و به‌هه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ خراپ نه‌بوو مرۆف شه‌پ‌بکات. ئه‌و هه‌میشه‌ عه‌با سپییه‌که‌ی پاده‌وه‌شاند و ده‌یگوت: لێگه‌رین بتانکوژن و شه‌پ‌نه‌که‌ن. دلنیا‌بووم که‌ منى نارده‌وه‌ بۆ کۆلیژی سه‌ربازی بۆئه‌وه‌

نه بووه بيم به جهنگاور، به لكو بؤئوه وى وهك ژنيكى ترسنوك له ناو سوپادا خوّم بشارمه وه. من ئه وه موو ساله بووبووم به سه گيكي دې، وه سيته كهى باوكم به چاوى پر فرميسكه وه دې و گووتم: بيلالى ناموزام بمبه بؤ كوليژى سهربازى، من دهمه ويت تولهى براكان و باوكم و باغه پرته قاله كانمان بكه مه وه.

جه لادهتى كوتر له وه دهقيقه يه دا نيوهم بؤنى سه گى ليده هات و نيوه شم بؤنى پرته قال.

له كوليژى سهربازى مروّف دهكهن به سهگ، من له وى فيريان كردم چون مروّف به كالى بخوّم، فيرى قه پالگرتتيان كردم له سهرى نه ژديها و گهرووى كه رويشك، فيريان كردم چون دهستبخمه بينى گورگ، چون له گهل پلنگ و ورچدا زوران بگرم. جه لادهتى كوتر، تا له سهر ئه م ئه ستيره يه كوليژى وها هه بيت مروّف ناحه سيته وه، من له وى فيربووم چون قه مه بكم به دلى مروّفدا، فيربووم دهستبخمه زكى دوژمن و ريخوله كانى راكيشم و دم بخمه ناو خوينه كه يه وه، ئيمه فه سيليك بووين له سهر نمونه ي زيندوو مه شقمانده كرد، له هه موو كوليژه كانى دونيادا له سهر ئه و شتانه مه شقده كهن كه پييده لين ئوبجيكى دهستكرد، به لام من له وى قوتابى وه حشيترين سه رهنگ و ژهنرالى دونيا بووم، ئه وانه له وانه كانماندا ئوبجيكى زيندوويان بؤ دهيتاين، ده بووايه ترسمان له كوشتنى مروّف بشكايه، كه رهسته ي مه شقه كه نمان ئه و كوردانه بوون كه له زيندانى دائيره ي هه وال و بيستى عه سكه رى كوده بوونه وه وه نه يانده زانى چييان ليكهن. من له سالى يه كه مه وه، بووم به بهرپرسى هه لباردنى ئه و كوردانه ي كه له دائيره ي هه وال ده مانه يتان بؤئوه وى مه شقيان له سهر بكه ين. له وه سالانه وه فيربووم چاويلكه يه كى رهش بكه مه چاوم و وهك كرپار له بازارى كى مانگافروشتندا يه كه يه كه هه ليا نېژيرم. له وه ساته وه من وه سيه ته كهى باوكم له بير كرد. ئه و پوژانه ي من ده چووم بؤ به نديخانه

عەسكەرىيەكان، پېتىش خۇم بۇنى پرتەقالم بە ژوورو پىواق و زىندانەكاندا
 بلاودەكردهوه، بۇنىك سامى دەخستە دللى ئەو دىلانەوه كه دەيانزانى
 دەيانبەم بۇ مردن، ھەر كەسىك من پەنچەم بخستباياتە سەر بە زىندووىى
 نەدەگەراپەوه.

من لەو مەشقانەدا بۇ يەكەمجار مرقۇم كوشت، لەو مەشقانەدا فىرى
 سەربېنيان كردم، فىرى ئەوھيان كردم چۆن بە لەقە جومجمومەى مرقۇف
 وردبەكم. تىپىكىيان لى دروستكردين شەوورۇژ لە خەيالى ئەوھدا بووين
 شەپ ھەلگىرسىت، تا ئەو غەرىزە ترسناكانەى ناومان ئاسوودەبەكەين.
 زۆربەى ئەوانەى لە كاتى مەشقادا دەمانكوشتن كوردبوون، فېزبوو بووين
 كه دەپارنەوه دەمیان بېەستين، من يەككىك بووم لەوانەى زمانيانم دەبېرى،
 ھەندىك لە قوتابىيەكان زەكەرى كورده كوژراوھكانيان كودەكردهوه، بەلام
 من زمانم كودەكردهوه، ھەمان بوو پەنجەى كودەكردهوه، ھەمان بوو
 گوچكە و ھەشمان بوو چاۋ. ھەموومان لە شوشەى تايبەتيدا ھەلدەگرت،
 بەر لە تەواوكردى سالى سىتھەم من زمانى بىست و يەك كوردم ھەبوو،
 بە ناوھكانيانەوه. شەوان بە لاقرتییەوه دەچومە بەردەمى شوشەكان و
 دەمگوت: كاك ھەسەنى خەليل داود، ئاغام بەو زمانە جوانەى خوت
 كەمىك بۆم بخوینە. كاك عەلى ئەكبەر، تو شەرەفى باپىرە كىويەكانت
 ئەگەر گۇرانىيەكم بۇ نەلىتت. جەلادەت من عومرىكم لەو گەمانەدا
 بردەسەر كه لەگەل ئەو زمانانەدا دەمكرد، زمانى بىدەنگ و بىخەتا كه
 لە شلەيەكى زەردا ھەك كۆمەلىك ماسى بچوك مەلەيان دەكرد. سالى
 يەكەم و دووھم لە كۆلىژ ھىچ مۆتەكەيەكم بۇ نەدەھات، لە ناو كۆلىژدا
 مەشق و ماندویتی دەيكردین بە گورگى برسى، دواتر كه بەرەلای شەقام
 و كوچەكانيان دەكردین دەمانوىست ھەك پادشا بژین، بە سوار ماشینی
 زۆر گرانبەھاوہ دادەبەزینە خۆشتىن بارەكانى پايتەخت، لەگەل جوانتىن

کچدا دهچووين بؤ سینه‌ما، له هر شوئینیک بمانویستبایه شه‌رمانده‌کرد. چ خانمیکمان بویستایه له میزده‌که‌ی یان ده‌ستگیرانه‌که‌یمان ده‌پچراند، هه‌موو شتیک رینک و ئاسووده بوو، من هه‌ستم به هیچ عه‌بییک نه‌ده‌کرد له خؤمدا. ته‌نیا هه‌فته‌یه‌ک به‌ر له ته‌واوکردنی سالی سته‌می خوئندن، شه‌ویک جو‌مجومه‌یه‌ک هاته‌خه‌وم. سه‌ریکی بالدار بوو، که دوو چاوی خه‌وتووی تیا‌بوو، بیته‌وه‌ی دهم بکاته‌وه به منی ده‌گوت: گهر ده‌توانیت، زمانم ده‌ره‌ینه‌و بیبه بؤ خؤت. من له خه‌وه‌که‌مدا هه‌موو شتیکم ده‌کرد بؤ ئه‌وه‌ی زمانی بکه‌مه‌وه‌و بیبه‌م بؤ خؤم، به‌لام نه‌ده‌کرا، من شیت ده‌بووم، هه‌موو رینکاکانم ده‌گرته به‌ر و سوودی نه‌بوو. ماوه‌یه‌ک هه‌موو شه‌ویک ئه‌و خه‌وه‌م ده‌بینی، هه‌موو شه‌ویک ئه‌و سه‌ره ده‌هاته‌خه‌وم و خه‌به‌ریده‌کردمه‌وه، وای لیده‌هات نه‌مه‌توانی بخه‌وم، هه‌ناسه‌م بؤ نه‌ده‌درا، لاوازو بیثیراده ده‌هاتم و ده‌چووم. جه‌لادت شه‌ویک له شه‌وان من له شه‌قامیکدا پیاسه‌مه‌کرد، جلی تایبه‌تی قوتابیان‌ی کولیز‌ی سه‌ربازیم له به‌ردابوو. بؤ یه‌که‌مجار له سه‌ر سوچی کولانیکدا بیست و یه‌ک زاری خویناویم بینی، له ده‌ورو به‌رم ده‌فرین، بیست یه‌ک زمان هاواریانده‌کرد «پرته‌قالی بابلی مه‌رۆ... پرته‌قالی بابلی مه‌رۆ». بیست و یه‌ک زاری کراوه، که بیست و یه‌ک زمانی به‌ردراو له ناویدا سه‌مایانده‌کرد، منیان به‌کوچه‌کانی ئه‌و شاره‌دا راونا، قه‌پالیان لیده‌گرتم، ده‌یانقیژان به‌گوئچکه‌مدا، گازیان له ده‌ستم ده‌گرت، قه‌پیان به‌پشتملدا ده‌کرد. له‌و شه‌وه‌وه بؤ ماوه‌یه‌کی دریز ژیانم بوو به‌نۆزه‌خ، به‌ر له‌وه‌ی سالی چواره‌می کولیز ته‌واوبکه‌م ماوه‌یه‌کی دریز له‌نه‌خۆشخانه‌ی ده‌رونی که‌وتم، سه‌ریان له‌کاره‌با دام، به‌لام سوودی نه‌بوو، بؤ هر کوئیه‌ک ده‌چووم ئه‌و زارانه له‌به‌رده‌مدا هاواریانده‌کرد، ده‌ستم ده‌گرت به‌گوئمه‌وه‌و خؤم گرمۆله‌ده‌کرد به‌لام ئه‌و هاواره ترسناکانه هر له‌سه‌رمدا ده‌زرینگانه‌وه، ئه‌و ساله‌نه‌متوانی دریزه به‌خوئندنه‌که‌م بده‌م. نه‌مه‌توانی بخه‌وم، هیچ مرۆفیک نه‌یده‌توانی ئاسان

لىم نىزىك بېيتەۋە. كە دەھاتن بۆم شتم فېرىدەدا، شتم دەشكاند، بە كوچەو
 كۆلانەكاندا رامدەكر، خۆم لە شوپىنى بەرزەۋە دەخستە خوارى، پالم بە
 رېبوارانەۋە دەنا، دەچومە ناۋ ئاۋ، بەرەۋ مەزراۋ كېلگەكانى دەرەۋەى
 شار رامدەكر، بەلام ئەۋان بەردەۋام لە دوامەۋە بوون، ئازارىاندەدام،
 دەگرىان، پېدەكەنېن، گۇرانيان دەگوت، ھوتافىيان دەكىشا، جەلادەت
 ھەموۋشى بە كوردى بوو، زمانىك من تېننەدەگەيشتم. شەۋىك چووم بۆ
 لای ئەۋ پېرەمىزىدەى لاشەى كوردەكانى دەناشت، ئەۋ كوردانەى ئىمە لە
 كاتى مەشقدا دەمانكوشتن، پېرەمىزدىك بوو پېكايىكى ھەبوو، مەپتەكانى
 ھەلدەكرت و دەپېردن دەناشتن، تىاپارامەۋە كە گۆپرى ئەۋ كوردانەم
 نېشانبدات كە لەۋ چەند سالەدا ناشتونى، پىاۋىكى سەپرىبوو، ناۋى ھەموو
 مردەۋەكانى دەزانى، ھەر شوناسنامەيەكىشى دەست كەوتىت پاراستىبوۋى،
 منى لە حالىكى ھېندە رەجال و پەككەوتەدا بېنىيەۋە بەزەپى پىامدا ھاتەۋە،
 پىمگوت: دەبېت ئەم زمانانە بدەمەۋە بە ساحىبەكانيان، ئەگەر ئەم زمانانە
 نەگىرەۋە تا قىامەت ئاسوود نام. پىنگوتەم: تۆۋ ئاسودەپى؟؟؟ تۆۋ
 دلنپايى؟؟؟ دېندەى ۋەك تۆ ھەرگىز ئاسوودە ناپىت، تۆزىك بېرەۋە بە
 مەرۇف... من تۆم بېنىۋە، ۋەك ۋەحشىكى بېرەحم رەفتارەكەپت. ھىزى
 خوت لە ھەندى بەستەزماندا تاقدەكەپتەۋە كە دەست و دەمىان بەستراۋە
 و ناتوانن ھېچ بكن، ئەۋە كەى پىاۋەتېيە، يەكېك شەھامەتى بېت و لەگەل
 ھەندىك نەفسى بېدىقاعدا ناكات، تۆ چىت لە گورگ بوويت يان ئىنسان؟.
 من ھېندە مەجبورى ئەۋ بووم، ھەرچىيەكى بگوتايە لىم قەبوۋلدەكر،
 بە كۆمەكى ئەۋ، بە يارىدەى ئەۋ ناۋانەى لای من ھەبوون و لای ئەۋىش
 ھەبوون، زۆرەپى گۆرەكانمان ئۆزىيەۋە، زۆرەپىمان ھەلدەپەۋە، زمانەكانمان
 خستەۋە جىگەى خۇيان و سەرى گۆرەكانمان داخستەۋە.

لەدۋاى ئەۋەۋە تارمابىيەكان وازيان لېھىتام و دۋاى سالىكى درىژ لە ئازار
 گەرامەۋە بۆ تەۋاكردى خويندن... بەلام جەلادەتى كۆتر، ئەى ھەرزەكارى

نہجیب، ئہی کوردی بہنمک و شہرہف، ئہمشہو بنوو، ئہی مندالی پیکراو، ئہی کورپی وہفا، بنوو بنوو، بہربہیان نزیکہو کہمیکی دی کہلہشیر دہخوینیت و عندهلیب بہیانی دیتہ زمان، تہبیعت ہانتی سوبحیکی دی رادہگہینیت، سبہی تو کارت زورہ، سہر بخہ سہر بالیفہکہت و بنوو۔ ئہی مندالی داہوتوو لہ سوارچاکترین خیلہکانی سہر ئہم ئہستیرہیہ، بنوو۔

* * *

سامیری بابلی لہ ژورہکہی مندا وک گیانلہبہریکی بینخسپہ دہژیا، من لہو ماوہیہدا ہوارم بہ کہس نہدہدا بیتہ ژورہکہی من۔ ئہو لہو ژورہوہ ہہولیدہدا دہمی بگاتہ ہندی کہس تا بتوانن بیننیرن بہرہو دہرہوہی ولات، بہلام ہیچ کہس نہیدہویرا بچیتہ ژیرباری یاریبہکی وا ترسناک، ہاورپیکانی وہلامیان نہدہدایہوہ۔ دؤستہ کونہکانی حاشایان لیدہکرد۔ من بہ غہمگینی بہ دیاریبہوہ دادہنیشتم و نہمدہزانی چی بکہم؟

ہندیک شہو بؤئہوہی لہگہل خہیالہکانی خویدا تہنہا بژی، من جیمدہہیشتم و لہ سالونہ تاریکہکہدا چاوہروانی دالیام دہکرد، ئہو زوربہی شہوان بہ دہم خہوہوہ دہہات و لہو سالونہدا تارمایی باسمی جہزائیری دہبینی۔ ہیدی ہیدی دوہبارہبوونہوہی ئہو شہوانہ بوون بہ لہزہتیکی قول و بیننی ژیانم۔ لہو شہوانہدا تیدہگہیشتم کہ دالیا گہراوہتہوہ بؤ خویندن و خوئی بؤ دواہمین قوناعی کولیز ئامادہدہکات۔ ہہندیچار لہ ناکاو بہ ئینگلیزیبہکی ساف دہکہوتہ قسہکردن لہگہل باسندا۔ ہہندیچار دہگریا، ہہندیچار ہلہدہستاو بہ تہنیا سہمایدہکرد۔ من شہو دواى شہو چاوم تیزتر دہبوو، شہو دواى شہو پتر دہمتوانی قولایی ئہو تاریکیبہ داخراو و ترسناکہی ناو سالونہکہہ بینم، تا زیاتر بمینیاہہ زیاتر دہترسام ئاشکراہیم۔ زیاتر خووم دہخزاندہ سوچہکانہوہ، ہیدی ہیدی چاوم وک

چاوی کونه په پوښه کی لیده هات که به ئاسانی ناو زولمهت ده بینیت. چیر
پتو ستم به مؤم نه بوو، به لکو تینی ئه و هم تیا بوو وردترین و بچو کترین
شته کانی ناو تاریکی ببینم، ده متوانی ئه و میتشوله بچو کانه ببینم که له
تاریکیدا له نابهینی کورسیه کانداه فرین، تا زیاتر ده مبینی، شتی سه یرترم
له تاریکیدا ده دوزییه وه، هه ستمده کرد ورده ورده له وه درده چم که سیکی
ئاساییم، وهک ئه وهی حیجایتک هه بیت له نیوان دوو جیهاندا که مه که مه
ئو حیجاب له پیشچاوم بدریت و که مه که مه هیزی ئه و هم تیا دروستیت
بتوانم دونیایه کی تریش ببینم که ده که ویته ئه و دیو ئه م دونیایه وه.
سه ره تای دوزینه وهی من بؤ دونیایه کی تر، له و سالونه تاریکی پرتقالی
سپیدا بوو، له و کاته به دواوه زور شتی گرنگی ژانی من له تاریکیدا
پووده دن، تاریکیه کی ئه نگوسته چاو، که ئاده میزاده کانی تر لایان وایه
هیچ شتیکی تیا روونادات، تاریکیه ک تیایدا جولای جیهانیک ده وه ستیت
و جولای جیهانیکی تر ده ست پنده کات. له یه کیتک له و ساته تاریکانه ی
عشقی دالیا سیراجه دیندا، هیدی هیدی تارماییه کی تنک و پوونم بینی،
شتیکم بینی که له شه پۆلیکی نر می ئاو ده چو له هه وادا مه له بکات. شه وی
یه که م به گومان بووم، نزیک بوومه وه و قول قول به ناو زولمه تدا روانیم،
به لام هیشتا تینی نیگام نهیده توانی ئه و تویتزه ئه ستوو رو سه یره ی تاریکی
ببریت. که چوومه وه ژوو ره که م، سامیری بابلی، نیوه رووت له جیگا که ی
خویدا له تاریکیدا ته ماشایده کردم، خودای گه وره، له تاریکیدا سه یری
یه کترمان ده کرد و یه کدیمان ده بینی، بیته وهی موسیقا مه ستیکردبین، یا خود
وه جدیک ئیمه ی کرتیت. وهک ئه وهی سامیر سه راسیمه یی و ناحالی بوونی
من بخوینتیه وه، هه لده ستاو به و دهنکه هیمنه ی خووی که ته نیا تا ئاستی
گوچکه ی من بریده کرد، دهنگیت وهک چۆن خوین به بۆریه کی باریکیدا
له جهسته یه که وه بؤ جهسته یه کی تر ده روات، ئاوه ها به ریگایه کی باریکیدا
له زاری ئه وه وه بؤ لای من ده هات، بیته وهی هیچ شه پۆلیکی به هیچ

جنگايه کي دیکه دا پەرش ببیتەوه، بیئەوهی هیچ چپەیه کي به هه وادا بپروات. سامیری بابلی که وهک پادشاهیکی ئەکه دی دیرین پالکەوتیوو، گووتی: جه لاده تی کوتر، هه ی میژمندالی نه جیب، ئە ی هه رزه کاری به دبەخت، له وه سه رسامیت که له تاریکیدا ده بینیت، له وه سه رسامیت که چیتر تاریکی و پوناکی بو تو نرخیکیان نییه، تو ده بیت له تاریکیدا بینیت. ئە وه قه ده ری تو یه له تاریکیدا بینیت، چونکه گەر له تاریکیدا نه بینیت، ناتوانیت برۆیت، ناگایته هیج.

خۆی راسته کرده وه وهک یه کتیک له غه یبه وه قسه بکات ده یگووت: هه ندیجار هه موو پیکه وت و پلانه کان کۆده بنه وه بوئەوه ی مرؤف بگه یتنه شوینتیکی دیاریکراو، هه موو هیزه کانی سروشت و سه رتا پای ئیراده یان له سه ر ئە وه پیکن یه کتیک بپاریزن، هه ندیجار له ناو جه رگه ی هه موو شته ئاسایه کانی دونیادا، له ناکاو موعجزه یه کي سه یر رووده ات، بوئەوه ی دووباره ئە وه راستیه بچوک و ساده یه مان نیشاندا ته وه که ئیمه ی گه مره زو و زوو له یادی ده کین. تو ئە ی مندالی نه جیب، ئە وه که سه ی که له ناو دونیاکاندا سه فه رده که یت، تو ئە وه پۆحه یت که نه یتی تاریکی ده هینیت بو پوناکی و نه یتی پوناکی ده به یت بو تاریکی. نه یتی ئیمه ده به یت بوئە و دونیا و نامه ی ئە وان دینیت بو ئیمه .

قسه کانی سامیری بابلی به په خشان و ره مز تیگه یشتم، به لام ئە وه ده ستی ده خسته سه رشانم و چاوه ره شه گه وره گه وره کانی له تاریکیدا وهک دوو ده رگای پوناکیان لیه ات، که لیوه ی مرؤف ده توانیت وهک تونیلکی ئە فسوناوی به ره و ئە وسه ری هه موو ته لیسمه کان سه فه ربکات، گووتی: دوو سال له مه و به ر، له یه کتیک له شاره کانی کوردستاندا، ده وریه بووم، له گه ل ه یزکی تایبه تدا دوو پیکاب سه ربازم پیوو، شه وان به شه قام و کوچه کاندایه گه رام، ته قه م له هه موو شتیک ده کرد، ته قه م له و گه لایانه ده کرد که با له دره خته کانی ده فرینیت، ته قه م له بالنده بچوکه کان ده کرد،

ته‌قم له مارمیلکه و خشوک و میشووله‌کانیش ده‌کرد. خۆم ده‌چومه سهر دوشکا‌که و شریتیکی دریزم ده‌خسته سهر و نیشانم له په‌نجره‌ی مالان ده‌گرته‌وه، نیشانم له‌ته‌نکی سه‌ریانه‌کان ده‌گرته‌وه، نیشانم له‌ئهریلی ته‌له‌فزیونه‌کان ده‌گرته‌وه، پشیلهم له سهر ستاره‌کانه‌وه فریده‌دایه خوارئ، له‌قه‌سه‌رییه‌کاندا به‌ناو مه‌خزنی بۆدرو و عه‌تره‌کاندا ده‌ستریژمه‌کرد، ئاگرم له‌دوکانی کوتالچییه‌کان به‌رده‌دا، قفلم ده‌شکاند، به‌ته‌قه‌دوای په‌پوله‌ی بچوک ده‌که‌وتم، مانگی سهر مناره‌کانم ده‌کرد به‌نیشانه، به‌دوشکا بلندگۆکانم به‌سهر مناره‌کانه‌وه ده‌شکاند، به‌فیشه‌ک له‌سهر دیواری مزگه‌وته‌کان ناوی خۆم له‌پال ناوی خودادا ده‌نوسی، که‌سینگ بووم ترسناک. ئه‌و کاتانه‌ی من به‌شهو ده‌ورییه‌بووم، چۆله‌که‌کانیش نه‌یاندته‌وانی سهر ده‌ربه‌ینن، هیلکه‌ش نه‌یده‌توانی بتروکیت، تنۆکی ئاو له‌سهر پوپه‌پی گه‌لاش نه‌یده‌ویترا به‌ریته‌وه. که‌من به‌و شارهدا ده‌سورامه‌وه «با»ش ده‌وه‌ستا، سه‌عات چرکه‌ی نه‌ده‌کرد، ئه‌ی مندالی نه‌جیب، ده‌بوايه‌من ئیجازه به‌ئه‌ستیره‌ بده‌م بدره‌وشیته‌وه، من ئیجازه به‌هه‌وربده‌م تیپه‌پیت له‌شه‌ویکی وه‌هادا من مانگه‌شه‌و مه‌ستیکردبووم، هه‌موو گیانم له‌تریفه هه‌لکشابوو، خۆم له‌پیزی هیزه‌هه‌ره‌ئه‌فسانه‌ییه‌کانی ناو سروشتدا ده‌بینییه‌وه. به‌لام ئه‌و شه‌وه شتیک رویدا هه‌موو ئه‌و غروره‌ی شکاندم. ئه‌و شه‌وه گویم له‌ده‌نگی فلووتیکی غه‌مگین بوو له‌کوچه‌یه‌ک له‌کوچه‌کانه‌وه به‌رزده‌بیته‌وه. فلووت، له‌شه‌وی ده‌سه‌لاتی مندا؟! فلووت له‌کاتی گه‌شتی مندا به‌و شارهدا؟! جه‌لاده‌تی ئازیز، من ده‌پۆیشتم و ئه‌و فلووته‌ش ده‌پۆیشتم، ده‌چومه هه‌ر جیگایه‌ک ده‌نگی ئه‌و فلووته له‌کۆلانه‌که‌ی ئه‌و دیوتر بوو، به‌دریژایی ئه‌و شه‌وه من ده‌مویست راوی ئه‌و موسیقاره بکه‌م و بۆم نه‌ده‌گیرا، ده‌چومه لای راست ئه‌و ده‌چوو لای چه‌پ، ده‌چومه لای چه‌پ ئه‌و ده‌هاته لای راست، من ده‌چومه دواوه ئه‌و ده‌چوو پێش، سه‌رده‌که‌وتم به‌کوچه‌کاندا ئه‌و داده‌گه‌را، پۆژ ده‌بووه

من شکست و که نهفت دهگه رامه وه و ئه و موسیقایه ش خاموش ده بوو. به لام وه سه سه یه کی سامناک له مندا دروستده بوو، شتیک له دلدا ده یگووت، گهر ئه و موسیقایه بیده نگ نه که یته، هه موو شه رف و ناوبانگ و شکوی خوت ده دؤرینیت. ئه ی مندالی به نه زاکه ت و به وه فا، ئه و رۆژه تا ئیواره دؤعامده کرد جاریکی تر گویم له دهنگی ئه و فلووته نه بیته، هه زمه کرد گهر شه ویکی تر چووم بؤ گه ران و به سه رکرده وه ی شه قامه خالی و تاریکه کانی شار، ئه و دهنگه نه بیستم، ئه و ئاوازم گوئی له نه بیته.

شه وی دواتر له هه مان چینگادا، له هه مان ساتدا، له ژیر هه مان درهخت و ئه ستیره دا دهنگی ئه و فلووته دووباره به رزبووه وه. نه مده زانی له چ مالیکه وه دیت، له چ کوچه یه که وه؟ له چ زه وییه که وه هه لده قولیت یاخود له چ ئاسمانیکه وه داده به زیت؟ فه رمانم به هیزه کانم دا فیشه ک به قینن، چی فیشه کمان هه بوو به هه وادا ته قاندم، بؤئه وه ی ئه و دهنگه نه بیستم، به ده یه ها کلاشینکوف و دیکتاریؤف ته قه مانده کرد، به لام ئه و موسیقایه به رده وام له ژیره وه ده هات، هه ستمده کرد گولله کانی من هیچ نابرن، به لام ئه و موسیقایه قوول تا هه ناوی من نه شته ری خوی ده بات. ئه ی مندالی نه جیب، ئه ی جوانترین گوئیگریک من بینیبیتم، من کۆلم نه ده دا، شتیک بوو له خویته که مدا، ده بوایه بیگرم، ده بوایه یان من بیکوژم یاخود ئه و من بکوژیت.

هه موو شه ویکی ئه و چیرۆکه دووباره ده بووه وه، ئه و موسیقایه شتیک بوو به گژ هه موو هیزو جه به روتی من و ده ولته و سوپادا ده چووه وه، بینئه وه ی هیچ شتیک بکات. بینئه وه ی مانایه کی زهق له ویدیو ئاوازه کانییه وه بیته. موسیقایه ک بوو له ویدا، شتیک بوو پینچی به رۆح ده کرده وه، شتیک بوو ناچاریده کردیت بیده نگ بیت و گوئی لیتیگریته، دونیای ناچارده کرد بیده نگ بیت و گوئی لیتیگریته. من شیت ده بووم، بلدۆزه ره کانم ده هینا و ده که وتمه تیکدانی مال و گه ره که کان، له ناو ویرانه و داروپه ردوی

مالە خاپوورو وىرانەكاندا بەدوای ئەو مۇسقىقايەدا دەگەرەم بىدەنگىبەكم.
 ناگرم لە باغچەكان بەردەدا و لە خۆلەمىشەكەيدا بۆ ئەو ئاوازانە دەگەرەم
 بىدەنگىيانبەكم، خەلكم لە مالەكانى خۇيان دەھىتايەدەرى و بە درەختەكاندا
 ھەلمدەواسىن، بۆئەوئى ئەو مۇسقىقايە خامۇشبەكم، بەلام سوودى نەبوو.
 ئەو لە دونىايەكى ترەو دەھات، دونىايەكى ھاوسى بە ئىمە، نزىك لىمانەو،
 تىكەل لەگەل خوينماندا، بەلام نادىارو نەبىنراو. نازانم چەند ھەفتە و چەند
 مانگ شەرم لەگەل ئەو مۇسقىقارەدا كرد... نازانم، بەلام دەزانم ھەر پۆژەو
 شتىك لەو دىوارە تارىكەى ناو پۆجم دەروخا، لەدەرەو دەردنەتر دەبووم،
 بەلام لە ناوھە غەمگىنتەر. شەوئىك لە شەوان دانم بە شكستى خۆمدا
 نا و ھەموو ھىزەكانم گىزايەو بۆ بىكەكانى خۇيان و بەتەنيا، بەدەستى
 بەتال، بەبى ئەو چاويلكە رەشە تارىكەى دەمكردە چاوم، دەستمكرد بە
 گەرەن بە كوچەكاندا و گوگرتن لەو مۇسقىقايە. يەكەمجارم بوو لە ژيانمدا
 بەراستى گوئى لە مۇسقىقا بگرم، يەكەمجارم بوو ھەستبەكم خەرىكە دلم
 دەستەم دەبىت. جەلادەتى نەجىب، ئەى كوپى غەمگىنتىن خاكى سەر
 ئەم زەويىيە، ئەو مۇسقىقايە منى بەزاند و قوول ھاتە ژيانمەو. شەوان ئەو
 شارە سەرتاپاى خالى بوو، ئەو مۇسقىقارە ئىوارەيەك لە ناو تارىكەيەو
 بە خۆى و فلووتەكەيەو دەركەوت و سلالوى لىكردم. ئەو لەسەرەتاو
 بۆ ئەو ئىوارەيە گەرەبوو، منىش لەسەرەتاو لەو ئىوارەيە رامدەكرد، ئەو
 لەسەرەتاو دەيزانى لە ساتىكدا من و ئەو پووبەپووى يەك دەبىنەو. بە
 ھەموو جەلە سەربازىيەكانمەو، بە نۆتەو مەدالیاكانمەو بەرابەرى وەستام،
 ئەو دەستىك جلى سېبى سېبى لە بەردابوو، قژى كەمىك بە خاوى ھاتبوو
 سەر چاوى، فلووتىكى سېبى پىبوو. لەو شەوھە زمانى من گۆردرا، دلم
 بە جۆرىكى تر پىچىكردەو، من پىمگوت: ئەى سەرگەردان و بىجىتى
 شەو، تۆ كىت؟ لە كوئەو دىت. چىت لە من دەوئىت، چ شەرىك لەگەل
 مندا دەكەيت، كە بە من ناكرىت.

به هيمنيه كه وه قزى لابرډ و گووتى: هر كه سيكم گرنك نيه، من له شارى مؤسيقاره سڀيه كانه وه هاتووم بۆ لای تو. هيچ شتيكم له تو ناويت نه وه نه بيت گوئيگريت.

من دووباره پرسيارم ليكرده وه، گووتم: له كوئوه؟

به هيمنى و به دهنگيكي ساف وهك تكه ي شهونم، وه لاميدامه وه: له شارى مؤسيقاره سڀيه كانه وه هاتووم، له و شاره دوره وه بۆ نه وه ي گويم ليگريت.

من دهستم گرت و ويستم له گه ل خوڤدا بيه م، به لام به هيمنى نه و دهستى وه رگيڤراو مه چه كي منى گرت و گووتى: نه مشه و تو له گه لمدا وه ره. من دۆراوو شكسته ي نه و جهنگه بووم. بيته وه ي بير له هيچ بكه مه وه خوڤ دايه دهست نه و مؤسيقا سيجراوييه ي رۆحمى له ته پوتۆزو تاريكى و خوينڤيڤيڤي چهنده ها سال پاكده كرده وه. من نه و شه وه تيگه يشتم مؤسيقا مه عده نى راسته قينه ي مرۆقه كان ده دۆزيتته وه، نه و كانزا جاويدو پاكه ي ئيمه ي لى دروستبووين، جه لاده تى كوتر نه وشه وه من به ناو دارستانه كاندا ده رۆيشتم، نه فسهرى كى دزيو كه هه موو ژيانم له كوشتن و سووتان و ويرانكردندا بردبووه سهر، نه قيب ساميرى بابلى، هاوڤي سهرۆك كومار، دلاوه ترين نه فسهرى فهيله قى چوار، خاوه نى نۆته ي قاره مانى، نه و پياوه ترسناك و ته نيايه ي كه بۆنى پرته قالى ليديت. نه و پياوه ي سه دان گوندى له كوردستان له گه ل زهويدا ته ختكرديبو، چهنده ها شارى پوخاندبوو، نه ي مندالى به نه زاكاه ت من نه م جانه وه ره ترسناكه ي به رده مت، كه ده ستردى سوپا و سياسه ت و قه بيله كانى ولات بووم، مؤسيقا وهك منداليك دهسته مۆيده كردم. وهك يه كيك خه وى ليكه وتييت و بڤوات، دواى دهنگى نه و فلووته ده كه وتم كه سات دواى سات تيگه ل به سروشت و ژيان و جوانى ده كردمه وه. پارچه مؤسيقايه كى ناكۆتا بوو، هيچى نه ده گووت و هه موو جوانى و شيرينى ژيانيشى ئاشكراده كرد، هيچى نه ده گووت و له ناوه وه

هه موو شتیکیشی بۆ من پوناکده کرده وه، منی به ره و ناو دارستانیکی خه یالی برد، له ویوه به ره و که ناری زه ریچه یه که وه که ئه وه ی سهر له نوئی له دایکبمه وه، خۆم له شه پۆله کانی هه لکیشا، ئه و فلووتی لینه دا و من به هیمنی مه له مده کرد، له گه ل هه موو ته کانیکی تازهی ناو ئاودا، ئه و مروقه خه وتوو و دیله ی ئاو پۆحم به ئاگاده هاته وه.

دوای چه ندین سه عات مۆسیقا و مه له، مۆسیقا و ئاو، فلووت و پاکی، ئاوازو ئیشراق. له ئاو هاتمه دهره وه و بووبووم به مروقیکی تر.

من دهستی سامیری بابلیم ده گرت و تکام لینه کرد، به رده و امییت، من ده متوانی چه نده ها سه عاتی تر دانیشم و گوئی لینیگرم، به لام ئه و گووتی: ئه ی مندالی نه جیب بخه وه، تۆزیکی تر که له شیرزی به یان ده خوینیت و نه سیمی سوپج هه لده کات، تۆزیکی تر لاولاو ده گه شیتته وه و شه ونم بۆ مردن ئاماده ده بیت. بهر له وه ی عه نده لیبی به یان بیته زمان بخه وه، تۆ سبه ی کارت زۆره و که میک پشووبده.

ئه وه دووه مین جار بوو، ناوی شاری مۆسیقاره سپییهکان بییستم. دووباره بوونه وه ی ئه و ناوه، شتیکی سه یربوو، من ئه وه ته ی هاتبوومه شاری ته پوتۆزی سۆزانییه کان، ته لیسم له دوای ته لیسم، نه ینتی له دوای نه ینتی تووشم ده بوو. به لام ئیستا هه ستمده کرد ئه و ناوه پتر له هه ر شتیکی تر، هه وایه کی نه ینتی و ئاوازیکی ته لیسمای له خه یالی مندا ده ورۆژینیت، به لام وه ک سروشتی هه میشه یی خۆم هیند سه برم هه بوو، بژیم و چاوه پروانکه م. دلنیا بووم سامیری بابلی نه ینتی زیاتری لایه، دلنیا بووم ده توانیت یارمه تیمبدات، که میک ئه و ئامازه و نیشانه سه یرانه

پیکه‌وه گریبدهم.

شهووی دواتر دواي ته‌واوکردنی هه‌موو کاره‌کانی خۆم له‌سه‌ر سه‌حنه‌که، دواي ئه‌وه‌ی پاره‌ی شاباشه‌کانم له‌سه‌ر ته‌خته‌که کوکرده‌وه، ئه‌و پاره‌یه‌ی پیاوه بیهۆش و مه‌سته‌کان به‌سه‌ر سه‌ماکه‌ر و کچه گورانییژه‌کاندا هه‌لیانده‌دا. گه‌رامه‌وه بو ژووره‌که‌ی خۆم، ئه‌و شه‌وه دالیا له‌ سه‌ره‌تای ده‌ست پیکردنی به‌رنامه‌کانه‌وه له‌گه‌ل پیاویکی باریک و غه‌مگیندا چووبوو ژووری، یه‌کیک بوو له‌و میوانانه‌ی له‌دوو‌روه ده‌هات تا به‌تایه‌ت له‌گه‌ل دالیا سیراجه‌دیندا بخره‌یت. ئه‌و شه‌وه له‌وانه بوو که من مه‌راق ده‌یکوشتم، دلنیا‌شبووم دالیا نایه‌ته‌ خوارێ، له‌ گه‌نجینه‌که‌ی پشته‌وه سه‌به‌ته‌یه‌ک پرته‌قالی نویم هیناو له‌ پێشده‌م ده‌رگا‌که‌دا دامنا تا که‌س گومانی هه‌یج نه‌کات، گه‌رامه‌وه‌و ئه‌و خوارده‌نه‌ی له‌کاتی به‌رنامه‌دا پێچابوو‌مه‌وه هه‌لمگرت و هه‌تنامه‌سه‌ری و چوومه ژووری و ده‌رگا‌که‌م داخست. سامیر بیستۆکیکی چکۆلانه‌ی له‌ گویدا‌بوو گوئی له‌ رادیو ده‌گرت، دواتر من و ئه‌و پیکه‌وه نانمانخوارد. من پیمگوت: سامیری بابلی، تو چی له‌سه‌ر شاری مؤسیقاره سپیه‌کان ده‌زانیت؟ سه‌یریکردم و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه که به‌ده‌گه‌من ده‌که‌وته سه‌ر روخساری، گووتی: ده‌زانم ده‌ته‌ویت له‌ ئیستاوه هه‌موو چیرۆکه‌که بزانی‌ت. منیش وه‌ک تو وه‌هام، منیش زۆر جار بیسه‌بر و ببه‌روام، به‌لام گه‌ر مرۆف په‌له‌نه‌کات، ژیان خۆی له‌هه‌ر هه‌یزیکی تر جوانتر شته‌کان ته‌فسیره‌کات، هه‌رگه‌ز هه‌یزی ته‌فسیرکردنی ئینسان له‌ ئاستی هه‌یزی ته‌فسیرکردنی ژیاندا نییه، من ئه‌م چهند سه‌اله‌ی دوا‌یی ئه‌زموون دواي ئه‌زموون بۆم ده‌رکه‌وتوه، گه‌وره‌ترین هه‌یکایه‌تخوان ژیان خۆیه‌تی.

که‌میک بیده‌نگ بوو، به‌ هه‌منی تیکه‌که‌ی له‌گه‌ل مندا قووتداو به‌ غه‌مگینی گووتی: ئه‌ی مندالی نه‌جیب، ئه‌و کورپه مؤسیقاره هه‌چی پینه‌گووتم، به‌لام زۆر شه‌و، له‌ زۆر جیگا‌دا، من مؤسیقا‌که‌یم بیسته‌وه. وه‌ک رو‌حیکی گه‌رۆک وابوو... ئه‌و شه‌وه به‌ریارمدا تاماوم ده‌ست نه‌خه‌مه‌ خوینی که‌سه‌وه و هه‌یج

مروفتیک نه کوژم، لهو شه ووه به پيارمدا ئازاری بالندهیهک نه دم، به لام درۆمکردو نه متوانی. من جار دواى جار په یمانی خۆم ده شکاند، ئه و جانه وهره ی ناوم دپرتیبوو له وه ی من چاوه پروانده کرد، له گه ل ئه وه شدا ئه و مۆسیقایه هه میشه له سه رمدا ده نگیده دایه وه، بۆ هه ر کوئ ده چووم له گه لمدا بوو، وه ک ئه وه ی له پۆحمدا تۆمار بوو بیت و له ناكاو یه کتیک په نچه بنیت به دوگمیکى نهینیداو سه ره له نوئ دابگیرسیته وه.

جه لادهت... من به رده و امبووم له سه ر کوشتن، به رده و امبووم له سه ر ویزانکردن، به لام له دواى ئه و شه ووه هه رچییه کم بگردایه، له زه تم لئ نه ده بیینی، بۆ هه ر جیگایه ک ده چووم غه مگین بووم، هه رچییه کم ده کرد ته نها بووم، هه موو ئه و شتانه ی له وه وپیش له زه تم لیوه رده گرتن له زه تیان نه ما، ئه و مۆسیقایه ی جاران که یف و سه قام پیده هات، نرخى که وت و به هایه کی له لام نه ما. ئه و مۆسیقایه یه کجار منی له و دونیایه ی خۆم هه لگرت و فرییدامه ناو دونیایه کی تره وه. جاران به ئیمان وه گونده کانم ده سووتان، به لام دواى ئه و مۆسیقایه ئیمانم گۆردر، جاران به له زه ته وه خه لکم ده کوشت، دواى ئه و ئاوازه تیگه یشتتم له له زه ت گۆردر، جاران به واجییم ده زانی دوژمنان زینده به چالبکه م، به لام وشه ی فه رمان و به رپرسیاریتی بوونه کاو با، له گه ل ئه وه شدا ژيانی من له سه ر ئه و وشانه دروستبوو بوون، ژيانی من له سه ر ئیمان و له زه ت و واجیب خولقا بوو، سئ ده ردی کوشنده که ده شیت هه ر یه که یان به ته نیا مانایه کیان هه بن، به لام که کوڊه بنه وه ئافاتی ئه وتۆ دروستده که ن له تاعوون به دتر. نه مده زانی چی له و مۆسیقایه بکه م، نه مده زانی چۆن بیکه م به شتیک پینمایى ژيانی لیوه رگرم، له به ره ئه وه به رده وام گوناھی که وره م ده کرد و په شیمانده بوومه وه، خه لکم ده کوشت و دواتر ده گریام. تا دواچار شتیکى دیکه رویدا پۆحی منی هیتده ی تر له بنه وه هه لته کاند.

هينزيكى نهينى بهردهوام ريگاي منى دهخسته سهر ريگاي مؤسيقارهكان. شهويك وهك شهوانى تر، لهيهكيك لهو شماره خاپوورانهى كوردستاندا، به ناو كوچهو كهلاوهو كولانهكاندا پياسهمدهكرد، گيانم له تريفهدا شهلال بوو، له ناكاو دهنگى كهمانچهيهك بهرزبووهوه، به وينهى يهكه مين جار، به وينهى ئهوه زمانهى مؤسيقا شيتيكردم، دهنگيكي كوتوپرو سهيرو پر حيكمت بوو، دهنگيكي بوو منى بانگدهكرد، منيكي كه وهك نازهلينيكي تورهم ليهاتبوو، به گايهكي بيمار دهچووم كه شيتانه سهر به ديوارينيكي سووردا دهكيشيت. من دهمويست وهك نهقيب ساميري بابلى بمينمهوه، تا هميشه ئهوه پياوه ترسناكهم كه جينهدهستم بهسهر ژيانى همموو بالندهو مرووف و بهرديكهويه، ئهوه كهسه بمينمهوه كه ههر بهرهسيكتهيهك هيلانهيكرد، دهبيت حيسابى ئهوهبكات كه دهشيت من بيروخينم، ههر ژنيك هيلكهيهكي له گولداندا سهوزبوو حيسابى ئهوهبكات دهشيت من مندالهكهى لهناوبهرم، ههر باغهوانيك درهختيكي چاند، ئاگاداربيت كه ئهگهر له بهرى ئهوه درهختهى خوارد، ئهوه منم بوارمداوه نهوهك خودا... ئهى كورپى به نهزاكته، ئهجاره من روژ و ههفتهو مانگ دواى سهرچاوهى دهنگهكه نهكهم، ههر ئهوشهوه دوزيمهوه، كهمانچهژهنينيكي بالابهرزو باريك بوو، لهسهر بهرديكى گهوره له ناوهراستى كهلاوهيهكدا كهمانچهى ليندهدا، وهك ستوونيكى دريژ وابوو له برؤنز، له ناو داروپهردووى ويترانهيهكدا ئاوازيكى دهژهن سيحراوى وهك ئهوه ئاوازهى له قلووتى ئهوه مؤسيقاره سپيوشهم بيستبوو. من نهفرهتم لهو روژه دهكرد كه مؤسيقا تيا لهدايكبووه، دهترسام همموو مؤسيقارهكانى دونيا خوڤيان لهسهر روحي من تاقيبكهنهوه، هاوارمدهكرد: بو من... بو به تهنيا من. ئهم ولاتهى ئيمه پريتي له ههزاران ئهفسهري مروفكوژ، ئهمه چ هينزيكه من بهم شيويه تاقيدهكاتهوه؟ چ هينزيكه ناهيئيت ئاسوده بژيم و بخهوم؟ تفهنگهكه من دادهگرت و دهمدايه بهر گولله، نهدهكرا بهيتم ئهوه كهمانهش به ههمان دهردمبهريت. ئهوه به

ئارامى كەمانچەى خۇى لىندەداو دەپۇى، من دىنلئابووم پىنكاومە، دىنلئابووم...
 جارىكى دى تەقەم لىكردەو، بەلام جەلادەتى كۆتر هىچ، ئەو لەسەرەخۇ
 كەمانى لىندەداو دەپۇى. من دواى دەكەوتم، دىنلئابووم خويىنى لەبەر دەپرات،
 بەلام بى هىچ ماندوو بوونىك كەمانى لىندەدا، بەرەو قوولايى ئەو شارە
 پۇى، بەرەو بازارە بىدەنگەكانى شەو، بەرەو قەيسەرىيە ساردەكان، من
 خويىنەكەيم دلۇپ دلۇپ حىسابكرد، بەلام لە نيوى رىگانا ھەستمدەكرد من
 دلنىكى مەبھورم كە دواى مۇسقىقا كەوتووم، نەو ك ئەفسەرىكى بىرەحم كە
 دواى نىچىرىك كەوتبم. ئەو بە ھەموو شەقامەكاندا دەپۇى و مۇسقىقاي
 لىندەدا، من شەيداي ئەو ئاوازە دواى دەكەوتم و نەمدەزانى بۇكۆيم دەبات،
 فرىوى نەغمەكانىم دەخوارد و مەستبووم. ئەو دەپۇى و وەك بە ھىزىكى
 ئەقسوناوى پامكىنىشەت بەدوايدا دەپۇىشتم، ئەو دەپۇىشتم و من دەپۇىشتم،
 ئەو دەپۇىشتم و من دەپۇىشتم، لە جىگايەكى ئەو رىگا درىژەدا بىئەوھى
 پىترانم تەنگەكەم فرىدا، لە شوينىكدا كە نەمدەزانى كويىە، چاويلكەكەم
 لىكەوت. دەپۇىشتم و دەپۇىشتم... دەپۇىشتم و دەپۇىشتم. دواچار بە
 ماندووىى لە گوزەرى قەسابەكاندا كرتەو، پالى دابوو بە دەپابەكەوھو
 نيوہ مردوو تەماشاي شتىكى دەكرد كە من و تۇ نايىبىن. پىنگووتم:
 سامىرى بابلى، منت كوشت. لەو دەقىقەپەدا ھەموو پەشىمانى كەردون
 لە كەرووى مندا بوو، من بووبووم بە پياوئىكى بىمانا، دەستمدايە خۇى
 و كەمانەكەى و گووتم: ھەستە فرىاتبكەوم، ھەستە فرىاتبكەوم. پىنكەنىنكى
 غەمبار پىنكەنى و گووتى: ھىشتا زووه، سامىرى بابلى، ھىشتا زووه، پۇژىك
 دىت، دەبىت فرىاي مۇسقىقارىك بكەويت، شەويك دىت، وەك ئەمشەو
 مۇسقىقارىك دەكوژىت، بەلام لە ناكاو ئەم ئاوازە سىحراويانە دىنەوھ بىرت،
 دەگرىت و پەشىمان دەبىتەو، بە سەحرانا رادەكەيت، جەستەى دەدەيت
 بە كۆلتدا و پزگاريدەكەيت. بەلام من ئەو مۇسقىقارە نىم، تۇ ناتوانىت من
 پزگاربەكەيت.

كەمانەكەى بەدەستەوہ بوو، بە ئارامى دەستى خستە سەر دەستم و گوتى: غەمى منت نەبىت، من دەگەرئىمەوہ بۆ شارى خۆم، دەگەرئىمەوہ بۆ شارى مۇسقىقارە سىببەكان، من تەنيا نامەيەكم ھەبوو بۆ تۆى بەھنم، ئاوازىكم ھەبوو دەبايە يادى تۆى بەھنمەوہ... شەوئىكى دى، لە زەمانئىكى دىكەدا، تۆ يەكئىكى تر دەبىنئىتەوہ، ئەو پىوئىستى بە كۆمەكى تۆيە نەوہك من، ئەو پىوئىستى بە كۆمەكى تۆيە...

جەلادەتى كۆتر ئەو مۇسقىقارە تۆ بوويت.

جەلادەتى كۆتر، من لەو چەند سالەى دوايىدا، بەردەوام ئەو مۇسقىقارانەم دەبىست، كە دەھاتن و لە جىگايەكى نزىكەوہ ئەو ئاوازەيان لىدەدا، لە بەرەكانى جەنگدا، لە شەوى تارىكى شارە دوورەكاندا، لەو شەوانەدا كە لە بىابان گۆرى گەرەمان ھەلدەكەند و ژن و مندالمان تيا زىندە بەچالدەكرد. ئەو كاتەى من بەرپرسى يەكەمى گۆرە دەستەجەمعيەكان بووم، من نەخشەكانىانم دادەنا، من بەرپرسى رىكخستن و دابەشكردنيان بووم، دەبايە بە جۆرىك لە زەويدا و نىابكەم ھىچ فرىشتەو ئەھرىمەنىك نەياندۆزىتەوہ، بىانخەمە جىگاي ئەوتۆوہ ئاسەوارىكيان لەسەر زەوى نەمىنئىت، تونئىيان بۆ دروستبكەم كە راستەوخۇ دەچىتەوہ سەر قىامەت. ئەو شەوانەى من خۆم لەگەل فەسىلى تىرباران و ناشتن و كوشتندا كارمەكرد، لە ھەر جىگايەك بوومايە، دەنگى ئەو مۇسقىقايە بەرز دەبووہوہ، ھەندىجار لە ناو زولمەت و تارىكىدا مۇسقىقارەكانم دەبىنى، ھەموويان جلى سىببىيان لە بەردابوو، لە تارىكىدا مۇسقىقايان لىدەدا، فلوتىيان لىدەدا، كەمانىيان لىدەدا، ھەندىجار لە جىنبەكەى خۆمدا بە سەحرادا دەگەرئامەوہ، بە درىژايى رىگاكە دەمىنن، لە رۆخى شەقامەكە دەوہستان و ئەو ئاوازە سىحراوى و قەشەنگانەيان لىدەدا، لە ناكاو يەكئىكيان لە بەر پۇشنايى چراى ئۆتۆمبىلەكەمدا دەردەكەوت و وندەبوو. ئەوانە تا ئەو رۆژەى تۆم رزگار كرد بە دوامەوہ بوون، جەلادەتى كۆتر ھەموو ئومىدى ئەوان ئەوہبوو، تۆ رزگار بكەم، پتر لە سالىك بە

دوای منەوہ بوون بۇ ئەوہى تۇيان بۇ پزگار بکەم. دۇنيام دەيانزانى ناتوانن
 ھەموو ئەو کوژراوانە پزگار بکەن، ناتوانن بەر بەو دەريا گەورەيەى لاشە
 بگرن کہ من و دەيەھا ئەفسەرى تىرى وەک من دروستماندەکرد، بەلام
 دەبووايە يەکىنک دەربازبىت و بتوانىت چىرۆکەکە بگىرپىتەوہ، يەکىنک ئەرکىنكى
 مەزنى ھەيە. سەيرە کہ من نازانم چىيە، جەلادەتى کوتر ئەو کہ سە تۆيت.
 تۆيت وەک پىغەمبەرىكى تازە وەھايت، من دەبووايە پزگار تىبکەم، لە گوپ
 دەرتبەيتمەوہ بۇئەوہى بڑىت.

من بە غەمگىنيەوہ دەمگوت: پىغەمبەرى چى و قسەى چى؟ نايىنىت
 لە ھوتى ئىوارەوہ تا دووى شەو قەحبە ھەلدەپەپىنم، پىغەمبەرت بىنيوہ
 ئاوا بىت؟

ئەو بىئەوہى ھىچ بلىت دەيگوت: ئەى مندالى بە نەزاكەت، ئەو
 شەوہى تۆم تىابىنى، شەوئىكى تىرى سەيرى ژيانم بوو، من لە ماشىنىكىدا
 بووم لە پىش ئەو زىلەى ئىوہوہ دەرپۇشستىن، يەكىنک بوو لەو شەوہ
 دەگمەنانەى ھەستم بە ئاسوودەيى دەکرد. لە رىگا بۇ شتىك وەستايىن،
 يەكىنک لە زىلەكانى پىش ئىمە تا يەكەى تەواو نەبوو. من بە دەستوورى
 ھەمىشەيى خۆم لە وكاتانەدا دادەبەزىم، كەمىك ھەوام ھەلدەمژى و سەيرى
 ئەستىزەكانى بىابانم دەکرد. زىلەكەى ئىوہ راستەوخۇ لە دوای جىتەكەى
 منەوہ بوو، كە دادەبەزىم گويم لە مۇسقىقەكەى تۇ بوو، سەرەتا وادەزانى
 ئاوازى يەكىنک لەو مۇسقىقارە سىپپانەيە كە بەردەوام بە دوامەوہ بوون.
 بەلام وانەبوو، ئاوازىكى نزيكترو سىحراووتىربوو، جىاوازيەكى گەورەى
 لەگەل ھەموو ئەو ئاوازانەدا ھەبوو كە پىشتەر بىستبووم، ئاوازىك بوو وەك
 ئەوہى راستەوخۇ خالق خۇى دەستى لە دارشتىدا ھەبىت. بە جۇرىك
 ئاسمانى و بزوين بوو، ھەستەدەکرد ھەواش وەستاوہ و گوئدەگرىت، لەو
 كاتەدا دۇنيابووم كە ئەو مۇسقىقايە جودايە لە ھەر مۇسقىقايەكى تر كە من
 لە ژيانمدا بىستوومە، ھەتا جىاوازە لە مۇسقىقاي ئەو گەنجە سىپپۇشەى

له گوئى ئهو دهرياجهدا بؤ ماويهه كه لهه موو پيسى و دزيوييه كانم
 پاكيكرده وه، مؤسيفاكهه تۆ زيندووترو كارىگه رتربوو، وهك گريانى
 ئاسمان و لهخه وهه ستانى زهوى بوو به سهر كاره ساتيكي گه وردها، تۆ
 بوويت لهو زيله دا فلووت لته ده دا، هه موو ديل و سه رباز و نه فسه ره كان،
 زينده وه ران و نازيندو وه كان گوييان ده گرت، هه ستمكرد هه موو بيهؤشن،
 ئهو مؤسيفايه به شيويهه كه بردوونى مردن و تيربارانيان بيرچۆته وه،
 من چادري سهر زيله كه م كه ميك لادا بۆئه وهى بتينم، خۆشت نوقمى
 بيهؤشيهه كى قول بوويت، ئهى مندالى نه جيب، هه موو ئهم گه ردونه له
 رتيگاي ئهو فلووتهه تۆوه هاواريده كرد. من دلنيا بووم تۆ ئهو مندالهه
 كه له شه ويكي تاريكدا تووشم ديتت و ده بيت رزگار تبه كم. دلنيا بووم
 تۆ ئهو كه سهه كى كه ده بيت رزگار تبه كم، تۆ ئهو موعجيزه چكولانه يه يت
 كه ده بيت بژيت. به لام چۆن، كه ماشينه كان ده ستيانكرده وه به رۆيشتن
 تۆ بيده نگ بوويت، له رتيگا زيله كان پاش و پيشكه وتن، نه مده زانى چۆن
 رزگار تبه كم، ئه وانهى كه ده هيترانه ئهو سه حرايه هيچ هيزيك هيچ قانونيك،
 هيچ ره حميك نه يده توانى فريايانكه ويت، ئه وهى كه ده هاته ئه وهى ده بايه
 بمرديه، ئه وهى تيكه له به يه كيك له و قافلانهه مردن ده بوو، هيزيك نه بوو
 له سهر زه مين ده ريبه يتت، هه ركه سيك شتيكى وه هاهى بكرديه ده جار
 ده يانكوشت و زيندو ويانده كرده وه، نه من نه هيچ كه سيكى تر نه يده توانى
 ئه وه بكات، ئه وهى كه ده هات نه ده بايه بگه رپته وه، ده مزانى گه ر ئه وانى تر
 ته قهت لتيكه نه ده تكوژن، نه مده ويست بمریت، ده بايه خۆم ته قهت لتيكه م
 بۆئه وهى دواتر بتوانم رزگار تبه كم. سالانى دوورو دريژى ته قه كردن و
 مرؤف كوشتن فيرى ئه وهى كرديووم، چۆن ده توانم خه لك بريندار بكه م
 بيئه وهى بمرن. ئه وه ته نيا رتيگابوو، له وه زياتر رتيگايه كى تر نه بوو، هيچ
 هيزيك نه بوو تۆ له و قافله يه ده ريبه يتت. كه هه مووتان له زيله كان دابه زين
 به رله وهى سه ربازو مولازمه كان سه رنجى هيچ بدن، يه كه م ده سپرژم له

تۆکرد، ته‌قەم لیکردیت و بە‌پال فریمدایتە که‌ندیکێ چکۆلانه‌وه له‌ قەراغ
 رینگاکە‌داو هاوارم له‌ بلدۆزه‌ره‌کان کرد «ئەم کوپێ سەگە، نە‌کەن بە
 ژیر گله‌وه‌، هە‌روا فرییدەن تا بە‌یانی سەگ دە‌یخوات، شایە‌نی ئە‌وه‌ نییە
 گوپیشی هە‌ییت»، هە‌ندیجار وامان له‌ هە‌ندیک دیلی تر کردبوو، لە‌بەرئە‌وه‌
 کە‌س گومانی لێ نە‌کردم. بە‌ده‌ستی خۆم فریمدایتە قە‌راغیکێ چە‌پە‌که‌وه‌،
 بۆئە‌وه‌ی کە‌س بێر له‌ هیچ نە‌کاتە‌وه‌. هاو‌پیکانتمان هە‌موو کوشت، ئە‌ی
 مندالی نە‌جیب، هاو‌پیکانی تۆمان کوشت و کردمانن بە‌ ژیر لاه‌وه‌. ئە‌وه‌
 پیشە‌ی هە‌میشە‌ییمان بوو. ئە‌وه‌ی تۆی بزگار کرد ئە‌و ئاوازه‌ ئاسمانییە‌ی
 خۆت بوو، که‌ به‌ یە‌کجارو بۆ هە‌تا هە‌تایە‌ منی گو‌پێ. ئیستا ئە‌وه‌ تام
 له‌ بە‌رده‌ستتدا، ئە‌ی مندالی نە‌جیب، من لە‌بەر دە‌ستی تۆدام و دە‌توانیت
 ب‌مکو‌زیت. بە‌لام من له‌ تۆ دە‌ پرسم، ئە‌ی هە‌رزە‌کاری به‌ نە‌زاکە‌ت دە‌تە‌ویت
 تۆ‌لە‌ی کێ ب‌کە‌یتە‌وه‌ و له‌ کێ؟ له‌ من یان له‌ هە‌زاران ب‌کو‌زی تر، له‌ من
 یان له‌ ئاسمان؟ ئە‌و شە‌وه‌، لاشە‌کانمان شارده‌وه‌، بە‌لام بە‌رده‌وام ئە‌و
 موسیقایە‌ له‌سەر‌مدا بوو، له‌ دە‌مارە‌کانمدا بوو، له‌ د‌ل‌مدا پیا‌سه‌یده‌کرد. له‌
 گە‌رانه‌وه‌دا من له‌ دوو‌پیانیکدا پ‌ن‌چم به‌ ج‌یبه‌که‌م کرده‌وه‌ و گە‌رام‌وه‌ سه‌ر
 تۆ، ئە‌ی مندالی نە‌جیب تۆ مردبوویت، بە‌دری‌زایی چە‌ندین سه‌عات خوینت
 لێ‌رۆ‌یشتبوو، هە‌ر شتیکم له‌ تیمارکردن دە‌زانی بۆم کردیت و تۆم خسته‌
 پشتی ج‌یبه‌که‌وه‌ و هاتم، هیچ ج‌یگایە‌ک نە‌بوو ب‌ت‌بە‌م، تە‌نیا که‌سێک شکم
 دە‌برد دالیا سیرا‌جە‌دین بوو، من و ئە‌و له‌ می‌ژبوو یە‌کترمان دە‌ناسی،
 ئە‌وکات له‌ پایتە‌خت بوو، ه‌یشتا ک‌چ‌یکێ تازه‌ پیا‌که‌وتوو بوو که‌ ناسیم،
 سه‌مه‌ر سال‌ح پ‌یناساندم، تاکه‌ کوردیک بوو من له‌سه‌ر ئە‌م ئە‌ستێ‌ریه‌
 دیبووم و ئە‌زیه‌تم نە‌دابوو، له‌و ب‌ترازیت هە‌ر کوردیکم بینیبوو ئازار‌مدا‌بوو،
 بە‌لام نە‌مه‌ده‌توانی بە‌راسته‌جاده‌دا تۆ به‌ینم. ج‌یبه‌که‌م له‌ قە‌راغ شە‌قامیک
 پە‌ک‌خست و به‌ ج‌یمه‌یشت، تۆم هە‌لگرت و به‌ هە‌موو بیاباندا هاتم، دە‌مویست
 له‌ ج‌یگایە‌ک کۆمه‌لێک ده‌واری به‌ده‌ویی بدۆزمه‌وه‌ و که‌میک پ‌شووبده‌ین

نه بوو، پوژيکي ريک نه شارهزا به سه حرادا هاتم، شه وه که ی گرده لولو ليکی لم هه ليکرد، دنيا بووم تو مردويت، به لام نه مده ويست داتبنيم، به رده وام له سه رمدا نه و ناوازه دو باره ده بووه وه، هه ستمده کرد يه که مجاره له ژياندا نيشيک ده که م بونی نه وه ی ليدنيت که منيش مرقم، نه وه يه که مجارم بوو له ژياندا يارمه تی مرقمک بدهم، پيشتر له هه موو ته مه نمدا ته نيا ژان و به دبه ختم بلاو کردبووه وه. تو مردبوويت، به لام ده مزانی ده شيت بريت و زيندو بکريته وه. به لام من ده رگاو ده روازه نه نيه کانی نه م شاره م بو نه ده دوزرايه وه، نه م شاره له دووره وه وهک سه راب وايه، دنيت و پيتوايه ده بينيت، نزیکه ديه ته وه، وه خته ده ست بگاته ديواره کانی، واهه ستمده که يت، گه شتويه ناو کوچه کانی، به لام ده بينيت له ناو کومه ليک وه هم و خيال و نيگاری ناويدا و نبوويت، به ناو نه و لمه زه رده دا ده هاتم، له م شاری سه رابه وه به ره و نه و شاری سه راب، له م کوچی ناوينه وه به ره و نه و کوچی تر. تا نه و ژنه م له ته پوتوزدا نه بينی نه مزانی که زيندووم، پويشتنی زور به سه حرادا، به لاشی يه کيکه وه که قول چنگی له بنکی بيته راری مه رگ کير کرده، پوخساری زمين و ژيان له به رچاوت ده گوريت، من به ره له و پوژه هه موو شتيکم کردبوو، له چياکان و زونگاوه کان و ده فوره گردين و پنده شته دپکاوييه کانی سنوردا شه پمکردبوو، چوو بوومه شارو شاروچکه جياوازکان، به لام نه و پوژه هه رچيم ده کرد نه مده توانی نه م شاره له ته پوتوزی وه همه کان بسرم. شازنی ته پوتوز، نه و خانمهی که نيشی نه وه بوو توزی سه ر پوخساری زمين بسريت، نه و منی دوزييه وه، هيند ماندووبووم چيتر نه مده توانی تو هه لگرم. بيته وه ی هيچ بليت، تو ی دا به شانی خويدا و پيشمکه وت، نيواره يه کی درهنگ گه يشتينه پرته قالی سپی، تو هه ر خوينت لیده پويشت و په شه با خوينه که تی به سه حرادا ده برد، من هه نديجار ناو پرده دايه وه و داويک ده زوی باريک و دريژم له هه وادا ده بينی که با ده بيات، تا نه وسه ری نه وسه ری جيهان، ده زویه کی باريکی خوين که

وهک خه تیکی نهینی و سهیر تۆی به شتیکه وه ده‌به‌سته وه ده‌که‌وته نه ویدیو
 ئەم دونیایه وه... تۆی به که سانیکه وه ده‌به‌سته وه لیژنه‌ین، که سانیک سەر
 به‌م دونیایه‌ی ئیمه‌ نین. ئەو ئیواره‌یه بیته‌وه‌ی ئیمه‌ دالیا بانگیکه‌ین تۆمان
 هینایه‌ ئەو ژیر زه‌مینه‌ چۆل و فه‌رامۆشه‌وه، بیته‌وه‌ی دالیا بانگیکه‌ین،
 خۆی و فریشته‌ چکۆله‌کانی له‌ به‌رده‌ماندا ئاماده‌بوون. من تۆم ته‌سلیمی
 ئەو کردو گووتم «به‌ دۆعا خانمی فریشته‌ بچوکه‌کان، ده‌بیت ئەم کوڤه
 نه‌مریت، به‌ دۆعا، من ده‌بیت برۆم، من ئیشی ترسناکترم هه‌یه، به‌لام بزانه
 ئەمه‌ نه‌ینییه‌کی گه‌وره‌یه که ته‌نیا خۆت و خودا ده‌بیت بیزانن».

* * *

بۆ به‌یانی که له‌ خه‌وه‌سه‌تام سامیری بابلی نه‌ما بوو. پارچه‌ کاغه‌زیکی
 چکۆلانه‌و زۆر کورتی له‌سه‌ر سه‌رینی خه‌وه‌که‌ی جیه‌شتیبوو، تیانوسرا بوو:
 ئە‌ی مندالی نه‌جیب، ئاگات له‌ خۆت بیت، من و تۆ یه‌کتری ده‌بینینه‌وه...
 به‌لام که‌ی؟ نازانم، من ده‌بیت برۆم... به‌ره‌و کوئ؟ نازانم، زۆر نه‌ینی
 گه‌وره‌هه‌یه ده‌بیت بیده‌مه‌ ده‌ست تۆ... چۆن؟ نازانم.
 من ئەو به‌یانییه‌ له‌ ده‌رگای ژووره‌که‌ی دالیامدا، له‌وه‌به‌ر هه‌رگیز له
 ده‌رگای ژووره‌که‌یم نه‌دابوو، به‌ جوتیک چاوی خه‌والو و جلیکی زۆر ته‌نکی
 خه‌وه‌وه‌ ده‌رگای لیکردمه‌وه، له‌درزی ده‌رگاکه‌وه‌ ئەو پیاوه‌ باریکه‌ درێژه‌م
 بینی به‌پووتی خه‌وتبوو. نامه‌ چکۆله‌که‌ی سامیری بابلیم دایه‌و پیمکووت:
 ها خانم، شه‌ویکی خوش بوو؟ بۆ خۆت باش ده‌ژیت، ئیمه‌ش به‌ حساب
 پیغه‌مبه‌رین هه‌موو ده‌رده‌کان بۆ ئیمه‌ ده‌مینیته‌وه... ها خانم من تا به‌یانی
 گریاوم، به‌لام تۆ چیت کردوه، ها تۆ پیتوايه‌ ئیمه‌ دالده‌ی یه‌کیکمان داوه،
 که منی له‌ مردن رزگار کردوه؟ ئەوه‌ی من و تۆ رزگارمان کردوه، هه‌یچ
 نییه‌ جگه‌ له‌ جه‌لادیک که ته‌قه‌ی له‌ من کردوه، هاوڤیکانی کوشتووم، من

ئەمشەو ئەو ھەم زانی، من ئیستا چی بکەم... ئیستا من نازانم چی بکەم، بە تاییەت کە تۆ دەبینم بەم کراسە تەنکەو ە و ئەو پیاو ە دەبینم بە ڕووتی لەویا خەوتوو، ھیندەوی تر سەرم لیدەشیویت، ھا ئیستا تۆ پیمبلی من چی بکەم؟

من بەراستی دەستەپاچەو زەلیل بووم، بەلام قسەکانم بە جۆریک مندا لانە بوو، دالیا دەستیکردە پینگەنین، نامەکەوی دراندو پارچەکانی خستە مستییەو، چەناگەوی گرتم و گووتی: چی دەکەیت بیکە، تۆ ھەمیشە دلی منیت، بۆ ھەر کوئ بچیت ھەر گولی خۆمیت. وایگووت و دەرگاکی داخست.

من نەمدەزانی چیبکەم، ئەو شەو ە لە قوولایی یادەو ە ریمدا شتیکی سامناک زیندو بوو ەو، شتیک کە دەبیئت ئیو ەش بیزانن، ئەو شەو ە دوای ئەو ەوی سامیری بابلی پییگووتم: جەلادەتی کوتر بنوو، تۆزیک دی کە لەشیری بەیان دەخوینیت، ەندەلیبە زامدارەکانی تاریکی دەچنەو ە ھیلانەکانیان، کوکوختی بیزار دیتە دەری و ئەستیرەوی ماندوو دەروات بۆ خو. من نەنوستم... ئەو نوست و من نەنوستم. ھەموو شتیکم بیرکەوتەو، ھەموو شتیکم بیرکەوتەو، ھەموو شتیک، بەو شەو ە خەریکبوو وەک شیت ڕاکەم بۆ ناو کوچەکان، وەختەبوو ھاواربکەم، وەختەبوو پڕ بە ھەموو پرتەقالی سەپی بنەپینم، نەمدەزانی چی بکەم، نەمدەزانی بگریم یان پینگەنم... من پیغەمبەر بووم، سووک و سادە لە قوولایی یادەو ەری خۆمدا ئەو بەلگە گەورەبەم دەدۆزییەو ە کە من پیغەمبەرم.

ئەو یادگاریبە سالەهای سال بوو لە یادەو ە ریمدا خەوتبوو، یادگاریک بوو، قوول لە ڕۆحمدا خەوتبوو، بەلام نەمردبوو، شتیک ھەلیگرتبوو بۆ ئەمشەو. چەند سالیک لە مەو بەر کە ھیشتا مندا ل بووم، زۆر مندا ل بووم لەگەل تیپی موسیقایی شارەکەماندا سەفەرکرد بۆ شاریکی تر، شاریکی زۆر دوور لە شاری خۆمان، بۆ فیستقالیکی موسیقی چکۆلە. لە ڕیگا، پینش

سەد کیلۆمەتر دور لە شاری مەبەست، پاسەکه‌مان وەرگەرا و هەموو سەرنشینەکانی مردن، هەموویان مردن من نەبیت، بیست و سێ مۆسیقار بووین، ئەوانی دی هەر هەموویان مردن. من دواى بێهۆشییەکی درێژ بەئاگا هاتەوه، هەموو ئەو چیرۆکەش که بۆتان دەگێرمەوه لە ماوهی بێهۆشییەکه‌مدا پوویدا. من لە بیرمە دواى روداوه‌که من و مۆسیقاره‌کان لە پاسە وێرانەکه‌مان دابەزین و کهوتینە رێگا بەرەو شارێکی تر، هەموو که‌مان و ئۆکۆردیۆن و عودو سەنتۆره‌کانی خۆمان پێیوو، هەموویان لە ناو ئاسنی تیکشکاوی پاسەکه‌دا دەرھینا، تەپۆتۆزو وردە شوشەى شکاومان لیتەکاند، خوینى خۆمان لەسەر ئامیرەکان سەری، وەتەرەکانیانمان تاقیکردەوه، لە جانتاکانمان جلە سېپپه‌کانی خۆمان دەرھینا و لە قەراغ ئەو رینگایە خۆمان گۆرپی و کهوتینە رێگا بەرەو شارێکی دیکە. نازانم چەند پۆیشتین، گەلیک شارو خاک و زەریاچەمان بەری، که نزیک کهوتینەوه، لەسەر بورجێکی بەرزەوه، مۆسیقاریک که بە گیتاریکەوه پاسەوانیتی ئەو دەقەرانیەى دەکرد، هاواریکرد، بەخیزبین بۆ شاری ئیمە، بەخیزبین بۆ شاری مۆسیقاره سېپپه‌کان، دلنیا م لە بیرمە، دلنیا م ئەو وشانەم لەو کاتی بێهۆشییەدا گوئی لیبوو، ئیستا وشە بە وشە ئەو ناوهم لە یاده، وەک چۆن ئاویکی ساف خۆرەى بیت، وەک کانپیه‌کی روون لیبخۆیتەوه، ئەو ناوه روون و ساف لە خەیاڵمدا یە. دلنیاشم ئەوه خەیاڵیک نەبوو دواتر لە ژێر کاریگەرێی چیرۆکەکانی پرتەقالی بابلیدا لە مندا دروستبوو بیت، بە پێچەوانەوه، ئەوه حەقیقەت بوو، یەکیک بە گیتاریکەوه لە بەرگیکی سېپپا، لەسەر قوولەیه‌کی بیئەندازە بەرزەوه، که پێدەچوو بەسەر زەوییه‌کی زۆر بەریندا بڕوانیت هاواری لیکردین بەخیزبین بۆ شاری مۆسیقاره سېپپه‌کان. بەخیزبین... بۆ... شاری... مۆسیقاره... سېپپه‌کان. ئەو وایدەگووت و لەو دیو ئاسۆوه، شارێکی گەوره گەورەمان لیدەردەکهوت، شارێکی سېپی سېپی، پڕ لە منارەو بورج و قوولەى بلندی سېپی سېپی. شارێکی گەورەبوو

له ناو پیده‌شتینکی سه‌وزدا، شتینکی زور عاجباتی تیانه‌بوو، گهر شه‌رو ویرانکاری نه‌بووایه ده‌بوو هه‌موو شاره‌کانی دنیا ئاوه‌هابن، ئاسوودهو هیمن به کومه‌لیک بالندهی سپییه‌وه که به‌سه‌ر گومه‌زو قه‌لا و مناره سپییه‌کانیدا ده‌فین. له به‌رده‌رکی ئه‌و شاره‌دا سئ پاسه‌وان وه‌ستا‌بوون که سئ که‌مانچه‌یان پنبوو، یه‌که‌یه‌که‌هه‌موو هاو‌ریکانی منیان کرده ژووری، که هاته‌سه‌ر سه‌ره‌ی من گووتیان: نا جه‌لاده‌تی کۆتر بۆی نییه، جه‌لاده‌تی کۆتر بۆی نییه، کاتی نه‌هاتوو، ئه‌و ده‌بیت بگه‌رپیته‌وه. من منداڵ بووم، به‌لام له هه‌موو مؤسیقاره‌کانی تر منداڵتر نه‌بووم، له من منداڵتر له تپه‌که‌دا هه‌بوو که بۆی هه‌بوو بچپته‌ شاری مؤسیقاره سپییه‌کان. ده‌ستمکرد به‌گریان، نه‌مه‌ده‌ویست له‌وانه جیا‌بمه‌وه که هه‌موو به‌خۆش‌حالی به‌ره‌و شاری مؤسیقاره سپییه‌کان به‌رپنگاوه‌بوون.

مؤسیقاریک منی برده‌ئه‌ولاوه، میزینکی سپی له ناو چیمه‌نینکی سه‌وز سه‌وزدا دانرابوو، گووتی: جه‌لاده‌تی کۆتر فه‌رموو دانیشه. من به‌گریانه‌وه پرسیم: من بۆ بۆم نییه‌له‌گه‌ل هاو‌ریکانمدا برۆم، بۆ من جیا‌ده‌که‌نه‌وه؟. مؤسیقاره‌که‌گووتی: له‌به‌رئه‌وه‌ی هیشتا کاتی تۆ نه‌هاتوو، تۆ له‌سه‌ر زه‌وی ئیشی گرنگت هه‌یه‌ئه‌نجامی‌ده‌یت، سه‌فه‌ری درپژت له‌به‌رده‌مدايه، رینگای پنچاوپنچ که تهنیا تۆ به‌خۆت و نامیزه‌کانت‌ه‌وه ده‌توانیت پیا‌برۆیت، تۆ ناوت جه‌لاده‌تی کۆتره، ده‌بیت بگه‌رپیته‌وه باش شاره‌زای سه‌ر زه‌مینی خۆت ببیت، مه‌شقیکی دووردرپژ بکه‌یت، چونکه تۆ ئیشت زۆره. منداڵیکی بیخه‌یال مه‌به، دلنیا‌شبه‌رۆژیک له‌رۆژان ده‌گه‌رپیته‌وه بۆ ئه‌م شاره.

من هه‌موو قسه‌کانیم له‌بیربوو، وشه‌به‌ وشه. دوا‌ی ئه‌وه نازانم چی پویدا، هیند ئاگادارم له‌بیمارستان چاوم‌کرده‌وه‌و تهنیا منداڵی زیندووبووم که له‌کاره‌ساتینکی سه‌یرو ئالۆزی ئۆتۆمۆبیل رزگارم بووبوو.

من هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه به‌موعجیزه‌ ده‌گه‌رامه‌وه بۆسه‌ر زه‌وی، ژیانم له

جۇلانئىيەكى بەردەوامدا بوو لە نىوان مردن و زىندوبوونەوهدا. جۇلانئىيەك دواتر ئىقاعىكى خىراتر و سەيرتر وەردەگرىت، وەك ئەوەى يەكىك لە ناکاا گورمىكى گورەى پىئوئەنايىت و دىلانئىكردەكەى منى بە جورىك خىراكردىت، بە كەس نەگىرسىتەوہ.

* * *

ئەو بەيانىيە چووم بۇ لای موسای بابەك، لە مېژبوو نەمىنى بوو، ھەستمدەكرد ئەو تاكە كەسىكە دەتوانىت يارمەتىمبات. دەستمكردە مىلى و گووتم: سەيركە، دكتورى خۇشەويستم چىيان لىكردوم، سەيركە، منيان كوشت؟ سەيركە مۇسقىقارەكەى ناويان كوشتم، ئىستا ھىچم بۇ لى نادرىت، بووم بە كورپىكى درۆزن، خۇم دۆراند... تەماشامكە چىم لىتاتووہ. موسای بابەك وەك باوكىكى بە رەحم دەستى بەسەرمدا ھىناو گووتى: جەلادەت، من بېروايەكى گورەم بە تويە، من دەزانم تۇ سەردەمىكى ترسناك دەژىت، تۇ دەردى گورەت تووشدىت، بەلام دواچار تۇ شتىك دەكەيت بە ھىچ كەس ناكرىت.

من ھەموو چىرۆكەكەم لە نوكەوہ بۇ گىزايەوہ، باسى مندالى خۇمم بۇ كرد، باسى ئەو سەفەرەم كرد بۇ شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان، باسى سامىرى بابلى و چىرۆكەكانى، باسى سەربوردى مردن و پرزگار بوونم و ھاتتم بۇ ئەو شارە. دكتور موسای بابەك تۆزىك سەراسىمەو كەمىكىش پاماننىگا سەيرىدەكردم و بىرىدەكردەوہ. من لىم پرسى: دكتور چى بكەم، دەتوانم چى بكەم؟ دەبىت من لەو پىاوہ بېوورم يان نا؟ ئەو ھاورىكانى كوشتم، پىاوكوژىكى گورەيە، بەلام ئەمپرۆ جوانتر لە ھەر فرىشتەيەك قسەدەكات، جوانتر لە ھەر پەبەنىك كە خۇى بۇ پاكى تەرخانكردىت لەگەل پۇخى خۇيدا ھىلاكە، دواى ئەوہ منىشى لە مردن پرزگار كرد، پىمبلى

چيڪم، لتي بيورم ياخود نا؟

دكتور بابڪ سهيريددهڪردم و دهگوت: گورهترين نازاريڪ مرؤف بيجيژيت پهشيماني راستهقينهيه، هيچ سزايهكي دهرهكي وهك پهشيماني مرؤف له ناوهوه پاڪناكاتوه، دواي ئهوه تو دتهويت بير له چي بكهيتهوه، له توله... دتهويت توله بكهيتهو؟... ها، پيمبلي، دتهويت توله بكهيتهوه؟. تو دهبيت تيگهيت كه سزاي هيچ كهس لاي تو نيهه. ئينسان دهبيت ههوليدات مرؤفهكان خويان خويان سزا بدهن. جياوازي نيوان جهلاد و فريشته ئهويه جهلاد مافي كوشتنى نيهه و خهلك دهكوژيت، بهلام فريشته مافي تولهي ههيه و تولهناكاتوه، تو كاميانيت؟.. ها پيمبلي كاميانيت، دتهويت كاميان بيت؟ ها دتهويت كاميان بيت؟

من دستمدهكرد به گريان و بهدم فرميسكهوه دهگوت: هيچيان، دكتور موسا، هيچيان، من دهمويت مرؤف بم و تهوار. نامهويت هيچي تربم، نامهويت فريشتهبم، نامهويت جهلاد بم، نامهويت پئغهمبهربم، نامهويت شهيتان بم، دهمويت بژيم، پوژيڪ له روژان داليا سيراچهدين شووم پنيكات و بيبهه بؤ شوئينيكي تر، دهزانم شتيك له بييميشكي له مندايه، بهلام من دهمويت فيري موسيqa بيمهوه، دهزانم داليا چهند شتي خراپي كردوه، دهزانم مني خوشناويت، دهزانم له ههموو شتيكي من پهستدهبيت، بهلام من دهمويت لهسهر شاخيكي دور لهگهل داليادا بژيم، دهمويت لهسهر ئهو شاخه موسيqa فيربيمهوه، ئهگهر نهكرا، ئهگهر دالياش لهگهلدا نههات، دكتور گيان، من دهمويت بيم به شوان، يان بيم به جووتيارنيك لهسهر تهپولكهيهكي دور، لهوي ههميشه فلووت بؤ ههورهكان ايندهم. يان گهر ئهوهش نهبوو، له سهر مهرزيكي دور، لهسهر ريگاي كاروانهكان، له ناو شاخه ههره بهرزو ساردهكاندا، لهوي خاننيكي بچوك بكهمهوه، كاروانچييهكان لهوي لابدهن، من له پهنجرههري ژورهكهي خومهوه تهماشاي كاروانچي و ئهسپ و بالندهكان بكهه و

فلووت لىيىدەم، يان دەمەۋىت بە ھەمان ئەۋ رېڭاۋ شارانەدا بە دەم فلووت لىدانەۋە برۆم، چاۋ بنوقىنم ۋ ھەستېكەم ھەموۋ كۆترو پاسارى دونيا بەدوامەۋە دەقەرن، دەمەۋىت شتىك بىكەم كە خۆم دەمەۋىت... ئا، موساى بابەك، من حەزەدەكەم تۆلە بىكەمەۋە، يەكىك بىكۆژم ۋ بەزەۋىدا رابىكەم، يەكىك لەۋ پىۋاۋكۆژە گەۋرانە بىكۆژم ۋ بە زەۋىبەكى بەرىن ۋ بىئەمسەرو ئەۋسەردا رابىكەم، چونكە ئەۋ راکردنە، ئەۋ ھەلھاتنە دوورو درىژە لەۋانەيە چاكىبكاتەۋە... دىكتور من دەبىت ماۋەيەكى درىژ درىژ بە تەنھا بەزەۋىدا سەفەربىكەم... ئىۋە ھەموۋ نالىن تۆ پىغەمبەرى، ھەموۋ نىشانەۋ ئامازەكان بۆ ئەۋە نىيە كە من پىغەمبەرم، پىغەمبەر دەبىت ماۋەيەكى درىژ بچىتە خەلۋەتەۋە، دەبىت بىربىكاتەۋە، ھا، ھەموۋ پىغەمبەرو شتەكان ۋابوون، بەلام من دەمەۋىت بە جۆرىكى تر بىكەم، دەمەۋىت ۋەك كوردىك بىم بە پىغەمبەر، ۋەك ئەۋەى گۆچانىك ھەلگرم ۋ فەرەنجىيەك لەبەركەم ۋ جامانەيەك لە مەمەۋە بئالېنم ۋ رىشىكى درىژ درىژ بەلېمەۋەۋ بچم بۆ ھەسارۋست، بۆ سەكرى سەكران، نازانم لەۋانەيە بۆ قولەى قافىش، برۆم لە نىۋان كەندو كەندەركانى ئاسۋسدا ۋنېبىم، لە قەندىل كوختىك بىكەم، لەۋى دانىشم ۋ لەگەل بەفر بارىندا چاۋەروانى ھاتنە خوارەۋەى فرىشتە ۋ ئەۋ شتانە بىكەم. يەئنى من چۆن دەبىم بە پىغەمبەر ئەگەر يەكىك نەيەت بۆلام، يەكىك دوۋ قسەم لەگەل نەكات، من كە سەيىردەكەم دەبىنم، پىغەمبەرەكان بلىمەت نەبوون، ھەرچىيەكىان گووتوۋە خۇدا فىزىكردون. من دەلېم ئەگەر زەمانى ئەمىرۋ بوۋايە لەۋانەيە خۇدا لە برى پىغەمبەرەكان رېڭاى ئاسانتىرى بىگرتبايەتە بەر، ۋەكو ئەۋەى جوبراىل لە ناكاۋ لە كەنالى دوۋى تەلەفزىۋنەۋە دەردەكەۋت ۋ خۆى راستەۋخۇ سورەتەكانى بەدەنگ ۋ بە نوسىن بۆ دادەگرتىن، من دەلېم، من دەزانم پىغەمبەرەكان بەبى قودرەتى ئىلاھى كەسانى ئاساىى بوون، يەئنى ئەۋەى من زۆر بلىمەت نىم، مەرج نىيە شانسىكى باش نەھىتم...

من زور به راست قسه مده کرد، که زور له دله وه قسه مده کرد هه موو پیم پنده که نین، تا من زیاتر قسه مبردايه دکتور موسا پتر پنده که نی. دواتر که هه ستیکرد به پیکه نینه کانی من نازارده دات، چاوه کانی کز کردو که میک به ره و پروم چه مییه وه وه دستیکی به سهره پروتاوه که یدا هینا و به هیمنی گووتی: گوئیگره جه لاده ت، باواز له نهیتی پیغه مبرایه تی بهیتین، من زور سهر له وه بیان دهرنا که م، من هینده ی له مانای جوانی رامام له نیلاهیاتدا قول نه بوومه ته وه، نا راست دهویت زور له نیلاهیاتدا تی فکرینم نه بووه، به لام شتیکی گرنگ هیه ده مهویت پیتبلیم من هه رگیز باوه رم به عدالت نه بووه، هیچ عداله تیک، هیچ توله یه ک ئه و نازارانه ناسرپته وه که قوربانیه کی بیگونه ده چیژیت. من باوه رم به شتیکی تر هیه، باوه رم به جوانی هیه. مرؤف ناتوانیت دادپه روهر بیت، به لام ده توانیت له بری نازار جوانی دروستبکات... گه وره ترین توله له ناهه قییه کانی دنیا ئه وه یه مرؤف شاعیر بیت، موسیقای جوان لیدات، تابلو دروستبکات له پیشده میدا سه رسام بوه ستین، له وه بترازیت هیچ عداله تیک نییه. پیتده لیم، گه مژه ئه و که سانه ن که چاوه روان سیاسییه کان عداله تیان بؤ بینن، ئه و گه مژانه ن دنیایان ویرانکرد، په ح، ده بیت چند بیمیشک بن ئه و به شهرانه ی چاوه روان سه رۆکه گه مژه کانیا ن عداله تیان بؤ بهیتن، ئه وانه ن دنیایان به رشانه وه بۆگه نه کانی خویان پیسکرد، ئه و گه مژانه ی چاوه روان دین دنیایان له شهیتان بؤ پاکبکاته وه، تیئاگه ن که شهیتان ده توانیت ملیونیک جار له پوخساری خودادا به رجه سته بیت، ملیونیک جار و پیشی نه زانین، هه موو میژووی مرؤفایه تی حیکایه تی ئه و پیرابواردنه. گه ورانه یه که شهیتان له گه ل مرؤفدا ده یکات، هه میسه مرؤف به ناوی خودا وه ده یکاته شه، ده یکاته خوینرشتن، دواتر که هه موو شتیکی ته واوده بیت، که خوین تا بینه قاقامان ده گات، له وسهر شهیتان ده مامکه که ی لاده بات و ده لیت: هه لاه کورگه ل، یوهو من شهیتان بووم و خودا نه بووم. نا جه لاده ت... نه

قانۇن، نە دىن، نە سىياسەت پەيوەندىيان بە دادپەرورەيىەوۋە نىيە، جوانى تاكە شىتىكە دەتوانىت ھاوسەنگى بۇ دونيا بگىرپتەوۋە، مەرۇف دەكرىت لەسەر ھاوسەنگى قسەبكات، بەلام لەسەر دادپەرورەرى نا، دادپەرورەرى نامومكىنە. ئەگەر شىتىكىش ھەيىت ناوى عەدالەت بىت، ئەوا لەو مۇسقىقايەدا بوو كە من گويم لىيوو، ئەو مۇسقىقايەى يەكەمىن رۇژ لە پرتەقالى سىپى تۇ پىشكەشى ئىمەت كرد. ئەوۋىيە عەدالەت، ئەو مۇسقىقا سىحراويە بوو عەدالەت، كورپى من، عەدالەت شىتىكە لە ئاستى زىانى تايبەتى مەرۇفدا ناتوانىن سەيرىبىكەن، بەلكو لەسەر ئاستى ھاوسەنگىيەكى گەردونى لە نىوان جوانى و خراپەدا دەيىت تەماشايىكەن. تۆلە پەيوەندىيەكى بە جوانىيەوۋە نىيە، حەقىقەت پەيوەندى بە جوانىيەوۋە ھەيە، بەلام تۆلە نا.

بە ژوورەكەدا دەھات و زوو زوو دەستى بەسەرىدا دەھىنا، پىشتە پىرو كۆمەكەى دادەنەواند و سەيرى شتى دەكرد كە من نايانىنم، بەدەم قسەوۋە پەنچەى لە تووكە سىپپەكانى لاجانى دەدا دەستى دەخستە سەر دلئى و ۋەك لە عەشقى شىتىكدا بفرىت، دەيگوت: جوانى، مۇسقىقا، تابلۇ دەتوانن ئەو ھاوسەنگىيە دروستبەكن، ئەو ھاوسەنگىيەى بە ھىچ شىتىك ناگەپرتەوۋە. زولم لەسەر ئەوۋە دروستبوۋە بەردەوام بىرى ئادەمىزاد دەھىتتەوۋە كە تىپەرۇ بچوك و لەناوچوۋە، زولم لەسەر ترساندى مەرۇف لە مەرگ كاردەكات، بەلام جوانى بە پىنچەوانەوۋە لەسەر ئەوۋە كاردەكات بە مەرۇف بلىت، تۇ نامرىت، راگوزەر نىت، لە ناو ناچىت. بەلام جەلادەت ئەوۋەى تۇ ئەمپۇ باسىدەكەيت، ئەوۋەى خەونى تۆيە دوورە لە ماناى بوونى تۆۋە، من نازانم ماناى بوون يانى چى، نازانم، چونكە ھەر يەكەمان بۇ شىتىك دەژىن، بەلام تۇ لە چىايەكى دووردا دەتوانىت چى بكەيت؟ وا دانى تا دەمىرەت فلوت بۇ ھەورەكان لىدەدەيت، وا دانى، دەزانم ئەمە جوانە... بىگومان دەزانم، دەزانم مەرۇف نابىت داواى ھىچ لە ھونەر بكات، بەلام تەماشاكە ساتىك ھەيە ھونەر پىشكەشماندەكات، ساتىكە تىا ھەستەكەيت دەفرىت،

هەستدەكەيت تۆ زەمان و شوينەكان هەمووی دەشكینیت، هەستدەكەيت لە قەفەزی خۆت دەرچوویت و بەسەر هەموو وجودا کراویتەو، بەسەر ئەو دیوارەدا کە تۆ لە من جیادەکاتەو، تۆ لە بالندەكان جیادەکاتەو، تۆ لە سەردەمەكانی تر جیادەکاتەو. دادپەرورەری ئەو نئیە دوژمنەكەت بکوژیت، دادپەرورەری ئەو یە دوژمنەكەت مۇسیقاكەى تۆ ببیستیت و بگری، مۇسیقاكەى تۆی گوێ لیبیت و ئەو ئادەمیزادە خەوتووێ ناو رۆحی خەبەریبیتەو. دادپەرورەری ئەو یە بەر لە دوژمنەكەت تۆ دەستت بگاتە زەویبەكانی ترو سەردەمەكانی تر، دادپەرورەری ئەو یە کە تۆ رۆحی قوربانییەك هەلگریت و بیهینیتەو قسەى خۆی بکات، قسەى خۆی بەتەنیا... قسەى ناو خەيالى خۆی، قوربانییەك هەلگریت و مۇسیقاكەى ناو دلى لیبیدەیت، شیعەرە کوژراوەكەى دلى بدۆزیتەو، جەلادەت ئەگەر عەدالەتیک هەبیت، ئەو یە کە مرۆف تییگات چی دەنیریت بۆ ئەبەدیەت و لەویوێ چی دەهینیتەو. مرۆفی دادپەرورە، بەتایبەتە دادپەرورە کەرەكان موسافیریکن لەسەر ئەو رینگایە.

من دەمگوت: جەنابی دکتۆر ئەى زولم، ئەى ئەوانەى بە زیندوویی مرۆف زیندە بەچالدهکن، ئەى ئەوانەى مرۆف دەرخواردی سەگ دەدەن. ناتەوێت جارێک یەکتیکیان بکوژیت؟ من پەر بەدل حەزەكەم یەکتیکیان بکوژم.

بە غەمگینی و تورپییەو سەری بادەداو دەیگوت: عەدالەت ئەو نئیە زالمەكان بکوژیت، ئەو یە شتیکی جیاواز بخەیتە جیگای زولم. دادپەرورەری ئەو مۇسیقایە یە کە شوینی مردن دەگریتەو، ئەو ئاوازە یە کە جیگای ترس دەگریتەو، ئەو نیگارە یە کە جیگای ئازار دەگریتەو... ئەو یە تۆ باسیدەكەيت دادپەرورەری حاکم و دادگاو یاساكانە، من باسی عەدالەتى خۆمت بۆدەكەم، گوێگرە، عەدالەت هەرگیز ئەو نئیە کە حاکمیتکی پیر لەسەر کورسییەكەى خۆیەو دەریدەكات، بەلکو ئەو بپیارە یە کە

پارچەيەك مۇسقىا دەريدهكات، شيعيرىكى مەزن دەريدهكات، تابلۇيەك بە نەيتى لە رەنگەكانيدا دەينوسىتەوہ... ئەوہ تەنيا عدالەت و دوا عدالەتە لەسەر ئەم ئەستىزەيە.

دەمپرسى: دكتور مرقوف لە ھەقى خويندا دەيەويت خوين بينيت، ئيمە وا دروستبووين. مرقوف وا دروستبووہ. من دەمەويت لە ھەقى خوينى ھاوپىكانمدا، خوينى يەكيتك بريتزم، يەكيتك لەم عەرەبە خوينمزانە كە مليونيك سالە ليتمان دەكوژن. راستت دەويت من دەمەويت يەكيتك بكوژم. دكتور پەنچەى بۇ دريژدەكردم و بە نيگەرانىيەوہ دەيگوت: نا، مرقوف وادروست نەبووہ، تۇ تەماشاي جەوھەرى ھاوكيشەكە بکە، تەماشاي مانا قولەكەى بکە، مرقوف ئازار دەچيژيت، بەلام تەماشاکە بە دريژايى ميژوو، چ وەلامىكى مرقوف بۇ ئازار نەمرو ئەبەدييە، چ وەلامىك... تەنيا ئەو وەلامە ئەبەدييە كە جوانى دەيداتەوہ، كە مۇسقىا و تابلۇ شيعر دەيدەنەوہ. وەلامى مرقوف بۇ ئازار ئەوہ نىيە ئازارى تر دروستبكات، ژان لەسەر ژان كەلەكەبكات، برين لەسەر برين سەفتە بكات، ئەوہ وەلامە ئاسان و سادەو بيماناكەيە، مرقوف وا وەلامناداتەوہ، ھەركيز وا وەلامناداتەوہ، مرقوف بە ھاوارىك وەلامدەداتەوہ كە دەكاتە ئەبەدييەت و دەگەریتەوہ. ئەو ھاوارە وەلامى مرقوفە.

دەوہستاو دەستى دەخستەوہ سەر دلى و مەستانە دەيگوت: من چەندىن سالە دەمتوانى برۆمە دەرى، بيمە چەكدار، زيانى گەورە لە دوژمن بدەم، بكوژم، سەيرى ناو چاوى جەلادە خوينايىيەكەم بکەم و بليتم: تەماشاکە مەلعون، من ئاوەھا تۆلەت ليئدەكەمەوہ. ئاوەھا لە ھەقى ئازاردا ئازارت دەدەمەوہ، نا... جەلادەت، بەلام پوژىك بييرمكردەوہ و گووتم: ئەمە دپندەكەى ناومانە كە واپيئردەكاتەوہ. جەلادەت من ھونەر مەندم، ئەگەر پوژىك لە پوژان يەكيتك بييرى لە من كردەوہ، ئومىدەم ئەوہيە ئەو شەرەفەم بداتى و بلى تۇ ھونەر مەندى، من شاعيريكم كە ناتوانم

شیر بنوسم، نیکارکیشیکم که دست و پنجهی رهسم نییه، موسیقاریکم به که مانه که مهندیک ئاوازی که مده رده که م، توانای سازکردنی ئاوازی نهرم نییه، به لام من گویده گرم... من له م ولاته دا مامه وه بؤئه وهی گوئی له و هاواره بگرم، رهنگی ئه و قریشکه یه بیبیم که له دست و پنجهی مرؤقه وه به ره و ئه به دیبیت ده روات. کاره سات ئه وه یه که مرؤف نه توانیت به تابلؤ، به موسیقا وه لامی کاره سات بداته وه. من لیتره مامه وه و گویم هه لخصت، چاوانی خؤم تیژکرده وه، ورد به زه ویدا پروانیم و بؤ ئه و هاواره ده که رام. ئه و تابلؤ یانه ی له و که له ریبه نه یئییبه دا خه وتوون، ئه واننه تۆله ی راسته قینه ی ئینسان، ئه واننه که ده بییت هه لبگیرین، ئه وان که بؤئه وه ی بین به به شیک له ئیمه ده بییت بین به به شیک له ئه به دیبیت، بؤئه وه ی بشین به ئه به دیبیت ده بییت بین به به شیک له ئیمه، ئا جه لاده ت له ناو رسته کاندا سهرت لی نه شیوتیت، من قسه که ریکی کارامه نیم... عه فوومکه، قه ت پؤژیکی له پؤزان قسه که ریکی کارامه نه بووم، به لام ئه و ئه به دیبیته ی من باسیده که م په یوه ندی به خودا و به هه شت و دؤزه خه وه نییه، په یوه ندی به و هاواره وه هه یه که من بؤ تۆی ده پاریزم و تۆ بؤ منی ده پاریزیت، ئه به دیبیت ئه وه یه رۆحی من بییت به شوینیک سه دای هاواره کانی تۆ تیا ده نگداته وه، رۆحی من بییت به و موزه خانه نه یئییبه ی هه موو هاواره کان له ناویدا جیگایان ده بیته وه، هه روه ها رۆحی تۆ، هه روه ها رۆحی هه موو ئه وانه ی که تنیا ریگه به مرؤقه که ی ناویان ده دن هاواربکات، هاواربکات، هاواربکات... تا دواچار تۆریکی گه وره له هاوار دروستده بییت.

من قوول گویم له قسه کانی موسای بابه ک ده گرت، هه ستمده کرد ده زوویه کی سه یرو نه یئنی ئه م پیاوه به ئیسحاق وه گریده دات، به لام له موسای بابه کدا شتیکی سه یرترو قوولتر هه بوو، خۆی هونه رمه ند نه بوو، به لام شتیکی بوو گه وره ترو زیاتر له هونه رمه ند. له ساتیکدا وه ک

پېغەمبەرىك ھاتە بەرچاوم كە نەوەك لە ئاسمانەوہ ھاتووہ، بەلكو زەوى خوى دروستىكردوہ، پەيامھىتىكى كە لەم تەپوتۇزە زەردە خولقاوہ. من بە فزولى يەككەوہ لە پىشەدەم غەبىدۇزىكى مەستدا وەستايىت، دەمگوت: ئەى دكتور، شارى مۇسقىقارە سېپپەكان چىيە، تەفسىرى تۇ چىيە، ئەمە چ نەينىيەكە كە بە ھىچمان ناكرىتەوہ؟

سەردەستە سېپپەكانى ھەلدەكرد، قۇبچەيەكى ھىلەكە كۆنەكەى دادەخست و دەيگوت: نازانم، من ناتوانم شتىكى ئەوتوى لەسەر بلېم، زانىارىيەكم نىيە، چىرۆكەكە كەمىك سەيرو عەجىب دىتە بەر گويم، بەلام دواچار دەشيت تۇرىك بىت، تۇرىكى لە من و تۇگەرەتر، كە ھاوارى ھەموو مرۆفەكان پىكەوہ دروستيانكردوہ، شارىكە ئەو رۇخانە دروستيانكردوہ كە ھىشتا دەنگيان لە سەر زەوى سەداى خوى وەرەگرتووہ، تۇرىكە ئىمەى زىندوو و داھىنەرو مۇسقىى و نىگاركىشە ناومىدەكان پىكەوہ گرئىدەداتەوہ، لەوانەيە ئەو شوينە بىت كە ئىنسان لە ئاوازی خوى بىنايناوہ... ئەو شارە بىت كە دەكەويتە سەر سنوورى تەمەنى كورتى ئىمەو ئەبەدىيەتەوہ، رەنگە لەوى ماىستروىەكى نەينى ھەبىت كە جولەى ھاوارەكانمان رېكدەخات، لەوانەيە ئىمە ھەمىشە لەو تۇرەدا بووبىن، ھەمىشە يەكىك بووبىن لە ھاولاتىيانى شارىك كە ھەموو جوانپەرستە ناكامەكانى دونيا تىادەژىن. شارىك وەك ئەم گەلەرىيە نەينىيەى من، بەلام لە برى ئەوہى تابلوو ئاوازەكان كۆبكاتەوہ، رۇحى مۇسقىقارو شاعىرو نىگاركىشەكان كۆدەكاتەوہ. من بەسەرسامى سەبىرمەكردو دەمگوت: قورسە تىتبگەم، ماوہيەكى درىژى دەويت.

ھەمان ئەو جۆرە وەلامە سەبىرانەم لىدەبىستەوہ كە ئىسحاقىش دەشيت بىدایەتەوہ، ئەو دەيگوت: لە بەر ئەوہى مرۆف خوى بوونەوهرىكى ئالوزو سەختە. ھىچ شتىكى ئاسان لەسەر ئەم ئەستىزەيە نىيە، تەنيا گەمژەيى ئاسانە، تەنيا خوینرشتن و دلرەقى ئاسانە، ئىدى ھەموو شتىكى تر سەختە.

سه‌یریده‌کردم و ده‌یگوت: جه‌لادته‌ئه‌گه‌ر شاریکی وه‌ها هه‌بیته، ئه‌وه شاری هه‌موو جوانیه‌ کوژراوه‌کان ده‌بیته، هه‌رچییه‌ک دیکتاتوریه‌کان له‌م ولاته‌دا کوشتوویانه‌ ده‌بیته‌ له‌وئ بن، ده‌بیته‌ هه‌موو ئه‌وانه‌شی لیته‌ته‌ که ده‌شیت بیوونایه‌ به‌ موسیقار و نه‌بوون، ئه‌وانه‌ش که ده‌شیت بیوونایه‌ به‌ نه‌قاش و نه‌بوون، ئه‌وانه‌ی به‌ دلیکی مه‌سته‌وه‌ قه‌له‌میان هه‌لگرتووه‌ بنوسن و نه‌بوون به‌ نوسه‌ر. ئه‌گه‌ر مردم ئومیندم ئه‌وه‌یه‌ که له‌ بری به‌هه‌شت یان دۆزه‌خ به‌ره‌و شاریکی وه‌ها بپۆم.

من ده‌مگوت: دکتۆر ئه‌وه‌ی من به‌ مندالی بینیم شاریکی گه‌وره‌ بوو، زۆر زۆر گه‌وره‌، پڕبوو له‌ قه‌لای سپی و بورجی سپی، بالنده‌ی سپی به‌ ئاسمانیدا ده‌پۆشتن، موسیقارم ده‌بینی له‌سه‌ر پاسکیلی سپی ده‌پۆشتن و که‌مانیان لینه‌دا، ئه‌سپی سه‌پیم بینی له‌ میزگه‌کانی ده‌ورو به‌ردا ده‌له‌وه‌پان، شاربوو وه‌ک هه‌ر شاریک، به‌لام ئاسووده‌و بیخه‌م له‌ ناو ده‌شتیکی بینکوتایی سه‌وزه‌ گیادا خه‌وتبوو، سه‌وزه‌ گیایه‌کی ئه‌به‌دی... ئه‌به‌دی.

له‌و ساته‌دا ده‌که‌وته‌وه‌ درۆکردن، به‌ هه‌مان ده‌ستوو‌رو عاده‌تی خۆم له‌ ناو کیزانی پرته‌قالی سه‌پیداو ده‌مگوت: ئه‌و کاته‌ی که‌ من بینیم فواره‌کانی سپی سپی بوون، وه‌ک ئه‌وه‌ی شیرێ لیته‌ته‌ده‌ر، هه‌ندیک دره‌ختی سه‌پیم بینی که‌ میوه‌یه‌کی سه‌پیان گرتبوو، که‌ مرۆف ده‌ستی لینه‌دا، ده‌نگی موسیقایه‌کی شیرین به‌رزده‌بووه‌وه‌، هه‌موو شتیک سپی بوو، چۆله‌که‌و که‌رویشکه‌کان، دکتۆر هه‌تا من کۆمه‌لیک تاوسم بینی که‌ په‌ره‌کانیان هه‌موو سپی بوو، به‌لام له‌ جوانیدا له‌ تاوسی په‌نگاوپه‌نگ که‌متر نه‌بوون. خه‌لکم ده‌بینی گۆرانییه‌کیان ده‌گوت هه‌رفه‌کانی به‌ سه‌پتی له‌ گه‌رویان ده‌هاته‌ ده‌رئ، به‌ جۆریک تا ده‌نگی گۆرانییه‌که‌ زۆر به‌رز نه‌بووایه‌ته‌وه‌ بۆ ئاسمان هه‌رفه‌کان نه‌ده‌خوینرانه‌وه‌. هه‌لکه‌ی سپی سه‌مرغم بینی که‌ به‌ موسیقا ده‌تروکا، کچم بینی به‌ که‌مانچه‌وه‌ له‌ هه‌وادا ده‌فین...

وه‌خت بوو زۆر درێژه‌ به‌درۆکانم بده‌م، که‌ دکتۆر بابه‌ک تیگه‌یشت و به‌

ئامازەیهک لە دەستیەوه پێیبریم، دانیابووم یەکیەک چیرۆکی درۆکردنەکانی منی لە پرتهقالی سبێ بۆ گێژاوهتەوه، بەلام گێژانەوهیەکی ئاسایی نا، بەلکو زۆر بەدریژی، چونکە هەر دەستمکرد بە درۆکردن ئێو لە هەمان جیگاوه، نە رستهیهک پێشتر و نە رستهیهک دواتر دەیزانی درۆدەکەم.

* * *

ئێواره کە گەرآمەوه، بیری سامیری بابلیم دەکرد، هیندەم بیردەکرد نەمتوانی بگەریمەوه بۆ ژوورەکەم، لە سالۆنەکەدا بە تەنیا بەرابەر تەلەفزیۆنەکە دانیشتم و سەیری لاشە سوتواری ئێو ئێرانیانەم دەکرد کە لەگەڵ دەنگوباسدا نیشانەدران. کچەکان هەموو دەیانزانی من دالتەنگم، بەلام لەگەڵ ئەوهشدا قاچم خستبوو سەر قاچم و گولەبەرۆژەم دەخواردو بە فیکە ئاوازیکی فارسیم لێدەدا، بەوهدا لەو سەردەمەدا قەدەغەبوو مرفۆف گۆرانی فارسیش بە فیکە لێدات، هەمیشە دەمگوت: فیکە ی گۆرانییەکانم، ئاوازی هەندیک مەقاماتی کوردییە کە دایکم لەسەر بێشکە بۆی گووتووم. ئێو شەوه لە کاتی بەرنامەکانیشدا غەمباربووم، مۆسیقای سەمام لێدەدا و خۆم تا بلیتی غەمگین بووم. شەوانی دی وانەبووم، زۆر شو بە جۆریک تیکەلی ئاھەنگەکە دەبووم وەک ئەوهی لە مندالییەوه لەسەر سەحنە ی تیاترۆخانە ئیشمکردبیت، شەوانی تر هەلەستام لەگەڵ کچەکاندا سەمامدەکرد، بەدەوری مۆسیقارەکانی تردا دەسوپامەوه، کە عود ژەنە خراپەکەمان هەموومان ی بێدەنگدەکرد بۆ ئەوهی بە تەنیا سۆلۆیەک عەزفبکات، من خۆم و نیشانەدا کە لە سەرسامیمدا بەبەرەوی ئێو خەریکە دەبووریمەوه. کە کچەکانمان گۆرانیان دەگوت، من دەمم لە قلووتەکەم بەردەدا و لەگەڵ کۆرسەکەدا دەمگوتەوه، لە هەموو وچانیکی بێدەنگیدا من بە دەنگی بەرز دەمگوت: یا عین یا لیل... فدوہ یا بدرالبدر،

يا ام الشمس، يا اخت الهلالين. هه نديچار به حماسه ته وه، وهك يه كيتك له خو پيشان دانيدكا هوتاف بكيثيت، هاوارمده كرد: يا حلوه، والله العظيم، والله العظيم هوا غلاب. قسه و جولوه و كومينتاره كاني من بووبوون به به شيك له و ديمه نانه ي بينه ران چه زيان ليوو. به تاييه ت كه هه نديكيانم به شيوه زماني ميسرى و لوبناني و سووري ده گووت، هاوارمده كرد: لكان، مابقي لي صبر، يا قمر. شوو يا حبيبي، يالي تقبرني و تحييني. دخيلك شوو جبار و شوو دمار الحب.

كه كچيك باش بايديه، ده چومه سر چوك و فلوته كه م له سر ناستي كه مريدا ده گرت و له نيوان عه زفه كه مدا سر م باده داو ده مگووت: ياويلي من رقتك يا سمره. غدار الزمن و غدار عيونك يا ملك.

ئو شه وه به جوريك غمگين بووم هه موو ده يانزاني من مه راقيتك لني داوم، ئو روزه هيج جوره تيگه لاوييه كم له گهل مؤسيقاو به زمي سر سه حنه كه دا نه بوو. شه و كه هه موويان خه وتن، كاتيك چي دي دهنگ نه ماو پرته قالي سهي بوو به ناشي ئاو كه وتوو، من به نه سپايي گه پامه وه بؤ سالونه كه و له تاريكييه كه دا دانيشتم، هيشتا داليا سيراچه دين نه هاتبووه خوراي. من به رده وام سهيري تاريكييم ده كرد، سهيري ناو جه رگه ي تاريكييم ده كرد، ناو ده رگا نهيني و دابه شبوونه سهيره كاني، گه مرؤف له سهير كردني تاريكيذا قول بيته وه، ده بينيت كه تاريكي پره له دابه شبووني سهير سهير، له ناستي پر نهيني، له ناستي ديكه ي تيگه لاوبووني سيته رو تيشك. مرؤف تاواي لن نه يه ت به ته واوي له تاريكيذا بينيت ناتوانيت له روناكيذا بينيت، پيموايه كومه ليك بالنده و مرؤف و مه خلوقات هه ن ته نيا پر حله به ري تاريكين، له ناستيكي ساده ي بينندا نابيرين. من تا زياتر له تاريكيذا بماية ته وه تا پتر ته ماشاي ناو جه رگه ي زولمه تم بكردايه، بوونه وه ري سهيرتر و شتي نه بينراو ترم ده بيني. ناو تاريكي پريتي له

دەرخت و گىيائ تايبه تى كه ته نىا رېئوارانى ناو جه نكه له كانى شه و ده بىينن، پرىتى له فه زائ تايبه تى كه دهرگاي دونىاي نه بىنراوترو نه نىترن. ئه و شه وه داليا سىراجه دىن هاته خوارى، من له هر شه و باشتر و پوونتر فرىشته چكوله كانىم ده بىنى. فرىشته كان په شوكان و نااارامىيه كى سه رىيان پئوه دىار بوو. سه مائه كى تايبه تىيان ده كرد، سه مائه ك له سه مائه شىوه ن و سه رسامى ده چوو، داليا له سه ر هه مان كورسى شه وانهى خوى دانىشت، ئه و شه وه بۇ يه كه مجار له تارىكىدا توانىم باسمى جه زائىرى بىينم، ئه و شه وه منىش خه يالى ئه و كورهم بىنى كه له وه وبهر ته نىا داليا ده بىينى، من دهمزانى ته نىا كه سىك ده توانىت ئه و جوره تارمايانه بىينىت كه رۇچىكى وىلگه ردو تارىكىدۆز بىت. رۇچىك بىت، بتوانىت له تارىكىشدا بىينىت. سه رسامى من له وه دا نه بوو كه ده بىينم، بهلكو له وه دا بوو كه دهمزانى داليا شه وان به خورا دانابه زىته خوارى، داليا له گهل وه همىكدا كونا بىته وه، بهلكو له گهل تارمايه كى راسته قىنه دا، له گهل روخسارىكدا كه به جورىك له جوره كان تارمايى جه سته يه كى هه يه، په يامه نى نامه يه كه كه مرؤفنىك له جىكايه كى ئه م جيهانه وه به سىبه رىك له سىبه ره كانى خويدا ده نىترىت. من تا ئه و كات به ته واوى ده نكى تارمايه كه م نه ده بىست، وهك ئه وه بوو له داليا بپارېته وه، وهك ئه وه بوو چىرؤكى ئازارىكى بۇ بگىرېته وه كه له تواناي مرؤفدا نىيه ته حه مولىيكات. وهك ئه وه ي كرنوشى بۇ به رىت تا له دهردىك ئازادىيكات كه چىتر له تواناو تا قه تىدا نىيه به رگه ي بگرىت. داليا ته ماشاى پارانه وه ي تارمايه كه ي ده كردو ده گرىا، ده ستى ده خسته سه ر ده مى خوى و به دم فرمىسكه وه ده يگوت: نامه وىت هىنده لاواز بتىينم، نامه وىت، گهر هىنده لاواز ده بىت، گهر ئاوا چوك داده ده يت مه يه بۇ لام. كه به و جوره ده تىينم ده رم.

پنده چوو تارمايه كه چىرؤكى ژانه كانى خوى بگىرېته وه، چىرؤكى دىلى و ته نىايى خوى، باسى ئه وه بكات كه ته نىا مه ودايه كى بچوك له مهرگه وه

دووره، له جینگایه کی دووره وه دهست دریزبکات و هر له ویتوه ئومیدی به یه کینک بیت له بنی ناکوتای ترسه وه دهر بیهینتیه وه. دالیا وهک ئه وهی خوین له چاری بیته خواری دهگریاو دهیکووت: هه موو شتیکم کرد، هه موو شتیک... هه موو شتیک به لام ناتدۆز مه وه، نازانم له کویت، کهس نازانیت تۆ له کویت، تۆ شیتمه کهیت، وهک دیوانه هه موو شاره کان گه پراوم، وهک دیوانه هانام بۆ هه موو جه لاده کان بردوه، به لام هیچ کهس نازانیت تۆ له کویت. به لام دهزانم تۆ زیندوویت، ده بیت خۆت بگرت، ده بیت بهرگه ی ئه شکه نه که کان و دهر ده کان و ته نیاییه کانت بگرت. من ماندوونایم. هه میسه له دووتم تا کوتای.

له شوینتکی دیاریکراوی قسه کانیا نه وه، پیده چوو ئه و رۆحه عاشق و ماندووانه له یه کدی تینه گهن، دهنگیان نه گاته یهک، وهک ئه وهی باو گه رده لوول و گیزه نی نهینی له نیوانیاندا بیت، وهک ئه وهی هیژیکه گه و ره و تاریک ئه و تارماییه به ره و ناو خۆی راکیشیت، په شه بایه کی شیت په لیگرت بیت و نه هیلیت به و جوژه جوگرافیای شوینه کان بشکینیت. ده مبینی وهک ئه وهی شه په له گه ل هیژیکه ترسناکدا بکات، وهک خۆی له هه وایه کی رهش بهاریزیت که قوول به ره و ناو تاریکی ده بیاته وه، دهستی بۆ رزگار که ریک دریزده کرد که هه رگیز په نه کهانی نه یده گرت و نه یده گه یشتن، دوو دهست که نه ده گه یشتن به یهک، دالیا به هه موو تینی خۆی ده یگرت، به لام له راستیدا ئه و جگه له هه وایه کی سه ی چنگی له هیچی دیکه گیر نه کرد بوو، دالیام ده مبینی هاواری لیده کات مه رۆ، به لام وهک ئه وهی زولمهت بیتوینتیه وه، تاریکی بیخاته وه ژیر بالی خۆی، له هه وادا نه دهما، هیژیکه له عه شق گه و ره تر ده پرفاندو ده بیرد. دالیا وهک بیه ویت به دوایدا له تاریکیدا بتوینتیه وه، دهر گای دهر وهی سالۆنه که ی ده کرده وه و به ره و ناو زولمه تی بیقه راری شه و پایده کرد. ئه وه یه که مجاریبوو شه و دهر گاکه بکاته وه و به ره و ناو کوچه کانی ئه و شاری ته پوتۆزه رابکات. من

وھك بېنەرىكى سەرسام دوايدەكە وتم، شەو ھىشتا ھەر ساردبوو، زولمەت پېرپوو لە دەرگاۋ رېنگاى سەير، شەقامەكان وھك لولەى تلىسكوپىكى رەش دريژدەبوونەو، لەوسەرىش لە ناكوتادا فەزايەكى پېر ئەستىرەم دەبىنى، كە ئەستىرەكانى ھىند نزيكبوون خەرىكبوو دەپژانە سەر شەقامەكان. داليا بە ھىمنى بەرەو ئەوسەرى تونلىك دەپژى، كە لە ناو باغىكى گەورەى ئەستىرەدا كۆتايىدەھات، من وا تىدەگەيشتم كە ئەو دواچار دەكەويتە ناو دەريايەكى ئەستىرەو، ئوقيانوسىكى ئارام كە مرزف لە جىگايەكدا لەوسەرى ئەوسەر ئەو شەقامە پىتى لە زەوى دەبېرېت و ئىدى بە ھەوادا بۇ ناو ئەستىرەكان دەپرات، ھەستمدەكرد خىراىى داليا چەندەھا جار لە خىراىى من گەورەترە. بەلام ئەو ھەر دەپژىى و ھەر نەدەگەيشتە ئەو باغى ئەستىرە گەورانە، فرىشتە چكۆلەكانى پەرىشان و غەمگىن بەسەر ھەموو كونج و كەلىنىكى ئەو خاكەدا بلابووبوونەو. ھەموو جىگايەكى ئەو رېنگاى ئەستىرەىە فرىشتەى چكۆلەبوو، بەلام نەمدەزانى ئەو بۇ كوئى دەپرات، پىگايەكى پاست وھك رېنگاى قىامەت من و ئەوى بەرەو سەر سنوورە ھەرە تارىك و ناسكەكانى ئەو شارە دەبرد، داليا دواى تارماىى عەشقى ناكامى خۇى و من دواى تارماىى عەشقى ناكامى ئەو كەوتبووم، ئەو بەدواى قوربانىيەكدا بەرەو تخابى جىابوونەوھى ئىمەى زىندوو لە خاكى قوربانىيەكان دەپژىشت، بەرەو سەر سنوورىك كە ھاوارى زىندووھكان و ھاوارى مردووھكان تەنيا ديوارىكى نەبىنراو لە يەكيان جىادەكاتەو. داليا بەرەو ئەوسەرى پىگايەك دەپژىشت كە نەمدەزانى لە كوئىدا تەواودەبىت، پىگايەك پىدەچوو بەرەو سەرى ئەوسەرى ژيان بېرات. من ھەمىشە لەدوايەو بووم، ئەو ھەتا جارپىكىش ئاوپى نەدەدایەو، نەمدەزانى ئاخو ئاورپىشېداتەو دەمبىنېت ياخود نا؟ تا زىاتر بېرېشتباىنايە دەنگىكى نەپتى و نادىار پتر و پتر بەرزەبووھو، سەرەتا تەنيا واژەواژىكى نادىاربوو. نەمدەزانى ئەو دەنگانە لە كوئىو دەين، ھىچ مەخلوقىك بە پىگاۋە نەبوو.

به دریا بی نهو ریگایه له فریشته ترساوو شپرزه کانی دالیا سیراچه دین به ولاره هیچی دیکه نه بینی. له جیگایه کدا هه ستمکرد ئیمه دهگینه سه ر تخبوی شاهنشینیکی دیکه، هه ستمکرد دیواره کان له وه دهرده چن دیواری کوچه و کولانی شاریک بن، به لکو دیوارن له گاشه به ردی نه ستووری تاریکی دروستبوون، له شورای زولمهت، که له هر بهر به ستیکی دیکه ی دونیا ره قتر و سه ختتره برینی. نهو دهگه یشته به رده م نهو زه ریا بیسنوورو خنکینه ره ی تاریکی و له ویادا ده وه ستا، ناله ویادا دهنگه دهنگیکی سامناک به رزده بووه وه، هاواری هه زاران ئاده می تیکه له به گفهی گهرده لول و ره شه بایه کی بیابانی ده بوو. له و دیو نهو دیواره به رزو په رده ترسناکانه ی تاریکییه وه، له زولمه تیکی بیوینه دا، من هه زاران تارمایییم ده بینی هاوارده که ن، هه زاران تارمایی وه که نه وه ی بایه ک به ره وه دهر وازه ی دوزه خ بیانفرینیت، ده ستیک به زور به ره وه جیگایه کی ترسناک بیانبات ده یانقریشکاند، له دیمه نیک ده چوو له دیمه نه کانی قیامهت، هه زاران تارمایی له مه و دایه کی دیاریکراودا رایانده کرد و دهگه رانه وه، نه وانه ی که رایانده کرد تیکه لاوی نه وانه ده بوونه وه که به خیرایی دهگه رانه وه، نه وانه شی دهگه یشته کولایی وه که نه وه ی هیزیکی سیراوی بیانسورپینیته وه دووباره ده هاتنه وه سه ره تا. من ده بینی له جیگایه کی دیاریکراوه وه زه وییه که شه قده بیت و تارماییه کان ده خوات، تارماییه کان به ره وه ناو جه رگه ی ره شی خوی قووته دات، نه وانه ی که ده پویشتنه بن زهوی هاواریکیان لینه رزده بووه وه که پیشتر من هه رگیز گویم لی نه بووبوو، هاواریک ده بایه گویم بگرم تا نه بییستم، هینده تیژ و قول و کوشنده بوو، له ده می خه نجه ریک ده چوو کاتیک روج له تده کات. هه موو قریشکه یه ک برینیکی تاریکی له خه یالما جیده هیشته، که ده زمانی تا مه رگ خوین و تاریکی و لمی لیده تکیت. خوم وه ک پیاویک ده هاته پیشچاو که ده پوات و له سه ر سه ری فواره یه ک لمی خویناوی به زه ویدا ده گنریت. فواره یه ک که له جیگایه کی نادیا ری سه رییه وه به

پرتا و دیتە دەری و هەمان ئەو قریشکە و ھاوارانەیی تیانوسراوە کە ئیستا دەبیستم، سەیری ئەو تارماییە زەجرکێشانەم دەکرد و خەیاڵم لای خۆم بوو کە دەبم بە مرقۆفیک بە فوارە یە کەوێ لە لمی خۆیناوی لەسەر سەریدا. گویمدەگرت و دەترسام ئەو ھاوارانە تا مردن لەسەرمدابن. دالیا وەک یەکیەک لە شوینی خۆی کردبیتی بە بەرد دەوێستا، ئەویش وەک من دەستی دەخستە سەر گوئی، فریشتەکانی وەک شیت بە هەوادا دەفرین و خۆیان دەدا بە زولمەتدا. من و ئەو و فریشتەکان لەسەر سنووری دوو زەوی جودا وەستابووین، تەجەبی ئەو شارە لەگەڵ بیاباندا دواھەمین خالی لیکجیابوونەوی ژیان و مردن بوو. دواھەمین پنتی لە یەکجیابوونەوی قوربانییە زیندووێکان بوو لە قوربانییە مردووێکان، هەستەدەکرد من و دالیاش جیگامان ئەو دیوی ئەو بەر بەستانە یە، جیگامان ناو ئەو تاریکییە یە، وەک یەکیەک نە یەوێت لە قەدەری خۆی رابکات، بە هەموو توانای خۆم وە وەک مردووێکان ھاوارمەکردو بەرەو ناو تاریکی رادمەکرد، بەرەو ئەو دیوی ئەو دیوارە سەپرو ئەستورانەیی زولمەت، بۆ یەکەمجار دالیا سیراجەدین منی دەبینی، بۆ یەکەمجار من خۆم دەدا بەو دیوارەدا و وەک یەکیەک بەر سنووری خەونەکانی خۆی بکەوێت، دەکەوتم. لەو ساتەدا دالیا ھەلیدەگرتم و بەسەر سامییە وە دەپرسی: خودای گەرە، خالیقی بەھەشت و دۆزەخ، خاوەنی ئەردو ئاسمان، تۆ چیدەکەیت لێرە؟ ئەو یەکەمجار بوو دالیا خەبەری بییتە وەو من بییتە.

کتیبہ سیہم

(به حيكايه تي عه لي شه ره فيار)

ئەسپە سىپپىھەكان

بەشى يەكەم

لېرەوۋە دووبارە من «ئەلى شەرەفيار» چىرۆكەكە لە جەلادەتى كۆتر
وەرەگرمەوۋە. ھەستدەكەم ئەو بەشانەى كە دواتر جەلادەت لە كىتپەكەى
خۇيدا لەسەر ژيانى خۇى لە شارى سۆزانىيەكاندا نوسىويىتى، پەرن لە
خولياكانى يادەوۋەرىيەكى ماندوو، تا تەواوى ساتە ھەلھاتوۋەكانى خۇى
دووبارە بدۆزىتەوۋە، پەرن لە خواستى زىندووكردەنەوۋەى ھەموو ئەو
پۇژانەى كە بەپىى تېرۋانىنى جەلادەت سەرھەتاي تىگەيشتنى ئەو بوون
لە تەواوى ئەو ھىماو شفرە سەيرانەى ژيانىان كۆنترۆلكردوۋە. پىموايە
ھىندەى بەسەرھەتى ونبوونىكى گەرەيە كە يەكىكى ونبوو خۇى بۇ خۇى
دەگىرپىتەوۋە، گىرپانەوۋەى چىرۆكىك نىيە كە بشىت مروف بىكاتە پۇمانىك.
بەسەرھەتى كەسىك كە لە گىرپانەوۋەكەيدا مەبەستىتى ھەموو ئەو كەلپنە
تارىكانەى ناو يادەوۋەرىسى خۇى دابخات كە تىپەپىنى پۇژ و ھەفتەو مانگە
غەمبارەكان دروستيانكردوۋە.

مەبەستى جەلادەتى كۆتر لە گىرپانەوۋەكانى بە دواداچوونى سات سات دواى
ساتى ژيانى خۇيەتى، تىرپامانە لە پەفتارە سەيرەكانى خۇى لە پرتەقالى
سىپپىدا، يادەھىتانەوۋەى بەردەوامى درۆ و رامان و غەمەكانىتى. ناىنىت
ئەوھمان لە يادبچىت كە جەلادەتى كۆتر ژيانى خۇى ۋەك گولدانىكى شكاو

تەماشادەكات، كە ھىناوېتى بۇ من پىكەوۋە پارچەكانى بىننەوۋە بە يەكەوۋە، ئەو مەبەستى نىيە دواجار ئەو گولدانە شكاوۋە كە ئىمە پىكەوۋە دەينىنەوۋە بە يەكەوۋە لە چى دەچىت، جوانە يان ناشىرىن؟ ئەو دواجار بۇ روخسارى خۇى دەگەرا، ئەو بەلايەوۋە گرنگ بوو بەر لە رۇيشتنى، گولدانەكە بگرىت بە دەستىيەوۋە وە بلىت، ئەمە من بووم، ئەمە غونچەكانى عومرمەو ئەمە پشكوكانى، ئەمە گولەكانىتى و ئەمە درزەكانىتى، ئەمە ئەو نىگارە روكەشانەيە كە چاو فرىودەدات و نەخشى روكارى سەر گولدانەكەيە، ئەمەش ئەو نەخشە نەينى و سەيرانەيە كە شكان و درزى يەك لە دواى يەك لە بنەوۋە، لە ديوى ناوۋە گولدانەكەدا دروستيانكردوۋە.

من رام و ابو، ئىمە دواجار گولدانىكى قەشەنگمان پىويستە، گرنگ نىيە دووبارە ھەمان گولدانى شكاو لەسەر نەخشەو چۇنىتى يەكەمجارى خۇى دروستبەكەينەوۋە، بەلكو دەبىت دانانى پارچەكان ملكەچى جوانىيەكى تاييەتى بن. ئەو خۇى مۆسقىاربوو، من ماوۋەيەكى درىژ باسى مۆسقىاي ناوۋەكى تىكستەكانم بۇكرد، باسى پەيوەندى و كىمىاي نەينى نىوان رستەكان و بەشەكان و وىنەكان، بەلام ئەو تىنەدەگەيشت ماناي چى چىرۇكىك لە ناوۋە مۆسقىاو كىمىاي نەينى ھەبىت، ئەو تەنيا ھەقىقەتى مەبەست بوو، ھەقىقەت بىئەوۋەي بە مەوشورى ھىچ جوانىيەكدا تىبەپرىت. من و ئەو ماوۋەيەكى درىژ لەسەر پەيوەندى نىوان ھەقىقەت و جوانى قسەمانكرد، من رام و ابو لە ھونەردا ھەموو ھەقىقەتەك دەبىت جوان بىت، ھەقىقەت لە ھونەردا وەك ھەقىقەت نىيە لە ژياندا، لە ژياندا ھەقىقەت تال، غەمبزوین، زامئەنگىزە، زۆر جار ناشىرىن و كوشندەيە، بەلام لە ھونەردا شتە ناشىرىنەكانىش دەبىت بە جوانى دەرکەون. دزىۋى لە ھونەردا دەبىت بە ستايلىكى ئىستاتىكى بنوسرىتەوۋە. مرقۇف لە ھونەردا ناتوانىت گولدانەكە وەكو خۇى بىننەوۋە بە يەكەوۋە، گولدانەكە وەكو خۇى گرنگ نىيە، بەلكو گرنگە گولدانىكى نوپى قەشەنگ دروستبەكەين كە بەشىك لە روخسارى

گولدانە ئەسلىيەكەى تىدايىت و لە ھەمان كاتيشدا بە جۆرىك قەشەنگ بىت، نرخیكى نەمرى بداتى، من پىمدەگووت: ئەو ەى وادەكات كارىك نەمر بىت، ھەقىقەت نىيە بەلكو جوانىيە. كتیبەكان لە بەرئەو ە نەبوونەتە كتیى نەمر چونكە ھەقىقەتیان پىيە، بەلكو چونكە جوانن، تابلۇكان زۆربەیان دوورن لە پەنگ و پوخسارى راستىيەو ە بەلام جوانى دەیانكاتە كارى نەمر.

ھەستمدەكرد ئەو دلىيايە لە جوانىيەكانى خۆى... شتىكى سەیر لە ناو ەو ە ئاسوودەگىيەكى پىتەخشی بوو، ھىزى ئەو ەى پىدابوو تىبكات لە جىھانى ئەودا ھەقىقەت و جوانى بە جۆرىك تىكە لاوبوون لە یەكدى جىاناکرىنەو ە، جارىك بە منى گووت: شەرەفىار، جوانى چىيە؟ ئەویش ھەر ھەقىقەتە، ھەقىقەتیش چىيە؟ ئەویش ھەر جوانىيە. تىزمىكى ھەلسەفى بوو ئەو بىئاگا لە ھەموو قوتابخانەكانى ھەلسەفە لە قولایى ئەزموونى خۆیەو ە پىنگەىشتبوو. ئەو ھەمیشە لەو ە تورەدەبوو كە دەمگووت، من بەلامەو ە گرنگ نىيە ئەم چىرۆكە راست بىت یاخود ھەلە، ئەو ەم بەلاو ە گرنگە تىكستىك بنوسم درىزترین كات بژى و بمىنىتەو ە. ئەو ەتەواو جەلادەتى كۆترى ناپەھەتدەكرد، بەتایبەت خۆى كەسىك بوو بەدرىزایى ژىانى لە ژىر گوماندا بوو. ئەو پىى وانەبوو ئەو مەیلە قولەى بۆ ھەتتازىاو درۆكردن مانای ئەو ە بىت كە راستگۆ نىيە، بە پىچەوانەو ە كە بەرابەرم دادەنىشت، كە قاچى دەخستە سەر قاچى و قسەكانى بۆ دەگىرامەو ە، ھىند راستگۆيانە قسەیدەكرد، ھەرف بە ھەرف باو ەرى بە ھەموو شتىكى خۆى بوو. من ھەتا جارىكىش ھەستمنەكرد كە درۆ دەكات، ئەو خۆى بە وردى ئەو جىگایانەى ژىانى خۆى لە یادبوو كە تىايدا درۆىكردو ە. دۆنكىشۆتىك نەبوو راستى و درۆ لەیەكتر جىانەكاتەو ە، بە پىچەوانەو ە كەسىك بوو تەواو دەیزانى لە چ كاتىكدا راستگۆ بوو ەو لە چ كاتىكى دىكەدا درۆزن بوو ە... بە پىچەوانەى زۆر لە ئىمەو ە كە باو ەر بە درۆكانى خۇمان دەكەین، ئەو بەغەمەو ە سەرى بادەداو دەىگووت، ئاغا ئەو ە رۆژە درۆزنىكى رەزاقورس

بووم. كە پىمگوت لىرەوۋە من دەبمەوۋە بە حىكايەتخوانى چىرۆكەكە، بە غەمگىنىيەوۋە گووتى: لە بىرت نەچىت ئەمە كىتپى منە نەوۋەك ھى تۆ، ناوى منى لەسەر دەبىت، ھەموو لاپەرەكانى باسى من دەكەن، من تەنيا پالەوانى ئەم چىرۆكەم، ئەمە لەو چىرۆكانە نىيە كە زياد لە قارەمانىكى ھەبىت، من يەكەم و دواھەمىن قارەمانى ئەم چىرۆكەم، كە من قسەم نەما ئىدى ئەم كىتپە تەواو دەبىت، تامن قسەم ھەبىت ئەم كىتپە بەردەوامە. من پالەوانى تاك و تەنياى ئەم حىكايەتەم، ھەموو شتىكى ترى دونيا لە پەراويزى مندا ھەيە و دەژى، ھەتا مېژووش، ھەتا جوانىيەكان و جەنگەكانىش، ھەموويان بە ھۆى منەوۋە لەم حىكايەتەدا جىگايان دەبىتەوۋە، من جەلادەتى كوتر، منم خاۋەنى ئەم موعجىزەيە، پاشان ۋەك دەبىنى من زىندووم، بەوۋەدا بەرابەرى تۆ دادەنىشم و ھوشيارى تەواوم ھەيە ھەموو شتىكت بۆ بگىرەوۋە، كەواتە ھىشتا نەمردووم، ئەوۋەش مافى ئەوۋەم دەداتى، بزانم تۆ چى بە ناوى منەوۋە دەنوسىت. ئەوۋەى نوسەرىكى باشىت، لە من چاكتەر رىستە دادەرىژىت و وشە دەدۆزىتەوۋە مافى ئەوۋەت ناداتى، يارى بە ھىچ حەرفىكى ئەم حىكايەتە بگەيت، چونكە دواجار ئەم چىرۆكە لە بەرگەوۋە تا دواھەمىن لاپەرە لەسەر ژيانى من قسەدەكات و لەدەورى تەمەنى من دەسورپىتەوۋە.

من ھەر بەشىكم بنوسىايە چەندجارتىك دەيخويتندەوۋە، تىبىنىيەكانى لەسەر زمان و پىنكەتاتى رىستەكان تورەيدەكردم، جارىك پىنگووتم: تۆ بۆ مۇسقىقار بەكار دەھىنىت، بۆ لە برى ئەوۋە وشەيەكى كوردى دروستناكەيت، ۋەك مۇسقىقار يان مۇسقىقازان ياخود مۇسقىقازەن. من لەو ساتەدا ۋەك ئەو پەخنەگرانە ھاتە بەرچاوم كە لەو دەورو زەمانەدا بە چاخانەكاندا دەسورپانەوۋە، لە ناو پۆژنامەكاندا تەراتىنئاندىكرد و دونىايان بەو جۆرە تىبىنىيانە سەرقالكردبوو. بە سەبەرەوۋە دەمگوت: لاي من ئەوۋە گرنگ نىيە ئايا ئەم وشەيە كوردىيە يان عەرەبى يان توركى، ئەوۋە گرنگە چەند ماناۋ

بارگەي ستاتيكي ھەلگرتووه، من ئەو وشانە دەزانم بەلام مۇسيقار لەسەر زاری من خۆشتر، پەرماناترە، ئاھەزناکەم وەک ناسیونالیستیکی تەسکبیر سەیری زمان بەکەیت، تۆ پیتەبلی گەر توانیشت مۇسيقار بەکەیتە کوردی، ئەي مۇسیقا خۆی چۆن دەکەیت بە کوردی، گەر تۆ راستگۆیت مۇسیقارم بۆ مەکەرە کوردی، بەلکو مۇسیقارم بۆبکەرە کوردی... ھا گوینگرە دواچار گەر پۆژیک ئەو کتیبە دەرچیت خەلک پەرخنە لە من دەگرن... سەد کەس ھەن لەم سەرەو سەری دونیادا، لەسەر ئەم کاسیبیە دەژین، کە کاسیبی نوسەرە پیتەھرەکانە، پتویست ناکات تۆ سەری خۆت بەو ھوہ پیتشینیت.

دەمزانی ھەندیچار تەنیا بۆ ئازاردانی من ئەو قسانەدەکات، ھەر کاتیک بمزانیبایە دەیەویت ئازاری من بدات پەق و پیتەزەیی وەلامدەدایەو، بەلام ئەویش لە شتەکانی تردا پەق و پیتەحمانە پەفتاریدەکرد. بەلایەو ھەرگرنک بوو ئەو ھەي من دەینوسم وەک ئەو ھەي خۆی دەینوسیت لە سەدا سەد حەقیقەت بیت، زۆرجار لەسەر بۆچوونە سەیرەکانی لەسەر حەقیقەت دەبوو بە شەرمان، من سووربووم لەسەر ئەو ھەي شتیک نییە ناوی حەقیقەتی سەد دەر سەد بیت، ئەو سوور بوو لەسەر ئەو ھەي کە بۆ ھەموو مرفۆئیک شتیک ھەيە ناوی حەقیقەتی سەد دەر سەدە. دەیکووت: لەوانیە ئەو ھەي لای من حەقیقەتی سەد دەر سەدە لای تۆ حەقیقەت نەبیت، بەلام دواچار ئەو ھیچ لەو ناکۆریت کە لای من ئەو حەقیقەت و تەنیا حەقیقەت و دوا حەقیقەتە.

لە ھەر شتیک زیاتر ترسی لەو ھوہ بوو، چیرۆکەکەي وەک فەنتازیا، وەک ئەدەب، وەک پۆمان تەماشابکریت، ئەو پیتوایوو کە ئەو مێژوو دەنوسیتەو، بەلام من پیتوایوو ئیمە ئەدەب دەنوسین، کیشەیکە لەسەرەتاوہ تا کۆتایی لە نیوان من و ئەو ھەدا بە ھەلواسراوی مایەو.

ئەو شەوۋە كە جەلادەتى كۆتر و دالىا سىراجەدىن پىكەوۋە لەسەر سنوورى نىوان شارى تەپوتۆزە زەردەكان و بىبابانەكانى مردن تارمايىە سەيرو پىر ھاوارەكانىان بىنى، بىئەوۋە شتىكى ئەوتۆ لەگەل يەكدە بلىن گەرانەوۋە بۆ پرتەقالى سېى.

ئەو ھەفتەيە ھەموو شەويك دالىا دىتە خواری، زۆربەى شەوان كراسىكى سېى و ھىلەكىكى شىنى لەبەردايە، شتىك لە مەستى و پەشۇكان لە نىگایدايە، ۋەك يەكىك بە پىگادا دەروات كە دەزانىت توفانىكى ترسناك لە پىئشەمىيەتى و ناشتوانىت بەگەپىتەوۋە بۆ دواوۋە. دىت و لەسالۇنەكەدا تارمايىەكى سېى دەبىنىت، باوۋەش بەو تارمايىەدا دەكات، لە فرىشتەيەك دەچىت نامىزى كرەبىت بە ھەورىكدا تا نەكەۋىتەخواری. ھاواری تارمايىەكەو تلانەوۋە ئازارەكانى دەيخاتە گریان دواچار تارمايىەكە لە ناو زولمەتدا وندەبىت و دالىا ۋەك شىت بە شەقامىكى پىر ئەستىزەدا دواى دەكەۋىت، ئەو تارمايىە ۋەك شەپۇلىكى گەورەى تارىكى بىفپىنىت لە زولمەتدا وندەبىت و ئەو بەرەو كوتايى ئەو شەوۋە ئەنگوستەچاۋە دواى دەكەۋىت. دەگاتە كوتايى ئەو شەقامەى مردن لە زىندەكى جىادەكاتەوۋە. لەويادا دەوۋەستىت و جەلادەتىش لە دوايەوۋە دەوۋەستىت... ھەمىشە جەلادەت بە دوايەوۋەيەتى، لەسەر سنوورى ئەو شارەدا پىكەوۋە دەوۋەستن و ۋەك دوو شاھىدى بىدەنگ تەماشای ئەوانە دەكەن كە لە بەردەمىاندا زىندەبەچال دەكرىن. ھەزاران رۆج كە بە بىباباندا رادەكەن و لە سەر ئەو سنوورەدا كە زىان لە مردن جىادەكاتەوۋە دەوۋەستن، لەو دىو تەلبەندەكانى تارىكىيەوۋە دەست بۆ فرىادەرسىكى نادىار رادەكىشن كە لە ھىچ دەرگايەكەوۋە ناتوانىت بىتە ژوورى، ناتوانىت دەستى بىانگاتى و رزگاربانىكات.

ھەموو شەويك ئەم دىمەنە دووبارەدەبىتەوۋە، ھەموو شەويك ئەو مەحشەرە دەبىنن، دەست لەو كوتايىە ترسناكەى دونيا دەدەن، بىبابان

له هموو لایه که وه وینه کانی خوی دهه نیت و له به رده میاندا دهیکاته وه، وهک شه وهی زه مین نه ندازه و قانونه کانی خوی بگوریت بؤ شه وهی شه وان شتیک بینن که هیچ که سیک له سهر شه م شهستیزه یه نایبیت. جه لادته دلنایه تارمایی شهرزه و غمگینی باسمى جه زائیری دیت بؤ شه وهی شتیک ترسناکیان نیشان دات. شه دهیان هیتته به رده م شه سهرایه و خوی له زوله تدا ونده کات. به لام شه ویک تارمایی باسمى جه زائیری ونده بیت و ئیدی ناگه ریتته وه، چه نده ها شه دالیا چاوه پروانده کات و شه تارماییه نایهت، له و شه وانی دریزی چاوه پروانی و دو دلی و ترسانده دا، همیشه جه لادته له سوچیکي شه هوله دا له تاریکیدا داده نیشیت و تماشای دالیا ده کات، سهرنجی ترس و گریان و دو دلییه سهره کانی ده دات. پرسیاریک مرؤف همیشه له خوی ده کات شه وهیه: به راست دالیا له و شه وانده دا، هیچ ناگایه کی له جه لادته کی کوتر نه بووه، کاتیک له ناو کورسییه کاند، له ناو بونی شه رابی پڑاو و سوتوی جگهره و پاشماوهی مؤسیقای سه مادا داده نیشیت؟ به راست نه یزانیوه له تاریکی شه هوله دا همیشه و همیشه دوو چاوی عاشق له تاریکیدا سهریان کردوه؟ نه یزانیوه که جه لادته له سوچیکدا وهک چاوه پروانی هله اتنی موعجزیه ک بیت تماشایده کات؟ دالیا هموو شه ویک به کوچه کانی شه و شاره زهرده دا به ره و سنووری نیوان مردن و ژیان، هاوار و بیده نگی، خوین و فه رامؤشی راده کات.

ههفته یهک دواتر پوژتیک جه لادته له ده رگای ژووره که ی دالیا سیرا جه دین ده دات، تا شه و پوژه جه لادته ژووره که ی دالیای نه بینوه، چه ند جار ویستوتیتی بچیته ژووری، دالیا همیشه به هر به هانه یه ک بیت رینگای لنگر توه، به لام شه و پوژه دوی ههفته یهک له پیکه وه ژیانی بیده نگ، دوی شه وهی هموو شه ویک پیکه وه له و دیو شورایه کی نه نیشیه وه تماشای یه کتیک له سه برترین دیمه نه کانی قیامت ده کن، نه نیشیه کان قوولترو سه برتر پیکه وه گرئیانده دات، ئیتر کاتی شه هاتبوو پیکه وه دانیشن و

بدوین. دیمه‌نه‌کان له خه‌یال و نیگای هه‌ردووکیان دهرنه‌ده‌چوو، دیمه‌نی خاکیکی ناکۆتای لم که ده‌سته به دواى ده‌سته هه‌زاران گیانله‌به‌ری خویناوی له هه‌ناوی خۆیدا ده‌شارده‌وه، هه‌زاران بالنده و په‌پوله، هه‌زاران مانگی سه‌یر سه‌یر که به‌سه‌ر قیامه‌تا دهره‌وشانه‌وه، مانگ که ده‌که‌وتن و له‌گه‌ل مردوو‌ه‌کاندا نغزۆده‌بوون، مانگ که دواى خنکانیش بۆ ماوه‌یه‌کی دریز له ژیر له‌که‌نه‌وه پۆشنبوون و ده‌سووتان. ئه‌ستیره که وه‌ک گرکانی بچوک له ناوه‌پراستی بیاباندا ده‌ته‌قینه‌وه و خامۆشده‌بوون. دالیا وجه‌لا‌ده‌ت ده‌یانقوانی خه‌ونی قوربانیه‌کان ببینن، هیواکانیان که وه‌ک هاواریکی پروناک به ناو زوله‌تا ده‌کشان، هه‌ندیکیان به بیده‌نگی و سه‌بره‌وه ده‌مردن، هیچیان نه‌ده‌کرد، ده‌چوونه سه‌ر ئه‌ژنۆو سه‌یری خودایان ده‌کردو ده‌مردن، به‌لام هه‌موو پۆچه‌کان مۆسیقایه‌کی سیراوی و غه‌مناکیان لیه‌له‌ده‌ستا. هه‌ندیکیان وه‌ک شه‌ر له‌گه‌ل ئاسماندا بکه‌ن له‌که‌انیان هه‌له‌ده‌گرت و ده‌یانگرته ئاسمان، ئه‌و لمانه‌ی ده‌بوونه توژیکی زیترین و بیه‌وده «با» به‌سه‌ر زه‌ویدا په‌خشیده‌کردنه‌وه، هه‌ندیک له مردوو‌ه‌کان ده‌چوونه ژیر لم و به‌کاری هه‌زیکی ئه‌فسوناوی ده‌هاتنه‌وه سه‌ره‌وه، له نێوان هه‌موو داچوون و سه‌رکه‌وتنه‌وه‌یه‌که‌دا ناله‌یه‌کی ترسناکیان لیده‌هات، وه‌ک هاواری یه‌کیک به‌ناه‌ق بینیرن بۆ دۆزه‌خ. له ناو تارماییه‌کاندا هه‌زاران مندال هه‌بوو، هه‌ندیک له منداله‌کان به‌ده‌م سه‌ماکردنه‌وه ده‌مردن، سه‌مایانده‌کردو زه‌وی وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌یه‌ویت ئازاریانبدات له‌سه‌ره‌خۆ قووتیده‌دان، هه‌ندیک له مردوو‌ه‌کان به‌کۆمه‌ل ده‌ستی یه‌کدیان ده‌گرت و گۆرانیان ده‌گوت، تا زیاتر تیکه‌لی زه‌وی ببوونایه زیاتر ده‌نگیان به‌رزده‌کرده‌وه، سه‌دای گۆرانیه‌کانیان شته‌کانی پروناکتر ده‌کرده‌وه، که ده‌مردن سیمایان پروناک و عاشقانه بوو، هه‌ندیکیان به‌جۆریک باوه‌شیان به‌یه‌که‌دا ده‌کرد به‌ر له‌وه‌ی زه‌وی قووتیانبدات له ناو یه‌که‌دا ده‌توانه‌وه، هه‌ندیکیان کۆتری سپیپان پێبوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیان‌ه‌ویت ئاشتییه‌کی ئه‌به‌دی له‌گه‌ل مردندا ببه‌ستن، یان

له و سه‌حرا نا‌کورتایه‌ی مردنه‌وه هه‌والیکی پیا‌بئیرنه‌وه، هه‌میشه به‌ر له‌وه‌ی زه‌وی بیانبات کۆتره‌کانیان به‌ره‌و ئاسمانیکی قوول و بیین ئازاده‌کرد، هه‌ندی‌ک له‌ بالنده‌کان ده‌کوژران و ده‌که‌وتنه‌وه سه‌ر زه‌وی هه‌ندی‌کیشیان ده‌فرین و له‌ قوولایی ئاسماندا ونده‌بوون. بایه‌کی باکووری جامانه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ مردووه‌کانی به‌ره‌و جیگایه‌کی نادیار له‌ سه‌حرادا ده‌رفاند، هه‌ندی‌ک له‌ ژنه‌کان به‌ر له‌ مردن له‌چکه‌ خویناوییه‌کانیان ده‌کرده‌وه و به‌ره‌لای هه‌وایان ده‌کرد، سه‌رپۆش و له‌چکه‌کان هه‌ندی‌جار به‌ جوړیکی ئه‌فسوناوی سه‌رده‌که‌وته سه‌ری وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ هه‌موو زه‌ویدا پوه‌و شارو ولات و کیشوهری تر سه‌فه‌ربکه‌ن، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر پوو‌بارو دارستان و زه‌ریاکاندا پڕۆن و له‌ هه‌موو جیگایه‌ک تنوکیکی خوین جیبه‌ئیلن. هه‌ندیکی دی له‌ قوربانییه‌کان به‌ جوړیکی سه‌یر ده‌ستیان ده‌خسته‌ خوینی خۆیانه‌وه‌و به‌ر له‌ مردن هه‌ندی شتیان له‌سه‌ر زه‌وی ده‌نوسی، هه‌ندیکیان ناوو ناو‌نیشانیان جیده‌هیشت، هه‌ندیکیان نیگاری سه‌یریان په‌سمده‌کرد، هه‌ندیکیان ته‌نیا ده‌ستیکی خویناویان به‌زه‌وی ده‌سپری و ده‌پۆشتن. به‌لام هه‌میشه با به‌سه‌ر له‌هه‌کاندا ده‌هات و ده‌نک ده‌نک ئه‌و ناو و نیشانانه‌ی ده‌کرده‌ تۆزو به‌ بیاباندا په‌خشیده‌کرده‌وه. به‌لام ئه‌و موسیقا ئاسمانیه‌ ون نه‌ده‌بوو، مردووه‌کان ده‌مردن و ئه‌و موسیقایه‌ به‌ سه‌حرادا به‌ره‌و ئاوه‌دانییه‌ دوورو نادیاره‌کان تیده‌په‌ری، به‌ ئاراسته‌ی پوو‌باره‌ دووره‌کان ده‌پۆشت و له‌ ئاسۆکاندا زرینگه‌یه‌کی غه‌مگینی جیده‌هیشت، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌ویت بچیت بۆ مه‌له‌کووت، یاخود ببیته‌ هه‌ور، یان به‌ ته‌رزی دوکله‌ی دوا‌ی خه‌راباتی جه‌نگیک تیکه‌ل به‌ ئیقایه‌ی با ببیت، په‌خشبوونه‌وه‌یه‌کی شه‌پۆلایی به‌سه‌ر مردووه‌کان و بیاباندا په‌خشیده‌بووه‌وه، وه‌ک شه‌نبایه‌کی سیحراوی به‌ره‌و لای دالیاو جه‌لاده‌ت ده‌هات، یاری به‌ قژیان ده‌کرد، ده‌چووه‌ ناو خوینیانه‌وه، ده‌چووه‌ ژیر کراسه‌کانیانه‌وه‌و گه‌مه‌ی به‌ پۆحیان ده‌کرد، له‌ جه‌سته‌یاندا ده‌نگیده‌دایه‌وه، به‌ خوینیانه‌وه‌ ده‌نوساو به‌ ئارامی

بەرەو ناو دەھلیزە تارىك و ئەبەدىيەكانى يادەۋەرىيان شۆردەبوۋە. ھەموو شەۋىك ئەو دىمەنانە دووبارەدەبوۋنەۋە، ھەموو شەۋىك جەلادەت دەيوۋىست خۇى فرېداتە تارىكپىيەۋەو بگاتە مردوۋەكان، بەلام لە تارىكى بەۋلاۋە نەدەگەيشتە ھىچ شۇئىنكى دىكە. ھەمىشە بەربەستە ئەستورەكانى تارىكى بەريان لىدەگرت و وايان لىدەكرد لە بازنىكى بۇشدا بەدەۋرى دىمەنى ھەزاران تارمايىدا بسورپىتەۋە. بەلام شتىك لە ناۋەۋە پىئىدەگوت تۆ لە بىباباندا ونەبوۋىت، تۆ لە خەيالە پىر مۆتەكەو ترسەكانى داليا سىراجەدېندا ونبوۋىت كە لە كوچەو تخبى ئەم شارەدا بەدۋاى لاشەى خۇشەۋىستىكى ناكامدا دەگەرپىت، كچىك كە خەۋتتى زۆر لەگەل جەلادەكاندا... تەماشاي دووردرىزى لم... ھەستىكى خۇئىن بە گوناھ... خۇئىندنەۋەى بىۋچانى ئەدەب... ئابروۋچوۋنىكى ئەزەلى توۋشى وپىنەۋ ھەلوەسەى سامناكيان كىردبوو. جەلادەت نەيدەزانى ئاخۇ ئەو لە ناو جوگرافىاي ئەو شارەدا دەگەرپىت ياخود تەنيا لە ناو كوچەيك لە كوچەى ترسەكانى داليا سىراجەدېندا؟

ھەموو شەۋىك داليا جەلادەتى ماندوۋى ھەلدەگرت و لىئىدەپرسى :
خوداى گەۋرە، پىغەمبەرى گەۋرە، تۆ چىدەكەيت لىرە؟

ھەموو شەۋىك ھەمان پرسىارو ھەمان دىمەن دووبارە دەبوۋەۋە. ھەموو شەۋىك داليا پىئىدەگوت: تۆ نابىئىت بىئىت بۆ ئىرە، تۆ لەۋە مندالتىرە لە ئىستائە ئەم ھەموو مردنە بىئىت. تىگەيشتى... تىگەيشتى، تۆ دۋاى ئەۋەى مۇسقاۋەى خۆت تەۋاۋدەكەيت دەبىئىت بچىتە ژوورەكەى خۆتەۋە و بە ئارامى سەربخەيتە سەر سەرىنەكەت و بنوۋىت، تىدەگەيت، تىتاگەم تۆ بۆ ۋادەكەيت، خودايە تۆ چەند ئەزىتم دەدەيت، تۆ دەبىئىت بە كوچەو كۆلانەكانى ئەم شارەدا نەگەرپىت، تىگەيشتى... نابىئىت شەۋ درەنگ بەم شارەدا بگەرپىت. تۆ لەۋە مندالتىرە سەپرى ئەم شتانە بگەيت.

داليا وهك ئه وهى له بازنه يه كى خاليدا بسورپتته وه، وهك ئه وهى شهو دواى شهو ديمه نه كونه كانى له يادچوويته وه، ئه و قسانه ي دووباره ده كرده وه.

ئهو رۆژه كه جه لادته چووه به رده رگاي ژووره كه ي داليا چاوه پوانى ئه وه نه بوو ئاسان بيكاته ژوورئ، به لام وهك شتىكى ترسناك له نيوانياندا گوراپيت، داليا به هيمنى ده رگاكه ي كرده وه و ته ماشاي نيكا ويل و غه مگينه كانى جه لادته ي كردو گووتى: جه لادته ي نوقل، وه ره ژوورئ. پۆخى من، خودايه كيان بؤنت چهند خۆشه.

ژووره كه ي داليا، له هه موو شتىك ده چوو له ژوورى سۆزانبيه ك نه بيت، به شى هه ره زۆرى ژووره كه دۆلابى پر كتيب بوو، سه دان كتيبى ئينگليزى كه به جۆرىكى سه ير و ئه ندازه يى ريكخرابوون، ديواره كان پرپوون له وينه ي گه نجىكى قز ره ش به جووتىك چاوى غه مگينه وه، جه لادته دلنيا بوو كه ئه و كورپه هه مان ئه و پۆحه ته نياو ئازارچيزه يه كه شه وانه له سالۆنه كدا سيبه ره غه مگين و برينداره كه ي ده بينى. جه لادته به هيمنى چووه پيشده م يه كىك له وينه گه و ره كان و به ده نكىكى غه مگين پرسى: داليا، ئه مه باسمى جه زائيريه، ئه و كورپه ي تو شيتى بوويت، وانبيه، خانم ئه مه ئه و نبيه؟

داليا بيته وهى پيرسيت: تو له كوئى باسم ده ناسيت؟ به ئه سپيائى گووتى: به لئى، دلئى من، ئه مه باسمه، ئه و كورپه يه كه من شيتى بووم و تا كوتاييش هه ر شيتى ده بم... تا مردن... تا دواى مردن... تا ئه به د.

ئهو رۆژه جه لادته ئاره زوويه كى نبيه له سه ر ژيانى داليا قسه بكات، ده يه ويت تيبكات ئه و ديمه نانه چيين كه شه وان پيكه وه ده بينن، ده ستى داليا ده گريت و ده لئيت: ئه ي جوانترين خانمى دونيا، پيمبلى من و تو شه وانه چى ده بينن... چى؟ ئه و تارمايانه چيين؟ ئه و پنده شته به رينانه ي مردن چيين؟ ئه و لاشه و خوين و هاوارانه له كوئوه دئن؟

داليا ده ستى ده گريت و له سه ر كورسيه يه كى چكۆلانه ي ژووره كه ي

دایده‌نیشینیت و ده‌لایت: ده‌زانم، گولی من ده‌زانم تو تا ده‌مریت ئه وه دیمه‌نانهت له یاد ناچیته‌وه، تو بهم هه‌موو مندالی و پاکیبه‌ی خۆته‌وه ناییت شتی وا ببینیت بهم هه‌موو بۆنه خۆش و جوانیبه‌وه، خوای گه‌وره، جاریک به‌وه هه‌موو برینه‌وه دینته لام و جاریکی تریش مه‌حکومی سه‌یری ئه‌و قات و قرانه گه‌وره‌یه بکه‌یت. من چیت لیتکه‌م؟

ده‌ست به‌سه‌ری جه‌لاده‌تا ده‌هینیت و ده‌لایت: گوئیگره ده‌که‌ی من، گوئیگره، سویندم بۆ بخۆ که پیمگوتی خۆت شیت نه‌که‌یت، تینگه‌یشتی، نازانم له‌وه ناچیت تیمبگه‌یت، خودای گه‌وره. جه‌لاده‌ت گوئیگره، من هه‌موو شتیکت له‌سه‌ره‌تاوه بۆ باسه‌ده‌که‌م، له‌وانه‌یه نه‌توانم وه‌لامی هه‌ندئ پرسیارت بده‌مه‌وه، چونکه من خۆشم وه‌لامیان نازانم، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا باش گوئیگره، ئه‌وه‌ی من و تو ده‌ببینین خه‌یال نییه، ده‌ییت تینگه‌یت، من و تو تارمایی و ئه‌و شتانه نابینین. من و تو له‌وه سه‌حرایه‌دا شتیکتی راسته‌قینه ده‌ببینین، به‌کیک هه‌یه، له زه‌وی بیت یاخود له ئاسمان، له‌م دونیا بیت یاخود له‌وه دونیا ده‌یه‌ویت من و تو ببین به‌شاهیدی شتیکتی گه‌وره. له‌وانه‌یه من و تو نه‌مانه‌ویت، نه من ئه‌وه کچه‌م شایسته‌ی ئه‌وه‌م بيم به‌شاهیدی شتی وا، نه مندالیکتی وه‌ک تۆش ده‌بیت شتی وا ببینیت. به‌لام له‌ژياندا شته‌کان هه‌موو دین و ده‌رۆن که‌سیش پرسیارمان پیناکات. قه‌ت مه‌لی نه‌ده‌بووایه من ئه‌م ژيانه بژیم... نه‌ده‌بووایه ئاوام به‌سه‌ر بیت، هه‌میشه خۆش‌حالبه‌که زیندوویت، تو ده‌بیت زیندوویت، ئه‌گه‌ر منیش مردم تو ده‌بیت زیندوویت... سه‌یرمه‌که، ده‌بیت چاوبکه‌ینه‌وه ته‌ماشابکه‌ین، ئا دلی من، من و تو ئیستا یه‌ک شتمان له‌سه‌ره‌که چاوبکه‌ینه‌وه ته‌ماشابکه‌ین، هه‌ر شتیک من و تو ئیستا ده‌ببینین نرخ‌ی خۆی هه‌یه، تینگه، وامه‌زانه من هیچ ناکه‌م، وامه‌زانه. منیش وه‌ک تو ته‌ماشاده‌که‌م و هه‌موو نه‌ینیه‌کان لیزه‌مدا، ئا لیزه‌مدا، یه‌عنی ده‌زانیت له‌کویدا؟ له‌یاده‌وه‌ریمدا ده‌نوسمه‌وه. گوئیگره له‌جنگایه‌کدا که هیچ کامیرایه‌ک نییه وینه‌بگریت، هیچ شتیک نییه

ھاوارەكان تۆمارىكات، جەلادەت لە جۆرە شوپىنكى وە ھاذا تەنيا ناو پۇحى ئىنسانەكان ھەن راستى ھەلگرن، جەلادەت، كۆرە پورە گەمژەكەم گويىگرە، لىرەدا تەنيا پۇحى من و تۆ ھەيە دەبىت ھەموو شتەكان ھەلگرىت، تەنيا چاوى ئىمە، كە بەلگە نەما، ناو پۇحى ئىنسان خۆى دەبىتە بەلگە، ئا دلى من، ھاوارەكانى ناو دلمان دەبن بە بەلگە. خۆمان و ژيانمان دەبين بە بەلگە.

جەلادەت بە تورەبىيەو دەلەت: داليا ئەوانە كىن دەمرن، ئەوانە چىين دەمرن، بۇ دەمرن؟

داليا بە ئەسپايى دەلەت: ئەوانە ئىمەين دەمرىن، كەسى ئىمەن كە ھەموو شەويك دەيانھىننە ئەو بىابانەو دەيانكۆژن، ئەو كوردانەن كە وەك تۆ لە باكورەو دەيانھىنن و لەو دەشتانەدا دەيانكۆژن، گويىگرە، دەبىت ھەموو ھەموومان بمرىن، ھەموو ھەموومان، من دەزانم، لىم مەپرسە چۆن دەزانم، بەلام لە دەمى ھەموويان ئەو قەسەيەم بىستوو، ھەموويان لە ئەفسەرە بچوك و گەرەكانەو تاسەر دەرەجەدارە گچكەكان، جەلادەت ھەموويان ئەو دەزانن، ئەفسەرە زۆر بەرزەكان و سەربازە بچوكەكانىشيان ئەو دەزانن، ئىمە دەبىت بمرىن، دەبىت دەشتەكان و شاخەكان و مانگەكان ھەموو بمرن، دەبىت درەختەكان و زەرياچەكان و مىرگەكان بمرن، دەبىت ھىچ شتىك نەمىنەت، بىت بە زەويەكى خالى، تىدەگەيت، پۇژىك دىت شتىك نامىنەتەو نە مرۇف، نە كىلگەكان، نە بىرەكانى ناو چىاكان، نە فوارەكانى باغچەى گشتى لە شار، نە قەيسەرىيەكان، نە بۆنى بەھارات لە گوزەرى دارووفرۆشەكاندا، نە بۆنى ھەنگوين لە جەنگەلە دوورەكاندا. پۇحى من جەلادەت، ھىچ شتىك نامىنەت، ھىچ شتىك... ھىچ شتىك. بۆنى ئەو عەترە نامىنەت كە لە شارەكانى باكوردا كوران ئىواران دەيدەن لە خۆيان، ئەو مۇسقىايە نامىنەت كە كچان خۆيانى بۇ دەسوتىنن، پەرەسىلكە وىلەكانى ھاوين نامىنن كە ھىندە نزم دەفەن سىنەيان دەدات لە زەوى،

پاییزی شه قامی خهسته‌خانه‌که نامینیت، سه‌هولفرۆشه‌که‌ی هاوینان دهمریت، سه‌رمای ریگای مه‌کته‌ب دهمریت، مانگی خنکاو له فرمیسکی کچاندا دهمریت. ئه‌و کات جه‌لادته که هه‌موو شتیک مرد، من و تو له‌م زه‌وییه‌دا وه‌ک نوینته‌ری نه‌سلیکی له‌ناوچوو دهمینینه‌وه، له‌وانه‌یه ئیستا من و تو یان له‌بیرنه‌بیت، به‌لام که هه‌موو شتیکیان له‌باکوور کوشت، ئه‌وسا من و تو ش ده‌کوژن، له‌به‌رئه‌وه ده‌بیت ئه‌و نیگیانه له‌سه‌رماندا هه‌لگرین و بیر له‌وه‌بکه‌ینه‌وه رۆژیک له‌رۆژان رابکه‌ین بۆ ولاتیکی تر.

جه‌لادته ده‌پیرسی: شاخ دالیا، تو ده‌لینیت چی؟ چ وریته‌یه‌ک ده‌که‌یت؟... تو شیتی یاخود چی؟ ئه‌وه‌ی من و تو به‌شه‌و ده‌بیینین خه‌ویکه‌ پیکه‌وه ده‌بیینین، یان خه‌ویکه‌ تو ده‌بیینیت و له‌به‌رئه‌وه‌ی منیش خۆش‌مه‌ه‌وتیت ده‌توانم بیینم له‌گه‌لتدا. وانیه، خه‌ویکه‌و هه‌ردوو‌کمان ده‌بیینین، من چه‌ندین مانگ له‌کوردستان به‌شاخ و هه‌رده‌کاندا پیاسه‌م‌کردوه، گه‌راوم، مو‌عجیزه‌م ساز‌کردوه، به‌موسیقا مردووم زیندوو‌کردۆته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی ئیستا ده‌بیینم خه‌وه؟ دالیا من ده‌لیم خه‌وه، دلنایام راست نییه.

دالیا سه‌ری باده‌داو ده‌یگه‌وت: نا گولی من خه‌و نییه، من و تو هه‌موو شه‌ویک ده‌چینه‌قهراغی ئه‌م شاره، خۆمان ده‌گه‌ئینه‌نزیکی ئه‌و گۆرستانانه، ئه‌وان هه‌موو ئه‌م بیابانه‌یان کردوه به‌گۆرستان، چوارده‌وری ئه‌م شاره‌و هه‌موو شاره‌کان، ئه‌م بیابانه‌و هه‌موو بیابانه‌کان، قهراغی روبراره‌کان، دامینی چیاکان، ژیر دره‌خته‌کان و ژیر شه‌قامه‌کان. جه‌لادته هه‌ر که‌سیک بتوانیت شه‌وان خۆی بگه‌ئینته‌ قهراغی تاریکی، توانای بیینی ناو جه‌رگه‌ی زوله‌ته‌ی هه‌بیت، هه‌موو شتیک ده‌بیینیت، هه‌موو ئه‌و رۆحانه ده‌بیینیت که من و تو ده‌بیینین.

دالیا ئه‌و رۆژه‌دا ده‌نیشت و به‌هیمنی چیرۆکی خۆی له‌گه‌ل تارماییه‌کاندا بۆ جه‌لادته ده‌گه‌یته‌وه. ئه‌و له‌سه‌قه‌ری درژیدا به‌دوای باسم جه‌زائیریدا، په‌نجه‌ی جه‌نرال و جه‌لاده‌کان به‌سه‌ر له‌شیدا تپه‌رپیوون، ئه‌و په‌نجانیه‌ی

مردن دروستدەكەن، مردن دەنوسنەو، ئازارەكانى لە سەرى پەنجەيانەو، دیتە دەرى، ئەو دەستانەى كە دەيخەنە سەر ھەر جىگايەكى لەشى دالیا لەگەلیدا ئازارى مردوویەك، سىبەرى كوژراویك دەچیتە ژوورى بۆ ناو خوینى، بۆ ناو خەون و مۆتەكەكانى. ئەو بە ھەر كوئیەكدا دەروات لەگەل خۆیدا بۆنى مردووەكان دەھینیتەو، ئەو بۆنەى لە دەستی ئەفسەر و سەربازەكانەو دیتە دەرى و دەچیتە ناو پۆحى. ژەنرالەكان چىرۆكى مردووەكانى بۆ دەگىرنەو. دالیا لە كوچەى شارە دوورەكاندا ئەو مردووانە دەبىنیت، لە شەقامە تارىك و خامۆشەكانى شەودا، لەو كۆلانى تارىكى شارە جياوازەكاندا، لە باغچەى كولىژەكەياندا، لە رىواقە غەمگینەكانى بەشى ئىنگلىزىدا، لەو ئوتومبىلە رەشانەدا كە بە پرتاوە بە شەقامەكاندا دەپۆن، لەژىر سىبەرى درەختەكانى ھاویندا. دیتە بەردەمى، بە خىراىى بە تەنىشتىدا دەپۆن، ئاوردەداتەو دەیانبىنیت. ھەندىجارىش دوايان دەكەویت و لەگەل خۆياندا دەیبەن بۆ جىگای نەینى مردنیا. دالیا لە رىگای ئەو تارمايانەو پىدەباتە سەر دەیان گۆرستانى شارداراوە. ئەو گۆرستانانەى دالیا دەلێت ھەموو جىگاكانى لە خەيال و يادەو ھەرى خۆیدا ھەلگرتووە.

ئەو شەوانەى كە بەرەو تخبى ئەو شارى تەپوتۆزە دەروات، دەزانیت چى پروودەدات، پۆژنامەكان دەخوینیتەو، گوئى لە رادىۆكان دەگریت، قسەى ئەو ئەفسەرەنەى دیتەو ياد كە لە ژوورەكەى ئەودا لە پاشەلە پرووت و دزیوھەكانیانەو پىدەكەنن و باس لە نەینى شەوگارە سەیرەكانى خۆيان دەكەن لە بىاباندا، ئىواران لە پەنجەرەى ژوورەكەى خۆیەو تەماشای ئەو دەريا بىسنوورەى لم دەكات و گوئى لىيە با ھاواری ئەو پۆحانە دەھىنیت كە لە گەردەلوولدا دەلاوینەو... با دەنگى گریانیا دەھىنیت، دەنگى پىي راکردنیا لە ناو لىدا، دەنگى ئەو ماشىتانە دەھىنیت كە گوپى گەورە گەورە دروستدەكەن، گوپ كە بە ئەندازەى گەرووى ئەم

ئەستیرەیه بیت بۆ ھاوار. گوئی لە بیلدۆزەرەکانە لە بیاباندا ئیئەشەدەکن، دەنگی زنجیری ئەو مەکینە گەورانە دەبیسیتیت کە لە ولاتە دوورەکانی مردنەو دەگەرپینەو. گوئی شلەدەکات و دەزانیت لە کوئی ئەو شارەو دەتوانیت بەرەو لای قوربانییەکان بچوات. دەیهوینت بیانبینیت و بیانناسیت، دەیهوینت شوینی گۆرەکان و نەخشە سەخت و دژوارەکانیان لە یادەوهری خۆیدا ھەلکەنیت. دەست دەخاتە سەر دەستی جەلادەت و دەلیت: کوری پوری ئەزیزم، من و تۆ ھەردوو کمان تەنیا شاھیدین، تەنیا شاھید.

* * *

بەدریژایی بەھاری ئەو سالە تا دواى سەرەتاکانی ھاوینیش، دیمەنی تارماییەکان بەردەوامبوو، شەو دواى شەو ژمارەى قوربانییەکان گەورەتر و شیوہى سەماکان بەجۆشتر و سروشتی گۆرانییەکان غەمگینتر دەبوون، جەلادەت و دالیاش وەک دوو پۆج کە شاھیدین لەسەر گوناھیک کە شاھیدیکی دیکەى لەسەر زەوی نییە، لە تخبوی ئەو شارە خەیاڵییەو سەیری شەپۆلی یەک لە دواى یەکی تارماییەکان دەکەن کە شەو دواى شەو دین و سەحرا دەیانخوات و لم دەیانبات و با لە یادیان دەباتەو. لە ھاوینی گەرمی ئەو سالەدا، گەرما گەیشتە ھەندیک ئاستی خەیاڵی، لە ھەندیک جیگادا ھەموو زەریاچەکان بوون بە ھەلم، ھەزارەھا مراوی تینو لە زۆنگاوەکان و ھۆرە غەمگینەکانی باشوورەو پەلاماری ئەو شارانەیان دا کە دەکەوتنە لیواری فورات، ھەندیک باغی خورما بە باغەوانەکانەو ھەر گریانگرت، لە ھەندیک جیگادا ھەندیک شاروچکەى چکۆلە بە تەواوی سەرنشینەکانیانەو ونبوون، ھەندیک بورجی بەرز لە ناكاو بلیسەیان سەند، ھەندیک کەشتی لە دەریادا سووتان. لە بەرەکانی جەنگدا ئیرانیەکان کە کەمتر دەیانتوانی بەرگەى گەرما بگرن پاشەکشییەکی قوولیان بەرەو

ناوه‌وه‌کرد، خۆر له سه‌نگه‌ره‌كاندا هه‌زاره‌های گوشت. جه‌نگ كه‌مه‌كه‌مه له باشووره‌وه به‌ره‌و باكوور سه‌رکه‌وت، توپی سه‌یرسه‌یری ئاگر له ئاسمانی هه‌ندئ شویندا ده‌رکه‌وتن، له هه‌ندئ كیلگه‌و ئاوه‌دانیدا چه‌نده‌ها فریشته به بالی وه‌ك مه‌شخه‌له‌وه بینران، له بیابانه‌كانه‌وه گه‌رما هه‌زاره‌ها چه‌شنه‌جانه‌وه‌ری به‌ره‌و شاره‌كان راونا، له هه‌ندئ شویندا لمیکی ئاگرین و تواوه به‌ره‌و ناو مال و كوچه‌كان هه‌ژه‌یكرد، با بۆنی هه‌ندیک ژه‌هری له شاره‌ دووره‌كانه‌وه به‌ره‌و ناوه‌وه گێپایه‌وه‌و مروّقه‌كان له سه‌رتاسه‌ری ولاتدا ده‌بایه هه‌وای كوشنده هه‌لمژن، بازاره‌كان پهبوون له میوه‌ی په‌ش، كوچه‌كان پهبوون له‌و تارماییانه‌ی كه نه‌یاندته‌وانی هه‌ریمی مردن و ژیان له یه‌كدی جیابكه‌نه‌وه.

ئهو به‌هه‌اره‌ دالیا سیراجه‌دین، به‌ گشتی سه‌رقالی خویندن بوو، گه‌ر ئهو په‌یوه‌ندییه سه‌یرانه‌ی نه‌بایه كه ده‌یبه‌ستیتته‌وه به‌ پرته‌قالی سه‌پییه‌وه ده‌شیا ژووره‌كه‌ی خوشی چۆلبكات و به‌ ته‌واوه‌تی بگه‌ریتته‌وه بۆ پایته‌خت، به‌لام شتیك پالی پێوه‌ده‌نا به‌رده‌وام ئاگای له جه‌لادته‌ بیت، كه هه‌میشه له ژیره‌وه‌ تكای له هه‌موو مؤسیقاره‌كان و كیزه‌كانی پرته‌قالی سه‌پی ده‌كرد ئاگیان لیبیت و به‌ ئه‌ندازه‌ی عه‌قلی خۆی وه‌ریبگرن. دالیا له پایته‌خت ده‌یخویندو له‌په‌یگای خاتوو سه‌مه‌ر سالحیشه‌وه ده‌رگای نه‌ینی و تازه‌ی به‌ره‌و ناو ژووره‌ هه‌ره‌ نه‌ینی و سه‌یره‌كانی ده‌وله‌ت ده‌دۆزییه‌وه. هه‌فته‌ی ره‌ژیک یاخود دووان ده‌گه‌پایه‌وه بۆ پرته‌قالی سه‌پی، به‌ ره‌ژ هه‌میشه خه‌ریکی خویندن بوو، شه‌وان كه‌متر له جاران ده‌هاته‌ سالۆنه‌كه. جه‌لادته له دووری ئهو وه‌ك شیت به‌ كوچه‌كانی ئهو شاری ته‌پوتۆزه‌دا به‌دوای تارماییه سه‌یره‌كانی ناو خه‌یالیدا ده‌رۆشیت. ژیانی جه‌لادته له‌و شاره‌دا ته‌نیا له‌چاوه‌روانی شتیکی نادیارو نه‌زانراودا به‌رده‌وامبوو... مروّف ده‌شیت په‌رسیت ده‌بیت جه‌لادته له‌و ته‌پوتۆزه‌دا چاوه‌روانی چی كرديت؟ له راستیدا زۆربه‌مان نازانین چاوه‌روانی چی ده‌كه‌ین، مروّفیش به‌ گشتی

هه‌ندیجار نازانیت چاوه‌پوانی چی دهکات، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مرۆف به‌رده‌وام دلنیا‌یه شتیک به‌رینگاو‌یه، ئه‌و هه‌سته هیوا‌یه‌کی گه‌وره‌ی ده‌داتی به‌رده‌وامبیت. هه‌موو به‌یانیه‌ک جه‌لاده‌ت له‌خه‌و هه‌لده‌ستیت، چاوه‌پوانه شتیکی گرنگ و گه‌وره‌ پوبدات، خووشی نازانیت ده‌بیت ئه‌و شته چی بیت، به‌رده‌وام نیکاو و ینه‌ی تارما‌یه‌کان له‌خه‌یالیدان، تیناگات ئایا ئه‌و له‌سه‌ر سنوره‌کانی شیتی و عه‌قلدا گیرۆده‌ وه‌ستاوه، یاخود له‌نیوان خه‌یال و حه‌قیقه‌تدا ده‌سورپه‌ته‌وه؟

کۆتایی به‌هارو سه‌ره‌تای هاوین که‌مه که‌مه دیمه‌نی ئه‌و تارما‌ییانه که‌متر و که‌متر ده‌بنه‌وه، بیابان خامۆشده‌بیت و جگه له‌هه‌ناسه‌ی دووری مردووه‌کان که‌ جارجار له‌خاکه‌وه هه‌لده‌ستی هه‌چی تر نامینیت. دالیا جار دوا‌ی جار هه‌والی قات و قریبه گه‌وره‌کان بۆ جه‌لاده‌ت ده‌هینیت، هه‌موو جاریک بانگیده‌کاته ژووره‌که‌ی خووی و به‌ده‌م چا خوارده‌وه‌وه له‌سه‌ر نه‌خشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ولات شوینه ویرانه‌کانی نیشاندهدات، قوومی درێژ له‌چا‌کانی ده‌دات، یاری به‌کلۆ دیشله‌مه‌کانی ژیرزمانی ده‌کات و چیگای ئه‌و عه‌شره‌ت و خه‌یلانه‌ی نیشاندهدات که‌ ئاسه‌واریان نه‌ماوه. دالیا پای وایه که‌ دوا‌ی چهند سالی‌ک زیندووه‌کان به‌چه‌شنیک دینه‌که‌می و کزی، هه‌موویان له‌سه‌ر که‌شتیه‌ک جێیان ده‌بیته‌وه، هه‌موویان ده‌توانن له‌شه‌مه‌نده‌فه‌ریکدا سواری‌بین و به‌زه‌ویدا سه‌فه‌ربه‌کن، شه‌مه‌نده‌فه‌ریک ته‌نیا به‌شه‌و بۆی ده‌بیت له‌ناو پیده‌هشت و کینگه‌و که‌نار پووباره‌کاندا بپروات. فه‌نتازیا ترسناکه‌کانی دالیا هه‌میشه جه‌لاده‌تی ده‌ترسان، ئه‌و ده‌یگوت: پۆژیک دیت مردووه‌کان چادر هه‌لده‌ده‌ن، باغ دروستده‌کن، شاری تازه بونیاد ده‌نن که‌ هه‌ند سپیپه هه‌چ شتیک نایشیونیت. به‌ترسه‌وه ده‌ستی جه‌لاده‌ت ده‌گریت و باسی ئه‌و که‌مایه‌تییه زیندووه‌ی بۆ ده‌کات که‌ به‌کاروانی بچوک بچوک، وه‌ک گه‌پۆکی بیئارام و هه‌میشه‌یی زه‌وی ته‌یده‌که‌ن. باسی ئه‌و که‌سه‌نه ده‌کات که‌ ده‌بنه په‌یامنیر له‌نیوان مه‌رگ و ژياندا. ده‌لایت:

ژيان و مردن به شيوه يک تیکه لده بن هيچ که س نازانيت زیندوه يا خود مردو. ده يگوت: باغه کان به چه شنیک تیکه لده بن، که س نازانيت ئه وهی بۆنیده کات گولی مردنه يان زینده گی. له وانه يه رۆژیک بیت سنوره کانی نتيوان ژيان و مردن هینده تنک بییت، مرؤف به ئاسانی بروات بۆ مه رگ و بگه رپته وه. دالیا وهک عاده تی هه میشه یی خۆی چیرۆکه کانی ده گپه رپته وه و سه ماده کات، قسه ده کات و پینده که نیت، له ناكاو سه رسام و نا ئومید ده بیت و ده سته ده کات به گریان. ده گری و ده گری، که ئارام ده بیته وه ده سته ده کات وه به پیکه نین. که پینده که نیت هینستا پره له پاشماوه ی گریان، قاقا کانی ته پرن به فرمی سک و خنده کانی پرن له هه نسک.

په یوه ندی دالیا و جه لاده ت ده گورپیت، ئه وه ی هه ردو وکیان پیکه وه په یوه ندییه کی نهیتی و سه یریان به زه مین و زه مانی مردنه وه هه یه زیاتر له یه کدییان نزیکه کاته وه، به وه دا هه ردو وکیان ده توانن سه یری ناو تاریکی بکه ن و مردوه سه حراییه کان بیینن شتیک له په یوه سستی سو فیا نه له نتيواناندا ده خولق نیت... خۆشه ویستی جه لاده ت بۆ دالیا تیکه له به پیزیکي بیسنور ده بیت که تا راده یه کی کوشنده له و بیحه یایی و که م شه رمییه ده کورپیت که عه شق پیوستی پینته تی، تا دیت خۆی دوورتر و ناموتر له دالیا ده بییت، زمانی دانیشته کانیان ده بیته زمانی گریانایی، هه وای پیکه وه بوونیشیان غه میکی ره ش بالی به سه ردا ده کیشیت، دالیا ده روات و هه موو جاریک به دیدیکی مه رگ بیتره وه ده گه رپته وه. هه میشه باسی پایته خت و ئوتیله گه وره کان و شه قامه تابه تیه کان و سه ردا به نه نیه کان ده کات. به ر له کۆتایی به هار گۆرانکارییه کی تراژیدی و بنچینه یی له ره وتی هه موو رودا وه کاندایه رووده ات. یه کیک له ئه فسه ره کان دالیا ده باته ناو سه ردا بیکی نه نیه وه که پره له ملیونه ها فایل، به دالیا ده لیت ئه گه ر باس می جه زائیری کورزابیت فایل که ی لیره دایه، ئیره مۆزه خانه ی فایل ئه و که سانه یه که له ده سالی رابوردو دا کورراون. هه فته یه ک بۆت هه یه بگه رپیت، ئه م هه فته یه

من لیتره خه‌فرم، ئەگەر لەم ههفته‌یه‌دا فایله‌که‌یت دۆزییه‌وه ئەوا باسمى جه‌زائیری مردووه، ئەگەر نه‌شتدۆزییه‌وه ئەوه مانای یان زیندووه یان ده‌بیت بوه‌ستیت تا جارێکی دی من خه‌فر ده‌بم و دووباره ده‌ستبکه‌یت‌وه به‌گه‌ران. دالیا ده‌یزانی ئەوه ته‌نیا شانس و دواه‌مین شانسه‌ بتوانیت له‌ ونبوونی کوتوپری تارمایی ئەو کورپه‌ تیبگات. ئەو شه‌پۆله‌ ترسناکه‌ی قران و له‌ ناوبردن که‌ ئەمسهره‌وسه‌ری ولاتی گرتۆته‌وه‌ دالیایان خستۆته‌ گومانیکه‌ی قووله‌وه، هینده‌ قوول که‌ چیتر بپروا به‌ هه‌سته‌وه‌ره‌و سه‌لیقه‌و خه‌یالی خۆی ناکات. شه‌وان ئەو ئەفسه‌ره‌ بۆ سه‌عاتیک دیت، له‌ ناو ته‌پوتۆزی فایله‌کاندا، له‌ ناو بۆنی کوشنده‌ی مردنه‌وه‌ که‌ له‌ فایله‌کان دیت له‌گه‌ل دالیا سیراچه‌دیندا ده‌خه‌ویت، بیده‌نگ پووتیده‌کاته‌وه‌و به‌ ناو پیتچاوپیتچی دۆلابه‌کاندا راویده‌نیت. دالیا واهه‌ستده‌کات به‌ ناو خوینی هه‌زاران مرۆفدا راده‌کات، وا هه‌ستده‌کات ئەوه‌ی ئیستا له‌ ناو ئەو فایلاندا ده‌یکات تیه‌پینه‌ به‌ ده‌روازه‌ی دۆزه‌خیکه‌ی ترسناکدا که‌ هه‌ر ده‌بیت به‌ ناویدا بپروات، پینوایه‌ بۆئه‌وه‌ی بگاته‌ کوتایی جه‌نگه‌لیکی ترسناک که‌ سه‌اله‌های سه‌اله‌ به‌ ناویدا تیده‌په‌ریت، ده‌بیت ئازاری ئەو شه‌وه‌ ترسناکانه‌ش بچیتیت. گه‌شتی به‌و سه‌ردابه‌ کوتایی گه‌شتیکه‌ که‌ له‌ میژه‌ ده‌ستی پیکردوه. له‌گه‌ل ئەو ئەفسه‌رده‌دا ده‌خه‌ویت و واهه‌ستده‌کات، له‌ بری شه‌هوه‌تی ئەو هاواری هه‌موو کوژراوه‌کان ده‌چیته‌ خوینیه‌وه، که‌ له‌ ناو فایله‌کاندا ده‌یگه‌وزینیت وه‌ک ئەوه‌ وایه‌ له‌ خوین و تاریکی هه‌لیکیشیت. هه‌موو ئەو ژیر زه‌مینه‌ نسرمه‌ لای دالیا هه‌چ نییه‌ جگه‌ له‌ ژووریک له‌ ژووره‌کانی سه‌قر، ساردی په‌نجه‌کانی ئەو ئەفسه‌ره‌ له‌ ساردی رۆحی ئەو مردووانه‌ ده‌چیت که‌ له‌و سه‌ردابه‌دا دین و ده‌چن، وه‌ک ئەوه‌ی مانه‌وه‌ی زور له‌گه‌ل فایل و دۆسییه‌ی دیرینی ئەو مردووانه‌دا هه‌ستی راسته‌قینه‌ی ژیانیان له‌و پیاوه‌دا کوشتیت، نیگاکانی، جوله‌کانی، تیه‌پینه‌ی به‌کاوه‌خۆی له‌ نیوان ره‌ف و دۆلاب و سندوقه‌کاندا له‌ جوله‌ی پاسه‌وانی گورستانیکه‌ی غه‌مگین ده‌چیت

که به شهو ناچاره زوران له گهل شهو پوچه سه رکيشانه دا بگريت که له گوره کان راده کهن، شيوه ی خهوتنی شهو شهفسره له گهل داليادا له زورانگرتن دهچيت نه وهک له عه شق. که ته واوده بيت به قوونیکي پرووت و ره شهوه له سهر شهري سهر دابه که دريژده بيت و به داليا ده لیت: داليا، ورده ورده شیت ده بم، هه موو شه ويگ ئيره پرده بيت له پوحي مردوو. دين بو شهوه ی فاي له کانی خویان بيه نه وه، هه موو شه ويگ دين، من ده ره قه تی هه موویان نایه م. که بينیتن مه ترسه، به هیمنی سلاویان لیتکه و تورپه یان مه که، له وانه یه هه ندیک خه ترناک بن، له وانه یه پوحي ئاژاوه چی بن... له بهر شهوه تورپه یان مه که.

شهفسره که که مولازمیکي ره شتاله ی لاوازو چکولانه یه، په نجه بو جیگایه کی ناديار دريژده کات و ده لیت: من شهوان له نزیک شهو شورا بهر زانه ده وه ستم و به کي لیکي شهستوره وه شهو پوچانه ده ره که م که به سهر دیواره کانداه سهر ده که ون و خویانده کهن به نيو شه م سهر دابه دا و فاي له کانی خویان ده دزن و ده بیهن بو جیگایه کی تر، به لام عه زیزی من هه رچییه ک ده که م سوودی نییه، شهوان له هه ر شوینیکه وه بووه خویان ده کهن به م سهر دابه نه داو کولنا دن.

شهو شهفسره چیروکی جیهانیکي سهیر ده گنریتته وه، جیهانی جهنگیکي نهیني له گهل شهو پوچه غه مگین و بریندارانه دا... هه موو شهوانه ی له و شوینه دا کار ده کهن ده زانن کوژراوه کان شهو دين و دولابه کان به سهر یه کدا ده پوختنن و فاي له کان تیکه لده کهن. هه موو پوژیک به یانیا ن پاسه وانه کان دين و له و سهر دابه دا فاي له تیکدراوه کان چاکده که نه وه، ره فه کان پرده که نه وه له دوسیه. هه موو شه ويگ پوچه کان دين و ده گه رین، هه ندیکیا ن فاي له کانی خویان ده دوزنه وه و ده پون، هه ندیکیا ن نایدوزنه وه و له رقدا دوسیه کان به سه ریه کدا ده پوختنن، دولابه کان ده خه ن و سن دو قه کان ده شکینن، شهوانه ی دوسیه کانی خویان ده دوزنه وه، به جوریکي سهیر ده نیوسینن

بەسنگى خۇيانەۋە و ئەم خانەيە جىدەھىلن و ئىدى ناگەپىنەۋە، ئەۋانەشى نايدۆزىنەۋە جار دۋاي جار تورەترو شەپرانگىزتر دىنەۋە. ئەو ئەفسەرە ۋەك شىت لە دالىا دەپرسىت: دالىا كچان باشتەر لە دنيا تىدەگەن، ئەۋانەى دۇسىيەكان دەبەن، دەچن بۇ كوئى؟ عەزىزى من بەپراى تۇ ئەم مردوۋانە ئەم فايلانەيان بۇچىيە؟ خۇ ئەگەر من بمرم باۋەرناكەم مشوورى كۆمەلە كاغەزىكى ۋەھا بخۇم. دالىا بىردەكاتەۋەو بە ھىمنى دەلىت: چىت پىبلىم؟ نازانم، بەلام دلنىام ئەۋان دۇسىيەكانيان زۇر دوورناخەنەۋە، نرىك لە ئىمەۋە داياندەنىن، دەيبەن بۇ شارىك ئىمە ئاسان دەستمان بگاتە ناو تاقەكانى. حەزەكەن پۇرۇتىك لە پۇزان ئىمە بىخوئىنەۋەو تىبگەين بە چ دەردىك مردوۋن.

دالىا بە چەشنىك باسى ئەو شارە دەكات، ئەفسەرەكە سەراسىمە دەبىت، بەپراى دالىا ئەو شارەى كە مردوۋەكان دۇسىيەكانى خۇيانى بۇدەبەن ھىند نرىكە مروۇف دەتوانىت لە پەنچەرەكەى خۇيەۋە دەست درىژ بكات ۋ دەستى بگاتە سەر پەفەكانى، دەتوانىت لە پەنچەرەى مالەكەى خۇيەۋە تەماشاي فۋارەكانى بكات. لە زوورەكەى خۇيەۋە بۇنى گولەكانى بكات، لە حەۋشى مالى خۇيەۋە لە سەر كورسى باغچەكەى خۇى دانىشىت ۋ بارانەكانى ئەو شارە تەرىبىكەن.

دالىا لەۋ چەند شەۋەدا ئەو كوژراۋانە دەبىنىت كە بە دەست ۋ پلى تۇزاۋى ۋ بە بەرگى خۇئىنەۋە دىن ۋ لە ناو ئەو سەردابەدا دەيكەنە ھەلەيكەى گەرە، لەۋ شەۋانەدا چۇن ژنىكى لادىتى مروىيەكى سرىك پاودەنىت، دالىا ھەندىك لەۋانە لە ناو دۇلاب ۋ پارەۋەكاندا پاودەنىت، ۋەك چاۋشاركىيەكى تالى لەگەلدا بگەن، تا شەكەت نەبىت ۋازناھىنن. ھەندىجار نىۋ ئەو سەردابە پردەبىت لەۋ پىاوۋژنە غەربىانەى ھەر يەكەى بە بىدەنگ بە دىار كۆمەلىك دۇسىيەۋە ۋەستاۋن ۋ ۋەك خۇئىنەرى كىتىخانەيەكى گەرەبن بە بىدەنگ ژيانى يەكتر دەخوئىنەۋە. ھەندىكىان پىتچىت بۇ

دۆسييهكى تاييهتى بگه پرين، بهلكو له خويتهرى راگوزهر دهچن، ههنديكيان مردن ناوو سه ربوردى خويانى يادبردوونه ته وهو به ئاشكرا نازانن بۇ چى دهگه پرين، ههنديكيان خويته وهاريان بيرچۆته وهو ئه لف و بيتى ژيان له گهل ئه لف و بيتيهكى ديكه دا تيكه لاوده كهن كه ئه لف و بيتى مهرگه. داليا تيناكات ئاخۇ ئه و خۆى يه كيكه له و مردووانه و به ريگايهكى پنچاوپنچدا كه پراوته وه بۇ ئه و ژيززه مينه ياخود زيندو وه ده ژى و به راست هه وى سهر زه مين هه لده مژيت. له و ژير زه مينه دا به رده وام ده پرسيت فاسيله نتيوان ژيان و مردن چيه؟ مرؤف چون ده توانيت دنيا بيت كه زيندو وه؟ شه وان كه ئه و ئه فسره بۇ سه عاتيك پؤسته كهى خۆى جته هيتيت بۇ ئه وهى له ناو دؤسييه كاندا پروتييكاته وه و له گه ليدا بخويت، له ساردى به ولاره هه ست به هيچ ناكات، به لام له ميژه ئه و هه ست به هيچ ناكات، له ميژه له تارمايهك ده چيت كه پياوان به ناو سنبه ره كه يدا تيده په پرن و دينه ده رى، وهك تيه پيني هه وريكى سارد به ناو هه وريكى ديكه دا.

ئه و هه فته يه داليا په يوه ندييهكى سه ير له گهل ئه و مردووانه دروسته كات، له گه لياندا كۆده بيتته وه، ئه وان ده ست به قزيدا ده هينن، ماچيده كهن، له نزيكييه وه ده وه ستن، فايله كانى خويانى نيشانده دن، داليا به ده ستورى هه ميشه يى خۆى حيكايه ته دوورو دريژه كانى خويان بۇ ده گنپيته وه، كه ده ست به قسه ده كات ناتوانيت بوه ستيت، چيروكى په ريه چكوله كانى خۆى ده گنپيته وه، ئه و په ريه بچوكانهى به نه نذازهى چوكليتيك ده بن. له شارىكى دووردا ده پياريزن، له وين تا پوژيتك پوحي به ره و جيگايهكى جوان بيهن، له وين بۇئه وهى شه يتانه كان نه كه ونه سهر خه يالى ئازاردان و پفاندى بۇ دۆزه خ، ئه و جه هه نه مى نيه، داليا له ناو سه ردا به كه دا ته ماشاي پوچه غه مگينه كانى هاوپىي ده كات و هاوارده كات: من دۆزه خى نيم، من جه هه نه مم نيه... په ريه كان له وين بۇئه وهى بمبهن بۇ به هه شت... من ده بيت له وى بم... تامردن ده بيت له وى بم. داليا ده گه ريت و ههنديچار

وا ھەستەكەت ھەموو ئەوانى دىش لەگەلیدا دەگەرپىن، گۆنى لە چەپەھەكى نەپىيە لەسەرەوسەرى سەردابەكەدا دەنگەداتەو ھە «باسمى جەزائىرى... باسمى جەزائىرى... باسمى جەزائىرى». ھەك ئەو ھى تارمىيەكان پىكرا ناوى ئەو كورە بلىتەو ھە لەگەلیدا بگەرپىن. دالىا بە جۆرىكى سەير لە ناو زەرياي ئەو دۇسسىيانەدا نوقمەدەبىت، ھەندىجار بە شىوہەيك نوقمى خويندەنەو ھى فايەكان دەبىت ھەموو شتىكى بىردەچىتەو، شەوان ناخەو، بۆئەو ھى بەسەر وەنەوزو ماندووبوونەكانىدا سەركەو، زوو زوو رادەكەت و لەسەر دەستشۆرىكى بچوك و چلكن دەموچاوى دەشوات. لە گەرانىدا فايلى ھەندىك كەس دەدۆزىتەو كە لە كات و شوپنى جىاوازى ژيانىدا ناسىونى، فايلى كچىكى ھاوپى دەدۆزىتەو كە لە كۆلىزى ئاداب فەرەنسى دەخويند، بەرنامەى رۆژانى ئەشكەنجەو شەوانى نەخەوتنى دەخوينتەو، ناوى ئەو جەلادانە دەخوينتەو كە ئىشيان تەنيا ئەتكرردن و لاقەكردى ئەو بوو، فايلى پۆلىسىكى پىر دەدۆزىتەو كە جاران لە فولكەھەكى چكولانەدا لە نزيك ھىلى ئاسمانى فليپىنى رادەوہستا، فايلى شەربەت فرۆشيك دەدۆزىتەو ئىواران لەگەل كىژەكانى ھاوپىدا لە نزيك كۆلىز شەربەتيان لادەخواردەو، فايلى شۆفىرىك دەدۆزىتەو شەويكى درەنگ لە پرتەقالى سىبىھەو بەردبووى بۆ گەرەجى شارىكى دور. دۇسسىيە ئەفسەرىك كە ھەموو ھەفتەھەك دوو شەو ژنەكەى دەناردەو بۆ مالى باوكى، تا خۆى لەگەل سۆزانييەكاندا مەست بىت و بادەبكات، دواچار لە ناو دۆلابىكى كوندا دۇسسىيە «فەخرەدين سىراجەدين عبداللە» دەدۆزىتەو، برا گەرەكەى خۆى كە بە بارىك قاچاغەو لەسەر سنورە شاخاوى و دورەكانى باكور، كۆپتەرەكان ھەلیدەگرەو ھە بە تۆمەتى گوازتەو ھى كەلوپەلى لۆجستى بۆ دوژمن لە شارىكى باشوردا لە سىتارەيدەدەن.

ئەو ھەكەمجارە دالىا دەزانىت كە فەخرەدينى براى مردوو. بە

جۆریک دەگری ئەفسەرە خەفەرە کە ی هاو پێی گوێی لە دەنگی گریانە کە ی دەبیت کە دەرگا بە دەرگا و دالان لە دوا ی دالان دیت و بە حەوشیکی گەورەدا تێدەپەریت و دەگاتە گوێی ئەو لە کاتی کدا خەریکی نانخواردن و تەماشاکردنی بەرنامە یەکی تە لە فزیۆنی تاییە تە لە سەر چەشنە کانی ماسی لە باشووری پاسفیک. ئەفسەرە کە پێتوایە دالیا فایلە کە ی باس می جە زائیری دۆزیو تە وە، بە خێرای بە دالان و حەوش و پلیکانە کاندایا رادە کات، بە لام تووشی سەر سو پرماتیکی گەورە دەبیت کە تێدە گات دالیا فایل ی برا یە ک ی کوژراوی خۆ ی لە سەر دابە کدا دۆزیو تە وە، ئەو شە وە ئەفسەرە کە هەر چییە ک دە کات ناتوانیت دلی ئەو کیژە بداتە وە کە خە یال و قسە و عاتیفە ی لە خە یال و قسە و عاتیفە ی ئەو سۆزانیانە ناچیت کە ئەو پیا وە تائە و کاتە بینونی. تە نیا دە مە و بە یان دالیا کە مێک ئارام دە بیتە وە و بە پانتۆل و تی شیرتە کە ی خۆ یە وە لە سەر بە تانییە ک ی نو ی دە خە ویت کە ئەفسەرە کە بە تاییە تە لە نۆردووی تاییە تە ی ئەفسەرە کان دە ریدە هیتیت و بۆ ی رادە خات.

بۆ پۆژی دوا یی کە دالیا بە ئاگا دیتە وە، ئارام ترو واقعی بێت ترە، تێدە گات جاریکی دیکە ناتوانیت بگەریتە وە بۆ ئەم ژیر زە مینە، لە بەر ئە وە دە بیت بە سەر گریان و فرمیت سک و ترسە کانی دا سەر کە ویت. ئە مە دوا هە مین شانسە و دە بیت بە جۆریک بە کاریبە هیتیت بگاتە حە قیقە ت. لە ئێوارە ی شە شە مین پۆژدا تارمایی کچیکی چکولانە کە هە میشە بە ما کسییە ک ی ئەرخە وانی تۆخە وە، بە جووتی پرچی رازا وە وە بە گولی یاسە مین نا و فایلە کان دە گەریت، فایلکی گەورە دیتیت و دە یخاتە بە ربی دالیا و دە پروات، دالیا بە بێدەنگ هە لیدە گریت و لاپەرە ی یە کە می هە لدە داتە وە، بە خە تیکی جوان نوسرا وە «المتهم باسم ولید صبحی الجزائری». لاپەرە کانی فایلە کە هە لدە داتە وە و لە دوا هە مین لاپەرە دا بریاری مردنە کە ی دە خو ئیتە وە «حکم علیه بالموت و علی الجهات المسئولة تنفيذ الحكم». بە هیمنی فایلە کە

هله‌گریت و ده‌یخاته شوینیکی تایبه‌تی. ده‌موچاوی ده‌شوات، به‌هموو توانای خوی فرمیسک و ژانه‌کانی ده‌باته‌وه ناوه‌وه، له‌جانتا ده‌ستییه‌که‌ی مکیا‌جه‌کانی ده‌ردینیت و مه‌کیاجیکی ته‌واوده‌کات، ده‌چیته‌وه سه‌ری، به‌دالان و پیواقه دریزه‌کاندا تیده‌په‌ریت، گره‌ی ئیواران له‌هوشه‌که‌دا لئیده‌دات، ده‌چیته ژووری ئەفسه‌ره‌که، فایله‌که له‌سه‌ر میزه‌که‌ی داده‌نیت و په‌رده‌کان داده‌داته‌وه و له‌به‌ر پوناکی گلۆپینکی زه‌ردا خوی پروتده‌کاته‌وه و بۆ دوا‌همین جار له‌گه‌ل دوا‌همین پی‌اودا ده‌خه‌ویت.

له‌دوای مانگی پینجه‌وه سه‌فه‌ر به‌رینگا‌کانی باشووردا کوشنده‌یه، جگه له‌تیشکی خۆر که‌ر پی‌واره‌کان تووشی و‌رینه‌و ریشکه‌و پینشکه‌ده‌کات، تو‌زینکی وشکی خنکینەر به‌دریزایی هه‌موو شه‌قامه‌کان دیته‌ناو ماشینه‌کان و توانای بینین و بیرکردنه‌وه له‌مرۆف ده‌ستینیته‌وه. له‌و جۆره‌وه‌رزانه‌دا سه‌فه‌رکردن له‌ئوتومبیلینکی بچوکی موسافیراندا خواستینکی ترسناکی خۆکوشتن و بینزاری له‌مرۆفدا دروستده‌کات. هیچ شتیک وه‌ک گه‌رما‌وا له‌مرۆف ناکات بیر له‌خۆکوشتن بکاته‌وه، به‌تایبه‌ت گه‌ر مه‌حکوم بیت به‌رینگایه‌کی چۆل و بی‌ئاوه‌دانیدا گوزه‌ریکات که‌له‌نیویدا تا‌ناکو‌تا‌لم و خۆر به‌شینه‌یه‌کی بازنه‌یی و ئاوینه‌یی له‌ناو‌یه‌کدا دووباره‌ده‌بنه‌وه. ئەو پۆژه‌ی دالیا سیرا‌جه‌دین له‌پایته‌خت گه‌رایه‌وه‌و دۆسیه‌که‌ی باس‌می جه‌زائیری له‌بنده‌ستدا بوو. به‌دریزایی رینگا‌دالیا بیرری له‌خۆکوشتن ده‌کرده‌وه، له‌وه‌وبه‌ر چه‌نده‌ها جار بیرری له‌خۆکوشتن کردبووه‌وه. هه‌ندی‌جار که‌له‌گه‌ل ئەفسه‌ریکی جان‌وه‌رئاسادا ده‌خه‌وت، که‌بیری له‌وه‌ده‌کرده‌وه ئەو چ ئیشیکی بی‌مانده‌کات و له‌گه‌ل چ توخمه‌ئاده‌مییه‌کدا تینکه‌لاوده‌بیت، چه‌زی به‌مردنیک‌کی کوتوپرده‌کرد... مردنیک وه‌ک بروسکه‌بیت و ته‌واوی ئەم

تازارانەى لە بىر بەرپتەو. كە لەبەر ئاوينەدا تەماشاي شوين قەپالەكانيانى دەكرد لەسەر مەمكى، كە ناچار دەبوو سوراوئىكى زۆربكات بۆئەوھى شوين ددانەكانيان لەسەر پوومەتى بشارپتەو، بەردەوام بىرى لە خۆكوشتن دەكردەو، بىرىدەكردەو بەگەرپتەو بۆ باكوورو خۆى بخاتەو ناو ھەمان ئەو بىرەى چەند سال لەو ھەو بەر براكانى فرېتياندا بوو ناوى، بىرىدەكردەو لە نزيك فورات دابەزيت و خۆى بخاتە شەپۆلە لاواز و كزەكانىيەو، بەلكو لەسەرەخۆ لاشەكەى بەرھو باشوور ببەن. دلنيابوو فورات ھىند لاوازو بيتىنە چەندەھا سالى دەويت تا جەستەى دەگاتە ناو كەنداوو لەوئوھ دەچيت بۆ دەريا. ئەو خەيالەى كە پۆحيشى تەكان لە دواى تەكان لەگەل جەستەيدا دەپرات و لە ئاوە گەورەكان دەدات و لە تۆرپو بازنەى ترسانكى مینەكانى دەريا ئازاد دەبيت و دەگاتە ئوقيانوسە دوورەكان، لەگەل پۆحى راوكەرە خنكاوكانى ماسيدا دەبيتە دۆست، بىرىكى ھىند پۆمانسى و خەيالاولى بوو، دالباى بە جۆرىكى سەير فریودەدا. ئەو پۆژە كە دالبا سىراجەدين دەگەرپتەو بۆ پرتەقالى سەبى نازانیت بۆچى دەگەرپتەو، بېريارى داوھ تا مردن لەگەل ھىچ پياوئىكدا نەخەويت، بېريارى داوھ واز لە خویندن بەھنیت و نەگەرپتەو بۆ دوا تاقىكردنەو ھەكان لە بەشى ئىنگليزى. كۆمەلئىك سىنارىۆى لە خەيالدايە، لەلايەك چىرۆكى ئەو كەسانەى بىستووە كە بە نھىنى لە بەندەرى باشوور سوار كەشتىيەكان دەبن و دەچن بۆ كىشورەرىكى دى و لەسەر زەمىنىكى دوور دەگىرسىنەو ھو داواى پەتاھەندەيى دەكەن، لەلايەكى تریشەو نايەويت ئەو شارى تەپوتۆزە بەجىبھىلئیت، نايەويت جەلادەتى كۆتر جىبھىلئیت كە ھەك مندالئىكى ئىسك سووك تەماشایدەكات، دەزانیت كە خۆشیدەويت، بەلام دەشزانیت كە عەشقى ئەو، عەشقىكى ھەرزەكارانەيە، لەو عەشقە دىرینانە دەچیت كە خۆى لە رىگای قوتابخانە لە شارە ساردو غەمگینەكەى خۆیدا لە باكوور تياژيابوو، جۆرە خۆشەو بىستىيەكە كە بۆ ماوھەيكى كەم گەردەگریت و قوول ناوھەى مروف دەسووتىنیت و دەپرات،

دواتر مروّف دهموچاوی مه عشوقه کهی بیرده چیته وه، به لام هرگیز ژانه کانی بیرناچیته وه. خوشه ویستی لهو ته مه نهدا هیچ نییه جگه له کلپه یه کی کوتوپر که له ناکاو هله ده کات و له ناکاویش خاموشده بیت، به لام له گهل ئه وه شدا ههستیده کرد هیئیکی سه یرو نهینی بهو کورپه وه دهیبه سستیته وه که ده بیت زور چاوه پروان بکات تا ته واو دهیدزیته وه، ده بیت لینگه پری هیدی هیدی نهینییه کانی ده رکه ویت. ده یزانی ئه و شه وه سهیرانه ی پیکه وه له قه راغی بیابان ته ماشای که رنه فاله کانی مردنیان ده کرد، شه وی ئاسایی نه بوون، ده شیرزانی سروشتی شیتانه ی ئه و کورپه هیچ نییه جگه له پهرده یه ک بو شار دنه وه ی کومه لیک شتی دیکه، رهفتاره مندالانه و نه فاله کانی ئاوینه ن بو قه ده ریکی تایبه تی. ئه و له میژبوو ههستیده کرد که له خویندا مه له ده کات، ده یویست تا له و خوینه ده پهرنه وه دهستی جه لادهت به رنه دات، گوزاره ی مه له کردن له خویندا، گوزاره ی ئه فسه ریک بو له و چند ساله دا هه رچاریک به مؤله ت له به ره کانی جهنگ بگه رایه ته وه ده هات بو لای دالیاو دهستی ده گرت و به ترستیکی گه وره وه ده یگوت: دالیا، ئیمه له خویندا مه له ده کهین، له خویندا مه له ده کهین. هه ندیجار له کاتی سینکسر دینیشدا به هه ناسه ی قوول و چاوی داخراوه وه ئه و گوزاره سهیره ی ده گوته وه، دوا ی ئه وه ی که ته واو ده بوو به خا ولییه کی سپی هه موو گیانی خو ی ده سپی و وه ک شیتیک خو ی له چلکیکی وه همی پاکبکاته وه یه ک له سه ر یه ک ده یگوت: ئیمه له خویندا مه له ده کهین، ئیمه له خویندا مه له ده کهین، ئیمه له خویندا مه له ده کهین. دالیا له میژبوو دلنیا بوو که هه موو ئه و ئاده میزادانه ی ئه و سه روکاری له گه لیاندا هه یه له خویندا مه له ده کهین، ده شیرزانی جه لادهت دهستی به دهستی ئه وه وه یه ده بیت تا تینی تیدا بیت بیگریت، ده ترسا ئه و دهستی لیته ربدات نوقمبیت. ئه و کورپه له و زیاتر که سی تری نه بوو، راسته ئه و خو ی وا نیشانده دا که ژیا نکی سه ره بخو ده ژی، ئه میس نهیده ویست و ابزانیت به بی ئه م ناتوانیت بز ی، له گهل ئه وه شدا نهیده زانی به بی

چاوه دیری به رده و امی شه، چۆن ده توانیت به رده و امیت؟. ناسیاوه کانی له باکوور چیرۆکی کاولبوون و خاپوورکردنکی ترسناکیان ده گیزایه وه، چۆن ده کرا مندالکی و بگیزیته وه بۆ ناو شه و کارلکاریه، مندالیک که سیککی نییه، پشت و په نایه کی نییه. ده کریت و نیت و جاریکی دی بیگره وه و بیکوژن. له باشترین حاله تدا له بیاباندا ویلده بیته وه، له ناو وینه ناوینه بیه کانی شه و شارهدا ونده بیت، شه و شارهی که وهک دووباره بوونه وهی ده که کانی لم خۆی دووباره ده کاته وه، شه و شارهی سه رابی خۆی له سه رابی چاره نوسه تاریکه کانی ناویه وه و هرگرتووه. هریمیک هه موو مرۆفینکی به شیککی له سه رابدایه، دریزکراوه یه کی له جیگایه کی دیکه دایه. دالیا له و باوه رهدا بوو، هه ندیک که س هه ن ته نیا به شیککی ژیانیا ن له وه هه وه ده نالیت، هه ندیککی تریش هه ن له سه ره تاوه تا کوتایی مندالی وه همن. جه لاده ت هه ر له سه ره تاوه وهک که سیککی خه یالی ناو چیرۆکینک که وتبووه ناو شه و شاره وه. شه و ئیستا له گه رمای هاوین و له دۆزه خی ناو شه و ماشینه دا هه ستیده کرد ته نیا بۆ لای جه لاده ت ده که رپته وه... دلنیا بوو گه ر بژی ده بیت بۆ شه و میزد منداله بژی که خودا ده زانیت تا چه ندی دیکه ش هه لی بۆ ناره خسیت ببیته وه به موسیقاره که ی جارن. هه ستیده کرد له ئیو دلیدا، له جه ستیدا نه ئینییه که هه یه ده بیت پیش مردن بیدات به و، له و ساته وهی له و سه ردا به وه هاتبووه ده ری، ده نگی شه و مردوانه هه مووی به دوایه وه ن. هه ستیده کرد شه و رۆخانه ی له سه ردا به که دا ناسینی بوون به هاو پرسی، له و ماشینه دا له که لیدا سواری بوون، له ده ره وهی ماشینه که و له بهر سووره هه تاوی بیاباندا ده یانینیت و ده ستی بۆ به رزه که نه وه، فایله کانی خۆیانی نیشانده دن. ده یویست نه یانینیت به لام ده یبینین، ده یزانی هه مووی خه یاله، به لام چما هه یچ ئاده میزادیک هه یه بتوانیت له خه یال ئازاد بیت، ده یزانی شه و گه رمایه ی ناو ماشینه که تووشی و پینه و هه لوه سه ی ده کات، به لام هیشتا شه و و پینانه ی پیناشتربوو له وهی ته نیا سه یری دووباره بوونه وهی

لمەكان بىكات... ئەو چەند سالە ترسىكى قولى لى دووبارەبوونەۋە تىيا دروستكردبوو، دووبارەبوونەۋەى گۇرانبىپەكان لى پرتەقالى سېپى، دووبارەبوونەۋەى موشترىپپەكان، دووبارەبوونەۋەى بۇنى كوشندەى باروت و خۇيىن و زەلكاۋ لەسەر جەستەيان، دووبارەبوونەۋەى ناكۇتاي لىم، دووبارەبوونەۋەى بەردەوام و بىچانى پەشەباكان بە ھەمان ئىقاعى ترسناكى خۇيانەۋە، بە ھەمان ئاۋازى غەمگىنەۋە. دووبارەبوونەۋەى شارەكان، ۋەك يەكى كوچەكان، ۋەك يەكى جەلادەكان، ۋەك يەكى قۇربانبىپەكان... خۇداى گەۋرە، خاۋەنى زەۋى و مەلەكووت ھەموو شتەكان بە جۇرىكى بىمانا دووبارەدەبوونەۋە. ئەگەر مردن دووبارەبوونەۋەبىت ئەۋا دەبىت ئەۋ مردبىت، لى دواجاردا كە بە كوچەكانى پايتەختدا دەگەپرا ھەستىنەدەكرد كە جىاۋازىپپەكى لەگەل شارى تەپوتۇزى سۇزانىپپە زەردەكاندا ھەبىت. كوچەكان بە جۇرىكى ترسناك لىيەككەچوون، ھەستىدەكرد ھەموو فۇرشىيارەكان لەبەرىك دروستكراۋنەتەۋە، ھەموو ئەۋ قوتابىيانەى بەيانىان دەچوون بۇ قوتابخانە دەھاتنەۋە يەك كارخانە بەرھەمىپىتاون، دەبىپىنى كوچەكان و فولكەكان و بورجەكان ھەموو لە بەرىك دروستكراۋنەتەۋە، ئەۋ پىاۋانەى كە دەيانىبىت و لە بەردەمىدا خۇيان پوۋتدەكەنەۋە، ھەموۋىان لە يەك قالب ھاتونەتە دەرەۋە.

دالىا لەۋ پۇژەۋەى ھاتىۋە سەر سنورى ئەۋ سەحرايە، دەيزانى بىبابان ھىچ نىپە جگە لە ئارەزۋىپپەكى ترسناك بۇ دووبارەبوونەۋە. لە بىباباندا تىشك خۇى دووبارەدەكاتەۋە، لىم خۇى دووبارەدەكاتەۋە، سەراب خۇى دووبارەدەكاتەۋە، شارەكان خۇيان دووبارەدەكەنەۋە. لە شارى زەردى سۇزانىپپەكاندا چەندىن جار بە ھەموو مالەكان و كوچەكاندا گەپابو، دەبىپىنى دەموچاۋى سۇزانىپپەكان خۇيان دووبارەدەكەنەۋە، پىخەفەكانى خەۋىيان، دۇشەكى غەمگىن و پاخراۋىيان لەسەر زەۋىپپەكى پووت و پەق، مەركانەى چلكنى ئاۋ و مەسىنەى تۇزاۋىپى و سەبەتەى ھەلاھەلاى

میوه هاته سیسه کانیان خویان دووباره ده که نه وه، ئه و میشه که ورانه ی که له دهوری فیه قیری ده ئالین، هه مان ئه و میشه که وره و درندانن که وه ک ئه وه ی له ئاوینه دا زاوژیکه ن به رده وام زورده بن، میس که هه ندیجار وه ک لمیان لیدیت، با له زونگا وه کانه وه ده یانه یتت و به کوچه و شه قامه کانی ئه و شارهدا ده یانبات بۆ ئه وسه ری زه مین، هیتده زورده بن ده بیت به ده ست له هه وادا لایانده یت ئه وسا برۆیت، هه موو شتیک خوی به وینه ی دیرینی خوی دروستده کاته وه، مؤسیقاره کان... کچانی سه ماچی که به رده وام په پزی عاده کانیان به ته نافه کانه وه باده ییات. دووباره بوونه وه ی ئه و پیاوانه ی ئیشیان کۆکردنه وه ی ئه و په پۆیانه یه، له شاره دووره کانه وه به تاییه ت دین و له باکاندا ده وه ستن و ئه و په پۆیانه له هه وادا ده گرنه وه و وه ک یادگار هه لیانده گرن، دووباره بوونه وه ی بۆنی بۆیه ی نینۆکی شکاو له سه ر تاقه کان، ئه سیقونی پزّاو به سه ر جلی ژیره وه دا، بیخه وی دووباره ی ناو بیده نگه ی شه و، قریشکه ی دووباره وه هه میشه یی ناو زولمه ت که هه رجاره ی له مۆته که ی سه ر سینه ی ئافره تیکه وه دیت، بۆنی فاسۆلیای و تۆکی تیکه لاو له سه ر مه نجه لیکه ره ش، دووباره بوونه وه ی بۆنی خواردنی سووتاو له سالۆنه که ی پرته قالی سپیدا، هاواری دووباره ی ئه و کچانه که به رده وام نوکی ته وه و چقلی شان و ده رزی شکاو ده چیت به قاچیاندا، دووباره بوونه وه ی له یادکردنی حه بی مه نع که کچه کانی ده خسته مه راقی ره شه وه... له هه مووشی به دتر، دووباره بوونه وه ی لم له پتلاوه که تدا... دووباره بوونه وه ی با له ژیرکراسه که تدا، دووباره بوونه وه ی جیره ی ره باب به له خه ورتدا، دووباره بوونه وه ی ده نگه ته پله به ده وییه کان له سه رتدا.

له ناو ئه و هه موو دووباره بوونه وه یه دا ته نیا جه لاده ت، وه ک ئه وه ی مندالی سه ر ئه ستیره یه کی تر بیت، به نیگا کانی، به فلووته که ی، به درۆ سه یره کانی، به گۆرانییه عه ره بییه کانی سه ر زاری که له گۆرانی که س ناچیت. تا ئیستا که س وه ک ئه و سه یری نه کردوه، سه یریده کات و فلووته که ی لیده که ویت،

ئاوپ له و ده داته وه و خۆی ده دات به کورسییه کدا، قسه له گه له یه کینکدا ده کات و خه یالی لای ئه مه، ئیدی پرسته کان تیکه لاوه ده کات، کوردییه ک قسه ده کات له کوردی هیچ رۆحه به ریکی تر ناچیت، عه ره بییه ک تیکه لاوه له سیحیری زمان و هه له ی زمان و گالته کردن به زمان. ته نیا جه لاده ت دووباره بوونه وه ی هیچ بوونه وهریک نییه، هه ولده دات له شته کان بچیت و ناتوانیت، له نینوان خۆی و خیانه تکرندا له خۆی مروفیکی تر دروستبووه که پره له سه رسامی و پرسیار. ئه و ته نیا که سیکه خه لکی ئه و ده قهره نییه، هاتووه و ده روات... حه رف به حه رف باوه ری به و چیرۆکه بوو که سامیری بابلی ده یگتپراهه وه، چیرۆکی ئه و مۆسیقارانیه ی که له شاریکی دووره وه دین و مۆسیقاریکی نه ناسی ده خه نه ئه ستو، پاسپارده یه کی دووری ده خه نه گه ردن، ده یکه نه به رپرسیار له ژیا نی کوریک که شه ویک چاره نووسی ده که ویته ده ستی ئه وه وه. خۆشی له سه ره تای گه نجییه وه هه ستیکی واژیا بوو، ده یزانی ئه و هه رگیز مندالی ناییت، ناییت به دایک... خودایه رۆژیکیش چییه له ژیا نی دا خۆی وه ها نه بی نیوه به که لکی ئه وه بی ت بی ت به دایک... له گه ل با سمیشدا جاری کیش با سی مندالیان نه کرد بوو، هه مووی قسه ی هیچ بوو که خه و به منداله وه ببینن، هه ردووکیان کالدویل یان ده خوینده وه، تینسی ولیام زیان ده خوینده وه، جۆن ئۆزبۆرن یان ده خوینده وه و گالته یان به خیزان ده هات. با سم ده یگووت ئه ده ب له سو فۆکلیسه وه، له ئۆدی بیی پادشا وه هیچ نییه جگه له هی جا یه کی به رده وامی خیزان. به لام له قوولایی دایدا، له ناو شوینتیکی تاریکی ده رو نی دا با وه ریکی سه یری هه بوو که رۆژیک ده توانیت وه ک دایک با وه ش به مندالی کدا بکات، ئه و هه سه ته دایکانه سه یره شی به رابه ر ئه و کچه مندالانه هه بوو که ده هاتن بۆ ئه و شا ره و له مندالییه کی زو وه وه له ته پوتۆزه زه رده کانیدا ونده بوون، چه نده ها جار ویستبووی یه کتیک له و کچانه رزگار بکات، به لام هه مو وه وه له کانی به خه سار ده رۆیش ت، زۆر جار که کاره ساته کان که له که ده بن که ژیا ن وه ک کینگه یه کی مینی لیدیت، گرنگ

نییه به کویدا ده‌رۆیت، قاچ له کویدا داده‌نییت، هه‌رچۆنیک بجولنیته‌وه هه‌ر ده‌بیت پی بخه‌یته سه‌ر مینیک، هه‌ر ده‌بیت بکه‌ویته ناو تونیلکی کوشنده‌وه که له تاریکیه‌کی بیسنوردا دوا‌بیدیت. هه‌ر ده‌بیت کاره‌ساتیک به‌رۆختدا به‌قیته‌وه. به‌لام دالیا له‌جه‌لاده‌تا ئه‌و کورهی ده‌بینیه‌وه که خودا بۆی ناردوه... ره‌فتاره‌ پیاوانه‌کانی جه‌لاده‌ت زیاتر مندالی و ناکاملی ئه‌وی به‌رجه‌سته‌ده‌کرد، که‌سیک بوو له‌یه‌که‌م ده‌قیقه‌وه ده‌توانی باوه‌ری پینکه‌یت. ئه‌و باوه‌ری پینکردبوو، له‌یه‌که‌م ده‌قیقه‌وه مرۆف چۆن باوه‌ر به‌پیغه‌مبه‌ریک ده‌کات، ئاوه‌ها باوه‌ری پینکردبوو، سامیری بابلیش باوه‌ری پینکردبوو، موسای بابه‌ک نه‌ینی ترسناکی بۆ درکاندبوو... به‌ته‌نیشت هه‌ر که‌سیکدا ده‌رۆیشت دلنیایی به‌خسده‌کرده‌وه، له‌پرته‌قالی سپیدا قسه‌کانی ژیانان خۆشتر ده‌کرد. هه‌تا ئه‌و موسیقارانه‌ی که‌هیچ که‌س له‌ژیاناندا پی نه‌گوتبوون ئیوه‌ عازیفکی باشن، جه‌لاده‌ت ستایشی گه‌وره‌ی ده‌کردن. ئه‌و کچانه‌ی که‌س پی نه‌گوتبوون ئیوه‌ جوانن جه‌لاده‌ت به‌وه‌سغه‌ سه‌یره‌کانی ده‌یکردن به‌جوانترین په‌ری. جه‌لاده‌ت له‌سه‌ره‌تاوه‌ له‌یه‌که‌م ره‌ژوه‌وه‌ که‌هاتبوه‌ ناو ئه‌و شاره‌ له‌گه‌ل مرۆفه‌کاندا قسه‌ی نه‌ده‌کرد، به‌لکو له‌گه‌ل خه‌ونه‌کاناندا قسه‌یده‌کرد، له‌گه‌ل به‌رزترین ته‌ماحییاندا له‌زینده‌گیدا، له‌کچه‌ ناشیرینه‌کاندا شتیکی جوانی ده‌دۆزیه‌وه‌ که‌ له‌ویوه‌ بجیته‌ ژووری و ستایشیانبات، به‌یه‌کتیک له‌کچه‌کانی ده‌گوت «فیجه‌نتی مالا»، کچیکی ناشیرین بوو، به‌لام جه‌لاده‌ت له‌به‌رده‌میدا ده‌چوه‌ سه‌ر چۆک و هه‌زار سویندی ده‌خوارد که‌ ئه‌و له‌فیجه‌نتی مالا جوانتره‌، به‌یه‌کتیکی دیکه‌یانی ده‌گوت؛ خانمی «نوش ئافرین»، سویندیشی به‌په‌ریزاده‌و فریشته‌کان ده‌خوارد که‌ ئه‌و ده‌نگ و ره‌نگی نوش ئافرینیان تیپه‌راندوه‌وه، به‌یه‌کتیکی دیکه‌ی ده‌گوت خانمی «سو‌فی مارسۆ»... دالیا دلنیا‌بوو جه‌لاده‌ت له‌گه‌ل خه‌ونی ئه‌و کچانه‌دا قسه‌ده‌کات، له‌گه‌ل هیوا‌یه‌کی دوورو ناراستیاندا که‌ ئه‌و ده‌هات و له‌چرکه‌یه‌کدا به‌ستایشیک که‌ باوه‌ریان پی ده‌کرد، بۆی

دهکردن به حقیقت... وهک ئه‌وه‌بوو پۆحیک بیت له دووره‌وه هاتینت و له پرته‌قالی سبیدا ئه‌و خه‌ون و هاوارو هیوايانه سه‌وزبکاته‌وه، که له ناو مرۆفه‌کاندا مردبوون. سه‌ره‌تا دالیا له هه‌موو شتیکی توپه‌ده‌بوو، که له‌گه‌ل به‌درییه‌ په‌حماندا ده‌بیینی ئه‌و کچه‌ دوپشکه‌ی له‌ده‌ستی ده‌هات زه‌هر بکاته خوارده‌که‌ی دالیاوه، ته‌واو ده‌هری ده‌بوو. هه‌موو شتیکی قه‌بول بوو ئه‌وه نه‌بیت جه‌لاده‌ت، کوپه‌ پوره‌ شیرینه‌که‌ی خۆی، چوکلته‌که‌ی پرته‌قالی سبیه‌ «وهک کچان ناویان نابوو» له‌گه‌ل به‌درییه‌ په‌حماندا ببینیت، که به‌ دووری نازینت له‌یه‌که‌م فورسه‌تدا بیخاته‌ داویکی خه‌ترناکه‌وه ته‌نیا بۆئه‌وه‌ی دلیا بشکینیت. به‌لام جه‌لاده‌ت به‌وه‌سفه‌کانی به‌ ستایشه‌کانی ده‌یتوانی هه‌تا ژه‌هری ئه‌ژدیه‌یه‌کی وهک به‌درییه‌ په‌حمانیش پوونبکاته‌وه و مه‌ترسی نه‌هیلت.

له‌و پۆژه‌وه‌ دالیا ده‌یویست به‌ جوړیکی تر بژی، ده‌یویست له‌و شارهدا بژی و چیتر سه‌وزانی نه‌بیت، ئیستا قیزی له‌ هه‌موو پیاوه‌کانی دنیا ده‌هاته‌وه، قیزی له‌و ئاژه‌له‌ برسی و خه‌وتووه‌ی ژیر ناویان ده‌هاته‌وه که هه‌میشه‌ بۆنیکی پیستر له‌ زیرابی لیدیت، قیزی له‌ بۆنی بنباخه‌لیان ده‌هاته‌وه که به‌ خوینی جه‌نگ و عاره‌قی سه‌نگه‌ره‌کانی شه‌په‌وه‌ ده‌یانه‌ینا بۆ ناو ژووره‌کانی پرته‌قالی سبیه‌. سالوه‌ختیک بوو موسای بابه‌ک پینده‌گوت: وه‌ره‌ و کومه‌کی من بکه، له‌گه‌ل مندا ده‌رزی لیده، ده‌رمانه‌کانی ده‌رمانخانه‌که‌م بۆ پیکبه، که من ده‌پۆم ئاگات له‌ هه‌ندیک نه‌خۆشی تاک و ته‌نها بیت که ناچار له‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌کان ده‌میننه‌وه. به‌لام دالیا هه‌میشه له‌دوای سپه‌رو تارمایی ئه‌و کوپه‌بوو که له‌ هه‌ر کوپه‌کی دنیا بوویه ده‌هات و ده‌یدواند، ئیستا به‌ دوولییبه‌وه‌ باوه‌پی به‌ مردنی باسم هینابوو، فایله‌که‌ی و به‌رواری مردنه‌که‌ی هیند نزیکبوون ده‌گه‌پایه‌وه‌ بۆئه‌و کاته‌ی باسم له‌ خه‌ونه‌کانی ئه‌ودا ونبوو. باسم تا مردن هیوای به‌و بوو، تا مردن. به‌لام نه‌یتوانی هه‌چ بکات... نه‌یتوانی. ئیستا ده‌بیت چاوه‌روان بیت تا

پۆژیک لە سەرزەمینکی تر و لە دنیا یەکی تر یەک دەبیننەو. دایا لە گەرما ی باشووردا لە خۆی دەپرسی: چۆن مردوو هەکان یە کتری دەدۆزنەو و چۆن لە یە کدی وندەبن؟. گومانیک سالانیک دواتر جەلادەت تالاو هەکی دەژی. سالانیک دواتر دە یەویت دووبارە ئەو قەدەرە رەش و بێن و تاریکە بشکینیت کە دوو مرۆف مە حکومدە کەن تا هەتا هەتایە جودا لە یە کتر بژین.

* * *

ئەو پۆژە ی دایا گەرما یەو بۆ پرتە قالی سپی و فایلە کە ی باس می جە زائیری لە بندە ستیدا بوو پۆژیک ی غەمگین بوو. جەلادەت لە نیو پۆ یە کی زوو هەو لە بالکۆنە کە دا سەیری ئەو پەپولانە ی دە کرد کە بە شیو یە کی سەیر وەک هەوا دروستیانیکات و بیانبات لە هەوا ی بالکۆنە کە دا دروستدە بوون و دەتوانەو. هەندی جار لەو دەچوو ئەو پەپولانە لە بیابانەو بێن و هەندی جار ییش لەو دەچوو هەر راستە وخۆ لە ناو بالکۆنە کە دا دروستبێن و لەو یاشدا بمرن. لە بالکۆنە کە وە دەتوانی بە شیک لە و رینگا دوورو دریزە ببینیت کە ریبوارە کەن لە شە قامە گشتییە کە وە دەیانگرتە بەر بۆ گە یشتن بە پرتە قالی سپی. جەلادەت یە کە مجار دایا ی لە سەر ئەو رینگایە بینی بە جانتایە کی قورس و فایلیکی ئەستورەو لە بندە ستیدا، ئەو هەمیشە ئەو کاتانە دەگە یشتەو، کە دەشگەرما یەو دەچوو ژوورە کە ی خۆی و تا سبە ی بە یانی دەخەوت. پۆژی دوا یی بە یانیان زوو بە کراسیکی تە نک و قژیک ی هەلچوو و نیگایە کی زامدارەو دەهاتە سالۆنە کە و پەرداخیک چای گەرەو پاکە تیک ئەسپرینی بە دەستەو بوو. جەلادەت ئەو بە یانیانە دەهاتە خواری و بە گەرمی پیندە گووت: کچی پور چۆنیت؟. هەمیشە یە ک وەلامیدە دایەو و دە یگووت: باش نەخە وتووم، لە میژە باش ناخەوم، پینچ

سالىش دەبىت باش ناخەوم.

ئەو رۆژە كە دالىا گە يىشتەو پرتەقالى سىپى، رەنگى بە جۆرىكى سەير سىپى بووبو، جەكانىشى پرتەقالى بو، جەلادەت بە فانىلەيەكى ئەلاگەي رەشەو، بە مىش كۆزىكى زۆر گەرەو، بە زنجىرىك لە ملېدا كە لە كۆتايىدا توتۇيىپەكى زىرپىنى پىئو بو، لە دەرگاي ژورەكەي خۇيدا بانگى لىكردو گووتى: ھا كچى پور، تۇ دەتە وىت شىتمانىكەيت يان چى؟ من ئەم ماوئەيە داخى دوورى تۆم بە مىشەكان رىشتو، ھا ھەر كاتىك ئەستىرەيەك بىكىت، وادەزانم رۆحى جوانى ئىئوئەيە بە ئاسماندا بەرەو لاي ئىمەي چكولانەو غەمگىن دىتەو، تەنيا بە بىنىنى فرىشتەكان لە خەودا تاسووقى فىراقى عەزىزانى وەك ئىئو دەشكىت، تۇ كە خۇت غەرىبەيت، دەبىت باشتەر لە دەردى غەرىبى وەك من تىنگەيت، تۇ كە خۇت تەبىت دەوئىت، بۇ زام دەكەيتە رۆحى ئىمەي دلشكستەو بىمار.

دالىا كلىلەكانى لە جانتا سىپىھەكەي شانى دەر دەھىتاو دەيگوت: خودايە، ئەمچۆرە بە لاغەتە لە كوئى فىر بووئىت، كورم ئەمە بە لاغەتى مەلاكانى سەدسال لەمە وپىتە.

دوچار جەلادەت دەبوئىست دالىا بە رويەكى خۇش و بە ھەندى وشەي شىرىن پىيخاتەو ژورەكەي خۇي، بە جۆرىكى شەرمىنتر لەسەر ستايشە عوزرىبەكانى خۇي بەردەوام دەبو، دەچووە بەردەم دالىاو بە چۆكدا دەھات و وەك ئەكتەرىك لە شانۆگەرىبەكى كلاسكىدا رۆل بىنىت دەيگوت: بەلى ئەي خانمى زىزم، وادانى ئەمە بە لاغەتى رۆژگارى بابە تاھىرى عورىانە، ئەو شاعىرە بەدبەختەي تا ئىستا خۇشى نازانىت شاعىرى چ نەتەوئەيەكە لەم نەتەو سەر لىشىئاوانەي ئەم دەفەرى جەنگ و ئاگرە، بەلام ئەمەي من دەيلىم بە لاغەتى عاشقىكە كە خوينى دلى خۇي دەخواتەو، فرمىسكى خۇي دەنوشىت.

دالىا پىئەدەگووت: جەلادەت بىدەنگ بە... تۇ ھەمىشە كاتىك خۇت

دهكەيتە لیبۆك كه من ئاقەتى پىكەنېم نېيە. وەرە، دلى من، واز لەمانە بهینە، ئاھ ئەگەر دەتوانیت ئەو جانتایەم تا ژوورەوہ بۆ ھەلگری، بەقوربان، تینم نەماوہ، تینم نەماوہ ھەتا ناتوانم جانتاکانى خۆشم ھەلگرم. گەرما دەمکوژیت، دواجار دەزانم من گەرما دەمکوژیت... ھەر کاتیک بە ژیر ئەو خۆرەدا دەپۆم ھەزدەكەم بمرم. تۆ گووتت چی، گووتت كه من وەك كشانى ئەستیزەيەك وەھام... تۆ راستدەكەيت، ئاھ خواى گەرە، من لە كشانى ئەستیزەيەك دەچم، بەلام جەلادەت ئەستیزەيەك لەمپووە كوژاوہ تەوہ، دلى من وەرە، زۆر شتم ھەيە بۆتى باسبکەم، ئازیزم، جانتاکەت بۆ ھەلناگیریت؟ وازی لیبەینە... زۆر شتم ھەيە بۆتى بگيرمەوہ. لەمپووە من دەپۆم... ئیشوکارەکانى خۆم پىكدەخەم و تەواو، ئاھ ھەزەم لە چايە، با چاکەتەكەم داكەنم، بارى تەعالا ئەو سوورە ھەتاوہى ھاوین كە مرۆف بە زیندووپی دەبرژینیت، لەم ژوورەى من فینكترە. تۆ باسى خۆتم بۆ بکە، باسى خۆتم بۆ بکە... دووبارە پىمبلى: تۆ بەراست بیری ئەم كچە پورە غەمگینەى خۆت دەكەيت، یان وەك ھەمیشە درۆزنىكى فیلزانی كە ھەموو درۆی دنیا دەكەيت تا دلى كچىك بشكىنیت؟

جەلادەت دەيگوت: من دەتوانم درۆ لەگەل مانگ و ئەستیزەكاندا بکەم، دەتوانم درۆ لەگەل زەمین و ئاسماندا بکەم... بەلام خانمی سیراجەدین، ئەى كچىك پىكەوہ چیرۆكى عەشق لە نێوانماندايە، ناتوانم درۆت لەگەلدا بکەم. داليا دۆسییە گەرەكەى باسمى دەخستە سەر ككتیخانەكەى و دەيگوت: جەلادەت گوويگرە، بۆ من ھەموو شتىك تەواو، من ئیتەر بۆ تۆ دەژیم، یەئنى چەند بتوانم ئاگام لە تۆ دەيیت.

ئەو پۆژە داليا سیراجەدین بە ھیمنى دەستی بەقسەکردن كرد، زۆر بە ھیمنى، بەلام زۆرى نەبرد وەك ئەوہى رەشەبايەكى ناو پۆحى بەرەلابكات دەستىكرد بە گریان، واتە پىنش ئەوہى جەلادەت لە حيكايەتەكە تىبگات، لە نێوان ھەنسكەكانى داليادا ھەندىك وشەى گرتەوہ كە پىكرا مانايەكيان

نەدەدا بە دەستەو، وەك وشەگەلی لە بابەت «سەرداب، شەو، مولاژمێکی رەشتالە، مۆزەخانە، فایل، باسمى جەزائیری، فەخرەدین سیراچەدین عەبدوللا، ماسیپه‌کان لە باشووری پاسفیک، لاشەى من لە فوراتدا». كە دەگریا ئیدی دەبایە راپۆه‌شیتیت، دەبایە بە هەموو هیزی خۆت زلله‌یه‌کی لێدەهیت، بە هەموو توانای خۆت هاواربەكیت بەسەریدا ئەوسا ئارام دەبوو. بەلام جەلادەت دەستەپاچە بە دیاریبەو دەنیشت و تەماشای ئەو هەنسك و گریانە هیستیرییه‌ی دەکرد، دەیزانی دەهیت شتێك بكات، بەلام نەیدەکرد، دایا لە نێو هەنسكەكانییه‌و بەردەوام دەیگوت «دەمەوێت بمرم... دەمەوێت بمرم».

جەلادەت هێشتا لەو تەمەندا نەبوو كە بزانی ت مروف چون ئافرەت لە كاتی فرمیسك رشتندا دەلاوینتیت، چون بە ئارامی دەیگریته ئامین، چون سووك بال بەدەوریدا دەهینتەو، وەك ئەوێ پۆحیكى ناسكى لە باوێش كرتیت، بەجۆریك لە دلە شكاوێكەى كچدا هەستێك دروستبیت كە ئەو مەخلوقێكى شوشەیی ناسكو تەنیا تۆ دەزانیت چون ئەو دلە شوشەیه هەلگریت تا نەشكیت. گرنگترین شت لەو كاتەدا ئەوێ ئافرەت تیبكات كە تۆ دەزانی دلێ ئەو چەند شكاوێ تۆش دەزانیت چون بە ناسكى پارچەكانى بنیت بەیه‌كەو، كەسێكى هەولده‌هیت ئەو دلە زیڕینه گەردیكى تر نەگریت، هیند بە ئارام و وریایانە باوێشى پیاوه‌كیت، وەك ئەوێ بەو هینى و ناسكییه‌ت مەرهمێكى سیراوی بخه‌یتە سەر ئەو دلە شكاوێ تا هەموو بەشەكانى یەكبگرنەو. بەلام جەلادەت جگە لە زمان، هێچ كرده‌یه‌كى شاعیرانەى تری نەبوو، دەوستانو تەماشای دایای دەکرد، باوێرى وابوو تەنیا زلله‌یه‌كى رەشەبا ئاساو هیستیریى وەك گریانەكانى دایا خۆی دەتوانیت ئارامیبكاتەو، خەيالى بۆئەو نەدەچوو كە پەنچەیه‌كى ناسك، مەلمەسێكى هین، دەست بەسەرا هینانێكى شاعیریانە دەتوانیت هەموو شتێك لە دلێ كچدا بگۆریت. جەلادەت لەو ژوورەدا وەك بتيكى

گه مڙه دهوہ سستاو تہ ماشايدہ کرد. کس نازانيت داليا ٺہو پڙڙه چہند گرياوہ، بہ لام بہ حيكايہ تي جہ لادہت خوي، گريانہ کهي چہ ندين سہ عاتي خايہ ندوہ، گريانيک لہ وانہي کہ مرؤف ہہ سستاڪات لہ دلي غہمگيني ٺادہ ميزادتيک وہ ديت، بہ لکو ہہ سستہ دکات لہ کانيہ کي ٺہ زہلي فرميسڪ لہ مہ لہ کو تہ وہ ہہ لدہ قوليت. بہ دريڙايي ٺہو چہند سہ عاتہ داليا خوي دہ دات بہ سہر ٺہو قہر و پٺہ يہ دا، دہ موچاري لہ ناو باليفہ کدا دہ شاريتہ وہو دہ گري، جہ لادہ تيش بہ ژورہ کدا دہ سوڀرتہ وہ، يان ميش دہ کوڙيت يا خود سہيري کتبيہ کان دہ کات، يان لہ سہرہ خو بہ داليا دہ لیت: ٺہو داليا، ئيدي بہ سہ مہ گري. کچي پور، تو بڙ وادہ کيت، يہ عني ئيستا دہ توانم چي بڙ تو بکہم.

کہ داليا ڙيردہ بيتہ وہ، ہہ لدہ ستيت و بہ ٺارامي دہ ست بہ سہري جہ لادہ تدا دہ هيتيت و دہ لیت: دواچار گولي من، تہ نيا فريشتہ کان دہ توانن ڙيرمبکہ نہ وہ. کہ ٺارامدہ بيتہ وہ وک ٺہ و يہ مہ خلوقيتي تر لہ خويٺہ کي ديا ہہ ستا بيتہ وہ. وک ٺہ و يہ بوويتہ مرؤفتيکي تر، بوويتہ پڙحنيک کہ لہ کانيہ کي سروشتي پاک خوي شت بيت. داليا ئيتر بہ حہرفي پوون قسہ دہ کات. باسي ٺہ گہرہ کاني مردني باسي جہ زائيري بڙ دہ کات، باسي ٺہو سہ فہرہ دريڙہي خوي بڙ دہ کات بڙ گہيشتن بہ حہقيقہ ت، سہ فہريک لہ يہ ک کاتدا لہ چہند جيہانتيکي جياواز جياوازدا پروودہ دات. سہ فہريک لہ دونياي ٺاگايي و حہقيقہ تدا، سہ فہريکي ديکہ لہ دونياي بيتاگايي و خہ يالدا، سہ فہريک لہم سہر زہمين و جوگرافيا ٺاشنايہي ئيمہ پڙڙانہ تيا دہ ڙين، سہ فہريکي ديکہ لہ سہر زہمين و جوگرافيايہ کي تر کہ تہريب بہ دونياي ئيمہ دريڙدہ بيتہ وہ. سہ فہريک لہ ناو ہہ سستہ سادہو پووکہ شہ کانماندا، سہ فہريکي تر لہ ناو ٺہو توانا سحر اويي و قول و ناٺاساييہي کہ بہ نہيتي لہ ناوماندا دہ ڙي.

سہري جہ لادہت دہ خاتہ نيو دہ ستيہ وہو دہ يلاوڻيت، بہو ٺيمنيہ

کوتوپره وه که زورچار له ناکاو له نیگاو دهنگیدا دروستده بوون، دهیه ویت نیگاهی خوی سه بارهت به فاجیعه کان بۆ باسبکات. پینوایه هم موو برینیکی قول، سه دایهک دروستده کات که هرگیز دهنگدانه وهی کوتایی نایهت. دالیا رای وابوو له زهمه نی کاره ساته گه وره کاند، که بهردیکی ترسناک بهر ئه و گومه گه وره یه ی ژیان ده که ویت، مرقف گهر بپروانیت ئه و شه پۆلانه ده بینیت که تا ئه بهد ده پۆن و ده گه پینه وه. هرگیز له فه زاکان و شوینه کان و کاته کاند و نئابن، نه مردن ده یانوه سستینیت و نه دووریبه ناکوتا و نه ناسراوه کان. ئه و شه پۆلانه ی وهک هه لچوون و داچوونی ده ریایه کی گه وره وه هان، دین و ده پۆن، دین و ده پۆن، دین و ده پۆن. به جوریکی هیند توند ده جولینه وه ئه و ئه اندازه یه تیکده دن که له خه یالی ئیمه دا مردن له زینده گی جیاده کاته وه. که دین له گه ل خویاندا بریکی زور له ژیان راده دن و ده یبه ن بۆ مه رگ، که ده گه پینه وه بریکی زور له مردن له گه ل خویاندا ده یینه وه. هه ندیچار شه پۆله کان به جوریک تیکه لاوده بن هه ندیکیان به ئاراسته ی ناوه وه و هه ندیکیان به ئاراسته ی ده ره وه ده پۆن، ئه وه ی له ئه به دیبه ته وه ده گه پینه وه بهر ئه و شه پۆلانه ده که ویت که به ره و ئه به دیبه ت ده روات، ئه وه شی به ره و ئه به دیبه ت ده روات به و هاوارانه تیکه لده بیت که له ئه به دیبه ته وه دینه وه.

دالیا رای وابوو، له ولاتی ئیمه دا که به رده وام به ردی گه وره گه وره بهر ژیان ده که ویت، بروسکه ی سه یر سه یر بهر ئه و گومه چکولانه یه ده که ویت، ئه و ئه اندازه دیرین و نه گۆره ی ژیان و مردن به جوریک تیکده چیت، وهک پوخانی چه ند شوریایه کی لیدیت که دوو ئاری جودا له یه کتر جیاده که نه وه. له ناوه پراستی ژوره که دا ده وه ستا، دهستی به رزده کرده وه، کراسه سپیه که ی و ته نووره پرته قالیه که ی ریکده کرد، دهستی به قزیدا ده یینا و ده یگووت سه یرکه جه لاده ت من ده سوپیمه وه، ده سوپیمه وه، ده سوپیمه وه وهک دوا پارچه سه ما، وهک دوا بزواتی سه ما که ریک له سه ر سه حنه یه کی

گهوره، دهسورپيمهوه وهوا جلهكانم دهبات، دهسورپيمهوهو موسيقايهكي شيت كوتايي شم سهمايه رادهگهينيت، بهلام له كاتي سهماكهدا موسيقا دهبات، دهبات بؤ دور، دورتر له هر جياگايهك ههست و نهستهكانمان تيبكات، من هر دهسورپيمهوه، من هر سهمادهكهم، شو موسيقايه ليرهده له ناو دهمارهكانمدا هر ليندهدات، له چركهيهكدا نيتر تيناگهم ئاخو شو موسيقايه لهدهروهه هر بهردهوامه ياخود نا، دهزانم شو موسيقايه له ناو جهستهمداهر ليندهدات... ليندهدات. كه چاودهكهمهوه لهسه زهمينيكي ترم، بهلام من هيچ ناكهم جگه لهوهي كه سهمادهكهم، سهمادهكهم، سهمادهكهم. جهلادته مردن شهويه، مردن شهويه تو سهمادهكيت و له ناكاو چاوتدهكهيتهوه و دهبينيت لهسه زهمينيكي تريت، شهپوليك له شهويكي تاريكدا ههليگرتوويت، كه روزه دهبيتهوه، كه جاريكي دي يهكهم تيشكي روناكيت بهردهكهويت دهبينيت، تو چوويت بؤ خاكيكي تر. ههنديجار كه هاوازيك له گهروتدا بيت، بيتهوهي چاوبكهيتهوه شهپولهكان به دم سهماكردهوه دهتهينن و دهتهبن، جاريك دهپهريتهوه بؤ سه زهميني مردن و جاريك دهگهريتهوه بؤ زيان.

شو روزه داليا بيوچان قسهيدهكرد، سهمايدهكرد، پندهكهني، دهگريا. ههنديجاريش وهك ماموستايهك يهكينك بؤ گهشتيكي ترسناك به خاكي مردندا نامادهبكات قسهي له هاتوچويهكي بيتهندازه دريژدهكرد له نيوان دوو زهميندا كه جياوازيان تهنيا وهك جياوازي نيوان دوو مهملهكته وايه. حيكايهتهكاني شو ژير زهمينهي دهگيپراهوه، چيروكي شو كوژراوانهي به دواي حيكايهتي مردني خوينايدا گهرابونهوه بؤ زيان. باسي شو كچه چكولانهيهي كه قزي به گولي ياسهمين دهرازاندهوه و ناو دولابهكان بؤ فايلى خوئي و باوكي و خوشكهكاني دهگهرا. شو پياوه پيرهي له سوچينكدا نوسيهي ههموو كورهكاني يهك له دواي يهك دهدوزيهوه. شو گهنجهي هر كهسيك فايلاههكي دهگرت بهدهستيهوه دهستي خويناوي دهبوو، شو

دۇسىيەيى ھەر دەتكردەوۋە رەشەبايەكى تۇزايويى ھەلىدەكرد و گلئىنەكانتى
پەردەكرد لە تۇز، ئەو فايلىەى بۇنى گۇرىكى لىدەھات تازە ھەلدرايىتەوۋە. ئەو
فايلىەى دەتكردەوۋە لاپەرەكانى ھاوارياندەكرد، پەنچەت بۇ ھەر پەرەيەكى
دەبرد وەك جەستەيەكى برىندار دەيقىژاند.

چىرۇكەكانى دالىيا مايەى سەرسامى جەلادەت بوو، ھەندىچار واى
ھەستدەكرد دالىا خاوەنى فەنتازىايەكى رەشە. ئەوۋى سەيربوو ئەو بىرپارەى
بوو كەواز لە گۇرانى و سەما بەئىتت، واز لەوۋە بەئىتت وەك سۇزانىيەك
بژى، تا ئەوكاتە ھەرچىيەكى كردبوو بۇئەوۋەبوو باسمى جەزائىرى
نازادىكات، ھەرچىيەكى كردبوو بۇ ئەوۋەبوو لە رىگاي لەشى خۇيەوۋە ئەو
قەلا تارىكانە بېرىت و بشكىئىت كە بە سەختىرىن دەزگاكانى سىخورى
دۇنيا نەدەبېردان، وىستبووى بگاتە ناو تارىكتىرىن و نەئىتتىرىن زىندانەكانى
سەر ئەم ئەستىزەيە. سەفەرىك بگات سەختىر لەسەفەرى پالەوانى ئەفسانە
گرىكىيەكان بۇ دۇنيای خوارەوۋە، سەختىر لەسەفەرى پالەوانى ناو چىرۇكە
خەيالىيەكان بۇ سەر ئەستىزەيەكى دۇورو پىر دېندە. دالىا لەو سەفەرەدا
ھەموو نەئىتى و كەلىن و سوچەكانى ئەو ماشىنە جەھەنمىيەى بىنى بوو
كە ولات دەباتبەپۇتە، گەشىتبوۋە زىندانە زۇر تارىكەكان، گەشىتبوۋە شوپنە
زۇر نەئىتى و نەزانراوۋەكان، بەلام ھەرچەند دەگەشىتە جىگايەك كە پىتى
وابوو ئەوۋە دوا ھەرىم و دوا وىستگەيە، شوپنى قولترو تارىكترو نەئىتتىرى
لە ژىر قاچى خۇيدا دەبىنى، بە جۇرىك نەيدەزانى ئەو پۇچوونە بە ناو
ژوورەكانى ئەشكەنجە و زىندان و گۇرستانەكاندا لە كوئىدا دوايدىت. تا
پۇچووايە ئەو شانشىنى مردن و تارىكىيە قولترو قولترو دەبوۋەوۋە.
ھىچ جىگايەك نەبوو كە ناوى خالى سەرەتاو خالى كوتايى بىت، بەلكو
داچوونىكى ترسناك ھەبوو تا ئەبەد بە ناو گوزەرىكى تارىكدا كە پۇژ
دواى پۇژ ئالۇزتر و لقدارتر و فرەبالتىر بەرەو ناو ئوقيانوسىكى بىتىن لە
نەئىتى دەكشا. ئەوانەى لەو جىھانە ئالۇزو پىر نەئىتىيەدا وندەبوون ھىزىك

نه‌بوو بیان‌دۆزیت‌ه‌وه، چونکه له بنه‌ره‌تدا بوونه‌وه‌ریک نه‌بوو بتوانیت بزانیته
 له هه‌موو به‌شه‌کان و لقه‌کان و ژووره‌کانی ناو ئه‌و ئامیره‌ گه‌وره‌یه‌دا
 چی هه‌یه... ئیدی گه‌ران به‌ دوا‌ی یه‌ک‌یکدا دوا‌جار ونبوونیک‌ی بیسه‌روین
 بوو له گه‌وره‌ترین و ئالۆزترین گمۆکه‌ی سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌دا. وه‌ک
 ئه‌و‌مبوو له ناو ملیونیک بازنه‌دا ونبیته که هه‌ر یه‌که‌یان له هه‌زاره‌ها
 ژوور دروستبووه، هه‌ر ژووره‌و کۆدی نه‌ینی و شفه‌ری تایبه‌تی هه‌یه بۆ
 کردنه‌وه‌ی ده‌رگا‌کانی، به‌ جۆریک سه‌رنشین و به‌رپر‌سیاران‌ی هه‌یج یه‌ک له‌و
 ژووران‌ه‌ ناتوانن بزانه‌ن چی له‌ ژووره‌که‌ی تر‌دایه. دالیا له‌ ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند
 سه‌له‌دا ده‌رگای هه‌زاران ژووری کردبووه‌وه، به‌لام نه‌یده‌زانی ئه‌و شوینانه‌ی
 ئه‌و ده‌ستی پیا‌را‌گه‌یوه له‌سه‌دا چه‌ندی ته‌واوی ئه‌و سه‌ره‌زمینی نه‌ینییه
 پیکه‌هه‌ینن. نه‌یده‌زانی چه‌ند قات به‌و ژیر زه‌مینه‌ تاریکه‌دا رۆچۆته‌ خوار،
 دوا‌جار یه‌کتیک له‌ ئه‌فسه‌ره‌کان پێیگوتبوو، هه‌یج کات جۆره‌ پر‌سیاری وه‌ها
 له‌ خۆت مه‌که، چونکه هه‌یج ئاده‌میزادیک نییه بزانیته‌ خۆی له‌ کو‌یی ئه‌و
 ئامیره‌دایه، بزانیته شوینی له‌و ئامیره‌دا چه‌ند گرنگه. چه‌ند که‌س له‌خوار
 ئه‌وه‌وه‌ن و چه‌ندی تر له‌سه‌روو ئه‌وه‌وه‌ن. دالیا هه‌ستیده‌کرد له‌و گه‌شته‌دا
 نه‌ینی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی سه‌باره‌ت به‌ ئیشی هه‌موو ئه‌و ئامیره‌ تر‌سناک
 و زه‌به‌لاحه‌ دۆزیوه‌ته‌وه، نه‌ینی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر پیاوه‌ تر‌سناکه‌کانی
 ناو ئه‌و ئامیره‌ فێر‌بووه، به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و ره‌نجه‌ گه‌وره‌یه‌شدا،
 له‌گه‌ل ئه‌و رینگا پر مه‌ترسی و کوشنده‌یه‌دا نه‌گه‌یشتبوو هه‌یج، چونکه
 له‌و گه‌شته‌ ئالۆزه‌یدا هه‌رگیز نه‌که‌وتبووه سه‌ر رینگایه‌ک بیه‌گه‌ینتیه‌وه به
 باس‌می جه‌زائیری. ئه‌وه‌ی له‌ سه‌فه‌ری ئه‌و چه‌ند سه‌له‌ ده‌ستی که‌وتبوو،
 ئه‌و دۆسییه‌یه‌ بوو که به‌ هه‌موو گه‌رمای باشووردا هه‌تابووی بۆ پرته‌قالی
 سپی. ئیستا هه‌ستیده‌کرد درێژه‌دان به‌و سه‌فه‌ره‌ مانایه‌کی نییه، ئه‌و هه‌موو
 ژیا‌نی ته‌نیا رۆلی سۆزانی بینی بوو، چونکه ده‌یزانی ئه‌و پیاوه‌ در‌دانه‌ی
 ئه‌و ده‌زگا سامناکه دروستیکردون ته‌نیا له‌شی ئافه‌ره‌ت چۆکیان پێدا‌ده‌دات،

تەنیا ئەو شەھووتە دیل و چەوساوەیە ناویان و ایان لێدەکات خیانەت لەو
 ئامیرە زەبەلاحەیکەن. تەنھا شتیک بەمروڤەو دەیانبەستیتەو نە دلایانە، نە
 ھۆشیانە، نە عەقل و خەیاڵیانە، بەلکو ئەو پارچە گۆشتەیه کە وەک مۆمینی
 ھەلگەراو ھەمیشە لە ناو پانتۆلەکانیاندا دەسووتیت. ئەو سۆزانی نەبوو،
 خولیاى ئەو ھەبوو ببیت بە وەرگێر لە یەکیک لە بنکەکانی وەرگێران،
 ببیت بە پۆماننوسیک و ژیاى خۆی بگێریتەو. ببیتەو بە مامۆستای
 ئینگیزی و بپروات لە کوردستان، لە شاری مندالی خۆی وانە بلیتەو.
 بەلام ئەو خولیایانە چیتەر سوودی نەبوو، سەعاتیکی نھینی لە ناوھە
 ئاگاداریدەکردووە کە دەبیت ئاگاداریبیت چونکە مردن لێوھى نزیکە. ھاتەو
 بۆئەوھى ئەمجارە بە جۆریکی تر لە پرتەقالی سەپى بژی. باوھشیدەکرد
 بە جەلادەتدا و دەیگوت، لەبەر تۆ ئەم شارە جیناھێلم، دەترسم پۆژیک
 تەپوتۆزەکان بتبن، دەبیت ئاگادارتبم. جەلادەتیش نەیدەویست بپروات. ئەو
 جەلادەتسى وەک کورپە مندالەکەى خۆى سەیردەکرد، ئەگەرچى لە یەكەم
 پۆژەو دەزانیت کە خۆشى دەویت، ئەگەرچى لە ناو پۆچیدا ھەندیجار
 ھەستە کچانەو ھەستە دایکانەکانى تیکەلدەبوون، لەو دەترسا لە ساتیکی
 تیکەلاوى و سەرلیشیاندا، ھەستەکانى بە جۆریک لەدەستبەت تەسلیمی
 وەسوەسەکانى بیت و دواى تەماعەکانى جەلادەت بکەویت، کە دەویست
 وەک عەشیقەیک لە ئامیزیدا بیت. لە یەكەم پۆژەو دەویست زۆر زۆر
 لینی نزیک بیت و زۆر زۆریش دووربیت، عەشقی کچان ھەمیشە ئاوەھا پپە
 لە داواکاری ئەستەم و نەکردە. لەیەكکاتدا نزیکى و پپچەوانەکەشیان دەویت،
 دوورى و پپچەوانەکەشى، خۆشى و پپچەوانەکەى، ئازارو پپچەوانەکەشى.
 دالیا پۆژی دواى شتەکانى کوکردەو و چوو بۆ لای موسای بابەک.
 بەلام سویندى خوارد کە ھەتاھەتایە ئاگای لە جەلادەت بیت، ھەموو
 ھەفتەیک ببیتەو، جەلادەتیش ھەر کاتیک ویستی دەتوانیت بچیتەلاى،
 چونکە ئەو دواجار لە بەر خاترى ئەو لەو تەپوتۆزەدا دەمینیتەو. چۆلکردنى

ژورہ کہی دالیا لہ پرتہ قالی سہی پرہو لہ سۆزو عاتیفہی گہرم،
 ہموو موسیقارہ کان و کچہ سہ ماچیہ کان گریان، جہ لادہت لہ ہمووان
 زیاتر گریا۔ پیکابیکی سہی چلکن ہموو کتیبہ کانی دالیای گواستہ وہ بۆ
 بیمارستانہ چکولہ کہی موسای بابہک، جلہ کانی خۆی بہ سہر کچہ کانی
 پرتہ قالی سپیدا بہ شکرد، تہختی خہوتنہ کہی بہ خشی بہ موسیقاریک کہ
 چہ ندین مانگ بوو لہ سہر زہویہ کہ دہخہوت۔ کہ دالیا رۆیشٹ غہمیکی
 ترسناک بالی بہ سہر ہموو پرتہ قالی سپیدا کیشا۔ سہ مہر سالح و میژدہ
 باریکہ کہی لہ ہموو کہس غہمگینتربوون، کہ لہ ماوہی ئہو چہند سالہ دا
 پہیوہندیہ کی سہیریان لہ گہل ئہو کچہ چاونہ ترسہ دا پیداکردبوو کہ بوو
 بوو بہ ہاورپیہ کی نزیکیان۔ بہ لام موسای بابہک دلخۆشترین کہس بوو
 بہو ہرپارہ، ئہو پیاوہ پرخہندہو حکمہ تہ پیوآبوو لہ دالیاو جہ لادہت دا دوو
 شتی گورہی دۆزیوہ تہ وہ کہ پیشتر بہ دریزایی ژیانی لینی مہ حروم بووہ۔

کہ جہنگ کوتایی ہات، چہ ندین ہفتہ بوو دالیا لای موسای بابہک
 کاریدہ کرد، کوتایی جہنگ کوتوپرہو چاوہ پروانہ کراوبوو، ئیرانیہ کان یہک
 لایہنہ قہ بوولی یاداشتیکی نیودہ ولہ تی کۆنیان کرد، لہ بہرہ کاندہ بہ
 چہ شنیکی خیراو ناٹاسایی کہ ہیچی لہ گہل ئہو عینادہ دیرینہ یاندا نہدہ گونجا
 پاشہ کشتیان کرد، لہ ہر شوینیکہ وہ بستیک ہاتیتنہ پیشہ وہ گہرانہ داوہ۔
 پاشہ کشہی ئیرانیہ کان غوباریکی ترسناکی لہ سہر سنورہ کان جیہیشٹ،
 لہ گہل لہ شکرہ شکستہ و براوہ کاندہ تارمایی ہزارہا سہریازانی کوزراو
 لہ سہنگرہ کانی مردن ہستان و کولہ پشٹہ کانیان ہلگرت و گہرانہ وہ بۆ
 مال، لہ ئہ مہرہو بہری سنوردا مارشیکی سہیر دہستی پیکرد، مارشیکی
 ہیمن، غہمگین، پر ئہ فسوس۔ لہ ہردوولاوہ سہریازہ مردوہ کان

له خاکی یه کتردا هه‌لده‌ستانه‌وه، قهیتانی پۆستاله‌کانیان ده‌به‌ست، کلاره
 سه‌ربازییه‌کانیان ده‌کرده‌ سه‌ر، ته‌پوتۆزی مردنیان ده‌سپری و پروویان
 وه‌رده‌گه‌پراو ده‌گه‌پانه‌وه بۆ نیشتیمان. سه‌ربازو گوردانه زیندووه‌کان به‌ خه‌تی
 ئاشکراو رینگای ریک و زهمینی دیاریکراودا ده‌گه‌پانه‌وه، به‌لام مردووه‌کان
 ده‌بایه به‌ هه‌موو پنده‌شت و چیاو کینگه‌ تاریکه‌کانی شه‌ودا بپۆشتبانا‌یه،
 هه‌یچ رینگایه‌کی تاییه‌ت نه‌بوو له‌ویوه پاشه‌کشه‌به‌کن، هه‌یچ ئه‌فسه‌ریک نه‌بوو
 فه‌رمانیان بداتی چون بپۆن، هه‌یچ گوردان و وه‌حده‌یه‌ک نه‌بوو خۆیانی
 پینناسیتن، له‌به‌رئوه‌ نازادانه له‌ قوولایی خاکی دوژمنه‌وه هه‌لده‌ستان و
 به‌ ناو گه‌رمای کوشنده‌ی ئابدا، به‌ ناو ئه‌و خاکه‌دا که هه‌شتا له‌ برینه
 دیرینه‌کانییه‌وه تۆز هه‌لده‌ستا، به‌ ناو زه‌ریاچه‌و جۆگه‌له‌و جویباره‌کاندا
 که تا ئه‌وکات ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌ی خه‌یالی له‌ ناو ورده شه‌پۆله‌کانیاندا
 مه‌له‌یده‌کرد. له‌ رینگا مردووه‌کانی هه‌ردوولا به‌ ره‌و پرووی یه‌ک ده‌هاتن
 و سلوویان له‌ یه‌ک ده‌کردو به‌ هه‌یمنی به‌لای یه‌کدا تیده‌په‌رین. سه‌دان
 هه‌زار مردوو بوون که ده‌گه‌پانه‌وه بۆ نیشتیمانیک مه‌رگی ئه‌وان هه‌یچی تیا
 نه‌گۆریبوو، رینگاکان هه‌موویان له‌ جینگای خۆیان بوون، ئه‌ستیره‌کان له
 جینگای خۆیان بوون، گرده‌ چکۆله‌کان له‌ جینگای خۆیان بوون، کانییه‌کان
 و دره‌خته‌کان، هه‌تا بالنده‌کان هه‌موویان له‌ جینگای خۆیان بوون... سه‌فه‌ری
 گه‌پانه‌وه‌ی مردووه‌کان بۆ ماله‌وه سه‌فه‌ریکی درێژ بوو، هه‌یچ که‌س نه‌بوو
 په‌رسیاری لیبکه‌ن، به‌بیده‌نگ به‌ سه‌ر مه‌رزه‌کاندا ده‌په‌پینه‌وه، به‌ شه‌و به
 ناو کینگه‌ی ته‌ماته‌و باغی خورماو مه‌رزه‌ی ئاودارو بیستانی میوه‌هاتدا
 ده‌هاتن. ئه‌وانه‌ی زوو گه‌یشته‌وه سه‌رجاده‌کان، یه‌که‌مین ده‌سته‌بوون که
 تیگه‌یشتن ئه‌وان نابنه‌وه به‌ نیشته‌جێی ئه‌و ئاره‌دانی و خاک و شه‌قام و
 کینگانه، به‌لام شه‌پۆل له‌دوای شه‌پۆل ده‌هاتن و تیکه‌ل به‌ ژیان ده‌بوونه‌وه،
 ته‌نها ئه‌وانه‌ش ده‌یاننینه‌ن که ده‌یانتوانی ناو جه‌رگه‌ی تاریکی ببینن.
 ژماره‌یان هه‌یند زۆر بوو، جیاکردنه‌وه هه‌لاویردکردنیان کاریکی نه‌کرده‌بوو.

هەموو بەر لەو هی بگەنە بەر قاپی مالهۆه دەیانزانی نایبیت لەدەرگا بدەن، نایبیت کەس بەئاگا بەیننەو، نایبیت هیچ شتیک بچولینن. دەیانتوانی بوەستن سەیری قاپی کۆنی دەرگاکانی مال بگەن، سەرکەونە سەر سەربان و لەویوێه لە حەوشە کۆن و غەمبارەکانی مندالیان بپروانن، بچنە ژووڕەکانەو، دایکیان ببینن، مندالە خەوتووێهکانیان ماچبگەن، دەست لە قژی ژنەکانیان بدەن کە تەنهایی سەپی کردوێه. بەلام نەدەبوو هیچ مەخلوقیک لە خەوھەستینن، خۆیان لە هیچ شتیک بدەن، ئاسەواری دەستیان لەسەر هیچ پەنچەرەیک جێبھێلن. دەیانتوانی ئاو بخۆنەو، بیئەوێ زیندووێهکان گوێیان لە دەنگی بەلۆعەکان بیت، دەیانتوانی چراکان داگیرسینن بیئەوێ زیندووێهکان خەبەریان بیتەو، لەسەر کورسییە کۆنەکانی ناو چیمەنی هاوین دانیشن، یادگارەکانی جارانی خۆیان بدۆزنەو، تەماشای وێنەکانی خۆیان بگەن، بۆنی گولەکان بگەن... بیئەوێ کەس بیان بینیت.

ئێوارەیکێ درەنگ یەکیک لەو مردووانە بە خۆی و فلوتیکەو، دواى گەشتیکێ دوورو درێژی چەند پۆژە بە زۆنگاوێهکانی باشوور و باغەکانی نیوان دیجلەو فوراتدا گەیشتە شاری تەپوتۆزی زەردو لە یەکیک لە کوچە تاریکەکاندا جەلادەتی کۆتری بینی. چاوپیکەوتنیک دواتر سەدایەکی سەیری لە هەموو ژيانی جەلادەتدا دەبیت، کە درەنگ تیدەگات، یەک ببینن لەگەل مردووێهکدا هیچ نییە جگە لە داوێتیکێ کراوێ بۆ سەفەر بە ئەبەدییتدا. دواى کۆتایی شەر، ئەو چەند هەفتە یە ولات هەمووی شادیدەکرد، لەمسەرەو سەری ئەو زەمینەدا ئاھەنگی شیتانە پیکەخرا، لەهەموو کوچەکاندا، لە هەموو فولکەکاندا، لە ناوێراستی شارەکاندا، لەبەردەم مزگەوتەکان و لە ناو قوتابخانەو لە یاریگا گەرەکاندا. هیچ ئان و زەمانیک وەکو ئەوساتە ولات پێویستی بە سەماکەر و موسیقار و لافیتەنوس نەبوو، هەر لە دوو پۆژی یەکەمەوێ شاری تەپوتۆزە زەردەکانی ئێمەش

له‌سه‌ر نشینه‌کانی خالی بووه‌وه، له هه‌موو شاره‌کان و به‌نده‌ره‌کان و ناوه‌دانیه‌کانه‌وه که‌سانیکه نه‌ناسراو به ماشینی تایه‌تیه‌وه هاتن و له پاسی گه‌وره گه‌وره‌دا موسیقارو کچانی سه‌ماچی و سۆزانیان سوارکرد و به‌دهم هۆرن لیدانه‌وه بردیانن بۆ ئه‌و ئاهه‌نگه خه‌یالی و گه‌ورانه‌ی له‌سه‌ر شه‌ره‌فی ژهنراله‌کانی سوپا و سه‌رۆکه حیزبیه‌کان پیکه‌خرا. له‌و بگه‌ره‌و به‌رده سه‌یره‌دا، له‌و فرکان فرکانه‌دا، له ساتیکدا شاره‌کان له‌سه‌ر سه‌ماکه‌ریک ده‌یانکرده شه‌ر، له ساتیکدا فیشه‌که شیته ده‌ته‌قینرا، ئاسمان یه‌ک پارچه تیشک و دره‌وشانه‌وه بوو، له هه‌موو کۆلانه‌کانی ئه‌و شاره‌دا ده‌نگی سه‌روود له بلندگۆی گه‌وره گه‌وره‌وه ده‌گوێزرایه‌وه. کچه سۆزانییه‌کان به‌ پروتی خۆیان فریده‌دایه ناو پاسه‌کانه‌وه، مه‌مه‌که زله‌کانیان له په‌نچه‌ره‌کانه‌وه شوپرده‌کرده‌وه بانگی یه‌کتریان ده‌کرد، قوونه زله‌کانیان ده‌خسته سه‌ر کوشنه گه‌رمه‌کان و ده‌یانزریکاند، له کاتیکدا پرته‌قالی سه‌پی له گه‌رمه‌ی خۆئاماده‌کردندا بوو، تا به‌ته‌واوی ئیداره‌یه‌وه پروبکاته باغیکی گه‌وره‌ی پایته‌خت تا له ئاهه‌نگه مه‌زنه‌کانی سه‌رکه‌وتندا به‌شداربیت، جه‌لاده‌تی کۆتر که ده‌یزانی ناتوانیت له‌و شاره‌ بچیته‌ده‌ره‌وه، ده‌یزانی ده‌شیت تووشی چ مه‌ترسییه‌ک بیت، له هه‌رای خۆئاماده‌کردن و خۆپێچانه‌وه‌و بارکردنی که‌لوپه‌لدا، له ساتیکدا دلنیا‌بوو که هیچ که‌سینک نایینیت له تاریکی کوچه‌یه‌کدا خۆی ونکرد. وه‌ک یه‌کتیک به‌دهم خه‌وه‌وه بروات، سه‌یری ئه‌و چرا هه‌واویه به‌رزانه‌ی ده‌کرد که وه‌ک په‌رشبوونه‌وه‌ی گولتیک، وه‌ک ته‌قینه‌وه‌ی شه‌ست په‌ریک ده‌ته‌قینه‌وه‌و ده‌بوون به‌ بارانی ره‌نگ و ده‌بارین. له ناو ئه‌و تیشک بارانه‌دا جه‌لاده‌ت به‌ره‌و لای موسای بابه‌ک که‌وته‌رئ، دلنیا‌بوو له‌وه‌را گه‌وره‌یه‌دا که‌س ئاگای له‌و نییه. له‌وساته پرتامانه‌ی خۆشیدا هه‌مووان له بیرباندنه‌کرد، به‌لام چاکتر... ئیستا بێخه‌م ده‌ستی ده‌خسته گیرفانی پانتۆله‌که‌ی و سه‌یری شه‌وقی فیشه‌که گه‌رداره‌کانی ده‌کرد که گروه‌تیک سه‌رباز، له‌وانه‌ی ده‌روازه‌کان و

ئەمسەرەو سەری شارپان کۆنترۆل دەکرد دەياتتە قاند. هەستیدە کرد ڕەنگە ڕوناکەکان، لاقاوه سەبەرەکانی تیشک بێباک لە هەموو شتیک بەسەر ئەودا دینە خواری، بەلام ئەو بەجۆریک لە جۆرەکان هەر لە زۆلمەتدا بوو، گوێی لە فیشکەیی پەرشبوونەو و بۆلابوونەو و پوناکیەکان بوو، گوێی لە هاواری سەرسامی کێژەکان بوو، گوێی لە هەلەلەیی شیتانەیان بوو، گوێی لە هۆسەکردنەکانیان بوو. بەلام لە چاوی زۆر بەشیاندا غەمیکە پەنھانی دەدۆزییەو، غەمیک کە ئەو لە هەر کەس زیاتر دەبینی. «جەنگ تەواو... جەنگ تەواو... جەنگ تەواو» هەموو هەلەدەپەین و وایان دەگوت، شیتانە بە کوچەکاندا ڕایان دەکرد و وایان دەگوت. سۆزانیەکان لە بەردەرگا کۆشپان بۆ پێبوارەکان هەلەدایەو و وایان دەگوت. جەلادەت لە خۆی دەپرسی دواي جەنگ چی دەبیت؟ دەبیت دنیا بە جۆریک ئارام و ئەمین بێتەو و بتوانیت بگەریتەو بۆ باکوور؟ بەلام خۆدای گەرە کوردستانی چی، ئەو ئیستا هەژدەسالە... بێگومان دەبێتەو بە سەرباز... هەرگیز لێناگەرین... دەبیت بڕوات بۆ ناو سوپا... لەوانە بە جەنگی تر سەر هەلبەت... لەوانە بە قات و قری تر... ئا ئەو دواجار نایەو ویت مردووەکانی خۆشی لە بێرەکان، چیرۆکی خۆی لە بێرەکان... بەلام چیرۆکی چی؟ دەتوانیت چی لەو چیرۆکانە بکات بە خەوتووێی لەسەریدا... ملیۆنیک چیرۆکی خەوتوو لە ناو سەری ئادەمیزادا، سوودی هاواریکیان نییە کە مەزۆف بێ وشە لە گەرۆوی خۆیەو دەریدەکات... لەسەرییەو فیشکە شیتەیک دەتەقییەو و تاریکی پێدەکرد لە ڕەنگ. بیری دەکردەو، بەلام بەر لەوێ فریابکە ویت بزانیت بێر لە چی دەکاتەو تەپۆزی ماشینیکی شیت، بە دەیهەا سەرنشینی شیت و بە ئاوازی گۆرانییەکی عەرەبی شیتانە ترەو دایدەپۆشی. جەلادەت وەک شتیک لە دنیا بەیەکی ترەو پەيوەندی پێو بەستیت دەووستا، کوتۆپر وینە بەیەکی سەیر دەهاتە خەیاڵی، وینە بەک بۆ ئیستیک لەو کەرنەفالی ڕەنگ و موسیقا شیتانە بەی

شادىيى دوورىدەخستەوہو دەيىردەوہ بەرہو ئەو زەويىيە خەيالىانەيى لە سات و كاتى ئاسايىدا تىادەژيا. لەوساتەدا مردووەكانى دەيىنى لە سەنگەرە دوورەكاندا ھەلدەستن... مردووەكانى دەيىنى خۇيان دەتەكىتن و پىلاوہكانيان لە پىدەكەن و كۆلەكانيان دەكەنەوہ كۆل و دەگەرپىنەوہ. ساتىك چاويدەكردەوہو پاشەكشئى ھىمنى ئەو مردووانەيى دەيىنى لە كۆرەپانەكانى مردندا، بەلام بەرلەوہي ئەو تەپوتۆزە لە نىكايدا بسىرپىتەوہ چاويدەكردەوہو چاوانى پردەبوونەوہ لە تىشكى ئەو روناكىيە رەنگاوپرەنگانەيى كە وەك بروسكە دەھاتن و تىدەپەرىن، دەھاتن و تىدەپەرىن. جەلادەت لە ناو دەنگى تەقىنەوہو رەنگى پىرشنىگارى روناكىيەكاندا ھەنگاوپرەنگانەيى خۇي خىراتر دەكردو پر بە ھەموو شەو دەينالاند و دەيگوت: ھاوار.

بەشى دووہم

شارى سۆزانييەكان دەپۆژ بوو چۆل بوو، لە موساي بابەك و داليا سىراجەدىن و جەلادەتى كۆتر بەولاوہ كەسىكى ترى تيا نەمايوو. كوچەكان سەرتاپا چۆل و مالەكان سەرتاپا خالى. جگە لە بارەشىكى زەرد كە وەك غەربىيەكى بىسروەت بە ناو شەقامەكاندا دەسوپاىەوہ دەنگى ھىچى تر نەدەھات. لە مندالييەكى زۆر زووەوہ جەلادەت خەونى بينى بوو كە جارىك لە جارەكان بە شارىكى وھا چۆلدا دەپوات. شارىك شەقامەكانى و كوچەكانى تەنيا بوئەو دەبن، ئەستىرەو مانگ و رەشەباكانى تەنيا بو ئەو دەبن. لەو دە پۆژەدا جەلادەت ھىچى نەكرد، بەردەوام بەو شارە چۆلەدا دەگەرپا. گوئى لەو دەنگانە دەگرت كە رەشەبا لە ناو شارىكى پىدەنگدا دروستياندەكات. پىنى وابوو ئەو دەنگانە دەنگى جىاوازن، رەشەبا كە بە شارى جەنجالدا دەپوات دەنگىكى تەواو جىاوازى لەگەل ئەو دەنگەدا ھەيە

كاتيك به شارىكى ئاوه‌ها چۆل و ھۆلدا دەگەپىت. به شىۋەيەكى تر پەنچە بەسەر شتەكاندا دەھىنىت، به جۆرىكى تر يارى به لەوح و پەردەو تەناف و ئارىلەكان دەكات. تەواو ۋەك مۇسىقارىك لە سالىۋىنىكى گەورەدا بۆ خۆى عەزفبكات، لەگەل مۇسىقارىكى دىكەدا لە بەردەم دەيان ھەزاران خەلكدا مۇسىقا بژەنىت. جەلادەت ھەستىدەكرد ئەو بايەى به ناو شارىكى چۆلدا دەپوات ھەمان ھەستى ناكۆتاو ترس و تەنھايى تىدايە كە مۇسىقارىك ھەيەتى كاتيك به تەنيا لەسەر لووتكەى چىايەكى بەرز لە بازنەى دەيان گەوالە ھەوردا مۇسىقا لىتبات. جەلادەت خۆى به پىسپۆرىكى گەورەى كويگرتن لە با دەزانى، لە شارەكەى خۆى كويگرىكى زىرەكى رەشەبا بوو، لە چىا دوورەكان ئىسحاقى لىۋزىرپىن پىنى كوتتېو، ئەوھى لە با تىنەكات ھەرگىز نايىتە مۇسىقار، لە شارى سۆزانىيەكان تىكەلاو بە باكان بووبوو كە ھەمىشە بە ئىقاعىكى قورس لە ناو كوچەكاندا دەگەپان و رۆحىكى پىريان ياد جەلادەت دەھىنايەۋە كاتيك بە ھەناسەى قورس و ھەنگاۋى لەرزۆكەۋە بە زەويدا پىياسەدەكات.

كويگرتن لە با يەككىك بوو لە خوليا سەيرەكانى جەلادەت كە پىدەچوو لە باپىرە كاروانچىيەكانىيەۋە بۆى مابىتەۋە. بەدۋاى كويگرتن لە دەنگى ئەو بايەدا شەوو رۆژ لەدەرەۋە بوو، تەنيا نىۋەپروان و ئىۋاران دەگەپايەۋە بۆ لاي موساى بابەك و داليا. شەۋىك بە دۋاى مۇسىقاي نھىتى ئەو بايەدا لە كوچەكانى باشۋورى شاردا ھىتد دووركەوتەۋە، ھەستى بە ونبوون كرد، شەۋىك بوو رەشەباكان لە شەۋانى تر بەھىزترىبوون، شەۋىك بوو سەبىرترو تورەتر لەسەر لم و پەنچەرەۋە دەرگاكان پەنچەكانى خۆيان دەجولاند. توندتر شتەكانيان لە بناغەۋە دەلەقاند، چىنكۆ ئەستورەكانيان رادەۋەشاندا و بە ئىقاعىكى خىراتر شتەكانيان لە ھەۋادا دەجولاندەۋە. جەلادەت چۆن عاشقىكى مۇسىقا تەماشاي پەنچەكانى پىانوژەنىك دەكات كاتيك لەسەر كلاڧىرەكەى سەمادەكات، دۋاى پەنچەى ئەو بايە دەكەوت

و له‌گه‌ل شه‌پوله‌کانیدا ده‌پویشت. دواچار له‌یه‌کیتک له‌کولانه‌کانی نه‌و
 شارهدا هه‌ستیکرد تارماییه‌کی ماندوو له‌ناو ته‌پوتوزو زولمه‌ته‌وه‌ به‌ره‌و
 پووی دیت. سه‌ره‌تا پنی وابوو نه‌وه‌ی ده‌بیینیت فیلتیکه له‌فیله‌کانی نیگا و
 هه‌له‌یه‌کی کوشنده‌ی پروانینه که با له‌هه‌ست و نه‌سته‌کاندا دروستیده‌کات.
 جه‌لادته له‌جینگای خو‌ی ده‌هه‌ستاو نه‌و تارماییه‌ ماندوو‌ه‌ی ده‌بیینی
 به‌کاوه‌خو به‌ره‌و لای نه‌و دیت. تا نزیکتر ببوویه‌ته‌وه‌ ناشکرترده‌بوو،
 شیوه‌و روخساریکی هه‌بوو له‌و سه‌ربازانه‌ ده‌چوو که له‌شه‌وی
 سه‌رکه‌وتندا کاتیک به‌پنگاوه‌بوو بۆلای دالیا له‌ناو ته‌قینه‌وه‌ی ره‌نگه‌کاندا
 ببینیبوونی... نه‌و شه‌وی سه‌رکه‌وته‌ شوومه، نه‌و شه‌وی ولات وه‌ک
 قه‌بیله‌یه‌کی به‌ره‌ری له‌سه‌ر که‌لاکی خو‌ی هه‌لده‌په‌ری، نه‌و شه‌وه‌ جه‌لادته
 به‌رده‌وام روخساری نه‌و سه‌ربازانه‌ی ده‌بیینی که له‌مردن هه‌لده‌ستانه‌وه‌و
 به‌ره‌و دوا ده‌گه‌رانه‌وه. وه‌ک مۆته‌که‌یه‌کی ترسناک وابوو چاوی ده‌نوقاند
 و سه‌ربازی مردوو‌ی ده‌بیینی له‌گوره‌کانیان هه‌لده‌ستته‌وه‌و پۆستاله‌کانیان
 له‌گوره‌پانی جه‌نگدا ده‌دۆزنه‌وه‌و له‌پینده‌که‌ن و به‌مارشیکي هیمن به‌ره‌و
 دوا ده‌گه‌رینه‌وه. نه‌و شه‌وه‌ چهند ده‌نوست له‌ناکاو خه‌ونی نه‌و سه‌ربازانه
 به‌ناگایانده‌هینایه‌وه، له‌خه‌ویدا ئاسمان ده‌بووه‌ تونیلکی کراوه‌و ترسناک
 که له‌نیویدا ده‌یه‌ها توفانی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی ره‌نگ له‌مسه‌ری گه‌ردونه‌وه
 بۆ نه‌وسه‌ر ده‌جولانه‌وه، له‌سه‌ر زه‌ویش ئاده‌میزاده‌کان یه‌ک له‌شکربوون
 به‌ریتمیکي هیمن له‌تاریکیدا ده‌پویشتن. نه‌مشه‌ویش که له‌په‌شه‌بادا
 ده‌هه‌ستا ریتمی پویشتن و نزیکبوونه‌وه‌ی نه‌و تارماییه‌ له‌ریتمی مه‌خلوقاتی
 نیو خه‌ونه‌کانی ده‌چوو. جه‌لادته وه‌ک بترسیت له‌باکاندا ده‌هه‌ستاو
 نه‌ده‌پویشت. سه‌ربازیک بوو به‌کوله‌پشتیکی قورسه‌وه، له‌هافینکی خویناوی
 به‌ناوچاوانییه‌وه به‌ستبوو، سه‌یری له‌وه‌ ده‌هات که جه‌لادته به‌رده‌وام
 تهماشایده‌کات، وه‌ک نه‌وه‌ی به‌راگوزه‌رو نه‌زان هاتبیتته‌ نه‌م شاره‌وه،
 نه‌یده‌زانی چۆن ری‌ی که‌وتوته‌ نه‌م چۆله‌وانییه‌وه. چهن‌دین پوژ بوو به‌

ریگاوه‌بوو چەندین شاری قەرەبالغی بریبوو، لە ھەموو جینگاگاندا بە ناو ټاھەنگ و سەماو دلخۆشییەکی بێتۆنەیی ئادەمیزادەکاندا تێپەربوو، بێتەوہی بزانیت دەچیت بۆ کوێ، بەردەوام بە زەویدا ھاتبوو، لە ڕووبارە گەرەکان پەربیبوو، بێپشوو زۆنگاوو ھۆرەکانی لە دوای خۆیەوہ جێھێشتبوو، زەلستانەکان و پرده ئاوییەکان و میترگە زەردەکانی دەورووبەری ئێو شارە گەرابوو، لە بەلەمی چکۆلەیی ٲاوکەرەکانی مراویدا سواربووبوو، بەلام تا ئێوکاتە ھیچ کەس تەماشای نەکردبوو. وەک ئێوہبوو ھەموو ئێم سەفەرە درێژەیی بۆئەو کردبیت بەم نیگا سەپرو زیندووہی ئێم کۆرە تەنیاہی ناو ڕەشەبا بگات. کە لە جەلادەتی کۆتر نزیکدەبوو، دانیابوو بەرلەوہی درێژە بەسەفەرەکەیی بدات دەبیت لێردا پشووہک بدات. جلیکی سەربازی ٲراوو کۆنی لە بەردابوو، زنجیریکی ژەنگاوی لە ملیدا، خەندەہیکی دێرین و تال لەسەر لێوی، چەند دلۆپە خۆینیک لەسەر لامی، ٲاکەتیک جگەرە لە گیرفانی چەپیدا، ھارمۆنیکایەک لە گیرفانی ٲاستیدا. سەری فلوتیک لە کۆلەپشتەکەیی ھاتبووہ دەری. مەتارەہیکی لباداری سەربازی بەلای ٲاستی کەمەریدا و قەمەہیکی سەیی بە لای چەپیدا شۆرپووبووہ. دانیابوو جەلادەت دەبیینیت، ئێو یەکەم زیندووہ ببیینیت، لە دوورگەکانی مەجنونەوہ بە ٲن ھاتبوو، ٲینی بەسەر ھەموو مینەکانی سەر ریگادا نابوو، لەسەریان ھەلپەربوو بەلام نەتەقیوونەوہ، بە ھەموو شارەکانی باشووردا ھاتبوو، چووبوو بەردەمی مندالان لە بەردەمیاندا ھەلپەربوو، سەمایکردبوو، کەس نەبیینبوو. ئیستا دانیابوو لەم شارە چۆل و ھۆلدا کە لە ھەموو شارەکانی باشوور بیدەنگتر و مردووترە یەکیک لە بادا وەستاوہوہ تەماشایدەکات. بە دوولیی یەکیکەوہ دانیانیہ ئێوہی بەرامبەری دەبیینت یاخود نا، بە دەنگیکی قوول کە ٲدەچوو سالانیکی درێژبیت قسەیی نەکردبیت، دەنگیک کە قرغەہیکی سامناکی تێدابوو، ٲدەچوو وشەکان گەرووی برینداربکەن دەیگوت: ئێی ئێوہی لە بادا وەستاویت دەبیینت یان نا؟ گەر

دهمبیینیت قسه بکه. من خۆلی مهیدانهکانی جهنگم له گهروو و گوپچکهکانم پاککردۆتهوه، واته ماشاممه که وهک ئه وهی پۆحی غه ریبانت نه بیینییت، گهر ده مبینیت، مه مخهره گومان و دوودلییه وه، و اغه مگین ته ماشاممه که، ده سست بیته و بیخهره سهر دلم، دلنکم نییه لیبدا، من لیروه به رهو جیگایه کی تر تیده پهرم، به رهو شاریکی تر ده پۆم... شاریک له مندالیمه وه له خه یالمدایه، ده سزانم مروّف لیروه به یۆی ده چیت؟

با یاری به قزی جه لادهت ده کرد، چاوانی له ناو ته پوتۆزدا که میک کزتر به لام به خه به تر ده دره و شان وه. له دوای شه وهکانی ناو سه حرا له گه ل دالیادا فیزبو بوو سهیری مردوه کان بکات و نه ترسیت. له و کاته وه بیرکردنه وه له مردن و ته ماشا کردنی مردن و خه و بیینین به مردنه وه به شیکی ژیا نی بوو. به لام ئه م سه ربازه غه مگینه که به له فافیکی سپییه وه له وسه ری دونیا وه هاتوو به یۆ ئیره، راسته وخۆ قسه ی له گه ل ده کات، یه که مجار بوو مردن راسته وخۆ بیدوینیت. جه لادهت و ئه و غه ریبه زامداره ی ناو ره شه باکانی شه و له یه کتر نزیکه بوونه وه له ناو بادا به رامبه ر به یه ک ده وه ستان. جه لادهت سهیری چاوه شینهکانی ده کرد که پیده چوو ته ماشای دوور و دریزی ئاسمان شینی کرد بیت، شینییه ک که تاریکی و زولمه تی شه و نه یانده شارده وه، به لکو پوونترو ئاشکراتریان ده کرد. جه لادهت بیته وه ی بترسیت، ده یگوت: تو کینیت؟ چی ده که ییت له م بایه دا؟ که ده توانیت وه ها ساف و پوون کوردی قسه بکه ییت، بۆ نه گه رایت وه بۆ باکوور؟ تو ئه ی پۆحی غه مگین و ویل به هه له هاتوویت بۆ ئیره، تو خه لکی ئیره نیت، سه یرکه، من ناتوانم یارمه تیت بده م، چونکه نازانم مروّف لیروه چۆن ده گه رپته وه بۆ باکوور. گه ر ده ته ویت من رینگات نیشان بده م ئه و شاره بدۆزیت وه، من رینگای هیچ شاریک نازانم... هیچ شاریک، لیروه س ده رچیت شاره ئاوینه سپییهکان ده تبه ن، ئه و شارانه ی هه ر چۆنیک برۆیت ده ته یتنه وه بۆ ئیره.

سەربازەگە کەمێک دەووستا، کۆلە پشتەکە ی تۆزیک راستدەکردووە. دەستیدەخستە سەر لە فافەکە ی ناوچاوانی و دە یگوت: کەواتە تۆ گویت لیمە، تۆ دەمیستیت، من دە پۆژە بە زەویدا ویلم و کەس نامیستیت. هیچ کەس، پیمبلێ سەرنشینانی ئەم شارە لە کوێن، لە ترسی با ئێرەیان چۆلکردووە، یاخود لە ترسی شەویک کە ئاوا ناییت؟

جەلادەت دەپرسی: شەویک کە ئاوا ناییت؟ لێرە هیچ شەویک نییە ئاوا نەبیت، هیچ پۆژیک نییە ئاوا نەبیت. ئێرە شارە وەک هەموو شارەکانی تری دونیا... هێندە هەیه کە هەندێجار تۆزی زۆر لە سەحراوە دیت، هەندێجار مراوی زۆر لە زۆنگاوەکانووە بەسەر ئەم شارەدا دەفڕن... هەندێجاریش میشتیکی زۆرو زەبەندەو دێن کە با لێرەو دەیانبات بۆ جێگای تر.

سەربازەگە وەک ئەوێ بیربکاتووە دە یگوت: میشتی دێ، کە با لێرەو دەیانبات. میشتی دێ... بەلام ئە ی تۆ چیدەکەیت، تۆ بۆ شارەزای هیچ شاریکی تر نیت، بۆ بە تەنھا لەم شارەدا دەژیت، کە خەلکی ئێرە نیت، بۆ ناڕۆیت؟

جەلادەت دە یگوت: نازانم، دەبوایە بەتایامیە بۆ ئێرە، من موسیقار بووم، لە شاخەکان، لە پێدەشەکاندا موسیقارم لێدەدا. پۆژیک من و هاوڕێکانم گیراین، دواتر هاوڕێکانیان کوشتم و من بە برینداری هاتم بۆ ئێرە. پیاویک منی هەلگرتهو ناوی نەقیب سامیری بابلی بوو. نەقیبکی دێرندەو خوینمژ کە دوا یی لە هەموو شتی ک پەشیمانبوو، بەلام من لێی نابوو... ها، ئە ی پۆچی غەمگینی ناو پەشەباکان، من لێی نابوو... لە قوولایی دلمدا لێم نەبووردووە و ناتوانم لێی ببوو. تێدەگەیت من هەرگیز لێم نەبووردووە، کە هاتم بۆ ئێرە ئێتر هەموو ژیانم وێران بوو. تێدەگەیت پۆژیک دیت ژیانێ مرووف کۆتاییدیت، گەر ئێسسانیک دەستبختە ئەو گەمە یووە هەموو شتی ک تێکدەچیت، تێدەگەیت... ناکریت من بەردەوام بمرم و یەکیک نامەردانە دەست بختە ناو گەمەکووەو نەهێلێت بمرم، ئەمە

جۆریکه له نامەردی... ناوی سامیری بابلی بوو... هاوڕێم ناوی سامیری بابلی بوو، ئیستا نازانم له کونییە، بەلام سویندی خواردووە بمیینت تا نهینتی گەرهم پینلنت، من هەموو پیندەلین بۆیە لێرەم تا نهینتی هەلگرم... شتیک بکەم بە کەس ناکریت... شتیک بینم کە کەس نایبینت... ناوی سامیری بابلی بوو، له سوپادا بوو، نهقیب بوو، دێندەیهک بوو ئیستا خۆی چاککردو، تۆ له مردن هاتوویتەوه پیمبلنی مرقوف دواي ئه وهه موو خوینرێژییه ههقی ئه وهی ههیه خۆی چاکبکات و بژی... ههقی ههیه...؟

باکه زیاتر به رهو پرووی سهربازه که ههلیده کرد، به زهرده خه نهیهکی تاله وه ته ماشای جه لاده تی ده کرد، دلۆپه خوینه کانی لاملی دهره وشانه وه، چوار دلۆپ خوینی قه شهنگ بوون. بیژییه که ی داده که ند، سه ری ته واو سفر بوو. بیژییه که ی ده ته کاند و ده یخسته گیرفانی، کۆله پشته که ی داده نا و له ته نیشته دیواریکی نزیکه وه ههلیده په سێراو ده یگووت: تۆ مندالیککی سهیری، باسی موسیقات کرد، ده ته ویت پیکه وه که مینک موسیقا لیدهین. ده ته ویت؟ مینش موسیقارم... قلووت لیده ده م، پیاوژنه نیکی باشم، جاران بهر له وهی بخه وم شه وان له ژیر به تانییه که وه هه میشه هارمۆنی کام لیده دا. تۆ چی عه زفده که یته... چی؟

جه لاده ت به غه مگینی ده یگووت: زۆریه ی ئامیره هه واییه کان ده زانم، هه ندیک له وه ته رییه کانیش... ئاه وازیینه، من له میژه موسیقا م بیرچۆته وه... ئه و شتانه ی لێره عه زفیده که م موسیقا نین... پیمبلنی، تۆ کینت... ها، بۆ له م شاره وه ده رۆیت... ناوت چییه؟؟

کوچه سهربازه که داده نیشته و پالیده دایه وه به کۆله پشته که یه وه و ده یگووت: دوو سال له مه و بهر ئاوه ها کوژرام؟ پالمدایه وه به کۆله پشته که مه وه گولله یه ک له دوور دوور هات، ووویو... ووویو... ووویو. بهر ناوچاوانم که وت. من وه ک خه و بینم مردم. هاوڕێیه کم له که لدا بوو ته نیا یه ک له فافی پێبوو، بۆی به ستم و رۆیشته... گووتی ده رۆم و

دیمه‌وه بۆلات، به‌لام من دوو سال ئاوه‌ها دانیشتم، هیچ شتیکم نه‌کرد، هه‌ستم به‌گولله‌که ده‌کرد له‌سه‌رمدا، به‌لام هیچ نه‌جولام، ته‌نیا سه‌یری ئاسمانی شینم ده‌کرد. پۆژ هه‌لده‌هات من سه‌یری ئاسمانی شینم ده‌کرد... شه‌وه‌لده‌هات من سه‌یری نه‌ستیزه‌کانم ده‌کرد. دوو سال سه‌ربازه‌کان به‌لامدا هیزشیان ده‌هیناو ده‌گه‌رانه‌وه، نه‌فسه‌ره‌کان به‌لامدا په‌لاماریانده‌داو له‌وسه‌ر به‌شکستی و برینداری ده‌هاتنه‌وه، به‌لام من پالم دابوو به‌کۆله‌پشته‌که‌مه‌وه و سه‌یری ئاسمانم ده‌کرد. هیچ شتیک له‌وه‌خۆشتر نییه له‌جه‌نگدا بتوانیت پالده‌یت به‌کۆله‌پشته‌که‌ته‌وه و سه‌یری ئاسمان بکه‌یت، ئاگادار بووم به‌پۆژ هه‌ندیجار لاشه‌ی هه‌ندیک سه‌ربازیان هه‌لده‌گرته‌وه، به‌لام به‌شه‌وه من چاوم ده‌نوقاند و هه‌ستم وا بوو که له‌وین. هه‌زنده‌کرد ده‌ستبهرم و هارمۆنیکاکه‌م ده‌ربینم، به‌لام ده‌ترسام گولله‌که له‌سه‌رمدا بجولیته‌وه و هه‌ست به‌بۆشاییه‌کانی ناو جه‌ستم بکه‌م. له‌به‌رئه‌وه هه‌موو شه‌ویک ده‌مگوت. نه‌مشه‌ویش مۆسیقا لیناده‌م... ها لیت پرسیم ناوت چییه؟ وابوو لیت پرسیم ناوت چییه: ناوم سه‌ربازی موکه‌له‌ف «شاروخ مه‌هدی شاروخه». له‌وه‌حده‌ی سه‌دویازده‌م فیرقه‌ی هه‌شت فه‌یله‌قی دوو. پیشتر له‌لیوای موده‌ره‌عی زولفه‌قار لای ئامیرلیوا «مثنی شهاب جواد» بووم. که پیکرام له «جزر مجنون» له‌پیشی پیشه‌وه بووم.

جه‌لاده‌تی کۆتر، به‌غه‌مگینی لیتی پرسی: به‌لام که مردوویت، بۆ هه‌ستاویته‌وه؟ بۆ هاتوویت بۆئهم شاره؟ چ کاره‌یت و بۆ لێزه‌وه تیده‌په‌ریت؟ به‌زه‌رده‌خه‌نه‌غه‌مگین و تاله‌که‌ی خۆیه‌وه گوتی: هه‌ستاومه‌ته‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌بیت به‌رۆم بۆ جینگایه‌کی تر، بۆ شاریکی درور، شاریک له‌مندالییه‌وه‌خه‌ونی پێوه‌ده‌بینم. دوا‌ی ئه‌وه‌ ئازیزم... برا، له‌میژه‌ زیندوو و مردوو نه‌ماوه. پیش ئه‌وه‌ی ئه‌و گولله‌یه‌ش بمپیکتیت، من ده‌زانم زیندوو و مردوو نه‌ماوه، زیندوو و مردوو له‌ولاتیکدا نییه‌ مرۆف ته‌نیا له‌خه‌یالدا ده‌ژی. مه‌سه‌له‌که‌ته‌نیا جه‌نگ نییه، من له‌مندالیی زوه‌وه هه‌ستم پیکردوه،

مردن تەنيا گوللەيەكى گەمژە نىيە لە دور بىت و بچىتە كەللەتەو، بەلكو شتىكى ترە، شتىكە ھەستەكەيت تەواو، ھەستەكەيت ئىتر پىوستناكات لەم سەر زەويىە بىت، ھەموو مرقۇتىك جۆرە ساتىكى وەھاي ھەيە، ساتىكە تىايدا دەلىت ئىدى بەسە، با پرۆم بۇ جىگايەكى تر. مرقۇف كە لە تەماشاي درەخت و بالندە تىرېوو، ئىدى واتە تەواو. كە لە گوئىرتنى مۇسقىقا تىرېوو ئىتر تەواو. بەلام گەر وانەبىت، گەر باوهرت بە مردن نەبوو، واتە مردن نىيە. ھىي برا، وەك مردوو تەماشامەكە، زۆر ھەستم برىندارەبىت. من دەچم بۇ شارىكى دور، شارىكى زۆر دور، شارىكە لەسەر نەخشەكان نىيە، تىدەگەيت، نە خودا ئاگاي لىنەتى، نە ئەریمەن، نە زىندووەكان، نە مردووەكان. شارىكى دورە، كە لە دەرەوھى دەستەلاتى سىياسەت و شەر و دىكتاتورەكاندايە، شارىكە خودا كارىكى بەسەريەو نىيە، شارى ئەر مرقۇفانەيە كە ژيانيان وەك پارچەيەك مۇسقىقا وايە. ھاوپىم تۇ لە خۆت پرسىو: ئايا پارچەيەك مۇسقىقا دەمرىت؟ ھا.. ھەرگىز بىستوو تە پارچەيەك مۇسقىقا بمرىت؟ نا.. يەكجار لە دايك دەبىت و تا ھەتا ھەتايە دەزى. ژيانىش ھەيە لە پارچەيەك مۇسقىقا دەچىت... مرقۇف ھەيە لە پارچەيەك مۇسقىقا دەچىت. من دەچم بۇ شارى ئەر وان... شارىكە وەك مۇسقىقا وەھايە، دەچم بۇ شارىك لە مندالىيەو دەزانم دەچم بۇئەوئ... لە مندالى زووو، دەرۆم بۇ شارى مۇسقىقارە سىپپەكان.

جەلادەت كە جارىكى تر ناوى ئەر شارەي دەبىست رادەچلەكى و دەيگوت: ئەمە يەكەمجار نىيە من ناوى ئەر شارە دەبىستم، دلنىام بە خۇراش نىيە من و تۇ لەم رەشەبايەدا يەكتر دەبىنين. ئەر شارەي تۇ باسى دەكەيت چ جۆرە شارىكە؟ من پرۆتىك لە پرۆزان تا بەردەرگاي ئەر شارە چووم و بىئەوھى بچمە ژوورئ، پرۆتىك لە پرۆزان كە ئىستا واهەستەكەم من لە خەودا بووم... پرۆتىك لە پرۆزان ئەر شارە منى دەرکرد. بۇ ئىستا ھەستەكەم بانگمەكات... بۇ؟

شاروخ مەھدی شاروخ سەری بەدەداو دەیگوت: نازانم. منیش لە مندالییەو هەستدەکم دەبیت بچم بۆئەوئ. لەم دوو سالاھدا کە لە جەنگ پالم بە کۆلە پشتمە مەو دەبوو، شەویک مۆسیقاریک بەلامدا رابووورد کە لەویو هاتبوو، بە منی گووت: مۆسیقا هیوا دروستدەکات، کورگەل مۆسیقا هیوا دروستدەکات. من هاتووم لێرەو تێپەرم و مۆسیقا لێدەم، تا ئەوێ گویم لێدەگریت، نا ئومێد نەبیت. من لە بەرەکانی جەنگدا هەندیک شەو گویم لەو مۆسیقارانە بوو کە لەویو دەهاتن، کاتیک دەنگی خومپارە و گوللەتۆپەکان ئارامدەبوونەو دەستیان بە عەزفدەکرد، مۆسیقایەکی خودایی کە هەردوولامان، شەرکەرەکان لە مەرەو ئەو بەر گویمان لێدەگرت. هەردوولا، مەبەستم ئەو پوڤخانە کە دەتوانم مۆسیقا بیستن، لە بێدەنگیدا گوێ هەلخەن و ئەو مۆسیقاژەنە نەینییانە بدۆزنەو کە بێدەنگی دەژەنن. قەت لە بیرت نەچیت دائیمە لە تاریکیدا مۆسیقاریک هەیه، دەبیت بیدۆزیتەو، ها کورپی کۆتر... ئیستا کە من و تۆ قسەدەکەین مۆسیقاریک هەیه لە جینگایە کدا کە من و تۆ نایبینن، دلنایتدە مەو مۆسیقاریک هەیه... دلنایتدە مەو. شەویک یەکیک لەوانە باسی شاری مۆسیقارە سەپییەکانی بۆکردم. گوینگەرە شاری مۆسیقارە سەپییەکان شاری ئەو مەرقانە کە پەییو نەدییان بە ئەبەدیەتەو هەیه. هەموو مۆسیقاریک، شاعیریک کە لەدایکدەبیت، خولیا یەک لەسەریایەتی خولیا ی ئەبەدیەتە، ها تۆ وادەزانی من مردووم، بەلام من هەمیشە لەگەل شتە ئەبەدیەکاندا ژیاوم. ئەو کاتانە ی لە سەربازگا مەشقیان پێدەکردم، یەک، دوو، یەک دوو، بۆلای راست وەرگەرئ... لەو کاتانەدا بیرم لای شاریک بوو کە شتە نەمرەکانی تیا، دەمزانی ئەو ئەفسەرە ناشیرینەمان ناگاتە ئەو شارە، لەوانە یە زۆر بژی، لەوانە یە دوا ی مردن هەستیتەو، بەلام نەیدەتوانی وەک من چاو بنوقینیت و ئەبەدیەت ببینیت، نەیدەتوانی وەک من پیاوێکی گەرە لەسەری خۆیدا بشاریتەو، کە مانجە یەک لە دلیدا بشاریتەو. من دەتوانی... من لەسەرمدا

مۆسیقام دهنوسی، گۆرانیم دهنوسی که لام و ابوو راسته‌وخۆ په‌یوه‌ندی به
 پۆحه‌وه هه‌یه و به‌لام وه‌ک ئاو له‌ده‌ست و هه‌ناسه‌و چاروم هه‌لده‌قولیت.
 هه‌ندیجار له‌ ژیر به‌تانییه‌که‌وه له‌ شادی ئه‌و ئاوازانه‌ی که به‌ خویتمدا
 ده‌روات ده‌گریام، مۆسیقایه‌ک بوو له‌ جه‌سته‌مه‌وه ده‌هاته‌ده‌ری، به‌لام له
 کویتی جه‌سته‌وه نازانم؟ ئه‌و ساتانه ساته‌وه‌ختی سه‌یرن، شتیکه له‌ ناوتدا
 ده‌تویته‌وه، هه‌موو بوونت وه‌ک ئامیژیکی لیدیت... ئیتر ژیانته‌وه مۆسیقایه
 جیانا‌بیته‌وه، جیاوازی مردن و نه‌مردن ئه‌وه‌یه. یه‌کیک پۆحیکی هه‌یه له
 جوانییه‌کان جیانا‌بیته‌وه، یه‌کیکیش پۆحیکی هه‌یه ناتوانیت به‌ هیچی نه‌مه‌وه
 بنوسیت. نازیم که تۆ مۆسیقایه‌کی نه‌مر له‌ ناوتدابوو که ده‌تکوژن ئه‌و
 مۆسیقایه‌ی ناوت نامریت... هیچ هیزیک نییه ئه‌و مۆسیقایه‌ی ناوت بکوژیت،
 شاری مۆسیقاره سپییه‌کان شاری ئه‌و جوانییه ئه‌به‌دی و نه‌مه‌ریه که له
 ناوماندا، په‌یوه‌ندی به‌ خوداوه نییه، به‌لکو سوک و ئاسان ئه‌و جوانییه‌ی
 ناو پۆحی من و تویه که شه‌رو مردن و ده‌ردو ئه‌شکه‌نجه‌ نایکوژیت.
 من دوو سال له‌ جه‌نگ پالم نابوو به‌ کۆله‌پشته‌که‌مه‌وه به‌رده‌وام ئه‌و
 مۆسیقایه‌م لیده‌دا... ئیستا هه‌سته‌که‌م شتیکی نه‌مرم هه‌یه... مردوه‌کانی
 هاو‌پیی من ئه‌وانه‌ی هیچی نه‌میان نییه له‌ گه‌رمادا ده‌وه‌ستن، ده‌چه‌ سه‌ر
 دره‌ختیک و تا هه‌تا هه‌تایه‌ نایه‌نه‌ خوار، له‌ باراندا ده‌میننه‌وه‌و باران
 سپه‌ره‌کانیان له‌ گه‌ل خۆیدا ده‌بات، له‌ بادا ده‌وه‌ستن و هیدی هیدی با له
 زوله‌تدا ده‌یان‌توینیته‌وه، به‌لام ئه‌ی په‌فیقی ناو تاریکی، من شتیکم هه‌یه‌و
 ده‌بیت برۆم، ده‌بیت برۆم بۆ شاری مۆسیقاره سپییه‌کان... ده‌بیت بگه‌مه
 ئه‌وی... سه‌ربازه‌که هه‌لده‌ستا و خۆی ده‌ته‌کاندو جاریکی تر ده‌یگوت:
 ده‌بیت برۆم... ده‌بیت بگه‌مه ئه‌وی... ده‌بیت برۆم.

کۆله‌که‌ی هه‌لده‌گرت، که‌مه‌کیک ناواخنه‌که‌ی چاکده‌کرد، کتیییکی له
 کۆله‌پشته‌که ده‌رده‌هینا، به‌ ناو‌نیشانی «گوناو و ئاهه‌نگ»، کتیییکی لاکیشه‌یی
 چکۆله‌ بوو، تۆژیکی زۆری لینیشتبوو، له‌سه‌ره‌خۆ تۆزه‌که‌ی لیده‌ته‌کاند و له

دوو فانيلهى ده پېچاو ده يخسته وه ناو باره كهى خوى. هه لدهستا و سه يري ره شه باكانى ده كرد و ده يگوت: شاريكى خاموشه... برۆ... هاو پريم برۆ له م شاره مه مينه.

وايده گوت و ده ستى به رزده كرده وه و ده پړى، جه لادته كه به جوړيك سه راسيمه بوو نه يده زانى چى بكات، له ناو گفهي ره شه بادا بانگى ليده كرد: هاو پيم، مه پړ، تكات تيا ده كه م مه پړ، بۆ واكورت له م بايه دا ده ركه وتيت و ئاوا خيرا ده پړويت. كه ميك بوهسته، تكات تيا ده كه م... پيويستيم به وه يه تو قسم بۆ بكه يت... برادره گيان، ئه مشه و له م شاره چۆله دا لاي من به... تكيه لاي من به... فلووتم بۆ لئيه... مه پړ. سه ربازه كه وهك با بيبات، له ما وه يه كى كه م دا مه ودا يه كى زۆر له جه لادته دوور كه وته وه... به جوړيك ته پوتوزى شه و دا پيوشى جه لادته گوئى له هيچ وه لاميكى نه بوو. ئه و له تاريكيدا له شوينى خوى وه ستابوو هاوار يده كرد: برادره گيان... من ده زانم هاو پريكانم له وين... ده زانم... هاو پريكانى مندالى و گه وره يم له و شاره دان كه تو بۆى ده پړويت... برادره گيان، پتيان بلن من ليرهم، من جه لادته كوتر... پتيان بلن بير يانده كه م... من ليرهم... له م توژه زه رده دام... ناوه كهى منت بير نه چيته وه، ناوم جه لادته كوتره، برادره گيان، پتيان بلن، با يار مه تيم بدهن... من جه لادته كوتر... ليرهم... له م شارى ته پوتوزه گه وره يه دام... پتيان بلن... تكات تيا ده كه م... پتيان بلن.

وهك با قوتى بدات، وهك شه و له خويدا هه ليگريت، له چاو ونده بوو، جه لادته به و شاره دا را يده كردو بانگى لئ ده كرد... به و شاره دا را يده كردو ده گرياو ده يگوت: پتيان بلن من ليرهم... پتيان بلن يار مه تيم بدهن... پتيان بلن فريام كه ون.

به لام جگه له سه داي خوى كه با وهك جو لاني ده يهينا و ده بيرد هيچى ديكهى نه ده بيبست.

ئاخۇ بەراست، جەلادەت سەربازىكى لەو جۆرەى بىنىبوو، ياخود
 حىكايەتەكە ورپنە ورپشكە وپشكەى مىردمندالىكى ھەژدە سالە كە ماندویتی
 و پەشەباو بىر كىردنەو ەى زور لە مردن ماندوویان كىردو ە. زەحمەتە لە
 ئىستاندا مروف وەلامىكى تەواو ەتى بنوسىت، لەو ساتەدا جەلادەت لە ھىچ
 شتىك دلئىانە بوو، بە جۆرىك لە نىوان ورپنەو ە قىقەتدا جۆلانئىدە كىرد،
 خۆشى نەیدەزانى لە چ خالىكدا پىنى خستۆتە ناو مەملەكەتى خەيال و
 پشكە وپشكە و ەھمەو ە و لە چ خالىكدا جۆلانئىكە ھىتاو یتىبەو ە بۆ ئەوسەر.
 بەجۆرىك سالانىك دواتر كە حىكايەتەكەى بۆمن دەكپراپەو ە دەىگوت
 «و ەك جۆلانئىكە و ەھایە كە بە چاوى نوقاوه دەىكەىت، سەرەتا دەزانىت
 تۆ لە خوارەو ەىت ياخود لەسەرەو ەىت، بەلام كە ھەر بەردەوام بووىت،
 ھەر گوزمت دا... لە ساتىكدا ئەو ەستەت تىا دەمرىت، نازانىت جۆلانئىكە
 بە چ ئاراستەىك دەتبات، نازانىت تۆ لە ناو جۆلانئىكە داىت ياخود دەستت
 بەرداوه دەفرىت، نازانىت جۆلانئى دەكەىت ياخود پەشەباپەك ھاتووه
 تۆى پفاندووه، نازانىت خۆت چاوت لىكناوه ياخود كوئىرو نادىدە بووىت،
 نازانىت خۆتیت گىژبووىت ياخود شوئىنەكانى دەوروبەرتن جىا لە تۆ
 دەسورپنەو ە». جەلادەت بەو ەستەو ە كە ئەو سوار جۆلانئىكەى و ەھا
 شىت بووه، بىرى لە بىنىنى ئەو سەربازە دەكردو ە.

تا رۆژى گەرانەو ەى مۇسقىقارو كىژە سەرسامەكان بۆ پرتەقالى سېى
 ئەو ەموو شەوىك لە كوچە خالىبەكاندا دەگەرا و كەسى نەدەبىنى.
 چەندەھا جار بىرى لەو يەكدى بىنىنە سەىرە كىردو ە. دواچار قەناعەتى
 ھىنا كە شاپوخى شاپوخ ھىچ نىبە جگە لە بەرھەمىكى ئەو خەيالە نەخۆش
 و پىر تۆزەى كە پىرە لە تارماىى و ترس و بوونەو ەرى تىكشكاو.

لهو ماوهى بيزارى و بيكارييه دريژدها، جه لادته چه ندين جار دهره تى
 دوزيه وهو گه رايه وه بؤ ناو تابلوكانى موساى بابك. هه رجارىك پىتى
 ده خسته ئو ژير زه مينه سهيره وه كه وهك گه له ريه كى به شكرو به
 فهرش و هورتى فارسى سهير سهير رازينرابووه وه، هه ستيده كرد
 ده گه رپته وه بؤ نيشتيمانى راسته قينهى خوى. هيندهى پييده نايه به ردهم
 ئو نيگارانه وه دلنايى دايده گرت، زوربهى پوژ له و ژير زه مينه دا به ديار
 تابلوى شارى موسيقاره سپيه كانه وه ده وه ستا. تابلويهك له گه ل خويدا
 به ره و قولاييه كى بيسنور هه ليده گرت، به ره و جيگايه كى دور. تابلوكه
 شتيك له سيحر و ته ليسمى تيدابوو كه مروقى ئالودهى داويك ده كرد
 له داوى ئه فين ده چوو. نيگاي ئو موسيقاره سپيهى به كه مانچه يه كه وه
 مى لار كرد بووه وه، شتيكى له ئارامى و هيواي تيدابوو، ئو به ده گمه ن
 له چاوى مروقه زيندووه كاندا نيگاي وه هاى بينيبوو، چاويك بوو هيمن و
 قوول ته ماشايده كرديت و به ره و خوى بانگيده كرديت، جولانده وهى ده ستى
 به شيويهك له شيوه كان ئاماده يده كرديت بؤ بيستنى موسيقايه كى ئاسمانى
 و ناوازه. كه جه لادته له ناو ورده كارى تابلوكه دا نوقمده بوو هه ستيده كرد
 هيدى هيدى گوپى له موسيقايهك ده بيت له تابلوكه وه دپته ده رى، تا پتر
 له ناو ئو نيگارده دا نوقمبووايه دهنگى ئو موسيقاره زياتر به رزده بووه وه.
 كه جه لادته له تابلوكه دورده كه وته وه بؤ ئه وهى سهيرى تابلوكانى تر
 بكات، هه ستى به غه ريبييه كى قوول ده كرد، هه ستى ده كرد ئو تابلويه
 بانگيده كات. ئو ماويه هه نديچار موساى بابكيش له گه ليدا ده هاته ژير
 زه مينه كه وه، هه نديچار كه مانچه يه كى زور كوئى ده هيتنا و به رابه ر ئو
 تابلويه ده وه ستا، هه ميشه پاش ئيستيگ چاوى داده خست و نه يده كرده وه،
 ئو پيره وهك به خيال بروا بؤ سه رزه مينيكى تر هيدى هيدى به
 ته ماشا كردن مه ست ده بوو، چاوى ده نوقاندو نه يده كرده وه، وهك ئه وهى
 به چاوى داخراوه وه جوانتر تابلوكه بينيت. هيند به كوئيرى و به نيگاي

ناو دل له بهردهم ئهو تابلۆیهدا دهووستا لهشی شهکات دهبوو، بهلام روخساری ههمیشه ئارام و ئاسوودهو خوښنوودبوو، زهردهخهتهیهکی نهیئنی لهسەر لیئوی بوو. جهلادت لهسەر سیمای ئهو پیاوه پیره سینییری گهشتیکی دریژی به خاکیکی نیهاندا دهبینی. که تیر دهبوو لهو سهفهره، جاریک چاویدهکردهوهو کهمانچهکهی ههلهگرت و دهستیدهکرد به مۆسیقا. مۆسیقاکهی موسای بابک تیکهلهیهک بوو له ههندیک پارچهی کلاسیکی و ئاوازی ههندیک گورانی عهرهبی دیزین که له رۆژگاری گهنجیدا عاشقیان بووبوو، بهلام شتیکی زۆر له سۆزو راستگویی تیدابوو. مۆسیقای بهکیکی بلیمهت نهبوو، بهلام ئاوازی پیاویک بوو له بری ئهوهی بگری، له بری ئهوهی ئهلبومی یادگارکانی دهربهیئت و فرمیسک بریژیت، مۆسیقای لیدهدا. وهک خۆی دهیگوت، بهم مۆسیقایه شهه له دژی بیدهنگی دهکات، که له مندالییهوه وهک تاعوون راوی دهنیئ و قولترو قولتر به ههریمی خۆیدا راپنچیدهکات. که موسای بابک مۆسیقای لیدهدا جهلادت کات و شوین و ههموو شتیکی له بیردهکرد. زۆرچار به سهعات لهو ژیر زهمنهه دا دهنیشت و گوئی له کهمانچهکهی ئهو دهگرت. بیرى لهوه نهدهکردهوه که خۆی رۆژیک له رۆژان مۆسیقاریکی ئهفسونساز بووه. له سهر کورسییهکی چکولانه دهنیشت و گوئی لهو کهمانچه غهمگینه دهگرت که دکتوریکی پیر چیرۆکی عومری خۆی له ریگیاهوه دهگیرایهوه. ئهو ئیستا رقی لهوهبوو هیچ کهس وهک مۆسیقار تهماشایکات، خۆی به دیوانهیهک دهزانی که له ناو تهپوتۆزی ئهو شارهدا ونبووه... دیوانهیهک و هیچی تر... هیچی تر. خوښحال بوو که بهیانیان ههلهستیت و دالیا سیراجه دین دهبینیت، ئهوه یه کهمین و دواهمین بهخته وهری عومری بوو. دالیا که ههمیشه له هه یوانه کهدا دهنیشت و رۆمانی ئینگلیزی دهخویندهوه. دی. ئیچ. لۆرانس و توماس هاردی و گولدینگ. ترۆمان کاپۆت و پۆل ئاستهر و جۆن ئیرفینگ. زۆربهی شهو جهلادت لهوه دهینالاند ناتوانیت

باش بخویت، زۆربەى شەو كە لە گەشتە دوورو درێژەكانى دەهاتەو لە بادا بە جۆرىك ماندووبوو وەك ئەوە بوو لەگەل جانەوەر و درندەى سەير سەيردا زۆرانى گرتييت، بە زەحمەت دەيتوانى دەستبەرييت و خەيارىك لە سەبەتەكان هەلگرى و پاكىيكات. داليا دەيبينى كە خەيارەكە پاكدەكات و دەستى دەلەرزى، خويدانەكە دەگرىت بە دەستىيەو و خويكە دەرژييت. شتىك لە لاوازى و شەكەتى تياوو كە كەمە كەمە روخسارى تىكدەدا. شەوان كە دەهاتەو موساى بابەك لەسەر قەرەوێلە هاوینەكەى خۆى، بە فانیلەو دەرپن سەپپىيەكانىيەو، بە برۆو لاجان و سەمپلە سەپپىيەكەيەو خەوتبوو، ئەو لە سەر كورسىيەكە بەرابەر داليا دادەنيشت، ئەو سوراحىيە بەفراوہى خالىدەكردەو كە شتىك لە گەرى ناو رۆحى دادەمركاند، دەيگوت ئەو لەو درەنگ وەختەدا تامىكى تری هەيە. ئەو كۆنە گەرۆكىكى چياوو هەندىك شەو لەگەل ئىسحاقى لىتوزپريندا درەنگانىك، دواى كە شتىكى دريژ، دواى عەزفى چەندەها سەعاتە بە رینگاو، دەگەيشتنە سەر كانىيەك، كە دەمى دەخستە ناو ئەو ئەو وەهەستىدەكرد لەيەككاتدا رۆحى شەو لەزەتى بىسنوورى ئەو دەچنە گەرووييەو، هەستىدەكرد لەيەك قومدا ئاسمان و ئەستىرەش دەخواتەو. دەيزانى كە مەرقۇف سەرى پردەبىت لە مۇسقىقا لەزەتىكى تر لە ئەو دەيبينىت. بەلام شەوان درەنگ كە دەگەرايەو بۆ لای داليا هەستىدەكرد سەرى پەرە لە رەشەبا، پەرە لە شەپۆلى تۆزاوىيى گەرما، پەرە لە بۆنى رزىنى مەخلوقات لە ژيەر ئاسمانى هاويندا.

داليا و موساى بابەك پىندەچوو پىكەو ئەسودەبن، زۆرچار نيوەرەوان موساى بابەك دادەنيشت و باسى يادگارە دىرينەكانى خۆى دەكرد، باسى ئەو كاتانەى لە لەندەن دەچوو بۆسەيرى يارىيەكانى مانچستەر يوناييتد، باسى سىجەرى بۆبى شارلتون و بۆبى مۆرى دەكرد لە گۆرەپاندا. سەرى دەخوراند و يادگارىيەكانى خۆى لەگەل گورانىيەكانى كلثومدا دەگىرايەو. هەموو شتىكى لە يادبوو، لە يادى بوو كەى يەكەمجار گورانى «ژيەردەريايى

زەرد» سى بىتلزەكانى كوئى لىبوو، ئۇپراي «ھۆلەندى بالدارى» فاگنەرىسى بە گەروىيەكى گېر وەكو گورانىبىژەكانى ئۇپرا دەخوئىند، ھەندى پارچەى لە «فیدىلىيۇى» بىتھۆژن لەبەر دەگووت و لە نىوانىدا دەوہستا و تەواوى چىرۆكى ئۇپراكەى دەگىرايەو، چۆن فلۇرستان بە زولم و ناھەق لەلايەن پىتزارۆى زالمەوہ دەگىرىت و فرىدەدرىتە بەندىخانەو، چۆن لىۆنۆراى ژنى خۆى دەكات بە پىاوو بە ناوى فیدىلىيۇوہ وەزىفەيەكى دەستدەكەوئىت و مىردەكەى رزگار دەكات. بەلام ھەمىشە لەگەرمەى گورانىيە ئۇپراىيەكانىدا دەوہستاو دەستىكى بەسەرى خۆيدا دەھىتاو وەك شىتىكى گرنكى بىركەوتىتەوہ باسى ئەو ساتەى دەکرد كە يەكەمجار گوئى لە ئىرەج بوو، دەوہستاو كەمىك بىرىدەكردەوہو دەىگووت: دالىا بەلاتەوہ سەىر نەبىت، تاسەر گۆرانى پەپولەى ئازادى مەزھەرى خالقى من باوہپم بە بوونى گۆرانى كوردى نەبوو. دالىا نىوہپران چەندىن جار چاى لىدەنايەوہ، موساى بابەك حىكايەتى گەشتە كورتەكانى خۆى لە پىچاوپىچى شارەكاندا بەدواى تابلۆو ھونەرمەندەكاندا باسدەكرد. جەلادەت لەزەتىكى بىسنورى لە قسەكانى ئەو پىاوو دەبىنى، ھەستىدەكرد گەر بمرىت سەدەيەك لە جوانى و نەپنى لەگەل خۆيدا دەبات. شەوئىكان جەلادەت زۆر غەمگىن بوو، كەمىك زووتر لە گەشتە شەوانەكانى خۆى گەرايەوہ. ھىشتا موساى بابەك نەخەوتبوو. بەدەرپى و فانىلە سىپپەكەيەوہ دوو سى ئىنجانەى بچوك و زەردو بىرەونەقى ئاودەدا، كە جەلادەت باوہپى واپوو لەم تەپوتۆزەدا نەسەوزدەبن، نەدەمرن. ھەموو ئىنجانەكانى ئەو شارە واپوون، نە بەتەواوہتى سەوزدەبوون و نەدەشمردن، وەك ئەوہى ئەوانىش لە نىوان ژيان و مردندا جۆلانئىبەكەن. وەك ئەوہى ئەوانىش ئەو ئازارە بچىژن كە لە تىكەلبوونى ژيان و مردن دروستبووہ. جەلادەت ئەو چەند پۆژە زۆر قوول بىرى لەوہدەكردەوہ كە ئەو دەتوانئىت دواى مردنى موساى بابەك چى بكات؟. لە ناخىدا ھەستىدەكرد كە ئەو تابلۆ بىشومارو زۆرانە

له ملی ئه‌ون... به‌لام چۆن؟ چۆن ده‌توانیت دواي مردنی موسای بابەک ئەم تابلۆیانه رزگار بکات، بیانبات بۆ کوئی؟ ئەو شەو هه‌موو خولیای له‌سه‌ر ئەوه‌بوو گەر موسای بابەک بمریت، گەر ئەم پیره‌میرده‌ غه‌مگینه بمریت، ئەو مۆزه‌خانه سه‌یرو ناوازه‌یه چی به‌سه‌ر دیت؟ دلنیا بوو رۆژیک هه‌موو ئەو ئیرسه‌ ده‌که‌وێته ملی ئەو، ئاه، ئەه‌ی ئەوکات ئە‌گەر نه‌یتوانی هیچ بکات، ئە‌گەر نه‌یتوانی ئەو میژوووه‌ دوورو درێژه‌ بپاریزیت، ئە‌وسا چی؟ هه‌ستیده‌کرد له‌وه‌ بچوکترو بیته‌زمونترو بیته‌زتره‌ ئیرسینکی وه‌ها بخریته‌ گهرنی، ده‌شیزانی له‌و زیاتر که‌سی تر نییه‌، هیچ که‌سینکی تر. به‌ موسای بابەکی گووت: ده‌بیته‌ پیکرا پلانی‌کمان هه‌بیته‌، ده‌بیته‌ شتی‌ک هه‌بیته‌ له‌ کاتی مه‌ترسیدا بیکه‌ین... من ده‌بیته‌ که‌ له‌م شاره‌ ده‌رچووم تابلۆکان له‌گه‌ل خۆمدا بیه‌م. خۆ تا قیامه‌ت له‌م ته‌پوتۆزه‌دا ناژیم، من تو نیم، دکتور من ناتوانم لێره‌دا بژیم.

دکتور ئینجانەکانی ئاوده‌داو پیده‌که‌نی و ده‌یگووت: جه‌لاده‌ت تو کاتینکی زۆرت هه‌یه‌، بۆئه‌وه‌ی ته‌ماشای تابلۆکان بکه‌یت و خۆشتبۆین. من نازانم چی رووده‌ات، چی ده‌بیته‌؟ چۆن بزانم؟ به‌لام ده‌زانم که‌ ده‌بیته‌ تابلۆکانه‌ خۆشبویت. جه‌لاده‌ت مه‌هیله‌ مه‌هیله‌ تیا‌بچن، هیچ نه‌بیته‌ له‌ خه‌یالی خۆتدا هه‌لیانگره‌، له‌ خه‌ونه‌کانتدا هه‌لیانگره‌، هه‌موو توانای خۆت بخه‌ره‌ کار، به‌لام گەر شتی‌ک له‌سه‌روو ئیراده‌ی تۆوه‌ بوو، خه‌م مه‌خۆ، دلنیا به‌ جی‌گایه‌ک هه‌یه‌ که‌ شته‌ جوان و نه‌مره‌کانی لێ ده‌ژین. شته‌ جوانه‌کان نامرن.

جه‌لاده‌ت ده‌ستیده‌گرت به‌سه‌رییه‌وه‌ و قسه‌کانی ئەو سه‌ربازه‌ی بیرده‌که‌وته‌وه‌. ده‌رباره‌ی نه‌مردنی مۆسیقا، ده‌رباره‌ی شاریک که‌ له‌ جوانییه‌ جاویده‌کان دروستبووه‌. وه‌ک له‌ نیاوان ئەو هه‌موو پرسیاره‌دا وێل و ده‌سته‌پاچه‌بیته‌، ده‌یگووت: به‌لام جوانییه‌کان چۆن ده‌ژین... چۆن، که‌ نه‌گه‌ن به‌ ده‌ستی مرو‌ف، نه‌گه‌ن به‌ چاوی، نه‌گه‌ن ناو رۆحی؟

دكتور سەرى دەخوردان و كەمىك بېرىدە كىردە و دەىگوت: گوئىگرە كوپرى گەنج... جوانى دەگمەنترىن شتى سەر ئەم ئەستىزە يە، لەوانە يە بتوانىت دروستىيكەيت، بەلام چۆن واى لىدەكەيت بمىنىتە وەو بژى؟ ئەو پىرسىيارەكە يە... چۆن ناھىلىت لە مەملەكەتتىكى جەھەنمى وەك ئەم ولاتەدا كە ھەموو شەوئىك سەدان رۆحەبەر بە زىندووىى دەكرىن بە ژىر زەويىە و دەمرن، چۆن... چۆن وادەكەيت بىر كىردنە وە لە جوانى نەمرىت؟ ئەو ساتەى كە بىر كىردنە وە لە ھونەر مرد ئىتر ھەموو شتى كۆتايىدىت، نەتە وە، ولات، شەرەف ھەموو شتىك... ھەموو شتىك. رەنگە نەتوانىن ھىچ شتىك رىزگار بەكەين، رەنگە دواچار ھەموو ئەم شتاتە بىفەوتىت، من نازانم... جەلادەت... چوو زانم... دەتوانم چىت پىنلېم؟ من وەلامىكم نىيە، من ھىچ خودايەك، ھىچ دەنگىكى نەھىنى فەرمانى پىنە كىردوم ئەم مۆزەخانە گەورە يە دروستبەكم... ھىچ شتىك... لە بەرئەو نازانم كە من مردم ئەم شتاتە دەچن بۆ كوئى؟ تۆ تاكە كەسىكى كە دەتوانىت شتىك لەمانە دەرباز بەكەيت. رەنگە بتوانىت ھەمووى رىزگار بەكەيت، و لەوانە شە بتوانىت تەنيا حىكايەتە كەيان رىزگار بەكەيت. لەم شارە بچىتە دەرى و بلىنى پىاوىكى شىت لە سەحرادا ھەبوو كە ژيانى خۆى لە خۆشەويستى تابلۇدا سەرفكرد. ھەندىچار ھەستدەكەم رىزگار كىردنى حىكايەتتىكىش وەك رىزگار كىردنى ھەموو بەشەرىيەت واىە.

جەلادەت دەىگوت: دكتور، من دواچار بەبى نىشتىمانى خۆم نازىم... تۆ تاكە كوردىكى بىننىيىتم ھىند بەرگەى سەحرانى گرتىت، دكتور من بەم ئەستىزانە و بە جوانى دالىا سىراجەدىن سوئىدت دەدەم كە شتىك بەكە، ئەم تابلۇيانە بگەنە جىگايەك لە باكور. من لەوئى ھەموو عومرم بۆت دەپارىزم، دەبم بە پاسەوانىان، پىشانگاي گەورە گەورەيان بۆ رىكدەخەم... دەيانگىرېم بە زەويدا، شارەو شار دەيانبەم... بەلام دكتور من لىرەدا تەنيا دەتوانم لە تەپوتۆزو تارمايى و رەشەبا ھەلېيم، دكتور دەتوانم چىبەكم، لىرەدا دەتوانم چى بەكم؟

موسای بابہک دەستی دەکشیا بە ناوچاوانیدا و وەک خەفەت لە
 بیخەبەری جەلادەت بخوات دەیگوت: چەندە نەفام و بیئاگایت، کوردستان
 ئیستا ترسناکترین شوینی دۆنیایە... ئیستا هیچ جیگایەکی نییە ئەم تابلۆیانە
 بپارێزیت ئێرە نەبیت. ئەم ژێر زەمینە تەنیا جیگایەکی مەرۆف ئەم نەپتییە
 تیا هەلگریت. وەکو خۆت، وەکو دایا، وەکو من، ئیمەش مەخلوقاتین وەک
 ئەو تابلۆیانە لێرە زیاتر جیگایەکی تر نییە تیا بێزین و بمانپارێزیت، پوژیک
 هەموو شتەکان دەگوپیت، هەموو شتەکان، ئەوکات پێکەو تابلۆکان
 دەبەین بۆ شارێک لە باکوور، لەوێ هۆلیک دەگرین گەر وەرە ئەفسانەیی،
 هۆلیک درێژتر لە هەر گەلەرییەکی دۆنیا، هەموو نیکارەکان نیشاندەدەین،
 بەلام تا ئەو کاتە بە ئومێدی ئەو بە کە جوانی نامریت. جوانی هەرگیز
 نامریت. لەوانەیە من و تۆ لە جیگایەکی کدا وەستابین نەیبینین، بەلام نامریت.

* * *

کۆتایی جەنگ لەگەڵ خۆیدا شاری تەپۆتۆزە زەرەکانی بە جۆریکی
 سەیر چکولانە کردووە، هەزاران ئافرەت کە میترد و براو بااییان لە جەنگدا
 گیرابوون، یاخود مال و حالیان فرامۆشکردبوو، سالا هابوو بێ مۆلەت
 لە نیوان بەرەکانی باشوورو باکووردا هاتوچۆیان دەکرد، گەر پانەو بە
 مالی جارانی خۆیان و خولیایان بوو ژیا ئینکی نوێ دەست پێکەنەو.
 ئافرەتانیشت لە دووی کۆتاییهێنان بە زیلەتیکی درێژ، بە کۆمەل شاریان
 چێدەهێشت، جەلادەت زۆربەیی بە یانیان لە بالکۆنە کەووە ئەو خانمانە
 دەبینی کە لە پیکابی چکولانەدا بە هەلەلە لێدان مالاواییان لە شار دەکرد،
 لە پرتەقالی سەپی زۆربەیی کچان و خانمان وازیان هێناو جگە لە چەند
 خانمە گچکەییکی بیکەس کەس نەما لە سەر سەحنە کە سەما بکات، هەندیک
 لە موسیقارەکان بە جۆریکی ئالۆزو بێبەهانەو بێ قسەییکی پیشووەخت

و نیوون و نه‌گه پانه‌وه بۆ پرته‌قالی سبیه. رۆژگارێک هاته پێشی جه‌لادته به ته‌نیا عه‌زفی بۆ سه‌ماکه‌ریکی چکۆلانه ده‌کرد، په‌ونه‌قی رۆژه زی‌پینه‌کان نه‌مان، سالۆنه‌که‌ی پرته‌قالی سبیه زۆربه‌ی شه‌وان خالی بوو له‌ میوان. هه‌ندیجار جگه له جه‌لادته که‌س له پرته‌قالی سبیه‌یدا نه‌ده‌ما. هه‌ندیک شه‌و جه‌لادته ده‌چووه‌ده‌ری و به‌ کوچه‌ چۆله‌کاندا ده‌گه‌را که جگه له هه‌ندی رۆحی غه‌ریب و ویل میوانیکی تریان نه‌بوو. مانگه‌کان ده‌پۆیشتن و وه‌ک ئه‌وه‌بوو ئه‌و شاره له بیر دونیا چوو‌بیته‌وه، هه‌ندیک شه‌و جه‌لادته هه‌لده‌ستا و هه‌ستیده‌کرد ئه‌و شاره ده‌جولیته‌وه، زۆر شه‌و له تاریکیدا له بالکۆنه‌که‌دا ده‌وه‌ستا و وه‌ک ئه‌وه‌بوو له سه‌ر که‌شتیه‌کی گه‌وره وه‌ستا‌بیت و له‌ده‌ریادا ته‌ماشای به‌نده‌ره دووره‌کان بکات. هه‌ندیجار چۆن موسافیریکی ده‌ریایی له دووره‌وه چرای شارانی دوور ده‌بینیت، له دووره‌وه چرخانی هه‌ندیک شاری خه‌یالی ده‌بینی، هه‌ندیجاریش هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کیشاو بۆنی رۆویارو ئاوی نزیک سینه‌ی پڕ ده‌کرد له شیه‌کی غه‌مگین، له بۆنی ماسی به‌جیماو له هه‌وادا. هه‌ندیجار وا هه‌ستیده‌کرد به‌ ناو باغی خورمادا ده‌پۆن، هه‌ندیجاریش هه‌ستی وابوو به‌ ناو جه‌رگه‌ی شاری جه‌نجالدا سه‌فه‌رده‌که‌ن، به‌لام که به‌یانیان هه‌لده‌ستا جگه له سنووری ئاسنینه‌ی ئه‌و سه‌حرا پیرو دزیوه زیاتر هه‌چی دیکه نه‌بوو... هه‌چی دیکه.

له زستاندا جه‌لادته و دالیا کاتیکی زۆر زیاتریان پیکه‌وه برده‌سه‌ر، زۆربه‌ی به‌یانیان جه‌لادته ده‌چوو بۆ بیمارستانه‌ چکۆله‌که‌ی موسای بابه‌ک. ئه‌و ماوه‌یه کاتیکی دوورو درێژیان له ناو تابلۆکاندا ده‌برده‌سه‌ر. زۆرجار دالیا سیراجه‌دین و دکتۆر موسای بابه‌ک گفتوگۆی درێژیان له‌سه‌ر جی‌اوازی هونه‌ره‌کان ئه‌نجامده‌دا، دالیا پای وابوو به‌راورد به هونه‌ره‌کانی دیکه‌ی وه‌ک شیعەر و موسیقاو سه‌ما توانای هونه‌ری شیوه‌کار له‌سه‌ر ته‌عبیر له ناخی مرۆف که‌مترو سنووردارتره. پێی‌ابوو تابلۆ شتیکه له‌وانه‌یه باش ته‌عبیر له رۆحی هونه‌رمه‌ند بکات، به‌لام ناتوانیت باش

قسه له گهل رۆحه کانی دیکه دا بکات، توانای له سه ر دواندنی قوولایی مروؤف، له سه ر هه ژاندنی ناوه وهی بچو کتره. به لام موسای بابه ک رای وابوو توانای شیوه کار له وه دا نییه چه ند کار له ناوه وه ده کات، به لکو له وه دایه چه نده چرکه یه کی رۆحی ده گورپیت بۆ ئه به دبیه ت. چه نده ده توانیت نهی نییه ک ئاشکرابکات که به شیوازه ئاساییه کان ئاشکرانا کریت. پینوابوو هونه ر نیگار کردنه، هیچ هونه ریک ناتوانیت له نیگار کردن نازادیت. هه موو هونه ریک خولاییه تی شتیک نیگار بکات و به و نیگاره ش تیکه ل به ئه به دبیه ت بیت. هیچ هونه ریکیش وه ک شیوه کار ناتوانیت ئه و توانای نیگار کیشانه به رجه سته بکات. پینوابوو نیگار کیش چه کیکسی سیراوی هیه که هیچ هونه رمه ندیکسی تر نییه تی، ئه ویش ره نگه، به هۆی ره نگه وه دونیا به ته واوه تی ده گورپیت. هه موو گورانکاریه کانی دونیا، گوران له سه ر ئاستی فه نتازیا دا، ته نیا له تابلۆ دا ئه و فه نتازیا به سروشتی ته ماوی و نادیا ری خۆی ونده کات و ده بییت به به ره مه میکی راسته قینه. موسای بابه ک پنی له سه ر زه وییه که داده کوتا وه ک ئه وهی ئاماده بییت بۆ شه ر ده یگوت: دونیا له ناو تابلۆ نه بییت، هیچ وه خت گورانکاری به سه ردا نه ها تووه، ئه وه ماتیس و پیکاسۆن سه یرکردنی ئیمه یان بۆ جیهان گورپوه نه وه ک موحه مه د و مارکس، نه وه ک شوړشی فه ره نسسی و شوړشی ئو کتۆ به ر. به لام دالیا سیرا جه دین ده یگوت: مامۆستا بوه سته، بوه سته. تابلۆ که متر ده توانیت ئاوها کاریگه ربییت، خوای گه وره تۆ باسی چی ده که ییت؟ کیشه ی هه ره گه وره ی نیگار کیشان ئه وه یه که ده شیت بفه وتیت و له به ینبجیت، تابلۆ شتیکسی ناسکه، بوونیکسی مادیی هه یه قاییلی هه لگرتن نییه.

دالیا روون و ئاشکرا رای وابوو هونه ر شتیکه ده بییت مروؤف له گهل رۆحی خۆیدا هه لیبگریت، له یاده وه ریدا هه لیبگریت، بتوانیت بیپارێزیت، به لام تابلۆ دیلی خۆیه تی، یه کجار که له ناوچوو، ئیتر بۆ هه تا هه تایه

دروسىنا كرىتە ۋە. لىرە ۋە شىۋەكار پەيۋەندىيەكى لاۋازى بە ئەبەدىيەت ۋە ھەيۋە نوقمى ساتە ۋە ختە تىپەرەكانە.

موساى بابەك ۋەك ئەۋەى پىشتر زۇر بىرى لەم مەسەلەيە كرىدىتە ۋە دەيگوت: تابلۇيەك كە دەمرىت بۇ ھەتا ھەتايە دەمرىت، ئەۋە زۇر راستە، فورسەتى نىكارىك بۇ زىان لە فورسەتى شىعەرىك يان مۇسقىايەك كە مترە. بەلام ئەۋ شتانەى تابلۇ دەربازيان دەھكات ۋ دەيانبات بۇ ئەبەدىيەت، لە ھەر شتىكى نەمرى دىكە بىنراۋترو بەرچەستە ترن. تواناى مۇنالىزا لەسەر مانەۋە ھەزاران جار لە تواناى ئىمپراتورىيەتە گەرەكان لەسەر زىان ۋ بەردەۋامى درىژترە. پادشاكان دىن ۋ دەپۇن... سەرۋكەكان دىن ۋ دەپۇن... بەلام مۇنالىزا تەمەنى لە تەمەنى ھەموو پادشاكان ۋ ئىمپراتورىيەتەكان درىژترە. مېژو دەروات بەلام مۇنالىزا ھەر لەۋىيە، مايای پووت ۋ قوتى گۇيا ھەمىشە تا كۇتايى مرۇف لەسەر ئەم ئەستىزەيە لەۋيادايە ۋ بە چاۋە عەيارەكانى سەيرماندەھكات، ئۇلۇمپىيىاي چاۋخومارو كارەكرە پەشپىستەكەى ھەر لەۋىن، ئەستىزەكانى قان كوڭ ھەر لەۋىن. با ئەستىزە لە ئاسمان نەمىنىت، با بەيانىيەك ھەستىن ۋ كەوتىنە زەمىنىكەۋە بىن ئاسمان ۋ ئەستىزە، تا ئەبەد ئەستىزە گەرەكانى قان كوڭ لەسەرماندان. مۇسقىاۋ شىعەر پوخسار لە شتەكان دەستىننەۋە ئىنچا دەيانبەن بۇ ئەبەدىيەت، بەلام شىۋەكار پوخسار بە شتەكان دەبەخشىت، ئىنچا بەرەۋ ئەبەدىيەت ھەلىاندەگرىت... پوخسار... پوخسار جەۋھەرى ھونەرە. ھونەر تەنيا ھەستكردن نىيە بەۋ شتانەى كە نايانىنن بەلكو بىننى ئەۋ شتانەيە كە دەبىت بىننىن. ئەبەدىيەت شتىك نىيە تەنيا بە خەيال ھەستى پىتكەين، ئەبەدىيەت شتىكە دەبىت بىننىن. تەنيا ھونەرى شىۋەكار ئەۋ دەرفەتەمان بۇ دەرەخشىت ئەبەدىيەت بىننىن.

جەلادەت سەيرى لەۋەدەھات دكتور موساى بابەك بەردەۋام باس لە «بىننى ئەبەدىيەت» دەكات. ھەمىشە گىفوگۇرگانى دالبا ۋ دكتور لەۋ

خاله‌دا ده‌گه‌یشته بونبه‌ست که قسه‌یان له «بینینی ئه‌به‌دییته» ده‌کرد. دکتور رای وابوو مرؤف له ریڭگای تابلویه‌که‌وه ده‌توانیت ئه‌به‌دییته بینیت، رای وابوو بینینی مؤنالیزا بینینی ئه‌به‌دییته، بینینی ئه‌و جوانیه‌ جاویدان و ئاوانه‌بوویه‌که‌ تمه‌نی له تمه‌نی هه‌موو شته‌کانی دیکه‌ی مرؤف دریزتره. به‌لام لای دالیا ئه‌به‌دییته شتیکی تر بوو، ئه‌به‌دییته ئه‌وه‌بوو چاو بنوقینیت و به‌سه‌رزه‌مینیکا سه‌فه‌رکه‌یت که تا ناکو تا دریزده‌بیته‌وه. هه‌ستکردن بوو به‌و ده‌رگا که‌وره‌یه‌ی ئاوازیکی له‌خه‌یالتدا ده‌یخاته سه‌ر پشت، شتیکی بوو له‌سه‌فه‌ریکی ده‌چوو له‌سه‌ر که‌شتیه‌کی له‌ناو زه‌ریایه‌کی که‌وره‌دا به‌ناو بیثومار دیمه‌نی نه‌ناسراودا. ئه‌به‌دییته لای دالیا بینین نه‌بوو به‌لکو مه‌له‌کردن بوو له‌ئوقیانوسیکا پر له‌وشه‌و نه‌غمه‌وه‌ست. ئه‌و ده‌یگوت: ئه‌به‌دییته به‌چاو نابینریت، به‌لکو ته‌نیا به‌خه‌یال ده‌بینریت، چونکه‌سه‌فه‌ریکی دووردریزه‌به‌ناو ته‌لیسما.

جه‌لاده‌ت نه‌یده‌توانی هه‌چ بلیت. به‌لام سه‌رسام بوو له‌وه‌ی دوو مرؤف که‌شه‌یدای شته‌جاویده‌کانن له‌م شاره‌تیه‌رو ناجیگیرو سه‌رابیه‌دا ده‌ژین، شاریک که‌هه‌ردووکیان باوه‌ریان وابوو له‌لم زیاتر هه‌چ شتیکی تیانییه‌ به‌رگه‌ی گورزه‌کانی زه‌من بگریت. جه‌لاده‌ت خۆی شتیکی دیاریکراوی نه‌بوو له‌سه‌ر ئه‌به‌دییته بلیت، هه‌ستیکرد له‌و رۆژه‌وه‌ی که‌مۆسیقای له‌یادی خۆی برده‌وه، په‌یوه‌ندی به‌هه‌موو شتیکی جاویده‌وه‌په‌چراپیت، هه‌ستیده‌کرد توانای له‌سه‌ر تیگه‌یشتن تا بیت بچوک ده‌بیته‌وه. باوه‌ری وابوو شتی زۆر قوول ده‌بینیت به‌لام له‌ماناکانیان تیناگات. پرسیاوی زۆر تاریک و سه‌یر له‌سه‌ریدا سه‌ره‌لده‌دن وه‌لامه‌کانیان نازانیت، له‌ویستگه‌ی تاریکه‌وه‌بۆ ویستگه‌ی تاریکتر ده‌پوات و نازانیت بۆ ده‌پوات. پۆژ دوا‌ی پۆژ خۆشه‌ویستی بۆ دالیا قوولتر و پر ژانتر و ئه‌سته‌متر ده‌بوو. دلنیا‌بوو ئه‌و خۆشه‌ویستیه‌ش به‌شیکه‌له‌و شته‌دوورده‌ستانه‌ی تینانناگات. جه‌لاده‌ت ئه‌و سه‌رده‌مه‌جگه‌له‌خۆشه‌ویستی بیرری له‌هه‌چی

بەكات، بەلام چى دەويست؟ خۆشەويستى لاي جەلادەت وەك مۇسقىابوو، وەك چۆن لە مۇسقىادا دواجار مرۆف نازانیت دەیەویت بلیت چى، لە خۆشەويستى راستەقىنەشدا مرۆف نازانیت دەیەویت بلیت چى. کیشەکە ھەر بیتوانايى زمان و کەم قودرەتى وشە نەبوو لە تەعبیرکردندا، بەلکو ئەوہبوو کە دواجار خۆشەويستى راستەقىنە وەك مۇسقىا ئامانجىكى نىیە، تەفسىرىكى نىیە بۆ لێرەيە و چى دەویت، کە توانى تىنگات چى دەویت، لەو دەکەویت خۆشەويستى بیت، کە روخسارىكى نەگۆر و تەفسىرىكى کوتايى وەرگرت ئیتر دەمریت. خۆشەويستى ئەوہیە کە شادومانى بە بوونى ئەم مرۆفە لەسەر زەوى، شادومانىیەک کە ھىچ مەبەستىكى لە پشت نىیە، عاشقى راستەقىنە یەکیكى خۆشناویت لە بەرئەوہى جوانە، بە یقارە، ئەفسوناوییە، بەرەوشتە، بەمەکرە یان ھەر سىفەتیکى بى مانای تر. بەلکو لەبەرئەوہى ئەوہ تەنیا رېگایە بىر لە ھىچ غایەتیک نەکاتەوہ. خۆشەويستى لاي جەلادەت لەو کاتانەدا ئەوہ بوو واز لە ھەر مەبەستىک بەئیتیت بیئەوہى واز لە ژيان بەئیتیت، واز لە بىرکردنەوہ بەئیتیت بیئەوہى شیت بووینت، واز لە پاشەپۆژ بەئیتیت بیئەوہى مردبیت. ھىچ داوايەكى لە دالیا نەبوو، بەلکو تەواوى عەشقى بۆ دالیا لەسەر ئەوہ دروستبوو بوو کە عەشقیکە بێھۆ و بى داواکاری. کە خۆشەويستى ئامانجى ئەوہ نەبوو لە بەیەگەیشتندا کوتايى بیت، وەك ژوانىكى لیدیت کە تا ھەتا ھەتايە دواەخریت، ژوانىک کە جىئەھىلیت لە ئەبەدییتەدا بیتەدى. کە خۆشەويستى ئامانجى نەبوو وەك فیراقىكى لیدیت کە لە زەمانىكى دووردا پرویدابیت و لێرە لەسەر زەوى دەرکى پىدەکەریت، کە وای لىھات وەك ئەوہ بیت پۇحیک ھەستبكات پىشتەر لەگەل مەعشوقەدا یەك شت بوو، پىشتەر لەسەردەمىكى لە بىرکراوو لە ناوچوودا ئەو بەشیک بووہ لە یار، کە دەگاتە ئەو برۆایە زەمین و ژيان ھىچ نىیە جگە لە وىستگەيەك بۆ ھەستکردن بەو فیراقە، کە خۆشەويستى لە برى خواستى یەکگرتنەوہ بوو

به ههستیکی قولی دابران، ئیتر دهییت به پرۆژهی ئەبه‌دییهت. که دالیا به دکتۆر بابەکی ده‌گوت: دکتۆر ئەبه‌دییهت به چاو نابینریت، بەلکو به خه‌یال ده‌بینریت. لای جه‌لادەت وه‌ک ئەوه بوو به‌و بلی عەشق به چاو نابینریت، به دەست ناگیریت، بەلکو تەنیا به خه‌یال ده‌توانیت تیا بژیت. چەند سالیکی دواتر که ده‌هات بۆ لای من، که به جزمه دریز و پالتۆ چه‌رمه ره‌شه‌که‌یه‌وه به خۆی و جگه‌ره‌یه‌که‌وه به‌رابه‌رم داده‌نیشت، پیکه‌وه گویمان له «سیرانادا میلانکۆلیکیۆ» ی چایکۆفسکی، یان هەر کونسیرتیکی فیۆلینی دیکه‌ی ئەو ده‌گرت. هه‌میشه سه‌یری بنمیچه‌که‌ی ده‌کردو ده‌یگوت: خۆشه‌ویستی من بۆ دالیا ئاواتی تیکه‌لاوبوونی تیا نه‌بوو، بەلکو وردبوونه‌وه بوو له فیراق. خۆشه‌ویستی هه‌یه تەنیا بیر له یه‌کگرتن و تیکه‌لاوبوونی رۆح و جه‌سته‌کان ده‌کاته‌وه، عاشقیش هه‌یه تەنیا له فیراق راده‌مینیت. عاشقه‌ بچوکه‌کان ده‌پرسن که‌ی به مه‌عشوقه ده‌گه‌م، عاشقه‌ گه‌وره‌کان ده‌پرسن، که‌ی و له کویتی ئەم وجوده‌دا من له مه‌عشوقه جیابوومه‌ته‌وه. وه‌ک ئەم که‌مانه تەنیاو هه‌ناسه دریزانه‌ی چایکۆفسکی که هه‌رکات گویمان لێی ده‌ییت وه‌ک ئەوه‌یه ده‌نگیکی خه‌وتوو له ناو سه‌ری خۆماندا بدۆزینه‌وه، ده‌نگیک که له سه‌ره‌تای خه‌لیقه‌ته‌وه له دلماندا پوو‌او‌هو دواتر لیمان جیابۆته‌وه. عەشق وه‌ک هه‌موو مؤسیقایه‌کی مه‌زن شتیکه هه‌سته‌که‌یت له‌وه‌وبه‌ر، له دیزه‌مانه‌وه به‌شیک بووه له تۆ.

* * *

ته‌واوی زستان پرته‌قالی سه‌ی شوینیکی خامۆش بوو، تەنیا جه‌لاده‌تی کۆتر و یه‌ک دوو کچی غه‌مگینی تیا‌بوو که به جله عه‌ره‌بییه دریزه‌کانیان‌ه‌وه له سالۆنه‌که‌دا داده‌نیشتن و لفکه‌یان ده‌چنی، به خه‌نه نه‌خشیان له‌سه‌ر ده‌ست و قاچ و سنگیان دروسته‌کرد. له‌وجۆره که‌چانه نه‌بوون جه‌لاده‌ت

بتوانیت به ستایشکردن و پیاوه‌لدان خوشحالیانبات. دوو کچی شیئت بوون نه‌عله‌کانیان ده‌خسته سەر میزه‌کان و خۆیان له‌سەر زه‌وییه‌که پانده‌بوونه‌وه‌و پیکه‌وه به دیالکتیکی باشووری گۆرانی ناو هۆره‌کانیان ده‌گوته‌وه. گه‌له‌ک دره‌نگ دره‌نگ خۆیان ده‌شت، به‌جووته له‌سەر یه‌ک سینی نانیا‌نده‌خوارد که پریانده‌کرد له برنج و شله‌یه‌کی زۆر و به‌ده‌ست تینده‌نیشتن. جۆره گیایه‌کیان ده‌دا له له‌شیان بۆنیکه‌که سکونی هه‌بوو، جه‌لا‌ده‌تی وا لیده‌کرد دره‌گای ژووره‌که‌ی داخات و نه‌یه‌ته‌ده‌ری. هه‌ندی شه‌و که تاک و ته‌را هه‌ندی‌ک میوان ده‌رده‌که‌وتن سه‌مای خاوو بی‌رۆچی شه‌و دوو کچه هه‌رزوو ده‌یتۆرانن و پاش ئیستیکی کورت هه‌له‌ده‌ستان و ده‌پۆیشتن. شه‌و پۆژانه سه‌مه‌ر سالخ و میرده‌که‌شی به‌ده‌گه‌من ده‌هاتن بۆ پرته‌قالی سه‌ی، چه‌ندجاریک کپیریان هه‌تایه سه‌ر پرته‌قالی سه‌ی بی‌فرۆشن، به‌لام پینده‌چوو که‌س ئاره‌زوی نه‌ییت پاره‌یه‌کی زۆر بخاته شوینیکی وه‌ها مردووه‌وه. له‌ کوتایی زستاندا بارانیکه‌ی زۆر باری، دوا‌ی نزیکه‌ی سالیک شه‌وه یه‌که‌مجاربوو جه‌لا‌ده‌ت باران بی‌نیئت. باران هه‌ستیکی سه‌یری به‌ کوتایی تیاروستکرد، شه‌و چه‌ند پۆژه‌ی باران باری له‌ پرته‌قالی سه‌ی نه‌چوو ده‌ری، که هیدی هیدی ده‌بووه شوینیکی خالی و په‌تی، له‌و نیوه‌نده‌دا شه‌و دوو کچه‌ش پرته‌قالی سه‌ییان چۆلکرد و جه‌لا‌ده‌ت به‌ ته‌نیا مایه‌وه. بپه‌نگی نیو شه‌و مال و سالۆن و ژوورانه شتیکی کوشنده‌بوو، بۆیه‌که‌مجار جه‌لا‌ده‌ت ده‌یتوانی به‌ ناسانی هه‌موو ژووره‌کان بی‌نیئت، هه‌موو دره‌گا‌کان بکاته‌وه، تارماییه‌کانی رابوردوو رابو‌بات و بۆنه‌ خه‌یالییه‌کانی شه‌و پۆژگار هه‌سه‌رچووانه‌ پر به‌ سینه‌ی هه‌لمژیت. هه‌ندی‌ک ئیواره به‌ ته‌نیا له‌سەر پلی‌کانه‌کان داده‌نیشت و به‌ خه‌یال دیمه‌نی شه‌و پۆژگارانه‌ی ره‌سمده‌کرده‌وه که پینده‌چوو بۆ شه‌به‌د له‌ به‌ین چووبن. به‌ر ئاوینه‌کانی پر ده‌کرده‌وه له‌و کچانه‌ی به‌ په‌له‌په‌ل ده‌یانویست مه‌کیا‌جه‌کانیان ته‌واوبکه‌ن، به‌ سالۆنه‌که‌دا رایانده‌کردو به‌سه‌ر یه‌ک‌دا ده‌یانزریکاند، ده‌که‌وتن و پینده‌که‌نین، باوه‌شیان

دەكرد بە يەكدا و دەگريان. خۇشحال بوو بە خەيالىش بىت يادگارى بە جىماوى ئەو كچانە بىنىت كە ھەمووى چەند مانگ لەو ھوبەر ئەو تياترە چكولەو شادمانەيان بەسەفاو جوانى خۇيان پىركردبوو، بەلام ئىستا بۇ ھەتاھەتايە ونبووبوون، پۇشستبوون و لە شارىك لە شارەكانى ئەم ولاتە غەمكىنەدا جۆرە ژيانىكى تريان دەست پىكردبوو. جەلادەت دۇنيابوو گەر بىروات لەوانەيە چىتر ئەو خال و بىكانەي پىشكىن وەك جاران سەختىرەنەبن، لەوانەيە بتوانىت لە دەستيان. دەربازىت و بگاتە پايتەخت، لەويۇە ماشىنىك پەيدابكات بىباتەوہ بۇ كوردستان. بەلام لەوي دەتوانىت چىبكات؟ تاكە جىگايەك مالى ئەو برا گەورەھەتى كە بەدرىژايى مندالى نازارى دابوو، مىزى بەدەفتەرى نۆتەكانىدا كىردبوو، دۇنيابوو ناتوانىت لە ھەفتەيەك زياتر بەولاولە بىننىتەوہ، ژنەكەي كەويستى دەربىكات، گەر شەوى تەرزەبارانىش بوو دەرىدەكات. لەوي بىترازىت كوئ ھەيە پىووى تىبكات، دەبىت بىت بە سەرباز، بەلام مردن لە سەربازى خۇشترە. لەو ساتەدا جەلادەت لەم شارى تەپوتۆزە زياترى نەبوو كە بىكات بە پەناگا، لەم تياترۇخانە خالىيە زياتر جىگايەكى تىرى نەبوو لىنى بۇي. ئەو ماوہيە جار دواي جار دەگەرايەوہ بۇ تەماشاكردنى ئەو تابلۇيە لە مۇزەخانە نەننىيەكەي موساي بابەك. شتىك بەو تابلۇيەوہ دەبىستەوہ وەك پەيوەندى راوكەرىكى ماسى بە دەرياوہ، پەيوەندى بالدارىكەوہ بە درەختىكەوہ لە ناو مليۇنەھا درەختدا، پەيوەندى مامۇستايەكى ماتماتىك يان فىزىك بە پرسىيارىكەوہ كە ناتوانىت وەلامەكەي بدۆزىتەوہ. ھەمىشە دواي ماندوبوونىكى درىژ دەگەرايەوہ بۇ لاي دالىا و سەرى دەخستە سەر كوشى و دەگريا. نەيدەزانى بۇ دەگرى، بەلام دەيزانى دەتوانىت بەدەنگى بەرز لە بەردەم دالىادا بگرى، دەيزانى ھەردووكيان بۇنى مردنجان لىدەت. ئەو مردووانەي كە پىكەوہ بىننىبوويانن لەگەلىاندا بوون، لە نۆواناندا بوون، كە سەيرى چاوى يەكتريان دەكرد ئەو مندالانەيان بە يادا دەھاتەوہ كە لە سەحرا بىننىبوويانن، ئەو مندالە

بچوکانہی کہ با لہ سہ حراوہ دہات بونی پوچیان لہ گہل خویدا دہیتنا. کہ سہری خستہ ناو دہستی دالیاوہوہ دہگریا ہستیدہ کرد بؤ ئو پوچہ تہنہایانہی ژیر لم دہگری کہ خہیالی ہردووکیانی پپرکدبوو. دوو کہس بوون بیٹامانج، بیٹاشہ پوژ، بیٹومیند... چاوہ پوانی پوودانی موعجیزہ یہ کیان دہکرد لہو شارہ دہریانبہیتیت و بیانخاتہ سہر پیتمی ژیانیکی تر.

ہہندیچار لہ گہل ہہندیک موسیقاری دیکہی ئو شارہدا لہ سالونیکی چکولانہدا کہ فہمی بہسری دہبیرد بہریوہ یہکترین دہبینی، کومہ لیک موسیقار بوون ہر یہکیان لہ گہل گروپتیک و تیاتریکدا کاریاندہ کرد، زوربہیان تہنہا مابوونہوہ، بیکاریہکی کوشندہ ہہموویانی گرتبووہوہ، بچوکیبونہوہی ئو شارہو تہسکیبونہوہی کوچہکانی ئوانی زیاتر لہیک نزدیکہ کردہوہ، زوربہی کات لہ کوچہکاندا یہکترین دہبینی، کہ پیکابی فروشیارہ گہرؤکہکان دہات لہ نزدیکیہوہ لہ گہل یہکدا دہوہستان، زوربہیان خہلکتیک بوون شوینیکی تریان نہبوو لہم سہر زہمینہ پرووی تیکہن. پیکہوہ لہ کولبہیہکی گل و شیداردا کؤدہبوونہوہ، ہہموو دہیانخواردہوہوہ مہستدہبوون، جہلادہت بؤ یہکہمجار لہو دانیشستانہدا فیری خواردنہوہ بوو. کہ دادہنیشست خوی لہ بیردہکرد ئو دانیشستانہ کردی بہ جگہرہکیشیکی ہیند زورکیش لہ گہل تہمہنیدا نہدہگونجا. ئو ماوہیہی کہ کارنہبوو بؤ پارہی بیرہو جگہرہکانی دہبایہ لہ دالیا قہرزبکات. ئو ہہمیشہ بہ پہژارہیہکی زورہوہ تہماشای جگہرہ خواردن و بیرہ خواردنہوہکانی دہکرد و بہ ناسکیہکہی خوی دہیکوت: عومری من تو چیدہکہیت، وا بروات ہر بہ گہنجی خوت دہکوزیت.

ئو شہوانہی مہستی و بیہوشی یارمہتی جہلادہتیان دہدا خوی لہ بیربکات، لہ گہل موسیقارہ عہرہبہکاندا «فوک النخل فوک» سی دہگووتہوہ. لہو دانیشستانہدا فہمی بہسری رہبابہی لیدہدا، جہلادہت کہ تہماشایدہکرد پاشہ پوژی دووری خوی تیادہبینیہوہ، موسیقاریک لہ تپسی سہمفونی

ولاتتەوۋە بوۋوبوۋ بە رەبابەژەنىكى عەگال بەسەر، كە بۇ نىشاندانى ميواندانى
 و كەرەمى خۇى قاۋەى بۇ ميوانەكان تىدەكرد. جار جار ھەلدەستا و
 دەستە سووتاوۋەكانى ھەلدەكردو عەگالە سوورەكەى دەبەست بە سمتە
 زلەكەيەوۋە بايدەدا. قەھمى ئەو پياۋەى كە مۇسىقاي لە بىر دەيان مۇسىقار
 بردبوۋەو، كە مەستدەبو، كە ئاگاي لە خۇى نەدەما خۇى دەدا بەسەر
 دەستى مۇسىقارەكاندا و دەيگوت: بمبورن. دەگريا و سەرى خۇى
 دەدا بە قراغى مېزەكەدا، سەرى دەدا بە قراغى ديوارە كۆنكرىتېيەكاندا.
 دەينالاند و دەيگوت: ئەى ھاوار، من ئىوۋە خوشم كوشت، من ئىوۋە
 خوشم كوشت. لەو كاتانەدا جەلادەت بە مەستى و بە پىلارەكانىيەوۋە
 دەچوۋە سەر مېزىك لە مېزەكان و بە سەرخۇشى دەيگوت: ئوستاز، تۇ
 ئىمەت نەجات دا... ھا.. ھا. ژيان گرنگە ئوستاز... ژيان. بژى و شەرابەكەت
 ھەلدە، ھەموو مۇسىقاي دونيا ئەو ساتە ناھىنىت كە بە مەستى دەچىتە
 سەر مېزىك و بوتلىك دەگرىت بە دەستەوۋە ھەلىدە دەيت. مۇسىقا ھەر
 عەزايىكى پروتە... تىپھەلدە ئوستاز... تىپھەلدە. مېزىكە بە مۇزارتدا و بژى.
 دانىشتەكان بەوۋە تەواودەبو، ھەمووان بە مەستى و بېھۇشى قەھمى
 بەسريان تا ناو جىگاكەى خۇى ھەلدەگرت و دايندەپۇشى و ماچياندەكرد و
 خودا حافىزىان لىدەكرد، جەلادەت بە سەرخۇشى بە كوچەكاندا دەگەرايەوۋە
 بە دەم لەنجەولارى مەستانەوۋە، جار جار دەوستاو مېزىدەكردە بەردەمى
 مالان، مېزىدەكرد بە شەقامەكاندا. تا دەگەيشتەوۋە مالى بە خەيالى خۇى
 قسەى لەگەل قەھمى بەسرىدا دەكردو دەيگوت: تىپھەلدە، لە جوانى ھەلدە،
 مېزىكە بە شۇپاندا... و بژى، ئوستاز، وەك من سەيرمكە... سەيرمكە چۆن
 مېزى پىادەكەم... ئاۋەھا مېزى پىابكە و بژى.

لهگه كوتايى زستاندا، وهك ئهوهى دونيا دهستارايكى زه به لاج بيت و يه كيك له ناكاو به ئاراسته يه كى پنجه وانه بيسورينيته وه، وهك ئهوهى هيزيك زه من به ريته وه به ره و دوا، هه موو شتيك له شارى ته پوتوزه زه رده كاندا گوڤردا. له ناكاو ريگاكان پرپوونه وه له سهرباز، له پرده بيان كه رت و كه تيبه و ليواى زريپوش جاريكى تر به ئاراسته ي باشور كه و تنه وه پرى. هه زاران سهربازى مندال به خوڤيان و كوله پشته كانيانه وه له ئوردوگا و سهربازگه كانى ده و روبه رى شارى ته پوتوزدا ده ركه و تن، له ماوه يه كى كورتدا ده يه ها خانم و كيژى گه نچ له نيومال و گروپ و تياتره كانى ئه و شارهدا سهرباز هه لدايه وه، له كه متر له مانگيندا پرته قالى سېى وهك جارانى ليها ته وه، پرپووه وه له كيژى ناسك، سه ماكه رى نوئ، مؤسيقار به نيگاي پر نه ينى و زه رده خه نه ي شه رمنه وه. هه موو بوئى شه ريكي ديكه يان له هه وادا ده كرد، ئه و ژنانه ي جاريكى تر كه سوكاريان كرابوونه وه به سهرباز، بيچاره و په شيمان له هه ر خه ويكى بيتانا كه ديبيتيان به ليتشاو ده گه رانه وه بو ئه و شاره. بويه كه مجار كوچه كان پرپوون له سهربازى كورد كه به خوڤيان و ته پله نارينكه كانى سهرباز و نيگا كه روك و بزپوه كانيان هه موو شتيكيان ده پشكنى، بويه كه مجار جه لادته گويى له هاوار هاواري ئه و سهربازه كوردانه بوو كه بيته روا به سه ر ماله خراپه كاندا ده گه ران و گورانيان ده گوت. ئتواره يه ك چوار سهربازى كورد به دم گوراني ماملتوه خوڤيان كرد به پرته قالى سپيدا. چوار سهربازبوون به دهنگيكي هاوبه ش و گر ده يانگوت «هه نده هه ندى به يانان دؤست و دوژمن زا هيربوون - به سؤزه ي باى پاييزان مه مكله ي كيژان خرپوون - ئه ي گه رده و گيانم گه رده . گه ردن هه لاله ي زه رده». چوار دهنگى غه مگين بوون كه له قوولايى حوزنيكى سه يره وه ماملتيان ده چرى. جه لادته له ميژبوو جگه له دالياو موساى بابك كوردى ئاوه ها له نزيكه وه نه دييوو، به لام شه رم و شووره ييه كى قوول واى ليته كرد خوئ ئاشكرا نه كات،

پوژانی دواتر دهسته دهسته ئه و سه‌ربازه کوردانه که هه‌موو هه‌لاتووی جه‌نگی پیشوووون و ئیستا له‌تخوبی ئه و سه‌حرایه‌دا بۆ جه‌نگیکی تر کۆکرابوونه‌وه له‌و شاره‌دا ده‌رده‌که‌وتن. به‌لام ئه‌وه‌ی جه‌لاده‌ت له‌یادینه‌کرد ده‌نگی غه‌مگینی ئه و چوار سه‌ربازه‌بوو که‌له‌ داها‌توودا پو‌لیکی سه‌یر له‌ ژیا‌نی جه‌لاده‌تدا ده‌بینن.

جه‌نجال بوونه‌وه‌ی شار ما‌یه‌ی خو‌شحالی جه‌لاده‌ت بوو، ئه‌و ما‌وه‌یه هیند به‌سه‌ر دالیا سیرا‌جه‌دیندا گریابوو، دالیاشی له‌ ئاقاره‌کانی شی‌تی نزیک‌کردبووه‌وه. شه‌وانیش به‌ جو‌ریک مه‌سته‌ده‌بوو، مه‌سته‌ده‌بوو، هه‌موو شتیکی له‌یاده‌کرد.

ئه‌و چه‌ند مانگه‌ی دواتر تا نزیک‌ی هاوین، به‌رده‌وام شار پ‌رپوو له‌و سه‌ربازه‌ کورده‌ برسیانه‌ی که‌ ده‌هاتن و بۆیه‌که‌مجار له‌ ژیا‌نیاندا له‌و مالانه‌دا له‌گه‌ل یه‌که‌م ئافره‌تدا ده‌خه‌وتن. به‌جو‌ریک برسی و گیزبوون چه‌نده‌ها جار خو‌یان له‌ ناو کوچه‌کاندا ونده‌کرد، خو‌یان ده‌دا به‌ ده‌رگای ما‌له‌کاندا، که‌ ئافره‌تیان به‌ رو‌تی ده‌بینی ده‌بووران‌وه... مه‌سته‌ده‌بوون، شه‌ریانده‌کرد. ده‌هاتن و ئازاره‌کانی سه‌ربازیا‌ن له‌ با‌وه‌شی ئه‌و کی‌ژه عه‌ره‌بان‌دا خالیده‌کرده‌وه. کاتی‌ک له‌گه‌ل ئه‌و کی‌ژه عه‌ره‌بان‌دا ده‌خه‌وتن پینا‌نابوو تو‌له‌ی ئازاره‌کانی خو‌یان ده‌که‌نه‌وه، به‌ تاییه‌ت ده‌هاتن بۆ ئه‌وه‌ی شکانی شه‌ره‌ف و نوشوستی خو‌یان به‌وجۆره هه‌ستینه‌وه. پینا‌نابوو خه‌وتن له‌گه‌ل عه‌ره‌بی‌کدا به‌سه‌ تو‌له‌ی نوشوستی و مر‌دن و کاولکاریه‌کانی نیشتیما‌نیان بۆ بکاته‌وه.

له‌ ناوه‌راستی هاویندا جه‌نگیکی ترسناکی تر ده‌ستی پ‌یکرد، هیزه‌کانی ده‌ول‌ه‌ت مارشیا‌نکرده‌ ناو ولاتیکی چکولانه‌ی بیده‌سه‌لاته‌وه له‌ باشووری باشوور و له‌ ما‌وه‌ی چه‌ند سه‌عاتیکدا هه‌موو شاره‌کان و بی‌ره نه‌وته‌کانیا‌ن داگیرکرد. میرنشینیکی چکولانه‌ که‌ تا ئه‌و پو‌ژه له‌ خه‌ویکی قولدا ده‌ژیا. تا ئه‌و پو‌ژه زۆربه‌ی خه‌لکه‌که‌ی ژیا‌نیان له‌ سه‌فه‌ر و پا‌وکردنی

ئافرهت و تەماشاکردنى يارى تۆپى پيدا بربدبوو، سەرەتاي ئەو جەنگە سەرەتاي كۆتايىبە گەرەكان بوو.. كۆتايى سەدەيەك و پوخانى ئەفسانەكانى بوو... كۆتايى دونيايەك و سەرەلدانى دونيايەكى تر بوو لە خۆلەميشە خويناوويىبەكەى، ەك قەقنەسيك كە دەسووتيت و لە خۆلەميشى خۇيدا دروستدەبيتەو، ئەو جەنگە تەنيا سەرەتاي گۆراني ژيانى جەلادەتى كۆتر نەبوو، بەلكو سەرەتاي گۆراني ەموو دونيا بوو. سەرەتاي دەست پيكردى رۆژگارنىكى تر بوو لەسەر ئەم ئەستىزەيە.

بەشى سېھەم

بەر لە دەست پيكردى پايىز بە چەند ەفتەيەك دەيەها ەزار سەرباز لەملاولاي جىهانەو ەگىشتە ئاوە نۆدەولەتايەكانى كەنداو و لەويو ەبەرەو ئەو بەندەرە زۆرو زەبەندانە كەوتنە پىگا كە شەو رۆژ بيوچان لە كەنارەكانى خۇياندا پيشوازي سەربازو زىيۆش و نەفەرەلگريان دەكرد. ەيندە ئاميرى سەير و چەكى نەبينراو دەرکەوتن كە پيشتر مرقايەتى لە ميژووى خۇيدا شتگەلىكى لەو جۆرەى نەبينبوو. لەشارى تەپۆتۆزە زەردەكان، ەك لە زۆربەى شوپى دونيادا، خەلك شەوورۆز گوپيان لە راديۆكان دەگرت. جەلادەتى كۆتر تاكە كەسيك بوو ئارەزوويەكى نەبوو گوى لە ەيچ ەوالىك بگريت، لە قولايى دلدا نەيدەويست ەيچ ئوميدىك لەسەر ئەو شەرە دروستبكات. دەترسا ەيوايەكى گەرە بونىادبنيت و دواتر جەنگ پوونەدات، ديكتاتورو سوپاكەى زيان نەخۆن. دەيوست گەر جەنگ پوویدا ئەو لە حالەتيكى رۆحى ئەوتۆدا بيت بىرى لى نەكاتەو، جەنگ تاكە ئوميدى بوو گۆرانكارى گەرە لەگەل خۇيدا بەنيت، تاكە ئوميدى بوو بتوانيت بگەرپتەو ە بۆ باكوور. بەلام دواجار جەنگ كارەساتى

ترسناكىشى لە پشت بوو. جەلادەت تەماشاي ئەو سەربازانەي دەکرد و دەترسا هەموو لەو جەنگەدا بمرن. موساي بابەك پتر لە هەر كەسيكى دى گوئي لە راديؤكان دەگرت. پيئەدەدا بە زەوييەكەدا و دەيگوت: نايبت جەنگ رووبدات، ئەمە جەنگ نيبە، ئەمە كوتايى دونيايە، ئەمە مەحشەرە. هېچ كەسيك هېچ ئادەمىزادىك ناتوانيت پيشيني ئەوهبكات چى رووبەدات. ويرانە... ويرانە... جەلادەتى كۆتر من ويرانە دەينم... كاولكارى دەينم... نغروبونى دونيا دەينم. داليا دەيگوت: دكتور من دەزانم، جەنگيكي وەها نەبيت هېچ شتيك ناگوريت. ئەي چۆن، هېچ هيزيك نيبە ئەم دەولەتە بروختيت، هېچ هيزيك نيبە. با من و تو بىر لە خومان نەكەينەوه، خوداي گەورە من هەر بىر لە خۆم و تو ناكەمەوه. گەر ئەم سوپايە شكست نەهينيت، وەك ديويكى گەورە پوژ دواي پوژ گەورە دەبيت، پوژ دواي پوژ پتر زەمين و ولات و ميللەتان دەكات بە خوراكي خوي، پوژ دواي پوژ پتر ولات دەخوات، ژيان دەخوات، نەوه لە دواي نەوه مندالان گەورە دەكات و قوتيان دەدات. دكتور سەيرى دەستي من بەك... ئا. دەستي من، هېچ خوينيكي لەسەر دەبينيت، نا هېچ خوينيكي لەسەر نيبە، دواي ئەوه فرىشتەكان شاهيدى منن، بەلى دكتور، فرىشتەكان شاهيدى منن كە گوناھم نيبە. من دەزانم ليرەدا دەمرم، چونكە فرىشتەكان تەنيا كاتيك لەگەلمدان كە لە سنوورى ئەم شارەدا بم، تيدەگەيت، بەلام من ترسم لە مەرگ نيبە، ها يەغنى چى، جەلادەت باوهرم پيتاكەيت... نا... نا... گولى من، دلنيام باوهرم پيدەكەيت، تو دەزاني من ترسم لە مەرگ نيبە. من ئەم جەنگە بە ترسناكرين شتى دونيا دەزانم، بەلام چاوى من موسيبەتەكە ئەوه يە پاشەپوژى ئەمە بە موسيبەتەوه بەندە. دەبيت هەموومان بە دۆزەخدا تپەرين ئەوسا ئەوهى دەرچوو دەر دەچيت و ئەوهى پەپيوە دەپەپتەوه و ئەوهى لە ريگا مرد دەمریت. وازيننە دكتور باترسم لە مەرگ نەبيت، ئەوهى ترسى لە مردن نەبيت باشتەر بيردەكاتەوه.

جەلادەت دەيزانى دەيىت بە دۆزەخدا تىپەپىت، بۆنى ئەو دۆزەخەى دەکرد، بۆنى ئەو شەپۆلە سەيرو ئاگرين و كوشندانەى دەکرد كە لە دوورەو دەين، ھەندىك شەو لە بالكۆنەكەى خۆيدا دەووستا و سەيرى ناو جەرگەى زولمەتى دەکردو ئەو لىشاوھ ئاگرانەى دەيىنى كە لە دوورەو دەين.

شارى تەپوتۆزە زەردەكان لەو ۋەرزەدا ۋەك شوپىنىكى ترسناك دەيىنەند، دەيان سەربازگەى تازە لە بىبابان و سەحرا نزيكەكاندا كرابوونەو، تا دوژمنان سەربازى زۆرتريان بەيتايەتە ئاۋەكانى كەنداۋەو، تا ھەرەشەى ئەمريكايىيەكان و ئىنگليزەكان توندتربوۋايە، ژمارەى ئەو ئۆردوگاۋ سەربازانەى كە دەولەت دروستىدەكرد زياتر دەبوون. ھەر شەۋىك سەركردەكانى ئەوان رستەيەكى تونديان بگوتبايە، بۇ پۆزى دواتر دەولەت دەيان ھەزار خەلكى بانگەيشتى سەربازى دەكرد. بەجۆرىك ئۆردوگاكانى دەوروبەر پېربوون لە مندالى چكولانە و پىرى پەككەوتە كە ھەموو بە زۆركرابوونە سەربازو لەو بىبابانەدا توپدراپوون. ئەو چەند مانگەى كەوتە نىوان پىشەكى جەنگ و جەنگى راستەقىنە خۆيەو، شارى سۆزانييە غەمگىنەكان بە جۆرىكى سەير جەنجال بوو، سەرە پىي ھەزاران سەربازو ئەفسەر بوو بەرەو مردن، ۋەك ئەۋەى ئەو شارە ئەو تونىلە خەيالىيە بيت كە دەيىت بەر لە گەيشتن بە دوا كەنارى ژيان ھەموو موسافىرەكان پىاتيپەن. كوتايى ھەفتان ئەو شارە پېدەبوو لە ھەزاران سەرباز كە بە جەلە سەربازىيە تۆزاوييەكانيانەو دەھاتن و لەبەردەم مالەكاندا ئاپۆرەيان دەبەست، ئەو ماۋەيە پېربوو لە پۆزانى پېر تەم، ئىۋاران ھەمىشە تەپوتۆزى سەحرا تىكەلاۋى تەمىكى سېي دەبوو. سېپتى تەم و زەردىتى خۆل پوخسارى كۆمەلىك تارماييان دەبەخشى بەو ميوانە ماندوۋانەى بە خۆيان و كلىتە خوارەكانيانەو ۋەك ئەۋەى لە دوكلەى مەحشەردا مەلەبكەن بە كوچەكاندا دەسورپانەو. ميوانەكانى ئەو سەردەمە، لەو ميوانانە نەبوون

كە شەوان بىننە سالۋنەكەو بخۋنەو و مەست بن و زەوقبەكن. لەو عەرەبە
 عەگال بەسەرانە نەبوون كە رۇژگارنىك پارەيان بەسەر سەماكەرەكاندا
 فرېندەدا، بەلكو پتر ئەو سەربازە لاواز و نەخۋشانەبوون كە دەھاتن چەند
 دەھىقەيەكى بەتام لەگەل كچىكدا بىنەسەر و برۇن. ئەگەرچى كىژەكان
 شەو و رۇژ كارنىكى زۇريان ھەبوو، بەلام بەدەگمەن سالۋنەكە شەوان
 وەك جارانى لىدەھاتەو، زۆر شەوئىش مۇسقىقارەكان يان ھەر ئىشيان
 نەبوو ياخود پىكرا بە كوچە تۇزاويەكاندا بۇ گورانى گوتن دەردەچوون.
 ئەو چەند ھەفتەيە كە فەقىرىيەكى گەورە روويكردە ولات، كە ئابلۇقەيەكى
 دوورو درىژى ئابوورىي دەستى پىكرد، زۆربەي دەرمانخانەي شارە
 گەورەكان بى دەرمان و بى كەلوپەلى پىئويست مانەو. وەك دەستىكى
 سىحىرىي دەرمانە گرنگ و دەگمەنەكان لە بازاردا كوچكاتەو، بازارگانە
 ترسناكەكان ھەموو شتىكيان گسكدا و ولات كەوتە نەدارىيەكى توندى
 دەرمان و كەلوپەلى تەندروستىيەو. مرقۇف لە عەلەفى بزن و كەرو ھىستەر
 خواردنى بۇ خۇي دروستدەكرد. ئەو دەمە موساى بابەك زەخىرەيەكى
 گەورەي لە كەلوپەل و دەرمان ھەبوو كە خەلكانىكى زۆرى بىمار لە ھەموو
 لايەكەو پوويان تىدەكرد. سەربازە نەخۋشەكان كە چىتر دەرمانيان لە
 بنكەكانى سوپا وەرنەدەگرت، پووياندەكردە ئەو دكتورە سەر سىپپەي بە
 رەھمىكى بىئوئەو ھەبىمارەكانى دەلاواند. ئەو ماوئەيە دالباو دكتور بابەك
 بە جۇرىكى سەير سەرقالى خەمخواردن بوون بۇ ئەو سەربازە داماوو
 نەخۋشانەي لە چاوەرۋانى شەرىكى كوشندەدا لەو سەحرايەدا توردرابوون.
 بەلام خەونى پوونەدانى جەنگ، خەونىكى دروست نەبوو. بەلكو ئومىدىك
 بوو ئەو سەربازە تىنو و برسىيانەي ناو سەحرا «كە دەبايە بە نانى
 جۇو شلەي شىلم بچن بۇ مۇدىرتترىن شەرى سەر ئەم ئەستىرەيە» دلى
 خۇيانيان پىخۇشەدەكرد.

لەدەرەوئەي سەنگەرەكان ھەموو جىھان دەيزانى شەر دەبىت. ھەستىكى

ترسناک به نزيکبونه وهی قیامت له هه موو ولاتدا، وهک گه رده لولول بلاویبکاته وه، وهک سه ما که ریکی نه هریمه نساز له سه ر هه موو سه حنه یه ک سه ما یده کرد. هیه کات وهک نه وه سه رده مه مروفه کان پیتشوه خت گورپان بق خویان ناماده نه کردبوو، گورستانه کان به جوریکی سه یر پرپوون له خه لکانیک له نابه ینی کیته کاندا بق شوینیکی گونجاو ده گه ران شوینی خویانی تیا بگرن. نه وانهی ده یانویست له نزیک که س و کاریانه وه بنیژرین له گورستانه گه ره و ناسراوه کاندا جه نجالییه کی بیمانایان خستبووه وه. نرخى گور له وه ده مه دا له نرخى خانووبه ره کان گرانتربوو. سه دان که س که خوشبه خت بوون به وهی گوری تازه و باشیان بق خویان پچریوه، شهوانی سه رما که هه موو گورستانه کان ده که وتنه به ر گیزه نی گه لاریزان، چه تریان هه لده داو له چاوه پروانی ناخیره تدا به چیچکانه وه له سه ر گوره کانی خویانه وه سه یری ناسو دوره کانیان ده کرد. ده بیت بلیم که وینه کانی قیامت به پینی شاره کان و گونده کان ده گورا، نه وانهی له به رده م گوره کانی خویاندا چاوه پروانی کوتایی دونیایان ده کرد، قیامه تیان وهک بایه کی سارد ده ینی که له دوره وه دیت و به خیراییه کی کوشنده هه زاره ها گه لای زهرد له گه ل خویدا ده ینیت، ره شه بایه ک به تورپیی هه لده کات و له گه ل خویدا ده تبات، تو هینده ده زانیت که نه وه بایه بردویتی بق جیگایه کی تر، له نا کاو له جله کانت پروت بوویته وه به وینه ی که وتنه خواره وهی خودایه کی گریکی له ناسمانه وه، له شوینیکی به رزه وه که ناسمانی زیندووه کانه به ره و زه وییه کی تر که زه وی مردووکانه به ربوویته وه.

به لام سه ربازه برسپیه کانی ناو سه نگر، خه یالیکى تریان له سه ر قیامت هه بوو، قیامت له دیدی نه وانه وه وهک په لاماری کومه لیک سواری ره شه پشوش بوو که له ناو لمه وه دین. هه زاران هه زار سواری ره شه پشوش که که س ناتوانیت به دروستی پوخساریان ببینیت، پیتشتر گلپنه ی مروف پرده که ن له لم تا نه توانیت ببینیت. ره شه بایه کی توزاوی له گلپنه کانماندا

دادەگىرسىتىن و ۋەك چۆن سوارچاكتىك نىچپىرىكى بەنرخ لە زەمىن ھەلدەگىرىتەۋە، ھەر بە سوار ئەسپەكانيان پېر بە پۇخلەبەراندا دەكەن و دەيخەنە پاشكۆى ئەسپەكانيان و لە رەشەبايەكى سامناكدا «كە رەشەباى كرانەۋەى دەرگاكانى قىامەتە» بە خىزايىيەكى شىتانه ھەلماندەگىرن و دەمانبەن بۇ دونيايەكى تر.

ئەوانەى لە گوندە دوورەكانى ناو چىادا دەژيان، قىامەت لەلايان ۋەك بەفربارىنىكى ھىمىن ھىمىن بوو كە لەسەرخۇ دەبارىت و دەبارىت، تا ھىدى ھىدى لەگەل بەرزبوونەۋەى خۇيدا ئىمەش بەرەو سەرەۋە بەرزدەكاتەۋە، ھىند بەرز فرىشتە سىپپۆشەكانى ئاسمان دەستيان بمانگاتى. ھىند بەرز ئەو فرىشتانە دەست درىژدەكەن و ئىمەش دەست درىژدەكەين، ۋەك ئەۋەى مروقتىك لە سەربانىكى نزمەۋە سەركەۋىت بۇ سەربانىكى بەرزتر. ئاۋەھا دەستماندەگىرن و سەردەكەۋىن بۇ ئەو دونيا، لەۋى فرىشتەكان باۋەشمان پىادەكەن و ماچماندەكەن و دەلىن «بەخىزىين».

ئاۋەھا ۋىنە جىاۋازەكانى قىامەت لە مسەرەۋە سەرى ولاتدا لە ھاتوچۇدا بوون. جەلادەتى كۆتر كە چىرۆكە جىاۋازەكان و ۋىنە جىاۋازەكانى قىامەتى دەبىست، خۇى ۋىنەيەكى ترى لە خەيالدا بوو، قىامەت سەفەرىك بوو لەسەر ئاۋازى كۆمەلىك سەمفونىيە گەۋرە گەۋرە كە پىاۋىكى تەنھا بە ناو دارستانىكى درىژو ناكوتادا دەيكرد. سەفەرىكى ھىمىن لە ناو شنەى شەمال و درەختى بە ئاورىنگ بەرداردا. پىيوارىتك كە ئازادانە دەپرات، قىامەت لاي ئەو زىندانىك نەبوو شوراي گەۋرە و دەرگاي گەۋرەى ھەبىت، دوو باغ نەبوو يەككىيان فىردەۋوسىن و ئەۋىترىان ئاگرىن. بەلكو يەك باغى ناكوتابوو، مروقت ۋەك گەرۆكە دىزىنەكان بە كۆلەپشتىكى چكولانەۋە پىي تىدەكەوت و بە ناو ھەموو ئەو شتاندەدا كە لە ژيانى خۇيدا جاۋىد و بىسنووربوون سەفەرىكى بىسنوورى دەست پىدەكرد. مردن لاي جەلادەت

پوڑی دستپیکردنی بیرکردنه وهی راسته قینه بوو له شته کان، پوڑی له زه تبردنی راسته قینه بوو له و جوانییه قولانهی مروّف له سر زهوی نهیتوانیبوو له زه تیان لی بهریت. ئه و له مندالییه وه به ته رزیکدی دینی بیرى له مردن نه کردبو وه، هر یارییه کی نه توانیایه بیگات دهیگوت: دواچار له و دنیا دهتوانیت بیگات. هر پرسیاریکی نهیتوانیایه هلیبگات، سووک و ساده دهیگوت، له و دنیایهی تردا که دواى مردن دادیت، له وانهیه بتوانیت شیکاریبگات. هر موسیقایه که نهیتوانیایه نازادانه چیژی لی ببینیت، دهیگوت له و دنیا نازادانه چیژی لی دهبینیت.

بهر له دست پیکردنی جهنگ خه لک به گشتی رهفتارو رهوشتیان دهگوریت، مروّف دهتوانیت ته ماشابگات و بهوردی ببینیت که ترسیکی تاییه تی و گومانیکی قول له چاویاندايه، هتا شیوازی قسه کردن، شیوهی پارهستان و چۆنیتی جلوه رگه کانیان دهگوریت. ئه وهی سهیره له کاتی جهنگدا ژنان پتر له پیاوان دهگورین، هندیکیان به جوریکی سهیر و کوتوپر حه زده کهن چی حه رام و نه کردهیه له و وه زهدا بیکه ن و هندیکیان به پنجه وانه وه له پرنیکا خویان داده پۆشن و دهگه رینه وه بۆ لای خودا. جه لادته به شیوهیه کی سهیر سه رنجی ئه و گورانکارییه قولانهی دها که له دنگ و گهروو و نیگاو خنده کاندایا پوده دهن، گورانیک به سه رهتای دست پیکردنی گورانی دنیای دهرانی، چونکه به پای ئه و گوران سه رهتا له دنگ و نیگای مروّف وه دست پیده کات. شهوی دستپیکردنه وهی جهنگ شار چۆل و هۆل بوو. جه لادته ئه و شهوه دیسانه وه فریشته کانی دالیای له هه وادا بینیه وه، ئه و فریشته چکولانانهی که به جوریکی سهیره شیوانه له هه موو کوچه کاندایا دهفرین. فرینیان نا ئاسایی و غه مگین بوو، له بازنه ی گهوره گه ورهدا دهسورانه وه، وهک ئه وهی شتیک پاسبکه ن، یاخود خویان بۆ هندی پووداوی نادیار ناماده بکه ن. به لام فریشته شپرزه و بیثارامه کان ته نیا دهرکه وتهی سهیری ئه و شهوه نه بوون، له گه ل نزیکبوونه وهی کات و

ساتی شه‌ردا له ناکاو سه‌دان هه‌زار بالنده‌ی په‌شو‌کاو له زه‌ریاوه هاتن، شتیکی سه‌یربوو که به پۆلی جودا جوداوه‌گوره، ده‌هاتن و له‌سه‌ر بان و سه‌ر سه‌کۆو به‌ربه‌ست و عه‌موده ئه‌له‌کتریکیه‌کان ده‌نیشته‌وه، هه‌زاران بالنده که هه‌شتا ته‌ری زه‌ریاکانیان پێوه‌بوو، پێده‌چوو له دووره‌وه هاتبن و له‌و شاره‌ش زیاتر شو‌ینیکیان نه‌بیت رووی تیبکه‌ن. هاتنی بالنده‌کان شتیکی سه‌یربوو که سه‌رنشینانی ئه‌و شاره‌ی په‌شو‌کان، به پۆلی گه‌وره گه‌وره ده‌فرین و ده‌نیشته‌وه. مرۆف ئیستا به‌دروستی نازانیت له چ ساته‌وه‌ختیکدا هه‌موو شته‌کان سه‌روشتیکی سه‌یرو خه‌یالیان وه‌رگرت، هاتنی بالنده‌کان و تیکه‌لاوبوونیان به‌ فریشته‌کان ته‌نیا و‌یستگه‌یه‌کی ئه‌و ئالوگۆره خه‌یالیانه‌بوو که له‌گه‌ل سه‌ره‌تای شه‌ردا لی‌رده‌دا روویانده‌دا. دوا‌ی چهند سه‌عاتیک له‌ گه‌یشتنی بالنده‌کان و پێش چهند سه‌عاتیک له‌ ده‌ست پێکردنی شه‌ر هه‌وای ئه‌و شاره‌ وه‌ک هه‌وایه‌کی خه‌یالی لی‌هات، له ناکاو سه‌یبه‌ری ماسی گه‌وره گه‌وره له هه‌وادا ده‌رکه‌وتن، تارمایی که‌شتی خه‌یالی، تارمایی ده‌ریاوانی خنکاو، جان‌وه‌ری ئاوی جیا‌واز جیا‌واز، پراوکه‌ری مرواری خنده‌دار به‌ ددانی زیرینه‌وه، پۆحی که‌شتیه‌وانه‌ مردووه‌کانی پۆژگاری دێرین. هه‌موویان له ناکاو له‌ کوچه‌کاندا سه‌ریانه‌لدا، په‌ویکی سه‌یرو ترسناک بوو له قه‌راغه‌ پر مه‌ترسییه‌کانی زه‌ریاوه به‌ره‌و ئه‌و شاره‌ غه‌مگینه. جه‌لاده‌ت ده‌یزانی ئه‌م شاره‌ له‌سه‌ر نه‌خشه‌کان نییه، شاریکه له‌سه‌ر سنووره‌کانی حه‌قیقه‌ت و خه‌یال، به‌لام ئه‌وه‌ی له ناکاو هه‌موو زینده‌وه‌رو تارمایی نیو که‌نداوه‌ دووره‌کان رووی تیبکه‌ن شتیکی بوو له‌ودیه‌و توانای باوه‌رو دید ئه‌وه‌وه. جه‌لاده‌ت ئه‌و شه‌وه‌ دوا‌ی گه‌شتیکی کورت له‌ ناو کوچه‌کانی ئه‌و شاره‌دا که پهبوو له‌ بالنده‌ی راسته‌قینه‌و ماسی خه‌یالی گه‌رایه‌وه بۆ ژووره‌که‌ی خۆی. به‌دریژیی شه‌و به‌ته‌نها له‌ بالکۆنه‌که‌ی خۆیدا دانیش‌ت و سه‌یری ئه‌و پۆحه‌ سه‌رگه‌ردانانه‌ی ده‌کرد که ترسی شه‌ر له‌ باشووره‌وه راوی نابوون و ئیستا بی‌ئامانج له‌م شاره‌دا ده‌سو‌رانه‌وه. ئه‌وشه‌وه وه‌ک

ملیونه‌ها رۆحله‌بهری دیکه له‌سه‌ر ئەم ئەستیزه‌یه نه‌خه‌وت. بریاربوو له دوازده‌ی شه‌ودا جه‌نگ ده‌ست پێبکات، چه‌ند سه‌عاتیک دوا‌ی ئەوه موشه‌که ترسناکه‌کان دایان به‌زه‌ویدا. جه‌لاده‌ت ئەو گرکانه‌ ترسناکانه‌ی ئاگری بینی که له‌ سه‌ربازگه‌و ئۆردوگا نزیکه‌کاندا به‌رزده‌بوونه‌وه، له‌ تاریکی و زولمه‌تدا ده‌پروانی و چاوانی قوول مه‌ودا دووره‌کانی ده‌بهری و له‌ ناو دوکه‌ل و ئاگریدا ئەو سه‌ربازه‌ سووتاوانه‌ی چاوده‌کرد که به‌ گرپه‌وه له‌ سه‌نگه‌رو په‌ناگا‌کانیان ده‌هاتنه‌ده‌ری. ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌کان هێند سامناک بوون، جه‌لاده‌ت دلنیا‌بوو ئەو موشه‌کانه‌ ده‌رگا‌کانی سه‌ده‌یه‌کی تازه‌ده‌که‌نه‌وه. به‌و شه‌وه چاکه‌تیکی ره‌شی ئەستووری له‌به‌رده‌کردو دیسانه‌وه ده‌هاته‌ ده‌ری، له‌ کوچه‌کاندا به‌ ناو پاشماوه‌ی سه‌رده‌مه‌ دووره‌کاندا ده‌پۆیشت، به‌ ته‌نیشته‌ ئەو ماسییه‌ خه‌یالیانه‌دا ده‌پۆیشت، به‌لای فریشته‌کاندا، به‌ ناو پۆله‌ مرایی دیوانه‌دا... روویده‌کرده‌ قه‌راغ شار، ته‌واری خه‌لکی له‌ شوینه‌ قائمه‌کاندا خۆیان هه‌شاردا‌بوو، ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌کان له‌وه‌ گه‌وره‌ترو به‌ ناله‌تری‌بوون مرۆف لییان نه‌ترسیت، پریشکی ئاگرینی موشه‌که‌کان ده‌گه‌یشتنه‌ سه‌ر ئەو شاره‌و وه‌ک فواره‌یه‌کی ئاگرین ده‌هاتنه‌خواری، فرۆکه‌و موشه‌که‌کان به‌ سه‌ر سه‌ریدا ده‌فرین و روویانده‌کرده‌ بنکه‌ سه‌ربازییه‌ بێشوماره‌کانی باشوورو باکوور. جه‌لاده‌ت ئەوشه‌وه به‌ چاکه‌ته‌ ره‌شه‌ ئەستووره‌که‌شییه‌وه هێشتا هه‌ستی به‌سه‌رمایه‌کی کوشنده‌ده‌کرد. له‌ لیواری ئەو شاره‌دا له‌سه‌ر به‌ستیکی چکوله‌ داده‌نیشته‌ و سه‌یری ته‌قینه‌وه‌ گه‌وره‌کانی ده‌کرد، وه‌ک ئەوه‌بوو هه‌موو ئەو ولاته‌ به‌یه‌کجار بته‌قینه‌وه، هه‌موو ئەو هه‌ریمه‌ی چواره‌دووری بێته‌ پارچه‌یه‌ک زه‌مینی هه‌له‌هاتوو له‌ دۆزه‌خ. له‌ویادا ئەو سه‌ربازانه‌ی بینی به‌ ئاگره‌وه‌ پووبه‌ رووی ده‌هاتن، سه‌دان سه‌ربازبوون به‌ ئاگره‌وه‌ رایانده‌کرد و ده‌یانویست بگه‌ به‌ ده‌روازه‌کانی ئەو شاره‌، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی نزیکبینه‌وه‌ ده‌بوونه‌ خۆله‌میش و با‌ده‌بیردن. ناو تاریکی پڕبووبوو له‌ بوونه‌وه‌ری سووتاو، بۆنی بۆکپۆزی

ئىنسان، جەلادەت لە جىگای خۆپەو سەیرى ناو زولمەتى دەکرد و چاوە تیزو سەیرەکانى لە ناو تارىكىدا بە ھەموو لایەكدا دەیانروانى، چاوانى وەك چاوانى بەختگرەو پەكەى بلىمەت، وەك نىگای یەكێك بتوانىت بە ناو شوین و زەمەندا سەفەرەكات بە یەكجار ھەموو دیمەنە سامناكەكانى دەبینى. ھەزارەھا سەرباز كە ھەندىكیان بە زىندووپی و ھەندىكیان بە مردووپی لە سەربازگە نزیك و دوورەكانى خۆیان پايان دەکرد. جەلادەت چارىكى تر ئەو تىكە لاوبوونە سامناكەى دەبینی، تىكە لاوبوونى ژيان و مەرگ. چاوی دەكردهو و شارەكانى دەبینى لە بەردەمیدا دەسووتین. بالەخانە بەرز و دوورەكانى دەبینى گەردەگرن، منداڵە بەرەلاكانى ناو زولمەتى دەبینى لە گەل ھەناسەیاندا دو كەل دیتە دەرى. ئەو ئافرەتانەى دەبینى كە بە ئاگرەو دەفەرىن و خۆیان لە رووبارەكان ھەلەكیشا و دەبوونە پارچە خەلوزىكى سەرئاو كەوتوو. شەپۆل لە دواى شەپۆل بوونە وەرى سووتاو لە تارىكىدا بەردەكەوتن و دەبوونە غوبار، دەبوونە بەشێك لە ھەورىكى برىندار كە دەشىت پۆزىك لە پۆزان لە برى باران ھاواری ئادەمى ببارىت. تا دۇنيا پوناك دەبوو و بەردەوام جەلادەت لە تارىكىدا مرقۇفى دەبینى بە گەروە پايان دەکردو دەبوونە خۆلەمیش... پايان دەکردو دەبوونە خۆلەمیش.

كە شەفەق دادى دۇنيا ئارامىيەكى ترسناكى تىگەر، جەلادەت لە شوینى خۆى ھەستا وەك ئەوێ لە دۆزخەو بەگەپتەو، بە سىمايەكى ھەپەساو وە گەپەو بۆ پرتەقالى سەپى و وەك بمریت لە سەر جىگاكەى خۆى خەوى لىكەوت.

پۆزانى دوايى جەلادەت بەردەوام بە پالتۆيەكى درىزى سەپى و كاسكىتێكى پەش و جووتى چاوی گەورەو كە لە چاوی عەرافەكان دەچوو، بە ناو شاردا دەگەر. پێدەچیت ئەو سەرەتای ئەو ئارەزوو سەیرەى بىت بۆ لە بەركردنى پالتۆى سەپى درىز، كە سالانىك دواتر بەردەوام زستانان لە بەرىدا بوو. شار بە جۆرىكى نااسایى پەبوو بوو لە بالندەو جانەوەر

و تارمایی سہیر سہیر۔ گہلک جنسی سہیر و نہ دوزراوہی بالندہ لہ سہر بالکون و سہکرو گوئسہ بانہ کان دہرکہ وتن، جہ لادہت و ہک چوویتہ قوناغیکی ترسناکی ہلہوہ سہو تیکچوون و لہ دہستدانی روشنائی عہقل، بہ شاردہ دہ پڑی و بیئہ وہی سللو لہ ہیچ ناسیاویک بکات، لہ ہہوادا ٹہو بہ لہ مہ چکولانانہی دہ بیینی کہ بہ سہر سہریدا دہ فرین، کہ شتی ٹارام و گہورہی دہ بیینی بہ سہر مالہ کاندا دہ پڑی، مرؤفی خویناوی و بیسہری دہ بیینی دہستیان خستبوہ گیرفانیان و لہ شہ قامہ کاندا دہ گہران۔ تارمایی سووتاوی دہ بیینی لہ مالہ سوزانیہ کان دہ ہاتنہ دہری۔ ہہ مووشتی لہو شاردہا بونی نہوت و باروتی لی دہ ہات۔ ہہ موو شتیک۔ ٹہو ماوہیہ ہہندیک پوڑ دہ چوہہ لای دکتور موسای بابہک و دالیا، کہ بہ جوڑیکی سہیر سہریان قال بوو۔ بہر دہوام خہلکی زامدار و نہ خوش لہ بہر دہم مالہ کہ یاندا لہ سہر مادا چیچکہ یان کردبوو و چاوہ پروانی دہرفہ تیکیان دہ کرد بچنہ ژووری۔ شہوان کاترمیڑیکی زور دہرنگ دہ یانتوانی دہرگای بیمارگا چکولہ کہ یان داخن و بہ شہکے تی لہ جیکاکانیاندا بکہون۔ دکتور بواری بہ چہند سہر بازیکی زامدار دابوو لہ یہ کیک لہ ژورہ کاندا بمیننہ وہ، دالیاو دکتوریش دہ یانزانی چ مہ ترسییہ کی کوشندہو یارییہ کی ترسناکہ لہم پوڑانہ دا دالدهی ٹہو سہر بازہ زامدارانہ بدہیت کہ بہ برینداری لہ و ہدہکانی خویمان ہلہاتوون۔ ہہندیک شہو کہ جہ لادہت دہ ہات بو مالی دکتور موسای بابہک، سہدان سہر بازی بیماری دہ بیینی کہ بہ بونی جہنگہ وہ، بہ خوئی ناو سہنگہ رکانہ وہ، بہ شتیہ کی زستانہ وہ لہ سہر لیویان، بہو چاوہ عہرہ بییہ جوان و غہمگینانہ وہ کہ پریوو لہ بیگوناہی، بہ پوستانالہ دراوہکانیانہ وہ، بہو قہ مسہلہ رومانییہ ٹہو ستورانہ وہ کہ تہ پوتوز ہیندہی تر قورسی کردبوون، دہوستان بونہ وہی دکتور تہ ماشای زامہکانیان بکات۔ جہ لادہت لہ ناوہ راستیاندا دہوستانو نہیدہ زانی ناخو زیندوون و بو دہرمان دہگہ پین، یان مردوون و خویمان تیکہ لاوی

جهنجالی و قهرهبالغییهکان کردوه. ههموویان یه کجۆر نیگا و سهیرکردن و لاوازی و پهژموردهبیان ههبوو. دکتۆر موسای بابکک ئه و ماوهیه ریشیکی سپی هیشتبوهوه. کاتیکی نهبوو وهک جارن بایهخ به خۆی بدات، رۆژ دواى رۆژیش ریشی دریژتر دهبوو، چاوانی کزتر و پشتی کومتر. بهردهوام خهریکی تیمارکردنی نهخۆشهکان بوو، سهیری ههلهندهبهری بۆئهوهی بزانیئت کئی تیماردهکات، کئی لهدهوریتی. جهلادهت ههندیجار به سهعات له نزیکیهوه دهوهستا بیئهوهی ههست به بوونی بکات. ساتیکی قوولی خۆفهرامۆشکردن بوو، ساتیک بوو دکتۆر ههستیدهکرد دنیا پیویستی پییهتی، بیئهوهی گویداته هیهچ بهردهوام کاریدهکردو ههمیشه رادیۆکەش له تهنیشتییهوه به کزی دهسوتا. دالیا زۆر رۆژ جهلادهتی له تهنیشت خۆیهوه دادهناو به غهمیکی زۆرهوه سهیری نیگا پهشوکاوهکانی دهکرد، سهیری ئه و له رزه کوتوپرانهی دهکرد که تووشی دیت، سهرنجی ئه و نهوبهته دریژانهی بیدهنگی دهدا که دایدهگریت. گوینی له و قسه بزپکان و ورینه دوورودریژانهی دهگرت سهبارت به دهکهوتنی جانهوهرو. بالندهو ماسی سهیر سهیر له خه یالیدا. بهردهوام هندیک دهرمانی تایبهتی دهدايه و شهربهتی تایبهتی بۆ دهگرتهوه که له هندیک گیای تایبهتی و پیکهاتهی کیمیایی ئامادهیدهکرد. ههندیئ شه و که حالی زۆر خراپ دهبوو، نهیدههیشت بروات، خواردنی دهدايه و له قهرهویلهیه کدا گهرم دایدهپۆشی و خۆی له تهنیشتییهوه له سهر کورسییهک به تانییهکی له خۆی دهئالاندو له تاریکیدا گوینی له دهنگی تهقینهوهکان دهگرت.

چه ندين ههفته ژيان به وجۆره بهردهوامبوو. بهدریژیی ئه و ماوهیه ههموو شتیکی له شاری تهپوتۆزه زهردهکاندا وهستاوو. ههموان بهردهوام چاوهروانی قیامهتیان دهکرد، هندیک له سۆزانییهکان ئه و مانگه حیجابیان له سهرناو له مالیکی تایبهتییدا پیکهوه نویژی دهستهجه معیان دهکرد. هندیک به حیجاب په شهکانیانهوه به کوچهکاندا دهسوورانهوه و به

دەنگی بەرز تۆبەیی خۆیان را دەگەیاندا. هەندیکى دیکەشیان بە پێچەوانەو بە رووتی دەهاتنە بەردەرگا و تارمایی و ریتیوار و سەربازە نەخۆشەکانیان فریودەدا، بە هەمووانیان دەگووت گەر بەر لە مردن مەرۆف تیر لە ئامیزانبوون و پاموسان و دەست لە ملان نەبیت بە جەهەنەمی دەمریت. ئیوارەیهکی تەماویی جەلادەت لە سەر یەکیک لە مالهکان لەوحنیکی گەرەیی خۆیندەو، یەکیک بە خەتیکی جوان نوسیبووی : بەر لەوہی بەمریت، بە خۆراییی وەرە بۆ سەیری بە هەشت. جەلادەت کە زوو فریوی ئەو جۆرە ناوینشانانەیی دەخوارد، دەرگای ئەو مالهیی کردەوہو چووہ ژووری، مالنکی گەرە بوو بە دەیان ژووری گەرە گەرەوہ، حەوزنکی چکلانەیی وشک لە ناوہراستی حەوشەکەدا بوو، لە دەوری حەوزەکە دەیان کچی رووتی بینی، دەیان ئافرەت بیتەوہی هیچ چلیکیان لە بەردا بیت، هیچ هیچ وەک چۆن لە دایکبوون ئاوەھا. هەموویان بە بیدەنگ لە قەرەغ ئەو حەوزە وشکەدا وەستاوون و بەزەرەخەنەوہ تەماشای میوانەکانیان دەکرد، حەوشەکە پربوو لە سەربازی نەخۆش کە وەک لە دەوری مردنی خۆیان بسورینەوہ بە دەوری ئەو خانمانەدا دەسورائەوہ کە لە بەر سەرماي زستاندا بە رووتی و بە مەکرەوہ لەشی خۆیان لە تیشک و تەم ھەلدەکیشاو میوانەکانیان داوہتی شەوئیکی جەھەنەمی دەکرد. جەلادەتی کۆتر نەیدەتوانی لە هیچ دلنابیت، نەیدەزانى ریتیگای و نکرەوہ یاخود دزەیکردۆتە سەر زەمینیکەوہ بە ھێمنی بەرەو بەھەشتی دەبات. لە قەرەغ کۆلەکە یەکی ئەستور دەوہستاو نەیدەزانى کەوتۆتە چ زەویبەکەوہ، کچیکی مندالکاری سپیکەلە کە لە تەمەنی خۆیدا دەبوو، دەستیدەگرت و بە ھێمنی لێوی لە لێوی نزیکدەکردەوہ ماچبیکات، جەلادەت وەک بترسیت، نیگایدەکردو لێدەپرسی: تۆ کیتیت؟ کچەکە وەلامی نەدەدایەوہ، دەستی دەگرت و بە ناو تەمی ئیوارەدا دەبیرد، حەوشەکە بە جۆریکی سەیر درێژ دەبووہو، بە جۆریکی نااسایی، جەلادەت ماوہیەکی درێژ لەگەل ئەو کچە

مندالكارە پروتەدا بەناو تەمدا دەپۆى، نەيدەزانى ھەر لەو مالەدايە ياخود نا، لە ناكاو ھەستى بە بالى مراويبەكان دەكرد لە ھەوادا. ھەك ئەوھى بە ناو تەمى دەرياچەيەكدا بپۆن، بەسەر بەحرىكدا بپۆن كە دەپژىتە ناديارەوھ، دواى ئەو كىژە دەكەوت كە بەردەوام بە زەردەخەنەيەكى سىحراويى و پاكەوھ تەماشايەدەكرد، دەموچاويكى خپ و مندالانەى ھەبوو، جووتىك چاوى بادەمى كە پپبوو لە موژدەى بەھەشت. تا دەھات پتر بە ناو بىدەنگىدا شۆردەبوونەو، ھەك ئەوھبوو لە ھەوشىكى تەماويبەوھ بچنە ناو ھەوشىكى تەماوى تر، ھەك ئەوھبوو گوپى لە دەنگى فوارەيەكى سىحرى بىت، ھەك ئەوھى كپى و ھىمنى ئەو مالە پىنچەوانەى ئەو دونيا جەنجال و پپ تەقىنەوانەى دەرەوھبىت. كىژەكە دەبىرد بۆ جىگايەكى ناديار، كە دەوھستا تەماشاي دەرووبەرى خۆى بكات، كە دەوھستا تەماشاي ئەو فانۆسە خەيالىانەبكات كە لە ھەوادا ھەلواسرابوون، كچەكە بە دەنگىكى ناسك بانگىدەكرد «جەلادەتى كۆتر بپۆ». دەچوونە ھەوشىكى گەورەوھ، ھەوشىكى بەرىنەوھ كە دەيەھا فوارەى گەورەى تىابوو، كە ھەك ئەوھى لە خەيالەوھ ھەلقولپن، ئاومكانيان لە ھەوادا دەبووھ غوبارو نەدەگەيشتە سەر زەوى. لە ژىر ئەو فوارە خەيالىانەدا جەلادەت سەدان سەربازى برىندارى دەبىنى، سەدان سەرباز بە خوين و برىنەوھ، بە لەشى سووتاوھوھ، بە كۆلەپشتەكانيانەوھ، بەو بەيداخە ناشىرىنەى ولاتەوھ كە دەست و خەتىكى ناشىرىن لە ناوھراستدا نوسىبووى «اللە اكبر». لەو ھەوشەيەدا لەگەل ئەو ئافرەتە پروتانەدا دەخەوتن، بەلام شوپىتىك بوو لە برى ئەوھى بۆنى خۆشەويستى لىبىت، بۆنى شادى لىبىت، بۆنى مردنى لىدەھات. جەلادەت دەستى ئەو كىژەى بەردەداو لە نزىكەوھ تەماشاي چاوى ئەو سەربازانەى دەكرد، دلنباوو سەبرى بنى بىكەرانى كىشورەيى ناديار دەكات، كە كىشورەى مەرگە. كچەكە دەستى دەگرت و دەبويست پروتبيكاتەوھ، پالتۆ چەرمە سىببەكەى دادەكەند، كاسكىتە رەشەكەى دادەكەند، سەبرى ئەو

چاوانہی دہکرد کہ ہالوی تاہ کی ترسناکیان لی بہرزدہ بووہوہ۔ جہ لادہت ہیچی نہ دہکرد، سہرسامانہ لہو کیڑہ ورددہ بووہوہو سہیری ٹہو مراویبہ سہوزانہی دہکرد کہ لہ ہوادا دہفرین و پەرہ گرانبہ ہاکانی خویان لہ ہوادا دہوہراند۔ لہو ساتہدا کیڑہ کہ دہستی دہبرد بؤ زنجیری پانتؤلہ کہی گویی لہ دہنگی مؤسیقایہ کی خہیالی دہبوو لہ ہوادا، پیانویہ کی مہزن، سؤناتی بیست و سئی بیتھؤفن، ف، مینؤر۔ قسہی ٹہو سہربازہی بہیادا دہہاتہو کہ دہیگوت، ہہمیشہ مؤسیقاریکی نہینی لہ تاریکیدا ہہیہ، مؤسیقاریکی نہینی و تورہ، یہکیتک و ہک ٹہوہی بہ لیدان و سہر پہنجہ تورہکانی ٹہو مؤسیقا سیحراویتر کردبیت۔ وہسوسہی پیغہمبہرہکانی دہہاتہو یاد۔ ٹہو کیڑہ دہویست زیاتر پروتیبیکاتہو، دہستی کچہ کہی دہگرت و دہیگوت: تؤ مردویت یان زیندوو؟ تؤ چیت، تؤ فریشتہیت یان ٹہریمہن... پیمبلی؟ بیٹہوہی چاوہروانی و ہلامی کیڑہ کہ بکات، تہماشای ٹہو سہربازو سؤزانیہ غہمگینانہی دہکردو دہیگوت: ہاوار۔ پر بہ شہو، پر بہو حہوشہ ترسناکہ دہیقیزاند: ہاوار۔ ٹہوانہ ہیچ نہبوون، نہ فریشتہبوون نہ شہیتان، نہ زیندووہوون نہ مردوو، کومہلیک پؤحلہ بہربوون لہ چاوہروانی کوتاہیہ کی ترسناکہا، تیکہ لوی یہکتردہبوون و لہ یہکتر جیادہبوونہوہ۔ ہیچ نہبوون، سؤزانی و سہرباز بوون... ٹہو ولاتہ سی سال بوو لہ سؤزانی و سہرباز بہولاوہ ہیچ شتیکی تری پەرورہدہ نہکردبوو، حہوشیکی ناکوتا بوو، جہ لادہت دہویست ٹہوسہری ٹہو حہوشہ ببینیت و نہیدہتوانی، تا ناکوتا سؤزانی و سہربازبوون لہگہل یہکدا دہخہوتن و خویان دووبارہ دہکردہوہ، سؤزانی و سہرباز... سؤزانی و سہرباز... سؤزانی و سہرباز۔ وہک ٹہو شارہی تا ناکوتا فیکہرہ ترساو و ناٹومیدہکانی خوی دووبارہ دہکردہوہ۔ جہ لادہت و ہک ٹہوہی لہ نہینیبہ کی ترسناک تیگہیشتبیت، زیرزہی پانتؤلہ کہی دادہخست و پالتؤ چہرمہ کہی ہلہدہگرت و کاسکیتہ کہی دہکردہسہری و وہک شیت بہو تہمہ سپییدہدا

پایده‌کردو سۆناتی بیست و سئی «بیتهؤفن» به هیمنیه‌کی سه‌یر له سه‌ریدا لئیده‌دا... پایده‌کردو پیاتویه‌کی گه‌وره له تاریکیدا دوایده‌که‌وت. بیتهؤش پایده‌کردو ده‌یگوت: هاوار. که به ئاگا ده‌هاته‌وه له ناوه‌راستی شه‌قامیک له شه‌قامه‌کاندا که‌وتبوو... ده‌مه‌و به‌یان بوو، جگه له ته‌میکی سه‌پی سه‌پی هیچ شتیکی دی دیارنه‌بوو، جگه له ده‌نگی بیده‌نگی به‌یانیان چرکه‌یه‌کی دی له هیچ شتیکی گه‌ردونه‌وه نه‌ده‌هات.

ماوه‌یه‌ک بوو که‌س له پرته‌قالی سه‌پی جه‌لاده‌تی نه‌ده‌بینی، به‌رۆژ پتر خه‌ریکی گه‌شت و سه‌رپانه‌وه‌ی ناو کوچه‌کان بوو، ئیوارانیش دره‌نگ به‌لمیکی زۆره‌وه له قزیدا ده‌گه‌رپه‌وه بو‌لای موسای بابه‌ک و دالیا. حالی له حالی شیته‌کان به‌دتربوو، که‌س له‌و گۆرانه‌کو توپره‌تینه‌ده‌گه‌یشت، که‌س له‌و حوزنه‌ترسناکه‌تینه‌ده‌گه‌یشت، به‌لام جه‌لاده‌ت هه‌ستیده‌کرد ئه‌و بووه به‌مه‌خلوقیک که‌ دیویکی تری دونیا ده‌بینیت که‌که‌سی تر نایینیت. دالیا هه‌میشه‌کاتیکی ده‌دۆزییه‌وه، ملی جه‌لاده‌ت بگریت و بلن: هیشتا قیامه‌ت هه‌لنه‌ستاوه، هه‌ر وه‌ختیک قیامه‌ت هه‌ستا تو ئاوها خۆت شیت بکه. سه‌ری به‌توندی ده‌خسته‌ژیر دوشی هه‌مامه‌که‌وه تا له‌لم و بۆنی باروت پاکیبکاته‌وه ده‌یگوت: گولی من، نازانم له‌که‌یه‌وه فیربوویت ئاوها خۆت وه‌کو که‌ر له‌لمدا ده‌گه‌وزینیت، تیناگه‌م ئه‌و میشکه‌پوته‌ی تو چی تیايه. رۆژی چه‌ندین جار ئه‌و رسته‌یه‌ی پیده‌گوته‌وه: نازانم ئه‌و میشکه‌پوته‌ی تو چی تیايه؟

رۆژ به‌رۆژ ئیشی بیمارگاکه‌ی دکتۆر بابه‌ک زیادیده‌کرد. رۆژ به‌رۆژ سه‌ربازی هه‌له‌هاتووو زامدار پتر روویانده‌کرده‌ ئه‌و شاره. دالیا هه‌ستیده‌کرد هیدی هیدی گه‌مه‌که‌یان شتیکی ترسناکی لیده‌ده‌چیت. به‌لام موسای

بابەك بەردەوام يەك رستەي دووبارە دەكردەوه و دەيگوت: نامەوئیت بە ویزدانئیکي بیئارام و بریندارەوه بمرم. دالیا دلتیاوو دواي جەنگ ئەم چیرۆکە دەگاتەوه دەمی پیاوانی ئاسایش و ئەوانیش بە دوورودریژی دەکەونە سۆراغی. تاکە هیوای دالیا ئەوه بوو کە دەبیینی هیدی هیدی سوپا لە یەك هەلەوه وشیت، سەربازەکان ئارەزوویەکیان نامینتت بۆ شەپ، ئەوهشی بە ئاماژەیهکی سەرەتایی دەزانی بۆ لە دایکبوونی جیهانئیکي دیکە. بە جەلادەتی دەگوت: جەلادەت پێدەچیت هەنگاوئیک، یەك هەنگاوی بچوک ماییت و پرگارمان بیت. بەلام جەلادەت کە سەیری چاوانی دالیای دەکرد جگە لە دوکەل و هاوار هیچی تری نەدەبیینی. دوکەل و هاوار. دوکەل و هاوار، دوکەل و هاوار.

دەستی دەخستە سەر دەستی دالیاو دەيگوت: دالیا بابڕۆین... دلی من، بابڕۆین، بابڕۆین ئیستا کاتیتی لێره دەر بازبین. دالیا بە مەکرئیکي کچانەوه سەیریدەکردو دەيگوت: گولی من ئەي فریشتە چکۆلەکانم چی لئیکەم. جەلادەت دەيگوت: ئەو فریشتانە هیچ نین جگە لە دەرکەوتنەوهی جوانی تۆ لە هەوادا، لە دەرکەوتنەوهی رۆحی خۆت لە هەوادا. تۆ لە کوئی بیت ئەو فریشتانە لەوین، بەلام دەبیت بیاندۆزیتەوه... دالیا بابڕۆین... بابڕۆین. دەچین لە شوئینیک بە هیمنی دەژین و دەمرین... نەوهک لێره دا، ئێره شاری ئادەمیزاد نییه. دالیا باوهشی پیادەکردو دەيگوت: چەند قسەي شیرین و خۆشم بۆدەکەیت، خودای گەوره بەو قسانە دەمکوژیت. ئاه... چەند پۆژه حەز دەکەم بگريم، بەلام کاتم نییه، تێدەگەیت، هێندە خەلکی زامدارو غەمگین دەبینم کاتم نییه بگريم... جەلادەت، تۆ دەلئیت چی، دیسانەوه بەو تەماشاکردنەت دەمکوژیت، من کاتم نییه بگريم، تێدەگەیت، کاتم نییه، خودای گەوره، چەند پۆژه دەمەوئیت بگريم، بەلام کاتیک بە ئاگادیمەوه ئەو سەربازە بەستەزمان و بیمارانه لە بەردەگان داوای ئاو دەکەن، داوای نان دەکەن، داوای دەرماندەکەن. جەلادەت ئاه دەمەوئیت بگريم و وهختیک

نارہ خستیت تیایدا دەستی دالیا بگریت و لەو تەپوتۆزە دەربازییکات. بە ھەر حال ڕووداوەکان ھێند سەیرو خێرا تێپەڕین کاتیکی نەھێشتەوہ بۆ بێرکردنەوہ. جەنگی ھەرە گەورەى دونیا لە ناکاو گەیشتە دواھەمین ڕۆژو سەعاتەکانی خۆی، ھیزە پیاوەکانی ھاوپەیمانان لە ماوہیەکی کورتدا نەیارەکانی خۆیان ڕاداو گەورەترین ھەرەسی سوپایەک لە میژوودا دەستی پیکرد، ھەرەسیک نەبوو لە یەک جینگاوە، بەلکو لە ھەموو بەرەکانەوہ، لە ھەموو ئۆردوگاکانەوہ، لە ھەموو بنکەییەکی سەربازییەوہ، لە چەند سەعاتیکدا زۆری ھیزەکانی دەولەت وەک ئەوہی لە بەفر بن توانەوہ، سەر ڕینگاکی باشوور پڕبوون لە دەیان ھزار تانک و زریپۆش و نەفەرەلگری سووتاو، دەیەھا ھزار سەرباز کە لە قەرەغی شەقام و لە ناو ماشیتەکانی خۆیاندا بووبوونە خۆلەمیش و ئیسکی پوکاوەی رەش. بۆنی سووتانی ئادەمیزاد تا دەریا زۆر دوورەکان دەپۆیشت. دەیەھا ھزار سەربازی دیکە بە پینی پەتی و تینویتی و برسیتی بە سەحرادا کەوتنە مارشیکی ئەفسانەیی، مارشیک بەرەو شارەکانی خۆیان، بەلام بە ناو لم و تۆزو گەردولولودا، ھەزارەھا سەربازی پینەتی و زامدار کە نەیان دەزانی بۆدەبییت بەدەردیکی وایچن. دوکەلیکی خۆلەمیشی تێر لەسەر زەوی چۆکی دادابوو، ساتیکی ترسناک بوو، جەلادەت چاوی خۆی دەگرت و بەردەوام سەربازی سووتاو دەبینی، بە گەرەو بە رینگاکاندا دەپۆیشتن، سەرباز کە بووبوون بە خەلوز و ھەر مارشیان دەکرد، سەرباز کە سەیری ئاسمانیان دەکردو بە یەک دەنگ دەیانگوت: ھاوار. جەلادەت چاوی دەنوقاند و دەبینی ئاسمان پڕبوو لە بالدارى سووتاو، کوتری خەلوزین، رینگاکان پڕبوون لە ئەسپی سووتاو کە ھەر غار دەدەن، لە ئاسک کە بە گەرەو لە سەحراکانەوہ دین، لە ماسی کە لە ھەوا دا وەک چرا داگیرساون.

جەلادەت لە پۆزانی کوتایی شەردا پینچ رۆژ لە پرتەقالی سپی نەچووہ دەری. بەردەوام شۆربایەکی پیازی دروستدەکردو چایەکی لیدەناو وەک

یه کیک دهر دیککی کوشندهی گرتبئی له ناو جیگا که ییدا و پینهی ده کرد، چاوی لیکه ناو وهک عه پافیککی پیر شتی ده بیینی، شاره دوورهکانی ده بیینی، بورجه سووتاهکانی ده بیینی، خانووی پوخاوی ده بیینی، ژن و مندالی ده بیینی په لاماری دهزگا که وه رهکانی ده ولته ددهن، دوکه لی ده بیینی له هر چوار لای دویاوه هه لده ستیت. نه ییده ویست ئه و ژوره جیبه لیت، شوربای گهرمه کرده وه و هه لیده قوراند و وهک یه کیک دهر دیککی سهختی گرتیت ده چووه وه ناو جیگا که ی خوی. بهرده وام ههستی به برسیتییه کی کوشنده ده کرد، هیچ شتیک له و شارهدا نه بوو، بیکریت، رینگاکان هه مووی داخرا بوون، پرته قالی سپی له ناکاو ته و او چۆل و هۆل بوو بوو. له جیگا یه کدا فهرده یهک پیازی کۆنی دوزییه وه و بهرده وام به کومه لیک نانه په قی کۆنه وه، به سه موونی وشک هه له اتوره وه ده یخوارد، ده یکرد به شورباو هه لیده قوراند. چاوانی هیدی هیدی ده چون به قولدا، نه ییده توانی پیشی بتاشیت، که خوی ده گۆری دهستی ده له رزی. بهرده وام هاواریککی سامناک له سه ریدا بوو، له په نجه ره که وه ته ماشایده کردو ئه و دوکه له ره شهی ده بیینی که به ناو هه موو شاردا ده پۆی، ئه و پۆله به ره برسیانهی ده بیینی ناو خۆلهکان بۆ پاشماوهی خواردن ده گه پان... سه ربازهکانی ده بیینی له ناو شه قامهکاندا مراوی راوده کهن، ماسییه خه یالییهکانی ده بیینی له ناو دوکه لهکاندا مه له ده کهن. به حری ده بیینی له بهر چاوی ده سووتیت. هاوپرکیانی خوی ده بیینی له دوکه لدا بانگیده کهن. زۆربهی شه و له سه ربانگی هاوپرکیانی به ئاگاده هاته وه، زۆربهی شه و سه رهنگ قاسم و ئیسحاق ده هاتنه خوی و مؤسیقایان بۆ لیده دا، ده یویست بیانگریت، به ناو ژورهکانی پرته قالی سپییدا دوايان ده که وت، له سه ربلیکانهکان بهرده بووه وه، له په نجه رهکانی پرته قالی سپییه وه ده بیینین له سه حرادا ونده بن، هاواری لیده کردن... دهستی به سه ریه وه ده گرت و دهنگی ئه و فلووتهی ئیسحاقی زترین له سه ریدا بوو. سه ری خوی ده دا به دیوارهکاندا به لام سویدی نه بوو.

که دواى پينج پوژ داليا له و دوخه ترسناکه دا دوزييه وه باوه پرينه کرد، سه رتاپاى گيانى شين بو بووه وه، جله گانى سه رتاپا پاشماوهى خوراكى پزاوبون، قزى وهک شيته کان هه لچو بوو، له هه موو ئاده ميزادتيک ده ترسا... تا داليا پينه گوت. من داليام، داليا سيراچه دين، نه يده ويست ليني نزيک بيته وه. ترس و که مخوراكى و لاوازي و هه لمزيني به رده وامى ئه و دوکه له ژه هراوييه تووشى حاله تنكى ترسناکيان کردبوو. به و تاکسييه چکولانه يه که روژانى ناشتى و شه ر له به رده م پرته قالى سپييدا ده وه ستا، به و شوفيزه وه که پيده چوو له ناو ئه و ماشينه دا له دايکووييت، داليا جه لاده تى گه يانده لاي دکتور بابک، جله گانى گورپى، شتى، خواردى دايه و پينگوت: جه لاده ت ئيستا ده بيت خوت بگورپت بوئه وهى بروين، ئيتر ته و او هيچ شتيک نه ما من و تو ليبترسين، له هه موو شاره گانى باشورور شورشه، تيده گه يت له هه موو شاره کان پاپه رينه، له هيچ جيگايه ک ده ولت نه ماوه. ئيستا تو ده توانيت به و شه قامه دا برؤيت و نه ترسيت.

ئيواره يه کى درهنگ، داليا و جه لاده تى کوتر مالاواييان له دکتور بابک کردو له و شاره ده رچون، دياره دوا مالاوايى و دوا ساتى جيا بونه وه يه کى گوره نه بوو، به لکو جه لاده ت و داليا ده يانويست برؤن و پيکه وه بينن چ باسه، هه والى شورشيني گوره که سه رجه مى باشوروى گرتوته وه له هه موو لايه که وه ده هات، ده ولت و بازگه ي پشکين و هيزى سه ربازي له هيچ جيگايه ک نه مابوون. دکتور بابک له بهر هه نديک له نه خوشه کان نه يده توانى شوينى خوى جيبه ئلئت، که مالاوايى ليکردن سويندى لى سه ندى که نه گه ر سبه ي نه گه رينه وه ئه و به دلنيايييه وه له دوو پوژى داهاتوودا چاوه روانيانده کات. هيچ يه ک له جه لاده ت و داليا نه يانده ويست به چه شنيتكى وه ها خيراو کوتوپر ئه و شاره چولبکهن، به لام ئه و ئيواره يه ده يانويست سنورره گانى ئازادى خويان تاقييکه نه وه. که به و شه قامه دا که و تنه رى دونيا هيندى هيندى تاريک ده بوو، که مى سووته مه نى و سووتانى

بیرهکانی نهوت وایدهکرد بهدهگمهن ماشینیک بهو جادانهوه بیت، پینگایهکی دریزیان له بهردهمدا بوو، که دهبايه به شهقامیکی غه مگیندا بیبرن، به ناو دهیهها ئوردوگای سهربازی خاپووردا رابوردن، ئه و بنکه گهورانهی سوپایان بینی که بووبوون بهکه لاوهی گهوره، به ناو سهدان جه مه لونی گهوره گهوردا تئیه رین که تنیا چئوه کانیان مابووه وه، به سهر هزاران شیلمانی تواوه و کوله کهی ئاسندا رۆیشتن که وهک مؤم رزابوونه سهر زهوی. دهیان مروقی برینداریان بینی له ژیر دارو پهردووهکاندا کهس نه بوو دهریانهینیت، سهدان ژن و مندالیان بینی له ناو پاشماوهی ئه و سهربازگه و ئوردوگا سووتاوانهدا خواردن و جل و چهکیان دهردهیناو به سهر خویاندا دابه شیانده کرد. جه لادته به دریزایی پینگاکه به دهگمهن قسه ییده کرد، وهک شیت به لۆقه دریز و ههنگاوه گهورهکانی به پینگادا دهرۆیشت و سهری به جوړیکی سهر داخستبوو. دالیا له جلیکی عهره بی رهش و دریزدا، به له چکیکی ره شه وه، به خیراییه کی گهوره هاو ده م و هاوئا ههنگ له گهل جه لادته دا دهرۆی، له پنگا هه ندی ماشینیان ده بینی که سهرنشینهکانی له چکی سهوزیان له په نجره که وه دهرهینابوو و ههله له یان لیده دا. هه ماشینیک به لایاندا دهرۆی تا ماوه یه کی دریز ته بوتوزه کهی له هه وادا ده مایه وه. له پنگا وینه سووتاوهکانی سهروکیان ده بینی، که تا ئه کات دوکه لیان لی هه لده ستا. دواي چند سعات رۆیشتن پیکابیکی سپی که دهیان فهرده ئاردی بارکردبوو، پیریکی که پولال لینه دخوپی، که له گهلیدا مروف نه یده زانی ده چیت بو کوئ سواری کردن. گرنگ نه بوو ده چیت بو کوئ، ئه و ساته ده میک بوو خه لکان هه موو نه یانده زانی ده چن بو کوئ، گرنگ ئه وه بوو مروف بروت، بروت و بهس. هه ندی ساتگهل هه ن له ژیاندا، مروف تنیا ده بیت بروت بیته وهی پیرسیت به ره و کوئ؟ خو ی بداته ده ست شو فیریکی که پولال و لیگه پی بیگه ینیته جیگایه کی دیکه ی ئه م ژیانه. ئه و پۆزه دالیا و جه لادته خویان دایه ده ست ئه و شو فیره و دواچار

له شارينكي تاريك بهلام جهنجالدا خويان دوزيهوه، شارينك لهو شاره پيروزانهي باشوور، ئهو شارانهي پرن له گومهزي زيپين، منارهي تهلا، قوبهي ئەلماس. شؤفيرهكه له نزيك يهكيك لهو منارانهوه دايگرتن و وهك كهپولائينكي نهجيپ بيئيهوهي پارهيان لي وهرگرئت مالاوايي ليكردن. شارينك بوو به جورينكي سهير خرؤشابوو، پيندهچوو سهدان سال بيت خرؤشاني وههاي به خويهوه نهبيينييت، لهوه دهچوو دواي چهند سهدهيهك شتيني خهوتوو له ههناوي ئهو شهقام و كوچانهدا به ئاگاهاتييتتهوه... له ههموو مناره و گومهزهكانهوه هاوار بوو، بانگ و سهلا بهو نهغمه غهمگينهي دلي لهت لهتدهكرد. له زور شوين دهنگي تهقو گوللهبارانينكي سهير بوو، لهگهلهوهشدا خهلكي به پولي گهوره گهوره به شهقامهكاندا دهپويشتن و پرويان له قسنهكان و نيو گوپهپاني بهر مەرقهدهكان دهكرد. خهلكانينك به چهكي سووكهوه پهرويهكي سهوزيان به نيوچاوانيانهوه بهستبوو ليني نوسرابوو «يا علي» «ادركني يا مهدي» «ئوره ئوره جعفريه». ههلايهكي سهيربوو، ههزاران خهلك بن هيچ ئاراستهيهك به شهقامهكاندا راياندهكرد، ههنديكيان دهگريان، ههنديكيان پيندهكهنين، ههنديكيان له خويانندهدا، ههنديكيان به ديسداهشي چلكنهوه به كوچهكاندا ههلههاتن و هاواريان له حوسهين دهكرد. ههنديك خهلك خواردنيان هيتابوو سهر جادهكان و هاواريان له غهريبهكان دهكرد بين نان بخون. خهلكانينك باوهشياندهكرد به يهكدا و پيروزبايان له يهك دهكرد. جهلادته و داليا كهوتبوونه دونيايهكي تازهوه، دونيايهك بن دهولته، بن پؤليس، بن سوپا، بن پياواني ئاسايش. دونيايهكي جوان، بهلام بن هيچ دهستينك بتوانيت شتهكان رينكبخات. بيئيهوهي بزائن دهچن بق كوچ، له نزيك دهركاي يهكيك له مزگهوتهكان دوو لهفهي شفتهي ساردريان خوارد، له سهر عهرهبانهيهك دوو چايان خواردوه... جهلادته وهك شيت سهيري ههموو شتيني دهكرد، سهيري منارهكان و گومهزه تهلاكان، سهيري مانگ كه به جورينكي سهيرو

گه‌وره و بیتمانا له‌سەر سه‌ری وه‌ستابوو، بۆنی رۆحانییه‌تیکی تاریک له زاری مزگه‌وته گه‌وره‌کان ده‌هاته‌ده‌ری، هالای چه‌نده‌ها سه‌ده‌ی کۆن له قوبه و بالنده‌کان و سوهره‌تی هه‌لکه‌نراوی سه‌ر دیواره‌کان ده‌هات. ئه‌و شه‌وه جه‌لاده‌ت بۆ هه‌ر کوێ ده‌چوو وا هه‌ستیده‌کرد مانگ راسته‌وخۆ له‌سه‌ر سه‌ریتی. به‌و چاوه‌ جوان و سه‌رسامانه‌وه که هیچیان له‌ چاوانی ئه‌و موسیقاره نه‌فامه‌ی پرته‌قالی سه‌ی نه‌ده‌چوو سه‌یری ئه‌ستیره و شه‌قام و ده‌موچاوه‌کانی ده‌کرد، ئیستا نیگا‌کانی له‌ نیگای که‌شتیوانیکی ده‌کرد که رێک سه‌یری گه‌رده‌لولیکی گه‌وره‌بکات له‌ به‌رده‌میدا، نیگایه‌ک دواتر من زۆرجار له‌ چاوانیدا بینیومه‌ته‌وه، نیگایه‌ک پهبوو له‌ ترس و سه‌رسامی، غه‌م و قوولی، ته‌نهایی و غوربه‌ت.

که له‌ به‌رده‌رکی مزگه‌وته‌که‌دا وه‌ستابوو گۆنیا لیبوو، که‌ شه‌ساماتیکی زۆر له‌ یه‌کتیک له‌ کوچه‌کانه‌وه رایانده‌کرد، شه‌ساماتیکی به‌ هات و هاور، بیسه‌بر و پڕ له‌ ده‌نگه‌ده‌نگ، سه‌دان خه‌لک بێ هیچ هۆیه‌ک رایانده‌کرد و دوا‌ی گروپیکی تری ئاده‌میزاد که‌وتبوون که‌ ئه‌وانیش دوا‌ی کومه‌لیک مندال که‌وتبوون که‌ ده‌یانگوت زیندانیکی نه‌ینیان دۆزیوه‌ته‌وه. جه‌لاده‌ت و دالیا دوا‌ی ئه‌و شه‌شامه‌ته‌ زۆره‌ ده‌که‌وتن، سه‌دان ژن و پیاو، هه‌ندیکیان به‌ پاچ و چه‌کوش و قولنگه‌وه شه‌قامه‌که‌یان ته‌یده‌کرد و ته‌کبیریانده‌دا. خه‌لکانیک که‌ دیسداشه‌ دراوه‌کانیان، چاوه‌ پڕ فرمیسه‌که‌کانیان، ده‌سته‌ برینداره‌کانیان، هه‌ناسه‌ سارده‌کانیان له‌ هه‌ر کتیبیک روتتر قسه‌یده‌کرد، مه‌قه‌ورترین رۆحله‌به‌ری سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌بوون، مه‌گه‌ر ته‌نیا مردووه‌کان له‌وان شکسته‌تر و ماندووترین. جه‌لاده‌ت و دالیا بێ هیچ به‌هانه‌یه‌ک به‌ حه‌ماسه‌تیکی زۆره‌وه دوا‌ی ئه‌وانه‌ که‌وتن. به‌ چه‌ندین کوچه‌ی ته‌سک و تاریکدا رۆیشتن، کوچه‌ی درێژ که‌ بۆنی بوغرد و خوین و هه‌ریسه‌یان لیده‌هات. له‌ کۆتاییدا گه‌یشته‌ گۆره‌پانیک که‌ به‌ سه‌دان چرای ده‌ست روناککرا‌بووه‌وه. پێده‌چوو به‌ر له‌وانیش چه‌ندین که‌س له‌و جیگایه‌دا کاریانکردبیت، دیاربوو یه‌کتیک

له دەرگایه کی نهینیه وه سهرداییکی دۆزیبووه وه که راسته وخۆ بردبوویه
 سه ر زیندانیکی نهینی له ژیر زه ویدا. بهر له وان دهیه ها که سه چیمه نتۆیان
 شکاندبوو، دیواریان پوخاندبوو، دەرگایان هه لکه ندبوو، بۆشه وه ی بگه نه
 ده می ئه و سهردابه نهینیه. گۆرپانه که ئیجگار گه وره بوو، ده می زیندانه
 نهینیه که ده که وته سه ر حه وش ی مالیک که به قسه ی که سانیک له ناو
 حه شاماته که دا بنکه یه کی تایبه تی هیزه کانی ئاسایش بووه. له ویتوه زیندانیکی
 سهیریان دۆزیبووه وه به هه زاران لق و پۆپه وه، به هه زاران ژووره وه، به
 دهیان هه زار زیندانییه وه که که سه نهیده زانی له چ دهورو زه مانیکدا گیراون.
 هه ندیکیان زمانی سهردهم و پۆژگاریکی تر قسهیان دهکرد، هه ندیکیان ناوی
 خۆیان یادکردبوو، هه ندیکیان زیندان تووکی پیتوه نه هیشتیبون، هه ندیکیش
 به جۆریک سهرو ریشیان دریزبووبوو له درنده یه کی دارستان دهچون.
 خه لکانیکی زۆر پاله په ستویانده کرد بچنه ژووری بۆ ناو سهردابه که،
 کۆمه لیک خه لکی چهک به دهست دووریان دهخستنه وه و دهیانگوت:
 به وجۆره نابیت، به وجۆره نابیت، خواره وه خه لک زۆر ناگریت، پتیوستیمان
 به چه ند که سیک ی گه نجه زنجیره کان بشکینن، تیده گه ن خه لکمان دهویت
 زنجیره کان بشکینن. جه لاده ت که سه یرترین پوخساری ناو حه شاماته که
 بوو، به چاکه ته رهش و کاسکیته چه رمه که یه وه پتر له نه کته ریکی سینه ما
 دهچوو نه وه که له زنجیرشکینیک، به لام به ده ر له ئیراده ی خۆی یه که م که س
 بوو، گووتی: هاوړیم بیده ن به من، من ئاماده م ئاماده م. من زنجیره کان
 ده شکینم. ئه وه ی کاروباری بهر دەرگا که ی ریکده خست کورپکی گه نج بوو،
 پیده چوو شتیک سه روسیمای جه لاده تی خستبیته دلپه وه، گووتی: تۆ و
 دوو که سی ترم دهویت، دوو که سی تر، ئه وانی تر هه موو بپۆنه ده ری،
 زیندانییه کان پتیوستیان به کۆمه که، لیژنه یه ک دروستبکه ن بۆ کۆمه کی
 زیندانییه کان، ها برام لیژنه یه ک دروستبکه ن بۆ کۆمه کی زیندانییه کان. مال
 و حال و شوینی خهویان بۆ بدۆزنه وه، تیماریان بکه ن... نا که س نه یته

ژووری، خواره‌وه که‌سی تر ناگریت. ئه‌وه‌ی که‌س و کاری هه‌یه سه‌برگریت ئیستا یه‌که یه‌که زیندانه‌کان به‌رده‌دهین، زۆرن زۆر زۆرن، که‌س نازانیت چهند ساله زیندانن، له زه‌مانی هه‌جابه‌وه، چوزانم له زه‌مانی هارون ئه‌لره‌شیده‌وه... هاهاها... په‌ب‌الطو... به‌رمه‌کیه‌کانیش لی‌ره‌ن... سه‌برت‌ان بیت ئه‌مشه‌و به‌رمه‌کیه‌کانیش ده‌بینن، هاهاها... هه‌موویان لی‌ره‌ن... په‌ب‌الطو له عه‌بدوله‌رحمانی داخه‌وه تا مه‌لیکه به‌چکۆل.

خه‌لکی به‌گشتی پیده‌که‌نین، کورپه‌گه‌نجه‌که به‌ده‌نگی‌کی به‌رزتر ده‌یگوت: که‌س نازانیت چهند هه‌زار زیندانه، تا عه‌قل ده‌یبری‌ت زیندانه و دریژ بۆته‌وه، من خۆم مه‌لیک غازی و عه‌بدوله‌کریم قاسم به‌چاوی خۆم دی، په‌ب‌الطو با‌وه‌رم پیناکات. ده‌به‌شه‌ره‌ف له‌وانه‌یه نوری سه‌عه‌یدیش هه‌ر له‌وئ بیت. تا ده‌هات خه‌لکه‌که پتر له‌گه‌ل قسه‌کانی کورپه‌که‌دا تیکه‌له‌ده‌بوون و پیده‌که‌نین. خه‌لکی له‌گه‌رمه‌ی پیکه‌نیندا بوون که‌تیپه‌کانی ژیره‌وه یه‌که‌م زیندانیان ده‌هتیا‌یه سه‌ری. پیاویکی پیرو باریک که‌هیتده‌ی هه‌شاماته‌که‌ی بینی ده‌ستی‌کرد به‌گریان، خه‌لکانیک با‌وه‌شیان پیاده‌کردو ده‌یانگوت تو ئازادبوویت، ئازادبوویت، پیره‌میرده‌که زنجیریکی ئه‌ستور له‌قاچ و ده‌ستیدا بوو ده‌یگوت «نامناسن... نامناسن، من سه‌عه‌یدم کورپه‌چکۆله‌که‌ی ئایه‌تولا هه‌سه‌نی قه‌زوینی». پیاوه‌که‌ته‌نیا ده‌رپینه‌کی کورتی له‌پیا‌بوو، ته‌مه‌نی له‌سه‌روو هه‌فتاوه‌بوو، هه‌چ موویه‌کی ره‌ش به‌به‌ده‌نییه‌وه نه‌ما‌بوو، به‌وه‌دا هه‌شتا خۆی وه‌ک کورپه‌بچوکی ئایه‌تولایه‌ک ناوزه‌ده‌ه‌کرد که‌که‌س یادی نه‌ما‌بوو، شه‌تیک بوو عه‌ربه‌به‌خته‌وه‌ره‌کانی زیاتر ده‌خسته‌پیکه‌نین، که‌ته‌نیا ئه‌مشه‌و دوا‌ی زیاد له‌هه‌فتا‌سال یه‌که‌مین شه‌وی ئازادی ده‌ژیان. جه‌لاده‌ت چه‌کوشیکی گه‌وره‌ی هه‌له‌گرت و ها‌واریده‌کرد: دووربکه‌ونه‌وه، با زنجیره‌کانی بشکینم... دووربکه‌ونه‌وه. خه‌لکه‌که‌پیره‌که‌یان له‌سه‌ر ده‌ست هه‌له‌گرت، مه‌ستانه و گه‌رم به‌جۆش و خرو‌شیکی بی‌ئینه‌ی شادی ده‌یانگوت: بژی... بژی، کورپه‌هه‌ره‌چکۆله‌که‌ی

تايه تولا قه زويني. له سر به ستيكي كونكريتي كه له كاتي ناساييدا بؤ گرتني
 به رده مي شوينه دهوله تيبه كان به كارده هات، جه لادته وهك شه وهي هيزيكي
 شه سانه يي تيا به رجه سته بوويت، به زرمه يكي گوره وه، به ده ست بادان
 و بازو وه شانديكي پاله وانثاساوه شه و زنجيره شه ستورانه ي ده پچراند.
 داليا له نزيكيه وه له جله عه ربه ييه رهش و له چكه به حيشمه ته كه يدا
 ته ماشايد ه كردو تينه ده گيشته شه هيزه كوتوپرو گوره يه چيه كه له
 جه لادته دا كو بوته وه، كوريك پروژاني رابوردو، كاتيكي سه ختي برسيتي
 و گيزي به سر برديوو. خلك كه زنجيره پچراوه كه يان ده بيني ده يانكرده
 چه پله ريزانكي زور... جه لادته وهك شتيك مه ستيكات، چه كوشه كه ي
 به رزده كرده وه ده يگوت: زنجيره كان بينن... زنجيره كان. به دريژايي
 شه جه لادته زنجيري شه زيندانيانه ي ده شكاند كه ده هاتنه ده ري، زنجير
 له دواي زنجير... زنجير له دواي زنجير. له گهل هاتنه ده ره وه ي هه موو
 زيندانيه كدا خلكي ده يانكرده چه پله ريزان و ته كبير ليتدان، ده گريان و
 هاواري هه سن و حوسه ينيان ده كرد، هه نديك خوشحالانه باوه شيان
 به يه كدا ده كرد، جه لادته هه ر زنجيريكي ده شكاند، باوه شي به زيندانيه كه دا
 ده كردو پينده گوت: برو برام نازاد به، تا هه تا هه تايه، مه هيله جاريكي
 تر هيج كه سيك بتگريته. هه نديچار كه ماندووه بوو چه كوشه كه ي ده دايه
 گهنجيكي تر كه هه ر له ته مه ني خويده بوو، داليا له ناو خه لكه كه وه،
 خواردن و ناوو چاي شيريني بؤ ده هينا، كه سانيك به سه تلي گوره وه
 شه ربه تيكي هيلداريان به سر خه لكدا ده گنرا. جه لادته به رده وام چه ند
 په رداختيكي ده خوارده وه له ناو هه شاماته كه دا هاواريده كرد: شه ربه تي
 سه ركه وتن، شه ربه تي رزگار بووني نيمه ي نادمه ي له ژيانكي هه يواني و
 پر زه يله ته... بزي نينسان... بزي خودا. داليا هه ركات ده يزاني جه لادته
 جوش و خروشي تيده گه ري، ده ترسا، به تايه ته دلنيا بوو جه لادته هيج
 له عه قليه تي شه خه لكه نيماندارو چه وساويه تيناكات، نازانيت چه نده

ناجیگیرو مه‌زاجی و زووگۆرن. جه‌لادەت به‌حه‌ماسیکی بیوینەوه، ئاره‌قه‌ی دەر دەدا و زنجیره‌کانی دەشکاند، هه‌زاران زیندانیبوون که ده‌سته ده‌سته له‌و ژیر زه‌مینه‌ ده‌هاتنه‌ده‌ری و نه‌یانده‌زانی چییکه‌ن و بۆ کوئی بچن. زیندانی سه‌رده‌م و زه‌مانی جیاواز جیاوازیبوون، هه‌ندیکیان بۆنی قه‌رنه‌ دووره‌کانیان لێده‌هات، نه‌ ناویان هه‌بوو نه‌ ناوینشان. سی گه‌نجی میزه‌ر به‌سه‌ر و چاویلکه‌ له‌ چاوه‌ر که هه‌ر سیتیکیان به‌یه‌که‌وه‌ ده‌جولانه‌وه، به‌یه‌که‌وه‌ چاویان ده‌تروکاندو به‌یه‌که‌وه‌ ده‌ستیان به‌رزده‌کرده‌وه، ده‌یانگوت: قوتابی چه‌وزەن. له‌ ناو چه‌شاماته‌که‌دا زیندانییه‌کانیان وه‌رده‌گرت و له‌ پاسیکی تایبه‌تدا که به‌رده‌وام له‌ هاتوچۆدا بوو ده‌یانناردن بۆ چه‌مامیکی تایبه‌تی و له‌ویوه‌ بۆ ناو مه‌رقه‌ده‌کان. دالیا له‌گه‌ل چه‌ند ژنیکی تردا، ئه‌و جل و که‌لوپه‌لانه‌یان جیا‌ده‌کرده‌وه‌ که خه‌لک بۆ زیندانییه‌کانیان ده‌هینا، هه‌ندیکیان پروت و قووت بوون، که ده‌هاتنه‌ سه‌ری و هه‌وا لێده‌دان هه‌لده‌له‌رزین، به‌جۆریک ده‌له‌رزین مرۆف ده‌ترسا له‌ویادا بمرن. زۆربه‌یان دوا‌ی شکاندن زنجیره‌کانی ده‌ست و قاچیشیان هه‌ر نه‌یانده‌توانی به‌پینگادا برۆن. دالیا جله‌کانی ئاماده‌ده‌کردو ده‌یدایه‌ گه‌نجیکی یه‌کچاو که ده‌یگوت «به‌عسییه‌ کافره‌کان چاویکیان ده‌ره‌یناوه‌و داویانه‌ به‌ پشیله‌یه‌کی گه‌ر». جه‌لادەت تا ده‌مه‌وبه‌یان بیماندووبوون زنجیری ده‌شکاند، له‌ نزیکی به‌ربه‌یان خه‌لکانیکی زۆر که شه‌و نه‌خه‌وتبوون ئه‌و ده‌ورو به‌ره‌یان چۆلده‌کردو خه‌لکانیکی تر جینگایان ده‌گرت‌وه، له‌ وچانیکدا جه‌لادەت جگه‌ریه‌کی داده‌گیرساند و به‌ له‌زه‌تیکی قووله‌وه‌ مژیکی لێده‌دا، له‌و مژانه‌ی که سالانیک دواتر له‌ کاتی گێرانه‌وه‌و خویندنه‌وه‌و چاگردنی تیکسته‌که‌یدا من ده‌مبینی و پینوا‌بوو ده‌یه‌ویت له‌گه‌ل مژه‌کانیدا هه‌موو بای گه‌ردون بباته‌ ناو پوچی خو‌یه‌وه‌. داده‌نیشت و سه‌یری مانگی ده‌کرد که هه‌میشه‌ به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه‌ بوو، له‌ ناکاو ئه‌و گۆرائیه‌ ئه‌فسوناوییه‌ی «مه‌زه‌ری خالقی» ده‌هاته‌وه‌ یاد: له‌یه‌کیک تاریک ئه‌ی مانگ، له‌یه‌کیک پوناک / تاکه‌ی ده‌که‌وم ئه‌ی مانگ،

مات و تهنياو تاک. سهيربوو له ناوهراستی ټو مهيدانه دا، له شارنک له
 شماره موباره که کاند، له ناو دهنگی ته کيپرو وهلو له هی شيعه مه زه به کاند، له
 سيپهري مزگهوت و مناره زيږينه کاند. له ناکاو مروّف سهيري مانگ بکات
 و مه زهري خالقي بيبرکه ويته وه. ساتيکی ناماقوول و بيتمانابو، به لام ټو
 شوه خوئی بيتمانابو، ساتيکی کورتي نازادی بوو له به حريکی ترسناک و
 قولی ټه شکه نجه دا. هيندهی له گهل ئيسحاقدا وهک فلووت ژهنیک به زه ويدا
 گه رابوو، ټو گورانييهی به يادنه که وتبووه وه، به لام له ناکاو وهک له گهل
 شکاندنی زنجيره کاند، ټو زنجيره سهيرانهی سهر پوحيشی شکاييت،
 ټو قفلانهش شکاييت که چهندين کاته له پوحي دراوڼ. له پردا خه يالی
 پرده بووه له و ناوازو گورانی و سؤناتانهی له ياديکردبوون، وهک ټه وهی
 ټو ته ماشاگردنه کورتهی مانگ، ټو سهر هه لپرينه، ټو دزه گردنهی
 دهنگی ټه فسوناوی مه زهري خالقي، هه موو ياده وری له خه وه ستانديت،
 هه موو ژيانی خوئی دوزبيته وه، هه موو ته پوتوژی ټو شماره زهردهی
 سرپييته وه. به يه کجار مژی له جگه ره کهی دهاو چاوانی پرده بوون له
 ناو. وهک ټه وهی به دريژايی شهو زنجيره کانی ناو خه يال و سهري خوئی
 شکانديت... وهک ټه وهی يه کجار پوحي خوئی له هه موو کوته کانی کات و
 شوين بزگار کردييت. يه کجار بووييت به و کوتره ی بال ده کاته وهو به ناو
 موسته حيلدا ده فرييت.

به ر له وهی جگه ره کهی ته واوبکات، له و په ری گوږه پانه که وه چوار
 چه کداری ديسداسنه پوښ دهرده که وتن، که وهک ئيسنا له شه ر گه راييته وه،
 گورچ و به پرتاو له شه قامه که ده په پينه وه. دونيا به ره و پونا کبونه وه ده پوی،
 هه نديک چراکانيان کوژاند بووه وه، جه لادهت له ناکاو بوڼ پرته قاليکی سهير
 ده چوو به سهريدا، که پيوابوو بوڼی پرته قالی ناو خه ونه کانيتي، داليا که له
 ناو بارگهی جله کوڼ و ديسداسه ی بوڼداردا به بوئی عاره ق و پيسی نوم

بووبوو، گوئی لیوو، دەنگىكى سەرسام و خوشحال پەر بە شەو، پەر بەو مەيدانەى لە نىوان تاريك و پروندا جۆلانئيدەکرد، ھاواردەكات: جەلادەت، ھاوپرئ كوردەكەم، ئەى مندالى نەجيب، ئەى گەورەترين مۇسقىقارى سەر ئەم ئەستىزەيە، خواى مەزن تۆ شىت بوويت، بەم بەيانىيە زووہ چى دەكەيت لىرەدا؟.

داليا تەماشايەکردو چاوە عەرەبىيە تەرەكانى سامىرى بابلى دەبىنى، ئەو شادومانىيە قولەى دەبىنى لە روخسارى پياويكدا كە پىدەچوو لە دلەو سەرسام و شاد بىت. جەلادەت بىئەوہى كاتى بىر كرنەوہى ھەبىت، لە قولايى رۇحىيەوہ ھاواريدەکرد: پرتەقالى بابلى، مەلەونى كوپرى مەلەون. تۆ چيدەكەيت لەم بەيانىيە پاكەدا... ھا، ھەى پياوى پيسو پۆخل تۆ چى دەكەيت لەم بەيانىيە پاكەدا؟

وايدەگووت و باوہ شىاندەکرد بە يەكدا و ھەردوو كيان وەك دوو مندال دەستياندەکرد بە گريان.

* * *

سامىرى بابلى پىنگووتن، ھەرايەكى گەورە بەرپوہە، تىپىكى زرى پۆشى گاردى كۆمارى بەرەو ئىرە دىت، ئەوان ئىشيان ئەوہىە كە چەك بەسەر خەلكدا دا بە شىبەن بۆئەوہى لەدەرەوہى شار بەر بە تانكەكان بگرن. سامىرى بابلى دەيگووت «جەلادەت من پىتان دەلەيم شەرىكى دۆراوہ ئىوہ بگەرپنەوہ بۆ شوينى خۆتان، نابىت لەم شەردا بكوژرئىن، شەرىكى سەد دەر سەد دۆراوہ... ھىزمان نىيە، چەكمان نىيە، ھىزىك دروست نەبووہ خەلك لە ژىر فەرمانيدا بچەنگىت... دەبىت ئەمپرۆ بگەرپنەوہ بۆ جىگاي خۆتان، من زۆر شتى نەينىم ھەيە پىتى بلىم، گەر لەم شەردە دەر بازبووم دىمەوہ بۆلات لە پرتەقالى سېى، نەينىيەكى گەورەم ھەيە بىدەمى، نەينىيەكى كە

دەيىت تۇ خاوەنى بيت، تۇ ئەى مندالى نەجيب... داليا سووربوو لەسەر ئەو ەى كە ەردووكيان لە ناو شاردا بىئىننەو ەو چاوەروانبكەن. سامىرى بابلى پىنگوتن كە لە ەموو حالەتكددا كە جەنگ لە ناو ەراستى شار نىكبوو ەو نەچنە ناو قسنەكانەو، گەرەترىن خەتەر ئەو ەى ەروبوكنە قسنەكان ياخود گۆرستانەكانى دەورو ەرى. دەيىت بە جۆرىك لە جۆرەكان ەروبوكنە دەروازەى باشوور و لە رىگايەكى سەحرايى ەو ەروبوكنەو ە شارى خۇيان. جەلادەت داليانى لە شوپىنكددا نىك يەكىك لە قەيسەرىيەكان بەجىهتشت و لەگەل سامىرى بابلىدا رۆششت تا لەيەكىك لە مەشجەبە كۆنەكان چەك ەرگرىت. پىشتەر لە ەموو ژياندا چەكى نەگرتبوو بە دەستى ەو، بەلام ئەو پۆزە ئارەزوو ەكى سەىرى ەبوو بچىت بۆ شەپ. بەلام سامىرى بابلى دەىگوت «ئەگەر تۆم بە ەمودىكەو بەستۆتەو، گەر دەست و قاچ و دەم بەستۆتەو ە فرىمداوتە خانىكەو ناهىلم بىت بۆ شەپ. تۇ چى لە جەنگ دەزانىت، چى؟ دەيىت بەختەو ەرىت كە ەىچ جەنگىك نەبىنىت. خۆشبەخت و نەجىب ئەو مرقۆ ەى لە ژياندا مەيدانى شەرى تاقىنەكردۆتەو، شادو بە شكۆيە ئەو رۆحەى ەرگىز تەنگ بەرۆى مرقۆ ەكانى تردا بەرزناكاتەو...» وای دەگوت و دەو ەستا، كەمىك تىدەفكرى و دەىگوت «بەلام گوىگەر دەيىت ئىستا تەنگىك ەرگرىت تا گەر پىوىست پىبوو ژيانى خۆت دەربازىكەىت... ژيانى خۆت و بەس». جەلادەت دەىگوت «يان رۆحى تۇ، يان وىژدانى تۇ، سامىرى بابلى تۆش نابت بمرىت، من و تۆش حىسابىكمان لە نىواندايە، نابت بمرىت، وەدم بەررى كە نامرىت و دەگەرپىتەو».

ەردووكيان لەو بەيانىيە زۆر ساردەدا بە شەقامەكاندا دەپۆششتن و قسەياندەكرد، سامىرى بابلى بىئەو ەى بزانىت جەلادەت مەبەستى چىيە، بەو ەرەبىيە شىرىنەى دەىگوت «ئەى مندالى نەجيب، من و تۇ زۆر شت لە نىوانماندايە... زۆر شت... پەيمانەت دەدەمى بە زىندووى بگەمەو ەلات...»

لېم مەترسە، مەن گورگم... نا عەزىزم تۇ قەت لە گورگ مەترسە...»
 لە ناکاۋ دەۋەستا و دەستى جەلادەتى دەگرت و دەيگوت «جەلادەتى
 كۆتر، بەردەوام ئەو ئەسپانە لەسەرمدا غار دەدەن... جەلادەتى كۆتر،
 بەلى، چۆنت پېدەلېم وايە، بەردەوام ئەو ئەسپە سېپپە شېتانە، لەسەرمدا
 بەرەو جىگايەكى ناديار غاردەدەن، دوو ئەسپى شېت، چەندىن مانگە
 لەسەرمدا بېوچان رەۋتدەكەن، دەھىلېنن، كورژندەكەن، چەندىن مانگە...
 گەر شەو نەخەوم، لە وچانە چكۆلەكانى نىۋان ھوشيارى و زىندەخەۋدا
 دەردەكەۋنەۋە، دوو ئەسپى سېپپىن، ۋەك چوۋرى شىر، ۋەك كەفى دەريا،
 ۋەك بەفرەكانى باكوور...». جەلادەت تېنەدەگەيشت بۇ حىكايەتى ئەو
 ئەسپە سېپپانەى بۇ باسدەكات، بەلام سامىرى بابلى، بوارى بىر كىرەنەۋەى
 نەدەۋا دەيگوت «جەلادەت ئەۋانە ئەسپى موعجىزەن، تەنيا موعجىزە
 دەتۋانېت رزگارمانبكات، گەر ئەو ئەسپە سېپپانە نەگەنەلامان رزگارمان
 نايېت».

جەلادەت باۋەرى وابوۋ ئەۋانەى موعجىزە رزگارماندەكات، لە مردنەۋە
 نىكىترن تا لە ژيان. ھەر مرقۇنېك دەست لە ديۋارى مردن بدات و
 بگەرېتەۋە، ھەرگىز ۋەك مرقۇفە ئاسايىھەكان ناژى، پردىكى پتەۋترى بە
 دۇنيای مردوۋەكانەۋە دەبېت. سالانىك دواتر كە لە پېشى ماشىنەكەمدا
 توند خۇى دەگرت و بە سامىكەۋە لە تەنىشتەۋە دادەنىشت، بېتەۋەى ھېچ
 لە شۇفېرى بزانېت سەبرى دەست و قاچى دەكردم، بەۋ نىكا خەيالىيەى
 تەماشای پېتەۋەى دەكرد، راي وابوۋ مرقۇف يان دەبېت بمرېت يان نايېت
 لە رېگاي موعجىزەۋە بژى. موعجىزە نايەت بۇ ئەۋەى بمانگېرېتەۋە بۇ ژيان
 بەلكو دېت بۇئەۋەى دەرمانبكات لە مردن. بەلام ئەو پۇژە لە شارى منارە
 موبارەكەكانى باشووردا، ھېشتا تەۋاۋ لە ماناي موعجىزە تېنەگەيشتېۋو،
 موعجىزە لەلای ئەو تەنيا بازىك بوۋ بەسەر ئاگرىكى گەرەدا بېتەۋەى
 بسوۋتېت، بەلام سالانى دواتر موعجىزە دەبېتە شىتىكى دىكە ۋەك گەمەى

پوليتى روسى. وهك ئوهى تو پىنج جار بچركىنىت و نه مردىيت، سهرى شه شه م جاريش بچركىنىت و گولله يه كى مه لعون و دوا براو نه بيت له سه رتدا ناله بكات. وهك ئوهى له به ختى تو هه مىشه گولله كه خانه يه ك بازى داته دوا وه تهره قه كهى خوى نه داته بهر ئو چه كوشه چكوله يه، جه لادته دهى گووت «گهر گه مه كه وى لىهات چىتر ئوه ژيان نىيه با وهش به تودا دهكات، به لكو مردنه توى ناويت».

ئو پوزّه جه لادته به چه كى كه وه «كه نه يده زانى به كارى به ينىت» له گه ل داليا سى راجه دىندا به شاردا ده سورانه وه، شارىك جار دواى جار پهنگى ده گوزرا، له هه ندىك ساتدا هه وايه كى خوله مىشى مايل به ره و سې ده هاته سه رى و هه ندى ساتى دىكه ش تۆزىكى سوورباوى خوينئاسا له باكووره وه ده هات. لاي نيوه پو، چند كزه يه كى زهره له باشووره وه هاتن و هه ناسه يه كى زه غفرانىيان به خشى به كوچه بىدهنگ و خاموشه كان، دواترىش شه پولى سه يرو گه و رهى دوكل له هه وادا ده رده كه وتن. له گه ل گوپىنى پهنگى هه وادا په يتا په يتاش هه والى جورا و جورو دژىش سه بارته به هىزه كانى گاردى كۆمارى ده گه يشته ناو خه لك، سه بارته به شكستى هىزه كانى راپه رىن، سه بارته به راپه رىنى تازه له باكوور، سه بارته به مارشى كورده كان به ره و پايته خت. به لام خه لكانىكى زور له هه موو كوچه و گه په كه كاندا خۇيان كۆكرده بو وه تا رووبكه نه سه حراكان و به ره و باشوور بكه ونه رىگا. داليا و جه لادته له هه موو شوپىنه كاندا چايان ده خوارده وه، له فه يان ده خوارد. گهر پىويستبايه له نرىك مزگه وت و حوسه ينىيه كانه وه پشويانده دا. جه لادته به رده وام به رىگادا ده پوىشت و يارى به كاسكىته كهى ده كرد، شه قى له شته كانى به رده مى هه لده دا، كوچه و شه قامه كان پرپوون له هه ر شتىك كه مرؤف ده شىت خه يالى بى بچىت، له هه ندى جىگادا منارهى چكوله چكوله لاشه يان ده بىنى، كه له سه ريه ك كه له كه كرابوو، لاشهى ئو به كرىگىراوو جه لادانهى ده ولته كه له بنكه

حیزییه‌کانیاندا کوژرابوون و هه‌ندیک هه‌رامیانکردبوو بئیزرین، سه‌ده‌ها لاشه‌که هیدی هیدی بۆگه‌نیانده‌کرد. سه‌ری هه‌ندیک له‌سه‌ربراوه‌کان له‌ناوه‌راستی شاردا به‌پریز له‌سه‌ر هه‌ندیک ته‌نه‌که‌ی ژه‌نگاوی دانرابوون، ده‌ستیک به‌خه‌تیکی کوفی جوان، به‌لام به‌شیوه‌ته‌عبیریکی که مرۆف دروست نه‌یده‌زانی فارسبیه یاخود عه‌ره‌بی له‌سه‌ر ته‌نه‌که‌کانی نوسیبوو «انتقام ربانی». له‌بازاریکی چکولانه و داخراوو جه‌نجالدا چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی ده‌فرۆشرا، هه‌ندیک له‌شوسته‌کان پرپوون له‌شتی تالانکراو که خه‌لک له‌مه‌خزنه‌گه‌وره‌کان ده‌ریانه‌یتابوون. له‌هه‌ندیک گه‌ره‌کدا دالیاو جه‌لاده‌ت هه‌ستیانکرد ده‌نگه‌ده‌نگ و ته‌ق و هوپری ترسناک که و‌تۆته‌ناو پیزی خه‌لکانی راپه‌ریو خۆیانه‌وه، ده‌ورو به‌ری قسنه‌کان پتر به‌ده‌ست کومه‌لیک چه‌کداری عه‌بابه‌شانه‌وه بوو که خۆیان وه‌ک قوتابییانی حه‌وزه به‌خه‌لک ده‌ناساند، هه‌ندی به‌شی تر به‌ده‌ست خه‌لکانیکی تره‌وه بوون که ئه‌وان ته‌واو له‌ناوه‌کانیان حالی نه‌ده‌بوون. ده‌مه‌و ئیوارئ یه‌که‌مین فرۆکه‌ی هیزه‌ده‌وله‌تییه‌کان له‌ئاسماندا ده‌رکه‌وته‌وه، سه‌ره‌تا له‌به‌رزاییه‌کی گه‌وره‌وه هه‌ندیک موشه‌کی ئاسمانی گرته‌کوچه‌و ریگاکانی باکووری خۆره‌ه‌لاتی شار، له‌و جیگایه‌وه که ده‌بایه‌تانک و زرنپۆشه‌کانی گاردی کوماری به‌ره‌تلی گه‌وره‌بیته‌وه ناوه‌وه. له‌دوور به‌رده‌وام ده‌نکی ته‌قینه‌وه‌و زرمه‌ی تۆپ و پێژنه‌ی ره‌شاش ده‌هات، دیکتاریۆفیک به‌دریژیی پوژ له‌شوینیکی نه‌زانراوه‌وه ته‌قه‌یده‌کرد. خه‌لکانیکی دیش بیته‌هانه‌ته‌قه‌یانده‌کرد، ژن و مندالیکی زۆری ترساو به‌بوخچه‌ی چکولانه‌وه خۆیان ئاماده‌ده‌کرد له‌شار بچنه‌ده‌ری... هه‌موو شتیکی ئالۆزیبوو، هه‌موو شتیکی بیمانا بوو، هه‌موو شتیکی له‌ده‌ریایه‌کی گه‌وره‌ی ته‌مدا مه‌له‌یده‌کرد.

«ناه داليا... ناه داليا سیراجه دین... راکه، ئه وان له هه موو لایه که وه دینه وه ناو شار، له هه موو لایه که وه به تانک و زری پۆشه کانیانه وه دهگه پینه وه، ئه و پیاو کوژانه ی دینه وه ناو خه ونه کانمان... به خویان و خوده ئاسنین و قه مه خویناویه کانیانه وه، داليا سیراجه دین ئه ی خانمی ناو خه ونه کانی من، راکه، من نازانم چه که که مم له کویدا فریدا... دهستم بدهری و راکه. ئه وان بست به بست و کوچه به کوچه ئه م شاره بۆردومانده که ن، گومه زه کان بۆردومانده که ن، قوببه ی ته لا بۆردومانده که ن، سه حنی پیروز ده دهنه بهر موشه ک... داليا له نزیکه مانه وه خومپاره ده ته قیته وه، داليا که سانیک هه ن له نزیک من و تۆوه ده مرن، مندال هه یه له پێش من و تۆوه ده که ویت، ناه داليا خۆشه ویسته خه یالییه که م، خۆشه ویسته ئه فسانه یی و نا ئومیده که م، ئه ی عه شقیک که هه میشه لیمه وه نزیکیک و به ئه ندازه ی دورترین ئه ستیره ش لیم دوری، بازده داليا سیراجه دین... ئه ی ئه و سۆزانیه چکوله یه ی فریشته کانت سه رسامکرده... بازده، سه یرکه هه ردوو کمان به سه ر ژن و مندالدا بازده دین، به سه ر لاشه ی خه لکی بیخه تا دا بازده دین، به سه ر لاشه ی ئه و زیندانیانه دا که دوینی شه و من زنجیره کانیانم ده شکاند، من که له نا کاو توانایه کی ئه فسوناویم تیا دروستیوو بوو، وه ک ئه وه ی تو په یی هه موو ئاسنگه ره کانی دونیا له ده ستمدا بیت، تو په یی ئه و ئاسنگه رانه ی ده یانه ویت له سه ر سندانه کانی خویان زه من و قه رنه دوره کان بشکینن، ناه داليا سیراجه دین راکه و ته ماشای ئه و پیاوانه مه که که دوینی شه و من ئازاد مکردن و ئه مرق به گره وه له ده رگای مزگه وته کان دینه ده ری، ئه مرق به گره وه به کوچه کاندرا ده که ن، ناه داليا.. من چیم کرد... چی؟ من ئه وانم گوشت یا خود نا؟ تو پیمبلن؟ ئه ی عه شقه نه کرده و بیئومیده که ی من. سه یری مناره کان مه که ده روخت، سه یری خودا مه که ده دریته بهر گولله، سه یری ئه و مندالانه مه که که زیری گه رم و تواوه ی قسنه کان ده یانسووتینیت، داليا سیراجه دین راکه... راکه... کن هه لده گریته وه؟

تانکه‌کان نزیکه‌دنه‌وه دالیا، دالیا من و تو له‌به‌رده‌م لوله‌ی تانکه‌کانداین، ده‌بیت پرتبکیتشم... دالیا، ده‌بیت نه‌هیتم سه‌یری چاوی مردووه‌کان بکه‌یت، نه‌هیتم ده‌ست بۆ‌عه‌بای سووتاوی ئه‌و ژنه‌ شیعانه‌ به‌ریت که به‌سه‌دان راده‌کن و عباو جبه‌و کراسه‌ ره‌شه‌کانیان گری گرتووه، هه‌زاران دالیا... هه‌زاران... عه‌باکانیان وه‌ک مه‌شخه‌لانیکی گپ له‌ دو‌یانه‌وه‌ ده‌سووتیت و راده‌کن، دالیا ئاوپ له‌ هیچ که‌س مه‌ده‌روه‌ که له‌ نزیکه‌مانه‌وه‌ ده‌که‌ویت، ئاوپ له‌ هیچ لاشه‌یه‌ک مه‌ده‌روه‌. هیچ شتیک وه‌ک سه‌یرکردنی چاوی مردووه‌کان ترسناک نییه، دالیا راکه‌و پیمبلن، بۆ‌من و تو قه‌ده‌رمانه‌ بکه‌وینه‌ ناو مردووه‌کانه‌وه، بۆ‌رینگاکان هه‌میشه‌ من و تو به‌ره‌و ناو مردووه‌کان ده‌بن. خودای گه‌وره، ئاوپ له‌ هیچ مه‌ده‌روه‌وه... شه‌ویکی بی موسیقایه... تو واده‌لئیت: ده‌لئیت جه‌لاده‌ت شه‌ویکی بی موسیقایه... راکه‌ دالیا، له‌م کوچه‌یه‌ی باشووره‌وه، به‌سه‌ر لاشه‌ی ئه‌م گه‌نجه‌ غه‌مگینه‌دا که کۆماندۆکانی ده‌وله‌ت تیربارانیانکردون، لیره‌وه‌ دالیا، لیره‌وه، ئه‌مه‌ شه‌قامیکی خالییه، رینگایه‌که‌ بۆنی سه‌فه‌ریکی دریزو شه‌ویکی ناکوتاو خه‌میکی ئه‌به‌دی لیدیت. گرنگ نییه‌ بۆ‌کوئ ده‌چین... هه‌ر رینگایه‌ک بگرین یان ده‌مانباته‌وه‌ سه‌ر مه‌رگ یان ده‌مانباته‌وه‌ سه‌ر پرته‌قالی سپی. راکه‌ دالیا و گوئ له‌ بیده‌نگییه‌کی کوتوپر بگره، گوئیگره‌ له‌ نیوان ته‌قینه‌وه‌کاندا، له‌ نیوان لرفه‌لرفی ئاگریکی سامناکدا که به‌ه‌واو ئاسماندا هوروشم ده‌هینیت، گوئیگره‌ ده‌نگی پیاوژه‌کی گه‌وره‌ ده‌بیستیت، دالیا گوئیگره، گوئیگره... گه‌ر چرکه‌یه‌ک خیزه‌ خیزی خویناوی سه‌ر زه‌مینی ئه‌م شاری ته‌پوتۆزو له‌ هه‌من بووه‌وه‌ گوئیگره، گویت له‌ موسیقاریک ده‌بیت، له‌ تاریکیدا بانگمانده‌کات... نا موسیقاریک نییه‌ بگری، به‌لکو ته‌ماشامانده‌کات و بانگمانده‌کات. سه‌یری هه‌نگاوه‌کانی من و تو ده‌کات و ئه‌وکات موسیقا ده‌ژهنیت، ئه‌و پۆحی من و تو ده‌ژهنیت... راکردنه‌کانی من و تو ده‌کات به‌موسیقا... ئه‌و موسیقاره‌ ترسی ئیمه‌یه‌ له‌ شه‌ودا ده‌بیت به‌ه‌لم و

لهوسه‌ری گه‌ردونه‌وه وهک ئاواز ده‌گه‌رپٚته‌وه. دالیا راکه، هه‌ست ناکه‌هیت ئه‌ستیره‌کان ده‌که‌ونه خواری، هه‌ست ناکه‌هیت بالنده‌کان له به‌رده‌ماندا بالی دیکه قه‌رزده‌که‌ن و ده‌فِرِن، مه‌هپله مردووه‌کان دامینت بگرن، من ده‌یانینم که ده‌یانه‌ویت بمانگرن، به‌لام له‌مجوره شه‌وانه‌دا مرؤف ده‌بیت توانای هه‌بیت به‌سه‌ر مردووه‌کاندا بازبدا، بتوانیت بازبدا... بازبده به‌سه‌ر لاشه‌کاندا، بازبده به‌سه‌ر خوینتیکدا که وهک فواره له سینه‌ی مردووه‌کانه‌وه دپته‌ده‌ری، ئه‌و مردوانه‌ی تکاده‌که‌ن یه‌کیک تینانگه‌پنیت جه‌ه‌نه‌مین یان به‌هه‌شتی. خومپاره‌کان له چواره‌ورمان ده‌ته‌قنه‌وه. هاوار. دالیا ته‌قینه‌وه‌کان له پیشچاوی من خاوده‌بنه‌وه، ته‌قینه‌وه‌کان خاوده‌بنه‌وه، پارچه‌ی خومپاره‌کان به‌هیمینیه‌کی ترسناک به‌هه‌وادا ده‌فِرِن، ده‌یانینم پارچه‌ی ته‌لایینی خومپاره‌کان ده‌بینم وهک فواره‌یه‌کی روناک له تیشک که خودا خاویکردبیته‌وه له هه‌وادا ده‌وه‌ستن، هه‌زاران پارچه‌ی زی‌ری کوشنده له شه‌ودا ده‌بریسکینه‌وه، به‌لام وه‌ستاوان، له سه‌ر سه‌ری ئیمه وه‌ستاوان، من و تو ده‌توانین به‌ناویاندا رابکه‌ین، به‌ناو ئه‌و پارچه وه‌ستاوانه‌ی موشه‌که‌کاندا رابکه‌ین که وهک خه‌زانیک له ناکا و بووبیته به‌رد، وهک زه‌مانیک بق موسافیریکی دور وه‌ستاویت، وهک کومه‌لنیک بالنده هه‌ور به‌رؤحی خؤیدا هه‌لیواسیبیتن وه‌ستاوبن. من و تو به‌ناویاندا تینه‌په‌رین. دالیا ئه‌مشه‌و که مردن له‌سه‌ر هه‌چ که‌س ناوه‌ستیت له‌سه‌ر من و تو ده‌وه‌ستیت، من مندالی موعجیزه‌کانم ده‌ستم لی به‌رمه‌ده، راکه له‌گه‌لمدا، دالیا... راکه. ئه‌ی ئاگر ببه به‌سه‌رما و سه‌لامه‌تی بق ئیمه، سه‌یرکه دالیا ئه‌و ژنه بالدارانه ببینه که به‌جبه سووتاوه‌کانیانه‌وه به‌پؤل به‌رزده‌بنه‌وه بق ئاسمان. ئه‌و هه‌زاران هه‌زار مردووه ببینه که به‌خوینی خؤیانه‌وه، به‌رزده‌بنه‌وه بق ئه‌وپه‌ری مه‌له‌کوت. له سه‌دان مراوی ده‌چن که به‌کوژراوی ده‌فِرِن. دالیا مردووه‌کان به‌سه‌ر سه‌رماندا ده‌فِرِن و من و تو له‌سه‌ر زه‌وی ده‌توانین به‌ناو دوکه‌لی وه‌ستاوی ئه‌م کاره‌ساته‌دا

رپاکه‌ین. ئەمە هەمان ئەو شەقامەیه که دەمانبات، تۆ دەتوانیت رپاکه‌یت و سەرنجده‌یت که شەقامەکه دەمانبات، هه‌وایه‌کی نه‌یتی که له قوولایی زه‌وییه‌وه دیت دەمانبات... دالیا ده‌ستت بکه‌ره‌وه، وه‌ک مه‌سیح له‌سەر خاچ، راکه‌و ده‌سته‌کانت وه‌ک مه‌سیح بکه‌ره‌وه، حیجابه‌که‌ت فرینده، چونکه خودا مرو‌قی حیجابدارێ خوشناویت، ده‌ستت وه‌ک مه‌سیح بکه‌ره‌وه‌و رپاکه‌... مه‌یله‌ ته‌ماشاکردنی ئەو دوکه‌له‌ی له‌ مال و خانووبه‌ره‌و قه‌یسه‌ری و بازاره‌کان دیت بتکوژیت، له‌سەرخۆ راکه‌، چیت ئاسان نییه ئەو تانک و زرێ پۆشانه بمانگرنه‌وه، ده‌بیت ئەو خومپارانە له‌سەرمان بوه‌ستن، ده‌بیت ئاگرو گولله له‌سەرمان بوه‌ستیت، راکه‌ دالیا.. رپاکه‌».

مۆنۆلۆگیکی درێژبوو که هه‌ندیک شه‌و جه‌لاده‌ت له‌ به‌رده‌م خۆیه‌وه ده‌یگوته‌وه، من چه‌ندینجار گویم لیبوو که وه‌ک ئەکته‌ریک له‌ شانۆگه‌رییه‌کی مۆنۆدرامادا ده‌وه‌ستاو هه‌له‌له‌رزێ و چاوانی پرده‌بوون له‌ ئاو و سه‌رله‌ نوێ ئەو رسته‌ پر سه‌یرو سه‌مه‌رانه‌ی خۆی ده‌گوته‌وه. هه‌ندینجار له‌ شه‌وانی سه‌رمادا، له‌ ژیر باراندا ده‌ستی به‌رزده‌کرده‌وه‌و ئەو مۆنۆلۆگه‌ی دووباره‌ده‌کرده‌وه. نازانم من چه‌ندین جار گویم لیبوو، به‌لام دلنیام له‌ شه‌وانی سایه‌قه‌دا گویم لیبوو، له‌ ئیوارانی ره‌شه‌باو گه‌رده‌لولدا بیستومه، بینومه‌وه که به‌ ناو به‌فردا رۆیشتوو و ئەو قسانه‌ی کردوه، وه‌ک ئەوه‌ی رسته‌کان گه‌رمیکه‌نه‌وه، وه‌ی تیگه‌پینن و توانای له‌به‌رخه‌ن. بینومه له‌ شه‌وی لیزمه‌و بروسکه‌دا، له‌ ژیر باراندا وه‌ستاوه‌و هه‌موو ئەو تیکسته‌ی وه‌ک خۆی دووباره‌کردۆته‌وه.

جه‌لاده‌ت که یاده‌وه‌رییه‌کی بیته‌ندازه به‌هیزی هه‌بوو، به‌هیزتر له‌ یاده‌وه‌ری فیلیک، زۆر ورده‌کاری ژبانی خۆی له‌ بیربوو، به‌لام پیتاچیت هیچ پارچه‌یه‌کی زینده‌گی خۆی به‌ هه‌مان ورده‌کاری وه‌ک پوداوه‌کانی ئەو شه‌وه له‌بیربیت... کاتیک خۆی و دالیا، به‌ ناو ئاگرو سووتان و ته‌قه

و تهقینه وهدا لهو شاره پیروژهی باشوور ده ریازبوویون، جه لادهت بونی شه قامه کانی له یادبوو، رهنگی کوچه کانی له یادبوو، دهنگی دلی ئه و پاساری و کوکوختیانه شی له یادبوو که به سهر سهریدا فریبوون، هیچ یهک لهو خولیاو خه یال و وشانهی یادنه چووبووه که لهو شه وهدا به دلیدا گوزهریان کردوه، ههتا دهیتوانی دلۆپ دلۆپ له سهر ئه و خوینانه قسه بکات که بینوونی، له سهر رهنگ و هالاوو گهرمیان، دهیتوانی له سهر ئه و برینانه بدویت که له ناوچاوانی کوژراوه کاندای بینبووی، له گوشه ی زاریان که بهر له مهرگ بق هاوار کردبوویانه وه.

به دریزی شی وه راده کن، به کوچه و شه قامه کاندای، به شارۆچکه و گونده غه مگینه کانی سهره رینگادا، له هه موو جیگایه کدا له سووتان و کاولکاری و مهرگ به ولاره هیچی تر نابینن. مرۆف که به عمودی کاره باوه به سترانه ته وه و تیرباران کران، مندال و ژن که پیکه وه کوکراونه ته وه و سووتیزان، که سانیک له بن دارخورماکاندا سهر برپاون... به دریزی شی به سهر لاشه کاندای بازده دن، گوئیان له دهنگی تانک و زریپۆشه له دویانه وه دیت، خه لکانیک ده بینن به پینخاوسی هه لدین. خه لکانیک به ئاگره وه دهفرن، خه لکانیک به جبه کانیانه وه به رزده بنه وه بق ئاسمان، سهری مه لکانی حه وزه که تلده بنه وه بیته وهی میزه ره کانیان بکه ویت. ده مه و به یان به دوو قاچی زامداره وه، به روخساریکه وه که دوکله ی جهنگ و تهقینه وه ره شیکرده، به چاوانیکه وه ترس و بیخه وی ماندوو یکردون ده گه نه وه شاری ته پۆتۆزه زهرده کان، شاریک چیتر به هیچ سهراب و ئاوینه یهک ده وره نه دراوه، شاریک هه تیوو غه مگین له ناو رووبه ریکی ترسناک و بیسنوری لمدا وهک دوا قه لای حه قیقه ت پالکه وتوو. شاریک که به دریزی میژووی خوی له ناو هاوکی شه یه کدا ژیا بوو، که له بنه ورا له سهر جیا بونه وهی ژیان له مردن، جوگرافیا له وه همه کانی، شار له سیته ره کانی، واقع له خه یاله کانی، میژوو له حه قیقه ته کانی دروستبوو بوو. به ره مهی میژوو یهک

بوو شاره‌کانی گۆریبوو بۆ گیانله‌به‌ریکی دوو دیو، دیویکی ئاشکراو دیویکی نهینی، دیویکی هوشیار و دیویکی ناناگا، شاره‌کانی دایه‌شکردبووه سهر دهیه‌ها پوخسار، دهیه‌ها چه‌شنی کوچه، که هر چه‌شنیکیان ناته‌بابوو له‌گه‌ل‌ئه‌وانی دیکه‌دا. به‌لام ئه‌و شه‌وه چیتراستی و درۆ، ژیان و شتیوه خه‌یالییه‌کانی له‌یه‌کتر جیانه‌ده‌کرانه‌وه. شاری ته‌پوتۆزه زه‌رده‌کان، وینه‌یه‌ک نه‌بوو، خه‌یالێک نه‌بوو له‌ شاره‌کانی تر جیابووینته‌وه، ئه‌و به‌شه‌ نه‌ینییه‌ی ناو جوگرافیا نه‌بوو که جگه له‌ ده‌روازه‌یه‌ک ریگایه‌کی تری نه‌بیت بۆ گه‌یشتن به‌ جیهان. چیترا شوینی شته‌ حه‌رام و نه‌ینییه‌کان نه‌بوو، چیترا حه‌رام و نه‌ینی بوونیان نه‌ماوو، به‌لکو خۆیان بووبوون به‌ ته‌نیا حه‌قیقه‌ت. ئیدی ئه‌و شاره‌ بووبوو به‌ ته‌نیا شاری دونیا. له‌ به‌ر ده‌روازه‌کانی شاردا هه‌زاران فریشته‌ی غه‌مگین پیتشوازی دالیایان ده‌کرد، به‌سهر سه‌ریدا فرین، له‌سهر سنگی ده‌نیشته‌وه. ئه‌و پۆژه ده‌مه‌و به‌یان دالیا و جه‌لاده‌ت گه‌رانه‌وه بۆ لای ته‌نیاترین دکتۆری سهر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه، بۆ لای موسای بابه‌ک. به‌یانیه‌کی زووبوو، ده‌نگی تۆپ و ته‌قینه‌وه له‌ دووره‌وه ده‌گه‌یشته‌ کوچه‌کان، موسای بابه‌ک به‌ خۆی و ریشیکی سپی درێژه‌وه کورسییه‌کی له‌ به‌ر ده‌رگاکه دانابوو، به‌تانیه‌کی دابوو به‌ خۆیدا له‌سه‌ره‌خۆ که‌مانی لنده‌دا. کاتیک جه‌لاده‌ت و دالیا گه‌یشتنه‌ پیتشده‌می به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک ماندووبوون له‌به‌رده‌م موسای بابه‌کدا که‌وتن که به‌ هه‌موو پیری و ماندویتی خۆیه‌وه ده‌بایه‌ کۆمه‌کیان پیتکات هه‌ستن. موسای بابه‌ک له‌و تاریک و پوونه‌ غه‌مگینه‌دا ده‌یگوت: ئازیزان ده‌بیت خیترا پشووبدن، ئه‌وان به‌ریوه‌ن، له‌ چه‌ند سه‌عاتی داها‌توودا ئیشیکی زۆرمان هه‌یه.

له‌ ژووره‌وه قاچه‌ زامداره‌کانی بۆ بیمارده‌کردن و زامه‌کانی ده‌به‌ستن و ناوچاوانی هه‌ردووکیانی ماچده‌کردو ده‌یگوت: بخه‌ون، چه‌ند سه‌عاتیک بخه‌ون... جه‌ه‌نه‌م به‌ریوه‌یه.

پیکه‌وه له‌ ژووریکی تاریکدا ده‌خه‌وتن. جه‌لاده‌ت نه‌یده‌توانی بخه‌ویت له‌

هه وادا فریشته غه مگینه کانی دالیا سیراجه دینی ده بینی ده گرین، فرمیسه که کانی ده بیین وهک مرواری له هه وادا ده دره وشانه وه. ته ماشایده کردو سه رتا پای تاریکی ناو ژوره که پر بو بوو له دلۆپه فرمیسه کی زیوین که له هه وادا مه له یانده کرد. دالیا وهک فریشته یه که ده خهوت، جه لادهت هه لده ستاو له تاریکیده ته ماشای ئه و نیگا و پوومهت و لیوه زهر دانه ی دالیا سیراجه دینی ده کرد، که ماندویتی روخساریکی خودا وه ندانه یان پی به خشیبوو، بۆیه که مجار وهک عاشقی که به هیمنی لیوی ده خسته سه ر پوومه تی و ماچیده کرد، ئه وه یه که مین ماچ و دوا هه مین ماچی راسته قینه ی هه موو ژیانی بوو. ماچیده کردو وهک به سه ر لاشه ی مردووییه کدا بگری، سه ریده خسته لیواری قه ره ویله که یی و ده یگوت: هاوار... هاوار. ده که پایه وه ژیر جیگا که ی خوی و ده گریا، خوی له ژیر به تانییه کدا گرمۆله ده کرد و ده گریا.

به یانی بوو، پۆژ هه لاتبوو جه لادهت له په نجه ره که وه گوپی له دهنگی هه ندیک بالنده ی غه مگین ده گرت که به پۆلی که وره که وره له به رده م په نجه ره که دا کۆبوو بوونه وه، یه که م دهنگی ئاده می گوپی لیبوو، دهنگی گۆرانییه کی کوردی بوو، دهنگیک له وه به ر جاریکی تر له پرته قالی سه ی بیستبووی، چوار که سه بوون، چوار قۆلی به دهنگیکی کورالی گۆرانییه کی دیرینیان ده گوت وه «ئهری به توپی عاره قچن وا پۆیی و به جینییه شتم»... هه لده ستاو له هه یوانه که وه ته ماشای دهره وه ی ده کرد. ئه و چوار سه ربازه ی ده بینییه وه، له جلوه رگیکی دپاودا، له پۆستالی دپاودا، به سه رو روخساریکی لاوازه وه، ره شدا که راو، پر برین. هه ر چوار یان ده ستیان کرد بووه ملی یه که، به ئیقا عیکی هیمن به ریگادا ده پۆیشتن و گۆرانیان ده گوت، یه کتیکیان خراب ده شه لی. له نا کاو له به رده رگای دکتۆر با به کدا ده وه ستان، چوار سه ربازی کورد بوون، به دیریایی چه ندین پۆژ بیخه به ر له دنیا به هه موو سه حرادا هات بوون، که گه یشته شاری ته پوتۆزه زهر ده کان و ئه و له وحی دکتۆره یان بینی هاتن تا برینه کانیان بۆ بیچیت و به ره و با کور

بىكەنەنەپرى. جەلادەت لە ھەيوانەكەدا پىشۋازى لىكردن ھەر چوارىيان لەو ھەرسام بوون، لە شارىكى ئاۋەھادا، لە مالىكى ئاۋەھادا كوردىك بىيىنەنە، چوار ھاۋرپى بوون ئاۋيان «حەسەنى توفان» «عەبدولاي تەرزە» «نورى بەفر» «جەلىلى باران» بوو، چوار بۇياخچى كە پىكەۋە گىرابوونەۋە بە سەرباز، پىشتر بەردەوام پىكەۋە قۇتتەراتى بۇيەيان گرتىبوو، بەيەكەۋە تىپىكى مۇسقاۋ مىللى چكولانەيان دانابوو، چواروۋەرزە پىكەۋە گورانىيان گوتىبوو. جەلادەت ئەو پۇژەي لە بىرىبوو كە بەدەم گورانى ماملئ ۋە خۇيان كىرد بە پرتەقالى سىپىدا. چوار زەردەخەنەي غەمگىنيان ھەبوو، چوار نىگا كە پىندەچوو لە چوار چەشن بۇيەي جىاۋاز ھەلكىشرايىت، ئەۋكات پىر جۈلەۋ بىزۆك ۋ زىندووتربوون، ۋەلى ئىستا ۋەك ئەۋە بوو لە ناۋ ئاشىكى گەۋرەي باروتەۋە ھاتىن بۇنى جەنگيان لىدەھات. جەلىلى باران لە ھەموويان بچوكتىبوو، لە ئەنجامى تەقىنەۋەي خومپارەيەكدا لە نىزىكىيەۋە، قاچى چەپى پىرېوبوۋ لە ۋردە پارچە، لە ۋەحدەكەي خۇيان پىزىشكەكەيان بە جۇرىكى سەرھەتاي بىرىنەكانى بۇ پاكىردىبوۋەۋە بۇ پىچابوو، دۋاي ئەۋە لە چەند شەۋىكدا ۋەحدەكەيان كەۋتېبوۋە ژىر بەرداشى بۇردومانە ترسناكەكانەۋە بەشى ھەرەزۇرى سەربازەكانى ھاۋرپىيان كۇرزابوون. ئەۋ چوار كوردە كە پىكرا لە مەخزەنى باركردنى تەقەمەنى كاردەكەن، شەۋىك پەيۋەندىيان بە سوپاۋە دەپچىرئ، دوو شەۋ لە ناۋ جەمەلۇنە خالىيەكانىاندا بە پۇستال ۋ بىزىيەكەيانەۋە دادەنىشەن ۋ بەردەوام گورانى دەلئىن، بەلام چىترنە نان دىت، نە ئاۋ، نە ھەۋال. شەۋى سىپھەم دەستدەكەن بەسەفەرىكى ئۇدىسۇسى بەسەھرادا. لە رىنگا توۋوشى چەندىن گەردەلوۋول ۋ تارمايىيى ۋ ئەژدىھاي سەپىر سەپىر دىن، بەلام دۋاي شەش شەۋ دەمەۋبەيان ژنىك بە ناۋى ئوم فەزلەۋە، كە لە گەردەلوۋول ۋ سەھرادا بۇ كۇرپە ۋنبوۋەكەي خۇي دەگەپىت لە سەھرادا دەياندۇزىتەۋە پىشياندەكەۋىت بۇ ئەم شارە، لە بەر دەروازەكانى شاردا ناۋنىشانى دكتور

بابەكیان دەداتى و بە بىدەنگ لىيان جىادەبىتتەوہ.

سەرەتا ئاۋ دەخۇنەوہ، چوار قاپ نىسك ھەلدەلوشن، چەندىن سەموون بە چاۋە دەخۇن، چەندىنىش دەخەنە ناۋ تورەكەكانيان، لەو سەموونانەى ژنىكى ەرەب لەو ۋەرزى بىئىشىيەدا بەتايىت بۆ موساى بابەك و خەستەخانەكەى دروستدەكات. دكتور دەلىت، بەر لەوہى بەرەو باكور بەكونەوہ پى دەبىت كەمىك برىنەكانى جەلىلى باران پاكبكاتەوہ. سى سەربازەكەى دى دەپۇن لە ناۋ مالە سۆزانىيەكاندا پىاسەبەكن. جەلادەت، جەلىلى باران دەھىنيتتە ژوورىكى تايبەتەوہ. كورىكى گەنجى پوخۇشە، بە دوو چاۋى كال و خەندەيەكى كراۋەوہ. لەسەر شوپنى تىماركردنەكە پاليدەخات، ئەمە يەكەم نەخۇشە لە ژياندا كۆمەككىكات. جەلىل باران كە پىدەچىت تەنيا سالىك لە جەلادەت گەرەتر بىت، بە ھىمىنى لەسەر تەختەكە رادەكشىت و تەماشائى ئەو پانكە چكۆلانەيە دەكات كە جالجالۆكەى زستان نىوبالەكانى بە جۆرىكى ئەندازەيى تەنيوہ، دواى ئىستىك پامان بەئەدەبەوہ دەپرسىت: برام تۆ ناۋت چىيە؟ جەلادەت بە ئارامى سەپرىدەكات و دەلىت: ناۋم جەلادەتى كۆترە. جەلىلى باران ۋەك ئەوہى شۆكىكى ئەلەكترىكى لىبىدات رادەچەنيت، چاۋانى پردەبن لە ئاۋ، دەستىدەگرىت و پىدەلىت: ھاۋرىم بە راستى پىمبلى، تۆ ناۋت چىيە؟ جەلادەت سەرسام دەۋەستىت و دەلىت: ئازىزم، مەن يەك ناۋم ھەيە، ئەۋەتەى لە دايكبووم، پىمدەلىن، جەلادەتى كۆتر، يەئنى دەبىت ناۋم چى بىت؟ مرؤف لە ھەر چىيەكدا درۆبكات نابىت لە ناۋى خۇيدا درۆبكات، ناۋ شتىكى موقەدەسە. جەلىلى باران چاۋانى دەنوقىنيت و دەلىت: نابىت، نابىت، جەلادەتى كۆتر ئەفسانەيە، جەلادەتى كۆتر ناۋىكى ئەفسانەيە، تۆ لە مەن بېرسە، نابىت مرؤفىكى راستەقىنە ھەبىت ناۋى جەلادەتى كۆتر بىت.

جەلادەت نارەحەت و تورە دەستى دەگرىت و پىدەلىت: كى واى بە تۆ گوتتوۋە؟ كى گوتتوتى جەلادەتى كۆتر ئەفسانەيە؟

جەللىلى باران، چاۋ لىككەنەيت و دەلەيت: منى بەدبەخت دەلەيم، من دەلەيم... من دواى ماۋەيەكى دورودرىژ ھاتمە سەر ئەو باۋەرەي كە جەلادەتى كۆتر ئەفسانەيە، تىدەگەيت، حىكايەتەو ھىچى تر... تۇ ئەو نەيت، ناتوانەيت من بخەلەتەيت... ئاە، مۇسقىارىكى وا گەرە كە دەلەين موعجىزەي دروستكردو، چى دەكات لەم كوندە پيسەدا؟

جەلادەتى كۆتر دەلەيت: بەلام، من جەلادەتى كۆترم... حىكايەت نەيم، بەشەرىكى بەدبەختم و تەوا، بۇدەبەيت حىكايەت بم، بۇ دەبەيت ئەفسانەبم؟ جەللىلى باران دەيگوت: گوبىگرە، لەوانەيە تۇ يەككىكى تر بېت، عەفوومكە، دەشەيت ناۋەكانتان لە يەك بچن، ئەو ھەيان شەتكى ھەند گرنگ نەيە. دوو سالىشە ھىچ ئادەمىزادەك جەلادەت و ھاۋرىكانى نەبەنيو. من ھاۋرىپەكم پىيگوتم، جەلادەتى كۆتر ئەفسانەيەكى ناۋ مۇسقىارەكانە، درۋيەكە مۇسقىارەكانى شار خۇيان بۇ خۇيانىان دروستيانكردو.

جەلادەتى كۆتر دەيگوت: ھاۋرىم، بۇم باسبەكە... بۇم باسبەكە... چۇن باسى جەلادەتى كۆتر دەكەن... چۇن، خۇدايە، بۇ ھىچ كەس ھەيە باسى جەلادەتى كۆتر بكات؟

جەللىلى دەيگوت: منى داماو چۇن شتەكانت بۇ بگىرەمەو، مەيش جەلادەتى كۆترم نەبەستبو، ئەو بەدبەختەم نەدەناسى. ھەموو حىكايەتەكە لەو فلوتەو دەستى پىكرد كە من لە جەمىلى پەروشەو بۇم ماپەو. من ھاۋرىپەكى مۇسقىارم ھەبوو مرد. ناۋامانابوو «جەمىلى پەروشە»، ئەۋكات ئىمە پىنج كەس بوۋىن قۇنتەراتى بۇياخمان دەگرت، پۇژىك قۇنتەراتى بەرزەين بىناى شارمان گرت، دەبايە سەرتاپاى ئەو بىنايە بۇيەبەين، جەمىلى پەروشە لە ھەر چوارمان دەنگى خۇشتربو، لە ھەر چوارمان باشتر فلوتى دەزانى، لە ھەر چوارمان باشترىش بۇياخى دەكرد، پۇژىك كە ئاسن و تەختەو پەلو پىيانمان بۇ قاتە بەرزەكان دادەنا، كاتىك ھەر پىنجمان پىكەو گورانىمان دەگوت، كاتىك لە ئامادەكردن و بەستى

تخته‌کاندابووین، جه میلی پرورشه، بیتیه‌هانه فلووته‌ک‌ی ده‌ژهن، بیتیه‌هانه مه‌ست بووبوو، له‌و به‌رزاییه‌وه بیتیه‌وه‌ی تخته‌و پیتیه‌هانه کانمان قایم‌کردیت، راسته‌وخ‌ف له‌سەر ئه‌و راره‌وه باریکانه مه‌ستانه که‌وته فلووت ژهنین، به‌شیوه‌یه‌ک فلووتی ده‌ژهن منی داماو وامده‌زانی ده‌فریت، هه‌ستمده‌کرد قاچی له‌ تخته‌کان پچراوه‌و به‌رزبۆته‌وه، که به‌ربووه‌وه لام و ابوو بالی گرتوه... که‌وته‌خواره‌وه‌که‌ی له‌ نزمبوونه‌وه‌ی کۆتریک ده‌چوو له‌ کاتی فریندا، وه‌ک پریک چۆن له‌ به‌رزبه‌رزانی دونیاوه له‌ بالی سیم‌ریگ ده‌بیتیه‌وه‌و به‌ هیمنی و به‌ بازنه‌ی چه‌شناو چه‌شن دیته‌ خواری، ئاوها به‌ربووه‌وه، من گویم لئ نه‌بوو بدات به‌زه‌ویییه‌که‌دا، به‌لکو وه‌ک نیشته‌وه‌ی که‌لایه‌ک له‌سەر زه‌وی به‌و چه‌شنه‌ نیشته‌وه، که‌ گه‌یشته‌ینه‌ سه‌ری مرده‌بوو. بۆچی مرد، نازانم؟ منی داماو نازانم بۆ خه‌لک له‌ خویانه‌وه‌ ده‌مرن. که‌ جه‌میلی پرورشه‌ مرد، فلووته‌که‌ی بۆ منی ده‌ستخه‌رۆ به‌جه‌یه‌شت. پیش ئه‌وه‌ی بمریت وه‌سیتیکی وه‌های نویسیوو که‌ ده‌بیت من فلووته‌که‌ی ئه‌و به‌ ئیرس وه‌رگرم، ئه‌وه‌ ته‌نیا شتیک بوو له‌و به‌جه‌یما. هه‌ندیجار به‌ شه‌قامه‌کاندا ده‌رۆیشتم و فلووتم لینه‌دا، من هه‌میشه به‌یادی جه‌میلی پرورشه‌وه‌ موسیقام لینه‌دا، له‌ گۆرستان به‌ ناو گۆره‌کاندا ده‌رۆیشتم و موسیقام لینه‌دا، به‌ که‌چه‌کاندا ده‌رۆیشتم و فلووتم لینه‌دا، هه‌میشه هه‌ستمده‌کرد تارمایی جه‌میل له‌ که‌لمدایه‌.

جه‌لیلی باران هه‌ناسه‌یه‌کی درێژی هه‌لده‌کیشاو بینه‌نگ ده‌بوو. جه‌لاده‌ت سه‌راسیمه‌و چه‌په‌ساو، وه‌ک یه‌کیک دوا‌ی کاره‌ساتیک ئه‌ژنۆکانی شکایتن، به‌رابه‌ری داده‌نیشتم و تکای تیا‌ده‌کرد به‌رده‌وامبیت، نه‌یده‌زانی چی ده‌بیسیت، حیکایه‌تی دووباره‌ی خۆی، یاخود چیرۆکیکی دیکه‌؟.

جه‌لیلی باران، که‌میک قاچی ده‌جولاند و ده‌ستی به‌ قژه‌ کورت و چلکنه‌که‌یدا ده‌هینا و ده‌یکووت «شه‌ویک له‌ شه‌وان منی به‌ده‌خت به‌ که‌چه‌یه‌که‌دا ده‌رۆیشتم و فلووتم لینه‌دا، له‌ تاریکیدا رۆحه‌به‌ریکی غه‌مگین

ئىم نىكبوو، پىاوىكى كۇماو، پىرىك بوو پىدەچوو لە ھەشر جىمايىت، لە سوالكەرىك دەچوو ھاتىت منى بەدبەخت خىرى پىكەم، من پىمگوت «پىرى بەدبەخت تۇ ھاتووت داواى كۇمەك لە يەكىك بەكىت، لە خۇت بەدبەختتەرە... ھەزار جار لە خۇت داماترە». پىرەمىردەكە بە دەنگىكى ھەسرەتاوى پىمى گوت «من ھاتووم لىت پىرسىم، تۇ جەلادەتى كۇتر دەناسىت، سەرھەنگ قاسم دەناسىت، ئىسھاقى لىوزىرپىن دەناسىت؟». بە جۇرىك ناوھكانى دەخوئىدەو، ھەستەدەكرد ئەستىرەو مانگ لەسەرمانەو دەلەرىنەو، دەنگى لە دەنگى سوارچاكىكى پىر دەچوو، نەفەسى بە نەفەسى مىرزادەھىكى غەمگىنى دەكرد. من پىمگوت: «پىرەمىرد بە دەنگىدا لە ئاغازادەھىك دەچىت ھال و مالى دۇراندىت، ئەمانە كىن. من كەس ناناسم ئەو ناوانەھى ھەبىت». پىرەمىردەكە گوتى: «من مىرزادەنىم، ئاغازادەنىم، كورم، من دىوەرەھىكى دامام بە كوچەكاندا دەپۇم و شت دەفرۇشم، ماوھىك لەووبەر بەر لە تۇ دوو كورپى تر، بە كوچەكاندا دەپۇشتىن و فلووتيان لىدەدا... نەيان لىدەدا، زۇر خۇشيان لىدەدا. بە ھوكمى ئەوھى كوچەگەرم پۇژانە دەمىنىن. بەلام لە پىدا ونبوون، لە پىدا ھەك زەوى قووتيان بدات ھەوالىان نەما. پۇژ و ھەفتەو مانگ من چاوەروانمكردن، كەس خەبەرى لىيان نەبوو... دواتر بىستىم مۇسقىارىكى پىر بە ناوى ئىسھاقى لىوزىرپىن بردوونى لەو شاخانە دەرسىاندابات... خەلكى دەگىزەنەو دەلەين لەو شاخ و گوندانە موعجىزەيان دروستكردو، كورپىيان چاكردۇتەو، مردوويان زىندووكردۇتەو، بارانىيان باراندو، كانى وشكىان خستۇتەو ھەسر فەر، شتى زۇرىيان كردو، كە خەلك باسىدەكات، شتى زۇر... كورپى من، دلەت لە دىوەرەھىكى ھەك من نەپەنجىت كە ئاوەھا دەتووستىنم و شەوت لى ناخۇشەدەكەم... من نەبەكەھى جەلادەتى كۇترو سەرھەنگ قاسم ھەز لىبوو... گوتىم، رەنگە تۇ بىاناسىت، برات بن، كەسىكى ئەوان بىت».

جہلیلی باران، ئو سہربازہ زامدارہی لہ جیگای خویہوہ سہیری
 جہلادہتی دہکرد، دہیگوت: تو ئو نیت؟ وانیبہ، بارہپناکم تو ئو
 بیت؟ حیکایہتیک ہہیہ دلیت ئوان چوون بو ئاسمان... رویشتون، خودا
 ہلیکیشاون بو مہلہگوت، تالہوئ لہ بہ ہہشت، لہ بہر مہقامی باری
 تہعالادا موسیقا لیتدہن.

جہلادہتی کوتر ہیچی نہدہگوت، باران بہ غہمگینیہوہ ہناسہی
 ہلہدہکیشاو دہیگوت: لہ ماوہی ئو سالہدا بہرلہوہی بمکن بہسہرباز،
 لہ ہر شوینیک لہگہل موسیقارہکاندا بوویتم، باسی ئہفسانہی جہلادہتی
 کوترو سہرہنگ قاسمیان کردوہ... لہہر کوئ بوویتم.

جہلادہت دہیگوت: برام جہلیلی باران من ہیچ شتیکم لہ تو ناویت،
 ہیندہ نہبیت، لیت بپرسم: گہر پوژیک لہ پوژان گہراموہ بو باکوور، ئایا
 تو ئو موسیقارانہم پیدہناسیتیت؟ گہر گہراموہ بوئہوئ دہمبہیتہ لای
 ئو موسیقارانہ؟

جہلیلی باران زہردہخہنہیہکی دہگرت و دووبارہ تہماشای پانکہ
 چکولانہکھی سہقفہکھی دہکردوہو دہیگوت: چہندین جاری تر ئو
 دیوہرہ پیرہم بینیبہوہ. ہہموو جاریک بانگیدہکردم و دہیگوت: کورم،
 پیمبلن، ہیچ ہہوالی تازہت لہسہر جہلادہتی کوتر و ہاوریکانی نیہ؟ ئاہ،
 برینہکانم زور ئازارمدہدہن، ناشزانم بو لہ ہہموو شوینیک ئہم چیروکہ
 دہگترمہوہ، برام لہوانیہ لہ بہر ئوہ بیت، حیکایہتیکی تر نازانم، شتیکی
 گرنگ و بہ نرخ لہ ژیانمدا پرونادات، ہا، دہبیت لہ ژیانی داماوکی وک
 مندا چی پروبدات؟ برام گہر ناوی راستہقینہی خوتم پی بلیت، بہ
 ہہموو موسیقارہکانی شارت دہناسیتم، من ہہموویان دہناسم... بہلام مال
 خراپ ئہم گوندہ خوئشہ بو جیدہہیلیت؟ برام مہیرہوہ بو باکوور، خودا
 دہزانتیت چ کارہساتیکی تر بہریگاویہ؟ ئیرہ لہ ہر جیگایہکی تر بو تو
 باشترہ.

جەلادەت سەرى دەخستە ناو دەستىيەو ەو لە جىگاي خۇي گىر مۇلە دەبوو، چاوانى پىر دەبوون لە فرمىسك و دەيگوت: رىم لە تەپوتۇزە، رىم لەم زمانەيە، خۇت دەزانى ە رەبى زمانى جەلادەكانە، ھا خۇت دەزانىت كە كەس ناتوانىت شەو رۇژ ئەم زمانە قسەبكات كە پىاو كۇزەكان قسەي پىدەكەن. رىم لە بىدەنگى بەر بەيانى ئەم شارەيە، رىم لە تارمايىبە كانىتى، رىم لە سەربازو سۇزانيبەكانە... رىم لە ھەموو شتىكە، رىم لە خۇمە. جەللى باران دەيگوت: مەن شتىك لە تۇ گەورەترم، شتىك لە تۇ گەورەترم، گەر گەيشتمەو ە باكوور و تۇش گەيشتەو ە، دەتوانم كۇمەكت بەكم. مەترسە، لە بازارى ئاسنگەران لە ھەر كەسىك بېرسىت جەللى باران، كورپى موحسىنى لولەساز دەتبات بۇلای باوكم. جەلادەت ەك گياندارىكى تەنياو بىرىندار دەينالاند: ھاوپىم مەن كەس ناناسم، كەس ناناسم، ھاوپى و كەسم نىيە، گەر رۇژىك بىمەو ە نازانم دەبىت لە كوئى بخەوم... لە كوئى بۇيم، چ كارىك بەكم؟ نازانم. جەللى باران بە بەزەيىو ە سەيرىدەكرد و پىدەكەنى: ئاوا قسەبەكە، باشترە لەو ەي درۇ بەكىت و بلىيت مەن جەلادەتى كۇترم. جەلادەتى كۇتر مۇسقىقارىكى بەناوبانگە، لە ھەموو شوئىنىك حورمەتى خۇي ھەيە، خەلكانى زۇروزەبەندە دەست دەگرن بە سنگيانەو ە بۇي. ھا تۇش لە ناو ئەم قەحبەخانە گەورەيەدا خۇر: ەكەيت بە جەلادەتى كۇتر... مەرۇف درۇ نەكات باشترە.

جەلادەت بىئەو ەي ھىچ بلىت لە ژوورەكە دەپۇيشتە دەرەو ە و ەك ھىزىكى نەينى راکىشىبكات پوويدەكردە نىوكوچەكان. ساتىكى سەيربوو، لە ھەر چوارلاو ە دەنگى تەقىنەو ە دەھات، لە ھەموو لايەكەو ە خەلكانى ئاوارەو ە ھەلھاتوو لە ھەموو شارەكانى باشوورەو ە دەھاتنە ژوورى بۇ ئەم شارە چكولەيە، ەكو ئەو ەي ئىرە دواھەمىن پەناگاي ئەو سەر زەمىنە بىت. جەلادەت سەدەھا ژن و مندالى سەرگەردانى دەبىنى ەك شىت دەپۇزانە ناو

جه لادته سهری دهخسته ناو دهستییه وهو له جیگای خوی گرمۆله ده‌بوو، چاوانی پرده‌بوون له فرمیسک و دهیگوت: رقم له ته پوتۆزه، رقم له‌م زمانیه، خۆت ده‌زانی عهره‌بی زمانی جه لاده‌کانه، ها خۆت ده‌زانیته کهس ناتوانیته شهو رۆژ ئه‌م زمانه قسه‌بکات که پیاوکۆزه‌کان قسه‌ی پنده‌کن. رقم له بیده‌نگی به‌به‌یانی ئه‌م شاره‌یه، رقم له تارماییه‌کانیته، رقم له سه‌ریازو سۆزانییه‌کانه... رقم له هه‌موو شتیکه، رقم له خۆمه. جه‌لیلی باران ده‌یگوت: من شتی که له تو گه‌وره‌ترم، شتی که له تو گه‌وره‌ترم، گه‌ر گه‌یشتمه‌وه باکوور و تۆش گه‌یشتیته‌وه، ده‌توانم کومه‌کت بکه‌م. مه‌ترسه، له بازاری ئاسنگه‌ران له هه‌ر که‌سێک بپرسیته جه‌لیلی باران، کوپی موحسینی لوله‌ساز ده‌تبات بۆلای باوکم.

جه لادته وه‌ک گیانداریکی ته‌نیاو بریندار ده‌ینالاند: هاوپیتم من کهس نانا‌سم، کهس نانا‌سم، هاوپی و که‌سم نییه، گه‌ر رۆژی که بیتمه‌وه نازانم ده‌یت له کوپی بخه‌وم... له کوپی بژیم، چ کارێک بکه‌م؟ نازانم.

جه‌لیلی باران به‌ به‌زه‌یییه‌وه سه‌یریده‌کرد و پنده‌که‌نی: ئاوها قسه‌بکه، باشتره له‌وه‌ی درۆ بکه‌یت و بلێته من جه لاده‌تی کوترم. جه لاده‌تی کوتر موسیقاریکی به‌ناوبانگه، له هه‌موو شوینی که حورمه‌تی خوی هه‌یه، خه‌لکانی زۆرۆزه‌بنده ده‌ست ده‌گرن به سنگیانه‌وه بۆی. ها تۆش له ناو ئه‌م قه‌به‌خانه گه‌وره‌یه‌دا خۆت هه‌کته به جه لاده‌تی کوتر... مرۆف درۆ نه‌کات باشتره.

جه لادته بیته‌وه‌ی هه‌یج بلێته له ژووره‌که ده‌رۆیشه‌ته ده‌ره‌وه و وه‌ک هه‌یزیکی نه‌یتی پراکتیسیکات پوویده‌کرده نیوکۆچه‌کان، ساتیکی سه‌یربوو، له هه‌ر چوارلاوه ده‌نگی ته‌قینه‌وه ده‌هات، له هه‌موو لایه‌که‌وه خه‌لکانی ئاواره و هه‌له‌اتوو له هه‌موو شاره‌کانی باشووره‌وه ده‌هاتنه ژووری بۆ ئه‌م شاره چکۆله‌یه، وه‌کو ئه‌وه‌ی ئیره دواه‌مین په‌ناگای ئه‌و سه‌ر زه‌مینه بیت. جه لادته سه‌ده‌ها ژن و مندالی سه‌رگه‌ردانی ده‌بینی وه‌ک شیت ده‌پزانه ناو

کوچه کانه وه، دهيه ها چه کدارى ده بىنى له پوخسارياندا ترس و شکست هه بوو، هه موو ده يانگووت: هيزه کانى گاردى کومارى له هه موو قوله کانه وه به خيراى و بن به رگريه کى گه وره به ره و پيش ده چن. له چهنده ها لاوه چه کداره کان برينداره کانى خويان له دهسته به ردا ده هيتايه ئه و شاره و بو دکتور ده گه ران، هه نديک له برينداره کان به کولى ها ورپيکانيانه وه بوون، هه نديکيان له به تانيدا هه لگيرابوون و خوينه که يان له به تانيه کانه وه ده تکايه سه زه وى. ناله ي برينداره کان تیکه له به هاوارى ئه و ژنانه بوو بوو که دوينى شه و ميتردو براو کوپه کانيان له شه ردا دؤراندبوو. هه نديک له چه کداره کان به زور ده رگاي ماله کانيان ده شکاندو به دواى نان و ئاودا ده چوونه ژوورى. جه لادهت وه ک شاهيدىکى شيت ته ماشايده کردو هيچى نه ده کرد، به کوچه کاندا ده گه ران و سه يرى ئه و ژنانه ي ده کرد که به خويان و عبا ره شه کانيانه وه شاربان پرده کرد له گريان و فيغانىکى گه وره. له هه ندى جىگادا چه کداره کان له گه ل سؤزانيه کاندا ده بووه شه ريان، هه نديک له سؤزانيه کان به ترسه وه ده يانقيژاندا و ده يانگووت: برؤنه ده رى، به هؤى ئيه وه هه موو ئه م شاره خاپوورده کهن... جه لادهت چه کداره کانى ده بىنى قورئان ده خوئين و ته قه له که چه کان ده کهن، قزيان ده گرن و به شه قامه کاندا رايانده کيشن. ده بىنى له دوا ساته کانى ژياناندا هه موو غه ريزه وه حشيه کانيان ده هيننه ده ره وه... کچ سه رده بپن، به له قه ده رگاگان ده شکينن، تووشى هيسترىا ده بن، هاوارده کهن، ده گرین... ئه و چاو ده نوقينيت و ده بىنيت تانکه کان له هه ر چوارلاوه به ره و ئه و شاره دين، به هه موو شه قام و کوچه تۇزواوى و زه رده کاندا ده گه ريتيه وه بو پرته قالى سه پى، بو ژووره که ي خوى، بو لاي يادگار ه کانى خوى. له وى ده يه ها چه کداره کانى راپه رين ده بىنيت چاوه رپى ئه وه ن له کوچه کانى ئه م شاره دا شه رى مان و نه مانى خويان بکه ن. پرته قالى سه پيان کردوه به بنکه ي سه ره کى خويان. ده يه ويت به ناوياندا دزه بکاته ژوورى، پييانده ليت من

مۆسیقارم و ئیتره مالی منه، دهیهوئیت تییانبگه ینیت که که لوپه لهکانی لهوین. بهپال دهیکه نه دهری، تفهنگهکانی له روودا بهرزدهکه نهوه، پالی پیوهدهنین، هه ره شهی لیده کهن و دووریده خه نهوه. گرمهی تهقینه وهکان تا دیت زیاتر نزیک دهبیتهوه، تا دیتیش کوچه و کۆلانهکانی شار پتر پردهبن به ژن و مندال و پیاوانی ماندوو و بریندار، که له گهل مراوی و ماسییه خه یالییهکانی ناو سهری جه لاده تدا به جۆریک تیکه لدهبن ناتوانیت له یهکیان جیابکاتهوه. ههوا پره له بوونه وهری بریندار، له بالندهی خورافی که له سهردهمه دوورهکانه وه رایانکردوه، مراوی که به پۆلی گه وره به ناو شاردا دهفرن، کوکوختی که له دهوری بریندارهکان نیشتوونه تهوه، قولنگی پیر که به ناو دوکه لهکاندا دهفرن و دهگه پینه وه. له گه رانه وهیدا بۆ لای دکتۆر بابکه، هه ندیک له مۆسیقارهکان دهبینیت، له بهر ده رگاگان وه ستاون و مۆسیقا لیده دهن، مۆسیقایهک غه ربیه بهو رۆژه، نامۆیه به دیمه نی بالندهکان، نامۆیه به ترس و ته نهایی و ناؤمیدی ئه و ساته. مۆسیقایهکی پووچه... مۆسیقای بیهودیهیه. جه لادهت بیردهکاتهوه، که مۆسیقا ده توانیت پووچ بیت، راکردن بیت له هه موو مانایهک، ده توانیت ته عبیر بیت له بیهودیهی ئینسان. گوینچه کهکانی خۆی ده گریت و ده لیت «هاوار، مۆسیقا هیچ نییه جگه له چاوه پوانیهکی دووردریژی کاره سات... مرؤف مۆسیقا لیده دات چونکه له نیتوان چاوه پوانی کاره سات و کاره ساتدا هیچی دی نییه بیکات». ئه و پرسیاره ئه به دبییه هه میشه له دلیدا بوو، ئه و پرسیاره ی له یه کهم رۆژانی فیربوونی مۆسیقاوه له خۆی پرسیبوو: په یوهندی نیتوان، مۆسیقاو کاره سات چیه؟. له و رۆژهدا مۆسیقا له دیدی ئه ودا هیچ نه بوو جگه له بیهودیهی، ئه ویش هیچ نه بوو جگه له مه خلوقیکی بیسوود، مۆسیقاریک که ناتوانیت هیچ بکات، نازانیت هیچ بکات. ئیستا جگه له کاره ساتیک که له هه وادا مه له یده کرد، شتیکی دی نه بوو مانای هه بیت، له و شاری سه راب و خه یال و ته پوتۆزه دا کاره سات ته نیا شتیکی بوو مانای ده به خشی، وهک ئه وه بوو

مؤسيقاره‌كان ريزبووبيتن تا بينوده‌يي بنووسنه‌وه... سه‌يريده‌کردن له به‌رده‌رکي ماله‌کاني خويان مؤسيقايان لينده‌دا، به‌چاوه‌غه‌مگينه‌کانيانه‌وه به‌دوکه‌لي ئه‌و ساته‌دا ده‌رؤيشتن و هيچيان نه‌بوو بيلين. جه‌لاده‌ت بيريده‌کرده‌وه، له‌هموو ساته‌ گرنکه‌کاني ميژوودا مؤسيقاره‌کان مه‌خلوقاتي بيسوودن. نه‌يده‌زاني ئاخو ئه‌وه مردنه‌ که‌ گوئ ناگريت، ياخود مؤسيقايه نايه‌ويت له‌گه‌ل مردندا ديالوگي هه‌بيته؟ ئه‌وه مردنه‌ که‌ وه‌ک ره‌شه‌بايه‌کي که‌وچ ديت و ناوه‌ستيت تا مروّف به‌عقل، به‌ئاوان، به‌مؤسيقا قسه‌ي له‌گه‌ل‌دابکات، ياخود مؤسيقايه بيناکانه‌ شان هه‌لته‌ته‌کينيت و به‌ره‌و ئه‌به‌ديته‌ ده‌روات و ئيستاي به‌لاوه‌ گرنگ نيه‌؟. ئه‌وه چ نه‌ئينيه‌که‌ مؤسيقاره‌کان ده‌گوريت بو بوونه‌وه‌ري بيسوود؟. جه‌لاده‌ت به‌ ناو قوربانويه‌کاندا ده‌گه‌راو ده‌يويست شتيک بکات، به‌لام چي؟ چون ده‌توانيت بچيته ئه‌م گه‌مه‌يه‌وه بيئه‌وه‌ي بيته به‌ مه‌خلوقيني تر؟ بو مؤسيقا ده‌بيته تهنيا له‌ پيش کاره‌سات يان دواي کاره‌سات قسه‌بکات؟ بو له‌ساتي کاره‌ساتدا مؤسيقا قسه‌يه‌کي نيه‌ بيکات؟. جه‌لاده‌ت له‌ ناوه‌راستي شته‌کاندا ده‌وه‌ستاو به‌ده‌وري خويدا ده‌سورايه‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌بوو ئه‌و هيشتا کاتي قسه‌کردني نه‌هاتبيت، هيشتا ئه‌و ساته‌ نه‌هاتبيته پيشي ئه‌و بيته سه‌ر شانو. ده‌وه‌ستاو ده‌يگوت، به‌لام چي ئه‌گه‌ر ئه‌مرو من مردم، ئه‌گه‌ر کوژرام؟. بيئه‌وه‌ي وه‌لامي هه‌بيته، وه‌ک شيت به‌ کوچه‌کاندا ده‌گه‌رايه‌وه بؤلاي موساي بابه‌ک، له‌ کوچه‌کاندا سي هاورپکه‌ي جه‌ليلي باراني ده‌بييني ده‌ستيانه‌کردو ته‌ ملي يه‌ک و له‌ ناو ده‌نگي ته‌قينه‌وه‌کان و ترسي ئه‌و چيشته‌نگاوه‌دا گوراني ماملئ ده‌لين. له‌ به‌رده‌رکي خه‌سته‌خانه‌که‌ي دکتور بابه‌ک ده‌يان برينداری ده‌بييني له‌ کولانه‌که‌دا ريزبووبوون، به‌ ناو چه‌کدارو برينداره‌کاندا ده‌چوه‌ ژوورئ، سه‌رتاپاي حه‌وش و هه‌يوانه‌که‌ش خه‌لکي زامداربوون، به‌ ناو ژووره‌کاندا ده‌گه‌راو ده‌بييني هه‌موو قه‌ره‌ويله‌کان پرڻ له‌ بيمار، نيوان قه‌ره‌ويله‌کانيش پرڻ له‌ که‌سانیک که‌ ده‌نالين، وه‌ک ئه‌وه‌بوو

دکتور بابەک هەموو ئەو قەرەوێلانەیی بۆ پۆژێکی وەها دانابیت، بەلام ئیستا دەیبینی کارەساتەکه لەو گەرەترە بتوانیت هیچ بکات. وەک شیت بە خۆی و پێشە سپیه‌که‌یه‌وه له نێوان قەرەوێله‌کاندا هاتوچۆزیده‌کرد، برینه‌کانی دەبەست، باوه‌شی به زامداره‌کاندا ده‌کرد، منداله‌کانی ماچده‌کرد، مردوو‌ه‌کانی به کۆمه‌کی هاوڕێ و که‌سوکاریان هه‌لده‌گرت، کاتیکی نه‌بوو ته‌ماشای جه‌لادەت بکات. ئەو وەک شیت به‌دوایه‌وه بوو، ته‌ماشایده‌کرد، ئیلهامی لێوه‌ده‌گرت. جه‌لادەت له کاتیکدا له گه‌رمه‌ی سه‌یرکردنی دکتور موسای بابەکدا بوو، له ناکاو پۆل پۆل فریشته‌کانی دالیای ده‌بینی له هه‌وادا ده‌گرین، دیمه‌نی غه‌مگینی فریشته‌کان ده‌یفراند بۆ لای دایا که به‌سه‌ریکی تر سه‌رقالی بیماره‌کان بوو، که‌مه خواردنی ده‌دانی، ئاویده‌کرد به‌ده‌میانه‌وه، برینه‌کانی ده‌پێچان، حه‌بی ئازاری ده‌دانی، ده‌ستی ده‌خسته سه‌ر ناوچاوانیان و باوه‌شیتیده‌کردن. جه‌لادەت ده‌یویست بچیته لای جه‌لیلی باران، به‌لام که‌سی نه‌ده‌بینی، قەرەوێله‌که‌ی یه‌کیکی دی له‌سه‌ربوو. هه‌موو ژوو‌ره‌کان ده‌گه‌راو جه‌لیلی بارانی نه‌ده‌بینی، له هه‌موو چیگایه‌کیش وەک شیت به‌ر ئەو فریشته چکۆلانه‌ی دایا سیراچه‌دین ده‌که‌وت، که هه‌وایان پێکردبوو له فرمیسکی زیوین. دایا له گه‌رمه‌ی سه‌رقالیدا جه‌لادەتی ده‌بینی و ده‌یگوت، جه‌لادەت یارمه‌تیم بده، به‌لام ئەو نه‌یده‌زانی چی بکات، وا هه‌ستیده‌کرد ئەو ده‌بیت به‌ته‌نیا ته‌ماشابکات و هیچی دی... ته‌ماشابکات و هیچی دی. ده‌سته‌وه‌ستان له ناو کاره‌ساتدا ده‌وه‌ستاو سه‌یریده‌کرد. هه‌موو ئەو نیوه‌رۆ سه‌یره‌ی له سه‌یرکردندا ده‌برده‌سه‌ر، هه‌زیده‌کرد دالیاو دکتور بابەک هه‌موو شتیک جیهیلن و وەک جارێ له هه‌یوانه‌که‌دا دانیشن و باسی پۆژگاره زیرینه‌کانی جارێ بکه‌ن، هه‌زیده‌کرد دکتور بابەک جارێکی دی باسی ئۆپرای «هۆله‌ندی بال‌داری» بۆ بکات، ئەو دیمه‌نه‌ی بۆ دووباره‌بکاته‌وه که سینتا و که‌شتیه‌وانه هۆله‌ندییه‌که پیکه‌وه ده‌چن بۆ ناسمان. ده‌یویست چاو بنوقینیت و چیتر ئەو فریشته چکۆله‌و غه‌مگینه‌

نەبێتت لە هەوادا، ئەو ماسییە خورافیانە نەبێتت کە لە زەرەیا دوورەکانەو
 رایانکردبوو، ئەو مراوییانە نەبێتت کە بە هەزارەها بە ناو شاردا دەفرین.
 جاریکی تر دەچوو دەری و لە کوچەکاندا بەدوای جەلیلی باران و
 هاوڕیکانیدا دەگەڕا، بەلام کەسی نەدەبینی. دەنگی تەقینەوکان زۆر
 نزیکەبوونەو، تا دەهات خەلک و چەکرداری زیاتر دەهاتنە شارەو.
 جەلادەت چاویدەکردەو دەیبینی لە هەر چوارلاو تانک و زرنپۆشەکان
 بەرەو ئەوئ دێن. پالیدەدا بە دیواریکەو هەستیدەکرد ئەو شارە
 دەجولیت، ئەو شارە دەروات، وەک کەشتییەک لە بەحرێکی گەورە لەمدا
 بجولیت بە تەوای سەر نشینەکانییەو بەرەو نادیار دەچیتە پیشی... وەک
 چۆن گیاندارێکی بریندار دەیهویت لە ئابلۆقەیهک دەرچیت، ئەو شارە وەک
 نەهەنگیکی بریندار لەسەرەخۆ پێچیدەکردەو بە ناو شەپۆلەکاندا
 دەڕۆشت. جەلادەت چاویدەکردەو گویی لە دەنگی یەکەمین موشەکی
 گەورەدەبوو دەیدا بە ناو شاردا، لە ماوەی چەند دەقیقەیهکدا دەیهەا
 موشەکی گەورە گەورە دەیاندا بە شاردا، خەلکانی بێتەناو پەڕیشان بە دەم
 هاوارو دۆعاکردنەو بە کوچەکاندا رایاندهکرد، بەلام هیچ جینگایەکی ئەمین
 لەو شارەدا نەبوو، موشەکان دەیهەا کوژراویان بە جیدەهیشت، خەلکان
 بە شەپۆل لە شوێنی تەقینەوکان دووردهکەوتنەو، لەو ساتی ترس و
 سامەدا جەلادەت تەنیا کەسیک بوو بەرەو ئەو شوێنانە دەڕۆی و دەیویست
 لە نزیکەو بۆنی باروت بکات، بۆنی خوینی کوژراوەکان بکات و لە
 یادهوهری خۆیدا بینوسیت. لە شوێنی موشەکاندا مندالی پارچەپارچەو
 لاشەئەلاھەلای دەبینی، سەری براو و دەستی قرتاو و قاچی بیتساحیب،
 لە ناو دوکەل و هالاوی مردندا دەڕۆشت و هەستیدەکرد وەزیفەئەو
 ئەو یە کارەساتەکان ببینیت، وەزیفەئەو یە تەماشای کوژراوەکان بکات
 و هەوای مردن هەلمژیت.

لەگەل تاریکبوونی دنیادا ژمارەئەو موشەکان بە جۆریکی ترسناک

زیادیکرد، لہ ہموو لایہ کہ وہ ناگر ہلدہستا، ہموو شاری تہ پوتوزہ زہردہکان دەسووتا. وہک کہشتییەک بە دەیہا کہشتی تر ئابلوقەدرایت، ئەو شارە دەبویست لہ گەمارق دەربازیت، دەیہویست خۆی لہ زہوی راپسکینیت، مەویدا نزیک و دوورەکانی زەمان بېریت، دەست بە ئاسمانەوہ بگریت و بە تەواوی سەرنشینەکانییەوہ بەرەو کہشکەشانی فەلەک سەرکەویت. بەلام هیچ هیزیک نەبوو ئەمجارە رزگاربیگات. بۆنی ئاگرو دوکەل دونیای تەنیبوو، سەر شەقام و مالەکان پربووبوون لہ لاشە. جەلادەت دەگەرایەوہ بۆ مالی دکتور، لەویش دەیہا مروقی سووتاو و پارچە پارچە ی لہ پیش دەروازەکەدا دەبینی، موشەکیک لہ ناو بریندارەکاندا تەقیبووہو دەیہا کہسی پارچە پارچە کردبوو. جەلادەت بەناو بۆنی باروت و دوکەلدا رایدەکردە ژووری، دالیای دەبینی بە جەلە خویناوییەکانییەوہ لہ ناو دوکەل و ئاگردا برینداریک ہلدەستینیتەوہ. موسای بابەکی دەبینی خەلکانیک دەباتە ژووری و ھاواردەکات «بەرەو ژیر زەمینەکە، بەرەو ژیر زەمینەکە». خودایە چۆن بەرەو ژیر زەمینەکە؟ ئەی تابلوقان؟ موسای بابەکی دەگرت و ھاواریدەکرد: نا دکتور، تۆ چیدەکەیت، ہموو رەنجی خۆت دەدەیت بەبا، ماندووبوونی چەند سالت دەفەوتیت... ھاوار تۆ چی دەکەیت؟ دکتور بیئەوہی وەلامییداتەوہ، پالیکى هیمنی پتوہدەناو پەیتا پەیتا خەلکانی دەکردە ئەو ژیر زەمینە نەینییەوہ کہ ژیانى خۆی لہ دروستکردیندا بە ھەدەردابوو.

جەلادەت لہ ساتی یەکەمەوہ دەیزانی ئەو ژیرزەمینە فاقەیەکی گەورەیە، تۆرپیک کہ ہموو ماسیپەکان بەرەو رپوی مەلەدەکن. جەلادەت لہ ناو ئاسەوارو دوکەلی تەقینەوہکەدا دەستی دالیای دەگرت و دەیکوت: دالیای، مەرۆ، تۆ شیت بوویت، ہمووان لہو ژیر زەمینەدا دەمرن... ئتوہ چی دەکەن؟ مەرۆ، وەرە لەگەلمدا، تۆ ناینت بچیتە ژووری، تۆ نا.

دالیای وەک فریشتەیک زەردەخەنەیک دەگرت و وەک لہ سەر زەمینیکى

تره وه قسه بکات، وهک له قوولایی مهرگه وه قسه بکات، به هیمنیهک که له هیمنی مه مخلوقیک ده چوو مه له کووت ببینیت ده یگوت: جه لاده تی ئازیز، تو ده لیت چی؟ ئه وانه پیوستیان به منه، ئه مرۆ ئه وانه پیوستیان به منه. ئازیزم، وهره دلی من چه زده کهم باوه شت پیابکه م، تو ئاگات له خۆت بیت، تو مهیره ژیره وه، به لام من ده بیت سه ره رشتیانکه م... پیوستیان به منه... ته نیا ئه مرۆ پیوستیان به منه، ته نیا ئه مرۆ.

جه لاده ت ژن و منداله کانی ده بیینی به کومهل ده چنه ژیر زه مینه که وه. دکتوری ده بیینی کومه کی هه ندئ که س ده کات برینداره کان بگوینه وه، دالیای ده بیینی دهستی پیره میردیک ده گریت، به پلکانه کاندادا ده به زیت. ترسیکی کوتوپر دووری ده خسته وه، دهنگی ته قینه وه یه کی نزیک جاریکی تره موو خسته خانه که ی ده لهرانده وه. جه لاده ت پایده کرده ده ری، شه و داده هات و کوچه کان خالی بوون له هه ر رۆح له به ریک، وهک شیت پایده کردو موشه کی گه وره گه وره له چوارده وری ده ته قینه وه. ته وای شار وهک که لاوه و خه راباتیک گه وره ی لئ هاتبوو... جه لاده ت پایده کرد و دهنگی ته قینه وه کان زیاتر و زیاتر ده بوون، پایده کردو له هه ر چوارلاوه ئاگر ده باری، له یه کیک له کوچه کاندادا ده وه ستاو یه که مین زریپۆشی ده بیینی، سه ربازیک له سه ر زریپۆشه که وه ستابوو و دوو سه ری برای به دهسته وه بوو، دوو سه ری برای که تنۆک تنۆک خوینیان لئ ده چۆرا، جه لاده ت له ناو زولمه تدا سه ره کانی ده بیینی، سه ری فه می به سه ری و ئوم فه زل بوون. سه ری مؤسیقاریک به ده بخت و ژنیک که ئه مشه و نه یوانی بوو ته پوتۆزی دونیا سه ریت. هاوار... هاوار... هاوار. به ره و ئه سه ری شار پایده کرد و دهنگیک له دوایه وه بانگیده کرد، پایده کردو دهنگیک پر به هه موو کوچه و کولانه کان بانگیده کرد «جه لاده تی کوتر تو له کویت؟» دلنیا بوو ئه و دهنگه دهنگی دالیایه، به لام پیده چوو له دونیا یه کی تره وه بیت،

له ئاسمانه‌وه دابه‌زیت، له شویننکی نادیارای ناو وجوده‌وه بانگی لینیكات. به‌دوای ئه‌و دهنگه‌دا ده‌گه‌رایه‌وه‌و هیچی نه‌ده‌بینی، پر به‌شه‌و هاواریده‌کرد «دالیا... من لیره‌م، لیره‌م...» به‌لام گرمه‌ی موشه‌ک و ترس و ماندویتی نه‌یاند‌ه‌ه‌یشت هاواره‌کانی ب‌روات، گه‌روی‌ان به‌ده‌ردیکی سامناک ب‌ردبوو. ده‌وه‌ستا نه‌یده‌زانی ئه‌و هاوارانه‌ته‌نیا زرينگه‌ی وه‌همیکه‌له‌ وه‌همه‌کانی ناو سه‌ری خۆی یاخود ده‌نگی مروڤینکی راسته‌قینه‌یه. دیسانه‌وه‌ پر به‌شه‌و هاواریده‌کرد، به‌لام هاواره‌کانی به‌جۆریک تیکه‌ل ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌کان ده‌بوون، خۆشی ده‌نگی خۆی نه‌ده‌بیست.

له‌یه‌کینک له‌کوچه‌کاندا بۆن پرته‌قالینکی تازه‌ده‌چوو به‌سه‌ریدا. ده‌وه‌ستاو له‌زولمه‌تا سامیری بابلی ده‌بینی به‌خۆی و دوو ئه‌سپی سپییه‌وه‌ به‌ره‌و پرووی دیت... دوو ئه‌سپ وه‌ک که‌فی ده‌ریا... وه‌ک چوری شیر... وه‌ک به‌فری دور. دوو ئه‌سپ له‌ئه‌سپی سه‌ر زه‌مین نه‌ده‌چوون، به‌لکو له‌ئه‌سپی ناو چیرۆکه‌ئه‌فسانه‌یه‌ کونه‌کان ده‌چوون. سامیر بیئه‌وه‌ی هیچ بلیت، به‌ده‌نگی پیاویکی شکست ده‌یگوت: جه‌لاده‌تی کۆتر سواریه‌... سواریه‌له‌گه‌لمدا و با له‌م شاره‌ده‌رچین. جه‌لاده‌ت ئاو‌پیده‌دایه‌وه‌و به‌رده‌وام یه‌کینک له‌تاریکیدا بانگیده‌کرد. ده‌نگی دالیا بوو، که‌ وه‌ک با بیهینیت نزیک ده‌بووه‌وه، ده‌وه‌ستا و ته‌ماشای زولمه‌تی ده‌کرد، دالیا به‌خۆی و فریشته‌غه‌مگینه‌کانیه‌وه‌له‌تاریکیدا ده‌رده‌که‌وت، ده‌هاته‌پیشی و شتیکی پێچراوه‌ی پێبوو، له‌هه‌ر کاتیکي تر جوانتربوو، له‌و شه‌وه‌ش جوانتربوو که‌یه‌که‌مجار به‌جلی سه‌ماوه‌هات تا زامه‌کانی بیماربكات، ئه‌و شه‌وه‌ی پێیگوت من ناوم «تریفه‌ی زستانه‌». «ئاه‌ دالیا بۆ برینه‌کانی منت تیمارکرد، بۆ لینه‌گه‌رایت بمرم، بۆ له‌بری گولله‌یه‌ک هه‌زار برینی ترت کرده‌رۆحم». ساتینکی سه‌یریوو، جه‌لاد و قوربانی و فریشته‌یه‌ک له‌ناو کۆلانیکی تاریکدا، له‌ناو ناله‌ی موشه‌ک و زرمه‌ی ته‌قینه‌وه‌ی سامناکدا به‌یه‌کدی ده‌گه‌یشتنه‌وه، باوه‌شیان به‌یه‌کدا ده‌کرد، هه‌ر سینکیان یه‌کتریان

ماچده کرد، هر سيکيان دهگريان، هر سيکيان له ناو ته پوتوزی تهقینه و ناگرو دوکه لدا دهوستان. داليا ناو ئه و هموو تهقینه وه و ترسه ی بریبوو تا ئه مانه تیکی گه وره بق جه لادته بهینیت، وهک ئه وه بوو هه مووان کوتایى ئه م حیکایه ته بزائن، داليا ماچیده کردو به و دهنگه مه له کوتیسه ی خوی پیئده گووت: جه لادته، ئه مه دوا هه مین پاسپارده ی من و دکتور موسایه بق تو، تو ده بیت ئه م فایل وه ئه م تابلویه رزگار بکه یت، ده بیت له م شاره ده رچیت و ئه م شتانه رزگار بکه یت؟ جه لادته ته ماشایده کرد، فایل مردنی باسم جه زائیری و تابلوی «شاری موسیقاره سپیبه کان» بوو. به دهنگیکی پر فرمیسه که وه دهیچاند به گویتدا: داليا سیراجه دین، خانمی ناو خه ونه کانم، له که لدا وه ره، تو له که لدا نه بیت ده مرم. داليا ده یگووت: گولی من، من و تو لیره دا ده بیت له یه کدی جیا بیینه وه، هه موو چیرۆکیک کوتاییه کی هه یه، حیکایه تی من و توش پیئده چیت له م شاره داو لیره دا کوتاییت. له م شه وه تاریکه دا، هه زنده کرد له شوینیکی دیکه دا کوتایى بیت، له شاریکی تر دا، به لام گولی من سه ری نه گرت، ئه گه ر نه مر دم، ده تدوزمه وه، سال و رۆژ و جیگا کرنگ نییه، گه ر نه مر دم دوا جار له شوینیکی ئه م دونیایه دا یه ک ده بیینه وه... جه لادته گولی من، ده بیت به جیت بهیلم... پیوستیان پیمه، من له که ل ئه و ژن و مندالانه دا ده مینمه وه... تو ده بیت برۆیت... له وانیه له سه ر زه وییه کی تر و له زه مانیکی تر دا من و تو یه کدی بیینه وه، ئیستا تو ده بیت برۆیت... برۆیت و غه م نه خۆیت.

داليا جه لادته ی ماچده کردو ده یگووت: گه ر ئاوه ها خه فه تبار بیت، زور مه راقم ده ده یتى، من پیوستیم به ئومیده، ده بیت هیزى ئه وه م هه بیت یارمه تیان بده م، دوعام بق بکه هیزى ئه وه م تیا بیت یارمه تیان بده م. جه لادته ده یویست باوه شی پیابکات و نه هیلیت بروات، به لام داليا ده ستیده گرت و ده یگووت: جه لادته ده بیت به ته نیا به رده وام بیت، بمبوره، من جگه له وه ی خه م و ده ردم بق زیاد کردیت، هیچم نه کرد... من وام...

من به لای هر رۆحه به ریکدا ده پۆم غه مباریده کهم. له بیرت نه چیت که تو ته نیا شاهیدیت، من ناتوانم له که لتدا بئیم، تو ته نیا شاهیدیت. سوار ئه و ئه سپه ببه و ئاور مه دهره وه، ئه م شاره وهک شاره کانی تر نییه، که نغروبو هیچ ئاسه واریک له سه ر زه وی جیناهیلئیت. جه لاده ت ده یویست بیگریت، ده یویست باوه شی پیابکات و له گه ل خۆیدا هه لیگریت، به لام وهک باوه ش به سه راییکدا بکات دالیا له ناو تاریکیدا بی خودا حافیزی ونده بوو، جه لاده ت پر به شه و هاواریده کرد: دالیا، خانمی ناو خه ونه کانم. پر به شه و هاواری ده کردو جگه له سه دای ته قینه وه و گرمه و ناله ی موشه که کان هیچی تری نه ده بیست. دهنگی له ناو گرمه ی ته قینه وه کاندای ونده بوو. ده وه ستاو هه ستیده کرد بایه کی قایم هه لده کات، بایه کی ترسناک. له گه ل سامیری بابلیدا سوار یه کتیک له ئه سپه سپیپه کان ده بوو، وهک یه کتیک هه موو زیانی له ئه سپ سواریدا بردبیته سه ر، وهک ئه و بایه به ره و زه مانیکی تر هه لیانگریت، وهک گه رده ولولولیک بیت فریانداته دهره وه ی شوین و زه مانه وه ئه سپه کان ده بیردن... که بق یه که مجار به ئاگا ده هاته وه له ناو سه حرایه کی گه ورده ا بوو، ته نیا خۆی و سامیری بابلی بوون، له دوو ئه سپی سپی و مه له فیک و تابلۆیه ک به ولاره هیچی بییان پی نه بوو، تابلۆیه ک وهک تاکه پرد له نیوان شوین و زه مان و نازه ماندا ده مینیتته وه.

* * *

دوای سێ سال زیان له شاریکی بیاباندا جه لاده تی کۆتر له گه ل سامیری بابلیدا له سه ر دوو ئه سپی سپی گه یشتنه وه کوردستان. بهر له وه ی جه لاده ت بگاته وه شاری خۆی، له سه ر ئه سپه سپیپه که ی سه فه ریکی درێژی له باشووردا ئه جامدا. هه ر ئه و شه وه ی که هاتنه دهری، تا به یانی بیدهنگ له دووره وه ته ماشای سووتانی ئه و شاره یان کرد، تا به یانی هه موو شتیک

سووتا، سەرتاپای شار یەك ئاگری گەورەبوو، كە پێشتر نە چاوی مرقوف و نە خەيالی شتیکی وایان نەبیینیوو، ئاگریك نغزوبوونە ئەفسانەییەکانی یاد دەهێتایەو، سووتانی شارە گەورەکان، نوقمبوونی سادوم و ئامورا، خنکانی کیشوهرە کونەکان لە ژیر دەریادا. دیمەنەکانی ئەو نغزوبوونە مەزنە هەمیشە لە چاوانی جەلادەتدا دەمیتنەو، سالانیک دواتر بە منی دەگووت: عەلی شەرەفیار، سەیرمکە سەیری چاومبکە، بزانه چی دەبینیت؟ من تەماشای قوولایی بیلبلە روژنەکانی ئەوم دەکردو لە ناووە ئاگریکی داگیرسای گەورەم دەبینی. ئەو دەستی دەخستە سەر شانم و دەیگووت «ئەو ئاگری نغزوبوونی شاری تەپوتۆزە زەردەکانە لە پوچی مندا». هەر ئەو پۆزە دەمەوبەیان هیدی هیدی لەگەل کەوتنی خوردا هیچ دیار نەما، نە ئاگر، نە شار، نە ئاسەواری وێرانە یەك جەلادەت و سامیری بابلی بە خویان و ئەسپەکانیانەو بەسەر ئەو زەویەدا هاتنەو هەو هیچیان نەبینی، وەك ئەو هی هەرگیز پوژیک لە پوژان شاریکی وەها لە بووندا نەبووینت، لە شوینی ئەو شارە تەنیا لمیکی پاکیزو زەردیان بینی، كە پێدەچوو ئەو بەیاننیه لەویدا پوكرابیت. شاری زەردی سۆزاننیه غەمبارەکان، شاری سەربازە ئائومیدەکان، شاری ئەو مۆسیقارانە مۆسیقایان یادچووبوو هەو یەكجار لەسەر زەوی ونبوو، تاكە شاهیدیش لەسەربوون و نەبوونی تابلۆیەك بوو جەلادەتی كۆتر لە پشتی ئەسپەكە ی خۆی بەستبووی.

بەسوار ئەسپە سەپپیه كانیانەو، وەك با بیانفرێتیت، بە سەحراکانی باشووردا هاتن، بەتەك ئەو شانەدا تێپەڕین كە تەنیا خۆلەمیشە كەیان مابوو، بەتەك ئەو باغانە رویشتن كە هەمیشە دەسووتان، بەتەك ئەو رووبارانەدا تێپەڕین كە ماسییه كانی ئاوه لیخن و ژەهراوییه كانیان جێهێشتبوو و لە هەوادا مەلەیانده كرد، دواچار لە ناو كۆمەلێك بورجی ئەفسانەیییدا وەستان، كۆمەلێك ئاسەواری كۆن و عەجیب كە بۆنی دەستی یەكەمین مرقوفی سەر ئەم ئەستێرەیان لێدەهات. سامیری بابلی

له بن دیواری یه کینک له بورجهکاندا، هه ندیك دهفته رو کاغهزی پیچراوهی ده رده هیناو ده یگوت: جه لادهتی کۆتر، لیم مه پرسه ئەمانه چیین، لیم مه پرسه، تا پۆژیک من خۆم پیتده لیم. جه لادهت بیئنه وهی هیج بلیت، سهیری دهسته تۆزاییه کانی سامیری ده کرد و ده یگوت: پرته قالی بابلی باسواریین و برۆین. جه لادهت ئەو کات نه پیرسی ئەو نوسراو و به لگه نامه پیچراوانه چیین؟ کئ له بناغه ی ئەو بورجه ئەفسانه ییانه دا شار دونه ئیتیه وه؟ بۆ کئ هه لگیرون و سوودیان چییه؟

کەس نازانیت جه لادهتی کۆتر و سامیری بابلی چه ند به ریکاوه بوون، چون به سه حراو پتده شت و شاره ئالۆزه کاندایه ر بازبوون، چون له سه ر ئەو ئەسه په سپی و ئەفسانه ییانه به ناو زه مینه ترسناک و تاریکه کاندایه تینه پرین. جه لادهت ته واوی ئەو سه فه ره ی وه ک خه ونیک ده گێزایه وه که مرۆف له ناو ته م و دوکهل و ره شه بادا ببینیت. سه فه ریک که ناگێردریته وه، هه ولی گێزانه وه شی هیج نییه جگه له هه لشاخانیکی که مژانه به کاریکی ئەسته م و نه کرده دا. له وه ش بترازیت، ده بیت بلیم منیش و جه لادهتیش که حیکایه تخوانی که وه ره ی ئەم چیرۆکه یین چه زمان به گێزانه وه ی سه ربورده دوورودرێژه کانی سه فه ره نه بوو. هیند هه یه که جه لادهتی کۆتر شه ویکي باران به سوار ئەسه پیکي سپییه وه که یشته قه راغ شار، شاری راسته قینه ی خۆیان، سامیری بابلی له ژیر باراندا ده له رزی، دوو کهس بوون نه یانده زانی ده چن بۆ کوئ، که یشته ناو باغیک که له به رزاییه وه به سه ر شاردا ده یروانی، باران هیند به هیزبوو، مرۆف باش گوئی له دهنگی یه ک نه بوو. هه ردووکیان له سه ر ئەسه په کانیان دا به زین، دوو ئەسه پی سپی که پتده چوو له جیگایه کی دووره وه هاتین بۆئه وه ی ئەوان هه لگرن و به ناو کاره سات و دوکهل و مردندا بیانپه رینه وه، دوو ئەسه پ ته نیا له ساتی موعجیزه کاندایه ر ده که ون. جه لادهت تابلۆکه ی خۆی به چه نده ها شت پینچابووه و ته ر نه بیت، سامیری بابلیش، هه مان شیوه به لگه نامه کانی خۆی به شیوه یه کی

سهير به رابه ر باو باران و بروسکه قايمکردبوو. ناوها له بهر دهر وازه کانی شاردا، له زولمه تی شه ویکي باراندا، هه ر دوو کيان مالا وایيان له شه سپه کان کرد و به ره و نزیکترین کوچه و کولانی خه وتوو که وتنه پئ. بهر له وهی پئ بخرنه سه ر یه که مین شه قامی شار، جه لادته له باراندا ده وه ستاو ده یگوت: سامیری بابلی، له ئیستاوه، له م ساته وه تو دیلی منیت، تو ئه سیری منیت. گوئیگره من هه رگیز له تو خوش نه بووم.

بابلی بیته وهی هه چ بلیت، له ژیر لیزمه که دا ده وه ستاو ده یگوت: ئه ی مندالی نه جیب، تو چونت ده ویت باوا بیت، له ئیستاوه من ئه سیری تو م. له و چرکه یه وه که پینان ده خسته ناو ئه و شاره، که جه لادته بوئی کولانه کانی مندالی خو ی ده کرد، هه ناسه ی ئه و ناوه دانیه ی هه لده مزی که پر بوو له تیشک و ئاسووده گی، رۆژگاریک کوتاییده هات و رۆژگاریکی دیکه ده ستی پنده کرد. له و ساته وه ئیدی په یوه ندی نیوان سامیری بابلی و جه لادته وه ک په یوه ندی پاسه وان و دیلی لیده هات، جه لادته ده ستی سامیری بابلی ده گرت و ده یگوت: ئه مه شاری مندالی منه، شاریکه نامریت، به لام که س نازانیت لیره وه چون بر وا به ره و ئه به دییه ت.

وای ده گوت و چون پیغه مبه ریک رووده کاته مه لبه ندی په یامی خو ی، به ناو باراندا به ره و شاریک ده رۆیشتن ئه گه رچی کۆن بوو، به لام له پیشچاوی ئه وان تازو ئه فسانه یی ده ینواند. جه لادته له ناوه راستی یه که م شه قامدا ده وه ستاو ده یگوت: ئه ی شار، من ده رگا کانی خوتت بو ده که مه وه و کلیلی زه مین و زه مانی ترت بو ده یتم.

سامیری بابلی ده یگوت: ئه ی مندالی نه جیب، بوه سته، بوه سته، له م شه وه دا که شه وی حه قیقه ته دوای خه یال مه که وه.

به لام جه لادته ده یگوت: ئه ی شار، ئه مه منم، منم، جه لادته کۆترم دووباره ده گه ریمه وه، مندالی موعجیزه کانم...

له سه ریانه وه بروسکه کان دهنگی ده هات، له پشتیان وه کزه یه کی سارد

پاشە و پاش بەرە و رابوردو دەگە رايە وە، لە پيش دەميشياندا شارىكى
تارىك رۇحى خۇى دەكرده وە دەبىردن. جەلادەت لە باراندا دەكەوت و
دەىگوت: سامىرى بابلى ئەمە باران نىبە، ئەمە تۆفانى گەرانە وەى من و
تۆبە.

بابلى دەىگوت: هەستە جەلادەتى كۆتر، هەستە با برۆين، دەبىت ئەم
حىكايەتە دوورودرئزە تەواوبكەين.

جەلادەت بىباكانە دەىگوت: هاوړىم بابروين، بابروين ئەم حىكايەتە
تەواوبكەين.

هەردووكيان ئاوريانده دايە وەو دلتىابوون مالاوايان لەسە دەيەك كردو،
لە تارىكترين سەدەكانى دونيا. دلتىابوون لەوسەرى گەردەلوووليكە وە
هاتۆتەنەتەدەرى، لە تونىلىكى ترسناكى زولمەت پەريونەتە وە، كە تا هەتا
هەتايە جانە وەرو ديوەزمە و درندەكانى وازيان لىناهيتن، شەيتانەكانى
لەسەرياندا دەژين، ئىبلىسەكانى راويانده نين.

کتیبہ چوارم

(به حیکایه تی عه لی شه ره فیار و جه لاده تی کوتر)

به‌شی یه‌که‌م

ئوتیلی گیلای سیپی

ئو کاته‌ی له‌گه‌ل ره‌وشه‌نی مسته‌فا سه‌قزیدا چوین بۆلای له‌ ژوورینکی ساردو داروخاوی ناو ماله‌ ئاواره‌کاندا ده‌ژیا، له‌ ئوتیلیکی سووتاو و ویراندا بوو له‌ ناوه‌راستی شاردا، که‌ چهند سالیک دواتر، گۆردراو له‌ بنه‌وه‌ تازه‌کرایه‌وه، بوو به‌ شوینی ئه‌و وه‌فده‌ بیئیشانه‌ی له‌ مسه‌ره‌وسه‌ری دونیاوه‌ روویان له‌ کوردستان ده‌کرد، ئه‌و وه‌فدانه‌ی بیئه‌وه‌ی هیچ نیازیکی دیاریکراویان هه‌بیت ده‌هاتن و بیئه‌وه‌ی هیچ شتیکی دیاریکراو بکه‌ن ده‌رۆیشتن. ئه‌و کاته‌ی من چومه‌ ئه‌و ئوتیله‌ سووتاوه‌وه، نیشانه‌و ئامازه‌یک له‌ گۆرئ نه‌بوو که‌ سه‌رده‌میک دیت ده‌بیته‌ شوینی که‌له‌ک له‌ گه‌وره‌پیاوه‌کانی سیاسه‌ت، ده‌بیته‌ قیبه‌گامی وه‌زیرو بارۆنه‌ گه‌وره‌کانی ده‌سه‌لات و پاره. ئه‌و کات ئه‌و ئوتیله‌ جینگایه‌ک بوو بۆنی فه‌قیری و به‌دبه‌ختی لیده‌هات، دوو بۆن من به‌ دریزایی ژیانم ریزو مه‌حه‌به‌تیکی قوولم بۆیان هه‌بووه. فه‌قیری که‌ پیموابوو تاکه‌ نیشانه‌یه‌کی شه‌ره‌فه‌ له‌م شارهدا مابیته‌وه، فه‌قیری که‌ تاکه‌ مه‌دالیایه‌ک بوو مرۆف بیکات به‌ سینه‌ی خۆیه‌وه‌و بلیت «سه‌یرکه‌ن خه‌لکینا من هه‌یشتا پاکم، هه‌یشتا نه‌بووم به‌ قه‌حبه‌». ئه‌، به‌ هه‌رحال ئیستا کاتی باسکردنی ئه‌و رۆژه‌ زیرینانه‌ی ئوتیلی ناوبراو نییه‌ که‌ ئه‌وکات مالی ئاواره‌ به‌دبه‌خته‌کان بوو، ئه‌و ئاوارانه‌ی سالانیک

تینه گیشتم مه به سستی چیه، به لام ههردوو دهستی کرده وه به روونی شوین میخه کانم له سهر دهستی بینی، دوو شوین میخی گه وره وهک ئه شوین میخانه ی دهکرا له سهر دهستی مه سیح بماندیابه، گه ره له خاچ دابه زیبایه و نه مردبایه. من وا چاوه پروان بووم قاچیشیم نیشاندات، به لام له بری ئه وه قوچیه ی کراسه که ی کرده وه جهسته یه کی پر زامی خسته به دهستم، سهر سینه و زگی هه مووی جی برین بوون، به لام ئه وه ی ترسناک بوو دوو برینه که ی دیکه ی بوون له سهر سنگی، وهک دهستیک ویستیتی میخیکی گه وره به ناو دلیدا به ریت، یه کیک له سهر ههردوو گوی سینه ی، له ملاولوه دوو بزمار ی گه وره ی چه قانده بوو و دوو جیگا برینی گه وره ی جیهیشتبوو که له پشتیشه وه دوو ده لاقه ی خوینینیان دروستکردبوو. من به چه په سانه وه گوتم: کی وای لیکردویت؟ چه کوری سه گیک وای لیکردویت؟ ئه مه چه ویژدانیکه؟ به زه رده خه نه یه که وه گووتی: گرنگ نییه کی وای لیکردوم، گرنگ ئه وه یه مرؤف هیه و له مرؤف دهکات. ئه وه گرنگه... له وه بترازیت هیچی تر گرنگ نییه. که ی گرنگه ئه وه ی وای لیکردوم کورده یان عه ره ب، کۆمۆنیسته یان ئیسلام، دیموکراته یان ناسیونالیست، عه شایه ره یان نویخووان... ئه وه گرنگه دواچار مرؤفیک هیه و له مرؤف دهکات.

ئه وه دوو برینه سهیره ی سهر دهستی، ئه وه دوو میخه ی پوژیک له پوژان له سهر سنگی چه قینرا بوون وایکرد له گه لیدا برۆم، وایکرد ژیانی خۆم بو نوسینی ئه م کتیه تیکبدهم، کتیه تیک به ته نیا کتیه ی ئه و بیته. پیاویکی ئه فسانه یی که میخه کانی سهر له شی خۆی به زیر زپکه فته کردبوو و له ژووره که ی خۆیدا پالتۆ و کاسکیته کانی پیا هه لده واسین.

له ساتی یه که مه وه جیاوازییه کی گه وره له نیوانماندا بوو، من ده مویست وهک شیت هه موو شتیک له سهر ئه و بزانه، به لام ئه و دلۆپ دلۆپ حیکایه ته که ی خۆی ئاشکراده کرد. ئیستا ده زانه چه خولیا یه کی

گھورھى تېدا بوو تا ھەموومان چىرۆكەكەى ئەو بە راستى بزائىن، چەند بەلايەوھ گرنىك بوو ژيانى خۆى لە نىوان ھەندىك رستەى كورت و ھەندى نىكارى خىرادا كال نەكاتەوھ. من لە دواى يەكەمىن سەعاتەوھ وىستم بىم بە ھاوپىى، بەلام ئەو بىياكانە گووتى: گەر توانىمان لە بەردەمى يەكدا بگرىن ئەوا ھاوپىى يەكىن، مروف تا لە بەردەمى يەكدا نەگرى ناپىت بە ھاوپىى يەك. قسەكانى ھەك ئەوھبوو نەيەوئىت من و ئەو بىين بە ھاوپىى، لايەنى كەم بەو مانايەى ئەو لە ھاوپىى تىگەىشتووھ. ھەك بزائىت ئەو مروفىكە پەپىوھتەوھ بۆ ئەو بەرى فرمىسك و لە جىگايەكدا ھەستاوھ تا لە ماناى ژيان و مردن رابمىنىت. دانىشتنى يەكەممان بۆ من سەخت بوو، چونكە لە زور شت تىنەگەىشتم. ھەك ئەوھ بوو بىەوئىت پەيمانىك لەگەل مندا مۆرىكات. ھەندىجار وام ھەستەكرد بە مىفىستوفىلىسم تىدەكات لە چىرۆكى فاوستدا، بە جۆرىك لە جۆرەكان دەىگوت: من رۆحى خۇمت دەدەمى و تۆ نەمرىم پىدەبەخشىت. ئەو گىرانەوھى حىكايەتەكەى خۆى بە جۆرىك لە فرۆشتنى رۆح دەزانى. بەلام ئەوھى جەلادەتى كۆترى لە دكتور فاوھست جىادەكردەوھ ئەوھبوو كە وشەى رۆح و وشەى نەمرىش لای ئەو مانايەكى مەجازىان ھەبوو. راي وابوو لەو ساتەوھى كە لە ژىر زەمىنەكەى موساى بابەكدا تابلۇكانى بىنىوھ، چىتر رۆحى مولكى خۆى نىبە، چىتر ئەو حىكايەتەى دەبىت بىگىرپىتەوھ بە تەنبا حىكايەتى خۆى نىبە، نەك ھەر ئەو بەلكو پىئوابوو كە ئەوھى لە رىگاي جەلادەتى كۆترەوھ دەژى و نەمر دەبىت، خودى جەلادەت خۆى نىبە، ھىندەى ئەو پوداو و كاراكتەرانەى ترن كە ئەو دەبىت بە دونبايان بناسىت. زورجار ھەستەكرد رىزى گورھى بۆ خۆى لەوھوھ دىت كە رىزىكى قولى بۆ ھەموو ئەو مروفانە ھەيە كە بە ژيانىدا تىپەرىوون. بايەخى گورھى بۆ چىرۆكەكەى خۆى لەوھدا دەبىنىبەوھ كە تەنبا رىگاي ناساندنى ئەو مروف و پوژگارنەيە كە ئىمە نەمانىنىوون، بە جۆرىك لە جۆرەكان ھەستىدەكرد ھەموو ئەو سەردەمە

تەنیا بە ناو ژيانى ئەودا ھازەيکەردو، دلتيا بوو حياکايەتى ئەو شتيکە سەيرترە لە چيرۆکی سياسیيەکان و ھونەر مەندەکان و مرقۆفە سادە و ساکارەکانى تر. لە ساتى يەکە مەوہ من پيمگووت، نوسينى کتیبیک شتيکە و گيژانەوہى ياداشت شتيکی ترە، من ئەگەرچى بەجۆريک سەرسامى ئەو کورەبووبووم، ئامادەبووم واز لە زۆر شتى خۆم بەينم بۆ ئەوہى تيبیگەم، لەگەل ئەوہشدا ئەو ھەستە سەيرە بە دوورى و دابران، ئەو نيگايانەى کە پەربوون لە جوانیيەکی کوشندە، ئەو دلتيا بوونە قوولەى دەرھەق بە سىحرو ئەفسونى خۆى واي دەکرد بە زەحمەت بتوانين لە يەکتر تيبیگەين. من پيمگووت، ئاغای کۆتر، من دەتوانم دوا جار پۆمانیک بنوسم، من علی شەرەفيارم، کە ستيک بە ھەرەى چيرۆک نوسينم تيدايە، چيرۆکيش مانای ئەوہى بړيک لە حەقیقەت دووربکە ویتەوہ.

بە غەمگینیيەوہ سەيریکردم و گووتى: يەکە مینجار ناوى تۆم لە زارى مۆسیقارىکی گەرەوہ بیست، لە سەر زەمینیک کە تۆ نازانیت ھەيە یاخود نییە، ئەو مۆسیقارە گەرەيە پنیابوو من و تۆ دەبیت پیکەوہ کتیبیک بنوسين، کتیبى حەقیقەتە گەرەکان، ئیدی تیناگەم تۆ چۆن دەتەویت لە حەقیقەت دووربکە ویتەوہ.

من و ئەو گەلەک شەو پۆژمان بەيەکەوہ بەسەربرد، بەلام ھەرگیز ئەو ژوورەم لە یاد نەچووہوہ، ئەو نيگا سەرسامانەم لە یاد نەکرد، بۆنى ئەو ئوتیلەى کە پیدەچوو بەردیک بیت لە ھەسارەيەکی سووتاوہوہ کەوتیبیتە خواری. يەکدى ناسينى من و ئەو وەک بەريەککەوتتى دوو مانگ بوو، دوو ئەستیرەى گەرە کە بە جۆريک پارچە پارچە دەبن لە ئاسماندا کەس نازانیت کام پارچەيە لە کام مانگ بۆتەوہ. ئەو پۆژەى کە ئەو باسى فرۆشتنى پۆحى خۆى دەکرد، من دەمزانی کە دوا جار ئەوہى لە نيوان من و ئەودا پروودەدات، کړين و فرۆشتنى پۆح نییە، ھیندەى پارچە پارچەبوونى يادەوہرى و ئارەزوو و زمانە، ھیندەى تیکەلبوونى

دوو تهقینه وهی ترسناکه، یه کیکیان له ناو ژیانى ئەودا و ئەوی تریان له ناو خه یالی مندا پرووده دات. من تیکه لیبوونی دوو جور له وه رزم ده بیینی، تهقینه وهی دوو فواره ی جیاوازم ده بیینی له پرووی یه کدا، تیکه لیبوونی دوو شهوم ده بیینی که ئەستیره کانیان ده گرنه یه ک، تیکه لیبوونی دوو گه رده لولول که هازه یان له سهر دهستی یه ک ده پژی. من ئەوکات ته نیا له سهره تای نهینیه ک رادهمام، ئەو نهینیه بهس بوو که بمبات و خۆم فهرامۆش بکهم. ئەو رۆژه بیئیه وهی له هیچ تیگه م له و ئوتیله هه لهاتم، چونکه نه مه زانی ده بییت چی بکهم... ده مزانی ئەسته مه هیچ کهس رۆحیکی وا وێل و ناوازه بکات به حیکایهت، رۆحی گه نجیک که له هه ریمیکه وه ده گه رایه وه ئیمه هه رگیز پتی تیئاخهین، ده رک به بوونی ناکهین، له نه بوونیشی دلنیا نابین. ئەسته مه بتوانم چیرۆکی ئەو رۆژه بگیرمه وه، هه له بهت باس له وه به شهی چیرۆکه که ده که م که ده که ویته ئەودییو زمانه وه، ئەو به شهی هه سته که کیت لیت رادهکات و نامومکینه تۆ بتوانیت بیگیریته وه، باس له گێرانه وهی «یه که م تیگه یشتن» م له ژیانى یه کیک که به پنه وهه ئاساییه کانی من و تۆ ناپیوریت. من هه مان ئیواره به ره وشه نی سه قزی و هاوړیکانیم گووت: نا هاوړییان بمبورن، من له وه بیتواناتم چیرۆکی جوره مروڤئیکی وه ها بنوسم. ئەو خۆی له یه که م ساته وه ده یزانی من واده لیم، له یه که م ساته وه که چوومه ژووره که ی به هینمی پنیگو وتم: تۆ ده بییت گومانته له وه بیت بتوانیت چیرۆکی من بنوسیت. ئەو ده یزانی ته نیا خۆی ده توانیت خۆی بنوسیته وه. رای وابوو زۆربه ی چیرۆکنوسه کان ته نیا ده توانن درۆ بنوسنه وه، رای وابوو هه موو چیرۆکنوسه کانی میژوو کۆبکه یته وه به هه موویان ناتوانن ژیانى مروڤئیک به راستی وه ک ئەوهی هه یه تۆماربکه ن. به لام ده شیزانی هه ر زینده گییه ک نه بیته ئەده ب ناتوانیت نه مر بیت. جاریک به زه رده خه نه وه پنیگو وتم: نه مری هه موومان له وه دایه یان ببینه مؤسیقا، یان ببینه شیعر. سه ره تا تیته ده گه یشتم مه به سستی چیه،

بهلام دهمزانی خولیای گهری ئه و ئه وهیه مروّف بییت به مؤسیقا، واته وهک چۆن له ناکاو خاکیکی وشک و برینگ ده بیته لانکه ی به هاریکی سهوز، ئاوه ها مروّف له هه موو لایه نه دونیایه کانی بیته وهو بیته جوانیه کی جاویدان که ده که ویته سهروو گومان و کاریگه ری زهمه ن و مردنه وه. من جاریک راشکاوانه پیمگوت: جه لاده تی کوتر، من نازانم تو کاتیک باس له وه ده که ییت، مروّف بیته مؤسیقا مه به ستت چییه؟ هه ست ناکه ییت ئه مه جگه له یاریکردنیکی بینانا به وشه هیچی تر نییه؟ وهک ئه وه ی زور ئازارم داییت، به نائومیدییه کی قووله وه سه یریکردم و گووتی: هه ر وهختیک تو جوان بوویت و مردیت، که واته بوویت به مؤسیقا. مؤسیقا ئه وهیه به ناو ژیاندا سه فه ربه که ییت بیته وه ی هیچ تیکبشکینیت. واته ره شه بایه ک بیت، نه بزانییت له کوپوه هاتوویت و نه بزانییت بو کو ی ده رویت... وهک مؤسیقا، که هیچ کهس نازانییت له کوپوه دیت و بو کو ی ده روات... تو پیمبلی عه لی شه ره فیار مؤسیقا له کوپوه دیت؟ پیت وایه له روچه وه دیت؟ به لام روچ له کوپوه.. ها تو پیمبلی... کامه یه روچ؟... ئه ی له م ئامیره چکولانه ی مؤسیقا وه دیت؟ ها گه ر له م ئامیره وه دیت ئه ی ئیمه رولمان له م گه مه یه دا چییه؟. بو مؤسیقاره کان نابن به مؤسیقا، بو دوای ئاوازه کانیان نابنه ده زوویه ک دوکه لی سپی و به ره و ئه ستیره دووره کان برۆن؟... چی ده که ن له سه ر زه وی؟ بو مؤسیقا ده روات و مؤسیقاره کان سه ر گه ردان له سه ر زه وی ده میننه وه؟ بو له ناکاو ئه و سیحره کپ ده بییت و ئیمه وهک کومه لیک لاشه ی بیهوش و گیز له سه ر زه وی ده میننه وه؟. ئه ی بو ئیمه ده مرین و ده روین و مؤسیقا که مان جاریکی دی له ریگای ده ست و په نه یی مؤسیقاری تره وه ده گه ریته وه سه ر زه وی؟ ئه و له کوپوه و ئیمه له کوپوه؟ عه لی شه ره فیار، وهک تو و وشه کانت، تو له کوپیت و وشه کانت له کوپوه، ها تا تو زیندوویت، ئه و ساته ی حه رف ده خه یته سه ر کاغه زو ته واو ده بییت هه سته ده که ییت بوویت به لاشه یه کی به تال، هه سته ده که ییت

هرچییه‌کت نویسه‌رسته به رسته خیانه‌ته له مانایه‌ک که هرگیزاو هرگیز نه‌تدرکاندوو. به‌لام تو ده‌رۆیت و دهرمیت و سهر له نوی وشه‌کانت دینه‌وو دور له تو ده‌ژین، ده‌زانی مروّف ببیته موسیقا یانی چی، واته مروّف له‌گه‌ل ئه‌و حه‌قیقه‌ته نه‌مره‌دا یه‌بکیریته‌وه که قوول له ناخی هه‌موو جوانییه‌کدا خه‌وتوو... قوول له‌گه‌ل هه‌موو هونه‌ریکدا ده‌ژی. واته من که تو ده‌خوینمه‌وه، ته‌نیا حه‌رفه‌کانت ناخوینمه‌وه، ته‌نیا ئه‌و وشانه ناخوینمه‌وه که دواى خوٚت به جینانده‌هیلت، به‌لکو تو زیندوو ده‌که‌مه‌وه، تو که بۆ هه‌میشه دبیته ناومه‌وه و ئیدی نارۆیت، تو که ئیتر له ریگای منه‌وه هه‌ناسه‌ده‌ده‌یت، دبیته‌وه و ده‌ژیت، به‌زماندا سه‌فه‌رده‌که‌یت، له هه‌موو شوینیک ده‌بیت و له هیچ جینگایه‌کیش، له مردندايت و له زینده‌گیشدا، مالت ده‌که‌ویته سهر تخوینیک که هیچ یه‌ک له ژیان و مردن ناتوانن داگیریبکه‌ن. ئاه‌ه‌لی شه‌ره‌فیار تو پیتوایه که موسیقای نه‌مر ژيانه؟ بیگومان نا؟ هه‌موو کاریکی مه‌زن قاجیکی له مه‌رگدایه، کاری مه‌زن ئه‌و کاره نییه که ده‌ژی و ده‌ژی و ده‌ژی، به‌لکو کاریکه دهرمیت و زیندوو ده‌بیته‌وه، دهرمیت و زیندوو ده‌بیته‌وه، دهرمیت و زیندوو ده‌بیته‌وه. کاری مه‌زن شتیکه وه‌ک مروّف خوئی، نامه‌رده‌کان به‌ر تانه‌ی ده‌دن، که‌سه خراپه‌کان به‌ر خه‌نجهری ده‌دن، بیشه‌ره‌فه‌کان له خاچی ده‌دن. دهرمیت و جیمانده‌هیلت، ده‌رۆات، ونده‌بیت، ده‌فه‌وتیت، به‌لام له ناکاو به‌ جوړیک له جوړه‌کان له جینگایه‌کی تره‌وه دبته‌وه، تا نه‌شمريت نازانین که بۆ هه‌تا هه‌تایه زیندوو. وه‌ک مروّفی مه‌زن که ده‌بیت به‌ریت بۆ ئه‌وه‌ی بزانیین زیندوو. به‌لام مردنی موسیقا، مردنی جوانی وه‌ک مردنی چۆله‌که‌یه‌ک نییه که یه‌کجار به‌رده‌بیته‌وه ده‌که‌ویته خواری، وه‌ک مردنی گیایه‌ک نییه که له باغچه‌یه‌کدا پینی پیاده‌نین و ده‌رۆین. نا با پیتبلیم، مردنی موسیقا ئه‌و کپییه له ناکاو و بیفاسیله‌یه‌یه که پیوستمان پیته‌تی بۆ ئه‌وه‌ی بزانیین لیتره نییه، بوئه‌وه‌ی گوئی له ده‌نگی گه‌ردون بگرین دواى بیده‌نگی ئه‌و. گوینگرتن و بیده‌نگی...

گوینگرتن و بیدهنگی وهک ژیان و مردن... ژیان و مردن. مرؤف بیته
 موسیقا مانای ئهوهی بروات لهو پهری مهرگهوه په‌یامیک بهینیت، وهک
 چۆن موسیقا ده‌روات لهو پهری بیدهنگییه‌وه په‌یامیک ده‌هینیت. بیته به
 موسیقا مانای ئهوهی له نیوان ژیان و مردندا جۆلانییکه‌یت، وهک چۆن
 موسیقا له نیوان دهنگ و بیده‌نگیدا جۆلانییده‌کات. علی شه‌ره‌فیار گهر
 مرؤف به‌رده‌وام قاچیکی له مهرگدا نه‌بیته ناتوانیت بنوسیت، چونکه ئه‌وه
 بیده‌نگی مردنه‌وا ده‌کات تۆ گویت له ده‌نگی خۆت بیته. هه‌موو دا‌هینه‌ریک
 که‌سیکه لهو هه‌ریمه‌دا ده‌ژی که نه‌ ژیانه و نه‌ مهرگ...

دیاره‌ده‌زانم که کاریکی ساده‌نییه مرؤف له مانای ته‌واوی ئه‌وه
 تیپروانیانه‌ی جه‌لاده‌ت تینگات، به‌تایبه‌ت هه‌ستمده‌کرد ئه‌وه دوا‌ی سه‌فه‌ریکی
 دریز له‌نیوان ژیان و مردندا که‌یشتۆته ئه‌وه بر‌وایانه، له ده‌نگی ئه‌ودا
 سه‌دای ده‌نگی ئه‌وه که‌سانم ده‌بیسته‌وه که لای ئیمه‌ مردبوون و به
 جۆریک له جۆره‌کان هیشتا ئه‌وه په‌یوه‌ندی له‌گه‌لیاندا هه‌بوو.

سه‌فه‌ری راسته‌قینه‌ی جه‌لاده‌تی کۆتر ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ماوه‌یه‌ک دوا‌ی
 گه‌رانه‌وه‌ی له شاری ته‌پوتۆزه زه‌رده‌کان. بۆ کاتیکی له واده‌ی خۆیدا ئیوه‌ش
 خه‌به‌ری ته‌واوه‌تیتان لێیده‌بیته. به‌لام ئیستا بۆ ئه‌وه‌ی حیکایه‌ته‌که‌مان
 لیتیکه‌چیت، ده‌بیته به‌ خیرایی هه‌ندیک شتتان بۆ باسبکه‌م. له به‌ر ئه‌وه
 ده‌گه‌رپمه‌وه ئه‌وه جینگایه‌ی که جه‌لاده‌تی کۆتر و سامیری بابلیمان تیا
 جیه‌یشت، له کوچه‌یه‌کی شاردا، له شه‌ویکی تاریکدا که باران ده‌باری،
 جه‌لاده‌ت له حاله‌تی خوماردا بوو، به‌لام پینش ئه‌وه به‌ سامیری بابلی
 گووتبوو: تۆ دیلی منیت. من ده‌بایه له‌ویادا بوه‌ستا‌بامه‌یه، چونکه ئه‌وه
 ساته‌ی جه‌لاده‌تی کۆتر پیده‌خاته‌وه سه‌ر زه‌وی و ناو زیدی باو‌پیرانی
 خوی، ده‌کریت مرؤف به‌ خالیکی وه‌رچه‌رخانی ببینیت، ئه‌وه ئه‌وه ساته‌یه
 که جه‌لاده‌ت به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ یاخود مه‌جازی ده‌توانیت له
 دیلییه‌ پرگاری بیته که رۆژیک له رۆژان له سه‌ر چه‌م و رووباریکی

دوور تووشی هاتبوو، ئو ساته ساتی وه‌رگه‌رانی شتیکی گه‌له‌ک قول و ماناداره، من ته‌نیا وه‌ک ئاوه‌ژوو بوونه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی نیتوان جه‌لاد و قوربانی ته‌ماشایناکه‌م، وه‌ک ئه‌وه‌ی جه‌لادته‌ بییته‌ زیندانه‌وان و سامیری بابلی بییته‌ زیندان، به‌لکو وه‌ک دروستبوونی جوړه‌ په‌یوه‌ستیکی دیکه له نیتوان جه‌لادته‌ و دونیادا ده‌ییییم. ئو شه‌وه‌ جه‌لادته‌ و سامیری بابلی هیچ جیگایه‌کیان نییه‌ بوی بچن، شار جوړه‌ خاموشییه‌کی ترسناکی تیدایه‌، هیزه‌کانی ده‌ولته‌ به‌ ژماره‌ که‌من و به‌ جوړیکی زور شه‌رمن و ترستوکانه‌ له هه‌ندی شویندا بلاو بوونه‌ته‌وه‌. جه‌لادته‌ که‌ گه‌رؤکیکی پیری ناو کوچه‌و بازاره‌کانی ئه‌و شاره‌یه‌ ده‌زانیت چون جیگایه‌کی ئه‌مین بؤ خوی بدؤزیته‌وه‌، له کوچه‌ ته‌سک و باریکه‌کانی بازاره‌وه‌ ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر شوینی دوکانه‌ دیرینه‌که‌ی باوکی و له پشت ئه‌وه‌وه‌ به‌ سه‌ربانیکی که‌میک نزمدا بؤ ناو چه‌وشیکی فه‌رامؤشکراو و کؤن و له‌ویشه‌وه‌ بؤ سه‌رداییکی کؤتتر، که‌ هه‌ندیک بازارگانی بازار که‌لوپه‌لی دیرین و شتی ستوک و کالای بیکه‌لکی تیا هه‌لده‌گرن. له مندالییه‌وه‌ ئه‌و جیگایه‌ی ده‌زانی، تا راده‌یه‌کیش دلنیا بوو که‌ تپه‌پینی کات و به‌سه‌رچوونی زه‌مه‌ن هیچی له‌و چه‌وشه‌ فه‌رامؤشکراو سه‌ردابه‌ دیرینه‌ نه‌گؤریوه‌، که‌ سالانه‌ ته‌نیا جاریک پاکده‌کریته‌وه‌و که‌لوپه‌له‌کانی تورده‌درین تا شوین بؤ کالای دیکه‌ چؤلبکه‌ن. شه‌و له‌وئ ده‌خه‌ون و فایل و تابلؤو نه‌خشه‌کانیان ده‌شارنه‌وه‌. دواتر جه‌لادته‌ ده‌یگوت: یه‌که‌مین شه‌وی نوستن له‌و شارهدا، وه‌ک خه‌وی ئاسمانگه‌رپیک وه‌هابوو که‌ له‌ رؤکیتیکی بچوکدا له‌ده‌ره‌وه‌ی هیزی کیشکردنی زه‌وی به‌ هه‌واوه‌ ده‌خه‌ویت. رؤزانی دواتر شتی ئه‌وتؤ گرنگ پرونادات، شار نیمچه‌ خالییه‌، خه‌لکانیکی که‌م تیا ده‌ژین، که‌ حیکایه‌تی ده‌ست پیکردنی پرؤسیسی «چه‌کوشی ناماده‌» له‌ باکوور ده‌ست پینده‌کات، جه‌لادته‌ و سامیر به‌پن پروه‌ده‌که‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ی شار، له‌گه‌ل کؤمه‌لنیک ماله‌ ئاواره‌دا تیکه‌لده‌بن که‌ له‌ نزیک مه‌رزه‌کان له‌ مه‌زرایه‌کی گه‌وره‌دا چادریان

هه‌لداوه، له یه‌کیتک له‌و پیک‌خراوانه‌ی که هاتوون کومه‌ک به‌ خه‌لکی پ‌اکردوو و ئاواره‌ بکه‌ن چادریک وه‌رده‌گرن و تیبیدا ده‌خه‌ون. ئاشکرا نیبه‌ چه‌ند پ‌وژ له‌و چادرده‌دا ده‌مینه‌وه، له‌و ساته‌وه‌ی ده‌گه‌رینه‌وه ئیدی جه‌لاده‌ت پ‌وژه‌کان هیساب ناکات، مانگه‌کان و ساله‌کان به‌وردی هیساب ناکات، به‌ جوړیک ئه‌وکاته‌ی که من ببینم نه‌یده‌زانی ته‌مه‌نی چه‌نده، نه‌یده‌زانی ئه‌و فاسیله‌یه‌ی پ‌وداوه‌کان له‌ یه‌کدی جیا‌ده‌کاته‌وه چه‌نده، دره‌نگ و زووی کاتی بۆ گ‌رنگ نه‌بوو، له‌ راستیدا من وه‌ک یه‌کیک هاته‌ به‌رچاوم که نازانیت کات چیه‌. ته‌نیا شتیک له‌سه‌ر کات ده‌یزانی گ‌ورانی شه‌وو پ‌وژ بوو، له‌وه‌ بترانیت له‌ده‌ره‌وه‌ی زه‌مان ده‌ژیا. پ‌نده‌چیت ئه‌و پ‌وژانه‌ی که له‌گه‌ل ئاواره‌کاندا له‌و ژیر ده‌وارو چادره‌ سه‌وزانه‌دا بردویتیبه‌ سه‌ر، کردبیتی به‌ ئاواره‌یه‌کی جاوید، ئاواره‌یه‌ک به‌ پ‌یچه‌وانه‌ی هه‌موو ئاواره‌کانی تره‌وه‌ چیت‌ر خۆی وه‌ک قوربانی سیاسه‌ت و جه‌نگ ته‌ماشانه‌ده‌کرد، به‌لکو وه‌ک یه‌کیک سه‌یری خۆی ده‌کرد له‌ زه‌وی، له‌ باغه‌کان، له‌ جو‌یباره‌کان، له‌ شاره‌کان و شوینه‌کان ئاواره‌ بیت. من پ‌یموایه‌ ئه‌و ماوه‌ دریزه‌ له‌ بیده‌نگی و بیثیسی و تیزمان و خه‌ون، زور شتی تیا گ‌ورپیوو که خۆی نه‌یده‌بینی.

ئه‌و هه‌ستی ئاواره‌بوونه‌ لای ئه‌و شتیکی تازه‌بوو، کاتیک له‌گه‌ل سامیری بابلیدا به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی شار پ‌ویشتن ده‌یانزانی ئه‌وان زور له‌ دوا‌ی ئه‌و په‌وه‌ گه‌وره‌یه‌وه‌ن که پ‌تر له‌ چه‌ند هه‌فته‌بوو دونیای ده‌هه‌ژاند، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا شتیکی تایبه‌تی پالی پ‌یوه‌ده‌نا ببیت به‌ ئاواره‌، شتیک من ناوی ده‌نیم ئاره‌زووی جه‌لاده‌تی کوتر بۆ جیا‌بوونه‌وه‌ له‌ دنیا، من پ‌یموایه‌ جه‌لاده‌تی کوتر دواتر هه‌رگیز له‌و ساته‌وه‌خته‌ ده‌رناچیت، له‌وه‌سته‌ رزگاری نابیت که ئه‌و ئاواره‌یه‌. سه‌رده‌مانیکیش که ئاواره‌یی نامینیت، کاتیک ده‌توانیت وه‌ک گه‌نجیک بژی و سه‌روه‌ت و سامانیک بۆ خۆی پ‌یگه‌وه‌بنیت، ئه‌و هه‌رده‌م وه‌ک ئاواره‌یه‌ک ده‌ژی. ئه‌و پ‌وژه‌ی من له‌ ناو ئه‌و ئوتیله‌ ره‌شه‌دا ببینه‌وه، هه‌ستمکرد ئاواره‌یی قوولاییه‌کی شاعیریانه‌ی

بۇ دروستكردوۋە، ئاۋارەيى لاي ئو وەك تراژىدىا نەكەوتبوۋەو بەلكو جۇرىك بوو لە بە ختەوهرى، لە خۇشحالى، لە يارىكردنكى قول مانادار لەگەل ھەموو شتەكاندا. جۇرىك لە تەبايى نىوان پۇج و زىندەكى، نىوان ھەستە ناۋەككىيەكان و واقىعى دەرەو. پۇژىك پىنگوتىم: عەلى شەرەفىار، تەنيا ئاۋارەكان لە ژيان تىدەگەن. من ئو ھەم پى ئاسايى بوو، بەلام كە گوتى: تەنيا ئاۋارەكانىش لەگەل جىھاندا تەبان. كەمىك ۋەستام و سەيرمكردو پىمگوت: جەلادەتى كۆتر تىناگەم دەلىت چى؟ چۇن ئاۋارەكان لەگەل جىھاندا تەبان؟ ئاۋارەيى خۇى ناتەبايى. بەو چاۋە سەيرانەيەو كە بە شىۋەيەكى سەير دەرەنەو لىنى پرسىم: تۇ ھەرگىز زنجىرى ھىچ مەخلوقىك شكاندوۋە؟ من گوتىم: نا عەزىزم، من زنجىرى ھىچ مەخلوقىك نەشكاندوۋە. بە ئەسپايى گوتى: عەلى شەرەفىار، من زنجىرى زۇر كەسم شكاندوۋە، ھەتا زنجىرەكانى ناو پۇجى خۇشم ھەر خۇم شكاندوۋە. ئاۋارەبوۋن ئو ھەم مەرۇف زنجىرى خۇى بشكىنىت و بروت. ئەى ئو پۇجى ئىمە نىيە لە ژيان ئاۋارە دەبىت و دەمرىت، ئەى ئو پۇجى ئىمە نىيە لە عەدەم ئاۋارەدەبىت و لەدايكەبىتەو، ئەى ئو پۇجى ئىمە نىيە لە يەكتر دەترازىت و دەپوات و يەكناگرىتەو. گەردون چىيە جگە لە يەكناگرىتەو يەكى مەزن... يەكناگرىتەو ھى ئەستىرەكان و ھەسارە دوورەكان لە يەكتر، يەكناگرىتەو ھى ۋەرزەكان، لە يەكترازانى ئەبەدى نىوان مەرۇف و خودا، يەكناگرىتەو ھى پۇج لەگەل يەكدا ھەتا لە دوا پلەكانى عەشقىشدا. گەردون ھىچ نىيە جگە لە جىابوۋنەو ۋە ونبوۋنىكى بەردەوام، دواچار تەنيا كاتىك ئاۋارەيى نامىنىت، كە ھەموومان بچىنە يەك مالەو كە مالى ھەموومان بىت، ھا پىناسەى ئاۋارەيى چىيە؟ ئاۋارەيى دەرەدەربوۋن نىيە لە مال؟... تۇ نالىت ئاۋارەيى دەرەدەربوۋنە لە مال... بەلام پىمبلى، كەر ئو مالە نەبوو تۇ چىدەكەيت، كەر جىھان ئو مالەى تىانەبوو... ھا... بۇ ۋەلامم نادەيتەو؟ ئاغاي شەرەفىار ۋەلامەكەى زۇر

سادو ئاسانه ئوسا تو دهبيت به يه کيک که هميشه بۇ مال دهگه پريت، دهبيت به پۇچيک که له فەنتازيا کردنى به رده وامى مالدايه... دهبيت به يه کيک پرووده کاته هر جيگايه ک ده ليت ئه مه مالى منه، به لام دواتر ده رده که ویت که ئه وه مالى ئه و نيه... ده پوات شتيكى ديكه هله ده گريت و ده ليت ئيره مالى منه، به لام ئه ویش هر مالى ئه و نيه... دهگه پريت و دهگه پريت و مالى راسته قينه نادوزيته وه، پۇژيک ده گاته ئه و بپروايه ي که دوا هه مين مال و راسته قينه ترين مال له وانه يه ته نيا مردن بيت. به لام مردن کاتيک ده بيته مال که ده روزه يه کى هه بيت ليويه سيري دوا وه بکه ين، چونکه جيگايه ک که ده رگا و په نجه ره ي نه بوو، دۆزه خه نه وه ک مال. ده بيت په نجه ره يه ک هه بيت له ويوه گويمان له سه داي دهنگى خو مان بيت له سه ر زه وي. زۆر به مان نازانين له وديو مه رگه وه چى پرووده دات، به لام ده زانين مردو وه کان چاوه پوانى چين. ده زانين مردو وه کان په نجه ره يه کيان هه يه له ويوه سيري ئيمه ده کهن. مرؤف شه يداي ئه وه يه دهنگى خو ي بيستيته وه... ئاواره يى راسته قينه هاوارىكى دوورو دريژه له پيده شتيكى بيترانه وه دا، که سه داکه ي هه ريم به هه ريم ده پوات و دهگه پريته وه. شکاندى ئه و زنجيره ئه ستوره يه که له نيوان من و زه ماندا هه يه. گه ر ئه و زنجيره نه شکيت مرؤف نه مر ناييت... ئاواره يى ماناي نه مري، واته جيته مان له زه من، نه چه قين له جوغزيكى ميژوودا، نو قمنه بوون له يه ک شويندا، نه خنکان له يه ک گو مدا، پروونه کردن له هه چ دارستانىک که دره خته کانى به دره خته کانى ترى دونيا وه نه به ستراون. ئاواره يى هه چ شتيک نيه جگه له جوله يه کى ناکوتا به هه موولا يه کدا، جگه له وه ي زه مين و زه مانه کانى تر تو ببين و بتيستن، عه لى شه ره فيار پيمبلى موسيقاي يه کيکى وه ک مؤزارت، چيه جگه له ئاواره ييه کى گه وره له نيو زه ماندا؟ هه چ نيشتيما نيک نيشتيما ني ئه و نيه، هه چ زه مانىک زه مانى ئه و نيه، هه مووان ده بيستن و هه ستي پيده که ين... ديت و له ئيمه وه ده پوات بۇ پۇژگارىكى تر... ئاواره يى نه مرييه، جيهانيش

نەمرە، نەمرە لەوەدا کە سەر بە هیچ زەمانیک نییە، سەر بە هیچ جیگایەک نییە...

ئەو کاتەى کە من ناسیم تینگە‌یشتنی قوول و فەلسە‌فیانه‌ى بۆ ژيان لە تروپكى پىگە‌یشتن و کامل بووندا بوو، خۆى وەك ئاوارە‌یەكى جاویدان تە‌ماشادە‌کرد. نازانم ئەو رۆژگارانە‌ى لەو چادەرە‌ قوراویبە‌دا لە ژیر بارانى بە‌هاریكى بێرە‌حمدا دە‌ژیا، هە‌مان تە‌فسیری فەلسە‌فیانه‌ى بۆ ئاوارە‌یى هە‌بوو یاخود نا؟ رۆژانیک زۆر‌بە‌ى وەخت لە ناو ئەو چادەرە‌دا، لە سەر دۆشە‌كێك پالە‌كە‌وت و بیری لە رابوردوى خۆى دە‌كردە‌وه، ئەو رۆژانە‌ بە‌ردە‌وام لە‌گە‌ل سامیری بابلیدا قسە‌یان‌دە‌کرد، باسى ماناكانى گونا‌ه و لی‌بورن، باس‌کردنى بە‌رپرسىاریتى مروّف لە تاوانە‌كانى خۆى لە دواى پە‌شیمانى. باوە‌رناكە‌م ئەو سەر‌دە‌مه‌ جە‌لادە‌ت بیریكى قوولى لە مۆسیقا كرده‌یتە‌وه، بە‌لكو زیاتر خە‌یالى لە‌سەر تێرامان بووه‌ لە مانای ئاوارە‌یى. پىنماویە‌ لەو قوناغە‌دا بە‌ تە‌واوە‌تى وەك ئاوارە‌یەك دە‌رك بە‌ خۆى دە‌كات. گە‌رانه‌وى بۆ كوردستان و دە‌ست پى‌كردنە‌وه‌ى بە‌ ژيان لە ناو كۆمە‌لیك چادردا ئەو هە‌ستە‌ى تیا دروستە‌كات كە ئەو سەر بە‌ هیچ جیگایەك نییە، پى‌ناچیت لەو ماوە‌یە‌دا هە‌ولیدابیت هیچ جۆرە‌ هاو‌پى‌تیە‌ك دروستبكات. بە‌دریژایى رۆژ لە ژیر چادریكدا دە‌ژى، كە‌م دیتە‌دە‌رى، ئىواران درە‌نگ خۆى و ئەو هاو‌پى‌ عەر‌بە‌ تە‌لیسماویبە‌ى ناگرىك لە بە‌ردە‌م چادەرە‌كە‌دا دە‌كە‌نە‌وه‌و خوار‌دن ئامادە‌دە‌كە‌ن، گەر خۆش‌ییت سە‌یری ئە‌ستىرە‌ دە‌كە‌ن، گەر ناخۆش‌ییت بىت دە‌چنە‌وه‌ ژیر چادەرە‌كە‌و بە‌ تە‌ننیه‌كانیان خویان دادە‌پۆشن و گوى لە ئىقاعى باران دە‌گرن. لەو كاتە‌وه‌ ریش دە‌هیل‌یتە‌وه، بە‌ خۆى و پالتویە‌كى درىژ و شە‌روالىكى كورته‌وه‌ كە لە شار لە كۆنە‌فرۆش‌ىكى كریوه ئىواران بە‌ تە‌نیا بە‌ناو چادەرە‌كاندا پى‌اسە‌دە‌كات، خۆى وەك مۆسیقارىك بە‌ خە‌لك دە‌ناسىتیت، وەك هە‌میشە‌ زمانىكى شیرینى لە‌گە‌ل مروّفە‌ سادە‌كاندا هە‌یه‌، دواى سە‌له‌ه‌ى سە‌ل لە نزىكە‌وه‌ من‌دالان دە‌بین‌یتە‌وه، دە‌بىت بىرتانىت كە

شاری تەپۆتۆزە زەرەدەکان مندالی تێدانه‌بوو، جەلادەت ئەو چەند سالا مندالی نەبینیوو، لە دوا رۆژی خاپووربوونی شاری تەپۆتۆزە زەرەدەکاندا مندالی ئاوارەو کوژراوی بینیوو، مندالی بینیوو ئازارو ژانی دونیای گەورەکان دەچیژن، سزای گوناھیک دەنەنەووە کە نازانن چییە. بەلام بۆ یەکەمجار لە ناو ئەو چادرانەدا دەبیتەووە بە دۆست و هاوڕێی ئەو مندالە بچوکانەیی کە بەردەوام لە قورپو لیتەکاندا یاریدەکەن، دەبیتە هاوڕێی ئەو خیزانە ئاوارانەیی بە خۆشحالییەووە ئامیزیی بۆ دەکەنەووە. بەلام ئەو لە ھەر شت زیاتر کە سێکی گەرۆکە، ھەندیک شەو سامیری بابلی جێدەھێڵێت و بە ناو تاریکیدا دەروات، خۆشی نازانیت بۆ کوێ دەچێت، ھەمیشە دەروات، دەچیتە سەر ترۆپکە بەرزەکان، بە ناو پێدەشتەکاندا تێدەپەرێت، لەوێکاندا موسیقا ئەفسوناوییە کە ی ئیسحاقی لیوزیڕینی دیتەووە یاد، گوێی لە ھاواریکی نادیار دەبیت لە تاریکیدا بانگیدەکات، گۆچانیکی دەتاشیت و بەسەر چیا سەختەکاندا سەردەکەوێت، لە ناو ئەشکەوتەکاندا تونیلی دوورو درێژ دەدۆزیتەووە، بۆیە کەمجار لەسەر یەکیک لە لوتکە سەختەکانەووە، ئەو بالندە سپییە سەیرانە دەبینیت کە لەسەر سەری دەسورپینەووە، بالندەیی نەناسراو نەبینراو کە تیکەلەپەکن لە کۆترو مورغیکی خورافی دیکە، سەریان سەری کۆترەو بالە گەورەکیان لە بالی سیمورغیک دەچیت کە خۆرەتاو پەرەکانی بە تیشک داگیرساندبیت. لەشیکیان ھەیە وەک بەفر و دەنگیکیان ھەیە وەک دەنگی بۆلبۆلیک لە سپێدەدا.

جەلادەت بە جۆریک لە جۆرەکان ھەستدەکات ئەووە سەرەتای دەرکەوتنی کۆمەلێک نیشانەیی سەیری دیکە یە کە رۆژ دواي رۆژ کۆدەبنەووە بۆ ئەوھی نامە یەکی تایبەتی بۆ جەلادەت بگوازنەووە. لەو شەوانەدا جەلادەت بەردەوام کۆمەلێک تەیری سپی دەبینیت کە نە لە راستی دەچن و نە خەیاڵیشن، ئەو بالندە سەیرانە بەردەوام لەسەر چادرەکەیی دەنیشنەووە، کۆمەلە بالداریکی سەیرن لە ناکاو وندەبن و لە ناکاو دەگەرپینەووە، دەرکەوتن و

ۋېبۋونىشيان ۋەك دواتر دەرەكە ۋېت پەيۋەندى بە شفرەيەكى نەنئىيە ۋە ھەيە كە جەلادەت بە نىشتىمانىكى دوورو ناديارە ۋە گرئىدەدات. پئىدەچىت جەلادەت سەرەتا لە ۋە بالئدانە ترسا بېت، ھەر كاتىك لە سەر ترۆپكەكان دەيانبىنئىت گۈچانەكەي ھەلدەگرئىت ۋ دېتە ۋە خوارى، ھەر كاتىك لە ناو پئىدەشەكاندا دەيانبىنئىت بە خىزراي دەگەرئىتە ۋە بۇ ژىر چادرەكەي خۇي، كە بالئدەكان دادەبەزن ۋ لەسەر چادرەكەي دەنئىشە ۋە دەچىتە ژىر بەتانبىيەكەيە ۋە، بەلام كە لە ناكاو ۋندەبن دووبارە لە چىكاكەي خۇي دېتەدەرى ۋ بەدوایاندا دەگەرئىت. ماۋەيەكى درىژ ناتوانئىت تىبىكات ئاخۇ ئە ۋە بالدارانە مورغى ئەفسانەبىن ۋ لە خەيالى ئەودا زىندووبوونەتە ۋە ياخود بالدارى راستەقىنەن ۋ تىشكىكى كىۋى لە نىگاي ئەودا بەرە ۋە خۇي راياندەكىشئىت. سامىرى بابلى كە ناتوانئىت ئە ۋە بالدارانە بىبئىت، پئىدەلئىت: ئەوانە سەرەتاي شىتېبونى تۇن. گەر بزائىن شىتېبون لاي سامىرى بابلى سەرەتاي گەرەنە ۋە راستەقىنەي مەرۇفە بۇ عەقل، سەرەتاي ھوشيارى مەرۇفە بە ماناي راستەقىنەي ژيان. تئىدەگەين كە سامىر ئاگادارى ئە ۋە يە جەلادەتى كۆتر لەسەر رېگايەكى گەرەي خۇدۆزىنە ۋە دايە.

دەبئىت ئاگادارى ئە ۋە بىن جەلادەت لە شارى سۆزانبىيە زەرەكاندا كەسئىكە لە چاۋەرۋانى مەرگ يان رزگار بووندا دەژى، مەرۇفئىش لە دۇخى چاۋەرۋانيدا مەرۇفئىكى راستەقىنە نىيە، مەرۇف لە كاتى چاۋەرۋانيدا لە مندالئىك دەچئىت ھىشتا لە دايك نەبوئىت. ھىچ شتىك ۋەك چاۋەرۋانى ماھىيەتى مەرۇف زەوتناكات، چاۋەرۋانى ماناي ئە ۋە ھىشتا ئە ۋە ھەلومەر جانە لە دايك نەبوون كە مەرۇف تئىدا جە ۋە ھەرى خۇي ئاشكرابكات، ھىشتا مەرۇف ناتوانئىت بېرىار لەسەر بېرىارە گەرەكانى خۇي بدات. جەلادەت لە ناو ئاۋارەكاندا تئىدەگات كە ئە ۋە ناتوانئىت تا مردن لە چاۋەرۋانيدا دانئىشئىت، ديارە زەحمەتە بۇ مەرۇفئىكى بئىشت ۋ پەناي ۋەك ئە ۋە لە سفرە ۋە دەست پئىكات. راستە ئە ۋە شارە شارى خۇيەتى، ئە ۋە نىشتىمانە نىشتىمانى

خويه تي، مرؤفه كان هه مان زمانى ئه و قسه ده كهن، به لام له وئ جگه له و مندالانهى له قور و چلپاودا ياریده كهن دلى به هيچ شتيكى دى خوش نيه، ئه وئ كچيكي وهك داليا سيراجه دينى لى نيه، دكتورى كى وهك موساى بابه كى لى نيه كومه كى پينكه ن و رينگاي نيشانبدن. رۆژنيك مه فره زهيه كى پزيشكان روو له چادرگه كى ئه وان ده كهن، له ژير دره ختيكدا چادريك هه لده دن و ده كه ونه پيشوازي نه خوشه كان. جه لاده تي كوتر كه هه ميشه وينه ي دكتور موساى بابه كى له خه يالدايه، به يادى ئه وه وه ده چيت بو بينى ئه و پزيشكانه ي كه پتياويه له وان هيه سينه ريك له سينه ره كانى روحي موساى بابه كيان لابدوزيته وه، به لام له برى دوزينه وه ي مرؤفيكى وهك موساى بابه ك، هه نديك گه نجى له خوبايى ده بينيته وه كه له ژير ليوپانه وه به لووتيكى منگن لى ده پرسن: ها... كاكه چيت ده وئت؟. له و دكتورانه بوون له برى ئه وه ي مرؤف چاكبكه نه وه، هه ر بينينيان مرؤفى نه خوش ده خست. جه لاده ت پاشه و پاش له ژير ئه و چادره دته ده رى و تينده گات هه نديچار ئه و بيحورمه تيبه ي پياوه به ريزه كانى نيشتيمان به مرؤفى ده كهن، كه متر نيه له و بيحورمه تيبه ي جه لاده كان له غه ريبيدا پتنده كهن. ئه و ماوه كورته به سبوو تيبكات سه ختترين جورى ئاواره يى ئاواره يى نيه له نيشتيمان، به لكو ئاواره ييه له مرؤفه كانى دى.

ئه و ماوه يه ساميرى بابلى به ده گمه ن له ژير چادره كى ده هاته ده رى، به جورى كى سه ير خوى له هه موو كه س دوورده خسته وه، بو ن پرته قالى جه سته ي ده مارده مار به هه موو لايه كدا ده روئيشت. ساميرى بابلى له و ئوردو گايه دا به شى زورى كات له راديو يه كى چكولانه وه گوئى له گورانبيه دريژه كانى كه لسوم ده گرت و ده گريا، گوئى له ده نگ و باس ده گرت و ده گريا، گوئى له باران و ره شه با ده گرت و ده گريا. ته نيا به شه و ده هاته ده رى، هه نديك ئىوارى له به رده م چادره كه دا سه يرى هه وره كانى ده كرد و خوى به ئاماده كردنى خوارنه وه سه رقالده كرد، وهك ديليك

رەفتارىدە كۆردى. ئەو پەيمانىكى راستەقىنەي لەگەل جەلادەتدا ھەبوو، بە جۆرىك مامەلەي لەگەل ئەو كۆردا دەكرد ۋەك ئەۋەي مان و نەمانى، ژيان و پاكبۇنەۋەي بەدەست جەلادەت بىت. دىلىتى سامىرى بابلى پتر لە پەيمانىكى رۇجى دەچو، نەۋەك جورىك لە سزاي جەستەيى. جۆرىك بوو لە رىكەۋتتى موقەدەس، ئەو دىل بوو، بەلام بەپىي ھىچ قانۇنىكى نوسراو نا، بەلكو بەپىي پەيمانى نىوان دوو رۇج كە رىكەۋتوون يەككىيان لەلای ئەۋى دىان ئەسىر بىت.

لىرەدا دەبىت ئىستىك بگەين و بلىن: سامىرى بابلى كەسىكە بۇ پاكبۇنەۋە دەگەرەت، بەلام پرسىيارەكە ئەۋەيە كى دەتوانىت لە كەسانى ۋەك سامىرى بابلى ببورىت؟ كى دەتوانىت پاكى بەخشىت بە رۇجىكى بەشىمان كە قول لە خوین و بەدكارىدا رۇچوۋە؟ ئاخۇ بەشىمانى بەسە، بۇئەۋەي مروۇف پاكىتەۋە؟ ئايا دىلى بەسە بۇ ئەۋەي مروۇف پاكىتەۋە؟ ئايا مردن ياخود سزا بەسە، بۇئەۋەي لە جەلادەۋە ببىنەۋە بە قوربانى؟ دەبىت بلىم كە ئەم پرسىيارە سەختانە شوپىنى قسەو دىالۇكى دوورو درىژى نىوان سامىرى دىل و جەلادەتى زىندانەۋان بوون. لافاۋى ئەو پرسىيارانە شەۋىك دەستى پىكرد كە سامىرى بابلى بە جەلادەتى گووت: ئەي مندالى نەجىب، من دىلى توم، قەدەرى من ئىستا بەدەست تۋىە. تۇ زىندانەۋانىت و من ئەسىر. ھەرچىيەك بگەين و ھەرچىيەك بلىن ھەمىشە زىندانەۋانەكانن چارەنوسى ئەسىرەكان دىارىدەكەن، نەۋەك بە پىچەۋانەۋە. جەلادەت ئەو شەۋە «كە شەۋىكى فىنكى بەھار بوو» دەيگووت: سامىرى بابلى، ئەي نەقىبى جەھەنەمى، ئەي ئەفسەرى ئەھرىمەنەكان، راستە تۇ ئەسىرى نىت، بەلام من دواچار خاۋەنى چارەنوسى خۇم نىم... تا ئىستا تۇ و جەنگەكانى تۇ، ئىۋەو شەرە دزىۋەكانتان من دەبات بەرپۋە. تا ئىستا لە قوۋلايدا ھەر من دىلى ئىۋەم، من كۈيلەي رۇژگارە دزىۋەكانى ئىۋەم... وانىيە جەنابى نەقىب... وانىيە؟

سامیری بابلی، که چا خۆریکی سهیربوو، وهک یه کینک بزانتیت جه لادهدت له سهه رهقه، سهیری ئهستیزه دوورهکانی دهکریو چا له سهه چا دهیخواردوهو دهیگوت: ئهی مندالی نهجیب، جاریک له جارهکان له پیشی پیشهوهی شه ربوون، من له ژیر فرماندهیی عهقیدیکدا بووم که خه یالینکی هیند شه رانی هه بوو دهیتوانی بییت به ماموستای شهیتان، ناوی عهقید علوان عریبی بوو، به تهمن له من گهنجتر بوو، به لام به هوی ئهوهی له ههه درندهیهکی تری سهه ئهه ئهستیرهیه درندهتر بوو، به خیراییهکی سههیر به پلهوپایهکانی سوپادا سهه دهکوت. رۆژیکیان چاوه پروانی هیرشی ئیرانییهکانمان دهکرد، هیزی ئیمه که متربوو له هیزی ئهوان، چهند رۆژبوو له هه موو بالهکانی شه رهوه فشاریان دههینا، دروست نهمانده زانی هیرشه گه وره که یان له چ قولیکه وهیه. ئهه رۆژهی که ئهه ئهفسه ره ئیرانییه مان گرت، عهقید علوان یه که مین جار بی هیچ قسه وه باسیک ئاگریکی خوشکردو زه که ری بهه کابرایه ده رهیناو به زور پییخسته ناو مه قه لی پشکوکه، من زه که ری ئهه پیاوه م بینی ده سووتیت، به لام هیچی نه گوت، ئازاریکی گه وره له ده موچاویدا بوو، عارهق له هه موو ده مارهکانی ده هاته ده ری و هیچی نه درکاند. عهقید علوان خوی په یته په یته له ئاگردانیکی چکولانه وه پشکوی ده گه شان هوه به منی ده گوت به مه قاش پشکوکان وردبکه م. دوا ی ئه وهی که زه که ری ئهه ئیرانییه بووه زوخال، ئینجا به چوارکه س ئهه پیاوه بی زه که ره مان به ده مدا پالخصت، وهک یه کینک چوارمیخه ی بکه ن ده ست و قاچمان به سه ته وه، به جوریک گه ره له ئاسمانه وه را ته ماشای ئهه پیاوه بکر دایه وهک زه ربینکی چکولانه له سهه زه وی ده تبینی. من ده بایه بۆرییه کی باریکی به لۆعه له کومه وه را بیه مه ژورئ، بۆرییه کی تازه دایسکراو، من ده بایه به رهحه تیه کی ئاسن ئهه پشکو ورده بکه مه ناو کۆمییه وه، ده بایه تو زیک پشکو بکه مه کۆمییه وه و چهند دلۆپ بانزینیکیش به دوایدا، تو زیکی تر پشکو رۆکه م و تو زیکی دیکه بانزین، هه رجاره ش تو زیک زیاتر پال

بهو بۆریه دایسکراوهوه بنیم. دروست نازانم ئەو پیاوه کهی مرد، بهلام کاتیک مرد دوکهل له کهروو و گوینچکهکانیییهوه دههاتهدهری. ئەهی مندالی نهجیب، من سالانیک دواتر که ورده ورده ئەو ههستم تیا دروستبوو که ئەو درندهیهی ناو خۆم لهو مروڤهیی ناوم جیابکهمهوه. شهوانیک له خۆم دهپرسی ئاخۆ ئیمه ههموو ئەسیری هیزیکیی له خۆمان کهورهتر نین، هیزیکیی شهرانی که له بناغهیی دروستبوونی کهردوندایه، هیزیک بیئیهوهی بزانیین دهمانجولینیت، ههموومان دهخاته ناو چنگی خویهوه، دهیسهپینی بهسهماندا چی بکهین و چی نهکهین. جهلادهتی کۆتر من ههمیشه که بیردهکهمهوه وا ههستهکهکم ئەوه من نهبووم، من نهبووم که ئەو گوناهانم کردوه، من نهبووم ورده پشکۆم کردۆته قوونی دیلیکی بهستهزمانهوه که ههرگیز پینستر نهمیینیوه، بهلکو شتیکی ترسناکترو کهورهترو کهردونی تر له من و له ههموو ئەفسهههکان ئەو گوناهانهی کردوه... تو ئەسیری من نیت جهلادهت، تو ئەسیری ئەو هیزه کهورهیهیت. ئەسیری شتیکی له بناغهیی کهردوندایه... شتیکی دهتوانیت ههموومان بکاته جهلادی ئەوی دیکهمان... هیچ یهکیکمان ناتوانین لینی دهربازیین، وهک چون کومهلیک بهرد لهسهر داشمالیکی شهترهنج ناتوانن هیچی دیکه بکهن جگه لهو شتانهی که یاساکانی سهه ئەو داشماله دیاریدهکات.

جهلادهتی کۆتر دهیگوت: جهنابی نهقیب، با ههستین... با ههستین و کهمیک پیاسه بکهین... ئەمشه و پره له ئەستیره، وههه و با بۆنی ئەو پرتهقاله سیحراوییهی تو زهوی پرېکات. لیرههه، له بن ئەم جیایهه دا پیاوانی سهروک چیتر دهستیان ناگاته تو؟ جهنابی نهقیب، منیش موسیقاریکی کهروک بووم، من باوهپم وهک تو نییه، دهشیت له بناغهیی کهردوندا ناشیرینی ههیت، دهشیت سروشت پرېت له خراپه، بهلام خراپهیی مروڤ بهرامبهه مروڤ لهو خراپهیه ناچیت که سروشت له مروڤدا چاندویتتی، بابروین جهنابی نهقیب بابروین و به سروشتدا پیاسه بکهین... کهر پهله نهکهین،

مرؤف ده بينين درهخت ده سووتينيت، مرؤف ده بينين بالنده راوده كات و ده يخوات، مرؤف ده بينين ده وروربه رى خوئى ويرانده كات. جه نابى نه قيب ئه و خراپه يه ي له بناغهى گه راوندا هه يه خراپه يه كه مرؤف والنده كات بالنده كان بكوژيت و بيانخوات، به لام ئه و خراپه يه واتليناكات بوئى دايسكراو به قوونى ئاده ميزاده كاندا راننيت. ئه و خراپه يه ي له ره شه باو لافاو گه رده لولودا هه يه، شتيكى ديكيه، هيچى له و خراپه يه ناچيت كه ده بيته مايه ي ئه وه ي زه كهرى ئينسان به زيندوويى بسوتينيت. ئينسان ناتوانيت زهوى سزا بدات، ده شيت زهوى و ئاسمان و دريا گه مژه يى خويمان هه بيت، به لام ئه مانه مرؤف يان له باوه شگرتووه، ئه مانه ئيمه يان گه وره كردوه... به لام كه تو بوئى له قوونى من راده نيت، جه نابى نه قيب ناچارمده كه يت، منيش بير له وه بگه مه وه كه بوئى له قوونى تو رانيم. من و تو دوو داشى شه ترهنج نين كه مه حكوم بين به كتر بخوين، ئه و خراپه يه ي له تو دايه واده كات من ديلى ئه وه بم بير له توله بگه مه وه، ديل بوونى راسته قينه جه نابى نه قيب ئه وه يه، من تا ده مرم مه حكوم به وه ي بو ئازادى خووم بگه ريم و به دواى توله دا له تو عه ودال بم. بوئيه گه ر ورد ته ماشابكه يت، ئاغاي نه قيب، جه لاده كان به دوو جوور حوكمى قوربانى ده دن، جاريك به وه ي ده يانكه ن به قوربانى و جاريكيش به وه ي ده يانكه ن به كويله ي خوليايه كى تر، كويله ي ئاره زوويه ك كه نامريت، ئاره زووى ئه وه ي رؤژنيك له گه ل جه لاده كان ياندا جيگاكان يان بگورنه وه.

ساميرى بابلى ده لئيت: ئه ي مندالى پر موحيه ت، ئه ي مؤسيقارى بيكس، گه ر قوربانويه كانيش هه مان شت بكن كه جه لاده كان ده يكه ن، ئيتر هيچ شتيك نامينيت زهوى رابگريت، هيچ كوله كه يه ك نامينيت مرؤف ژيانى خوئى بخاته بن سيهرى.

جه لاده تيش ده لئيت: گه ر منيش توله نه كه مه وه، گه ر شتيك نه بيت تو هه مان ئه و ئازاره بچيژيت كه من چه شتوومه، ئه ي عه داله ت چيه؟ ها

ئەي عەدالەت چىيە؟ عەدالەت ئەوھىيە ھەمان ئەو ئازارە بىيىتەوھە كە من بىيىومە، ھەمان بۆرى دايىسكراو بە بەنزىنەكەوھە لە قوونى تۇدا بىيىنم. پرتەقالى بابلى ھاواردەكات: بەلام گەر وايت ئەوا عەدالەت ھەردووكمان دەكات بە جەلاد، عەدالەت ئەوھىيە بەكىنكان بوھستىن و وانەكەين.

جەلادەت بە تورەيىيەوھە دەلەيت: ئەمە چۈن عەدالەتتەكە، چۈن عەدالەتتەكە؟ ھا سامىرى بابلى... پىمبلى ئەمە چۈن عەدالەتتەكە... تۇ ھاوپرىكانى منت كوشت، تۇ منت كوشت و دەيىت من ھىچ نەكەم، بلىم ليگەرئى ئەم پىياوھە خودا ئازارى بدات، ويژدانى خۇى ئازارى بدات، خودا تۆلەي لىيىكاتەوھە... ھا، ئەي ئەگەر ھىچ خودايەك نەبوو تۆلە لە تۇ بكاتەوھە، ھا.. ئەي ئەگەر خودا نەبوو، ئەوكات چى؟ ئەي ئەگەر ھىچ ويژدانىك نەبوو تۇيان ئەوانى تر ئازار بدات، ئەو كات چى؟ ھا ئەو كات چى؟ ئەوھش عەدالەتە... ھا ئەوھش عەدالەتە؟

سامىرى بابلى بە ھىمىيىيە قوول و پىر سەداكەي خۇيەوھە دەلەيت: عەدالەت ئەوھىيە ھەموومان نەيىن بە جەلاد... لەوھە دەرچىت ئىتر نازانم عەدالەت چىيە. گەر تۇش بىيت بە جەلاد ھىچ بەھانەيەك نامىيىت تا ئىدى من دىلى تۇ بىم، ھىچ ھۇيەك نامىيىت من ئەسىرىم لەلاي تۇ، ئەي مندالى نەجىب، گويىگرە، من زۇر بە راستمە، من تا ئەو دەقىقەيە ئەسىرى تۇم كە تۇ جەلاد نىت، كە تۇ مۇسقىقارىت و من نەقىيىكى شەرانى و نەخۇش، تۇ بۇنى فلووت لىديت و من بۇنى پرتەقالى ژەھراوى... كە ئەوھە نەما، كە تۇش بوويت بە پىياوكوژ، ئىتر چۈن من بىم بە دىلى تۇ، ئەوكات ئىتر من و تۇ دەيىن بە دوو سەرى يەك جانەوھەر، دوو سەر كە بەكتر دەخۇن. جەلادەتى كۆتر بە ژىر ئەستىرەكاندا دەرپوات و شەق لە بەردو دارى پىشەدم خۇى ھەلدەدا، ھەواي فىنكى شەو لە برى ئەوھى ھىمىيىكاتەوھە تورەيدەكات. بە گالئەچارىيەوھە دەلەيت: من فلووت ژەن بووم، فلووت ژەنىكى باش بووم؟ تۇ خۇت بلى، من مۇسقىقايەكى سىحراويم لى نەدەدا؟

كى منى گرت، ها.. كى من و هاوړى به سته زمانه كامنې گرت... كى منى خسته ناو زيليكى پيسه وه و بردى بو باشوور.. كى؟ كى ته قهې ليكردم؟ كى ناچار كړدم موسيقا له بير خوم به رمه وه؟ ئيوه موسيقاره كې ناو متنان كوشت... تيده گه يت، ئيوه كوشتان.

ساميرى بابلى، كه هيندى هيندى هيندى خوى له ده سته دات، ده لیت: من نا... من نا. من نوم رزگار كړدم... تو خوت ده زانى من له بهر خاترى ئو موسيقاره ژيانى خوم خسته مه ترسييه وه.

چه لادته كه له پيشه وه بو سهر تر وپيكيكي سخته سهر ده كه وت، كه دهنگى هه نديك بالندهى سهر ليشيواو سهر ساميانده كړد، به قيزو لاقرتييه وه گووتى: به تنيا چا كه يه ك دته ویت بيته وه به فریشته... دواى ئو هه موو گوناوه هيچ كه س به تنيا چا كه يه ك نابيته وه به فریشته.

له ناکاو به كه مينك جيدييه ته وه سه يري ساميرى بابلى ده كړد، ده چووه به رده مى و وه ك تيا بپارېته وه ده يگووت: پرته قالى بابلى... ساميرى هاوړيم... بمبوره، بمبوره، من دوژمنى تو نیم... من دوژمنى كه س نیم... هاوار، سه يركه من دوژمنم نييه. به لام تو ده بيت سزاي خوت وهر گريت... له بهر خاترى هه موومان، له پيتاوى خوتدا... له پيتاوى هه مووماندا... له پيتاوى هه موو شتيكدا، تيده گه يت... تو ديلي منيت و ده بيت من بيربكه مه وه چون سزاي خوت وهر گريت... من نامه ویت بيم به جه لاد... نامه ویت، به لام ده بيت ريگايه كه هه بيت تو بيته وه به مروف، ئو ريگايه ش يان ريگاي سزايه يان ريگاي ليپوردن... له و دوو ريگايه زياتر هيچى تر نييه، به لام پرته قالى بابلى... من هه موو شتيك نیم... من ئو كه سه نیم ئو هه قه م هه بيت سزات بدهم يان ليتيبورم... ده بيت دادگايه ك ليتيبوريت... دادگايه ك... وا نييه، ده بيت دادگايه ك ليتيبوريت.

ساميرى بابلى ده لیت: چ دادگايه ك؟... ئه ي مندالى نه جيب... چ دادگايه ك؟ هه موو ئه وانې له م ولاته دا دادگايان به ده سته، خويان له من خراپترن.

جهلادتهت وهك خه یالینکی بالدارو قوول له سه ریدا بیت، ده لیت: نا سامیری بابلی، من تو ته سلیمی دادگای حیزبه کان ناکم، ته سلیمی ئه و حاکمانهت ناکم که له کۆلیزه کانی قانون دهرچوون، ته سلیمی ئه و قازی و داوه رانهت ناکم که له چل سالی رابوردودا له دادگاکانی ولاتدا خه لکیان حوکمداوه، ئه وانه هیچ شتیک له عه دالهت نازانن... هیچ شتیک...

سامیر به سه رسامییه وه دهرسیت: به لام چ دادگایه ک... جهلادتهت کوتر، چ دادگایه ک؟.

جهلادتهت کوتر، ده ست ده خاته گیرفانی و به نیگایه کی پر ماناوه ته ماشایده کات و ده لیت: دادگایه ک من و تو پیکه وه دایده نیتین، من و تو، له کهس و کاری ئه و قوربانیا نه ی تو کوشتووتن، له وانه ی هیشتا ده ژین و نه مردوون... دادگایه ک تو خووت دروستیده کهیت... ته نیا ئه و دادگایه ده توانیت لیتبوریت و هیچ دادگایه کی تر نا... ئه وه ته نیا دادگایه که سامیری بابلی تو ده بیت حوکمه کانی قه بوولیکه یته.

چیرۆکی ئه و دادگایه ده بیت به به شتیک له خولیا سه ره کییه کانی جهلادتهت کوتر، که ئیمه له م به شه ی چیرۆکه که ماندا دوا ی ده که وین. ئه و شه وه شه وانی دی جهلادتهت کوتر و سامیری بابلی به رده وام باس له و دادگایه ده که ن... دوو بوونه وهرن دابراو له جیهان. هیدی هیدی دنیا هینور ده بیته وه، به لام وهک ئه وه ی ئه وان له و کونجه فه رامۆشکراوه دا له زهت له ئاواره یی ببینن، له ژیر چادره که یاندا ده میتنه وه و نارۆن... رۆژ دوا ی رۆژ ئاواره کان چادره کانیان ده پێچنه وه وه ده که رینه وه بو شارو گونده کانیان، به لام جهلادتهت کوتر و سامیری بابلی نه شاریان هیه بۆی بگه رینه وه وه نه گوند. له دوو بالنده ده چن که با ی ئه و ئاسمانه دوورانه ی تیا فریون، به چه شنیک بالی قورس کردبن چیت نه توانن له زهوی هه سته وه. جهلادتهت شه وان له ژیر چادره که یدا بهر له وه ی بخه ویت، گو ی له با ی ساردی

شه وگاران دهگريت و دهليت: ساميرى بابلى ئەم بايه من بانگدهکات... ههسندهکەم بهرهو قوولايى تاريخييهكى زور دور بانگدهکات. ئەو له تاريخيدا هاوارىک دهبيستيت که پيڊهچيت هاوارىكى نهيتى بيت و تهنيا ئەو بيستيت. له ناکاو ههلهستيت و له پرتهقالى بابلى دهپرسيت: تۆ گويت لىبوو... گويت لىبوو، يهکيتک له دوورهوه منى بانگکرد؟ بهلام ساميرى بابلى گووى له هيچ نيبه. ئەو شهوانه سروشتى دهگوريت، له چادرهکى ديتهدهرى و به تاريخيدا دهروات و دادهبهزيت بۆ ناو ميرگ و دارستانىکى چر، لهويوه هاواردهکات: هينى، تۆ ئەى ئەوهى من له ناو زولمهتهوه بانگدهکەيت... من گويم ليته، گويم ليته تۆ کيتيت؟ جهلادەت دلنياه يهکيتک له ناو تاريخييهكى زور دوورهوه بانگيدهکات، بهلام ئەوه دهنگى کيتيه؟ ههنديچار وهک دهنگى سهرهنگ قاسم دهبيستيت، ههنديچارىش وهک دهنگى ئيسحاقى ليوزيرين... ههنديک شهو گووى رادهديريت و دلنياه ئەوه دهنگى داليا سيراچهدينه... ههندى شهووش له نوزهى پيرىکى وهک موساى بابەک دهچيت، بهلام زورجاريش له دهنگى کهسيکى بيمار دهچيت که لهو بهرى شهوهوه بانگيدهکات.

ساميرى بابلى پيڊهليت: جهلادەتى کوتر، ئەى مندالى بيتاگا له دونيا، ئەوه دهنگى رابوردوى خۆته. ئەوه دهنگى رابوردوه، شهوانى رهشهبا تیکهله به گهردهلوو لهکان دهبيت و ناهيئت بخهويت.

پيموايه ئەو هاواره تا ماوهيهكى دريژ لهگهليدا دهمينتتهوه، دهنگىک نازانيت کيتيه و له کوپوه هاواری ليدهکات. بينينى بهردهوامى ئەو بالنده سپيانه، بيستنى بهردهوامى هاوارىکى ناديار که سهزو سهرچاوهى نيبه، پوژ دواى پوژ زياتر جهلادەت بهو چادرگهيهوه گریدهدهنهوه که بهردهوام بچوک دهبيتتهوه، هيدى هيدى سهرنشينان مالاواييدهکەن و دهرون، يهکدى ماچدهکەن و خوداحافيزى لهيهک دهکەن و مالهکانيان له پشتى کاميونىک دهنين و دهرون، ئەوانهش که لهوى دهمينتتهوه زوربهيان

پیریژنی بیکه‌س و ژنی بیمیرد و پیره‌میردی بیخه‌مخورن. له‌دوای تینه‌پینی چه‌ند مانگیک، رۆژیک فه‌رمانبه‌ریکی قز زهردی نه‌ته‌وه یه‌کگرتووه‌کان له لاندکروزیکی سپیدا دیت، له‌گه‌ل گه‌نجیکی چاوسه‌وزی باریکدایه که وه‌ک وه‌رگیزی ئینگلیزی خوی به‌خه‌لک ده‌ناسینیت، گه‌نجیکه به‌غورریکه‌وه قسه له‌گه‌ل ئاواره‌کاندا ده‌کات. ئه‌و وه‌رگیزه هه‌موو سه‌رنشینانی چادرگه‌که خرده‌کاته‌وهو خوی ده‌چیته سه‌ر به‌ردیکی گه‌وره، له‌ویوه زوو زوو ده‌ست به‌دهم و سمیله تاشراوه‌که‌یدا ده‌هینیت و پیمان ده‌لیت: چیتر نه‌ته‌وه یه‌کگرتووه‌کان و پیکخراوه ئینسانیه‌کان کۆمه‌کی ئه‌مجۆره چادرگایانه ناکه‌ن، له‌ماوه‌ی مانگیکدا ده‌بیت هیج یه‌ک له‌م چادره په‌رته‌وازه و نارێکانه نه‌مینیت، ئا ئازیزان و ابزانم به‌فه‌ره‌نسی قسه‌ناکه‌م، به‌کوردی پیتان ده‌لیم، ئیره ده‌بیت نه‌مینیت.

گه‌نجه‌که به‌فیزی یه‌کیکه‌وه ته‌رجومانی پینغه‌مه‌ر بیت باس له‌ئهن و ئاسایشی شارده‌کات، باس له‌کشانه‌وه‌ی هیزه‌کانی ده‌وله‌ت له‌سه‌رتاپای شاره‌کانی باکوور ده‌کات، دواجاریش به‌ده‌نگیکی وشک و بیپۆح پینانده‌لیت: مژده‌تان ده‌ده‌می، که له‌شار شوینی ترمان بو دابینکردون.

پیریژن و پیره‌میرده‌کان زوریان له‌قسه‌کانی ئه‌و گه‌نجه تیناگه‌ن که به‌کوردیه‌کی تیکه‌لاو به‌ده‌یان وشه‌ی عه‌ره‌بی و ئینگلیزی قسه‌ده‌کات، جه‌لاده‌ت له‌ژیر دره‌ختیکی نزیکدا، له‌ناو گیایه‌کدا که هیندی هیندی ده‌بیته پوشیکی زه‌رد دانیشتووه‌و گوینده‌گریت، خوری سه‌ره‌تای هاوین خه‌ریکه ده‌بیت به‌جان‌وه‌ریکی درنده که مرۆف ناویریت توخنی بکه‌ویت. له‌و چه‌ند مانگه‌دا ئه‌و چه‌نده‌ها له‌م فه‌رمانبه‌رو وه‌رگیزانه ده‌بینیت که دین و ده‌رۆن و ئیتر نایانبینیت‌وه، چه‌نده‌ها له‌و به‌رپرسانه ده‌بینیت که به‌هیزی زۆرو تفه‌نگچی بیشوماره‌وه خویان ده‌که‌ن به‌ئۆردوگاکه‌دا، به‌رۆژ کۆبوونه‌وه به‌خه‌لک ده‌که‌ن، به‌شه‌ویش خویان ده‌که‌ن به‌ژیر هه‌ندیک له‌و خپوه‌تانه‌دا که ژنه قه‌شه‌نگ و کچه جوانه‌کانی ئۆردوگای تیندایه.

له و ماوهیه دا چەندین جار لەلایەن بەرپرسی «بەرەوی نیشتمانییەوه» بۆ ئەوێ بزانن کێیە بانگهیشت دەکریت؟. خۆی وەک سەرپازیکی هەلاتوو دەناسیتیت کە لە باشوورەوه لەگەڵ ھاوڕێ عەرەبەکیدە هەلەتوو و لە ژێر ئەم چادرانە بەولاوه شوینیکی تری لەسەر ئەم ئەستێرەییە. بەرپرسی بەرەوی نیشتمانی پیاویکی سەرپووتاوی ورگزلە، هەموو جارێک پشتینە شلەکەیی توندەکاتەوه، جامانە ناریکەکەیی «کە هەردەم بەلای چەپدا خواردەبیتەوه» راستدەکاتەوه و دەلیت: جەلادەت عوسمان، بزانی دەروەکەیت، لولەیی کلاشینکۆفە کە دەبرمە قوونت. جەلادەت هەموو جارێک دەلیت: گەرەم مەبەستت، جەلادەت ئیسماعیلە، وا نییە، مەبەستت منە. بەرپرسی سەری دەخورینیت و دەلیت: نازانم بۆ بەردەوام تۆم لەگەڵ ئەو کورەدا لیتیکدەچیت، کوریکی گەنج بوو، ماوهیەک حیمایەم بوو، ناوی جەودەت عوسمان بوو، پوژتیک تۆرەبیکردم، لولەیی کلاشینکۆفە کەیم برێهە قوونی، دواي ئەوه خوا بیگرئ، پوژتت هەر نەهاتەوه بە حیزبدا، تەسەوریکە لەسەر ئەوه وازی لە پینشمەرگایەتی و شتیش هینا. ئاخەر میللەتی ئیمە بۆیە قەت هیچمان ناییت بە هیچ. تەسەوریکە، کەس هەیه لەسەر شتی وا واز لە پینشمەرگایەتی بێتیت، ئەگەر دل و دەروونی پاک بێت.

هەفتەیهک دواي ئەو سەردانە ئازوقەیان لە ئوردوگا کە بری، لە راستیدا زۆر بەی ئەوانەیی کە لەوێ دەژیان جێیان هیشتبوو، جگە لە هەندیک خەلکی پەککەوتە نەبیت کە شوینیکیان نەبوو پووی تیبکەن. دواي دوو هەفتە لەو سەردانە، ئیوارەیهک رەشەبایەکی زۆر سەیر هەلەدەکات، جەلادەتی کۆتر تا ئەو کات رەشەبای وەهای نەبینیوو، تا دنیا تاریکتر دەبوو رەشەباکە بەهیزتر دەبوو، بە ناو چیاکاندا بە لوورەلوور دەهات و لە تەسکە دولیکی بچوکدا کۆدەبوو وەو بە خیراییەکی شیتانە خۆی دەکرد بە ئوردوگا کەدا، لە نزیکی سەعات دەی شوو رەشەباکە بە جۆریکی وەها سەیر گوروتینی

دايە خۇي، جەلادەت لە شوينى خۇيەوۋە وای ھەستدەكرد با خەرىكە ئەو پارچە زەويىيە لە زەمىن ھەلدەكەنيت و لەگەل خۇيدا بەرەو ئاسمان دەبيات، لە ساتىكدا جەلادەت و پرتەقالى بابلى لە چادركەي خۇيان سەردەھىننە دەرىي ديمەنىكى ترسناك دەبينن، تەواوى ئەو ئوردوگايە با دەبيات، دەبينن با چادركەن بەرەو كەشكەشانی فەلەك ھەلدەگریت، چادر لە دواى چادر... لە ئىستىكدا سەر بەرزدەكەنەوۋە ئوردوگايەكى فرىو بەسەر ئەو چياو پىدەشت و دۆلانەوۋە دەبينن كە لە تاريكىدا دەفریت. تەنيا خىوۋەت و خەيمەيەكى بەجىماو لەسەر زەوى خىوۋەت و خەيمەكەي خۇيانە، ئەو شەوۋە دووقۇلى بە دواى سەرنشینیانى ئوردوگاكەياندا دەكەونە نىو ھەردو دۆلەكان، پوودەكەنە ئەو بىستان و بەردەلانە گەورانەي دەورويەر، بە دەربەندەكاندا وىل دەبن، بەلام كەس نادۆزنەوۋە. خوداى بىكەس و بىمەكان لە چەند ساتىكدا گەردەلوول ھەموو ئەو خىوۋەتگايە دەبات بۇ ئاسمان، بە ھەموو سەرنشینیە پىرەكانىيەوۋە، بە ھەموو ئەو چادركە شىنانەوۋە كە پىكخراوۋە مرقۇدۆستەكان لەو دۆلەدا بەسەر خەلكانى ھەزارو ئاوارەو لىقەوماودا دابەشيانكردبوو، كە بەيانى دەگەرپىنەوۋە، جگە لە چادركەي خۇيان ھىچ چادرىكى دى لەو ئوردوگايەدا نىيە... سامىرى بابلى و جەلادەت تىناگەن كە لە خەوندان يان لە راستيدان... تىناگەن ئەوۋەي شەو بىنيويانە ھەلوۋسەو خەيالانى دوو پياوى نەخۇشە ياخود كوتايى كۆمەلىك رۇحلەبەرى بىكەسە كە جگە لە فرىن بۇ ئاسمان دەروازەيەكى دىكەيان لە بەردەمدا نەبووۋە. بۇ رۇژى دوايى جەلادەتى كۆتر ھەوالى فرىنى ئوردوگاكەيان لە بىكەيەكى نىزىكى بەرەي نىشتىمانى تۆماردەكات، لە حالىكدا بەرپرسەكان خەرىكن لە پىكەنىندا دەپچرپىن، بەدەم قاقاۋە داواكەي جەلادەتى كۆتر تۆماردەكەن، كەوۋەك يەككىك بەرمىلىك باروت لە نىزىكىيەوۋە تەقىبىتەوۋە وپو كاس، غەمگىن و سەراسىمە دىتەدەرى و نازانىت پروو لە كوئى بكات. ھىچ كەس باوۋەر بەو حىكايەتەي جەلادەتى كۆتر ناكات، كە

همیشه به حسره توه باسی فرینی ئوردوگایه کی ئاواره کان دهکات بۆ ئاسمان، فرینی چهندهها پیریژن و پیره میردی بیکهس که پوژیک ره شه با هه لیانده گریت و دهیانبات و ئیدی هیچ کهس نایانینیته وه.

ئا، بوهستن دیاره دهمه ویت زور شتی ترتان له سه ره ئه و پوژگار ه بۆ بگیره وه، زوره ورده نهیتی تر له ژیا نی ئه و ئوردوگا چکولانه یه دا، به لام نا... ئیدی لیره وه بیمانیه من رۆلی حیکایه تخوانیک ببینم که ده زانم پاله وانی چیرۆکه که م له من باشتر ده توانیت شته کانتان بۆ ئاشکرا بکات، من دوا ی تیروانینیکی ورد له هه موو ئه و کاغه زو ده ستتوسانه ی جه لاده ت خسته یه به رده ستم، رام وایه من دوا ی ئه م پیشه کییه کورته، چیرۆکه که بده مه وه ده ست جه لاده تی کو تر خۆی، تا باسی ئه و پوژانه تان بۆ بکات که ده گه ریته وه بۆ شار، باسی مسته فای شه ونمتان بۆ بگیره یته وه، باسی دروستکردنی دادگایه کتان بۆ بکات که هه رگیز ناتوانیت عه داله ت به رقه راریکات. من لیره وه مالا وایتان لیده که م و ته نیا له گه ل دیمه نی هه لواسین و له میخدانی جه لاده تی کو تر دا ده گه ریته وه، دیمه نیک که هه رگیز له یاده وری من ده رنا چیت... به لام ده بیت بزانی که مالا وایی حیکایه تخوان له پۆماندا هه میشه مالا واییه کی فیلزانانه یه، ده بیت بزانی من له هه موو رسته یه کدا له گه ل جه لاده تی کو تر دا بووم، هه موو دارشتن و وه ستان و هه ستانه وه یه ک له م چیرۆکه دا کاری منه، راسته من پاله وانی ئه م چیرۆکه نیم، به لام بیرتان نه چیت که من علی شه ره فیار حیکایه تخوانی ئه م چیرۆکه م، ده بیت بشزانی که هه میشه حیکایه تخوان له پاله وان گرنگتره.

من و پرتهقالی بابلی بیر له ریگیاهه دهکهینهوه بهرمو پاکى و ئاسوودمی

نا نازیزان هه‌میشه پاله‌وان له حیکایه‌تخوان گرنگتره. ئه‌وه من بووم
ئهو رۆژه تاریکانه‌م بینی نه‌وهک عه‌لی شه‌ره‌فیار. من بووم له باشوور
نغزوبوونی شاریکم بینی که سه‌رابیک بوو تیکشکانی شاره‌کان و
شوینه‌کان دروستیانکردبوو. من بووم به سوار ئه‌سپیکی خورافی سپییه‌وه
به هه‌موو ولاتدا له باشووری دووره‌وه تا باکوور گه‌رامه‌وه، من بووم
له‌م شارهدا ویل بووم و شوینیکم نه‌بوو رووی تیبکه‌م. من بووم به
سامیری بابلیم گووت بۆئه‌وه‌ی له کوچه دل‌ره‌قه‌کانی ئه‌م شارهدا له برسا
نه‌مرین رووبکه‌ینه ئوردوگای ئاواره‌کان. من بووم ئاواره‌بیم وهک قه‌ده‌ر و
وهک ئازادی هه‌لبژارد. من بووم شه‌ویکی ره‌شه‌با ده‌یه‌ها چادرم بینی به
ئاسماندا ده‌فرین... هه‌موو ئه‌م میژووه، میژووی من بوو.

من یه‌که‌مین که‌س بووم که‌ چوومه ئه‌و ئوتیله سووتاوه‌وه، به‌رله‌من
که‌س بیرى له‌وه نه‌کردبووه‌وه ئه‌و جیگیاهه به‌که‌لکی ئه‌وه دیت بکریته
نیشه‌جینی ئاواره‌کان. من سه‌ره‌تا له قاتی شه‌ش ژووریکم بۆ خۆم و
سامیری بابلی پاک‌کرده‌وه. که‌ من چوومه ئه‌و ئوتیل. خشتا بۆنی دوکه‌ل
و سووتانی به‌رنه‌دابوو، بۆسۆیه‌کی ترسناک له هه‌موو گایه‌کی ده‌هات،
له‌وه ده‌چوو به‌شیک بووبیت له دۆزه‌خ و ئیستا فه‌راموشکرا بیت. من به
دریژایی ژیانم زۆر جیگام بینی بوو که پیموایه به‌شیک بوون له دۆزه‌خ
و دواتر فه‌راموشکراون. هه‌سته‌ده‌که‌م خودا زۆر زوو شوینی دۆزه‌خ
ده‌گۆریت تا ئیغه نه‌یناسینه‌وه. ئه‌و رۆژه‌ی که‌ من چوومه ئه‌و ئوتیله‌وه،
هه‌ستیکم هه‌بوو که ئیره‌ پۆژیک له پۆژان دۆزه‌خ بووه، ئوتیلیکی گه‌وره‌بوو
له ناوه‌راستی شارد، ئه‌ندازیاریکی به‌ نیوبانگ دروستیکردبوو. نه‌مه‌دزانی

کئی سووتاندویتی و بزچی سووتاوه؟ به هر حال ئه وجوره پرسیارانه دواى راپه رین بیمانان، زوربه ی بیناو ساختمان هگوره کان سووتابوون، من هرگیز له که سم نه پرسى کئی ئه م ساختمان و بینا گه ورا نه ی سووتاندوه؟ کئی دادگای سووتاندوه؟ کئی به رنوه به رایه تی په روره ده و خهسته خانه کان و بینا گه و ره کانی زانکوی سووتاندوه؟. له و باوه رده شدام هیچ که س ئه و پرسیاره ی له خوی نه کرده. تا سه رده م و روژگاریش زیاتر بروات خه لک که متر ئه و پرسیارانه ده که ن، دواچار گه ر ئیوه شاره زای ولاتی ئیمه بن تیده گهن، مرؤف گه ر وه لامه راست و دروسته که ش بزانییت سوودیکی نییه. من له مندالیعه وه حه زنده کرد بچمه ئه و ئوتیله وه، به لام پیده چیت من له و که سانه بيم که ته نیا له کاتی کاولبوون یان دواى کاولبوون بؤم هه بییت رووبکه مه شوینه خوشه کانی سه ر زهوی. ئه و روژه من به نیازی نیشه جیبوون رووم نه کرده ئه و ئوتیله، دواچار ده مزانی روژتیک دیت ده مانگه نه دهره وه، به لام له و ده قیقه یه دا که چومه ژووری و پیم خسته ناو دارو په ردووی بینا که وه، هه ستیکی سهیر دای گرتم، هه ستیک که زورچار دوولم باسیبکه م، به لام سویندم خواردوه جگه له راستی هیچی تر نه گیرمه وه. من له و ساته دا که له ناو دارو په ردووی سووتاو و پارچه شوشه ی شکاودا وه ستابووم، هه ستمکرد دالیا سمیراجه دین ده بینم. دالیا که هه رگیز له بیرم نه چووبووه وه، شه وانی ویلگه ردیم له ده و روبه ری ئوردوگای ئاواره کان هه همیشه بیرم لیده کرده وه. به لام هیچ کات ئاوه ها به رۆشنی و نزیکى نه مبینیوو، ئه و روژه هه ستمکرد له پیشمه وه ده روات، پشتی لیم بوو، من له شوینی خۆم وه ستام... وهک هه ر پیاویکی ترسنوک که له تاریکیدا خویک ده بینیت و ده وه ستیت، منیش ئاوه ها وه ستام... ئه و له پیشمه وه ده رۆیشت و له ناو ساختمان هه که دا ونبوو، پاش ئیستیک گویم لیبوو بانگمه دکات... وهک هه مان ئه و شه وه ی له کوچه کانی شاری به دبه ختیماندا ئه و له ناو گرمه ی زریپوش و تانگه کاندای بانگی له من کرد و هاواره کانی

بە نىۋ ھەموو شەۋدا تىنەپرىن و دەنگىاندایەۋە، ئاۋەھا بانگىكردم. سەرتاپای ئەو بىنايە دەنگىدەدایەۋە، دەنگى ئەو لە ھەموو جىگايەكى ئەو ئوتىلە سۈوتاۋەدا بوو، من رامکرد بە دوايدا و ئەو بانگىدەكردم. من رامکردو ئەو بانگىدەكردم، بە پىنلىكەكاندا سەركەۋتم و گویم لە دەنگى بوو، قات لە دواى قات دەرویشت و من بەدوايەۋە بووم... ھەمىشە پىشتى لىم بوو. دلىنابووم پىم دەلىت، ئەو شوینە بەكەمە نىشتەجى خۇم، بىنىم بە ھىمنى دەچىتە ئەو ژوورەۋە لە قاتى شەش، بەدوايدا رۆیشتم و نەمىبىنىيەۋە، ئالەۋيادا لىم ونبوو، بەلام دلىنابووم بىنىومە، دلىنابووم ئەو منى گەياندە ئەو نھۆمە. كە چوومە ئەو ژوورە بۆنى دالىا لەۋى بوو، بۆنىك ۋەك بۆنى لەو رۆژانەدا كە لە سالۆنە گەۋرەكەى تياترى پرتەقالى سېيىدا دەردەكەۋت. ئەو ژوورە تاكە شوینىك بوو لەو بىنا گەۋرەيەدا بۆنى دۆزەخى لىنەدەھات. ئەو ساتە زانىم كە دالىا سىراجەدىن ۋازى لىنەھىتاوم و لەگەلمدایە... ۋەك چۆن منى لە دۆزەخى ئەو شارە ترسناكەى باشووردا پاراست، ئاۋەھا لەگەلمدایە. ژوورىكى ناۋەند بوو، نەزۆر گەۋرەۋ نەزۆر بچوك. پەنجەرەكانى بەسەر ھەموو ئەو شارە كپ و خامۇشەدا دەپروانى، لەۋىۋە دەمتوانى ھەموو ئەو شارە بىنىم. لەو ژوورەدا ھەستم بە ھەناسەكانى كرد، ھەستم بە ھەۋايەكى فىنك كرد كە ھەۋاي رۆحى ئەو بوو. من لە بەر پەنجەرەكەدا ۋەستام و گوتم ئىرە مالى منە... دالىا ئىرە مالى منە. لەو ساتەۋە دەستمكرد بە پاككرىنەۋەى ژوورەكە، بە كۆكرىنەۋەى ئەو دارو پەردۋە سۈوتاۋەى لە ژوورەكەدا كۆبووبوۋەۋە. بۆنى ئەو لەۋى بوو، لەگەلمدا بوو. من لە پەنجەرەكەۋە سەيرى ئەو شارەم دەكرد و دواى ماۋەيەكى ئىجگار درىژ بۆ يەكەمجار ھەستم بە خۇشحالىيەكى گەۋرە دەكرد، دلىنابووم دالىا سىراجەدىنم بىنىۋە، دلىنابووم گەر بۆ ساتىكى كورتش بىت خۆى نىشانداوم، گەر بۆ چەند بانگىكى كورتىش بىت، بانگىكردوم. من نەۋەستام تا ئەو ژوورەم پاككردەۋە، نەۋەستام تا وام لىكرد كەلكى دانىشتن و

خهوتنى ھەيىت، بىئەوھى نھىنى خۇم بىرکىنم گەرامەوھ بۇ لای سامىرى بابلى، لەگەل ئەودا دۆشەك و بەتانى و كەلوپەلەكانمان بە كۆل تا نزيكترين جادە پراکيتشا، لەويوھ لە پشتى جىبىكى كۆندا سواربووين و مالەكەمان لە بەردەم ئەو ئوتيلەدا داگرت و بووين بە يەكەمىن ئاوارە كە پىندەخاتە ئەو كۆشكە سووتاوھوھ.

من ھىچم لای سامىرى بابلى نەدرکاند، بە ھىچ جۆرىك باسى بينىنى داليا سىراجەدىنم لە وىزانەى ئەو ئوتيلەدا بۇ نەکرد. شەو درەنگ دوو پاسەوان كە چاويان بە چراكەى ئىمە كەوتبوو لە قاتى شەشدا دەسووتيت ھاتن بۇ لامان، دوو پىشمەرگەى مندالكاربوون. من و سامىرى بابلى ئەو شوناس و بەلگەنامانەمان نىشاندان كە بەرپرسەكانى بەرەى نىشتىمانى لە ئۆردوگا بۆيان كىردبووين. لای ئەوان خۇمان وەك سەربازى ھەلھاتوو نەناساند، خۇمان وەك دوو زىندانى سياسى ناساند كە لەگەل راپەپىندا لە زىندانەكانى باشوور رامانكردوھو ئىستا جىگامان نىبە پووى تىبەكەين. پۆژانى سەرھتا ھىمن و ئاسوودە تىپەپىن، من شەوان ھەستمدەكرد گويم لە دەنگى پىنى خانمىكە بەو ئوتيلەدا دىت و دەچىت، شەوان لە تارىكىيەكەدا دادەنىشتم و چاوەپوانى دەرکەوتنەوھى داليا سىراجەدىنم دەکرد، بەلام بىسوود بوو، ئەو چەند شەوھە من دالىام نەبينىيەوھ. پۆژىك لە ناکاو من جەللى بارانم بە يادا ھاتەوھ، جەللى باران ئەو سەربازە برىندارەى كە لە دوا سەعاتەكانى شارى تەپوتۆزە زەردەكاندا من تىمارمکرد و ناونىشانى خۆيم لىوھەرگرت. ئەوكات بەر لەوھى دەستبەكەم بە خۆئامادەكردن بۇ دروستكردنى دادگايەك بۇ سامىرى بابلى، دەبايە ئىشبەكەم بۆئەوھى بژىم، دەبىت بزائن كە من زۆر لە سامىرى بابلى دەترسام، لەوھ دەترسام بىناسنەوھو بىكوژن. من ھەرگىز بىرم لە كوشتنى نەدەكردەوھ، بەلام نەشمەزانى ئەو پىاوھ شايستەى چ جۆرە سزايەكى دىكەيە. بە درىژايى ئەو ماوھىە سامىرى بابلى نھىنى ھەرە گەورەى خۆى پىنەگووتبووم،

نهیئنی ئه و نوسراوه سهیرانهی له شوینئیکی تایبهتیدا له باشوور له بناغهی بورجه دیرینهکانی بابلدا، له بناغهی باغچه ئهفسانهییه ههلواسراوهکاندا شاردهبوویهوه، نهیئنی ئه و شتانه تا ئه و کات لای من نهزانراوبوون. من دهزمانی کۆمه لێک دۆکۆمینت و به لگهی گرنکی پییه، دهزمانی شتی ترسناک دهزانیت، دهزمانی ئه و دهریایه که له نهیئنی که دهتوانین بیکهینه شاهیدیکی گهوره، ده بیئت بلیم دواچار سامیری بابلی پاکبوونهوهی خۆی له وهدا ده بیینی بیئت به شاهید له سه ر عه سرو زه مانیک که خۆی دروستیکردبوو. ماوه یه که بوو له و ئوتیلدها به یه که وه دهخه وتین، شه ویکیان دوا ی ئه وهی چراکانمان خامۆشکرد له ژیر جیگا که یه وه هه ستاو و گووتی: جه لاده تی کۆتر، ئه ی مندالی نه جیب بۆ لیم ناپرسیت، نهیئنی ئه و به لگه نامانه چیه که من پییه... بۆ لیم ناپرسیت؟ من به هیمنی گووتم: سامیری بابلی، ده زمان ئه وانه کۆمه لێک به لگه ن تۆ گونا هبارده که ن، باوه رناکه م تۆ هیچ به لگه یه که ت هه بیئت باشی و نه جیبیت سه له مینیت، له به ره ئه وه لیت ناپرسم، نامه ویت له وه زیاتر توپه و نیگه ران بم لیت.

له جیگا که ی خۆی هه ستاو چووه بالکۆنی ئوتیلده که و سه یریکی ئه و شاره بیده نگه ی کرد، که وه ک هه میشه کاره بای به شیکی ده سووتاو کاره بای به شیکی دیکه ی خامۆش بوو. له بالکۆنه که وه گووتی: جه لاده تی کۆتر، من گه و ره ترین و سامناکترین نه خشه ی دونیام پییه، نه خشه یه که پیشتر له سه ر ئه م ئه ستیره یه دروست نه کراوه، نه خشه یه که پیشتر نه بووه و دواتریش دووباره نابیتته وه.

ئه و شه وه زانیم سامیری بابلی ده یه ویت قسه م بۆبکات، ئه و ساتانه ی بیویستبایه راستگۆیانه قسه بکات، له کاتی ئاسایی زیاتر بۆنی پرته قالی لیده هات. له جیگا که ی خۆم هه ستام و که میک ئاوم له و قوتووه دا خوارده وه که له راستیدا قوتووی دۆشاوی ته ماته بوو ئیمه کردبوومانه په رداخی ئاو خواردنه وه. گووتم: سامیری بابلی، نه خشه ی چی؟ به غه مگینییه وه گووتی:

نه‌خشه‌ی هموو گۆره ده‌سته‌جه‌معييه‌كان... هموو گۆرستانه نه‌ينيبه‌كان،
 ئه‌و گۆرستانه نه‌ناسراو و نه‌زانراوانه‌ی سه‌دان هه‌زار كه‌سيان تيدايه...
 سه‌دان هه‌زار مروفي بيخه‌تا.

ده‌نگي ترس و په‌شيمانيبه‌كي سه‌يري تيدا بوو، كه‌ يه‌كه‌م رۆژ و يه‌كه‌م
 شه‌وي يه‌كتر ناسينماني به‌يادا هه‌تنامه‌وه. من هه‌ناسه‌يه‌كه‌م هه‌لكيشاو گوتم:
 ئاه، خوداي گه‌وره تو ده‌لييت چي؟ ده‌لييت چي؟ به‌ ئه‌سپاي گوتم: ده‌ليم،
 من نه‌خشه‌ی هموو ئه‌و گۆرستانه‌م پييه‌ كه‌ له‌ بيست سالي رابورد وودا
 به‌ نه‌يني له‌ مسه‌ره‌و سه‌ري ولاتدا دروستكارون، ئه‌و به‌لگه‌ نامه‌يه‌م پييه
 كه‌ ده‌توانيت ديكتاتور بروخينيت.

من نه‌مه‌زاني بليم چي، كه‌ميك سه‌رم خوران و گوتم: باري ته‌عالا،
 تو ده‌لييت چي، ديكتاتوري چي و ته‌ره‌ماشي چي، گوئيگه‌ره، تو ئه‌و
 به‌لگه‌نامه‌يه‌ت پييه‌ كه‌ سه‌ري هه‌ردوو كمان ده‌دات به‌ فه‌تاره‌تدا... گوئيگه‌ره
 هه‌ر كه‌سيك بزانيت ئيمه‌ شتي وامان پييه، به‌ زيندوويي كه‌ ولمانده‌كه‌ن...
 تيده‌گه‌يت، تو ده‌زانيت ده‌لييت چي؟

ده‌بيت بليم كه‌ ساميري بابلي ئه‌فسه‌ربوو، به‌لام شتيكي له‌و دونيا
 ترسناك و درنده‌يه‌ي تر نه‌ده‌زاني كه‌ له‌ده‌ره‌وه‌ي سوپا هه‌يه، واته‌ له‌و
 گه‌مزانه‌بوو كه‌ لايمان وايه‌ خه‌لكي درنده‌ و پياوكوژ ته‌نيا له‌ ريزي گارد
 كۆماری و ده‌زگای هه‌والگري سه‌ربازي و هيزي پاراستني تايه‌تي و ئه‌م
 شتانه‌دا هه‌ن، له‌وه‌ بترازيت هه‌تد گه‌مزه‌ بوو هه‌نديجار هه‌چي له‌سه‌ر ئه‌و
 خراپه‌و دلره‌قييه‌ نه‌ده‌زاني كه‌ له‌ نيوان خه‌لكاني ساده‌ و ساكاريشدا له
 گۆرپييه. وه‌نه‌بيت من له‌و رووه‌وه‌ له‌و بليمه‌تتر بم، به‌لام ئه‌و سه‌اله‌ دووره
 دريژانه‌ي خوشاردنه‌وه‌و خو و نكردن له‌ پرته‌قالي سپيدا، وانه‌ به‌رده‌وامه‌كاني
 داليا سيراچه‌دين، ئه‌و گومانه‌ قوول و ترسناكه‌ي داليا به‌رابه‌ر زۆر كه‌س
 هه‌يبوو به‌ جۆريك له‌ جۆره‌كان له‌ منيشدا سه‌ه‌وزبوو بوو. من به‌ غه‌ريزه
 ده‌مزاني ئه‌وه‌ ترسناكترين شتيكه‌ مروف هه‌ليگريت. خودايه‌ هه‌رچيه‌ كمان

بكر دىبايە ترسناك بوو. من به جورىك له جورەكان دەستە پاچە و توقىبووم، له شوپىنى خۆم هەستام و گووتم: سامىرى بابلى، تۆ بوەستە، بوەستە دەبىت بىربكە يەنە، دەبىت زۆر به وردى بىربكە يەنە، تە ماشاكە منىش دوو شتم پىتە، دوو شت، يەككىيان تابلۇيەكە كه تا ئىستا له نەپنى و سىحرى تىناگەم، له گەل فایلى زىندانىيەكدا كه نازانم چى لىكەم... بەلام يادگارى دالىا سىراجە دىنە، يادگارى ئەو خانمە يە كه لەم سەر ئەستىزە خانمىكى دىكەى وا نايىنمە. بەلام بارى تەعالا، پىمبلى، يارمە تىمبەدە، دەتوانىن چى لەو نەخشەنە بکەين... ئاە، ئەگەر وادەزانىت بەعسىيەكان لىرە دەستيان بە ئىمەدا ناگات گە مژەيت، تىدەگەيت، ئەوان لىرەن، راستە سوپاكانيان دوور خستوتەو بەلام هىشتا لىرەن، لىرە.

سامىرى بابلى دەگووت: بەلام جەلادەتى كۆتر، ئەم نەخشەنە دەبىت بگاتە بەردەمى دونيا، دەبىت بلاوبىتەو.

من به تورەيىەو دەمگووت: چۆن؟ ئاغای بابلى چۆن؟ تىمبگە يەنە، چۆن... دەتەوئىت بىفرۆشيت بە رۆژنامەكان؟... ها دەتەوئىت بىفرۆشيت بەوان، لەو ناترسىت بکەوئىتە بەردەستى رۆژنامەگەرىك كه به چەند مىلۆن دۆلارىك بىفرۆشيتەو بەدەولەت، لەو ناترسىت ئەو سىخورى دەزگا نىودەولەتییەكان بىت و نەخشەكان بىەن و نەپهیننەو، لەو ناترسىت خۆتى بۆ ئاشكرابكەيت و حىكايەتەكەت بکەوئىتە سەر هەموو زارىك و دواتر كەس لەم دونيايەدا نەبىتە پشتوپەنات و وەك سەگىكى گەر هەر دووكمەن لەم ئوتىلە حیزەدا سەربرن و كەسبىش پىمان نەزانىت؟؟؟. ها.. دەتەوئىت چى لىكەيت؟ ها دەيدەيت بە حیزبەكان؟ ئەو ساتەى ئەوان دەزانن تۆ نەخشەى وەهات هەيە، هەردووكمەن كەولدەكەن، بە زىندوى پىستمان دادەمالن... گوئىگەرە، دەبىت من و تۆ ئەو نەخشەنە هەلگىرن... ئىستا كەس ئەو نەخشەنەى لا گرنگ نىيە، دەيانەوئىت لىمانى بسىنن، دلنىام، ئا پرتهقالى بابلى، دلنىام، دەيانەوئىت لىمانى بسىنن، بەلام نەبۆئەوئى بىكەن

بە نیشانەى حەقیقەت، بە لکو بۆئەوہى بە جۆرىک لە جۆرەکان بیکەنە
فەزلىک بۆ خۆیان، یان بىفرۆشنەوہ، یاخود بىفەوتینن و لە بىریبەنەوہ،
بەلام لە ھەموو حالەکاندا من و جەنابت وەک دوو بابای بى پش توپەنا
تیا دەچین.

من دەوہ ستام و لە تاریکییە کەدا سەیری سێبەرە کەم دەکرد. دنیابووم
تەواو تیگەیش تووہ من دەلیم چی. ھەردوو کمان دەمانزانی چارەنوسی
قوربانییەکان ھەرگیز نایتە غەمى راستەقینە. منیش و سامیری بابلیش
دنیابووین کەس بە لایەوہ گرنگ نییە مردووەکان لە کوئ نىژراون... دەبیت
بزائن لەو ساتەدا کەس گۆرۆ گۆرستانی بە لاوہ گرنگ نەبوو، ئەوہ سالانئىکى
دواتر حیکایەتى ئەو گۆرانە سەرھەلەدات، کە کامیژا بە دەستەکان بست بە
بستی زەوى بەدوای ئیسک و پروسک و جومجومەکاندا ھەلەدەگێرنەوہ تا
بیکەنە فلیمىکى ترسناک و بەدونیای بفرۆشنەوہ. بەلام لەو ساتەدا سامیری
بابلی نەیدەزانی چی بکات، لە لایە کەوہ دەبووست ھەموو دنیا ئەو نەخشانە
ببینیت، لە لایە کى دیشەوہ دەترسا نەخشەکانى لىستینن و بیکەن بە مالى
خۆیان و بیکوژن. من لەو ساتەدا ھەستەدەکرد کە دەبیت ئەو نەخشانە
بشارینەوہو بیدەنگبین، بەلام لە ناخى دلشەوہ ھەستم بە ترسنوکییە کى
گەرە دەکرد... ھەستم بە خیانەتیکى قوول دەکرد. بەلام نەمدەزانی چۆن
بپاریدەم.

ھیچ شتىک لەوہ سەختتر نییە لە سەردەمیکدا شاھید بیت مرۆفەکان
پىوستیان بە شاھید نییە، ھیچ شتىک لەوہ سەختتر نییە بیت بە زمانحالی
قوربانییەکان لە سەردەمیکدا ھەموو مرۆفەکان، ھەتا جەلادەکانیش خۆیان
بە قوربانى دەزانن. ھیچ شتىک لەوہ غەمگینتر نییە بیت و ابیت حەقیقەتیکى
گەرەت پێیە، بەلام دلنیش بیت کەس پىوستى بە حەقیقەت نییە. من کە
وا دەلیم دلنیش گەر ئیسحاقى لىوزیرین یان موسای بابەک یاخود دالیا
سیرا جەدیم لە گەلدابایە ئەوان شتىکى دیکەیان دەگووت، بەلام من لەو ئوتیلە

سووتاوهدا دلنیا بووم من له سه ر ئهستیرهیهک دهژیم حهقیقهت لهوینکانه شتیکی هیند گرنگ نییه. من دهمزانی ئه و نهخشانه شتیکی بهرخن، بهلام کئ هه بوو ئه و نهخشانهی بدهینه دهست، دهبایه بیدهنگ بین و بوهستین تا باشترین پینگا ده دۆزینه وه نهخشهکان بپاریزین. من به سامیری بابلیم دهگوت: پرتهقالی بابلی، ده بییت ئه و نهخشانه م بدهیتی، تیدهگهیت، ده بییت ئه و نهخشانه م بدهیتی، تو دیلی منیت، ده بییت هر ئه مشه و ئه و نهخشانه م بدهیتی... هر ئیستا ده بییت ئه و نهخشانه له جیگایه کدا هه لگرم که هیچ کهس نه یزانیت. باری تهعالا تازه درهنگه، تازه بهم شه وه تاریکه هیچ ناگریت... سبهی ده بییت هه موو شتیگمان جیبه جیکرد بییت. گوینگره... زور حهقیقهت ههیه ده بییت مرؤف هه لیانگریت... زور حهقیقهت ههیه ده بییت بیشاریته وه تا ساتیکی تایبه تی دیت، تا پوژیک دیت هه سته دهگهیت خه لکی هه موو پتویستیان به و حهقیقه تهیه.

سامیری بابلی وهک ئه وهی بپروایه کی کویری به من بییت، وهک یه کیک دلنیا بییت که من له خوی باشتر ئه و ئه مانه ته ده پاریزم، هاته وه ژوورئ، نوینه کانی هه لدایه وه، له ژیر دوشه که کهیدا به سته یکی پتچراوهی ده رهینا و گووتی: له تاریکیدا سهیری مه که، وه عدم بدهرئ له تاریکیدا سهیری نه کهیت. له راستیدا من نه مده ویست سهیری بکه م. به ترسیکه وه نهخشه کانم وه رگرت و نووساندم به سنگمه وه. به دهنگیکی له رزوک گوتم: سبهی له جیگایه کدا دهیشارمه وه، سبهی... ئیستا بخه وه، سامیری بابلی بخه وه و زور بیرمه که وه.

پوژی دواتر من دوو جانتای دهست، سندوقیکی ئه له منیۆم، چه ند مه تریک چه رم و بریکی زور مشه ماو سوژنیک و که میک به نم کرئ. به ردیکم له ناو ده ربه ندیکی گه وره دا پیده زانی، جیگایه ک بوو له ماوهی نیشته جیبووندا له ئوردوگای ئاواره کان دۆزیبوومه وه، شوینیک بوو دوور دهست له هه ر خولیا و ته ما حیکی ئاده میزاد. ئه و نهخشانه م برد

بۇ ئىش، بىئەھەي ھېچ كەسىكى دى، جگە لە من ئىش نەھىيە بزانىت. نەخشەكانم خستە ناو چەند چىنىك لە موشەماو، موشەماكەم خستە ناو جانتايەكى چكولانەو، جانتاكەم سەرلەنوئ بە موشەما دەوردايەو، ديسانەو خستەو ناو جانتايەكى دەستى تر، سەر لە نوئ ئىش جانتايەم بە موشەما گرتەو و خستە ناو ئىش سندوقە ئەلەمنىقەمەو، سندوقە ئەلەمنىقەمەم بە چەند قاتىك لە چەرمى رەش و ئەستور پىچايەو و دواجار لە ھەموو جەمسەرەكانەو درووم، بە جۆرىك ھېچ تەكەك ئا، ھېچ شىيەك، ھېچ كارىگەرىيەكى سروشت نەگاتە سەر ئىش نەخشانە. ئىوارەيەكى درەنگ رۆشىتم بۇ شوين ئوردوگا بابردووەكەمان كە ئىشكات بووبو بە زەويەكى خالى لە ناوەرەست پوئەلانىكى زەردا، ھەوا بە جۆرىك خۇش بوو مرؤف پىويستى بە پىخەف و راخەرىك نەبوو بۇ ئىش ئاسوودە لە ژىر ئەستىزەكاندا بخەوئىت، من پاچىك و خاكەنازىكى چكولەشم لە بەتانبىيەكەو پىچابوو، ئىش سەردەمە لە ھەر جىگايەكدا خەلكت بە كۆلە پشت و بە تانى و باروبنەو بەدىيە ئاسايى بوو، كەس لەسەر ئىش شتانە گومانى لە كەس نەدەكرد. من بە ھىمنى لە ژىر درەختىكدا پالەكەتم و دىمەنى ئىش ئوردوگايەم دەھاتەو ياد كە شەوئىك لە شەوان فېرى و نەگەرايەو. تا تارىك دانەھات من لە شوينى خۇم نەجولام. كاتىك دونيا و ھەا تارىك بوو ئىدى كونەپەپوو چاوى لە كونەپەپووى ھاوسى نەبوو، بارەكەى خۇم ھەلگرت و روومكردە ئىش بن بەردە. بەردىكى گەرەبوو دەكرا مرؤف لە سەرەو ھەرا بەرەو خوار بنى بۇشبات، بىئەھەي ھېچ لە ئارامى و جىگىرىيە بلەقنىت. بە جۆرىك گەرەو بەرقەرار دەپنواند دەكرا مرؤف ھەموو نەھىنى جىھانى لە بندا بشارىتەو. لە چەند سەعاتىكدا من ھەموو شتىكم جىيەجىكرد. پىمابوو ئىش ئەمىنتر جىگايەكى دونيايە، بەلام نەمدەزانى ئاخۇ من حەقىقەتىك دەپارىزم يان دەپخنىكىم؟ نەمدەزانى من راستىيەك ھەلدەگرم يان بۇ ھەتەھەتايە دەپكوزم؟.

ئەو شەو بە دەمەو بەیان گەیشتمەو ئوتیلە غەمگینە کەمان. کە گەیشتمەو ئەوئ سامیری بابلی لە ناو جیگا کەیدا چاوەروانیدەکردم، لیتی نەپرسیم لە کوئی نەخشەکانم هەلگرتوو، بەلام من پیمگوت، لە جیگایە کەدا قایمکردووە کە هیچ رۆحە بەریک نایدۆزیتەو. لەو شەو بەدواوە هیچی دەربارەئەو نەخشەئەو لیتەپرسیم، هیچ کات. بەلام من دانیام چیرۆکی ئەو نەخشەئەو لە بیرنەکردبوو، بەلام چاوەروانی پاکبوونەو هەبەکی گەورەئەو دەکرد تا ژیانی بۆ ئەو پەيامە تەرخانبکات. دواجاریش هەموو ئەو روداوانەئەو لە ژیانی من و ئەودا رویاندا پیرگرتیکی گەورەبوون ئەو خەونە بیتەدی.

* * *

پۆژانی دواتر ژیا ن لەو ئوتیلەدا گۆرا. دەبیت بزانی من لەو ئیوئەندەدا ئوتیلە کەم ناوانبوو «ئوتیلی گیتاسی سپی»، وەک وەرگێرانیکی و یاریکردنیکی مندالانە بە ناوی «تیا تری پرتەقالی سپی» کە من عومریکم لە ناودا بردبوو سەر. گیتاس ناوی کچیکی ئاوارەبوو کە تەنیا بۆ هەفتەئەو لە گەل خیزانە کەیدا هاتە ئەو ئوتیلە. یە کەمین خیزان بوو دوا ئیمە لەو ئوتیلەدا نیشتە جیبوون، خەلکی شاریکی دیکە بوون، کچە کە تەمەنی لە تەمەنی مندا دەبوو. هیند قەشەنگ بوو، جاریک بە جۆریکی شیتانە لینی نزیکبوو مەو و پیمگوت: پیت وایە خانم زەوی چەند جوانی دیکەئەو وەک تۆی تیدایە؟ راستیت دەوئیت مەگەر مەرۆف کۆمەلێک بالی گەورەئەو هەبیت، هەموو ژیا نی لە گەرانیکی بیوچاندا بیاتە سەر تا بتوانیت یەکیکی دیکەئەو وەک تۆ لە کونجیکی تری سەر ئەم ئەستیرەئەو بەدۆزیتەو.

کچیکی شەرمن نەبوو، بە نارامی پینیگوتم: ئەئەو تۆ پیت وایە چەند کەمژەئەو تری وەک تۆ لە سەر ئەم ئەستیرەئەو هەبیت، مەرۆف دەبیت چەند

بالی ھەبىت تا بىتەقلىكى تىرى ھەك جەنابت بدۆزىتەوھ؟ من پىمگوت: نازانم، لە راستىدا نازانم، بەلام دلنياشت دەكەم كە ھەموو بالندەكانى دونيا بالى خويانت بدەنى، كەسىكى تىرى ھەك منت بۆ پەيدا ناكريت بەئەندازەى من شەيداي جوانى تۆ بيت.

لەسەرەخۆ پالىكى پىوھنام و گوتى: شەيدايەكەت ھەلگرە بۆ خۆت با لىت نەكەويت. تىپەرى و تا رۆيشتن سەيرى نەكردمەوھ. خانمىكى زۆر جوان بوو، سى براى ھەبوو كە شەو رۆژ چاوەديريانندەكرد. ئەو ھەفتەيە من تەنيا چوار جار بينىم، جارىكيان لەگەل براكانيدا خويان گۆرپبوو دەيانگوت دەچىن بۆ سەيركردنى خانوويەك، جارىكيشيان لەبەردەركى ژوورەكەياندا بە ماكسىيەكى زەردەوھ وەستابوو و دايكى بانگىدەكرد «گىلاس وەرە ژوورەوھ... وەرە ژوورى، عەييە زۆر لەويا مەوھستە» من بەوھدا زانىم ناوى گىلاسە. جارىكيشيان لەگەل كچىكى دىكەدا بينىم لە شەقامى بەردەم ئوتىلەكە دەپەرىنەوھ، دواجارىشيان ئەو كاتە بوو كە بە رىكەوت پىكەوھ سەردەكەوتىن و من ئەو قسانەم پىگوت. من ئەو ئوتىلە خاپوورو وىزانەم بە ناوى ئەوھوھ ناونا «مالى گىلاسى سى». رۆژىك رۆيشتن و ئىتر نەگەرانەوھ، پىدەچوو خانوويەكى كرئيان لە گەرەكىك لە گەرەكەكانى شاردا دەستكەوتىت و چىتر پىويستيان بەوھ نەبىت لە ناو ئەودارو پەردووەدا بژىن.

پۆژ دواى پۆژ «گىلاسى سى» پردەبوو لە خەلك، پۆژ دواى پۆژ ئەو ئاوارانەى شوين و جىگا و رىگاي گەرانەوھيان نەبوو دەھاتن بۆ ئەو ئوتىلە سووتاوھى كە دەبايە ھەموومان لە خۆ بگريت. دروست نازانم كى بە تەواوھتى ئەو پىشنىارەى بۆ لاينە بەرپرسەكان كرد، ئەو ئوتىلە بكرىتە مەلبەندى كۆبوونەوھى ئاوارەكان. لە ماوھى دوو سى پۆژدا ھىند ئاوارە ھاتن ئىدى جىگايەكى خالى نەمايەوھ. واى لىھات من و سامىرى بابلى لەو دەترسايىن ژوورەكەمان لىبستىننەوھ. دەبايە ھەموومان ناوى خۆمان

لە بىنكەيەكى تايىبەتى ئاسايش تۆماربىكەين كە تازە بە تازە دامەزراپو، شەوانە نوينەرى حيزبە جياوازهكان دەھاتن و ھەريەك جيا لەوانى تر ئىستىمارەى تايىبەتى خۆى پى پرەكردىنەو، بەو ھەدا ھىچ ھىزىك كاغەزى ھىزەكانى ترى نەدەخويندەو، دەبايە ئىمە لەيەككاتدا پسولەى و رېئاسانى ھەموو حيزبەكانمان پىيىت. لە ماوھىەكى كورتدا لە رېگاي دەسترەنگىنى ئەو ۋەكىلانەو كە بەرپۆبەرى دائىرەكان لەدەرەوھى ئۇفيسەكان دايندەمان، بە پارەيەك كە بەرتەقاي بەرھەمى ئىشكردنى چەند سالەى من بوو لە تياترى پرتەقالى سېى ھەموو ئەو شوناس و رەگەزنامەو بەلگەنامانمان دەستگەوت كە ئادەمىزادىك بو ژيان پىويستى پىيەتى. لە گىلاسى سېيشدا ژوورەكەى خۆمان ۋەك ژوورى دوو زىندانى ھەلھاتوو تۆماركرد كە جىگايەكى ترىان لەسەر ئەم ئەستىرەيە نىيە.

سامىرى بابلى دلنباپوو ناتوانىت ماوھىەكى درىژ لەو ئوتىلە غەمگىن و سووتاوھدا بژى، بە پىچەوانەى منەو كە برىارم دابوو گەر لىم بگەرپىن تا مردن لەو ئوتىلە دەرئەچم. دواچار من مرؤفنىك بووم ھىچ خەونىكى ئەوتۆم نەبوو، لە يادم نىيە رۆژىك خەونم بە ژيانى خۆشەو بىيىت، تا رادەيەكى زۆر دلنباپووم چۆن لەسەرەتاو بە ھەژارى ژياوم تا كۆتايىش بە ھەمان شىوھ دەروات و ھەر بەو جۆرەش حىكايەتەكە كۆتايىدەت. ھاتنى ئاوارەكان منى ۋەك سامىرى بابلى نىگەرەن نەكرد، ھات و ھاوارى مندالان و قىزەقىزى ژنانى زامدارو دل برىندار بە جۆرىكى سەير سامىرىان لەو شوپنە ھەلگەند. نارەھەتتەيەكەى لەو ۋەو نەھاتبوو كە دەنگەدەنگى مندالان پشووېان لىتتىكەدا، بەلكو لەو ۋەو ھاتبوو كارەساتى ئەم خىزانانە، كارەساتى ولايتىكيان بەيادادەھىنايەو كە دەرھەق بە تراژىدىكانى سامىر خۆى بە بەرپرسى راستەوخۇ دەزانى. من نەمىيىنى بگرى، بەلام ھەر ۋەخت باسى ھەژارى و لىقەومان و بىدەرەتانى ئەوانەمان دەكرد، شەرمىكى قوولم لە روخسارىدا دەبىنى. بو من ژيان لە ناو ئاوارەكاندا ژيانىكى خۆش بوو،

ھېچ كەسىك ۋەك خەلكى ئاۋارە پاك و بېگەرد نىن. ئەو مرقانەى كە ھېچ شىتىكىان لەسەر زەوى نىيە لە مرقەكانى تر جوانترن، ئاۋارەش خەلكىكىن خاۋەنى ھېچ شىتىك نىن. ئەوان لای من لە دوو سەرەۋە جوان بوون، ئەو كاتەى كە باسى رابوردوويان دەكرد و يادى ئەو پۇژە خۇشانەيان دەگىزايەۋە كە خاۋەنى مال و شكوو سامان بوون، زۆربەيان لە چىرۆكى رابوردووى خۇياندا درۆياندەكرد، ھەولياندەدا زەرەرو زيانى خۇيان چەندەھاجار گەرەتر نىشانبدەن، مال و حالى فەوتاوى خۇيان بە سەدان ھەزار دىنار دەقەبلاند، نازانم بۇ كاتىك ئەو چىرۆكانەيان بۇ دەگىزايەۋە ۋام ھەستدەكرد پىياناۋايە من دەتوانم شىتىكىان بۇ بىكەم كە خەلكانى دىكە ناتوانن بىكەن. بەلام لەۋەش جوانتر ئەو كاتە بوو كە خەونيان دەبىنى، بىريان لە خۇرى سەرھەلدانى سەردەمى نوڭ دەكردەۋە، باسى ئەو پۇژانەيان دەكرد كە لەۋى دەربازدەبن و بەسەرفرازى دەگەرپىنەۋە بۇ شارەكانى خۇيان، دەگەرپىنەۋە سەر مالەكانيان، دەچنەۋە كوچەو كۆلانى چاران.

لەۋ ماۋەيەدا گەلەك خىزان ھاتن و پۇشتن، بە جۆرىك ھەر لە سەرەتاۋە من ماندووبووم لە ناسىنى خەلك و مالاۋاىكردن لىيان. من لەۋ ئوتىلە سووتاۋەدا ھىندە خىزان و خەلكم ناسى سالانىك دواتر كە ناچاربووم بە ھەموو نىشتىماندا بسورپىمەۋە لە زۆر شوپىنى ئەم ۋلاتەدا خەلكانىكم تووشدەھاتەۋە كە لە بازارپەكاندا، لە كوچەكاندا، لە قەراغ رىگاكاندا دەستيان بۇ بەرزدەكردمەۋە و دەيانگوت: كاك جەلادەت ئىسماعىل چۆنى... كاك جەلادەت ئىستا لە كوڭى؟. كە دۋاى تىپەرىنى ئەو سالانە، دۋاى ئەۋەى كوردستان بووبوو بە ھەوزى پارە، من بە پىكەنىن و خۇشپىيەۋە دەمگوت: ھا بەرپىز من ھەر لە شوپىنى خۆم، ھەر لەۋ ئوتىلە جوانەدام كە تازە بوۋە بە نىشتىمانى من. زۆربەيان سەبىريان لىدەھات، گەنجىكى ۋەك من لەۋ چەند سالەدا نەمتوانىۋە خۆم دروستبىكەم.

ھەندىكىيان حورمەتتىكى زۆريان لىدەگىرتىم، ھەندىكىيان جلوبەرگى كۆنى خۇيانيان بۇ دەپپىچامەۋە دەياندامى، ھەندىكىيان ھەۋالى ھەندىك كەس و خىزىنى تىران دەپرسى كە من يادم نەمابوون، ھەندىكىيان لەلاۋە پارەيان دەخستە گىرفانم. من سەرەتا لە بەرچاۋى ئەۋان بە خۇشحالىيەۋە ھەموو شتىكىم ۋەردەگىرت، جەلكانم ۋەردەگىرت، پارەكانم ۋەردەگىرت، ۋەردە دىارى و شتە بچوكەكانم ۋەردەگىرت و دواتر لە ھەر شارىكەۋە نىزىكامايە دەچووم ھەموو شتەكانم لە مزگەۋتىك يان لە جىگايەكى بەرچاۋادا دادەناۋ دەپۇيشتم، ھەموو شتەكان، ھەتا پارەكانىش، بە جۇرىك لە جۇرەكان خۇم بە شايستەى ھىچ جۇرە يارمەتتەك نەدەزانى. لە راستىدا من كۆمەكى دالىا سىراجەدىن نەبىت، پىۋىستىم بە كۆمەكى ھىچ مۇۋقىكى تر نەبوو. من سەرەتا زۆربەى رۇژ لە بەردەركى ئوتتەكەدا دەۋەستام و يارمەتى ئەۋ خىزانانەم دەدا كە مالىان دەھىتايە ژوورىك لە ژوورەكانى ئەۋ ئوتتەك، نۆينەكانم بۇ ھەلدەگىرتن مندالەكانىانم سەردەخست، بارە قورسەكانىانم دەخستە سەرشانم، ئەگەر ژوورەكانىان پىۋىستى بە پاككردنەۋە ھەبايە يارمەتتەمدەدان، رۇژانى دواترىش بەردەوام تەنەكە رۇن و ئازوقەم سەردەخست، دەبەى نەۋتم تا قاتى ھەشتەم دەگەياند، بوتلى غازم دەنايە سەرشانم و ھەلمدەگىرت بۇ ئاسمان. من لە رۇشىتتىشدا كۆمەكى خەلكم دەكرد، ھەمان ئەۋ كارەم بۇ دووبارەدەكردنەۋە، شتەكانم لەگەلدا دادەگىرتن، نۆينم لەگەلدا دەپپىچانەۋە، مەلۇتكەم بۇ دادەبەزاندىن، بىشكەم بۇ دەگەياندىنە بەر پىكابەكە. ھەموو ئەۋانەى «گىئالاسى سېپى» يان جىدەھىشت زۆربەى ۋەخت پەيمانى ئەۋەيان دەدامى كە سەرم لىدەدەن، سۆيندىيان دەخوارد كە دەگەرپىنەۋە داۋەتمدەكەن، بەلام لە راستىدا ھەرگىز پىكەۋتى نەكرد ھىچ يەك لەۋانە بگەرپىنەۋە و سلاۋىشم لىكەن. دەبىت بلىم من لە گىئالاسى سېپى لەسەر ھەمان رەقتارو كىردارى خۇم بەردەوامبووم بەۋەى كچان و ژنانم بە قسە خۇشەكانى خۇم دەبزواند، ئەۋە دەردىكى

کوشندهیه مرؤف له عه شقدا زمانیکی هاری هه بیئت و کرداری نه بیئت. ده بیئت بزائن ئافرهت بالداریکی عه جیبه، هه ردوو شته که ی له پیاو دهو بیت، واته گهر پیاو ته نیا کرداری هه بیئت و خوئی مه ریکی شهرمن و بیدهنگ بیئت، وهک زوربه ی پیاوی ولاتی ئیمه، ئهوا ژنان وهک ئازهلکی بیده م و پل سه یریده کهن، گهر وهک منیش هه ر ده می هه بیئت و کرداری نه بیئت، وهک زور بلتییه کی ره زاقورس ته ماشایده کهن. واته هونه ری لاواندنی ژنان و کچان، هونه ریکی دوو سه ره یه، سه ره تا به و قسه لووسانه ده ست پیده کات که من مامؤستایه کی گه وره بووم تیایدا، پاشان ده بیئت ده ستت که میک ئیشبکات، دوا ی ئه وه جاریکی تر زمانت، دوا ی ئه وه ده ستت، دوا ی ئه وه زمانت، دوا ی ئه وه ده ستت و دوا ی ئه وه شتی تر و... هه تا دوا یی. من له و که سانه بووم که ده متوانی ته نیا قوناغی یه که م بپریم، پاشماو هیه کی که م هه موو کچان و ژنانی ئه و ئوتیله منیان ده ناسی، هه موو بپروایان پیمبوو، که س ترسی له وه نه بوو من شتیک بقه ومیتم. ره فتاری من به جو ریک ئاشکراو له روو بوو پیاوه کانی گیلاسی سپیش ده یانزانی چونم، ناووناوبانگی من وهک کو ریکی باش له سه روو گومانه وه بوو. به لام من جگه له و دیوه ئاشکرایه، دیوکی نه ئیشم هه بوو که که س نه یده زانی، من له وئ سئ نه ئیم هه بوو، سئ نه ئینی گه وره، یه که میان نه ئینی من و دالیا سیرا جه دین بوو، نه ئینی ئه و تارماییه ی دالیا بوو که ده مبینی، نه ئینی دووه میشم نه ئینی ئه و بالداره خورافیانه بوو که دواتر من به که س ئیکی زور سه یر ده ناسیتن، سه یهه میش ئه و هاواره سه یرا نه ی له تاریکیدا ده مییست و سامیری بابلی به رده وام ده یگوت: ئه وه ده نگی رابوردووه. له نئو ئاواره کاندا که س ئاگاداری نه ئینییه کانی من نه بوو. من له و ماوه یه دا چند جاریک دالیا سیرا جه دینم بینی، چند جاریک شه وان له تاریکیه که دا دهرده که وت، هه میشه له سه ر پلکانه کان ده مبینی یان سه رده که وت یا خود ده چوو ه خواری، هه میشه له شو ئینکدا ونده بوو، به لام من ده متوانی

بۆنییکهم. هیچ جارێک لهو جارانه قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌کردم، ته‌نیا خۆی نیشانده‌دام و ده‌رۆیشت، وه‌ک ئه‌وه‌بوو بیه‌ویت دلنیا‌بم که ئه‌و ئاگای له‌ منه، ئه‌و له‌گه‌لمدایه، هه‌میشه ئه‌و جله سه‌یرو جوانانه‌ی له‌ به‌ردابوو که له‌ تیاتری پرته‌قالی سه‌ی له‌به‌ریده‌کرد. له‌ دالیاش بترازیت، ئه‌و بالنده سپیانه‌بوون که ده‌مبیین، من له‌ هه‌فته‌ی یه‌که‌مه‌وه له‌و ئوتیله‌دا، له‌و بالکونه چکولانه‌یه‌وه ئه‌و بالداره سپیانه‌م بینی، که تیکه‌له‌یه‌ک بوون له‌ کۆترو سیمرخ به‌وجۆره‌ی له‌ هه‌ندی‌ک وینه‌ی کۆندا بینیبووم، بالنده‌یه‌کی سه‌ی سه‌ی، به‌ جه‌سته‌گه‌وره‌تر له‌ بالدارێکی مالی و شارنشین، به‌لام جوانتر و ئارام‌تریش له‌ بالدارێکی کتویی. ئه‌و بالدارانه به‌جۆریکی سه‌یر له‌ ئاسماندا ده‌فرین، هه‌ندی‌جار به‌جۆریکی سه‌یر لێم نزیکه‌بوونه‌وه، من نه‌مه‌زانی ئایا خه‌لکانی تر ئه‌و بالندانه ده‌بینن یاخود نا. پڕۆژیک له‌ پڕۆژان من به‌ ناو بازاردا ده‌رۆیشتم، به‌ ناو بازارپێکی زۆر قه‌ره‌بالغدا، هه‌ستم‌کرد ئه‌و بالندانه به‌ دوامه‌وه‌ن، دیمه‌نیکی سه‌یربوو پیاویک به‌ شه‌قامیکدا بپروات و ده‌یان بالنده‌ی سه‌ی ده‌وری‌ده‌ن و به‌سه‌ر سه‌ری‌دا بفرن... من ده‌رۆیشتم و بالداره‌کان به‌ دوامه‌وه‌بوون، وه‌ک ئه‌و کاته نه‌بوو که له‌ ئۆردوگای ئاواره‌کان دوامه‌که‌وتن، ده‌هاتنه سه‌ر چادره‌که‌م، له‌سه‌ر دره‌خته‌ نزیکه‌کان ده‌نیشتنه‌وه، به‌لکو جوانترو شاعیریانه‌تر ده‌فرین. من ده‌مبیینی به‌ نیتو خه‌لکه‌که‌دا فرکه‌یان ده‌هاتن، له‌و قه‌ره‌بالغیه‌ گه‌وره‌یه‌دا به‌ پۆل خۆیان ده‌کرد به‌ ناو چه‌شاماته‌ گه‌وره‌کاندا، وه‌ک کۆمه‌لیک تارمایی که به‌ر به‌ست و پێگره‌کان نایانوه‌ستینیت... ده‌فرین و به‌ر هیچ شتی‌ک نه‌ده‌که‌وتن، وه‌ک کۆمه‌لیک بالدارێ سه‌رابی، سینه‌و جه‌سته‌ی رێبواره‌کانیان ده‌بیری و پیش من ده‌که‌وتن. من سه‌ره‌تا ترسیکی گه‌وره‌م له‌و بالدارانه هه‌بوو، ترسیکی گه‌وره‌ گه‌وره، به‌لام دواتر تیگه‌یشتم که ئه‌وانه بالنده‌ی منن. ده‌بیت بزانی که من له‌و زینده‌گییه‌ کورت و بێمانایه‌ی خۆمدا په‌یوه‌ندییه‌کی زۆرم له‌گه‌ل بالنده‌کاندا به‌ستبوو، له‌و بالنده‌ بچوکانه‌وه که به‌ مندالی خۆشمده‌ویستن،

تا ئەو ھەموو پەلەوەرە کێویبە قەشەنگەیی لە گەشتە دوورو درێژەکانمدا لەگەڵ ئیسحاقی لێتوزێرین و سەرھەنگ قاسمدا بینیبووم. ئیتر لەوێوە وەرن بۆ لای مەراویبە قەشەنگەکانی باشوور کە لە ھۆرە غەمگینەکانەو بەرەو شاری سۆزانییە ناسک و دل پەر لە غەمەکان دەفەین، وەرن بۆ لای ئەو ھەموو بالدارەیی لە رۆژانی شەری دووھمی کەنداودا لە ئاوە گۆرەکانەو بەرەو باکوور دەفەین، بەلام ھیچ کات من ھەستمەنەکردووە کە کۆمەلە بالدارێک ھەیە بالدارێ من... ئاھ من ئیستا دلنیام مەرۆف زۆر شتی تاییبەتی لە گەردوندا ھەیە کە پێی نازانیت، زۆر شت ھەن کە شتی ئەون بە تەنیا و شتی ھیچ کەسیکی دی نین، گرنک تینگەیشتن و ناسین و دۆزینەوھێ ئەو شتانەییە کە تەنیا و تەنیا شتی تۆن. دیارە دەزانم من ئیستا لەدەرگای چ باسیکی سەخت دەدەم، بەلام باسیکە ئیجگار گرنکە بۆ تینگەیشتن لە ھەموو شتەکان. من پێمواوە ھەلەیی گەورەیی مەرۆف لەوێ دەست پێدەکات کاتیک پەیوەندی خۆی بە جیھانەو وەک تەنیا جۆری پەیوەندی تەماشادەکات. واتە گەر مەرۆفیک نەیتوانی لەگەڵ ھەورەکاندا قسەبکات، لای وایە ئیدی ھیچ مەرۆفیک دی ناتوانیت لەگەڵ ھەورەکاندا قسەبکات، گەر مەرۆفیک نەیتوانی شتی جاوید و نەمر بنوسیت لای وایە ئیدی ھیچ مەرۆفیک دی ناتوانیت شتی جاوید و ھەتاهەتایی بنوسیت. گەر مەرۆفیک نەیتوانی بڕوات لە بنی دەریادا ماسییەک ببینیت و خۆشی بویت لای وایە ھیچ کەس نییە بتوانیت لە قوولایی ئاودا ھەز لە مەخلوقاتێ دوور دەست بکات.

منیش بە ھەمانجۆر وامدەزانی ناییت و ناكریت پۆلە بالندەییەك ھەبیت بالندەیی من بن، بەلام ئیستا چون دلنیام لەوێ ئەم چیرۆکە تەنیا چیرۆکی منەو چیرۆکی ھیچ ئادەمیزادیکێ دی نییە، چون دەزانم ئەم ژيانەیی لێرەدا دەیگێرەو ژيانی منەو ژيانی ھیچ کەسیکی دی نییە، ئاوەھاش دلنیام کە ئەو بالندانە بالندەیی من بوون و بالندەیی کەسی تر نەبوون. ھەموو

مىرۇڧىك ھەندىك شتى لە گەردوندا ھەيە، مەبەستم ئەو ە نىبە بلىم ئەو ماسىبەي تۇ لەسەر سفىرەكەت دايدەنىيت و دەيخۇيت، ئەو ماسىبەي كە لە دەريايەكى دوردا ژياو، لەوانەيە بە ئۇقيانوسە گەورەكاندا گەشتى شاعىريانەي كىردىيت، لە ئەزەلەو ماسى تۇ بوو، لە بناغەي وجودەو ەيىزىك بۇ تۇي ديارىكردو، نا... من بەو مانايە قسە ناكەم، من مەبەستم ئەو ەيە كە زۆر شت لە گەردوندا ھەن دەيانەوييت تۇ بدوينن، نامەي تايبەتيان لە سىروشتەو بۇ تۇ پىبە، كاتىك تۇ ناتوانيت لەو نامانە تىبگەيت، خۆت ماندووناكەيت بىگەيتەو ەو ناوہكانى ببىنيت و شىفرەكانى تىبگەيت، ئەو نامەي دەروات و بۇ ھەتا ھەتايە لە دەستدەچىت. وەك سىروەيەكى ھىمن كە لە بەيانىدا ھەلدەكات، سىروەيەك كە ھەموو ناسكى سىروشتى ھەلگرتوو ە بۇ ئىمە لە دورو ەو ھاتوو، تۇ ئازادىت پەنجەرەكەت بگەيتەو ەو بۇنى سىروشت بگەيت، ئازادىت پىر بە سىنەت ئەو نەسىمە ھەلمژىت و لە سىجرى ئەو بنۇشيت، گەر تۇ پەنجەرەكەت نەكردو ە ئەو ئەو سىروەيە بۇ تۇ نىبە، چونكە يەكىكى دى لە شويىنىكى دىكەدا پەنجەرەكەي كىردۆتەو ە ھەوا ھەلدەمژىت. ئەو سىروەي ئەو كەسەيە كە چاوەروانىدەكات.

ئەو بالندانەش بالندەي من بوون، من لە ساتىكدا وەستام و ھەستىمىرد كە پەيامىكىان بۇ من پىبە، پەيامىك كە ئەو كات نەمدەزانى چىبە. ئەو پىرژەي كە تىبگەيشتم ئەو بالندانە بالندەي منن، دەمتوانى باشتىر و پىرونتىر بىانبىنم، كە لە شتىك دلنئادەبىيت ئىدى پەيوەندىت لەگەلىدا دەگۆرىت. پەيوەندى من لەگەل ئەو بالندانەدا وەك پەيوەندى باغەوانىكى لىدەھات لەگەل گولەكانىدا. وەك چۇن ئىمە چەندە گولمان خۇشبويت، پەنجەمان لە ناسكىدا ھىشتا ناگاتە ناسكى پەنجەي باغەوان و ھەردەم غەرىبىبەك لە نىوانماندا دەمىنيت. منىش بۇ بالندەكانى خۇم و ھابووم، من سەروكارم لەگەل ھەر بالدارىكدا بوويت، ھەمىشە وەك دەستىكى غەرىب و ابووم كە لە دورو ەو بى موحىبەتىكى قوول و ناسىنىكى راستەقىنە دەستى سلاو

دریژده‌کات، به‌لام بۆ ئه‌و بالداره سپیبه سه‌یرانه چه‌شنیکی دیم لیده‌هات. ئه‌و بالدارانه بالداری من بوون. شه‌و که دونیا خامۆشده‌بوو که سامیری بابلی ده‌خه‌وت، بالنده سپیبه‌کانی من ده‌هاتنه ژووری، یاخود من ده‌چومه ده‌ری بۆ به‌ر بالکۆنه‌که‌م و له‌ دوور ده‌میینین وه‌ک په‌له‌یه‌ک هه‌وری سبی به‌ره‌و لای من دین، له‌ نزیکم ده‌نیشتنه‌وه، له‌ سه‌ر شان و سه‌رم ئارامیانده‌گرت. هه‌ندیک شه‌و من ده‌چومه ده‌ری، بۆ گه‌رانیکی کورت به‌ کوچه‌و کۆلانه‌کانی ده‌ورو به‌ری ئه‌و ئوتیله سووتاوهدا، هه‌ستمده‌کرد له‌گه‌لمدان، ده‌میینین به‌سه‌ر سه‌ربانی مال و باله‌خانه نزیکه‌کاندا ده‌فرین، هه‌ندیجار به‌ پۆل له‌سه‌ر دره‌خته گه‌وره‌کان ده‌نیشتنه‌وه‌و به‌ پۆلایش ده‌فرین. من ئه‌و کات به‌ ته‌واوه‌تی له‌ حکمه‌تی ونبوون و ده‌رکه‌وتنیانم نه‌ده‌زانی. به‌لام هه‌ندیک شه‌و که ئه‌و هاواره نه‌ناسراوه له‌ قوولایی تاریکیه‌وه سه‌ری ده‌رده‌هینا، ئه‌و بانگه سه‌یره‌ی له‌و به‌ری زۆلمه‌ته‌وه منی بانگه‌کرد، من هه‌ندیجار وه‌ک شیت ده‌که‌وته‌مه کۆلانه‌کان، وه‌ک شیت له‌و ئوتیله سووتاو ده‌هاتمه‌خواری و له‌ به‌ر ده‌رکی ئوتیله‌که‌دا ده‌مقیژاند «کئیه من بانگ ده‌کات؟»، به‌لام هیچ که‌س وه‌لامی نه‌ده‌دامه‌وه... سه‌دای غه‌مگینی خۆم له‌وسه‌ری شه‌وه‌وه ده‌هاته‌وه‌و جگه له‌ ترس و ناکامی هیچی دی له‌گه‌لدا نه‌بوو. هه‌ندیک شه‌و کوچه به‌دوای کوچه له‌ دوای ئه‌و هاواره ده‌رۆیشتم و بالنده‌کانیش به‌دوامدا ده‌هاتن... هه‌موو شه‌و ده‌گه‌راین و هیچ شتیکمان چنگ نه‌ده‌که‌وت.

رۆژیکیان من چووم بۆ گۆزه‌ری ئاسنگه‌ران، له‌وئ پرسیارم له‌ موحسینی لوله‌ساز کرد، پیاویکی چکۆلانه‌یان نیشاندام که کلاویکی گه‌وره‌ی له‌سه‌ردا بوو، دیاربوو چاوی به‌ دیار کووره و گویی له‌سه‌ر ده‌نگی ئه‌و چه‌گوشه گه‌ورانه کزبووبوو که به‌رده‌وام له‌ چوارلاوه زرمه‌یان ده‌هات. ئه‌و کات وه‌رزی بیثیسی بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئاشکرا بوو ئاسنگه‌ران هیدی هیدی شت بۆ رۆژانی داهاوو ئاماده‌ده‌که‌ن، موحسینی لوله‌ساز سه‌ره‌تا به‌

کوپری دؤستینکی قه‌دیمی خوی تیمگه‌یشت، زۆری ویست تا تیمگه‌یاند من
 ئەونیم، من ناسیایونکی جەلیلی بارانم. پیاویکی بەرپزبوو، ئاسنگەرەکان
 هەرچەندە زۆر سەرکاریان لەگەڵ چەکوش و قۆل و بازوودایە، بەلام
 خەلکانینکی زۆر هیمن و پرمووحیبەتن، پێدەچیت شەپری بەردەوامیان لەگەڵ
 ئاسندا، کاریکبات پۆژانە هەموو شەپرانگیزی خۆیان لەو پارچە تەنەکەو
 لەوح و ئاسنانەدا بەتالەبکەنەووە کە پۆژ لەگەڵ شەنەیی بەیانیدا تاخۆرئاوا
 دەیکووتن. موخسینی لوولەساز تا گەرانەووی جەلیلی باران منی لای
 خۆی دانا، کە جەلیلی باران گەرایەووە سەرەتا منی نەناسیبەووە، پێیابوو
 یەکیکم هاتووم پەنجەرەیک بەدەم بەکردن یان لەوحنکی چینگۆ بکرم، کە
 پینگووت: من جەلادەتم، ئەو کوپەم کە لە باشوور لە خەستەخانەکەیی
 دکتۆر موسای بابەکدا تۆم تیمارکرد. کەمێک پەنگی سەپی بوو، دیاربوو
 لەووە دەترسا باوکی شتیک لەو گەشتە سەیرانەیی ئەو لە شاری زەردی
 سۆزانییەکاندا بزانیتم. من بە ئەسپایی تیمگەیاندا کە من بۆئەووە نەهاتووم
 حیکایەتی ئەو لەگەڵ سۆزانییەکاندا بۆ باوکی بگێرمەووە، من بۆ شتی دیکە
 هاتووم. خۆشحال بوو کە من تەواو لە مانای تینکچوون و ترسەکانی
 تێدەگەم، بەلام پێدەچوو باوەر نەکات کە من دەبینیت، پێدەچوو لەو ماوە
 کورتەدا هەموو ئەو پۆژە تاریک و سەیرانەیی بیرچوو بیتەووە. من بە
 ئارامی لیم پرسیی: دەتوانیت یارمەتیم بدەیت؟. پرسیی: یارمەتی؟ چ جۆرە
 یارمەتییەکت دەویت؟. من بە غەمگینییەووە گووتم: کاریکم بۆ بدۆزەووە
 بماناسینە بەو گەنجانەیی کە ئیستا لەم شارەدا خەریکی موسیقان. بە
 کەمیک بیتاقەتییەووە گووتی: بە مەرجی درۆ نەکەیت، نەلیتت من جەلادەتی
 کۆترم... تینگەیشتی، لەبەرئەووی هیچ کەس باوەر پێناکات، دواي ئەووە تۆ
 بە یارمەتی خۆت دەزانیت موسیقا لێدەیت؟

من ئەو پۆژەم لە یادبوو کە ئەو و هاوڕێکانی بە دەم گۆرانیی «ماملی»
 وە خۆیان کرد بە پرتەقالی سپیدا، من لەسەر سەحنەکە فلووتم لێدەدا، بەلام

دنيا بووم منى نه بينيوه، چونكه پياوان كه دههاتن، به جورتيك له سهيري كچه سه ماكهرو گورانبيژه كاندا نو قمه ده بوون موسيقاره كانيان نه ده بينى. چاره نوسى موسيقاره كان له ولاتى ئيمه دا ئاواهيه، له سهه شاتوبن و له سهه شانۆ نه بن كهس نايان بينيت. ديار بوو ئه و رۆژه منى له سهه سه خنه كه نه بينيوه، ته نيا ئه و به شهى له ياد بوو كه له مالى دكتور بابك پتكه وه قسه مانگر دبوو. بۆ ئه وهى رازي بكم گووتم: من جه لاده تى كو تر نيم، من ناوم جه لاده ت ئيسماعيله. هيچ شتيك له موسيقا نازانم... هيچ شتيك، ته نيا چه زده كم موسيقاره كان بناسم. من پياويكى بيكه سم، ئيسنا له گه ل ماله ئاواره كاندا له و ئوتيله سووتا وه دا ده ژيم، پتويستيم به كاره، هيچ كه سيكي وه ها ناتاسم كۆمه كم بكات، بۆيه هاتووم بۆ لاي تۆ.

جه ليلي باران وه عده كهى خۆى له ياد بوو، گووتى: ئه مشه و من له گه ل كۆمه ليك موسيقاردا وه عدم ههيه، ده توانيت له گه لمدا بيت.

من له راستيدا ده مويست كۆمه ليك موسيقار بناسم، ده مويست بزانم به راست خه لكانيك هه ن ناوى ئه و موسيقاره چكولانه گه رۆكانه يان بيستوه كه چه ند ساليك له مه بهر به ناو پيڤده شت و چيا كاندا سه فه ريكي دريژيان كرد، مو عجيزه يان ساز كرد، به موسيقا مردويان زيندو و كرده وه؟ ده مويست به دواى خۆمدا بگه ريم، به دواى جه لاده تى راسته قينه دا، جه لاده تيك كه له بيا بانه كانى باشووردا مردبوو.

* * *

ده كهس بوون، له ژير زه مينيكى دو كه لاويدا كۆبوو بوونه وه، ده كهسى له يه كتر جودا، له ژير زه مينيكدا سه قفيكى زۆر نزمى هه بوو، هه ر ده يان ده موچاويان غه مگين بوو، ده كهس بوون وه ك له تابلۆيه كى ديژين رايانگر دبيت سيماي سه رده م و زه مانيكى تريان هه بوو. گه نج

بوون، به لام پیده چوو له رۆژگار یکی گه له ک کۆنه وه هاتبن، وه ک ئه وه ی له میژه خه وتبن و ئیستا زیندوو بوو بیتنه وه. چاویان خه والوو و ههستیان په رت. هه ر یه که یان خه ریکی ئامیتریکی مؤسیقا بوو، هه ر یه که یان به ته نیا شتیکی جیاوازی عه زفده کرد. تیپیکی مؤسیقیان دروستکردبوو ناوی تیپی «به له می به فر» بوو. جه لیلی باران له و تیپه دا فلووتی لیده دا، که ئیمه چووینه ژوو ره وه، که س ته ماشای منی نه کرد... دلنیا بووم هه ندیکیان منیان بینوه، به لام که س به ته وا وه تی سهری به رزنه کرده وه سلووم لیبتکات. یه کتیکیان له سوچیکی ژیر زه مینه که دا کتیبی ده خوینده وه، یه کتیک دیشیان له سوچیکدا له پیتشده م سئ پایه کی وینه کیشاندا وینه دیده کرد... سه یربوو ببینیت له ناو ئه و هه موو مؤسیقاره دا که هه ر یه که یان شتیکی عه زفده کات که له وان ی دی ناچیت، یه کتیک بخوینیته وه و یه کتیک نیگار دروستبکات. هه موو به جوړیک له دونیای خویناندا رۆچوو بوون، هه ستت نه ده کرد هیچ ئاده مییه ک له وان ئاگای له وان ی دیکه یه، ئه وه ی سه یربوو ئه و له و حه گه وره یه بوو که یه کتیک به ده ستوخه تیکی ئیجگار جوان نوسی بووی، «ئه ی به له می به فر... هه لمگره بۆ شاریکی دوور... بۆ شاریک نه شه یتانی لیتیه و نه خودا.. شاریک نیشتیمانی ئه و مؤسیقارانیه که ناتوانن بمرن».

تابلوییه کی گه وره ش له سه روو ئه و شیعه ره وه بوو، تابلوی که شتییه کی گه وره ی سه هۆل، که شتییه ک له شه خته ی سپی، له ناو ده ریایه کی هیمن و ئارامدا که هالوویکی گه رمی لینه له ده ستا و چین چین بوخاری ده کرد. من له جه لیلی بارانم پرسی: هاوړیم، ئیره کوویه، ئه م شیعه ره مانای چی؟ بۆ ئه م تیپه ناوی تیپی به له می به فره؟ جه لیلی باران به ئه سپایی گووتی: ئه وه شیعه ری محه مه دی فیرده و سپییه، ئه و کورپی له ویادا ره سمده کات، ئه و که شتییه ش که ده ببینیت هه ر ئه و نیگار یکرده، شاعیر و شیوه کاره. دوایی ده توانیت لیتی بپرسیت... ئیستا وه ره تا ته واو ده بن، من و تو شتیکی بخوین. له جه لیلی بارانم پرسی: ئیوه چی ده که ن لیره دا، ئاههنگ و شت

پيشكه شده‌كەن، لەگەل گۆرانبيیژەكاندا دەردەچن، يان چى دەكەن؟؟ جەللى باران بە ھىمنى پيگوتەم: گوڤگرە جەلادەت ئىسماعىل، لەم دەسالەى دايدا كۆمەلئىك تىپى زۆر دروستبوون، دەيەھا تىپى مۇسىقى، زۆر بەيان لەو مۇسىقارانەن كە بۆ ژيان و پارە مۇسىقا دەژەنن، مۇسىقارى ئاھەنگى ژنەيتان و شووكرەن و مونسەبات و ئەو شتانەن، لەگەل گۆرانبيیژە دەنگ ناخۆشەكاندا عەزفەدەكەن، مۇسىقارى بەرپرسە سياسىيەكانن. لەو دەسالەدا ھەميشە رېكەوتو، مۇسىقارىك بە خەيالیدا ھاتوو بە خۆى بليت: ئەمە مۇسىقا نىيە ئىمە دەيژەنين، ئەمە ھونەر نىيە، مرؤف دەبيت بۆ شتىكى تر بگەريت، بۆ مۇسىقايەكى تر، بۆ جۆرە ھونەرىكى تر، لە ھەموو ئەو شتانەى پيشوو بەرزتر بيت، ئەم تىپەى تۆ دەبيىنيت لەوانە دروستبوو... لەو مۇسىقارانەى كە رۆژىك لە رۆژان دلنابوون ئەوہى لەم شارەدا ليدەدریت و خەلكى گوڤى ليدەگرن مۇسىقا نىيە... ئىمە ھىچ نىن، ئىمە تىيمان نىيە، ئىمە ھەولى يەك شت دەدەين ئەويش ئەوہىە خۆمان لەو مۇسىقايە رزگاربەين كە لەدەرەوہ ھەيە.

من گويم لە جەللى باران دەگرت و دەمپرسى: ئەى ئتوہ چى دەكەن

ليرەدا؟

جەليل بە ھىمنى دەيگوت: بۆ مۇسىقا دەگەرئىن، مۇسىقايەك نەمریت، مۇسىقايەك لەو مۇسىقايە نەچيت كە لەدەرەوہيە. بۆ نمونە من ماوہيەك لەگەل ئەو ھاوپرئانەدا كە تۆ بينيتن تىپىكى مۇسىقاي ميليمان ھەبوو، تىپىكمان ھەبوو لە ئاھەنگەكاندا ھەموو خەلكمان دەھيتايە ھەلپەركى. بەر لە دوو مانگ، ھيتشا زۆرنەبوو بەعسىيەكان كوردستانيان چۆلكردبوو، بەرپرسىكى گەورە ئىمەى بانگكرد ئاھەنگى بۆ بگيرين... ئاھەنگىكى گەورە بوو، زۆر زۆر گەورە، ژنان بە جوانترين تەرز خۆيان رازاندبووہو، كچانى ناسك لە دە قۆلەوہ ھەلدەپەرين، من لە ناوہ راستى ئەو ھەرايەدا، لە ناكاو وەستام، وەك ئەوہى تووشى دەردىك بووبم، دەردىكى كوتوپر، لە پرىكدا

دەمم لە شمشالەكە بەرداۋ ھەستەمكرد ئەمەى من دەيكەم ئىشىكى بېمانايە، ئەمەى من دەيكەم خۆكوشتنە. ھەموو ئەم مۇسقىقارانەى لىرەدا دەيانبىنىت، تووشى ساتىكى ۋەھا ھاتوون، ساتىكە ناتوانم بۆت باسبەكەم، باسكردنى قورسە.

من دەمگوت: نا جەلىلى باران بۆم باسبەكە، تىكايە بۆم باسبەكە، من دەبىت بزانم ئەو ساتە چىيە... زۆرجار ھەستەكەم من لەو شارەى باشوورەۋە بۆ كۆمەلىك شتى زۆر تايبەت گەراومەتەۋە؟ لەوانەيە يەكىكىيان ئەۋە بىت كە من ئىستا گويم لەو حكايەتە بىت.

جەلىلى باران دەيگوت: ساتىكى سەيرە، لە ناكاو شتىك لە ناوتدا دادەگىرسىت، ۋەك چرايەكى سېى سېى ۋەھايە، رۆشنايىەكى بەھىزە، لە ناكاو ھەموو شتەكان لە پىش چاوت دەگوپىن، من جاران كە مۇسقىقارە لىدەداۋ خەلكم دەبىنى ھەلدەپەرن زۆر دلم خۆش بو، دەمگوت: تەماشاشا من چ جۆش ۋ خروشىكم سازكردو، بەلام كە لە ناكاو تووشى ئەو دەردە دەبىت، دىمەنەكان ۋ ماناى دىمەنەكان ھەموويان لە پىش چاوت دەگوپىن، من لە ساتىكدا ھەموو ئەو خەلكەم ۋەك خىلىكى مەيمون دەبىنى كە لەسەر دلى من ھەلدەپەرن، لە ساتىكدا تىدەگەيشتم ئەو ھەلپەركىيە ھىچ نىيە جگە لە ھونەرىكى نزم كە ھەست ۋ نەستمان سىردەكات، بۆئەۋەى نەتوانىن شتىكى قولترو جوانتر بىينىن. من ئەو ساتەى دەمم لە شمشالەكە بەردا، ناخۆشترىن ۋ خۆشترىن ساتى ژيانم بو، ناخۆشترىن سات بو چونكە زانىم من مۇسقىقارە نىم... بە خۆم گوت: جەلىلى باران، لىو لەو ئامىزە بەردەۋ بەشەرەفەۋە بگەپتوۋە بۆمالى، تۆ بە تەماى چىيىت؟ دەتەۋىت بەم مۇسقىقا تۆپىۋەى خۆت بلىتى مۇسقىقا، لەو ساتەدا ھەستەمكرد من لە ژياندا ھەرچىيەكم كىردو بە زاىە چوۋە ۋ لە خۇرا باى شەوگار بردوۋىتى. بىئەۋەى ھىچ بلىم لە شانۆكە ھاتمەخوارى ۋ رۆيشتم. ئەو شەۋە نەچوومەۋە بۆ مالى، جەلادەت ئىسماعىل ۋەك شىت رۆيشتم بۆ قەراغ شار، لەۋتوۋە بە

چیا به کدا سه‌رکه‌وتم، شار تاریک تاریک بوو، من له‌سه‌ریکه‌وه ده‌گریام و له‌سه‌ریکه‌وه خوشحال بووم، ده‌گریام و ئارام ده‌بوومه‌وه وه‌ستم به ئاسووده‌یی ده‌کرد. ئاسووده‌بووم له‌وه‌ی ئیستا ده‌زانم چیم ده‌ویت، ده‌مزانی بۆ رام‌کردوه... به‌لام نه‌مه‌زانی ده‌بیت چی بکه‌م؟. بۆ پوژی دوایی هاو‌پیکانم ده‌یانویست تینگه‌ن بۆ وام به‌سه‌رهاتوه، ده‌یانویست بزانه له‌ناکاو چ جرو‌جانه‌وه‌ریکم بینیه‌وه توشی ده‌ردی وه‌های کردوم؟. من ته‌فسیریکی ته‌واوم نه‌بوو، به‌لام ده‌مزانی جاریکی تر مؤسیقای وه‌ها لێناده‌مه‌وه، له‌گه‌ل ئه‌واندا ناچمه‌وه سه‌ر سه‌حنه. ئه‌و شه‌وه که ویل و بیئا‌راسته به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌سو‌رامه‌وه ده‌زانی بیرم له‌چی ده‌کرده‌وه؟ بیرم له‌جه‌لاده‌تی کو‌تر ده‌کرده‌وه، بیرم له‌تۆ ده‌کرده‌وه که گووتت من جه‌لاده‌تی کو‌ترم. نازانم بۆ ناتوانم باوه‌رت پینکه‌م که تۆ جه‌لاده‌تی کو‌تریت... بۆ نابیت تۆ ئه‌و بیت؟ بۆ نابیت تۆ ئه‌و بیت؟

ساتیکی قورس بوو بۆ من، نه‌مه‌زانی بلیم چی. ده‌مویست بلیم من جه‌لاده‌تی کو‌ترم، به‌لام من ئه‌و نه‌بووم، ده‌مویست بلیم من جه‌لاده‌تی کو‌تر نیم، به‌لام من ئه‌و بووم. به‌هیمنی سه‌رم باداو گووتم: به‌راستی نازانم چیت پینلیم.

ویستم به‌کومه‌لێک گوزاره‌و رسته‌ی بێمانا حیکایه‌ته‌که تپه‌رینم، پاش ئیستیک گووتم: مرۆف ئازاده له‌چ گوشه‌ نیگایه‌که‌وه سه‌یرده‌کات، ئیمه‌ی مرۆف به‌جۆریک ئالۆزو تیکه‌لاوین زۆرجار خۆمانمان لێونده‌بیت، زۆرجار وا هه‌سته‌که‌ین شتیکی و دواتر بۆمان ئاشکرا ده‌بیت که وانیه‌و ئیمه‌ ئه‌و شته‌ نین، زۆرجاریش به‌په‌چه‌وانه‌وه پیمانوايه هیچ نین و سه‌یرده‌که‌ین شتیکی.

جه‌لیلی باران به‌وردی گوئی له‌وه‌لامه‌که‌م گرت و گووتی: تۆ پیت وایه پوژیک له‌پوژان جه‌لاده‌تی کو‌تر بوویت؟.

پرسیاریکی کوشنده‌بوو، من بیته‌وه‌ی ته‌ماشای بکه‌م گووتم: به‌لی من

پیم وایه، پوژنیک له پوژان جه لادهتی کوتر بووم.

به جیدیه تیکی سهیره وه دهستی گرتم و گووتی: که واته تو ده توانی فلووتیکی سیحراوی بژهنیت؟ ده توانیت؟ قسه بکه ده توانیت یان ناتوانیت؟ به که ساسیبه که وه گووتم: ناتوانم، جه لیلی باران ناتوانم... تو ده زانیت که ناتوانم، ئیدی بو ئه و پرسیاره م لیده که یته؟

به هه موو هیزی خوی دهستی کیشا به میزه که ی بهرده مماندا و گووتی: که واته بو درۆده که یته؟ بو ده لیت من جه لادهتی کوترم؟

من که ده ترسام په لامارم بدات، دهستم گرت و به سه بریکی زوره وه گووتم: له بهرئه وهی من ئه وم، جه لیلی باران، له بهرئه وهی من ئه وم و که سی دیکه نیم.

به سه رسامیبه وه پرسسی: که واته چون ناتوانیت فلووتیکی قه شهنگ بژهنیت؟

گووتم: جه لیلی باران، چیرۆکه که ی من به پیچه وانیهی چیرۆکه که ی تو وهیه. تو شمشالی خراپت لیده داو له ساتیکی ئیشرا قدا تیگه یشتی که ئه مه موسیقایه کی جاوید نییه، ئه مه ئاوازیکی نییه پوخی موسیقای تیا بهرجهسته بیته. من به پیچه وانیهی تو وه موسیقایه کی مه زنم لیده دا و له ساتیکدا ده بایه بگه پیمه وه بو دواوه، ده بایه بیم به موسیقاریکی خراپ، بوئه وهی بژیم، ده بایه بژیم و زیندوو بوم... ژیان له موسیقا گرنگتره.

به غه میکه وه سه ری باداو گووتی: من له تو تیناگم، له تو تیناگم. ده زمانی ئاسان نییه هه موو ئه و چیرۆکه دووردریژه ی بو بگپرمه وه. ئاسان نییه که باسی مردن و زیندوو بوونه وهی خو می بو بکه م، هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشاو گووتم: ئاغای باران ئه وه چیرۆکیکی زور دوور و دریژه. له و چیرۆکانه یه که تارپاده یه ک نامویی موسیقا و هونه رمان له سه ر ئه م ئه ستیره یه بو ده گپرنه وه... به هه رحال له بیریکه، من ئیستا جه لادهت

ئیسماعیلم نہ وہک جہ لادہتی کۆتر. خۆ من یہ کہم مؤسیقاریش نیم له ناکاو ئه و مہ شخہ لهی ناوم کورژابیتہ وه، دواتریش ئه وه حیکایه تیکی کۆنه، کاتیکی به سهردا تینہ پریوه، ئیستا زیاد له چوار ساله مؤسیقار نیم، تہ نیا لاشہی مؤسیقاریکم و به سهر زه ویدا دەرۆم. چاکتریش وایه هیچ کہس نہ زانیت من جہ لادہتی کۆترم...

جہ لیلی باران کہ میٹک هیورده بووه، به وردی سه یریده کردم. نہ یدہ زانی چی بکات، باوه ڤم پیبکات یاخود نا؟ من بۆئہ وهی ئارامتری بکہ مہ وه گووتم: پیویست ناکات دوو دل بیت، پیویست ناکات. ئه و جہ لادہتی کۆتره ی کہ تۆ ناوت بیستووہ کہ مؤسیقارہ کانی دی ناویان بیستووہ، ئه و جہ لادہتہ مردووہ، له بہرئہ وه چاکتره وا تینہ گیت کہ من جہ لادہتی کۆترم... من ئیستا پیاوینکم بۆ ئیشیکی چکولانہ ده گریم لینی بژیم، حہ زده کہم هہ ندیجاریش دانیشم و به ئارامی گوئ له مؤسیقا بگرم... له وه بترازیت هیچم ناویت... چونکہ ژیانم ڤرہ له مۆتہ که و خہ یال و تارمایی. به شی هہ موو ژیانم یادگارم لایه کہ دہ مہ ویت بۆیان بژیم، سهرم ڤرہ له دہنگه دہنگ و هاوار، یہ کیٹک وهک من سهری ڤر بیت له سنبہری مہ خلوقاتی سہیر ناتوانیت زۆر به ئارامی و شاعیریانہ بیر له مؤسیقا بکاتہ وه.

هہ ستمکرد به گومانیکی زۆر وه گویم لیدہ گریت، تۆزیک کورسییہ کہی له میزہ کہ دوورخستہ وه و گووتی: کہ وایه بۆ دہتہ ویت مؤسیقارہ کان بناسیت؟ چ کارت به مؤسیقارہ کان هہ یه؟

به زہر دہ خنہ یه کہ وه گووتم: دہ مہ ویت جار جاریک ناوی جہ لادہتی کۆتر بیستمه وه، ناوی سهرهنگ قاسم و ئیسحاقی لیوزیڤین له سهر زاری ئه م مؤسیقارانہ بیستمه وه... هہ ستمده کہم ئه وه تۆزیک ژیانم ئاسانتر دہکات. پاشان راسته ناتوانم مؤسیقا لیدہم، به لام له وانہ یه بتوانم قسه له مؤسیقا بکہم... من به خوشحالییہ وه قسه له مؤسیقا دہ کہم.

دہ زمانی جہ لیلی باران دہیان ڤرسیاری له لایه، به لام من پیمگووت:

جەللىلى باران، ژيانى جەلادەتى كۆتر لە بىركە، سوئندم بۇ بخۇ كە لە بىرىدەكەيت... خەيالى خۆت بەو پرسىيارەوہ سەرقال مەكە، بېرسىت: من كىم؟ من خۆشم نازانم كىم... شتىكى ھىند گرنكىش نىيە بزنامن من كىم. من ئىستا لە ژوورىكدام لە ناو ئاوارەكانداو ئاسوودەم... زۇر زۇر ئاسوودەم... ژيانم بەتال نىيە، شتى خۆم ھەيە بۇى بژىم. ھەندىجار سەرقالى ھەندىك پرسىيارو شتى ترم كە پەيوەندىان زۇر بە مۇسقىقاوہ نىيە، وەكو ئەوہى دەپرسم: عەدالت چىيە؟ نەمرى چىيە؟ پاكبونەوہ چىيە؟ حەقىقەت چىيە؟ ئەگەر پرسىيارىكى وەھا نرخیشى ھەبىت، ئەوا تەنیا لای خۆم نرخی ھەيە: جەلادەتى كۆتر كىيە؟ چى بەسەرھات؟ ئەوہ پرسىيارىكە دەبىت من بەدوای وەلامەكەيدا بگەپىم نەوہكو تۆ. نا جەللىلى باران باباسى من نەكەين... ھا بەلام تۆ پىت نەگووتم، چۆن رىكاي ئەم تىپەت دۆزىيەوہ؟

دوای بىدەنگىيەكى درىژ، گووتى: ئاە... ئەم تىپە، مەبەستت ئەم مۇسقىقارانەيە، ئىمە تىپ نىن، نازانم ئايا پۆژىك لە پۆژانىش دەتوانىن بىين بە تىپ، من محەمەدى فىردەوسىم دەناسى، ئەوم دەناسى، كۆن پىكەوہ لە قوتابخانەبووين، ئەو منى دۆزىيەوہ. پۆژىك ھات بۆلام و گووتى: ھا جەللىلى باران چىتە، بۇ مۇسقىقا لىنادەيت؟ ئىدى من ھەموو حىكايەتەكەم بۇگىژپايەوہ، ھەموو چىرۆكى خۆم بۇ گىژپايەوہ. ئەو ھەموو شتىكى لەسەر ئەو حالەتەي من دەزانى، خۆى پۆژىك لە پۆژان تووشى شتىكى وەھا بووبو. من و ئەو پىكەوہ بىرمانكردەوہ، كە تىپىك دروستبەكەين... ئىرە شوئىنكى تازەيە، زۇر كۆن نىيە، جارى من نازانم چى دەكەين.

لە دوای ئەو پروفەيە، مۇسقىقارەكان بە ھىمنى ئامىرەكانىان كۆكردەوہو بەرەو ئەو سەر مىزە چكۆلانەيە ھاتن. خاوەنى ئەو ژىر زەمىنە محەمەدى فىردەوسى بوو، كورپىكى سىپىكەلانەي قز درىژ، وەك خۆى دەيگوت، لە مىزە شىعەر دەنوسىت، تەمەنى نىكى بىست و پىنج سال دەبوو، برىنكى قوول لاپوومەتى چەپى تەواو شىواندبوو، شوئىنى شەپەقۇيەكى پۆژانى

گهنجى بوو. پيشتر وهك كورپكى شهپانى ناسرابوو، تا گه شتتوبوه بيست سال له سهر شهپه چه قو چه ندين جار چووبووه به نديخانه، خه لكا نيك ناويانده نا محمه دى رامبو، دواچار به هوى كچىكى ئيرانييه وه كه به ريكهوت له لاي خوشكى يه كيك له هاورپكانى ده بينيت، فيزى فارسى ده بيت، محمه دى فيردهوسى به جورىك شهيداي ئه و كچه ده بيت هه موو ژيانى ده گورپت، واز له شهپه چه قو ده بينيت. به پاره يه كى زور ماموستايه كى فارسى ده گريت و له ماوه يه كى كورتدا هه موو نامه دلدارييه كانى بو خانمى «مريه مى ناسرى» به فارسى يه كى بوخت و بيوتنه دنوسيت، تا بو كچه كى بسه لمينيت خوشه ويستى شتيكه موعجزه دروستده كات. كچه كه كه ئه و هه موو رووكاره سه يرو ناكوكه ي محمه د شهيداي ده كات، له هه مانكاتدا چيروكى عه شقىكى نه ينى له گه ل كورپى يه كيك له سياسى يه ئيرانييه كانيشدا ده ژى. له ماوه يه كى كورتدا مريه مى ناسرى ده كه ويته نيوان به رداشى دوو عاشقه وه كه هه ردوو كيان وهك شيت خوشيانده ويت. مريه م كه له ناوه وه ده بيت به بوونه وريكى بريندارو پارچه پارچه، له ژير فشارى ئه و هه موو خوشه ويستيه دا نه خوشده كه ويت. نه خوشيه كه ي به جورىكه بابى ناچار ده بيت، هه موو سامان و ده سلاتى خوى بخاته كار بوئه وه ي به فيزاي يه كيك له گروه ئيرانييه كانه وه بينيريت بو دره وه ي ولات. وهك ده گيرنه وه مريه مى ناسرى له فهره نسا له يه كيك له خه سته خانه ده رونيه كاندا هه ز له كورپكى ديكه ده كات به ناوى «سفين باسكال» هه وه. له گه ليدا له خه سته خانه ي ده رونى هه لدين و شوين و ناسه واريان و نده بيت و ئيدى هيچ كه س شتيكيان ده رياره نايستيه وه. دياره محمه د له ماوه ي چاوه پروانپكرنى مريه مى ناسريدا بريارده دات هه موو ئه ده بيتى فارسى له به ربكات، له ديوانه ديزينه كانه وه ده ست پنده كات، حافظو سه عدى ده ستيكىنى، به فيرده وسيدا ديت، ئه ديبانى سه رده مى مه شرووته هه موويان جيتليليت و ده گاته سهر ئه ده بيتى نوي، ئه وه ي سه يره ئه و توانا گه وره يه يتى

لەسەر لەبەر كۆردن، بە جۆرىك دەتوانىت شاھنامە لەمسەر بۇ ئەوسەرى بەبى وەستان بلىتەوہ. دواى تىپەرىنى سالىك بەسەر سەفەرى مریەمى ناسرىدا، ھەتا بۇ يەكجاریش نامەيەكى بۇنانىرىت، محەمدى فیردەوسى بىرپاردەدات لە ئىرانەوہ پروبكاتە فەرەنسائو لەوى مریەم بدۆزیتەوہ، لەسەر سنوور بەر لەوہى پىخاتە ئىرانەوہ، نىگار كىشىك دەناسىت كە لەو سەر سنوورانە بە جووتىك جزمەوہ چىا بە چىا و ھەرد بە ھەرد دەگەپىت و تەنیا سروشت نىگار دەكات. محەمدى فیردەوسى سەرسام لەو گەنجە كە داواى لىدەكات لەگەل ئەودا بىمىنىتەوہ و فىرى پەسمم بىت، بە شىوہىەكى مندالانە تەسلىمى سىحرى ئەو نىگارانە دەبىت كە ئەو كۆرە لە پىشەمىدا نىگار ياندەكات. محەمد كە لە قوولایى دلیدا دەزانىت گەران بە دواى مریەمى ناسرى ھىچ نىیە جگە لە گەران بە دواى وەھمىكى دووردا، لە نىگارەكانى ئەو گەنجەدا زەمىنىك و عەشقىك دەدۆزیتەوہ كە لای وایە لە خۇشەوئىستى مریەمى ناسرى قوولترو كوشندەترە، بۇ ماوہى مانگىك لەو چىا دوورانە، لە ناو دارستانەكاندا، لە ناو پاشماوہى گوندە وىرانەكاندا دواى ئەو كۆرە دەكەوئىت، وەك ئەو جزمەكانى ھەلدەكىشىت، بە ناو سەنگەرى چۆل و چىاى سووتاو كىلگەى فەرامۇشدا دەروات لە ماوہىەكى كەمدا دەتوانىت وىنەى درەختە سووتاوہكان، خاكە وىرانەكان و گوندە پوخاوەكان بكىشىت. ئەو كۆرە گەنجەى كە فىرى نىگار كىشانى دەكات لە تواناكانى سەرسام دەبىت، دواى ماوہىەكى كورت دەتوانىت ھەر نىگارىكى بوئت بىكىشىت. رۆژىك محەمدى فیردەوسى كە كۆرى شارە نەوہك گوند لە ژيانى ناو شاخ و كىو بىزار دەبىت و بە كۆمەلىك تابلۆوہ كە لە پشتى ھىستىرىك بارىاندەكات، دەگاتەوہ گوندىكى نىك شارو لەوئوہ تابلۆكان لە پشتى خۆى دەبەستىت و بە جزمە درىژەكانىیەوہ خۆى دەكاتەوہ بە مالدا. محەمد كە دواى لەبەر كۆردنى بۇ شاھنامە ھاورىكانى بە محەمدى فیردەوسى بانگىدەكەن، كۆرى يەكىك لە مولكدارە گەورەكانە

که بابی چندها مال و زهوی و ریزه دوکانی ههیه. دواى مردنى باوکی ژمارهیهکی زور مال و زهوی و مولکی بهرهکهویت که یهکیکیان ئه و ژیر زهمینه نزم و تاریکهیه له ناوهراستی بازاردا. فیردهوسی ئه و ژیر زهمینه دهکاته نیشتهجی خوی و تهواوی مولک و بوماوهکانی رووبهرووی خوشک و براکانی دهکاتهوه و لهویکانه دا خوی بۆ نویسنی شیعوو دروستکردنی تابلۆ تهرخاندهکات.

من له سه ره تادا ههستم به نزیکیهک له گهل محمه دی فیردهوسی دا نه کرد. کورپیکی داخراو هاته بهرچاوم که شتیکی زور له ئه رستوکرانییه تی خیزانه که ی و غروری پوژانی چه قووه شینی تیماوه، وهک یهکیک هاته بهرچاوم خویندنه وهی زوری شیعیری کونی فارسی و عه شتیکی ناکام پیریانکردبیت. له و ژیر زهمینه دا وهک سه روکیک رهفتاریده کرد، به لام جهلیلی باران وهک «مروثیکی بیوتنه و شاعیریکی گه وره» باسیکرد. ئه و شه وه کیشه یهک له نیوان موسیقارهکاندا هه بوو من هیچی لی تینه گه یه شتم، ئه و کیشه یه ههستی ئه وهی دا به من که میوانیکی ناوهخت و نابه جیم و له شویتنکاتیکی نالایه قدا گیرساومه ته وه. من قسه یهکی زورم له گهل ئه و موسیقاراندا نه کرد. که زوربه یان بیئه وهی قسه له گهل مندا بکن به تورپهی رویشتن. هه ندیکی دیکه شیان به ئارامی شته کانیا ن پتچایه وه و خودا حافی زیا نکرد. جهلیلی باران منی وهک کونه موسیقاریک به محمه دی فیردهوسی ناساند، ئه و به ئارامی به خیرهاتنی کردم و به پله کانه یه کدا سه ری خستین و بردینی بۆ ژوو ریکی دی که به سه ره حه وشیکی سه وزدا دهیروانی، ژوو ره که گه له ک له و سالۆنه رو نا کتر و راخراوتر بوو، به فهرشی گه له ک جوان رازابوو وه، میزو کورسییه کی تیدا بوو پیشتتر به دهگمه ن شتی وه ها جوانم بینیبوو. هه وای ژوو ره که و که لوپه له کانی ناوی بونی سه ره وت و سامانیکی سه یریا ن لیده هات. ئه وه یه که مجارم بوو له ژیا نمدا شویتنیک بینم بونی دهوله مهن دی و زهنگینی لیبتت... خۆتان دهزانن

من کوپی فەقیری بووم، ژیاننامەی من ریکەوتی وەهای تیدانەبوو، هەتا جاریکیش چییە رینگام نەکەوتبوو وە مالی خەلکانی زەنگین و پارەدار. سەیربوو بەلامو وە خەلکانیک پارە ی زۆریان هەبیت و کاتی خۆیان بە هونەر و ئەو جۆرە شتانەو وە سەرفیکەن. من کۆمۆنیست نەبووم بەلام دەبیت بلیم، بەدریژایی ژیانم لە قوولایی دلەو وە رقم لە خەلکانی دەولەمەند بوو، هەموو وەخت وە هابووم، بیرم نایەت پۆژیک وەها نەبووبم.

مەمەدی فیردەوسی دەیتوانی سەرسامی من لە چاواندا بخوینیتەو، بە نەزاکەتەو دەربارە ی رابوردوی من هەندیک پرساری سەرپنی کرد. من پرسیارەکانم وەلامدایەو وە ویستم راستەوخۆ دەربارە ی ئەو دێرە شیعەرە پرساری لیکەم کە لەخوارەو وە لەسەر لوحیکی گەرە نوسرابوو: ئە ی بەلەمی بەفر... هەلمگرە بۆ شاریکی دوور... بۆ شاریک نە شەیتانی لیتەو نە خودا.. شاریک نیشتمانی ئەو مۆسیقارانە یە کە ناتوانن بمرن. من بە هیمنی لیم پرسی: کاک مەمەدی فیردەوسی ئەو دێرە مانای چی؟

کەمیک وەستاو گووتی: هیچ مانایەکی تایبەتی نییە، هیند هە یە کە هونەر بە گشتی وەک بەلەمیکی بەفر وایە، بەلەمیک نامانگە یتیتە هیچ جیگایەک. بەلەمیک ئەگەر بیخەینە ناو قوولایی دەریاو، لە ناوہ راستدا دەتویتەو وە نوقمەبین. من ئەزموونی ئەم چەند سألەم لەگەل شیعرو نیگارکێشاندا پتەملیت هونەر جگە لە بانگەوازیکی قوول بەرەو مەرگ هیچی تر نییە. ملدانە بەسەفەریک نامانگە یتیتە هیچ.

دەنگی دلنایی و برۆای تیدابوو، ئاشکرا بوو کە سیکە دەتوانیت قوولترو تیزتر لەوانی دی برۆانیت، کە لە ژوورەکەدا دەجولایەو وە هەوای غروریکی برینداری لەگەل خۆیدا دەگێرا. ئیستیکیکرد و بە تیزمانەو وە گووتی: وەک ئەو یە کیک بۆ دوور دوور بانگتبات، هاواریک لەوسەری ژیانەو وە بیت و تۆ نەتوانیت وەلامیبەیتەو. گەر وەلامیشتدایەو وەک کویریکت لیدیت

که پندہخاتہ نیو جہنگہ لیکے چرو بیڑنگاو بینا و نیشانہ وہ۔

سمیٹیکے رہشی قہترانی و برویہ کی رہشترو کومہ لیک پیلوی رہشی دریژی ہہ بوو، بہ لام وہک سروشت بیہ ویت ناکوکیکہ کی جوان لہ روخساریدا دروستبکات، ریشی بہ جوریکی سہیر کال و مہیلہ و زہردبوو۔ کہ پوناکی چراکہ لئیدہ دا ہہ موو مووہ کانی دہ بریسکانہ وہ، ئہو برینہی سہر دہ موچا ویشی وہک نیشانہ یک بوو ہہ رجارہی بہ جورہ مانایہک دہ درہوشایہ وہ، ہہ ندیجار کہ پروی گرژدہ کرد ئہو برینہ شیوہی قوربانیکہی غہ مگینی پندہ بہ خشی، کہ روخساریشی ئارام دہ بووہ وہ، ئہو برینہ وینہی دپندہ یکہ کی تیدا بہ رجہ ستہ دہ کرد۔ بہ لام لہ ناو ئہو ژوورہ خو شہ دا، لہ ناو ئہو ئہ ساسہ گرانہ ہایہ دا، لہ نیوان ئہو تابلویانہ دا کہ ہہ ندیکیان چتوہی زیرینیان ہہ بوو، وہک مہ خلوقیکے نامؤ دیار بوو، لہ جانہ و ہریکی کتوی دہ چوو خستیتتہ ناو قہ فہ زیکے ئالتونہ وہ، یان ہہ وریکی زور رہش لہ ئاسمانیکے سامالدا۔ ئہو تابلویانہی ہہ لیواسی بوون بہشی ہہرہ زوریان بہ دہست و پہنجہی خوی نیگار کرابوون، سہرہ تا من شتہ قہ شہنگہ کانی ژوورہ کہی سہرنجیان پاکیشام، جوانی و گرانہ ہایی فہرشہ فارسییہ نویکان سہر سامیان کردبووم۔ دؤلاییکے شوشہی ہہ بوو پربوو لہ پیکہری جوراوجور کہ زور بہ یان پیکہری جہنگاوہرگہ لیک بوون بہ خوینہ وہ دہریشتن و سہیری ئاسمانیان دہ کرد۔ خوی بہ ئارامییہ وہ فیگہرہ کانی وہک کومہ لیک پالہوانی ناو شاہنامہی فیردہوسی ناودہنا۔ لہ بہرئہ وہی من ہیچ زانیاریہ کم لہ سہر شاہنامہ نہ بوو تہنیا گویمدہ گرت و لہ وردہ کاری ہونہرہ کہی رادہ مام۔ کاتیک ئہو قسہیدہ کرد، من بہوردی تہ ماشای تابلوکانیم کرد، توندوتیژیہ کی ترسناک لہ تابلوکانیشیدا ہہ بوو، زور بہ یان نیگاری کوپ و کچی گہنجی مردوبوون، بہ لام ہہ رجارہی بہ شیوہیک و لہ جیگاہ کدا۔ کوپ گہنج کہ لہ تہ نیشت دیواریکہ وہ کوژراون و بہ نیگا ہیشتا ہہر سہیری ئہستیرہ دہ کەن۔ کوپیکے دی کہ لہ سہر کورسیہ کی

زیرین دانیشتووه و یه کیتک گولله یه کی ناوه به نیوچاوانیییه وه، به لام ئه و پیده که نیت. تیپیکی مۆسیقا که هه موویان به کومه لیک دره خندا هه لواسراون و هیشتا ئامیره کانیان هر به دهستیانه وه یه. کچیکی گه نچ له کراسیکی سووردا به لام به خه نجه ریکه وه چه قیو له ژیر مه مکی چه پیدا گورانی ده لیت. تابلوکانی محمه دی فیردهوسی هه موویان باسی مردن بوون... من له و تابلویانه وه تیگه یه شتم پیاویکه پره له نیگارو خه یالاتی مردن.

وهک بیه ویت توانای تیگه یه شتنی من تا قیبکاته وه، گووتی: جه لادهت به گ، تو پیت وانیه، مۆسیقاش زور له مردنه وه نزیک بیت؟

هه موو که سیکی به «به گ» بانگه کرد، دروست نه مده زانی ئه وه نیشانه ی ریزگرتنه، یا خود گالته پیکردن، یان جوړه عاده تیکه بوی ته رک ناکریت. به ئه سپایی گووتم: تو له شیعره که تدا باس له شاریک ده که ییت که مردنی تیا نییه، که واته مۆسیقا شتیکه پیچه وانیه ی مهرگ. به زهرده خه نه یه کی شه رانییه وه گووتی: هیچ شتیک پیچه وانیه ی مهرگ نییه، هیچ شتیک.

من به هیمنیه کی زوره وه، به سه بری پیاویکه وه بیه ویت وه لامیکی راسته قینه ی ده سته که ویت گووتم: به لام مردن ته نیا ئه وه نییه زه وی جیبه یلیت... مردن ته نیا مالاوایی نییه له م جیهانه به مانا مادیه که ی. وانیه؟ گووتی: هه موو مروفتیک تابلویه کی ناته واوه، هه موو ژیانیک تابلویه کی ناته واوه و به ناته واویش ده مینیته وه... هیچ که سیک، هیچ شتیک ناتوانیت ئه و تابلویه ته واوبکات که مروف به ناته واوی جیبه یلیت... ئه و شاره ش که من باسیده که م هیچ نییه جگه له شاریکی خورافی، شاریک مروف ناتوانیت به به له میک له به فر بیگاتی... ئیمه ش هیچ نین جگه له سه ر نشینانی به له میک له به فر، که ناگه یه ئه و شاره و نو قمه د بین.

وهک ئه وه بوو محمه دی فیردهوسی ناراسته و خو قسه له گه ل مندا بکات، وهک ئه وه بوو شتیک له سه ر من بزانت، یان خه یالم بخوینیته وه،

یان له سه فه ریک بمرستینیت که من مه حکوم بووم پینی. ئاوازی محمه دی
 فیردهوسی ئاوازیکی غه مگین بوو، هیند غه مگین بوو من لئیده ترسام.
 خو شحال بووم که دوا ی ئیستیک بابته که ی گۆری و له ژووریکی پشتوه
 مه رسه مه گه وره که ی نیشاندا یین، سالو نیک ی گه وره بوو پر بوو له تابلوی
 ته واو نه کراو، ده یان تابلو که ده یگوت له یه ککاتدا کاریان له سه رده که م.
 پیم سه یربوو که دوا جار نیگار کیش و شاعیریک باوه شی بو موسیقاره کان
 کردۆته وه. به سه سه رته وه پرسیم: چما موسیقاره کان خو یان شوینیکیان
 نییه، وا هه موویان لای تو کۆده بنه وه؟ به هه مان زه رده خه نه ی شه رانییه وه
 گووتی: من و ئه م موسیقارانه له وه دا به شدارین که له بیته ده بییه کی
 هه می شه یدا یین، هه رچییه ک دروسته که یین به هونه ری نازانین، من هه ر
 نیگاریک ده کیشم، چه نده جوان بیت هیشتا ئه و گومانه له رو حمدایه که
 ئه مه هونه ر نییه، هونه ر شتیکی قوولترو سه یرتره، سحر اویترو مانادارتره،
 ئه وانیش هه مان شیوه کۆمه لیک موسیقارن که ده یانه ویت بگه نه شتیک که
 نازانن چییه؟ جوانییه ک که ناو و سیفاتی نییه...

لیم پرسى: تو رات وایه، ئه و جوانییه ی بو ی ده گه رینیت بوونی نییه
 یاخود به پیچه وانه وه هه یه و ئیمه ده ستمان پینا ناگات؟
 به غه مگینییه وه گووتی: نازانم... نازانم، به لام دلنیام شوینیک هه یه
 له هونه ردا مرو ف له رینگایه وه ده ستی به موعجیزه دا راده گات. له ویا دا
 ئینسان ده رگای دونیایه کی تری لئیده کریته وه، له ویا دا رو حی تیکه لاوی
 رو حی بوونه وه ره کانی تر ده بییت.

من بو م ته واو کردو گووتم: ده بییت به بوونه وه ری ک که ده که ویته
 ده ره وه ی جه بری زه مان، ده که ویته ده ره وه ی ئه و سنووره تاریک و
 ره شانیه ی شوین... جوانی ده بییت به پردیک حه قیقه ت و نه مری شان به
 شان ی یه ک به سه ریدا ده رو ن.

محمه دی فیردهوسی که می ک وه ستا، وه ک له شتیک بترسیت، وه ک

ئەوێ بزانیت، من باس لە زەووییەک دەکەم ئەو نایگاتێ، باس لە ھونەرێک دەکەم لای ئەو دەکەوێتە سەر سنووری ئەفسانە. کەمێک بە ترس و سلەوێ گوتی: تۆ دلدیاریت ئێمە پۆزیک لە پۆزان بگەینە ئەو شویتە.

گووتم: نازانم... چوو زانم، منیش وەک تۆ لە هیچ دلدیاریت. کەوام گووت ئەمە زانی سالانیک دواتر محەمەدی فیردەوسی لەو تخبوبە ئەفسوناویانەدا وندەبیت و ئیتر ھەرگیز ناگەریتەو.

ئەو شەو تێگەیشتم کە ئەو دواھەمین دانیشتم نابیت لەگەڵ محەمەدی فیردەوسیدا، دلدیاریت ئیستا ئەو حەزەکات بزانیت من کیم و منیش حەزەکەم پتر ئەو بناسم، لە نزیکەو ئەو مۆسیقارانە بدوینم کە پێیان وایە سوار بەلەمێک بوون لە بەفرو لە ناوھراستی ئاویکدا نوقمەبن. کە گەر ئەو بۆ ئوتیلە کە لە سەرسامی و گێزیبەکی کوشندەدا دەژیام. لە خۆم دەپرسی بۆ ئەمجۆرە مەرفانە دینە سەر ریگای من؟ بۆ لە ئیسحاقی لیوزیرینەو پەیتاپەیتا خەلکانیک دینە بەردەمی من کە دەیانەوێت ئەم ئەستێرە لە ریگای جوانییەو پزگاربکەن؟ بۆ ئەو کەسانە دینە ژیانمەو کە بە جۆریک لە جۆرەکان ھەموویان سەرقالی کۆمەلیک پرسیاری وەک یەکن؟ بۆ پەیوەندی ھونەر و مردن ئالۆزترین پرسیاری ئەم جیھانە؟ بۆ ئاخۆ لە بەرئەوێ دلدیاریت ئێمە خالییە لە ھونەر و پەرە لە مردن؟ بۆ ھەموو ئەو دلدیاریت، جوانی کە دەمریت، دەچیت بۆ کوێ؟ دەچیت بۆ ھەمان شار کە ھەموو مردووکان بۆی دەچن، یان دەچیت بۆ شوینیکی دی؟ ئەگەر جوانی و حەقیقەت یەک شت نین، بۆ من ھەستەکەم ھاواریک لە گەرودایە خەریکە دەمخنکینیت ھاواریک ھاواری خۆم نییە بە تەنیا، ھاواریک ھاواری ئەوانە یە کە مردن و جینیان ھیشتم؟ بۆ مەرۆف ھەمیشە لە جیگایە کە دەمریت کە ھیشتا پەیمای خۆی تەواو نەکردو؟ بۆ ئیسحاقی لیوزیرین و سەرھەنگ قاسم مردن و فەرمانیکی نەینیان ھەبوو تەواویان نەکرد؟ بۆ موسای بابەک مرد و سەردەمیکی

له گهل خويدا ناشت، ئيستا ئه و موزه خانه سهيره ي ئه و له كوئيه؟ ئه ي محمه دى فيرده وسى تا چند راسته كات، كه ده لئيت: ئيمه هه موومان تابلويه كى ناته واوين؟ ئه ي من به ره و كوئى ده رۆم... منيش چيم جگه له مؤسيقاريكى دۆراو كه ئيستا ئيشوكارم بووه به وه ي دهمه ويت بژيم؟ بۆ له شويى خۆم ناجوليم؟ بۆ رۆژيك هه ستمده كرد من وهك پينغه مبه ره كان وهام و ئيستا چاوه روانى شتيك ده كه م كه نازانم چييه؟ ده بيت ئيستا چي بكه م؟ ههنگاوى داهاتوى من چييه؟.

له ئوتيلى گيلاسى سهى ساميرى بابلى خه وتبوو. من له بالكۆنه كه دا وه ستام و چاوه رپى ده ركه وتنى ئه و بالنده سپيانه م ده كرد، به لام چه ندين رۆژ بوو نه داليا سيراچه دين دياربوو، نه ئه و بالنده سپيانه، نه ئه و هاواره قووله ي ناو تاريكى. من له و بالكۆنه وه ته ماشاى ئه و شارهم ده كرد، شارىكى سهير بوو، هه موو ئه وانى ليره دا گه ورده بوون دواتر عاتيفه يه كى سهيريان بۆى هه بوو، به لام من نا... من ئه م شارهم خۆشنه ده ويست، له وانى سهوچنك يان گوشه يه كيم خۆشويستيت، به لام ته واوى شاره كه، ته واوى ئه و روه به ره كۆنكريتتبه دلره قه، هه موو ئه و ديواره چيمه نتق و كۆله كه به ردين و ستوونه خه رسانه يبه ره قانه، هه موو ئه و روه به ره ناكۆتايانه له به رد و خشت، نا ئه ستم بوو من شتى وام خۆشبويت... شارىك بوو هه ستى بالدارىكى تيا دروسته كردم له ناو گمۆكه يه كى ئاسنيدا ونبوويت. ئه و چند رۆژه كه زۆر به دريژى به ناو شاردا ده گه رام له و ديواره چيمه نتقايانه ده ترسام كه له هه موو لايه كه وه تابلوقه يان ده دام، به لام من جگه له م شاره و شارى سۆزانيه كان شويىكى ترم نه بينيوو، له گهل ئه وه شدا پيمواوو ئه و لم و ته پوتۆزه ي باشور له و چيمه نتق و ديواره خواروخچ و به رزانه ي ئيره به ره حمتربوون. شارىك بوو بۆ ئه وه دروستبوو بوو مروّف تيا بخنكيت، شه قامه باريك و ته سه كه كانى كه پرپوون له ماشين، له شوڤيرى توره، له دوكاندارى مۆن كه به رده وام

سەيرى دەغىلەكانيان دەكرد، كچان كە سەريان دادەخست و بئىئەوھى سەيرى ئەملاولاكەن، وەك تەنىكى قورمىشكراو بەيەك رىگادا دەھاتن و دەپۇيشتن، ژنانى عەبابەسەر كە سالانى دورودريژى مەحرومى وشەرم كاريكى پىكردبوون نەياندەتوانى قسەبكەن يان كە دەمياندهكردەوھ دەيان شىران. هېچ شتىك لەو شارەدا ئاسايى نەبوو، نە شەقامەكان، نە درەختە غەمگىنەكان، نە ئەو قەيسەرى و كۆگايانەى لە برى بۇنى عەترو كالا، بۇنى تەماحى دوكاندارەكانيان ليدەھات. لەو بالكونەدا وەستابووم و سەيرى ئەو چرا تاك و تەرايانەم دەكرد كە لىرەو لەوئ دەسووتان... شارىك بوو تارىك تارىك. من لەزەتتىكى زۆرم لە تارىكى دەبىنى، چونكە بەردەوام سۆزو مېھرىكى بئويئەى بۇ روناكى تياروستدەكردم. لەو ساتانەدا من بە خۆم دەگوت: من پياويكەم لە تارىكيدا، بەلام بىر لە روناكى دەكەمەوھ. رستەيەكى بىمانابوو، بەلام من زۆر پىنى ئاسوودەدەبووم. ئەو شەوھ لە بالكونەكەدا سەيرى ئەو شارەم دەكرد، شارىك بوو بەبىن مسقالتىك لە شاعىرىيەت... لە تارىكيدا نەمدەتوانى ھەموو شوئىنەكان ببىنم، بەلام دەمتوانى بە خەيال ھەموو وئىنەكانم لە پىش چاوى خۆم دروستبەكەمەوھ، كۆشە ئەندازەبىيە تىزەكانى، ھاوپەنگى خانووەكانى، نارىكى كوچەكانى و پىچە لە ناكاوو چاوپرەواننەكراوھكانى. لە تارىكيدا دەمگوت: من پياويكەم لەم شارەدا، بەلام بىر لە شارىكى دى دەكەمەوھ. دەمگوت: بمبوره ئەى شار، من لە باوھشى تۆدام و بىر لە جىگايەكى تر دەكەمەوھ. دەمزانى ئەوھ چەند سەختە، وەك ئەوھبوو لە ئامىزى كچىكدا بىت و بىر لە كچىكى دى بكەيتەوھ. بەلام ھەستمدەكرد لەم شارە زياتر شوئىنى ترم نىيە بۇى برۆم، ھەستم بە قولاپتىك دەكرد لە گەرۇمدا، قولاپتىك بە كوچەكاندا رامدەكىشىت. سالانىك دواتر كە رۆمانى «پىرەمىرد و دەريا»م بە كوردى خوئىندەوھ، وامدەزانى باسى منە، وامدەزانى ئەو رۆمانە بىؤگرافىيائى تايبەتى منە، بەلام من سانتياگو نەبووم، من ماسىيەكە بووم، ئەو ماسىيە گەورە بەستەزمانە

بووم که قولاپتيک مني به هموو زهريادا کيتشده کرد، دره ماسييه کان لتيانده خواردم، کاتيک دهگه يشمته لينوار زهرياش هيچ نه بووم جگه له په يکهريني گه وره، ته نيا ئيسک و پروسکه که م دهمايه وه... ئه و شه وه بو يه که مجار من ئه و هسته م تيا دروستبوو که من ماسييه کم و ئه م شاره زهريايه کي پر درنده يه، هستم کرد قولاپتيک له گه رومدايه ده مبات و ده مبات... راوکهريني به هيز له سه ره وه را من راده کيتشيت... گه ر بوه ستم ئه و قولاپه ده مکوژيت، گه ر نه شه ستم هر ده مکوژيت.

له و ماوه يه دا بپيارمدا خه يالي داها تووم بخمه سه ر «دادگايي کردني» ساميري بابلي. هستمه کرد يه کيک له ئه رکه گه وره کاني مرؤف به ديته ياني بپيک له عه داله ته، پيشمو ابوو هر مرؤفنيک له ئيمه له بپيکي ديار بکراو له عه داله ت به رپرسياره، عه داله ت وه ک ويته يه کي گه وره يه که له چه نده ها پارچه ي بچوک بچوک دروستبووه، هه ريه کيک له ئيمه که له دا يکده بين يه کيک له و پارچه بچوکانه ي ويته گه وره که له ده ستماندايه، دواتر که گه وره بووين ئيشي ئيمه ئه وه يه ئه و پارچه يه له عه داله ت له شويني راسته قينه ي خويدا له ناو تابلؤ که دا دابنين. مرؤفانيک هه ن ئه و پارچه چکولانه يه ي ناو مستي خويان فرامؤشده که ن، که سانتيکيش هه ن ده ستمه نينه ناو ئه و تابلؤ يه وه و تيکيده دن، به جوړنيک نارپيکي و ناته بايي ده خه نه نيگاره که وه ده بيت ده يان سال دانيشين تا نه وه يه کي ديکه له دا يکده بيت و دووباره نيگاره که دروستده کاته وه. دياره له و نيوه نده دا خه لکاننيکي دي له دا يکده بن که ده يانه ويت سه ر له نوي تابلؤ که بشيوي ننه وه. به لام جاريکي دي خه لکاننيکي دي دين ده يانه ويت ويته که راستبکه نه وه، جاريکي ديش که سانتيکي دلره ق دين و دووباره پارچه کان تيکه لده که ن و ده يشيوي ننه وه... ئيدي له وانه يه ئه و

تابلۆیه پۆژیک له پۆژان ته‌واو نه‌بیت. ته‌واو بوونی وینه‌ی عه‌داله‌ت جگه له خه‌یال هه‌چی تر نییه، یان وه‌ک ده‌لێن یۆتۆپیا‌یه. به‌لام ئیمه‌ی ئاده‌میزاد ده‌بیت بزانی‌ن که له‌گه‌ل له‌دایکبوونماندا ب‌رێک له‌ به‌دیه‌یتانی عه‌داله‌ت له‌سه‌رشانمانه، ده‌بیت ب‌ی هه‌چ دو‌ودلیه‌ک به‌ره‌و پوی ئه‌و تابلۆیه ب‌رۆین و ئه‌و پارچه چکۆله‌یه‌ی خۆمان بخه‌ینه شوینی راسته‌قینه‌ی خۆی له‌ ناو وینه‌که‌داو نه‌ترسین، له‌وانه‌یه له‌و ساته‌دا که به‌ رینگاوه‌ین بۆ جینه‌جینکردنی ئه‌و ئه‌رکه له‌ دواوه بمانپێکن، له‌وانه‌یه ئه‌و پارچه‌یه‌ی که له‌ ده‌ستماندا‌یه بکه‌ویت و با بیبات، به‌لام دلنیا‌بن که ده‌ستیکێ تر هه‌یه له‌ دوور ئه‌و پارچه‌یه ده‌گرێته‌وه. له‌وانه‌یه ئه‌ویش بپیکریت، به‌لام مه‌ترسن و دلنیا‌بن که ئه‌و پارچه‌یه ده‌پوات و ده‌گاته ده‌ست یه‌کیکی دی، تا پۆژیک له‌ پۆژان یه‌کیک ده‌بیت ده‌ستی ده‌گاته ئه‌و تابلۆیه و ئه‌و پارچه‌یه داده‌نیت.

به‌لام مه‌سه‌له‌که هه‌ر ئه‌وه نییه مرۆف ده‌ستیگاته تابلۆکه، گ‌رنگ ئه‌وه‌یه ئه‌و پارچه‌یه له‌ جیگای راسته‌قینه‌ی خۆیدا دابنیت، چونکه دوا‌جار عه‌داله‌ت هه‌چ نییه جگه له‌ هارمۆنیا‌یه‌کی گشتی له‌ نیوان هه‌موو پارچه‌کاندا که پێکه‌وه دیمه‌نیک دروستده‌که‌ن. گه‌ر پارچه‌کان له‌ جیگای خۆیان نه‌بن، گه‌ر یه‌کیک یاری به‌ شوینه‌کانیان بکات، وه‌ک ئه‌وه‌یه یاری به‌ وینه‌ی عه‌داله‌ت و ماناکه‌ی بکات.

من هه‌ستمده‌کرد دادگاییکردنی سامیری بابلی ئه‌و پارچه بچوکه‌ی وینه‌که‌یه که ده‌بیت من بیخه‌مه ناو تابلۆکه‌وه، من تهم له‌ چاره‌نوسی خۆم ده‌کرد، هه‌ستمده‌کرد یه‌کیک له‌ ئالۆزتر و قورسترین پارچه‌کان به‌ر من که‌وتوو، به‌لام ده‌شمزانی که عه‌داله‌ت هه‌میشه تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی قولی مرۆف خۆیه‌تی. من پێویستیم به‌ یه‌کیک هه‌بوو پێنمایم بکات، به‌لام هه‌چ که‌س نه‌بوو... هه‌چ که‌س... دلنیا‌بووم گه‌ر دالیا سیراجه‌دینم له‌گه‌ل بایه نه‌یده‌هیشته‌ بیر له‌ سزای سامیری بابلی بکه‌مه‌وه، ئه‌و کچه له‌وه ناسک‌تربوو بیر له‌ سزای هه‌چ که‌س بکاته‌وه. به‌لام منیش دلنیا‌بووم که من به‌دوای

پاکبونه وهی ئه و پیاوه دا دهگه رام... پاکبونه وهی ئه و به شیک بوو له و
 په یامه ئه ستم و نه کرده یه که ده بایه هه موومان له و سهرده مه دا بو
 بژین. وهک شیت بریار مه دا سامیری بابلی دادگاییه که... به لام چ دادگایه ک
 و چۆن؟ سیاسییه کان له وه پیسترن دادگا بۆ یه کتر دابنن، من بریار مه دا بوو
 میزیکه م به هه ر دادگایه کدا که سیاسییه کان بۆ یه کتری داده نین. میزیکه م
 به بریاری ئه و حاکمانه دا که له رۆژگاری ستم و زولمه دا وهک مه پری
 گیتز فرمانی زالمانیان جیه جیکردوه. من ئه و رۆژانه ی میرد مندالیکی
 بیجیگا و پینگا بووم که براهه م و براژنه که م ده ریانکردم، که له که لاهه کاند
 ده خه وتم، که رووم له خانووی چۆل و کوختی پاسه وانه پیره کان ده کرد،
 هه ندیک شه و به سه ر سیاجی دادگای هه ره گه وره ی ناو شاردا باز مه دا
 و میزم به دیواره کانیدا ده کرد. من میزد مندال بووم که ده مگوت: گه ر
 تو مالی عه داله ت بیت، ئه و ا من میزت پیاده که م. ئیستا دوا ی بینینی ئه و
 هه موو زولمه، نه ده بوو سامیری بابلی بده مه ده ست ئه وان، گه ر کاری وام
 بکر دایه وهک ئه وه بوو ئه و پارچه وینه یه ی له مشتهدایه له جیگایه کی هه له
 دابننیم. رۆژیک هه ستمده کرد من ته نیا که سیک نیم له و شاره دا که ئه و
 هه ستم هه یه، جاریک بوو به لای بینای دادگادا رۆیشتم و بینیم یه کتیک به
 پارچه یه ک خه لووز له سه ر دیواره که ی نوسیوه «ئهی ئه وه ی بۆ عه داله ت
 ده گه ر نیت، دوور که وه ره وه لیره»... ساتیکی سه یر بوو، له و جۆره کاتانه ی
 شتیک له دلته ده هه ژیت، له و ساته دا ده مو یست ئه و که سه بناسم که
 جورته تی ئه وه ی کرده ئه وه بنوسیت، ده مه یتایه پیش چاوی خۆم که
 پارچه یه ک خه لوزی هینا وه به وه پری ترس و نا ئومیدییه وه ئه و رسته یه ی
 نوسیوه، ویستویتی پاسه وانه کان نه بینن، ویستویتی هه یج که س نه بینیت،
 له وانه یه ویستویتی ته نیا خودا، یان هه ر هیزیکی هوشیاری دی که له
 مروؤف بالاتره سه یری بکات. به لام پیم حه یف بوو که چه ند مانگیکی دی
 زستان دیت، هه وره ره شه کان ده رده که ون، باران داده کات و ئه و نوسراوه

دهسپریتتهوه. ئیتر لهوانیه هیچ مرۆفینکی دی جاریکی دی جورتهت نهکات
 شهوه بنوسیتتهوه.

من چهندهها شهو لهگهل سامیری بابلیدا باسی شهو دادگایهه کرد.
 دامهزراندنی شهو دادگایه قورسترین شتی ژیانم بوو، سامیری بابلی له
 رهوتی ژیانی خۆیدا لهو پازده سالهدا راستهوخۆ دهیهها کهسی کوشتبوو،
 له شهرو شوپرو پاکسازییه گورهکانیشدا ناراستهوخۆ بهرپرس بوو له
 مردنی دهیههای دیکه، له کوردستان و له ناوچه سنوورییهکانی ئیزاندا
 چهندین جینگای خاپوورکردبوو. هاوړیکانی منی کوشتبوو، بهلام دواچار
 شهو پزگارکهری منیش بوو... بۆشهوهی خۆی پاکیکاتهوه دهستی دابوو
 چهک و لهگهل هاوړی کوشندهکانی دویندا کهوتبووه جهنگ. من شهوان
 بهر له خهوتن به سامیری بابلیم دهگوت: پرتهقالی بابلی بیرت نهچیت
 تۆ دیلی منیت. ههموو شهویک وام به سامیری بابلی دهگوت. شهویک
 سامیر لهژیر بهتانییهکهیهوه کهوته قسهکردن، پشتیکردبووه من و
 روویکردبووه دیوارهکهو بهو بهلاغهته جوان و کوشندهیه دهدوا که دهیزانی
 من سهرسامدهکات، گووتی: شهی مندالی بهنهزاکهت، شهی پۆحیک که لهو
 ساتهوهی تۆم بینیه، دلنیام که ژیانم گوپاوه. من زۆر بیرم لیکردۆتهوه،
 ههموو گوناھباریک به دوو ریگادا دهکاته پاکبوونهوه، دوو ریگای زۆر
 جیاوان، ریگایهکیان شهویه گوناھبار خۆی له ناوهوه له خۆی نهبوریت،
 خۆی دلنیابیت که هیچ هیزیک نییه له گهردوندا پاکیکاتهوه، هیچ دادگایهک
 نییه پشیللی: برۆ تۆ بینگوناھیت. ریگای دووهمیش تۆلهی قوربانیههکانه.
 له جیگاکهی خۆی ههستاو گووتی: من دادگاگان ئازادمبکهن یان
 نا... ئازاد نابم. ئادهمیزادهکان لیمببورن یان نا... پاکنابهوه. مرۆف که
 جاریک گوناھیکرد دهبیت تا کۆتایی گوناھبار بیت، بهلام عهدالتهوهیه
 قوربانیههکان وا بیرنهکهتهوه... عهدالتهوهیه تۆ کۆمهکم پینیکهیت
 پاکبیمهوه، ههتا ئهگهر شهو پاکبوونهوهیه شهستهمیش بیت.

من که گویم لئیده بوو چوانم پرده بوون له فرمیسک، ده مگوت: پرته قالی بابلی، من چه زده که م تو بمریت... چه زده که م له هقی گونا ه کانتدا بمریت، له بهرئه وهی عداله ت وای ده ویت. به لام من رقم له تو نییه، ده مه ویت رقم لیت بیت، به لام رقم له تو نییه، تو دیلی منیت، من ده بیت به شه ر ه فه وه له گه لتدا بجولیمه وه.

له تاریکیدا سه یریده کردم و ده یگوت: من باوه یم به عداله تی تویه. تو له هه موو دادگا کانی تری دونیا عادیلتریت. به لام گه ر مردم نامه ویت تو جه لادم بیت. جه لاده ت سویندم بو بخو تو حوکمی مردن نه دهیت به سه رمدا. من گونا ه کانم چه نده گه وره بن نابیت تو حوکمی مه رگ بدهیت به سه رمدا... ده بیت لیمببوریت، نا له بهرئه وهی من پیوستیم به و لیبور دنه یه، به پیچه وانه وه له بهرئه وهی تو پیوستیت به و لیبور دنه یه. نه له بهرئه وهی شه و لیبور دنه پله و پایه ت له لای خودا به ر زده کاته وه... به لکو شه و لیبور دنه ته نیا ریگایه که تو ده توانیت پیابرویت. نه له بهرئه وهی من شایسته ی لیبور دنم، به لکو له بهرئه وهی تو شایسته ی به خشنده ییت. جه لاده ت من ئیستا پایوکی بیثیمانم، به لام شه و روزهانی که خه لکم ده کوش ت ئیماندار بووم، ده ستنویژم ده گرت و دواتر خه لکم ده کوش ت. تا زیاتر شه و ئینسانه ی ناو خو م ده دوزییه وه زیاتر له خودا دور که وتمه وه، تا پتر شه و گورگه ی ناو خو م ده کوش ت، خودا هه نگاو یک زیاتر جئیده هیتشم. جه لاده ت من پردیکم تو به سه ر مند ا ده پویت بو شه وهی زیاتر له خو ت تیگه ییت. من ته نیا به ویستی خو م له گه ل تودا نیم... شه مندالی نه جیب تو هیتشا له سه ره تادایت، ریگایه کی دریز ت هه یه ده بیت ته و او یکه ییت... له هه ر شت گرنگتر شه وه یه که تو وه ک فریشته کان به پاکی بمینیته وه، له بیرت نه چیت که تو شاهیدی شتیکی گه وره تری.

من هیتشا چوانم پر بوون له فرمیسک، به ده نگیکی گریا وه وه گوتم: سامیری بابلی ته نیا قوربانیه کان ده توانن له تو بیورن، شه وانیش له دونیا یه کی ترن که من و تو ده ستان نایانگاتی. ئیستا تو ده بیت به ده ستی

خۆت ئەوانە ھەلبۇزىت كە دەپنەت ھوكمەتدەن، مەن بەلامەۋە گەرنىگ نىيە، چى لە وىژدانى تۇدا پۈودەدات. تۇ ھەست بە گوناھ بەكەيت يان نەيكەيت، ئازار بچىزىت يان نەيچىزىت... ئەۋە ھىچ شتىك لە ئىشى مەن كەم ناكاتەۋە. پەرتەقالى بابلى مەن نامەۋىت گەر پۇژىك لە پۇژان مەردم و لە جىھانىكى تر ئىسحاقى لىۋىزىرەن و سەرھەنگ قاسمەم بىنى بلىم مەن ئاسۋود لەگەل بكوژەكانى ئىۋەدا خەتووم... تۇ دىلى مەنەت و تائەۋكاتەي قوربانىيەكان لىت دەبورن، بە دىلى دەمىنەتەۋە... سامىرى بابلى پەمبلى، كىن ئەوانەي قوربانى تۇن و زىندوون و نەمردوون، لە كوئىن؟ مەن دەپنەت لەوانە دەستەيەك دروستبەكەم كە ھوكمى تۇ بەدەن. گەر دەتەۋىت نەبەم بەۋ جەلادە تاك و تەنبايەي لە جىاتى ھەموو قوربانىيەكان تۇ ھوكمەدەدات، يارمە تىمبەدە.

لەۋ شەۋەۋە سامىرى بابلى دەستىكرد بە چىكايەتە سامناكەكانى خۇي، لەۋ شەۋەۋە دەبايە دووبارە گوئ لە چىرۆكە ترسناكەكانى ئەۋ بگرم. چەندەھا شەۋە تكام تىا دەكرد بوەستىت، تىا دەپارامەۋە لەۋە زىاتر قسەنەكات. دەستم دەگرت بە سەر مەۋە و بە خىزايى لە پەكە تارىك و نوتەكەكانى ئوتىلى گىلاسى سې دەھاتمە خوارى و پامدەكرد بۇ ناو تارىكى و دەگىرام.

لەۋ شەۋە دوورو دىژانەۋە، لەۋ چىرۆكە بىنكوتايىانەي مەردن و ئەشكەنجەۋە، سامىرى بابلى ھەر شەۋەۋە ناۋىكى لەسەر كاغەزىكى سې دەنوسى، ناۋى يەككىك لەوانەي كە ناۋو ناۋنىشانىانى لە بىر مابوۋ. يەككىك دەكرا مەۋف بچىتەۋە سەر شوئىنەۋارىيان و سۇراغىان پەرسىتەۋە. لە كۇتايىدا پەتر لە دۈۋدە ناۋمان لە بەردەستدا بوۋ، كە بەجۇرىك لە جۇرەكان لەم دەقەرەۋ دەقەرەكانى دەۋرۋبەردا دەژيان و دەكرا بىيانكەين بە دەستەيەكى داد بۇ دادگايىكەرنى پەرتەقالى بابلى.

ئىشى مەن ئەۋە بوۋ ئەوانە بدۆزمەۋە، لەگەلىاندا بدۆيم و بىانەئىم و دادگايەكىان لىدروستبەكەم. ئىشىك دلىنباۋوم كاتىكى دىژ و زۇرى دەۋىت.

بهشی دووههم

سنی کهسی پر نهینی

بهر لهوهی تهواو دهستبکه م به خو ئاماده کردن بق دادگاییکردنی سامیری بابلی کومه لیک شتی گرنگ پرویاندا که په یوه نندیه کی نه پساویان به مانای هموو چیرۆکه که ی منه وه هیه. له ماوهیه کی کورتدا سنی کهسی سهیرو ئالۆز له ژیانمدا ده رکه وتن، سنی کهس که ده رکه وتنیان هینده سهیرو کوتوپرو تهلیمسماوی بوو، وهک ئه وه بوو بهر له دادگاییکردنی پرته قالی بابلی په له یان بیت ده رکه ون و رهوتیکی تایبه تی و ئاراسته یه کی دیاریکراو بدن به رووداوه کان. سنی کهس هه سته که م، به خیراییه کی ترسناکی وهک ره شه با دینه ژیانمه وهو به هاواناهه نگیه کی نهینی، پیکرا من به رهو ئه و جینگایه ده بن که ده بایه به رهو پرووی برۆم، سنی پاله وان که کهسیان ئاگاداری ئه وی دیان نییه، به لام گهر به وردی پروانیت، هه سته کهیت به بی هاوکاری هه ر یهک له م سیانه له گه ل یه کدا چیرۆکی من چیرۆکیکی ناته واو ده مینیته وه. یه کیک له و پاله وانانه ئیوه له شاری ته پوتۆزه زه رده کانه وه ده یناسن، واته پیشتر ئاشنان پیی، به لام لییره، له م شاره غه مگینه ی باکووردا به شیوه یه کی تر ده رده که ویته وه، به جوړیک من ده بیت دووباره پیتانی بناسیتمه وه، چونکه من باوه رم وایه هه ندیک مه خلوقات که له جینگایه که وه ده چن بق جینگایه کی تر، به جوړیک ده گوړین ده بیت مرؤف سه ر له نوئی وینه و نیگاریان له خه یالی خویدا دروستبکاته وه. دووانه که ی دیکه یان که سانن که نه من، نه ئیوه پیشتر ئاشنایان نین، ده رکه وتنیان له ریکه وت ده چیت، به لام ریکه وتیش نییه. من پیم وایه بق ئه وه ی رووداویکی گرنگ روویدات، هه میشه سه ره تاکانی وهک

پىكەوت دەردەكە ویت، ھەمیشە وادىيارە ۋەك ئەۋەى شتىكى راگوزەرۋ تىپەر لە ژىانتدا پرویدابیت، شتىكى بىنرخ و كەم بەھا كە كارىگەرىپپەكى راستەقىنەى لەسەر رەۋتى كۆى شتەكان نىپە. بەلام ھىندەى دەچىتەۋە بۆ دواۋە، دەبىنىت ژىان سەد دەر سەد لە شەترەنجىك دەچىت، ئەۋ سەربازە چكۆلەپەى لەسەرەتای يارىدا بى بىر كىردنەۋە دەپخەپتە سەر خانەپەك، لە كۆتايىدا ۋەك ئەۋ ھەلە كوشندەپە دەردەكە ویت كە تەۋاۋى عەرش دەروختىت.

سەرەتا من و سامىرى بابلى خانمى «شاناز سەلىم» مان بەۋجۆرە ناسى.

كەسى يەكەم

خانمى شاناز سەلىم و ھەزى بىسنوورى بۆ خەۋتن لە ئامىزى مەرگدا

ھەرچەند سامىرى بابلى دىلى من بوو، بەلام من كەسىك بووم نە زىندانم ھەبوو، نە زنجىر و نە كلىل و نە كەلەپچە. سامىرى بابلى دەيتوانى شەۋىك ھەستىت و پروبوكتە ھەر جىگاپەكى دىكەى ئەم دونىايە، بىنەۋەى من بتوانم بىۋەستىتم ياخود پىنگاى لىنگرم. دەيتوانى بلىت «ئاغاي كۆتر، تۆ يارىپپەكەت ناخۇشكردۋە و من لىرەدا خوداھافىزىت لىدەكەم و دەپۆم، تۆش چ كارىك سەختەۋ لە ھەگبەتداپە برۆ بىكە» يان بلى «فەرموو، ۋا من دەپۆم و تۆ بازۆلەى خۆتم بۆ دەرخە». لە راستىدا من دلىياتان دەكەمەۋە كە لە جۆرە ھالەتتىكى ۋەھادا ھىچم بۆ نەدەكرا، جگە لەۋەى دەستبەكەم بە گرىيان و تىا بپارپىمەۋە نەپرات. من يەك شتم ھەبوو لە پىگاپەۋە سامىرى بابلىم بەستبۋەۋە، بەردەۋام دەمگوت: سامىرى بابلى

له بيرت نه چيت تو ئه سيري منيت. به يانيان كه له خو وه لده ستام ئه وه رسته يه م ده گوتوه وه، كه بهر چايمان ته واو ده كرد ئه وه رسته يه م ده گوتوه وه، كه ده رويشتمه ده ري بو پياسه يه كي ناو بازار، ئه وه رسته يه م ده گوتوه وه، ده هاتمه وه ده مگوتوه وه، نيوه پروان ده خه وتين و به دم خه وه وه ده مگوتوه وه، شه و بهر له وه ي بچينه ژير جيگاوه ئه وه رسته يه م دووباره و سه دباره ده كرده وه. سه ير بوو به لامه وه كه هيزي ئه وه رسته يه و تواناي به ستنه وه ي له هموو كوټ و زنجيره كاني دونيا به هيزتر بوو. ئه وه ماويه ساميري بابلي تووشي جوړه موټه كه و خوليايه كي سه ير ده بوو، جوړه خه يالاتيك جياواز له و خه يالاته ي پيشتر له ژيانيدا بيني بووي، شه وانه به رده وام خه وي به باغچه يه كه وه ده بيني كه په يكه ري ئاسنيني خو ي و ژنيك له كه ناريايه تي، هه وزيكي كاشي قه شنگ له ناوه راستيايه تي، چه نده ها فواره ي چكولانه به چواره وريدا ئاو پرژينده كه ن. له خه وه كه ي ساميري بابليدا من له پال دره ختيكدا وه ستاوم و خوئين له برينه كانمه وه ديت... دره ختيك هه زاران بالنده ي سپي له سه ري كو بوټه وه، كه نيوه يان كوټره و نيوه يان بالداريكي ئه فسانه يي نه ناسراو. له خه ونه كه ي ئه ودا من سه يري ئه وه په يكه ره ده كه م و خوئينم له بهر ده رواټ. سامير هه موو كات ئه وه خه وه ي ده بيني، له شه ودا، له روژدا، له كاتي وريادا، له كاتي زينده خه ودا... هه ردوو كمان ده مانزاني له داهاتوودا شتيك رووده دات، شتيكي ترسناك، به لام كه سمان نه مانده زاني ئه وه شته چييه و كه ي رووده دات. ترسناك ترين شت ئه وه يه دنياييت شتيك رووده دات، به لام نه زانيت كه ي و له كويدا رووده دات، ئيتر به رده وام چاوه پرواني ئه وه شته يت، له مال ديته ده ري و له شه قامه كان ده ترسيت، له سه ري هه موو كوچه يه كدا چاوه پرواني شتيكي نه زانراو بيته ده ري و يه خه ت بگريټ، ده روټيت و ده لنييت ئه وه كاره ساته نه زانراوه له دواوه بو م ديت، دواتر ده لنييت نا نا له پيشه وه بو م ديت، دواتر ده لنييت نا له سه ره وه بو م ديت، به هه رحال ئه وه هه ستيكي هينده

زۆرۈ ترسناكە كە ھېچ ئادەمىزادىك نىيە ساتى وەھا نەژىيائىت، من ھەر كىتئىيىكەم خويىندىيىتە وە شتىكى وەھاى تىدابوۋە. ھەر مرقۇئىك جۆرە ترسىكى قول و بىچارەى تىاسەوز بوۋىيت، ساتى وەھا دەژى، ھەر كىتئىيىكىش سەروكارى لەگەل ترسدا بىت، باسى ئەوجۆرە ھەستەى تىدايە.

سامىرى بابلى بە دەگمەن لەو ژوورە چكولەيەى «ئوتىلى گىلاسى سىى» دەجولا. كراسىكى شىنى ھەبوو، ھەندىك خەتى سىى زۆر بارىكى تىدابوو، گەر زۆر بجولابايە ھەندىك ئىۋارەى فىتك ئەو كراسەى لەبەر دەكردو دوو سەد مەترىك لەولا ئوتىلەكە وە لە يەكىك لە محەلە بىخانەكان محەلە بىيەكى دەخواردو دەگەپايە وە. لەبەر ئەو بۇن پرتەقالە نەيدەتوانى زۆر بسوپىتە وە. بەراورد بە يەكەمىن جار كە من لە ژىر زەمىنى زامەكانى خۇمدا لە پرتەقالى سىى بىنىم سەرو پوخسارى گۇرابوو، ئىستا قزىكى لولى درىژى ھەبوو، لىۋە عەرەبىيەكانى پەشترو وشكتر دياربوون، چاۋانى وەك ھەمىشە لە چاۋانى بالندەيەك دەچوو لە ژىر باراندا فرىيىت، بەلام دەنگى مردووتر و سەيركردنەكانى ناۋمىدترى بىئاسۋىتربوون. ئەو شەوانەى داداگاكەمان دادەمەزاند، لەو ھەموو گوناھە دەترسا كە بە كۆلىە وەيەتى. شەويكىان لىم پرسى: پرتەقالى بابلى لە مردن دەترسىت؟ گوتى: نا... جەلادەتى كۆتر لە مردن ناترسم، بەلام دەمەۋىت بەر لە وەى بمرم، بۇماۋەيەكى كەمىش بوۋە ژىانىكى ئاسايى بژىم. واتە وەك ھەر مرقۇئىكى ئاسايى ژن بەنىم، مندالم بىيت، لە مالىكدا بژىم لەو مالانەى كە لە پەنجەرەى ئەم ئوتىلە وە دەيانىينىن، گەر كرا حەزەكەم ئىشىكىشم ھەبىت. پۇژىك ئەو پووداۋە پوويدا، كە بوو بەسەرەتاي بەگەپكەوتنى ئەو چەرخ و فەلەكە گەورەيە. ئىۋارەيەكى درەنگ بوو، كە قرىشكە و ھاۋارىكى سەير لەسەروو ئىمە وە لە قاتى حەوتدا بەرزبوۋە وە، كە چوۋىنە دەرە وە چاۋمان بە پوناكى ئاگرىكى گەورە كەوت. ژن و مندالىكى زۆر بە پرتاۋ لەو قاتە و قاتەكانى سەرووترە وە پاياندىكردە خۋارى، بە ھات و ھاۋار

دەيانگوت، پارەيان ھەبوو ھە ژىر دۇشەكەكاندا سووتاو، ئالتونيان ھەبوو ونبوو، تاقمى زىر و زىويان ھەبوو ھە كەلكە وتوو. ئەو شەو ئىمە كەلوپەلى ھەندىك خىزانمان ھىتايە لاي خۇمان. شتەكان سەرەتا ھە راپەو ھەكاندا كەلەكەبووبوون، ھەندىك ھە خاوەنەكانيان ھە ترسى ئاوو ئاگر تكانيان لىكرىدىن شتەكانيان لاي خۇمان بۇ ھەلگرىن. بۇ پۇژى دوايى ورتە ورتە خاوەن كەلوپەلەكان دەرکەوتنەو ھە كەلوپەل و كەرەستەي خۇيان ھەرگرتەو، ئەو ھەي ژيانى ئىمەي گۇپى دواھەمىن خانم بوو كە ھات دواھەمىن جانتا ھەرگرتەو. دوو جانتاي پەشى برىقەدار بوون كە ھەردووكيان ھە دوو سەرەو قفلكرابوون، ئەو خانمەش شاناز سەلىم بوو. خانمىكى بالابەرزى، سىنەپر، بەلام بە روخسارىكى مندالانەو. ھە شىكى پرى ھەبوو، بەلام ھەوانە نەبوو كە مروۇف پىيان بلىت قەلەو، بەلكو بە پىچەوانەو ئەستورى سىنەي ھاورى بوو بە كەمەرىكى بارىك، بە دوو لاقى درىژ و بەرز، بەلام پىر و گوشتن، ھە پال ئەو سىفەتە ناوازانەدا، نىكاو تەماشاكردنەكانى سىخرو ئەفسونىكى ژانەي ئەوتويان پىبەخشىبوو، كە من بۇ چەند دەقىقەيەك ھە بەردەم جوانىيەكەيدا ھىند ھەپەسام، نەمدەزانى دەلىت چى و بۇچى ھاتوو. ديارە من پىشتىر خانمى ھەھام ھە گىلاسى سىپى نەبىنىبوو، ژنىكى پۇشتەو پەرداخ بوو، ھە يەكىك نەدەچوو ئازارو دەرەسەرى ئاوارەيى چەشتىت. دواتر دەرکەوت، ئەم خانمە ناسياوى يەكىك ھە مالە ئاوارەكانى قاتى ھەوتەمە، كە شەو ناسياو ھەكانى گەياندبوو ھە لاي خۇي و ئىستا ھاتبوو كەلوپەلەكانيان بۇ ھەرگرتەو. ھە يەكەمىن ساتەو ھەستمكرد من بە شتىكى گرنگ تەماشاناكات و ھە پىشتى منەو ھە بەسەر مندا پرووى دەمى كرده سامىرى بابلى. بەلام بابلى كوردىيەكى ئەوتوى نەدەزانى تىبگات. من كە زور باكم بەو نەدەھات ئافرەت بايەخم پىدەن يان فەرامۇشمىكەن، قسەكانى خانمەكەم بۇ بابلى ھەرگىزايە سەر ھەرەبى، شاناز سەلىم پىئەو ھە سەيرى من بكات، بە

عهره بيهه کي ساف گووتی: ئاها تو عهره بیت، نه مزانی عهره بیت. دیار بوو دلخوشه به وهی سامیری بابلی عهره به، من له وه دقیقه یه وه هه ستمکرد، نهو بۆن پرته قاله ی له بابلیه وه دیت به جوریک له جوره کان نهو خانمه ی گیزکردوه. نه وکات نه مده زانی که هه ندیک ژن هه ن له م شارهدا ده مرن بۆنه وهی له گه ل پیاوینکی عهره بی وهک سامیری بابلیدا بخه ون، نا تکاتان لیده که م، نه مه به شتیک وهرمه گرن که که رامه تی نه ته وه بیمان بریندار بکات، چونکه شته که دیارده یه کی ئاسایی بوو. عهره به کان نه ته وهی به هیتر بوون، فریوی جنسی پیاوانی نه ته وهی سه رده ست هه میسه له فریوی پیاوانی دی به هیتره، دوی نه وه له بیست سالی رابوردوودا، ژنانی ئیمه ژیانان له به رده م ته له فزیوندا بردبووه سه ر، ته له فزیون سه رچاوه ی پنه ره کانی جوانی و ناشیرینی بوو، له ته له فزیونه کانیشه وه مرؤف نه یده توانی زور پیاوی کورد بینیت، کومه لیک موزیع نه بیت که هه ندیکیان به راستی هی نه وه بوون مرؤف بیانداته به ر شیطمی کولاو. ژنانی ئیمه ش چی پیاوینکی جوانان ده بینی له و فلیم و زنجیره عهره بیانه دا بوو که نهو خانمانه نیوه ی ژیانان به ته ماشاکردنییه وه له ده ستدا بوو. له به ره نه وه ئاسایی بوو یه کینکی وهک پرته قالی بابلی به و جووته چاوه وه که له چاوی بالنده یه ک ده چوو له ژیر باراندا فریبیت، نه ژنوی زور خانم شلبکات و وایان لیکات ده ست بخه نه سه ر دلیان و بلین «وییییی که قوزه».

نازانم نهو رۆژه له چیه وه هات که خانمی شاناز سه لیم بیته وهی بایه خیک بۆ بوون و نه بوونی من دابنیت، له سه ر تاکه ته پله کی چکولانه ی ژوره که م دانیشته و له گه ل سامیری بابلیدا که وته باسکردنی به غداد، باسکردنی نه بونه واس، شارع نهر، مه نسوور، شو ریجه، سوق الصفا فیر، مه یدان، که راده، به یاع نازانم کوئی. سامیر باسی هه ر شوینیکی ده کرد، شاناز خانم دهستی ده خسته سه ر دلی و خوی ده بورانده وه ده یگوت: ده مخوش، چه ند خۆشه نهو جینگایه، به و خوا گه وره یه شوینی وا خۆش

لە دنيادا نىببە... زۇر خۇشە... زۇر زۇر خۇشە.

كە باسى گەپە باغچە يەكيان لە بەغداد دەگرد، كە من ھەرگىز نەمبىنيبوو، شاناز خانم دەيگوت: جەنەتە، ھەي ئىتر يەنى جەنەت قابىلە چىبە. خۇشترىن پۇزى ژيانم ئەو پۇزە بوو كە چووم بۇ ئەو باغچە يە، لەويۇە چووم بۇ مەنسور، لەويۇە ھاتمەوہ بۇ كە پادە، لەويۇە چووين بۇ سوق ەرەبى، بەسە يارەكە پۇيشتىن بۇ ەزىرىە.

كە پۇيشت من لە ناوہ پاستى ژوورەكە دا ەستام و بە پەستىبەكى زۇرەوہ كە وتمە لاسايگردنە ھەي، بەلام بە چى دەچوو، ھەتا سامىرى بابليش لەوئ نەبوو من ببىنت كە لاسايبدەكە مەوہ. ئەوكاتەي كە پۇيشت من ويستم جانتايەك لە دوو جانتاكەي بۇ ھەلگرم، بىئە ھەي سەيرمبكات، گووتى: تۇ نا، تۇ نا، خۇم ھەلیدەگرم، ئەوي تریش ئەو كوپرە باشە ھەلیدەگريت. ديارە من خەرىكبوو دلم بتەقى، يەكە مجاربوو لە ژيانمدا خانمىك وا تورەمبكات. كە سامىرى بابلى سەركەوتەوہ، بە زەردەخەنە يەكى مەكرىبازانەوہ كە پىشتر لە روخسارىدا نەمبىنيبوو، لە نىوان دوو پەنجەيدا پارچە كاغەزىكى چكۆلەي نىشاندام و گووتى: سەيركە، ژمارە تەلەفونەكەي، دەشبىت بە خوا بە خوا بە خوا تەلەفونى بۇبكەم. كە دەيگوت «بە خوا بە خوا بە خوا» كەمىك ەك ئەو خۇي پادەوہ شاندى بۇئە ھەي دلنبايم كە ئەوہ قسەي خانمى شانازە. من بە جۇرىك بەربىنم گىرابوو قسەم بۇ نەدەكرا. لە راستىدا من پۇزانە كچانى گىلاسى سىببە بە راستى و بە كالتە جىنۇيان پىدەدام، بەلام پىم ناخۇش نەبوو، لە پرتەقالى سىببە، دەيان ئافرەتى لەو جۇرە بەدترو نمايشبازترم ببىنيبوو، كە چى لەبەر ھۇيەكى نەزانراو خانمى شاناز سەلیم بىئەندازە پەستىگردم. بە تورەبىيەوہ گووتم: بەر لە ھەي فرىابكە وىت ھىچ بكەيت، كاروبارى دادگايبەكەت ھەمووى جىبە جىدەكەم. سامىرى بابلى بە زەردەخەنە يەكى پىسەوہ كە يەكە مجار بوو لە چاويدا ببىنم گووتى: باوہ پناكەم.

دوو رۆژ دواى ئه وه، نيوه رۆيه كى گهرم، دواى پياسه يه كى بيهوده ي ناو بازار گه رامه وه بۆ ئوتىلى گىلاسى سىي، كه گه رامه وه به رله وه ي بچمه ژوورئ گويم له دهنگى خانمىك بوو له ژووره كه ماندا به دهنگى به رز قسه يده كرده پنده كه نى، بيته وه ي پرده ي ژووره كه لابه دم زانيم خانمى شاناز سه ليمه. كه چومه ژوورئ وه ك ئه وه بوو منى نه بينييت، نه له قسه كردن وه ستا، نه هه ستايه سه رپن، نه ته ماشايكردم، وه ك ئه وه ي من هه وايه ك بم، شتىك بم كه نامينييت و هه ستم پىناكات. ئه وه دواهه مين سه ردانى ئه و خانمه نه بوو، به لكو له و رۆژه به دواوه به رده وام دهه ات بۆ گىلاسى سىي، شه وانه ساميرى بابلى له پيشده م ده رگاي پۆسته وه ته له فونى بۆ ده كرد، كه ده گه رايه وه هيند مه ست بوو وه ك ئه وه بوو يه ك له سه ر يه ك سى بوتل شه رابى فر كردييت. من هيجم نه ده گووت، شه ويكيان ساميرى بابلى زۆر درهنگ گه رايه وه، من له بالكونى چكولانه ي ئوتيله كه وه سه يرى ئه ستيره و مانگم ده كرد، كه له شه قامى به رابه ر ئوتيله كه دا، ماشينيكي نوئى ئىجگار جوان وه ستاو ساميرى بابلى لىي دابه زى. شاناز سه ليم خۆى ماشينه كه ي ليده خورى. ئه و كات نزيكى سى هه فته به سه ر په يوه ندى ساميرى بابلى و خانمى شاناز سه ليمدا تپه ريبوو. من ده مزانى بابلى به پىچه وانه ي منه وه ئىجگار له ژيانى ئه م ئوتيله بىزاره، به لام نه شىده زانى بچيت بۆ كوئ، ئه گه رچى من هه موو ئه و به لگه نامه پىويستانه م بۆ سازانده بوو كه له كاتى پشكئين و لىپرسينه وه دا ده ريده خستن، به لام هيشتا ترسيكى گه وره ي له ده ره وه هه بوو، ده يزانى ته نيا به كۆمه كى يه كىكى تر ده توانيت بژى. دنيا بوو من جگه له و دادگايه هيج رىگايه كى دى ناگرمه به ر بۆئه وه ي تۆله ي لىيكه مه وه، به لام ده ترسا يه كىك له ده ره وه بيناسيته وه و تيا بچيت. ده بيت راستيتان پىيليم، ساميرى بابلى له مردن نه ده ترسا، ئه وه ي لامه به ست نه بوو بكوژريت، به لام دواچار له مردندا به دواى مانايه ك ده گه را، ده يويست له رىگاي مردنه وه خۆى پاكبكاته وه، له گورگىك ده چوو له ناخى خۆيدا

بېرىارى داىىت نەھىلىت گورگەكانى تر بىخۇن، لە بەرئەوہ سووك و سادە چارەنوسى خۇى دابووه دەست كۆترىكى وەك من. نەيدەويست خۇى بۇ ھىچ دېندەيەكى تر شلىكات. دەىگوت: من تەنيا مەرگم بەدەستەوہ ماوہ. سەرەتا نەمدەزانى مەبەستى چىيە، بەلام ھىور ھىور تىگەشىتم مەرگ لای ئەو تەنيا رىگای پاكبوونەوہىەتى. من دلنابووم سامىرى بابلى لەم سەر زەمىنەو لەم دونيادا پاكنايتەوہ، نەشمەزانى مردن دەتوانىت چى بۆبكات، بەلام بەختەوہرى خۇى لەوہدا دەبىنى بەدەستى يەكىك لە قورىانىيە بىگوناهەكانى خۇى بمرىت، نەوہك لە شەرپو پىكداداندا. جارنىكان گوتى: من لە كىلگەى گورگەكانەوہ ھاتووم بۇ كىلگەى كۆتر. من دەمزانى ھاتووه بۇئەوہى بمرىت، لەوہ دەترسا كە بايەكى بەھىز بىت و بىگىزىتەوہ بۇ ناو گورگەكان، بۇ ناو شەرپ. ئەو ئوتىلەى بە جىگايەكى خراپ دەزانى، جىگايەك ناتوانىت بىپارىزىت. دەرکەوتنى خانمى شاناز سەلىم لای ئەو وەك دەرکەوتنى فرىشتەيەك وەھابوو كە دەتوانىت پزگارىبكات... دەيوىست لەسەرەتاوہ دەست پىبكاتەوہ. بىيتەوہ بە كورپىكى ھەرزەكار، عاشق بىت، ژن بەھىنىت، خىزان دروستبكات، مندال بخاتەوہ، ژيان لە پروەكەى ترىدا بژى، لە پروە سادە مرقۇئانەكەيدا، بەلام زۆر درەنگ بوو... من پىموايە بۇ ئىمە ھەموو ئەوانەى لە سالانى ھەفتا و ھەشتاكانى سەدەى بىستدا لەو ولاتەدا ژىايىن، چ جەلاد بىن و چ قورىانى ناتوانىن ژىانىكى ئاسايى بژىن، ھەموومان يەك رىگامان لە بەردەمدايە ئەويش ئەوہىە زىندەكى ناناسايى خۇمان درىژە پىندەين، ژيانى سورىالى خۇمان نەچرىنىن، تەسلىمى بىن و بړوين. بىرکردنەوہ لە ئاسايىكردنەوہى ژيان ترسناكە، دەمانكات بە شىت يان گالتەجار يان پياوكوژ. بەلام سامىرى بابلى دەيوىست گەر بە خىزايەكى كوتوپرىش بوو، ھەموو ئەو قۇئاغانە بېرىت و رىگای خۇى وەك مرقۇئىكى ئاسايى ئەزمونوبكات.

پىويستە راستگۆبم لەگەلتاندا، ئەوہ من نىم كە دەمەويىت جورىك

له شاعیرییهت بیهخشم بهپیاویکی دپندهو جهلاد... سامیری بابلی خۆی لهو کهسانهبوو که له ناکاو فریشتهیهکی خهوتووی له ناخی خۆیدا دۆزیوهتهوه. بهلام پرسیاریکی گرنگ که لیردها دیته بهردهمان ئهوهیه: کاتیک فریشتهیهک له رۆحی جهلادیکدا دیته سهرکار و پاشماوهی عهرشیکی خویناوی وهردهگریته دهتوانیت چی بکات؟ ههلبهت ئهمه قورسترین پرسیاریکه مرۆف خهیالی بۆی بچیت. من که ئیستا بیر له سامیری بابلی دهکهمهوه، ههستهدهکه م ئهوه فریشتهیهی نیو رۆحی بابلی، فریشتهیهکی فیلبازو مهکر بازبووه، واته به جۆریک له جۆرهکان له رۆحی بابلیدا تهنیا خهریکی پاککردنهوهی ویزدان نهبووه، بهلکو له ههمان کاتدا گهمهی خۆ رزگارکردنیشی دهکرد. واته فریشتهیهک بوو گهمهیهکی دزیوی دهکرد، گهمهیهک من پیموایه بهشیک بوو له وانهکانی شهیتان، گهمهی له بیرچوونهوه. خهونی سامیری بابلی خهونیککی ئهفسانهیی نهکردهبوو... پینوابوو دهتوانیت بهیانیهک له خهوهستیت و له گورگهوه بوو بیت به کوتر، یاخود پینوابوو ههستکردنی به گورگیتی خۆی ریناسانی بۆ دهکات بیت به کوتر. بهلام من لهسهر قانونیککی تر کارمهکرد، من رام وابوو گورگ نابیت به کوتر... ههتا ئهگهر ههموو کهلهکانی خوشی بشکینیت، پیستی خوشی بگۆریت. سامیری بابلی سووربوو لهسهر ئهوهی ئیمه نه گورگین و نه کوتر، ئیمه مرۆفین، عهقلمان ههیه، ویزدانمان ههیه، توانای گورپانیشمان تیدایه، له بهرئهوه دهبیت جهلادهکانیش شانسیکی تریان ههبیت، دهبیت رینگایان پیندهین پاکبینهوه. کیشهکه ئهوهبوو من و ئهوه کهسمان ئیمانداری تهقلیدی نهبووین، واته نهماندهویست کیشهکه ببهینهوه بۆ بهردهم دادگایهکی ئیلاهی، تا خودا لهسهروههرا حوکم بدات. من دهمویست لیردها، له سهر زهوی، لهم کاتهدا که ئیمه تیا دهژین عدالهت بیتهدی. سامیری بابلی دهیگوت «ئهی مندالی خوشهویست، کورپی نهجیب. مرۆف لهسهرهتادا دپندهبووه، زۆر زۆری ویستووه تا ئهوه دپندهیهی ناو

خۇى رامبكات. ئىستاش كه له دايك دهيين، هه ندىكمان مرؤف و هه ندىكمان
 درندهين. گەر نه هيلين درندهكان بينه وه به مرؤف، وهك ئه وهيه هيزيك
 هه بيت له سه ره تاي خه ليقه ته وه، له به ربه يانى دروستبوونى مرؤفه وه،
 نه هيليت مرؤف له درنده وه بيت به مرؤف». نا وا تيمه گن وهك ئه وهى
 ساميرى بابلى له دادگا رابكات، من دلنيا بووم نايه ويت رابكات و ناشتوانيت
 رابكات، دلنيا بووم بشچيت بؤ ئه وسه رى زه مين هه ر ده گه رپته وه بؤ ئيره و
 له به رده م مندا ده وه ستيته وه. له راستيدا من با وه رېم به وه نه بوو، ليكه رپيت
 درنده يه ك ژيانىكى ساده و ئاسايى بژى، تا له رېنگاي تيكه لاوبوون و
 له زه تبردن له ژيان خۇيه وه بيتته وه به مرؤف. ئه و درندانه ي سياسه ت
 دروستيانده كات جياوازييه كى زورىان له و جانه وه رو وه حش و دره ئاژه لانه
 هه يه كه سروشت خولقاندوونى، مه كرابازتر و خۇگورترن، ئاسانتر
 ده توانن شيوه ي فريشته يه كى پاك وه ربگرن، ده توانن له سه رده ميكه وه
 بؤ سه رده ميكى ديكه به بيكيشه و گريى گه رره هاتوچؤبكه ن. بؤ نمونه ئه و
 وه حش و دره ئاژه لانه ي سروشت دروستيانده كات، له گه ل گوراني سروشت
 و وه رگه ران له هه لومه رجه كاني ژينگه دا زوربه يان له نئوده چن، به لام ئه و
 حه يوانه دزيوانه ي سياسه ت دروستيانده كات له گه ل لابه لابوونه وه ي بارى
 سياسيدا ده توانن به ده موچاويكى ديكه وه بينه وه سه ر شانؤ. له راستيدا
 من نه مده ويست رېگرېم له نيوان ساميرى بابلى و هه ر هه وليكدا كه خۇى
 به باشى ده زانيت بؤ پاكبوونه وه، به لام دواشت به خه يالى مندا هاتبيت
 ئه وه بوو سامير بيه ويت له رېنگاي ئافره ت و خۇشه ويستيه وه بيتته وه
 به كه سيكى ئاسايى، له وه ش سه ختتر بؤ من تيكه يشتن بوو له و ئافره ته
 سه يرو پېر نه يتييه ي له ماوه يه كى كورتدا ده ركه وت و به خيزايى بوو به
 مه عشوقه ي ساميرى بابلى. ئه و شه وه كه ساميرى بابلى له ماشينه كه ي
 خانمى شاناز سه ليم دابه زى، سه رى به رزكرده وه و له بالكونه كه دا منى
 بينى. كه هاته سه رى من هيشتا له بالكونه كه دا سه يرى ئاسؤ دووره كانم

دەکردو چاۋەپوان بووم بالندە سېپەكانم لە دوورەو دەربكەون. بېئەوھى بېئە بالكونەكەو، لە ژوورەو كراسە شىنەكەى داكەند و دىسداشە عەرەبىيە بۆرەكەى لەبەركرد و گووتى: ئەى مندالى نەجىب، دەمەويت ژن بەيئتم. بېئەوھى ئاۋرى لىبەدەمەو، ھەر لە شوپىنى خۆمەو لە بالكونەكەدا گووتم: چى دەكەيت بېكە، بەلام بىرت نەچىت تۆ دىلى منىت. دواى ئەو من چەندىن سەعات بە پتوھ لە بالكونەكەدا وەك بت وەستام و سەيرى جىگايەكى ناديارم دەکرد.

زۆرى ويست تا توانيم زانىارى تەوا لەسەر خانمى شاناز سەلىم كۆيكەمەو. پىشەى پەيوەندىى نىوان غەريزە جنسىيەكانى و بۆنى پرتەقالەكانم پشكنى، لە ژيانى پىشەيدا قول بوومەو. من دەمويست ئەو پۆژەى كە چووم تكاى لىبكەم واز لە سامىرى بابلى بەيئىت، ھەموو ئەو زانىارىانەم بزانيبايە، بەلام ئەو پۆژە شتىكى ئەوتۆم پى نەبوو حوكمەكانى خۆمى لەسەر پىكبەيئتم. ئىستاش دەپرسم: چۆن خانمى شاناز سەلىم توانى بۆنى مردن بكات؟ چ غەريزەيەكى درى ھەبوو راستەوخو بەرەو ئامىزى كەسانى وەك بابلى پرايدەكىشا؟ ئەوانەى يارمەتى منيان دەدا، ھاۋرى كچەكانى خۆى بوون، ئەو ژنانە بوون كە ھەموويان لەسەر يەك شت تەبابوون، ئەويش رقى ھاوبەشيان بوو لە شاناز كە وەك ژنىك تەماشايانەكرد لە ژىر دەمامكى بىگوناهى و پاكيدا، لە پشت دەموچاۋىكى مندالانەى جوانەوھ ژيانىكى پىر نەينى و بىرەحم و ترسناك دەژى. باوكى شاناز سەلىم يەكىك بوو لەو بەلئىندەرانەى لە سالانى ھەشتادا خواردنى بۆ سوپا ئامادەكرد، بەلئىندەرى سەوزەو ميوەھات بوو بۆ ھەموو پاىگا سەربازىيەكانى دەوروبەرى شار، لە پشتى مالى خۆيانەوھ

ئەو مەخزەنە گەورەيەيان ھەبوو كە عەمبارى ميوەھات و سەوزەبوو، ھەندىك لە ميوەھات و سەوزە زيادەكان كە لە بەرى ديارىكراوى سوپا تىدەپەرىن لەو عەمارەدا كۆدەكرانەوہو بەنرخىكى ھەرزان بە ھەندىك فرۇشيارى دەستگىر دەفرۇشرانەوہ، ھەندىجار ميوەو سەوزەجاتى تازەو جوان بوون و ھەندىجارىش سىئو پرتەقال و كاھووى پزىو. سەلىم پۇستەم پەشىد كە بە «سەى سەلىمى سەى پۇستەم» بەناوبانگ بوو، پياوئىكى توندوتىژبوو، بەلام وەك ھەموو باو كە توندوتىژەكان دواچار دوو كچى ھەبوو پەر لە ھەزى ژيان و لىوان لىو لە ئارەزوويەكى بىئوتنە بۇ شكاندىنى ھەموو لەمپەرە ھەرامەكان، دوو خوشك كە پىكەوہ سەر دەنىن بەسەرى يەكەوہو ھەمىشە كۆمەلىك پىلانى جەھەنەمىيان ھەيە بۇ گەيشتن بە ھەموو خۇشىيە قەدەغەكان. ديارە كە باس لە خۇشى دەكەم، قسە لە ھەندىك لەزەتى كچانەى بچوك دەكەم، وەك چاوبازىيەكى بىنگونە، سەرەتاتكىيەكى كورت، گۆرپىنەوہى نامە بۇ ماوہيەكى كورت لەگەل كۆرپىكدا دواتر نوسىنى نامەيەكى كورتى دابەران و مالاوايى بە بيانووى ھاتنى داواكارىكى ناوہختەوہ بۇ شووكرىن.

بەلام گومانى تىدا نىيە كە خانمى شاناز لە تەمەنى بىست سالىدا بۇ يەكەمجار بە تەواوہتى عاشق دەبىت، واتە ئەو عەشقى مروف بىئەؤشەكات، نەوہك ئەو عەشقى كچان بۇ پزگار بوون لە ترسى تەنھايى و ناشىرىنى و بىزارى خۇيانى تى فرىدەدەن، عەشقىكى راستەقىنە كە مروف تا مردن ھەر كاتىك بە ھەر زمانىك وشەى خۇشەويستى بىست يادىدیتەوہو دلى رادەچلەكىت و ئاھىكى قول لە سىنەيدا قەتەس دەبىت. ئەو كۆرپەى «شاناز» خۇشىدەوئىت، دوو سال لە خۇى مندالترە، يارىكەرىكى باسكەيە كە ئوتومبىلىكى نوئى ھەيەو ژيانى بە سورپانەوہ لە دەورى قوتابخانەكانى كچان بردۆتەسەر. كۆرپى كابرايەكى كوتالفرۇشە كە لە ناو قەيسەرىيەكاندا پزىك دوكانى جۇراو جۇرى ھەيە، لەو مندالە

پر نازو دهلانہ یہ کہ ٹہگر ٹہستیرہی ٹاسمان داواکات دہبیت بوی دابگیریت۔ وہک ہموو ٹہو کورہ جوان و دولہمہندانہی لہ ہموو دہورو زہمانیکدا دہردہکون، جوڑہ بیچمیکہ نیوہی کچان شیتی دہبن و نیوہکے دی وہک شہیتان رقیان لیتہتی۔ ناوی «شاسوار خورشید» ہ۔ پیدہچیت نزدیکی ناوہکان لہ یہکتر ہویہکی گرنگی ٹہو کارہساتہ بیت۔ لہ راستیدا ہیچ کہسیک شوین و کاتی یہکتر بینینی شاناز سہلیم و شاسوار خورشید نازانیت، بہلام پیدہچیت یہکدی ناسینیکی عادہتی بیت، واتہ شاسوار چہند جاریک بہ ماشینہکےیوہ بہ دہوری شاناز دا دہسورپتہوہ، چہند جاریک سہیری یہکدی دہکن، چہند جاریک ٹاماڑہی بچوک بوی یہکتر دہنیرن، دواچار لہ کولانیکی چولدا فرسہتیک دروستدہبیت کہ شاناز بتوانیت سوار ٹوتومبیلی کازانؤفا بہدبہختہکہمان بیت۔ وادیارہ ٹہو دوو عاشقہ کہ پیدہچیت بہراورد بہ خہلکانی تری دہورو زہمانی خویان ٹہزمووندارترو خاوہن پیشینہترین، زیادہرہویہکی گہورہیان لہ دووبارہکردنہوہی ژوان و یہکتر بینیندا کردبیت، بہ جوڑیک حیکایہتہکہیان لہ نیوان خہلکدا وہا زور بلاودہبیتہوہ، دہگاتہ دہم چہندہا ناحہز کہ رقیکی گہورہیان لہ ہردوو خیزانہکےیہ، بہ تاییہت ہردوولایان دوو خیزانی پارہدارو دہست پویشتون لہ سہردہمیکدا بہشی ہرہ زوری خہلک بہ کولہمرگی دہژین۔ یہکیک لہو دہستہ ناحہزانہ کہ پیدہچیت گہنجیکی عہقل مندال بیت، شہویک بہ قوتویہک بویہی سوورہوہ لہ سہر دیواری ہموو مالہکانی کولانہکہ، لہمسہر بوی ٹہوسہر دہنوسیت «شان + شاس = ♥»۔ باوکی شاناز ٹہگہرچی لہسہرتادا ہیچ لہ ماناو ہیتما شاردراوہکانی ٹہو نوسینہ تیناگات، پاش پوژیک خہلکانیکی خیرخوا لہ بہردہم لوربیہکانی خویدا دہیگرن و ہموو ٹہو ہاوکیشہ نہیتیہی بوی شیدہکہنہوہ کہ دواتر دہبیت بہ ہاوکیشہی مردن۔ پیناچیت سہی سہلیم ویستبیتی گہمکہ بگہنیتہ ٹاستیکی کوشندہ، ٹہوانہی چیروکہکہیان بوی من گیرایہوہ، باسیان

لەو ەكرد كە سەى سەلىم ئەگەرچى تاسەر ئىسقان برىندار بوو، ئەگەرچى تووشى سېبوون و بىدەنگىيەكى كوتوپر ھاتوو، بەلام جگە لەو ەى كە بۇيەچىيەكى پىر دەگرىت تا تەواوى ئەو خەتە سوورانەى بۇ بسرىتەو ەىچى دى ناكات. بەلام چەند شەوىك دواتر ەمان دەست دووبارە ەمان رستە بە كۆمەلىك ئاماژەى ناشىرىنترەو ەنوسىتەو ە. سەى سەلىم بە سەبرو ئارامى پىاوىكەو ە كە دەىەىت خۆى لە كارەساتىك لابدات، جارىكى تر ەمان بۇيەچى پىر دەھىنىتەو ە دووبارە ەموو نوسىنەكان دەسرىتەو ە. ئەم كارە چەند جارىك دووبارە دەبىتەو ە، شەوىك لە شەوان ئەو دەستە فىتنەكارە دەگوازىتەو ە بۇ كۆلانەكانى پشتەو ەش، دەپەرىتەو ە بۇ سەر جادەكان، دەگوازىتەو ە بۇ كۆلانە دوورەكان، بۇ سەر دىوارى مەكتەبەكانى كچان و كوپان... ەندى ەندى ئەو نوسراو ە پروات، كەسانى تر كۆپىدەكەن و لەسەر دىوارى كەلاو ەكان دەىنوسن، لە دىوارى ئاودەستى مزگەوتەكان، دىوارى ئاودەستى قوتابخانەكان. شەوىك يەكىك جورئەت دەكات و بە قوتوىك سېراى تايبەت لەسەر ەموو لۆرىيەكانى سەى سەلىم ەمان رستە دەنوسىتەو ە. لەو نىو ەندەدا سەى سەلىم كە پىاوىكى فرەسەر و فرە دۆستە، دواى ئەو ەى ەر دوو كچەكەى لە قوتابخانە دەھىنىتەدەرى، بە تەواو ەتى دەچىتە سۆراغى ەموو شتىكى شاسوار خورشىد. شەوىك ەندىك خەلك رادەسپىزىت، ئەو كوپەى بۇ برىفىنن و بە كۆتەو ە بىھىننە بەردەستى. ەلبەت خەلكانىكى لىزان كە ئىشيان كوشتن و رفاندنە شاسوار لە بەردەركى مالى خۆياندا بە كلكە دەمانچە سوار ئوتومبىلىك دەكەن و دەبىنن بۇ ئەو ەمبارە گەورەىەى سەى سەلىم مېو ەھاتە زىادەكانى خۆى تىاعەماردەكات. شەوىكى درەنگ سەى سەلىم شانازى كچى لە ژوورەكەى خۆى دەھىنىتەدەرى و دەبىيات بۇ ناو ەمبارەكە. لەوى شاناز دواى چەندىن ەفتە داپران، شاسوار لە ناو سەدەھا سندوقە پرتەقالدا دەبىنىتەو ە. سەى سەلىم كە شەرەفى بەجۆرىكى

سەير ژاندىھەكەت، كە ئابرووى ۋەك گورگىنك دەلورنىت، دواى دەمەقالىيەكى كورت لە نىو سندوقە پرتەقالەكاندا بەدەستى خۆى شاسوار خورشىد بە چەشنىكى دىرندانە دەكوژىت، ھەر بە ئوتومبىلەكەى خۆشى لاشەكە دەبات ۋە لەبەردەركى مالى باوكىدا فرىندەدات. لەو شەۋەۋە بۆنى مەرگ ۋە بۆنى عەشق ۋە بۆنى پرتەقال لە ژيانى شاناز سەلىمدا بەجۆرىك دەبىت بە يەك كە دواى دەسال لەو شەۋە من دەرەنجامى ئەو تىكەلاۋىيەم لە ئوتىلىكى غەمكىندا بىنىيەۋە.

لەۋشەۋەۋە شاناز سەلىم بە جۆرىكى دىرندانە حەز لە درەختى پرتەقال دەكەت، حەز لە گەلەى پرتەقال دەكەت، حەز لە بۆنى پرتەقال دەكەت... بەلام جگە لەۋەش حەز لە بۆنىكى دى دەكەت «بۆنى مردن».

سەى سەلىمى سەى پۇستەم دواى ماۋەيەكى زۆر كورت لە ناو لۆرىيەكانى خۆيدا، ھارىكارىكى گەنجى خۆى دەيداتە بەر گوللە ۋە دەكوژىت، لە پوداۋىكدا ئاشكرا دەستى «خورشىدى گول كەتان»ى لە پىشتە، باوكى شاسوار، ئەو پىاۋە دلشكاۋەى دەيوست ئەستىرە بۇ كورەكەى دابگرىت. لە دواى مردنى سەى سەلىم، كچەكانى ۋە دايكىكى پىر سامانىكى گەرەيان بۇ دەمىنىتەۋە، بەلام شاناز سەلىم كە كچىكى ورياترو كراۋەترە بە خىزايىەكى بىۋىنە ئەو بەشە سامانەى خۆى دەخاتە بوارى عەقاراتەۋە، لە رىگەى ھەندىك دەلالى تايبەتى زەۋى ۋە زارەۋە چەندەھا پارچە زەۋى گرنگ دەكرىت، كۆمەلىك خانوو دەكرىت لەو خانووانەى خەلكى لىقەۋماۋ لەو سەردەمى بىپارەيىەدا تالانفرۆشىدەكەن. لە ماۋەيەكى كەمدا دەبىت بە خاۋەنى رىزىك پەيوەندى سەير لەگەل كۆمەلىك پىاۋ ۋە خىزان ۋە خەلكانى دەست پۇشستوۋدا. ھەرگىز كەس شتىكى خراپ لەسەر شەرەفى نابىستىت، بەلام تواناى سەيرى خۆنزيككردنەۋە لە خەلكى دەسەلاتدار، خۆنزيككردنەۋە لەسەرپەرشتى بەرپوۋەبەرايەتتە گەرەكان، پەيوەندىيە ئالۆزەكانى لەگەل فەرمانبەرانى عەقارات ۋە تاپۇ ۋە باجدا بازنەيەكى سوور لەسەر ناۋەكەى

دروستدەكەن. ۋەك ژنىكى پارەدار كە بە مارسىدسىكى سىببەۋە «كە لەو زەمانەدا بىۋىنەيە»، ئىۋاران لە شەقامە گىرنگەكاندا دەبىنرئىت. لە ئاھەنگەكانى نەورۇز و سەرى سالد، لە ئاھەنگە تايبەتايبەكانى ژنەپناندا ھەمىشە بە چەند كىلۋىەك ئالتونەۋە دەردەكەۋىت، ھەردەم كراسىكى پولهكەى تەنك بەسەر ژىركراسىكى سىپىدا لە بەردەكات، بەردەوام بىرىكى زۆرى سىنەى بەرپوتى و بەشىكى ستىانەكەى ديارە. لەو وىنانەدا كە من لای ھاۋرپى دىزىنەكانى بىنىومە، ھەردەم بە زەردەخەنەيەكى پۇشنەۋە، ۋەك ئەسپە ژنىك بە جووتىك چاۋى سىحراۋىيەۋە سەيرى كامىزاكەى كردو، ۋەك ئەۋەى بە نىگا شتىكى ديارىكراۋ بۇ پاشەپۇژ بنىرئىت، ۋەك ئەۋەى بلىت «تۆ ئەى ئەۋەى كە دواتر سەيرى ئەم وىنەيە دەكەيت، تا مردن ناتوانىت ئەم نىگا ئالۆزو سىحراۋىيەى من فەرامۆشبەكەيت». من ھەستدەكەم شاناز سەلىم بەو نىگا سەيرەيدا پەيامىكى بۇ پۇژگارە دوورەكان ناردوۋە. كارىگەرىيەكى دروستكردو، مەۋف لە ناۋ ھەزار وىنەدا، دەبىت وىنەكەى جىباكاتەۋە و بېرسىت: ئەرى ئەم خانمە كىيە؟.

بەلام بە پىچەۋانەى ژنانى دەۋلەمەندەۋە كە ھەمىشە ھەزىان لە پىاۋانى ۋەك خۇيان پارەدارە، شاناز سەلىم ھەزى لە پىاۋانىكە كە بۇنى مەرگىان لىبىت. بۇنى مەرگ لای ئەو، بۇنى ئەو پىاۋانەيە كە دەمرن و مردنىش دروستدەكەن. سەرەتا خۇشى بەدروستى نازانىت بۇنى مەرگ چىيە، غەرىزەيەكى تايبەتى بەرەۋ ھەندىك پىاۋا رايەكئىشئىت، كە دەزانىت لە پىاۋانى تر ناچن، جۆرە نىگايەكى تايبەتايان ھەيە، شتىك لە چاۋياندايە كە مەۋفى ئاسايى ھەستى پىناكات و شاناز سەلىم دەبىبىنئىت... تىكەلەيەكە لە غەم و دلپەقى، لە تەنھايى و ۋەحشىيەت، لە ترسىكى قوول و بويزىيەكى شىتانه. ناسىنەۋەى ئەو مەۋفانە نەپنى ھەرە گەۋرەى شاناز سەلىمە، كە يەكجار سەيرى يەككىك بكات، دەزانىت زوۋ دەمرئىت ياخود نا، پىاۋكوژە ياخود بىگوناه. پۇژىك بە نەشمىلى سوبجان «كە سەردەمىك يەككىك لە

هاورئ نزیکه کانی بو» ده لیت: «نه شه گیان، ئەم دنیا به له بهر چاوی من له قادرمه یه که ده چیت، هه ندیک له سه ره وه دینه خوارئ و ده چن بو ژیر زه مینیکی تاریک، ئەوانه مردووه کائن. هه ندیکی تریان چاوه که م به پله کاندا سه رده که ون، سه رده که ون سه رده که ون. ئەوانه پیاو کوژه کائن... حه یاتم، هه ندیجار له و بهینه دا خه لکانیک ده بینیت گه یشتونه ته سه ری سه ره وه ی پله که که، گه یشتونه ته پله یه که که نه شه گیان، ئیتر ناتوانن له وه زیاتر برۆن... ئیتر ده بینت دابه زن، له سه ر ئەو پله کانه یه ی دوا یی، به عنی له و یادا ده بیت پینچکه نه وه، ئا له و یادا بو نی هه ر دوو جنسه که یان لیدیت، بو نی یه کینک که وه ستای مردن بو وه، بو نی یه کینکیش که خو ی ده مریت، ئیتر نه شنوشی گیان گله ییم لیمه که، پیاوان که ده گنه سه ر ئەو پله یه، من رۆحم بو یان ده رده چیت، بو نه که یان شه یتمه ده کات».

عه شقی یه که می له دوا ی شاسوار، کورپکی گه نجه که له سه ر کوشتنی دوو خوشکی بینگونا ه پۆلیس به دوا یدا ده گه ریت، عه شقیکی کورت که دوا جار دوا ی ئەوه ی که سوکاری دوو قوربانیه بیخه تاکه، ماله و مال و سه ربانه و سه ربان به گولله هه لیده برن، به به ربوونه وه ی ئەو کوپه له سه ربانیکی به رزه وه دوا ییدیت. عه شقه که ی تری پیاویکی چکۆلانه ی سه ر سه پیه که پیشتر له شه سه کاندا ده ستیکی گه وره ی له کوشتن و سه ربین و سووتانی کۆمۆنیسته کاندا هه بو وه. دوا ی ناسینی بو شاناز سه لیم به ماوه یه کی کورت، کوپه یه کینک له و قوربانیه دیربانه ی جارن، ده رده که ویت و دوا ی حه قده سال تۆله ی باوکی لیده کاته وه له ناو مه حه له که ی خویدا، له ناو نه خشه ی خانوو و دۆسیه ی عه قار و دۆکۆمینته کانی تا پۆدا سه ری ده بریت.

شووی یه که می شاناز سه لیم به کورپکی سمیل ره شی برو قه ترانیه که سه رده مانیک مفه وزی پۆلیس بو وه، به هوی دلره قیه کی بیوینه وه، به هوی کوشتنی بو چه نده ی دیل له ژیر تیه لدان و فه لاقه کردنی پۆلیسه خانه دا له پۆلیسی ده رده کریت. کاتیک شاناز سه لیم ده یناسیت بابایه کی بیئیشه

که له مه زاتخانه ی شار کاسیتی سبیل کان و مافی و ئیبراهیم تاتلیساز ده فرۆشیت و له ژیریشه وه بازارگانی به و فلیمه سینکسیانه وه دهکات که پیاویکی بسته بالای قه موور بۆی ده هینیت. کپیاری فلیمه کانی ئه و زه ره نگه رو فه رشفرۆش و جومله چییانه ن که به رده وام به و یقاری فشه لی پشت قات و بۆینباخه کانیا نه وه ده یگرن و لئیده پرسن: هیتی کورپی باش هیچی تازه مان بۆ نه هاتووه؟. شاناز سه لیم یه که مجار لای زه ره نگه ریک ده بیینیت، هه ره وئ یه کتری ده ناسن، پاش دوو مانگیش له و پۆژه کابرا میزه که ی خۆی له مه زاتخانه که ده فرۆشیت و به قات و بۆینباخیکه وه گرانه هاتر له قات و بۆینباخی بازارگانه هه ره ناسراوه کانی شار پرووده کاته کۆشکیکی گه و ره وه ره وئ ده بییت به یه که مین میردی خانمی شاناز سه لیم، که له یه که م ئیواره ی زه ماوه ندیانه وه وه ک شیت خۆی فریده داته ئامیزییه وه وه له کاتی پیکه وه خه و تندا هیند له بۆنی مردن نزیکه ده بیته وه وه ک خۆی ده لیت: وه ک ئه وه بوو مروّف ده سته بریت و له زه ریای مردندا دوورترین به رد له قوولترین جیگادا هه لگریت. له وه سه ره تایه وه شاناز تینه دکات که ئه وه کوشته ی بۆنیکی تاییه تییه، بۆنیکه له نیوان هه موو عاشقه کانیدا هاوبه شه... جار دوا ی جار له گه ل ئه وه میرده گه نه جیدا ده خه ویت و هه ست به دابه زینیکی زیاتر دهکات به ره وه بنکی خه رهندیکی نادیار. به ره وه جیگایه کی کوشنده که هه سته مروّف له گه لیدا به تاریکی گه و ره تر و گه و ره تر ده بییت. دوا ی سی مانگ له زه ماوه ندیان، شاناز سه لیم بیته وه ی هیه شتیک له ئاره زوه تاریکه کانی مرد بییت، بیته وه ی له هاوسیتی مردن تیربوو بییت، بیته وه ی بتوانیت غه ریزه ره شه کانی له باوه شی ئه وه له زه ته سهیره جیابکاته وه که له زه تی تیکه لاو بوونی مردن و ژیا نه، به یانییه ک دوا ی شه وینکی دریزی له زه ت که ده کریت مروّف به شه وی ته قینه وه ی بورکانه کانی دۆزه خ ناوزه دیبکات، هه لده سیت و ئه وه پیاوه چاوپه شه له جیگای خه و تنه ئاوریشمییه که یدا به مردوویی ده بیینیه وه.

نامه ویت زور له چیرۆکه کانی خانمی شانازدا قوولبیمه وه، ته نیا دمه ویت
 نه و تان بۆ بسه لمینم که نه و ژنه پر نهینیه، نه و خانمهی که پارچه یه که
 عیشوه و جوانیه، هه میسه هیلکی سه یرو نهیتی هیه، به ریواره کانی
 ریگای مهرگه وه گری دهاته وه. ژنیکه له دوورپانکی گه ورده وه ستاوه،
 باوهش بۆ نه و پیاوانه دهکاته وه که له مسره وه وهک پیاوکوژان دین و
 له وسره وه وهک لاشه تیده په پن. له م ریگاو دین و مردن له دواي خوین
 جیده هیلن و له و ریگاو دهرون و خوین بوونه ته مردو. شاناز سه لیم
 له ژنیکه نه فسانه یی ده چیت که له پیش ده رگای دوزه خدا وه ستاییت
 و وه زیفه که ی نه وه بیت له گه ل نه و پیاوانه دا بخه ویت که بهر له مردن
 پیوستیان به باوهشی ژنیکه تا له له زه تی ژیان و زولوماته کانی تیگه ن.
 بهر له وه ی خانمی سه لیم جیه یلم پیوسته پیتان بلیم که نه م ژنه
 شووده کات به سامیری بابلی و دواتر رۆلکی ترسناک له چاره نوی
 مندا ده بینیت، من دواتر دواي دوو سال له سه فهری هه ره گه وره ی ژیانم،
 له ئاهه نکی موسیقیدا بینیمه وه، له پیشی پیشه وه دانیشتبوو. یه که مجاری
 بوو ته ماشامبات، پیشتر هه رگیز ته ماشای نه کردبووم، هه تا نه و جار هه
 که چووم بۆ لای و تکام لیکرد واز له سامیری بابلی بهینیت، راسته وخۆ
 ته ماشای نه کردم، که قسه ی له گه لدا ده کردم روویده کرده تابلۆیه کی گه وره
 که پر بوو له وینه ی درهختی پرته قال. من نه و رۆژه که بینیم وام ده زانی
 نامناسیته وه. دواي ئاهه نگه که ویستی به بیدهنگی له هۆله که بچیته ده ری،
 من له ناو قه ره بالفیه کی گه ورده دوايکه وتم، له ناو ئوتومبیله کاندا گرم
 و لیم پرسى: شاناز سه لیم، بۆ وات لیکردم؟ بۆ ویستت بمکوژیت؟ من چ
 شتیکم نه کرده دژی ویزدان و عه داله ت بیت. وهک نه کته ریک رۆلی خو ی
 له شانۆگه ریبه کی ترسناکدا ته واو کردیت، ده رگای ئوتومبیله که ی کرده وه و
 سواربوو، په نجه ره که ی دادایه وه و بیته وه ی وه لاممبدا ته وه رۆیشت و ئیدی
 هه رگیز نه مبینیه وه.

کهسی دووهم

شاروخی شاروخ و دووهمین ده‌رکه‌وتنی له باغیکی غه‌مگیندا

من ده‌مزانی لیره‌یه، ده‌مزانی یه‌کینکیان لیره‌یه، ده‌مزانی جگه له دالیا سیراچه‌دین یه‌کینکی تر هه‌یه که له تاریکی و پوناکییه سه‌یره‌کاندا سه‌یرمه‌کات و بانگمه‌کات. هه‌ندیک شه‌و هه‌لده‌ستام و هه‌ستم پیده‌کرد له ژووره‌که‌دایه، ده‌مزانی یه‌کینکه دۆستی منه، پۆحیکی گه‌پۆکه، که‌سینکه سنووری نیوان ژیان و مه‌رگ نازانیت. نا هاورپینان من هیچ چیرۆکیکی تایبه‌تیتان له‌سه‌ر خێوو تارمایی پیتشکه‌ش ناکه‌م، من باس له‌خه‌لکانیک ده‌که‌م که دیارنه‌ماون، به‌لام گه‌ر به‌قوولی ناو تاریکی بگه‌پین، به‌قوولی ناو پۆحی خۆمان بگه‌پین ده‌یاندۆزینه‌وه، له‌جیگایه‌کدان نزیکه له‌ئیمه‌وه، له‌شاریکی تردان له‌ناو شاره‌کانی خۆماندایه، له‌مالیکی تردان که هه‌ر له‌ناو ماله‌کانی خۆماندایه، له‌باغچه‌یه‌کی تردان که له‌ناو باغچه‌کانی خۆماندایه. کۆمه‌لیک پۆحن ئیشیان ئه‌وه نییه باسی جیهانیکی غه‌ببیمان بۆیکه‌ن، ئیشیان ئه‌وه نییه بلین ته‌ماشاکه‌ن له‌م دیو ئه‌م ژیانه‌وه ژیانیکی تریش هه‌یه، به‌پێچه‌وانه‌وه ئیشیان ئه‌وه‌یه که یارمه‌تیمان بده‌ن ئه‌م زه‌وییه جوانتر ببینن. تیبگه‌ین له‌ناو ئه‌م شارو باغ و شه‌قامانه‌دا، له‌ناو ئه‌م کۆلان و کوچانه‌دا، له‌نیو هه‌ندیک له‌م مرۆف و بوونه‌وه‌ره پراگوزه‌رانه‌دا، له‌نیوان هه‌ندیک له‌م ئاواز و نوسین و تابلۆیانه‌دا، شتیکی هه‌یه که سه‌ر به‌م جیهانه‌ ساویله‌که‌و یه‌ک دیوه نییه، شتیکی هه‌یه ده‌توانیت ده‌نگی مرۆف سافترو پوونتر له‌سه‌ر ئاستی وجود به‌رجه‌سته‌بکات. من له‌ئه‌زموونی خۆمه‌وه پیتان ده‌لیم، له‌ناو هه‌موو مرۆفه‌کاندا شتیکی هه‌یه که نامریت، له‌ناو هه‌ر باغیکدا هه‌ندیک گول هه‌ن جاویدن، له‌ناو هه‌ر شاریکدا هه‌ندیک شت هه‌ن که ته‌نیا له‌گه‌ل ژیانی پۆژانه‌دا قسه‌ناکه‌ن،

به لكو له گهل ئەبەدییەتدا قسە دەكەن. دلنایام هەمووتان ئەو هەستە ژیاون، هەمووتان پوژانە ئەو هەستە دەژین... دەچیتە شاریکەو بە شەقام و کوچەکانیدا دەگەریت، بەلام بەردەوام هەستیکی نادیارت هەیە وات لیدەكات هەستبکەیت ئەو شارەت نەبینو، زۆرجار هەموو ئەو شارە دەگەریت بەلام هەستدەکەیت چەقیکی دیاریکراو هەیە، خالکی نادیار هەیە تۆ بۆی دەگەریت و نەتدۆزیو تەو، لەوانە یە تۆ هەرگیز ئەو چەقە نەدۆزیتەو، بەلام دەزانیت خالکی وەها هەیە، پنتیکی وێل و نەدۆزراوەی وەها هەیە. دەچیتە مالتیکەو تا نەگەیتە سەر پنتیکی دیاریکراو، تا نەگەیتە خالکی نهنی، پنت وایە هەرگیز ئەو مالت نەبینو، هەندێجار هیندە ییدەخەیتە ئەو شوینەو هەستدەکەیت مالی تۆیە، هەستدەکەیت تۆ توانیوتە ئەو جیگایە بکەیتە ئاشنای خۆت، بەلام هەندێجار ئەو پنتەت لە مالی هەرە دیرنە ی خۆشتدا لی وندەبیت و دەبیت بۆی بگەریت، دەچیتە ژووری و ئەو پنتەت و نکرده، بوویت بە غەریبیک کە هەرگیز ئەو مال و مەنزله ی نەبینو. بۆ مرقیش وەهایە... بۆ مرقیش پنتیک هەیە دەبیت بیدۆزیتەو، گەر ئەو پنتە نەدۆزیتەو هەتا هەتایە ئەو کەسە لای تۆ غەریبەو غەریبەو هەر بە غەریبی دەمینیتەو... ئەو خالە دەرگای ئیمە یە بۆ گەیشتن بە نهنی دونیا، بۆ پەرینەو لە نیکارە سادەکان و ئامادەگییە سادەکان و پە یوهندییە سادەکان، لەو بەر ئەو خالەو جیهانیکی تر دەست پیدەكات، ئەو پنتە ئەو پنتە یە کە لە شارەکاندا نامریت، لە باغەکاندا جاویدەو لە مرقدا ئەبەدییە. شەویکیان گویم لە دەنگی بوو... لە بالکۆنە کەدا دانیشتبوو و چاوەروانی بالندەکانم دەکرد، لەو مەخلوقاتانە وردەبوومەو کە دەمتوانی لە تاریکیدا بیانینم، لەبەردەم ئەو باغچە بینازەدا دەرکەوت کە راستەوخۆ لەو بەر ئوتیلە کەو بوو، بە هیمنی هات و لە بەر ئوتیلە کەدا وەستا، جلیکی سپی لە بەردابوو، جانتایەکی سپی بە شانەو بوو، لە جانتا سپییە کەو سەری فلوتیکی سپی هاتبوو دەری. بە هیمنی لە ژیر بالکۆنە چکۆلە کە ی مندا

وهستاو و سه‌ریکی به‌رزکرده‌وهو ته‌ماشایکردم. ئه‌و شه‌وه وهک ریئواریک هاته به‌رچاوم که شه‌و دره‌نگ له مال هاتوته‌دهر بۆئه‌وه‌ی به‌ربه‌یان زوو بگاته هه‌واری خۆی. به‌لام ئه‌وه به‌که‌مین و دواه‌مین ده‌رکه‌وتنی نه‌بوو، چه‌ند شه‌ویک دواتر کاتیگ له‌لای محه‌مه‌دی فیرده‌وسی ده‌گه‌رامه‌وه، به‌نیو قه‌یسه‌رییه‌کی چۆلدا ده‌رۆیشتم، بازاریک بوو تا ئه‌وکات پڕ له ته‌پوتۆزی پوژ، له بۆنی کالای نوێ، له جریوه‌ی ئه‌و بالداره بچوکانه‌ی به‌دهم خه‌وه‌وه له نیوان شیلمانی ژه‌نگاوی سه‌قفه‌کاندا ده‌فرین. له ناکاو له‌وسه‌ری قه‌یسه‌رییه‌که‌وه بینیم، هه‌مان که‌س، به‌هه‌مان جلی سپیه‌وه، به‌هه‌مان کۆله پشته‌وه، به‌لام ئه‌مجاره‌ش نه‌متوانی روخساری به‌روونی بینیم، ده‌رکه‌وت و ونبوو. نه‌مه‌ه‌زانی ئاخۆ به‌کیکه ده‌یه‌ویت خۆی نیشانی من بدات، یان ریئواریکی راگوزه‌ره‌و به‌ریگی خۆیدا ده‌رپوات، به‌لام دلنیا‌بووم هه‌ر دوو جاره‌که له تاریکیدا له منی روانی، هه‌ر دوو جاره‌که ئیستیکتی کرد و سه‌ری هه‌لبه‌ری و بۆ ساتیک ته‌ماشایکرد و تیپه‌پی، به‌لام هه‌ر دوو جاره‌که به‌مه‌ودایه‌کی هیند زۆر لیم دوور بوو نه‌متوانی قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م. هه‌ر دوو جاره‌که شه‌و بوو، هه‌ر دوو جاره‌که من ته‌نها‌بووم، هه‌ر دوو جاره‌که له من دوور‌بوو. هه‌ندیک شه‌و ئیدی من به ته‌نها ده‌هاتمه‌ده‌ری، خۆم ده‌کرد به‌ناو کۆلانه‌کاندا، ده‌چوومه‌ناو بازاره خالییه‌کانه‌وه، ده‌ستمه‌خسته‌ناو گیرفانه‌کانی چاکه‌تیکتی سپی درێژه‌وه‌و وهک له‌قله‌قیکی نه‌خۆش چاوه‌کانم کزده‌کرده‌وه‌و بیئه‌وه‌ی بیر له‌هیچ بکه‌مه‌وه ده‌که‌وتمه‌پشکینی تاریکی. من بست به‌بست تاریکیم بۆ شتیگ ده‌پشکنی، بۆ ده‌روازه‌یه‌کی نه‌ینی، بۆ ریگیه‌که که ئاده‌میزاده‌کانی تر نایدۆزنه‌وه‌و ناتوانن پیا‌به‌پۆن، به‌لام من ده‌مویست بیدۆزمه‌وه‌و پیا‌به‌پۆم. له‌وه‌وانه‌دا چاوه‌ریتمه‌کرد ده‌رکه‌ویت، به‌لام نا... له‌وه‌شه‌وه تاریکانه‌دا، من ریگام که‌وته‌سه‌ر ریگی پیاویکی تر که جه‌مسهره له‌یه‌کترازه‌وه‌کانی دوو دونیای بۆ من به‌یه‌که‌وه‌گریدا، له‌وه‌شه‌وانه‌دا من مسته‌فای شه‌ونم

ناسی که چوارهمین و دواهمین مرؤقی راسته‌قینه و گوره‌یه من له‌سه‌ر
 ئەم ئەستیره‌یه دیبیتم، له‌گه‌ل ئیسحاقی لیوزیرین و دالیا سیراجه‌دین و
 دکتۆر بابە‌کدا ئەو چوارگۆشه‌ گوره‌یه دروسته‌کات که من له ناویدا
 خالێکی چکۆله بووم و بانگه‌وازه دوورو له‌یه‌کترازاوه‌کانیانم پێکه‌وه
 گریه‌ده‌دا... به‌لام بوه‌ستن، به‌ر له‌وه‌ی دریزه‌ به‌ باسی نه‌ینیه‌ گوره‌کان
 بده‌م ده‌پرسم : ئیوه‌ که‌ستان ئەو یاریه‌تان کردوه که وینه‌یه‌ک به
 له‌یه‌کدانی کۆمه‌لیک خال دروستبکن، نیگاریک وه‌ک ئەو نیگارانه‌ی له
 کۆفاری مندالاندا هه‌یه، کۆمه‌لیک پنتت هه‌یه هه‌ر یه‌که‌یان ژماره‌یه‌کی
 له‌سه‌ره، ئیشی تۆ ئەوه‌یه که ئەو پنتانه به‌یه‌کدی بگه‌ینیت تا دواچار
 وینه‌یه‌کت بۆ ده‌ربجیت؟. دلنیام زۆربه‌تان له‌ مندالی یان گوره‌یدا ئەو
 وازیه‌تان کردوه. من ژیانم وه‌ک شتیکی وه‌ها دیته پێش چاو، نازیزان،
 په‌نگه‌ یه‌کتیک بلێت ئەمه وینه‌یه‌کی کۆن و ته‌قلیدییه بۆ ژیان، به‌لام من
 ئیستاش هه‌روا ده‌بینم، من خۆم وه‌ک ئەو هیله‌ ده‌بینی که ئەو خاله
 دوورو له‌یه‌کترازاوانه به‌یه‌کده‌گه‌ینیت... به‌لام جیاوازی هه‌ره گوره‌ی ئەم
 یاریه‌ له‌سه‌ر کاغه‌ز له‌گه‌ل ژياندا ئەوه‌یه، له‌سه‌ر کاغه‌ز هه‌موو خاله‌کان
 ژماره‌یان له‌سه‌ره، تۆ له‌یه‌که‌وه ده‌چیت بۆ دوو، له‌ دووه‌وه ده‌چیت بۆ
 سێ و تا کۆتایی، به‌لام له‌ ژياندا خاله‌کان ژماره‌یان له‌سه‌ر نییه، تۆ
 نه‌خشه‌یه‌کت له‌ به‌رده‌مدايه پره له‌ پنتی په‌راگه‌نده، پره له‌ هه‌زاران خال،
 له‌ هه‌موو پنتیکدا تۆ ده‌بیت به‌ زه‌حمه‌تیکی زۆر، به‌ ئەگه‌ر کاریه‌کی
 ناکۆتا بگه‌يته ئەو بریاره‌ی دواتر بۆ کۆچ ده‌چیت. هه‌ندیک مرؤف هه‌ن
 هه‌رگیز خاله‌کان پێکه‌وه گرینده‌ن، له‌ جیگای خۆیاندا ده‌وه‌ستن و پێیان
 وایه ئەو وه‌ستان و پامانه هه‌موو زینده‌گییه و که‌مالی که‌ماله. هه‌ندیکیش
 به‌شیکی نیگاره‌که ته‌واوده‌کهن و ده‌وه‌ستن، هه‌ندیکیش به‌ پێگایه‌کی هه‌له‌دا
 ده‌پۆن و هه‌رگیز ئەو وینه‌یه‌یان بۆ دروستناکریت که ده‌بیت دروستیکهن،
 به‌لکو له‌ نێو خه‌تی ئالۆزو به‌یه‌کداچوودا ونده‌بن. به‌لام من پام وابوو

ھەر يەككىك لە ئىمە لە ژياندا دەبىت وىنەيەك دروستبكات، كۆمەلىك خال بەيەكەوۋە گرىبىدات و لەو خالانە نىگارىكى تايبەتى بكىشىت، وەلى ئىجگار كەمن ئەو مرقانەي تا كۆتايى لەگەل نىگارەكەدا دەپۇن، ئىجگار كەمن ئەوانەي وىنەكە. تەواودەكەن... من كە تەواو مستەفای شەونم ناسى، دلنباووم توانىومە دوو خالى گىرنگ پىكەوۋە گرىبەمەوۋە، وەك ئەوۋەي وىنەي مانگىكى گەورەت ھەبىت و تۇ دواجار خالەكانى ئەمسەرەوسەرى كەوانەكەت دۆزىبىتەوۋە، ئەو دوو پنتەت دۆزىبىتەوۋە كە جەوھەرىن لە دروستكردى ھەموو نىگارەكەدا. بەلام ئەو شەوانەي كە بەدواي ئەو كوپرە سىپىۋشە دەكەوتم، نەمدەزانى چى دەكەم، نەمدەزانى من لە نىوان ھىلەكان و خالەكاندا ونبووم ياخود بەپىگا راستەكەدا دەپۇم؟.

بە پىچەوانەي چاۋەروانى منەوۋە، سىپەمىن جار ئەو كوپرەم لە نىوەرۋىيەكى گەرمدا، لە خراپترىن و ناشىرىنترىن شوينى شاردا بىنىيەوۋە، ئەو سەردەمەبوو كە سەراف و پارەفرۇشەكان نىوۋە ئىشەكانى خۇيان دابوۋە دەست ھەندىك مندال كە بە سەفتە پارەي زۆرەوۋە لەسەر شۆستەكان دەھاتنە بەر لووتت و داواياندەكرد پارەكانت بگورپتەوۋە. ئەو پۇژە من ژنىكى ئاوارە تكاى تياكردم، لە بازار پىرسىارى بۇ بىكەم سەد ماركى ئەلمانى چەند دىنار دەكات. دەبىت پىتان بلىم كە من لە ھەر شت زىاتر رقم لە ناۋى پارەبوو، نازانم لە بەر ھەر ھۆيەك بىت ناۋى ئەو دراۋە سەيرانەم وەك ناۋى جنۆكەو جىروجانەوۋەر دەھاتە بەر گوئ «غلدن، پاۋەن، دراخما، پىزۇ، شىخىل». بە نارەھەتسىيەوۋە پىوومكرده ئەو ژىر زەمىنە تارىكەي سەدان كەس لەویدا بۆگەنى پۇج، بۆگەنى دەست، بۆگەنى ھەناسەو بۆگەنى پاشەلىان تىكەلكردبوو. من لەو جەنجالىيەدا لە بەردەم بوو كەسدا وەستابووم، كە لە دوو فەردەي گەورەوۋە سەفتەي پىنچ دىنارىان دەردەھىناو بە خىزايىيەكى سەرسوپرەيتەر دەيانژمارد. من خەرىكى پىرسىاركردن بووم كاتىك ئاۋرەمدايەوۋە لەنزىكەوۋە لەسەر

پله که کان بینیمه وه، سه ره تا ئه و چوار دلۆپه خوینهم بینیمه وه که له سه ره
 لاملی بوو. له سه ره وه سه ییریکردم و به هیواشی دهستی بهرزکرده وه و
 سلاوینکی لیکردم، ئیستا ده متوانی به روشنی بیینم، خۆی بوو، شاروخی
 شاروخ بوو ئه و سه ربازه بوو که شه ویکی ره شه با و ته پوتۆز دواي
 کۆتاییهانتی جهنگی ئیران له شاری ته پوتۆزه زه رده کاندای بینیم، ئه و بوو به
 چاوه شینه کانییه وه، به سه ره سفره که یه وه، به فلوو ته که یه وه، به هارمۆنیکا
 بچوکه که یه وه له گیرفانی چه پیدا. له سه ره خۆ له پله که کانی ئه و بازاری
 ئه هریمه نه دابه زی، مه وداي نیوانمان زۆر گه و ره نه بوو، به لام له نیوان من
 و ئه ودا بیتشومار خه لک هه بوون، ده یان سه راف به چاوی پر ته ماحه وه،
 ده یان میزدمندال به فه رده ی گه و ره ی پاره وه، ده یان کپیار به چاویلکه ی
 ره شه وه، ده یان خه لکی گیرفان به تالیش که هاتبوون ته نیا بۆنی پاره بکه ن.
 من به ره و رووی رویشتم و وام هه سته کرد ئه ویش به ره و رووی من دیت.
 به لام له چاوتروکانی کدا له ناو جه نجالییه که دا ونبوو. من هاوارم لیکرد:
 برای من، شاروخی شاروخ، کاک شاروخ، ئاغای شاروخ... به لام وه ک
 ئه وه ی زه وی قووتییدات له ناو قه ره بالغییه که دا دیارنه ما... به لام دلنیا بووم
 بینومه، دلنیا بووم خۆی بوو، شاروخی شاروخ بوو، خاوه نی هه مان ئه و
 چاوه شینه غه مبارانه بوو که له وه بهر بینیبووم. من هه موو ئه و بازاری
 به دوا دا گه رام و نه مبینییه وه، هه ر که سیک جلی سپی له بهر دابایه ده مگرت
 و ته ماشامده کرد و ئه و نه بوو. دواي ئه وه سه ی پۆژ له سه ره یه ک گه رامه وه
 بۆ ئه و بازاری هه یج ئاسه واریکی نه بوو. دوا جار ئیواره یه کی درهنگ له
 چایخانه یه کی چکۆلانه دا دانیشتبووم، له شوینیکی غه مگیندا. من دوا هه مین
 که س بووم که چایچییه که چاوه پروانیده کردم هه ستم و ئیدی دره گای
 چایخانه که ی دابخات و بپواته وه بۆ ناو مال و مندالی خۆی، هیدی هیدی
 گلۆپی شه قامه کانی ئیواری داده گیرسان. بازار به ره و هیمنی و شه قامه کان
 به ره و خامۆشی ده رویشتن. چیشته خانه و چایخانه و فروشیاره کانی

دهوربه‌رمان زۆربه‌ی داخرا‌بوون و ئەوانی دیش که مابوون خەریکی کۆکردنەوه‌ی شتەکانیان بوون، لەو ساتەدا لەو بەری شەقامەکه‌وه دەرکەوت، هەر دوو‌کمان یە‌کترمان بینی، هەر دوو‌کمان سەیری نیو‌چاوی یە‌کدی‌مان کرد، بە‌ده‌ست ئاماژە‌یه‌کی بۆ کردم وەک ئەوه‌ی بلیت دوامبە‌که‌وه. من پارە‌ی چاکە‌ی خۆمدا و بە‌پە‌له‌ چوومە‌دەرێ، وەک ئەوه‌بوو بە‌یە‌ک‌جار شە‌و دا‌هاتی‌ت. بە‌یە‌ک‌جار لە‌ چاو‌ترو‌کانیکدا شە‌قامە‌کان خالی و کوچە‌کان خامۆش بووی‌تن، هە‌ستم‌کرد جگە‌ لە‌ سە‌نگینی شە‌و که بە‌خێ‌راییه‌کی ئە‌فسوناوی دە‌یدا بە‌سەر شاردا هیچ شتێکی دی نابی‌نم، هە‌ستم بە‌ تاریکیه‌کی کوشندە‌ دە‌کرد، تاریکیه‌کی قوول و بی‌سنوور که تە‌نیا پوناکی هە‌ندیک گۆپی زە‌رد دە‌یشکاند. وامدە‌زانی ئە‌و‌جارە‌ش و‌نم‌کردوه، وامدە‌زانی یاریه‌کی دزیوی دەرکە‌وتن و خۆ‌شاردنە‌وه‌م لە‌گە‌لدا دە‌کات، بە‌لام بی‌نیمه‌وه لە‌وسە‌ری شە‌قامە‌که‌وه وە‌ستا‌بوو، بە‌ تە‌نیا... من جگە‌ لە‌و کە‌سی دیکە‌م لە‌و شە‌قامە‌دا نە‌بینی، هیچ کە‌سی دیکە‌، وەک ئەوه‌ی لە‌ نا‌کاو هە‌موو زە‌مین بۆ ئە‌و یە‌ک‌تر بی‌نیمه‌ی من و ئە‌و چۆ‌ل بووی‌ت، هە‌موو زە‌مین تە‌نیا بۆ ئە‌و چاوپێ‌که‌وتنە‌ سێ‌حراوییه‌ی من و ئە‌و خۆ‌ی ئامادە‌کردی‌ت. من نە‌مدە‌زانی ئاخۆ بە‌ راستی لە‌ نا‌کاو شە‌قامە‌کان و کوچە‌کان لە‌ نیوان من و ئە‌ودا چۆ‌ل بوون، یاخود ئە‌وه‌ منم که هە‌ست بە‌ دوورکە‌وتنە‌وه‌یه‌کی ئە‌وتۆ دە‌کە‌م لە‌ دویا کە‌س نابی‌نم. بە‌لام گرنگ ئە‌وه‌ بوو ئە‌و لە‌وێ بوو، لە‌ ژێ‌ر گۆپی‌نکدا وە‌ستا‌بوو، بۆ ئە‌وه‌ی باش بی‌بینم، لە‌دوورە‌وه‌ بە‌ هە‌مان شیوه‌ی یە‌کە‌م‌جار دە‌ستی بۆ بە‌رزکردمە‌وه‌ و بانگی‌کردم. من دوا‌ی کە‌وتم و ئە‌و پۆ‌یشت، نە‌مدە‌زانی دە‌یه‌وی‌ت بگە‌ین بە‌ کوێ، بە‌لام بە‌ ئاراستە‌ی ئوتی‌له‌ سووتاو و غە‌مگینە‌کە‌ی من دە‌جولا. گرنگ ئە‌وه‌بوو من جگە‌ لە‌و هیچی دیکە‌م نە‌دە‌بینی. لە‌ نا‌کاو ماشینە‌کان و پاسە‌ چکۆ‌لە‌کانیش نە‌ما‌بوون، شە‌قامە‌کان بە‌ شە‌قامی نیو شاریکی خاپوور دە‌چوون، شاریک ئافاتیکی کوتوپ‌ر پووی تی‌کردی‌ت، لە‌ دوور بایە‌ک دە‌هات یاری بە‌ پاشماوه‌ و پیسی تو‌ردراوی

سەر جادهكان دهکرد، من دواى دهكه وتم و گرنگ نه بوو بهلامه وه بۆ كوئى دهچيت، گرنگ نه بوو بايه ياخود نا، پروناكويه يان زولمهت، گهرده لولو له يان ئارامى، گرنگ ئه وه بوو من ده ميينى... دوا جار خوى كرد به و باغچه زهردهدا كه دهكه وته به رابه ر ئوتيله سووتاه كهى منه وه، باغيك بوو چۆل و تاريك. يه كه مجارم بوو بچمه ئه و باغه وه، نازانم له بهر ههر هۆيه ك بيت وه ك باغ سه يرم نه ده كرد. زياتر له شوينيكى له بيركراو ده چوو، له گورستانيك ده چوو مردوه كان جتيانهيشتبيت، له شوينيك ده چوو كه خه لك هه موو ده زانن هه يه، به لام نازانن بۆچى هه يه. خه لك له و شارهدا بۆ باغچه نه ده گه ران، كه روويان له و باغچه يه ش ده كرد بۆ شتيكى تر بوو. خه لكى ئه م شاره هه موو شتيكيان ده زانى ئه وه نه بيت بتوانن بۆ سه عاتيك به تنها له سه ر كورسيه ك دانيشن و ته ماشاي سه وزى و درهخت و گول بكن. سه عاتيك به ئارامى له ناو درهخته كاندا چاو ليكنين و ليگه رين ده نگه كانى سروشت بچيته رۆحيانه وه، من پيمابوو سال دواى سال ئه و باغچه يه خوڤى له يادى كر دبوو كه باغچه يه، وه ك به شيك له و جيهانه كونكريتيه ته ماشاي خوى ده كرد. من له وه و بهر به رده وام له بالكونه كهى خۆمه وه ته ماشامده كردو ده مزانى نازانيت باغچه يه. هه نديجار ده مويست خه به ريبكه مه وه، ده مويست پينيليم، هه سته له خه و تۆ باغچه يت، به لام هه موو جاريك په شيمان ده بوومه وه، هه ستمده كرد گه ر بيريبكه و يته وه باغچه يه خه فته زۆر ده خوات، به تايبهت هه موو رۆژيك ده بيت ئاواره كان له ئوتيله سووتاه كه دا ببينيت، ده بيت ئه و كچه شه رمن و ترسنۆكانه ببينيت كه ناتوانن بچن بۆ باغچه، ده بيت ئه و پوليسانه ي بهر ده ركى نيسته جنى حكوميه كانى ئه و بهر ببينيت، ئه و كه بابچيه ي كوچه كهى پشته وه كه جگه له خواردنى گوشت له ژيانيدا بيرى له هيجى دى نه كردۆته وه، زۆر خه فته ده خوات كه نيوه روان ئه و هه موو پياوه برسويه له به رده ميده راده كه ن بۆ چيشتخانه پيسه كانى ناو بازار و كه س ئاور له و ناداته وه، كه س پيناليت

باغچە تۆگەرما تە يان نا؟. نا وامەزانن من زۆر شاعىرى و شتى وام، بهلام ھەر كەس وەك من ماوہىەكى درىژ لە بالكونى ئوتىلى ئاوارەكانەوہ سەيرى ئەو باغچەيەي بگردبايە سووك و ئاسان ئەو حەقىقەتەي دەبىنى... من حەزمەدەكرد شاروخى شاروخ بچووبايە بۆ ھەر جىگايەكى دى و نەچووبايە بۆ ئەو باغچەيە. بەلام بچووبايە بۆ دۆزەخىش ھەر بە دوايدا دەچووم. كە چوومە ئەو باغچەيەوہ بايەكى سەير ھات، پەربو و لە خەفەتى درەختەكان، شاروخى شاروخ لە نيوان دوو سەنەوبەرى بەرزدا وەستابوو. من پىمگوت: ھاورپىم ئىدى مەپۆ، بوەستە. ئەو بەرابەرم وەستاو بە زەردەخەنەيەكەوہ گووتى: ھىوادارم تۆ ھەموو شتىكت لە بىر بىت و ژيانى پىشووئى خۆتت فەرامۆش نەكردىت. من لىرەم بۆئەوئى لەگەلتدابم. لىرەم بۆ ئەوئى يارمەتيت بەدم، ئەو پۆژانەي لە بەردەم تۆدان سەخت و گەورەن... من دەبىت لەگەلتدابم. تۆ لە من زياتر ھىچ يارمەتيدەرىكى تەرت نىيە، من چەند پۆژە لەم شارەدا دەسورپىمەوہ، لىم مەترسە و ننام. من چەندىن پۆژە دوور بە دوور ئاكام لە تۆيە، بەلام دروست نازانم لە چ ئان و ساتىكدا دەبىت تۆ پزگار بەكم... ھەموو مۇسقىقارىكى گەورە فرىشتەيەكى ھەيە منىش فرىشتەي تۆم.

من لىي نزيك دەبوومەوہ دەمگوت: كى تۆئى ناردووہ بۆ لاي من، خودا يان شەيتان؟ تۆ فرىشتەي كىتت و دەتەويت چىم بۆيكەيت؟ بە ھىمنى دەيگوت: من نە خودا ناردومى، نە شەيتان... من ھىچ نىم جگە لەو مۇسقىقا خەتووہى ناو خۆت، تۆ لە بىرت چۆتەوہ مۇسقىقارىك لە ناوتدايە و كوژراوہ. من ھاورپى ئەو مۇسقىقارە مردووہى ناوخۆتم كە بە ناوى ھەموو مۇسقىقارە مردووہكانەوہ ھاتووم، من مۇسقىقارە مردووہكان نارديوانم، ئەو ھاورپى دىرىنانەي خۆت نارديوانم، ئەو كوژراوانە نارديوانم كە تۆ تاكە شاھىديت كە لە بىابانەكاندا كوژراون... تۆش پەوانەكراوى ئەوانىت. تۆ پەوانەكراوى مۇسقىقارە مردووہكانىت، من لەلاي خوداوہ

نه هاتووم بۆ لاي تۆ، له لاي ئه وان هه وه هاتووم كه خودا فه رامۆشيكردون. جه لاده تي كۆتر نامه يه ك هه يه ده بيه ته بگات، تۆ هه لگري ئه و نامه يه يت. من ده مپرسی: شاروخي شاروخ ئه و نامه يه چيه، له كوويه، من له كئي وهرده گرم و ده يده م به كئي؟

زهرده خه نه يه كي ده گرت هه موو تاريكي پۆشنده كرده وه: تۆ ته نيا هه لگري نامه يه ك نيت، تۆ پۆسته چييت، پۆسته چييت له نيوان ئيمه و ئه واندا... منيش كۆمه كت ده كه م. جه لاده تي كۆتر، نابيت منداليكي وا ساويلكه بيت، تۆ پۆسته چييه ك نيت له بابه تي پۆسته چييه ئاساييه كان. من نازانم تۆ ده بيه ت چي بگوازيته وه، به لام ده زانم شتيك ده هينيه ته وه كه دونيا پيويستي پينه تي.

تا ده هات باغچه كه تاريكتر ده بوو، من و ئه و شان به شاني يه ك به ناو دره خته كاندا ده رۆيشتين، ده مگوت: چ جۆره نامه يه كه دونيا پيويستي پينه تي؟ شاروخي شاروخ من هيشتا زيندووم، تۆ پيمبلي مردووه كان چيان هه يه، ئيمه پيويستمان پينييت؟

شاروخي شاروخ ده يگوت: موسيقايان هه يه... موسيقا... سه يركه جه لاده تي كۆتر. مردن هه ميشه كاتيک ديت مرؤف هيشتا كارو قسه ي خۆي ته واو نه كرده، گرنگ نيه مرؤف كه ي ده مریت و له كوئ ده مریت، گرنگ ئه وه يه مرؤف هه ر كاتيک بمریت هيشتا قسه يه كي ماوه بيكات، هيشتا ئاوازيك ماوه بيژه نيت، هيشتا نامه يه ك ماوه بينوسيت. هيج ئاده ميزاديك نامریت و سه ر ميزه كه ي خالي بيت. به لام جه لاده تي كۆتر، بمانبوره ئيمه نه وه ي جه نگين، كه مردين ئاوازه كان هه مووي له سه ري په نجه ماندا بوون، موسيقاكان هيشتا له هه ناسه ماندا بوون، چه رفه ساواكان له گهروماندا بوون. تۆ له و سه رۆكي ئۆركسترايه ده چيت كه له شويني خۆته وه هاواره ناته واوه كانی ئيمه ته واو ده كه يت...

من دەمگوت: من خودا نيم تا ئوۋە بكام... خودا نيم.
 شاروخى شاروخ دەستە سىپىيەكانى دەخستە سەر شانم و دەيگوت:
 پىويست ناكات خودا بيت تا ئوۋە بكام، دەبيت مرؤف بيت، مرؤفنىك بيت
 بە ھەموو لاوازى و خەوشەكانى مرؤفەو. پىويست ناكات خودا بيت تا
 ئاوازيكى من تەواوبكام، ھىندەت دەويت بە وردى گوى لە سۆزم بگريت.

من بە ترسەوۋە دەمپرسى: بەلام ئوۋە كات من دەيم بە چى، دەيم بە
 خزمەتچى مردن يان ژيان؟

بە ئامادەگى پىاويكەوۋە كە خۆى بۆ ھەموو پرسىيارىك ئامادەكردوۋە،
 گوتى: تۆ دەبيت بە پىغەمبەرى مۇسقىقارە مردوۋەكان، دەبيت بە كەسيك
 ژيان پىويستى پىئەتى، ژيان كە زورجار قسەى خۆى ناكات و دەمرىت،
 تۆ مردوۋەكان زىندوۋناكەيتەوۋە، تۆ ژيان تەواو دەكەيت. زىندوۋبوۋنەوۋەى
 مردوۋەكان درۆيە، بەلام ئوۋەى ھەموو مەخلوقىك مافى ئوۋەى ھەبيت
 پستەى راستەقىنەى خۆى تەواوبكات، دەنگىك ھەبيت بۆى تەواوبكات،
 مافى ھەموو پۇخلەبەرىكە. تۆ ھەستناكەيت ئىمەى مرؤف لەسەرمانە ژيان
 تەواوبكەين... ژيان بەو مانا گەورەيەى كە شتىكە لەسەرۋو جەستەى من
 و تۆۋە، شتىكى گەورەترو بەرىنترە لە من و تۆ، وەك ئاگرىك وەھايە
 كە من بەشىكى لە دلى خۆمدا ھەلدەگرم، ئاگرىك كە من دەپۇم و زەوى
 جىدەھىلم ھىشتا برىكى ھەر دەسووتىت، وەك مەشخەلىك كە ھەتا ھەتايە
 لە دوورەوۋە دەسووتىت. جەلادەتى كۆتر، قەدەرى تۆ ئوۋەيە لە برى
 ھەموومان بژىت. تۆ نوپنەرى ھەموومانى لەسەر زەوى...

بە ئەسپايى دەمگوت: بەلام بۆ من؟ بۆ من بە تەنيا؟

بە سەرسامىيەوۋە دەيگوت: لە بەرئوۋەى ئوۋە مۇسقىقارە مردوۋەى
 ناو تۆ، ئوۋە شاعىرە كوژراوۋەى ناو ناخت، ئوۋە جوانىيە زىندەبەچالگراوۋەى
 نىو دلت، بەشىكە لەو مۇسقىقا كوژاۋەى ناو من، بەشىكە لەو ئاوازە

كوژراوانه‌ى مؤسقىاره گوره‌كانى دونيا نه ياننوسيوه، به شىكه له و جوانييه جاويدانه‌ى كه له گه‌ل جوانييه‌كانى تردا به دريژايى ميژوو كوژراون.
به ترس و گومانى يه كيكه‌وه كه له هيچ تينه‌گات، ده‌مگوت: به لام خو من تهنيا كه سيك نيم مؤسقىاريكى كوژراوم له دلى خومدا هه‌لگرتييت، تهنيا كه سيك نيم پرېم له جوانى كوژراو، پرېم له ئاواز كه روشناييان نه‌بينيوه.

شاروخى شاروخ سه‌برى دره‌خته به‌رزه‌كانى ده‌كردو ده‌يگوت: كى ده‌ليت تو به تهنيايت؟ كى ده‌ليت به تهنيايت؟ له م ساته‌دا كه من و تو قسه ده‌كه‌ين، ده‌شيت يه كيكى ترى وهك من، پياويكى سپيپوشى تر، به كتيبيكه‌وه له جانتاكه‌ى پشتيدا، له باغچه‌يه‌كى تردا، يان له كتيبخانه‌يه‌كدا له كتيبخانه غه‌مگين و فه‌راموشكراوه‌كانى سه‌رزه‌وى، له گه‌ل مروفيكى تردا قسه‌بكات، هه‌ولبدات ئه‌و شيعرانه به‌هيتته‌وه زمان كه ده‌بايه بنوسرابانايه، ئه‌و وشانه زيندووبكات‌ه‌وه كه خويمان زيندوون و ده‌رفه‌تيان نه‌بووه له داىكبن. له‌وانه‌يه له مه‌رسه‌ميكى بچوكدا له م شارهدا، ياخود له شارىكى تردا نيگار كيتشىكى مردوو، له گه‌ل ئه‌و هونه‌رمه‌نده كوژراوه‌ى ناو كه سيكدا قسه‌بكات تا ئه‌و نيگارانه بكيتشيت كه هه‌رگيز نه‌كيشراون... جه‌لاده‌تى كوتر تو به‌ته‌نيا نيت. زورجار مروف ده‌نوسيت، مؤسقىا ليدهدات، نيگارده‌كيتشيت، بيئه‌وه‌ى بزانيت كه له راستيدا ئه‌وه‌ى ده‌يكات ته‌واوكردنى ئيشيكه به‌ر له و له شوين و زه‌مانىكى تردا ده‌ستى پيكرده. مروف هه‌مووى ته‌واوكه‌رى يه‌كه.

من ده‌مپرسى: به لام من كه‌ى ده‌ست پيده‌كه‌م، كى ئه‌و كارانه م پى راده‌سپيزيت كه ده‌بيت بيكه‌م؟

شاروخى شاروخ ده‌يگوت: جه‌لاده‌تى كوتر تو ئيستا ده‌ستت پيكرده، تو له ميژه ده‌ستت پيكرده، من ليزه‌م بوئه‌وه‌ى له‌گه‌لتدابم، تهنيا بو ئه‌وه‌ى له‌گه‌لتدابم، من له جيهانىكى تره‌وه هاتووم تا له برى هه‌موو هاورپكانت،

لە برى ھەموو ئەوانەى پىئوستيان بە تۆيە. جەلادەتى كۆتر من لىرەم،
من لەم شارەدام، لەم باغچەيەدام، شەوانە لىرەوہ مۇسقىقا لىدەدەم. ئەم
باغچەيە مالى منە.

من باوہشم پىادەکردو دەمگوت: شاروخى شاروخ تۆ چىيت؟ تۆ
مردويت يان زىندوويت، پىمبلى؟

چاوە شىنەكانى لە تارىكىدا دەدرەوشانەوہ دەيگوت: تۆ دەبىت
وہلامى ئەو پرسىيارە بزانىت، ئىستا دەبىت بىزانىت، من نەزىندووم نە
مردووم جەلادەتى كۆتر، ھىچ كەسىك لەم شارەدا نەزىندووہ و نە مردو،
وہك چۆن ئەم شارە پرە لە خەلكى مردو كە وادەزانن زىندوون،
گورستانەكانىش، گورەپانەكانى جەنگىش پرن لە خەلكى زىندو كە خەلكى
وادەزانن مردوون. من چەند سالىك لەمەوبەر ئەو وەلامەمدايتهوہ، چەند
سالىك لەوہوبەر، بەلام من خەلكى ئەم شارە نىم، من لىرە غەرىيم، من لە
ھەموو شارەكانى دونيا غەرىيم، ئىشى من ئەوہيە ئەو جوانىيە تىكشكاوہ
بەيەكەوہ بنىمەوہ. ئەو جوانىيەى مردن پچراندويتى. بەلام دەبىت بزانىت
من خەلكى شارىكى ترم...

وہك يەكىك ئارامى لەبەربراىت گوتم: دەزانم چ شارىك دەلىت،
شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان، وانىيە؟ تۆ لەويوہ ھاتوويتەوہ، لەو شارەوہ
گەراويتەوہ، تۆ لەو شارەوہ ھاتوويت.

بە ئارامى دەستى خستە سەر شانم و گووتى: جەلادەتى كۆتر، من و تۆ
ناىت زۆر قسەبكەين، تۆ دەبىت پشووبدەيت، من ھەمىشە لەم باغچەيەدام،
ئىرە مالى منە. تۆ ژيانى خۆت دەژىت وەك ئەوہى منت نەبىنىت، بەلام
شەوان لەم باغەدا قلووت لىدەدەم، ئاوازيك تەنيا تۆ لەسەر ئەم ئەستىرەيە
دەبىستىت، ئەوہ زمانى نەينى من و تۆيە، لەم شەوہوہ من تەنيا بە
مۇسقىقا قسەت لەگەلدا دەكەم... ناىت ئەوہت بىرىچىتەوہ كە مۇسقىقا زمانى
من و تۆيە... جەلادەتى كۆتر، تۆ ژيانى خۆت دەژىت، من لەگەلدام، لەم

باغچه يه وه له گه لئدام... تا کوتايی.

وای دهگوت و به خيزاييه کی گه و ره لئیم دورده که و ته وه، من دهستم دهبرد بيگرم به لام نه مده توانی، له چاو تروکانیکدا له پینچاو پینچی نه و باغو له ناو درهخته پیره کانیدا ونده بوو.

من له یادم نییه نه و شه وه چون گه رامه وه بو گئلاسی سپی، له یادم نییه چون خه وتم، به لام که به یانی به ناگا هاتمه وه دلنیا بووم ئیدی من به شیکم له دونیا یه کی نادیار نه زانراو...

کهسی سیته م

مسته فای شه ونم... نه و پیاوهی له شه وئکی تاریکدا بالنده کانی بینی

له و شه وه دورو دريژانه دا که من به دواي شاروخی شاروخدا ده گه رام، رینگام که و ته سهر پیاویکی سه یر. شه وئکی بیوتنه بوو له و شه وانهی بالنده سپییه کان دروستیانکرد، هیندهی له ئوتیلی گئلاسی سپی دابه زیم، ده یان بالدار له چوارده ورم که و تنه فرین، ده رۆیشتم و نه وان به سهر سهر مه وه وهک چه تریکی سپی وه هابوون، ده یان بالندهی نه سهره وت که هه ندیچار له سهر شانم ده نیشته وه، له سهر دهستم ده وه ستان، به نزمییه کی سه یر که وهخت بوو بالیان دهیدا له زهوی ده فرین. من به و بالندانه وه به هه موو قه یسه رییه کاندرا رۆیشتم و که سم نه بینی، چوومه ناوه راستی شار و هیچ کهس دیار نه بوو، له فولکه که ی ناوه راستی شاردا وه ستام، نه و فولکه یه ی هه میسه پۆلیسیکی خه والووی هاتوچۆ تیاده وه ستا، که له ئامیتریک ده چوو خراب قورمیشکراییت، به ئاره زووی خوی فیکه ی لئنده داو به ئاره زووی خوی دهستی ده جولاند. له و فولکه یه وه هه ستمکرد نه و بالدارانه ده یانه ویت من به ره و جیگایه کی تاییه تی بیهن، پیشتر کاتیکی وا زور و مه و دایه کی وا

درىژ ھاۋرى لەگەل مندا نەفرىبوون، ھەندىجار ھەستمدە کرد بە شەقامىكى تايبەتيدا دەمبەن، بە ئاراستەيەكى ديارىكرائو رامدەكىتشن. خۆشحالبووم ئەو بالدارە سەيرو سېپپانەى خۆم ھەيە، من پياۋىك بووم ھىچ شتىكم نەبوو، نەمال، نە دەستگىران، نە پارە، نە ئىش، نە بەھرەيەك بتوانم بىخەمەكار، بەلام شتىكم ھەبوو كە كەس نىيەتى، كۆمەلىك بالندە كە ھەندىجار بەسەر سەرمدا دەفرن... نا ھىچ كەسى تر لە دونيادا ئەو ھى نەبوو، ھىچ پاشايەك لە ھىچ سەردەمىكدا نەيتوانىو سەيرى ئاسمان بكات و بە پۆلىك بالدارى ويل و كىوى بلىت ئەوانە بالندەى منن، بەلام من دەمتوانى... كاتىك ئەو بالندانەم دەبىنى خۆم بە دەولەمەندترىن پياۋى دونيا دەزانى، چونكە دەمزانى من تاكە مرقۇتىكم لەسەر زەوى پۆلىك بالندەى خۆى ھەبىت.

ئەوان دەفرىن و من بەدواياندا دەرۆىشتم، من دەرۆىشتم و ئەوان بە دوامدا دەفرىن. كوچە لە دواى كوچە و شەقام لە دواى شەقام. شار سەرتاپاى نوقمى تارىكى بوو، لە ھىچ جىگايەكدا گلۇپ نەدەسووتا، بەلام من دەمتوانى لە تارىكىدا بالندەكانى خۆم ببىنم. ھىدى ھىدى ھەستمكرد بە رىگايەكى تايبەتيدا بەرەو شەقامىك دەرۆم كە پىشتەر تەنيا چەند جارىكى كەم پىيدا رۆىشتبووم، شەقامىك بوو پر لە كوشكى گەورە گەورە. لەوسەرى ئەو شەقامەو بە بنارىكى پر درەختدا سەردەكەوتىت و دەگەيشىتتە سەر يالىكى بەرز، لەوئو دەتوانى بەسەر بەشىكى دىكەى شاردا بىروانىت كە دەكەوتە پشت ھەندىك بەرزايى بچكولەو. من دەمويست بگەمە سەرەو، لەوئىدا پاشماو ھى دىوارىكى كۆن ھەبوو، سال دواى سال داچووبوو، ھەر ماو ھىو زەوى چىنىكى خواردبوو، تا وای لىھاتبوو مرقۇف دەيتوانى وەك بەستىكى نزم بۇ دانىشتن بەكارىبىننىت. ئەو شەو دەمويست لەسەر ئەو بەستە دانىشم و كەمىك بىر بگەمەو. كە گەيشتمە سەرەو ھەموو بالندە سېپپەكان لەسەر ئەو درەختە بەرزانە نىشتنەو. لەويكانەدا چلە بەرزەكان و لقە شىتەكانيان بە جۆرىك تىكەلاۋى يەك بووبوون، دىمەنى دارستانىكى

شہیتانیاں بہ خشمیوو بہو شوینہ۔ من لہسہر لینواری ٹہو دیوارہ دانیشتم و سہیری شہقامیکی دوورم دہکرد کہ جار جار ماشینیک بہخیزی پی تیدہپہری، ہیند بیدہنگ بوو، مروّف دہیتوانی گوئی لہ ہہوا بیت کہ بہسہر کہ لاکاندا دہروات۔ لہگہل ٹہوہشدا من گویم لہ دہنگی پئی مستہفای شہونم نہبوو کہ لہ نزیکمہوہ دانیشتم و گووتی «چ شہویکی فینک و خوشہ»۔ من کہ دہنگی کوتوپری ٹہو پیاوہ رایجلہکاندم، بہ ترسہوہ لام کردہوہو لہلای راستی خۆمہوہ سیبہری جہستہیکہ کی زہبہلاحم بینی، جہستہیکہ دوو جار لہ من گہورہتر، ہیند تاریک بوو نہمدہتوانی ہہموو وردہکاریہکانی روخساری ببینم، بہلام پیاویکی پان و پوری گہورہ بوو، بہ ناوشانیکی پان و قژیکی کہمیک دریزہوہ۔ ہہستمکرد ٹہویش لہ تاریکیہکہدا دہیہویت من ببینیت۔ بہلام ٹاشکرابوو چاوی لہ من کزترہ۔ سہرہتا ترسیکی گہورہم لینیشتم، بہ قہدو قہوارہدا کہسیک نہبووم بتوانم لہ ویزہی بیم، بہلام بہ جلہکانیدا، بہو چاکہت و پانتولہی بہریدا لہ پیاوخراپیکی شہوگہر نہدہچوو، کہ بہدوای نیچیریکدا کوچہکان تہیبکات۔ من بہ پہشوکانہوہ گووتم: ہا بہریتز منت ترساند، لہ راستیدا شہویکی فینک و خوشہ، بہلی، بہلی شہوانی ہاوینی ٹہم شمارہ ہہمیشہ خوش بووہ، ٹہم شمارہ ہیچ شتیکی نییہ شہوانی ہاوین نہبیت، ٹہوہی لیدہریہینہ و باقیہکہی فریدہرہ جہہنہمہوہ زہرہر ناکہیت۔ بہ ٹہدہبہوہ پرسی: دہتوانم دابنیشتم؟ گہر روخسہت ہہبیت؟۔ گووتم: بیگومان دہتوانیت، من یہکہمجارمہ بیم بۆ ٹہم جیگایہ، حہزمکرد لیرہوہ سہیری ٹہو ٹوتومبیلانہ بکہم کہ لہ دوور بہسہر ٹہو شہقامہدا دہرۆن... بہ دواہ ہاورنیہکیشدا دہگہریم کہ تہنیا بہ شہو دہردہکہویت۔

لہ تہنیشتمہوہ دانیشتم و گووتی: بہلام ٹہو بالندہ سپیانہ بالندہی تۆن، وا نییہ لہگہل تۆدا بوون؟ سہراسیمہ ٹاورم لیدایہوہو بہ قولی تہماشامکرد و ہیچم نہگووت۔ کہس لہوہوبہر ٹہو بالندہ سپیانہی نہببینیوو،

من به پۆزى روناك له گهل ئه و بالندانه دا به بازاردا ده سورامه وه كه س نه يده بينين. شتىكى سه يربوو له شه ويكى ئهنگوسته چاودا يه كيك له تاريكيدا ده ركه ويت و پرسىارى ئه و بالدارانه م لىكات كه له سه ر دره خته كان ئارام هه لنىشتبون. كه زانى من بىدهنگ ده بم گووتى: دلنيام ئه وانه بالنده ي تون. كه ميك پيش ئىستا من له سه ربانى ماله كه ي خو مه وه ته ماشاى ده ره وه م ده كرد و توم له گهل بالنده كاندا بينى، من شه و زور كه م ده خه وم، شه وان له سه ريان تا به يانى ديم و ده چم، هه ندىجار زور درهنگ خو م ده گورم و ديم بو ئيره، ديمه سه ر ئه م به سته و داده نيشم، گه ر كاربا هه بيت، شار ليره وه ديمه نىكى قه شهنگى هه يه، به تايبهت به رى خو رئاوا. من هزم له سه ير كردنى گلۆپى شاره گه و ره كانه له شوينىكى به رزه وه، ئه وه ش نه بيت ئيره شوينىكى باشه بو بىر كردنه وه... من به رده وام ليره دا داده نيشم و بىر ده كه مه وه.

گويم له خيزه ي سنى بوو كه قسه يده كرد، له و پياوه قه له وانه بوو كه دواى چه ند رسته يه كه هه ناسه يان سوار ده بيت. من بو ئه وه ي باسى بالنده كان نه كه م، گوتم: بىر له چى ده كه يته وه؟ هه ناسه يه كى قولى هه لكشاو گووتى: زور بىر له ته نهايى ده كه مه وه. زور جاريش بىر له خودا ده كه مه وه. وه لامه كه ي گه لىك كورت و ئالۆزبوو بو من، وهك ئه وه ي خو ي بزانيت چ وه لامىكى سه يرى داوه ته وه گووتى: بىر له شتى تريس ده كه مه وه، زور شتى تريس، به لام له هه رشت زياتر بىر له ته نهايى ده كه مه وه، مرؤف تا نه زانيت بو ته نهايه نازانيت بو ده ژى. توژىك وه ستاو گووتى: من ناوم مسته فائى شه ونمه. مالم له سه ر ئه و شه قامه گه و ره يه يه، برايه كى بچو كترم هه يه، پىكه وه ده ژين.

هه ناسه يه كى هه لكشاو گووتى: به لام ده بيت پىتبليم، ئه و بالندانه منيان به ره و لاي تو هينا.

من گوتم: منيش ناوم جه لادەت ئىسماعيله، له ئوتىلى ئاوارەكان دەژيم. له ژورىكى بچوكدام له قاتى شەش.

كه ناوى خۆم پىگوت دووجار دووبارهى كرده وه و گووتى: جه لادەت ئىسماعيل و كۆترەكان، جه لادەت ئىسماعيل و بالندەكان. نەمزانى مە بەستى چييه، بەلام هەستەم كرد بىر له شتىك دەكاتە وه، بە دلته نگیه وه پرسى: بەلام پیت نە گوتم، ئەو بالندانە بالندەى تۆن يان نا؟

من گوتم: له وانەيه بالندەى من بن، له وانەيه، منيش نازانم، دلنيانيم، بەلام هەستەكەم بالندەى منن.

بەسەرساميه وه گووتى: من پيم سەيره كۆمەلێك بالندە هۆگرى مرۆفیکى وهك تۆ بن. هۆگرى يەكێك بن له ئوتىلى ئاوارەكان بژى. هەستم بە بريندارى كرد و گوتم: دەتەويت بليت چى، دەتەويت بليت ئاوارەكان جنسىكى نزمترن له مرۆف يان چى؟

بە سەرساميه وه گووتى: نا..نا.. بەهيچ جۆرىك، بەلام بۆ ئەو بالندانە لە دەورى تۆ دەفەرن. تۆ كينيت و له كوينه هاتوويت؟

من باسى ئەو ئوردوگا چكۆلەيه م بۆ كرد كه شه ويك چوو بۆ ئاسمان، گوتم، من پاشماوهى ئەو ئاوارانەم، هاوړيكانم ئىستا له ئاسمانن، ئەو بالدارانەش هاوړينى ئەو پۆزانەن كه دەزانن من ئاوارەيه كى هەميشە ييم.. دواچار گوتم: هەست ناكەيت، بالندەكانيش وهك من وهەان، ئاوارەيه كى هەميشە يين؟ هەتا هيلانەكانيشيان وەرزييه، نيشتيمايان نيه، خەلكى هيچ شارېك نين.

ئەوه تەفسيريكى كوتوپر بوو بۆ پەيوەندى من و بالندەكان كه له و ساتەدا بە خەيالدا هات. هەستەم كرد بە قولى سەيرمەدەكات، گووتى: تۆ له ئاوارەيه كى ئاسايى ناچيت، نازانيت ئەو بالندانە چييان له تۆ دەويت؟ بەسەرساميه وه گوتم: بىگومان هيچيان له من ناويت، هيچ شتيكيان ناويت. كه تۆ گولێك له باغچه كه تەدا دەروينيت و گەوره دەبيت، گولەكان

چیپان له تۆ دهویتی؟ ئەوانه گولی تۆن و ته‌واو. سروشت هیچ مروئیک به ته‌نهایی دروستناکات، تۆ گووتت تۆ زۆر بیر له ته‌نهایی ده‌که‌یته‌وه، به‌لام من رام وایه، گهر زۆر ورد بروانیت تیده‌گه‌یت مروؤف هه‌میشه هاورپییه‌کی هه‌یه. له‌وانه‌یه دره‌ختیک بیئت، کینگه‌یه‌ک بیئت، نه‌سیمیک بیئت که هه‌ندیچار له نزیکته‌وه تیده‌په‌ریت، من خانمیکم ده‌ناسی هه‌ندیک فریشته‌ی چکۆله چکۆله‌ی خۆی هه‌بوو، من هه‌رگیز لیم نه‌پرسی: ئەو فریشتانه چیپان له تۆ دهویتی.

که من قسه‌مه‌کرد، مسته‌فای شه‌ونم هه‌ناسه‌ی له خۆی ده‌بیری و گوئی ده‌گرت، منیش ئەو ده‌رده کوشنده‌یه‌م له‌گه‌لدا‌بوو، که بمزانیایه‌یکت گویم لیده‌گریت، نه‌مه‌ده‌برپییه‌وه. له‌سه‌ری رۆیشتم و گووتم: سالیک پیاوینکم بینی، دوو پشیله‌ی هه‌بوو که به‌رده‌وام به‌دوایه‌وه بوون، به‌لام که‌س لیتی نه‌پرسی: کابرا، ئەو پشیلانه چیپان له تۆ دهویتی؟

مسته‌فای شه‌ونم گووتی: به‌لام بالنده‌کان شتیکی ترن، بالنده‌کان به پۆل دوا‌ی هیچ ئاده‌میزادیک ناکه‌ون، مه‌گه‌ر خۆی رۆحی بالداریکی هه‌بیئت، یه‌عنی رۆحیکی هه‌بیئت له یه‌ک کاتدا بتوانیت له‌سه‌ر زه‌وی و له ئاسمانیشدا بیئت. چونکه من ده‌زانم بالنده‌کان ته‌نیا دوا‌ی که‌سیک ده‌که‌ون که ده‌توانیت بفریت... من ده‌پرسم: تۆ ده‌توانیت بفریت؟

من به پیکه‌نینه‌وه گووتم: بیگومان ناتوانم بفرم، به‌و مانایه‌ی بال راوه‌شیتم و له‌سه‌ر زه‌وی به‌رزبیمه‌وه... نا، بیگومان من ناتوانم بفرم. به‌لام من زۆرچار ئەو هه‌سته‌م هه‌بووه که له ئاسمانم... فرین ئەوه‌یه ئەو هه‌سته‌ت هه‌بیئت که له ئاسمانیت.

له تاریکیدا ده‌ستی گرتم و ته‌وقه‌یه‌کی توندی له‌گه‌لدا کردم و گووتی: بیگومان، منیش باسی ئەوه‌ت له‌گه‌لدا ناکه‌م که بالت راوه‌شینیت، باسی ئەوه‌ت له‌گه‌لدا ده‌که‌م، ئایا هه‌ستت‌کردوه له ئاسمان بوویت؟
ده‌ستیکی گه‌وره‌و قورسی هه‌بوو که بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م هه‌ستم به

ئازارنىكى كورت و تىپەپ كورد. دواتر بۆم دەر كەوت، ھەر رىستە يەك خەيالى بوروزاندایە دەستى درىژدە كورد و تەوقەى لەگەلدا خاوەنە كەيدا دەكرد. من سەيرىكى ئاسمانم كوردو گووتم: فرىن چىيە؟ ھەموو بەرزبونە و ھەيەك بەسەر شتە سادەو ئاساييەكاندا فرىنە، مۇسىقاي جوان فرىنە. دەزانىت من كەى لە ئاسمان بووم... دەزانىت كەى؟ ئەو كاتانەى گوئى لە مۇسىقارە مەزنىەكان دەگرم.

بە ھەماسى مندالىكەو ھە گووتى: جەلادەت ئىسماعىل منىش لە ئاسمان بووم. زۆر جار لە ئاسمان بووم، كە بىردەكە مەو ھە لە ناكاو خەيالىكى جوانم بۆ دىت، كە سەيرى فلىمىك دەكەم و لە ناويدا وندەبم، كە كىتىنىك دەخوئىنمەو ھە پەيوەندىم بە دونياو دەپچرەت... منىش زۆر زۆر لە ئاسمان بووم... من خۇشحالم بە ناسىنىت... زۆر زۆر خۇشحالم بە ناسىنىت. من لەم شارەدا زۆر گەراوم يەكىك بدۆزمەو ئەوئىش لە ئاسمان بووبىت، فرى بىت، لەگەل مۇسىقادا، لەگەل وشەدا، لەگەل وئىنەدا، لەگەل ھەستەكانى خۇيدا، بەلام خەلك تىمناگەن... تىدەگەيت. لەوانەيە كەسانىك ھەك شىت سەيرىمبەكەن. من زۆر جار لە خەلكم پرسىو: ھاوړىم تۆ قەت لە ئاسمان بووبىت. بەلام كەس تىنەگەيوە ئاسمان كوئىە.

من بە كەمىك تىفكرىنەو گووتم: بەلام ھەموو مرفىك دەتوانىت لە ئاسمان بىت، وانىيە.

بە غەمىكەو ھە كە ھىشتا سىبەرى ئەو جۆش و خرووشەى پىنشوروى پىوەبوو، گووتى: بەلام بالندەكان نابن بە ھاوړى ھەر كەسىك كە لە ئاسمان بووبىت... تۆ دەئىت چى؟

من گووتم: بەلام مستەفای شەونم تۆ دەتوانىت بالندەكان ببىنىت، دەتوانىت ببانىنىت. لە كاتىكدا ھىچ كەسىكى تر ئەو بالدارانە نابىنىت. گووتى: لە بەرئەو ھە بالندەى تۆن. بەلام بە راستى تۆ كىت... تۆ تەنيا كەنجىكى ئاوارە نىت لە ئوتىلىكى سووتاودا... وانىيە... تۆ كىت.

من گووتم: نازانم چیت پنبلیم، راستیت دهویت من زورجار ئه و پرسیاره‌م له خوّم کردوه به‌لام بیهوده بووه، من ژیانیکی که‌میک ئالۆزو نابه‌جیم هه‌یه، زور شتی تیا‌یه مایه‌ی شهرمه، به‌رینز مسته‌فای شه‌ونم ئه‌گه‌رچی من و ئیوه هیشتا‌یه کتری نانسین، به‌لام چه‌زده‌که‌م به‌ به‌رینزان بلیم، من نه مندالیم مندالییه‌کی ئاسایی و نه گه‌نجیشم گه‌نجیتییه‌کی ئاساییه... کیشه‌که‌ش ئه‌وه‌یه، زورجار خوّم واهه‌ستده‌که‌م شایسته‌ی ئه‌و جۆره ژیا‌نه نابه‌جییه‌م.

هه‌ستمکرد تو‌زیک ورکی جولاند و هه‌ناسه‌یه‌کی قولی هه‌لکیشا و گووتی: ژیا‌ن کوا به‌ گویره‌ی شایسته‌و ناشایسته‌و حو‌کمه‌دات. من به‌ پیچه‌وانه‌ی تو‌وه هه‌ستده‌که‌م ژیا‌ن له‌وه زیاتر شتی پینه‌خشیوم که شایسته‌م. خه‌فت مه‌خو من له‌و باوه‌ره‌دام پاشه‌رۆژ باشتر ده‌بیته. که‌میک وه‌ستاو به‌ لاقرتییه‌وه گووتی: من وایبرده‌که‌مه‌وه له‌ پینچ شه‌ش سالی داها‌تو‌دا ولاتی ئیمه‌ ده‌بیته به‌هه‌شت.

من به‌ ده‌نگیکی زور جیدییه‌وه گووتم: من ئاواره‌یه‌کم له‌ جۆریکی تر، من له‌ جۆریکی ترم. به‌رینز مسته‌فای شه‌ونم ئیوه خو‌تان ده‌زانن ئه‌گه‌ر زه‌ویش بیته به‌ به‌هه‌شت، هه‌ندیک له‌ موسیقاره‌کان، هه‌ندیک له‌ شاعیره‌کان واهه‌ستده‌کن هه‌ر له‌ دۆزه‌خدا ده‌ژین. من نه‌ شاعیرم و نه‌ موسیقاریکی باشیشم، به‌لام ده‌توانم بلیم، له‌ توخمی ئه‌و مرۆفانه‌م. من له‌و بال‌دانه‌م ئه‌گه‌ر هی‌لانه‌شم بده‌یتی نازانم چی لیبکه‌م. ئه‌گه‌ر کو‌شکیکی خو‌شیشم هه‌بیته، چه‌زده‌که‌م برۆمه‌وه بو‌ئو ئوتیله سو‌وتاوه، له‌ بال‌کونه چکولانه‌ی ژووره‌که‌مه‌وه له‌ قاتی شه‌شه‌وه دونیا‌بیینم، هه‌ستده‌که‌م له‌ویوه دونیا جوانتر ده‌بیینم.

له‌ تاریکییه‌که‌دا به‌ترسیکه‌وه گووتی: که‌واته تو‌ ئاواره‌یه‌کی به‌خته‌وه‌ریت. من به‌ که‌میک نا‌ره‌حه‌تییه‌وه گووتم: نا... نا. هی‌نده هه‌یه من له‌ کاره‌سات پاناکه‌م، خه‌لکی له‌ کاره‌سات راده‌که‌ن و من به‌ پیچه‌وانه‌وه خو‌می

تيفرپيدهدم. خه لکي دواي ماوهيه کي کهم هه موو شتيک له بيرده کهن. به جورتيک رهفتارده کهن وهک ئه وهی هيچ نه بوو بيت، به لام من دهسده خه مه وه ناو خوله ميتشه که وه دهگه پيم، دهگه پيم، تا دوا پشکوی تراژيدياکه به دهست دهگرم.

مسته فاي شهونم گووتی: چهنده ئه و بالدارانه هاوپریتن... ماوهيه کي دريژه؟ وانبيه... ماوهيه کي دريژه؟

من گووتم: نا... ماوهيه کي دريژه نييه، ماوهيه کي زور کورته.

که ميک هه ناسه ی له خو ی بری و پاش ئيستيک وهک يه کيک شتيکي ترسناکي له دهروني خويدا گرتييت و له ناکاو به ره لاييکات، گووتی: تو يه که مين کهس نيت من له گه ل بالنده کاندا بييينم... تو يه کهم کهس نيت... پيش تو ئه و بالنده سپيانه بالداري «هاوپرئ قودسی» بوون، که من ناوم نابوو «هاوپرئ بالنده سپيه کان».

من گووتم: به يارمه تي خوت ده توانم هاوپرئ قودسی بناسم. ده توانيت پيم بناسي نيت.

بو يه که مجار به دهنگي به رز پيکه ني، دواتر وهک ههستيکات پيکه نينه که ی لايه ق نييه، کوتوپر وهستاو گووتی: هاوپرئ قودسی له پازده سال له مه و به ره وه مردوو. ئه وهی من بو ت باسده کهم پيش هه ژده سال له وه وه بر بوو. ئه و پرؤزگاره ی هاوپرئ پرؤزه يه کي هه بوو هه موو شار بکات به يه ک تابلوی گه وره... هه موو شار له مسه ر بو ئه وسه ر به هه موو ديوارو شه قام و گوره پان و سه ربانه کانه وه، ده يو يست ديوار ي هه موو ماليک بکات به به شيک له تابلویه ک به جورتيک گه ر له دووره وه ته ماشا تکرد هه موو ماله کان وهک يه ک نيگاري ته واوکار و ابن. نيگاري شاريکي هيمن و سيحراوي که مليونه ها بالنده ی سپي به سه ريده ده فن. ده زانم بيرؤکه که خو ی شيتييه کي ته واو بوو، پرؤزه يه کي خورافي بوو، خو ش ي ده يزاني که هه رگيز ناتوانيت ته واويکات، به لام گرنگ نه بوو به لايه وه ته واوده بيت

یاخود نا... دلنیا بوو پوژنیک یه کیچک دیت دواى خۆى ته واویده کات... شیتی بوو، من پیته دلیم شیتی ته واو بوو، به لام ئه و خۆى وای هه سته کرد ئیشی نیگار کیشیتی تر ته واو ده کات، ئیشی یه کیچکی تر که شه ویک له شه وه تاریکه کان له باغیکدا بینیبوی و پیی گووتبوو که له شاریکی تره وه هاتوو تا داواى لیتکات ئه و ئیشه ی بو ته واو بکات. من یه که مجار هاوړی قودسیم لیره دا ناسی، پیش هه ژده سال له مه وه بهر... له سه ر ئه م به سته، له شه ویکى تاریکدا، به خۆى و کومه لیک بالنده وه.

که قسه کانی ته واو کرد خه ریک بوو ده خنکا، هه ستمکرد له گه ل دوا رسته یدا منیش هه ناسه م بو نادریت. تا ئه و کاته وام هه سته کرد سه ره تای ئه م چیرۆکه ی من ده که پیته وه بو دهنگی ئه و مۆسیقا نادیاره ی له ناکاو له ژبانی سامیری بابلیدا سه ری هه لدا بوو، به لام ئیستا هیدی هیدی شته کان ئالوز ترده بوون... ئه وه یه که مین جارم بوو هه سته که م، ئه م چیرۆکه نه سه ره تای هه یه و نه کو تایی، به لکو وه ک باز نه یه کی گه ردونی وه هایه، که تا ناکوتا به ده وری چه قیچی نادیاردا ده سو پیته وه.

مسته فای شه ونم دواى ئیستیک له تاریکیدا سه یریکردم و گووتی: بو بیده نگیت؟

به دهنگی یه کیچک که خه ریکه ده خنکیت، گووتم: له بهر ئه وه ی نازانم چی بلیم.

پاش پشوو یه کی دی، مسته فای شه ونم له شوینی خۆى هه ستاو گووتی: شه ویک هاوړی قودسی، هاوړی بالنده سپیپهکان، له ناوه راستی شاردا، کاتیک خه ریکی دروستکردنی به شیک بوو له نیگاره که ی خۆى، مه فره زه یه کی عه سه کهری ته قه یان لیکرد و له سه ر په یژه که ی خۆى خستیانه خواره وه و مرد. من له و کاته وه به رده وام ده بیینم... هه ر کاتیک دیم بو ئیره و داده نیشم ده بیینم... بمبوره کاک جه لاده ت ئیسماعیل، هیوادارم

تینگهیت بۆچی من بهم تاریکیه به دواى تۇدا هاتم، هیوادارم لیمبوریته... من ده بیته برۆم... ههستده کهم ههله بووم، ههستده کهم ئه و بالدارانه منیان به ههله دا برد. نه ده بایه بهاتمایه.

دهستی درێژکرد و تهوقه یه کی سهیری له گه لدا کردم، وهک عهزیزیکی خۆی به خۆیه وه بنوسیتیت منی به خۆیه وه نوساند و گووتی: بمبوره، باشتر وایه برۆم... نامه ویت دنیا پوناک بیته وه. له وانه یه پوناکی بمانکاته هاوړینی یهک. من یادگاری تالم له م جیگایه دا ههیه... یادگاری تال به پهله له و یاله دابه زى و لیم دوورکه وته وه. له دووره وه هاوارم لیکرد: به ریز... به ریز... قوربان، جه ناب، کاک مسته فا... ده توانم بزانه کامه یه مالی ئیوه؟

بیته وهی وه لاممباته وه له تاریکیه که دا ونبوو.

ئه وه یه که مین یه کدی بینینی کورت و ترسناکی من بوو له گه ل مسته فای شه ونمدا، ئه و پیاوهی دواى گه رانه وهی من له گه شتی دوورودریژی خۆم له شارو گونده کانی کوردستاندا ده رکه وته وه و دووباره سه رتاپای دونیای منی دایه وه به یه کدا. مسته فای شه ونم، ئه و پیاوهی له ساتیکدا ده رکه وت که ژیانم به رگه ی نه سیمی نه ده گرت، که چی ئه و گه رده لولوی بۆ هینا.

لۆژیک ده‌بیات به‌رپوه. من ئیستا واده‌بینم که هه‌ندیک له‌وانه‌ی ده‌مرن ده‌توانن نیوه‌یه‌کی زیندووی خۆیان له‌سه‌ر زه‌وی جیبه‌یلن. به‌لام نیوه‌یه‌کی خه‌وتوو... دیاره‌ له‌م خاله‌دا ده‌بیت زۆر وریابن، من باس له‌ خه‌وتن ناکه‌م، به‌و مانایه‌ی که ئه‌میره‌یه‌ک ده‌خه‌ویت و دواتر که‌سیک دیت به‌ ماچ له‌ خه‌وی هه‌له‌سه‌ستینی، نا‌خه‌و لیره‌دا مانایه‌کی ته‌واو جیاوازتری هه‌یه، من باس له‌و زینده‌گییه‌ خه‌وتوو ده‌که‌م وه‌ک خه‌ونی پارچه‌یه‌ک مؤسیقا به‌رله‌وه‌ی به‌کینک لیببات و بیهیتته‌وه‌ قسه‌. کاتیک مؤسیقا ونه، که ئامیزیک و په‌نجه‌یه‌ک نییه‌ له‌ خه‌وی هه‌سه‌ستینی، ئه‌وه به‌و مانایه‌ نییه‌ که له‌ ناو هه‌ر ئامیزیکدا هه‌زاران پارچه‌ مؤسیقای خه‌وتوو بوونی نییه. ئیمه ئیستا که گوی راده‌دیرین، جگه له‌ هه‌ژه‌ی بیده‌نگی هه‌چی تر نابیه‌ستین، گویمان له‌ مۆزارت نییه، به‌لام ئه‌مه مانای ئه‌وه نییه مۆزارت نییه. مۆزارت له‌ دیوه نه‌بینه‌راوه‌که‌ی جیهاندایه. زۆرجار که شیعریک ده‌خوینینه‌وه، هه‌سته‌که‌ین پیه‌ستر ئه‌و شیعه‌ له‌ ناوماندا بووه، به‌جۆریک له‌ جۆره‌کان له‌سه‌ری زمانماندا بووه یاخود راستتروایه‌ بلیم له‌ به‌رده‌رگای رۆحماندا وه‌ستاوه. له‌و کاتانه‌دا که‌ر بتوانین له‌گه‌ل ئه‌و شیعه‌دا بدوین، هه‌قمانه‌ لێ پیرسین: ئه‌ی شیعری جاویدو جوان تو چه‌ند وه‌خته له‌ کوی؟ بیگومان ئه‌و شیعه‌ نه‌یسته‌جی هه‌ریمیکی دیکه‌بووه، هه‌ریمیک ئیجگار نزیکه له‌ ئیمه‌وه، به‌لام سووک و ئاسان له‌ ئاسته‌ نه‌بینه‌راوه‌که‌ی وجودایه... من هه‌ر وه‌ختیک مؤسیقای جوانم لیداییت، هه‌ستمکرده‌ دوا‌ی بیده‌نگبوونی ئامیره‌کان، دوا‌ی خامۆشبوونی ده‌نگی ئاوازه‌کان، هه‌میشه به‌شیک ئه‌و مؤسیقایه به‌ زیندوویی له‌ هه‌وادا ماوه‌ته‌وه، وه‌ک چۆن زۆرجار پوژ ده‌بیتته‌وه، به‌لام تا ماوه‌یه‌کی درێژ هه‌شتا هه‌ر گویمان له‌ هه‌ناسه‌ی شه‌وه له‌ ناو کوچه‌کاندا، چۆن زۆرجار له‌ ناوه‌راستی پاییزدا چاو لیکده‌نین و له‌ناکاوه‌ له‌ ناو پوچی دره‌خت و خه‌زان و خه‌زه‌لوه‌ردا سه‌وزیه‌کی کوتوپر ده‌بینن. من هه‌میشه له‌ خۆم پرسیه‌وه که پاییز دیت به‌هار ده‌چیت بۆ کوی؟ له‌ خۆم پرسیه‌وه

كە مردن دیت ژیان دەچیت بۆ كوئى؟ كە ئەم شارە ئاسنین و دلتهنگانە دین، شارە جوان و ئەفسانەییەکان دەچن بۆ كوئى؟ ئیستا دلنیام وەك چۆن پاییزان بەهار سووک و ئاسان بازەداتە دیوہ نەببیراوەكەى وجود، وەك چۆن كە ببەنگى دیت، مۆسیقا بازەداتە دیوہ نادیارەكەى وجود، ئاواش كە مردن دیت مرؤف بازەداتە دیوہ نادیارەكەى وجود.

لەسەرەتاوہ من ئەو بیروكە سەیرانەى خۆم لە دەفتەریكى شەست پەرەى كۆندا كە لە ناو تۆزو خۆلى ئوتپەكەدا دۆزیمەوہ تۆماردەكرد. لە راستیدا من ھەمیشە دەفتەریكم دەدۆزییەوہ شتەكانى خۆمى لەسەر تۆماربەكم، بەدریژایى ئەو چەند سالە، بەر لە دەرکەوتنى عەلى شەرەفیاریش بیرم نایەت دەفتەرم كرى بیت، ھەمیشە دەفتەرەكانى خۆم یان لە خۆلدا دەدۆزییەوہ یان لە بادا دەمگرتنەوہ. ھەندىجار لە رەشەباكاندا دەوہستام و دەفتەریكى وىلم دەببىنى با لە دوورەوہ دەبھیتاؤ من دەستم درىژ دەكرد و دەمگرتەوہ. لە ماوہیەكى كورتدا دەیەھا دەفتەرى تۆزاویم ھەبوو كە ھىچ ئادەمیزادىكى تر نەیدەتوانى بیانخوینیتەوہ. شیوہى نوسىنى من وەك ئەو ھبوو رەشەبا یارى بە حەرفەكان كرىبیت، گەردەلوولى بەھىز چى لە شۆرەببى دەكات، بىر كرنەوہى لە ناكاو و خەيالاتى سەیر وایان لە وشەكانى من دەكرد. گەر ئەو دەفتەرە دپاوانە نەبانایە ئەستەم بوو دواتر خەيالات و بیروكە سەیرەكان و ئیشراقاتە كوئوپرەكانى خۆم بېرىتەوہ. من لەو كاتەوہ كە لە شارى سۆزانییە غەمگینەكان گەپاوبومەوہ، لەو كاتەوہى كە تەواو فلووتەكەم توردابوو و چیتەر مۆسیقای خراپم پى نەدەژەن، لە بەلكونەكەدا دەوہستام و ئیشراقاتى ناوہكى رۆشنىدەكردمەوہ. من كە ژیانم بېماناترین و ناچیزترین رەوتى ھەبوو، دەمتوانى وەك خانمى ھەتاهەتایى خەونەكانم «دالیا سیراجەدین» ژیانى خۆم وا نیشانبەم كە قوولایبەكى نھىتى ھەیە. كە شاروخى شاروخ لە باغچەكەى ئەو بەردا مۆسیقای لیدەدا من پردەبووم لە نورىكى ناوہكى، پردەبووم لە خەيالاتى جوان، پردەبووم

له ئاره زوويه کی کوشنده بۆ بیرکردنه وه و نوسین و موسیقا لیدان. به لام ههستمده کرد هه موو ئه و جوانییانه له جیگایه کی عاسی ناو پۆحدان که نایه نه ده ری. ده بیئت بزانه که ئه وه چ خه میکی قورس بوو بۆ من، که ماوه یه کی دریژ بوو و امده زانی هه موو ده رگا داخراوه کانی پۆحی خۆم خستۆته سه رپشت، ههستمده کرد بووم به بالنده یه ک به جووتی چاوی دیکه و به خه یالیکه تره وه، به لام ئیستا که گویم له و موسیقا نادیاره ی شاروخ شاروخ ده گرت، دووباره ئه و پرسیاره ئه زه لیه ی من سه باره ت به پۆح له خه یالدا داده گیرسایه وه، ده مزانی پۆح بیشومار ده رگای هه یه که هیچ کهس ناتوانیت تا کۆتایی هه موویان بکاته وه، که مرۆف ده شکاته سه ر دوا ده رگا نازانیت له پشت ئه وه وه چهندی دی هه یه که ناگاته به رده میان. هه ندیک شه و که شاروخ شاروخ ئاوازه سیحراوییه کانی خۆی لیده دا، من له ئوتیله که داده به زیم و ده چووم بۆ ناو ئه و باغچه یه، هه موو شوینیک، هه موو قوژبنیک ده گه رام، به لام هیچ که سم نه ده بیینی... من ده یه ها شه و ئه و کاره م کرده، ده یه ها شه و به خیراییه کی شیتانه له و پله کانه دابه زیوم و روومکردۆته ئه و باغه و که سم نه بینیوه، ده یه ها شه و هاوارم کرده «شاروخ شاروخ ده مه ویت بتبینم، ده مه ویت قسه ت له گه لدا بکه م». به لام له موسیقا زیاتر وه لامیکم نه بیستوه، موسیقایه ک هیدی هیدی منی راده هینایه وه بتوانم ته نیا به موسیقا قسه بکه م، ته نیا موسیقا له بری هه ناسه وه رگرم، ته نیا موسیقا له بری ژیان بژیم. من که په نجه کانم ره ق بووبوون که وام لیها ت بوو له ته ماشاکردنی فلوت ده ترسام، له بری موسیقا ئیشراقه نه یینییه کانی ناو پۆحی خۆم ده نوسییه وه، له و قوناغه دا نوسینه وه ی ئه و تیکسته سه يرانه ی پرپوون له ته فسیری شیتانه ی پیاویک که له نیو دنیا جیاوازه کاندان بووبوو، شتیوازی قسه کردنی من بوو له گه ل شاروخ شاروخدا که له جیگایه کی نادیاره ی ئه و باغچه یه دا، له دیوه نه بیتره وه که ی باغدا به ئاواز قسه ی له گه لدا ده کردم.

لە دواى شەوى يەكدى بېنىمانەو، تا ئەو پۇژەى مېخەكانى لە سەر سېنەم دەرھېتا، ھەموو شەوئىك مەن و شاروخى شاروخ قسەماندەكرد، ئەو بە مۇسقىقاو مەن بەو تېپىنى و ئىشراقانەى لەسەر دەفتەرە تۇزاوى و دپاوەكانم دەمنوسىن. مەن ئەو ماوھىە بېئەوھى ھېشتا جورئەتېكەم دەست بۇ ئەو ئامىزانە بەرم كە زۇرجار لە ژىرزەمىنەكەى مەمەدى فېردەوسىدا بانگياندەكردم، ئەو ھونەرە فېربوومەوھە كە لە مندالىمەوھە دەمزانى، ھونەرى قسەكردن لەگەل جېھاندا بە مۇسقىقا.

لە دواى بېنىنى شاروخى شاروخەوھە ژيانى پۇژانەو ژيانى شەوانەى مەن دوو كەرتبوونىكى ترسناكى تىكەوتەوھە، شەوان كە ھەموو ئادەمىزادەكان دەخەوتن مەن لە بالكۆنەكەدا گويم لە مۇسقىقا دەگرت و قسەم لەگەل باو ئەستىزە و بالئندەكاندا دەكرد، يان لە ژوورەوھە لەسەر پۇشنابى مۇمىكى كز، ئەو دەفتەرانەم دەنوسى و وشەكانم وەك ئەسرىنى مندال درىژدەبوونەوھە. بەلام بە پۇژ ژيانىكى ئاسابى دەژيام، بەيانيان لەبەردەم ئوتىلەكەدا دەوھەستام و يارمەتى ئەو مالە ئاوارانەم دەدا كە كەسىكى بە تواناو گەنجيان نەبوو، بارىكى قورسىيان بۇ سەربخات، ھەندىك ئىشى بچوكى بازارم بۇ ھەندىك پېرىژن و پېرەمىردى پەككەوتە دەكرد، نەوتم بۇ پەيدادەكردن، پلىتەى چرام بۇ دەگورپىن، ئاردم بۇ دەگويزانەوھە، وەرەقەى شەكروچام بۇ سەرفدەكردن. گەر كارىكى لەوچۆرەشم نەبايە وەك ھەمىشە دلى كچانم بە قسە خۇشەدەكرد، بە ھەموو مرقۇئىكم دەگووت: تۇ جوانى. بە شىتەكانم دەگووت: ئىتوھ عاقلن. بە پىاوه تەنياكانم دەگووت: خەم مەخۇن، پۇژىك دەبىت ھەموو دونيا دەبىت بە ھاوپىتى ئىتوھ.

ئالەو پۇژانەدا سامىرى بابلى بېرياريدا بە جىم بەھىلتىت. پەيوھەندى نىوان شاناز سەلېم و پرتەقالى بابلى گەشىتبووه ئاستىك چىدى بوارى پاشەكشى و گەرپانەوھى تىانەبوو، مەن ھەولمدا ئەو پەيوھەندىيە بېچرىنم، لە بەرئەوھە نا

که سامیری بابلی له ماوه‌ی دیلیتی خویدا لای من مافی ژنه‌یانی نه‌بوو، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌ترسام مندالیک له‌و په‌یوه‌ندییه دروستبیت و دواتریش ئه‌و منداله مه‌عسوم و بیخه‌تایه به‌بی باوک گه‌وره‌بیت. من ئیواره‌یه‌ک چووم بۆ لای شاناز سه‌لیم که له‌ کوشکیکی بیۆینه‌دا ده‌ژیا، هه‌موو ئه‌و نه‌یینه‌م بۆدرکاند که نه‌ده‌بایه بیاندرکینم، باسی رابوردوی سامیری بابلیم بۆ کرد، باسی ئه‌وهم بۆ کرد که پۆلی له‌ کوشتنی ده‌یان مروّفی بیگوناها هه‌بووه، هه‌موو ئه‌گه‌ره کوشنده‌کانی داها‌تووی ئه‌و پیاوه‌شم خسته به‌رده‌ستی. ئه‌و به‌ دریزایی دانیشتنه‌که سه‌یری منی نه‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌بوو هه‌موو ئه‌و شتانه بزانی‌ت، من پیمگوت: من کاریکم به‌وه‌وه نییه ئیوه بین به‌ هاوسه‌ری یه‌کتر یاخود نا، به‌لام ده‌ترسم مندالیکان ببیت و دواتر به‌ هه‌تیوی گه‌وره ببیت. به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ئه‌هریمه‌نانه‌وه سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی کرد و گوتی: خیرت بنوسیت، به‌لام مه‌ترسه من مندالم نابیت. که وای گوت، من به‌ حورمه‌ته‌وه هه‌ستام و بیئه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی ئه‌وتوی تر بکه‌م ماله‌که‌م به‌جیه‌یشت.

شاناز سه‌لیم خوی شته‌کانی جیه‌جیکرد، کاروباری دادگا، کاروباری ته‌ندروستی، ئاماده‌کردنی سامیری بابلی و هه‌موو شتیکی دی. ئه‌و ماوه کورته‌ی که‌وته نینوان بریاری هاوسه‌ری و زه‌ماوه‌نده‌وه، ژوره چکۆله‌که‌ی ئیمه به‌ جوړیکی دی پازایه‌وه، ئیواره‌یه‌ک گه‌رامه‌وه و بینیم، قه‌ره‌ویله‌یه‌کی نوی، فهرشیکی نوی و قه‌نه‌فه‌یه‌کی مه‌خه‌لی ره‌نگاوپه‌نگ، له‌گه‌ل کۆمه‌لیک ئاویته‌ی قه‌راغ زیر له‌ ژوره‌که‌مدایه. ژوره‌که‌ به‌ جوړیک بچوک بووبووه‌وه دۆشه‌ک و به‌ تانییه شه‌ره‌که‌ی من به‌زه‌حمه‌ت له‌ کونجیکدا جیگایان ده‌بووه‌وه. شاناز سه‌لیم به‌ سه‌خواه‌تیکی بیۆینه‌وه پاره‌ی له‌ سه‌ر قات و بۆینباخ و جلی ئاغای بابلی سه‌رفه‌کرد. ئیواره‌یه‌کیان سامیری بابلی ده‌ستیگرده ملم و گوتی: ئه‌ی مندالی نه‌جیب، من هه‌موو شتیکم له‌گه‌ل شانازدا بریوه‌ته‌وه، من به‌و مه‌رجه زه‌ماوه‌ندی له‌گه‌لدا ده‌که‌م که

تۆلەگەلمدا بڑىت، دەبىت تۆش لەگەلمدا بگۆزىتەوہ.
 من دەمزانى پرتەقالى بابلى راستدەكات، دەمزانى يەكىك لە ھەرە
 مەرجه سەختەكانى سامىر ئەوہبوو، منىش لەگەلىدا بگوزامەوہ و پىكەوہ
 بچىنە مەنزلىكى تازە. وارپىكەوتىوون شوينىكى تايبەتى بۆ من چاكبەن
 كە بە جۆرىك بىت، من ئازاد و سەرورە لەوئى بڑىم. لە دلەوہ سوپاسى
 پرتەقالى بابلىم كردو گووتم «تا ئەم ئوتىلە ھەبىت، من ناتوانم ئاوارەكان
 بەجىبھىلم... من لىرەدا ژيانىكى خۆش و بەختەوہر دەژىم، ھىچ بەھانەيەكىش
 شك نابەم، ژيانى خۆم تىكبدەم. من پىاوئىكى بىكەلكم، سوودىكم بۆ ئەم
 سەر زەويىيە نىيە، ھىچ نەبىت لىرەدا دەتوانم يارمەتییەكى پىرەكان بدەم
 كە ھىچ ئادەمىزادىكى تر نىيە يارمەتیان بدات، پاشان لىرەوہ ھەندىجار
 تارمايى دالبا سىراجەدىن دەبىنم، لىرەوہ بالئندەكان دىن بۆ لام، لىرەوہ
 شەوان گويم لە مۇسقىقايەكى نەئىنى دەبىت كە كەسى تر گوئى لى نىيە».
 سامىرى بابلى زۆر ھەولیدا و بىسوود بوو، دواچار بەرلەوہى بىروات
 لىستى ھەموو ناوہەكانى دامى و گووتى: ئەى مندالى خۆشەخت، تۆ كەى
 منت بانگكرد، من ئامادەم لە بەردەمتدا بوەستم. من تا كۆتايى چاوەروانى
 ئەو دادگايەم كە تۆ دايدەنىت.

دوازە ناو و ناوئىشان بوون كە خۆى بە خەتىكى جوان نوسىبوونى.
 كاغەزەكەم خستە گىرفانم و گووتم: پرتەقالى بابلى، دلئىابە بە زووترىن
 كات دەست پىدەكەم، ھىوادارم تا ئەوكات ژيانىكى خۆش بڑىت.
 ئەو رۆژەى كە رۆيشت، بە جۆرىكى سەىر خۆى گۆپىبوو، كامەران
 نەبوو، بەلام وەك كەسىك كە دەيوست سەرەتايەكى تازە بڑى جۆرىك
 لە گەشانەوہو ئارامى پىئوہ دياربوو. ديارە شاناز سەلىمىش خانمىك نەبوو
 مرؤف بە دلى تەنگەوہ لەگەلىدا بخەوئت، ژنىك بەو جوانى و زمان لوسىيە،
 بەو ھەموو سامان و نكىنەوہ، گەر يەكىك ھەموو نەئىنيەكانى نەزانىيە
 نەيدەتوانى لە ئەفسوونى دەربازبىت. سامىرى بابلىش خۆى ژيانىكى

هيند دزيو ناشيريني هه بوو، گوناھى هه كه سيكت به گوناھه كانى ئه و به راورد بگردبايه دهبوو به فريشته، له بهر ئه وه بيمانا بوو خراپه كانى خوى به خراپه كانى شاناز به راورد بكات. ده شويوست بهر له مردن راست يا خود درو قوميك ئه فین بنوشیت. منيش و ئه ويش ده مانزانی عه دالهت ئه وه يه تا بريارى دادگا درده چیت كه ميكت به ئاسوده گى بزی، ئه وه به شيك بوو له عه دالهت كه من بو هه موو گوناھباريكي زيندوو قبولم بوو. من تكام له ساميرى بابلى كرد بهر له وهى بپروات فهرش و قهره ويله و قه نه فه و ئاوينه كانى خوى بپاته ده رى، چونكه من ژووره كه م وهك ژوور يكي خالى ده ويست، ژوورى ئاواره يهك كه له برى ئه وهى له بهر باو باران بخه ويیت له و ئوتيله دا گير ساوه ته وه. سامير كه له جله نو يكانيدا به زحمهت ده ناسرايه وه، دوو گه نجى كو لگيشى هينا و شته كانيان به خشى به دوو سى خيزانى ديكه كه به خوشحالييه وه وهريانگرت. دوو پوژ دواى ئه وه شاناز سه ليم و پرته قالى بابلى زه ماوه نديانكرد. زه ماوه نديكى چكولانه كه هه نديك هاوړى و دوستى شاناز خوى داوه تکرابوون، هه لبهت من يه كيكت بووم له داوه تکراره كان، به لام دواى ئه و ميژووه له جه فاو ساردى له گه ل خانمى شانازدا، سو نگه يه كم نه بوو بچم بو جوړه ئاهه نگيكي وه ها.

به ياننيهك له خه وه ستام و بريارمدا به دواى يه كه مين شاهيدا بپوم، يه كيكت بوو جودا له وه كه سانه ي پرته قالى بابلى خوى ده ستنيشان يكر دبوون، ته نيا شاهيديك بوو من هه لمبژار دبيت. يه كه مين شاهيدى من، باوكى سه رهنگ قاسم بوو كه ده بايه له وه دادگايه دا ئاماده بيت. له وه پوژه وهى من گه رابوومه وه بو شار، چه ند جاريك به به رده مى ماله گه ياندا تپه پييووم و هيچ جاريك جوړه تم نه كرده بوو بچمه ژوور ي، نه مده زانى ئاخو دايك و باوكى سه رهنگ هيچ درباره ي كوژراني كوره كه ي خويان له بيابانه كانى باشووردا ده زانن يان نا. خو تان ده زانن پووبه رووبوونه وهى وه ها چه ند تاله. به لام نه دهبوو تا هه تاهه تايه لني رابكه م. به دريژايى پوژ بيرم له وه

دهکردهوه چی دهکه م و چون باسی مردنی سهرهنگ قاسم دهکه م، چون باسی دواهمین رۆژهکانی ژیان و هاوپیتی خۆمان دهکه م، دهمه و ئیواره بهر له وهی تاریک دابیت، به ترسیکی گه وره وه، به جووتی ئه ژنۆی له رزیوو لئیویکی وشکه وه له ده رگامدا. دایکی ده رگاکه ی کرده وه، من ئه وکات بوو بووم به کورپیکی که له گه تی ریشن، که بهرده وام به جووتیک چاوی غه مگینه وه، له چاکه تیکی سپی دریژ و پانتۆلیکی کاوبۆی کۆندا ده سورامه وه، کراسیکی ره شم له بهردابوو که مانگی به کجار دهمشت. دایکی سهرهنگ قاسم نهیتوانی من بناسیته وه، ئه و سهرده مانیک منی بینی بوو که من هیشتا گهنجیکی ناکاملی غه مگین بووم، به فلووتیکی سپییه وه ده هاتم و له گه ل کورپه که یدا خۆمان فیری مۆسیقا ده کرد، نازاریکی گه وره بوو بو من پنیان بلیم، کورپه تاقانه که ی ئیوه کوژراوه و من زیندووم، به لام به دهنگیکی له رزیوه وه پرسیم: کاک قاسمی برینپیچ له ماله؟ ژنه که ی وه ک خانمیکی به ئسول فهرمووی لیکردم، تیپه پینی سالان باوکی سهرهنگی په کخستبوو، بوو بوو به پیره میزدیک که به زحمهت چاوی ده بینیت. له سه ر فهرشیکی ئیرانی دانیشتبوو، گوئی له ده نگوباس ده گرت. که منی بینی به زحمهت له شوینی خوی هه ستاو فهرمووی لیکردم. من که میک له بهرده میدا وه ستام و گوتم: کاک قاسم، کاک قاسم منت له بیره؟... هیوادارم منت له بیریت، من جه لاده تم، جه لاده تی کوتر، ئه و کورپه ی سهرده میک هاوپیتی سهرهنگی کورپه ی ئیوه بوو. که وامگوت، ئه و پیاوه به سته زمانه به شیوه یه ک راجه نی وه که ئه وه ی هیزیکی نادیار له دواوه پالی پیوه بنیت، شتیکی سه یربوو که بینیم باوه شی پیاکردم، ماچیکردم، گریا. ده یزانی کورپه که ی مردوه، دلنیا بوو که کورپه که ی نه ماوه. من پیموایه دایکان و باوکان راداریکی نهینی له دلیندایه، ئه و حیکایه تانه یان بو ده گوازیته وه. که توزیک فرمیسه کهانی نیشته وه گووتی: پیمبلی، جه لاده تی کوتر، پیمبلی، چون بوو، نازاریان زوردا، یان به ئاسووده یی مرد؟. من ئه وکات به گه رمی ده گریام. گوتم:

مردنی ئاسوده کوا ههیه، مرؤف له م ولاته دا له کوئ مردنی ئاسودهی دهسته که ویت؟ دهگریام و قسه م دهکرد، بهجۆریک دهگریام هه رستهیه کم دهگووت و رستهی پیشووترم له بیرده چوووه، هه ندیجار هه ندیک رسته م دهیه ها جار دووباره دهکرده وه. چیم ده زانی بی درق بۆم گێرانه وه، باسی ئه و ریکه وته م بۆکردن که منی هه شتۆته وه، گووتم گه ر له و زیله دا له بری من سه رهنگ موسیقای لێدایه، ئیستا ئه و زیندووبوو من مردوو، گووتم: بۆ من زۆر ئاسوده تر بوو بمردبامایه، من بیکه سیکی بیکه لکم، نه دایکم ههیه نه باوک، بوون و نه بوونم له سه ر ئه م ئه ستیرهیه وه ک یه که. باوکی دهیگووت: وامه لئ، ئه وه حیکمه تی خوای گه ورهیه، حیکمه تی باری ته عالایه، که من و تۆ تیناگهین، ئه وه قیسه مه تی ئه وه، کئی بویت دهیمرینیت و کئی بویت زیندوویده کاته وه. بهرماله کهی داده خست و دهگریا، دایکی چای بۆ من تیده کرد و دهگریا، من پیاله که م وه رده گرت و دهگریام، ئه وه یه که مجار بوو هه ستمکرد فرمیسک له هه ر شتیکی زیاتر ده توانیت مرؤفه کان بکات به هاوپی و نزیک یه ک، سی که س که پیکه وه دهگرین، فرمیسکه کانیا ن وه ک حه رفی ناو په یمانیکی رۆحی وه هایه که هه یج هه یزیک نایشکینیت.

سالیکی له وه وه بهر دایک و باوکی سه رهنگ قاسم پرسه یان بۆ دانا بوو، چیرۆکی جیاواز جیاواز و خورافات جیاوازیان له سه ر شوین و شیوهی مردنه کهی بیستبوو، پیده چیت به شی هه ره زۆری ئه و چیرۆکانه له ناو موسیقاره کان خۆیا نه وه هاتیت. ده رکه وتنی من و راستکردنه وه م بۆ هه موو حیکایه ته کان مایه ی دنیایی و ئاسوده یی بوو. من پیمگووتن که یه کێک له بکوژه کانی سه رهنگ قاسم یه کێک له و ئه فسه رانه ی له شه وی مردنی سه رهنگدا به شدار بووه ئیستا لیزه یه و چاوه روانی دادگا ده کات، دیاره من له هه ر شتیکیا درۆم بکر دایه نه ده کرا له وه دا درۆبکه م، من راشکاوانه گووتم، من باوه رم به و دادگایانه نییه که سیاسیهییه کان بۆ یه کتری داده نین، باوه رم

به حاکمه‌کانی ئەم ولاته نییه، باوەڕم به پاریزه‌ره‌کانی ئەم هه‌ریمه نه‌ماوه، هیچ یه‌ک له‌وانه ناتوانن عه‌داله‌ت بۆ مرۆف ده‌سته‌به‌ریکه‌ن. عه‌داله‌ت گه‌ر هه‌بێت که‌سانیک دروستیده‌که‌ن که‌ خۆیان قوربانی راسته‌وخۆن. باوکی سه‌ره‌نگ برینپنچیکێ پیربوو، به‌لام ده‌یزانی باسی چی ده‌که‌م، خۆشحال بوو که‌ من به‌دوای مافی سه‌ره‌نگه‌وه‌م و بۆ پۆژیکیش خوینی ئەوم له‌ بیر نه‌کردوه. وه‌ک یه‌کێک له‌ مانای قوولی پشت هه‌موو قسه‌کانم تییگات گووتی: چ شتیک رۆحی سه‌ره‌نگ ئاسووده‌ده‌کات ئه‌وه بکه‌. ده‌ستیم ماچکردو گووتم: هه‌ر پۆژیک له‌ دادگای گه‌وره‌و راسته‌قینه‌ نزیکبووینه‌وه من ئاگادارتده‌که‌مه‌وه، ده‌بیت تۆ له‌وێ بیت، ده‌بیت تۆ ویژدانی خۆت بکه‌یته‌ مه‌حه‌ک و حوکه‌م بده‌یت... تۆ و دایکی له‌ هه‌ر که‌س زیاتر ئازارتان چه‌شتوه.

ئهو شه‌وه که‌ له‌ مالی سه‌ره‌نگ قاسم هاتمه‌ده‌ره‌وه، له‌ به‌رده‌رگا که‌ وه‌ستام و ده‌ستمکرد به‌ گریان، ده‌ستم خستبووه‌ چاکه‌ته‌ سپیبه‌که‌مه‌وه و ده‌گریام، که‌ گه‌رامه‌وه بۆ گیلای سپی، دواى ماوه‌یه‌کی درێژ تارمایی دالیا سیراجه‌دینم بینی له‌ به‌رده‌رگای ئوتیله‌که‌ چاوه‌پوانمه‌ده‌کات. ده‌رکه‌وتنی دالیا وه‌ک ده‌رکه‌وتنه‌کانی تری بیده‌نگ و خێرا بوو، وه‌ک هه‌میشه‌ چۆن به‌سه‌ر پله‌کانه‌کانی پرته‌قالی سپیدا سه‌رده‌که‌وت، به‌سه‌ر پله‌کانه‌کاندا سه‌رکه‌وت و له‌ شوینیکدا له‌ نیوان قاتی پینچ و شه‌شدا ونبوو. من بۆ یه‌که‌مه‌جار پر به‌ ئوتیله‌که‌ هاوارمکرد: دالیا سیراجه‌دین مه‌رۆ، دالیا وه‌ره. به‌ جوژیکێ هێند بلند هاوارمکرد، ته‌واوی ئوتیله‌که‌ خه‌به‌ری بووه‌وه. هه‌ندیک وایان ده‌زانی من سه‌رخۆشم و مه‌ستی خه‌یالی مه‌حبوبه‌یه‌کی کۆنی هیناوه‌ته‌وه سه‌رم، به‌لام بیته‌وه‌ی گوێبه‌مه‌هه‌ر یه‌چ که‌س له‌سه‌ر پله‌کانه‌کان دانیشتم و گریام. له‌ یادمه‌ هه‌ندیک ده‌ستی نه‌ناس هه‌لیانگرتم و بردیانمه‌وه ژووره‌که‌ی خۆم. ده‌بیت بزانی من ئه‌و تارماییه‌ی دالیا سیراجه‌دین چه‌ند ئازاری ده‌دام، دالیا له‌ بوون و ونبوونیدا خه‌ونیکێ ئه‌سته‌م بوو، ئه‌و شته‌ بوو که‌ هه‌میشه‌ نزیکه‌و

همیشه نايگه يتي. ئو له نيوان شاره كان و قوناغه كاندا هاوپي من بوو، هه نديك شهو هه لده ستام و هه ستمده كرد فريشته كانى ئو له ژوره كه دان، به لام خه يال بوو، هه مووى و پينه و خه يالى سه رى خوم بوو... له گه ل ئو هه شدا له گه لمدا بوو، به رده وام ئو ناماژه كورت و بچوكانه ي دهمانى كه له گه لمدايه. ناماژه كانى وهك هه همیشه ناماژه ي كچيكي دلره ق بوو، كه هه موو جاريك كورت خوى نيشانى عاشقه كه ي ده دات، بؤئه وه ي هه رگيز برينه كانى ساپژنه بيت. ده ركه وتنه سه يره كانى داليا هيچ نه بوون جگه له ناماژه يهك بؤ ئه وه ي كه هيشتا ليتره يه، هيشتا له ناو گه مه كه دايه، هيشتا شتيكى گه وره هه يه من و ئه و پيكه وه ده به ستيته وه، واته هيشتا خاليكه كه له جينگايه كي ترى و ينه كه دا ده رده كه و ينه وه، به لام كه ي و له كوئ؟. من بيته وه ي بير له وه لامى ئه و پرسيا ره بكه مه وه، به و سؤزه ترسناك و قوله ي خومه وه ده گريام.

رينگايه كي زور دريژ له به رده ممدا بوو، سه خت بوو بؤ پياويكى بيتاره ي وهك من دادگايه كي وه ها گه وره ريكبخت، به لام هيچ هيزيك نه بوو من په شيمانبكاته وه. ئه وه به شى من بوو له گيزانه وه ي جوانى و مانا بؤ سه ر زهوى، من ئه و كاغه زه ي پرته قالى بابليم ده ره يتاو خويندمه وه. دوازه ناو نيشان، له دوازه شويني جياوازا، له گونده دووره كانى گه رميانه وه ده يگرته وه تا ده گاته هه نديك لادىي بچوكى ناو چياكانى سه ر سنوورى توركيا.

ناوى يه كه م «كه ريمى خه زين» بوو. باوكييك كه ساميرى بابلى، هه ر دوو ده ستى به گوولله شكاندبوو، له پيش چاوى خوى سه ربازه كانى به ردابووه دوو كچه كه ي تا ئه تكيانبكه ن، پاش ئه وه ي شه ويك به دريژيى سه ربازه درنده كانى پرته قالى بابلى ده سترريژى له كچه كانى ده كه ن، به يانى به دوو دره ختا هه ليانده واسن و ليده گه رين باوكى ته ماشاى لاشه كانيان بكات. ناوى دووهم «مه ريوانى كوكوختى» بوو، كوپيكي قوتابى كه ساميرى

بابلی و سه‌ربازه‌کانی چاویان دهره‌ینابوو و خستبوویانه گیرفانییه‌وه. «خالق مه‌حمود» بوو ئه‌و ماسیگره‌ی زه‌که‌ریان بریپوو و کردبوویان به‌قولاپنکه‌وه بو ئه‌وه‌ی ماسی پیئیریت. «نه‌سرین غه‌فور» بوو که هه‌فته‌یه‌ک به‌پووتی له‌گۆره‌پانی مه‌شقی تیپیککی مغاویردا ده‌بییه‌ستنه‌وه و دواتر هه‌ر ده‌په‌نجه‌ی به‌ته‌ور ده‌قرتینن. «ئه‌میری گوله‌باغ» بوو که لووتی ده‌بهرن بو ئه‌وه‌ی نه‌توانیت بۆنی گوله‌کانی خۆی بکات. «سواره فه‌تحولا» بوو که وه‌ک ماسی له‌له‌وحنیکی ده‌به‌ستن و له‌سه‌ر ئاگریکی هیمن ده‌یکه‌ن به‌مه‌سگوف، به‌لام نامریت. «حه‌لیم شیواز» بوو که پیستی نیوه‌ی ده‌موچاوی لیده‌که‌نه‌وه‌و چه‌ناگه‌ دریزه‌که‌ی به‌مشاریکی کاره‌بایی بوو راسته‌که‌نه‌وه. «سه‌بری شیخانی» بوو که هه‌ر دوو مه‌مکی ده‌بهرن و به‌شیشیکی سووره‌وه‌کراو پاکیزیتی لیده‌ستینه‌وه. «سه‌ردار بابا که‌ریم» بوو که یه‌کیک له‌مغاویره‌کان هه‌ردوو گونی به‌قه‌پال دهره‌هینیت و ده‌یخوات. «په‌پوله‌جه‌مال» بوو که دوا‌ی ئه‌وه‌ی براکه‌ی راده‌کات، ده‌یگرن و به‌شیشیکی که‌رم له‌سه‌ر نیوچاوانی ده‌نوسن «قه‌جه‌». «سوزان مه‌غدید» بوو که له‌گه‌ل خوشکه‌که‌یدا «سازان مه‌غدید» ده‌یانگرن و تا یه‌کیکیان ده‌مریت زیخی گه‌رمیان دهرخوارد ده‌دن. «ئه‌رده‌لان سو‌فی» بوو که کچه‌بچوکه‌که‌ی له‌به‌رچاوی خۆی هه‌لده‌واسن و تا لاشه‌که‌ی وشک نه‌کاته‌وه‌ دایناگرن.

ئه‌و ناوانه‌ بوون که ده‌بایه‌ بیان‌دۆزمه‌وه. من به‌یانیه‌که‌ هه‌ستام و سه‌فه‌ری دریزی خۆم ده‌ست پئیکرد. له‌راستیدا ده‌بیت بزائن که من پارهم نه‌بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ به‌یانیه‌که‌ به‌بن‌پاره‌هاتمه‌ده‌ری و بریارمدا بیته‌وه‌ی گوینده‌مه‌کات و ماندوو‌بوون ده‌ستبکه‌م به‌سه‌فه‌ریکی دوورو دریز به‌ولاتیکی وێراندا بو دۆزینه‌وه‌ی شاهیده‌کانی خۆم، ده‌مزانی حکومه‌ته‌کان ده‌یان سالیان ده‌وینت بو جیبه‌جیگردنی عه‌داله‌تیکی له‌وجۆره‌ی من ده‌مه‌وینت. ئه‌و رۆژه‌ی که له‌به‌رده‌رکی گیلای سیپیه‌وه‌ به‌ره‌و نادیار

دهرچووم، پيشتر ژوره کهم به ئەمانهت سپارد بوو به دراوسيهکم، نهوک يه کينکی دی بيگريت. به خوّم و کولیکي چکولانهی پر له نانه رهق و خورمای وشکوه، به شهروالیکي کورت و جامانه يه کی کۆنه وه له ملامدا به ريگايه کی سهختدا به رهو دهره وهی شار که وتمه رڤئ. بيئه وهی بير له هيچ شتیک بکه مه وه، وهک ناميریک خوئی بو رويشتن ته رخانکرديت، سه رم دانه وانديبوو و دهر و پيشتم. هه نديجار دهستم له هه نديک پيکاب و تاکسی و جيبی راگوزهر راده گرت به لکو هه لمگرن، به لام کهس له سه رم نه وه ستا. ده مه و ئنوارئ له کاتیکدا سيبه ريکی فيتک بالی به سه ر زه ويڊا ده کيشا، که من له فيکری ئە وه دا بووم بو شه و جيگا خه ويک خو ش بکه م، موعجيزه يه کی گه وره رويڊا، موعجيزه يه ک چاوه روانم نه ده کرد، له کاتیکدا له بن دره ختیکدا دانيشتبووم و سه يری دارستان و چياو پنده شته کانم ده کرد، له ناکاو له ريگايه کی خو له وه که له قوولايی چيايه ک له چياکانی ئە و به ره و به ره و ناو دۆليک شو رده بيته وه، ئە و ئە سه په سپيه م بينيه وه، ئە و ئە سه په ی شه ويک منی له باشووره وه به ره و باکوور هه لگرت و به ناو هه موو ريگا پر مه ترسی و دوورودريژه کانی ولاتدا منی گه يانده وه کوردستان، هه مان ئە سه پ بوو، هه مان نيگای هه بوو، هه مان يالی ئاوريشمی، هه مان سمکولکردن، هه مان رهوت، هه مان سه پیتی خوداييانه که پنده چوو به تۆزی هيچ زه مينیک گه رد نه گريت. ئە و ئە سه په ی وهک له دونيايه کی تره وه هاتبيت کۆمه ک به من بکات، له دووره وه به غار هات و له پيشده ملامدا وه ستا. من به دريژايی ئە و شه وه به ريگاوه بووم، له و شه وه سه يرانه بوو که تييدا مرؤف هه ست به باله ئە فسانه ييه کانی خوئی ده کات، هه سته دکات نيوه ی سه ر به زه مينیکی تره، وهک بوونه وه ريک نيوه ی نوقمی ئاگر بيت و نيوه ی نوقمی ئاو. که دونيا ته واو تاريک بوو بالنده سپيه کانيشم ده رکه وتن، ئە و بالنده قه شه نگانه ی وهک به سه ر ئە ميریکدا بفرن به سه ر سه رمدا ده فرين، به دريژايی شه و، وهک مه خلوقتيک به بۆنی زه مينیکی سيحراوی خوماربيت،

ئاوھامەست بە سەر ئەسپەكەي خۇمەو بە زەويدا تىدەپەپىم. ئەسپىك دەيتوانى لەبىرنى لەمپەرەكانى شوپىن و كاتدا يارمە تىمبىدات. لەسەر ئەو ئەسپەو دەمتوانى نىشتىمان جواتر بىينىم، وام ھەستدە كرد ئەسپىكە لە قوولايى ئەفسانەكانەو ھاتۇتەدەرى، بەلام چاوپكى پوونترو پوچىكى ساقترى پىدەبەخشىم، تەنيا منى بە ئەستىزە دوورەكانەو گرىنەدەدا، بەلكو منى توند بە زەویشەو دەنوساند، ھىمايەكى گەردونى لە پەوتكردن و غاردانەكەيدا ھەبوو، بە ئەسپىك دەچوو كە پىغەمبەرىك لە جىگايەكەو ھەبەت بۇ جىگايەكى دى، بەلام من پىغەمبەر نەبووم، من تەنيا پەيامھىنىكى بچوكى جوانى بووم شەويك بە سوار ئەسپىكەو دەچووم بۇ گوندىكى دوور تا شاھىدىكى فەرامۇشكراو بدۆزمەو. ئەو ئەسپە ئەو ھەستەى دەدامى كە من بەشىكم لە جىھان. ھەستىكى سەيربوو كە من لە ئوتىلى گىلاسى سېى ونمكردبوو. من لەو ئوتىلەدا، ئەگەرچى تا دوا ئەندازە لە ناو شتە پۇژانەكاندا نوقم بووم، ئەگەرچى خۇم بە پياوئىكى تەبا دەبىنى لەگەل كۆى ئىقاعى بووندا، بەلام ھەمىشە ئەو ھەستە قوولەم ھەبوو كە ئەز ئادەمىزادىكم دەركرائ لە دونيا. لەسەر ئەو ئەسپەو پوونترو دەمتوانى جىھان لە ھەموو دەموچاوە جياوازەكانىدا بىينىم، جىھان وەك بالدارىك كە ھەر ساتەى بە جۆرە بالىك بە ناو جۆرە ھەورىكى جياوازدا دەفرىت. جىھان لە شارى تەپۇتۆزەكان، جىھان لەم شارە پىر غرورەى ئىستادا، جىھان لە ئۆردوگاي ئاوارەكان، جىھان لەو باغچە غەمگىنەدا بەرابەر گىلاسى سېى... ھىچيان لە يەك نەدەچوون. من ھەمىشە چەندە سەرسامم بە جياوازی مرقۇقەكان ھىند سەرسامم بە جياوازی شوپىنەكان. لەوانەشە دواچار ھەر خودى ئەو سەرسامىيە منى بەرەو ئەو ھەموو شوپىنە جياوازەنە بردىت، چونكە مرقۇف بەبى سەرسامى وەك ماسىيەكى كوئىرى لىدىت كە دەپوات و ئاوانىنىت. من ھەمىشە بەر لەو ھەى بگەمە دوا مەنزل لەدەرەو ھى شارەكان، لەدەرەو ھى گوندەكان، لە دەرەو ھى ھەر ئاوەدانىيەك كە مرقۇقى

لئيه، دهوہستام و لہسہر ئو ئہسپہ دہہاتمہ خواری. ہەر کات دہگہرامہوہ
 ئو ئہسپہ لہ ہہمان جیگادا چاوہ پروانیدہ کردم. من یہک لہ دواى یہک
 ئو پوچہ زامدارانہم دوزییہوہ، ہہندیچار ئاسان و ہہندیچار زور بہ
 زہمت، ہہندیچار دہبایہ چہندین شارو گوندی دیکہ بگہریم تا شوین
 پنیان ہلہدہگرم و دہیاندوزمہوہ. کومہ لیک مرؤف بوون لہ پراویزی ئہم
 گہردونہدا لہ تاریکییہ کی ترسناکدا دہژیان، لہو جوړہ قوربانینیانہ نہبوون
 کہ ئالوگورپی سیاسہت و میژوو ہہلیان بستینیتہوہ، بہلکو ہہموویان لہو
 قوربانینیانہ بوون کہ مرؤف دہتوانیت بلیت گہر جاریک بوونہ قوربانى
 ئیدی بؤ ہتا ہتایہ قوربانین. کہریمی خہزینم لہ ناو دارو پەردووی
 گوندیکدا بینییہوہ کہ جگہ لہ خوی ہیچ کہسی تری تیدا نہدہژیا. بہ
 پنبجہ ماندوہکانی ئو دارہی نیشاندام کہ سامیری بابلی کچہکانی
 پیاہہ لواسیبوو، دہستہ شکاوہکانی خوی نیشاندام، پیاویکی چکولانہ بوو
 کہ ہہموو سہر نشینانی گوندہکەى کوژرابوون، ئیستا دہویست بہ تہنیا
 ئو گوندہ دروستبکاتہوہ. کہ من ناسیم لہسہرہتای ئو پوڑہ سہیرہدا
 بوو، پای وابوو کہ پوچى ہہموو کوژراوہکان دہگہرینہوہ بؤ ئو جیگاہیو
 دہیت مالکیان ہہیت، من میژووی ئو دادگاہیہم بؤ داناو ناونیشانی
 خوم دایہو مالواوییم لیکرد. دواى ئو پەپولہ جہمالم دوزییہوہ، کچیکی
 جوان کہ بہردہوام ناوچاوانی بہ پەپویہ کی سپی بہستبوو، ئو کچہی
 لہ خویدا ہہموو شہویک فریشتہکان دہہاتن و دہستیان بہ نیوچاوانیدا
 دہہیناؤ چاکیاندہ کردہوہ، لہ مالی کوپی پوریکی دہژیا کہ شہوان بہزور
 پەپو سپییہ کہ لہ ناوچاوانی لادہبرد و لاقہیدہ کرد. پەپولہ جہمال یہ کہمین
 ناو بوو کہ نہیدہتوانی بیت بؤ دادگاکہی من، یہ کہمین قوربانى بوو
 کہ گووتی «کوپی پورہ کہم ناہیلیت لیرہ بچمہ دہری...». مرؤٹیک بوو
 مہ حکوم بہ زیندانییہ کی ئہبہدی، لہو کہسہ بہدبہختانہی ہیچ ئادہمیزادیک
 ناتوانیت ہیچیان بؤبکات، دین و وەک نہ فرہت لیکراویک لہسہر زہوی

دەژىن و دەپۇن، نە خودا سەبۇورىيان دەداتى و نە مرقۇف. دواى پەپولە، ئەمىرى گولەباغم دۇزىيەو، ئەو پىاوه بى لوتەى بۇئەوھى كەس نەبىننىت بووبوو بە پاسەوانى شەوانەى باغىك. من لە تارىكە شەوى شارۇچكەيەكى نووردا لە ناو گولەباغەكاندا دۇزىمەو، وەك ھەمىشە خۇى بە ئەمىرى گولەكانى دونيا دەزانى، لە ناو گولەكاندا دەوھستاو باسى سىحرى بۇنەكەيانى دەكرد، كە من لىم دەپرسى: گەلۇ تۇ بە چى بۇن دەكەيت، بەو زمانەى كە تىكەلەيەك بوو لە دىالكتىكى ناوچەىى و شىئە نووتقىكى تايبەت بە خۇى بە شانازىيەو دەىگوت «خارۇزاگان، من بە بىنن بۇنى گورەكان دەكەم»، من دەمگوت: گەلۇ بەلام شەو، تۇ نايىننىت شەو و دونيا تارىكە. بە زەردەخەنەيەكەو كە ناشىرىنى ئەو لوتە براوھى نەيدەتوانى جوانىيەكەى بشارىتەو، دەىگوت: پىسام، خودا عافوتكا، ئى خۇ من بە چاروم نايىنم، من بە درم دەبىنم.

كە ئەو پلانەم بۇ باسكرد، بە غەمگىنىيەو گوتى: كورى پلك، ئەدى ھەندىك پىوىستىيان ھەر بە دادگاي نىينە، چاترە لە باغىكدا وەكى بىل بەرىاندەى، لىگەپى تا رۇح لە قەلبىاندا دەمىن سەىرى گوران بكەن، ئەدى كو، يەكىك بىزى نەبى و شىرى داكى بە ھەرار مژى بى، سەىرى گور لەھەر چتەك زاتر مرقۇف لە پىسى و فەصاد پەشىماندەكاتەو.

ئەمىرى گولەباغ پەيمانى دامى، كە رۇژىك پىش دادگا دىت بۇ گىلاسى سى و ھەر شتىك من فەرمائىشتى بدەم، «دەىكاتن».

ھەلىم شىئوزم لە ھەورەبانىكى تارىكدا دۇزىيەو، لە ژوورىكدا شەش سال بوو پەردەكانى لانەبراپوون، شەش سال بوو لە ھاورپىيەكى نىكى خۇى و خوشكەكانى زىاتر كەسى تر نەدەچوو بۇلاى. پىاوتىك بوو شەرمى لە رۇخسارى ناشىرىنى خۇى دەكرد. سەرەتا يەكىك بوو لە ھەرە كورە جوانەكان، بەلام وەك جانەوهرىك نىوھى رۇخسارى خواردبىت، ئىستا نىوھى دەموچاوى نەمابوو، كە قسەى لەگەلدا دەكردم ھەمىشە

دەستیکی لەسەر ئەو بەشە فەوتاوێی پوخساری بوو. پێش کارەساتەکه تەنیا ئەدەبیاتی مارکسی دەخویندەوێ، لە دواى ئەوێ ئەوێ ژیاى خۆى بۆ خویندەنەوێ هەموو کتیبەکانى دۇنیا لەسەر جوانى تەرخاندەکات. ئەو دەیکووت: هەلەى هەرە گەورەى مارکس ئەوێهە که پێش ئەوێ بزانیىت جوانى چییە، بیری لە گۆرپى جیهان کردۆتەوێ. مەرۆف بەرلەوێ بزانیىت عەدالەت چییە، دەبیىت بزانیىت جوانى چییە. کتیبىکی پێشاندام و گووتى: هەمیشە ئەم کتیبە دەخوینمەوێ. «وێنەى دۆریان گرای» ئۆسکار وایلد. من هیچ دەربارەى ئەو کتیبە نەبیستبوو. بیئەوێ زۆر لەسەرى برۆم داوام لیکرد لەو ژوورە بیئەدەرى و لە دادگایکردنى سامیری بابلیدا بەشداربیىت، بەلام پێشتر کەس نەیتوانیبوو لەو ژوورە بیئیتیتەدەرى. بیئاکانە گووتى: بەدریژایى میژوو زۆرداران دین و دەپۆن و کەس سزایان نادات، تۆ دواى سەراب کەوتوویت، وادابنى ئیمە سامیری بابلیشمان کوشت، ئەوێ هیچ لە دۇنیا دەگۆریت؟ ئاخۆ من دەتوانم جارێکى تر بیئەدەرى و دەموچاوى خۆم دەرخەم... ها دەتوانم؟ من پێمگووت: هەموو کەس دەزانیىت تۆ پۆحیکى بیگوناھیت... هەموو کەس دەزانیىت، هەمووان پێزى ئەوێ دەگرن که تۆ قوربانیهکى لە قوربانیهکانى ئەم دەولەتە دێندەیه.

گووتى: راست نییە، ئەو قسانەى تۆ هیچى راست نیین، تۆ زەلامیکى خەو دەبینیت، شیتیکى هیشتا نازانىت شیتیت، تۆ هیند بیئەماغیت شایەنى ئەوێنیت مەرۆف گویت لیبگریت، بابایەکى شیتیک لە دلدایەو دەتەویت بە هەر نرخیک بووێ جیبەجیبیکەیت. من لەم ژوورە نایەمە دەرى لەبەرئەوێ خەلکم خۆشەدەویت، سبەینى گەر بیئەدەرى چى پوودەدات؟ ها، هیند بیئیشکیت وادەزانیىت من حەزم لەدەرەوێ نییە، وادەزانیىت نامەویت ئەو پەردەیه بکەوێ سەیری خۆر بکەم؟... گەر بیئەنگ بیىت من حالیتدەکەم، گەر گوینبگریت من شتیکت تێدەگەینم، هەرچەند بەدریژایى ژیانم گومانم

ھەبۈۋە خەلكى ۋەك تۇ گۈييان ھەببەت. سەببەنى مەن دېمەدەرى ۋ خەلك بەۋ چاۋە دزىۋو بېرەھمانە سەببەدەكەن. ئەۋانەشى كەدەزانن مەن زولم ۋ ناھەقى ۋاى لىكردوم، پاش ماۋەيەك بېريان دەچىتەۋە بەس ناشىرىنىيەكەم دەبىنن. ۋام لىدبەت ۋەك شىت پەلامارى ئەۋانە بدەم كە سەببەدەكەن... شىت ۋام لىدەكات لە خەلك بېرسەم بۇ ۋا لىم دەروانن؟ بۇ لىناگەرىن بە رېگادا بېرۇم؟. ھا... تۇ پېمبلى، ۋايە ياخود نا؟... ھا چەند سالىكى دى، كى ئەۋەى بېر دەمبەت كە دەۋلەتلىكى خراپ ھەبۈۋ، كۆمەلىك ئەفسەرى خراپى ھەبۈۋ، پۇزىك خەلكانى بېگوناھيان دەگرت ۋ دەموچاۋيان دەشواندن ۋ بەرەلایاندەكردن... چۈن ئەۋە لە مندالان تىدەگەنەت؟ ھا... ھەى بېمبەشك... چۈن ئەۋە لە مندالان تىدەگەنەت. ھەى گەمژە... ھەى گوئدرىز.

مەن ھەرگىز لە جىنۋەكانى ھەلىمى شىۋاز تۈرپەنەبووم، بە ھىمىنى گويم لىگرت ۋ سەرم بۇ لەقاندو بەۋ زمانە لووسەى خۇم گوتم: ھەلىمى شىۋاز تۇ كەفى خۇتە، لەۋانەيە مەن گەمژەبەم، بەلام لەم دونيا ھېچ ۋ پوچەدا بەس خودا خۇى دەزانەت كى گەمژەيە ۋ كى عاقلە، بەلام دلنەم گەر كەرىكى لە مەن گەۋرەتر ھەببەت، ئەۋا تۈبەت، تۇ بارگىرىكى بېۋىنەت. مەن بەزەبەم بە تۇدا نايەتەۋە، مەن دلنەم تۇ جوانىت، تۇ لەبەرچارى مەن كورپكى قۇزىشىت، ناۋەۋەشت پەرە لە جوانى...

ۋىستەم دىرۋە بەقسەكانم بدەم، دەستى بەرزكردەۋە گوۋتى: ھەر تۇم بىنى، زانەم پىۋاۋىكى دىرۋىت، تۇ ناشىرىنترىن دىرۋى مەن بىنىبىتەم. دەزانم ئىستە باسى شتىكم بۇدەكەيت لە سوكرات ۋ ئەفلاتونى ھەكىم كۆنترە، باسى جوانى ناۋەۋە دەرەۋە، ئەۋ دىرۋ سەخىفە دەكەيت كە ھەموۋان دەيكەن، ئەۋانەى دەلەن، جوانى يەئنى جوانى ناۋەۋە. پېمبلى تۇ پىۋاۋىت يان نا؟

مەن سەرم لەقاندو بە گومانىكەۋە گوتم: نازانم، ۋابزانم پىۋاۋم... ئەگەر دىرۋم نەكردبەت، چۈنكە خۇت دەزانى پىۋاۋ پىناسەى جۇراۋجۇرى ھەيە.

بيئەۋەى دەستى لەسەر دەموچاۋى لايىت گوتى: ئەگەر پياۋبىت، دەزانىت ئىمە ھەموومان لە نىۋان كچىكى جوانى بىئەقىل و كچىكى ناشىرىنى بلىمەتدا، ھەمىشە جوانە گەمژەكە ھەلدەبژىرىن... ھىچ پياۋىك نىيە وانەبىت... ھىچ پياۋىك نىيە لەسەر ئەم ئەستىزەيە وانەبىت.

ويستىم ناپەزايى خۆم دەربرم، نەبەشت قسەبەكەم و گوتى: ھەموو ژنانى سەر ئەم ئەستىزەيەش ۋەھان... جوانى دەرەۋە ھەمىشە و ھەمىشە لە جوانى ناۋەۋە گرنىگىر بوۋە، ھەموو مېژۋى مرقۇف ئەۋەيە. ئەم دونىايە دونىاي دۇريان گرايە نەۋەكو دونىاي كازىمۇدۇ... تىدەگەيت ھەى گەمژە، جارى دەزانىت كازىمۇدۇ كىيە؟ نازانىت، ھىوادارم ھىكايەتى قەموورەكەى نۆتەردامت بىستىت، ئەو قەموورە ناشىرىنەى زەنگەكان لىدەدات، ئەۋە كازىمۇدۇيە.

من سەرم بۇ لەقاندو گوتىم: بەرپىز فلىمەكەيم بىنيۋە.

بە قىزىكەۋە سەيرىكردم و گوتى: گەر ئەۋەت بىننىت دەزانىت، جوانىكى گەمژە ھەزارجار لە ناشىرىنىكى بلىمەت خۆشەختىر دەژى... برۇ مېژۋو بخوينەۋە... ئەۋە سەدجار باشتىرە لەۋەى خۆت بۇ كۆمەلىك قسەى قۇر تەرخانكەيت و بەم خەيالە قۇرانەۋە زەۋى بگەپىت و لات و ابىت سوارچاكيكى خۆت بۇ عدالەت تەرخانكردۋە. تۇ لە باشتىرەن حالەتدا ھىچ نىت جگە لە مەخلۇقىكى دەجار لە دۇنكىشۆت گەمژەتر. دەجار... بەلايەنى كەمەۋە دەجار.

كە دواتر رۇمانى «ۋىنەى دۇريان گراى» ئۆسكار ۋايلدم خويندەۋە، تەۋاۋ لە ھەموو قسەكانى تىگەيشتم. من شەۋىك بە درىزايى لەگەلىدا مامەۋە، زۇرجار وام ھەستدەكرد لە ناۋەپراستى قسەكردندا ھەزەدەكات بە پال لە ژوورەكەى بمكاتە دەرەۋە، لەدۋاى داليا سىراجەدینەۋە كەس ھىندەى ھەلىم شىۋاز بە منى نەگوتبوو گەمژە، لەگەل ئەۋەشدا دلنباۋوم،

دهرکه و تنی من شتیکی تازهبوو له ژیانیدا، دواچار وای ههستده کرد که که سیتیکی دۆزیوه ته وه قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات. که به جیمه‌تشت دلدیانه بووم ئاخۆ دیت بۆ ئه و دادگایه یاخود نایهت، به‌لام ههستم به دوو فرمیسیکی زیوین کرد له چاویدا، فرمیسیکی پیاویک که له هیزی ته‌نیایی زیاتر هیزیکی دیکه‌ی نییه.

چهند پۆژیک له ناو چیاو گوندو دارستانی چردا ونبووم تا «مهریوان کوکوختی» م دۆزییه وه ئه و قوتابییه کویره‌ی له‌گه‌ل مه‌فره‌زه‌یه‌ک گومرگی سه‌رسنوودا ئیشی ئه وه بوو گوئی به زه‌وییه‌که وه بنیت و به پۆلیسه‌کانی گومرگ بلیت، قاچاغچییه‌کان له چ ریگایه‌که وه ده‌په‌ر نه وه. له ژووریککی بلۆکدا له ژیر به‌تانییه‌کی ئیرانییه وه ده‌رمه‌ینا که وینه‌ی پلنگیکی له‌سه‌ر بوو، ژووریککی سارد له نزیک چیایه‌ک که هاوینانیش به‌فری ناتویته وه. ئیشه‌که‌ی له وه ترسناکتر بوو که من تیده‌گه‌یشتم، به دزییه وه به منی گووت: ئه‌گه‌ر تا پۆژی دادگا بمینم باشه. من به‌راستیمه، قسه‌کانم به گالته وه‌رمه‌گره، لیره کومه‌لیک هه‌ن ده‌یانه‌ویت بمکوژن، خۆت ده‌زانیت، به‌رپه‌سه‌کانی گومرگ له‌گه‌ل قاچاغچییه‌کاندا شه‌ریکن، نه‌وه‌لا گالته‌ت به‌قسه‌که‌م نه‌یه‌ت. هه‌فته‌ی پیشوو زۆر له نزیکه وه دوو گولله‌یان به په‌نا گویدا ته‌قانم، ده‌زانم، ئه‌وه ئاگادار کردنه وه بوو. یه‌کێک به‌رده‌وام به شه‌و دیت و به گویمدا ده‌چپینیت و ده‌لینت: مهریوان زۆر مه‌رۆ. نایناسم، نازانم کیه، به قه‌بری باوکم نازانم کیه. پینمه‌لین: سه‌به‌ی شه‌و سه‌عات ده کاروانیک له پشته‌وه ده‌رده‌چیت، تو خۆت ده‌که‌یت به که‌ر، تیده‌گه‌یت، به که‌رو کویر. ها... منیش ئه‌م ئیشه نه‌بیت له برسا ده‌مرم. ناغا گیان به‌قوربانی دلت بم، نازانم چی بکه‌م، ده‌مینم نامینم خودا ده‌زانیت، گه‌ر مام مامۆستا گیان، به‌سه‌رچاو تو چیم پینلینیت، فه‌رمایشتی جه‌نابته، به‌قوربانی دلت بم... به‌لام وه‌زعه‌که وایه.

هه‌ندیچار چهنده‌ها شه‌و به‌سه‌ر ئه‌و ئه‌سه‌په‌وه ده‌رۆیشتم، هه‌ستمده‌کرد

ئەو ئەسپە بەشیکە لە خۆم، بەشیکە لە تواناکانی خۆم، هیچ نییە جگە لە بالیکى خەيالى که هەميشه لە خۆمدا شاردمو تەو. من لەسەر ئەو ئەسپەو جاريکی تر کوردستانم دەبينیوه، ئەو نیشتمانم دەبينیوه که پربوو لە مرقى ئاساي جوان، زەمینیکی بیوینە لە پاکیدا که ئەوانەى داگیرانکردو ئەتکیانکردو، ئەوانەش که ويستویانە پزگاریبکەن هەر ئەتکیانکردو. نیشتمانیک لە کچیک دەچیت دیوکی زل و ناشیرین پفاندبیتی و جوانی ژاکانديت، سوارچاکینکیش هاتیت پزگاریبکات، بەلام شەهووتی ئەو سوارچاکە بۆ لاقەکردن و ئەتکردنی ئەو کچە که مەتر نییە لە شەهووتی دیوکان.

لەسەر ئەو ئەسپەو هەندیجار بەو ریگاو بانانەدا دەپۆشتمو هەو که هیشتا بونی نیسحاقی لیوزیرین و سەرھەنگ قاسمیان لیدەهات. هەندیک شەو لە ئەسپەگەم دادەبەزیم و لە بن درەختیکدا بارگەم لیدەخست، چرایەکی چکۆلەم بەدرەختیکدا هەلەدواسی و لە یەکیک لە دەفتەرە دراوھکانمدا یاداشتەکانی ئەو گەشتم تۆماردەکرد، قسەى شاهیدەکان، نیشانە و نازارەکانیان.

خەفەتی هەرە گەورەى ئەو سەفەرەم ئەو بوو که زانیم «سوارە فەتحولاً» لە راپەڕیندا شەھیدبوو. وینە یەکیک لە یەکیک لە دۆستەکانی وەرگرت و خستە ناو یەکیک لە دەفتەرەکانمەو، دواى خۆى تەنیا برایەکی چکۆلەى جیھێشتبوو، که بۆ کریکاری چوو بوو بۆ ئێران. زۆرم هەولدا که نالیک بدۆزمەو لەریگایەو بگەم بە براکەى، بەلام بیھودە بوو. لە دەستچوونی هەر شاهیدیک که لینیکی دەخستە ئەو عدالەتەو که من بۆی دەگەرام. سوارە فەتحولاً تاقانە ونبووی من نەبوو. گەشتەکانم ئەو شیان بۆ دەرخستم که گەران بەدواى سۆزان مەغدیدیشدا گەرانە بەدواى سەرابدا، سۆزان مەغدیدیش لە کاتى رەو کەدا لە نیوان دوو شارددا لە ئێران وندەبیت و هیچ کەس دواتر هەوالی نازانیت، لە دەستدانى

ئەو دوو شاهیدە گورزینکی کوشندەبوو بۆ من که هەندێجار هەستەدەکرد
 ونبوونی هەر شاهیدیک مردنی بەشتیکی گەورەیی عدالەتە.
 من لە هەموو جینگایە کدا تووشی شتیکێ چاوەرواننە کراو دەبووم،
 زۆربەیی ئەو کەسانەیی تا ئەو کات بینیبوو من ئەو دادگایەیان وەک
 مەسەلەیی گەورەیی ژانیان تەماشانە دەکرد، زۆربەیان بە ئازارەکانی
 خۆیان راها تیبوون، زۆربەیان ئەو هەولەیی منیان وەک شتیکێ خەیاڵی و
 بیمانا سەیر دەکرد، هەندیکیان دەترسان ئەو دادگایە تووشی دەردەسەری
 گەورەتریان بکات. تاکە کەسێک که خواستیکی جەهەنمی بۆ تۆلە تێدابوو
 نەسرین غەفوور بوو که ژنی پێشمەرگەیک بوو، که پاش ئەتککردنی
 ئەویش تەلاقیدەدات و ژنیکی تر دەهینیت. ژنیک بوو دەبووایە بەبێ دەست
 جگە لە خۆی دوو برازای هەتیویش پەرودەبکات، تاکە سەرچاوەیی دارایی
 کەرۆشک و هیلکەیی مریشک بوو، دەیگوت: مامۆستا، گەر کەرۆشک
 زۆر زاوژنیان نەکردایە، عەیامینک بوو لە برسا فەوتمانکردبوو. خۆی
 لەگەڵ دوو برازا چکۆلەکەیی سەدان مریشک و کەرۆشکیان بەخێودەکرد.
 دوو مندالی چکۆلەبوون که هەندێجار هەر سێکیان بە سەعات دواي
 کەرۆشکینک دەکەوتن تا دەیانگرت. که من چیرۆکی بابلیم بۆ گێرایەوه،
 دەیویست هەر ئەو شەو لەگەڵمدابیت و سامیری بابلی بخنکینیت.
 دەیگوت: پێمگوت، سەیدی، بمرۆژە و ئەتکممە، سەیدی شەرەف
 عزیزە، سەیدی. سەیدی من حورمەم بە حورمەیی خۆم لەگەڵدایکە، وەلا
 سەیدی زەعیفەم خیرت دەگات، بەلام بە سەگەکانی گووت، پرووت و قووتی
 بکەنەوه، من گووتم سەیدی مەعز بۆ خوا، مەعز بۆ پێغەمبەر، مێردەکەم
 دەمکوژیت و مندالەکانیشم هەتیودەکەون، خوا قبوولی نییە. سەیدی دواي
 تا دەمرم پێم دەلێن ئەو ئەو ژنەیکە که ئەو هەندە عەرەب سواری بوون
 لنگی بۆ جووت ناکریت... سەیدی. سەیدی بەقوربانی قۆنەرەکانت بـ...
 سەیدی حەیاو حورمەتم داپۆشە... سەیدی ئەو پێلاوێت ماچدەکەم، سەیدی

ئەتککردم دە واز لە دەست و پەنجەم بێنە، سەیدی بمکوژە، پەحمەت لە گوڤی دایک و باوکت بمکوژە، سەیدی عینسان لەم دنیاوەدا بە دوو شت دەژی، بە دەست و پەنجەو بە حەیا و حورمەت، یەکیکیانم بۆ دانئ، سەیدی بەساقەئ سەگەکانت بم، یەکیکیان ت برد ئەوی تریشیان مەبە.

نەسرین غەفوور کە قسەیدەکرد دووبارە ترس و هاواری ئەو ساتە هەمووی دەژیایەو. ژنیکی دلێربوو، لەو ژنە مەزنانەئ کە ئەم ئەستێرەئ دەبیت شانازیان پێوەبکات، لەو ژنە کوردانەئ مەزنتربوو لە هەموو ئەو وەسفە ئینشائئ و بێمانایەئ ئەدیبە پلە دەکانئ کورد لە وەسفی ژندا دەیاننوسی و دواتر من لە پۆژنامەکاندا دەمخویندەو، مەزنتر بوو لەو ژنە پڕ ئەتەکتانەئ سالانئ دواتر دەبوون بە وەزیرو بەپێوەبەر و ئەندام پەرلەمان، لەوانەئ بە ناوی پزگارکردنئ ژنی کوردەو دەبوون بە عەبدی وەزیرو سەرۆک وەزیرو سەرۆک حیزبەکان. ژنیکی بوو لە بەرچاوی من گەرەتر لە هەموو ئەو سیاسییە فەشلانەئ ئەو سەدەئ بەرھەمیھێنابوون. کە من پۆیشتم ئەو ملی ماچکردم و گووتئ: کەس نەئە بۆ ئەو دادگایە من دیم، ئەو ژیانئ منە کوڤم، تۆ فرسەتێکم ئەئەیتئ مەگەر خودا بە گەرەئیی خۆئ بە عینسانئ بدا.

ژنیکی نەخویندەوار بوو، بەلام من لەبەردەمیدا نوشتامەو، لەبەردەمیدا دانەویم و گووتم: خوشکی گەرەم، هەموو پاکی ئەم ئەستێرە کوڤکەئەو بەقەد دامینئ ئەو کراسە دراوہئ تۆ پاک نیبە. هەموومان بەسەرئەکەو بەقەد تۆ شەریف نین، ئیمە هەموو مەرۆقین بەو مانایەئ کە ئەم زەمینە دروستیکردوین، بەلام تۆ مەرۆقئ بەو مانایەئ کە خودا دروستیکردو.

من لە ئیرادەئ ئەو ژنەدا هینزئ پالەوانە ئەفسانەئییەکانم بینیبەو، راستگۆییەک لە چاویدا بوو، لە هەمان ئەو راستگۆییە دەچوو کە جارێک لە چاوی ئوم فەزڵدا بینیبووم. من لە رینگای ئەو دوو ژنەو تینگەیشتم کە ژنان نیشتمانیان نیبە، نیشتمانی راستەقینەئ ئەوان، نەتەوہئ راستەقینەئ

ئەوان ژيان خۇيەتى. لەو ساتەدا گرنىگ نەبوو بۇ من نەسرین غەفوور
يان ئوم فەزل كورده يان عەرەب. ھەر دووكيان مەخلوقاتى ئەفسانەيى
مەزن بوون، لە تراژىدىيائى ژنىتى خۇيانەو موعجىزەيەكيان دروستكردبوو
كە ئىمەي پياو لەبەردەمىدا ھىچ نىن جگە لە ھەندىك جوجەلەي ترستۇك.
«سەبرى شىخانى» لە كىژەكانى تر بەختەو ەرتەر بوو، دواچار كورپىكى
ھىمن و شەرمى دۆزىبوو ەو، كە پياوئىكى بە شەھامەت بوو، ھەرگىز ئەو ەي
بۇ گرنىگ نەبوو ژنەكەي مەمكى نىيە. سەبرى خۇي ھەموو چىرۆكەكەي
بۇ گىزپابو ەو، بەر لەو ەي مارەبىكات، پىنگووتبوو، كە ئەو ژنىكە ناتوانىت
لەزەت لە پياو ببىنىت، چونكە سووك و ئاسان ديوارەكانى پەحمى ھەموو
سووتاون، بەلام لە جنس بترازىت دلئىكى گەورەي ھەيە كە دەتوانىت
بىسنور عاشق بىت. ديارە كەم پياو ھەن ھەزبەن ژيانيان لەگەل ژنىكدا
بژىن، كە تەنيا رۆحەو جەستەي نىيە. وەلى بۇ مىردەكەي ئەو، بۇ ئەو كورپە
گەنجەي كە لە خۇشەويستى زياتر بۇ ھىچى تر نەدەگەرا، ئەو ساتانەي
كە بە ماندوويى لە بازار دەگەرايەو ە سەبرىيە چكۆلى دەگرتە باو ەش
جوانترىن و خەيالوويترىن ساتەكانى دونيابوون، ئەو ساتانەي ماچ كە لە
ناو يەكدا دەتوانەو، لە ھەموو چىژە گەورەكانى ترى لەش شىرىنترىبوو
كە سەبرى لە زۆر بەيان بىيەش بوو. ژن و مىردىكى ناسك و فرىشتە
ئاسابوون كە من ئىوارەيەك لەسەر مىزەكەيان برنج و تاسكە بابىيەك
خوارد، خۇشترىن خواردنىك بوو تا ئەو كاتە لە ژياندا خواردىيتم، چونكە
تامى خۇشەويستى دەدا. من لە ژياندا كەمجار سفەرم بىنى بوو تامى
عەشق بدات. بەلام ئەو جارە، لەو شارۆچكە چكۆلە و غەمگىنەي باكوردا،
من ناننىك خوارد پىبوو لە خۇشەويستى. كە من چىرۆكى خولياي خۇم
بۇ گىزپانەو، برىنەكانى سەر سىنەي خۇم نىشاندان، باسەم لەو دادگايەكرد
كە پىيارە حوكمى سامىرى بابلى بدات، مىردەكەي سووربوو لەسەر
ئەو ەي سەبرى بىت و قسەي خۇي بكات، بەلام سەبرى شىخانى بەردەوام

دهیگوت: چه زده که م رابوردوم بیربچیته وه، نامه ویت بیر لیکه مه وه. سه بری ده ترسا کردنه وهی ده رگای رابوردو، له گهل خویدا ره شه بای نه و تو بهینیت زینانی ئینستاشی ویرانبات. دوی شه ویکی ته و او بیر کردنه وه، نه و کوره هیمن و پر میهر و هفایه، له به رچاوی من باوه شی به سه بریدا کردو فرمیسکه کانی بو سری و گووتی: نابیت بترسیت، نابیت له هیچ بترسیت، من له گهل تودام، هه قی خوت له هه موو شتیک گه وره تره... که ئینسان عاشق بوو، ده بینت له هه قی خوشی نه بوریت.

به یانی که نه و مالهم جیهیتشت دلنیا بووم دین بو دادگاکه، میزده که ی دستی خسته سه رشانم و گووتی: بیخه م به، ئیمه له وئ ده بین، دلنیا به له وئ ده بین.

ئیه نازانن چند له و سه فه ره م کامه ران و دلرازی بووم؟ سه فه ریک بوو به ناو رچی شار دراوه وه نادیا ری نه و مهمله که ته دا. من نازانم نه و سه فه ره م چه ندی خیا ند، هه تا پیش گه شته که شم په یوه ندییه کی نه و تو م به کاته وه نه ما بوو، پچرانی په یوه ندی به کاته وه یان نیشانه ی مردنه یان نیشانه ی سه فه ریکه به نا کو تادا. من به لاه وه گرنگ نه بوو مردوم یان بووم به ریواری سه رزه مینی نه به دییه ت، ده ریشتم و بیرم له لای هه فته و مانگه کان نه بوو، به لام دوا جار ده بایه میژو ویه کم بو نه و دادگایه دابنایه، من رژی ۱۵ ی شه شی سالی ۱۹۹۳ م وه ک میژووی ته و او هتی ده ستنیکردنی نه و دادگایه ده ستنیشان کرد. ده بایه ئیواری رژی ۱۴ ی شه ش هه موو شاهیده کان له وئ بن. ده بایه تا نه وکات من هه موو شتیک ئاماده بکه م. شته کان جوان و ساده ده هاتنه به رچاوم. ئیدی به سه ر زه ویدا ده ریشتم و خوشحالانه گورانیم ده گووت، زوربه ی کات نه و گورانیه عه ره بیانم ده گووته وه که کچانی پرته قالی سپیان به یادا ده هی نامه وه، نه و کچه عه ره به جوان و دلسافانه ی هه رگیز هه ندیکیانم له بیرناچیته وه. ئیواریه ک به دم گورانی گووتنه وه گه یستمه شاریکی چکوله له تخوبه کانی گه رمیان، نه و

ھەرىمەي كە پىموابوو خالى بەيەككە يىشتى دۆزەخ و بەھەشتە. گەرميان خاكىكە تىيدا دۆزەخ و بەھەشت بە جۇرىكى سەير لە يەكدى نىك دەبنەو، گەر پىوانەيەك ھەبايە مرؤف دەيتوانى لەويكانەدا بە ئاسانى نىكتىر دوو خال بېتويت كە تىيدا دۆزەخ لە بەھەشت نىك دەبىتەو. لە گەرمياندا ئازارە جەستەيىھكانى مرؤف، ئەو بۆن غەمەي لە خۆل و داروبەردى رىگاكەن دەھات، ھەموو ئامازەبوون بۆ ئەو نىكىيە سەيرە لە دۆزەخ. بە ئاراستەيەكى تردا، پۇخى ساف و ئاوينەيى مەخلوقاتەكان، نىگا ناسك و رۆشنەكانيان، سەيركردنە پوون و بىگرىكەيان، ئەو جوانىيە سەيرەي كە دېرى بە ئازار دەداو لە پۇخەو دەھاتەدەرى، ئەو دلىيايە قولەي مرؤف لە بەرامبەر ئەواندا ھەستى پىدەكرد، ئاوازيكى بەھەشتى تيا دەبزواندىت. ئەوھى خوداو سىياسەت لەو ھەرىمەيان ھەرامكردبوو، مرؤف بەدەستەكانى خۆي دروستىدەكردەو، ئەو ئازارانەي سروشت و دەولەت زەمىنى ئەو دەقەرەيان پىخىكاندبوو، جووتيارەكان، كرىكارە ماندووەكان، ژنە بىكەسەكان بە ئىرادەي خۆيان ھەناسەيان دەھىتايەو بەر. من لەو گەشتە سەيرەمدا بەسەر ئەسپىكى سېپىھو لە ھاوينىكى گەرمدا رىگام كەوتە ناو خەلكىك كە دواتر چەندەھا جارى دىش بە ناوياندا سەفەردەكەم و دەگەرېمەو، خەلكىك سىمايان ھەك سىماي ئەو مرؤفانە بوو كە شەوانىكى ترسناك لە باشوور، لە قەراغى شارى سۆزانيە دىپاكەكان بىنىبوومن. ئەو مرؤفانەي زەوى قووتىدەدان، ئەو پىوانەي گەردەلوول جامانە خويناوىيەكانى دەبردن، من لەوئى لە ئىوارەكانى ئابدا ئەسپەكەم دەوہستان و سەيرى ئاسمانم دەكرد، ھەزاران لەچكى سېي و جامانەم دەبىنى بە ئاسماندا دەفرىن... سەيرمەدەكردو تا جىگايەك كە جىگاي بەيەككە يىشتى سنوورى زەمىنە لەگەل بەھەشت و دۆزەخدا شتى چكۆلەم دەبىنى بە ئاسمانەو مارشەدەكەن. بىشكەي مندالم دەبىنى ھەك بەلەمى چكۆلە بە ئاسماندا دەفرىت، شەربەي چكۆلانەم دەبىنى بۆ كۆمەلىك تىنووى نادىيار لە ئاسمان

وهستابون. نانم دهبینی که وهک بالنده دهفرین. زهوی ئه وهدهره له هندیگ جینگادا وهک خوین بدلهینی وههابوو، گهر لهویکانه مشتیک خۆل بگریت بهدهستهوهو بۆنییکهیت، دلنیا به بۆنی مه رگی لیدیت، مه رگیگ که پیدهچیت له دیر زهمانه وه به شتهکانه وه گریدرابیت. گهر ورد سهیری ئاسمانیش بکهیت تیدهگهیت دلرهقی مانای چی، تیدهگهیت خالی بوونه وهی گهردون له رهمهت مانای چی، تیدهگهیت بیباکی خودا چی دهردیگ بهسه ر زهمیندا دههینیت. له وهدهره دا بالنده سهپیهکان لیم جیانه دهبوونه وه، ههستمرکد ژماره ی ئه و بالنده به جوریکی سهیر له زیادبووندان، له ناکاو بالندهکان دهبوونه ههزاران، بۆ هه ر کوی دهچووم به دوامه وه بوون له هه ر گوندیک لام بدایه له سه ر هه موو سه ربانهکان دهنیشته وه دوور به دوور چاوه دیزیانده کردم. له گوندیکی گهرم و چکۆله و بیئاودا ئه رده لانی سو فیم له دوکانیکی چکۆله دا دۆزییه وه، هه ندیک که لوپه لی ناچیزی دانابوو بۆ فرۆشتن، رۆخساری زۆر پیرتر له ناوه که ی دهینواند. کۆنه فهقی و مه لایه ک بوو که سه رده مانیک دیانه تی به ده رس خویندبوو، به لام ئه مرۆ پیاویک بوو ناویان نابوو «راوکه ری با»، چونکه که تاریک داده هات، له و پیده شته پر مه ترسییانه ی گهرمیاندا به دوا ی ره شه باکانی شه ودا رایده کرد، ئه و به دوا ی ئه و پۆخانه دا ده گه را که له باکاندا دهییین. ئه و به منی گووت «من رۆحی که چه کم له گه ل خۆمدا دههینم بۆ ئه و دادگایه، رۆحی که چه کم. گهر تۆ رازی بیت». من وام ده زانی لاقرتیم پیده کات، به لام به راستی بوو. ئه و شه وانه دهچووه رپوته ن و ده شته کان و له ژیر تریفه ی مانگه شهوی گهرمیاندا که چه که ی له و دیو شورایه کی نادیاره وه دهبینی له گه ل کۆمه لیک مندالی تردا یاریده کات. که من ئه رده لان سو فیم ناسی، ههستم به نزیکیه ک کرد له نیوان خۆم و ئه ودا، که باسی ئه و شورایه ی بۆ کردم که ئه و له مدیویه وه ده وه ستیت و مردووه کان له و دیویه وه دهبینیت، وهک ئه وه بوو حیکایه تی هه مان ئه و شه وانه بۆ من بگپێته وه که من

و دالیا ده‌وه‌ستاین و له نیوجهرگه‌ی تاریکیدا مردووه‌کانمان ده‌بینی. من باوهرم به‌و پیاوه‌کرد کاتیک چیرۆکی خۆی له‌گه‌ل رۆحه‌سه‌رگه‌ردانه‌کاندا گێرپایه‌وه، کاتیک به‌منی گووت، ده‌توانیت مردووه‌کان ببینیت، ده‌توانیت شه‌وانه‌کچه‌که‌ی بانگبکات و سلاو له‌یه‌ک بکه‌ن. به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر دلنیا‌بوو که ده‌توانیت وابکات رۆحی کچه‌بچکوله‌که‌ی له‌دادگا ئاماده‌بینت. پیاویک بوو خه‌لکی وه‌ک شیت سه‌یریانده‌کرد، بیئه‌وه‌ی ئه‌و راستیه‌بچوکه‌ بزانی که ئه‌و مرۆفیکه‌خاوه‌نی چاویکی تره، ده‌توانیت دیویکی تری دنیا ببینیت که بۆ که‌سانی ساده‌عاسی و ناگوزهر دیته‌به‌رچاو.

له‌گه‌رانه‌وه‌مدا له‌پێده‌شته‌کانی گه‌رمیانه‌وه، له‌یه‌کینک له‌شیرینترین شاره‌کانی کوردستاندا، له‌سه‌ر ده‌ریاچه‌یه‌کی چکۆله‌خالق مه‌حمودم له‌ناو ئه‌و ماسی فرۆشانه‌دا دۆزییه‌وه که ماسیه‌تازه‌کانیان له‌ده‌ریاچه‌که‌ده‌رده‌هیناو له‌سه‌رجاده‌گشتیه‌که‌ده‌وه‌ستان و به‌شۆفیرو رێپواره‌کانیان ده‌فرۆشته‌وه. زۆر گه‌رام تا دۆزیمه‌وه، که ده‌مگوت «خالق مه‌حمود» که‌س نه‌یده‌ناسی، دواچار مندالیک زانی من باسی کی ده‌که‌م و گووتی: مامۆستا تو باسی «خه‌لقه‌بی کێر» ده‌که‌یت، ملی جاده‌بگه‌ره‌وه له‌ماسیگره‌کان به‌رسه، ئه‌وان نیشانته‌ده‌ن. هه‌موو هاو‌پیکانی به‌و جۆره‌بیته‌زه‌ته‌بانگیانده‌کرد. ئه‌وانه‌ی که شه‌رمیانده‌کرد به‌وچه‌شنه‌ناوی به‌هین ناویکی کورتتر و پر نه‌هینتیریان به‌سه‌ریدا بریوو پێیان ده‌گووت «بی زه‌که‌ر». خالق مه‌حمود که له‌سه‌ر ته‌شتیکی نایلۆنی سوور و به‌دیار میزیککی ئاسنی ژه‌نگاوییه‌وه وه‌ستابوو، هاو‌پیکانی ده‌یانگووت، له‌زگی ماسیه‌که‌کاندا بۆ زه‌که‌ری ونبووی خۆی ده‌گه‌ریت. کو‌پیککی گه‌نج بوو که دوو سالی ربه‌ه‌ق له‌ئێران پزیشکه‌کان گه‌رابوو به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی یه‌کینک ده‌رمانی بدات و ده‌عبا خۆشه‌ویسته‌که‌ی به‌رویته‌وه. دواچار پیریژنیکی داروساز له‌وانه‌ی له‌گژوگیای کتیی ده‌رمانده‌گرنه‌وه، په‌یمانی ده‌دات به‌رابه‌ر پارهی‌کی زۆر و مۆل، وای لیکات زه‌که‌ری سه‌ه‌وزبیته‌وه، خه‌لقه‌بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و پاره‌

زوره په يدايکات، به تفهنگيکه وه ده چيته روو تکر دنه وهی هه نديک کار وانچی، به وه دا دزيکی ليها توو شاره زا نيه هه ر يه که م شه و به ده ست ده گيريت و ده ينيرن بؤ پؤلي سخانه، له وئی که شه روا له که ی داده که نييت و خوی نيشانی مفه وه زه که ده دات، کابرا ده لييت: وه لا برا باشه له دا خدا هه موومان ناکوژيت، من ئه وه م پتوه نه بييت، قافله ی خوسره وشاشی بؤ روو تده که مه وه، خوايه گيان هه زار همدو شوکور گهر من وه ک تو بامايه، ده بوويه تاده مر م لای خه لفه شه ريف برنج و شله بخؤم چونکه دايکی منداله کان هه ر نان و قوزه لقورتي ده دامی.

که من خالق مه حمودم بينی و باسی چيرو که که م بؤ کرد، گووتی: من هيچ توله يه کم له و سه گبا به ناو يت، ئه وه نه بييت له بن دا زه که ری بېر مه وه، ده بييت ئه و چی له من کرد، منيش وای لي بکه م. کاتيک دلم ئيسراحه تده کات، يان ئه م دوا برا وهی خؤم سه وز بيته وه يا خود دوا برا وه که ی ئه و بکه م به قول په وه و ده ر خوار دی ماسيه کانی بده م. ئاخر مامؤ ستا گيان تو خودا ناهه قمه؟.

دلنباوو خالق مه حمود ئيواره ی روژی چوارده ی شه ش ئاماده ده بييت. که به جي م هيشت ده ست يکر ده ملم و گووتی: به ساقه ی دلت بم مامؤ ستا، من به س ئه و کوته گو شته يم ده وي ت، باقيه کی بؤ خؤت.

ئه و سه رده مه ی من ده ستمدايه دادگاييکردنی ساميري بابلی، ولاتی ئيمه به ره و کوتايی سه رده ميک ده چوو، که ده توانم به کوتايی سه رده می پاله وانان ناوی بنيم. له دواي راپه رينه وه ئيتر ولاتی ئيمه هيچ پاله وانايک به ماناکه ی جار ان به ره مناهي نييت، نه وه يه کی تر له قاره مانی نوئ له دايکه بن که له سه ر زه وی ئيشنا که ن، به لکو به پيچه وانه ی هه موو چاوه روا نييه که وه له سه ر عموود ئيشده که ن، هه لبه ت مه به ستم کريکاره به سته زمانه کانی کاره بايه، له سه رده ميکا شه وانه ده يان محه ويله ده ته قيته وه، قاچاغچيه کان

هیلهکان دهپچرن، تلهکان دزدن، عموودی نیوان شارهکان دهبرنهوه، تاوهرهکان دهخن، کیتلهکان پارچهپارچهدهکن، لهسهردهمیکی ئاوا تاریک و بی پۆشناییدا، چهند تپینکی چکولانهی کارهبا، به کومه لینگ که رهستهی زۆر سه رهتاییهوه، شهوو پۆژ له شهردان لهگهله مافیاکانی دزین و جهرده رهسمییهکانی ناو بازاردا، لهگهله نه زانینی خه لک و بی رهحمی ئه و بهرپرسه که مزانهی سه ره فیده رهکاندا که به هۆی بیئاگایی ئه وانهوه ههفتانه کریکاریک به سه ره عمووده کانهوه دهسووتیت. من ئیوارهیهکی فینک «سهردار بابا کهریم» م به سه ره یه کیک له و په یژانهوه دۆزییهوه، که خهتی دزراوی نیوان دوو شارۆچکهیان راده کیتشایهوه. که بینیم له سه ره یه کیک له عمووده کانهوه عارهقی دهردابوو و جنتیوی به ژنی به پێوه بهری کارهبا دها، جنتیوی به خوشکی قایمقام دها، له پوری مودیر ناحییه کهی دهربد، سویندی دهخوارد هه موو لهگهله تهل دزهکاندا شهریکن، به لام لهگهله ئه وه شدا به سه برو هیمه تیکی بیوتنهوه ئیشیده کرد، دلای ئه وه بوو که قوتابخانه کرایهوه مندالان له بهرچی دهرس و دهوره کهیان بخوینن، دهیگوت کارهبا که نه بیت، خه لکی هه ژارو ره شوپووتی ئه وه هریمه، ده بیت نیوهی پاروپولیان بدن به نهوت و بللوری چراو پلیته. که دابه زی من لینی نزیکبومه وه و ناوی خۆم پیگوت و ایده زانی داوای لیده کهم خه تیکمان بو بیه ستیته وه، یان محه وله یهکی سووتاو مان بو چاکبکات، گووتی: باوه رت بیت له به یانییه وه نام نه خواردوو، ئه وه ندهی من ئه مرۆ به سه ره ئه م عموودانه وه بووم، خوا به قوربانی بم، تاقهتی نییه ئه وه نده له سه ره عهرشی خۆی دانیشیت. من به هیمنی تیمگه یاند که من چیرۆکیکی ترم هیه، من دهمه ویت باسی ئه و کاره ساته ی له گه لدا بکه م که کاتی خۆی نه قیب سامیر زوهیر بابلی به سه ریدا هیناوه. که وامگوت: به خیرایی منی له هه موو هاو پیکانی جیا کرده وه گووتی: نابیت هیچ شتیک بلنیت، هیچ شتیک، تکایه با کهس نه زانیت، بزائن له دائیره دهرمه کهن. من به سه رسامییه وه گوتم: بو

دہر تده که ن؟ تو کریکاری کی چاپوکی، قاره مانیکی راسته قینهیت، راسته دہویت، ئیوه ئیستا تاکه پالہوانی راسته قینهی ئم ولاتہن، دواى ئه وه چ پھوہندییہک له نیوان حاله ته که ی توو کاره بادا هہیہ.

به که میک بیزارییہ وه گووتی: خو من نالیم، عہیب نہ بیت کاره باکہ بهو شتہی منہ وه به ستراوہ، به لام من کچیک له وئی دایناوم، تیدہ گہیت کچیک حہزی لیمہ، دہیہ ویت بیہینم، ئیستا ہر کہ سیک بهو حیکایہ ته بزانیئت، دہگاتہ وه دہمی ئویش و ئیتر بهس خوا دہ زانیئت چی روودہ دات، دہ بیت من بوہستم تا رۆژیک خوا دہروویہک دہگاتہ وه... ئیستا ئه و کچہ به چیرۆکہ کہ بزانیئت، دہرمدہ کہن... دوو برای بچکولہ م ہن له مہکتہ بن، گہر من پارہ پھیدا نہ کہم، دہ کہ ونہ سہر جادہ.

من ئارام کردہ وه و گووتم: سہردار بابا کہریم، ہیچ کہس نازانیئت، ہیندہ ہہیہ ئیستا تو دہ توانیئت مافی خوٹ به کار بہینیئت، دہ توانیئت له سامیری بابلی ببوریئت و دہ توانیئت داواى سزادانیشتی بکہیت.

سہردار بابا کہریم گووتی: هاوړیم، دہ بیت بیرى لیکہ مہ وه، له راستیدا من ئه ونہ ندہ ماندوودہ بم، ئیستا کاتی ئه وم نہ ماوہ بیر له وه بکہ مہ وه عہیب نہ بیت له رووتا ئه و جووتہ ہیٹکہ یہم ہہیہ یان نا، له راستیدا من زۆریشم پیناخوٹ نییہ کہ نیمہ، چونکہ خہ لکیکی زۆر له م ولاتہ ہہیانہ و وہک ئه و ہیہ نہ یانیئت، مامؤستا گیان راستت دہویت، عہیب نہ بیت، له م ولاتہ دا دوو شت ببین و نہ بن ہیچ له ہیچ ناگوړن، ئه و ہیٹکانہ و عہقل، به تایبہت مامؤستا ئه وانہی من.

سہیریوو من ئه و سہ فہرہ دریژ و پر ئه فسانہ یہم بهو رستہ سہیرانہی سہردار بابا کہریم تہ واودہ کرد. کہ مالاواییم له سہردار بابا کہریم کرد، ئه و له گہل دوو کریکاری تردا پھیزہ یہ کی ئاسنی دریژیان له پال

عهموودیکهوه دهگواستهوه بۆ بن عهموودیکى دى. من له وهردیکى نزیکدا سوار ئهوه ئهسپه سېپپه دهبوومهوهو به ههموو پښگادا وهک یهکیتک له دیرینترین سوارچاکهکانى ئهم دهفهره دههاتم. سۆزو ئیشتیاقینکى قولم بۆ گیلای سېپى ههبوو، بیری پیریزن و پیره میرده ئاوارهکانم دهکرد، بیری ئهوه بالکۆنهم دهکرد که لهویوه شهوان سهیری تاریکی شارم دهکرد. بیری ئهوه فلوتته سېحراوییهى شاروخى شاروخم دهکرد، که له دیویکی نهینى باغچهدا بۆ من و بۆ ههموو دونیا جیاوازهکان مۆسیقای لیدهدا.

شهویکی درهنگ دهگه یستمهوه گیلای سېپى، دهچوممهوه ژورئ. بنه مۆمیکى چکۆلانهم ده دۆزییهوه، دیاربوو دواى من هیچ مهخلوقیتک نهچۆتهوه ئهوه ژورره، دۆشهک و به تانییهکه مرم رادهخست، نه مدهزانی چهند پۆژ، چهند ههفته، چهند مانگه من به پرتوهم؟ هه ناسه یهکی دلنایم هه لدهکینشا، بۆ یهکه مجار له ژيانمدا هه ستمه کرد شتیکی گهره م کردوه، هه ستیک بوو پر له کامه رانی لهوه ههسته سهیرانهى مرؤف ته نیا له پښگای مۆسیقاوه تیندا دروستده بیت، هه ستمه کرد پښگای ژيانیکم هه لېزاردوه له گه له ههموو سهختییهکاندا په شیمانى هه لئاگریت. بیته وهى بزائم سهبهى چی چاوه پروانمه کات، دهخوتم و خهوم به دالیا سیراچه دینهوه ده بینى.

مۆزارت و باغیکی جاویدان

له دواى گه رانه وهم دوو پۆژ نهچوممه ده ری، هه ندیجار ئهوه ئاره زوه شهیتانییه له پۆحمدا سه وزده بوو که له شوینى خۆم دانیشم و پروونه که مه ههچ جیگایه کی دیکه، ئهوه درده ئافه تیکى کۆن بوو که له شاری ته پوتۆزه کانه وه له گه لمدبوو، زۆرجار هه زمده کرد ماوه یه کی دریز له ژورره که ی خۆمدا دانیشم و نهچمه ده ری، دیاره ئیستا هه ندیک ده لێن،

یه کیتک گەر خاوهنی ئاره زوو یه کی وه ها بیت، چون ده توانیت خوئی به ئاواره ناوبنیت؟ له راستیدا ئاواره یی هه ندیجار ئه وه نییه مالت نه بنیت، به لکو ئه وه یه نه زانیت بچیت بۆ کوئی، له په نجه ره که وه سه یرده کهیت و هه سته ده کهیت ده بایه تۆ له جیگایه کی تر بایتایه، ئه وه ئاواره ییه. منیش له بالکونه که دا ده وه ستام و هه ستمده کرد نازانم بچم بۆ کوئی. له راستیدا من نه هاوړیم هه بوو، نه که سیتکم ده ناسی ده رگای مالی خویم بۆ بکاته وه، نه جوانیه کیشم له و شاره دا ده بینی له شوینه کانم نزیک بکاته وه. سیهه م پوژ، دوانیوه پۆیه کی گهرم له جیگا که مدا خه وتبووم که ده ستیک به هیمنی له شان وه جولاند می و گووتی: جه لاده ت، هه سته ... جه لاده ت. که چاوم هه لبری محمه دی فیرده ووسی و جه لیلی بارانم بینی. به و نیوه پۆ گهرمه ها تبوون بۆ ئه وه ی مژده م بده نی که کاریکیان بۆ دۆزیومه ته وه. له راستیدا من زۆر به په رۆشه وه چاوه روانی ئیشم ده کرد، ئه و شته که مه ی به حیسابی ئاوارانه وه رنده گرت، به زه حمه ت به شیده کردم، لیقانی ناشارمه وه زۆر شه و به برسیتی ده خه وتم. به لام دواچار جه لیلی باران ئیشیکی بۆ دۆزیبومه وه و ها تبوو پیمبلیت. کاتیک ژیانی منیان بینی، سه ریان له هه ژاری و په پوتی حالم سورما، که سیان له و باوه رده نه بوون له جیگایه کی ئاوها ویراندا بژیم. خه لکی ئه و شاره که سیان نه یانده زانی ژیانی ئاواره کان له گیلایه سیی چۆنه، زۆر به شیان نه یانده ویست بزانه چۆنه. به لام بهر له وه ی باسی ئه و کاره تان بۆ بکه م، ده بنیت باسی ئه و ئیواره یه تان له گهل محمه دی فیرده ووسی و جه لیلی باراندا بۆ بکه م. هوی سه ره کی سه ردانه که ی محمه دی فیرده ووسی و جه لیلی باران ته نیا ئه وه نه بوو مژده ی ئیشیکم پێیده ن، به لکو هه ولئیکی نزیک بوونه وه و ناسین و پشکنینی ناوه وه ی من بوو. پرسیا ری گهره ی ئه وان ئه وه بوو: ئاخۆ من جه لاده تی کوترم، یان جه لاده تی کوتر نیم؟ پرسیا ریک من نه مده توانی وه لامییده مه وه. محمه دی فیرده ووسی ده یویست دلنیا بنیت من جه لاده تم

ياخود نا، چونكە گەر من جەلادەت بم، گەر ئەم پىاۋە مردوۋە بىرپۇج و بىداهىتانه كە لە ژوورىكى پىسو پۇخلى ئوتىلى ئاۋارەكاندا دەژى جەلادەتى كۆتر بىت، كەۋاتە ھەموو تىورەكەى ئەو لەسەر ھونەر، ۋەك بەلەمىكى بەفر راست دەردەچىت. بۇچوونى سەرەكى مەمەدى فىردەوسى لەسەر ھونەر ئەۋەبوو كە رىگايەكە لە خۇۋىرانكرنددا دواىدەت. ئەو رۇژە كاتىك مەمەدى فىردەوسى دەستى بە قسەكرن كرد، راي وابوو من دەبىت خۇم بۇ دونيا ئاشكرابكەم، دەبىت ھەموو مۇسقىقارەكان بزانن من جەلادەتى كۆترم، دەبىت بە ھەموو داھىنەرەكانى ئەم شارە بلىم: تەماشابكەن، ھونەر دواجار ھىچ نىيە جگە لە جۇرىك لە مردن و رىسوابوون. لە راستىدا من ئارەزوۋىەكم نەبوو شتىكى وابكەم، باۋەپىشم بەۋە نەبوو ھونەر جۇرىك بىت لە جۇرەكانى خۇۋىرانكرن. بە توندى ھەموو ئەو تىورەيەم قبول نەبوو، پىموابو ژيانى من ھونەر ۋاى لىنەكردو، بەلكو بە پىچەۋانەۋە رام وابوو ھونەر تاكە رىگاي زىندووبوونەۋەيە. من گووتم: ھونەر ئەو كاتە ۋىرانماندەكات كە بە رىگايەكى ھەلەدا پىا دەروىن، كە نايدۇزىنەۋە، كە جەۋھەرەكەى وندەكەين... كە خىانەتى لىدەكەين. من بە نىگەرانىيەكى زۆرەۋە دەمگوت: ھونەر سەر كىشان نىيە بە دىۋارىكى رەقدا، خەلكانىك ھەن رىگاي ھونەريان بۇ نادۇزىتەۋەو خۇيان دەدەن بە دىۋارە رەقەكاندا، پىيان ۋايە ئەو خۇكىشانە بە دىۋارە رەقەكاندا رىگايان بۇ دەكاتەۋە، ھونەر رىگايەكى كراۋەيە، تا ناكوتا كراۋەيە، بەلام رۇشىتن بەو رىگايەدا پىۋىستى بە شفرەيەكى تايبەتى ھەيە، ھەندىك ھەن ھەموو ژيانىان لە خۇرا سەرفدەكەن و ئەو شفرەيە نادۇزىنەۋە، خەلكانىك ھەن لە ساتىكدا ئەو شفرەيە دەدۇزىنەۋە و دواتر وندەكەن، خەلكانىك ھەن لە بەرچاۋى دونيا، لە بەرچاۋى خەلكى سادە ۋا نىشاندەدەن كە ئەو شفرەيەيان دۇزىۋەتەۋە بىتەۋەى ھىچ شتىكىان دۇزىبىتەۋە، كەسانىكىش ھەن بىئاگايى كۆپرىاندەكات و لە كوچەيەكى تارىكدا گىردەخۇن و پىيانۋايە

ئەو کۆیرییه پوانین و دۆزینەوہیە. ھەر شتیک ھونەر نەبیت و مرۆف بە ناوی ھونەرەوہ پیشکەشی دونیای بکات، وەک ئەوہ وایە ژەھرێک بە ناوی ئاوی زولالەوہ بفرۆشیت. محەمەدی فیردەوسی ئەوہ ھونەر نییە کە ئێمە ویزاندەکات، بەلکو ئەو ژەھرەییە.

محەمەدی فیردەوسی وەک بالندەییەکی بریندار لە ژوورەکەمدا دەسوراپیوہ، نەیدەزانی لە کویندا دابنیشیت و دەیکووت: بەگم، کە مرۆف نەزانیت ھونەر چییە دەکریت ھەموو شتیک ھونەر بیت. کیشەکە ئەوہیە کە تۆ ھەرگیز دلنیانابیت ئایا ئەو شفرەییەت دۆزیوہتەوہ یاخود نا... لە بەرئەوہ دەمریت و نازانیت چیت کردوہ. دەگەرئیت و دەگەرئیت بەلام نازانیت چیت دۆزیوہتەوہ... ئێمە ھەموومان لە راوکەریکی کۆیر دەچین کە تیریک دەھاوین و نازانین بەرچی کەوتوہ... وەک تۆ جەلادەتی کۆتر، وەک ئەو تیرەئە تۆ کە ھاویشتت و ئیستا ھیچ مرۆفیک نازانیت لە کوئ گیرساوہتەوہ.

من بە زەرەدەخەنەییەکی مندالانەوہ دەمکووت: من دەزانم لە کوئ کەوتۆتەوہ، لایەنیکەم دەزانم لە کوئ کەوتۆتەوہ. گوئیگرە سوپاستدەکەم کە تۆ باسی ئەو راوکەرەت بۆ من کرد، بەلام ھەرچی پەیوہندی بەو تیرەوہ ھەبیت دەبیت مرۆف بوہستیت و تەماشابکات، تیری راوکەرە راستەقینەکان دوورتر دەپرات، تێدەگەیت دوورتر لەم جیھانە چکۆلەو ناچیزە دەپرات، دەچیتە شوپنیکەوہ پیشتر نە عەقل نە چاو بە جوانییەکانی پانەھاتوون. دەبیت بزانیت ئەو تیرە ویرانمانناکات، بەلام پێویستە دواي بکەوین... ئەو ھیژە بگرین و دواي بکەوین، بۆئەوہی بگەینە ئەو شارەئە کە تۆ دەلنیت مۆسیقارەکان تیا نامرن.

محەمەدی فیردەوسی دەیکووت: نا، جەلادەتی کۆتر، ئێمە جار دواي جار تیر دەھاوین و نازانین گەیشتوہ یاخود نا، تیر دەھاوین و دەوہستین.

تير دەھاوین و دەوہستین، بەلام هیچ دەنگیک. هیچ ئاماژەیک لەوسەرەوہ نایەتەوہ. لە ساتیکدا مرؤف تیدەگات ھەموو ئەم ئیشە پووچ و بیئوہدەیک، لەو کاتەدا دەزانیت تەنیا مردن لەو گەرانە بیئوہدەیک رزگارتدەگات. ھونەر خۆویرانکردنە، چونکە لەسەرئیکەوہ دەبیت باوہرمان بەوہبیت کە ئیمە لەسەفەرەداین لەسەرئیکیشەوہ دەبیت باوہرمان بەوہبیت کە ناگەینە هیچ. من توزیک دەوہستام و دوای کەمیک تیفکرین چیرۆکیکم دروستدەکرد، چیرۆکیک کومەکمبکات، بۆچوونەکانی خۆم لەسەر جوانی بۆ محەمەدی فیردەوسی و جەلیلی باران پوونبکەمەوہ، من بە پامانەوہ دەمگوت: کوئیگرن ئازیزان، ھەبوو نەبوو دوو پیاو لە شاریکی زۆر دووردا ھەبوون، ھەردووکیان گولیان دروستدەکرد و بە ژنان و پیاوانی دەولەمەند و زەنگین دەیانفرۆشتتەوہ. یەکیکیان رۆژیک بریاریدا بچیت بە سۆراغی گولە دیزینەکانی خۆی، واتە کەوتە گەشتیکی بچوک بەشاردا بۆ مالی کریارە کۆنەکان، دەیویست بزانیت دوای ئەو چەند سالە گولەکانی چیمان بەسەرھاتوہ، ژاکاون، ماون، بە حورمەتەوہ ھەلگیراون یان فەرامۆشکراو و بیرکراون؟ لە دوای تەواوبوونی گەشتەکەى بۆی دەرکەوت ئەو لە ماوہی ئەو چەند سالەدا ھەرچییەکی کردوہ بە ھەدەر پۆیشتوہ، گولەکانی ئەو لە ھەر مائیکدا بانایە، تەپوتۆز خنکاندبوونی. کە گولفرۆشە بەستەزمانەکە گەرپایەوہ بۆ مالی، دەیزانی گولەکانی لە کوئی گیرساونەتەوہ، دەیزانی ئەوہی ئەو دروستیکردوہ هیچ نەبووہ جگە لە خۆراکیکی بچوک بۆ مردن. ھەر ئەو شەوہ بریاریدا بچیت بۆ لای گولسازەکەى ھاوپیى تا چیرۆکەکەى بۆ بگپیتتەوہ. گولسازەکەى دۆستی کەمیک بە عەقلى پینکەنى و گووتى: گرنگ ئەوہیکە من گولی خۆم دروستبکەم و پارەى خۆم وەربرگم و بزیم، ئیدی گولەکان چیمان بەسەردیت کاری من نییە. ھاوپییکەى ئیمە ناموراد و پرمەراق ھاتە دەرئى و دلنیاوو ئەو چەندین سالە تەنیا خۆراکی بۆ بیرچوونەوہ و مردن دروستکردوہ. دەبوایە شتیکی جاوید بخولقتینیت،

گولیک مرؤف نه توانیت فه راموشیبات، گولیک نه سووتیت و نه ژاکیت، گولیک مرؤف بتوانیت له یاده و هری خویدا هه لیگریت، هه ساتیک ویستی بونی پیوه بکات، نه که ویته دهست ئه و که سانهی که نایناسن. هاویری غه مگینه که مان بریاریدا باغیکی خه یالی دروستبکات، باغیک هیچ مه خلوقیک ری تی نه که وتبیت، رۆژیک ده رگا و په نجه ره ی گولسازییه که ی خوی داخست و له و دیوه وه که وته دروستکردنی ئه و باغه خه یالییه، باغیک بوو ته نیا به خه یال، شه و رۆژ له گه ل گه لا و گوله خه یالییه کانیدا خه ریک بوو، هیدی هیدی له گه ل دروستکردنی باغچه خه یالییه که ی خویدا ده روات، هیدی هیدی ئه و زه مین و مه و دایه ی باغه که ی ئه و داگیریده کات گه و ره ده بیت، تا وای لیدیت به زه حمه ت بتوانیت به هه موو باغه که دا سه فه ربکات. رۆژیک له گه شتی باغه که یدا ریگای ده که ویته گۆشه یه که وه، هه سته دکات ئه و گولانه ده ستردی خوی نین، گولی قه شه نگ و بیوتنه ن به لام خوی دروستی نه کردون، به شیکن له باغیکی تر. له و گۆشه یه وه ده روات و ده روات پیده خاته سه ر زه مینی که سانی تر، پیده خاته ناو باغیکی بیکو تاییه وه، باغیکی مه زن که نه سه ره تای هیه و نه کوتایی. سه فه ریکی دریژ به و باغه گه و ره یه دا ده کات، که ده یه ویت بگه ریته وه بو ناو گوله کانی خوی، ده یه ویت باغچه که ی خوی بدۆزیته وه، نازانیت چۆن، نازانیت کوامه یه گوله کانی ئه و له ناو ئه و باغه جاویده دا، ساتیکه هه سته دکات ئه و باغه هه مووی ئه و دروستیکردوه، ئه و به شیکه له باغیکی گه و ره که به شه کانی یه کتر ته واوده که ن. باغی یه ک که س نییه، به لکو باغیکی جاویده که به ر له وه ی مرؤف بیگاتی، که س نه ده زانیت هیه و نه ده زانیت له کو ییه.

من ده وه ستام و هه ناسه یه کم هه لده کیشا، بو ساتیک سه رسام ده بووم به توانای خۆم له سه ر دروستکردنی حیکایه ت، به لام سه رسامییه که م ته نیا له ئاسته نگ توانای حیکایه تخوانی خۆمدا نه بوو، به لکو دلنیا بووم له وه ی حه قیقه تم گووتوه، دوودل نه بووم له وه ی ئه و باغه ی من باسیده که م درۆ

و ئۇفسانە نىببە، دەمزانى ئۇو باغە ھەيە، باغىكە شاعىر و مۇسقىقار و شىئوھكارەكان دروستىدەكەن، لە جىنگايەكى دونىادايە. باغىكە مەرۇف لەوئىدا ھەموو جوانىبە خىنكاوھكان دەدۆزىتەو، ھەموو ئۇو شتانە دەدۆزىتەو ھەكەن بە شاھىد لەسەر ئۇم گەردونە، لەسەر جوانىبەكانى، لەسەر ناشىرىنىببەكانى، لەسەر خۇشسىببەكان و ئازارەكانىشى. من بە مەھمەدى فىردەوسىم گوت: ھونەر دەشىت بۇماوھىك مەرۇف ونبكات، دەشىت تۇ بۇماوھىك نەزانىت چى دروستدەكەيت، دەشىت ببىت بەو گولسازەى تەنىا گول بۇ مردن دەسازىنى، گولگەلىك ناچنە ناو ئۇو باغچە جاويدانەو، ھونەر تەنىا لەو ساتانەدا دەبىتە ژەھرىكى كوشندە كە دەزانىت سەنەتى تۇ ھىچ نىببە جگە لە خۇلەمىش، جگە لە غوبار و تەپوتۇز. ببەئىننە پىشچاوى خۇتان گەر ئۇو گولفرۇشە پىنگايەكى ترى تاقىنەكردبايەتەو، چى بەسەر دەھات؟ ببىگومان دەمرد، ببىگومان مەراقىكى گەورە دەيكوشت. ئەوكاتە گول دەبوو بەو خەنجەرەى كە دلى ئۇو پىاوى ھەلاھەلادەكرد... ھونەر كاتىك دەمانكوزىت كە دەبىت بەدەرگايەكى داخراو و كەچى مەرۇف ھەر سەرى پىادەكىشىت.

جەلىلى باران، توند دەستى دەگرم و دەىگوت: جەلادەتى كۆتر، تۇ ھەرگىز لەو باغەدا بوويت، ھەرگىز پۇژىك گەشىتوتتە ئۇو باغە؟ من دەستم دەخستە سەرشانى جەلىل و دەمگوت: جەلىلى ئازىز زۇرجار ھەستمكردوھ كە لەو باغە نىككەوتومەتەو، بەلام ئۇو باغە شتىكە مەرۇف بۇى ناگەرپىت، مەرۇف ئىشى خۇى دەكات و لە ناكاو خۇى لەوئىكانەدا دەدۆزىتەو، پىنگايەك نىببە مەرۇف نەخشەى بۇ بكىشىت و نىشانى ئەوانى ترى بدات، گەران بەدواى ئۇو باغەدا سەنەتتىك نىببە مەرۇف خەلكى تر فىترىكات، ھەر مەرۇفەو بەرىنگاى خۇى دەگاتە ئۇو باغە، ئۇو پىنگايەى مەرۇفىك دەىگرىتە بەر بۇ گەشىتن بەو سەرزەمىنە جارىكى دى دووبارە نابىتەو.

جھیلی باران که چیرۆکه که ی من سهرسامیکردبوو، نیوه گیتژ ده پیرسی:
 به لام جه لادته چون مرؤف بزانت که ئه و باغه ی دۆزیوه ته وه.
 دهستم ده خسته سهر دلی جه لیل و ده مگوت: دهنگیک هه یه، دهنگیک
 لیره وه هه لده قولیت، ئاماژه یه که هه یه، که سانیکی تر هه ن له و باغه وه
 بانگده که ن، نامهت بۆ ده نیرن، تۆ ده بیت توانای گرتنه وه ی ئاماژه کانت
 هه بیت، ده بیت توانای تیگه یشتنت له ئاماژه کان هه بیت. ئه و باغه شتیگه له
 ناو هه موو موسیقاریکی وه که تۆدا خه وتوو، دلی تۆ ئیستا پره له هاواری
 موسیقاره کانی تر که به ره و لای خۆیان ده تبه ن... جه لیلی باران، مۆزارت
 و شکسپیر و فیردهوسی و گۆران و مه حوی له و باغه دان... په یامه پنه کانی
 ئه و باغه شه و پۆژ به زه ویدا سه فه رده که ن، خه لکانیکن دین و نه ته وه
 نانس، ته نیا جوانی ده ناسن، جوانی و حه قیقهت.

مه مه دی فیردهوسی و جه لیلی باران ئیستا دلنیا بوون من جه لادته ی
 کۆترم، به لام من سووربووم له سهر ئه وه ی جه لادته له ریگای خۆیدا
 بۆ ئه و باغه مردوو، من ته نیا سیته ری ئه وم، جه سته ی ئه وم، دهنگی
 ئه وم که له سهر زه مین جیماوم و چاوه پوانی ئاماژه یه کی تاییه تیم تا
 به ره و جیگایه که بجولیم که نازانم کوییه. مه مه دی فیردهوسی تیوره که ی
 منی به جوان ده زانی، به لام پنیابوو ئیمه هه موومان، هه موو خه لکی ئه م
 شاره، هه موو موسیقاره کان و شاعیره کان و نیگارکیشه کانی ئه م ولاته
 له وانیه ن که له ریگادا ده کۆژرین، یه کی شتیگ هه یه له بۆسه ماندا بیت و
 نه هیلیت بگه ینه ئه و باغه. ئه و ده یگوت: ئیمه هه موومان ده ست و قاچمان
 به ستراره ته وه، چۆن برۆین و ده ستمان پره له زنجیر؟ چۆن برۆین و
 قاچمان به کۆته وه یه؟ کۆتی هه موو شته ناشیرینه کان، کۆتی ئه و پیاوانه ی
 ده تبه ستنه وه بۆ ئه وه ی نه پۆیت، زنجیری ئه و ژاننه ی ژانته و ویرانده که ن و
 سهرت پرده که ن له خه یالی نه خۆش، پیوه ندی ئه و سیاسیانه ی راتده گرن،

پئوهندی ئەوانەى ھونەریکی نزمى لىنداوا دەکەن کە غەریزە بچوک و عەقلە بچوکەکانیان پئویستی پئیه تی.

محەمەدى فیردەوسى لەسەر ھەق بوو، بەلام من رام وابوو لە ھەموو سەزدەمەکانى دۇنیادا، لە ھەموو شارەکاندا پئگایەک ھەبە دەچیتەو ھە سەر جوانییە جاویدانەکان. من دەمگوت: جوانى دواچار لەو شەرەدا دروستدەبیت، پئگای مەرۆف بۆ ناو ئەو باغە پئگایەک نئیە مەرۆف تەنیا لە خەيالىدا ببیریت، بەلکو پئگایەک بە ناو ھەموو ژياندا تیدەپەریت. پئگایەکە مەرۆف بە عەقل و بە ویزدانى دەیدۆزیتەو، نەو ھەک تەنیا بە ھەستەو ھەکانى.

من دەستم دەخستە سەر دەستی محەمەدى فیردەوسى و دەمگوت: ھاوڕیم، تۆ دەبیت بە ناو جەھەنمدا برۆیت، گەر بە جەھەنمدا نەبرۆیت ناگەیتە ئەو باغە، دوو جۆر باغ لە دۇنیادا ھەن، ئەو باغانەى دین و دەژاکین و با جوانییەکانیان دەبات، لەگەل باغیکدا گولەکانى لە ئازاردا سەوزبوون، گولەکانى بە دۆزەخدا تئپەرپوون، بۆئەو ھى بزانیى گولیک لە گولیک جیابکەیتەو، دەست بخەرە سەر گەلاکانى و دەزانیت بە دۆزەخدا تئپەرپو ھاخود نا. گولیکرە محەمەدى فیردەوسى من دلئیام مەرۆف لەو باغەدا تەنیا پارچە موسیقا قەشەنگەکان نادۆزیتەو، تەنیا شیعرە جوان و نەمرەکان نادۆزیتەو، لە کوچەو کۆلانەکانى ئەو باغەدا تەنیا مۆزارت و شکسپیر و گۆران نابینیتەو، تەنیا ھاوڕی داھینەرەکانى خۆى نابینیتەو، بەلکو ئەو مەرۆقەنەش دەبینیتەو کە ھەلگری ئازارى گەرەن، ھەلگری خۆزگەى کوزراون، ھەلگری خەونى گەرەن... چونکە ناکریت مەرۆفە بریندارەکان، خۆزگە کوزراو ھەکان لە باغى جوانى دەرکەین... ئەو باغە تەنیا شوینى ئەو ژیان و ئازارانە نئیە کە بوون بە ھونەر، بەلکو شوینى ھەموو ئەوانەشە کە دەبايە بین بە ھونەر و نەبوون... شوینى ئەو موسیقایانەى کە لە دایک نەبوون، شوینى پالەوانى ئەو چیرۆکانەى کە

نه بوون به پالھوان. باغي جواني باغيڪ نيهه ته نيا فيردهوسي و بيتهوئن و
 فان کوخي تيا بزين، به لکو هه موو ٿو ٽا زاره گه ورانهي مروقيشي تيا دهڙي
 كه چاوي ٿيمه تا ٿيستا نه بيبيئوه... محهمه دي فيردهوسي يهڪ شت هه يه
 ده بيت بيزانيت... يهڪ شت. هه ر ٽا واتيڪي خنڪاو، هه ر خو شه ويستيهي
 كوڙراو، هه ر ناکاميهي كي قولئي ٿينسان چاوه روانه يهڪيڪ بيڪات به
 هونه ر... لهو باغه دا دهه ستيت و سهيرماندهڪات. ٿو باغه ته نيا باغي
 ٿو جوانيانه نيهه كه دروستمانگردون، به لکو باغي ٿو جوانيانه شه كه
 چاوه پيماندهڪن دروستيانبكهين.

كه له قسهڪانم ده بوومه وه، نه مده زاني ٿو چيروڪه پيشبينييهي
 ترسناڪه به پاشه پوڙ، به لام دلنيا بووم بؤ هه تاهه تايه دوو هاو پتي گه ورهم
 ده سٽكه و توه... دوو كهس لهم بيڪه سييه دا پئويستم پتيان بوو. محهمه دي
 فيردهوسي كه له به رده ممدا ده نوشتا يه وه ده يگوت: جه لاده تي کوتر،
 من نازانم تو چه ند راستيت يا خود هه له، به لام پيشتر كه سيڪم نه بيبيئوه،
 وهڪ تو قسه بڪات. زماني تو زماني خه لڪيڪ نيهه له سهه ر ٿم ٿه سٽيره يه
 بووييت، يان تو رڄيڪيڪ له جيگايه كي تره وه هاتوويت؟

بيٽه وهي وهه لامبيدهمه وه، هه ناسه يه كي پر مهراقم هه لده كيشاو ده مگوت:
 عه زيزم، ٿيستا ٿه وه تا ده ميينيت، من پئويستيم به ٿيشيڪه بؤ ٿه وهي بڙيم،
 پئويستيم به كه سيڪه ده ستمبگريٽ.

بهه له وهي برون تكام تياگردن، من به ناوي جه لاده تي کوتر به كهس
 نه ناسيٽن، نا له به رٿه وهي من ٿو نيم، به لکو له به رٿه وهي به قوناغيڪي
 سهيرو ٽالوڙي زياندا تيده په پر كه نازانم ده مگه ٿينته کوڃ. لهو ساته دا
 وام هه سٽگرد هه ر دووڪيان به ٿه ندازه يهڪ ريزمه گرن، هيچ داوايه كم
 په تناڪه نه وه.

ئەو ماوہیہ چەندین ئیشی جۆراوجۆرم تاقیکردەوہ. ماوہیہکی کەم لای مریشک فرۆشیک ئیشمکرد، دواتر بەرابەر گسکدانى حەوشى قوتابخانەيەک ھەندیک پارەم پەیداکرد، ماوہیەک لەبری کورپىكى پاسەوان کە خۆى تاقەتى ئیشى نەبوو ئیشکم گرت، ھەفتەيەک لەبری ھەندیک فەرمانبەر کە دەبايە لە دائىرەکان خەفەربانايە خەفەرييم کيشا... ھەموو ئیشەکانم ئیشبوون لە برى خەلکى تر، سەردەميکى سەيربوو ھەموو کەس دەيتوانى يەکتک بکاتە وەکيلى خۆى، من لەو ماوہیەدا بەو کالەت کەناس بووم، فەراش بووم، حەسحەس بووم، فەرمانبەر بووم، کرىکارى کارگە بووم، ھەتا جارىکيش بۆ شەويک بووم بە قايمقام، ئیشەکەم ئەو بوو گەر ژنىک تەلەفونى کرد، تۆزىک دەنگى خۆم بگۆرۆم و بلیم: وەى نەجيبە گيان بىرتدەکەم، بمبوره بمبوره، ئيجتيماعم ھەيە، دواتر تەلەفوننت بۆدەکەم. دواتر دەبوويە تەلەفون بۆ قايمقام بکەم لە مالیکى تر و پينيليم: جەناب، نەجيبەخان تەلەفونى کرد، بەلکو لوتف بفرمبون و تەلەفونى بۆبکەنەوہ. ھەلبەت لە برى نەجيبەخان ژنىكى تر تەلەفونىکرد، من و ئەو دوو سەعات قسەمانکرد، ژنىكى زۆر قسەخۆش بوو، دياربوو زۆر بيتاقەتە، ھەرچى نوکتە خراپەکانى ئەو بيست سالى رابوردو ھەيە بۆى گيرامەوہ، ئەو نوکتانەى کە من پوومنايەت بيخەمە ئەم کتیبەوہ، وەک نوکتەى ئەو ژنەى کە شتى خراپ دەکات و دواى ھەموو کارىک دەنکىک فاسۆليا دەخاتە ناو تەنەکەيەکەوہ و دوايى ژنەکە نەخۆشەدەکەوئیت و لەسەرە مەرگدا مێردەکەى بانگدەکات و مێردەکەى دەحەپەسييت کە دەبينيت تەنەکەکە پربووە لە فاسۆليا و ئيتەر نازانم چى و شتى ترى زۆرى لەو بابەتە. ژنەکە دواچار گووتى بۆ نايەيت بۆ مالمان، ئىستا من کەسم لا نيبە، مێردەکەم شەو نايەتەوہ. ديارە ئەو وايدەزانى کە لەگەل قايمقامدا قسەدەکات، بەوردى پينگووتم سەيارەکەم لە کوئيدا بوەستينم و چۆن ببوہستينم و بە کوئيدا

برۆم. به لامل من بۆ ئىستىك بىرمچووه وه كه قايمقامم، گووتم: عه زىزم تۆ شىت بوويت، بابايه كى وهك من، له ئوتىلىكى سووتاو دا ده ژىم، سالىك زياتره تىر زگى خۆم نانم نه خواردوه، سه ياره ي چى؟ من له هه موو ژياندا پشت سوكانم نه بىنيوه، سه ياره م له كوئى بوو؟. كه وامگووت ژنه كه به جوړىكى سه ير په شوځاكو گووتى: تۆ كىنت، كه قايمقام نىيت بۆ ئه وهنده بىئه خلاقىت قسه ناكه يت؟. من هىچ چاره يه كم نه ما، گووتم: خانم خه تاي من نىيه، تۆ ژماره كه ت هه له لىداوه، من كوئنه جابى پاس بووم، ئىستا هاوينا ن شووتى ده فروشم و زستان له كوئنه كه باله هه لده وه شىتم. كه وامگووت گووتى: گوو به پرىشى باوكت، منىش له به يانىيه وه واده زانم له گه ل قايمقامدا قسه ده كه م. واىگووت و ته له فوونه كه ي داخست.

ئىشه كانى من هه مووى پچرپچر بوون، چهند شه وىك يان ئه وپه پرى هه فته يه كيان ده خايه ند. به لامل من له زه تىكى زۆرم لىده بىنى، سى پۆژ له برى عه تر فروشىك له كوگايه كدا عه ترم فروشت، دوو پۆژ له سىنه مايه كدا بلىتم ده برى و دوايى سه يرى قلىمه كه شم ده كرد، پۆژىك له برى پاقله فروشىك پالم به عه ره بانه ي پاقله وه نا، سى شه و له برى پۆلىسىكى نه خووشى هاتوچۆ له فولكه يه كى چۆل و هۆلدا وه ستام، پۆژىك لاي جگه رچىيه ك پىياز و ته ماتم ده جنى، سى پۆژ له گه ل بازرگانىكى دۆلاردا دوو عه لاگه ي په شم هه لده گرت و له پىشىيه وه ده پۆشىتم، عه لاگه كان پر بوون له سه فته وه ره قه ي سى، كابرا ده يو يست بزانىت ئاخۆ دوژمنى هه يه و كه س بۆپاره كه ته قه مان لىده كات. دياربوو ئىشىكى زۆر خه تهره، چونكه گه ر يه كىك ته قه ي لىبكر دبا مائه، من به كومه لىك وه ره قه ي سىپىيه وه به خۆرا ده كوژرام. له ماوه ي دوو مانگدا زۆر به ي ئه و ئىشانم تا فىكر ده وه كه له و ولاته دا هه يه، هه تا پۆژىكىش له شانۆگه رىيه كدا چوومه سه ر سه حنه و له برى كو مباسىكى نه خووش كه نه هاتبوو ده ورىكى بچوكم بىنى، ده ورىكى بىمانا بوو ده بابيه رووبكه مه بىنه ران و بلىم: ئىوه ده لىن چى؟ ئاخۆ فه رهاد

دهگه پېته وه بۆلای شیرین؟. شانۆگه رېپه کی هیند خراب بوو دواى نه وه سى
 رۆژ نه خووش كه وتم. كه چى هه موو رۆژىك له كوئاييدا خه لك هه لدهستان و
 چاره كىك چه پله يان لنده دا.

هه ر جارىك له ئىش ده هاتمه وه داليا سىراجه دىنم له سه ر قادرمه كانى
 كىلاسى سى دىبىنى، وهك كچىك له خووشه وىستىيه كى بېنهوده رابكات،
 هه مىشه له من رايده كرد. من زورچار له سه ر پلىكانه كان ده وه ستام و
 ده گرىام و ده مگوت: داليا سىراجه دىن به جىم مه هپله. وهك باران فرمىسك
 له چاوم ده هاته خواری و ده مگوت: داليا، مه رۆ. واى لىهاتىبوو زوربه ي خه لك
 ناوى منيان نابوو «ئهو پىاوه ي له سه ر قادرمه كان ده گرى». له و ماوه يه دا
 سامىرى بابلى چه نده ها جار هات بۆلام، ژيانىكى ئاسووده و به ختیارى
 له گه ل شاناز سه لىمدا ده برده سه ر. شاناز به هۆى په يوه ندىيه كانى خو يه وه
 كۆمه لىك هاوپى زۆرى بۆ سامىرى بابلى دروست كرديو، له ماوه يه كى
 كورتدا سامىر توانىبوو بىت به هاوپى هه ندىك له سه ركرده كان، دۆستى
 له هه موو حىزه كان په يداكرديو، رۆژىك به منى گوت: جه لاده تى كۆتر
 گه ر تۆ ئازاد تكردم، حىزىك دروستده كه م و دژى دىكتاتور خه باتده كه م،
 ده گه رىمه وه بۆ باشوور، رىكخراوىكى نه پىنى دروستده كه م و ده مىنى
 ده توانم گورزى كوشنده له دىكتاتور بوه شىتم.

من زور به جىدىيه ته وه گوتم: سامىرى بابلى ئه م ولاته به كه سانى
 وهك تۆ ناگورپىت، تكات تىا ده كه م، بىر له وه مه كه ره وه ئىوه دىكتاتور
 بىوخىنن، تكات تىا ده كه م... من ئازادتكه م يان نا، واز له پاشه رۆژ به پىنن،
 ئىوه ده ست له پاشه رۆژ مه دن.

سامىرى بابلى به غه مگىنىيه وه ده يگوت: پاشه رۆژ مولكى هه موومانه،
 ئه ي مندالى نه جىب، پاشه رۆژ مولكى هه ر هه موومانه.

من ده مگوت: پرته قالى بابلى، نازانم پاشه رۆژ مولكى كىنه، نازانم،

بەلام تكتاتان تيا دەكەم، واز لە پاشەپوژ بەهینن، چونكە گەر واز لە پاشەپوژ نەهینن كەس نازانیت ئەم ولاتە چی بەسەردیت.

سامیری بابلی زۆر جار بە دلیکی شكاهووە لای من دەپوشت، دلیابووم شاناز سەلیم پێدەلێت، خۆی لە من دووربخاتەو. دیاربوو سامیری بابلی گەر بیهویت دەتوانیت بە ئاسانی من لە ناو بیات، من چۆلەكە یەكی بیدیفاع بووم، هیچ بوونەوهرێك نەبوو لەم دونیایەدا لە من لاوازتر، هەتا ئاوارەکانی تر لە من پشت و پەنایان زیاتر بوو، من دەمزانی قسەکانی حەلیم شیواز هەمووی راستە، من مەخلوقێك بووم دەجار لە دۆنكیشۆت گەمژەتر. بەلام دلیابووم سامیری بابلی شتی واناکات، بابلی دلیابوو دەبیت بەم رینگایەدا بروت، ئەم رینگایە تەنها رینگا و دوا رینگای ئەو بوو، دلیابوو كە دیلە و ئازادبوونیشی ئاسان نییە. من هەموو شتیكم بە سامیری بابلی گووت، باسی سەفەرە دووردریژەكەیی خۆم كرد، باسی ئەو ئەسپە سپییەم كرد كە منی بە كوردستاندا گێرا. چەندەها جار لە كاتی گێرانەوێ چیرۆكەكاندا پێمگووت: تۆ جانەوهرێکی بیویژدانی كە شایستەیی مردنیت. پێمگووت: هیچ هیزێك نییە درندەیی وەك تۆ پاكبكاتەو. بەلام بابلی سەری دادەنەواند و هیچی نەدەگووت.

من ئەو ماوێ بەریارمدا خۆم كەمێك لە پرتهقالی بابلی دووربخەمەو، نەمدەویست دۆستایەتیم بۆ ئەو كاریکی لەسەر رەوشی دادگاییەكە هەبیت، كە لای من دەرگای هەرە گەورەیی پاشەپوژ و مانای هەرە بالای ژیانم بوو.

ئەو كات هینشتا نەمدەزانی ئاخۆ بیروبۆچوونەكانم لەسەر هونەر چەند كاریگەریان لەسەر محەمەدی فیردەوسی جێهێشتوو، ئێوارەیهك منیان داوەت كرد بۆ باغە چكۆلەكەیی خۆیان، هەموو مۆسیقارەکانی تیبیی «بەلەمی بەفر» لەوێ بوون. چیمەنیکی سەوز و چكۆلانەبوو كۆمەلێك كورسی تیدا دانرابوو، مایك بوو لە ناوهراستی شاردا، لە

ناو پىچاوپىچى بازار و قەيسەرىببەكاندا، لە ھەر چوارلاوھ بە كۆلانى تەسك و گوزەرى پىچاوپىچ ئابلۇقەدرابوو. دياربوو بەبى ناونىشان ھەتا بالندەش ناتوانىت رىنگاى بگەوئتە ئەو چىمەنەوھ كە لە باغىكى ئەفسانەبى داخراو دەچوو. محەمدى فېردەوسى بە خۆى و ئەو رېشە زەرد و برۆ رەشانەوھ پىشوازىكردم، ئاسەوارى ئەو چەقۇبەى سەر رووى، بە جۆرىكى سەير خوئىناوى و تازە دەينواند. مۇسقىقارەكان وەك ئەوھى يەكدى ناسىنى پىشووئان يادچووئىتەوھ، بە ھىمنى و شەرمەوھ تەوقەئان لەگەلدا كردهوھ. بە خۆئان و ئامىرەكانى دەستيانەوھ لە تىبىك دەچوون لەسەر سەحنە چاوەرپوانى دەرگەوتنى گورانىبىزىك بگەن. كە ھەموومان دانىشتىن محەمدى فېردەوسى دانىشتنەكەى بەوجۆرە كردهوھ كە ئەمە كۆبوونەوھەكە بۆ ئەوھى ھەر يەكە و لەسەر ئەزموونى خۆى قسەبكات. دياربوو رىكەوتوون مانگانە دانىشتىكى لەوجۆرە بگەن، من نەمدەزانى بۆ داوھتكرام. سەرەتا مۇسقىقارەكان بە باسى خۆئان دەستيان پىكرد. زۆرەئان گومان ھىنابوونى بۆ ناو ئەم تىبە، ئەو بېروايەى كە دەرەوھ ھونەرى لى نىبە. ئەو شارە لای ئەوان چالىكى قول بوو، خودا ئەوانى بۆ سزا فېردابووھ ئەو شوئىنەوھ، ئەوئ نىشتىمانى مۇسقىقائى نارىك و شىعرى دزىو و سىياسەتمەدارى دلرەق و ھونەرمەندانى بىبەھرە بوو. نىشتىمانى پەشەبا و تەپوتۆز. ھەموو بەو راچەئىنە سەبىرەدا تىبەرىبوون، ھەموو باوھىئان وابوو كە ساتىك لە ساتەكان نىشانە و ئامازەكەئان بىبىوھ و پىنگووتوون كە دەبىت رىگايەكى تر بگرنەبەر. بەلام پىئان وابوو خودى ئەم شارە شوئىنەكى نەفرەت لىكراوھ كە تا ھەتاھەتايە دوور لە جوانى و لەزەتبردن لە مۇسقىقائى راستەقىنە دەژى، رايان وابوو كە گەورەترىن سزايەك خودا نەتەوھەكەى پى سزا بدات ئەوھە لە مۇسقىقا و ھونەرى مەزن مەحرۇمىاندەكات، خەلكىك دەكات بە رابەر و رىئىشانەدرىان كە ھىچ شتىك لە جوانى و مۇسقىقا نازانن. «ئارىئانى مانى» كە كورنىكى

ره‌شتالهی دلته‌نگ بوو، به نیگایه‌کی غه‌مگینه‌وه گووتی: گه‌وره‌ترین کاره‌سات تووشی میله‌تیک بییت ئه‌وه نییه خاکه‌که‌ی داگیربکریت، ئه‌وه‌یه سه‌رۆکه‌کانی گوئیان له‌ مۆزارت نه‌گرتییت. ئه‌و رسته‌یه‌ی ئاریانی مانی هه‌موو گفتوگو‌که‌ی به‌ره‌و ئه‌و ئاراسته‌یه‌ی پراکتیسا که هه‌موو به‌شداربووان بپرسن: گه‌وره‌ترین کاره‌سات چیه‌ی میله‌تیک تووشی بییت؟. من گووتم: هاو‌پریان چه‌نده کاره‌ساته‌سیاسه‌تمه‌داره زۆر به‌پریزه‌کانی ئیمه، که دیاره خه‌لکیکی زۆر حورمه‌تیان بۆیان هه‌یه، به‌لام من خۆشبه‌ختانه له‌و که‌سانه نیم، من زیان فیریکردوم ته‌نیا حورمه‌تی ئه‌و شتانه بگرم که به‌پاستی جاوید و ناکو‌تان و په‌یوه‌ندیان به هه‌ست و نه‌سته زۆر به‌رزه‌کانه‌وه هه‌یه، چه‌ند کاره‌ساته‌ دوژمنه‌که‌ت گوئی له‌ مۆزارت نه‌گرتییت، ئه‌وه‌نده‌ش کاره‌ساته‌ ئه‌وه‌ی پرگارته‌ده‌کات گوئی له‌ مۆزارت نه‌گرتییت... وانیه به‌پریزه‌... من گومانم له‌م راستیه‌ نییه، به‌لام دوا‌جار کاره‌ساتی هه‌ره گه‌وره‌ی میله‌تیک ئه‌وه‌یه که سنووری راسته‌قینه‌ی نیوان کاری بچوک و کاری مه‌زن نه‌مینییت... ها‌عه‌زیزان من راشکاوانه پیتان ده‌لیم کاره‌ساتی هه‌ره گه‌وره‌ی میله‌تیک ئه‌وه نییه ئاخۆ چه‌نابی سه‌رۆک گوئی له‌ مۆزارت ده‌گرتییت یان نا، به‌چه‌ه‌نم چه‌نابی سه‌رۆک گوئی له‌ مۆزارت ناگرتییت، حیمایه‌کانی گوئی له‌ مۆزارت ناگرن، مه‌کته‌بی سیاسییه‌که‌ی به‌ دیار مۆزارته‌وه ناگرن. کاره‌ساتی له‌وه گه‌وره‌تر ئه‌وه‌یه که له‌ نیوان مۆزارت و ئه‌و مؤسیقاره بییه‌هره و بچو‌کانه‌دا جیاوازییه‌ک نه‌مینییت، کاتیک شار گوئی به‌ مؤسیقای دزیو قانده‌درییت هه‌ستی راسته‌قینه‌ی مؤسیقا ونده‌کات، کاتیک مؤسیقاره بچوک و بییه‌هره‌کان خویان لیده‌بییت به‌ مۆزارت. کاتیک هه‌موو مروفه‌ بییه‌هره و بچو‌که‌کان ها‌وپه‌یمانیه‌تیک دروستده‌کن. برایان کیشه‌که‌ی ئیمه ئه‌وه نییه که سه‌رۆک گوئی له‌ مۆزارت ناگرتییت، به‌لکو ئه‌وه‌یه ئیمه له‌ شاریکداین گه‌ر مۆزارتیشی لیتییت، نه‌ خۆی نه‌ هیچ که‌سی دیکه نازانیت که مۆزارته‌... گه‌ر مۆزارتیشی لیتییت ده‌که‌ویته ناو به‌ر‌داشیکه‌وه له‌وسه‌ره‌وه

وەك مرقۇئىك لە خۇل و خاشاك دىتەدەرى.

مەمەدى فیردەوسى جگەرەیهكى درىژى بەدەستەوہ بوو، دەستى بەرزکردەوہو گووتى: نازانم کاک جەلادەت چۆن لەمە تىنگەم، ئىمە شارىکمان ھەيە ھونەرکوژ، چۆن لە شوینىكى وەك ئەم شارەوہ مرقۇف دەگات بە جاويدان..

من دەمزانى مەمەدى فیردەوسى جارىكى دى دەيەويت من بەرەو ئەو جوغزە پاكىشىت، ھونەر وەك رىنگای مردن وینابكەم، بەلام بەبى وەستان گووتم: با وادابنئین مۆزارت دىت بۆ ئەم شارە، وا دابنئین كە چاوساغەکانى سەرۆك كەسیان مۆزارت نانسەن و لە برى ئەم بلىمەتە بەدبەختە مۆسیقارىكى ئىفلىج و بىبەھرە دەگرن و دەبیەن بۆ لای سەرۆك و دەلین «جەنابى سەرۆك ئەمە مۆزارتە»، وادابنئین كە ئەوان ئەو پیاوہ ئىفلىجە بە ناوى مۆزارتەوہ پىشكەشى خەلك دەكەن، وادابنئین سەدان كۆدەبنەوہو چەپلە بۆ ئەو مۆزارتە درۆزنە لیدەدەن، وادابنئى كە پۆژنامەنوسە ئىفلىج و بىبەھرەکانى دەقەرى ئىمە كە بىبەھرەترین خەلكى سەر ئەم ئەستىرەيەن، ئەوہیان لیدەبىتە راست. وادابنئى مۆسیقارو نوسەر و شاعیرە دووپوو و درۆزنەکان ھەموو گەمەكە تا كۆتایى بە بىدەنگ دەبەن بەرپۆہ، كەسیان غیرەتى ئەوہیان نىبە لە شوینى خویان ھەستەن و بلىن ئەمە مۆزارت نىبە و تری كەرىش نىبە.

لەو كاتەدا جەلىلى باران دەنگى بەرزکردەوہو گووتى: وادابنئى، وادابنئى چى؟ ئەوہ حەقیقەتە، ئىمە پۆژانە ئەوہ دەژین، پۆژانە نمونەکانیان دەبىنن. من دەستم بەرزکردەوہو و گووتم: بمبوره زۆر بەرپۆژ جەلىلى باران... بمبوره، باقسەكەم تەواویكەم... پرسىارەكەى من ئەوہیە ئاخۆ مۆزارتى راستەقىنە چى بكات؟ لەم حالەتەدا كە تۆ شارىكت ھەيە ناتوانىت داھىنەرىك و دەجالىك لەیەكتر جىابكاتەوہ، چى پوودەدات؟ چارى مۆزارتى بەستەزمان چىبە كە بىچارە دەبىت بە شەقامەكاندا بسورپتەوہو ھەموو

ئازارى درۆكە بچىزىت... گەر بچىتە ناوەرەستى شەقامەكان و ھاواربكات من مۇزارتى راستەقىنەم كەس گويى لىدەگرىت؟ ھا... برايان كەس گويى لىدەگرىت، بىگومان نا... گەر ئالەتەكەى ھەلگرىت و بەشەقامەكاندا بسوپىتەو و ەزفبكات، كەس دەزانىت كە ئەم بەرپىزە كاك مۇزارتە، بىگومان نا، چونكە دواجار شارىكە گويچكەكانى بوو بە بەرد. من پىموايە مۇزارتى راستەقىنە نە غەم دەخوات، نە قەھرى دەبىت، چونكە ئاوازي نەمر پىسايەكى ترى ھەيە، پىگايەكى ترى ھەيە، بە شوپىنكى تردا دەپرات، بەرپىز مەمەدى فىردەوسى ھىچ پارچەيەك مۇسىقا ناگەرپىتەو بۆلای پاشا و حاكەمەكان، ناگەرپىتەو بۆلای بەرپووبەرى رادىو و تەلەفزیونەكان روخسەتيان لىوەرگرىت بۆئەوى نەمرى بەدەستبەنىت، ئەو بەرپووبەرانەى رادىو و تەلەفزیون كە جىاوازيەكيان نىيە لەگەل قەشەى دەمارگرى زەمانى دادگاكانى تەفتىشدا، مۇزارتى ھاوپىمان ناچىت بۆلای ئەو رۆژنامەنوسە پىويزدان و كویرانەى لە فەسىلى تىربارانكردى جوانى دەچن. مۇسىقا پىوېستى بە پاشاكان و نۆكەرەكانيان نىيە بۆئەوى نەمرىت... مۇزارت پىوېستى بە ھىچ بەكىك لەوان نىيە بۆئەوى بڑى. جاويدانەكى لەسەرى نەفامەكانەو دەست پىناكات، بەلكو لەسەرى ئەواندا دەمرىت. مۇزارت بە بىدەنگ وەك فەرھادىكى زامدار ئىشەكات... ئىشەكات، خوینى خۆى دەكات بە ئاواز، چونكە جگە لەو پىگايەكى ترى نىيە. مۇزارت دەزانىت كورى باغىكى جاويدانە، كورى مەملەكەتىكى ترە، براى ئەو رۆخانەيە كە مۇسىقا لە ئەبەدىيەتدا پىكەو گرىتداون. مۇزارت بەلایەو گرىنگ نىيە پادشاكان چى دەلین، بەلایەو گرىنگ نىيە ئەمرۆ قەبىلەى رۆژنامەنوس و نوسەرە درۆزەكان لەسەر سەحنە چەپلە بۆكى لىدەدەن، ئەو بەلایەو گرىنگە كارىك بكات، لەسەر دەمىكى تردا، لە جىھانىكى تردا، لە شارىكى تردا سەدای ئىمە بەرىت بەرەو ئەبەدىيەت و دەنگى ئەبەدىيەت بەپىننىتەو بۆ ئىمە.

يەككىك لە مۇسقىقارەكان دەنگى بەرزكردەوہو پېيېرېم و بە گومانەوہ كووتى: بەرېز، كەواتە تۆ پېتوایە مۇسقىقا پەيوەندى بە خەلكەوہ نىيە. دەرڤەتېكى باش بوو بۆئەوہى جارىكى تر دەنگ بەرزبەكەمەوہ و بۆچوونەكانى خۆم بلېم و گووتم: ئازىزى من، شارېك كە گورستانى مۇسقىقايە، كە گورستانى شىعەرە، كە گورستانى جوانىيە، گورستانى مرؤڤىشە. مۇسقىقا هېچ نىيە جگە لە دەنگى پەھاي مرؤڤ، دەنگى مرؤڤ بەو جۆرەى كە لەسەرۈو زمان و سەرۈو زەمان و سەرۈو شوئىنەوہيە، بەلام مرؤڤىك نا كە ئازارەكانى خۆى بېرچۆتەوہ، تراژىدىاكانى خۆى بېرچۆتەوہ. خەلك... بەرېز تۆ مەبەستت چىيە لە خەلك، ها... من حورمەتم ھەيە، رېزى ھەموو بۆچوونىك دەگرم، بەلام ئىنسان لە تىكەلاوبوونى دوو ھىزى گەورە دروستبووہ، ھىزى جوانى و ھىزى ئازار... بەلام گەر مەبەستت لە خەلك ئەو كەسانەيە كە لە جوانى و ئازار تىناگەن ئەوا مۇسقىقا كارىكى بەوانەوہ نىيە.

گفتوگوگويەكى سەيربوو، مۇسقىقارەكان ھەموو رايان وابوو بەوہدا مرؤڤ داواى شتىكى ئەستەم لە مۇسقىقا دەكات، ھەرگىز ناكاتە ئەنجام... پرسیارو گومانەكانى ئەوان، ھەمان پرسیارو گومانە دىرینەكانى خۆم بوون سەردەمىك كە ھىشتا قوتابىيەكى ناكامل بووم. ھەموويان بە شىۋەيەكى سەير لە ژىر كارىگەرى محەمدى فېردەوسىدا بوون. ئەوئىش ھونەر و مردنى وەك يەك تەماشادەكرد. مۇسقىقارەكان لەو جىگايەدا خۆيان وانىشانەدا كە خۆيان لە جۆرە ھونەرىكى پېس دەپارېزىن، كە دەترسن دواچار ماناي ھونەر لە بەر دىدەيان بشىۋىنىت. بەلام ئەو ترسەيان بووبوو بە ترس لە ھەموو دونيا، بووبوو بە زىندانىك كە چەندەھا دىۋارى بۆ دروستكردبوون. من لە كۆتايى دانىشتنەكەدا ھەستى ئەوہم ھەبوو ئەوان لە زىندانان، مۇسقىقايان كەردبووہ بەندىخانەيەكى ترسناك،

پيئانوابوو مؤسيقای جوان ته نيا له نائوميديدا ته واوده بيت.

من ئه و پوژه به غه مگيني گه پامه وه بو گيلاسی سپی، هه ستمکرد له نيوان من و مؤسيقاره کانی به له می به فردا شتيکی ئه وتو دروست ناييت بيته کومه کتکی پوچی گه وره، من به ره و مؤسيقا رابکيشيته وه. دلته نگ بووم که ئه و هه موو نائوميدييه م ده بينی، به لام دلنيا بووم پوژيک ديت من له گه ل ئه و تپه دا به خته وه ره ده بم... دلنيا بووم.

* * *

پوژيکیان خو م و بالنده کانم به ناو يه کتیک له قه یسه رييه کاندای تیده په پرين. بازار هيند جه نجال بوو به ده گه من مرو ف بيتوانيا يه چه ند مه تريک ئه ولا ی خو ی بييت، من به خته وه ره و بيياک به ناو بازار پدا ده پویشتم و سه يری ده موچاوی ئاده ميزاده کانم ده کرد. تاکه له زه تیک پياویکی بييش و بی پاره بتوانيت بيچيژيت، سه يرکردنی ده موچاوی خه لکی تره، منيش ده مويست تا ئه اندازه يه کی زور سوود له و له زه ته خو پاييه وه ربگرم. له گه رمه ی خو بيرکردن و خه يالاتدا بووم ده ره ق به و سه روسيمایانه ی ده ميين، يه کتیک له کتيفرو شيه کی نزیکه وه بانگی ليکردم «کاک جه لاده ت، کاک جه لاده ت فه رموو فه رموو باله خزه تدا بين». له راستيدا من نه مزانی کی بانگمه دکات... چوومه کتبخانه که و چاوم گيرا هيچ که سم نه بينی، به و هه موو بالنده وه سه خت بوو ماوه يه کی دريژ له کتيفرو شيه کدا بمينمه وه هه تا ئه گه ر ئه و بالنده نه شينرين و که سيش هه ستیان پينه کات. له پشته وه پياویکی زور قه له و خه ريکی ته ماشا کردنی هه ندیک گو فاره و پوژنامه بوو. يه که مجارم بوو به خو م و بالنده کانمه وه بچه ناو کتيفرو شيه کی ئاوه وه، بوئه وه ی هه موو ميوانه کانی کتبخانه که گو ييان لييت، به ده نگی به رز له خاوه نه که يم پرسى: به ريژ يه کتیک ليروه منى بانگکرد، نازانيت

کئ بوو؟. که وام گووت پیاوه قه‌له‌وه‌که سه‌رسامانه سه‌ری به‌رزکرده‌وه و سه‌یری سه‌قفی کتتیرفۆشیه‌که‌ی کردو و گووتی: خودای گه‌وره، ئه‌م هه‌موو بالنده‌یه چیه‌؟. خۆی بوو «مسته‌فای شه‌ونم» بوو. خه‌لکانی ده‌وروبه‌رمان هه‌موو ئاوپراندایه‌وه و سه‌یری سه‌قفه‌که‌یان کرد و هیچیان نه‌بینی. مسته‌فای شه‌ونم که پیده‌چوو بینینی من و بالنده‌کان ته‌نگه‌نه‌فه‌سیان کردینت، به‌سه‌رسامیه‌وه سه‌یری فرینی خیراو بیسه‌روتی مه‌له‌ شیت و ویته‌کانی منی کردو گووتی: جه‌لاده‌ت ئیسماعیل... جه‌لاده‌ت ئیسماعیل. ئه‌و بالنده‌نه‌ لیتره‌ ببه‌ره‌ ده‌ری و بابروین. من چاوه‌پرواننده‌کردیت، دوو پۆزه‌ چاوه‌پرواننده‌که‌م.

بالنده‌کانی من هه‌راوزه‌نایه‌کی بیسه‌روبه‌ریان له‌ ناو کتتیرفۆشیه‌که‌دا دروستکردبوو.

من هه‌ر پوخساری ئه‌و پیاوه‌م بینی زانیم مسته‌فای شه‌ونمه‌.

پیاویکی قه‌له‌و به‌ تیشیرتیکی هاوینه‌ی سبیه‌وه، مووه‌ سبیه‌کانی به‌ چریه‌کی زۆر له‌ ملوانی تیشیرته‌که‌وه‌ ها‌ت‌بو‌ونه‌ ده‌ری، چاکه‌تیکی ره‌شی ئه‌ستووری له‌به‌ردابوو، که‌ به‌ جوړیکی نا‌ئاسایی دوو سنی ریز قۆپچه‌ی له‌ چاکه‌تی نا‌سایی زیاتر بوو، چاکه‌ته‌که‌ی وه‌ک پالتۆی ده‌ریاوانه‌ پوسه‌کان تا سه‌ره‌وه‌ داخرا‌بوو، به‌لام به‌وه‌دا یه‌خه‌یه‌کی کراوه‌ی هه‌بوو نه‌یتوانی بوو ملوانی تیشیرته‌که‌ی دا‌پۆش‌ن، قژیکی ره‌ش و دریز‌ی هه‌بوو، ده‌مو‌چاویکی پفکردوی سوور به‌ جووتیک چاوی کال و زۆر گه‌وره‌وه. به‌لام له‌ یه‌که‌م نیگاوه‌ دیار‌بوو ترسیک و شه‌رمیک له‌ پوخساریا‌یه‌تی، که‌ پیموایه‌ سیفه‌تی زۆر‌به‌ی ئه‌و پیاوه‌ قه‌له‌وانه‌ن که‌ هه‌موو ژیا‌نیان له‌ هه‌ولی ئه‌وه‌دان به‌ جوړه‌ جل و به‌رگنکی تایبه‌ت ئه‌و گوشته‌ زیاده‌ دا‌پۆش‌ن که‌ دانا‌پۆش‌ریت. که‌ پیده‌که‌نی به‌ جوړیکی سه‌یر ده‌گه‌شایه‌وه و خوین ده‌زایه‌ سه‌ر کولمه‌کانی، که‌ په‌ستیش ده‌بوو غه‌میکی قوول قوول ده‌که‌وته‌ سه‌ر پوخساری که‌ ئه‌سته‌مه‌ مرۆف به‌ وشه‌ وه‌سفیکات. پانتۆلیکی ره‌شی

له بهردابوو، جووتیک پیتلاوی بویاخکراوی رهش که به جوړیکی سهیر دهبریسکانهوه، پوژنامهیهکی له بندهستدا بوو. که گهیشتیله دهرهوهی کتیفروشییهکه گووتی: دهمزانی لیرهدا یهکتر دهیینیهوه، دهمزانی.

بون کولونیایهکی زور تیزی لیدههات، ههستندهکرد ئیستا له پیش تاشین و خوشتن تهواوبوو. دهستی منی گرت و گووتی: ههژده سال له مهوبه هاوری قودسیم لیرهدا بینیهوه، هر وهک تو وهها بوو، به بالندهکانییهوه خوی کرد بهم کتیفروشییهدا و گووتی یهکک بانگیکردوم، وهک تو دهنگی بهرزکردهوه و گووتی: بهپیزان یهکک لیرهوه منی بانگکرد. من دهمزانی ههمان شت دووبارهدهبیتهوه.

لهگله قهلهویهکهشیدا به خیرایی دهروی، منی داوهتی چیشتخانهیهک کردو گووتی: لهسه نانخواردن قسهدهکهین. منی برد بؤ چیشتخانهیهک له چیشتخانه پیسو پوخلهکانی ناو شار. مستهفای شهونم دهیگوت، سهیری کورسی و میزه ژهنگاویهکهی مهکه، سهیری چلکاوای سهه ژهزهکه مهکه، چاوت بنوقینه و تامی برنجهکهی بکه. من کابرایهک نهبووم زور خواردنم بؤ گرنگ بیت. به دریزایی ژیانیشم زور له نهداریدا نهبوومایه به زحمته قهبولمدهکرد یهکک شتیکم بؤ بکریته، لهدوای پازده سالیمهوه تاکه کهسیک کومهکم لی قهبولکردبوو، نهستیزه ون و نادیارهکهی ژیانم «دالیا سیراجه دین» بوو، لهبهرئوه به نهدهبهوه گووتم: سوپاس من برسیم نییه، پاشان بهپیز من به دهگمن نانی دهرهوهش دهخوم. مستهفای شهونم به حورمهتهوه وازی لیهینام و گووتی: من بهیانیش نام نهخواردوو، ئایا دتهوانم من نان بخوم و قسهبکهین؟. پیاوینک بوو لهوانهی لهسه نانخواردن زور حهزیان له قسهکردنه. من نهوجوره نهخلاقم تهنیا له نیو پیاو قهلهوهکاندا بینیبوو، بهر لهوهی بهرابرم دانیشیت و دهستبکاته خواردن، جوړه نیگاریکم له خهیالی خومدا بؤکیشابوو، بهلام هر دانیشته تهواوی سهیرکردنهکانم بؤی گورا. ناله و پیاو قهلهوانه نهبوو که به

جۆریکی ناپیک و شپرزە دەخۆن، بەلکو لە شوپنیککی تایبەتیدا دانیشت و بە پینچەوانەیی زۆر لە کپیارەکانی ترەووە خزمەتچییەکان بپوینە حورمەتیان لیکرت. من وامدەزانی ئەو پیاوانەیی کە زۆر بە پەلە بە رینگادا دەپۆن زۆر بە پەلەش نان دەخۆن، بەلام مستەفای شەونم وانەبوو، زۆر لەسەرەخۆ نانی دەخوارد، هەندێجار چاوی دەنوقاند و لەزەتیککی زۆری لە تامی خواردنەکە دەبینی. من نەمدەزانی منی بۆچییه. سەرەتا گووتی: بمبوره ئەو شەووە بەوجۆرە بەجیمهیشتی. من لیت ناشارمەووە پیاویکی ترسنۆکم... من زۆر لە یادگارە ناخۆشەکان دەترسم. زۆر جار وا بەخەلکی دەلیم. بەلام زۆر بەیان باوەرپیان وایە لە بەرئەوێ من قەلەوم ئیدی یادگاری تال و ناخۆشم نییه. بەلام ئەو شەوێ کە لەسەر بەستەکە بەجیمهیشتی و پویشتم لە یادگارە تالەکانی خۆم هەلەهاتم، لە پوخساری هاوڕێ قودسی هەلەهاتم. مرۆف دەبیت رابکات... من وەک تۆ نیم، من ناتوانم خۆم فریبدهمە ناو تراژیدیاوە تا پشکوکان بەدەست بگرم، نا... بیرتە... بیرتە جەلادەت وات بە من گووت، من کە خەلکی ئازا دەبینم شەرمەدەکەم... لە رەووەکەدا لە پیشی پیشی هەموو میللەتەووە رامدەکرد، سەرکردەکان نەبیت کەسی تر لە پیش منەووە نەبوو.

وایدەگووت و پینکەنینیککی سەیر پیندەکەنی، هەستمدەکرد ئەو پینکەنینە زۆر بەر سنگی دەگریت، منیش لەگەلیدا پینکەنیم. کە هیمن دەبوووەو، بەو دەستە گەورەیی شانی رادەتەکاندم و دەیگووت: حەیفدەکەیت ناخۆیت، حەیفدەکەیت... دواتر بە جیدییهتیککی سەیرەووە دەیگووت: تۆ چۆن لە بالندەکان تیدەگەیت، تەفسیرت چییه بۆیان؟

لەو ساتەدا بالندەکانی من بە ناو هەموو چیشتخانە گەورەکەدا دەفرین، بە ناو خەلکدا گوزەریانندەکرد، دەچوونە سەر میزەکان و هەلەستانەووە. من

گووتم: دنیا به زیاد له زمانیک قسه دهکات، ئه و بالئدانه کومه لیک حه رفن، کومه لیک وشه ن، رسته ی دونیا یه کی ترن، مرؤف ده بیئت له لؤژیکی زمانی ئه و دونیا یه ی تر بزانیئت ئه و سا ته و او تیده گات ئه و بالئدانه چیین، من تا ئیستا ئه و زمانه به ته و او ی نازانم.

مسته فای شه ونم پارچه یه ک مریشکی به دهسته وه بوو، به که میک تیفکرینه وه گووتی: ئم ئم، وانیه... جه لادهت ئیسماعیل، ئه وان وشه نین، وا سه یریان مه که، ئه وان وه ک ده لیل وه هان، تیده گه یت وه ک ده لیل وه هان، ئه وان هیچیان نییه پیت بلین، به لکو ئامارهن.

ئینجا که میک دهنگی کز کردو گووتی: هه ر که سیک ئه وان بیینیئت یه عنی له بازنه که دایه.

من به سه رسامیه وه پرسیم: بازنه ی چی؟

به قوولی سه یری چاوی کردم و به ترسیکه وه گووتی: نازانم، به لام ده زانم بازنه یه ک هیه... بازنه یه ک هیه، بازنه یه کی له من و تو گه وره تر، له وانه یه بازنه یه کی گه ردونی بیئت، من به رده وام هه ستم کردوه یه کی کم له بازنه که دا، هه ستم کردوه شتیکی گه وره هیه و من به شیکم له و شته، به لام تا ئیستا به ته و او ته ی نازانم وه زیفه که م چییه. به رده وام چاوه پروانده که م، من به رده وام چاوه پریده که م یه کیک بیئت و پیمبلیت: من وه زیفه م چییه.

هه ستم کرد درؤ دهکات. من بیئه وه ی خووم ئاشکرا بکه م، پالمدا به کورسییه که وه و گووتم: تو له و باوه رهدایت من بتوانم یارمه تیت بدهم، له و باوه رهدایت که من ئه و که سه م که ده زانم تو ده بیئت چی بکه یت و چی نه که یت؟

بیئه وه ی راسته وخو سه یری چاوم بکات، گووتی: له وانه یه، له وانه یه تو بزانیئت.

تیگه یشتم بو شتیکی ده گه ریت، بو نه ئینییه ک ده گه ریت. من به غه میکه وه گووتم: راستیت پیده لیم، من هیچ نازانم... له وانه یه ئه و بازنه یه هه بیئت،

بازنەيەك كە لە من و تۇ گەورەترە، بەلام من نازانم تۇ دەبىت چى بگەيت. لە راستىدا نازانم من خۇم بەتەواوتى دەبىت چى بگەم، بەلام ھەستدەكەم جۆرە بازنەيەكى و ھا ھەيە. لەوانەيە ھەبىت، لەوانەيە نەشېت. مستەفای شەونم بە ھىمنى لەسەر خواردن بەردەوامبوو، چىشتخانەكە بە جۆرىكى سەير پېرېووبوو لە پىاوى برسى، زۆرەبەيان ئۇ و فیتەر و پەنچەرچىيانە بوون كە لەو دەورەبەرە كارىاندەكرد، بە جۆرىكى سەير و پەلە نانىان دەخوارد، دووان لە تەنىشتمانەو بە دەنگى بەرز جىنۆيان بە كابرايەكى تر دەدا، يەككىيان دەيگوت «كەللە چى وا چىبە تۇ دەم دەخەيتە دەمى. ئەوسالە كە خوشكەكەيان ھەلگرت، بۇ بەيانى دەستى خستبوو بەر پىشتىنەكەى و لە بەر چاىخانەكەى رەوفدا چاى دەخواردەو، نەبای دى بوو نە باران... من بە عائىلە دەيانناسم، قسەم پىمەكە... دەستت ماچدەكەم قسەم پىمەكە، چۆلكەى گويسەبانەكانىشيان تەواو نىبە، من لە نزىكەو دەيناسم، بابەگيان... تۇ سەيرىت، تۇ كەى رەفقى ئۇويت». مستەفای شەونم بىئەوہى خەيالى لای دوو فیتەرەكەى تەنىشتمان بىت، كەمىك تىفكرى و گووتى: جواتترىن شت لەم بالئندانەدا فرىنيانە، ھەستدەكەم فرىنيان لە فرىنى ھىچ بالئندەيەكى تر ناچىت، فرىنيان مۇسقىقاي تىدايە. سەيركە جەلادەت ئىسماعىل، من وا ھەستدەكەم فرىنيان لەسەر ئىقاعى سەمفونىيەك بىت... ئاھ لەوانەيە گەر ئىنسان زۆر لە ئىقاع شارەزا بىت، بزائىت لەسەر ئاوازى چ سەمفونىيەك دەفرىن.

من سەرم لى نزيكردەوہو بە ئەسپايى گوتم: دەمخۇش مستەفای شەونم، ئەو بالئندانە مۇسقىقان... مۇسقىقان لە ھەوادا، ئەوانە نۆتەى گەردونىن. بەلام مۇسقىقايەكن كەس نايىبىستىت، وەك ھەزاران ھەزار پارچە مۇسقىقاي نەپتى كە لە گەردوندا ھەيە، پىمبلى مستەفای شەونم تۇ حەزت لە مۇسقىقايە؟

لەو كاتەدا دوو فیتەرەكە بە ئەسپايى ھەندىك شتىان چپاند بە گوئى

یہ کدا و قاقا پیکہ نین، مستہ فای شہونم به ویقاری پاشایہ کہ وہ کہ جبہ و سہولہ جانہ کہی لیکہ وتییت، به چاوه زور گہورہ کانی سہیری کردم و گووتی: حہ زم له ہہ موو ہونہ ریکہ، ہونہر دابہ شناکریت۔ ہونہر ہہرگیز دابہ شناکریت... ہہ موویان پیکہ وہ مانایان ہہ یہ۔ بہ لام من زیاتر لہ سہر نیگار کیشان وہ ستاوم... له مندالی و گہنجیما نیگار کیش بووم، تا ئو شتہ پرویدا۔

من به فزولیکی زورہ وہ پرسیم: چی پرویدا مستہ فای شہونم؟
 به غہ میکہ وہ تہ ماشای کردم و گووتی: تا خیزانہ کہم، تایہ فہ کہم، عہ شرہ تہ خوشہ ویستہ کہم، باو کم، براکانم، ناموزاکانم، لیتیان قہدہ غہ کردم پہ سمبکہ م۔
 دوو فیتہرہ کہی تہ نیشتمان کہ ئیستا دہ میان پربوو له برنج سہرلہ نوئی دہ ستیان کردہ وہ بہ قسہ کردن بہ دہنگی بہرز، یہ کیک له خزمہ تجییہ کان بہ سینییہ کی زور گہورہ وہ، کہ تا ئو کات گہورہ ترین سینی بوو من له ژیانمدا دیبیتم، بہ پلیکہ کاندہ سہر کہوت، دہیہا قاپہ خواردنی لہ سہر بوو، دہرؤیشت و لہ گہ لیشیدا پرب بہ ہہ موو چیشتخانہ کہ ہاواریدہ کرد «قہ یسییہ کہ بؤ کئی بوو؟» «عہوازہ کہ بؤ ئو سہر» «فاسؤلایاہ بؤ ژیر کوپہ کہ» «مریشکہ کہ بؤ مامؤستا» «بامیٹہک بؤ غہ فور دیشلیی»۔
 دہنگہ دہنگیکی ہیند ترسناک بوو، من حہزمدہ کرد برؤینہ جینگاہہ کی دی و قسہ بکہین، بہ لام پیدہ چوو مستہ فای شہونم زور خوشبہخت بیت۔ کہ زانی من کہ میک لہ وہ ہہ موو دہنگہ دہنگہ نارہ حہتم گووتی: نارہ حہت مہ بہ، ئیرہ شوینیکی خوشہ، ئہ مہ ئو شارہی من و تویہ۔ لہ چیشتخانہ زیاتر ہیچی تیانییہ۔

بہ سووکی سہری له گویم نزدیک کردہ وہ و گووتی: گہر خہلکی ئہم شارہ ئہم نانہ نہ خون، نہ کہسیان ئیشدہ کات، نہ کہسیان سیاست دہکات، نہ ہیچ۔

پاش توزیک بیدہنگی گووتی: لہ وانہ یہ تہنیا یہ کتری بکوژن۔

خۇي راسىتىكىدە ۋە بە زەردەخەنەيەكى گەورەۋە گوتى: ئەم چىشتاخانە كۆلەكەي ئاسوودەكى ئەم شارەن. مروۇف لە ۋلاتەكانى تردا بىيەۋىت ساتىكى ئاسوودەكى بىزى دەچىت بۇ سەر دەريا، دەچىت بۇ كۆنسىرتىك، بۇ مۇزەخانەيەك، بۇ تياترىك، يان سەفەردەكات بۇ ۋلاتىكى تر، لىرە ھىچ شىتىكى لى نىيە چىشتاخانە نەبىت. گەورەترىن خۇشەختى ئەم مروۇفانە ئەۋەيە كە نىۋەرۇ دىن ۋ ناندەخۇن... ئەم چىشتاخانە نەبىت مروۇف شىت دەبىت، لەمنى بىيىستە، گەر ئەم خواردەنە بايە من نەمدەزانى چى بىكەم. شىت دەبووم.

فىتەرەكانى تەنىشتەمان گەرەنەۋە بۇ باسى ئەۋ پىۋاۋەي كە لەسەرەتاۋە جىنۋىيان پىندەدا، بەلام من ھەۋلەمدا تۈزىك خۇم كۆبىكەمەۋە ۋ گوتىم: جەنابى كاك مستەفا، من تىنەگەيشتم تۇ بۇ ۋازت لە ھونەر ھىنا، چى ۋاىكىرد ۋاز لە نىكاركىشان بەئىت:

بەھىمنى كەمىك سەر پەنجەكانى بە دەسرىكى سىي سىرى ۋ دەستىكىدەۋە بە خوارىن ۋ گوتى: ھم، من پىمگوتى، خىزان، باۋىك، خوشكەكانم، مىردى خوشكەكانم، ژنى براكانم... ھەموۋىيان.

ھەستىمكىرد تا زىاتر دەخوات پىرىش ھەناسەي سوار دەبىت، دەترسام لە ساتىكىدا نەتوانىت قسەبكات. بى سەبر گوتىم: بەلام بۇ؟

مستەفا بە كەمىك تىرامانەۋە گوتى: چىكايەتىكى درىژە، من پۇژىك بىرىارمدا ئىدى رەسم نەكەم، ھەموو تابلۇكانى خۇم سىۋوتان. لەسالى ۱۹۷۴ تۇ مىندال بوۋىت، من ئەۋ كات رەسىمدەكرد، پىۋاۋىكى ۋا قەلەۋ نەبووم، ھىشتا كۆپىكى زۆر گەنج بووم، گەنج ۋەك تۇ، كە شۇرش دەستى پىكىردەۋە من ۋەك ھەمىشە لە پىش ھەموو مىللەتەۋە رامكىرد، چووم بۇ ئىران، ئەۋسا كاسكىتىكىم دەكردەسەرم ۋ رەفتەيەكى زەردم ۋەك بۇنىباخى ھونەرماندەكان دەكردە ملىم. كارەساتى من ئەۋكات دەستى پىكىرد كە لە ئوردوگاي پەناھەندەكاندا ھەزم لە ژنىك كىرد. سەرەتا نەمدەزانى كە

ژنه، له كچيكي پاكيز دهچوو كه هيچ مهخلوقيك په نجهى بؤ نه برديت. لاي من شتيكى ئاسمانى بوو، كچيك بوو له وانهى راسته وخؤ خواى گه وره بى يارمتهى هيچ فريسته يه كى نه زان دروستيكردون. جه لادته من بهر له وهى ئه و بناسم، ته نيا درهخت و جؤگه له و گوند و گولدام دروسته كړد، ئيشه كانم زؤرى بوون... ئيشه كانم زؤرى...

مسته فای شه ونم به شيوه يه كى كوتوپر وهستا، رهنگى گؤراو هه ناسه ي سوار بوو، په رداختك ئاويخوا ده وه و وهك يه كيك مردبيت به و چاوه گه وره و جوانانه ي خويه وه، نيگاي خاليكى ناديارى كړد، ماوه يه ك هيچى نه گووت، نه جول، من سهرم به رزده كړده وه و بالنده كانم له هه وادا ده بينى به هيمنى ده فرين. ده ستى مسته فای شه ونم گرت و گوتم: كاك مسته فا نه خوؤش نيت؟ هه موو شتيك باشه، يان نا، بچين بؤ خهسته خانه يان چى؟

وهك ئه وهى لاي من نه بيت، وهك به دهم خنده يه كى نه نيينيه وه مردبيت، نه ده جول. پاش ئيستىكى دريژ، به ئاگاهاته وه وهك ئه وهى هيچ نه بوويت، ده ستى خسته ژير گوپه خره گه وره كانيينه وه و گوتم: ئيشه كانم زؤرى له سهر سروشت بوون... له سهر ژيانى ناوشار، له سهر كريكار و جووتيارانى كورد.

وچانيكى ترى دا و به نيگايه كى ئالوزو غه مگين سه يريكردم و گوتم: ئه و ژنه منى له جوانى مرؤف ئاگادار كړده وه، من هيچ نه بووم جگه له غافلئى خه وتوو كه ئه و هوشى كړده وه به به رمدا. پؤژيک له ژير خه يمه كه ي خؤمدا دانيشتووم، له گه ل ژنيكى تر دا هاتن بؤلام و به شهرمه وه داوايانكرد په سميانبكه م. له وه و بهر من په سمى زؤر خه لكى ترى ناو ئوردوگا كه م كړدبوو، پؤرتريته كانم جوان بوون، به لام جوانترين كارى من دروستكردنى پؤرتريت نه بوو. دهمه و ئيواره يه كى حوزه يرانى سالى ۷۴ له شوينيكدا له ده ورو به رى نه غه ده پؤرتريتى يه كه مم بؤ دروستكرد، كاريكى وها جوان بوو، مه پرسه، خوؤشم عاجباتيم ليده هات. بهر له وهى

تەواۋىم و پۇرتىتەكەى بدەمە دەست، لىم پىرسى خانم ناوت چىيە؟ بە زەردەخەنەيەكى ئەفسوناۋىيەو ە گووتى: ناوم ەەر چىيەكە گىنگ نىيە، تۇ لە ژىرىدا بنوسە لەيلاى نىلۇفەر. من عادەتم نەبوو ناوى كەس بنوسم، بەلام دەمويست ناوى بزاتم، بە خەتىكى پوون لە ژىر وينەكەدا نوسىم: لەيلاى نىلۇفەر. من تكام تياكرد جارىكى تر بىتەو ە چونكە دەمەويت كارىكى تاييەتى بۇيكەم و بۇ خۇم ەلىگىرم. دلنابووم پىتى خۇشە... ئىۋارىيى پۇژى دواتر لە جلىكى جۋانتردا بەتەنيا گەپرايەو ە لەبەردەمىدا دانىشت و بىتەو ەى كەسمان ەيچ بلىت، من دەستمكرد بە تابلۇيەكى زەيتى گەورە، تابلۇيەك دەمويست ەموو ەونەرى خۇمى بۇ بخەمەكار. ئەو پۇژە ەندىك كارمكرد، بەلام تابلۇكەم تەواۋنەكرد، ئەو پىيگوتىم: لە بەر قسەى خەلك دەبىت لە جىگايەكى تر يەك ببىنين و تابلۇكە تەواۋبەين، چونكە ناتوانم ەموو پۇژىك بەبەرچاۋى ئوردوگاكەو ە بىم بۇلات. دواى دوو پۇژەت و ناۋنىشانى مالىكى ئىرانى دامى لە شارىكى نىك لە ئوردوگاكەمانەو ە. مالى ژنە ناسىاۋىكى خۇى بوو.

من لەو ساتەدا وا بە خەيالمدات ەت كە ناوى لەيلاى نىلۇفەرم بىستوۋە، بەلام لە بەر ەەر شتىك بىت بەيادىدا نەھاتەو ە كەى و لە كوئى ئەو ناو ەم ببىنو ە. زۇر درەنگ زانىم كە پۇژىك لە پۇژان خودى ئەو تابلۇيەم لە مۇزەخانە نەننىيەكەى موساى بابەكدا ببىنو ە. ناشكرابوو يادگارەكان زۇر ئازارىدەدەن. كە گەيشتە ئەو شوينە كەوچكەكەى داناو گووتى: خۇشەويستى و ەھات ببىنو ە، ئەو ەموو سالە لە خوئىنى مروڤ دەرەنەچىت، لە خەيالى دەرەنەچىت؟

بە ەسەرەتەو ە گووتىم: ببىنومە ەاۋرپم ببىنومە.

و ەك ئەو ەى يادگارەكان ەند تال بن بەبى زەردەخەنە نەگىردىرەنەو ە. خەندەيەكى گرت و گووتى: من چووم بۇ ئەو شارە، چووم بۇ ئەو مالى، سندوقى وينەكىشان و بۇيەكانم پىبوو. ژنەكەى ەاۋرپى لەگەل دايكى

و دوو برآى چكولانهدا له مالئكى گه و رهى خوئشدا ده ژيان، خانوويهك به ده ستورى ئيرانييه كان رازابووه وه، پرپوو له نه خش و زه خره فه. ئه و يش خانمئكى جوان بوو. خوئى له ژوورئكى پشته وه دا چاوه روانئده كردم، جئئكى سبئى له به ردا بوو، له ژئئك ده چوو ئه و ساته له هه و ره وه دابه زئبئت. نه ده كرا مرؤف شهرم له و هه موو جوانئيه نه كات. من ئه وسا وهك ئئستا شهرمن نه بووم، به لام ئه و هئنده جوان بوو، نه مده توانئى سه يرئبكه م. دواى سه عاتئك ئئشكردن... دواى سه عاتئك ئئشكردن..

ديسانه وه وه ستايه وه و وهك مرديت بئجوله كه وته نئكاردنئ شوئئئكى ناديار. من دووباره دهستم له ده ستئدايه وه و گووتم: كاك مسته فا، كاك مسته فا باشئت؟ هه موو شتئك باشه، نه خوئش نئت؟

پاش و چائئك به پئكه نئنه وه گووتئى: دواى سه عاتئك ئئشكردن هاته ته نئشتمه وه و فلچه كهئى لئوه رگرم و گووتئى: من بؤيه تؤم هئناوه بؤ ئئره، بؤئه وهئى به يه كه وه بخه وئين. خوئى جله كانئى خوئى داكه ند و به رپووتئى له به رده ممدا وه ستاو گووتئى. به رله وهئى ره سمم بكه ئت، نا ته وئت بزائئت من كئيم و چئيم؟.

نازانم ئه و رؤژه چه ند جار پئكه وه خه وتئين، نازانم چه ند جار پئكه وه چووئنه وه بؤ ئه و ماله، نازانم چه ند تابلوؤم بؤ كئئشا

هه ناسهئى سوارده بوو، وهك ئه وهئى ئئستا ئه و ژنه به رپووتئى له به رده مئى خوئدا ببئئئت، ده ستئى درئژده كرد و ده ئگووت: جه لاده ت ئئسماعئل، هه ستئى ئه وم هه بوو، وهك نئكار كئئشه گه و ره كانئى دونئا وه هام، هه ستمده كرد من گزئام، رئئوارم، مؤدليانئيم. ئه و جه سته قه شه نكه كه هه موو عاجباتئيه كانئى خودائى له خوئى گرتبوو، ئئستا مولكئى من بوو، جه سته يهك بوو بؤ من بوو... نه مده زانئى ژئئى كئئيه، ئه و پئئى نه گووتم كه ژئئى كئئيه، منئش نه مده وئست بزائم، پئئوئستئيم به وه نه بوو بزائم، به لام دياربوو ژئئى پئئاوئئكى ده وله مهنده. هه موو هه فته يهك تابلوئيه كئى زه ئئئى گه و ره م بؤ ته واوده كرد.

بە درىژايى سالى ۷۴ و زىستانى سالى ۷۵ یش لەگەلمدا بوو. ھەموو شىتىكمان كرد بۆئەوھى ئاشكرانەبىن. كە شۆرش ھەرەسىھىنا، من و تابلۇكانم گەراينەوھە بۆ شار. ھەرەس ھىند كتوپرېبوو، بواری ئەوھى نەدام لە شەوى باركردن و كۆچكردنى ئەودا بىبىنمەوھە، بەدرىژايى ئەو سالە بىرمان لەوھە نەكردبووھەوھە كە شۆرش پوخا چى بكەين. نە من و نە ئەو كەسمان شۆرشكېر نەبووين، ھىچمان لە سىياسەت نەدەزانى، شەوى ھەرەس مېزدەكەى لە جىيىكدا دىت و ھەلېدەگرىت و دەگەرىنەوھە بۆ ولات. من زۆر لە دووى گەپام و نەمدۆزىيەوھە. ئەو ماوھە دورودرىژە ھەرگىز لىم نەپرسى بوو خەلكى كوئىت، لە كوئى دەژىت؟ كە گەپامەوھە وەك دىوانە لەسەر جادەكانى ئەم شارە دەسورپامەوھە، تووشى دالغە و خەيالى خۆكوشتن بووم. زۆر پۆژ لە بەيانىيەوھە تا ئىوارى من لەسەر پۆشنى يادگارەكانم ئەو خانمەم نىگارەكرد. لە مالى خۆمان ژىر زەمىنەكەم كرد بە مەرسەم. بەلام نىگارەكانم شەرم و خەيالى تىا نەبوو، وىنەكانم ھەموو لەشى فرىشتە ئاساى «لەيلى نىلوفەر» بوو. ئەوكات باوكم مابوو، بىنىنى نىگارى ئەو ژنە پووتە، ژنى براكانمى تووشى تورپەسى و ھىستىرپەيەكى گەرەكردبوو، ھىدى ھىدى براكانم و ژن و مندالەكانىان پىيان لە مالى ئىمە بېرى. خوشكەكەكانم نەدەھاتن، زۆر پۆژ وەك شىت بە رىشىكى درىژەوھە بە شاردادەپۆشتم، دىوانەيەكى بىچارەبووم كە لە ھەموو ئافرەتەك ورددەبوومەوھە، بەلكو لەيلا غەمگىنەكەى خۆم بدۆزمەوھە، دواچارەكەكەم لە ھاوپرىكانم پىنگوتەم، گەر دەتەوئىت دووبارە ئەو ژنە بدۆزىتەوھە دەبىت پىشانگايەك بكەيتەوھە نىگارەكانى نىشانبدەيت، دلنابە لە بن زەوئىشدا بىت سەردەردەھىتتەوھە.

بەجۆرىك ھەناسەى لىبرا، دەستەسپرەكەى گرت بە دەمىيەوھە و لە كەپوويەوھە ھەوايەكى قوولى ھەلمزى، پوومەتەكانى سوور ھەلگەپابوون. كەمىك وەستاو گووتى: بمبوره دەبىت ھەموويت بۆ بگىرەمەوھە، ھەمووشىتىك،

لهوانه یه له جیگایه کدا نهیینه ک هه بیت من و تو پیکه وه گرییدات. دوو فیتهره که به دهم جنیودانه وه بهو کابرا نادیار و نه ناسراوه که هه رچی سیفتهی ناشیرین هه بوو خستیانه پالی، ههستان و رۆیشتن. به قسه کانیاندا دیاربوو له گهل کابرادا له سه رخری هه ندی پارچهی ئوتومبیل ریینه که وتوون. چیشتهخانه که تاده هات جه نجالترده بوو، مسته فای شه ونم بانگی هه ندیک خواردنی تری کردو پالیدا به کورسییه که وه، که چاوی ده نو قاند شیوهی له مؤمیای ئیمپراتۆریکی کۆن ده چوو. و چانه کانی تاده هات دریز ترده بوون، هه ندی جار هه ستمده کرد نایه ویت بهرده وامییت، به لام هه میشه جوله یه کی ده کردو چاوه کانی ده کرده وه و بهرده وام ده بوو، گووتی: له ئەیلولی سالی ۱۹۷۵ دا، دونیا رهنگیکی تری هه بوو، ئاه، جه لادهت ئه و کات دونیا شتیکی تر بوو، هه رهس هه موومانی ویران کردبوو، به لام هیوا هه بوو. من له یه کیک له چاپخانه کان ئاگادارییه کی گه وره م چاپکرد، له هه موو شاره کانی کوردستان بلازم کرده وه. هۆلی یه کیک له قوتابخانه کانم گرت و هه ندیک له تابلۆکانم هه لواسی. هه موو تابلۆکانم نیگاری ئه و خانمه بوون، ئه وهی یه کجار ئه و ژنه ی دیبیت دهیزانی نیگاره کانم نیگاری ئه ون. دوو هه فته چاوه پروانم کرد، بيشومار خه لک هات، من بهرده وام له بهرده رگا که ده وستام و سه یرمه ده کرد، هه موو دونیا هات و ئه و نه هات. به زه حمه تیکی زۆر توانیم هه فته یه کی سیهه م پیشانگا که م دریزبکه مه وه. کاره کانم له رووی هونه رییه وه شایسته ی ستایش بوون، هونه رمه نده کان زۆر به یان حورمه تیکیان بۆی هه بوو... هه فته ی سیهه میش خه لکیک هات ئه هلی هونه ر بوون. دواهه مین رۆژ که ده رگای پیشانگا که مان داخست و تابلۆکانمان کۆ کرده وه، هاوړینییه کم ته واوی تابلۆکانی برده وه بۆ ماله وه و من به هیمنی به ره و بازار که وتمه رپی. سه د مه تر له ولا پیشانگا که وه چاوه پروانیده کردم، چاوانی پرپوون له فرمیسک، عه بایه کی به سه ره وه بوو، هاته بهرده مم و گووتی: چۆن شتی وام به رامبه ر ده که ییت... چۆن؟. من

بۇ ئىستىك نەمدەزانى چى بلىم، نەمدەزانى راستمكردوہ ياخود ھەلە. بە
 پەلە وەك شىت حىكايەتى ئازارەكانى ئەو شەش مانگەى خۆم گىزايەوہ،
 پىمگوت، گەر نەزانم لە كوئىيە، چى دەكات، چۆن دەژى شىتدەبم. دەمزانى
 منى خۆشدەوئىت، ئەو دواھەمىن ئافرەتى دونيابوو كە منى خۆشويست،
 دەمزانى دواچار منى دۆزيوہتەوہ، راستى نەدەكرد، ئەوہى لا گرنگ نەبوو
 ھەموو دونيا بزانت ئەوانە نيگارى ئەون، دەمتوانى سويندبخۆم كە لەو
 ساتەدا دەتوانىت لە ناوہراستى پيشانگاكەدا بوہستىت و بلىت من ئەوم، من
 پالەوانى راستەقىنەى ئەو تابلۇيانەم. وەك دواى پىيگوتم، فرمىسكەكانىشى
 فرمىسكى فيراق و دوورى بوون نەوہك فرمىسكى تورپەى. گرنگ ئەوہبوو
 من و ئەو يەكترمان بينىيەوہ، دەيانجارى تر بەيەكەوہ خەوتىن، شىتى
 يەك بووين... مىردەكەى لە ماوہيەكى كورتدا بەو پارەو چەكانەى دواى
 شۆرش فروشتبوونىيەوہ بووبووہ پياويكى زەنگىن، وەك ھەمىشە ئاگاي
 لە ژنەكەى نەبوو، پياويكى كەچەلى بارىكى رەنگزەردبوو، كە لەيلا وەك
 سەگ تەماشايەدەكرد. من رۆژىك لە مەحەلەكەى خۆيدا لە بازار بينىمەوہ.
 من و ئەو ژنە نەماندەزانى دەگەينە كوئى، نەماندەزانى تا كەى دەتوانىن
 وا بژىن. من تابلۇكانى ئەوم لە مەرسەمەكەدا ھەلواسىبوو، ھىدى ھىدى
 ھەموو شىئوہكارەكان چىرۆكەكەى منيان دەزانى، ھەندىكيان ئەو ژنەيان
 دەناسى، بەلام من لەو خەيالەدا نەبووم كەسىان خيانەتم لىيكات، من
 بەردەوام ئەو شىعەرەى رامبۆم دەگووتەوہ كە دەلىت: شاعىران ھەموو
 بران. من پىمابوو نيگار كىشەكانى دونيا ھەموو بران.

كەمىك پاليدايەوہو دەستىكردەوہ بە خواردن، چەند جارىك سەيرىكردم
 و گووتى: حەيف ناخۆيت... بەراستى حەيف. دەيزانى چىرۆكەكە گەيشتۆتە
 جىگايەك كە من بەشەوقەوہ دەمەوئىت بزائم چى بەسەردىت. جارىكى تر
 دەمى سەرى و وچانىكى تەرى گرت و گووتى: ئىستا پىمبلى چەند شاعىر لەم
 شارەدا ھەن باوہريان وەھابىت كە شاعىران ھەموو بران، چەند شىئوہكار

هەن وا بلین. کەس نییە، کەس نییە وابلیت، بەلام من ئەوکات وامدەگووت و ئیستاش هەر وادەلیم.

شەویکی شوباتی سالی ۱۹۷۶، من لەمالی خۆمان لە قاتی سەرەوێ نوستبووم، هەموومان نوستبووین، بەرەیان لەسەر خەویکی ناخۆش بە ئاگاهاتمەو، ئیستا خەوێکەم بێرنەماو، بەلام دەزانم خەویکی سامناک بوو، هاتمە خواری، بچمە مەرسەمەکەم، بەفریکی زۆر دەباری، لەسەر بەفرەکە شوین پێی دوو کەسم بینی کە بە تەنیشت یەکەوێ رویشتبوون، دواتر یەکیکیان گەرابوو. من بە روژیکی زستانەیی ئەستورەوێ دابەزیم. دەرگای مەرسەمەکەم کرابووێ گۆپەکەشی دەسووتا. وەلی دانیابووم ئیوارە کە هاتمەدەرێ دەرگاگەم داخست و گۆپەکەم کوژاندەو، بیتی کردنەوێ دەرگاگەم کردەوێ چوومە ژوورێ، ئەو پیاوێ کەچەلە، لوتدریژە، رەنگزەردەم بینیوێ وە لە ناوێ راستی مەرسەمەکەدا وەستاوێ تەماشای نیگارەکانی ژنەکەیی دەکات. بەر لەوێ هیچ بلیم، دەمانچە یەکی لە ژیر پشیتنێ کوردییەکەیی دەرھیناوی گوتی: کورپی قەحبە... کورپی قەحبە، کەس هەییە وای بە حەیاو حورمەتی خەلک بکات. من لە دواي ئەوێ هیچ لە یاد نییە، چەندین سال بێرم لیکردۆتەو، بەلام هیچ لە یاد نییە... هیچ یەکەمجار دواي ئەوێ لە خەستەخانە بە ئاگا هاتمەو، پینچ گولەم پێوێبوو، بەلام هیچیان شوینی زۆر کوشندەیی نەگرتبوو. کە من بە ئاگا هاتمەوێ شار هەمووی خرۆشابوو، کەس هیچی پێنەدەگووتم... باوکم نەبیت زۆر بەی کەسوکارم نەدەهاتن بۆلام، دواچار یەکیک لە هاوریکانم پیتیگوتم لەیلای نیلۆفەر یان کوشتوو، هەر ئەو شەوێ ئێویشیان کوشتبوو. من وەک شیت بەبرینداری لەسەر قەرەوێلەکەم دابەزیم و دەموست برۆم، دەموست لەو خەستەخانەیی دەرچم، بە هەموو دکتۆرو برینپێچ و سستەرەکان منیان بۆ نەدەگیرا. ناچار دوو هەفتە منیان بە زنجیر بەو قەرەوێلەیی بەستەو. کە لە خەستەخانە هاتمەدەرێ و بۆ یەکەمجار سەیری شەقام و درەخت و

ئاسمانی ئەم شارەم کرد، زانیم ئیدی من تا هەتا هەتایە تەنهام. من لەو پۆژەوه تەنهام، لەو پۆژەوه تا قیامەت، تا کۆتایی دونیا.
من بە غەمیکەوه لیم پرسی: بەلام مستەفای شەونم بۆ وازت لە پەسم هینا، بۆ بەردەوام نەبوویت؟

گووتی: کە لە خەستەخانە گەرامەوه، هەموو تابلۆکانی خۆم سووتاند، دەفتەری سکیچ و هیلکارییەکانم دراند، ئاگرم لە پەسمەکانی لەیلای نیلۆفەریش بەردا. دواي ئەو هەموو کارەساتە، دواي ئەوێ من و کەسوکارم بوو بووین بە حیکایەتی هەرە گەورەي شار هیچ کەس لە خیزانە کەمدا رازی نەبوو من جاریکی تر پەسمبکەم. من خۆشم لە دواي ئەووه ئارەزوویەکم نەمابوو، هەتا قەدەغەشمکرد کەس هیچ وینەیک بە دیوارەکاندا هەلواسیت. هیدی هیدی پیم لە ناو هونەر مەندانیش بری، بە تاییەت کە زانیم ئەوێ ئەو پیاوێ هینا بۆ ئەو مەرسەمە هاوڕینیکی خۆم بوو. جەلادەت ئیسماعیل، من زۆر ماندوو بووم تا پەسمم لە بیرچوووه، تا چەند سالیکیش بە رینگادا دەڕۆیشتم و هەر بە خەیاڵ پەسم دەکرد، بەلام دواچار لە ناو ئەم بازار و چیشتخانانەدا لەنگەرمگرت. لێرەدا بەردەوام دەمخوارد... جەلادەت من چەندین سالە دەخۆم بۆ ئەوێ بیر لە پەسم نەکەمەوه، بیر لە هەموو شتەکانی دونیا دەکەمەوه، تەنیا بۆ ئەوێ بیر لە پەسم نەکەمەوه، ئێرە نیشتمانی منە، ئەم چیشتخانانە نیشتمانی من، ئەم بۆنە نیشتمانی منە... دەزانی چەند ماندوو بووم تا پەسمم لە بیرچوووه؟ چەند ئازارو ئەشکەنجەم چەشت تا ئەو نیگارکێشەي ناو خۆم کوشت؟ دەزانیت؟

پالیدیایەوه گووتی: لەدواي ئەووه یەک تابلۆ هاتۆتە مالی من، یەک تابلۆ، یەک تابلۆی سەیر، کە شەویکی بەفرانباری شوبات، وەک هەمان ئەو شەوێ تیییدا بریندارکرام، خانمیک لە دەرگای داو ئەو تابلۆیەي دایە دەستم و بە پەله پۆی، خانمیک بوو لە تاریکیدا دەموچاویم نەبینی.

تابلوییه‌کی سه‌یربوو، له‌و کاته‌وه جگه له‌و تابلوییه ناهیلیم نیگاری تر بیته ماله‌که‌م... ده‌زانیته‌ئو تابلوییه ناوی چییه؟
 من له‌و کاته‌دا هه‌موو گیانم ده‌له‌رزی، وه‌ک مردووه‌کان هه‌ناسه‌م له‌ خۆم بری و به‌ پرونی گویم لیوو که گووتی: جه‌لادته ئیسماعیل، ئه‌و تابلوییه ناوی «شاری مؤسیقاره سپییه‌کان» بوو.

ئۆقیانوسی هاوار و ئاشکرا بوونی حه‌قیقه‌تی مسته‌فای شه‌ونم

هه‌ندی‌ک سات هه‌ن له‌ ژیا‌نی مرۆفدا، ساتی ونبوونی گه‌وره‌ن، ساته‌وه‌ختی ویلبوونن له‌ ناو چه‌نده‌ها ریگا‌و چه‌نده‌ها پردو چه‌نده‌ها ده‌روازه‌دا، ساتیکه‌ نازانیته له‌ کویدا وه‌ستاویت، وینه‌ بچوکه‌کان به‌ جو‌ریک ده‌تر‌فینن وینه‌ گه‌وره‌که‌ته له‌ یاد ده‌به‌نه‌وه، ساتیکه‌ نازانیته له‌سه‌ر چ خه‌تیکیته و له‌ کوینه‌ ها‌توویت و ده‌بیته‌ بچیت بۆ کوئی. پیشتر پیتوایه‌ شتیک له‌سه‌ر نیگا‌ره‌که‌ ده‌زانیته، شتیک له‌ نه‌خشه‌که‌ تیگه‌یشتوویت، به‌لام ساتیک دیت هه‌موو ئه‌و تیگه‌یشتنه‌ ده‌ره‌و‌یته‌وه‌و د‌نیا‌ده‌بیته‌ تۆ هه‌یچ نازانیته... تۆ وه‌ک به‌له‌میک ونبوویت و نه‌ده‌زانیته به‌ره‌و پینش برۆیت و نه‌ده‌شزانیته به‌ره‌و دوا بگه‌ر‌یته‌وه. ئه‌و ساته‌ی مسته‌فای شه‌ونم باسی تابلوی شاری مؤسیقاره سپییه‌کانی کرد له‌و ساتانه‌ بوو. ساتیک بوو من ئاره‌زوویه‌کی قوولم تیدا‌بوو تا کۆتایی له‌گه‌ل سه‌فه‌ری ته‌لیسمه‌کاندا برۆم و نه‌وه‌ستم، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا ئاره‌زوویه‌کی دژ و کوشنده‌شم تیدا‌بوو واز له‌ هه‌موو ئه‌و گه‌مه‌ینه‌ بیتم و برۆم بۆ جیگایه‌ک، له‌ هه‌موو ئه‌م بازنه‌یه‌ دووربگه‌ومه‌وه. له‌و ساتانه‌ بوو که ده‌بایه‌ دووباره‌ به‌سه‌ر هه‌موو ته‌فسیره‌کاندا بچمه‌وه. که من ناوی شاری مؤسیقاره سپییه‌کانم بیست بیته‌وه‌ی هه‌یچ بلیم، بیویستی خۆم هه‌ستام و بی خودا‌حافیزی

پۆیشتم. مسته‌فای شه‌ونم بانگی‌کردم و من نه‌گه‌رامه‌وه، هه‌ستمکرد دواى ئه‌و رسته‌یه‌ى مسته‌فای شه‌ونم پێیوستیم به‌ پشوو و بیرکردنه‌وه‌یه‌کى درێژ هه‌یه، به‌ په‌له‌ به‌ هه‌موو بالنده‌کانمه‌وه‌ گه‌رامه‌وه‌ بۆ گیلای سبى و وه‌ک یه‌کینک له‌رزوتایه‌کى خراپى هه‌بیت خۆم خزانه‌ ژیر به‌ تانییه‌که‌مه‌وه‌ و ده‌ستمکرد به‌ گریان. من ئه‌و ماوه‌یه‌ زۆر ده‌گرایم، له‌ خۆمه‌وه‌ ده‌گرایم. پۆزى دواتر ئیواره‌یه‌کى دره‌نگ مسته‌فای شه‌ونم هات بۆ گیلای سبى، چاره‌پروانى ئه‌وه‌ نه‌بووم ئه‌و پیاوه، به‌وه‌ هه‌موو گوشته‌وه‌ بتوانیت ئاسان شه‌ش قات سه‌رکه‌ویت، به‌لام که‌ گه‌یشه‌ لای من جگه‌ له‌ روومه‌ته‌ هه‌میشه‌ سووره‌کانى ئاسه‌وارى هیلایکى پێوه‌ دیار نه‌بوو. نازانم بۆ له‌و ساته‌دا وا هاته‌ به‌رچاوم که‌ مسته‌فای شه‌ونم پیاویکه‌ ده‌توانیت بفریت، بئنه‌وه‌ى کاتم هه‌بیت زۆر بیربکه‌مه‌وه‌ مسته‌فای شه‌ونم گووتى: ده‌بووايه‌ تۆ بدۆزمه‌وه‌، نازانم بۆ به‌و جووره‌ جيته‌یشتم... بۆ؟. من ده‌مزانی من و مسته‌فای شه‌ونم له‌ بازنه‌که‌داين... ده‌مزانی ده‌بیت یه‌کتر بناسين، ده‌مزانی هه‌چ چاریک نییه‌ ئه‌وه‌ نه‌بیت که‌ هه‌موو چیرۆکى خۆمى بۆ بگێرمه‌وه‌، چیرۆکینک هه‌چ که‌س پێشتر به‌و ورده‌کاریه‌ نه‌یبیستبوو. ئیستا تیده‌گه‌یشتم بۆ مسته‌فای شه‌ونم ده‌بایه‌ بالنده‌کان ببینیت، گه‌ر بالنده‌کانى نه‌بینایه‌ ئیمه‌ یه‌کدیمان نه‌ده‌ناسى. مسته‌فای شه‌ونم له‌سه‌ر هه‌ق بوو ده‌بووايه‌ ژيانى خۆمان بۆ یه‌کتر بگێرینه‌وه‌ تا له‌ جینگایه‌کدا ئه‌و خاله‌ نه‌ینییه‌ بگرین که‌ له‌ یه‌کدیمان نزیکه‌کاته‌وه‌، ئه‌و پنته‌ نه‌ینى و چکوله‌یه‌ بدۆزینه‌وه‌ که‌ من و مسته‌فای شه‌ونم تیکه‌لاوى یه‌کتر ده‌کات. ژيان هه‌چ نییه‌ جگه‌ له‌ کیمیايه‌ک که‌ کومه‌لیک نه‌ینى زۆر قوول له‌ ژیره‌وه‌ ده‌يجولینیت، مروڤه‌کان به‌ چنده‌ها توڤى سه‌یر پێکه‌وه‌ گریده‌دات که‌ مروڤ ده‌بیت هه‌موو هه‌سته‌وه‌ره‌کانى خۆى تیزبکاته‌وه‌ بۆئه‌وه‌ى له‌ ماناكانى تینگات. من ئه‌و ئیواره‌یه‌ نه‌ختیک به‌فرم له‌ دراوسینه‌کمان قه‌رزکردو به‌فراویکمکردو به‌ مسته‌فای شه‌ونم گووت: به‌پێزم دانیشه‌، ئیستا کاتى ئه‌وه‌یه‌ من ژيانى خۆمت بۆ بگێرمه‌وه‌،

كاتى ئەو ھەيەتقۇ بزانىت من كىتم، كە من تەواوبووم، ئىدى باشتر دەتوانىن
 لە يەكتەر تىنگەين، باشتر دەتوانىن بزانىن من و تۇ دەبىت چى بکەين.
 مستەفای شەونم بە گوپە سوورە پفکردوھەکانىيەو، بەو برۇ بارىکانەو
 كە لە دوورەو ھەندەبىنران، بەو مووھ سەپیانەى سەرسنگى و ئەو قزە
 رەشە درىژەيەو، دياربوو نەدارى من و فەقىرى ژوورەكەم توشى
 پامان و بىرکردنەو ھەيەكى زورى کردوھ. من لە دۆشەك و بەتانیيەكى كۆن،
 لە کارتۆنىكى گەورە و ھەندى زەخىرەى كەم و دوو قاپ و دۆلكەيەك
 و پەرداخىك و كۆمەلىك مۆم بەولاوھ ھىچى ترم نەبوو، ھەلبەت لە
 بالکۆنەكەش تەباخىكى چكۆلەو جلىكانىك نەوتم ھەبوو... ئەو ھەموو مالى
 من بوو، ھەموو دارو نەدارم بوو. دياربوو ئاغای شەونم ھەرگىز لە
 شوينى و ھا خالى و پەپوتدا نەماو ھەتەو، وەك نەتوانىت بەو ھەموو
 وىقار و گوشتەو ھەسەر نوینەکانى من دانىشىت، گووتى: ئەى ناتوانىن
 بچىنە جىگايەكى تر؟ من گووتم: نا بەرىز مستەفای شەونم، دانىشەو
 گوونگرە. سەيربوو يەكىكى وەك من بەو جلە شر و پەپوتانەى خۆمەو،
 فەرمان بۇ پياوئىكى وا بەوىقار دەردەكەم كە كورپى يەكىك لە ھەرە
 دەولەمەنترىن خىزانەکانى شاربوو. ھەندىك كەس بە «مستەفا بەگى
 شەونم» بانگيانەکرد، نازناوى شەونم شتىك بوو لە باپىرە گەورە
 گەورەكەيانەو بۆى مابوو ھەو كە دەىگووت: لە سەر كەشتىيەکانى
 سولتانى عوسمانى كارىكردوھ و ناخودايەكى بىۆينەو بەرەزم بوو، كە
 دواچار لە ناوھراستى دەريای سەپىدا عاشقى حۆرىيەك دەبىت، خۆى ئەو
 حۆرىيە ناودەنىت «شەونم»، حۆرىيەكى راستەقىنەى دەريا كە لەگەل خۇيدا
 دەبەينىت بۇ كوردستان و لەسەر زىي گەورە كوشكىكى بۇ دروستدەكات.
 مستەفای شەونم كە خۆى بە نەو ھى ئەو حۆرىيە جوانەى دەريا دەزانى،
 لەو ژوورە پەپووتەى مندا كەمىك دلتنەنگ و نارەحەت بوو. دياربوو لە
 مىژە لەسەر ئەرز دانەنىشتوو، بەلام لەوساتەدا من ئارەزوويەكم نەبوو

بېرۆمه ده‌رئ، له راستیدا پاره‌شم پى نه‌بوو داوه‌تى چايخانه‌يه‌كى بگه‌م،
 قه‌بوولېشم نه‌ده‌کرد ئه‌و وه‌ك ميوانىك من داوه‌تېكات. له‌به‌رئوه‌ پىمگوت:
 مسته‌فای شه‌ونم بمبوره‌ ده‌زانم ژووره‌كه‌م لايه‌قى جه‌نابتان نييه، ده‌زانم،
 به‌لام ليتره‌ باشترم نييه. ليتره‌ خوشترم نييه، عه‌فوومبكه‌ له‌ ئاوى سارديش
 زياتر شتيك نييه پيشكه‌شتييكه‌م. به‌ شه‌رميكه‌وه‌ گووتى: نا... نا، جه‌لادت
 ئىسماعيل، ئاوى سارد زور باشه، هيچ عه‌يبي نييه، هيچ عه‌يبي نييه، من
 زور حه‌زم له‌ ئاوى سارده. هيند هه‌يه، من له‌و باوه‌ره‌دام كه‌ چاكتره
 شوينيكي تر بدوزيته‌وه، ئيره‌ شوينيكي باش نييه، دلتيابه‌ ئيره‌ شوينيكي
 باش نييه.

من بيته‌وه‌ى گوئى بده‌مه‌ قسه‌كاني مسته‌فای شه‌ونم ده‌ستمكرد به
 گيژانه‌وه‌ى چيروكي خۆم، هه‌موو ئه‌و چيروكه‌م به‌ هه‌موو ورده‌كاريه‌كانيه‌وه
 به‌ هه‌موو نازاره‌كانيه‌وه، به‌ هه‌موو په‌شيماني و برينه‌كانيه‌وه‌ بۆ گيژايه‌وه،
 ئه‌وه‌ يه‌كه‌مجارم بوو ژيانم به‌ته‌واوه‌تى بۆ كه‌سيك بگيرمه‌وه. بى پچراندن،
 بى درۆكردن... مسته‌فای شه‌ونم گوئگريكي زورباش بوو، له‌كه‌لمدا گريا،
 له‌كه‌لمدا پيكه‌نى، له‌كه‌لمدا غه‌مى خوارد، پرسيارى زورى ليكردم، وه‌سفى
 من بۆ جوانى داليا سيراچه‌دين سه‌رساميكرد، وه‌سفى من بۆ شارى
 سۆزانيه‌كان دلى پرکرد له‌ گريان، هه‌موو شتيك له‌ نيوان من و ئه‌ودا
 ئاسايى بوو، هه‌موو شتيك به‌ هينى روښت، تا كه‌يشتمه‌ ئه‌و شوينه‌ى
 ناوى موساي بابه‌كم هينا، تا به‌وه‌سفينى دريژ باسى ئه‌و دكتوره‌م كرد،
 كه‌ كه‌يشتمه‌ سه‌ر ئه‌و بره‌گه‌يه‌ى چيروكه‌كه‌م هه‌ستمكرد مسته‌فای شه‌ونم
 هه‌واى پىنامينيت، كه‌رووى ده‌گيريت، رومه‌ته‌كاني سوورده‌بنه‌وه‌ و نيگاي
 به‌ چه‌شنيكي ناناى ده‌رده‌په‌رئ، وه‌ك نه‌توانيت قسه‌بكات چه‌نده‌هاجار
 سه‌رى بادا و گووتى: ناييت، ناييت. من باسى ئه‌و ژيرزه‌مينه‌ خورافييه‌م
 بۆ كرد كه‌ پرپوو له‌ هه‌زاران تابلۆ، به‌رله‌وه‌ى بگه‌مه‌ سه‌ر باسى تابلۆ
 شارى مۆسیقاره سېپپه‌كان، به‌ ده‌نگى به‌رز وه‌ك هاواربكات گووتى: كه‌واته

تۆ ئەۋىت، جەلادەتى كۆترى راستەقىنەيت، من بە ھەلەدا نەچووبووم، تۆ ئەۋ كەسەي كە ھەموومان بەدواتا دەگەرپىن، تۆ ھاورپىي مامۇستا گەرەكەمانى، ھاورپىي موساي بابەكيت... تۆ جەلادەتى كۆترىت، نەۋەك جەلادەت ئىسماعىل، تۆ ئەۋىت.

من لەويادا ۋەستام و گوتتم: ھاورپىي تۆ؟ موساي بابەك ھاورپىي تۆ بوو، چۆن موساي بابەك ھاورپىي تۆ بوو، چۆن؟

مستەفای شەۋنم بە دەنگىكى خنكاو گوتتى: من يەككىم لەۋانەي تابلۇم بۆ موساي بابەك كۆدەكردەۋە، من لەۋ تۆرە گەرەيەدام، من لە بازنەكەي ئەۋدام، يارىدەدەرى موساي بابەكم. من لە سالى ۷۹ ۋە يارىدەدەرى ئەۋم. من نەمدەزانى چى بگەم، ۋەك شىت بازمدايە سەر مىلى مستەفای شەۋنم و گوتتم: مستەفای شەۋنم تۆ درۆدەكەيت، درۆدەكەيت، درۆدەكەيت... تۆ پوژىك لە پوژان دكتور موسات نەبىنيوۋە، تۆ پياۋيكي سىحربازىت، دەبوۋايە يەكەمىن شەۋ بزمانىايە، تۆ دەجالىكى لە جلىكى رەشدا بەم شارەدا دەسورپىيتەۋە، لەۋانەيە پياۋكوژىش بىت، من چوزانم؟ تۆ كىت و چىت لە من دەۋىت؟

مستەفای شەۋنم چاۋەپوانى ئەۋ قسانەي نەدەكرد، خۆي راپسكاندو سەيرىكى جەلە رەشەكانى خۆي كرد و بە ھەپەسانىكى سەيرەۋە گوتتى: جەلادەتى كۆتر تۆ دەلىت چى؟ دەلىت چى؟ من پياۋكوژ نىم... بەراستى بىتدەلىم من پياۋكوژ نىم.

پىشتەر كەس ئەۋجۆرە قسانەي پىنەگوتتوۋ، من بە ھۆي سەرسامى و پەشۇكانەۋە نەمدەزانى دەلىم چى، لە دلەۋە دلنىابوم مستەفای شەۋنم، لەۋ قەلەۋە ئىسك سووكانەيە كە ھەرگىز درۆناكات، بەلام دەمويست باۋەرنەكەم، نەمدەويست لەم شارى ئاۋارەيىدەدا ھەمان ئەۋ تەلىسمانە سەر ھەلبدەنەۋە كە لە شارى سۆزانيەكاندا جىمھىتتوۋن، بە دلرەقىيەكى سەيرەۋە گوتتم: دەجالىكى جەل رەش، بە چاۋى سىحربازىكەۋە كە

خەياللاتى خەلك دەخوئىتتەۋە، ھا... دلى خەلك دەخوئىتتەۋە، فالچىيەك بە قزىكى درىزەۋە كە رۇحمان دەپشكىت و دەزانىت چۆن ئازارمان بدات. مستەفای شەونم بىچارە سەپرىدەكردم و دەىگوت: جەلادەتى كۆتر، تۆ دەلىت چى... دەلىت چى... من دەجالىكى جل رەش نىم، من سىحرباز نىم، قەت ناتوانم خەيالى خەلك بخوئىتمەۋە، ناتوانم.

من لە ناوہ پراستی ژوورەكەدا دەۋەستام و دەمگوت: چۆن بزنام تۆ پراستەكەيت، چۆن؟ چۆن بزنام تۆ دەجالىكى جل رەش نىت؟ ئەو گوتى: بەر لەۋەى ۋەلامتېدەمەۋە، پىمبلى بۆ ئەو رۆزە كە من ناوى تابلۆى مۆسىقاره سېپهكانم ھىئا، تۆ ھەستايىت و پوئىشتىت... بۆ پوئىشتىت... بۆ؟

من بى بىرکردنەۋە گووتم. لە بەرئەۋەى منىش تابلۆيەكى ۋەھام ھەيە... تابلۆيەكم ھەيە كە ھەمان ناوى ھەيە، ئەو تابلۆيەى دكتور بابەك ئىستا لای مە... تۆ بەچىم تىدەگەيت؟ من تۆ نىم من لە زۆر شت مەحروم بووم، ھەندىچار ۋەك گەمزەيەكى گەۋرە ۋەھام كە نازانىت ئىشى لەسەر ئەم ئەرزە چىيە... بۆ ھەموو دەتانهۋىت من عاقل بىم، لە كاتىكدا دەزانن من ناتوانم لە زۆر شت تىبگەم.

بىئەۋەى بپەشۆكىت يان سەرسام بىت گوتى: جەلادەتى كۆتر دەبىت ئەو تابلۆيە بىينىم، دەبىت بىينىم... ھەر ئىستا.

من لە بنى ئەو كارتونە گەۋرەيەدا تابلۆكەم بۆ دەرھىئا، بەرگەكەيم لىكردەۋەو دامە دەستى و گووتم: فەرموو، تۆ ۋادەزانى تەنيا تۆ ئەو تابلۆيەت ھەيە، منىش ئەۋەتا تابلۆيەكى ۋەھام ھەيە... ئىستا پىمبلى تەفسىرى تۆ چىيە؟

زۆر بە وردى تەماشايكرد، بە چاۋى يەككىك كە ھەموو نەينى ئەو تابلۆيە بزانىت ماۋەيەكى درىز سەپرىكرد. دواتر بە ھىمنى تابلۆكەى بىچايەۋەو دەستىكردە مىلى من و گوتى: تۆ ئەۋىت، جەلادەتى كۆتر، تۆ

ئەوئیت، ئیمە چەندین مانگە بەدواتدا دەگەرئین.

من بە پەشوکانەوێ پرسیم : ئیوێ کئین؟

مستەفای شەونم وەلامی نەدامەوێ گوتی: جەلادەت هەستە، هەستە ئیستا دەبیت بیت لەگەڵمدا، منیش نەهێنێهکی گەورەم هەیه نیشانەت بەدەم. پێکەوێ لە گیلای سەبی چووینە خوارێ، بێشەوێ هیچ بلیت، بە دەموچاویکەوێ کە لە هەلچوون و پەشوکاندا سوورەلگەر بوو پێشمکەوت، منی سوار ماشینیکی سووری تازە دەکرد، لە پشت سوکانەوێ کە لە هەر ساتیکی تر زیاتر ویقاری دەبینرا، بەدریزایی رینکا هیچی لەگەڵدا نەگوتم. هەستمکرد دەستی دەلەرزیت، گویم لە لیدانی دلی بوو، کە هئیند بەرزبوو لە دەنگی مستیکی ترساو دەچوو لە شەویکی تاریکدا لە دەرگایەکی داخراو بدات، بەلام وەک هەمیشە هەناسەیی خۆی گرتبوو. دواي سنی چارەک لیخوورین گەیشتینە جیگایەکی چۆل، شوینیک بوو لە پاشماوێ کارخانەیهکی کۆن دەچوو، شوینیک بوو خالی، من ئاسەواری هیچ رۆحەبەریکم نەدەبینی، سببەریکی سەنگینی ئیوارێ کە پرپوو لە هەناسەیی پێشینی شەو لەو جیگایەدا نیشتبوو، شوینیک بوو پر لە دێک و گزۆگیای مردوو. چەند ژووریکی بلۆکی فەرماؤشکراو بوو، دیاربوو یەکیک دەرگاو پەنجەرەکانی دەرھیناوە، دیاربوو دەستیک ویستویتی سەقفەکەیی تینکبدات و بۆی نەکراوە لە پشت ئەو ژوورانەوێ چەندەھا سالۆنی گەورە گەورەم دیبەوێ، نەمدەزانی ئەم شوینە کوئیە، زۆر زەحمەت بوو بە شیوێ خانووبەرە و دابەشبوونی هۆل و بیناکاندا تیگەیت ئەم جیگایە بۆچی کراوە، ئاخۆ بنگەیهکی سوپابوو، کارخانەبوو، مەخزەن بوو یان چی؟. مستەفای شەونم لە ناکاوە ناوەراستی ئەو شوینە خاپوورەدا وەستاو گوتی: گەر ئەو تابلۆیە نەبایە تۆ بۆ هەتاھەتایە وندەبوویت.

من لیم پرسی: مستەفای شەونم بۆ گویم دەبیت؟ ئەم جیگایە کوئیە؟

گوتی: پەلەمەکە ئیستا خۆت هەمووشتیک دەبینیت.

منى بىردە ناو يەككىك لە سالۇنە زۆر گەورەكانەو، پۇژ خەرىك بوو ئاوادەبوو، لە ھۆلەكەدا چەند جارېك بە وردى چاوى گىنرا، لە ھەندى شوئندا چەند جارېك بە پىلاوھكانى تەپە تەپى كرد، دواجار دەستىبرد و لە شوئىنىكى ديارىكراودا، سەرقاپىكى نەبىنراوى بەرزكردەو و دەروازەى ژىر زەمىنىكى تارىكى دەرخست و بە منى گووت: جەلادەتى كوتر، بەخىربىت بۇ نەئىتىرىن مۇزەخانەى سەرزەوى، بۇ شارى ئەو تابلۇيانەى لە مردن پزگار بوون. بۇ ولاتى نىگارە نەئىتىھكان.

ژىر زەمىنىكى قول و تارىك بوو، لە ناو ئەو تارىكىھدا زىاد لە سەد مەتر بە كوئىرى رۇيشتىن، لە دىوارىكى دىكەدا دەرگايەكى چكولە و نەئىتى دىكەى كردەو، لەوئوھ چووئىنە ناو ھۆلىكى گەورەو، ھەك ھەمان ئەو ھۆلەى كە پۇژىك لە پۇژان لە شارى تەپوتۇزە زەردەكان لەگەل موساى بابەك پىم تىخست. من بە جۇرىك سەرسام بووم، زمانم گۆى نەدەكرد، يەككىك بوو لەوساتانەى دەكەوئتە دەرەوھى تىگەيشتن و تواناى تەفسىرى مرقۇھەو، پىشانگاىەك بوو بە ھەمان پىكھاتەى پىشانگا ئەفسانەبىھكەى موساى بابەك، ھەمان پىچاوپىچى و ئالۇزى، ھەمان پارەوى سەيرو ناكۇتا، ھەمان سروشتى رىكخستن و ھەمان شىوازى روناككردنەو، تەنبا شتىكى جىواز، ئەو تابلۇيانە بوو كە لىرەدا ھەلواسرابوون، تابلۇكان ھەمان ئەوانە نەبوون كە لە مۇزەخانە نەئىتىھكەى موساى بابەكدا بىنىبووم. مستەفاى شەونم دەيزانى من چەند سەراسىمەو گىژ سەيرى دىمەنەكە دەكەم، بەلام بەسەبرەوھ گووتى: جەلادەتى كوتر، ھىچ شتىك لە ژياندا ھەك دۇزىنەوھى رابوردوو ماىەى سەرسامى نىيە. تۇ خۇشبەختى كە ساتىكى وھا دەژى، زۇربەى جارەكان رابوردوو كە وندەبىت جارېكى تر ناگەرئتەو.

من كە خەرىك بوو دەخنكام، گووتم: بەلام چۇن، مستەفاى شەونم چۇن؟

مستەفاى شەونم لە ژىر روناكى گلۇپەكاندا رەنگى ھەك جارار سورا

نه‌بوو، به‌لکو له مه‌خلوقیتیکی بیزه‌نگ ده‌چوو که له ده‌ورو زه‌مانیکی تره‌وه هاتییته، ده‌یزانی ئه‌مه له‌و ته‌لیسمانه‌یه که مرؤف شیتده‌کات، کورسی و میزیکی چکولانه له سوچیکی هۆله‌که‌دا بوو وه‌ک په‌لی مندالیک بگریته، ده‌ستی گرتم و منی له‌سه‌ر کورسییه‌که دانیشاند و خۆی به‌ پتوه‌که‌وته قسه‌کردن و گووتی: به‌ر له هه‌شت مانگ، من له کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌ی «پاسه‌وانانی جوانی» دا به‌شداربووم. من ده‌زانم دکتۆر موسای بابه‌ک باسی هیچ شتیکی بۆ نه‌کردویت، چونکه نه‌ده‌بایه باسیکات، ته‌نیا ئه‌وانه بۆیان هه‌یه نه‌ینی پاسه‌وانه‌کان بزائن که خۆیان ده‌بن به پاسه‌وان، ته‌نیا ئه‌وانه‌ش ده‌بن به پاسه‌وان که ژیا‌نی خۆیان بۆ پرگارکردنی هونه‌رو حه‌قیقه‌ت ته‌رخانده‌که‌ن، دکتۆر موسا له‌سه‌ره‌تاوه ده‌یزانی که تۆ یه‌کیکی له‌وانه‌ی پۆژیک له‌ رۆژان ده‌بیت به پاسه‌وان، به‌لام ته‌نیا له سنووریکی دیاریکراودا بۆی هه‌بوو شته‌کانت بۆ باسبکات، له سنووری پیشانگا‌که‌ی خزیدا، له سنووری ئه‌وه‌ی گه‌ر هاتوو پۆژیک شتیک ئاشکرا‌بیت ته‌واوی ئه‌م جیهانه نه‌که‌ویتته به‌ر مه‌ترسییه‌وه، چونکه ئه‌مه جیهانی‌که هیچ ئاده‌میزادیک بۆی نییه بیخاته ژیر مه‌ترسییه‌وه.

مسته‌فای شه‌ونم ئیستا له‌و پیاوه نه‌ده‌چوو که له‌ده‌ره‌وه دوا‌ی چه‌ند پرسته‌یه‌ک هه‌ناسه‌ی سوارده‌بیت و قسه‌ی بۆ نا‌کریت، به‌لکو که وچانی ده‌گرت بۆ ئه‌وه‌بوو بیربکاته‌وه، باشتر پرسته‌کانی ریکبخات و وشه‌کانی هه‌لبژیریت. که‌میک له‌ میزه‌که دوورکه‌وته‌وه و توزیک دوگمه‌کانی چاکه‌ته‌که‌ی توند کرد و گووتی: یه‌که‌مجار ناوی تۆم له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا بیست، له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا پیمان گووترا که ده‌بیت هه‌مۆمان بۆ جه‌لاده‌تی کۆتر بگه‌رین، بۆ کوریک که تابلوی «شاری مؤسیقاره سپیه‌کان» ی بییه، هه‌موو ده‌مانزانی دۆزینه‌وه‌ی تۆ ئاسان نییه، به‌لام ده‌شمانزانی دوا‌جار نیشانه‌یه‌ک، هه‌والیک، رووداویک کۆمه‌کمانده‌کات و تۆ ده‌دۆزینه‌وه. من به‌سه‌رسامیه‌وه پرسیم: منتان بۆچی بوو، من کیم تا ئیوه له‌ دوام

بىگەرېن، ھا بابايەكى ئاوارە... بۇ لە دوام دەگەرېن؟

مستەفای شەونم گووتى: دكتور موسای بابەك دەيەوئیت تۆ ببینیت،
دكتور موسا خۆی.

من که خۇشییەكى بیئینە پەپیبووہ پۇحمەوہ ھاوارمکرد دكتور موسای
بابەك ماوہ؟ دكتور موسای بابەك دەڑی؟

مستەفای شەونم بە زەر دەخەنەيەكەوہ گووتى: دكتور موسای بابەك
چاوہرۋانى تۆ دەكات، ئیستا لە جىگایەكى دوورى دونیادا، لە شوئینىكدا
لەسەرى ئەو سەرى ئەم ژیر زەمینە، لە خالیكى تری ئەم تونیطە ناکوتایەدا
چاوہرۋانى تۆ دەكات.

بەسەرسامییەوہ گووتم: بەلام چۆن؟ چۆن؟ من ھەموو ئەو شارەم
ببینى دەبیتە خۆلەمیش، ھەموو ئەو شارەم بینى زەوى قووتیدەدات.

مستەفای شەونم گووتى: ناتوانم وەلامى ئەو پرسىارەت بەدەمەوہ، من
شتىكى زۆر لەسەر ئەو چىرۆكەى ئیوہ نازانم. بەلام خۇشبەختم بەوہى
ئەو بالندانە بەو جۆرە كۆمەکیانکردم. من زۆر جار ھەستدەكەم پیاویكى
زۆر بەختەوہرم.

بیئەوہى لەسەر من بوەستیت، بیئەوہى چاوہرۋانى ھیچ قسەيەكى
من بکات، گووتى: جەلادەتى كۆتر، من و تۆ دەبیت ئەمشەو بکەوینە
سەفەرىكى دوورو درىژ، لەم ژیر زەمینەوہ و بە تونىئىكى ناکوتادا، تونىئىك
نە ئەمسەرى ھەيەو نە ئەوسەر، بە ھەموو خۇرھەلاتدا تیدەپەریت. ئیستا
وہزىفەى منە تەواوى ئەم یاریبەت بۇ ڕوونبکەمەوہ، بەرلەوہى دەستبکەین
بە سەفەر دەبیت گویم لىبگريت، دەبیت بە وردى گویم لىبگريت.

من لە بەختەوہرىدا نەمدەتوانى لەسەر كورسییەكە ئارامبگرم گووتم:
گەر تۆ دەمبەیت بۇ لای دكتور بابەك، ئامادەم ھەموو عومرم گویت
لىبگرم... ھەموو عومرم.

مستەفای شەونم بە ھىمنى دەستىکرد بە گىرآنەوہى حىكایەتى ئەو

جيهانه، من حيكايه ته كه تان به و شيوه يه بؤ دنوسمه وه كه ئاغاي شه ونم
گيژايه وه، من به جوړيک له جوړه كان باوه پرم به و حيكايه ته كرد، دواتريش
هرگيز له كه سى ديكه نه پرسى، نايا ئه و چيروكه راسته يا خود هه له،
له و چيروكانه بوو كه مروّف يان باوه پ به هه مووى دهكات يا باوه پ به
هيچ شتيكى ناكات. مسته فای شه ونم به مجوره قسه يکرد:

«جه لاده تي کوتر، ئه و پيشانگا چکولانه يه ي که تو له شاری سؤزانبييه كان
بينيت و ئه م پيشانگايه ي که ئیستا ليره دا ده بينيت، به شيکن له جيهانكي
گوره تر... دوو خالی بچوکن له سه ر نه خشه يه کی گوره، که له وانه يه
ته اووی ئه و نه خشه راسته قينه لای هيچ که س نه بيت. له ژير هه موو
شاريکی ئه م دونيا يه دا، له ژير هه ر جيگايه کدا که هونه ر هه بيت، پيگايه کی
نه پنی و باريکيش هه يه که من ناوی ده نيم پيگای جوانی. جه لاده تي کوتر
حيكايه ته که به مجوره يه که هه زاران سال له مه و به ر، له سه رده می پادشايه کی
زالمدا هيژيکی چکولانه دروسته بيت که ناویان هيژي پاسه وانانی جوانبييه،
وهک ده زانيت پادشاکان پقيکی کويرو بينيان له هونه رو جوانی هه يه، ئه و
پادشا زالمه ي ئه و سه رده مه فه رمانره وای زه مين بوو، سالاری هه موو ئه م
ده فوره بوو که له چين و ماچينه وه تا سه ر ده رايی سپی دريژبوته وه حز
له خانميک دهكات، دياره پادشاکان که عاشقيش ده بن خو شه ويستيشيان
پره له شه رانگيزی و خراپه، پره له ويستی کويژ بؤ زه ليلیکردنی مروّف.
ئه و پادشا به دناو و بيژه حمه په يکه رتاش و نهقاشيکی هه يه که پياويکی
دهست ره نگينه، مامؤستايه کی بيوتنه ي هونه ره و له مسره و سه ری
دونيawe خه لک دين تا به هره له هونه ری ئه و وه رگرن. وهک که چه ميري
زور له حيكايه ته کؤنه كان، خانمی ئه و چيروکه دلی له شاهه نشا به قينه و
شهيدای ئه و په يکه رتاشه ده بيت، ئه و سه نعه تکاره بيوتنه يه ي قولنگی جوانی
له هه موو دهشت و ده ريکدا ده نگيدا وه ته وه، دواچار شاهي دلره ق له تولی
ناکامبييه که ی خویدا بريارده دات که نه وهک ئه و په يکه رتاشه خو ی به لکو

ھونەر لەسەر پۈۋى زەۋى بىسرىتەۋە. جەلادەتى كۆتر، لەو سەردەمەدا پادشا ھىزەكانى دەنرىت لە ھەموو دەقەرەكانى ئەو شاھنشىنە بىسنور و بىتخوبەدا چى كاريكى نەقاشى ھەيە، چى نەقاشىك و چى پەيكەرتاشىك ھەيە، چى شاعىرىك و چى نوسەرىك ھەيە، چى كىتتىك و چى كىتخانەيەك ھەيە بىسووتىن. لە زۆرىي شارو ھەرىمەكاندا ھونەرمنەدەكان دەگرن و بە زىندوۋى دەيانسووتىن، نە دەشت و نەدەر، نە چىاو نە سەحرا پەناگايەك نابەخشەن ئەو پۇجە ناسكانەي بەسەر زەمىنى ئەم دەقەرەدا ئاۋارەدەبن، بىھودە لەم شارەۋە ھەلدەن بۇ ئەو شار. ۋەك چىكايەتەكە دەگىرتىتەۋە زەمىن بە جۆرىك لە پۈۋى شاعىرو شىۋەكارو ئەھلى فەنتازىادا تەسكەبىتەۋە، دواجار زۆر لە ھونەرمنەدەنى زەمان. لە نەقاشان و ئەھلى وشە لە شوپىنكدا كۆدەبنەۋەو بىراردەدەن سوپايەك دروستبەكەن ناۋى سوپاي پاسبەوانانى جوانى لىبىن، سوپايەكى نەپنى كە ئىشى ئەۋەيە خەزەكانى ئەدەب و ھونەر بپارىزىت، توحفەكانى جوانى ھەلگىرىت، لە مەترسى بىانپارىزىت. سوپايەك ئىشى ئەۋەيە تەنيا ھەشارگاھىكى سەلامەت بۇ ھونەر دروستبەكە، كىتەب ھەلگىرىت، دەستنوسەكان لە سووتان و فەوتان رزگاربەكەت. لەو پنتەۋە كە ھونەرمنەدان تىادەۋەستەن، لە ناۋەراستى ئەو بازەنەيەۋە كە لەدەۋرى كۆبۈنەتەۋە دەستدەكەن بەدروستكردنى تونىلىكى بىنچاۋبىنچى مەزن، ئاخۇچ ھىزىك ھەبۈۋە يارىدەي ئەۋانەي داۋە بتوانن ئەو تونىلە درىز و بىۋىنەيە دروستبەكەن، چ سىچرىك و چ ئىلھام و چ توانايەك؟. بەلام جەلادەتى كۆتر، دواجار كە سەيرى گەۋرەيى ئەم تونىلە دەكەيت و بە تواناي مرقۇف بەراوردىدەكەيت، شتىكى ئاسايى دىتە بەرچاۋت. من كە سەيرىدەكەم ۋەك شتىك لە جۆرى شوراي چىن، بەلام لە ژىر زەۋىدا دىتە بەرچاۋم، شورايەك كە ھونەرمنەدان لە برى ئەۋەي بۇ دىفاع لە پادشاكان دروستبەكەن بۇ بەرگرى لە خۇيان دروستيانكردۈ، شورايەكى گەۋرە لە ژىر زەۋىدا، لە دىۋىكى نادىارى دۇنيادا بە ناۋ سەردەمەكان و

پوژگار هکاندا دیت و له کونه‌وه تا ئه‌مرۆ به نهینی ماوه‌ته‌وه و تا قیامه‌تیش هر به نهینی ده‌مینیت‌ه‌وه. پنده‌چیت پوژ له دواى پوژ و سال له دواى سال، شار به‌دواى شار و پادشا له دواى پادشا ئه‌م تونیله گه‌وره‌بووبیت. له‌سه‌رده‌مى جیاواز جیاوازی ئه‌م خوهره‌لاته‌ی من و تودا پادشاى دیکه دروسته‌بیت که چه‌زیان له خاپوورکردنى هونه‌ره، هونه‌رمه‌ندانى دیکه دروسته‌بن، پاسه‌وانانى تر دروسته‌بن که ئه‌وانیش بیئاگا قموچی خویان دروسته‌که‌ن و خه‌نده‌کى نهینی خویان له ژیر زه‌وییه‌وه راده‌کیشن، له‌گه‌ل تیپه‌رینی زه‌ماندا ئه‌م تونیله دوورو جیاوازه‌ه‌موو ده‌گه‌نه‌وه به‌یه‌ک، به‌شیک له‌م خه‌نده‌کانه راستین و به‌شیکى مرؤف ته‌نیا به‌کومه‌کى فه‌نتازیا ده‌توانیت پیکه‌وه گریانبدا، ته‌نیا که‌سانیک ده‌توانن به‌م تونیله دوورو دریزانه سه‌فه‌رکه‌ن که پاسه‌وانى هونه‌رو ئه‌میری فه‌نتازیان... له‌گه‌ل دروستبوونی هه‌موو شاریکدا، رینگایه‌کى شاردراره‌وه نهینی لیده‌که‌وتیه‌وه که رینگای هه‌له‌هاتنى جوانیه له فه‌وتان، له گه‌مزه‌یى. چه‌لاده‌تى کوتر، هونه‌ر به‌دریزایی ده‌یه‌ها سه‌ده له‌م سه‌ر زه‌میندا له راکردنیکی بیچاندايه. ته‌نیا له پادشاکان و چه‌لاده‌کانیش راناکات، له گه‌مزه‌کانیش راده‌کات، به‌تایبه‌ت ئه‌و گه‌مزه‌و ده‌جالانه‌ی جلی هونه‌رمه‌ندو شاعیر له‌به‌رده‌که‌ن، له‌وه هونه‌رمه‌ندانه راده‌کات که مانای جوانی خاپوورده‌که‌ن و له قوولایی خو‌ی به‌تالیده‌که‌نه‌وه. چه‌لاده‌ت هونه‌ر بالداریکی ئه‌فسانه‌یى نه‌بیراوه، که ته‌نیا ئه‌وانه ده‌بیینن که چاویکی تر له ناویاندايه... ئه‌م تونیله‌ش تونیلکی نهینی و نه‌بیراوه ته‌نیا ئه‌وانه سه‌فه‌رى پیاده‌که‌ن که جوانیه‌ک له دلایندایه‌و به‌ره‌و جاویدان ده‌رۆن، هاواریک له دلایندایه‌و له مردن راده‌که‌ن، مرؤف یان ده‌بیت پاسه‌وانى جوانی بیت یاخود له مردن رابکات ئه‌وسا ده‌توانیت بیه‌ ئه‌م مه‌مله‌که‌ته نه‌بیراوه گه‌وره‌یه‌وه... له ژیر هر شاریکی ئه‌م ولات و سه‌رزه‌میندا کومه‌لیک پيشانگای ئاوها نهینی و کتبخانه‌ی نهینی هیه، که ته‌نها ریبواره راسته‌قینه‌کان ده‌توانن بیگه‌نن، ئه‌م به‌ره‌مانه له

پۇژگارى ئاسوودەيى و ئاشتيدا دېنە دەرەوہ و دەبن بە مولک و مالى ھەموومان، لە پۇژگارانى تریشدا دەچنە ژیرەوہ و وندەبن و دەوہستەن تا لەسەردەمىكى تردا وەك خۇيان يان بەشنيوہى تر دېنەوہ دەرى. تەمەنى پاسەوانانى جوانى و تەمەنى ئەم خەرەندە لەوہ دېرىنترە كەس بزانیت چەندە يان بتوانیت بیپپویت، خودى پاسەوانانى جوانیش، ئەگەرچى ھەریەكەيان دەزانن بەشیکن لە سوپایەكى گەرەتر، بەلام زۆربەى كات بە تەنیا ئیشدەكەن. زۆربەى جاریش بە تەنیا دەست پیدەكەن. ھەر یەكەيان ژیر زەمینىكى نەینى بۇ خۆى دروستدەكات و دواتر سەیردەكات ئەوہى ئەو دروستیکردوہ بەشیکە لە رېگایەكى گەردونى گەرەتر، خالیکە لەسەر تۇرپىكى نەینى. زۆرجار مرؤف چەندەھاسال ئیشدەكات ئەوسا یەكینك لە پاسەوانە راستەقىنەكان دەدۆزیتەوہ، لەوانیە چەندین سەدە بیت و بروات پاسەوانىكى راستەقىنە دروستنەبیت كە رزگارکردنى ھونەر بكات بە ئیشى خۆى. لەوانیە یەكینك چەندەھا سال كاربكات و ئاگای لە پاسەوانەكانى تر نەبیت. جەلادەت مرؤف ھەرگیز ناتوانیت ھەموو جوانى رزگارېكات، ھەمیشە بەشیک لە راستى و جوانى دەپوات و پروودەكاتە جینگایەكى نادىارى تر... تۇ ئیستا بۇیە لیرەیت تا كۆمەكمان بكەیت. لیرەوہ لەم ژیر زەمینەوہ رېگایەكى دوور و دریز دەپوات كە من ھەرگیز نەگەیشتومەتە كۆتایى، من و تۇ ئەمشەو لیرەوہ بەریدەكەوین».

دوای ئەوہى كە ئەو بەشەى چیرۆكەكەى تەواوكرد، كەمىك ماندوو بەرابەرم وەستا و گووتى: دەزانم ھیتشتا زۆر پرسىار ماوہ وەلامبیدەمەوہ، من ئیشم ئەوہیە تا ئەو شوینەى ئاگادارم ھەموو شتىك روونبەكەمەوہ، ھەموو دەزانین تۇ سەفەرىكى زۆر دریزترت لە بەردەمدایە. سەرەتا حەزدەكەم لە پەيوەندى خۆم و دكتور موسای بابەكەوہ دەست پىكەم. من دوای كوژرانى لەیلای نیلۆفەر، چەند سالىك لە ھەموو شتىك دابرام،

وہک پیاونیکی مہئوس و بیھیوا ژیانم له چیشتخانہکاندا دہبردهسہر، من ئیستاش ہہر ناٹومیدم و ہہر له نیوان چیشتخانہ و جگہرخانہ و چایخانہ قہبزو تاریکہکانی ئہم شارہدا دہژیم، بہلام جہلادہتی کوتر شتیکم ہہیہ زور لہو بیتاقہتی و نارہحہتیہم کہمدہکاتہوہ، ئہو رۆژہ بۆم باسکردیت کہ دواى لهیلا من تابلۆکانی خۆم سووتاند، له راستیدا دواى لهیلای نیلوقہر نہمدہویست پھیوہندیہکم بہ ہونہرو نہقاشیہوہ بمینیت. دیارہ ہہندیک ئیشم ہہبوو لیترہو لہوئ، لای ہاورئ و ناسیاو و برادہرانى دوورو نزیک کہ دەستم پیناندا نہدہگیشت، بہلام ہیدی ہیدی ہہموویانم بیرچوہوہ. جہلادہتی ئازیز دواى سئ سال له مردنى لهیلا بۆ یہکہمجار چوومہوہ، ئہو چایخانہ چکۆلانہیہی کہ شتوہکارو ہونہرمہندہکان لینی کۆدہبوونہوہ، وہک دەستیکى نہینى بہرہو ئہو جیگایہ بمبات، دەستیک له من گہورہتر، شتیک له من بہہیزتر، چاویک له ناوہوہ دادہگیرسیت و تینت دەداتى و ناچار تہدہکات برۆیت. لہو چایخانہیہدا گہنجیکی چکۆلانہی شہرمم ناسی، کورپیکی رہشتالہی قژدریژ ناوی «سہفا تہیفوور» بوو، من وہک تۆ داوہتی چیشتخانہیہکم کرد و لہسہر خواردنہکہ باسى ژیانى خۆی بۆکردم، دواچار کہزانى مالیکى گہورہم ہہیہ، داواى لیکردم تابلۆکانى بۆ ہہلگرم، چونکہ سہفہریکی دریژى له بہردایہ، سہفہریکی دوور و دریژ. من ئہوکات سویندم خواردبوو نہہیلم ہیچ تابلۆیہک روو له مالم بکات، سویندیک تہنیا یہکجار شکاندم و جاریکى دیش نایشکینمہوہ. بہلام چاوی غہمگینى ئہو کورہ، ئہو سہفہرہ نادیارہی کہ له بہردہمیدا بوو وای لیکردم بیر له چارہیہک بکہمہوہ، ئہوکات باوکم بیرى لہروسترکردنى چہند مہخزہنیکى زور گہورہ دہکردہوہ، چہند مہخزہنیک دەستبدات مرؤف گہنم و جۆو ئارد، توتن یاخود شہکرى تیا کۆبکاتہوہ، بہوہدا مولکہکانى ئیمہ زۆربہی لہدہرہوہی شاربوون، ئہم زہویانہش ئہوکات پارہیہکی ئہوتویان نہدہکرد، لہبہرئہوہ خہلک زیاتر رووی لہوہ بوو مہخزہنیان تیا

دروستېكات، بيانكات بە كىلگەي بە خىتوكردى مريشك و شتى لەو بابەتە. من ئەوكات بەشىك لەو پروژەيەم سەرپەرشتىدەكرد، واھات بە خەيالدا كە دەتوانم تابلۇكانى سەفا تا لەسەفەر دىتەوہ لە يەكىك لەو ژوورە خالىيانەدا ھەلگرم. بۇ پروژى دوايى لەگەلدا رېكەوتم و چووم بۆسەيى ئىشەكانى، كورپىكى بىئەندازە بەھرەمەندىبوو، كە كارەكانىم بىنى سەرەتاي دەرکەوتنى بلىمەتېكى نىگاركىشتم تيا بىنيپەوہ، چەشنى نىگارو سروشتى ھىمنى خۇى زياتر وای لىكردم كونجىك چۆلېكەم و ئىشەكانى لە شوئىنكى گونجاودا بپارىزم. جەلادەتى كۆتر، ئەو بىنا كۆن و پوخاوانەي سەرەوہ پاشماوہى ئەو مەخزەنە گەورانەن كە دەبايە پروژىك ببوونايە بە ەمبارى توتن و دانەويئە، بەلام قەدەر واىكرد بىن بە بەشىك لە زەويپەكى خەيالى كە لەبرى بەروبوومى زەوى، بەروبوومى پۇج دەپارىزن. ئەو پروژەي كە تابلۇكانمان گواستەوہ بۇ ئىرە ئەوہ دواھەمىن پروژ بوو كە من سەفا تەيفوورم تيا بىنى. سەفا روئىشت، بوو بە پىشمرگە و لە دوازەھەمىن پروژى پىشمرگايەتيدا شەھيد بوو، بەلام ئىشەكانى بوون بەسەرەتاي دروستىوونى پنتىكى دىكە لە ئوقيانوسى ھاوارەكان. ئا، جەلادەت بىرم چو و پىتېلېم كە ئىمە بەم تونىئە درىژە دەلئىن «ئوقيانوسى ھاوار». ئەوہ وشەي نھىنى نىوان ئەوانەيە كە پاسەوانى جوانىن، ھىچ كەس بۆى نىپە ئەو وشەيە بزائىت تا نەبىتە باوہرپىنكراوى گەورەي ئىمە، ئىستاش تۆيەكىكىت لە ئىمە، يەكىكى لە بازنەكەدا. لە بەرئەوہ گەر نەزائىت «ئوقيانوسى ھاوار» گوزارەي نھىنى نىوان پاسەوانەكانە، ناتوانىت بەم دىوہ خەيالىپەي دونيادا بگەرئىت. من پىتدەلېم زورجار گەر لە شوئىنكىدا دەرگاكان نەكرانەوہ، گەر يەكىك لىتى پرسىت «تۆ لە كويوہ ھاتوويت؟» گەر نەلئىت من لە «ئوقيانوسى ھاوار» وە ھاتووم كەس دەرگات لى ناكاتەوہ. ئوقيانوسى ھاوار نازانم چىپە، وىبزانم ناوى تابلۇپەكە، ياخود لەوانەيە ناوى شىعيرىك بىت، يان كىتېيىك، من واھەستدەكەم ئەو وشەيەم زور بەرچاوكەوتووہ،

بەلام گىرنگ نىيە، دىنە دىرىنەكان بەشىك لە دۆزەخيان ناودەنا ئوقيانوسى ھاوار، مەرۆف زۆرجار دلى خوى ناودەنىت ئوقيانوسى ھاوار. بەلام كاكى كۆتر، ئەم ئوقيانوسى ھاوارەى ئىرە مانايەكى ترى ھەيە... بەدرىژايى مېژوو ھونەر ھەولداوھ شتىكى ئارام بىت، بەشىك بىت لە تىرامان و بىدەنگى، كەچى ھەمىشە زالمەكان، دىكتاتورەكان، بكوژانى جوانى ھونەر ناچارەكەن خيانەت لە بىدەنگى و رامان بكات و بىتە ھاوار.

دواى شەھىدبوونى سەفا تەيفوور، من لەو چايخانە چكۆلەيەدا سەدان شاعىرو ھونەرمەندم ناسى، ھەندىكيان ماون، ھەندىكيان مردن، ھەندىكيان رۆيشتن و ئىشەكانى خويان بۆ من بەجىھىشت، ھەندىكيشيان وازيان لە ھونەر ھىناو بە بىدەنگى دەژىن. پۆژ لە دواى پۆژ تابلوى نىكاركىشى غەمگىن و نەناسراو لەو خانوبەرە خامۇشەدا كۆبووھە، مانگ لە دواى مانگ ھونەرمەندى بىجىگا و بىپاشەرۆژم ناسى كە لەسەر ئەم زەوييە ھەك ئاوارە دەژيان. كەسانىك ئىشەكانى خويان دەھىنا بۆ من بۆيان ھەلگرم، من زۆر شەو تابلوكانم دەردەھىنا و سەيرمەكردن، دەمزانى ھەندىك لەو ھونەرمەندانە نابىنمەھە، دەمزانى ھەندىكيان جارىك نىكارىكيان دروستكردوھە ساتىك بوون بە ھونەرمەندو ئىدى گەراونەتەوھ بۆ ناو ئىقاعى ئاسايى ژيان، ھەندىكيان ھەك من ھىزىكى گەورەتر، ترسىكى قولتر لە ئىرادەى خويان ھونەرى بىرەدبوونەھە. سالى ١٩٧٩ ئەو سالەى دىكتاتور بە تەواوى دەسەلاتى گرتە دەست، كەوتە گرتن و كوشتنى شىوعىيەكان، من لەو سالەدا سەدان تابلوم كۆكردوھە كە زۆربەيان ئىرسى ئەو ھونەرمەندە كۆمۇنىستانە بوون كە بەعس لە ناوى بردن، ھەر لەو سالەدا من دكتور موساى بابەكم ناسى، رۆژىكيان چووم بۆ چايخانە و پىاوئىكى سەرسپىم بىنى، بە جووتىك چاوى كزەوھ لەگەل نىكاركىشىكى ناسىاودا تاو لەيدەكرد، ھەموو جارىك زارەكانى ھىند توند ھەلەدا دەكەوتە دەروھى تەختەكە و ھەموو جارىكىش ھەر دووكيان

هیند توند پئیده که نین چاخانه که دهله ریبه وه. هه موو چاخانه که له دهوری میزه که یان کوبوبووه وه، که من چوموه ژووری موسای بابک پر به چاخانه که دهیگوت «ئیکی بیر». هاوریکه ی دهیگوت «به یه که چه هارو بیژ قاپووتیکی وات بۆ ده درووم، سولتان عه بدولحه مید له بهری نه کردبیت». موسای بابک پئیده که نی و دهیگوت «من ئه و زاره بناسم، چه هارو بیژی تیا نییه». من پیشتر موسای بابک نه بیینی بوو، تا ئه و کات دکتوریکیشم نه بیینیوو بیته ئه و چاخانه یه وه. به فزولیکه وه له هاوریکه کم پرسى: ئه م پیاوه کتیه؟ گووتى: دکتوریکى به غدادیه، کوردی به غدایه، ده لیت گه له ریبه کی هیه وه هاتووه کومه لیک تابلو بکریت. دهیه ویت له سه ر میژووی هونه ری نیگارکیشان له م بیست ساله ی دوایدا کتینیک بنوسیت. پیاویکی سهیره بهر له تو له ناوه راستی چاخانه که دا باسی ئوپرای «هۆله ندی بالدار» ی فاگنهری بۆ کردین، حیکایه تی ئه و پیاوه ی ته نیا عه شق له له عه نه تیکی دریز ئازادیده کات.

که له یاریبه که یان بوونه وه، وهک یه کینک وینه ی منی نیشاندا بیت، پروی تیکردم و گووتى: کاک موسته فا، من یه کینک له نیگاره کانی تۆم بینیوه، حه یفه تۆ ره سم ناکه ییت.

من له و باوه رده دا نه بووم که سیک له بییری مابیت من پۆژیک له پۆژان نیگارکیش بووم. وهک ئه وه ی هه موو شتیکی له سه ر من بیستیت، به چاوه کزه کانی سه یریکردم و گووتى: من ناوم موسای بابکه، حیکایه تی تۆم بیستووه، پۆرتریتیکی تۆم هیه، پۆرتریتی خانمیکه له ژیریدا نوسراوه له یلای نیلۆفه ر.

به سه رسامی سه یرمکردو پرسیم: به ریز ئه و پۆرتریته ت له کوئ ده سته که وتووه؟

سه یریکردم و گووتى: بهر له دوو سال له تابلو فرۆشیکى عه ره بم کړیبه وه.

موساي بابەك ھەموو چيرۆكى من و نيلۆفەرى دەزانی، وەك ئەو ھەبوو بەدوای چيرۆكى ئەو تابلۆيەدا گەرابیت، فریوی ئەو نیکا سىحراویيەى لەیلای خواردبیت. گەپیدەھەکی سەیربوو، بەدوای یەکیکدا دەگەر تابلۆی بۆ کۆبکاتەو، تا لەگەلیدا دانەنیشتم و بەوردی قسەمان نەکرد نەمزانی مەبەستی چییە؟. کە پیمگوت، من سەدان تابلۆم ھەبە بۆ سەیریان ناکەیت؟. وەك ئەو ھەبوو چاوەروانی ئەو ساتەى کردبیت، گوتی: راستیت دەویت من بۆ سەیرکردنی ئەو تابلۆیانە ھاتووم.

جەلادەتی کۆتر ھەموومان لەسەر ھەتاو ھەسەوانی جوانی بووین بیئەو ھەى بزانی. مەرۆف ناتوانیت ھیچ نەبیت و بییت بە پاسەوانی جوانی، مەرۆف یان وەك پاسەوان دیتە ئەم دونیایەو ھاخود ھەرگیز نابیتە پاسەوان. ئەمە وەزیفەیک نییە مەرۆف خۆی تیدا بدۆزیتەو، حیرفەیک نییە فیریبیت.

ئەو پۆژەى موسای بابەك ئەو ژیر زەمینەى دروستکرد ھیچی لەسەر ئەم ئوقیانوسە نەدەزانی، ئەم ئیشە بە پیچەوانەى ھەموو ئیشەکانی دونیاو، مەرۆف دەبیت خۆی بى ھیچ کۆمەك و بى ھیچ مامۆستایەك فیریبیت. ھیند ھەبە مەرۆف پۆژیک دەستدەبات تابلۆیک ھەلواسیت، لەو ساتەدا کە خەریکی داکووتانی بزماریکە دەرگایەکی نھیتی لە بەردەمیدا دەکریتە بەر ھەو ئەو جیھانە دەبیات. سەرھەتا دەپوات و دەپوات و نازانیت بۆ کوئ دەچیت، لەوانەبە چەندە ھا شەو و چەندەھا پۆژ پوات تا دەگاتە یەكەمین بنگە، تا تیدەگات ئەو بەشیکە لە تۆپیکى مەزن، گەپیدەھەكە بە پینگای کەسانیکى تر دا دەپوات کە پیشتەر لیرەو پۆشتوون.

موسای بابەك سالی ١٩٧٩ کە ھا ت بۆ ئەمشارە، چەندین سال بوو لەو ئوقیانوسەدا دەژیا. ئیشی ئەو ھەبوو بۆ پاسەوانی نوئ بگەریت، بتوانیت زۆرترین کاری ھونەرى رزگار بکات، ئەو سەردەمە سەردەمی سەرھەلدانی دیکتاتورەکان و جەنگەکانیان بوو. ئەوسالانە بوو موسای بابەك بە ھیمەتیکى بیونەو ھەکاریدەکرد، لەو سالانەدا دەیان ھەزار تابلۆی لە فەوتان

رەزگار كەرد، لە ھەموو شارەكاندا تۆرپىكى گەورەى دروستكرد، چەندەھا بنكە و رېگاي تازەى كەردەوہ. ئەو نەخشەى ئەم ژىر زەمىنەى بۇ من ھىنا. سەرەتا دوودل بوو لەوہى ھىچم بۇ باسبكات، دوودل بوو لەوہى پىاويكى قەلەو كە بەزەحمەت دەتوانىت ھەناسەبات، ئاخۇ دەتوانىت بىت بە پاسەوان ياخود نا. تا رۆژىك ھات بۇ مالم و ئەو تابلۆيەى بىنى، تابلۆى شارى مۇسقىقارە سىپپىھكان. ئەو تابلۆيەى كە رەدىف و ھاوشىوہى ئەو تابلۆيەى خۇى بوو كە ئىستا تۇ دەپپارىزىت، ئەو تابلۆيەى كە مرؤف دەبىت بىپارىزىت چونكە ھاوارى دونيايەكى ترە. كە ئەو تابلۆيەى بىنى روخا، دەستىكردە ملم و گووتى: مستەفای شەونم ئەو نەئىنى ھەرە گەورەى ژيانمە. لەو ساتەدا ئىدى من بووم بە يەكىك لە پاسەوانەكان. بەلام ئەو كاتىش لەسەر ئەم تۆرە گەورەى ھىچى نەگىرايەوہ، ھىند ھىە پىشنىارى بۇ كەردم ئەو تابلۆيانەى من پاراستووم لە شوپىنىكى مەحكەمتردا بپارىزىم تا رۆژىك دىت مۇزەخانەىك دەكەينەوہ و ناويدەننن مۇزەخانەى مستەفای شەونم. باوہرى وابوو رۆژىك دىت سەرزەوى پردەبىت لە مۇزەخانەى گەورە گەورە كە ئىشى ئەو كەسانە نىشانەدات كەسەردەمانى ترس و مردن ھونەريان پاراستووہ. ئەو كات من قوتابىيەكى ئەوبووم، چەندىن جار لەسەفەرە خىراو نەئىيەكانىدا شەو لەلاى من مايەوہ، ھەمىشە بۇ يەك شەو دەھات و دەپروىشت. من لەسالانى ھەرە سەختى شەردا لەو ژىر زەمىنەدا كارمەكەرد، بە رۆژ بەدواى تابلۆدا دەگەرەم و بە شەو لە ناو نىگارو وىنەو دەرياي رەنگەكاندا وندەبووم. جەلادەتى كۆتر، مرؤف بەر لەوہى ئەو دەرگا نەئىيە بدۆزىتەوہ كە بە ھەموو ئوقيانوسى ھاواردا دەبىيات، ئەو رېگايە لە رۆحى خۇيدا دەبىنىت، ھىند لە رەنگ و نىگاردا نوقمەدەبىت شەپۆلەكان دەبىەن، رۆژىك تىدەگات كە لە شوپىنىكى ئەو ژىر زەمىنەدا دەرگايەك ھەيە كە بەسەر ھەموو گەردوندا دەكرىتەوہ، تىدەگات سەفەرى جوانى لەوہ گەورەترە لە نىگارنىكد، لە پىشانگايەكد، لە

شارىكىدا، لە رۆژگار يىكدا دىل بىيىت... مرۆف ھەندىجار خۆى دەبىت بەتەنيا ئەو رىگايە بىرپىت، ھەندىجارىش دەبىت شايستەى ئەو ەبىت لەگەل يەككىك لە پاسەوانەكانى جوانىدا بىروات تا ھەموو نەيتىيەكانى بۆ ڤوونبكاتەو ە... جەلادەتى كۆتر، تۆ ئەمشەو لەگەل مندا ئەو سەفەر دەكەيت، ئەمشەو من و تۆ پىكەو ە دەكەوينا ەرى.

من ھەستم بە خۆشىيەكى گەورە دەكرد، ھەستى ئەو ەى دواچار بەرەو ناو ەراستى ئەو گەردەلولى سەفەر دەكەم كە لە مېژە چاوەروانى بووم. من لە مستەفاى شەونم زياتر پەلەم بوو بكەوينا ەرىگا.

رىگاي ئەو گەشتەمان لە ھىچ رىگايەكى دى نەدەچوو كە مرۆف لە ژياندا دەىگرىتەبەر، كە لەو ژىرزەمىنە چوونەدەرى ماو ەيەك بە تونىلنىكى تارىك و بىتروسكەدا رۆيشتىن، دواى ماو ەيەك زەمىنىكى ڤوناكتر ھاتە بەردەممان، بۆ يەكەمجار ھەستمكرد، لە برى ئەو ەى بە تونىلنىكدا بۆم بە خەندەكىكى شوشەدا دەڤۆم، ئاسمان لە ژور سەرمانەو ە ڤرپوو لە ئەستىرە، بەلام جۆرە ئەستىرەيەك جياواز لە ئەستىرەكانى دى، ئەستىرەى ڤرشنكارو نزم، وەك ئەو ەى مرۆف لە تابلۆيەكدا بىانينىت، ھەوا بە جۆرىك ساف بوو لە ھەواى سەر زەمىن نەدەچوو، ئىمە بۆچان دەڤۆيشتىن و ماندوو نەدەبووین، گەشتىكى دىكەبوو لەو گەشتانەى من ھەرگىز لە يادىناكەم، لەدوورەو ە سىبەرى شارەكانم بىنى، چراى گوندەكان و لوورەى گياندارە كىويىبەكان، من و مستەفاى شەونم لە دوو ڤەبەن دەچووین كە بەرەو دەىرىكى دوور كەوتىنەرى، من بەو چاكەتە سىبىيە كۆن و رىشە درىژ و نىگا سەرسامەى خۆمەو ە، مستەفاى شەونم بەو قەدوقامەتە بەرز و چاكەتە ڤەشە گەورەيەو ە، بە قژىكى درىژەو ە لە نامەبەرى يەككىك لە ڤاڤاكان دەچوو بۆ سولتانىكى خۆرەلەت. يەكەمىن وىستگەى ئىمە لە ئوقيانوسى ھاوارەكاندا پىشانگايەكى دىكە بوو، پىشانگايەكى سەىر ڤرپوو لە وىنەى كرىكارانى نەوت، سەدان تابلۆم بىنى

كە خەلگانىك دروستيانكردبوون نزيكبوون لە نازارى ئەو كرىكارانەو، لەو شەو دا بە چەندەها ويستگەدا تىپەپىن، بە ناو دەيەها كتيخانەى نەيتى و پيشانگاي نەيتى و مۇزەخانەى ژىرزەمىندا كە زۆربەيان لە خەلك و پاسەوان خالى بوون، من لەو گەشتەدا ئىرسىكى دوورودريژى كتيب و تابلۆ پەيكەر و توحفەى دىرين و نويم بينى كە سەدە لە دواى سەدە دروستكرايوون و شاردرابوونەو، سەدە لە دواى سەدە دروستكرايوون و دەرفەتيان بۆ نەخولقايوو بينەدەرى. مستەفاى شەونم لە هەندىك شويندا دەوستانو هەندىك تابلۆى نيشاندەدام، هەندىك پەيكەرى كۆن و نوو، بەرھەمگەلىك كە لە پۆزگارى سۆمەرييەكانەو تا ئەمەرق دريژەيان ھەبوو. مستەفا دەيگوت «جەلادەت ھونەر تەنيا لە ديكتاتورەكان راناکات، لە چەند وەحشىيەكى وەك ئاغاي سەرەك كۆمار ھەلنايەت، زۆرجار ھونەر و كتيب و جوانى ناچار دەبن لە ترسى جەھل خويان بشارنەو، ئەو بينەر و خوينەر و پەخنەگرانەى لە جوانى تىناگەن و حوكمى بەسەردا دەدەن، ترسناكترن لەو پۇليس و سەربازانەى ناگريان تىبەردەدەن. ھەندىچار سەدەيەك تىدەپەريت و پۇچىك سەرھەلنادات بە قولى لە ماناي ھونەر تىبگات، لە شارستانىيەتى ئىمەدا، سالان دىت و دەپوات، ھونەر لەگەلىدا تەنيا وەك ھەتيوىكى بيكەس لەدايكەبيت و بىردەچىتەو... ھاوارەكان لەم ئوقيانوسەدا وندەبيت، جەلادەت ھەر ھەريمىك بتوانىت ديكتاتورو جەلاد زۆر بەرھەمبەيتىت، لەگەلىشياندا ھونەر مەندى درۆزن، پەخنەگرى گەمژە، بينەرى كويتر زۆر بەرھەمدەھيتىت».

ئىستا بەتەواوەتى نازانم چەند بە پىگاوبووين، من ھەستدەكەم بە ديوىكى ترى كات و بە پوويەكى ترى شويندا سەفەرمەدەكرد، ھەرگىز بۆم گرنگ نەبوو چەند دەپۆم و بە كويدا دەپۆم، لە ھەندى شوين ھەندىك پاسەوانمان بينى، لە ھەندىك جىگادا پاسەوانەكان ناوى خويان نابوو كليلدار يان زىوان، لە بەر ھەندىك دەرگادا دەنگىك لىدەپرسىن «لە كويو

هاتوون؟» ئىمەش دەمانگوت «لە ئوقيانوسى ھاوارەو». زۆر بەيان
 مستەفای شەونمیان دەناسى. من نەمدەزانی چەند شو و ھەلھاتوو و چەند
 رۆژ ئاوابوو، ھەندىجار بەسەر لم و ھەندىجار بەسەر گىاي بەھشتىدا
 دەرۆيشتىن، دىواری شوشەيى خەندەكەكان و یتەيەكى رەنگىنى دونىيان
 پىشكەشەكرد. دواجار شەويكى تاريك گەيشتىنە بەر دەروازەيەك و
 لە تونيلتيكى تەسكەو بەرەو نىو سەرداييكي گەرە پەرىنەو، مستەفای
 شەونم خۆي كئيلتيكى تايبەتى پىبوو كە دەيتوانى ئەو دەرگايانە بكاتەو كە
 ناکرىنەو، سەرداييكي پەر تابلۆو پەر نىگار كە بە خىزايى برىمان و بەرەو
 ناو مالىكى خالى سەرکەوتىن. من چاوەروانمەكرد دكتور موسای بابەك
 لەو مالىدا بىنم، چاوەروان بووم وەك جارەن لە ھەيوانتيكى خالىدا لە
 دەرپەي و فانيلەيەكى سەيدا بىينمەو، يان بىينم بە خۆي و كەمانەكەيەو
 لە باغىكدا خەوتىت، بەلام دكتور بابەك لەوئى نەبوو، مالىكى چۆل بوو
 لە شارىكى گەرەدا، ئىستا دلنابوووم دكتور بابەك لەم شارەدايە، لەو
 كاتەوئى چووبووینە ناو كوچەكانى ئەو شارە مستەفای شەونم قسەي
 نەدەكرد، شارىكى گەرەو گەرە، من پىشتر ھەرگىز شارى وا گەرەم
 نەبىنبوو. سەربوو لە شەويكى و ھا تاريكدا ھەزاران ئوتومىل بە
 خىزايەكى شىتانە دەرۆيشتن و بە دەگمەن رىكەوتى رىوارىكى پىادەت
 دەكرد. من و مستەفای شەونم پتر لە چوار كىلۆمەتر رۆيشتىن، دواجار
 گەيشتىنە بىنايەك بە قەد گىلاسى سەي بەر زبوو بە پىلكانەيەكى پىچاوپىچدا
 سەرکەوتىن، بىدەنگىيەكى ترسناك بالى بەسەر ئەو بىنايەدا كىشابوو. من
 ھەر شىتىكم لە مستەفای شەونم دەپرسى، ئەو بەردەوام بە دەنگىكى نزم
 دەيگوت: بە كوردى قسەمەكە، باش نىيە. دواجار لە قاتى چوار ئەو
 لەوحەيەم بىينىو. ھەمان دەستوخەت كە لە شارى تەپوتۆزەكان لەسەر
 لەوحىك نوسىبووى «الطبيب الاخصائى - موسى سليم بابك». ھەمان
 دەستوخەت لەسەر لەوحىكى جوانتر و پاكتر لە دارگويزى ئەسپرتۆكراو

هه‌مان گوزاره‌ی نوسیویو، که له‌ده‌رگاماندا موسای بابەک کردییەوه، ئەو پیاوه کردییەوه که من پیمابوو زه‌وی قووتیداوه. بۆ ئیستیک منی نه‌ناسییەوه، چاوی زۆر له‌جان کزتربوویو. من باوه‌شم پیاکردو گریام... نه‌مه‌توانی قسه‌بگه‌م، دکتۆر بابەک وه‌ک هه‌میشه‌ ئامیزه‌ باوکانه‌که‌ی خۆی بۆ کردمه‌وه و گووتی: جه‌لاده‌تی کۆتر خۆش‌حال‌م، خۆش‌حال‌م که سه‌لامه‌تی. به‌گریانه‌وه گووتم: نا دکتۆر سه‌لامه‌ت نیم، من بینکه‌ست‌ترین که‌سی دونیام. ژیانم له‌ژیانی سه‌گ خراپ‌تره‌.

دکتۆر ده‌یزانی بینکه‌سی و بییاوکی و ژیان‌ی سه‌خت‌وا له‌من ده‌کات، له‌به‌رده‌میدا منداڵ ببه‌وه، من تاماوه‌یه‌کی دریز ژیرنه‌ده‌بوومه‌وه. توژیک هیتور ده‌بوومه‌وه دواتر که ده‌مویست قسه‌بگه‌م ده‌مدایه‌وه پرمه‌ی گریان، له‌راستیدا من نه‌مه‌زانی بۆ وام لینه‌اتوه، به‌لام له‌و ئیواره‌یه‌وه که چووم بۆ مالی سه‌ره‌نگ قاسم ئەو ده‌رده‌م له‌خۆمدا دۆزییه‌وه، ده‌ردی گریان‌ی بین‌په‌رانه‌وه، گریان وه‌ک منداڵ، ئینجا له‌نیوان فرمیسه‌که‌کاندا دووباره‌کردنه‌وه‌ی یه‌ک وشه‌ بۆ ده‌یان جار. هه‌تا مسته‌فای شه‌ونم له‌و باوه‌رده‌نا نه‌بوو من ئاوه‌ها به‌وجۆره‌ منداڵانه‌یه‌ بگه‌رم، له‌راستیدا گریان‌که‌م له‌بری ئەوه‌ی له‌فرمیسه‌کی پیاویکی پۆمانسی به‌ویقار بچیت، له‌گریانی منداڵیکی گه‌رۆز ده‌چوو. من ئەو کاته‌ی دکتۆر بابەکم بینی هه‌موو ئاسه‌واری ئەو گه‌شته‌ پۆخی و ئاسمانییه‌م له‌یادچووه‌وه، بوومه‌وه به‌و بوونه‌وه‌ره‌ پوخاو و بیته‌نگه‌ره‌ی وه‌ک ئاواره‌یه‌کی چلکن له‌سه‌ر زه‌وییه‌کی ئالۆز ده‌ژی و قه‌ده‌ر فرییداوه‌ته‌ ناو کۆمه‌لیک هاوکیشه‌وه که ناتوانیت تینان‌بگات.

یه‌که‌م پرسیار له‌دکتۆر بابەکم کرد گووتم: دکتۆر پیمبلی، دالیا سیراجه‌دین ماوه یاخود نه‌ماوه؟ دکتۆر که‌میگ چاوی کزکردوو و گووتی: پرسیاره‌که ئەوه‌یه ئاخۆ ئیمه‌ خۆمان ماوین یان مردوین؟

به‌هیمنی ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانم و گووتی: دواتر هه‌موو شتیکت پیده‌لیم. هه‌موو شتیکت، هه‌موو شتیکت. ئیستا گه‌نگ ئەوه‌یه من تووم

دۆزىيەو.

دكتور بابەك بە جۆرىكى سەير پىربووبوو، دەستى گرتم و گووتى: جەلادەتى كۆتر ئىمە ئەو ماوئەيە ھەموو شارەكان بۇ تۆگەراين، خۆم بە تايبەت سەردانى ھەندىك شوينم كرد، بەلام ھەوالىكى تۆمان دەست نەكەوت...

مستەفای شەونم گووتى: دكتور دۆزىنەوئەى ئاسان نەبوو، گەر بالندە سىپپەكان نەبانايە نەمدەدۆزىيەو، ئەو لە ئوتىلى ئاوارەكان، لە ناو دەيان مالا ئاوارەدا لە ژوورىكى چكۆلانەدا دەژى.

موساى بابەك ھەناسەيەكى ھەلكيشاۋ دەستى خستە سەر دلى و گووتى: جەلادەتى كۆتر لە ناو ئاوارەكاندا چى دەكەيت؟ بۇ لەوئ دەژىت؟ من گووتم: دكتور لە كوئى بژىم؟ من ئاوارەم... شوينم نىيە تيا بژىم، شوينىشم نىيە بۆى بجم. دكتور عەفوومبەكە، بەلام پىدەچىت تۆ لە بىرت چووبىتەو ەكە من بابەيەكى بىكەسم.

وەك عادەتى خۆى، بە ژوورەكەدا دەسورايەو، دەستى بە سەرى خۆيدا دەھىنا، چاۋى كزەكرد، دەستى دەخستە سەر دلى. گووتى: تۆ ئىتر پاسەوانى جوانىت... بمبورە من ئەو ھەموو سالە راستىم نەگووت، چونكە ئەوكات ئىمە لە شوينىكى ترسناك و پر مەترسىدا دەژىاين. ئىستا تۆ يەكىكى لە ئىمە، ئىتر كاتى ئەو ھاتوو تۆ كلىلەكانت پىنىت. ئىتر ھەزاران كتىبخانەو پىشانگاي نەينى لە بەردەستى تۆدان. ئىتر ئىشى تۆيە بە دواى جوانىدا بگەرىت و بىدۆزىتەو ەو نەھىلىت بمرىت. جەلادەتى كۆتر من رۆژىك پەيمانى ئەو كلىلەم پىدايت، بەلام تۆ ھەرگىز لە منت نەپرسى كام كلىلە، ھەمىشە واتدەزانى مەبەستم ئەو كلىلە بچوك و ناچىزەيە كە دەرگاي دەرەوئەى سەردابە نەينىيەكەى خۆمانى پىدەكەينەو، نا كورى خۆم... مەبەستم ئەو كلىلانە بوو كە پاسەوانە گەورەكان وەرىدەگرن، ئەو كلىلانەى كە دەرگاي جوانىيە كوژراوەكان دەكاتەو، ئەو جوانىيانەى

ناتوانن به ئازادی له‌سه‌ر زه‌وی هه‌ناسه بدهن.

هه‌مان ئه‌و جله کۆنانه‌ی له‌به‌ردابوو که پوختاری پیاویکی قه‌دیمیان پینده‌به‌خشی، پوختاری یه‌کیک هه‌سته‌که‌یت له‌سه‌ده‌یه‌کی دووره‌وه، بۆ جیبه‌جیکردنی کارێک یان ته‌واوکردنی فه‌رمانێک گه‌راوته‌وه. نیشته‌جی تازه‌که‌ی عیاده‌یه‌کی پزیشکی گه‌وره‌ بوو، هه‌چی له‌و بيمارستانه‌ گه‌وره‌یه‌ نه‌ده‌چوو که له‌ شاری ته‌پوتۆزه‌ زه‌رده‌کان تیندا ده‌ژیا، پهبوو له‌ مۆبیلی تازه، نیگاری تازه، هه‌ندیک تابلۆ که ئاماژه‌یه‌کی تایبه‌تیا نهدا، مرقوف لیه‌وی ئه‌و دهره‌نجامگیریه‌ بکات که ئه‌م پیاوه‌ سه‌روکاری له‌گه‌ل هونه‌ردا هه‌یه. مسته‌فای شه‌ونم له‌ ناوه‌پاستی ژووره‌که‌دا پۆژنامه‌یه‌کی گرتبوو به‌ده‌سته‌وه‌و سه‌یریده‌کرد، دکتۆر بابک ده‌ستی گرتم و برده‌یه‌ ژووریکێ تر. ژووریکێ چکۆلانه‌بوو، هه‌ندیک ئامیری نوێی پشکنین و دۆسیه‌ی بۆر له‌سه‌ر میزیک بوون، په‌یکه‌ریکی گه‌وره‌ی ئیسک له‌ ناوه‌پاستی ژووره‌که‌دا بوو. کورسیه‌کان زۆربه‌یان به‌ کتیب، جل، ئامیر، به‌روانکه‌ی پزیشکی و ماسکی نه‌شته‌رگه‌ری گیرابوون. دکتۆر بابک کورسیه‌کی بۆ دانام و گووتی: عه‌زیزی من، کورپه‌ ویله‌که‌ی دکتۆر بابک به‌خیرینیته‌وه. که‌وای گووت من خه‌ریک بوو ده‌سته‌بکه‌مه‌وه به‌ گریان. گووتی: ده‌زانم په‌رۆشی ئه‌وه‌ی هه‌موو حیکایه‌ته‌که‌ له‌ ده‌می منه‌وه ببیستیت. ده‌ته‌ویت بزانیته‌ دالیا سیراجه‌دین چی لیتهات، پرته‌قالی سپی چی لیتهات، شاری ته‌پوتۆزه‌ زه‌رده‌کان و سه‌ر نشینانی چیا ن لیتهات. جه‌لاده‌تی کۆتر له‌دوای تیکشکانی راپه‌رین گاردی کۆماری چوونه‌ ناو هه‌موو شاره‌کان، هه‌موو شاره‌ راسته‌قینه‌ و خه‌یالییه‌کان، سه‌دان هه‌زار مرقوفیان سه‌رپه‌ری. سه‌دان هه‌زاریان به‌ زیندووی زینده‌به‌چالکرد، ده‌یه‌ها جینگای دیرینی که‌له‌پوریان پوختاند، ده‌یه‌ها کتیبخانه‌یان گرتیبه‌ردا، سه‌دان مزگه‌وتی دیرینیان ته‌ختکرد، چه‌نده‌ها شاریان له‌سه‌ر پووی زه‌مین سه‌ریه‌وه، ده‌یه‌ها سه‌رچاوه‌ی ئاویان وشک کرده‌وه، ملیۆنه‌ها دره‌خت و بالنده‌یان کوشت. به‌لام پیت

سەيرنەبىت گەر بلىم شارى تەپوتۆزە زەردەكان لەو مىحنەتە دەرچوو...
 جەلادەتى كۆتر شارەكان توانايەكى سەيران تىدايە لەسەر دەرچوون لە
 مىحنەت. ئەزموونى من پىمدەلىت، هەيچ كارەساتىك ناتوانىت ئاسەوارى
 شارىك لەسەر زەوى بسرىتەو. تاكە شتىك لەسەر ئەم ئەستىرەيە لە
 قەقنەس دەچىت شارەكانن، ئا كورپى خۆم، كورپى وىلم... شارەكان تاكە
 شتىك دەسوتىن و لە خۆلەمىشى خۆياندا دروستدەبنەو. زۆر كەم ئەو
 شارانەى بپياردەن بمرن، شار مەخلوقىكە ھەرگىز مرۆف ناتوانىت بە
 گوللە بىكوژىت، جياوازى نىوان شارو مرۆف ئەو، مرۆف ناتوانىت لە
 خۆلەمىشى خۆيدا دروست بىتەو بەلام شارەكان دەتوانن دروستبىنەو.
 شارەكان كۆچدەكەن، لە جىگايەكەو دەچن بۆ جىگايەكى دىكە بەلام نامرن.
 تۆ دەزانىت شارى تەپوتۆزە زەردەكان، شارىكى ئاوينەيى بو. كورپى من
 شارى ئاوينەيى تەنيا ئەو شارە نىيە كە وەك سەراب جار دواى جار خۆى
 لە ناو وىنەكانى خۆيدا دووبارەدەكاتەو. بەلكو شارىكە ھەمىشە نىوہى
 لە راستى و نىوہى لە وەھمدايە، ئاوينە برىتييە لە كەرتبوونى مەخلوق
 لە نىوان خۆى و وىنەكەيدا، ھەر كاتىك شارە راستەقىنەكان نغرۆبوون،
 وىنەكان لەدەرەو، لەسەرى ئىمەدا وەك خۆى دەمىننەو ھەو لەسەر ئەو
 نىگارە دووبارە شارەكان دروستدەكرىنەو. ئەوى شارىك بو دەيتوانى
 بچولنىت، بە سەر زەوى و بە ناو زەمانىشدا. جەلادەت من كە ئەو پۆزە
 شارى تەپوتۆزەكانم جىھىشت، ئىدى نەگەرەمەو، بەلام دەزانم كە ئىستا
 ھەمان شارى كەرۆك، ھەمان شارى سەرابى، بە كۆمەلىك مەخلوقاتى
 دىكەو بەم زەوييەدا دەگەرپىت، تىكەل بە شارەكان دەبىت و جىادەبىتەو،
 كەرتدەبىت و يەكدەگرىتەو، بچوكدەبىتەو ھەو گەرەدەبىت. من نەگەرەمەو
 بۆ ئەو شارە لە بەرئەوہى ھەستدەكەم ژيانىكى كەم لە پىشەمدايە،
 دەمەويت دواچار ژيانم بۆ ئەو تەرخانىكەم، دواى مردنم ئوقيانوسى
 ھاوار نەكەويتە مەترسىيەو، دەبىت بەرلەوہى مالاوايىكەم و بەجىتانبەلىم،

کۆمه لیک کهسی شایسته جیبهیلیم که بتوانن پاسهوانی ئەو ئیرسه گورهیه بن. جهلادەت له شاری تەپوتۆزه زەرەدەکان تابلۆمان زۆر فەوتتا، ئەو شەو بەر لە سووتان و نغروبوونی ئەو شارە خەلکیکی زۆرمان بەو تونیلەدا دەر بازکرد، هەموو کەسێک دەبایە چەند تابلۆیەک لەگەل خۆیدا پزگار بکات، که دوا جار ئەو جیگایە شمان بە جیهیشت هیشتا خەزەنە یەکی گەورە ی نیگار مابوو که بە ئاسانی بۆمان نە دەگۆیزرایەو. جهلادەتی کۆتر من بیست و هەشت سال بوو کارم لەو مۆزەخانە یەدا دەکرد. بە عسییهکان وەک چۆن لەو وەبەر هەموو ئیسهکانیان سووتاندم جارێکی دی دابەزینە ئەو ژیر زەمینە و سەر لەنوی پەنجی عومری منیان هەموو سووتاندا... رقم لێیانە جهلادەت، رقیکی گەورە... بەلام با باس لەو نەکەین، باباسی شتیکی تر بکەین»

وەستاو دەستی بەسەریدا هینا، کەمێک یەخە ی کراسه سپییهکە ی چاککرد، مووهکانی هیند سپی و پاکبوون لە مووی پیاویک دەچوون لە بەهەشت پیربووبیت. دەستی خسته سەر دلی و بە تەواوەتی چاوی نوقاند و گووتی: دەتەوێت بزانی دالیا سیراجەدین چی لێهات؟. دالیا دەژی، دالیا نەمردووه، خۆشبهختانە توانیم هەموویان پزگار بکەم، من لە هەموو ژیانمدا پێشتر بە ئەندازە ی ئەو شەو ژیانم پزگار نەکردبوو، بەلام تۆ دەبایە رینگای خۆت بگریت، جهلادەت تۆ ئیسی زۆر گەرەت لە پێشە، من دەزانم تۆ سەفەری گەرەت لە پێشە... رینگای تۆ لە رینگای هیچ کەسیکی تر ناچیت، جهلادەت تۆ ئەو شتانە دەهینیتەو که ئیمە نەمانتوانی پزگاری بکەین.

من بیئەو هی تییگەم یاخود بەلامەو گرنگ بیت تییگەم لیم پرسی: دکتۆر دالیا سیراجەدین لە کوێیە؟

دکتۆر گووتی: لە راستیدا نازانم، دوا ی ئەو شەو، هەردوو کمان پیکەو هاتین بۆ ئیره، سێ مانگ پیکەو بووین، پیکەو ئەم عیادە یەمان دامەزراند،

رۆژيک هه واليکی بيست که تارمايي باسم جه زائيري له شارتيکی باشوور بينراوه، هاوړييه کی ديريני خوئی ئه وه والهي بۆهينا، ئيدي رۆيشت و نه گه رايه وه، پيموايه ئيستاش له شاره جياواز و جيگا جياوازه كاندا هر به دواي سؤراغي ئه وه تارماييه دا ده گه پريت.

له و ساته دا خه يالي بينين و دۆزينه وه ي داليا سيراچه دين له هر شتيکی دی له ژيانمدا گه وره تر بوو. له و ساته دا برياري هه ره گه وره ي خۆمندا که له دواي دادگاييکردني ساميري بابلي، دواي داخستني دۆسيه ي ئه وه هاوړي زالمه ي خۆم، ژيانم بۆ دۆزينه وه ي داليا ته رخانبکه م. پيموا بوو له و ساته دا ئيدي په وتي ژيانی من بي هيچ گري کويره يه کی راسته قينه، له بهرده ممدا والاو کراويه، هيله سه ره کييه کاني ديارو فه رمانه کاني منيش روون و ئاشکرا بوون. ژيانم عه بييکی نه بوو، مۆسيقاريکم هه يه له باغچه يه کدا مۆسيقام بۆ ليده دا، ئۆقيانوسيکی گه وره ي هونه ر و کتبيش له بهرده ستمدايه که له گه ل سه دان رۆحي جوان و غه مگيني ديکه دا ده بم به پاسه واني. عه شتيکی ناکام و سه راييشم هه يه تا قيامه ت دواي ده که وم... ژيانتيک بوو له هه موو گوشه و جه مسه ره کانيدا ميعماريکی ته وای هه بوو، ئه گه رچی به روكه ش پوچ و ناچيز دهاته به رچاو، به لام له جه وه ردا ژيانتيکی کامل و پرمانا بوو.

* * *

ئه و چه ند رۆژه ي لای موسای بابک برده مسه ر خۆشترين رۆژه کاني ژيانم بوون، ئه و چه ند رۆژه بوو که به رۆژ له ژوورتيکی عياده که دا داده نيستم و له بهرده م په نجه ره يه کی بچوکه وه ته ماشاي شه قاميکی جه نجالم ده کرد، ته ماشاي ئه و خانمه سفورانه م ده کرد که به يانيان به عيشوه و نازيکی تايه تيبه وه ده چوون بۆ کارو ئيواران به ماندوويی ده گه رانه وه، سه يري ئه و

پاکه تفرۆشه بچکۆله‌یه‌م ده‌کرد که خۆشی جگه‌ره‌ی ده‌کیشا. سه‌یری ئه‌و دوکانی زه‌رپه‌نگه‌ره‌م ده‌کرد که له‌گه‌رمه‌ی نیوه‌پرواندا ژنیکی گه‌نج ده‌چپوه ژووری بۆ لای خاوه‌نه‌ پیره‌که‌ی و ماوه‌یه‌کی زۆر درێژ ده‌مایه‌وه و له‌وسه‌ر به‌ شه‌مزاوی ده‌هاته‌ده‌ری. سه‌یری ئه‌و پاسه‌گه‌ورانم ده‌کرد که سه‌دان که‌س سواریان ده‌بوون، ئه‌و مندا له‌ دلته‌نگانه‌ی به‌ کتیبی مه‌کته‌به‌وه له‌ شه‌قامه‌که‌ ده‌په‌رینه‌وه، ئه‌و شیرینی فرۆشه‌ی «زنود الست» ی به‌ گه‌رمی ده‌فرۆشت، ئه‌و پۆژنامه‌فرۆشه‌ی هه‌موو به‌ یانییه‌ک پیاویک ده‌هات تیفکی ده‌کرده‌ ده‌موچاوی و بیئه‌وه‌ی هیچ بلیت ده‌پۆی، پیاوه‌که‌ش له‌سه‌رخۆ تفه‌که‌ی ده‌سپری و هیچی نه‌ده‌گوت، ئیوارانیش به‌رله‌وه‌ی پۆژنامه‌کان کۆیکاته‌وه‌ هه‌مان پیاو ده‌هات و به‌ هه‌مان شیوه‌ تیفکی دیکه‌ی ده‌کرده‌ ناوچاوانی و بیئه‌وه‌ی حه‌رف بلین ده‌پۆیشت. من نه‌مه‌دزانی ئاخۆ جگه‌ له‌ من که‌سی تر ئه‌و دیمه‌نه‌ ده‌بینیت. به‌لام هه‌ستمکرد له‌م شه‌قامه‌ شیتهدا، هه‌میشه‌ چهند چاویک هه‌یه‌ چاوه‌دیتری دیمه‌نه‌کان ده‌کات، به‌رده‌وام دوو سه‌ن که‌سم ده‌بینی که‌ ئیشیان ته‌نیا ئه‌وه‌بوو سه‌یری هه‌موو شتیکی شه‌قامه‌که‌ بکه‌ن، هه‌ندیجار وام هه‌سته‌کرد دینه‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ی منیش و به‌ گومانه‌وه‌ سه‌ر به‌رزده‌که‌نه‌وه‌و ته‌ماشامده‌که‌ن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا دلنیا‌بووم له‌و شه‌قامه‌ شیتهدا که‌س گومان له‌ پیریکی وه‌ک دکتۆر بابه‌ک ناکات که‌ هه‌ندیجار داده‌به‌زی و له‌ سه‌مونخانه‌یه‌کی نزیک به‌ کۆمه‌لیک سه‌مونی ئیجگار به‌ تامه‌وه‌ ده‌گه‌رایه‌وه، یان به‌رده‌وام ده‌چپوو لای پۆژنامه‌فرۆشه‌که‌ کۆمه‌لیک پۆژنامه‌ی ده‌هینا و له‌سه‌ر هه‌ندیک میزی عیاده‌که‌ دایده‌نا تا نه‌خۆشه‌کان له‌ کاتی چاوه‌پروانیدا بیخویننه‌وه. سه‌یربوو به‌لامه‌وه‌ که‌ ئه‌گه‌رچی دکتۆر بابه‌ک پزیشکی مندا لان نه‌بوو، به‌لام نه‌خۆشه‌کانی زۆری مندا ل بوون، دکتۆر خۆی ده‌یگوت: جه‌لاده‌تی برام، خه‌لکی ئه‌م ولاته‌ ده‌ستیان له‌ ژیانی خۆیان شتووه‌، خه‌لک هه‌ولده‌دن مندا له‌کان پزگار بکه‌ن. من و دکتۆر بابه‌ک شه‌ویک چووین بۆ ناو ئوقیانوسی هاوار، دکتۆر

له‌ویکانه‌دا سه‌دان تابلۆی ناوازه‌ی نیشاندام، که هونه‌رمه‌ندانى ئهم ده‌قه‌ره له ماوه‌ی سه‌د سالی رابوردوودا نیگاریانکردبوو، سه‌دان په‌یکه‌ر که پێده‌چوو جگه‌ له پاسه‌وانه‌کان چاویکی دیکه‌ نه‌بیینییتن، له پێگای ئه‌و تابلۆیان‌وه مرۆف هه‌موو سه‌رده‌مه‌کان و شوینه‌کان و کاره‌ساته‌کانی ده‌بیینییه‌وه. له زۆر شوینی ئه‌و ئۆقیانوسه‌دا زیوانی دلسۆزمان بینی که شه‌و و رۆژ به‌ پاککردنه‌وه و پاراستنی تابلۆکانه‌وه خه‌ریکبوون. هه‌ندیکیان جلی هونه‌رمه‌ندی نوێ و هه‌ندیکیان جلی ره‌به‌نی کۆنیان له به‌ردابوو، من ده‌یه‌ها سه‌عات گویم له مانا و ته‌فسیرو میژووی هه‌ندیک له‌و تابلۆیان هه‌رت، له زۆربه‌ی جیگاکاندا میوانداری پادشاهانه‌یان بۆ ده‌ره‌خساندین، هه‌ندیک له‌و گالێری و مۆزه‌ هونه‌رییانه‌ له ئه‌شکه‌وتی زۆر دیزین ده‌چوون، هه‌ندیکیان وه‌ک کۆشکی کریستال وه‌هابوون، له زۆر جیگادا مۆزه‌مان بینی وه‌ک باغیکی ناکوتا و پێچاوپێچ دروستکراوون، پرپوون له ئینجانه‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی گول، پرپوون له جۆگه‌ی ده‌ستکرد، موسیقای ئاسمانی و نه‌بیستراو له رپواقه‌کانیاندا ده‌زرینگایه‌وه. به‌ هه‌ندیک رێگادا رۆیشترین له بری تابلۆ هه‌ندیک ده‌نگی سېحراوی ته‌نیا شیعریان ده‌خوینده‌وه، شیعریکی جاویدو بیبرانه‌وه. ئۆقیانوسی هاواره‌کان سه‌رزهمینی هه‌موو هونه‌ریکی کۆژراو بوو، سه‌رزهمینی هه‌موو هاواریک بوو که ناگاته‌ دیدی که‌س و ناگاته‌ بیستی که‌س. زیوان و کلێلداره‌کان زۆربه‌یان ناوی منیان ده‌زانی، پێده‌چوو هه‌موویان له هه‌موو شاره‌کانی دونیادا بۆ من گه‌رابییتن. وه‌ک ئه‌وه‌بوو سه‌فه‌ری من بۆنه‌یه‌کی خورافی بییت که ده‌بییت هه‌موو زیوان و پاسه‌وانه‌کان ئاهه‌نگی بۆ بکه‌ن، له زۆر شویندا سه‌رده‌که‌وتین بۆ ناو شاره‌کان و وه‌ک ئه‌وه‌ی له ئاهه‌نگی شیتانه‌دا باین کوچه‌ و کۆلانه‌کانمان پرده‌کرد له‌ گۆرانی. من موسای بابه‌کم به‌وجۆره‌ به‌ختیار نه‌بیینیوو، له پێچاوپێچی شارو شه‌قامه‌ نه‌زانراوه‌کاندا، له باغی ئه‌و هونه‌رمه‌ندانه‌دا که خۆیان به‌سه‌ر تابلۆکانیان‌وه ده‌خه‌وتن ئاهه‌نگمان ده‌گێتێرا، دکتۆر بابه‌ک

گۇرانى دەگوت، دەستى بەسەرى خۇيدا دەھىنا و سەمايدەكرد، وەك كوردە چىانشىنەكان ھەلپەركىتتەكى شىتەنى دەسازاند، ھۆسەى دەنايەو، چەپى ھەلدەپەرى و سەرچۇپى دەگرت. من ھەمىشە دەوہستام و بە زەردەخەنەيەكى گەورەو سەيرى ئەو ھەموو خۇشەختىيە كتوپرەم دەكرد. ھەندىجار وام ھەستدەكرد ئىمە چەندىن ھەفتەيە بە رېگاۋەين، ھەندىجارىش پىموابو ئەم سەفەرە تەنيا چاوتروكانىكى كورته و شادىيەكەى راگوزەرە. زۇرجار و ھا راست و سەنگىن بوو لەسەر دلم وەخت بوو لە ھۆش خۇم دەچووم، ھەندىجارىش و ھا خەنواۋى و پىر تەلىسم بوو لە و ھەمىكى ترسناكى دەكرد كە بەرەو مردن دەمبات. من لەو داۋەت و ئاھەنگە سەيرانەدا دەيەھا شارم بىنى كە باسكردىيان كىتتىكى گەورە گەورەى دەويت، دەيەھا ھونەرەندى غەمگىنم بىنى چاۋەرۋانى موعجىزەيەك بوون خۇيان و ھونەرەكەيان رزگاربات، من لەگەل ھەموياندا دانىشتم، بەپىچەوانەى عادەتى خۇمەو لەگەلياندا مەست بووم، بەدەنگى بەرز حىكايەتەكەى خۇم دەربارەى ئەو دوو گولفروشە بۇ گىزانەو كە يەككىيان دەچىت بۇ باغىكى جاويد و يەككىيان لە دروستكردنى گولە ژاكاۋەكانى خۇيدا بەردەوام دەبىت. بەدەنگى بەرز لەسەر پۇلى ھونەر لە ئازادكردنى مرقۇدا قسەمكرد. زۇرشەو كە لەو شارانەدا بىزاردەبووين و دەگەراينەو بۇ ئوقيانوسى ھاوار، من ھىندەم قسەكردبوو دەنگم نوسابوو. دكتور بابەك ھەمىشە بەسەرسامىيەو سەيرىدەكردم و باۋەرەى نەدەكرد ئەو كورە ھەقدە سالىھى چەند سالىك لەو ھەبەر لە ژىرزەمىنىكى تارىكدا لە مردن رزگارىكرد بىتوانىت ئەمرۇ وا ساف و زولال قسە لە جوانى بكات. كە گەراينەو بۇ عىادەكە، ھەستم وابوو دكتور بابەك شادومانترىن مرقۇشى سەر ئەم ئەستىزەيە، ئەو بەدرىژايى ژيانى كارىكى زۇر مەزنى ئەنجامدابوو، ئوقيانوسى ھاۋارى پىر رېكخستبوو، گەورەى كرىبوو، پاسەوانەكانى زياتر بە يەكدى ناساندبوو، بەلام شانازى بە ھىچ شتىكەو

نەدەکرد بەو ئەندازەيەي کە شانازی بە منەو دەکرد.

دوای گەرانه وەمان لەوسەفەرە گەرەيە بە دەريای جوانيیە کوژراوێ کانداندا. دکتۆر بابەک چەند شەویەک منی برده سەر پووباریکی گەرەو لە پوخی ئەو پووبارەدا سەیری مانگمان کرد و قسەمانکرد. لە یەکیک لەو شەوانەدا من و دکتۆر بە کۆرنیشینکی درێژدا پیاسەمانکرد، لە لیواری ئەو ئاوەدا دەیهەا پەیکەری گەرە گەرەي جوانم بینی، پەیکەری پادشا و ژەنرال و ئەمیر و سەرۆکە جیاجیاکان، کۆرنیشینکی درێژ بوو، پەیکەرەکانی لە ژیر پوناکی مانگەشەویدا دەدرەوشانەو، ئاشکرا بوو ئەو پەیکەرەنە لە کاتی جیاواز جیاوازا کراون، جوانیەکی سەیریان تێدابوو، جوانیەکی ترسناک. ئەو یەکەمین جار بوو من لە بەردەم هونەردا بلەرژیم و بترسم. دیاربوو دکتۆر بابەک بە مەبەستیکی تاییەتی منی هیناوە بۆ ئێرە، وەک ئەو بوو دکتۆر داوایەکی هەبیت و تانیستا لە دلی خۆیدا شارەدیییەو. دکتۆر سەیری ئەو ئاوە غەمگینەي کرد و گووتی: جەلادەت حەزەدەکەم مانای قوول و راستەقینەي ئەو ئوقیانوسە گەرەيەت بۆ باسبکەم. تۆ ئیستا پاسەوانیت، دەبیت وەک هەر پاسەوانیکی دی مانای ئەم دەریا گەرەيە بزانی. لە راستیدا هەموو پاسەوانیک لە گۆشەيەکی تاییەتیەو سەیری ئەم ئوقیانوسە دەکات، هەموو پاسەوانیک فەلسەفەيەکی تاییەتی هەيە بۆ ئەم دەریایە. جەلادەت زۆرجار ئیمە دەبیت هونەر پرگاربکەین، نە لە بەرئەوێ تەنیا ترسمان لەوێ کە یەکیک بیت و کارەکان بسوتینیت. یەکیک بیت و پەیکەرەکان بشکینیت و تابلۆکان بسوتینیت، یەکیک بیت و ئاگر لە کتییەکان بەربدات و ئامیزەکانی موزیک قەدەغەبکات... نا، جەلادەت بە پیچەوانەو، هەندێجار تەواو بە پیچەوانەو، دەبیت هونەر بشارینەو تەواو حوکمرا و پادشا و فیرەونەکان نەیکەن بە مولکی خۆیان. بە درێژایی میژوو حوکمراوەکان چەند لە ریگای سووتان و شکاندن و حەرامکردنەو هونەر دەکوژن، دەهیندەش لە ریگای خۆشەویستیەو دەیکوژن. جەلادەت

ئەمە فىلسەفەيەكى گىشتىيە لە نىوان ھەمووماندا، ھەموو ئەو پاسەوانانەى
 كە لە ئىران و تورانەوہ كار دەكەن، لە عەرەب و لە عەجەم پاسەوانى
 جوانىن، ھەموومان دەزانىن، ھەتا حاكم و پادشاھەكانىش مەبەستىانە بىرىك
 لە جوانى رىزگار بىكەن، خۇيان دەكەن بە پاسەوان و چاودىر و پالېشتى
 جوانى، بۇئەوہى شتىك لە نەمرىي ھونەريان بەرىكەوئىت. جەلادەت دوو
 جۆر پاسەوان لە دونىادا دەژىن، پاسەوانىكىان ھونەر بۆ خۇي دەدزىت،
 جوانى دەكات بە بەشىك لە مالك و مالى خۇي، دەىكرىت، دەىخاتە ژىر
 ركىفى خۇيەوہ، ھونەرمەندەكان لە زىرو شوکو ناوبانگدا نوقمدەكات.
 چۆن دەستى خۇي لە خوين ھەلدەكىشىت، ئاوا ھونەرىش لە خويندا
 نوقمدەكات. زۆرجار بەرلەوہى ھونەر بكەوئىتە ئەو گوناھەوہ دەبىت
 دەستىك لەو گوناھە دەرىبەئىت، وەك چۆن مندالىك بەرلەوہى پىس بىت
 دەبىت رىزگار بىكەن. ترسەكە تەنیا ئەوہ نىيە پىاوكوژەكان جوانى بكوژن،
 ترسەكە ئەوہىە جوانىش بىتتە شەرىكى پىاوكوژەكان... جەلادەتى كۆتر،
 جەلادەت ئىشى ئىمە ئەوہ نىيە تەنیا تابلۇكان رىزگار بىكەن، ئىشى ئىمە
 ئەوہىە جوانى لە گوناھە پاكبەىنەوہ، دوور رابىگرىن لە دەستە گوناھبارەكان
 و نىگا دزىوہكان.

من سەىرى پەىكەرەكانم دەكردو دەمگوت: بەلام جەنابى دكتور
 دەتوانىن چى بكەىن؟

دكتور بابەك دەىگوت: ھەندىجار پىوىستىمان بەسەدەھا سال ھەىە
 تا جوانى لەو خەوش و دزىوىيە پاكدەكەىنەوہ كە لە رۆژگارى خۇيدا
 تىانوقمبىوہ، ھەندىجار سەدان سالمان دەوئىت تا وامان لىدئىت لە كارىكدا
 تەنیا جوانى ببىنىن و ھىچى تر، ئەمرۆ كە سەىرى وىنەى پادشا كۆنەكان
 دەكەىن، چىتر سەىرى خودى پادشاكان ناكەىن، بەلكو سەىرى جوانى
 شاردراوہى ناو تابلۇكان دەكەىن. ھىدى ھىدى لەگەل تىپەرپىنى زەماندا
 ھونەر ھەر مانايەكى ھەبىت ھىدى ھىدى كال دەبىتەوہ، دەبىتە ماناى

تر، چونکہ چاوی تر لہ دایکدہ بن و بہ نیگای تر تہ ماشایدہ کن، ٹہوہی کہ نامریت و ٹہ بہ دیہ تہ نیا جوانی ناو تابلوکانہ۔ تو پیت وایہ ٹیمہ ٹہ مرؤ کہ سہیری پورتریتیکی ٹان کوخ دہکین، سہیری ٹان کوخ خوی دہکین؟ پیت وایہ کہ سہیری تابلویہ کی ناپلیون دہکین، سہیری ناپلیون دہکین، بیگومان نا... ٹیمہ سہیری جوانیہک دہکین کہ تہ واو لہ ناوی کارہ کتہرہ کان جیابوتہ وہ۔ ٹاخو ٹہو کیڑہ ٹہ سمہرانہی گوگان لہ دوورگہ درو کیویہ کانی دہریای کاریبیدا نیگاریکردون، ناویان چی بووہ؟ ٹاخو کہس ناویان دہزانتیت؟... ٹاخو کہس بہ لایہ وہ گرنگہ فیکہرہ کانی مؤدلیانی کین و ناویان چیہ؟ ہا... کہس بہ لایہ وہ گرنگ نیہ چونکہ ٹیمہ ٹیستا تہ نیا سہیری جوانی دہکین... میڑوو تہ نیا جوانی ہلدہ گریٹ... جوانی و ہیچی تر۔ من و تو کہ سہیری پیکہریکی بودا دہکین، تہ ماشای نیگاری خودا یان روخساری پیغہ مہریک ناکہین، بہ لکو سہیری جوانی دہکین لہو پیکہرانہ دا، جوانی و ہیچی تر۔ سہیرکہ جہ لادہت، سہیری ٹہم پیکہرانہ بکہ... سہرتاپای پیکہری جہ نرال و سہرہنگ و سہر کردہ کانی سوپان، سہدان سالی تر خہلک ناوی ہہموو ٹہ مانہ یان یاددہ چیتہ وہ، بہ لام گہر جوانیہ کی جاوید لہ یہ کیک لہم پیکہرانہ دا ہہ بیت دہژی و سہدہ لہ دوی سہدہ خہلک سہر سامدہ کات۔ زورجار ہونہر مہندہ کان دہ بن بہ شہریکی پیاو کوڑہ کان، بہ لام جہ لادہت گہر ہونہر بیاریزین، سال دوی سال ٹہو جوانیہ خوی لہ ہہموو ٹہو میڑووہ دزیو و ناشیرینہ جیادہ کاتہ وہ، سال لہ دوی سال لہ مانا دزیو و نامرؤ فانہ کانی خوی دووردہ کہویتہ وہ۔ سال لہ دوی سال میڑووہ رہشہ کہی دہمریت و دہ بیت بہ ژیرہ وہو جوانیہ نہیٹیہ کانیسی سہردہ کون و دہ گہرینہ وہ۔ جہ لادہت ٹیمہ پاسہ وانی جوانیہ نہمرہ کانی، پاسہ وانی ٹہو بہ شہین لہ جوانی کہ ٹہ مرؤ دہ کوڑریت و سبہی زیندو دہ بیتہ وہ۔ من یہ کہم شہو پیمگووتی کہ شارہ کان و ہک قہقہس وان لہ خولہ میٹسی خویاندا ہلدہ ستتہ وہ، جوانیش ہمان شیوہ

دەبىت بە ئاگردا بىرۋات و لە ناو خۆلەمىشى خۇيدا ھەستىتەو، جەلادەتى كۆتر تۇش ئەو كەسەيت، ئەو قەقنەسەيت كە بە ناو ئاگردا دەپۇيت و لە خۆلەمىشى خۇتدا ھەلدەستىتەو، تۇ لە خۆلەمىشى خۇتدا زىندوودەبىتەو. من ئەمشەو جەلادەت دەمەوئىت پىتبلىم كە تۇ چىتر ناوت جەلادەتى كۆتر نىبە، تۇ ناوت جەلادەتى قەقنەسە، ئەو ناوى راستەقىنەى تۇبە، لە مېرۇ بەدواوہ پاسەوانەكانى ئەو ئۇقىانوسە تۇ بەو ناوہو دەناسن، چونكە تۇش مېرۇقىكى زياد لە جارىك دەسووتىت و لە خۆلەمىشى خۇتدا ھەلدەستىتەو. جەلادەت ئەو بالندانەى ھاورىت، شاھىدن لەسەر ئەوئى تۇ قەقنەسىت.

من ئەوكات لە تەواوى قسەكانى تىنەگەىشىتم، بە ئىنشايەكى قەشەنگم زانى، بەلام دىيارە رۇزگارنىك ھاتە پىشى من لە ھەموو ئەو قسانە تىگەىشىتم، راستتر واىە بلىم دەبايە ئەو ھەموو سەفەرە دورو درىژەم بىكردبايە تا تىببەگەم.

ئەو شەوہ كە دىكتور موسا ئەو قسانەى پىگوتەم، بەلامەوہ گىرنگ نەبوو ناوم جەلادەتى كۆتر بىت ياخود جەلادەتى قەقنەس، جەلادەتى مېراوى يان جەلادەتى سىمورغ، جەلادەتى شاھىن يان جەلادەتى تىترواسك. درەنگ تىگەىشىتم كە ژيانى من لە شارى تەپوتۇزە زەردەكان، مردن و زىندووبونەوہم لەسەر دەستى سامىرى بابلىدا، ھەستانەوہم لەسەر دەستى دىكتور بابەكدا، عەشقم بۇ دالىا سىراجەدىن و تارمايەكانى، بىنىم بۇ ئەوانەى لە گۆرە دەستەجەمىيەكاندا نىژران، ژيانى من لەو ئوتىلە سووتاوہدا ھەموويان پىكرا كۆمەلىك ئاماژەن بۇ مردنىكى ترسناك كە چاوەروائى خۇم دەكات، وەك ئەوئى ھەموو ئەو زنجىرە دورودرىژەى تەلىسم و ئازار ئامادەكردنىكى رۇحى و جەستەبى بىت، تا من وەك بالدارىك بچمە ناو ئاگرەوہو گىرگرم و لەوسەر بە ساغى بىمەوہ دەرى... پىكرا كۆمەلىك ئاماژەبن كە دواتر من لە برى جەلادەتى كۆتر دەبم بە جەلادەتى قەقنەس.

ئەو شەو لەو دەچوو دکتۆر بابەک بزانی ت کە من دەمرم، بەلام لە بری ئەو هی وەک پزیشکیک مشورم بخوات، وەک پەبەنیک کە لە پووی پوچییه وە بۆ مردن ئامادەمدەکات قسەیدەکرد. بە درێژیی ئەو شەو بەسی لەو دەکرد کە مردووکان زۆر جار پەيامیکی جاویدیان هەیه و ئەو پەيامە لە دواى خۆیان دەبیت بگەریتەو بە ژیان، چونکە گەر ژیان بە تەنیا مولکی مرۆف بیت، ئەوا پەيامەکانی مرۆف، جوانییه قوول و شاردر اوەکانی، هاوارە گەرەکانی مولکی هەموو زیندووکانن. هەندىجار لە سەر دەم و پوژگارە تاریکەکاندا، لە سەر دەمی پەشەکوژی و گوپی بە کۆمەل و قرانکردنی مرۆفدا، دەبیت یەکیک هەبیت لە بری هەمووان هەستیت و ئەو هاوارە زیندوو بکاتەو. یەکیک کە وەک قەقنەس دەسووتیت و لە خاکی مردنەو جوانییه کوژراوەکان دەگیریتەو... جوانی کوژراوی خوی و جوانی کوژراوی هەموو دونیا.

سەیربوو هەندىجار قسەکانی بۆ من لە قسەکانی شاروخی شاروخ دەچوو، لە کوی ئەو دەرسە جیاوازانە دەچوو کە من لە دەمی کەسانی جیاوازەو دەمیست و دەمیستەو، وەک ئەو هی پینکرا لە ئیسحاقی لیوزیرینەو تاسەر مستەفای شەونم بەشیک بن لە کۆرالیکی گەردونی کە وەزیفەیان ئەو هیە ئەو سرودە بە گوئی مندا بخوینن.

دەبیت بلیم لەگەل ئەو هی سەردانەکەم بۆ لای موسای بابەک گرنگترین پوداوی ژیانم بوو، بەلام سەرەتای گەشتەکەم لە کۆتاییه ئالوزو پر هیماو سمبولەکەى خۆشتر و ئاسوودەتر بوو. من سەرەتا زۆر بە دلناییه وە هاتم و پیمابوو ئیستا ئیدی بەرەو ناوەرستی گەردەلوولەکە دەپۆم و چیتەر زۆر بەی نهنییهکان لە بەرچاوم پوونبوونەتەو، بەلام قسەکانی دکتۆر بابەک دەربارەى سووتان و هەستانەو، دەربارەى مردن و زیندوو بوونەو، دەربارەى مەسیح و گەرانه و هی، منیان گنپایه وە بۆ سەرەتا، شتەکانیان

گىزپايەوہ سەر خانەى چاۋەرۋانىيەكى دورودرىژ. بەلام جگە لەوہى
 كە بووم بە پاسەوانىكى نوئ، جگە لەوہى كۆمەلىك كلىلم ۋەرگرت كە
 دەمتوانى بە ھۆيانەوہ لە ئوقيانوسى ھاۋاردا سەفەربكەم، بوومە كەسىكىش
 كە چاۋەرۋانى مردنىكى نزيك دەكرد. دەبىت بلیم من باۋەرپم بەو كەسانە
 نىيە كە لە مردن ناترسن، لەو باۋەرپەدام كە مەسىحىش زۆر لە مردن
 ترساۋە، ديارە ترس بەو مانايە نا كە دەپۆيت ۋ ناگەپنيتەوہ، بەو مانايەش
 نا كە زىندووناييتەوہ، بەو مانايەش نا كە بىتەن بۆ بەھەشت ۋ سەد ھەزار
 سال بە ديار جۇگەيەكەوہ داتنين ۋ دوو سى كەس مېشت لىدەربكەن
 يان بىتەن بۆ دۆزەخ ۋ تا قىامەت شىشى سوورەوہكراۋ بكن بە شوئى
 خراپتدا. بەلكو بەو مانايەى ھەندىك شتى بچوكت لە كىسدەچىت كە لەم
 دونيا خۇشتەوئىن ۋ تەنيا لەم دونيايەشدا ئەو شتانە پوودەدەن، ۋەك
 بىننى مندالان لە سەر قادرمەكانى گىلاسى سېى، ۋەك قەرزكردنى بەفر لە
 ھاۋىندا لە دراۋسىكەتان، ۋەك داگرتنى بىشكەيەكى شكاو بۆ ژنىكى ئاۋارە
 لە قاتى ھەشتەوہ تا خوارەوہ، ۋەك بىستنى ئەو جىنۋانەى دوو فىتەر لە
 چىشتخانەيەكدا دەيدەن بە ھاۋرپىيەكى خۇيان، ۋەك گريانىكى بە كول لەگەل
 باۋكى سەرھەنگ قاسمدا. من كە بىرمەدەكردەوہ نە لە بەھەشت ئەم شتانەى
 تىدايە ۋ نە لە دۆزەخ. راستان دەۋيت من ئەھلى ئەو كەيف ۋ سەفایە
 نەبووم كە لەسەر بەھەشت دەيانگىزپايەوہ، نە ئەھلى خۇرى بووم ۋ نە
 ئەھلى غىلمانىش، بەدرىزايى ژيانىشم عەقلم زۆر نەخستبووہ سەر خواردن
 ۋ خواردەنەوہ ۋ شەراب ۋ مەزە ۋ ئەو شتانە لە بەرئەوہ بەراستى نەمدەزانى
 گەر بىنيرن بۆ بەھەشت چىبىكەم، بەھەشتى من ئەو ساتە كورتانە بوو كە
 داليا سىراجەدىنم دەبىنى ۋ رامدەكرد بە دوايدا ۋ نەمدەگرت... بەھەشت ۋ
 دۆزەخ لای من زۆر لە يەكترى نزيك بوون، ھەردووكيان دوو جىگابوون
 نەخشەيەكى ديارىكراۋى خۇشى ۋ ناخۇشيان تىدابوو، ھەردووكيان پىكەوہ
 لەسەر كۆمەلىك قانونى ئاسنن دەچوون بەرپوہ.

جياکردنەوەى پەهاى خۆشى لە ئازارو ئازار لە خۆشى لای من لە ئىشى خودا ناچىت، چونكە خودا دەزانىت خۆشى تەنيا لەگەل كەمىك ئازاردا ماناى ھەيە، ئازارىش تەنيا لەگەل كەمىك خۆشىيدا دەبىت بە ئازار، لە بەر ئەو وىنەى بەھەشت و دۆزەخ دوو وىنەى كاريكاتىرى وجودن كە من نەمدەزانى چيان لىبكەم... ترسى گەورەم لە مردن ئەو بوو بگەم بە زەويىەك خۆشى و ئازار ھىند لە يەكجىابووويتنەوە دوو جور مەخلوقيان دروستكرديت يەككىيان تەواو خۆشى لە بيرچووويتنەوە و بوويت بە درپدەيەكى بريندار كە تەنيا دەنالئىت، ئەوى دىشيان مەخلوقىك ئازارى لە يادنەمايىت و بوو بىت بە بوونەوهرىكى گەمژە كە تەنيا پىدەكەنىت. من بەو خەيال و خولياو ترسانەوە لە ئوقيانوسى ھاوار گەرامەوە.

دكتور بابەك و مستەفاى شەونم ئىوارەيەك داوەتتىكى قەشەنگى منيان كرد، سفريەكى سەيريان پازاندەوە و لە ئاھەنگىكى چكۆلەدا من كلىلى ئوقيانوسى ھاوارم وەرگرت. ھەر لەو ئاھەنگە چكۆلەيەدا كە لە چىشتخانە و بارىكى چكۆلانەى سەر كۆرنيشدا پرويدا سەرلەنوئى منيان بە ناوى جەلادەتى قەقنەسەوە ناوناىەوە. مستەفاى شەونم وەك ھەميشە خواردنى دەخوارد و قسەيدەكرد، يادگارەكانى سالى ٧٤ى لە كامپىكى ئاوارەكاندا نزيكى نەغەدە گىزايەوە. زۆرچار بىدەنگ دەبوو، دەبايە من زوو زوو دەستى بجولينم و بلىم «مستەفاى شەونم، ھەموو شتىك باشە، نەخۆش نىت؟» ئىنجا دەجولا و دەستيدەكردەوە بە گىزانەوەى حىكايەتى خۆى لەگەل لەيلای نىلۇفەردا. من لەو شەوئەوە بووم بە جەلادەتى قەقنەس، تا ئەوكات بە پرونى ديارنەبوو بۆچى من ناوم قەقنەسە، چى دەبىت و چى دەكەم؟ دكتور موسا دەيگوت: پەلەمەكە، زۆرچار دەبىت سالاھى سالا چاوەروان بىت تا دەزانىت چى دەكەيت، بەلام كاتىك ئەو ساتە دىتە پىشنى كە دەبىت تۆ تىيدا شتىكى گرنگ ئەنجامدەيت دەبىت ئامادەبىت.

شەوى دواتر سەفەرەكەمان لە ئوقيانوسى ھاواردا كۆتايىھات، دواى

گریانیکی زور، دواى باوه شینکی زور، دواى شهوى که برپارماندا له نزیکتیرین فرسه تدا په کتر ببینینه وه، خودا حافی زیمانکرد. دکتور تا شه ماله خالیبه له که لماندا هات، خوئی دهرگای ژیر زه مینه که ی بق کردینه وه، به ناو هولیکی گه وره ی پر نیگاردا نیمه ی بردو له شوینیکی دیاریکراودا شه و رویش و نیمه ش به هه مان پینگادا به ره و شوینی خومان له باکور که راینه وه. به لام موسای بابک په یمانی دامی که شه ستیره ونه که ی ژیانم، خانمی هه تا هه تایی خه ونه کانم «دالیا سیراجه دین» م بق بدوزیته وه.

که گه یستمه وه «گیلاسی سپی» تا چه ندین هه فته مسته فای شه ونم نه ببینییه وه، چه ند جاریک له که ل مؤسیقاره کانی تپی به له می به فردا دانیشتم، به درژیسی باسی مؤسیقاو نه مریمان کرد، چه ندها شه و شاروخی شاروخ فلوت ته قه شه نکه که ی خوئی بق لیدام، چه ندها شه و رامکرده ناو باغچه که وه بق شه و بیگرم و نه متوانی. چه ندین هه فته وهک شه و ابوو زهوی له سوراندنه وه وه ستابیت، جگه له وه ی جاریک سامیری بابلی هات بولام و باسی ژیانی نارام و ئاسووده ی خوئی بؤکردم هیچی دی رووینه دا.

من له و ماوه یه دا ده بایه شوینیک دابینکه م بق دادگاییکردنی سامیری بابلی، ژورره که م له و ئوتیله سووتاوه دا له وه بچو کتر بوو بتوانیت شه و میوانانه کوبکاته وه. ده بایه هه ولبدم میوانه کانم دابه شبکه م و شوینیکی نه نیش بق شه و دادگایه بسازینم بتوانیت ته وای ئیشه که له خوئی بگریت. نازانم چ شتیک خستییه خه یالمه وه که ده توانم سوود له و مه خزنه فه رامؤشکراوانه ی مسته فای شه ونم ببینم، گهر وا نه بایه من ده بایه سوود له و خه یمه کؤنانه وه رگرم که هه ندیک له ئاواره کان له ژیرزه مینی ئوتیله که دا فریتیاندا بوو. ده بایه برؤم و له ده شتیکدا چادره کانم به رزبکه مه وه و نوینی

پیوست پیدا بکهم و ته‌واوی کاره‌که له‌ویدا نه‌نجامبدهم.

رۆژیک به‌خۆم و بالنده‌ سپیبه‌کانمه‌وه له‌ درێژترین شه‌قامی شار ده‌په‌ریمه‌وه، که‌ من ده‌وه‌ستام بالنده‌کان به‌سه‌رسه‌رمه‌وه ده‌وه‌ستان که‌ ده‌رۆیشتم له‌گه‌لمدا ده‌رۆیشتن. مسته‌فای شه‌ونم له‌ به‌رده‌م که‌ باباخانه‌یه‌کی سه‌ر شه‌وه‌ شه‌قامه‌دا به‌خۆی و بابۆله‌یه‌کی درێژه‌وه له‌به‌رده‌م وه‌جاغی چایچییه‌کی ده‌ستگیردا به‌ گوپی پره‌وه بانگیکردم «چه‌لادات... چه‌لادات». وه‌ک هه‌میشه‌ چاکه‌ته‌ ره‌شه‌ درێژه‌که‌ی و فانیله‌ سپیبه‌که‌ی له‌به‌ردابوو. هیچی له‌و مرۆفه‌ نه‌ده‌چوو که‌ من سه‌فه‌ریکی نه‌فسوناییم له‌گه‌لدا کردبوو. ده‌ستی گرتم و گووتی «با شاره‌فم که‌ پاپی ده‌خۆی». من به‌ بیزارییه‌وه پیمگووت: مسته‌فای شه‌ونم تۆ هه‌ر بیر له‌ خواردن ده‌که‌یته‌وه، من نه‌ینیه‌یه‌کی گه‌وره‌م هه‌یه‌ که‌ هیشتا تۆ نایزانیت، پیوستیم به‌ یارمه‌تی تۆیه. منی راکیشایه‌ ناو که‌ باباخانه‌که‌وه بیئه‌وه‌ی تیکه‌که‌ی قووتداییت گووتی «چه‌لادات... مه‌شالا چییه‌؟». من تکام تیاکرد تیکه‌که‌ی قووتدات تا بتوانین قسه‌به‌که‌ین و له‌یه‌کتر تیگه‌ین. له‌ ته‌نکه‌ریکی فافۆنی چکۆلانه‌ که‌میک ناوی خواره‌وه‌و به‌ ته‌نگه‌نه‌فه‌سییه‌کی زۆره‌وه که‌ نیشانه‌ی زۆرخواردنیکی به‌رده‌وامبوو، گووتی: ئیستا ته‌واو قسه‌به‌که‌.

من شه‌وه‌ رۆژه‌ چیرۆکی ژبانی خۆم بۆ مسته‌فای شه‌ونم ته‌واوکرد، تا گه‌یشتمه‌ سه‌ر دادگاییه‌که‌ی سامیری بابلی، تاکه‌ شتیکی که‌ باسم نه‌کرد، شاردنه‌وه‌ی شه‌وه‌ نه‌خشانه‌ی بابلی بوو که‌ نه‌ده‌بایه‌ هیچ رۆحله‌به‌ریکی بیزانیت. که‌ چیرۆکه‌که‌م ته‌واوکرد، مسته‌فای شه‌ونم به‌ چاوی شه‌بله‌ق و هه‌ناسه‌ی تونده‌وه‌ گووتی: واو کوپی ئاسمان، تۆ خه‌ریکی چیییت، شه‌مه‌یان زۆر شتیکی ترسناکه‌.

من پیمگووت: گه‌ر هه‌ست نه‌که‌م شتیکم له‌ داد و عه‌داله‌ت بۆ ژبان گنیراوه‌ته‌وه‌ ئیشی من وه‌ک پاسه‌وانیکی جوانی نرخ‌ی نییه‌... سوودی چییه‌ مرۆف هه‌موو جوانی دونیا بپاریزیت به‌لام له‌ ماناکانیان تینه‌گات، جوانی

چىيىھە گەر مەرۇف شەرەفى ئەوھى نەبىت ئىشى بۇ بىكات. دەبىت سامىر لە بەردەم دادگايەكى راستەقىنەدا بوھستىت، دەبىت بوھستىت، لە بەر من و تۇ نا، لەبەر قوربانىيەكان نا، بەلكو لە بەر خۇى.

رومەتەكانى سووربوو بوونەوھ و بە ئەسپايى گوتى: واو... واو كوپرى خوا دەتكورن. حىزبەكانى ئىرە دەتكورن، سىياسىيەكانى ئىرە سەرتدەبىر و لاشەكەت فرىدەدەنە ھەر ئاويكەوھ. تۇ كىت بەوان بلىت ئىوھ داتپەرورە نىن؟ كىت بەوان بلىت ئىوھ خۇتان گوناھبارن و گوناھبار بۇى نىيە دادگا بۇ گوناھبار دابىت؟ وھ لا من سىياسىيەكى لووت قولاپى دەناسم، بارىكىكى قزپەشە كە قسەدەكات دەنگى لە دەنگى قەحبە دەچىت، ئەوھ پىت بزانىت دەتكورىت. تۇ كىت پىيان بلىت، تا ئىستا يەك قوربانىش لە رىنگاي ئىوھوھ مافى خۇى وەرەگرتوھ؟ تۇ كىت بەو سەركرەدە گەررەنە بلىت كە خۇيان وھك قارەمانى ئەفسانە كۆنەكان تەماشادەكەن، ئىوھ تا ئىستا گوناھبارىكتان نەھىناوھ بەرابەر قوربانىيەك بوھستىت و رووبەر روو بەرابەر يەك و بەرابەر ھەموو دونيا قسەبەكەن؟ ھا جەلادەت تۇ كىت... تكام واىە لىت تىكەنەچىت، ئەوھى تۇ لە ئوقيانوسى ھاواردا شتىكى گرنىت، ماناى نىيە وا تىگەيت لە ژيانى راستەقىنەشدا يان لەم شارەدا تۇ شتىكىت، ئەوھى كۆمەلىك بالندەى سىپىت ھەيە، خۇت لىنەگورپىت، ئەم سىياسىيانە بالندەو شتى وا نابىنن... سەيرمەكە، من ھەموو خەلك وھك گەمژەيەك سەيرمەدەكەن، وھك كابرايەك كە ھەموو ژيانى ھەر خەرىكى پىركردنى ورگىتى. من پىتدەلەيم خەلكىك ھەيە بە من دەلەت: مانگاي چىشتخانەكان.

ھىند ھەناسەى سووربوو بوو، لە شوىنى خۇى وھستاو دەستىكرە بە كۆكەكۆكىكى زور. لە ناو كۆكەكاندا گوتى: تۇ نازانىت من لەم شارەدا ناوم مانگاي چىشتخانەكانە؟ باش دەزانىت، دەشزانىت خەلك لەو شارە وادەزانن موسى بابەك تەنيا دكتورىكى پىرو پەككەوتەيە كە بە پارەيەكى كەم نەخۇش تىماردەكات. تۇش تۇش لە بەرچاوى ئەوان ئاوارەيەكى رووت و برسىت.

تۆزیک ھاتەو ھەسەر خۆی، من ئەو و چانەم قۆستەو ە و گووتەم: مستەفای شەونم، من ھەرگیز خۆم بە شتیکی گرنگ نەزانێو، بەلام دەزانم گەر سامیری بابلی بەدەمە دەست ئەم سیاسەتمەدارە کوردانە ئازادیدەکەن، یان بی هیچ دادگاییەک دەیکوژن یان دەیفروشنەو ە بەعس و پارەکەشی دەنیتە تەنکەیی باخەلیان. ئەو ەیی من دەکوژیت و غەرقی ئازارم دەکات ئەو ەییە، دواجار سیاسییەک لەگەل دوو ھاورپی خۆیدا لە ژووریکدا دادەنیشن، پیدەکەنن، ناندەخۆن، نوکتەدەکەن، باسی قەحبەدەکەن، دوایی ھەر لە کاتی ئەو قسانەدا لە جیاتی من، لە جیاتی ئیسحاق، لە جیاتی سەرھەنگ قاسم، لە جیاتی نەسرین غەفور و پەپولە جەمال بڕیار لەسەر چارەنوسی سامیر دەدەن... من دەمرم و ناھیلەم شتی وا رووبدات. عەدالەت ئەو ەییە ئیمە بڕیاربەدین نەو ەک ئەوان.

مستەفای شەونم بەردەوام دەیکووت: من نازانم، قەقنەسی بڕام، بەلام رەنگە سامیری بابلی ەک گەنجینە ەک ەھا بیت، رەنگە شوینی چەکە نەنێیەکان بزانیت، رەنگە کۆمەلێک زانیاری لە لاییت کە شارەدەو ە ئەو زانیاریانە شتیکی باش نەبیت. دوایی بەو گوناھبارتدەکەن کە نەینی گەورەت شارەدۆتەو ە، کە خیانەتت کردو ە، دوایی دەتکوژن، لاشەکەت فریدەدەنە سەر جادە ەک و تەواو... تۆ کینیت، بابایەکی بیکەس، تا ئەم یارییە بکەیت؟

من دەمویست بزانی یارمەتیم دەدات یاخود نا. پێشتر مستەفام ەھا سوور نەبینیبوو، چەند جارێک تقی قووتداو گووتی: یارمەتی چیت لە من دەویت؟

بە دەنگیکی ھیمن گووتەم: شوینیکم دەویت بۆ دادگاگە، بۆ خەوتنی ئەو ە ەییەتەیی حوکمی پرتەقالی بابلی دەدەن. با دادگاگە لەو مەخزەنە کۆنانەیی تودابیت، شوینیکی چەپەکە، دوور دەستە، دوورە لە چاوەدیری

و چاوی هه موو که سینگ. شوینیکه ده توانین به ئازادی تیندا قسه بکهین و بیربکهینه وه. خۆت ده زانیت من شوینم نییه.

ماوهیهکی دریز وهستا، چایهکی تری بانگکرد و دواى بیرکردنه وهیهکی دریز گووتی: به مەرچی یارمه تیتده ده، من له مهسه له که ده ریکهیت، هه رچییهک بوو منی تیدا نیم، من کارم زوره، وامه که په شیمانیمه وه له وهی شهویک له تاریکیدا ئه و بالداره سبیه نه سره وتانهی تۆم بیینی، من ده ترسم، قه قه سى برام ده ترسم، له گه ل هاوړی قودسیشدا هه مان شت بوو، پۆژیک هات بۆ لام و گووتی دوو هاوړی برینداری ههیه که دهیه ویت بیانشاریته وهو تیماریان بکات، من مه خزهنیکی کونی خۆمانم دایه، دواتر دواى چه ندین مانگ یه کیک له براکانم که ئاگای له مهسه له که نه بوو گیرا، باوکم به دهیه ها هه زار دیناری ئه و سهرده مه ئازادیکرد، وهخته بوو ته وای سهروهت و سامانه که مان بروات. خۆت ده زانیت ئیمه له ولاتینکی ترسناکداین. ئیستاش گهر شتیکی وه ها رووبدات، دینه سهرم، هه موویان ده زانن من پاره دارم، من مولکیکی زۆرم ههیه، هه موویان ده زانن، به شیک له وان چاویان له سهه ئه و ئه رزانهی منه... تیده گهیت، جه لاده تی قه قه س تیده گهیت... گهر شتیک رووبدات به فرسه تی ده زانن بمخه نه ژیر فشاره وه تا ئه و مولکانه م له ژیرده ست ده رهینن، تۆ نایانناسیت، ئه م حکومه ته تازهیه شتیکی تره، مه سه ئوله کانی جۆره زه وقینکی تریان ههیه، ئه م سیاسه تمه داره پاکوته میزانهی من و تۆ چه زیان له زه ویه، شیتی خانووبه ره و سامانن، شیتی ئه وه ن دار و به ردی ئه م ولاته هی ئه وان بیت. گوینگره گه مژه، ئه مان گهر ئه و پرته قاله ی هاوړی تۆ پاره نه کات گهر نیوهی دونیاشی کوشتییت به پولینکی قه لب نایکهن و سهه ری خۆیانی پیوه نایشینن، له وانیه سامیری بابلیان به لاوه گرنگ نه بیت، به لام زه ویه کانی منیان به لاوه گرنگه.

ئه وه یه که م جار بوو مسته قای شه ونمیش به من بلیت گه مژه، بۆ هه ر شوینیک ده چووم یه کیک هه بوو پیمبلت گه مژه، چونکه له زۆر شت

تینہ دہ گے شتم۔ من رام و ابو و ئوہی حہ ماسہ تی بق جوانی ہہ بیت، دہ بیت، دہ ہمان سوزو شہ وقہ وہ بق دادپہرہ و ہریش ہہ ولبدات۔ مستہ فای شہ ونم چند جاریک دہستی بہ ناوچاوانیدا ہینا، قزہ رہشہ دریزہ کہی بہ پہنچہ شانہ کردو گووتی: ہا، قہ قنہ سی ئاوارہ۔ من یارمہ تیتدہ دہم، بہ لام ہہرچیہک پرویدا نابیت من ناوم بیت... ہہرچیہک پرویدا من و تو یہ کتر نانسین، تو خوت ئو مہ خزہ نہ بہ تالانہت دوزیوہ تہ وہ، خوت میوانہ کانی خوت داوہتی ئو جیکایہ کردوہ، خوت بیناگای ہیچ مروفیتی تر ئو دادگایہت دامہ زاندوہ۔

من بن ہیچ بیرکردنہ وہیہک گوتم: دلنیا بہ مستہ فای شہ ونم، دلنیا بہ۔ مستہ فای شہ ونم لہ چاکہ تہ رہشہ گہ ورہ کہیدا لہ دہریاوانیک دہ چوو لہ بہ ندہریک لایدابیت، تا ہہ ندیک کہ لوپہلی ناو بازار بکریت و دواتر بہ کاوہ خو بگہریتہ وہ بق سہر کہ شتیہ کہی۔ چند جاریک بہ پیکہ نینہ وہ گووتی: چون دلنیا بم، چون؟ ئو ئیوارہ یہ منی تا گیلای سی گہ یاندہ وہ و پیمانای دامی خوی لہ دہرفہ تیکدا نوین و راخرو شتی پیویست بیات بق ئو مہ خزہ نہ خالیانہ۔

دوای چند پروژیک ئیوارہ یہک ہات بہ دوامدا و منی لہ گہل خویدا برد بق مہ خزہ نہ کان۔ سہ رسام بووم لہ وہی بہ وجورہ بیر لہ ہہ موو شتیک کردو تہ وہ۔ نوین و یاتاخی پتر لہ پازدہ کہس لہ دوو شوینی جیاوازدا دانرابوون، نازوقہ و تہ باغ و نہوت، پازدہ کورسی و میزیکسی چکولانہ، دہفتہ رو پینوس و ہہ موو شتیکسی دی۔ من بیئہ ندازہ سو پاسم کردو گوتم: لیرہ وہ ئیتر تو کاریکت نہ بیت، تو بہ زیادہ وہ کومہ کی منت کرد، ئیتر تو بکشی داوہ و ئوہی دہمینیتہ وہ کاری منہ۔

ئو ئیوارہ یہ بہ گہرمی خودا حافی زیمان لہ یہ کدی کرد، باوہ شی پیاکردم و گووتی: قہ قنہ سی ئوزیم، کوتری برام ئاگاداری خوت بہ۔ من چاوہ پروانندہ کہم۔

منیش گووتم: ئاغای شهونم، تا دیدار.

لهو ساته دا بالنده سپیبهکان به جوریکی شیتانه به سهر سه رماندا دهفرین. وهک ئه وهی دلنیا بن ئیدی من و مسته فای شهونم تا زیاد له دوو سالی دیکه په کتری نابینینه وه.

* * *

شاناز سه لیم ته نیا خانمیک نه بوو که کوشته ی خهوتن بوو له ئامیزی مردندا، به لکو خانمیکیش بوو بونی مردنیشی ده کرد، ههفته یه ک بهر له دهسپیکردنی دادگاکی سامیری بابلی، به یانییهک تازه چاوم کردبووه وه، خانمی شاناز به هه موو جوانی خویه وه هه لیکووتایه ناو ژووره کم. هاتنی به جۆریک کوتوپر و سه یربوو تا ماوه یهک خۆم بۆ کۆنه کرایه وه، هیند جوان بوو که دهتینی هه رچییهک بایتایه نه تده توانی سه رسام نه بیت، نه تده توانی له شوینی خۆت نه وه ستیت و تف قووت نه دهیت. لهو جوانییانه بوو بۆ ئیستیک هه موو که سیکي ئیفلجده کرد.

خوی زۆر نه رازاندبووه وه، هه ندیک قسه ی ره قی له گه ل مندا هه بوو، هاتبوو بیکات و بروات. من به ئه ده به وه فه رمووم لیکرد له سهر دۆشه که کم دانیشیت. دیاره فه رموویه کی ببحورمه تانه بوو، به لام نه مده زانی چیتیش بکه م، چونکه لهو دۆشه که زیاتر شوینی ترم نه بوو فه رمووی لیکه م. بیته وهی سه یرمبکات گووتی: فه رمووی چیم لیده که یت، من له سهر دۆشه که چلکنی تۆ دانانیشم، هاتووم پیتبلیم هه موو شتیک له سهر نیازی تۆ ده زانم، هه موو شتیک، سامیری بابلی میردی منه، ئه گه ر شتیکي لیتیت لیت ناگه ریم به ئاسووده یی بژیت.

من بیناکانه وه لاممدایه وه: سامیری بابلی میردی تویه یان میردی هه ر شه یتانیکي تره گرنگ نییه، گوینگره من له وانه نیم که به بونی کراسه کانت

گیزمبکهیت، من پیاویکم دهتوانم ناو تاریکی ببینم، پوحنیکم وهک قهقنهس وهام دهسووتیم و زیندودهبمهوه، عاشقیکی راستگوشم که ژنانی عیارو دهستبری وهک توّم لا گرنگ نییه، سامیری بابلی گهر میردی تویه، دیلی منه.

دهزمانی شاناز سهلیم فیری ئه و جوّره قسهکرده نهبووه، بهدریزایی ژیانی پیاوان له بهره میدا خویان بچوکردهبووهوه، لوتف و ئهفینیان باراندبوو، نهزاکهت و نهجیبیان نیشانداوو. به تورهبیهوه گووتی: گویگره هه شتیک پووبدات تو بهرپرسی. من هه موو شتیک دهزانم، هه موو شتیک دهبرارهی ژیانی تو دهزانم، سامیر حیکایهتی توی بؤ گپراومهتوه، رابوردوت، ژیانت له ناو سوزانییهکاندا، ئهوهی حهزت له قهحبهیهکه ناوی دالیا سیراجه دینه، دهتوانم تووشی به لای گهرهت بکه. گهر تو پیتوایه له تاریکیدا دهبینیت، بزانه منیش بؤنم له بؤنی گورگ تیژتره، دهزانم، دلم پیمدهلنت که تو چیت دهویت. هه موو شتیکیش دهکه م سامیر سهلامهت بیت، بهتویت و نهتویت ئهوه میردی منه و به ئاسانی وازی لیتناهیتم.

ئهگهرچی بهدریزایی ژیانم ته نیا ستایشی خانمانم کردبوو، ته نیا وهسفی جوانی و ژنیتی و عیشوه و یقاریانم دهزانی، هه رگیز پوژیک له پوژان به خانمیکم نه گووتبوو تو ناشیرینیت، هه کاتیکیش دهرفه تم بوو بیت ناسکترین وهسغم دابوو پال ناشیرینترین کیز، به لام ئهوهی شاناز سهلیم وهک په پویهکی پیس ته ماشای منی دهکرد، لای ئه و من هیچ نه بووم جگه له هه تیوه ئاوارهیهکی چلکن، زور برینداریده کردم. دهزمانی بریندارکردنی شاناز سهلیم وهک بریندارکردنی پلنگیکی برسی وهایه، له گهل ئه وهشدا وهک ئهوهی خو شحال بم بهوهی بچمه شه پیکه وه له گهل پلنگیکی برینداردا، به تونیکی تاریک و رهش که دووربوو له دهنگی راسته قینهی خوّم، وهک ئهوهی شهیتانیکی شاردراره له پوچی مندا هاتبیته سه ری و له جستوجوی شه پیکی کوشنده دا بیت گووتم: تو دروده کهیت، خاتوو شانازی بهریز، تو

ھېچ نیت جگە لە عاشقیکی بېشەرم و بېحەيای مردووەكان، ھەرکەسێک لە رینگای مردندا بېت تۆ پەلی دەگریت و راپدەكیشیتە سەر سېسەمەكەى خۆت، ژن ھەيە حەزيان لە پياوی بەھينز و پەر لە ژيانە، تۆ لەوانەيت كە حەزت لە پياوی مردووە، تۆ لەيەكەم رۆژووە كە ھاتیتە ئێرە دەزانیت سامير پياویكە بۆنى مردنى ليدیت، دەزانیت، بەلام ئیستا دەتەويت بۆ خۆتى بسەلمينیت كە عاشقیت، كە لە پيناوی خۆشەويستیدا شەردەكەيت، لە كاتێكدا تۆ دەزانیت كە گەر سامير بۆنى مردنى لى نەھاتبايە تۆ نەتدەويست، تۆ ھېچ نیت جگە لە قەلەرەشێك كە لە بەرگی ژنیكى بە نازو عیشوودا خۆی گۆرپووە، لە كاتێكدا خانم تۆ بالداريكي شوومیت، ھەموو شار دەزانیت كە تۆ لە ھەر كەس نزيك بېتەو ھە ديكوژیت.

لام وابوو پەلامارم بدات، بەلام دانى بە خۆيدا گرت و بە رقیكى زۆرەو ھە بێرەحمیەكى ئیجگار گەورەى تیدابوو گووتى: من بالداريكي شووم نیم، گەر مێردەكانى پېشوووم مردبن گوناھى من نییە، خۆ من نەمكوشتوون. بەلام دەبیت بزانیتم من كەسێكم دەتوانم ھەر ئەمشەو وابكەم تا دەمریت لەو قسانەى خۆت پەشیمان بیت. تەنیا لە بەر خۆشەويستى بابلى لە تۆ دەخۆمەو، بزانه گەر رۆژێك بابلى بمریت تۆش لەگەلیدا دەچیت بۆ جەھەنەم، من ئەوھندە بە تۆ دەلێم سامير بە تەنیا ناچیت بۆ جەھەنەم. وەك چۆن پیکەو ھەرانەو ھە بۆ ئەم شارە، وەك چۆن سوار ئەسپە سېپهكان بوون ئاوەھا لەگەل ئەودا سوار یەك ئەسپ دەبن و بەيەكەو دەچن بۆ جەھەنەم، گەر نیازت لە پرتهقالى بابلى خراپە بزانه كە ئەو بە تەنیا نامریت. من بە دەنگيكي بەرز كە پیمابوو ھەموو دراوسى ژوورەكەم دەبیبستن گووتم: مردن خانم؟ من لە مردن ناترسم، دەزانم تۆ بۆیە رقیشت لە منە لە بەرئەوھى من بۆنى مردنم لیتايەت، گەر بۆنى مردنم لیتايەت ئەوا حيكايەتەكە سەرتاپای دەگۆرا.

شاناز كە تەواو تیدەگەيشت من دەلێم چی، گووتى: تۆ وەك سەگيكي

بەسفەت و ايت، مێردەكەى من تۆى لە مردن پزگار كرد، وانىيە بۆ كەمىك بېرناكەيتەو.

گووتم: خانم مێردەكەى بەرپزتان هاوڕى منە، هېچ نيازىكى خراپم نىيە، ئەگەر هاووشىت من بترسىنىت، ئەوا خۆت ماندوو دەكەيت، چونكە من شتىكم نىيە لىي بترسم. گەر بشچم بۆ جەهەنەم خراپ نىيە، لەسەر يەك ئەسپ لەگەل ئاغاي بابليدا خۆمان بكەين بە جەهەنەمدا، خۆمان بكەين بە ناو ئاگرو پشكۆ و بليسهكاندا، بەلام خانم وەك من بىستوو مە خەلك لەسەر ئەسپ ناچن بۆ جەهەنەم.

چوو بەردەرگاكو و گووتى: نەها تووم دەمە دەمت لەگەلدا بكەم، هئىند هەيه پىتدەلئىم گەر سامىرى بابلى شتىكى لىيىت، ناھىلم لە دۆزەخيشدا پشووبدەيت.

من بەردەوامبووم لە لاقرتیکاندا و گووتم: ئەها خانم، بەلام نازانم تۆ خۆت چۆن دىيت بۆ جەهەنەم، تۆ چۆن دوامان دەكەويت، بە ماركسىدس يان بەجۆرە ماشىنىكى تر، و ايزانم خانم خەلك لە جەهەنەم ئىجازەيهكى تايبەتى شۆفېريان دەويت، كەوەرگرتنى كەمىك سەختترە لەم ئىجازەيه كە تۆ بە شتىك پارە لای پۆلىسهكانى هاوچۆ كړيوته.

شاناز سەلیم بىئەوھى وەلاممېداتەو، بىئەوھى سەيرمېكات گووتى: هيوادارم لە قسەكانم تىگەيشتىت.

واى گووت و لە ژوورەكە چوو دەرى.

دەمزانى شاناز سەلیم ژنىكى ترسناكە، بەلام من لەو دەواماوتربووم ھەرپەشەو شتى وا بترسىنىت، دواچار كە مرقوف هېچى نەبوو لە هېچيش ناترسىت. من دلنيابووم ئەو ھەرپەشانەى شانازيش بەشىكن لە يارىيەكە، دلنيابووم شاناز بىئەوھى ئاگادارىيت يەككە لە بازنەكەدا. من دەمزانى ئەو بىئەوھى ئاگادارىيت ھەمان ئەو يارىيەدەكات كە من چاوەروانمەكرد.

سەفەرىك بە رۆحى نەقىب سامىرى بابلىدا

شەوى سىياز دەى حوزەىرانى سالى ھەزارو نۆسەد و نەو دەو سى، واتە دوو شەو بەر لە دادگا گەورەكەمان، سامىرى بابلى ھات بۆلام و دەستى گرتەم و گووتى: جەلادەتى كۆتر، سەىرى چاوم بەكە.

چاوانى لە چاوى تەرى بالندەىەك دەچوون بە ژىر باراندا فرىبىت. ئەو چاوه سەىرانە بوو كە پراستەوخۆ دەروازەى رۆح بوون. بە غەمىكى قولەو گەوتى: بەر لە مردن جەزەكەم تۆ ناو رۆحەم بىنىت. ئەى مندالى نەجىب دەمەوئىت تۆ پىمبلىت مەن كىم؟ دەنگى ھىند قوول و سىحراوى و سەىر بوو دەىتوانى خەوم لىخات. ھەستم بە تەزووئەكى سەىردەكرد لەسەرى پەنچەكانىيەو دەتە ناو لەشم، ئىستا مەن و ئەو لە دوو دوژمەن نەدەچوون، بەلكو لە دوو سۆفى دەچوون كە لەبەك خەلوەتدا پىكەو دەسورپىنەو و پىكەو ھەمان ئاگر و ھەمان پوناكى و ھەمان ئىشراق دەبىن. قاتىكى جوانى لەبەردابوو، بۆىناخىكى سوور لەسەر كراسىكى سى، لە چاوتروكانىكدا ھەستمكرد مەن و ئەو پىكەو سەمادەكە مەن. ساتىكى بىھۆشى و نوقمبوون بوو، ھەك ئەو دەروازەى ژوورىكى تارىكەم لىكراىتەو، يان بە خاكىكدا بىرۆم پىشتەر ھىچ ئادەمىيەك پىتى تىنەناو، گەردەلوولنىك بىمبات پىشتەر بەر لەشى ھىچ مرقۇنىك نەكەوتو. ئاگانار بووم سامىرى بابلى دەستى گرتىوو و دەىگووت: ئەى مندالى نەجىب تۆ لە رۆحى مندائىت، تۆ ئىستا بە قولايى ژيانى مندائى سەفەردەكە مەن. مەن لىمەدەپرسى: سامىرى بابلى رۆح چىيە؟ ئەو دەىگووت: رۆح ئاوينەى ئەو ئىشانەى كە بە دەستەكانمان دەىكە مەن، پىرە لە سەدائى ئەو ھاوارانەى لە زارماندا دەو سەتتە، مالى ئەو نىكارانەى كە بە دىدەمان دەبىن.

ئەو وايدەگوت و من وەك يەكئىك خەوم لىبخات ھەستەمدەكرد لە شۆينىكدام پڤە لە كاتژمىرى گەورە گەورە، زەويىەك ھەزارەھا كاتژمىرى گەورەى تىدايە، كاتژمىر لە سەر بورجەكان، لەسەر ترۆپكەكان، لەسەر دىوارى شەقامەكان، لە ناو قەدى درەختەكان، لە ناو سنگى بالندەكان. لە ناو غونچەكان و ژىر ئاوى كانياوہكان و ژىر كاشىيە شوشەيىەكاندا. كاتژمىرى شكاو، كاتژمىر كە ھىچ ساتىك و ھىچ پۆژنىك و ھىچ سەردەمىك نىشاناندا نەوہ. من سەيرى ئەو كاتژمىرانەم دەكردو دەمزانى ئەوان ھىمايەكم سەبارەت بە مردنى كات دەدەنى. من دەمگوت بڤۆ سامىرى بابلى بڤۆ. دەكەوتىنە ناو باغىكى ناكۆتاي پرتەقالەوہ، دەكەوتىنە زەويىەكەوہ لەگەلماندا پرتەقال خلدەبوونەوہ، ئەو پرتەقالانەى دەبوون بەسەرى مڤۆف و دەبوونەوہ بە پرتەقال، دەبوون بە زارىكى كراوہ بۆ ھاوار و بە نىگايەكى كراوہ بۆ فرمىسك، رامانندەكردو پرتەقالەكان لەگەلماندا خلدەبوونەوہ، سەرى مڤۆفەكان لەگەلماندا خلدەبوونەوہ، بۆنى پرتەقال و بۆنى خوين لەگەلماندا دەھاتن، پەنگى شەربەت و پەنگى خوين لەگەلماندا دەڤژان. ئاھ پرتەقالى بابلى، بڤۆ... بڤۆ. بە زەويىەكدا دەڤۆيشتىن سەرتاپاي دوكل بوو، مڤۆفمان دەبىنى وەك ستوونى ئاگر لە پىگاكاندا سەيرىاندەكردىن، مڤۆفمان دەبىنى بە ئاگرەوہ دەڤڤن، مندالى خۆلەمىشىمان دەبىنى لە ئاسمان دەكەونە خواري و لە پىگادا دەبنە تۆز، گورگمان دەبىنى نىچىرى سووتاويان بەدەمەوہيە، بالندەمان دەبىنى ميوەى پشكويان بە دەنووك دەگواستەوہ. دەچوونە جىگايەك پڤ لە ستوونى مەڤمەڤ كە دەبوون بە ھەلم و دروستدەبوونەوہ، پڤ لە كۆشك كە دەبوون بە غوبارو ھەلدەستانەوہ، پڤ لە بورج كە دەبوون بە تۆز و يەكيانندەگرتەوہ، من لە پۆحى سامىرى بابلىدا ئەو كاروانى ئادەمىزادانەم دەبىنى كە لە قەفەزدا بە پىگايەكى خۆلەمىشىدا بەرەو شۆينىكى ناديار كۆچيانندەكرد، ئەو ژنانەم بىنى كە لە شۆينىكدا ھەراجدەكران، ئەو پياوانەى لە قەفەزەكاندا

وهک مه‌یمون سه‌مایانده‌کرد، ئه‌و منداله‌ بچوکانه‌ی به‌ تەنافیکی گه‌ردونیدا هه‌لواسرابوون و هه‌ور به‌ ناویاندا ده‌رۆیشت. لمم ده‌بینی په‌پوله‌ی ره‌شی لیدیته‌ده‌ری، هه‌زاران به‌یداخم ده‌بینی قه‌له‌ره‌شه‌کان له‌سه‌ر ستوونه‌کانیان نیشتوونه‌ته‌وه، سه‌ربازم ده‌بینی به‌ شمشیزی سېپیه‌وه له‌ زه‌لکاوی ره‌شدا مارشده‌که‌ن، لاشه‌ی کچم ده‌بینی که‌ نێوان مه‌مکیان بووبوو به‌ کانی و بالدارێ نه‌ناسراو لێیان ده‌خواردوه، سه‌گم ده‌بینی له‌ مانگیکی کوژراو ده‌خۆن، چه‌قل که‌ به‌ دوا‌ی سه‌رابی مراوییه‌کدا راده‌که‌ن. که‌وتنه‌ خواره‌وه‌ی ئه‌ستیره‌م ده‌بینی به‌سه‌ر گول و پاساری ترسنۆکدا، زنجیرم ده‌بینی به‌دوا‌ی دره‌ختی ترساودا راپیده‌کرد، ئاومده‌بینی سه‌ره‌وژوور به‌قینه‌وه‌ به‌ره‌و خۆی ده‌گه‌رايه‌وه، مرۆقم ده‌بینی له‌گه‌ل نیگاره‌ ئاوینه‌یه‌یه‌کانی خۆیدا شه‌پیده‌کرد، مرۆقم ده‌بینی دابه‌شده‌بوو و له‌گه‌ل هه‌ر دابه‌شبوونیکیشیدا پارچه‌کانی ده‌که‌وتنه‌ جه‌نگه‌وه‌ له‌گه‌ل په‌کدا.

برۆ سامیری بابلی برۆ... ده‌چووینه‌ سه‌ر خاکیکی به‌یار، ده‌په‌رینه‌وه‌ بۆ ناو وشکانیه‌کی ترسناکتر و چۆلتر، سه‌ر پێده‌شتیکی ناکوتای ته‌پوتۆز که‌ جگه‌ له‌ هه‌ندیک مزگه‌وتی سه‌رابی و مناره‌ی خه‌یالی هه‌چی دیکه‌ی تیانه‌بوو، ده‌چووینه‌ شاریکی بیده‌نگ که‌ مرۆقه‌کانی پیکرا له‌سه‌ر شوسته‌کان نوێژیان بۆ خودایه‌کی نه‌ناسراو ده‌کرد، گۆره‌کان بۆنی پرته‌قالیان لیده‌هات، به‌ کوچه‌ی باریکدا ده‌رۆیشتین و مردووه‌کان پرته‌قالیان ده‌داینی، ده‌چووینه‌ ناو بورجی به‌رزتر له‌ بورجه‌ دێزینه‌کانی بابل کچی پروتمان ده‌بینی بانگیانده‌کردین، شه‌یتانمان ده‌بینی به‌ ده‌نگی په‌رییه‌ک قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردین و په‌ریمان ده‌بینی به‌ ده‌نگی شه‌یتانیک ده‌یدوانین. مندالمان ده‌بینی به‌ ده‌نگی پیره‌میرده‌کان بانگیانده‌کردین و پیرمان ده‌بینی وه‌ک زارۆ ده‌گریان، سه‌ری کچی ئیجگار جوانمان بینی به‌ له‌شی پیاوی ئیجگار دزیوه‌وه، له‌شی پیاوی ئیجگار به‌ هه‌زمان بینی به‌ سه‌ری کچی ئیجگار ناسکه‌وه. سه‌ره‌وخواربوونه‌وه‌ی ئینسان و شاره‌کانمان بینی، مانگمان بینی

به دیوه هه لگه پاره کهیدا، تیشکمان بینی به پرووه نهینیه کهیدا. به کوچه یه کدا
 رۆیشتین په یکه ره کان بانگیانکردین و مروّقه کانیش له بیده نگییه کی ئە به دیدا
 نو قمیوو بوون. به ره و مه مله که تی ئە تو هه نگاومان نا سه رتا پای ئاژاوه بوو،
 به لام دۆزه خیشمان ته یکرد نو قم له گولاوی به هه شتدا، له کینگه یه کی خالیدا
 بالدارمان بینی له فرینی خویان په شیمانده بوونه وه و دهگه پانه وه، ئینسانمان
 بینی له رۆیشتنی خویان زویرده بوون و دهگه پانه وه. ئیدی به هه ر لایه کدا
 ده رۆیشتین ده رگاگان داخرا بوون، من هاوارمه کرد سامیری بابلی برۆ...
 سامیری بابلی برۆ، به لام جگه له کومه لیک په یکه که هه موویان ده موچاروی
 سامیری بابلیان هه بوو هیچی دیکه م نه ده بینی، من وهک پلنگیکی بریندار
 له ده رگاگانم ده داو هیچیان نه ده کرانه وه، به پله کانه یه کی ره شدا داده به زیم
 و جگه له تاریکیه کی قوول و بیقه رار به ولاره هیچی ترم نه ده بینی،
 ده چورمه خورای و له تاریکیه کی ره هاو بیسنور به ولاره هیچی تر
 نه بوو... هاوارمه کرد «سامیری بابلی رۆچی تو له تاریکیه کی بیسنوردا
 کوتاییدیت» به لام ئەو گویی له من نه بوو، به قادرمه کاندای سه رده که وتمه وه
 و وهک ریبواریکی ترسنوکی ناو تونینیکی دریز له پینچاوپینچی کوشکیکی
 کونکریتی ره شدا ونده بووم شوینیک به بی ده رگا، شوینیک به بی ریگا که
 مروّف تا کوتای پی پاده کات و ناگاته هیچ... هاوارمه کرد «سامیری
 بابلی: رۆچی تو ناگاته هیچ... رۆچی تو ریگای تیا نییه پیابرۆم»، به لام
 ئەو گویی له من نه بوو.

ههستم به دهستی ده کرد له سه ر دهستم، ههستم به قاچی خۆم ده کرد
 که پاده کات و سه ماده کات، پاده کات و سه ماده کات، ههستم به دهستی
 سامیری بابلی ده کرد له هه وای ژووره که مدا هاوارده کات و سه ماده کات،
 هاوارده کات و سه ماده کات... وهک له بنی گۆمیکی تاریک بیتمه ده ری و به ره و
 روناکی سه ره که وم. دهستم دریزده کردو ده مگوت سامیری بابلی، سامیری

مرۇف، سامىرى ھاوپىم، دەستىم بدەرى باپىكەوۋە بىرۈزىن و لەم تارىكىيە دەرىچىن، سامىر ئاوپرى لەو شارانە دەدايەوۋە كە بەجىمان ھىشتىبون، ئاوپرى لەو نىگارە ترسناكانەى خۇى دەدايەوۋە و دەوۋەستا و دەيگوت: ھاوپىم تۆ بىرۈ... تۆ بىرۈ. من دەمگوت: سامىرى بىرام، ئەى پىرتەقالى غەمگىن لەو ئاشوۋبە ترسناكەى پۇخت وەرەدەرى، سامىر دەيگوت «ئەى مندالى نەجىب بىرۈ، بىرۈ، من بەپىتى تۆ لەم باغەدا دەرنانچم، من ناتوانم بە بالى بالئەدەيەكى نەجىبى وەك تۆ بىرۈم». من دەوۋەستام و فلوتىكى درىژم بۆ سامىر رايەلدەكرد، فلوتىكى درىژتر لە كۆلەكەيەكى زىپىن كە مەلەكوتى راگرتبىت. سامىر فلوتەكەى دەگرت و لە دوورەوۋە دەيگوت: ئەى مندالى نەجىب، ئەم فلوتەم بدەرى با لەگەل خۇمدا بىبەم بۆ نىو تارىكى، بەلكو لەوئى يارمەتىمىدات، ئەى مندالى نەجىب مەگەر ئەم فلوتە لە تارىكىدا يارمەتىمىدات» (من دەستىم لەو ئامىرە بەردەداو وەك ھەوايەكى خىرا ھەلمگىت بە تونىلىكى پوناكدا بەرەو ئاسمانىكى شىن سەردەكەوتم، سامىر بە خۇى و فلوتىكەوۋە بەرەو ناو زولماتىكى بىبىن دەپۇى... من لەوسەرى ئاسمانەوۋە بانگم لىدەكردو ئەو لەوسەرى تارىكىيەوۋە نەيدەتوانى وەلاممىداتەوۋە.

* * *

ھەموو شتەكان بەوجۆرە پوياندا كە من بۆم گىرپانەوۋە، دەبىت باوۋەم پىيكەن، دەبىت بزىنن من يەكىكم لە فانەتىكەكانى حەقىقەت، رابوردووم وەك وەسفىازىكى درۈزىن نابت ئەوۋەتان لى تىكبات كە من لە گىرپانەوۋەى «راستىدا وەكو خۇى» كەسىكى سەرسەخت و دەمارگىرم، ديارە لەوانەيە ئەو پۇژەى ئەم كىتپە چاپدەبىت من لىرەنەبىم، لەوانەيە نەتوانم تا دەگەينە

سەر دواھەمىن وشە و دواھەمىن چاپ ھەموو شتىک چاوەدیزىیکەم، بەلام دلبابن ئىوھ دواچار لەم کتیبەدا ھىچ شتىک ناخویننەوھ گەر جەلادەتى کۆتر خۆى نەیبىنىبىت و نەیزانىبىت. ئىشى ئاغای عەلى شەرەفىار ئەوھیە چىرۆکەکە بکاتە تىکستىکی جوان، ئىشى ئەو لەوھ زياتر نىیە، دەزانم کە دواچار تىکستەکە دەخوینمەوھ، لە نىوان خویندەوھى من و چوونیدا بۆ چاپخانە ماوھىەکی درىژ ھەیە. دەشزانم ئەو وەک من حەقیقەت پەرست نىیە، چىرۆکنوسەکان لە بواری حەقیقەتدا کلۆل و دەستکورتن. تۆ حەقیقەتتىکیان دەدەیتى و سەیردەکەیت دواى دە دىر بە جوړىک شاخ و گوپیان لىرواندووه مرؤف لىدەتۆقیت. ھەولەدەن بەردەوام خورافەتیک بلاوبکەنەوھ کە گوایە چىرۆک لە ژيان سەیرترە، بەلام ھىچ وەخت چىرۆک لە ژيان سەیرتر نەبوو، ھەمیشە ژيان لە چىرۆک سەیرترە. ئاغای شەرەفىار لە مێژە لەو ھەولەدايە کە من بەھىتتە سەر ئەو رایەى چىرۆک ھەمیشە شتىکی سەیرترى لە ژيان پىتە، پۆمانى «سەفەرەکانى گىلفەر» م دەداتى بىخوینمەوھ، «دکتۆر جىکل و مستەر ھايد» م دەداتى، «ئەلیس لەسەر زەمىنى عاجباتىیەکاندا»، پۆمانەکانى جۆل قىرن، ھەندىک چىرۆکی ئادگار ئالان پۆ و کافکا. من ھەرچارىک یەکىک لەوانە دەخوینمەوھ دواتر ھەستدەکەم ژيانى من و ژيانى ئەو کەسانەى دەیانناسم سەد جار لەو چىرۆکانە سەیرترن. ھەتا ژيانى پىرىژنەکانى گىلاسى سېى سەد جار لە ژيانى ئاغای گىلفەر و خانمى ئەلیس و کەرویشکە سېپى گەمژەکەى سەیرترە. من ھەمووچارىک بە حەسرەتەوھ دەمگوت، گەر من لە پۆژگارى جەنابى جۆناسان سويفت يان پۆبەرت لويس ستىفنسندا بڑياپامايە، گەر پۆژىک رىکەوتى بەرىزىکی وەک لويس کارۆلم بکردبايە، تەواوى ئەو بۆچوونانەم لەلا ھەلەدوھ شاندنەوھ کە لەسەر پەيوەندى حەقیقەت و خەيال لە ئەدەبدا دروستيانکردوھ.

گەر عەلی شەرەفیار لە نیوان دوا خویندنه‌وهی من و گە‌یشتنی کتییە‌که‌دا بە چاپخانە چیرۆکە‌که دەستکاری نە‌کات، ئە‌وا تە‌واوی ئە‌م کتییە بە‌وجۆرە دە‌ییت کە من دە‌مە‌وێت، چونکە دواجار ئە‌مە سەر‌بوردی ژیا‌نی جە‌لادە‌تی گۆترە کە ئیستا هە‌مووتان دە‌زانن سا‌لی ۱۹۷۰ لە‌دایک‌بوو و لە‌ گۆتایی سە‌ده‌ی بیستا «بە‌شێ‌وه‌یه‌ک کە تیکە‌لە‌یه‌کە لە‌ تراژیدیا و کۆمیدیا» سە‌فە‌ریکی سە‌یری بە‌ هە‌ندیک زە‌مین و زە‌ماندا کردووە کە لە‌وانە‌یه چیرۆکە‌کانی چە‌ند سە‌ده‌یه‌ک وە‌ک حیکایە‌تیکی خورافی بمی‌نیتە‌وه. ئیتر دوا‌ی بلا‌بوونە‌وه‌ی کتییە‌کە‌ش پە‌یمانتان دە‌ده‌مێ هەرگیز نابیننە‌وه. «ئە‌وه تە‌نیا پە‌یمانیکیشە کە پالە‌وانی چیرۆکیک دە‌توانیت جێ‌ه‌جیبیکات». دە‌بایە نە‌هینی ئە‌و گە‌شتە‌ی من بزائن کە گە‌شتیکە هیچی لە‌وه‌ی جە‌نابی ئۆ‌دیسیۆس کە‌متر نییە دوا‌ی ئە‌وه‌ی لە‌ تە‌روادە‌وه دە‌گەریتە‌وه بۆ ئیسا‌کا، پاش شە‌پوشۆ‌ریکی درێژ کە ئە‌خیلۆسی بە‌ جۆ‌ریکی کاریکاتی‌ری تیا‌ده‌کوژریت، بە‌وه‌ی تیریک دە‌یدات لە‌ پاشنە‌ی پێ‌ی، بە‌دە‌ستی کیش بە‌دە‌ستی «پاریس»...‌ها، ئە‌و مندالە‌ ترسنۆکە‌ی کە‌س تیناگات هیلینا حە‌زی لە‌ کویی ئە‌و میزبە‌خۆ‌داکەرە کردووە... من هە‌موو چیرۆکە بی‌ماناکە‌ی تە‌روادە‌و گە‌ر‌انە‌وه‌ی ئۆ‌دیسیۆس بۆ لای پیتۆ‌لۆ‌پە دە‌خویندە‌وه و خە‌ریک بوو لە‌ پیکە‌نیندا دە‌تە‌قیم، بە‌ ئاغای شەرە‌فیارم دە‌گوت: ئاغای چیرۆکنوس ئە‌مە ئە‌و شتە سە‌یرو عا‌جباتیە‌یه ئە‌دە‌ب پێشکە‌شماندە‌کات. ئە‌مە‌یه شا‌کارە نە‌مرە‌کە‌ی چیرۆکنوسان کە نازانم چە‌ند سە‌ده‌و چە‌ند دە‌هرە شانازی پێ‌وه‌دە‌کە‌ن، کوشتنی ئە‌خیلۆس بە‌دە‌ستی ئە‌و ترسنۆکە شە‌پ‌وال پیسە کە هیلینا لە‌ می‌ردە‌کە‌ی دە‌ف‌رینیت، ئاخ‌ر ئە‌مە کە‌ی عە‌دالە‌تە، ئە‌مە وە‌ک بە‌زینی شە‌مشون وایە بە‌دە‌ستی پوشکە بە‌ قوونە‌یه‌ک.

نازانم من لە‌ ناو هە‌موو جنسە‌کانی هونە‌ردا، لە‌ شیعرو مۆسیقاو نیگارکێشان گومانیکێ سە‌یرم لە‌ چیرۆکنوسان هە‌بوو، موسیبه‌تە‌کە‌ش ئە‌وه‌بوو داوم کە‌وت‌بوو دوا‌ی ئە‌وان... ئیستا وا هە‌ستدە‌کە‌م بە‌شینی

عەيبەكە لە مندايە، ھەر كات گويم لە مۇسقا دەگرت بىرم لە حەقىقەت نەدەكردەو، گويم لە شيعر دەگرت بىرم لە حەقىقەت نەدەكردەو، سەيرى نىگارى شىوھكارەكانم دەكرد بۆم گرنگ نەبوو حەقىقەتە ياخود نا، بەلام كە حىساب دەھاتە سەر چىرۆك، كە دەمبىنى چىرۆكنوسان بۇ نىشاندانى شتى سەير خۇيان وا نىشاندەدەن پەريونەتەوہ بۆئەبەرى حەقىقەت، من وەك فانەتيكىكى حەقىقەت دەمگوت: بەريزم بوہستە، بوہستە، من شتى لەوہ سەيرترت لە ژياندا نىشاندەدەم كە بەسەر خۆمدا ھاتوہ، ئا... گەر بەسەر يەككىكى تردا بەھاتبايە عەيبى نەبوو تۆ پىمبلىيت، قوربان يەككىك كلاوى ناوہتەسەرت و درۆى بۆ كرديويت. بەلام شتىك كە بەسەر خۆندا بىت كى دەتوانىت ئاواھا سووكايەتيت پىبكات و بلى مامۇستا تۆ درۆدەكەيت.

من دەزانم ھەركات دەگەيشتمە ئەو بەشەى باسى سەفەرى خۆم بە پۇحى سامىرى بابليداەكرد، باسى ئەو شارە پىر ئاشووب و بالندە پەشىمان و ستوونە خۆلەميشانەم دەكرد، ئاغاي شەرەفيار بە گومانەوہ سەيريدەكردم و دەيگوت: پىشتر ئەدەب شتى واى تيانەبووہ يەككىك بە پۇحى يەككىكى تردا سەفەرىكات، ئەمەيان نايتت. بە گومان بوو لەوہى كە دەمگوت. زەمەن لە پۇحى بابليدا وەستابوو، واتە كاتژمىركان نەياندەويست چىتر بەوجۆرە بپۆن كە لە ژيانى بابليدا پۆيشتبوون. كە دەمگوت: پۇحى بابلى پىرە لە پەشىمانى، لە دەرگاي داخراو، لە پلەكانەى دوورودريژ كە تا ھەتاھەتايە بەتاريكىدا دادەبەزىت و ناگاتە ھىچ.

بەلام شتەكان بەوجۆرە بوون، من پۆژىك چوومە ناو پۇحى بابلى و دواى ئەوہى فلووتىكم لەلا بەجىھىشت ھاتمەدەرى.

ئەو پۆژە كە من و سامىرى بابلى بە ئاگاھاتىنەوہ ھەردووكمان بىھۆش لەسەر زەوييەكە كەوتبووين، جلە جوانەكانى وەھا تۆزاوى بووبوو من لەو شەوہدا ھەموو گەردو غوبارى سەر چاكەتەكەيم دەبىنى، شەويكى

درهنگ بوو، کارهبا له ههموو شاردا کوژابوووه، ههتا چرایهکیش نهدهسووتا، بهلام مانگ هیند نزیك بوو وامدهزانی گهر سههرکهوم بۆ قاتی ههوتهم و له بالکۆنهکهوه تۆزیک خۆم دریزیکهم بهدهست دهیگرم. بابلی وهک شیئ خۆی تهکاند و گووتی: خودایه چی بوو، ئهه مندالی نهجیب چی بوو. یهکهه جاربوو ئاوها بترسیت. من چومه بالکۆنهکهوه هیچم نهگووت. وهک یهکیک بهدهم خهوهوه قسهبکات گووتی: پهیکهری ناو باغهکه، پهیکهری من و شاناز بوو، شاناز سهلیم که دواتر بوو به ژنی من.

نهمزانی لهگهه کیندا قسهدهکات. بهدهنگیکی ترساوتر له بهرخۆیهوه گووتی: ئهوهی دهمنینتهوه لهو خهوه جهلادهتی کۆتره له پال درهختیکدا به خوینیکی زۆرهوه. قسهیدهکرد و له ژورهکهدا بهدوای جزدان و زنجیرو سهعاتهکهیدا دهگهرا که پیدهچوو له کاتی سهماکردندا ونیکردبیتن، سپیهره تاریکهکهیم دهبینی له ژورهکهدا ههلهدهسورا له پیاویک دهچوو له گهردهلولویکی سامناک رایکردبیت، بهپهلهکووتان شتهکانی دۆزییهوهو گووتی: درهنگه... درهنگ. ئیستا چاوهروانمدهکات.

بیتهوهی خوداحافیزبیکات له ژورهکه چووهدهری و گویم له ههنگاوه خیراو کویرهکانی بوو لهسههر پلیکانهکانی گیلایه سپی، چاوم لیبوو وهک سهرخۆش به شهقامه چۆل و تاریکهکهی خوارهوهدا دهپروات و دهکهویت بهملاولادا. کهمیگ دورکهوتهوه و بهدهنگیکی سهیر پر به شهو، پر به خامۆشی، به عهرهبییهک که ههموو گیلایه سپی له خهوههستان هاواریکرد: ئیستا فلووتیکم ههیه... فلووتیکم ههیه... فلووتیک... فلووتی... فلووت... فلوووو.

شەوی حیساب

هۆلیکی چکۆلانه بوو، تیشکی خۆرئاوا بوون لە هەموو پەنجەرە غەمگینەکانییەو دەهاتە ژوورێ. بایەک موزدەدی هاوینی پێبوو بە هیمنی هەلێدەکرد. سامیری بابلی بەر لە چەند ساتیک گەیشت، بە شەرمێکی گەورەو سەیری قوربانییەکانی خۆی کرد، بیئەوێ هیچ یەکیکیان قسەبکات ئەو یەک بە یەک بە ناوی خۆیانەو سلاوی لیکردن، تەنیا باوکی سەرھەنگ قاسمی نەناسی، من بە دەنگێکی غەمگین بە یەکیدیم ناساندن. دەستیم گرت و لەسەر کورسییەکی تاییەتی دامنا، هەستمکرد دەستی دەلەرزیت. بۆئەوێ ئارامیکەمەو دەستم خستەسەرشانی و پێمگوت: مەترسە. زەرەخەنە یەکی پەشوکاوی بۆ گرتم و گووتی: ناترسم. بێدەنگییەکی کوشندە بآلی بەسەر هەمووماندا کێشابوو، هەموو سەیری منیان دەکرد و منیش سەیری پرتهقالی بابلیم دەکرد. هەموو لە پەنجەرەکانەو خۆرمان دەبینی ئاوا دەبیت. تیشکی خۆرئاوا بوون لە پشتەو دەیدا لە سامیری بابلی و شەبەنگێکی خۆنینی لە دەوری دروستدەکرد. کراسێکی سەبی لە بەردابوو. جەکانی لە هەموومان نویتەر و پاکتربوو. دەستەسپێکی سەبی پێبوو کە دەریهینا و ناوچاوانی پێسپری. من کەمیک میزە کەم نزیککردەو و گەرامەو بۆ پشتەو، لەوێ ترموزێکی گەورە ی چام هینایە پێشی و زەرەخەنە یەکی بچوکم بۆ هەموویان گرت. دەبایە یە کەمین کەس بێم کە قسە دەکەم، پێشتر قسەکانی خۆم ئامادە کردبوو تا سروشتێکی رەسمیانە ی هەبیت و لەسەر تەوێ کە شوێهەوای دادگا بەسەر تەواوی پروسێسە کەدا بسەپینیت. بە ویقاریکەو چوومەسەر میزە کە، دوا ی ئەوێ شوینی خۆم چاککرد گووتم: ئەمڕۆ پازدەدی شەشی سالی هەزارو نۆسەدو نەو دە و سییە. ئێمە دە کەس لێرەدا بەنهینی کۆدەبینەو بۆئەوێ

بېرىرىكى گرىنگ لەسەر چارەنوسى ھاۋلاتىيەكى ئەم ۋلاتەبدەين كە بە جۆرىكى راستەوخۇ لە ئازارو ئەشكەنجهى ئىمەدا بەشداربوو. بەداخوۋە تەنيا كەسىك لەم داداگايە دواكەوت خانمى پەپولە جەمال بوو، كە ھىندەى من بزىنم، لە ھەلومەرجىكى زىندەگى ھىند سەختدایە دەرەفەتى بەشدارى پىنادات. ھەمووتان لەو ھەوبەر ھاۋلاتى سامىر زوھىرتان ناسىو. ھاۋلاتى سامىرى بابلى كە نەقىيىكى سوپاى عىراق بوو، لە پلەوپايەى سەربازىدا تا روتبەى عەقىد سەركەوتوو ۋ جارىكى تر بەھۆى ھەندىك سەرىپچىيەو ۋە دابەزىنراۋەتەو ۋە بۇ نەقىيى. ئىمە لىرەدا تەنيا نمونەيەكى قوربانىيەكانى گوناھبار سامىرى بابلىين، كە لەماۋەى كارى خۇيدا لە كوردستان ۋ لە باشوورى ۋلات ۋ لە بەرەكانى جەنگدا بىشومار قوربانى لەدۋاى خۇى جىھىشتوو. ئىمە تەنيا دەستەيەكى چكولانەى قوربانىيەكانى نەقىب سامىرى بابلىين، واتە كە بىردەكەينەو ۋ بېرىدەدەين دەبىت لە بىرمان بىت كە ئىمە لە برى ھەموو بىگوناھانى دى بېرىدەدەين. لەبرى سەدان قوربانى كە ئەمرو لىرە نىن. دەبىت بزىنن ئىمە ئەو گروپە خۇشبەختەين كە نەمردوین، ئەو گروپەين كە ئەگەرچى بە شىۋاۋى دەژىن، بەبرىندارى دەژىن، بەكەمئەندامى دەژىن، بەلام دەيانى دىكە ھەن كە مردوون ۋ ئەمرو ئىمە لەبرى ھەموو ئەوانىش بېرىدەدەين... ئەمە تەنيا دەرەفەتمانە شتىك لە دادپەرۋەرى بۇ ژيان بگىرپىنەو، سەبەى گەر دىكتاتورىش بېرات، كەس كەسانى ۋەك سامىرى بابلى ناداتە دادگا، لەوانەيە سەرۋكە گەرەكان سزابدەن، بەلام كەسانى ۋەك سامىرى بابلى خۇيان تىكەلاۋماندەكەنەو، لە شەقامەكاندا بەلاماندا دەرۋن، لە چىشتخانەكاندا بەرامبەرمان دادەنىشن، لە باغەكاندا پىياسەمان لەگەلدا دەكەن ۋ كەس نازانىت كە ئەوانە چ گوناھىكيان كىردو.

ئىستىكەمكىردو سەيرىكى سامىرى بابلىم كىرد كە بە چاۋە تەرەكانى خۇيەو «چاۋى بالندەيەك كە لە ژىر باراندا فرىبىت» سەيرىدەكىردم.

ساتىك بوو نەمدەويست بەزەيى و سەرسامى يان كينە و تۆلە بىمگريت. ئەو رۆژمە ھاتەو ھەتە ياد كە لەگەل پرتەقالى بابليدا بەسوار دوو ئەسپى سىپپىو ھەگەيشتىنەو ھەتەم شارە و لەبەردەم دەروازەكانى شاردا گووتم: ساميرى بابلى تۆ دىلى منيت. بۆئەو ھى ئەو وىنە بروسكە ئاسايە بكوژم گووتم: نازيزانم دەبىت بزاتن ساميرى بابلى خۆى دانى بە ھەموو گوناھەكانى خۆيدا ناو، ئىمە ئىشمان ئەو ھىە بىريارى مردن يان پاكبوونەو ھى ساميرى بابلى بەدين. ئىو ھەتە يان لە ساميرى بابلى دەبورن ياخود نا. من دلنيا تان دەكەمەو ھەتە عەدالەت لە دادگاكانى دەولەتدا نىيە، گەر بىمزانىيە حاكمەكانى دادگاي شار لە ئىو ھەتە عادىلانەتر ھوكم دەدەن دەچووم بۆ لاي ھەوان، ئىو ھەتە ئىستا لىرەن تا خۆتان داد و ناداد لە يەكدى جىباكەنەو ھە بىريار بەدەن.

دەو ھەستام، ھەناسەيەكى قولم ھەلدەكىشا، ھەسەرەتتىكى خوينىم لە دلى خۇمدا سۆراغ دەكرد و بە ئەفسوسىكى بەرىنەو دەمگووت: نازيزان كامە دادگا لە نازارەكانى ئىو ھى پرسىيەو ھە؟ كامە حاكم و كامە دادو ھەر؟ كامە دادگا لەسەر ئەم ئەستىزەيە لە منى پرسى جەلادەتى كۆتر كوا ھاوړىكانت؟ كوا سەرھەنگ قاسم و ئىسحاقى لىوزىپىن؟ كامە دادگا گووتى: جەلادەتى كۆتر ئەم بىرەنە گەورانە چىيە بە لەشتەو ھە؟ كامە دادگا پرسى: جەلادەت كى ئەو مۇسقىارە چكولانەيەى ناوتى كوشت؟. برايان و خوشكان ھەقمانە بىرسىن: ئەمانە چ قازى و چ دادگا و چ پارىزەرو داواكارىكى گشتىن لەم ولاتەدا كە تا حىزب و سەرۆك فەرمانىيان پىن نەكات قوونى خويان ناجولتىن. من مۇسقىارىكى چكولانەبووم، پۆژىك لە پۆژان شەپم لەگەل ھىچ كەسىكدا نەبوو ھەسەر ئەم ئەستىزەيە، پۆژىك لە پۆژان ئازاوم نەناو ھەتەو ھە. بەلام ئەمانە چ جۆرە حاكمىكن ھەموومان دەبىن دەكوژرىن و چاوپىن لەسەر و خويانەو ھەفەرمانىيان بەدەن تا باو ھە بە چاوى خويان بكن؟. مەعاشە چلكنەكەى خويان لە عەدالەت بەلاو ھەگنرە. ھا ئىو ھە

پىتمبلېن ئەمانە چ حاكىمىكن؟... من هېندە تورپەم لەو حاكمانە ئامادەم بىئەوھى شەرم لە هېچ بگەم لە ناوہراستى شاردا مىزىبگەم بەسەرياندا. كى لە ئىوہ دادگاكان لە زامى پرسىنەوہ... ھا. كى لە ئىوہ؟. بەيانىش گەر سامىرى بابلى بدەينە دادگانى ئەم شارە، بىدەين بە دادگاكانى ئەم ولاتە، كەس ئىمە لە دەرگاكانەوہ ناكاتە ژوورئ تا برىنەكانى خۆمان نىشانبدەين. قازىيەكى گىژ لە سالۆنىكى ساردو بىرپۇجدا، لەبەردەم ھەندئ خەلكى عەبابەشانى تردا كە وەك من و ئىوہ ئازارىان نەچەشتوہ، ئەوانە برىاردەدەن سامىرى بابلى گوناھبارە يان نا، گەر لەسەروو خۆيانەوہ گووتيان سامىرى بابلى بكوژە... دەيكوژن، گەر گووتيان ئازادىبگە، ئازادىدەكەن. ئىمەش تا قىامت لەدەرەوہ ھاواربگەين... ئەى ئىمە... ئەى ئىمە... ئەى ئىمە. كەس دەرگامان لى ناكاتەوہ.

زۆر بە ويقارەوہ قسەمدەكرد، دەنگىكى گرو كارىگەرم بەكاردەھىنا، تۆنم لەسەر پلەيەكى ديارىكراو كۆكردبوو و نەمدەگوپى. گووتم: مروف عەدالەت لە كىتتەكانى قانونەوہ فىرنايت، لە فەلسەفەكانەوہ فىرنايت، بەلكو عەدالەت لە ئازارو گوناھەكانى خۆيەوہ فىردەبىت. بۆيە كە برىاردەدەن ئەوہشتان بىرنەچىت كە سامىرى بابلى بەويستى خۆى ھاتۆتە بەردەم ئەم دادگايە، سامىرى بابلى لەساتىكدا خۆى تەماشاي دەستى خۆى كردوہ، تەماشاي ژيانى خۆى كردوہ، گوپى لە ھاوارى قوربانىيەكانى خۆى بووہ... پۇژىك دەگاتە ئەو شوينەى كە ئىدى دەبىت بگەرپتەوہ، ھەستدەكات ژيانى ئەو كەلەكەردنى تاوانە لەسەر يەك، ئەو ئەمرو لىرەدا ژيان و مردنى خۆى دەخاتە بەردەستى ئىمە. ئەم دادگايە تەنيا بۆ وەرگرتنەوہى مافى ئىوہ نىيە، تەنيا بۆ تۆلەكردنەوہ نىيە، بەلكو بەشىكى گرنكى سەفەرى سامىرى بابلىشە بەدوای پاكبوونەوہدا.

دەمزانى شەويكى زۆر درىژمان لە بەردەمدايە، دەمزانى پوخسارەكانى بەردەمم ھەموو قسەى خۆيان ھەيە، گووتم: عەدالەت وادەخوازىت من

وهک که سیک که ئەم دادگایەم ریکخستوو، ئەگەرچی قوربانیه کم له قوربانیه کانی بابلی، بەلام که سیکیشم بابلی فریادپرەسم بوو، هاو پریم بوو، شەریکی سەفەرەم بوو، پوچی خۆی نیشانی من داو... له بەرئەوه من بریاری مان و نەمانی ئەو بو ئیوێ جێدەهێلم. ئیوێ که ماوێه کی درێژتان هەبوو تا بیربکەنەوه، سەیری پوچ و وێژدانی خۆتان بکەن و بریاربدەن: ئایا دەتوانن لیبیورن یاخود نا؟ دەتانەوێت چیتەر ژاننتان لەسەر ئەم ئەستێرەیه لەگەڵدا بەشبکات یاخود نا؟ دەتانەوێت بژی یاخود نا؟

من دواي کۆمەلێک قسەي دی دەووستام، دیمەنی خۆرئاوایوون له پەنجەرەکهوه مەستیدەکردم، سەیری دەموچاویانم دەکرد و بێدەنگییه کی قوولم تیا دەخویندەوه، وام هەستکرد دواي من هیچ کەس نایەوێت قسەبکات، سەرم بەرز دەکردهوه و له سەقفەکه دا ئاسەواری گەردەلوولێکم دەبینی، بۆئەوهی سەیری بابلی نەکەم خۆم بە تەماشاکردنی هێلە سەيرو ئالۆزەکانی ئەو گەردەلووله خەیاڵییهوه سەرقالدەکرد که با لەسەر سەقفەکه هەلیکە ندبوو، که چاوم داگرت دەستی ئەمیری گولەباغم بینی که گووتی: مامۆستا، خودا عەفووتکا قسانم لۆهەیه؟.

«ئەمیری گولەباغ» بە خۆی و باندجە سپییه کهی سەر که پوویهوه بەشەرمیکهوه هاتە سەر میزەکهو پرویکردە سامیری بابلی و دواي تەماشایه کی بێدەنگ و درێژ گووتی: برای خۆم، برای خۆم، تۆ لۆ وههات له من کرد. له فیکرت دی گووتیت: من ئەو هەفتهیه هەر که پووینی قرت دەکەم. گووتیت: وەخودای عەزیم قیامەت دەسازینم و شاریکتان لێ خەلق دەکەم سەرتاپا بەنیایه می بیکهپوو... ئی لۆ کورم لۆ؟. که پووی من چ دەردیکی له تۆ دابوو. خودا عەفووت بکا... خۆ که پووش نەبیتن، بەنیایه م بە دری خۆی، بە قەربی، بە عەقری دەتوانیتن بۆنی گورەباغان بکا. ئەدی من هەنووکە له زاری مامۆستای دەبیسەم که تۆ ئەو هەمی خەرک و عارەمەت خستۆتە بەر هەراکەت... ئی لۆ کورم لۆ؟ ئەوی عارەمی بەستەزمان نانیک

نینه بیخاطن، تۆچ دهرده ئاوه‌ای به‌و هه‌ژار و نه‌داره‌ی ده‌که‌ی. یه‌کیکت بئ که‌پووی کردیه، یه‌کیکت بئ گونی کردیه، یه‌کیکت وه‌لا نازانم بئ چی کردیه. ئن خودا پو‌حمت پتیکات، سزا تازهی به‌ نه‌فعی چیه؟ وه‌را سزای من لۆ تو، ئه‌وه‌یه وه‌کی ته‌یر له‌ قه‌فه‌زیککه‌م، به‌ دره‌ختیکدا هه‌رتواسم و تا دونیا ئاخیره‌تی دیتن له‌و قه‌فه‌زه‌دا به‌خیرری به‌ جوانی ببه‌یتن، تۆ قهربت به‌ دیدو دیمانی به‌نیا‌یه‌م تیکده‌چیتن. من له‌ باغیکت ده‌که‌م هه‌ر به‌نیا‌یه‌می جوان ببینیت و پر به‌ قهربت غه‌م بخۆی.

من چوومه‌ نزیك بابلییه‌وه‌و هه‌ندیچار قسه‌کانم بق ده‌کرده‌ عه‌ره‌بی. ئه‌میری گوله‌باغ هه‌ر خه‌یالی لای سزایه‌کی شاعیریا‌نه‌ بو، سزایه‌ک سامیری بابلی فیری ته‌ماشاکردنی جوانی بکات، هه‌ستمکرد قسه‌کانی ئه‌میری گوله‌باغ، که‌ریم خه‌زینی تورپه‌کرده‌ که‌ گووتی: مامۆستا به‌ ئیجازه‌ت ئه‌وه‌ په‌تی سه‌برم پسا، ئه‌و براهه‌ چی ده‌لێت، بولبولی چی و قه‌فه‌زی چی. پیاو ده‌توانیت له‌ که‌پووی خۆی بگوزه‌رئ، بلێت قه‌یدی چیه‌ که‌پووی باوه‌حیز بانه‌بئ، به‌لام به‌شه‌ر هه‌یه‌ له‌ ژیا‌نی تولفی خۆی بگوزه‌رئ؟ ها... به‌شه‌ر هه‌یه، ئه‌م باوه‌حیزه‌ شه‌ویک به‌دریژی دوو تولفی به‌سته‌زمانی منی خسته‌ ژیر سه‌ربازه‌کانی خۆی، هه‌ردوو ده‌ستی به‌ گولله‌ شکاندم. دوو مندالی کوشتم، هه‌ر دووکیان وه‌ک تۆپه‌گول وابوون... گوندیککی پر له‌ تولفی سه‌وزوسووری بارکرد و بردنی و که‌س تا‌قی نه‌ببینه‌وه... مامۆستا دادگای چی، باوه‌حیزی وا هه‌رچی دادگای عه‌رزوئاسمانه‌ حوکمی لیبات هه‌شتا هه‌ر که‌مه. من ناگه‌رپه‌مه‌وه‌ تا به‌ته‌ور پارچه‌پارچه‌ی نه‌که‌م.

من ده‌ستم به‌رزکرده‌وه‌و گووتم: ئازیزان، هه‌ر حوکمیک بده‌ین ده‌بیت به‌ هیمنی بیت. کاک که‌ریمی زۆر خۆشه‌ویست، دو‌ابریار بریاری زۆرینه‌یه، هه‌موو گوئی له‌ بریاری زۆرینه‌ ده‌گرین. ئیمه‌ له‌ دادگادین بریاری تۆله‌مان نه‌داوه. ده‌بیت هه‌مووان قسه‌بکه‌ن... ئا ئه‌زیزم... ئا ئه‌زیزم باشه‌ گوئی له‌ یه‌ک بگرین

ئەردەلانی سۆفی، راوکەری بېپشووێ با، ئەو پیاوێ خەیاڵاوییهی دەیکووت: پۆحی کچەکەم لەگەڵ خۆمدا هێناو، لە شوینی خۆی هەستاو بیئەوێ پرسم پێنکات هاتە مەر میژەکە، کەمیک گوینی رادێراو بەزەر دەخەنەیهکی مندالانەوێ گووتی: گویتان لێئە؟ گویتان لێئە؟.

مەریوانی کوکوختی کەچاوی نەیدەبینی و پەسپۆری بیستن بوو، لەشوینی خۆیەوێ گووتی: من گویم لێئە؟ گویم لێئە؟.

منیش گویم لێئەو، دەنگی راکردنی مندالێک بوو بە زەوی مەخزەنەکەدا، دەنگی کردنەوێ دەرگایەک بوو، دەرکەوتنی تارماییەکی چکۆلەبوو لە بەردەم پەنجەرەوێ ژوورەکەدا، ئەردەلان بە غەمگینی سەیری هەموومانێ کردو گووتی: ئەوێ دەنگی ئەو، دەنگی ئەو، من لەگەڵ خۆمدا هێناو، ئێستا لێزەیه، جەنابی سامیری بابلی دەیبینیت، ئەوێتا، ئەوێتا لە پەنجەرەکەدا، سامیری بابلی ئاوردیایەوێ تارمایی ئەو کچە چکۆلانەیهی بینی، چاوانی کە پەربوون لە ترس و سەرسامی نیشانەوێ ئەوێبوو کە بینویتی. کێژەکە لە ناو پەنجەرەکەدا دانیشتبوو و سەیری خۆرئاواوونێ دەکرد. ئەردەلانی سۆفی گووتی: من کەسی ترم نەبوو، سامیری بابلی کەسی ترم نەبوو. دەزانی کوشتنی مندالێک لە چی دەچیت؟ لە کوشتنی خودا دەچیت. شەش سالا بەردەوام بێر لەوێ دەکەمەوێ کوشتنی مندال یەعنی چی؟ کوشتنی مندال یەعنی چی؟ شەو پۆژ بە رەشەباکاندا رادەکەم و دەلیم: کوشتنی مندال یەعنی چی؟. لە رێیوارەکان دەپرسم کوشتنی مندال یەعنی چی؟ لە کەریاری دوکانە بچوکهکەم دەپرسم: کوشتنی مندال یەعنی چی. ئێستا جەنابی نەقیب تۆ پێمبلی: کوشتنی مندال یەعنی چی؟.

سامیری بابلی لە شوینی خۆی سەری داخستبوو. زۆر بە نزمی گووتی: من نەقیب نیم.

ئەردەلانی سۆفی دەستی دا بە میژەکەداو بە تورەییەوێ گووتی: کوشتنی مندال یەعنی چی... ها.. کوشتنی مندال یەعنی چی؟.

ئینجا سهیری هه موو دانیشتوووهکانی کردو به هیننیه که وه که زور له توپه بوونی پیشووی جیاوازبوو گووتی: ئیوه کهستان دهزانن کوشتنی مندال یه عنی چی؟

من گووتم: یه عنی گوینه دان به هیچ شه ریعه تیک.
به ئارامیه وه گووتی: نا، ماموستا نا...

ئینجا دهنگی نزمکرده وه وهک ئه وهی نهینیه که به چرپه بدرکینیت گووتیه وه: یه عنی کوشتنی خودا، کوشتنی سپی خهلق. من فهقی بووم، دینم خویندوووه، مه لایه تیم کردوه. له بهر ئه وه دلنیا... کوشتنی خالق جیایه و کوشتنی مه خلوق جیایه، کوشتنی مندال دهچپته خانهی کوشتنی خالقه وه نه وهک بچپته خانهی کوشتنی مه خلوقه وه.

هه موومان به وریایی گویمان دهگرت. نه مدهزانی قسهکانی تا چ ئه ندازه که قسهی پیاویکی عاقله. سهیری منی کردو زه رده خه نه یه کی گرت که بو ئیستیک زور ترسناک و شیتانه هاته بهر دیده م. گووتی: ماموستا وادهزانی شیتیم؟ من شیت نیم، به راستی ماوه یه کی دریز علموی دینی و ئیلاهیاتم خویندوووه. گهر تو من بکوژیت، مه خلوقه کهی ناوم دهکوژیت، ده شیت رقت له و کوردهی ناو من بیت، چه زبکه ییت ئه و گهر میانه ی ناوم ته فروتونا بکه ییت، چاره ی ئه م مرقه هت نه ویت که منم. به لام که دهسته به بیت و من دهکوژیت مه خلوقیک دهکوژیت، مه خلوقیک که رهنگ و پوخساری ئینسانی گرتوووه، ئه م ئه رده و ئاسمان و هه وایه شتیکیان لیدروس تکرده، بوته بوونه وه ریک سیفاتی هه یه، ماموستا ئینسان که مه خلوقیک دهکوژیت، سیفاتهکانی دهکوژیت، که تو عاره بیک دهکوژیت ئینسانی موجه رده ناکوژی، قه تله که بو ئه و عاره به یه که له نیویایه تی. به لام مندال، مندال که هیشتا به حال زاری پزاوه، نوتقی کامیل نه بووه، هیشتا نه بوته ئینسانی کامل، ئه وه هیشتا پارچه یه که له زاتی ئیلاهی، مندال پارچه یه که له خودا، به شیکه له زاتی موباره کی تهعالا جه له جه لالوهو.

راستیوتوهو ههستاوتهوه سه‌رپن، جاری واش بووه به‌نی ئاده‌مم بینوه به زیخیک پوچی ده‌رچوو. هیچ کەس له حیکمه‌تی ئیلاهی تیناکات، هیچ کەس. له هه‌موو موسیبه‌تینکا ئینسان ده‌بیت بق مه‌غزای ئه‌و حیکمه‌ته بگه‌ریت، پهرستیت: تو ئه‌ی راگری ئه‌رزو ئاسمان، ده‌ته‌ویت چ ده‌رسیکی من دابده‌یت، ده‌ته‌ویت چ وانیه‌کم فیربکه‌یت؟. له‌وانه‌یه خودای ته‌باره‌ک وه ته‌عالا بیه‌ویت ئیمه‌ تاقیبکاته‌وه، بیه‌ویت توانای ئیمه‌ له‌سه‌ر په‌حم و مه‌غفه‌ره‌ت تاقیبکاته‌وه... له‌وانه‌یه که ئیمه‌ لیره‌دا خو‌مان لئ هه‌لخستوو‌ه و لامان وایه‌ سزای گونا‌هباریک ده‌ده‌ین، له‌وانه‌یه ئه‌م قسه‌یه لای ته‌باره‌ک وه ته‌عالا هه‌ر کاو با بیت، له‌وانه‌یه گه‌ر ئیمه‌ ئه‌م پیاوه بکوژین، ئه‌وه بیته‌ په‌حمه‌تیککی گه‌وره‌و به‌سه‌ریدا بیاریت. کو‌رم وه‌ک چون پادا‌شته‌کانی ئینسان بق ئینسان کاو بایه، وه‌ک چون شکوو شه‌وکه‌تی ئه‌م به‌نیاده‌مه به‌قای نییه، سزاش هه‌روایه... سزای ئینسان چیه‌ له‌ چاو سزای خودادا، له‌حزه‌یه‌کی کو‌رته، تو گولله‌یه‌ک ده‌نیت به‌یه‌کینکه‌وه‌و ده‌یکوژیت، سزای ئینسان بق ئینسان له‌ له‌حزه‌یه‌ک ته‌جاوه‌ز ناکات، به‌لام سزای په‌ب العالمین «خوا توبه» تا ئه‌به‌دل ئابدینه. گه‌ر ورد له‌ حیکمه‌تی ئیلاهی پروانیت، ده‌بینیت مه‌غفه‌ره‌تی ئیمه‌ بق ئه‌م زالمه‌ زیاتر له‌ خودامان نزیکه‌خاته‌وه، ئینسان له‌ قوده‌رتیدا نییه‌ سزای گه‌وره‌ بدات، ئه‌وه به‌س خودای غه‌فوورو په‌حیمه‌ ده‌توانیت سزای وه‌هابدات.

هه‌لیم شیواز تا ئه‌وکات به‌ بیده‌نگی دانیشتبوو، دوا‌ی چه‌ندین سال ئه‌وه به‌که‌مجاری بوو له‌ کو‌بوونه‌وه‌یه‌کی وه‌هادا دانیشیت، چاکه‌تیککی په‌ش و کراسیککی سه‌وزی له‌به‌ردابوو، ده‌ستی به‌ جو‌ریکی سه‌یر خستبووه‌ سه‌ر جیگا برینه‌کانی ده‌موچاوی. به‌ هیمنی ده‌ستی به‌رزکرده‌وه‌و گووتی: به‌ریز به‌ریوه‌به‌ری دادگا منیش قسه‌م هه‌یه.

چاوه‌پروانی ئه‌وه نه‌بووم به‌و ریزو حورمه‌ته قسه‌م له‌گه‌ل‌دابکات. منیش به‌ هیمنی گووتم: فه‌رموو کاک هه‌لیم ئیستا سه‌ره‌ی تویه.

بیٹھوہی ہستیت یان لہ جیگای خوی بجولیت، بہ چاویکی غمگین سہیریگردم و گووتی: منیش لہوانہم کہ دہمہویت دلی سامیری بابلی خوشبکہم، من ہاتووم تا بجمہ ریزی ئہوانہی داوای نازادکردنی سامیری بابلی دہکن. چاوپروانی ہیچ مہغفرہتیک نیم، تکاش لہو دوو سنی بہریزہ دہکم خودا مہہیننہ ئہم مہسہلہیہوہ، خودا دوور رابگرن. لہ بہرئہوہی ہر لہسہرہتاوہ خودا خوی لہ مہسہلہکہدا نہبووہ، خودا کاریکی بہوہوہ نییہ ئیمہ بریاری چی دہدہین.

لہو کاتہدا کہریم خہزین و باوکی سہرہنگ پیکہوہ گووتیان :
ئہستہغفرولا.

حلیم شیواز کہمیک بیدہنگ بوو، دواتر کہمیک دہنگی بہرزکردہوہو گووتی: نازانم خودا کہ لہ کاتی تاوانہکہدا نامادہنہبوویت بؤدہبیت لہ کاتی سزاکہدا نامادہبیت؟

بہ تورہبییہوہ سہیری ئہردہلانی سوئی کردو گووتی: ئہو کاتہی مندالہکہی تو کوژرا خودا لہ کوئی بوو. من ناپرسم: خودا ہہیہ یان نییہ. ہر ئادہمیزادہ و خوی سہرپشکہ لہوہی چی جہوابی خوی دہداتہوہ، بہلام دہزانم خودا کاریکی بہ گوناہہکانی ئیمہوہ نییہ و کاریکی بہ سزاکانیشمانہوہ نییہ. ئہگہر خودا ہہبیت، ئہوا زور سوپاسمان دہکات لہم بابہتہدا خومان نہخہلہتینین و ئہو تووشی ہیچ دہردیک نہکہین.

ئہردہلانی سوئی لہوساتہدا وہک کونہ قوتابیہکی زانستہ دینیہکان، بہ ئہرکی خوی دہزانی دہنگ بہرزبکاتہوہو بلی: خودا لہ ہہموو شتیکدایہ، بہ زاتی خوی نا، بہ جہستہی خوی نا، بہلام بہ روکنہکانی، بہ ئہمرو نہہییہکانی. ئہوہ ئیشی رہب العالمین نییہ دہستی پیاوکوژیک بگریت و نہہیلیت کہس بکوژیت. ئیشی ئینسانہ.

حلیم شیواز بہ پشوکانہوہ سہیریکی ئہردہلانی کردو گووتی: بہلام

بىمبلى بۇ خودا لە رۆژى تاوانەكەدا پشت لە قوربانىبەكان ھەلدەكات؟ ئەى
بۇ دواتر رۆژى سزا دەرەكە ویتەو؟

باوكى سەرھەنگ قاسم گووتى: بۆئەوھى تاقيمانبكاتەو؟ بۆئەوھى
بزانتىت ئىمە تۆانامان ھەيە لە ھىكمەتى ئىلاھى تىبگەين؟ ئەوھشت
بىرنەچىت، خودا لە ئىنساندا ھىزو جوانى و ھىكمەتى خۆى تاقيدەكاتەو،
لە قوربانىبەكان تەھەمول و لە ئىمەش مەغفەرەتى دەويت... كورم.

ھەلىم شىواز گووتى: من چەندە خۆم بە چارەنوسى مېرولەيەكەو
خەرىك دەكەم خوداش ئەوھندە خۆى بە چارەنوسى منەو خەرىك دەكات.
ئەردەلانى سۆفى وەك يەككىك شىعرو ئىمانى بۇ لەيەكتر جيانەكرىتەو
گووتى: خودا كاتى بۇ من و بۇ مېرولەيەكەش ھەيە، بەرئى عەزىزم
كاتى خودا وەك كاتى ئىمە نىبە، ئەو خۆى كاتەو ئەبەدىيەتىشە. تەنيا لە
ئەبەدىيەتدا ماناى عەدالەتى ئىلاھى تەحقىق دەبىت. پىوھرى ئىنسانى بۇ
عەدالەت پەيوەندىيەكى بە پىوھرى ئىلاھىيەو نىبە. بەلام ئەمە بەو مانايە
نىبە كە خودا پىوھرى بۇ عەدالەتى ئىنسانى دانەناوھ... خودا نەيفەرمووھ
زەوى بەكەنە سەحرانى سەتەم و لە ئەبەدىيەتدا عەدالەتتىكى تر ھەيە ھەقتان
بۆدەكاتەوھ. عەدالەتى سەر ئەرزىش بەشېكە لە عەدالەتى ئاسمان.

ھەلىم شىواز ھەر دوو دەستى خستبووھ سەر دەموچاوى و
گوئىدەگرت: دواتر دەستىكەيانى لاداو گووتى: ئەمە چ عەدالەتتىكە، لە ناو
ھەزاران گوناھباردا، سزاي يەككىك بەدەيت. ئەگەر باوھەرتان بە عەدالەتى
ئىلاھى ھىند بەھىزە بەجىببەئىلن بۇ خودا ئەو لە برى ھەموومان سزاي
دەدات، ئەگەر باوھەرىشتان بە عەدالەتى سەرزەوييە، لە مېژە عەدالەت
لەسەر زەوى مردووھ. ھەزاران سالە زالمەكان دىن و دەپۆن. لىگەپىن
ئەوئىش بىروات... عەدالەت بە دانانى دادگا بۇ تەنيا گوناھبارىك سازناپىت.
من لە جىگاي خۆم ھەستام و گووتم: بەلام ئەى ئەگەر ھىچ نەكەين،
ئەى ئەگەر لە شوئىنى خۆمان دانىشىن و تەماشاي گوناھباران بەكەين

عەدالەت دیتەدی؟

حەلیم شیواز بە شیوەیەکی دلڕەقانە لە ژێرەووە سەیریکردم و بە قینیکی شاردراوووە گووتی: پرسیاریکی بێمانام لێدەکەیت؟ تۆ پرسیارەکە بە ڕیگایەکی تردا دەبەیت... ئایا خەونی عادیلەکان چییە، ها تۆ پێمبێی، خەونی عادیلەکان چییە؟ ها... تۆ ناتوانیت وەلاممبەیتەو، لە بەرئەووی جەلادەتی کۆتر تۆ گەمژەیت. هیچ شتیک لە خەونی عەدالەت ترسناکتر نییە... هیچ شتیک.

لەو ساتەدا تەماشای سامیری بابلیم کرد و بێنیم بە وریاییەووە گوێدەگریت. حەلیم شیواز بێئەووی بچوولیت، وەک ئەووی پەیکەرێک بێت و دەستیکی خستبیتە سەر دەموچاوی گووتی: هەمووتان دەزانن کە خولیا ی عەدالەت ئەووی گوناھبارەکان بگریت و سزایان بدات، بەلام گەر عەدالەت بەوردی جیبەجیبەکەین، مانای ئەووی دەبیت هەموو گوناھباران سزابدەین، دەبیت بۆ هەموو گوناھیک سزایەکمان هەبیت. بەلام ئێنسان بەردەوام گوناھدەکات... هیچ مەژۆتیک نییە شایستە ی سزا نەبیت. هەموو شایستە ی سزاین. بەڕیزی عەدالەتی راستەقینە ئەم سەر زەمینە دەگوریت بۆ جەھەنەم. هیچ شتیک وەک ئەم وشە ی زەوی پرنەکردووە لە ئافات، عەدالەت ئێنسان دەگیریتەووە بۆ وەحشییەت. عەدالەتە وادەکات ئێشی ئێنسان لەم سەر ئەستێرە ی بێتە سزادان... سزادان... سزادانیک بیکۆتایی. سزابدربیت و سزابدەیت، ئەووی عەدالەت. بەلام ئێنسان دەبیت لە شوێنیکدا بوەستیت و چیتەر بیر لە عەدالەت نەکاتەو. من بە ئێو دەلیم، کوشتنی ئەم پیاووە چ ئاسوودەگییەک بۆ سەر ئەم ئەستێرە ی دەهینیت؟ ها... بۆ ئێو ئاسوودەدەین گەر بیکۆژن؟ مردنی ئەم برینی چ یەکیک لە ئێمە سارێژدەکات؟ مردووی چ یەکیک لە ئێمە زیندوودەکاتەو؟ ئەووی ئێو ناویدەنێن عەدالەت، ئەووی ئێو بە ناوی خوداوە جیبەجیبەدەکن، تەنیا تینوویتی خۆتانە بۆ تۆلە. من پێتان دەلیم گەر دەتانەوینت ئاسوودەین بیر

لە دوو شت مەكەنەو، بىر لە عدالەت و قولە مەكەنەو. لىگە پىن ئو
پياوۋە بىرۋات... پىن بلىن : ئوۋە دەرگاگە بە كراوۋىي لە بەردەمئادىو بىر
مالاۋا. من پىتان دەلىم گەر بىكوژن لەوانەيە تا مردن بتلىنەو... لە بىر
خوتانى بەرنەو.

سەبرى شىخانى وەك ئەكتەرىك لە ناكاو بازىداتە سەر سەحنە ھاتە
پىشى و بىئەوۋە سەبرى كەس بىكات گووتى: من ئەم پياوۋەم لە دلى
خۇمدا كوشتووم، لە خەيالى خۇم دەر كىردو. بەلامەوۋە گىرنگ نىيە زىندو
يان مردو... گىرنگ ئەوۋەيە لە رۇخى خۇمدا كوشتوومە. گەر بىكوژن
لە رۇخدا زىندوۋدە بىتتەو، دەر تىسم گەر ئىوۋەش بىكوژن لە رۇخى مندا
زىندوۋ بىتتەو... لەبەرئەوۋە وازى لىبەتتەن بىرۋات... وازى لىبەتتەن.

مەريوان بە تورەيى ھەستاو گووتى: خانم تۆ دەتوانىت وازى لىبەتتەن،
بەلام من ئەوۋە دەرگە كۆيرىم و لە تارىكىدام، بە ھەر لايەكدا سەيردەكەم
ھەر تارىكىيە. پىنج سالە لە تارىكىيدا تەنيا ئەو كابرەيە دەبىنم. بەرلەوۋەي
كۆيرىم ھەزەمە كىرد دايكەم بىنم، ھەزەمە كىرد بابم بىنم، پىر بە دل ئىشتىاقى
خوشكە چكۆلەكەم ھەبوو، بەلام ئەم جانەوۋەرە ھاتە بەردەم و گووتى:
سەيرمبەكە... جوان سەيرمبەكە، من دواھەمىن شتم لەم دونىاي رۇشنەدا
دەبىننىت. سى رۇژ لە سەرىكە وای پىگووتەم، ئىنجا كۆيرىكردم. من شەو
رۇژ لە گومرگ كاردەكەم، گویدەنىم بە ئەرزەو، وەك سەگ بۆن بەبارە
قاچاغەكانەوۋە دەكەم، بەلام ھەرچىيەك دەكەم ئەو پياوۋە دىتەوۋە بەرچاوم...
بەعزى شەو لە ترسى ئەو بە كۆيرى رادەكەم و دەكەومە كەند و كەندەلانى
قولەو، تا ئىستا دوچار بە ھۆى ئەوۋە دەستەم شكاو، دوچار... من
ھەقم بە عدالەتەوۋە نىيە، بابتۆپىت بەلكو من تۆزىك پىشوبدەم، ھەزەكەم
سەربخەمەسەر سەرىنەكەو دلم مورتاح بىت ئەم ناچسەنە نايەتەوۋە خەوم.
ھەلىم شىۋاز بە جۆرىكى سەير دەستى خستبووۋە سەر بىرنەكانى
خۆى، دەستى چەپى لە پىشتەوۋە ھىتابوو و خستبووۋە سەرلای راستى

و دەستی راستیشی دابوو بەسەریدا، بە دەنگە گەرم و قوولەکەى خۆى، دەنگى پیاویکى خویندەوار کە کارەسات لە خەلکى دوورخستۆتەووە گووتى: ئەو زالمە هەر دیتەووە خەوت، ئەو نامەردە تازە واز لە کەسمان ناهینیت، لە تۆوايە من نازانم خراپەکانى چیین. پوژیکى رەبەق منیشی بەرامبەر ئاویتەیهک دانا و گووتى: سەیرى خۆت بکە... جوان سەیرى خۆت بکە، ئەمرو ئاخیرین پوژتە خۆتى تیدا دەبینیت، ئیتر تا پوژى حەشر چاوت بە دەموچاوى خۆت ناکەویتەووە. تۆ لە من خۆشەختتر و بەختەوهرتریت، تۆ کویریت و خۆت نابینیت، من خۆم دەبینم. دوو سالى رێک نەمدەهیشت کەس ئاویتە بەهینیتە ژوورەکەمەووە، بەلام لە تۆ وایە کە ئینسان سەیرى ئاویتەى نەکرد خۆى نابینیت، من سەیرى ئاویتەشم نەدەکرد و خۆشم دەبینى، وەک تۆ کە کویریت و هەموو شتیکیش دەبینیت. ئیوەلاتان وایە تەنیا کوشتن سزایە... ئیوە بە هەلەداچوون، جەلاد وای لە ئیوە کردووە وەک ئەو بیریکنەووە، ئیوە ئیستا حاکی دادگان نەوێک جەلاد، ئیوە باس لە عدالەت دەکەن، من پیمگووتن من بروام بە عدالەت نییە، بەلام گەر مەسەلەکە عدالەتیش بیت دەبیت وەک جەلاد بیرنەکەنەووە و بۆ شەویک ببنە داوهریکى عادیل... بەرەلایبکەن بابروات، ئەم پیاووە پیاوکوژیکە نەیتوانیوە هیچ شتیکی بکوژیت... ویستی جوانى لە مندا بکوژیت، بەلام من دەمویت پیتیپیم: سەیرمکە... سەیرمکە... سامیرى بابلى سەیرمکە، من لە تۆ دەبورم کەواتە هیشتا جوانم، سەیرمکە تۆ نەتوانى جوانى من بکوژیت. تۆ مەریوانى کوکوختى، ویستی کویرت بکا، پیتی بلى: سەیرمکە من هیشتا دەبینم. تۆ بەرپز ئەردەلانى گەرمیانی، ویستی کچەکەت بکوژیت، بەلام ئەووە کچەکەتە، ئەووە پوختی لەگەلماندا. تۆ باوکی سەرھەنگ قاسم: پیتی بلى تۆ سەرھەنگت کوشت، بەلام سەرھەنگ لە شوینیکى جاویداىە لە دلمدا. تۆ نەسرین غەفور ویستی تۆ بییتە ژنىکی بیئیش و بیئشەرف، ئەمرو تۆ ئیشکەرترین ژن و بەشەرەفترین ژنى سەر ئەم عەردەیت. تۆ

خالق مه محمود ویستی تو له گهل هیچ کچینکا نه خه ویت، تو به فه نتازیاکانت، به خه یالت له گهل هه موو حۆریه کانی ئاودا ده خه ویت... ئەم پیاوه نه یقوانی هیچمان لیبیکات. ئیوه واده زانن من ده لیم چی؟ من ده لیم هیشتا بریک جوانی له ئیمهش و له ویشدا ماوه با ئه وه نه کوژین. شهش ساله ته نیا بیر له جوانی ده که مه وه. ده لیم شتیک له جوانی له منیشدا ماوه با نه یکوژم... شتیک جوانی له سامیری بابلیدا ماوه... ئەگەر شتیک له جوانی تیدا نه مایه نه ده هات بۆ ئەم دادگایه، با ئەو جوانییه که مه ی ناو رۆحی نه کوژین... لیبیرسن بۆ گۆرا، بۆ ئەم پیاوه له ناکاو گۆرا، بۆ شه ویک دهستی برد و به کیک له قوربانیه کانی خۆی رزگار کرد... بۆ؟ من پیتان ده لیم. چونکه جوانییه کی شار دراوه له دلیدا بووه و نه بیینیوه، ته نیا شتیک وای لیکردوه بیینیته... شتیک... شتیک.

من له به ره وه قسه کاتم بۆ سامیر وهرده گتیرایه سه ره عه ره بی. له و کاته دا بابلی به ئەسپای گوتی: موسیقا... موسیقا.

دهنگی هیند نزم بوو، هه ستمکرد هیچ کهس گویی لئ نییه.

نه سرین غه فوور که تائه وکاته هه ره سه یریده کرد به په شوکانه وه گوتی: ته نیا شه ره ف نه بیته، ته نیا شه ره ف نه بیته. عینسان له دهستی ده بوریت... له قاچی ده بوریت، له چاو ده بوریت، به لام عینسان له شه ره ف نابوریت. هه مووتان وه ک برام وان و هه مووتان عه زیزمن... ماموستا گیان به ساقه وبم، چی بۆ ئەو سه گه ته رجومه ده که یته، هیچی بۆ ته رجومه مه که. عینسان له وانیه به کویری له دایک بیته، له دایک بیته و لووتی نه بیته، له دایک بیته و له و لیتی قرتابن... ره ب العالمین سه د هه زار نه وه ده ردی لایه. عینسان تووشی حادیه سه یه ک دیت، ئیفلیجده که ویت، قاچیکی ده بر نه وه، به لام مه گه ره به ئیسی فاسقیکی بیته شه ره فی وه ک ئەمه شه ره فی له ده سته دا. کهس به بیته شه ره فی له دایک نابیت، له وانیه عینسان به که ری یان کویری له دایک بیته، به لام کهستان بیستوهه عه یب نه بیته له دامینی دایکیه وه

بیشه رەف بیت.. کەستان بیستوو بە حادیسە یەکی عوتومبیل بیشه رەف بیت. ئەم سەگە بە خۆی و توتکەکانی حەوت شەو و حەوت رۆژ تەعادایان لیکردم ئینجا هەر دوودەستیان بپریم، حەوت شەو حەوت رۆژ... ئیووش هەموو برامن. بەلام حەوت شەو حەوت رۆژ من ناوی خوامدان، هانام بۆ عەولیاو عەنیبا برد هەر وازیان نەهینا... حەوت شەو حەوت رۆژ... ئیووش وەک برام وان... ئیووش کەسی منن... بە سەد نیرە کەر تەعەدایانکرد. هیچ شەریعەتیک لە زولمی و خۆشناویی.

نەسرین غەفوور دەیویست نەگری، بەلام چاوانی پڕبوو بوون لە ئاو. بۆئەوێ نەداتە پرمەیی گریان لە شوینی خۆی دانیشتەو و سەری داخست. من فرمیسکەکانیم بینی تکانە ناو کۆشی. گویم لە باوکی سەرھەنگ بوو گووتی: لا حەولە وەلا قووتە ئیلا بیلا

خالق ئەو بیدەنگییە قوول و لە ناکاوەی بەفرسەت زانی و پرسى: خالق مەحمود قسەبکات؟

من بە دەنکیکی زۆر کز گووتم فەرموو، فەرموو چیت دەوێت بیلێ. دەستی بۆ حەلیم شیتواز درێژکردو گووتی: ئەم کابرایە لە خۆیەو دەلێت من لەگەڵ حۆری و شتی وادا دەخەوم. خۆشی دەزانیت من ئەسلەن ئەو شتەم هەر نییە.

سەیریکی حەلیم شیتوازی کرد و بەردەوامبوو:

تۆ راستە دەموچاوت نییە، بەلام خۆ دەتوانیت منداڵت ببیت. دەتوانیت ژنیک بەهینیت و دواى خۆت وەچەو وەچەزا بخەیتەو، من چی؟ من دەلێتی پراوکەریکی ماسیم کە رۆژ تا ئیوارە قولاپ هەلدەداو هیچ ناگری، من وام مامۆستا گیان، تۆ خۆت منت بینی، خۆت بە چاوی خۆت منت بینی. ئینسان ئەو شتەى نەبیت هەموو پەنجی زایەیه. مەگەر هەر قولاپ لە ئاو گیربکات. تازە قولاپی من لە حەياتی ماسی ناگریت... لە حەياتی. من ئەم کابرایە چۆن عەفووبکەم... مامۆستا قابیلە خۆ تفتیکی تینەکردوم بلیم

قهیناكا، شه‌پازله‌یه‌کی لیته‌داوم بلیم قیروسیا، ئاخیر ئینسان هر ده‌ست و چاو نییه، من ئه‌و رۆژه چووم بۆ ریکخراوی که‌مه‌ندامه‌کان، مامۆستا له‌ویش وه‌ریاننه‌گرتم، وتیان بابه‌ تو که‌مه‌ندام نیت، برۆ به‌رینی خۆته‌وه خوا بتداتئ. مئیش شه‌رواله‌که‌م بۆ به‌رپوه‌به‌ری ریکخراوه‌که‌ داکه‌ندو گووتم: ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌م ده‌بوو، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌م ده‌بوو حیزباب. ئیستا ده‌مزانی ده‌یکه‌م به‌ کویتا.

بۆ ساتیک هه‌موو دامانه‌ قاقای پیکه‌نین. ئه‌و به‌ غه‌مگینی سه‌یری هه‌موومانی کرد و گووتی: هه‌تا ئیوه‌ش پیم پیده‌که‌نن. ئیوه‌ هه‌مووتان ده‌توانن به‌ شانازییه‌وه‌ بلین: سه‌یرکه‌ن ئیمه‌ له‌ پیتاوی کوردا وامان لیتاوه‌وه، به‌لام من چی... من هه‌تا ناشتوانم وابلیم. ها... من له‌و مه‌نتیقه‌یه‌ی خۆمان که‌ ماسی داده‌نیم، هه‌ر کچ و ژنه‌ و دین به‌لامدا ده‌رۆن و عه‌باکه‌یان ده‌خه‌نه‌ ده‌میان‌وه‌ و قریو و هوپ پیم پیده‌که‌نن. به‌عزێ ژن و شت بۆئه‌وه‌ی شعورم بروشینن، به‌لایه‌کی چاو سه‌یرمه‌ده‌که‌ن و ده‌لین: وای باوکه‌ گیان، سه‌یری ئه‌و شته‌زله‌ له‌ شه‌رواله‌که‌یدا. وه‌لا ئینسان بکوژریت باشته‌ره‌ له‌وه‌ی ئاوا بییت به‌ مه‌خسه‌ره‌. مامۆستا هه‌موو دنیا عه‌فوویکات، من عه‌فووی ناکه‌م.

سه‌یری ده‌ره‌وه‌م کرد، هه‌ستمکرد له‌ میژه‌ دونیا تاریک بووه، هه‌مووان به‌رده‌وامبوون له‌ باسکردنی ئازاره‌کانی خویاندا. هه‌ندیجار ده‌چوومه‌ده‌ری و هه‌وایه‌که‌م هه‌لده‌مژی و ده‌گه‌رامه‌وه، یه‌ک دوو پشووی کورتمان وه‌رگرت، هه‌موو پیکه‌وه‌ چامان خواره‌وه‌. له‌ کاتی پشووه‌کاندا سامیری بابلی له‌ جیگای خۆی هه‌لنه‌ستا، له‌ بیده‌نگیه‌کی قولدا نوقمبوو. لیم پرسی: سامیری بابلی بیر له‌ چی ده‌که‌یته‌وه‌؟ به‌ ئه‌سپایی گووتی: بیرناکه‌مه‌وه، چاوه‌روانده‌که‌م. شه‌رمیکی قولم له‌ چاویدا بینی، شه‌رمیک هه‌ستمده‌کرد هیچ له‌م جیهانه‌ ناگوڤریت، هیچ له‌ ئازاری ئه‌م مروّقه‌ بریندارانه‌ ناگوڤریت، که‌ هه‌ندیجار ده‌که‌ونه‌ شه‌ری ئه‌وه‌ی ئازاری کامیان له‌ ئازاری ئه‌وی

دییان گوره ترو کوشنده تره. له قوناغیکی دادگا که دا هه موو قسه کان له نینوان هه لیم شیواز و ئه رده لانی سو فیدا بوو، که ریم خه زین زووزوو هه لده ستاو باسی ته وره که ی خوی ده کرد، نه سرین غه فور له جیگایه کدا په لاماری سامیری بابلی دا و له جیگایه کی تر دا په لاماری هه لیم شیواز، هه ردو و جار که به زه حمت شته کانم ئارام کرده وه. سه ردار بابا که ریم تاکه که سیکیان بوو که بیلایه ن دهینواند، چه ندین جار دهیگوت: چی لیده که ن ئاره زوی خوتانه. گه ر دهیکوژن هه ر باشه، گه ر ئازادیشیده که ن هه ر باشه. من ده بووایه نه هاتمایه. هه سته که م له ئیوه سه لامه تر ده رچووم. ئیستا تا ئه ندازه یه ک شته کان روشن بوون، هه ریه ک له ئه میری گوله باغ و باوکی سه رهنگ و هه لیم شیواز و سه بری شیخانی دژی کوشتنی سامیری بابلی بوون، به لام مهربوانی کوکوختی، ئه رده لانی سو فی، که ریم خه زین، نه سرین غه فور، خالق مه حمود دهیانویست ئه مشه و تا به یانی هه موو شتیک ته و او بییت. که بیرم له وه ده کرده وه سامیری بابلی ده کوژریت تووشی ترسیکی گوره ده هاتم. سه ره تا و امده زانی که ته نیا که ریم خه زین ته وریکی له گه ل خویدا هیتاوه، که زانیم هه ریه ک له ئه رده لانی سو فی و خالق مه حمودیش ده مانچه یان پیته، ترسیکی کوشنده دایگرتم. هه موو هیوام ئه وه بوو که سه ردار بابا که ریم بوچوونی خوی بگوریت و بییت به نه یاری سزادانه که تا بتوانم شتیک بکه م، تا هه ولبدم له دوا ساتدا ژیانی سامیری بابلی پرگار بکه م.

له ناکاو په شیمانیه کی قوول په ریه پوحمه وه، له ناکاو له هه موو شتیک دوو دل و په شیمان بووم، له خوم، له هه لهاتم له شاری سو زانیه کان، له گه رانه وم، له ئه سیرکردنی سامیری بابلی، له دادگا، له عه داله ت، له هه موو شتیک. له سه عات دهی شه و دا ده بایه ده ستمانبکر د بایه به ده نگدان، به لام به ودا من له قوولایی دل وه له ده ره نجامه که ی ده ترسام، ده رگام بو سو پیکی دی له قسه کردن کرده وه، به ئومیدی ئه وه ی یه کینک بوچوونی

خۆی بگۆریت. به‌لام وهک هه‌میشه له هه‌مان بازنه‌دا ده‌سوراپینه‌وه، کاک قاسم و هه‌لیم شینواز دیسانه‌وه باسی ئه‌وه‌یان کرد که مرۆف له ریگای سزاوه دونیا به‌ره‌و شه‌ویکی تاریکتر راده‌کیشیت، ئه‌رده‌لانی سوڤی باسی ئه‌وه‌ی کرد که سزای گونا‌ه‌باران واجبیککی ئیلاهییه، مه‌ریوانی کوکوختی باسی ئه‌وه‌ی کرده‌وه که تا سامیری بابلی نه‌مریت ئه‌و ئاسووده ناخه‌ویت. نه‌سرین غه‌فوور گووتی: ده‌ست له شه‌ره‌فی خۆی هه‌لناگریت. هه‌موو شتیک سو‌رانه‌وه‌یه‌کی ره‌ش بوو به‌ده‌وری مردنیککی ترسناکدا که له تاریکییدا به دوو چاوی خوینینه‌وه سه‌یریده‌کردین. ئه‌و منداله چکولانه‌یه‌ی ئه‌رده‌لانی سوڤی زوو زوو له په‌نجه‌ره‌که‌دا ده‌رده‌که‌وت و دلای هه‌موومانی راده‌چله‌کاند. ئه‌رده‌لان زووزوو ده‌یگووت: رۆحی ئه‌و منداله مه‌عسومه داوای هه‌قی خۆی ده‌کات. له یازده‌ی شه‌ودا به ناچاری ملمدا بۆ کوکرده‌وه‌ی ده‌نگه‌کان، به تاییه‌ت داوای ئه‌وه‌ی ئه‌رده‌لانی سوڤی پیتیگوتم: مامۆستا شه‌و ده‌روات و تۆ ده‌ته‌ویت هیچ حوکمیک بۆ ئه‌م پیاوه ده‌رنه‌که‌ین. من له دوا هه‌ولمدا ویستم سامیری بابلی قسه‌بکات، گووتم: رۆکنیک له رۆکنه‌کانی دادپه‌روه‌ری ئه‌وه‌یه که گوێ له گونا‌ه‌بار بگرین، به‌لام سامیری بابلی وهک له کورسیه‌که‌ی خۆیدا مردبیت هیچی نه‌گووت. منیش دلنیا‌بووم قسه‌کردنی سامیر هیچ مانایه‌کی نییه، پیاویک بوو نه‌یده‌ویست داوای لیبوردن بکات، چونکه تاوانه‌کانی له‌ده‌ره‌وه‌ی توانای لیبوردنی مرۆفدا بوون. له‌به‌رئه‌وه هه‌وله‌کانی من بی‌مایه‌ مانه‌وه، سامیر وهک ئه‌وه‌ی ئاگای له ئیتمه نه‌ماییت وه‌ها‌بوو، پێده‌چوو زۆر زووتر سه‌فه‌ری خۆی له زه‌مینی مه‌رگدا ده‌ست پینکردبیت. من له‌و ساته‌دا سه‌یرم لیده‌هات بۆ بابلی خۆی ئه‌م ناوانه‌ی دا به‌من، بۆ ئه‌مانه‌ی هه‌لبژارد، هه‌ستمده‌کرد به‌جۆریک له‌جۆره‌کان دلنیا‌بوو له‌م دادگایه‌ ده‌رناچیت. له ساتینکدا وا‌هاته به‌رچاوم که سامیری بابلی له‌و رۆژه‌وه‌ی که له سه‌حراکانی باشووردا منی دا‌بوو به‌شانیدا ده‌یزانی ده‌گاته کوێ. وهک ئه‌وه بوو هه‌نگاو هه‌نگاو هه‌موو شتیککی بینیبیت. وهک

ئەو ھەبوو خۆی مردنی خۆی ھەلبژاردبیت.

ئەگەرچی من ئەوکات ھەستیکی زۆر لاوازو کەم بە کات ھەبوو، بەلام ھەموو ساتەکانی ئەو پوداوەم لە بیربوو. لە سەعات یازدەو چارەکی پوژی یازدەوی شەشی سالی «ھەزارو نۆسەد و نەو دەوسی» دا، لە مەخزەنکی خالیدا لە پیندەشتیکی چۆلدا کە تەنیا ریگایەکی گل بە نیویدا گوزەریدەکرد. لە نزیک یەکیک لە دەروازەکانی ئوقیانوسی ھاوارەو، پینچ کەس بپاریاندا «بۆ بەرقەراربوونی عەدالەت» سامیری بابلی بەر لە ھەلھاتتی خۆر بمریت. چوارکەس سامیریان بەخشییەو بە ژیان «تا شتیک رەحمەت لە زەویدا بمریت»، یەکیکیش وازی لەو ھینا ھیچ ھوکمیک بەسەر ئەو ئەفسەرەدا بەدات کە دەیکووت: ھیندەوی تاوان ھەیە شایستەي ژیان نییە، ھیندەش پەشیمانە شایستەي مەرگ نییە. من دەترسام، نەمدەویست ئەو شەو دەمەوبەیان ھیچ کەسێک بمریت. ویستم بیانخەم سەر ئەو خەیاڵی ئەمشەو واز لە جیبەجیکردنی ھوکمەکە بەینن. سویندم بۆ خواردن کە سامیری بابلی ھەک پیاویکی مەحکوم بە مەرگ لەلای من دیل دەبیت، تا جاریکی تر ھەمووان بەسەر بیرکردنەوی خۆیاندا دەچنەو، تا قوولترو پوونتەر بیر لە بپاریاری خۆیان دەکەنەو. بەلام سامیری بابلی خۆی بۆیە کە مجار قسەیکردو گوتی: نا، جەلادەتی کۆتر، نا ئەي مندالی نەجیب. من دەبیت ئەمشەو بمرم... ئەمشەو بەر لەو ھەوی خۆری بەیان بکەویت و کە لە شیری سوپە بخوینیت و غوباری شەو لەسەر گولەکان بەتەکیت.

سەرسانانە سەیری چاویم کردو لیم پرسی: سامیری بابلی بۆدەتەویت

بمریت؟

داوای لیکردم لە شوینیکی چۆلدا دووقۆلی دواقسەکانی خۆمان بکەین. من داوام لە ھەموو ھەیتەتەکە کرد کە چەند ساتیک کاتمان بەدەنی تا دواقسە لەگەل سامیری بابلیدا بکەم. کە رەزامەندی ئەوانم وەرگرت لە ژوورە کە ھاتینە دەری، لە بەردەرگای ژوورە کە دا ھەردوو کمان پۆچی ئەو

کچه چکۆلانه یامان بینی له په‌شه‌باکاندا پاده‌کات. ده‌شتیکی به‌رین بوو، بئویستی خۆم گووتم: سامیری بابلی رابکه... رابکه. شه‌و تاریکه‌و چاو چاو نابینیت... ده‌توانیت ده‌ربازینیت.

دیاره‌ ده‌مزانی چ قسه‌یه‌کی بیماناده‌که‌م، من خۆم ئه‌و دادگایه‌م دامه‌زراندبوو، خۆم پیکم‌خستبوو، خۆم دروستم‌کردبوو، ئه‌و هه‌موو ماوه‌ دریزه‌ چاوه‌روانم‌کردبوو، هه‌فته‌و مانگ به‌ سامیرم گووتبوو، تۆ دیلی منیت. ئیستاش ده‌مگوت: سامیری بابلی رابکه. سامیر گووتی: نا. جه‌لاده‌تی کۆتر راناکه‌م. ئه‌گه‌ر ده‌ته‌ویت پاکبمه‌وه ئه‌مه‌ ته‌نیا رینگایه‌ پیا برۆم. له‌م رینگایه‌ زیاتر رینگای تر نییه‌. دوا‌ی ئه‌وه ئیستا من فلووتیکم هه‌یه‌، فلووتیکم هه‌یه‌ ده‌توانم له‌ مردندا له‌گه‌لمدا بیت.

وا‌ی گووت و له‌ژیر چاکه‌ته‌که‌یه‌وه فلووتیکی سپی ده‌ره‌ینا. هه‌مان ئه‌و فلووته‌ی من بوو که شه‌وی مردنم له‌ بیابانه‌کانی باشووردا له‌ده‌ستم چوو، هه‌مان ئه‌و فلووته بوو که له‌ مندالییه‌وه له‌گه‌لمدابوو، ئه‌و فلووته‌ی له‌گه‌ل ئیسحاقی لیوزیزین و سه‌ره‌نگ قاسمدا زه‌ویم پیوه‌ ته‌یکردبوو. سامیری بابلی وه‌ک مندالیک فلووته‌که‌ی نا به‌ سنگیه‌وه و گووتی: تۆ ئه‌م فلووته‌ت دا به‌ من، له‌ بیرته تۆ ئه‌م فلووته‌ت له‌ پۆحمدا به‌جیه‌یت... ئه‌ی مندالی نه‌جیب، له‌و شه‌وه‌دا له‌ سه‌حرا ته‌قه‌م له‌ تۆ کرد ئیتر ئه‌م ئامیره‌م هه‌لگرت، له‌و ساته‌دا تۆم فری‌دایه‌ چالیکه‌وه ئه‌م فلووته‌ت لیکه‌وت و من هه‌لمکرته‌وه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی گه‌رامه‌وه تۆ رزگاربه‌ک‌م له‌ ئوتومیله‌که‌مدا به‌جیم هه‌یت، ماوه‌یه‌کی دریز له‌ ئوتومیله‌که‌مدا بوو، شه‌ویکیان له‌ لاریگایه‌کی تاریکدا وه‌ستام و ده‌رمه‌یناو ده‌ستم‌کرد به‌ موسیقا لیدان. ئه‌ی مندالی نه‌جیب، من هه‌ستم پیکرد ئاوازم بۆ لیده‌دا، ئاوازی سیحراوی. لیوم ده‌نا به‌و فلووته‌وه‌و ئاوازی سیحراوی و سه‌یر ده‌هاتنه‌ده‌ری. ده‌مزانی ئه‌وه‌ من نیم ئه‌و ئاوازه‌ لیده‌ده‌م، من نیم... ئیستا ئه‌م فلووته‌ هی منه‌، تۆ له‌ پۆچی مندا جیه‌یت، تۆ به‌خشیت به‌ من، جه‌لاده‌تی کۆتر ئیستا

گولستانه که دا فرییدات، نه با له چاوتر و کانیکدا بکه و یتنه ئاگرستانه که وه. له وساته وهی فه رمانی مردنی درابوو ئاسووده بوو... ئیستا تیده گم ئه و دادگایه پلانیککی خوی بوو بۆئه وهی بمریت.

که چووینه وه ژووری، بیویستی خۆم چاوم پرپوو بوو له فرمی سک. ده مزانی ده بیته سامیری بابلی بمریت، له مردن به ولاره ریگایه کی دیکه ی نه بوو. ده بایه بمریت... له بهر ئیمه، له بهر قوربانیه کان، له بهر خوی. دوا هیوای بابلی ئه وه بوو به مردن ئازاد بیت. ئیستا مۆسیقاریکیشی له خویدا دۆزیوو وه، مه بهستی بوو بهر له وهی خه یال و خولیاکانی به تال بینه وه له پیستی ئه و مۆسیقاره دا مالاوایمان لیبکات. دهنگی ئه و مۆسیقایه ی ساله های سال راوی نابوو، ساله های سال له شوین و کاتی جیاوازا ده رکه وتبوو، ئارامی لی هه لگرتبوو، تووشی غه م و هیستریای کردبوو، ئه و مۆسیقایه که ئیستا له دوا ساته کانی ژانیدا به ته واوه تی تیده گه یشت هیه چ نییه جگه له ئاوازو سینه ری مۆسیقاریکی خه وتووی ناو پۆحی خوی.

که گه راینه وه ژووری هه موو تهماشای فرمی سکه کانی منیان ده کرد. من به گریانه وه چومه سه ر کورسییه ک و گووتم: سامیری بابلی ئاماده یه، هیند هیه که س بۆی نییه ئه و فلووته ی لیستی ئی.

حه لیم شیواز به قیزیکه وه سه یری هه موومانی کردو دهستی خسته وه سه ر پوخساری و چوو ده ری، بهر له وهی پر واته ده ری هاته بهر ده مم و پوو تی کردم و به رقیکی ئه ستوره وه گووتی: هه میشه جوانی روکesh به سه ر جوانی قولدا، هه میشه راستی روکesh به سه ر راستی قولدا سه رده که ویت... هه ی گه مژه.

که س تینه گه یشت ئه و رسته ئالوزو سه یره ی حه لیمی شیواز له و ساته دا مانای چی. من ده گریام، به لام دلنیا بووم حه لیم شیواز نازانیت راستی چیه. مردنی سامیری بابلی سه رکه وتنیکی گه وره ی جوانی بوو، به لام له ریگای مردنه وه.

دوای ئه و باوکی سهرهنگ قاسمیش به ئه فسوسئیکی قووله وه ههستاو
گووتییه وه: لاهوله وه لاقوته ئیلا بیلا. من ده پۆم... کوپم من ئه مشه و لیره
نامیتمه وه، ده چمه سهر جاده که و سۆراغی سه یاره یه که ده که م و ده که پیمه وه.
بۆ ماوه یه که هه موومان بیدهنگ بووین، هه موومان، هه موومان.

له دووری هه زارو پینچ سه د مه تر له مه خزنه کانه وه بیستانیکی گه و ره
هه بوو به سه ر شه قامه گشتییه که دا ده پروانی، ئه و پینچ که سه ی که ده یانو یست
سامیر بکوژن بریار یاندا بییه ن بۆ ناو ئه و دره ختانه و ریکه وتن یه کی یه که
گولله ی پتوه بنین، نه سرین غه فوور له بهر بیدهستی نهیده توانی، له بهر ئه وه
سامیری بابلی خۆشبه ختانه فیشه کئیکی بۆ ده که رایه وه. سه عات یه کی شه و
چاوی سامیری بابلیان به سته وه، ده ستیان به سته وه و دایانه پینش خۆیان.
له و چاکه ته ره شه دا له نه قیییکی سوپا نه ده چوو، به لکو له مامۆستایه کی
قوتابخانه ده چوو یه کئیک به هه له گرتبیتی. پینچ قوربانی غه مگین، پینچ که س
که هیچیان پیاو کوژ نه بوون، هه رگیز که سیان نه کوشتبوو، هه رگیز ئازاری
چۆله که یه کیان نه دابوو، به لام پینچ رۆحی بریندار که ئازاریکی دوورودریژ،
برینیکی قوول ئه و توانایه ی تیا دروستکردبوون ئه مشه و بتوانن مرقۆئیک
بکوژن بهر پرسی هه موو ئازاره کانیان بوو. بهرله وه ی چاوی بیه سته وه و من
بۆ دوا جار سهیری چاویم کردو به فرمیسه که وه گووتم: پرته قالی بابلی،
هاوریم، له و باوه ره دایت که دادگایه کی عادیلانه بوو، له و باوه ره دایت؟.

دوو فرمیسه کی زۆر گه و ره له چاویدا بوو، دوو گه و ره ترین فرمیسه کی
تا ئه و کاته من له ژیاندا دیبیتم به هیمنی گووتی: غه م مه خۆ، غه م بۆ
من مه خۆ. دادگایه کی عادیلانه بوو. هیچ شتیک به ئه ندازه ی مردنی من
عادیلانه نییه.

به جۆریک ده ستیان به سته وه بتوانیت فلووته که ی بخاته سه ر سنکی
و بینووسینیت به خۆیه وه. به دریزایی رینگاکه له نزیک سامیری بابلییه وه،
ده پۆیشتم، هه ستمکرد بوونی من دلنیایی زیاتری پیده به خشیت، له رینگا

چەند جارېك پىرسى: ئەى مندالى نەجىب لەگەلمدايت؟ من ھەموو جارېك دەمگوت: پىرتەقالى بابلى من لەگەلتدام، لەگەلتدام. بەر لەوھى بگەينە ناو دارەكان لىپىرسىم: ئەى مندالى نەجىب تۇ داليا سىراجەدىنت خۇشمدەوىست؟ من گوتىم: پىرتەقالى بابلى خۇشمدەوىست، تا مردنىش خۇشمدەوىت. گوتى: منىش خۇشمدەوىست، بەلام بە ئەندازەى تۇ نا. گوتىم: پىرتەقالى بابلى، دەزانىت داليا سىراجەدىن ماو، داليا سىراجەدىن ھىشتا دەۋى. بە زەردەخەنەى پىپاۋىكى كۆپرەو گوتى: كە بىنىت سىلاۋى لىپكە.

من وامدەزانى تەنيا بۆئەوھى ترس و سامى ئەو چىركەيە لە دلى خۇيدا بىرەۋىنىتەوھە باسى داليا سىراجەدىن دەكات، بەلام گوتى: جەلادەت دەزانى داليا بە منى گوتى: ئەوھى بىتوانىت گوتى لە مۇسقىقا بگىرىت، دەتوانىت گوتى لە پىغەمبەرەكان نەگىرىت. چۈنكە ئەوھى خودا دەيەۋىت بە مرؤشى بلىت لە ناو مۇسقىقاشدا ھەيە. من كە لە ژىرەوھە دەگىرام گوتىم: راستدەكەيت، پىرتەقالى بابلى راستدەكەيت، داليا ئەو جۆرە قىسانەى ھەبوو.

لەوساتەدا ھەستىمكرد ئەو بۇن پىرتەقالەى لە سامىر دىت ھىدى ھىدى زىاتىر و زىاتىر دەبىت. بە دەنگىكى بەرز گوتى: داليا سىراجەدىن پىتگوتىم كە ھەموو مۇسقىقارە راستەقىنەكان دەچن بۇ بەھەشت.

من كە ئەو بۇن پىرتەقالە مەستىدەكردم بە دەم ھەنسكەوھە گوتىم: ئا مۇسقىقارە راستەقىنەكان دەچن بۇ بەھەشت يان لەوانەيە بچن بۇ جىگايەك لە بەھەشت بچىت، يان لەوانەيە... يان لەوانەيە... يان لەوانەيە.

من لەبەر ھەنسك بۇم تەواۋنەكرا. ئەو بۇى تەواۋكردم و گوتى: يان لەوانەيە بەھەشت بچىت بۇ لاي ئەوان.

پاش ئىستىكى كورت گوتى: جەلادەتى كۆتر تۇ دەلىت من دەچم بۇ جەھەنەم يان كوتى؟

بەگىرەنەوھە گوتىم: نازانم... نازانم... چۈن بزانم. بەدەنگىكى بەرز پىنكەنى و گوتى: ئەگەر شەيتانىش بكوژرىت تۇ ھەر

بۆی دەگریت. بەلام من دەزانم دەچم بۆ کوێ، جەلادەتی کوتر، دەزانم دەچم بۆ کوێ. من دەبم بە دوو بەشەو، بەشینکم دەچیت بۆ بنی دۆزەخ، بەشینکیشم دەچیت بۆ بەهەشت. تۆ بۆ ئەو نیوەیەم دەگری که دەچیت بۆ بەهەشت، ئەوانیش ئەو نیوەیەم دەکوژن که دەچیت بۆ جەهەنەم. بەلام من خۆم کامەیانم، کام بەشەیانم، ها کامەیانم؟ نازانم. ئەی مندالی نەجیب هیزی ژیان لەوهدایە ئەو دووبەشە هیند تیکە لاوی یەكدهکات لە یەكدی جیابانەو، بەلام هیزی خوداش لەوهدایە دەتوانیت ئەو دووبەشە لە یەكتر جیابکاتەو. خودا دەتوانیت ئەو بەکات، تەنیا خودا دەتوانیت بەو جوړه جوانی و ناشیرینی، چاکه و خراپه تیکەلبکات و لەیەکیان جیابکاتەو. من لە ژیانمدازۆر باوەرەم بە عەدالەتی ئیلاهی نەبوو، بەلام خۆت دەزانی من عەرەبم، کیشە ی عەرەبیش ئەو یە هەتا شەیتانەکانیشمان باوەریان بە خودایە، ئەگەر لە ژیانیشدا باوەرمان پیتی نەبیت ئەوا لە مردندا باوەرمان پینەتی...

کەمیک بیدەنگ بوو و دواتر گووتی: هیچ کەس هەموو گیانی، هەموو رۆحی ناچیت بۆ جەهەنەم، هەمیشە بەشینکمان تیدایە بەر بەهەشت دەکەویت. خودا هەرگیز نیو جەوانە کەمان ناسووتینیت... چونکە خودا خۆی بەشدارە لە گەمە کەدا، ئیرادە ی خەتاو خراپە هەرچیەک بیت دواجار لە خزمەتی ئیرادە ی چاکەو جوانیدایە. جەلادەت جیهان وەک داشمالیکی شەترەنج وەهایە کە لەسەر یکی داشمالە کە خودا یاریدەکات و لەسەرە کە ی تریشی شەیتان. ئیمەش هەموومان داشە بچوکەکانین، داشەکان لە جەو هەردا وەکو یەکن، سەرباز یان قەلا یاخود فیل لە بەرە ی شەیتان یاریبەکن یاخود لە بەرە ی خودا وەکو یەکن وان. وەک چۆن لە شەترەنجدا هەموو یاریبە کە تەنیا بە گەمەو جولە ی هەر دوو گەمەچیە کە دروستدەبیت، لە ژیانیشدا خودا بەبێ شەیتان ئەو یەکانگیری و تیکەلی و هاوسەنگیە سەیرە ی بۆ دروستناکریت، ئەی مندالی نەجیب هەر کات خودا هەنگاویک

دەچىتە پېتىش دەۋەستىت تا شەيتان دەجولت، تا شەيتان داشىكى خۇي نەجولتت خۇدا داشىكى خۇي ناباتە پېتىش، چونكە ئەۋە ئەۋ دەستورە ئىلاھىيە كە خۇي بۇ تەۋاۋى ئەم ژيانەى داناۋە. لەم گەمەيەدا ياساكان ۋەكو يەكن، ھەردوۋ گەمەكەرەكە بەيەك جۆر كەرەستە يارىدەكەن، خۇدا بۇئەۋەى ھىزو زىرەكى و بەھىزى خۇي دەرېخات لە جەنگى خۇيدا لەگەل شەيتاندا ھەمان فرسەت و كەرەستەى بەخشىۋە بە شەيتانىش. مرؤف نازانىت لەسەر داشمالەكە سەر بە چ تىپىكە تىپى خۇدا ياخود شەيتان، ئىمە ئەۋ داشانەين كە ناتوانين سەر بەرېكەينەۋە بزائين ئەۋەى يارىمان پىدەكات خۇدايە يان شەيتان... ھەرگىز نازانين.

من دەمگوت: پرتەقالى بابلى، دەشىت دونىاي ئىمە داشمالىكى شەترەنج بىت، دەشىت من و تۆ نەزائين ئايا لە بەرەى خودادايان يان شەيتان، بەلام خۇدا و شەيتان لەسەر يەك رېسا يارى ناكەن... تۆ خۆت دەزانىت عدالەت چەند گرنگە بۇ ماناي ژيان و جوانى.

پرتەقالى بابلى دەيگوت: ئەى مندالى نەجىب بەر لەۋەى بمرم دوا ئامۇزگاريم بۇ تۆ ئەۋەيە بزانه، ھىچ شتىك لە دونيادا ۋەك خۇدا و شەيتان پىكەۋە ئىشناكەن، شەيتان ھىچ نىيە جگە لە شەرىكىكى گەمژە كە خۇدا دروستىكردوۋە بۇئەۋەى گەمەى لەگەلدا بكات و لىبباتەۋە. شەرىكىك كە جار دواى جار لىدەباتەۋە و بەزۆر دەيھىنئىتەۋە سەر داشمالەكە. ئەۋە خۇدايە مىلى شەيتان دەگرىتەۋە بۇ ناۋ ئەم يارىيە، بەلام ھەموو بردنەۋەكانى خۇدا دواجار لەسەر حىسابى ژيان و ئازارو خوينى ئىمەيە، لە بەرئەۋە دەبىت قەبوولېكەين... ئەمشەۋ ھەموومان لەسەر ئەۋ تەختى شەترەنجەين. مردنى ئىمە داش بەداشىكە خۇدا و ئەھرىمەن لەگەل يەكدا دەيكەن.

من ھىچم نەگوت، نەمدەزانى چى بلىم، ھەندىجار ھەندىك بۇچوون لەۋە قورسترن مرؤف بتوانىت ھىچيان دەر بارە بلىت. پاش تۆزىك

چاوه پروانى گووتيه وه: گهر داليا سیراچه دینت بینى سلاوى لیتکه. زور به هینى ده پویشست و قسه یده کرد، له که سیک نه ده چوو بییهن بؤ مرگ، بؤن پرته قاله که ی هه موو ئه و ریگایه ی پرکردبوو. که گه یشتینه ناو باغه کان دونیا به جوریکى سهیر کش و مات بوو، هه زاران ئه سستیره ده دره وشانه وه. له سهه به ردیکى چکولانه به روکارى جاده که دا دایاننا، چوار پیاو بوون هیچیان پیاو کوژ نه بوون، که سیان مروئیکیان نه کوشتبوو، جوتیاریک، قوتابییه کی زانسته دینییه کان، ماسیگریک و کویریک. خالق مه محمود یه که مین کهس بوو که ویستی ته قه ی لیتکات، ده مانچه کی چکولانه ی پنیوو، من ده ستیم بینى له تاریکیدا دهله رزیت، ده ستیم بینى ده یه ویت به رزبیته وه و نیشانه له پرته قالى بابلی بگریته وه و ناتوانیت، به زحمهت یه که مین گولله ی ته قاند، به لام بهر سامیری بابلی نه که وت. سامیر به دهنگیکى به رز گووتى: جه لاده تی کوتر، من هیشتا ماوم. پینان بلئ من نه مردووم. یه که مین فیشهک ئه رده لانی سو فی پتوهینا، من پشتم تیکرد و گووتم: هاوار... هاوار. گویم له خوړه ی خوینه که ی بوو، گویم لیبوو به دهنگیکى کز گووتى: ئه ی مندالی نه جیب، ئیستا ته واوه، ئیستا ده مرم. من دهستم خستبووه سه رچاوم و گویم له گریانى سه یری ئه و منداله ش بوو که له نیو دره خته کاندایده کرد. بؤنى ئه و پرته قاله م ده کرد که دهشت و ده ری پرکردبوو. دووه مین فیشهک که ریم خه زین پتوهینا، سامیری بابلی به خیزه خیزیکى سامناکه وه گووتى: مردن ئاوه هایه... مردن ئاوه هایه. ئه وه دوا هه مین وشه ی بوو، له ناو قولپه قولپى خویندا، ویستی هه ندیک شتى تر بلیت، به لام من تینه گه یشتم. ده گریام و نه مده توانى سه یری بیکه م. گویم لیبوو مه ریوان گووتى: نا، من نا، من نا، من ته قه ی لیناکه م، من نابییم، ته واو مرد، من ته قه له مردوو ناکه م. گویم لیبوو، که ریم خه زین ده یگووت: من ده ستت ده گرم، باببه، من ده ستت ده گرم، هیشتا نه مردووه، هیچ نییه... مه ترسه. مه ریوان به ترسیکه وه ده یگووت: تازه مرد، مرد، من ته قه له

مردوو ناکه‌م. ئه‌رده‌لانی سۆفی له نزیك سامیری بابلییه‌وه ده‌یگوت: مرد... وازی لیبهینه با ته‌قی لینه‌کات، یه‌کیتکان بین با تا سه‌ر جاده‌که هه‌لیگرین... ره‌ب العالمین ئه‌م بۆن پرته‌قاله‌ چیه‌ له‌م کابرایه‌ دیت. با بیه‌ینه پال جاده‌که، لیره‌دا بۆگه‌نده‌کات و که‌س نایبینیت، خودای گه‌وره ئه‌وه‌یانی به‌ هه‌ق نییه... با سه‌به‌ی موسلمانیک بینیزیت.

من وه‌رگه‌رام و له‌سه‌ر چۆک دانیشتم و ده‌گریام. هه‌ستمده‌کرد زۆر قسه‌م له‌گه‌ل سامیری بابلیدا هه‌یه‌ هه‌شتا نه‌مکردون، گوتم: بیه‌نه‌ پال جاده‌که و فلوته‌که‌ بخه‌نه‌ سه‌ر سنگی. فلوته‌که‌تان بیرنه‌چیت.

به‌هه‌ر چواریان هه‌لیانگرت و له‌ به‌رزاییه‌که‌ بردیانه‌ خواری، نه‌سهرین غه‌فووریش ده‌گریا، ده‌هاته‌ ته‌نیشی منه‌وه‌و ده‌گریا. من ویستم بۆ دواجار سه‌یرییکه‌م به‌لام نه‌متوانی، نه‌مه‌توانی سامیری بابلی به‌ مردوویی بیینم ئه‌و پیاوه‌ی که‌ ده‌یگوت: ژیانی خۆی له‌گه‌ل ژیانی مندا گۆریوه‌ته‌وه. فرمیسه‌که‌کانم و شکرده‌وه‌و هه‌ستم، تاکه‌ پرسیاریک له‌و ساته‌دا له‌ دلمدا بوو ئه‌وه‌بوو: ئاخۆ ئیستا رۆحی ئیسحاقی لیۆزیرین و سه‌ره‌نگ قاسم ئاسووده‌ن؟ ئاخۆ کوشتنی سامیری بابلی زه‌مینی جوانتر کردوه‌ یاخود نا؟

له‌ سه‌عات هه‌شتی به‌یانیدا لاشه‌که‌ی سامیری بابلی به‌ فلوتیکی سپیه‌وه‌ گه‌یشه‌ بیمارستانی گه‌وره. فلوتیک هه‌چ هه‌زیک نه‌یده‌توانی له‌ده‌ستی ده‌ریبه‌نیت. سه‌عات نو و ده‌ ده‌قیقه‌ مفه‌وه‌زیک‌ی خه‌والووی پۆلیس گه‌یشه‌ سه‌ر لاشه‌که‌و که‌میک سه‌یریکردو هه‌ندێ تییینی بچوکی کۆکرده‌وه‌و رۆیشت. سه‌عات ده‌و پینچ ده‌قیقه‌ هه‌ندیک دکتۆر هاتن و ویستیان فلوته‌که‌ی له‌ده‌سته‌که‌نه‌وه‌و نه‌یانتوانی. سه‌عات یازده‌ و چاره‌ک شاناز سه‌لیم به‌ چاوی پر فرمیسه‌که‌وه‌ گه‌یشه‌ سه‌ر لاشه‌که‌و بیئه‌وه‌ی

به دهنگی بهرز بگری، بیٹھوہی خوی دست له مردوہکه بدات هہندیک
 نوسراوی تایبہتی ٹیمزاکردو هہندیک تلهفونی کردو چارهکینک لهگهل
 مفهوهزه خهوالووهکهدا دانیشست و به نیگایهکی تورهو نالۆزهوه هاتهدهری.
 سهعات سن و نیو مردوشوریک سامیری بابلی به فلووتهکهی منهوه
 لهسهرتاتهشوریکی کۆن شت. نزیکی سهعات چوارو نیوی دوانیوهپۆ
 ژمارهیهکی نهزانراو له کهس و ناسیاوانی شاناز سهلیم و دراوسیگانی
 لهیهکینک له مزگهوتهکانهوه سامیری بابلیان له دارهमेیتیکدا برد بۆ
 گورستان و به فلووتهکهوه ناشتیان.

من سهعات چوارونیوی بهیانی لهگهل ههموو ئهوانی دیکهدا به پاسیکی
 شر که سهردار بابا کهریم لیبدهخوری گهیشتمهوه قهراغ شار، تا شهشی
 بهیانی له دوو نهقلیاتی جیاوازا مالواواییم له ههموو ئه وهیئهته کردو
 یهکه یهکه دهستمکرده ملیان و ئومیدی ئاسوودهگیم بۆ خواستن. له
 سهعات حهوتدا من له گیلای سپی بیرم لهو شهوه دهکردهوه وهکه و تمه
 چاوهپوانییهکی دریزهوه. ئهوه سهرهتای چاوهپوانی پوداویکی گهورهبوو،
 بهدریزایی پۆژ له ژوورهکهی خۆم له گیلای سپییدا له بالکونهکهدا
 دهوهستم و سهیری بالنده سپییهکانم دهکرد که به ههزارهها له دوری ئه
 ئوتیله سووتاوه کۆدهبوونهوه، شهویک رابوردوو هیچ روینهدا، ئهوه
 شاروخی شاروخ به جوریکی بیترانهوه تا دهمه بهیان ئاوازی بۆ لیدام،
 بهیانی بالدارهکان بهجوریکی سهیرترو ئاههنگاویترا له ئاسماندا دهفرین،
 له کۆمهلیک بالداریی دهریایی دهچوون بهسهر کهشتیهکی مهستدا بفرین.
 ئهوه پۆژه تا ئیوارئ من چاوهپوانمکرد، دهمه و ئیواره چومهدهرهوهوه
 شتیکی کهمم خوارد، گهپامهوهوه خه وتم. له سهعاتیکی نهزانراوی شهودا
 وهک چاوهپوانمدهکرد شتهکان دهستیان پیکرد، بۆ یهکهمجار پهوپهوهی
 ئهوه ئامیره زهبالاههکی که دهمی بوو چاوهپوانمدهکرد بجولینت یهکهم
 تهکانی راستهقینهی خوی خوارد. لهو شهوهدا چوار پیایوی نهناس، هاتنه

ژوررەكەمەو، ھەليانستانم، چاويان بەستەمەو، دەستيان بەستەمەو، بە سوار ماشىنىك برديانم بۇ جىگايەكى نەزانراو، دەزانم لە ماشىنەكەدا لە ھۆش خۆم چووم، دەزانم لە ژوررىكى چكولانەى تاريكدا بە ئاگاھاتمەو. بۇچى لە ھۆش خۆم چووم نازانم، ئەم جىگايە كوئى بوو نازانم، لە دوور دەنگى رادىيويەك دەھات كە گۇرانى كوردى پەخشدەكردەو. ھەستمكرد لە سەرھو دەنگى ژن و مندال دىت، دەنگى ماشين دىت، دەنگى پاكەپاكە دىت. ھەك ئەو بوو لە ژىر زەمىنى تاريكى مالىكدا دىلبم، بە ھاوار ھاوارو دەنگەدەنگى سەرھو ھەدا پىدەچوو پۇژبىت، بەلام دەنگەكان ھىندە سەيرو كپ دەھاتنە گويم ھەك ئەو بوو لە ژىر ئاودابم، يان پىدەچوو چەند قاتىك لە ژىر زەويدابم. لە شوينى خۆم ھەستام و چاوم نەيدەبىنى، ئەگەرچى من مېژوويەكى درىژم لەگەل روانين و بىننى ناو تاريكدا ھەبوو، بەلام ھىچم نەدەبىنى، بەقەد ديوارەكاندا دەستم كوتا بۇئەو ھى دەرگايەك بدۆزمەو، بەلام دەرگام نەبىنى، لەسەرىشەو ھىچ دەلاقەيەكم چاؤ نەكەوت. دەستم بە زەوى ژوررەكەدا خشاند و لە سوچىكدا قاپىكى بەتالم دىبەو، زەوى ژىر زەمىنەكە بە جۇرىكى ترسناك شىدارو سارد بوو. چەند جارىك ئەو قاپە بەتالم ھەلدا بۇ سەرھو، دواچار ھەستمكرد بەر دەلاقەيەكى مەعدەنى دەكەويت. بە شىوئەيەكى ئائاسايى سەرمام بوو، ھەلدەلەرزىم، برسېتىيەكى كوشندە گىنگلى پىدەدام، يەك لەسەر يەك ئەو قاپەم ھەلدەدا و بەر ئەو دەلاقە مەعدەنىيە دەكەوت، دەمويست يەككىك بزانتىت كە لىترەم و ھۆشم ھاتۆتەو خۆم، لەو دەترسام يەككىك بە مردووم تىگەشىتتيت و منى فرىدايىتتە ئەويو بۇ ئەو ھى بۇگەن بكەم و دواچار ئىسقانەكانم بكاتە تورەكەيەكەو ھو فرىبىدات... ئازارىكى ترسناك لە پشتى سەرمدابوو، ھەك ئەو بوو يەككىك بە پارچە ئاسنىك يان كوتەككىكى گەرە دايتتى بە پشتى ملىدا. بەلام ھەموو شتىكم لە بىر بوو، ھەموو پوداوەكانم لە بىر بوو، دەمزانى دواچار چى پوویداو. وام ھەستكرد كە شاناز سەلىم

منى پفاندووه، به دهنگىكى نوساو هاوارمكرد «خانمى شاناز سهليم، من نه مردووم، ليره دهرمبهينه». به لام كهس گوئى لى نه بوو. نازانم چند پوژى تر بى نان و ئاو له و ژير زهمينه دامامه وه. جگه له دهنگى كاسيتيكي كوردى، دهنگى كومه ليك ژن و مندال هيچى دى نه دههات. من نه مده توانى كات بژميرم، زولمه تى په ها كوئيرى كردبووم، له هوش خوجوون و خه به جورىكى سهير له لام تىكه لاوبوون. برسيتى خستبووميه سهير و پينه... سهعات دواى سهعات په يوه نديم به دونياوه دهچرا، به جورىك كه بويه كه مجار ده لاقه كه يان كرده وه و بانگيان كردم «جه لاده تى كوتر، ماويت، هيشتا زيندوويت». من توانام نه بوو وه لامبده مه وه.

ده لاقه يه كى چكوله بوو له سه قفنىكى ئىجگار ئىجگار به رزدا، سه قفه كه بو من كه له خواره وه ته ماشامده كرد وهك ئه وه بوو مروف له ژيره وه سهيرى ده مى بيرىك بكات... به ئه سته م چاوم بو هله دههات، نازانم ئاخو توانيم قسه بكه م يان نا، به لام ته قيه كم له قابه كه وه هينا بو ئه وهى بزائن ماوم. به لام جارىكى تر سهيرى ده رگا كه يان داخسته وه. چند سه عاتىك دواتر دهنگه دهنگىكى زور له سهير ده لاقه كه دروستبوو، دوو پياوى پوشته له سهيره وه را سهريان شوپكرده وه، ئه گه رچى له سهيره وه پوژ بوو فانوسىكى داگيرساويان پيئوو، يه كى كيان په يژه يه كى ئاسنينى شوپكرده وه، كه دريژترين په يژه يه ك بوو تا ئه و كات من له ژيانمدا ديبيتم. دواى چند ده قيه يه ك ههردوو كيان به فانوسىك و سى كورسييه وه له خواره وه بوون. من نه مزانى چون دابه زيوون، پنده چوو له نيوان بينينى په يژه كه و دابه زينى ئه واندا من بو ئىستىكى زور كورت له هوش خو چووم. دوو پياوى بالابه رزيوون، ههردوو كيان جلى شالى خاكيان له بهردابوو، ههردوو كيان برؤ رهش و سميل رهش بوون، قزيان به جورىكى سهير هله دابووه وه بو سهيره وه، يه كى دوو قوچه ي سهيره وه ي كراسه كانيان ترازابوو و سنگىكى توكن و ئه سمهريان ده رخست بوو، ههردوو كيان ده سته سرىكى سپيان

خستبۇوھ بەر پشېئەكەيان، بۇن عەترىكى بازارى كوشندەيان لىدەھات، بۇنىكى سەير كە منى زياتر برسېدەكرد، بالايان بە قەد يەك بوو، وەك يەك دەستيان دەجولاند، بەلام يەككىيان دەموچاوىكى خرو جوانترى پىوھبوو، بەراورد بەوى دىكە كەپوويەكى چكۆلەترو ناسكترى ھەبوو، دەنگىشان زۇر جياواز بوو، كورپە دەموچاو خرەكەيان دەنگىكى ناسكترو شاعىرانەى ھەبوو، لە كاتىكدا دەموچاو درىژەكەيان دەنگى لە دەنگى قاچاغچىيەك دەچوو من لە كەمپى ئاوارەكان بېيىنىبووم، دەنگىكى گر كە لە لووتىكى زل و منگنەوھ دەھاتەدەرى. ھەر سى كورسىيەكەيان داناو منىشان خستە سەر كورسىيەك و فانوسەكەيان خستە ناوھراستەوھو يەككىيان گووتى: جەلادەتى كۆتر ھىوادارم پشووويەكى باشت دابىت. من گووتم: برسېمە، ئەگەر وا بېروات دەمرم. يەككىيان گووتى: پىمگووتوون ئىستا خواردنت بۇ بانگدەكەن. چەند پۇژە لىرەيت؟. من بەدەنگى يەككىك كە تووشى دەردىكى پىس بوويىت لە سنگىدا گووتم: نازانم... نازانم چەند پۇژە لىرەم، لەم كونە سەگەدا كى شەوپۇژى بۇ لەيەك جىادەكرىتەوھ.

كورپە ناسكەكەيان گووتى: ئەمرۇ پىنچەمىن پۇژە، بېورە كارمان زۇرېوو، ھەردوولامان كارمان زۇرېوو.

پرسېم: ئىوھ كىن؟ بۇ منتان فرىداوھە ئىرە. ئىرە لە زىندان ناچىت، وانىيە لە زىندان ناچىت... ئىوھ سەر بە چ حىزبىكن... چىن؟. دەمەويت بزنام لای كى گىراوم... ھەقى ئەوھم ھەيە بزنام..

لووت درىژەكەيان لەسەرلا لە گورانىيىژىكى مىللى دەچوو لەوانەى لەو ھەرزەدا بەتەپل و جووزەلەوھ لەسەر تەلەفىزىۇن دەردەچوون، خالىكى شىنىشى ھەبوو لە سەر چەناگەى كە لە بەر پۇشناى فانوسەكەدا رەشباو دەينواند، گووتى: سەر بە چ حىزبىكىن گرنگ نىيە، بۇ تۇ ھىچ ناگۇرېت. ھىچ ناگۇرېت.

ئەوى تريان گووتى: تۇ كارت بەو حىكايەتە نەيىت. گرنگ ئەوھە ئىمە

بزائين په يوه ندى تو به ده زگا نه منييه كاني دهوله ته وه چي بووه؟
 من به دهنگيكي نوساوه وه كه به ئاسته م دهاته دهرى گووتم: من
 پوژيک له پوژان كارم به ده زگا نه منييه كانه وه نه بووه، من مؤسيقارم. ئيوه
 ليتان تيڅچووه.

كوږه ناسكه كه يان كه خوینده وارتر دياربوو گووتى: په يوه ندى تو به
 سامير زوهه ير سه عدانه وه چييه، تو ماوه يه كي زور له بورجي ئاواره كان
 پيکه وه له گه ل نه و پياوه دا ده ژيايت. چ شتيك توى له گه ل نه و دا كوڅر ده وه؟
 نه وه يه كه مجار بوو بزائم كه سانيك هه ن به گيلاسى سپى ده ليتن
 بورجي ئاواره كان. من گووتم: من مؤسيقار بووم، له گه ل دوو هاوپيما
 گيرايين به زيل برديانين بؤ باشوور، له وي دوو هاوپيکه ميان كوشت، نه م
 نه فسه ره منى به بريندارى پزگار كرد، له ماليكدا كه كچى كاولى و شتى
 تيدا بوو منى شارد وه، كه راپه رپينه كه بوو، نه م له گه ل شيعه كاندا بوو، كه
 هه موو شتيك ته واو بوو، نه سپ و شتى هيناو گه راپينه وه بؤ كوردستان...
 له بهر نه وه ي شوينمان نه بوو نه و ژووره مان لاي ئاواره كان وه رگرت.

هه ر پسته يه كم به ئازارو ژانكي گه وروه بؤ ده گووترا، كه قسه مده كرد
 هه ستمده كرد گه رووم پارچه پارچه ده بيت. لووت دريژه كه يان گووتى: يه عنى
 تو ده ليتت نه و ماوه يه ي كه سامير سه عدان ليره بوو هيچ په يوه ندييه كي به
 ده زگا نه منييه كاني پايته خته وه نه بوو، نه وان بؤ گيره شويوني نه ياننار دبوو.
 من گووتم: ساميرى بابلى، له سالى ٨٩ دا به شدارى كوڅر ديتايه كي كرد بوو،
 نه وكات چل نه فسه رى گه وره ي سوپا تير باران كران، نه و ته نيا كه سيك
 بوو ده رچوو. ته نيا كه سيك بوو... چهنده خته ده ولت به دوايدا ده گه ريت.
 لووت زله كه يان دواى بير كردنه وه يه كي كه ميك دريژ، پرسى: كه واته بؤ
 كوشتت؟ له سه رچى كوشتت؟.

من گووتم: من نه مكوشتووه، ئيوه به هه له دا چوون. ساميرى بابلى بهر
 له وه ي له ده ولت ياخى بيت ده ستى له ئازاردانى خه لكىكي زوردا هه بووه،

ئەوان دادگايان بۇ دانا، دادگايەكى عادىلانە.

گەنجەكە بە تورپەيى و بىزارىيەوۈ گوتتى: چۈن خەلك لە سنوورى دەسەلاتى ئىمەدا، بىئاگادارى ئىمە دادگا دادەنتىن. چۈن؟
 من پرسىم: ئىوۈ كىن تا دادگا بۇ سامىرى بابلى دابنتىن. ئىوۈ كىن، ئىوۈ ھەقىكتان نىيە كەس دادگايىبەكەن، ئەوۈتا ئىوۈش ۈك چۈن سامىرى بابلى خەلكى ئازاردەدا، من ئازاردەدەن؟.

ھەردووكيان لە جىگاي خۇيان ھەستان و بىئەوۈى ھىچ بلىن،
 فانۆسەكەيان ھەلگرت و رۇيشتن، بەلام پەيزەكەيان لە دواى خۇيان
 رانەكىشايەوۈ و دەرگاگەشيان بە كراوۈيى بەجىھىشت، دواى ماوۈيەك
 كورپىكى گەنج كە شەپوالىك و كراسىكى رەشى لە بەردابوو سىنىيەك
 خواردنى بۇ ھىنام، بوتلىك ئاو و گوتتى: ئاۈكە ھەمووى مەخۇرەوۈ،
 خودا دەزانىت چەند رۇژى تر لىترە دەبىت.

ئىوارە دوو كەسى دىكە ھاتن، يەكىك جلى سەربازى لە بەردابوو،
 يەكىكى دىش جلىكى خاكى، يەكىكىيان زۇر درىژ بوو ئەوۈ دىكەشيان
 زۇر كورت. درىژەكەيان پىر بوو ئەوۈ دىكەيان گەنج. درىژەكەيان لەسەر
 كورسىيەك بەرامبەرم دانىشت و گوتتى: ھىوادارم ئىستا پشووۈيەكى باشت
 دابىت.

من گوتتم: بەرىز من نەخۇشم گەر دەتانەوۈت نەمرم بمگوۈزەنەوۈ بۇ
 جىگايەكى باشتىر.

ۈك ئەوۈى لەو جىگايەوۈ دەست پىيكاتەوۈ كە دوو ھاورپىكەى
 تياۈەستابوون، گوتتى: ئىستا ئىوۈ راتان وايە ئىمە بۇمان نىيە خەلك
 بەدەينە دادگا.

من بېيارمدابوو لىيان نەترسم، گوتتم: ئىوۈ كىن، بۇ ھاورپىكانى
 پىشسوۈتان نايەنەوۈ خوارى.

بچوکه که یان به پیکه نینه وه گووتی: ئیستا ده زانین سامیر سه عدان له
دوای دادگایه ک کوژراوه، حه زده که یین پیمان بلیت کئی کوشتی، واته کئی
فه رمانه که ی به سه ردا دا... تو بوویت یا خود به کیکئی تر.

من سه یرم کردو بیته وه ی بیربکه مه وه، گووتم: به پیز من بووم، به لئی
من بووم، ده ته ویت چیم لیکه ییت؟

دریژه که یان به که میک تیفکرینه وه گووتی: خیزانه که شی هر رای وایه.

من لیم پرسینه وه: ئیوه کین؟ سه به چ گروهیکئی سیاسین؟

بیته وه ی وه لاممبده نه وه، بچوکه که یان گووتی: جه لاده تی کوتر، حه زده که م
راستییه کت پیلیم نه ئیمه و نه موحه قیقه کانی ئه ولا، ئه وه مان به لاوه گرنه
نییه سامیر سه عدان تو کوشتوته یان نا. سامیر سه عدان لای ئیمه نرخی
قوونه سیفاریکی نییه، ئه وه یان موشکیله ی ژنه که یه تی، تو ژنه که ییت بینیه وه،
ها... شتیکی جوانه وانیه؟

هاوریکه ی پیکه نینکی دریژ پیکه نی، وه ک ئه وه ی له ئه شکه وتیکی قولدا
بیت قاقا کانی شه پۆل شه پۆل ده نگیانده دایه وه. که ته ماشای روخساریت
ده کرد، له وه ئالۆزتره سه یرتربوو پیکه نینکی وه ها ژنانه ی هه بیت. ئینجا
گووتی: ژنیکئی به وبقاره. به راستی به وبقاره، حه یف شووی به وه ره به
کردوه. بچوکه که شیان له که لیدا دایه قاقای پیکه نین، پیکه نینی ئه ویش له که ل
روخساریدا نه ده گونجا، هه ندیجار له پیکه نینی دیوئیک ده چوو توژیک باریکت
کرد بیته وه. هه ندیجاریش گرده بوو، وه ک پیکه نینی ئه کتاره کورده کانی
لیده هات کاتیک له سه ر شانۆ ده وری پادشایه ک یان ئاغای گوندیک ده بینن.
گووتی: ژنیکئی نه جیبه، تا بلیی چاکه، به فه زل و ئیحسانه.

دریژه که یان له منی پرسی: تو بینوته... بینوته؟ له به یینی خو ماندا بیت
چۆنه؟

من که پیام ده بیننی به وچۆره بیمانایه باسی ئافره ت ده که ن، رشانه وه م
ده هاتی. بیته وه ی سه یریان بکه م گووتم: نازانم چۆنه، به لام ده زانم ئه و

منی به گرتداوه.

بچوکه که یان ههستاو که میک به ژووره که دا سوپرایه وه و گووتی: هۆ جه لاده تی کوتر، مه سه له که وا به قورسی مه گره، تو میوانی ئیمهیت، به شهرفم تو میوانی ئیمهیت.

دریژه که شیان ههستاو بیئه وهی سهیری من یان هاوړیکه ی بکات، وهک ئه وهی پرۆفه ی پیکه نین بکات، به کومه لیک دهنگی جیاواز پیکه نی و دواپی به هاوړیکه ی گووت: سه بی نی له ته له فزیۆن چاوپیکه وتنم ههیه، تو ده لیتت کام پیکه نینه یان باشه. له گه ل مه ستولیکی ئه ولادایه له سه ر ئه منی قهومی. هاوړیکه ی دووباره پیکه نینه کانی پی دووباره کرده وه و گووتی: هیچیان به که لک نایه ن، بو سومعه ی حیزب خراپه تو وا پیکه نیت، محاوله بکه هیچ پینه که نیت، به یقاره وه دانیشه و قسه ی خۆت بکه.

ئه و ماوه یه وهک ئه وه بوو منیان بیرچوو بیته وه، به دووقولی له سه ر کومه لیک بابته قسه یان کرد که من له هیچیان تینه گه یستم، قسه کانیا ن پر بوو له ناوی خه لک و شوین و ده زگای سهیره ی که پیشتر نه مبیستبوون، له سه ر هه ر که سیک ده وه ستان به ورده کاریه کی بیۆینه قسه یان ده رباره ی هاوړیکان و پاره کان و شه ریکه نه ئینییه کانی ده کرد، دواتر که له و باسانه ته واوده بوون ده که وتنه سه ر باسی ژن و خوشک و کچه کانیا ن، پیکه وه به جوړیکی هیستری پیده که نین، قسه کانیا ن ده چوه ناو ورده کاری زۆر بیته ره مانه وه. بچوکه که یان زۆر وردتر باسی هه ندیک چیرۆکی خۆی ده کرد، زۆر جار دریژه که یان ده یکیشا به شانیدا و ده یگووت: درۆمه که، به شهرفم، من ده یناسم، تو هه ر به پیاو نازانیت، ده لیتت: تو پیاو نیت. بچوکه که له پیکه نیندا وهک مزراح ده خولایه وه و دهستی ده گرت به زگیبیه وه و ده یگووت: من پیاو نیم... پیاو نیم؟ ئای باوکه پۆ، تو شه رفهت وای به من گووت.

من نازانم چەند سەعات بەردەوامبوون، لەساتینکدا هەستەمەکرد ئەمجۆرە سەربوردو پێکەنین و خۆ نیشاندا نە شێوەیەکی تازەیه لە ئەشکەنجەدان کە پێدەچوو من یەکیەک بۆم لەوانە ی لەسەرەتاوە ئەو میتۆدەم لەسەر تاقیدەکەنەوه.

دواجار گەرانهوه بۆ سەر من و گووتیان : جەلادەتی کۆتر، بە شەرەفم سامیر سەعدان نرخی سەرەسۆدەیهکی لای ئێمە نییه، عەرەبیکی باوهحیز تۆ کوشتوتو تە یان نەتکوشتوو موشکیله ی ئێمە نییه. هەزار سامیر سەعدان و سەلکە توریک لای ئێمە وهکو یەکن. ئێمە یەکشتمان لە تۆ دەوێت، پێمان بڵێ : نەخشەکان کوان... ها... نەخشەکان کوان. ئەگەر بە پیاویتی دەماندەیتی باشه، بە پارە دەیفروشیتهوه چەند دەلیت پارە دەتدەینی، ئەگەر نا ئەوا بە شەق لەورگتی دەردهینین. بەلام دەبیت بیدەیت بە ئێمە، دەبیت بیدەیت بە ئێمە، نەیدەیت بە موخەقیقەکانی ئەولا... تینگەیشتی.

دیاره هەرەشەکانی سەختتر و دزیوتر و پرجنێوتربوون لەوهی من لێردا دەینوسمهوه، بەلام بۆ ساتیک راوهستام و لە چاوتروکانیکی کورتدا لە زۆر شت تینگەیشتم. بە ئەسپایی گووتم: نەخشە ی چی؟

دریژەکەیان شەقیکی لە کورسییهکەم هەلداو گووتی: تاقەتی تۆم نییه، درۆودەلەسەم بۆ مەکه، من لەوسەرەوه دیمهوه، سامیر سەعدان پیش مردن هەموو شتیکی بۆ ژنەکه ی باسکردوه، کاغەزیکی بەدەست و خەتی خۆی نوسیوه، باسی ئەو نەخشانه ی تیاکردوه کە تۆ تەنیا کەسیت کە شاردوو تەوه، گوئیگره ئەوه لەخەیاالی خۆت دەرکە بە تەنیا بیفرۆشیتهوه. ئەو نەخشانه گرنگن... ئیتر نامەوێت گویم لە یەک درۆ بیت، تاقاتم لە درۆ چوو، شەش مانگە بووم بە موخەقیق زهلامم نەبینی راستی بلیت، یەک کەسم نەبینی خۆی وهک پیاو بیته پیشی و راستی بلیت... هەمووتان هەر دەبیت بە شەق شتەکانتان لە ورگ بهینینه دەرئ، بەراستی حەوسەلەم نییه.

من دەمزانی ئىدى لىرەو شتەكان دەچنە قۇناغىكى ترسناكتىر. بەلام
بىئەوہى باكم ھەبىت گوتىم: نازانم باسى چى دەكەيت.
بچوكەكايان بە دەموچاويكى زور مۇنەوہ ھاتە پىئشى و گووتى: دەبىت
بزانىت، چارى تىرت نىيە.

گووتىم: بەلى چارى تىرم ھەيە.

بەسەرسامىيەوہ گووتى: چىيە؟

گووتىم: ئەوہيە بىرم و ھىچتان پى نەلىم

ھەر ئەو شەوہ منيان گواستەوہ بۇ جىگايەكى دى، نىوہشەويكى تارىك
منيان لەو چالە ھىتايە دەرى و برديانم بۇ شوئىنىكى نەزانراوى دىكە، كاتىك
سەرکەوتىم و سەرم ھەلبىرى تىگەيشتم من چەند رۇژە لە مالىكى چكولانەى
دوور دەستدا دىلم، شەويكى ئىجگار جوان بوو، وام ھەستىرد ئاسمان پىرە
لە ئەستىرەى رەنگاورەنگ، نەمزانى دەمبەن بۇ كوئى، بەلام دواى ئەوہى
چاويان بەستەوہو دوو سى سەعات لە ئوتومىلنىكدا رۇيشتىن، لە جىگايەكى
تىر دايانگىرتىم و خستىمانە ژوورىكى تارىكى دىكەوہ كە پەنجەرەكانى
لەدەرەوہ بە بلۆك ھەلچىرابوون. ژوورىكى چكۆلەبوو، تەوالىتىكى زور
پىسى لەسەر بوو. لەو ژوورەدا دوو پىاوہ سمىل رەشەكەى يەكەمىن جار
گەرانەوہو يەكىكى تىريان لەگەلدابوو ناوى سەى سەيفە بوو. پاش كەمىك
خۇيان رۇيشتىن و منيان بۇ سەى سەيفە بەجىھىشت كە شارەزايەكى
بىوتىنەى ئەشكەنجەبوو. باسى ئازارەكانى خۇم ناكەم، باسى ئەو چەند
رۇژە لە لىدان و برسىتى ناكەم، من كەسىك نىم شارەزاي گىرەنەوہى
ھىكايەتى ئازارەكان بىم، ئەگەر چىرۆكنوسىشبا م تەنيا لە نوسىنەوہى ساتە
ئاسايەكانى ژياندا دەستىرەنگىن دەبووم. لەو مالە تازەيەدا سەروسەكووتى
دوو پىاوہ كورت و درىژەكە ونبوو و تەنيا موھەقىقە سمىل رەشەكان
دەھاتنەلام و دەياندووانم، لە نەخشەكان بەولاوہ ھىچى دىكەيان نەدەويست.

من بريارمدابوو تا بتوانم بهرگه بگرم، تا بتوانم ئه و نه خشانه نه دهم به هيچ
 رۆحه به ريک. به لام به ئه ندازه يهک لاواز بوو بووم هيدي هيدي دهسه لاتم
 به سهر لهش و بيرکردنه وهی خوڤدا ونده کرد. من ئاگادار نه بووم له دهره وه
 چ تورپکی سه يری مملانی و شه پ له دهوری من رووده ات، به شيوه يه کی
 زور نه ينی گوازار بووم وه بو ئه و زيندانه تا هيچ که سی دی دهستی نه گاته
 من و دهستی نه گاته نه خشه کان که خه لکانتيکی زور ده يانويست بيکن
 به بابتهی گه مه يه کی سياسي و ئالوگوری سهدان هه زاری له سهر ده کرا.
 له شه ويکی تاریکی ديکه دا دواي شه ره ته قه يه کی که م کۆمه ليک چه کدار
 خویان کرد به زيندانه که مداو به نيوه مردوویی منيان رفاند، ديسانه وه
 له جينيکی بچوکدا منيان گواسته وه بو شوپينيکی ديکه. دواي چه ند
 سه عاتيک من خۆم له ژوورپکی ديکه دا بينيه وه، له ماليکی چۆلدا، سه ير
 ئه وه بوو ئه مجاره پياوه کورت و دريژه که به خویان و پيکه نينه کانپانه وه
 دهر که وتنه وه له هه مان جيگاوه ده ستیان پيکرده وه که له دوا دانيشتندا
 کۆتاييمان پيه نايوو. ئه وانيش پسپۆرپکی تاييه تی ئه شکه نجه يان هه بوو،
 کورپکی گه نج بوو به مه لا جه لالی ته ور بانگيانده کرد. مه لا جه لالی ته ور
 چه ند قاتيک له سه ی سه يفه درنده تر بوو، که تاقه تی نه بایه لي مېدا چيرۆکی
 ئه و که سانه ی بو ده گپرامه وه که به دريژايی ژيانی به ته ور کوشتونوی،
 هه نديچار بو قوربانپيه کانپيشی ده گريا، که ته واوده بوو سه ری ماچه کردم
 و ده يگوت: به قوربانتم بم، به خوا زور ئه زيه تمدايت. هه نديچارپيش له
 ناوه راستی ليدانه که دا چه يزه رانه که ی داده ناو دهستی ده کرد به گريان و
 ده يگوت: باوکه رۆ من چه ند عاتيفيم. دياره زۆر به ی وهخت به جورپکی
 ئيجگار بپزه حمانه لي تده دام. هه نديچار له مردن نزیک ده بووم وه. هه نديچار
 ده ستمده کرد به گريان، له هۆش خۆم ده چووم ئه وسا وازی لي ده هينام.
 چه ند هه فته يهک له و ماله دا مامه وه، شه ويک ديسانه وه بووه هه راو
 زه نايه کی که وره، کۆمه ليک چه کدار که هه موويان سه روچاوی خویان

بهستبوو، هاتنه ژورره کهم و منیان وهک په پړۆ کونیک دا به شانی خویاندا و پفاندیانم بۆ جیگایه کی دی، له وی دیسانه وه دوو پیاوه سمیل ره شه که ده رکه وتنه وه، سهی سهیغه به خوی و داره که یه وه گه رایه وه ویزه م... من هیدی هیدی له شته کان ده گه یستم. دوو گروهی جیاواز منیان له یه کتر ده پفاند، هر دوو کیان مه بهستیان بوو من به زیندوویی بگرن و نه و نه خشانه یان بۆ خویان دهست بکه ویت. من له و ماوه یه دا چه نده هاجار پفندرام، ده یه ها به ندیخانه ی جیاوازم بینی، چه نده ها جار نه و موحه قیقانه م بینیه وه، له سه فه ریکی دریتدا که پیمو بوو زور شارو شارو چکه و گوندی گرتوته وه، له زور به ی جیگاکانی نیشتیماندا نه شکه نجه درام، زور جار له ماشینی داخراودا به پښگای چه ندین سه عاتیدا ده یان بردم بۆ شوینی دوور. هه ندی جار له ژیر په پړۆی چاوبه سته که مه وه ناو دارستان و سه ر چیاو دامینی نزارانم ده بینی که ماشینه کان ته ییانده کردن. له مسه ری کوردستانه وه ده یان پفاندم بۆ نه وسه ر و له وسه ره وه ده یان نه یئامه وه، له هه ندیک جیگادا گویم له خه لکانیک ده بوو به کرمانجی قسه یانده کرد، هه ندی جار ییش چه رانی خو شنا وه تیم ده بیست. له سه ر ده میکی زیندانیه که مدا دلنیا بووم له هه ورامان دیلکراوم، چونکه هه میشه له دۆلکی نزیکدا گویم له سیاچه مانه بوو. له و ماوه یه دا چه ند موحه قیقیکی جیاوازم بینی، هه ستم کرد گروپی ترو هیزی سیاسی تر هاتوونه ته ناو گه مه که وه، من عینادییه کی کوشنده م نیشانده دا، له به ره وه ی ده مزانی له و ساته دا که نه خسه کانیا ن ده سته که ویت ده مکوژن. ته نیا شتیک له ماوه ی نه و مانگ و سالانه دا هه ستم پیده کرد، خو شه ویستی ژیا ن بوو، له و ماوه دوور د ریژه ی زیندان و نه شکه نجه دا که پتر له دوو سالی خایاند، دالیا سیراچه دین نه بیست هیه شتیکم یاد نه بوو. که ده بوورامه وه به رده وام دالیا سیراچه دین به ئاگای ده هیتامه وه، له و ماوه یه دا هه ندی جار هه ستم ده کرد له جیگایه کی دووره وه بانگمه دکات، من هه میشه سه رم به ر زده کرده وه، به لام نه مده بینی. زور شه و وام هه ستمه کرد

که گویم له موسیقا که ی شاروخی شاروخه، به لام پیموایه ته نیا خه یالیک و ورپنه یه کی عه قلی بوو هیمه تی دهادامی و له مردندا زیندوویده کردمه وه. به جوریکی شیتانه حهزم له ژیان بوو، بیرری بالکونه که ی گیلایسی سپیم ده کرد، حهزه کهم به ئەندازه یه ک بوو کومه کیکی گه وره ی پیده کردم نه مرم... به لام لای زیندانه وانه کانم خۆم واپیشانده دا که باکم به مردن نییه. له و ماوه یه دا قوناغی زۆر ترسناکی برسیتیم چه شت. هه ندیجار له بهر لاوازی و که مخوینی ده بایه وازم لئیهینن تا که میک دیمه وه سه ر خۆم و بهرگه ی ئەشکه نجه ده گر مه وه. له و سه ف ره تاریکه دا دوو جار پزیشکیان بۆ هینام تا نه هیلت بمرم. من دهمزانی له هه ر جیگایه ک بم زۆر نامینمه وه و چه ند رۆژیک نابات هیزیکی دیکه ده مرفینتیت بۆ ده قهریکی دیکه. ئەو دوو ساله که جگه له برسیتی و لیدان هیچی تری تیدانه بوو وه ک مه شق و ئاماده کردنیکه جه ستییی بوو بۆ له دایکبوونی مرفوئیکی دیکه، مرفوئیک موسای بابه ک ناوی نابوو جه لاده تی قه قنه س. من درنده ایم له هه موو گروه سیاسییه جیاوازه کان بینی، ئەشکه نجه ی بریکی زۆر له جه لاده کانی نیشتمانیشم تاقیکرده وه، وه ک ئەوه بوو میژووی ئەم مهمله که ته به هه موو دهستوخه ته جیاوازه کانی خۆی له سه ر له شی من حکایه تی خۆی بنوسیت، له شم سه رتاپا زام بوو. جار دوا ی جار موحه قیقه کان دلره قتره ناومیدتر ده بوون، به لام جار دوا ی جار توانای بهرگری من لاوازتر ده بوو، هیدی هیدی ئەشکه نجه ده ره کانم شاره زاترو درتده بوون، ئازاری کوشنده تریان ده دهادام، ئیشی وه هایان تیا ده وروژاندم له سه روو تواناو تاقه تی مرفوئه وه بوو بهرگه ی بگریت. به لام من دوا جار به ئەندازه یه ک عاشقی ژیان بووم که دلنیا بووم نامرم. شه ویکیان تیگه ی شتم ئەم گه مه یه گه ر من کوتایی بۆ دانه نیم له وانیه تا هه تا هه تایه بخایه نیت، دوا ی تپه رین له پرۆقه یه کی دوورودریژ ده بایه جورئه تبکه م و یه که مین قاچم بخمه سه ر زه مینی مردن تا کوتایی به م یارییه بهینم که پیده چوو یارییه کی نه بر او ه بیت. ئیستا دوا ی

ئەو سەفەرە دوورودریژە کاتی ئەوەبوو بچمە ناو مەرگەووە و پووبەروو سەیریبیکەم. شەوئیکیان دواى ئەشکەنجەدانیکی وەحشى روخام و گووتم: نەخشەکان لای منن، چیتەر ناتوانم بەرگەى لیدان بگرم، هیچ زیندانیک نییە دوو سال بەرگەى ئەشکەنجەى بەردەوامى گرتینت.

کەوامگوت دلدنیابووم دەمکوژن. من لەسەرەتاو دەمزانى ئەو نەخشانە ناگەنە دەست خەلک، ناگەنە بەرچاوی جیهان، دەمزانى ئەو نەخشانە دەبنە کالایەک هیزیک دەیفروشیتهووە بە هیزیک و حیزینک دەیکاتە کەرەستەى فشار بۆ سەر ئەوی دی. من تاکە دەلیلی زیندوو و بیلايەن بووم لەسەر بوون و نەبوونی ئەو نەخشانە. دواى ئەو سەفەرە دوورودریژەش هەموو هیزەکانى کوردستان دەیانزانى چ مەخلوقىکی کەللەرەق و سەروشکم، لەو دوو سالەدا زیندانى هەموو حیزبەکانى کوردستانم بینی، ئیستا هەموو دەیانزانى گەر نازادمبکەن چیرۆکەکەى من، چیرۆکی پیاویک دوو سال هیزە جیاوازه‌کان لە دەستی یەکتەر دەپرفینن و لە هەموو کونج و کەلینیکی ولاتدا ئەشکەنجەى دەدن، چ ئابرووچوونىکی بەدواوایە. بەلام منیش دەمزانى جارىکی تر نایەمەووە دەرى، دلدنیابووم بەرمنا دەن، دەمزانى پوژیک لە یەکیک لە زیندانەکاندا پوچم دەردەچیت و فریمدەدەنە کەندەلانیکەووە یان لە بن بەردىکی دووردا دەمنیژن و لەگەل مردنى منیشدا ئەو نەخشانە بۆ هەتا هەتایە و نەدەبن. دواچار هیوايەکی کەمم هەبوو نەخشەکانیان بەدمى و نەفەوتیت، بەلکو پوژیک لە پوژان بکەویتە دەست سیاسییەکی شەریف و بیخاتە بەردەستى جیهان، من دەمزانى دەمکوژن، بەلام لایەنیکەم دواى مردنى من دەبایە نەخشەکان ژيانىکی تریان هەبیت، دەبایە پنگایەکی تر بگرنە بەر بەلکو پوژیک لە پوژان دەستىک بیانھینیتەووە بۆ بەر پوناکی. ئەوشەوہى کە بردمن بۆ سەر شوینی نەخشەکان، دەمزانى شەوى مردنى من، شەوى مردنى جەلادەتى کوترە. چەند سەعاتىک بەر لەوہى پوژین زیندانەوانەکەم کاغەزىکی چکووانەى دامى، ئەوہ یەکەمجار بوو

دوای دوو سال هه والیکى دهره وهم بۆ بیت، به دریزایی ئه و دوو ساله له وهه موو شارو شاروچکه و گوندانه جگه له موحه قيقه کان و ئه وانهى که لیتانده دام ههچ کهس قسه ی له گهل نه ده کردم. نامه یه کی چکوله بوو، دست و خه تیکى زۆر جوان له سه رى نوسیبوو «مالاوا جه لاده تی کۆتر، پیمگوتی سامیری بابلی به ته نیا نامریت. باوه رت پى نه کردم. ئه مشه و جه هه نه م به چاوی خۆت ده بینیت».

له خواره وه به وبقاری ئافره تیکه وه که شانازی به توله ی خۆیه وه ده کات، ناوی شاناز سه لیمم خوینده وه. ئیستا ئاشکرا بوو شاناز سه لیم ئاگاداری به شیکى جه ره یانه که یه، خه لکانیکى هه یه به رده وام شوین و هه والی منی ده ده نی، دیاره به شیوه یه کی گشتی یارییه که له شاناز سه لیم گه وره تر بوو، به لام دلنیا شم شاناز ده ستیکى گه وره ی له دارشتنی سیناریۆی مردنی مندا هه بوو، چونکه بهر له مردنم بینیم له نزیک دره ختیکه وه عه بایه کی دابوو به شانیدا و ته وقه یه کی سه ی به قژی وه به ستبوو و گوئی له هاواره کانی من ده گرت، له نیو بلێسه کاندایه رو به روو سه یری چاوی کردم و گوئی لیبوو که ده لیم: هاوار... هاوار.

ئه و ئیواره یه که منیان برد نه خشه کانیان بده می، تاکه ئیواره یه ک بوو چاویان نه به ستمه وه، ئه وه یه که مجار بوو دوای دوو سال به چاوی کراوه وه رو ناکیم ده بینى، جیهانم ده بینى، رینگام ده بینى. به دریزایی ئه و دوو ساله گه ر شتیکم بدیبایه له ژیر چاوبه سته که وه بوو. ئه گه رچی ده مزانی ده مرم به لام دلّم به درهخت و ئاسمان و ئه ستیره کان خو شبوو، سه یربوو تا دوا ئه ندازه حه زمه ده کرد له زهت له شته کان بینم.

ئىستا دوای دوو سال زیندان بوو بووم به مه خلوقیکى لاواز که ته نیا پیسته که م مابوو وه، به زه حمهت ده متوانى به پتوه بوه ستم، که نه فته و ئاماده بۆ مه رگ ده گه رامه وه بۆ شوینی ئه و ئۆردوگا کۆنه ی ئاواره کان که شه ویک له بهر چاوی من و سامیری بابلی فره ی بۆ ئاسمان، نه مه زانی

بەتەواوۋەتى چ مانىكىكە، بەلام زەن و سەلىقەى خۆم پىندەگوتەم لە نىوان
 كۆتايى ئاب و سەرەتاي ئەيلولداين، ھەوا بە جۆرىك خۆشبوو منى
 شەيدادەکرد. شوين كەمپى ئاوارەكان ۋەك ھەمىشە خاكىكى فەرامۆشكراو
 بوو كە بە پوئ و دېك و گىاي كىوى داپۆشرابوو، پىنچ كەس لەوئ
 چاۋەپروانى من و پاسەوانەكانيان دەکرد، ھەر پىنجيان كلاشيان لە
 پىابوو، دەمانچەيان پى بوو، لە دوور دوو سى ماشىنم بىنى، ھەستەمكرد
 ھىزىكى زۆر لەسەر قووتەو يال و لووتكەكانى دەوروبەر دامەزراون.
 لەوئوھ من پىشيانكەوتەم بۆ بن ئەو بەردە گەورەيە، نىشانمدان كە لە
 كۆيوھ زەويىيەكە ھەلدەكەنن، دووان لە پاسەوانەكان زەويەكەيان ھەلكەند
 و دووانى تر خۆلەكەيان دوورخستەوھ، دواجار ئەو سندوقەيان دەرھىنا
 كە بە چەرمىكى رەش داپۆشرابوو، يەكىيان بە قەمە تەقەلە پوكاۋەكانى
 لىكردەوھ، سندوقە ئەلەمنىۆمەكەى دەرھىنا، موشەماى سەر جانتاي يەكەمى
 دېرى، موشەماى سەر جانتاي دووھمى لىكردەوھو دواى كەمىك زەحمەت،
 ھەموو نەخشەكانى ۋەك خۆى بە تازەيى گرت بەدەستىيەوھو دايە دەست
 پىاويكى لاجان سېى كە بە جووتىك كلاشەوھ لە نرىك منەوھ وەستابوو.
 كە نەخشەكانيان دەستكەوت، پىاۋەكان رۆيشتن و تەنيا پاسەوانەكان لەلاى
 من مانەوھ. پاش دە دەقىقە ئەو پىاۋە لاجان سىپىيە لەگەل سى كەسى
 دىكەدا گەرايەوھو پىگوتەن: لەسەر درەختەكە، دەزانن كام درەخت دەلېم؟
 مازوويەكى گەورەيە بە دىوى «سەرئاشان» دا دەرۋانئىت، ھا سالەكە
 لەويا شەرىفى خەلەچەوتە تەقەى لە كورەكەى كەرىم عوزىر كىرد. ئالەويادا،
 ۋەكو پىمگوتەن، دەوروبەرى دارەكە پىپووشە، نەختىك چىلكەو چەويلىشى
 لىكۆبەكەنەوھ، شوينەكە تادل ھەزكات خۆشگىرە، ئاسان دەسووتىت... دەى
 بەساقەتانىم، ئاگاتان لە خۆتان بىت، دوايى ۋەرنەوھ بۆ مالى گول ۋەزىر،
 دەزانن كى دەلېم، دراوسىي كابرأى ۋەرازى... دەى سا بەساقەى ھىمەتتان
 بىم. من لەوئ چاۋەرپىتاندەكەم.

من ته‌او تینه‌گه‌یشتم ده‌یانه‌ویت چیم لینکه‌ن، به‌لام به‌چار که‌س
 منیان دایه‌ پیش‌خویان، من‌ده‌مزان‌ی ده‌مکوژن، به‌لام جگه‌ له‌سه‌یرکردنی
 ئەستیره‌ بیرم له‌هیچی تر‌نه‌ده‌کرده‌وه، ئەوه‌ ئاموژگارییه‌کی منه‌ بۆ‌تۆ
 گەر‌ پۆژیک‌ کۆمه‌لیک‌ خەلک‌ تویان‌ دایه‌ پیش‌خویان‌ بۆ‌ئە‌وه‌ی‌ بتکوژن،
 مه‌ترسه‌و‌ خۆت‌ مه‌بوورینه‌وه، چونکه‌ ئەو‌ شتانه‌ هیچی‌ سوودی‌ نییه‌،
 ئەوانه‌ی‌ که‌ ده‌یانه‌ویت‌ بتکوژن‌ له‌زه‌ت‌ له‌وه‌ ده‌بینن‌ تۆ‌ بترسیت، به‌لام‌ تۆ
 هیچ‌ مه‌که‌، وابزانه‌ ده‌چیت‌ بۆ‌ بازار‌ یان‌ شوینیکی‌ تر، گەر‌ شه‌وبوو‌ خۆت
 به‌ ته‌ماشاکردنی‌ ئاسمانه‌وه‌ سه‌رقال‌ بکه‌، ئاسمان‌ هه‌میشه‌ جوانه‌، گەر
 هه‌ور‌ بیت‌ و‌ گەر‌ سایه‌قه‌، گەر‌ ته‌پوتۆزبیت‌ و‌ گەر‌ سامال، هه‌میشه‌ شتیکی
 تیندایه‌ نه‌مری‌ و‌ قوولی‌ و‌ بیسنووریت‌ بیرده‌خاته‌وه‌، گەر‌ سه‌وزاییت‌ لێوه
 نزیک‌ بوو‌ سه‌یری‌ سه‌وزاییه‌که‌ بکه‌، گەر‌ گول‌ بیت‌ باشتره‌، به‌لام‌ گەر
 گول‌ نه‌بوو‌ ئەوا‌ هه‌ر‌ دره‌ختیک‌، گه‌لایه‌کی‌ سه‌وز‌ بدۆزه‌ره‌وه‌و‌ ته‌ماشایه‌که‌،
 گەر‌ ئەوانه‌ش‌ نه‌بوو‌ سه‌یری‌ هه‌ر‌ شتیکی‌ بکه‌ که‌ مروّف‌ دروستیکردوه‌،
 وه‌ک‌ ئەوه‌ی‌ سه‌یری‌ دیواریک‌ یان‌ شتیکی‌ وه‌هابکه‌یت‌ که‌ لیت‌ دیاره‌، بیر
 له‌و‌ پۆژه‌ بکه‌ره‌وه‌ که‌ ئەو‌ دیواره‌ دروستکراوه‌، وه‌ستایه‌ک‌ هاتووه‌ به‌
 دل‌ به‌رده‌کانی‌ داناوه‌ و‌یستویتی‌ جوان‌ ده‌رچیت، کریکاریک‌ بلۆکه‌کانی‌ بۆ
 هه‌لگرتووه‌ و‌ له‌ کاتی‌ پشووه‌کاندا‌ نان‌ و‌ ماستاوینی‌ خواردوه‌، بیر‌ له
 کیسه‌ی‌ خواردنی‌ کریکاره‌که‌ بکه‌ره‌وه‌، بیر‌ له‌وه‌ بکه‌ره‌وه‌ که‌ به‌یانی‌ زوو
 هه‌ستاوه‌و‌ شته‌کانی‌ کۆکردۆته‌وه‌، بیر‌ له‌ به‌فری‌ ناو‌ ماستاوه‌که‌ی‌ بکه‌ره‌وه
 که‌ ده‌سورپته‌وه‌و‌ ده‌سورپته‌وه‌ تا‌ نامینیت، وه‌ک‌ ژیان‌ خۆی‌ که‌ له‌و‌ ساته‌دا
 له‌ پارچه‌ سه‌هۆلیک‌ ده‌چیت‌ له‌ ده‌فریکی‌ ئاودا‌. گەر‌ ئەواته‌ش‌ نه‌بوون‌ چاو
 لینکنی‌ و‌ بیر‌ له‌ پۆژیکی‌ خۆش‌ بکه‌ره‌وه‌ له‌ ژیانی‌ خۆت، یان‌ له‌ جیگایه‌کی
 دیاریکراو، وه‌ک‌ ئەوه‌ی‌ بیر‌ له‌ پۆلی‌ یه‌که‌می‌ خویندنن‌ بکه‌یته‌وه‌، هه‌ولبده‌یت
 دیواره‌کان‌ و‌ ته‌خته‌په‌شه‌که‌و‌ په‌نجه‌ره‌کانت‌ بیربکه‌و‌یته‌وه‌، له‌وکاته‌دا‌ که‌ تۆ
 سه‌رقالی‌ ئەو‌ بیرکردنه‌وانه‌یت‌ له‌ نا‌کاو‌ شته‌کان‌ ده‌پچریت، وه‌ک‌ فلیمیک

له ناوه‌پاستدا بوه‌ستیت و په‌رده‌که په‌شبییت، ئیتر تو هبجت بیرنامیتیت،
ده‌مریت بیته‌وه‌ی به ترسناکترین قوناعی مردندا رویشتییت که ترسه له
مه‌رگ.

تکایه ئەم ئاموژگاریانەم به ئاموژگاری یه‌کینک وه‌رمه‌گرن که دانیشتووه‌و
چیرۆکینک ده‌نوسیت، ئه‌وه وانه‌ی راسته‌قینه‌ی منه که ئەزموونیک‌ی دریزم
له‌گه‌ل پووبه‌پوو وه‌ستاندا به‌رابه‌ر مردن هه‌یه... مردن هیچ نییه جگه له‌و
ترسه‌ی که پیش مه‌رگ هه‌راساننده‌کات، گه‌ر ئه‌و ترسه بپیریت دلنیا‌به
ئیدی مه‌رگ بوونی نییه.

من ئه‌و پۆژه ده‌مزان‌ی ده‌مرم، به هیمنی پیش بکوژانم که وتم و
سه‌یری ئەستیره‌م ده‌کرد. منیان له‌و دره‌خته نزیک‌کرده‌وه، دار مازوویه‌ک
بوو به لاپالیک‌ی پووته‌وه، به‌رابه‌رم به سه‌د مه‌تر دره‌خت و چرستانیک‌ی
دیکه ده‌ستی پیده‌کرد، به‌لام له‌ نیوان دره‌خته‌که‌ی من و داره‌کانی دیکه‌دا
پینگایه‌کی باریک هه‌بوو. که له‌وانه‌یه ته‌نیا چاوی من بینییتی که چاویک
بوو هیشتا هه‌ر تیزبوو، هیشتا له‌ تاریکیدا ده‌یتوانی هه‌موو ورده‌کارییه‌کان
بینیت. شوینی دره‌خته‌که‌ی من پووته‌ن و به‌رین بوو، دیاربوو هه‌موو
ئه‌و هاوینه که‌س له‌و دره‌خته ته‌نیا‌به نزیک نه‌بوته‌وه، چرو زه‌به‌ندیک‌ی
سه‌یر له‌ پوش و په‌لاش له‌ده‌وری دره‌خته‌که‌بوو، دووان له‌ پاسه‌وانه‌کان
کوومه‌لنک چیلکه‌و چه‌ویلی تریان کوکرده‌وه، دوو پاسه‌وانه‌که‌ی دیش منیان
برده به‌ر دره‌خته‌که، دره‌ختیک‌ی سه‌وزو گه‌وره‌بوو، ئیجگار گه‌وره‌بوو، دوو
په‌لی گه‌وره‌ی لی جیا‌بوو‌بووه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه بو له
خاچدانی یه‌کینک به‌و چه‌شنه خۆی کردیته‌وه. یه‌کیکیان له‌ توره‌که‌یه‌کی
سپی چه‌کوشیک و هه‌ندیک شتی دیکه‌ی ده‌ره‌ینا که تائه‌وکات من
نهمده‌زان‌ی ئه‌و میخانه‌یه که منی پی هه‌لده‌واسریم، دووانیان سه‌رکه‌وته
سه‌ر دره‌خته‌که‌و دوو گوریسیان په‌هینکرده‌ خواره‌وه، سه‌ره‌تا وامده‌زان‌ی
ده‌مخکینن، دووانه‌که‌ی دی له‌ خواره‌وه گوریسه‌کانیان له‌ قۆلم هه‌لکیشا و

هر چواریان پیکرا به رزیانکردهوه بو سهرهوه، که دستم گه یشته ناستی دوو لقه که له ویادا وهستان و له سهرهوه پرا گوریه که یان له چله به رزهکانی تر به ست و من به ناسمانه وه مامه وه، تا نه وکاته بکوزه کانم هیچیان نه گووتبوو، له ویادا دووانه که ی سهرهوه دابه زین و یه کیتی بچوکیان به په له سهرکه وته سهرهوه و له خواره وه نه و چه کوشه زه به لاهه ی برده سهری و به وان ی دیکه ی گووت: میخه کانم به نی. یه کیتک میخهکانی دایه دست و نه و گووتی: یه که... یه که.

گوریه کان منیان به جوړیک به دره خته که وه چه سپکردبوو، نه و پیاوه ی سهرهوه زهمه تیکی زوری نه بوو، دستم به و لقه وه بنوسینیت که خوی له سهری وه ستابوو، نه و یه که مین میخی به دهسته چه پمدا داکوتا. من نازاریکی زورم هه بوو، به لام هاوارم نه کرد، هیند هه یه سهیری نه ستیره کانم کردو به دهنگیکی غه مگین گوتم: هاوار... هاوار. که میخه که یان له دهستی دووه ممدادا، من هه ستمده کرد خه ریکم بیهوش دهیم، له نیوان ژیان و مردندا بیرم له دالیا سیراجه دین کرده وه، بیرم له و کچه دلگه وره یه کرده وه که منی له مردن رزگار کرد، ده مزانی گه ر بزانتیت وام لیده که ن هه موو شتیک دهکات بوئه وه ی رزگارمبکات، ده مزانی منی خوشناویت، به لام ده مزانی ئیستا له هر شوینیکی دونیادا بیت فریشتهکانی پییده لئین که من ده مرم، دلی پیی ده لئیت من ده مرم. له وساته دا خه فته تم له وه ده خوارد که دالیا سیراجه دین رۆژیک له رۆژان ده زانیت که به وشیه وه کوشتوو یانم و ده لئیت: کوری پور بو وایان لیکر دیت. من له و کاته دا هیزیکی گه وره م دایه خۆم بوئه وه ی به هوشیاریه وه بچمه ناو مهرگه وه. له راستیدا مهرج نییه هه موو که سیک بریاربdat که ده بیت به هوشیاریه وه بچیته ناو مهرگه وه. به لام من ته کانیکم دایه خۆم و گوتم: هاوار... هاوار. هه ستمکرد نه و دوو وشه یه خه به رمده که نه وه و تینم ده دهنی. له وکاته دا بینیم دست له سهر سنگی چه پم ده دهن، هه ستمکرد یه کیتک به هیزیکی نه فسانه یی نه و

میخه به‌ناو گوشت و خوین و دهماره‌کانی سنگمدا ده‌باته ژووری، میخیکی دریز که به‌شی ئه‌وه‌ده‌کات له سینه باریکه‌که‌ی منه‌وه ده‌رچیت و له دره‌خته‌که‌ش بچه‌قیت. ئا له‌ویادا گویم له فلووته‌که‌ی شاروخی شاروخ بووه‌وه، ئاله‌وساته‌دا سه‌یرمکرد و شاناز سه‌لیمیشم له ناو دره‌خته‌کاندا بینی له تاریکی‌دا سه‌یرمه‌کات. وهک چاوه‌پوانمه‌کرد نه‌بوورامه‌وه، وهک چاوه‌پوانمه‌کرد نه‌مردم، شتیک له هۆشم تیدابوو، ته‌میکی سپی له به‌رچاوم ده‌هات و ده‌چوو، ئازاریک که پیشتر شتی وه‌ها کوشنده‌م نه‌بینبوو سه‌ری پرده‌کردم له هاوار، له‌وساته‌دا هیچ له نالین و نه‌نالینی خۆم تینه‌ده‌گه‌یشتم، به‌لام گویم له فلووته‌که‌ بوو نزیکه‌بیته‌وه، دلنیا‌بووم شاروخی شاروخ لیمه‌وه نزیکه. ئا‌گادارنه‌بووم که میخی چواره‌میان به‌ لای راستمدا دا‌کوتا، به‌لام له‌وساته‌دا که ئا‌گریان له ژیر دره‌خته‌که‌دا کرده‌وه و گریان له پوش و په‌لاشه‌که به‌ردا تامن و ئه‌و دره‌خته پیکه‌وه بسووتین له ناو ئا‌گره‌که‌دا شاناز سه‌لیم بینی به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی یه‌کیکه‌وه شه‌پیکی گه‌وره‌ی بردیته‌وه سه‌یرمه‌کات. که له هۆش خۆم چووم ته‌ماشای چاوه‌عیاره‌کانی شاناز سه‌لیم ده‌کرد، ئه‌و کیژه‌ی به‌ له‌زه‌تیکی گه‌وره‌وه سه‌یری مردنی منی ده‌کرد.

دواتر من شاروخی شاروخم بینی به‌ ناو ئا‌گره‌که‌دا دیت، ئه‌وم بینی میخه‌کان له ده‌ستم ده‌رده‌هینیت، میخه‌کان له‌سه‌ر سنگم ده‌رده‌هینیت، ده‌مخاته‌سه‌ر ده‌ستی خۆی، به‌ ناو ئا‌گره‌که‌دا تیده‌په‌ریت و ده‌لایت: جه‌لاده‌تی کۆتر ئیستا کاتی ئه‌وه‌یه پیکه‌وه بچین بۆ شاری موسیقاره سپیه‌کان. ئیدی ته‌واو، ئیدی هه‌موو شتیک ته‌واو، تۆ له‌گه‌ل مندا ده‌پۆیت بۆ ئه‌وی، بۆ سه‌یرترین شاری دنیا... له‌وی ئوقیانوسی جوانیه‌کان چاوه‌پوانته‌کات.

دوا کتیب

(به حیكایه تی عه لی شه ره فیار)

مالاوايی لهقهقنهس

چهند سالیک دواتر من و جهلادهتی کوتر پیکهوه گهراینهوه بۆ ئه و نزاره و ئه و درهخته سووتاوه مان بینیهوه، ئه و لاپاله گهورهیه مان بینیهوه که پیدهچوو دواي ئه و ئاگره هیچی دیکه ی تیا سهوز نه بوو بیت. ئه و پۆژه جهلادهتی کوتر شوینی میخه کوشندهکانی لهسه ر درهخته که نیشاندام، ئه و لقه سووتاوه ی نیشاندام که لهسه ری سهروهه هیشتا پارچه گوریسیک به بهرترین چلییهوه رهشهبا یاری پیدهکرد. شوینی وهستانی شاناز سهلیمی نیشاندام له ناو دارهکانی ئه و بهردا، شوینی وهستانی بکوژهکانی، ئه و جیگایه ی شاروخی شاروخ پیا پۆیشتبوو. هه موو شتیکی له بیربوو، چاوی دنوقاند و تهواوی وردهکاریهکانی ئه و شهوهی له بهر دهگوتهوه. لهراستیدا جهلادهتی کوتر ئارهزوویهکی نه بوو ئه و جیگایه نیشانی من بدات، بهلام ئه و ئارهزووه زۆره ی من بۆ شهوهی له پال ئه و درهختهدا وینهیهکی فۆتوگرافم هه بیت جهلادهتی نه رمکرد و لهگه لمدا گهرایهوه ئه و جیگایه. هه ر به و بۆنهیهوه شوینی کامپی ئاوارهکان و جیگای شارندنهوهی نه خشهکانیشی نیشاندام. له ژیر ئه و درهختهدا دووباره حیکایهتی په رینهوه که ی خۆی و ئیسحاق و سه رهنگی له و زئ شوومه گێرایهوه که له وه بهر چهن دین جاری دی بۆ هه موومان ی گێرا بووهوه، گه رانه وهی خۆی و دالیا سیراجه دینی بۆ شاری ته پوتۆزه زه ردهکان دووباره کردهوه، مه نه لۆگه درێژهکانی خۆی گووتهوه، سه فه ری خۆی به ئوقیانوسی

هاوارهکاندا باسکرد، گهشتی نیو زیندانهکانی گئیراپیهوه. من ویستم لهویوه هیلیک یان نیشانهیهک بدۆزمهوه بمباته سهر پئگایهک بهرهو شاری مۆسیقاره سپییهکان. بهلام هیچ جوره ئاسهواریکی وام نهیینی. بهلام ههواو روخساری ئهوشوینه، دهنکی بالنده غه مگینهکان، سروهی پر چهسرهتی با به کو نیشانهیهکی ئاشکرا بوون بو سروشتی ئهفسانهیی شوینهکه. کاتیک له بن ئهوه داره دا وهستام که ئاسهواری ئهوه ئاگرهم بینی که جووتیاری گوندهکانی دهو روبهر دهیانگوت: گه ورهترین ئاگر بووه له میژووی ئهوه رهیمه دا. دهمزانی جه لادهتی کوتر له و خالهوه، له و بن درهختهوه بهرهو شاری مۆسیقاره سپییهکان سهفه ریکردوه. پیدانان له و جیگایه دا بو من وهک پیخستنه سهر ئهوه خاله بوو که کولومبوس لئوهی گهشتی خوئی دهست پئیکردوه. من دهبايه ئهوه شوینه بینم.

جه لادهتی کوتر له و خالهوه بهرهو زهمین و زهمانیکی دی چوو بوو که له وانیه بو خه یال و تیگه یشتنی ئیمه سهخت و نا ئاسایی بیت. دهبايه جه لادهت به نیو ئازاریکی وا گه وره و ئاگریکی وا سامناکدا بروات و له وسهر زیندوو بیتهوه. جه لادهت له و بالدارانه بوو که به ناو مردندا دهرویشت و دهگه راپیهوه، من که سهیری ژبانی دهکم ههسته دهکم سنی جار به نیو مردندا تیپه ریوه ههستاهه وه، جاری یه کم ئهوه کاتهی له گه ل تیپیکی مۆسیقای مندالاندا تووشی رووداویکی ترسناک دهبن و ئهم تهنیا که سیکه دوا ی بیهوشییهکی دوورودریژ هه لدهستیه وه، جاری دووهم که له کوشتاره گه ورهکانی باشووردا، له و سه رده مه دا که سه دان هه زار کورد له باشوور تیرباران ده کرین، ئهوه یه کیکه له و که سه ده گمه نانیهی به ناو ئاگره که دا ده پروات و له وسهر به زیندوویی دیته وه ده ری، جاری سیهه میش ئهوه جاریه که ده یگه ینیته شاری مۆسیقاره سپییهکان. ئهوه شه وه شاروخی شاروخ به برینه کانییه وه هه لیده گریت و به رهو ئهوه شاره ده بیات. ئهوهی ئیستا جه لادهتی کوتر له بیریتی ئهوهیه که له جیگایه کدا

دوو ئه سې سې چاوه پرواناياندهكات، دوو ئه سې كه به رهو زهمينيكي ترو دونيايه كي تر ده يانبه ن. به ريگايه كي دريژدا كه تهنيا به ناو ميترگ و سه وزايي و ده رياچه ي سهير سهيردا ده پوات. زه وييهك زهميني راستي نيه و زهميني خه ياليش نيه، سه ر به زهمين نيه و سه ر به غه ييبش نيه. شاروخي شاروخ به دريژايي ريگا ئه و ئاوازانه ي بو ليندهدا كه پوچ به بهري مردووه كاندا ده كه نه وه، كه زام چاكده كه نه وه. له و ريگايه دا بويه كه مجار جه لادته دواي چه ندين سال پييده خسته وه سه ر خاكي موسيqa، له ويادا دنيا بوو پني خستوته زهويه كي دييه وه كه جوگرافيايه كي تري هه يه. زامه كانى له ويادا هيدى هيدى ونده بوون، نازاره كانى هتورده بوونه وه، ده يتوانى روناكي رۆژگارو سه رده ميكي ديكه ببينيت، به ديژايي ريگا بالنده سه پيه كانى خوى ده بينيه وه دووباره به سه ر سه ريدا ده فرن، دوو سال بوو بالنده كانى خوى نه بينيوو، دوو سال بوو تهنيا له خه ودا ئه و بالداره سپيانه ي ده بينى كه پيشه نكي ده ركه و تنى ئه رديكي ديكه بوون... ئيستا به هه زاره ها به سه ر سه ريدا ده فرين. شاروخي شاروخي پييده گووت: جه لادته ي كوتر ئه وه بالنده كانى تون، ئه وه بالنده كانى تون له پيشمانه وه ده رون بو شاري موسيقاره سه پيه كان. جه لادته ئيستا ده يتوانى له سه ر ئه سه كه ي دابه زيت و له و كانيه سيحراوييانه دا ئاويكي نوي بخواته وه، برينه كانى بشوات، چاوبنو قينيت و له زهت له موسيqa ببينيت. شاروخي شاروخ وهك هه ميشه پتر له وه ي به قسه بوى بدويت، به موسيqa له گه ل جه لادته دا ده واد. ده رويشتن و ده رويشتن و ئاوازه جاويدان و پر ئه فسونه كه ي شاروخ هه ستى ونبوون و نو قمبوون يكي قولى له ئه به دييه تدا تيا دروستده كرد. شه ويكيان هه ر دووك له سه ر ئه سه كه انيان ده رويشتن، دواي كو مه ليك ئاوازي سيحراوي جه لادته ي كوتر له شاروخي شاروخي پرسى: هاوپيم ئه و شه وه ي من توم له شاري ته پوتوزه زه رده كانى باشووردا بينى، تو ده ترانى من ده بينيت يان نا؟ چي توى له شاري موسيقاره سه پيه كانه وه

هینایه‌وه بۆ لای من؟ شاروخی شاروخ به خنده‌وه گووتی: جه لاده‌تی برام، من ده‌زانم تو ئیستا شوینه‌کان و ئاراسته‌کان نانا سیتیه‌وه، به لام ئه‌ی دۆستی ئه‌زیزم، شاری موسیقاره سپیه‌کان به شیکی تایبه‌تی هه‌موو شاره‌کان و شوینه‌کانی دونیایه، وه‌ک شاری سۆزانییه‌غه‌مگینه‌کان که ئه‌ویش دیویکی تری هه‌موو شاره‌کان بوو، جه لاده‌ت له ناو هه‌موو شاریکدا چه‌ندین شاری دیکه هه‌یه که مرۆف له پۆژه ئاساییه‌کاندا نایبیت، ئه‌وانه‌ی چاویکی ساده و رۆحیکی ساده و خه‌یالیکی ساده‌یان هه‌یه نایبینن. من و تو له بنه‌ره‌تدا خه‌لکی یه‌ک شارین، هه‌ردوو‌کمان خه‌لکی شاری موسیقاره سپیه‌کانین، ئه‌و شاره‌ی که شاری جوانییه‌ مردووه‌کانه، ئه‌و جوانییه‌ جاویدانه‌ی چاوه‌روانی گه‌رانه‌وه ده‌که‌ن. من له هه‌ر شاریکی دونیادا بم هه‌ر له شاری موسیقاره سپیه‌کانم، چونکه هه‌یج شاریک نییه له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه پرنه‌بیت له جوانی کوژراو، هه‌یج شاریک نییه پر نه‌بیت له ئاوازی کوژراو، له شیعری کوژراو، له تابلوی خنکینراو. هاوولاتیانی ئه‌و شاره له هه‌ر کوئی زه‌مین بن یه‌کتري ده‌ناسنه‌وه، چونکه شاریکه له‌یه‌ککاتدا له هه‌موو جیگایه‌که، هه‌ر که‌سه و له مالی خۆی و شوینی خۆیه‌وه ده‌توانیت بیبیت، گرنگ نییه تو خه‌لکی چ کیشوه‌رئیکیت گرنگ ئه‌وه‌یه که گه‌ر بیستت شاری موسیقاره سپیه‌کان بیبیت ده‌بیبیت، ده‌کریت دوو مرۆف یه‌کیکیان له‌سه‌ری زه‌مین بیت و ئه‌وی تریان له‌سه‌ری زه‌مین، به لام له‌هه‌مان کاتدا هه‌ردووکیان له شاری موسیقاره سپیه‌کاندا بن. شاری موسیقاره سپیه‌کان ئه‌و غونچانه له نیویدا ده‌کرینه‌وه که به‌ر له گه‌شانه‌وه‌یان له‌سه‌ر زه‌وی ده‌ژاکین، ئه‌و باغچانه‌ی تیدایه که له‌سه‌ر زه‌وی سه‌وز نه‌بوون، ئه‌و کتیانه‌ی تیدایه که نه‌نوسراون یان نه‌خوینراونه‌ته‌وه. ئه‌و نامانه‌ی تیايه که نه‌گه‌یشتون به‌خاوه‌نه‌کانیان. هه‌ندی‌ک که‌س هه‌ن هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه ده‌زانن که ئه‌وان خه‌لکی شاری موسیقاره سپیه‌کانن و هه‌ندی‌کیش هه‌ن نازانن. من که له به‌ره‌کانی جه‌نگ هه‌ستامه‌وه ده‌مزانی ده‌چم بۆ کوئی، ئه‌و کات منیش وه‌ک

تو شاری موسیقاره سپییه کانم نه بیینیوو. به لام جه لادته دهینت بزانیته
 ئەم شاره موسیقاری گه پوکی له سهه هه موو ئەم ئەستیره هیه، من
 یه کیکم له وانهی دهگه پیم و نیسته جیکانی ئەو شاره له زهوی ده دۆزمه وه،
 ئەو که سانه ده دۆزمه وه که ده توانن جوانی کوژراو له دلی خۆیاندا هه لگرن
 و له سهه زهوی زیندوو بیگه نه وه.

جه لادتهی کوتر له هاوڕیکه ی ده پرسی: شاروخی شاروخ ئەمشاره له
 که یه وه هیه؟

شاروخی شاروخ به سهه ئەسپه که یه وه پیش ده که وت و ده یگوت: ئەم
 شاره له گه له دایکبوونی مروڤه وه له سهه زه مین بوونی هه بووه، تا مروڤ
 پتر له جوانییه کانی خۆی دووربکه ویته وه زیاتر له شاری موسیقاره
 سپییه کانیش دوورده که ویته وه... که متر ده بیینیت، که متر ئاماژه کانی
 ده ناسیته وه. تا زیاتریش له جوانیدا نوقم بیت، زیاتریش له ده رگاکانی ئەم
 شاره نزیک ده بیته وه. ئەو شه وهی من به ره و شاری موسیقاره سپییه کان
 به پیره بووم، ئەوه ته نیا من نه بووم که تۆم بینی، به لکو تۆش منت بینی...
 تۆ که ئیشتیا قینکی قولت تیدایه بۆ یه کگرتنه وه له گه ل زه ریای جوانییه کاند،
 تۆ که له قوولایی روحتدا، له قوولایی خه ونه کانتدا ئیشتیا قینکی قولت
 تیدایه بۆ دۆزینه وهی جوانییه ونبووه کانی خۆت. جه لادته ئەوه تۆی ئەو
 مروڤانه ده دۆزیته وه که یارمه تیت بدن بگه یته شاری موسیقاره کان، تۆ
 بوویت منت دۆزییه وه، تۆ بوویت منت والیکرد بگه پیمه وه به دواتدا. ئەو
 موسیقاره مردووهی ناو تۆ بوو، منی بانگکرد، من به دهنگ ئەو موسیقاره
 مردووهی ناو تۆوه هاتبووم... تۆ ده بیت بیت بۆ شاری موسیقاره
 سپییه کان و پاسپارده یه ک و مرگريت و بیگه ینیته وه دونیا... ئیتر ئەم ریگایه
 ریگای هه میشه یی تۆ ده بیت، که من ته نیا وه ک ده لیل و یاریده دهر له گه لندا
 دیم و ده چم. من ده لیلی تۆم جه لادتهی کوتر... ده لیلی تۆم.

شاری موسیقاره سپییه کان شاریکه تا مروڤ نه چپته ناوی

نازانیت چپپه، شاریکی سېی بیسنووره که مرؤف هرگیز نازانیت له چ دروازیه‌که وه ده‌چپته ژووری، له نیو دریایه‌کی به‌ریندایه له گیای سه‌وز، مرؤف ده‌توانیت ئه‌و شورا سېپپه گه‌وره‌یه ببینیت که له‌هر چوارلاوه ئابلوقه‌یداوه، شورایه‌کی ناکوتایه که چنده به‌ناو شویندا ده‌روات هیتده‌ش به‌ناو کاتدا تیده‌په‌ریت، شورایه‌کی بیپرانه‌وه که هیچ بوونه‌وه‌رینک و مرؤفینک و بالنده‌یه‌ک ناتوانیت به‌چوارده‌وریدا بسورپته‌وه، گهر یه‌کینک بتوانیت به‌ناقاری شورا که‌دا ب‌روات وه‌ک ئه‌ویه به‌ناقاری ئه‌به‌دییه‌تا ب‌روات، گهر یه‌کینکیش بتوانیت هه‌موو ئه‌و شاره بگه‌ریت وه‌ک ئه‌وه وایه به‌ناو خه‌ون و جوانی و نازاره کوژراوه‌کانی مرؤفدا به‌دریژیایی میژوو بگه‌ریت. هر که‌سینک به‌سوار ئه‌و ئه‌سه‌په سېپپانه‌وه بگاته ئه‌و شاره سه‌ره‌تا ده‌بیت له یه‌کینک له‌و به‌رزاییه بیثوماران‌ه‌ی ده‌ورو به‌ریه‌وه سه‌رکه‌ویت و له‌سه‌ره‌وه‌پا سه‌یری رووبه‌ری ناکوتای ئه‌و شاره‌بکات که له‌هه‌موو شاره‌کانی تری دونیا گه‌وره‌تره، شاریکه مرؤف ده‌توانیت سه‌ره‌تا که‌ی ببینیت، ده‌توانیت به‌رده‌مه‌که‌ی ببینیت به‌لام هرگیز ناتوانیت بزانتیت له‌کویدا ته‌واوده‌بیت. زه‌ریایه‌کی سېپپه که تا به‌ره‌و ئه‌وسه‌ری ب‌رؤی دریژترده‌بیت‌ه‌وه، نیگاره‌کانی کالترده‌بنه‌وه‌و هیدی هیدی له‌ته‌میکی سېی سپیدا نوقمه‌دن که ته‌می بیتوانایی ئینسانه له‌سه‌ر تیگه‌یشتن له‌مانای هه‌موو جوانییه‌ک و حالیبوون له‌قوولایی هه‌موو نازاریک. جه‌لادت له‌یه‌کینک له‌و به‌رزاییانه‌وه بؤ یه‌که‌مجار ئه‌و ئوقیانوسه سېپپه‌ی بینی که له‌یه‌ک کاتدا ده‌یان هه‌زار بالداری سېی به‌ئاسمانه‌کانیدا ده‌فرین. شاریک وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌هیمنی هه‌لمیکی ئه‌فسوناوی لیه‌ه‌ستیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌روه‌یه‌کی فینک له‌ویوه له‌گه‌ل خؤیدا مۆسیقایه‌کی قه‌شه‌نگ به‌هه‌وادا به‌پینیت وه‌هابوو. بینینی ئه‌و شاره به‌سه‌بوو مرؤف هه‌ست به‌سه‌ره‌لدانی جوړه خرؤشیکی گه‌وره له‌رؤحی خؤیدا بکات، هه‌ست به‌گیزییه‌ک بکات و پنیوابینت له‌و ساته‌وه که خانووبه‌ره‌و شه‌قام و کوچه‌کانی ئه‌و شاره

دهبينيٽ ئىدى به مەستى به سەر زەمىندا دەپرات.

چوونە ناو ئەو شارەوہ وەك چوونە ناو بە ھەشت وە ھابوو، شارىك بوو ھىچ فريشته يەكى تيا نە بوو، مرؤف خۆى تەنيا فريشتهى ئەو شارەبوو. كە لە دەروازەكان چوون بە وىدودا، جەلادەت جەلە دپراو و كۆنەكانى داكەندو دەستىك جلى سېى لە بەركرد. ئىستا بەراستى لە بالندە يەكى سېى دەچوو، لە چوونە ناو وەدا جەلادەتى كۆتر ئەو بالەخانە سېپىيە قەشەنگانەى بىنى كە لە ھىمنى و ئارامىيەكى قولدا نوقمبوو بوون، سەرەتا لە ناو باغە سەوزەكاندا تىپىك ئەندازىارى بىنى كە بە جەلە سېپىيەكانىانەوہ لە دروستكردى كۆشكىكى تازە تىدەفكرىن، كەمىك دوورتر لە باغىكدا ئەو فوارانەى بىنى كە لە گەل ھەلقولانىندا مۇسقىقا دەھاتەدەرى. شاروخى شاروخ گووتى: جەلادەتى كۆتر بە خىرىيٽ بۆ شارى مۇسقىقارە سېپىيەكان. ئىرە شارى ئەو جوانىيانەى كە ژيان لەوہ بچوكتربووہ جىگايانباكتەوہ و مردنىش لەوہ لاوازترە لە باوہ شىيان بگرىت. ئىستا مامۇستا كە مان چاوەر وائتدەكات. دەبىت بلىم ئەو منى نارد بە دواى تۇدا، ئەو منى پاسپارد بىم و تۆ بدۆزمەوہ. جەلادەت بىئەوہى ھىچ بلىت تەنيا سەيرى ئەو ھەورە جوانانەى دەكرد كە بە نزمى بەسەر سەرىدا دەپۆىشتن، سەيرى ئەو كچە مۇسقىقارانەى دەكرد كە لە ھەوادا دەفرىن، سەيرى ئەو پەپولانەى دەكرد كە لە دلى پەيكەرىكى سېى دەھاتنەدەرى و لە دەلاقە يەكى دىكەوہ دەچوونەوہ ژوورى. سەيرى ئەو كۆترانەى دەكرد كە بە جۆرىكى بازنەى بە دەورى درەختىكدا دەسورانەوہ لە ناو گەلاكانىدا وندەبوون و لەوسەر لە كەلىنىكى دىبەوہ دەھاتنەدەرى. پاش كورته پىيەك چوونە بەردەم كۆشكىكى سېى، بە ھىمنى بەسەر پلەكە يەكدا سەر كەوتن، ھەموو شتىك بۆنى ئاسوودەى و ھىمنى و ئارامى لىدەھات، بىدەنگىيەكى ئاسمانى كە بىدەنگى ئەو پۆحە جوانانەى كە لە مۇسقىقادا مەلەدەكەن ھەموو شتىكى داپۆشيبوو. جەلادەتى كۆتر، پرسى: ھاورىم ئەم مامۇستايە ناوى چىيە.

شاروخى شاروخ جەلادەتى بىردە ژوررىكەوۋە لە بەر ئاۋىتەيەكدا رايگىرت، جەلكانى بۇ چاككىردو قىزى بۇ داھىنا و بەدەم ئەو شىتانەوۋە گووتى: ئىستا دەيىنىت و خۇى ناۋى خۇيت پىدەلەيت، دەبىت و رىابىت... دەبىت زۆر و رىابىت و بە ئارامى گوۋى لە قسەى مامۇستاكەت بگىرت. من تا ئىرە دەللىلى تۇ بووم ئىشى من ئەوۋەيە لە نىوان شارى مۇسقىقارە سىپىھكان و مەملەكەتى خۇتدا بىتەنىم و بىتەم، تا رۇژىك دەتوانىت بىن هىچ كۇمەكىك لە نىوان ئەم جىھانانەدا ھاتۇچۇبەكەيت. من يارىدەدەرى تۇم، بەلام لىرە لە شارى مۇسقىقارە سىپىھكاندا مامۇستا گەورەكان خۇيان لەگەل قەقنەسەكاندا دەگەرپىن، ئەوۋە ئىشى ئەوانە، ئەوان دەبن بە دەللىلى تۇ. من لىرەوۋە تا رۇژى گەرەنەوۋەت چاۋەرىدەكەم و قلوۋتەكەم لىدەدەم، بەلام لە گەرەنەوۋەتدا مىنىش راسپاردەيەكى بچوكم ھەيە كە پىتى دەسپىزم. بىرت نەچىت مىخەكانىشت لاي منن، مىخەكانى تۇ، ئەو مىخانەى كە دەبىت ۋەك شاھىدىكى مەرگ ھەلىانگىرت.

جەلادەتى كۆتر ھىشتا لە گوگىرتن و سەيركىردنى ئەو دۇنيا بىدەنگە سەرسام بوو كە جگە لەو جوانىيە قوول و نەنىيەى لە ھىچى تر ھالى نەدەبوو. پىكەوۋە لەگەل شاروخى شاروخدا چوونە بەر دەرگايەكى سىپى، شاروخ بە ھىمنى لەدەرگايداۋ پاش ئىستىك دەنگىك لەو دىو دەرگاگەوۋە گووتى: با جەلادەتى كۆتر بىتە ژوررى.

لەويادا شاروخى شاروخ ماچىكىردو گووتى: ھاورپى خۇشەويستم، بە زووترىن كات يەكترى دەيىنىنەوۋە. واىگوت و ۋەك ئەمىرىكى بە وىقار مىلى بە دلۇپە خۇينەكانى خۇيەوۋە دانەواند و گووتى: تا دىدار ئەى دۇستى ئەزىز. جەلادەتىش بە ھىمنىيەوۋە گووتى تا دىدار و بە ھىمنى دەرگاگەى كىردەوۋە.

ژوررىكى گەرە بوو، پەنجەرەكانى بەسەر باغىكى سەوزدا دەيانرۋانى. لەوۋى بوو، بە ھەمان نىگاي غەمگىنەوۋە، بە ھەمان پوانىنى سەيرەوۋە بۇ

ئاسۆيەكى دوور... خۆى بوو، لەگەل دواھەمىن ئىوارەو دواھەمىن شەوى
 مردنيدا جياوازيبەكى ئەوتۆى نەبوو، جگە لە زەردەخەنەيەكى غەمگىن
 ھىچ نىشانەيەكى دىكە لەسەر پوخسارى نەبوو. ئىسحاقى لىوزىرپىن بوو،
 ئەو مامۆستايەى دەبايە جەلادەت شەويك لە شەوان لەگەلیدا بمردبايە،
 بەلام ئىستا ھەردووکیان لە جىگايەكى دىكەدا يەكتريان دەبينىيەو. لەسەر
 کورسىيەكى سېى دانىشتبوو، کە جەلادەتى کۆترى بينى ھەستاو گووتى:
 خۆشحالم کە دەتېنمەو، من پەيمانم دايتى کە يەکتەر دەبينىنەو، دەمزانى
 چەند سال بېرات، چەند ديوار لە نىوانماندا بيت، چەند شارو چەند زەمىن
 لە يەکتەرمەن دووربخاتەو ئەيمە دووبارە يەکتەر دەبينىنەو.

ھەستاو باوھشى پياکردو گووتى: جەلادەتى کۆتر ھىشتا بۆنى ئەو پۆژە
 دىزىنەت لىدېت کە ھىدى ھىدى يادگارەکانيان لە خەيالى مندا کالەبېتەو.
 جەلادەت باوھشى بە مامۆستا کەيدا کرد. چاوەروانى ئەو نەبوو لە
 بەر دەرگاگانى ئەم شارەدا ئىسحاق بدۆزىتەو. ئىسحاقى لىوزىرپىن ئەو
 پياوھى ھەمىشە لە خەيالیدا زىندووبوو. ھەرگىز لە پۆچيدا نەمردبوو.
 پاش ئىستىكى سەرسورمان لەسەر دوو کورسى بەرابەرى يەك دانىشتن
 و جەلادەت گووتى: مامۆستام، من ھەرگىز تۆم فەرامۆشنەکرد، ھەرگىز،
 بۆ ھەر جىگايەك چووبم، ھەرچىيەكم کردىت، ھەر ژيانىك ژيايىتم، تۆم
 يادنەکردو. من لە شارى تەپوتۆزە زەردەگان تۆم لە خەيالدا بوو، لەو
 پۆژانەدا کە سامناکترىن جەنگ لەسەر زەوى دەستى پىکرد بە ناو تارمايى
 و ترس و تەنھايىدا دەسورامەو تۆم دەبينى، ھەتا بەر لە نغۆببونى
 ئەو شارەش لە خەراباتى پرتەقالى سېيدا تۆو سەرھەنگ قاسم بينى، من
 يادگارەکانى تۆم لەگەل خۆمدا برد بۆ کەمپى ئاوارەگان، يادگارەکانى تۆم
 لەگەل خۆمدا برد بۆ ئوتلىكى سووتاو، مامۆستا من قوول شەرمەزارى
 تۆم، من شايستەى ئەو نىم کە پووم بەرابەر تۆ ھەلپىرم و چاوم بەرابەر
 تۆ بەرزبگەمەو، من ھەموو ئەو زانست و زانىارى و جوانىيانەم لە خۆمدا

كوشت كه تو فيرتكردم، من ئىستا هيچ نيم جگه له مۆسيقارىكى ئيفليج. شه رمده كه م كه رهنجى توم به بادا، به لام ته نيا شتېك له ژياندا جورئته و هيزى ئه ووم ده داتى قسه بكم ئه و هيه كه هرگيز له و كه سه م نه بورى كه ئيوه ي كوشت... وهك هر رۇحېك كه مۆسقا فترى عداله تى كر دبېت، ده رهق به گوناوه بيشوماره كانى لاواز نه بووم. ئه و خوى دادى خوى كرد و جه زاي خوى بېنى. به لام ماموستا له و ساته وهى كه تو منت جيهتت زنده گيم ته ليسمىكى بيوتنه يه، ژيانم له و وينه ئالوزه ده چنت كه نوخته له دواى نوخته هيله كانى ده گه ينمه وه به يهك و جار دواى جار سه يرتر دېته بهرچاوم. ئازارى گه ره و دورو دريژم بېنى، دوا جار من وهك دزه پرووت و پوجال و پسواكان له گه ليه كى دوردا له خاچياندام، ميخه كانم، ميخى سه ر سېنه و سه ر ده ستم لاي ئه و مۆسقا ره يه كه يارمه تيدام بگه مه لاي ئيوه، من راسته وخو له مردنه وه به ره و لاي تو هاتووم... بېئه وهى بزائم له كويم، بېئه وهى بزائم زيندووم يان مردووم، بېئه وهى بزائم من چيم يان ده بيم به چى؟

جه لادته وهك هه ميشه له به ردم ئيسحاقدا قوتابيه كى چكولانه بوو. ئيسحاقى ليوزيڤرين به هه مان زمانى سىحراوى خوى كه وته قسه، وهك ئه وه بوو له قوولايى راپوردووى جه لادته وه هاتبېته ده رى و بدويت، وهك ئه وه بوو چه ندين سالبېت له جيگايه كى ديكه وه خه به ردارى هه موو ژيانى ئه م قوتابيه غه مگينه بيت كه ئىستا به زامدارى ده گه رايه وه، گووتى: جه لادته تو ئىستا زور شت ده زانېت، له زور نه ينى تيگه يشتوويت. تو له مندالييه وه بو ئه وه له داىكوويت كه رۇژېك بگه يته ئه م شاره. سه رتاپاي ژيانى تو چيروكى سه فه رى تو يه بو گه يشتن به م سه رزه مينه. ئه و ريگايه ي تو پيايدا تېپه رپويت، ئه و شه قامه پىچاوپىنجه ي كه توى به ره و ئيره هينا، ته نيا ريگايه ك بوو كه ده بايه به هه موو لاريكانيدا تېپه رپيت تا ده گه يته وه لاي من. هه موو ئه و شوينانه ي تو به ناويدا گوزه رتكردوه، به شىكى بچوكى

ئەم شارە بوون، دەروازەيەك و پىگايەك بوون تەرىب بەم ھەرىمە. تۆ كاتىك لە شارى سۆزانیيەكاندا ونبوويت، لە بەشىكى بچوكى ئەم شارەدا ونبوويت، لە شوپىنكىدا ونبوويت بىئەوھى مرقۇنكى يان پۇخلەبەرىك بزانیت پىگايەكى بارىك بەم شارەوھ دەپپەستىتەوھ، شارى سۆزانیيە ئاومىتدەكان، شارى مۇسقىقارە كوژراوھەكان، ئەو پارچە زەوييەى من و تۆ لەسەرى كوژراين، پىگايەكە مرقۇف گەر بىھوويت دەتوانىت لەويوھ بگاتە شارى مۇسقىقارە سىپپىيەكان. گرنىگ نىيە ئاخۇ سەرنشىنانى ئەو شارە دەزانن ياخود نا. گرنىگ ئەوھىيە ئەو شارە چكۆلە تۇزاوييە شوپىنى كۆبوونەوھى ئومىدو خەونە كوژراوھەكانى مرقۇف بوو، شوپىنى ھەلھاتنى مرقۇف بوو لە مردن، شوپىنى ئەو مۇسقىقارانە بوو كە لەويادا مۇسقىقارەكانى ناو خۇيان دەكوشت، شوپىنى ئەو كچانەبوو لەويادا پاكى خۇيان دەكوشت. شتىك جەلادەتى كۆتر كە تۆ ھەرگىز لە شارى سۆزانیيەكان نەتپىنى ئەوھبوو كە دەستبەرداربوونى كچان لە پاكى خۇيان، كوشتنى كچان بۆ فرىشتەكانى ناو خۇيان، وھك دەستبەرداربوونى تۆ وابوو لەو مۇسقىقارەى ناو پۇخت. تۆ دەتتوانى فرىشتەكانى دالىا سىراجەدىن بىپىنىت، چونكە فرىشتەكانى ناو دالىا ھەمىشە زىندووبوون، وھك چۆن ئەو مۇسقىقارە راستەقىنەيەى ناو تۆ ھەرگىز نەمردووه، ھەرگىز فرىشتە پاكەكانى ناو دالىاش نەمردبوون، لەبەرئەوھ تۆ دەتتوانى بىپىنىت، ئەويش دەيتوانى تۆ بىپىنىت. جەلادەتى كۆتر، پىت سەير نەپىت كە تۆ لەويادا شاروخى شاروخ دەناسىت، دەبايە لەويادا بىناسىت چونكە دەبايە شاروخى شاروخ لەويوھ بىت. وھك چۆن تۆش لەويوھ ھاتى، وھك چۆن تۆ لە ھەمان شارو ھەمان زەمىنى سەرابى و ئاوينەپىدا بۆ يەكەمجار پىت خستە سەر يەكەمىن گوزەرى ئۇقىانوسى ھاوارەكانەوھ. جەلادەتى كۆتر. ئۇقىانوسى ھاوارەكانىش بەشىكە لەم شارە، بەشىكە لە شارى مۇسقىقارە سىپپىيەكان بەلام لەسەر زەوى، ئەوانەى لە ئۇقىانوسى ھاوارەكاندا ئىشەكەن ھىچ نىن

جگه له به‌شیک له تۆرینکی مه‌زن که ته‌واوی خه‌ون و ئومیدو جوانییه به‌باچوو‌ه‌کانی مروّف به‌دریژایی میژوو پیکه‌وه گریده‌داته‌وه، تۆرینک که شاری موسیقاره سپییه‌کان به‌شیکیتی، ئوتیلی گیناسی سپی به‌شیکیتی، باغچه چکولانه‌و غه‌مگینه‌که‌ی به‌راه‌به‌ر به‌گیناسی سپی به‌شیکیتی، شاری زه‌ردی سۆزانییه‌کان به‌شیکیتی، ئوقیانوسی هاواره‌کان به‌شیکیتی. به‌لام چهند شاری واهیه، چهند ریگای واهیه مروّف ده‌توانیت لیه‌وی به‌ره‌و شاری موسیقاره سپییه‌کان بکه‌ویته‌په‌ر؟ ئه‌وه‌یان هیچ مروّفیک نازانیت. وه‌ک چۆن هیچ مروّفیکیش نازانیت شاری موسیقاره سپییه‌کان خۆی چهند گه‌وره‌یه.

جه‌لاده‌ت که به‌سه‌رسامییه‌وه گوئیده‌گرت، ئیستا له‌به‌ر رۆشناییه‌کی تازه‌دا‌ه‌موو ژیا‌نی خۆی ده‌بینی، ده‌پرسی: ئه‌ی نه‌یتی ئه‌و تابلویه چیه‌؟ نه‌یتی تابلوی شاری موسیقاره سپییه‌کان؟

ئیسحاق ده‌یگوت: هه‌موو شتیکی زیندوو هاواره‌کات، هه‌موو شتیکی زیندوو که ژیا‌نی تیدا‌یه‌و ده‌یه‌ویت بژی ده‌بیت هاواربکات. هاوار ئه‌و سیفه‌ته سه‌یره‌یه که ژیا‌ن له‌مردن جیا‌ده‌کاته‌وه، مروّف له‌وساته‌وه که له‌هاوارکردن ده‌ه‌ستیت، مردوو. ئه‌و تابلویانه‌هاواری ئه‌م شاره‌ن، شاریک له‌میژه‌ چۆته شه‌پیکی گه‌وره‌وه له‌گه‌ل مردندا. تابلوی شاری موسیقاره سپییه‌کان بانگه‌وازی جوانییه‌کانه، نیشانه‌یه‌که له‌و نیشانه‌ی هه‌ندیچار قه‌قنه‌سه‌کان ده‌یبه‌ن تا ئه‌و تۆره‌ گه‌وره‌یه بچنن که به‌سه‌ر شوین و زه‌ماندا بازده‌دات و هه‌موو پاسه‌وانه‌کانی جوانی به‌یه‌که‌وه گریده‌دات، عاشقه‌ لیکدا‌براوو خوشه‌ویستییه‌ کوژراوه‌کان پیکه‌وه گریده‌دات، ئه‌و تابلویه به‌شیکه له‌ریگایه‌کی ئالۆز، هه‌ر قه‌قنه‌سیک لی‌ره‌وه ده‌گه‌رپته‌وه ده‌بیت ئه‌و تابلویانه‌بگه‌ینیت، ده‌بیت شه‌ویک له‌تاریکیدا له‌ده‌رگای پاسه‌وانه‌کانی پاشه‌پوژ بدات و ئه‌و تابلویانه‌به‌ریت. ئه‌م تابلویه ده‌بیت ته‌نیا ده‌ستیکی عاشق دروستیبات. ده‌ستی مروّفیکی په‌ر هیوا که باوه‌ری

به یه کگرتنه وه هه یه، جه لادته ئیره تنیا شاری جوانییه کوژراوه کان نییه، به لکو شاری ئه و مرقاننه شه که باوه ریان به هیواکانی خویانه. سهیرکه ئه و تابلو چکلانه یه ی تو که دهستی کچیک له «شه قامی خانمه عاشقه کان» دروستیکردوه، له یه ککاتدا تو و موسای بابهک و مسته فای شه ونم و چه ندانی دیکه ش پیکه وه گریده داته وه، گرینهک له سنوره کانی کات و بهر بهسته کانی شوین قائمتره. ئه و تابلویه بوو تو ی به ناگاهیتنایه وه، به تو ی گووت ئه مه رینگای خاکینکی تره پیاده پرویت، ئه مه بو نی سه رزه مینیکی تره تو لینی نزیکده بیته وه، ئه مه ئه و توره مه زنه یه که سه رتاپا ئیمه پیکه وه گریده دات.

جه لادته و ئیسحاقی لیوزیرین سهیری یه کیان ده کرد، پیده چوو هه رگیز له یه کدی جودا نه بوو بیته وه، وهک ئه وه ی به دریزیایی ئه و چند سهاله ئیسحاق له ناو جه لادته ی کوتردا ژیا بیت، هه موو شتیکی له سه ر ژیا نی جه لادته و هه سه ته کانی ده زانی. وهک ئه وه ی ئیسحاق و ئه م شاره هه مووی به شیک بن له نهینی خوی، له قوولایی بیینی خوی که جه لادته له جیگایه کی دیکه دا و به جو ریکی دی دهیدو زینه وه... جه لادته وهک یه کیتی مه ست، وهک رو حیک ئه و هه موو بو نه به هه شتییه ی درهخت و گوله کانی ده ورو بهر خوماریانکرد بیت، ده بیرسی: ماموستام، من ده مه ویت له هه موو شتیک تینگه م، ده زانم مرو ف هیچ کاتیک له هه موو شتیک تینا گات، به لام ماموستام بیوره که من تا ئیستا هه ر وهک قوتابییهک پرسیا رده که م، ئه ی ماموستای ئه زیزم، قه قنه س... قه قنه س چیه، بو ده بیت من قه قنه س بم، بو؟

ئیسحاق به هه مان نیگای پر نهینییه وه ده یگووت: جه لادته تو ده بیت له هه موو شتیک تینگه یه، تو ته نیا که سیت که ده بیت هه موو ئه م چیرۆکه بگیریته وه، تو مه حکومی به وه ی ئه م چیرۆکه بگیریته وه، یه کتیک له وه زیفه کانی تو ئه وه یه حه قیقه ت بزانیته. قه قنه س که سیکه له نیوان مردن و

ژیاندا یاریده‌کات، که‌سیکه ده‌توانیت بیت بۆ شاری مۆسیقاره سببیه‌کان و بگه‌پیته‌وه، رۆحیکه له نیوان جوانییه کوژراوه‌کان و دونیادا هاتوچۆده‌کات. قه‌قنه‌س هه‌یه ته‌نیا وه‌کو رۆحیکی ویلگه‌رد ده‌گه‌پیت و جوانی خه‌وتووی ناو مۆقه‌کان به‌ ئاگا دینیته‌وه، ئه‌و جوانیانه زیندووده‌کاته‌وه که شه‌رو خراپه‌و ناشیرینی له مۆفدا کوشتونوی، قه‌قنه‌سیش هه‌یه ته‌نیا کومه‌ک به‌وانی دیکه ده‌کات، ئه‌و چیرۆکه داده‌پیت و ده‌ینوسیت که ئه‌وانی تر پیوستیان پیته‌تی، ئه‌و پێگایانه پیکۆله‌کات که ئه‌وانی تر ده‌بیت پیابرون. جه‌لاده‌ت وه‌زیفه‌ی تویه بریک له جوانییه کوژراوه‌کان، له ئاوازه کوژراوه‌کان، له کتیبه کوژراوه‌کان، له تابلۆ کوژراوه‌کان بگپیته‌وه بۆ جیهان. به‌لام قه‌قنه‌س ته‌نیا مۆسیقا و شیعر ناباته‌وه، ئه‌و بالنده‌یه نییه که ته‌نیا جوانی ده‌باته‌وه، به‌لکو تۆ هاواری ئه‌و کوژراوانه‌ش ده‌به‌یته‌وه که لیره چاوه‌پوانتده‌کن، شاری مۆسیقاره کوژراوه‌کان ته‌نیا شاری جوانییه کوژراوه‌کان نییه، به‌لکو شاری هه‌موو حه‌قیقه‌تیکۆ کوژراوه، هه‌موو ده‌نگ و هاواریکی کوژراوه، هه‌موو پاکییه‌کی کوژراوه. جه‌لاده‌تی کۆتر چه‌نده‌ها سال جاریک قه‌قنه‌سیک دیت بۆ ئه‌م شاره، رۆحیک پاسه‌وانه‌کانی جوانی په‌روه‌رده‌یده‌کن، یه‌کتیک له نیوان هه‌زاران رۆحدا بۆئه‌وه له دایکه‌بیت که مۆسیقا، شیعر، حه‌قیقه‌ت رزگاربات. خۆت ده‌زانیت که زه‌وی پره له پاسه‌وانی دلسۆز بۆ مۆسیقا و تابلۆ جوانی، تۆ خۆت به‌ر له دوو سال به‌ ئوقیانوسی هاواره‌کاندا سه‌فه‌رتکرد، که‌نجینه نه‌یتی و هه‌لگیراوه‌کانی جوانیت له‌و ولاته‌دا بینی. جه‌لاده‌ت به‌لام هه‌ندیک ئاواز هه‌یه زه‌وی پیوستی پیته‌تی، هه‌ندیک کتیب هه‌یه ئینسان له‌گه‌شتی خۆیدا له‌سه‌ر زه‌وی ناتوانیت ده‌ستبه‌رداری بیت، حه‌قیقه‌ت هه‌یه گه‌ر ونیت مانای ژیان ده‌که‌ویتته مه‌ترسییه‌وه. پاسه‌وانه‌کانی جوانی ناتوانن هه‌موو شتیک رزگاربه‌کن، من که هاتم بۆ ئیره هیشتا هه‌زاره‌ها ئاواز له دلمدا بوو، تۆ که مۆسیقات له بیرخۆت برده‌وه په‌ربوویت له مۆسیقایه‌کی نه‌مر،

سەيركە جەلادەت ئەمشارە سەپپە پرە لە ئاواز كە هەيچ كەس نەيتوانیوه
 پرزگاریانبكات، پرە لە شیعەر كە هەيچ كەس نەيتوانیوه دەستبەریت و لە
 مەرگ دەریانبهینیت. پرە لە تابلۆ كە دەبیت هەندیکیان بگەڕینه‌وه بۆ سەر
 زەوی. بەلام جگە لەوانە، ئەم شارە پرە لە قوربانی بیگونا، جەلادەت
 مەرۆف خۆی گەورەترین و پاكترین جوانی كوژراوه، ئیشی قەقنەس ئەوهیه
 هاواری ئەوانە، دواھەمین قەسەیان، دواھەمین نامەیان بباتەوه بۆ جیھان.
 بەر لە چەند سال خانمێك قەقنەس بوو، خانمێك بە شەوانی تاریك
 تابلۆی «شاری مۆسیقارە سەپپەكان» ی دەبرد بۆ خاوەنەكانیان، یان
 تابلۆكانی دەخستە سەر ئەو ڕیگایەى دواى تێپەڕین بە گمۆكەیه‌كى ئالۆزدا
 دەگەیشتنە دەست ئەو كەسەى عاشقیتى. نامەى مەرۆفە كوژراوه‌كانى
 دەبرد، بەلام جەلادەتى كۆتر لە میژە لەم شارەوه پەيامنێرىك نەكەوتۆتە
 ڕیگا، بۆئەوهى لێرەوه، لەم سەر سنوورە ناسكانەى نیوان ژیان و لە
 ناوچوونەوه حەقیقەت بباتەوه. هەيچ كات لە میژووى ئەم هەرىمە گەورەیه‌دا
 كە ئیمە تیاژیاين بە ئەندازەى پازدە سالى رابوردوودا جوانی نەكوژراوه،
 من دەزانم ئەركینكى چەندە سەختە، ئەركینكى چەندە كوشندەیه مەرۆف لە
 نیوان مردن و ژياندا هاتوچۆبكات، تا لە ساتێكدا ئیتر وندەبیت و ڕیگاكان
 نادۆزیتەوه، بەلام هەزاران مەرۆف لێرە چاوه‌پوانى تۆن هاوارەكانیان
 ببیتەوه، نامەكانیان ببیت بۆ هاوڕیكانیان، بۆ دۆستە نزیكەكانیان، دەیان
 مۆسیقار چاوه‌پوانن تۆ ئاوازه كوژراوه‌كان بگێریتەوه بۆ جیھان، دەیان
 تابلۆى جاویدان چاوه‌پوانتدەكەن، دەیان شیعەر كە تۆ دەستتوسەكانیان
 دەبیتەوه بۆ ئوقیانوسى هاوار، بۆ شوینێكى ئەمین لەسەر زەوى تا
 ڕۆژێك دیت هەموو مەرۆقایەتى، هەموو ڕۆحەبەرە هوشیارو جوانناسەكان
 دەیبینن. لەم شارە سەپپەدا، شارێك كە پاكییه جاویدان و هەمیشەبیه‌كەى
 مەرۆفى هەلگرتووه، ئەو كەسانە چاوه‌پوانتدەكەن كە لە بەرچاوى تۆ لە
 بیابانەكاندا زیندەبەچالكران، ئەو سەربازانە چاوه‌پوانتدەكەن كە بەر لەوهى

دوا نامەى خۇيان بىتىرن بۇ ژنەكانيان كوژران... تو پەيامنىرى ھەموومانىت،
تو جارىك لە برى ھەموومان گەراپتەو ھو ئىستاش لە برى ھەموومان
دەرپۇتەو ھو بۇ ژيان.

شەكان لەسەرەتاو ھە تا كوئايى لە خەون دەچوون، بەلام من رام واىە
ھەموو ژيانىك لە خەون دەچىت. ھىچ ژيانىك نىيە لە خەون نەچىت، ھىند
ھەيە دەبىت چاۋ لىكبنىن و بە وردى تەماشاي ئەو رىگا سەيرەبەكەين
كە برىويتى. جەلادەتى كوئر لە شارى مۇسىقارە سىپپەكاندا لە كەسىك
دەچوو لە ناو خەونىكى قوولى خۇيدا ونبووبىت، دواتر بە رىگاوبانى ئەو
ونبوونەدا بچىتە ناو خەونىكى ترەو، لەویشدا دىسانەو ھو ونبىت و خۇى
لە خەونىكى تردا بدۇزىتەو ھە كە ئەویش جارىكى دى ونبەكات، بە جۇرىك
دوچار نازانىت لە چ دەرگاىەكەو ھە دەتوانىت بەرپتەو ھە بۇ حەقىقەت، چونكە
ھىندەى لە خەونىك دەچىتە دەرەو ھە خۇى لە خەونىكى تردا دەدۇزىتەو ھە.
گەر ژيان خۇى خەون بىت، بىگومان تەواوى سەفەرى مرۇف دەبىتە
جۇلانى لە ناو كۆمەلىك خەوندا كە سەرەتا مرۇف لە ھەر يەككىياندا
پىنواىە حەقىقەتى دۇزىو ھەو ھە ئىسحاقى لىوزىرپىن راي وابو كە سەفەرى
جەلادەت لە شارى مۇسىقارەكاندا شتىكە لەو جۇرەيە، واتە ھەك ئەو ھە
لە ناو كۆمەلىك ژوردا ونبووبىت، كە لە سەر ھەر دەرگاىەكان نوسراىىت
حەقىقەت، ھەلى ھەر كاتى دەرگاى ئەو ژورە دەترانىت و دەچىتە ناوى
دەبىنىت جۇرىكە لە خەون. ئەگەر يەككىك لەو ژورانە ژيان خۇى بىت،
ئەو شارى مۇسىقارە سىپپەكان ژورىكى ترە، ئەو مردن ژورىكى ترە،
ئەو دۇزەخ يان بەھشت ژورىكى ترن، بىشەو ھە مرۇف ھەرگىز بتوانىت
دلىابىت لە كام يەك لەم ژورانەدا لە ناو حەقىقەتداىە.

ئەو دەمەي ئيسحاقى ليوزيرين جەلادەتى كۆترى برد بۇ بينىنى شارى
 مۇسيقارە سېپپەكان، جەلادەت لە كەسىك نەدەچوو تەنيا لە نيوان زيان و
 مردندا ونبووبىت، بەلكو لە بالداریك دەچوو لە نيوان حەقیقەت و خەيالد
 قەتیس مابىت. شارى مۇسيقارە سېپپەكان، شارىك بوو وەك خەون پىر
 لە شەقامى پۇشن كە ھەرگىز خۆر تىيدا ئاوا نەدەبوو، پىر لە كوچەي
 تەسكىش كە شەويان كۆتايى نەدەھات، پىر لە درەخت كە لە بەھارىكى
 جاويداندا نوقمبوون، پىریش لە درەخت كە لە گىژەنى پايزىكى ھەمىشەيى
 دەرئەدەچوون. ھەندىجار جەلادەت گەردەلوولى گولى سىي دەبينى
 لە ئاسماندا و ھەندىجارىش بەسەر شەقامىكدا تىدەپەرى تا ناكوتا بە
 ھەوردا تىدەپەرى. شەقامەكان ھەموو ناوى سەيرىان ھەبوو كە ئيسحاقى
 ليوزيرين دەيگوت: ئەم ناوانە ناوى منن، ھەموو مروڤىك لىترە خۆي بە
 ويستى خۆي، شوينەكان و شەقامەكان و باغچەكان ناودەنيت، ھەتا ناوى
 «شارى مۇسيقارە سېپپەكان» يش ناويكە دەكرىت مروڤ دەستبەردارى
 بىت و ناويكى دىكەي لىبنىت كە خۆي دەيەويت، مروڤ لىترە ئازادە چۆن
 درەختەكان بانگدەكات و بە چ زمانىك قسەدەكات، ئازادە چ ناويك بۇ خۆي
 و شتەكان ھەلدەبژىرىت.

پىكەو دەكەوتنە ئەو گەشتەي دەرھەق بە حەقیقەت جەلادەتى
 قەنەسى دەگەياندە يەقین. لە شەقامى «فرمىسكى كەمانچە» دا جەلادەت
 دەيان كەمانچەژەنى غەمگىنى بينى لە پەنجەرەي مائەكانيانەو سەريان
 دەرھىتابوو كەمانيان دەرئەند، دەيان مۇسيقارى بينى لە بالكۆنەكانى
 خۆياندا چووبوونە سەر مېزەكانيان و بە جلى سېپپەو خومارى ئاوازي
 خۆيان بوون، ھەندىكيان وەك پەيكەر وەستابوون و مۇسيقايان لىدەدا، بە
 دەيان بەرابەر يەك لەسەر شوستەكان بەدەم ئاوازوو سەيرى ئاسمانيان

دەكرد و دەپۇيشتن، ھەندىكىيان دەيانتوانى بفرن و بنىشنەو، ھىچ كەسنىك سەيرى ئەوى دىكەى نەدەكرد. ھەر مۇسىقارەو شتىكى دەژەند جىاواز لەوى دىكە، ھەر مۇسىقارەو لە جىھاننىكدا مەلەيدەكرد لە جىھانى ئەوانى دى نەدەچوو. لەگەل ئەو ھشدا جەلادەت دەيتوانى گوئى لە ئاوازەكانيان بىت، دەيتوانى دەنگى ھەر ئامىرەو لەوى دى جىابكاتەو، بەلام ئەوئە لای جەلادەت نەينى بوو ئەو ھارمۇنىيەتە سەيرە بوو كە تەواوى ئاوازە جوداكان پىكەو دەروستياندەكرد.

ئىسحاقى لىوزىرپىن بە جەلادەتى دەگوت: بچىت بۇ ھەر شوئىنىك، بە ھەر شەقامىكدا بپۇيت، ئەو تۇيت بپىاردەدەيت چ ئاوازيك ھەلگرىت و بىيەيتەو بۇ زەوى.

جەلادەت گوئى دەگرت و لە كۇتايى شەقامەكەدا دەگريا، ئاوپرى لەو ھەموو ئاوازە جاويدانە دەدايەو ھو دەيزانى ھىچ پۇچىك نىيە بىت بە ھەلگرى ئەو ھەموو جوانىيە، لە كۇتايى يەكەم شەقامدا دەيزانى تواناى مرۇف لەسەر تىگەيشتن و پزگاركردى ئاوازە نەمرەكان ھەمىشە و ھەمىشە بچوكتەرە لە گەورەيى ئۇقيانوسى جوانىيەكان. مرۇف ھەرچىيەك بكات ناتوانىت ھەموو شتىك پزگار بكات. قسەكانى موساى بابەكى دەھاتەو ياد دەربارەى پەشەبايەكى ترسناك كە ھەلدەكات و كارە مەزنەكانى مرۇف بەرەو مەرگ و لە يادچونەو دەفرىنىت، دەيزانى ئىستا ئەو لەو پراوكرە دەچىت كە يەكىك ناردىبىتى بۇ دوور، بۇ جىگايەك كە دەستى ھىچ زىندوو يەك ناىكاتى تا لەوئو ھە جوانىيەكان بەئىنتەو، لە پياويك دەچىت لە پەشەباكاندا ھەستاو ھو دەست درىژ دەكات جوانىيە پفئندراو ھەكان لە چنگى مردن دەربەئىنىت، بەلام ھىستا لەم دوورىيەش ناتوانىت ھەموو شتىك بگرىتەو. ئەو ئىستا نوئەرىكى غەمگىنى ئۇقيانوسى ھاوارەكان بوو بۇ دەروەى سنوورە جوگرافىيەكانى ژيان و خەون، ئىستا تىدەگەيشت بۇ لەسەرەتاو ھەمووان ھەك پىغەمبەر سەپرىاندەكرد، ئىستا تىدەگەيشت

کئی بوون ئه و موسیقارانہی دہاتنہ سہر پئیگای سامیری بابلی و ئه و
 رۆحہ دزیوو کوشندہیان پاکدہ کردہوہ، ئیستا تیدہگہ یشت بۆ دہبایہ
 دالیا سیراجہ دین لہ و شارہدا چاوہ پروانیبکات، بۆ دہبایہ خوشیویت، بۆ
 دہبایہ موسای بابہک ئه و ژیرزہمینہی نیشاندات، ئه و تابلۆ سپییہی
 پیشکە شبکات. ئه و ئیستا بہ شیک لہ و ئیشہی تہواودہ کرد کہ پاسہوانہکانی
 جوانی لہ سہر زہوی نہ یانتوانیبوو تہواویبکەن. ئیستا دہیزانی ئه و ژنہ
 کئی بووہ کہ شہوئیکی تاریک ناویشانی کیومہرسی یہزدانی خورہمی
 بردووہ بۆ موسای بابہک، ئه و ژنہ کئی بووہ ہمان تابلۆی بردووہ بۆ
 مستہفای شہونم، دہیزانی ئه و تابلۆیہ ہیچ نییہ جگہ لہ کۆدیکی نہینی
 کہ جوانپہرستہکان لہ دواي خویان جیئدہہیلن تا لہ دہرفہت و ریکہوتہ
 سہیرہکانی ژیاندا یہک پئیگای ئه و ی تر بدۆزنہوہ، دہیزانی ئه و تابلۆیہ
 ہیچ نییہ جگہ لہ دہلالہتیک جوانی جیئدہہیلن تا لہ یہکدیمان نزیکبکاتہوہ.
 ئیستا سہرتاپای ژیانی خۆی، سہرتاپای تہلیسمہ سہختہکانی نیو ئه و
 تہمنہ کورتہی خۆی بہ کراوہیی دہبینی.

لہگہل ئیسحاقی لیوزیریندا شہقامی «تیترواسکی بہیانان» تہیدہ کرد،
 شہقامی «جازی زیوین»، شہقامی «بیانۆی با»، شہقامی «شعیری
 ئەستیرہ فرۆشہکان» شہقامی «شاعیرانی جہہنہم» تادہگہ یشتنہ
 کوچہیہک بہ ناوی کوچہی «فلووتی سہی». ئیسحاق دہیگوت: جہلادہت
 گہر تۆ قہقنہس نہ بایتایہ مالی تۆش لیژرہدا دہبوو، لہ بہر پہنجہرہیہ کدا
 دہیوہستان و دہیگوت: جہلادہت ئەمہ مالی منہ، ئەمہ ئه و گۆشہیہیہ کہ
 من لیئیدہوہستم و تا ناکوٹا، تا ہتا ہتایہ موسیقایی تیا لیئیدہدم.

لہ و کوچہیہدا سہدان عازیفی فلووتی دہبینیہوہ، لہ و کوچہیہدا
 مامۆستا سہرمہدی لہ نیوان موسیقارہکاندا دہبینی، لہ سہر کورسییہکی
 بچوک لہ ژیر درہختیکی گہورہدا دانیشتبوو موسیقایی لیئیدہدا، سہرہنگ
 قاسمی دہبینی بہرابہر بہ ہوریک و ہستاوہ و عہزفدہکات، ئه و موسیقارہ

مندالانەى بىننىيەوہ كە چەندىن سال لەوہوبەر پىكەوہ لە پاسىكدا مردبوون، فەمى بەسرى دەبىننىيەوہ بە خۆى و گەردنىكى برىندارەوہ لەسەر مېزىك وەستاوہو بالندەكان لەدەورى سەمادەكەن و عەزفدەكات. كەسىان جەلادەتى كۆترىان نەدەبىنى، ھەموو بە ئەندازەيەك نوقمى ئەو مۆسىقا ئاسمانىيەى خۆيان بوون نەياندەتوانى لىي جىابىنەوہ. ئىسحاق دەىگوت: مرؤف لىرە بە مۆسىقا دەژى، ھىچ كەسىك ئەوى دى ناناسىتەوہ، جەلادەتى كۆتر ھىچ كەسىك تۆ ناناسىتەوہ. تۆ دەتوانىت تەنيا ئاوازەكان پزگاربەكەيت، نەوہك مرؤفەكان، پەنگە زۆر كەس لىرەوہ بنالنىت و داواى فرىادرسىك بكات، بەلام مرؤف بەدرىژايى مېژوو تەنيا تاونوىتى مۆسىقا و ئاواز و شىعر لە مەرگ پزگاربكات، ھەرگىز مرؤف لەم شارەوہ مرؤفى بۆ پزگارناكرىت. ھىچ كەس لە مانە جىھانىان يادنەچۆتەوہ، بەلام ھەموويان تەنيا لە پىگاي مۆسىقاوہ دەتوانن لەگەل دونىادا بدوين.

جەلادەت لە گەشتىكى سەيردا، بە ناو دەيەھا كوچەدا، سەدان ئاوازي كوئ لىدەبوو، سەدان مېلودى سىحراوى لە پۆحى خۇيدا دەنوسىيەوہ، كوچە لە داوى كوچە دەگەرا، شاعىرەكانى دەبىنى لەسەر بەستەكان وەستاون و شىعر دەخوينتەوہ، نىگاركىتەشەكانى دەبىنى لە نىو شەپۆلى پەپولەدا وەستاون و نىگار دەكىشن، شارىكى ناكوتا، ھەزارەھا كوچەى بىسنور لە ناو يەكدا، ھەزاران گوزەر كە مرؤف نەيدەزانى لە كوئوہ دىن و دەچنەوہ سەر كوئ، لە ھەر كوچەيەكدا جۆرە مرؤفىك و جۆرە ئازارىكى دەبىنى، ھەندىك لە شەقامەكان تا ناكوتا درىژدەبوونەوہ، ھەندىكىان لە ناو سىبەرى درەختە سەوزەكاندا خەوتبوون و ھەندىكىان لە ناو بايەكى پايىزىدا نوقمىبون كە خەزانىكى ئەبەدى دروستكردبوو. ھەندىك لە شەقامەكان ھىند درىژبوون ھىچ مرؤفىك نەيدەتوانى تەوايانبكات. ئىسحاقى لىوزىرەن دەىگوت: جەلادەت ھەندىك لەم شەقامانە لە ئەبەدىيەتدا تەواودەبىت، زۆر مۆسىقار دىت و دواچار لە ناو ئەو تەمە دوورەدا وندەبىت كە ھىچ مرؤفىك دەستى

ناگاتن. چی له وسهری ئەم شه قامه وه ههیه هیچ که سیک نازانیت، هه
یه کیک له ئیمه پۆژیک له پۆژان دهرۆین و لهو ته مه دا و نده بین و هه رگیز
ناگه پیننه وه بۆ کوچه و گوزهری جارانی خۆمان.

ئیسحاق شه قامی ئەو کیزانهی نیشاندا که بیوچان سه ماده کهن،
شه قامی ئەو پیاوانهی بهردهوام هه موو ژیانیان یه ک کتیب ده خویننه وه.
شه قامی ئەو ته مبور ژه نانهی له سه ر لکی دره خته به رزه کان سه یری مانگ
ده کهن و ته مبور ده ژهنن. شه قامی ئەو کچه عاشقانهی ئیشیان ئەوه بوو
ته نیا تابلوی شاری موسیقاره سپیه کان دروستبکهن، له و یادا ئیسحاق
لیوزیرین سه لوا طحانی پیشاندا که له کراسیکی ته نکدا له نیوان کۆمه لیک
شۆپه بیدا، له نابهین دوو فواره ی گه وره دا ستان دیک ی گه وره ی ره سم کردنی
دانابوو و به هیمنی و سه بریکی گه وره وه ئەو تابلویه ی دروستده کرد،
تابلوی شاری موسیقاره سپیه کان، ئەو تابلو سیراو ییه ی هه قنه سه کان
به زه ویدا دابه شیانده کرد. ئەو تابلویه ی ته واو وه ک هه مان ئەو تابلویه
بوو که ئەو له شاری ته پوتۆزه زه رده کاندا بینییوو ی. جه لاده ت ده ستی
ده خسته سه ر تابلو کان و دهرۆی، هه زیده کرد له گه ل ئەو کچه دا قسه بکات،
هه زیده کرد باسی دکتۆر باه کی بۆبکات، به لام ئەو جگه له ده لیله که ی
خوی نه یده توانی قسه له گه ل هیچ مه خلوقیکی دیکه دا بکات، له غه واسیک
ده چوو گه نجینه یه کی له ژیر دهریادا دۆزیبیته وه، له هه موو چیگایه کدا
ده ستی بۆ به نرخترین مرواری دهر برد و هه لیده گرت. ئاوریده دایه وه بۆ
یه که مجار پاسه وانیکی سپی بیده نگ ی ده بین ی له پشتیان وه هه موو ئەو
تیکست و کتیب و تابلویانه هه لده گریت که ئەو ده ستیان ده خاته سه ر و له
گالیسیکی گه وره دا ده یانخاته سه ر یه ک... هه ر جوانییه ک جه لاده ت ده ستی
بخستایه ته سه ر ده بوو به مولکی ئەو. ئیستا نه یده زانی چه ند وه خته
به ریکه وه ن، زه مه ن له شاری موسیقاره سپیه کان مانای نه بوو، شه و
پۆژ هیچ نه بوون جگه له دیکۆریک که شه قامه کان خویان هه لیانده بژارد،

شەقامىك ھەبوو شەوبوو، بەلام شەقامىكى دىكەي تەنىشتى رۆژ. شەقامىك ھەبوو ھەتاو و شەقامىك ھەبوو پەر لە گەلای خەزان، كوچەيەك پەربوو لە بالندەو كوچەيەك پەربوو لە ماسى سېپى كە بە ھەوادا دەفەين. بەلام ھەموو جىگاكان سېپى بوون، ميعمارى خانووەكان مەلەكوتى دەھىنايە پىنش چاوى مرۆف.

لە شەقامىكدا گوويان لە دەنگى ئەو گۆرانىيژانە بوو كە دەيانتوانى مرۆف بە جۆرىك مەستبەكەن نەتوانىت لە شوينى خۆى بېرات. ئىسحاق دەيگوت: ئەمە يەككە لە پەر مەترسىترىن كوچەكان، چونكە گۆرانىيژەكان دەتوانن بە جۆرىك كۆتتەكەن بە ئاگا نەيەيتەو. دەتوانن تا ئەبەد بتوەستين و ناچارتبەكەن گوئىگرىت. دەرچوون لە شەقامى گۆرانىيژەكان وەك پەرينەو ھەبوو لە دەريايەكى ترسناك. جەلادەت لە ئىسحاقى دەپرسى: مامۆستام، بۆ كوئىم دەبەيت، بۆ كوئى؟ ئىسحاقى لىوزىرپىن گووتى: بەرھەو شەقامى «فريشتەكانى لم» بەرھەو ئەوئ، ئەو ھەو دوا سنوورى ئەم شارەيە، من بتوانم بىگەمى، دوا سنوورىتى كە تۆ دەتوانىت بىگەيتى، لەو بەر ئەو شەقامەو ھەردەمى دىكەو خەلكى دىكەو قەقنەسى دىكە ھەن كە من و تۆ نايانىينىن و ناياناسين.

لە شەقامى «فريشتەكانى لم» دا، جەلادەت ھەموو ئەو مرۆفانەى دۆزىيەو كە لە شەو ھەردوور دىژەكانى بىباندا مردن. ئەو كوردە غەمگىنانەى بىنيەو كە لە لمستانەكانى باشووردا لم خنكاندبوونى. ھەمووان لەسەر درەخت و شوستەو بالكۆنى شەقامىكى ناكوتا دانىشتبوون و نامەيان دەنووسى. ھەزارەھا مرۆف كە لە دىژترىن كوچەى دونيادا دانىشتبوون، لە بالكۆنە سېپىھەكانىانەو ھەستابوون و سەيرى ئەستىرەيان دەكرد. لەسەر پەلى درەختە گەورەكان دانىشتبوون و وەك عاشقە دىزىنەكان باسى مردنى خۆيان دەخستە سەر كاغەزىكى سېپى، ھىندەى تەواودەبوون دەياندايە بەر باو دووبارە دەستيان دەدايەو قەلەم و بە جۆرىكى دى

و بە دارشتنیکى دى هەمان حىکایەتیان دەگیرایەو. سەروەیەکی فینک لە نادیارەو دەهات و کاغەزەکانى دەفراندن، ئاسمانى ئەو کوچەیه پڕ بوو لەو نامانەى «با» لەگەل خۆیدا بەرەو شوپینیکى نادیار دەبیردن. ئەو نامانەى دەبایە قەقنەسىک بێت و لە هەوادا هەندیکیان بگریتهو و بیباتەو و بۆ جیهان. هەزارەها پۆحى غەمگین بوون لە ژێر سێبەرى ماله سپییهکانى خۆیاندا، لەسەر میزى سپى، لە سەر زەمینیکى سپى، لە نزیک ئاویکەو و کە وەک چورى شیر سپى بوو، هاوارى خویان دەنوسى، ناوینشانى ئازیزەکانیان دەخستە سەر پشتى کاغەزەکەو دەیاندا بە «با». شەقامیک بوو گەرم وەک پۆژیکى مردن لە بیاباندا، جەلادەت دەستى دەخستە سەر خشته سپییهکان و هەستى بەو گڕەیه دەکرد کە لە پۆحى داروبەردى ئەو کوچەیهو هەلدهستى، گەرمایەک وەک گڕەى بیابان. بۆ یەکەمجار دەستى دەدا لە نیوچاوانى ئەو نامەنوسانەى کە هەستیان بە دەستى ئەو نەدەکرد، بەلام ئەو هەستى بە تاي شەوى مردنیان دەکرد، هەستیدەکرد ئیستاش دلیان بە هەمان ترس لێدەدا.

دەووستاو بە چوار دەورى خۆیدا دەپروانى، ئەو مەرقانەى دەبینى لە پەنجەرەى ماله کانیاو هە سەر دەر دەهێنن و نامەکانیان دەدەنە دەم باو دەگەرێنەو ژوورئى. ئەوانەى دەبینى لە ناو چیمەنە سەوزەکاندا پالکەوتوون و لە ئەبەدییەتى هاوارەکانى خۆیاندا ونبوون. هەندیکیانى دەبینى بەر لەو هوى دووبارە دەستبکەنەو بە نوسینی نامەیهکی نوێ، کەمیک بەدواى نامە کوئەکانیاندا رادەکەن و دواتر بە هێمنى دەگەرێنەو سەر قەلەم و کاغەزەکیان.

ئیسحاق دەیکووت: ئیشى تۆیه ئەو نامانە بگەننیت، ئیشى تۆیه کە یەکەیه کە گوندو پێدەشتهکان تەبیکەیت و ئەم نامانە بەدیتە دەست خاوەنەکانیان.

هەزاران نامە کە هەر یەکەو ناوینشانى گوندیک و ئاویک و شاریکیان

له‌سه‌ر بوو، جه‌لادەت نامە‌یه‌کی له‌هه‌وادا ده‌گرته‌وه‌و ده‌وه‌ستاو ده‌یخوینده‌وه، نامە‌یه‌ک بوو له‌سه‌ر لم، له‌سه‌ر مردن، له‌سه‌ر خنکان له‌ژیر ئە‌ستیره‌دا، له‌سه‌ر بیده‌نگی. نامە‌یه‌ک بوو به‌ناوی پیاوکوژە‌کانه‌وه، به‌کات و شوینی‌مردنه‌وه، به‌باسی دووردریزی تینویتی و گه‌رماوه، به‌وه‌سفی نیگای ئە‌فسه‌ره‌عه‌ره‌به‌کانه‌وه، به‌وه‌سفی رینگاکان و شاره‌کان و ئوردوگاکانی مردنه‌وه، به‌وه‌سفی سات دوای ساتی پۆحکیشان، وه‌سفی لم که‌ده‌چیته‌گه‌رووته‌وه تا چیت‌ه‌ناسه‌نه‌ده‌یت، وه‌سفی فیشه‌ک که‌یه‌ک له‌دوای یه‌ک له‌دواوه‌به‌ر سه‌رت ده‌که‌ون، ئە‌وه‌سته‌ی له‌نیوتدا دروسته‌بیت ساتیک ده‌زانیت ده‌مریت و نازانیت سه‌یری ئە‌ستیره‌بکه‌یت یاخود ته‌ماشای لوله‌ی تفه‌نگی پاسه‌وانه‌کان؟ نازانیت بیر له‌مردنی خۆت بکه‌یته‌وه‌یان له‌مردنی منداله‌که‌ت؟ بیر له‌تینویتی بکه‌یته‌وه‌یان له‌هاواری ئە‌فسه‌ریک که‌له‌پشته‌وه‌را بو‌مردن ریزته‌ه‌کات؟

هیچ‌ئاده‌میزادیک نه‌بوو بتوانیت هه‌موو ئە‌وه‌نامانه‌بگه‌یتیت.

جه‌لادەت نه‌یده‌زانی ده‌ستی له‌چه‌ند نامە‌داوه، به‌دوای چه‌ند نامە‌دا رایکردوه، چه‌ند سه‌عات یان چه‌ند رۆژ له‌کوچه‌دریزه‌دا سوپاوه‌ته‌وه. جه‌لادەت بیئاگای خۆی به‌کوچه‌دریزه‌دا ده‌رۆیشت، هه‌ستیده‌کرد که‌وتۆته‌ناو ته‌میکي سپی و چره‌وه، له‌وسه‌ر له‌ناو ته‌مه‌که‌دا هه‌ستیده‌کرد رۆخساری پیاویکی قژلوول به‌فلووتیکه‌وه‌ده‌بینیت، رۆخساری پۆحیکی غه‌مگین که‌له‌نیو ته‌میکي چرپا ته‌ماشایده‌ه‌کات و دوورده‌که‌ویته‌وه، تارماییه‌ک بوو له‌سامیری بابلی ده‌چوو، پیده‌چوو ئە‌وه‌بیت و له‌ناو قوربانیه‌کانی خۆیدا به‌فلووتیکه‌وه‌ونیوو‌بیت. وه‌ک پۆحیک شه‌رمبکات بچیته‌ئە‌وه‌شه‌قامه‌وه، وه‌ک دلێک رۆوی نه‌یه‌ت که‌س ته‌ماشاییکات له‌ته‌مه‌دا خۆی به‌ته‌واوه‌تی ئاشکرانه‌ده‌کرد. جه‌لادەت ده‌یویست دوایکه‌ویت، ده‌یویست دلنایبیت ئاخۆ ئە‌وه‌ی بینویتی سامیری بابلیه‌یان یه‌کیکی

ديکيه. بهلام ئيسحاقى ليوزيرين له ئاست درهختيکى بهرزدا دهيوهستان و دهستی دهخسته سهرشانی و دهیگوت: جهلادتی کوتر لیروه ده بیت بگه ریینه وه، ئەمه دوا سنووری ئیمهیه، ئەمه یه کهمین سهفهری تویه، گه لیک سهفهری ترت له بهردهمدایه، چهندهها جاری تر دیت بۆ شاری مؤسیقاره سپیهکان، ئیستا تۆ بهشی چهندهها مانگ کارت هیه، لیروه تۆ دهگه ریته وه بۆ دوا وه له شاری مؤسیقاره سپیهکان دهردهچیت. دهگه ریته وه بۆ نیشتمانی خۆت.

جهلادت وهک بالداریک له خهونیکى تهماویدا ونبوویت، وهردهگه را و به هیمنی به هموو کوچه سهیرو پر ئەفسونهکانی شاری مؤسیقاره سپیهکاندا دهگه رایه وه، له گه رانه ودا جگه له تهماشاگردنی ئەو بالداره سپیانهی بهردهوام به سهر سهریدا دهفرین سهیری هیچی تری نه دهکرد، تا زیاتر له دهر وازهی شار نزیك دهبووه وه کوچهکان کالترو کالترو دهبوونه وه، وهک ئەوه بوو له گه له هموو ههنگاویکى ئەودا ته میکی قورس و سپی شتهکان دابؤشیت، وهک ئەوهی گه رانه وهی ئەو راگردن بیت له تونلیکی سپی خه یالی که تونلی مردنی خۆیه تی. له جیگایه کدا ده وهستا و ئاوری ده دایه وه دلنیا بوو ئەو شاره جیگای مردنی خۆیه تی... ئەو شاره هیچ نییه جگه له نیشتمانی مردنی خۆی.

به ناو کۆمه لیک هه ورو ته می سپیدا ده گه رانه وه بۆ ناو ئەو ژووره ی یه کهمین جار له ویدا یه کدیان بینی، له وئ ئیسحاق پا که تیکى چکۆلانه ی ده دایه دهست، با وهشی پیاده کردو ده یگوت: جهلادت له بیرت نه چیت، من چاوه پروانته که م.

جهلادت دواتر جگه له وینه ی ئیسحاق که له ته میکی سپیدا وهستا وه و به کا وه خۆ ونده بیت هیچی تری یاد نه بوو.

که دهرگا که ی ده کرده وه، شاروخی شاروخ چاوه پروانیده کرد، هه مان ئەو

پاوه‌ستان و سه‌یرکردنه‌ی هه‌بوو که به‌ر له خودا‌حافیزی بینیبووی، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌دریژایی ئه‌و سه‌فه‌ره‌ی ئه‌و، شاروخ له شوینی خۆی نه‌جولابیت، به‌لام که ئه‌وی ده‌بینی به‌خنده‌یه‌که‌وه پ‌ر‌بوو له سۆزی فریشته‌گه‌وره‌کان ده‌ستی ده‌گرت و به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ پ‌رایده‌کیشاو ده‌یگوت: هاو‌پ‌یم ئیستا تو ده‌توانیت ژیان پ‌ر‌بکه‌یت له موعجیزه.

بیته‌وه‌ی بزانیته‌ مه‌به‌ستی چیه، ده‌ستی ده‌گرت و به‌همان پ‌ر‌گادا ده‌گه‌رانه‌وه، به‌لای هه‌مان ئه‌و تاقمه‌ ئه‌ندازیاره‌ سپیهدا تیده‌په‌رین که نه‌خشه‌ی شه‌قامی دیکه‌یان ده‌کیشا. له به‌ر ده‌رگا‌کان جه‌لاده‌ت ده‌یتوانی پ‌تر له شورای دوورو دریژی ئه‌و شاره‌ رابمیتیت، له‌و نه‌خش و هه‌لکولینه‌ نه‌یتیانه‌ وردیبیته‌وه که تهنیا به‌ته‌ماشاکردنی دوورو‌دریژ مرۆف ده‌یبینن. نه‌خشی سه‌رده‌مه‌ هه‌ره‌ دیزینه‌کان، زه‌خره‌فه‌ی رۆژه‌ ساده‌و سه‌ره‌تاییه‌کانی له‌ دایکبوونی مرۆف له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه، شفه‌ری خیله‌ به‌راییه‌کان، نوسینی سه‌ر له‌وجه‌ سۆمه‌رییه‌کان، نه‌خشی ئاسوری، زه‌خره‌فه‌ی ئه‌که‌دی، ئه‌سه‌په‌کانی نه‌ینه‌وا، شیزه‌کانی بابل. بۆئه‌وه‌ی له‌ ناو وینه‌و زه‌خره‌فه‌کاندا نو‌قم نه‌بیت شاروخی شاروخ پ‌رایده‌کیشاو ده‌یگوت: ده‌بیت برۆین. ئه‌سه‌په‌ سپییه‌کان چاوه‌روانیانده‌کردن، چه‌نده‌ها ئه‌سپی سه‌پی که هه‌موو ئه‌و باره‌ قورسه‌یان له‌ پشت بوو که جه‌لاده‌ت له‌گه‌ل خۆیدا ده‌یه‌یتایه‌وه، ئه‌و ئه‌سه‌پانه‌ی موسیقاو کتیبی نه‌یتی و تابلۆو نامه‌یان بارکردبوو. جه‌لاده‌ت ئیستا له‌ کاروانچیه‌که‌ ده‌چوو که له‌ پشتیه‌وه‌ ریزیکی دریژ ئه‌سه‌په‌ قه‌تاره‌یان ده‌به‌ست. شاروخی شاروخ له‌ دوا‌ی قافله‌که‌وه‌ ده‌پۆیشت و جه‌لاده‌ت له‌ پێشه‌وه، ئه‌مجاره‌ وه‌ک ئه‌وه‌ بوو به‌ده‌وری بازنه‌یه‌کی گه‌وره‌دا بسورپینه‌وه، به‌ ناو کومه‌لیک پیده‌هستی سه‌یردا، به‌ ناو زنجیره‌ چیا‌ی به‌رزدا، به‌ ناو هه‌ریمی به‌فر و کیلگه‌ی بورکانی و دۆلی گه‌وره‌ گه‌وره‌دا پۆیشتن که پ‌ر‌بوون له‌ ته‌م، له‌ غوباریکی ئه‌زه‌لی که له‌سه‌ره‌تای له‌ دایکبوونی زه‌وییه‌وه‌ تا ئه‌مرۆ نه‌په‌ویوه‌ته‌وه. به‌ ناو چه‌نده‌ها جه‌نگه‌ل و کیتو و

خاکی ئەفسانەیی‌دا دەگەرانی‌ه‌و بە دۆنیا، ئیوارەیی‌کی درەنگ دەگە‌یشتنە سەر ئاوی دەریاچەیی‌کی گەرە، دەریاچەیی‌ک مانگ لە ناو‌ه‌پاستیدا مە‌لە‌یدە‌کرد، تیشک لە نینوان نەر‌مە شە‌پۆ‌لە‌کانیدا بازنە‌ی زێ‌رینی گەرە گەرە‌ی دە‌خولقاند. جە‌لادە‌ت وە‌ک لە تە‌لیسمیک وردی‌بیتە‌و‌ه لە‌و ئا‌و‌ه پ‌ر لە تیشکە‌ی دە‌روانی. شاروخی شاروخ لە‌سەر ئە‌و دە‌ریاچە‌ی دە‌یو‌ه‌ستان، بە‌ستە‌یی‌کی پ‌یچرا‌و‌ه‌ی دە‌دایە دە‌ست و دە‌یگوت: جە‌لادە‌تی کۆ‌تر، لێ‌رە‌و‌ه سنووری م‌ن تە‌وا‌و دە‌بیت، لە‌م دە‌ریاچە‌ی بە‌ولا‌و‌ه نایە‌م لە‌گە‌لت‌دا، م‌ن لە‌م رۆ‌خ‌دا دە‌میت‌مە‌و‌ه، هەر کاتیک گەر‌ایتە‌و بە‌و شاری مۆ‌سیقارە سپییە‌کان م‌ن لێ‌رە‌م، لە‌ نا‌و ئە‌م دارانە‌دام، لە‌ رۆ‌خی ئە‌م دە‌ریاچە‌یە‌دام، م‌ن بە‌ شە‌و وە‌ک رۆ‌حیکی سەر‌گە‌ردان بە‌سەر ئا‌و‌ه‌کاندا دە‌رۆ‌م و چا‌و‌ه‌پ‌ت‌دە‌کە‌م. تە‌نیا شتیک بە‌ ناوی م‌ن‌ه‌و بە‌یگ‌زیتە‌و بە‌ دۆنیا ئە‌م زەر‌فە چ‌کۆ‌لە‌یە‌یە، لە‌م زەر‌فە‌دا می‌خە‌کانی خۆ‌ت هە‌ن، ئە‌و می‌خانە‌ی م‌ن لە‌ دە‌ست و سینە‌ت دە‌رمە‌یتان، لە‌گە‌ل هە‌ندیک شت بۆ ک‌چیک بە‌ ناوی رە‌وشە‌نی مستە‌فا سە‌قزی. قوتابی مۆ‌سیقایە، کۆ‌مە‌ل‌یک مۆ‌سیقای تاییە‌تی خۆ‌م بۆ نار‌دو‌و‌ه. ئە‌و م‌ن دە‌ناسیت پ‌ی‌بیلی: ئە‌مە دیاری شاروخی شارو‌خە. ئە‌و خۆ‌ی م‌ن دە‌ناسیت، ئە‌و دە‌توانیت دواتر زۆ‌ر کۆ‌مە‌کت پ‌ی‌یکات.

* * *

هە‌موو شتە‌کان خیرا‌و کورت و کوت‌پ‌ر‌بوون، م‌ن چا‌و‌ه‌روانی زیات‌رم دە‌کرد، دە‌مویست جە‌لادە‌ت شە‌قام لە‌دوای شە‌قام بۆ‌م با‌س‌ب‌کات، دە‌مویست گوزەر بە‌ گوزەر هە‌ناسە‌و هە‌وای ئە‌و شارە‌م بۆ ب‌گ‌زیتە‌و‌ه... هەر چاریک جە‌لادە‌تی کۆ‌تر دە‌یویست با‌سی شاری مۆ‌سیقارە سپییە‌کانم بۆ ب‌کات، هە‌ستم‌دە‌کرد ناتوانیت لە‌و‌ه زیات‌ر فشار بۆ یادە‌و‌ه‌رییە‌کانی خۆ‌ی بە‌هینیت، ر‌ستە‌کانی خیرا‌و کورت بوون، یادە‌و‌ه‌رییە‌کانی تە‌ما‌وی بوون.

جەلادەت نەیدەتوانی هەندیک لە وردەکارییه‌کان بگێریتەو، دەیزانی لەو کوچە سپییانەدا ژیاو، دەیزانی ئیسحاق هەموو نەینییەکی ئەو شارە پێگوتوو، بەلام دەشیزانی ئەستەمە بتوانیت بەوردی باسی هەموو شتیک بکات. بەرای جەلادەت نەینی قوولی ئەو شارە، وەک نەینی جوانی شتیکیە وەسف ناکریت. مرۆف دەتوانیت وێنەیکە لەسەر دروستبکات، بەلام ناتوانیت دەستبختە سەر دوا ماناو دوا جەوهری.

لەو پۆژە سەیرانەدا کە من و ئەو پێکەو بۆ نووسینی ئەم کتییە بردمانە سەر. جەلادەت بەدریژی باسی کوچەکانی دەکرد، باسی پوخساری کەمانچەژەنەکان، پوخساری ئەو کیژە عاشقانهی لە شەقامیکی دووردا بەردەوام تابلۆی «شاری موسیقاره سپییه‌کان» دروستدەکن، وەسفی جەلەکان و نیگیانی دەکرد. بەوردی باسی ئەو شاعیرانە بۆ دەکردم کە تا هەتا هەتا یە شیعەر دەنوسن و دەیدەنە دەم با، باسی ئەو شەقامانە بۆکردم کە ئاسمانەکانیان پرە لە ئاوازی باپردوو، بەلام دەیزانی نەینییەکی ون هەیە ناتوانیت بیدرکینیت، نەینییەک دەکەوێتە دەرەوی سنووری زمان. بەکورتی لای جەلادەت مرۆف بۆئەوێ لە شاری موسیقاره سپییه‌کان تیبگات و دەست بختە سەر نەینییە قوولەکە دەبیت لەوێ بژی. بەدریژی ئەو ماوێهە فشاری گەورەم دەخستە سەر قوولترو قوولتر بە ناو یادەوهرییه‌کانیدا بچیتە خواری، بەلام ئەو دەیگوت: نەینی هەرە گەرەوی شاری موسیقاره سپییه‌کان، لە شەقامەکان و کوچەکان و گەرەکە بەرینەکانیدا نییە، بەلکو ئەو نەینییە لە موسیقاکان و تابلۆو نامەکاندا یە کە لەوێو دەگەرینەو بۆ جیهان.

ئەو ماوێهە زۆر گویم لە موسیقاکانی جەلادەت دەگرت، زۆر تەماشای هەندیک لەو کتییە سەیرانەم دەکرد کە ئەو لەو شارە دوورەو دەیهێتانهو، دەمزانی تامی جوانی و جاویدانگی تەنیا لە یەک تیکست یان یەک ئاوازدا نییە، مرۆف دەبیت قووم لە دوا قووم بە هێمنییەکی گەرەو.

بینوشیت تا شتیک له ماناکه‌ی تیده‌گات. شه‌ویکیان جه‌لادت پنیگوت‌م: علی شه‌ره‌فیار تو پیاویکی نوسه‌ریت، چیرۆکنوسیکی به‌هره‌م‌ندیسی، به‌لام من یه‌ک شتت پیده‌لیم هه‌رگیز فه‌رامۆشی مه‌که، هیچ جوانییه‌ک نییه بتوانیت له خۆیدا هه‌موو جوانییه‌کان کۆبکاته‌وه، ئه‌وه‌ی هه‌یه و نییه توپیکی گه‌وره‌یه که جوانییه جیاوازه‌کان به‌یه‌که‌وه گریده‌داته‌وه، توپیکی گه‌ردونی که هه‌موومان پیکه‌وه ده‌به‌ستیت. ئه‌وه‌ی هه‌یه و نییه ئه‌و هه‌سته قوله‌یه به‌یه‌کیتی که له نیتو جوانییه جیاوازه‌کاندا هه‌یه.

من لیم پرسى: جه‌لادت ئه‌ی خودا، ئه‌ی خودا ئه‌و جوانییه گه‌وره‌یه نییه که هه‌موو جوانییه‌کان پیکه‌وه کۆده‌کاته‌وه.

به‌غمگینی سه‌یریکردم و گووتی: له هه‌موو سه‌فه‌ره‌کاندا بۆ شاری مۆسیقاره سپییه‌کان زۆر به‌دوای خودا گه‌رام، به‌لام ئه‌وم له هیچ شوینیک نه‌بینی. شاری مۆسیقاره سپییه‌کان جگه له مرووف که‌سی تری لى نییه.

به‌تيفكرینه‌وه لیم پرسى: جه‌لادت تو پیتت وایه گه‌ر خودا له شاری مۆسیقاره سپییه‌کان نه‌بیت... مانای ئیدی خودا بوونی نییه؟

بیئنه‌وه‌ی بوه‌ستیت به‌و چاوه گه‌وره‌و سه‌رسامانه‌ی خۆیه‌وه سه‌یریکردم و گووتی: ده‌بیت خودا کاری به‌ شاری مۆسیقاره سپییه‌کان چی بیت؟ خودا جوانییه‌کی نییه بکوژریت، هیچ هیزیک نییه بتوانیت ئه‌و مۆسیقاره‌ی ناو خودا بکوژیت. خودا ئیمه‌و مردنی به‌رابه‌ر یه‌ک داناوه‌و سه‌یرمانده‌کات، له‌وانه‌یه سه‌یریشمان نه‌کات. ئاغای شه‌ره‌فیار من به‌رله‌وه‌ی بچم بۆ ئه‌و شاره کاتیک گویم له مۆزارت ده‌گرت، کاتیک گویم له فلووته سیه‌راویه‌که‌ی ئیسحاقی لیوزیپین ده‌گرت، که کاسیتیکم داده‌ناو ده‌نگی مه‌له‌کووتی گۆرانییژیکی وه‌ک خالفیم ده‌بیست، هه‌ستمده‌کرد خودا خۆی راسته‌وخۆ له‌و جیگایانه‌وه روخساری پر سیه‌ری خۆی بۆ ئیمه ئاشکراده‌کات، پام وابوو خودا له‌رێگای مرووفه‌وه زۆر له‌ ئه‌فسون و جوانی خۆی ئاشکراده‌کات. به‌لام ئیستا دلنیام ئه‌و جوانییه‌نه‌ تهنیا و تهنیا جوانی

مرۆف. ئەگەر ئەو ھەموو جوانییانە دەستکردی خودان بۆ دەبیت بە سەفەریکی وا تاریک و بە ئازاریکی وا ناگۆتادا بپۆن تا خۆیان لە مردن بپاریزین؟ بۆ ھیند زەحمەتە جوانیە کوژراوەکان زیندووبکەینەو، بۆ ھیند سەختە جوانییەکان و تواناکان و پاکی خۆمان بپاریزین؟ گەر جوانییەکانی ئیمە بەشیک بانایە لە جوانییەکانی خودا، گەر حەقیقەتەکانی ئیمە بەشیک بانایە لە حەقیقەتی خودا بۆ ھەردەم لە ترسی مردن و یادچوونەو ھەدا دەژین؟ ھەر شتیک بەشیک بیت لە خودا، بەشیکیشە لە جاویدانەگی، بەلام ھەر شتیک بەشیک بیت لە مرۆف بەزەحمەت دەتوانیت شەر لەگەل مردندا بکات، ھەموو شتیکی مرۆف دەبیت لە شەردا لەگەل مردندا فیری زیندوویی و ژیان ببیت، لە کاتیکدا ھیچ شتیکی ئیلاھی لە جەنگی مردندا قال نەبوو. مرۆف لە یەک خالدا لە خوداگان قوولتر دەروانیت، مرۆف شتیکی ھەیە کە خودا نییەتی، ئەزموونیک دەناسیت کە خودا نایناسیت، ئەویش مردنە، خودا نامریت و مرۆف دەمریت. مردن وا لە مرۆف دەکات بوونەو ھەریکی بەھیزترینت لە ھەموو بوونەو ھەرەکانی تر. عەلی شەرەفیار دەبیت خودا کاری بە شاری مۆسیقاره سپییهکان چی بیت، کە شاری ھەلھاتنی جوانییەکانی مرۆفە لە مردن.

ئەگەرچی سەفەری جەلادەت بۆ شاری مۆسیقاره سپییهکان گەورەترین ویستگەیی ژیانی بوو، بەلام ھەستدەکەم لە گێرانەو ھەمی چیرۆکی خۆیدا ترسیکی قوولی لە باسکردنی ئەو شارە ھەبوو، وەک باس لە بنی دەریایەکی دووربکات، ئاوا باسی شەقامەکانی دەکرد. ترسی قوولی لەو ھەو دەھات ئەو شارەیی وەک ھێمایەک بۆ تەنھایی و بیکەسی مرۆف لەسەر ئەم ئەستێرە سەیردەکرد. کاتیک بۆ یەکەمجار لەو ئوتیلە سووتاو ھەدا ناسیم، لە میژبوو لە ھاتوچۆی ئەو شارەدا دەژیا، ھیدی ھیدی پیتوابوو گەیشتوتە ئەو شوینەیی دەبیت تەواوی حیکایەتەکەمی خۆی بۆ دنیا ئاشکرا بکات. لە یەکێک لە سەفەرەکانیدا ئیسحاقی لیوژیرین پیتگووتبوو کە دەبیت ئەم

چیرۆکه بگێڕیتەوه، چونکه ئەو تەنیا شاهیدی راستەقینەی سەر سەردەم و جیگایەکی جگە لەو هیچ کەسی دی ئاواها لە ناو کارەسات و نەهێنییەکانیدا نەژیاوه. من دەمزانی لەگەڵ خۆیندەنەوهی دوا لاپەرەیی ئەم کتێبەدا ئیدی دەپوات و ناگەریتەوه. ئەو کاتە من ناسیم بەدوای نوسەرێکی شایستەدا دەگەرا لەگەڵیدا ئەم چیرۆکه بگێڕیتەوه. ئەو کات که من شاروخی شاروخم لە فرۆکه خانەیی سخیپهۆل بینی، نەمەمزانی سەرۆکارم لەگەڵ یاریدەدەرێکی جەلادەتدایە که لە جیگایەکی هێند دوورەوه سەر دەرەهێنیت و من بەرو ئەو ئاراستە دەهکات، لەسەرەتاوه شاروخی شاروخ که خۆینەرێکی دیرینی کتێبەکانی من بوو، منی وهک تەنیا حیکایەتخوانی راستەقینەی ئەو سەربورده دەستشیشانکردبوو. بەوهدا من لە شوێنێکی دووردا دەژيام، دەبووایە بەجۆریک ئاراستەمبکەن خۆم بە پیتی خۆم دواي نەهینی ئەم مۆسیقارە بکەوم. سەرەتا ئەو برینە سەیرانەیی سەر دەست و سینەیی سەرنجی ڕاکیشام، سەیربوو لەلام مەزۆتیک بەو هەموو برینەوه زیندووینت، بەلام سەختی مەرجهکانی، دەستوەردانی بەردەوامی لەوهی من هیچ دەستیکی خەيالی لەم حیکایەتە وەرندەم توپەیدەکردم. ئەو ئیوارەییە که بە هاوڕێکانی جەلادەتم گووت: لەوه بیتواناتم ئەم چیرۆکه بگێرمەوه. دەمزانی راست ناکەم، دەمزانی سەحریک لەو گەنجەدا هەیه لەگەڵ خۆیدا دەمبات، هەر بەشینی ژيانی وهک گریهک بوو لە تەلیسمیکی گەورەتر، دەیزانی چۆن دێر لە دواي دێر بمخاتە دواي حیکایەتەکی خۆی، دەیزانی لە کویدا جلهوی حیکایەتەکان وەرەگریت و لە کویدا قەلەمەکی دادەنیت و من دەکات بە حیکایەتخوانی خۆی. هەندێجار وام هەستدەکرد لەزەتێکی زۆر لەوه دەبینیت ئازارمیدات. من ئەو ماوهیه وازم لە هەموو پرۆژەکانی خۆم هینا، بەپێچەوانەیی بەرنامەکانی خۆمەوه نەگەرمامەوه بۆ خۆرئاوا، سەرتاپا ژيانی خۆم گۆپی تا لە تەلیسمی ئەم قەقنەسە بگەم، کێشەیی ژنەکەمم لە بیرکردو ژيانی مندالەکانم فەرامۆشکرد. زۆر شوو وهک شیت بە دەفتەرو

دەستتوسەكانمەۋە بەسەر پىپلەكانەى ئەو ئوتىلە سووتائوۋەدا سەردەكەۋەتم
 ۋ لە بەر بالكونەكە رامدەكيشايە ژوورئ ۋ پىمدەگوت: جەلادەت قسەبەكە،
 چىرۆكى ژيانى خۆتم بۆ تەۋاۋىكە، دۋاى ئەۋەى بوۋى بە قوتابى ئىسحاقى
 لىۋىزىرەن چى ۋوۋىدا؟ جەلادەت كە فرىشتە چكولەكانى داليات بىنى
 ھەستت بەچى كرد؟ جەلادەت چۆن مۇسقىقات لە يادچوۋەۋە؟ چۆن لە
 شارى سۆزانىيەكاندا لەگەل ھىچ كچىكدا نەخەۋتت؟ چۆن؟ چۆن؟ چۆن؟
 ھەزارەھا پرسىيارم ھەبوۋ. ئەو بەردەوام لە يەك خالدا دەيوەستاندم ۋ
 بىرىدەكردەۋە، ھەندىچار ۋامدەزانى دەيوەتت ئىشتىقائىكى كوشندەم تىا
 دروستىكات تا جىئىنەھىلم، بەلام ھەندىچار دلنباۋوم كە خۆى لە كاتى
 گىرآنەۋەدا بىر دەكاتەۋە، زۆر خالى تارىك ھەبوۋن بۆ خۆشى پۆشن
 نەبوۋن. ھەندىچار ھەستمدەكرد ۋەك پىاۋىكى وىل لە نىۋان ژيان ۋ
 مردندا لە ھەردوۋ لاۋە كۆمەلىك كەلىنى قوول ۋ سەير لە يادەۋەرىدا
 دروستبوۋە، ھەندىچار چەندىن شەۋ لەسەرىەك تەنىا يەك بەشى ئەم
 چىرۆكەى دەگىزايەۋە، چار دۋاى چار دوۋبارەيدەكردەۋە، ۋەك شىتتىك
 چاۋى لىكەناۋ ھەندىك تىكستى ناۋ ئەم كىتەبى لەبەر دەگوتەۋە، كە لە
 بەشىكەۋە دەچوۋىنە سەر بەشىكى دىكە، بە شىۋەيەكى سەير بەشەكانى
 پىشۋى لەبەربوۋ، شەۋانىش ھەبوۋ ئامادەنەبوۋ ئەم چىرۆكە بگىرپتەۋە،
 ۋەك شىت دەچوۋە بەر بالكونەكەۋ دەگىريا. ماناى شتەكان لای ئەۋ پىچەۋانە
 دەكەۋتتەۋە، ھەموۋ شتىك لای ئەۋ رابوردوۋبوۋ. دۋاى شارى مۇسقىقارە
 سېپىيەكان سەرتاپاى ژيانى بوۋبوۋ بە رابوردوۋ، ھەتا مىنش بەشىك
 بوۋم لە رابوردوۋ، پاشەپۆژى خۆشى بەشىك بوۋ لە رابوردوۋ. چارىك
 بە غەمگىنىيەۋە گوتى «عەلى شەرەفىار، من تەنىا مرقىكىم پاشەپۆژم
 نىيە». خۆى دەيزانى ئەۋ مۇسقىايانەى دەيژەنىت مۇسقىقاي رابوردوۋن،
 ئەۋ نامانەى دەيانگۋىزىتەۋە نامەى رابوردوۋن، ئەۋ گەشتانەى دەيانكات
 گەشتن بەرەۋ رابوردوۋ.

له دواي گه پانه وهی جه لادته له شاری موسیقاره سپیبه کان. دواي مالواویبکردنی له شاروخی شاروخ له سهر ئه وه ده ریاچهیه، به خوئی و کاروانه گه وره که یه وه گه رایه وه به ره و شار، ته نیا جیگایه که له خه یالیدا بوو ئه وه مه خزنه دوورو فه راموشکراوانه ی مسته فای شه ونم بوو. دواي چند سعات رویشتن ده مه وه به یانییه که هیتشتا جیهان بولیل بوو، گه یشته وه عه مباره کۆنه کان، له ویکانه دا ئاسه واری خه راباتیکي گه وره ی به چاوی خوئی بینی، شوینه واری جه نگیکی گه وره ی پینشچاو که وت که به شی هه ره زۆری خانووبه ره وه عه مبارو سالۆنه گه وره کانی پوخاندبوو، سهر دیواره کان پرپوون له شوین گولله، زۆر له سه قفه کان به کاریگه ری زیاد له خومپاره یه که هه لته کیبوون، دیاربوو پۆژیک له وه ده قه ره دا جه نگیکی ترسناک و خویناوی روویداوه. به لام له زۆر جیگادا هیتشتا هه ندیک سه قف و ژیرخان سه لامه ت مابوون، جه لادته ی کۆتر باره کانی خوئی له ئه سپه کان داگرت و له کونجیکي گونجاوی یه کیک له عه مباره کاندای خستنییه سهر یه که و ئه سپه کانی یه که یه که ماچکردو به ئاراسته ی شاری موسیقاره سپیبه کان ئازادیکردن، له وه ساته دا که ئه سپه کان وه ک با به ره وه نادیار غاریان ده دا، جه لادته له وه عه مباره دا که پیشتر مسته فای شه ونم ده رگای ئوقیانوسی هاواره کانی بو خستبووه سهر پشت، به قاچ ده گه راو ده می ئه وه ده رگا ئاسنینه ی ده دۆزییه وه، ده یویست ده رگا که بکاته وه، به لام نه یده توانی، دواي دوو سال زیاتر له گیران، دواي به سه بردنی کاتیکی نادیار له شاری موسیقاره سپیبه کان، ئیستا له چاره نوسی ئه وه کلله دلنیا نه بوو که له گه ل هه موو شتیکی دیکه دا له وه ژووره ی خزیدا له گیلای سپی جینه یه شتبوو. دوو سال بوو ژووره که ی له گیلای سپی چۆل بوو، له وه نیوه دا هیدی هیدی ده بایه هه موو ماله کان ئه وه ئوتیله چۆلکه ن تا سهر له نوئ له سهر خاشاک و خۆله میشه که ی کۆشکیکی نوئ هه ستیته سه ره پی. ئه وه کات که من له خۆرئاوا گه رامه وه، چند مانگیکی که می مابوو تا به ته واوته ی ئه وه

ئوتیلە چۆلبکات، دەیویست بەرلەوہی ئەو ژوورہی خۆی پی چۆلبکەن
 ھەموو ئەم چیرۆکە تەواوبکەین، تا دواجار لەویوہ بەرہو نادیار بکەویتەبری.
 ھەمیشە ئەو ساتەمی لەبیربوو کە دواي ماوہیەکی وەھا دریز گەرایەوہ
 بۆ گیتلاسی سپی. بەر بەیانیکی فیتک و سیراوی بوو، ھەموو ئاوارەکان
 خەوتبوون، بە پلیکانەکاندا سەرکەوت، ھیتستا ئەو جلانەمی لەبەردابوو کە
 لە شاری مۆسیقاره سپیہەکان کردبوویە بەری، لە قاتی شەش ژووریکی
 خالی و بیدەنگ چاوہروانیدەکرد، دیاربوو لە دواي گیرانی ئەو، جگە لە با
 ژوورەکەمی میوانیکی دیکەمی نەبووہ. ریک لەسەر زەویہ پەقەکە، لە ناو
 بۆماوہمی پەشەبای دوو سالدا پالکەوت، ئیستا ئەو ژوورە لەبەر دیدی ئەو
 یەکەمین و دواھەمین بەھەشتی دونیابوو. لەویادا خەوت و دواي دوو رۆژ
 خەبەری بووہوہ، کە بە ئاگاھاتەوہ تازە خۆری بەیانییەکی نوی ھەلدەھات،
 چووہ بەر بالکونەکەو دەستی لە دەموچاوی خۆی دا، دەستی لەو پێشە
 دریزەمی داکە دوو سال پتربوو نەیتاشیبوو، دەستیدا لە برینەکانی، لە دلی...
 لە ھەر ساتیکی تری ژیانمی زیاتر دلنیاوو کە زیندووہ. لە بالکونەکەدا
 چاوی لیکناو بە ھیمنی گووتی: من دەژیم... دەژیم... دەژیم.

ھەمان رۆژ مستەفای شەونمی لە یەکیک لە چیشتخانەکاندا دۆزیہوہ.
 مستەفا بە چاکەتیکمی قاوہیمی زۆر گەورەوہ لەسەر میزیکمی گەورە
 دانیشتبوو، زۆر لەو کاتە قەلەوتربوو کە بینیبوو، بەتەنیا لە قاپیکمی
 گەورەدا تشریبی دەخوارد، وەک ھەمیشە قژیکمی دریزمی ھەبوو، سەرھەتا
 جەلادەت لە تەنیشتیہوہ دانیشت و ھیچی نەگووت، ئەو وەک ھەمیشە بە
 لەزەتیکمی بیوتنەوہ کولیرەمی دەگووشییە ناو لەگەنیکمی تاییەتی گەورەوہ
 بەدەست تیدەنیشت، ھەندیجار پەرداخیکمی ئاوی دەکرد بەسەر تیکەکاندا،
 لە وچانەکاندا کەمیک چاوی لیکنەنا و سەری بەرز دەکردەوہ تا زیاتر لە
 لەزەتی خواردنەکە تیبگات. جەلادەت بیئەوہمی خۆی ئاشکراکات، بە ھیمنی
 لە تەنیشتیہوہ گووتی: ھەبوو... نەبوو... کوپیک ھەبوو ناوی جەلادەتی

کۆتر بوو، کۆمه‌لیک بالداری هه‌بوو، بالنده‌کانی سپی سپی بوون. پوژنیک ئەهریمه‌نه‌کان جه‌لاده‌تی کۆتریان رفاندو ئیدی نه‌گه‌رایه‌وه، پوژان هات و پوژان پۆی، جه‌لاده‌ت له‌م زیندانه‌وه ده‌چوو بۆ ئەو زیندان، لای ئەم جه‌لاده‌وه ده‌چوو بۆ لای ئەو جه‌لاد، تا هه‌موو زیندانه‌کانی بینی، تا بوو به‌هاویری هه‌موو ئازاره‌کان. پوژنیک جه‌لاده‌کان بریاریندا جه‌لاده‌ت له‌خاچ بدەن، جه‌لاده‌تیان به‌دره‌ختیکدا هه‌لواسی و کوشتیان، به‌لام جه‌لاده‌ت نه‌مرد، هه‌ستایه‌وه به‌سوار ئەسهپکی سپی سپی چوو بۆ شاریکی دوور که‌ناوی شاری مۆسیقاره‌سهپیه‌کان بوو. له‌وێ هه‌موو رابوردوی خۆی بینیه‌وه... له‌وێ باریکی زۆر گه‌وره‌و ترسناکی هه‌لگرت و هاته‌وه بۆ ژیان، که‌گه‌رایه‌وه که‌وته گه‌ران به‌دوای هاویریکی دیرینی خۆیدا...

مسته‌فای شه‌ونم چاوی نوقاندبوو و گوینده‌گرت. له‌و ساته‌دا بیته‌وه‌ی چاو بکاته‌وه، قسه‌کانی له‌جه‌لاده‌ت وه‌رگرت و گووتی: هاویریکی پیاویکی قه‌له‌و قه‌له‌و بوو به‌قزینکی دریزه‌وه، ناوی مسته‌فای شه‌ونم بوو. مسته‌فای شه‌ونم پیاویکی زۆر خۆر بوو، ناویان نابوو مانگای چیشته‌خانه‌کان، هه‌ر که‌سیک بیویستایه‌ بیینیت ده‌بایه‌ چیشته‌خانه‌کانی به‌دوادا بگه‌ریت، پیاویک بوو له‌دوای پویشتنی جه‌لاده‌تی کۆتر ئازاری زۆری چه‌شت، ئەشکه‌نجی زۆر بینی، به‌لام هه‌رچییه‌کیان لیده‌کرد هه‌ر قه‌له‌و ده‌بوو تا پوژنیک له‌پوژان له‌چیشته‌خانه‌یه‌کدا دانیشتبوو و ته‌شیری ده‌خوارد، له‌ناکاو ده‌نگیک له‌ته‌نیشتییه‌وه گووتی: هه‌بوو... نه‌بوو... کورپیک هه‌بوو ناوی جه‌لاده‌تی کۆتر بوو...

له‌و ساته‌دا مسته‌فای شه‌ونم چاویکرده‌وه‌و باوه‌شی به‌جه‌لاده‌تدا کردو پیکه‌وه‌ دایانه‌ قاقای پیکه‌نین. ئەوه‌یه‌کیک بوو له‌خۆشترین ساته‌کانی ژیا‌نی هه‌ردووکیان.

له‌سه‌ر ئەو میزه‌به‌دریزی حیکایه‌تی خۆیانیا بۆیه‌کتر گێرایه‌وه. مسته‌فای شه‌ونم ده‌یگوت: دوو سه‌له‌ ئیمه‌ چاوه‌پیی تۆ ده‌که‌ین، دوو

ساله. من له گه پانه وهی تو ناٹومید بووم، ئای چه نده منت تووشی بیٹومیدی کرد.

ئینجا به ئەسپایی پینده گووت: قه قنهس ئاغا من دهمزانی دهچیت بۆ شاری موسیقاره سپییهکان، به لام نهمدهزانی ئاوا درهنگ دهگه ریتته وه. مستهفای شهونم باسی ئه وهی بۆ کرد له دوای گیرانی ئه وه، ئیواره یه ک دهچیت بۆ گیتلاسی سپی، له وئ ئاسایشه کان دهیگرن به پارچه زهوی نه بیت به هیچ شتیک لئی خوشنابن، زیاد له شهس فه دان له باشترین زهوییه کانی خۆی پیشکه شده کات تا ئازادیده کهن، دوو فه دان زهوی زیاتر ده دات بۆ ئه وهی کلیلی ئوقیانوسی هاواره کان و تابلۆی «شاری موسیقاره سپییهکان» و هه ندیک دهفته ری دراوی دهستبکه ویتته وه که نازانیت سوودیان چیه. له وه بترانیت هه موو که لوپه له کانی دیکه لای ئه وان دهمینیتته وه. جه لاده ت غه مگین له فه وتانی ئه وه فایله گه وره یه ی باسمى جه زائیری، ده سته ده خاته سه ر ده سته مسته فای شهونم و پینده لیت: نهوسنه کان خه لکی ده ست و دل سافن، من له م دوو ساله دا شتی ئه وتۆم دۆراندوه زۆر له زهوییه کانی تو گرنگترن. هه سته ئیستا ده بیت راخه ریک په یدابکه م، چونکه دوو سال زیاتره ته نیا له سه ر ئه رزی ره ق ده خه وم.

مستهفای شهونم باسی رۆژه سهخته کانی شهپی ناوخۆی بۆ دهکات که یه کتیک له پیکدادانه خویتاوییه کانی ده که ویتته ناو مه خزنه کۆنه کانی ئه وه وه، باس له وه دهکات یه کتیک له خومپاره کان سه ری ئه وه ژیرزه مینه نه نییه هه لده ته کینیت و گپری ته قینه وه که ی ده رگای ناوه وهی سه ردا به نه نییه که له گرێژه نه ده بات و بریک له تابلۆکانی ده سووتین. باس له وه دهکات له گه رمه ی شه ردا که س نایه رژیته سه ر ئه وه سه ردا به و له گه ل شکانی په یتا په یتای هیزه کاندای هه ردوولا ئه وه مه خزنه نانه به خاپووری چۆلده کهن، بیئته وهی که سیان زه فەر به نه یتی ئوقیانوسی هاواره کان به رن.

ئه وه ئیواره یه پیکه وه ده چن بۆ ئه وه مه خزنه روخاوانه، له وئ مسته فای

شہونم به چاوی خوی ئو باره ئفسانہیہ دہبیتت کہ جہلادہت له شاری مؤسیقارہ سپیہکانہوہ ہیناویتی. سہرسام سہیری تابلوکان دہکات، به حہپہسانیکہوہ کہ روومہتہکانی وەک پشکو دادہگیرسینیت دہستدہبات و دہستنوسی ئو شیعرانہ دہخوینیتہوہ کہ بونی جیہانیکی تریان لیدیت. لهو شہوہدا مستہفای شہونم رووبہرووی دہیان تابلو دہوہسنتت کہ ہموویان ناویان شاری مؤسیقارہ سپیہکانہ، ہر یہکہیان کچیکی عاشق له شہقامی عاشقہ غہمبارہکاندا دروستیکردوہ. ہر یہکہیان ناوینشانیکی لہسەرہ، ہر یہکہیان حیکایہتی خوشہویستیہکی کوژراو دہگیرنہوہ، بہلام ہمووشیان نیگاری تہنیا پیاویکن بہ کہمانچہیہکہوہ. مستہفای شہونم دہیزانی قہقنہس مانای چی، بہلام پیشتر له ژیانیدا قہقنہسیکی نہبینیوو، بہلام ئیستا کہ دہستی له جہلادہتی کوتر دہدا دہیزانی دہست له مہخلوقیک دہدات له خوئلہمیش، مروفتیکی سووتاو کہ بہ زیندوویی له ناگر ہاتوتہدہری. دہیزانی له بہردہم سہدان ئاواز و تابلوو کتیدایہ کہ له مہرگہوہ گہراونہتہوہ، ئو شہوہ جہلادہت بو یہکہمجار ئو پاکہتہی ئیسحاقی لیوزیرینی دہکردوہ کہ دیاربوو تا ئو کاتہ وەک ہر شتیکی تر خستبوویہ سہر باری ئہسپہ سپیہکان، لهو پاکہتہدا فلوتیکی نوئی دہردہہینا، بیئہوہی بیربکاتہوہ، بیئہوہی ہیچ شتیکی لہسەر ئو پوژانہ له بیربیتت کہ مؤسیقای له بیرچووہوہ، لیوی دہنا بہ ئامیرہکہوہ دوویارہ دوای چہندین سال یہکہمین ئاوازی سیحراوی خوی عہزفدہکرد، لهو شہوہدا جہلادہتی کوتر بو دووہم جار وەک مؤسیقار له دایکدہبووہوہ، لهو شہوہدا وەک شیت فلوتی لیدہدا، وەک شیت ئو پیاوہ قہلہوہی دوای خوی دہخست و بہو کیلگہو دہشت و باغاتہ پھموردانہی دہوروبہردا بہ دہم ئاوازہوہ دہیسورانہوہ. ئیستا دلنیابوو کہ جاریکی دیکہ خوی دوزیوہتہوہ، دلنیابوو دہتوانیت ئو مؤسیقارہ له روچی خویدا ببینیت کہ چہندین سال لهوہوبہر له شاریکی پر تہپوتوزی باشووردا مردبوو.

ژيانى جەلادەتى كۆتر لەو شەوۋە ئىقاعىكى خىراتر وەردەگرىت. لەگەل مستەفای شەونمدا تابلۇكان و نامەكان و كىتپەكان دەخەنە نىو ئەو پىتشانگا نەئىنپىيەوۋە بە رىواقە سىحراوئىيەكانى ئۇقئانوسى ھاواردا سەفەرىكى درىژ بەرەو لای موساى بابەك دەكەن. جارىكى دى دەچنەوۋە ناو ئەو شارە جەنجالە، دەرگای ئەو عىادە كۆنە دەدۆزنەوۋە، لە زەنگەكە دەدەن، موساى بابەك دەيكاتەوۋە دواى لىدابرائىكى درىژى دىكە باوۋەش بەو كۆرپە سەرسامەى خۇيدا دەكاتەوۋە كە بۇنى شارىكى لىئىت دەكەوئىتە ئەو دىو ژىانەوۋە. ئىستا موساى بابەك دلىئابوۋ ئەو پەيامنئىرەى لە ئۇقئانوسى ھاوارەكانەوۋە ناردوئانە بۇ شارى مۇسقىقارە سىپپەكان بە سەلامەتى سەفەرى ئەفسونابوئى خۇى جىئەجىكردوۋە. دلىئابوۋ ئەو مۇسقىقارەى ناوى جەلادەتە سورىكى گەورەى ژيانى خۇى تەواوكردوۋە بەدەورى ترسناكترىن بازنەيەكى دونىادا سورپاۋەتەوۋە گەراۋەتەوۋە سەر ئەو خالەى لىوۋە دەستىپىكردوۋە. موساى بابەك ئىستا خولىايەتى بىرۋات و ئەو كىتپ و تابلۇئانە بىئىت كە جەلادەت لە مردن رزگارىكردون. لە شەوئىكى پەشدا پىكەوۋە سەمادەكەن، موساى بابەك كەمانچە كۆنەكەى دەردەھىئىت و ئاۋازە غەمگىنەكانى خۇى دووبارەدەكاتەوۋە، جەلادەت بە فلوتەكەى پىشپان دەكەوئىت و وەك سى مەست بە شەقامە تارىكەكانى شەوئىكى پەشدا بەرەو ئەو دالانە نەئىنى و تونىئە پىر ئەستىزانە دەگەرىنەوۋە، باى تۆزىكى زىوئىن بەسەر سەرىاندا ھەلدەكات، مانگ لە سەقفە شوۋشەيپەكانى ئەو رىگايەدا شەوئىان پەردەكات لە گەردىكى زىرپىن كە وەك بارىنى پۆلەكە بەسەر دلىاندا دەبارىت. گولابى عەترىكى ئەبەدى لە رىگاكاندان بىھۆش دەيانخاتە دواى فرىوى باغىكى خەيالى، رىگاي وەھا تەيدەكەن كە پىرە لە تاقى گەورە گەورە كە سەرتاپايان بە چراى زىرپىن و گولدانى بلوورىن گىراۋە، بە ژىر كەوانەى زىر و تونىئى پەلكەزىرپىنە و تاقى تەلادا گوزەردەكەن. لە ھەر وئىستگەيەك و پاسەوانىك دوايان دەكەوئىت،

دہپون و له هموو شوینیک هه والی گه پانه وهی قه قنهس بۆ پاسه وانه کان جیده هیلن، ئه و پاسه وانانهی که له هر جیگایه ک بن گوئیان له دهنگی فلوو ته کهی جه لاده تی کوتره که زه مین و زه مان ده پریت و ده رگایه کی تر له ناو پوچدا ده کاته وه. جه لاده ت هه ندیچار ئاورد ه داته وه و ئه و پاسه وانانه ده بینیت که پیکرا وه ک مه ست له دوایه وه ده پون، هه ندیکیان ده ناسیت و هه ندیکیان ناسیت، سیمایان به سیمای مرۆفه ته نیاکانی سه ر شه قامه سپیه کانی ئه و شاره دووره ده چیت، که تا ئه و کات ها لوی ته م و غوباری تیشک و پرشنگی ساته سیحراوییه کانی له هه ناسه ی ئه ودا بوو. ئیستا ئه و له پیشه وه ده پویشت و ئه و له شکره له کاهینانی جوانی له دوایه وه بوون... مرۆفی ئاسایی بوون، له جلی ئاساییدا، له شاری زور ئاساییه وه هاتبوونه خواری و به م ریواقه دریزه ی ناو ئوقیانوسی هاواره کاندا ده هاتن تا سهیری جوانی بکه ن کاتیک له مردن ده گه ریته وه، سهیری مرۆف بکه ن که له خو له میتشی سووتانی خو ی هه لده ستیتته وه، گو ی له مؤسیقا بگرن که دوا ی کوژرانی مؤسیقاره کان زیندوو ده بیته وه.

دوا ی پیرۆشیتنیکی دریز به نزیک چه نده ها شارو به ژیر چه نده ها ئاوه دانیدا گه یشتنه وه ئه و مه خزنه خاپوورانه، له ویکانه دا هه مووان بۆ یه که مجار سهیری ئه و باره گه وره یه یان کرد که پیاویک له سه ر کومه لیک ئه سپی سپی هیتابوو یه وه بۆ دنیا، ده یه ها په روش و پاسه وان و شه ی دای جوانی بوون، یه که یه که تابلوکانیان ده رده هیتا و ته ماشایانده کرد، ئه و تابلویانه ی له بهر نیگای ئه وان جوانی بوو له سافترین و بیگه ردترین شیوه یدا. به ریز فیکه یان بۆ سیحریی ئه و نیگارانه لیده دا که هر یه که یان نه یینییه کی قوولتری له نهینی تابلو ناو داره کانی دنیا تیدابوو، تابلوی ئه و دره ختانه ی له ئاسمانه وه که وتوونه ته خواری و ئه ستیره یان لیده باریت، ئه و گولانه ی گه شاونه ته وه و مندال له ناو شه ونمی سه ر گه لاکانیاندا خه وتوو، ئه و کتیبانه ی له که شتییه ک ده چن له ده ریایه کی توردها فریشته ی

ترساو دەپەرېننەو، ئەو مامۇستايەي لقتىك زەيتونى بەدەستەو، يەو سەيرى گۇمىكى خوينىن دەكات و قوتايىبە كانىشى لە دوايەو تە ماشاي ھەمان دىمەن دەكەن. دىمەنى شاعىرىك لە ساتى نوسىنى قەسىدە يەكدا دەستى وەك چنگى تورەيى گياندارىكى كىويى لىنھاتوو، پادشايەك لەسەر عەرشەكەي خەتوو، يەك دلۇپ خوين لە چاوى ھاتوتە خوارى، تابلوى كۆمەلىك بالندەي بەردىن، كە لە ژىر ئاسمانىكى بەردىن و بەسەر زەويىەكى بەردىندا دەفەن. دىمەنى ھەورىك بەر ئاوينە يەك كەوتوو، خوى خويى لىدىت و ئاوينەكەشى شكاندو. دوو بالدار يەكديان خوار دوو، و جگە لە ئىسكە كانيان تەنيا دەنووكيان بە ساغى ماو، تەو، سى فرىشتە لە مەلەكوتەو، بۇ پرگار كەردنى پاسارىبەك دابەزىون.

ئەو تابلۇيانە دەھانتەو، تا لەم ئوقيانوسە گەورە يەدا بپاريزرىن، تا دەستى مرۇف بيانگاتى، تا چاوى مرۇف لەزەت لە جوانىبە قولە كانيان بىنىت، تا رۇژىك لە رۇژان بگەرېنەو، بۇ ناو پىشانگاناكان، بۇ مۇزەخانە گەرەكانى ھونەر و لە رىواق و دالانە ھىمەكانى ئەو سالۇنانەدا بۇ ھەتاھەتايە بژىن.

شەويك بوو لە شەو، ھەر جوانەكان، موساى بابەك لە ناو، پراستى ھەموو پاسەوانەكاندا بە سەرە سېي و برۇ سېي و چاو، كزەكانىبەو، دەو، سەتا، چاوى كزەكەردو، دەيگوت: ئىمە كۆمەلىك خەلكىن لە رۇژە سەختەكاندا دەستمانبەرد و لە ناو ئاگرو خۇلەمىشدا جوانىمان پرگار كەرد، بەلام تەنيا يەك كەس، يەك كەس لە ئىمە تۈانى شوراكانى مردن بىرپىت و بىروات لە پىشتەو، لە ناو زەرياي تارىكىدا، لەو شارە دورەي كە ئىمە تەنيا وەك سەرايىك ناويمان دەبىست جوانىمان بۇ بەيىتتەو، من چەند سال لەو، و بەر كە لە شەويكى تارىكدا خانمىك ناوى كىومەرسى يەزدانى خورەمى بۇ ھىنام، ئەو ناو، مىنى لە پىچاوپىچىكدا وندەكرد، تا دەيگە ياندمە سەر عەشقىكى كۆن و دەيخستە سەر دەر كەردن بە نەيىبەك

به نادياره وه گريمدهدات. ئه وکات من هيچ... هيچ شتيکم نه ده زانی، هه تا ناوی ئوقيانوسی هاواره کانیشم نه بیستبوو، عاشقیکی جوانی بووم خه ونم به وه وه ده بینی پوژیک مؤزه خانه یه کی هونه ری بو خوم دروستبکه م ناوم بخاته میژوه وه. شه ویکیان له گه رمه ی هه لواسینی تابلویه کدا بووم، له ناکاو ده رگای ئه و ئوقیانوسه سهیره م له سه ر کرایه وه، ده رگای ئه و پینگا دوورودریژه ی منی ده به ست به هه مووتانه وه، ئیوه ی شه یداکانی هونه ر. ئه م ئوقیانوسه ی که نه سنووری هه یه وه نه کوتایی، زه ریایه که که شه پۆل دهدات و ده روات، شه پۆل دهدات و ده روات. به ره و سنووری ئه و دیو زیان و ئه و دیو مه رگ. ئاه... پوژگاریک من شاری مؤسیقاره سپیه کانم به خورافه ت ده زانی، بیئه وه ی بزانه م که هه موومان له سه ر پینگی ئه و شاره دا وه ستاوین، هه موومان پیرین له جوانی کوژراو، پیرین له هاواری کوژراو. ئیستا بو یه که مجار من یه کیک ده بینم له وپوه ده گه ریته وه، تو ئه ی هاوپی ئازیزمان، ئه ی ئه وه ی که له بری هه موومان پویشیتیت و له بری هه موو سه رنشینه کانی ئه و شاره هاتوو یته ته وه چیرۆکی خوتمان بو بگیره ره وه، حیکایه تی ئه و شاره مان بو بگیره ره وه که لیوه ی هاتوویت.

ئه و شه وه جه لاده ت له ناو پاسه وانه کاندانانیشته و چیرۆکی خوی گنپرایه وه، چیرۆکی سووتان و هه ستانه وه کانی، چیرۆکی بینینی بو شوراکانی شاریکی سپی، پيشوازی ئیسحاقی لیوزیرین، گه شتی دوورودریژی له ناو شاریکدا که هیچ مروفیک، هیچ بالداریک ناتوانیت ئه مسه ره و سه ری ته ییکات. پاسه وانه کان به شه وقه وه بو یه که مجار گوینیان له و قه قنه سه گرت که ده یگوت: جار دوا ی جار ده بیت برۆم و هیوای کوژراو به ینمه وه، حه قیقه تی یادکراو به ینمه وه.

پاسه وانه کان سه رسامانه سه یریانده کرد، هه ندیکیان یه که مین جار بوو له زیانیاندا قه قنه سیک بینن، هه ندیکیشیان پيشتر چهنده ها قه قنه سیان کونکردبوو. جه لاده ت فلووتی لینده داو ئه وان به مؤسیقا که دا ده یانزانی ئه و

مؤسیقاری ههریمیکی جاویدانه. دکتور بابەک وهک سهرەک خیلێک تابلۆو کتیبه‌کانی به‌سه‌ر پاسه‌وانه‌کاندا دابه‌شده‌کرد، ههر یه‌که‌و ده‌بایه به‌شیک له‌و خه‌زنه‌ گه‌وره‌یه‌ بپاریزین، ئه‌و گه‌نجینه‌یه‌ مولکی یه‌ک شوین، یه‌ک جیگا، یه‌ک مرۆف نه‌بوو، مولکی ته‌واوی مرۆقه‌کانی ئه‌م دونیایه‌ بوو، ده‌بوایه‌ هه‌موو پاسه‌وانه‌کان پیکرا هه‌لیگرن و بپاریزن. ده‌بایه‌ له‌ یه‌ک کاتدا له‌ زۆر شوینی دونیادا دابه‌شیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و دابه‌شکرده‌ له‌ ده‌ستووریکی نه‌ئیندا نوسرایت، که‌ له‌ میژه‌ شاری مؤسیقاره‌کان به‌م پۆحه‌ په‌رۆشانه‌ی جوانییه‌وه‌ گریده‌دات. ئه‌وه‌ی ده‌مایه‌وه‌ تابلۆی شاری مؤسیقاره‌ سپییه‌کان بوو که‌ قه‌قنه‌س خۆی ده‌بایه‌ دابه‌شییات، نامه‌کان بوو، نامه‌ی ئه‌و پۆحه‌ غه‌مگینه‌یه‌ی جه‌لاده‌ت خۆی ده‌بایه‌ ده‌رگا به‌ ده‌رگا بیانبات.

پاسه‌وانه‌کانی جوانی به‌شی خۆیان ده‌برد و ده‌پۆیشن، ئه‌وه‌ی ده‌مایه‌وه‌ جه‌لاده‌ت و موسای بابەک و مسته‌فای شه‌ونم بوو که‌ ههر سینکیان پیکه‌وه‌ له‌و سه‌ردابه‌ نه‌ئینییه‌ ده‌هاتنه‌ده‌ری و له‌ ئیوارینه‌کی دره‌نگدا بۆ پیا‌سه‌یه‌کی درێژ له‌ ماشینه‌که‌ی مسته‌فای شه‌ونمدا به‌و شاره‌ گه‌وره‌یه‌دا ده‌رده‌چوون، ئه‌و ئیواره‌یه‌ موسای بابەک شته‌کانی وه‌ها ته‌فسیره‌کرد که‌ کیومه‌رسی یه‌زدانی خو‌رهم و سه‌لوا طحان دوو که‌سن له‌و بازنه‌ گه‌وره‌یه‌دا که‌ ده‌بایه‌ تابلۆی مؤسیقاره‌ سپییه‌کان به‌ ناویدا بسورپایه‌ته‌وه‌ تا ده‌گاته‌ ده‌ست ئه‌و، ئه‌و سو‌رپه‌ مه‌زن و بیترانه‌وه‌و ناکوتایه‌ که‌ له‌ پێگایه‌وه‌ هونه‌ر بی گویدانه‌ به‌ر به‌سته‌کانی کات و شوین ئاده‌میزاده‌کان پیکه‌وه‌ گریده‌داته‌وه‌.

به‌و شاره‌دا ده‌گه‌ران و موسای بابەک به‌ جو‌ریک سه‌رقالی ته‌فسیری نه‌ئینییه‌ گه‌وره‌کانی ژیا‌نی خۆی بوو، هیچ شتیکی یادنه‌بوو... له‌و ئیواره‌یه‌دا زۆر دره‌نگ موسای بابەک له‌ پیشی ماشینه‌که‌دا نامه‌یه‌کی له‌ گیرفانی چاکه‌ته‌ کۆنه‌که‌ی ده‌رده‌هینا، چاوه‌کانی کزده‌کردو به‌ ده‌نگیکی نوساو،

دهنگى پوڭچىك له ميژه نامادهيه بو مردن، دهيكووت: جه لادهتى كوټر، له ميژه ئه م نامهيهى توم لايه، ئه مه نامهى تويه، يه كىكى خوشه ويست بو توى نوسيوه.

جه لادوت نامه كهى وهرده گرت و دهيكردوه، بهر له وهى حهرفى يه كه مى بخوئيتته وه، سهيرى ژيره كهى ده كردو ناوى داليا سيراچه دىنى ده بينى كه به خه تىكى ورد له بن ناوه كه يه وه نوسيووى «كچى پورى خوت كه دونيات به دوا دا ده گه پيت... تريفهى زستان».

داليا سيراچه دىن له نامه دريژه كهيدا نوسيووى «كوپى پورى نازيزم بيرتده كه م، هينده بيرتده كه م، ده ترسيم گه ر بيم بولات ريگاكان له ئيشتياقدا بسووتين» ئه مه يان پستهى خوته، بيرته وهك شيت ده وه ستايت و ئه و جوړه قسانهت پيډه گووتم. كوپى پور تو له كوئيت، من هاتم، پوژيكي باران هاتم و ئه و ئوتيله م دوزيبه وه، ئه و ژووره م دوزيبه وه، به لام ژووريكى خالى بوو، پر بوو له سه رمای به جىماوى زستان. هه موو شتيكى لىبوو تو نه بيت، تو كوپه پوره دروژنه كه م، من دواى تو له گه ل هه موو ليقه و ماو برينداره كاندا به تونيليكى دريژ و پر ئه ستيره دا رويشتم، خوشحالم توانيم ده يان خه لك له مردن پرزگار بكه م، له و ريگايانه دا مندالم هه لگرت و پيرم له مردن پرزگار كرد. له گه ل دكتور باه كدا چووم بو شارىكى گه و ره گه و ره و له وئى كومه كم كرد، چه ندین مانگ له وئى ژيام، كوپى پورم پيډه چيت باوه رنه كه يت، من نه مردم... نه مردم. ده زانم تو باوه ر به من ناكه يت، به لام من چونت بو ده گيرمه وه ئاوه ابوو، دكتور باهك عياده يه كى هه بوو، من بيئيش بووم، شوئنيك نه بوو رووى تيكه م، توم نه بوويت، نه مده زانى كوپه پوره بيسفه ته كهى خوم چى ليها توه، ئاه... ده زانم ئيستا ده لئيت من

بېسەت نېم، دەزانم درۆدەكەيت، دەلئيت ھەموو شەويك منت لە خەوتدا بېنيو، دەلئيت تۆم لەسەر قادرمەكان دەبيني، تۆم لە بالكۆنى ئەو ئوتيلە سووتاووھە دەبيني. بەلام دەزانم تۆ درۆ دەكەيت، تۆ درۆزنترين كورئىكى لە دونيادا بژى، ئىستا ھىچ كەسيكى تر لەسەر ئەم ئەستىزەيە لە تۆ درۆزنتر نيبە. قەيناكا، با من خراپ بىم، با ئەم كچە پورە بەدبەختەي خۆت خراپ بىت. رۆژيك بەدواي باسمى جەزائيريدا بەرەو شارەكانى باشوور كەوتمەوھە رى. ئىستاش دلئانيم ئاخۆ ماوھە يا مردوھە، دلەكەي من باوھەركە نازانم ئاخۆ باسىم لە دۆزەخە يان لە بەھەشت، لەسەر زەوييە ياخود لە ژير زەويدايە، لە مەلەكوتى خودادايە يا لە ژيرزەمينە تاريك و نوتەكەكانى دەولەتدا، زۆرجار دلئادەبىم لە مردنى، ئاسوودە واز لە ھەموو شتەك دەھىنم و شەوان بە ئارامى لىي دەخەوم، ھەندىجارىش لە ناكاو سىپەرەكەي لە ژيانمدا دەردەكەوتتەوھە. نا جەلادەت دەزانم ئىستا پىم دەلئى كچىكى بىبەزەيى و دلرەقيت كە حەزت بە مردنى خۆشەويستەكەي خۆتە... كورە پورە بيشەرەمەكەي خۆم، كورە پورە بەدبەختەكەي خۆم، من بەزەيم بەودا دىتەوھە، بەزەيم بە ئازارو چاوھروانى و تەنھايەكەيدا دىتەوھە، من دواي ئەو ھەموو گەرانە، جاريكى تريس، ساليكى پەبەقى دى شار بە شارو گوند بە گوندى باشوورى بە دوادا گەرام و نەمدۆزىيەوھە، بەلام ھەك جاران تارمايەكەي دەبىنم... واى كورە پورە بىحەياو بيشەرەمەكەي خۆم، ھەتا باسمىش ھەك جاران نيبە، ھەموو شتەك دەگۆرەيت، ھەتا تارمايەكانىش دەگۆرەين، ئىستا سىپەرەكەي لە دوورەوھە تەماشامدەكات و دەروات و قسەم لەگەلدا ناكات. ئاي جەلادەت تۆ چەندە خەفەتت دامى، ھا پىمبلى دۆسيەكەت بۆ ھەلگرتووم يان نا؟. خودايە چەندە بىرتدەكەم. دەزانم ئىستا دەپرسىت: داليا پەريە چكولانەكانت ماون؟ نا جەلادەت نا، ئەو فرىشتانە دەمىكە وازيان لىھىناوم، رۆژيك ويستم سەرلە نوئى ئەو شارە بدۆزمەوھە، بچمەوھە بۆ پرتەقالى سېي، ھەموو بىابان گەرام،

سہرتاپای پینگاگانی خورٹاواى فوراتم تہ یکرد، لہ ہموو گوندو شاروچکہو
 ھوبہو دیاریکدا پرسىاری ئہو شارہم کرد، جگہ لہ حیکایہ تیکی سہیر
 ہیچی ترم نہ بیست، حیکایہ تی شاریک کہ وەک کہ شتیہ کی گہورہ بہ ناو
 لمداسہ فہرہ کات، ھەندیجار دەر دہ کہ ویت و ھەندیجار وندہ بیت. شاریک
 بہر دہوام دہ سوویت، پەنگہ جہ لادەت ئیستا بہ شیک لہ پوچی ئیمہ لہ
 ناو ئہو شارہدا بیت و بسوویت... ئہو شہوہی کہ فایلہ کہم دا بہ تو
 وامدہ زانی دہ مرم. لہ ھموو دلہوہ ویستم بە لگہی بینگوناہی و مردنی
 ئہو کوپہ بہ ستہ زمانہ لای تو بیت، دہ مگوت خودایہ گەر پوژیک لہ
 پوژان چیروکی من و ئہوی گنپرایہوہ با ھموو شتیکی لہ لایت، بو وا
 ھستدہ کہم کہ تو پزگارماندہ کہیت، نازانم... بو؟»

نامہ یکی سہیر بوو، لہ پشت دیرہ کانہوہ کاراکتہری ئہو کچہم
 دہ بینیہوہ کہ لہ یە ککاتدا دہیتوانی زور شپرزہو زوریش بہ یقار بیت.
 لہ خواری خواری نامہ کہدا ناوی بنکہی ریکخراویکی بیانی ھبوو کہ
 لہ ھریمہ شاخاوی و گوندنشینہ کانی کوردستان خەریکی لیدانی بیر و
 کردنہوہی قوتابخانہو پەیدا کردنی پەین و ئاموژگاری کردنی جووتیاران
 بوون. سہیر بوو لہ لام دالیا سیرا جەدین راستہ و خۆ بہ و جۆرہ لہ باشوورہوہ
 فریبوو بو باکوور و لہو ریکخراوہ خیرخوازہدا بوو بوو بہ وەرگیزی
 ئینگیزی.

کہ موسای بابەک ئہو نامہ یہ دەدات بہ جہ لادەت وەک شیتی لیدیت،
 وەک جانہ وەرکی لیدیت سالہ ہای سال لہ قہ فہزدا بوو بیت و لہ ناکاو
 دەرگای قہ فہزہ کہ کرابیتہوہ. بہ ھموو ھیزی خۆی رادہ کات، دہ بیتہ کلپہ یەک
 لہ بیسہبری کہ چیتەر ناتوانیت ئارام بگریت. دەرگای ماشینہ کہ دہ کاتہوہ
 و بیتالوایی بہ ھموو چیاو پتدہشت و بەر دہ لانہ کانی ئہو ھریمہدا
 پرودہ کاتہ ئہو ناو نیشانہ، وەک جانہ وەرک غەریزہ کانی پیشیکہون بہ دۆل
 و سہختنہ کاندہ ھلدہ گەرت. ھموو شہو بہ ریشیکی دریزو جہ ستہ یەکی

لاوازو دریزه‌وه وهک چهقلینکی تهنها به تاریکیدا ده‌روات، جگه له دالیا سیراجه‌دین ناتوانیت بیر له هیج شتیک بکاته‌وه، گیاکان و هه‌وره‌کان و ره‌شه‌بای دوور پینکرا ناوی دالیا ده‌ده‌نه‌وه به گویندا، شه‌پۆله شیته‌کانی هه‌وا و تریفه‌ی مانگ و جریوه‌ی ئه‌ستیره‌کان هه‌موو ناوی دالیایان ده‌هینا. دوا‌ی دوو پوژ رویشتی بیوچان نیوه‌پۆیه‌کی پاییز ده‌گاته ناوینشانی ئه‌و که‌مپه، له به‌رده‌رکی رینکخراوه‌که‌دا پاسه‌وانه‌کان پینده‌لین خاتوونی دالیا سیراجه‌دین له‌گه‌ل به‌پۆیه‌به‌ری گشتی پوژه‌کاندا که پیاویکی ئوستراییه، له گه‌شتیکی دریزه و تا هه‌فته‌یه‌ک ناگه‌پیته‌وه، جه‌لاده‌ت بیته‌وه‌ی ماندوو بییت به کیو و دارستانه چره‌کانی ده‌وری که‌مپه‌که‌دا هه‌لده‌گه‌ریت و له‌ویوه له‌سه‌ر دره‌خته‌کانه‌وه فلووته سیراویه‌که‌ی خۆی لیده‌دات، هه‌فته له دوا‌ی هه‌فته ده‌روات و دالیا ناگه‌پیته‌وه، پاییز تا دیت توندترو هه‌وا تابیت ساردتر و ئاسمان تابیت گرژتر ده‌بییت. هه‌موو شه‌ویک جه‌لاده‌ت له‌سه‌ر دره‌ختیکی به‌رز که ده‌که‌ویته سه‌ر یالیک به پشتی ئه‌و بنکه تایبه‌تییه‌وه که بیانیه‌کان بۆ کۆنترۆل‌کردنی ئیشه‌کانی خۆیان دروستیان‌کردوه، فلووت لیده‌دات. دوا‌ی بیست و شه‌ش پوژ له ساتیکدا وهک ده‌رویشیکی بیخه‌و و ماندوو ده‌یه‌ویت بچیته‌وه ئه‌و کونج و بنبه‌رده‌ی بۆ خه‌وی شه‌وانه‌ی خۆی خۆشیکردوه، گوینی له ده‌نگی دالیا ده‌بییت له تاریکیدا بانگیده‌کات «جه‌لاده‌تی کۆتر، تۆ له کویت، تۆ له کویت»... وهک دواه‌مین شه‌و که له شاری ته‌پوتۆزه سبیه‌کان بانگیکرد، وهک دواه‌مین شه‌و که له ناو زرمه‌و گرمه‌ی خومپاره‌و موشه‌که‌کاندا بانگیکرد کاتیک ده‌یزانی ئه‌و ده‌نگه ده‌نگی دالیایه، به‌لام وایده‌زانی له دونیایه‌کی تره‌وه دیت، له ئاسمانه‌وه داده‌به‌زیت، له شوینیکی نادیا‌ری ناو وجوده‌وه بانگیده‌کات. له‌و ساته‌دا. له نیوان ئه‌و دوو بانگه‌دا، که هه‌ر دووکیان یه‌ک بانگ بوون، یه‌ک هاواربوون هه‌ستیکرد ژیان چ سوپینکی مه‌زن و کوشنده‌ی خواردوه، هه‌ستیده‌کرد ئه‌وه‌ی زه‌مان بردویتی به یاده‌وه‌ری ناگه‌پیته‌وه. له ناو دره‌خته‌کاندا

به‌خۆی و فلووت‌که‌یه‌وه به‌ره‌و لای ئه‌و ده‌نگه‌ رایکرد، ده‌نگی کچیک له‌سه‌راب، کچیک هه‌تا که باوه‌شیشی پیاکرد، کاتیک دوا‌ی ئه‌و هه‌موو لیکدا‌برانه‌ بۆ یه‌که‌مجار ئاوها له‌ نزیکه‌وه‌ ماچیکرد هه‌شتا هه‌ر سه‌راب بوو و هه‌ر ته‌م بوو، هه‌ر خه‌یال بوو.

دالیا که له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی خۆیه‌وه‌ گوی‌ی له‌ده‌نگی فلووت‌که‌ی بوو، بیته‌وه‌ی بیریکاته‌وه‌ دلنیا‌بوو ئه‌وه‌ موسیقای جه‌لاده‌تی کۆتره‌، هه‌مووی چه‌ند سه‌عاتیک بوو که‌ رابوو‌وه‌ بۆ که‌مه‌که‌، پانتۆلیکی کاوبۆی کۆن و تیشیرتیکی بیجی و کا‌په‌یه‌کی کچانه‌ی شینی له‌سه‌ردا بوو. که‌ باوه‌شی به‌ جه‌لاده‌تا کرد هه‌ناسه‌ی وه‌ها توندبوو‌بوو قسه‌ی بۆ نه‌ده‌کرا، سه‌رکه‌وتن به‌و یاله‌ به‌رزهدا، گویگرتن له‌و موسیقایه‌، دوودلی و گومانی له‌ بینین و دوزینه‌وه‌ی جه‌لاده‌ت بره‌ستیان لیبری‌بوو. له‌ ناو دارو‌دره‌ختی ئه‌و کتیه‌دا، له‌ ناو کزه‌بای شه‌ویکی دل‌ره‌قدا له‌ ئامیزی جه‌لاده‌تا وه‌ک مندالیک‌کی چکۆله‌ ده‌ستیکرد به‌گریان، ئه‌و چه‌ند سه‌اله‌ که‌میک پیری کرد‌بوو، به‌لام جه‌لاده‌ت له‌ ژیر شه‌وقی مانگه‌شه‌ودا جوانتر ده‌بینی. جه‌لاده‌ت پینده‌گوت: من چه‌ند هه‌فته‌یه‌ لی‌ره‌م، ده‌یان شه‌وه‌ چاوهروانی تۆم. له‌و سه‌اته‌وه‌ی که‌ دکتۆر باب‌ه‌ک نامه‌که‌ی تۆی دامن، وه‌ک شه‌یت رامکرد، دالیا ئه‌م هه‌موو سه‌اله‌ تۆ له‌ کویت، تۆ له‌ کویت، بۆ نه‌هاتی له‌گه‌لمدا، بۆ به‌جیته‌شتم؟

دالیا ده‌گریا، وه‌ک گریانه‌ هه‌ستیری و بی‌برانه‌وه‌کانی خۆی، ئه‌و گریانانه‌ی سه‌الۆنه‌که‌ی تیا‌تری پرته‌قالی سه‌پی بیر جه‌لاده‌ت ده‌هه‌تایه‌وه‌.

دوا‌ی ئه‌و هه‌موو سه‌اله‌، ئازار و زیندان و سه‌ختی جه‌لاده‌تیان فی‌ری شتیک و یقارو سۆزی کورانه‌ کرد‌بوو، فرمیسکه‌کانی بۆ دالیا سه‌ری و له‌ نیوان فرمیسکه‌کاندا گوی‌ی له‌و چیرۆکه‌ سه‌یرو دووردریزه‌ی دالیا گرت که‌ تا قوولتر بیا‌یه‌ته‌وه‌، ده‌نگی دالیاش ئارام‌ترو سه‌ینه‌ی هه‌م‌نترو فرمیسکه‌کانی که‌م‌ترو دره‌وشاوه‌تر ده‌بوون.

دالیا هموو شتیکی له سهر جه لادته ده زانی، لهو کاته وهی مسته فای شه ونم جه لادته تی به موسای بابه که وه گریدایه وه، لهو کاته وه دالیا عودالی جه لادته بوو. پوژیک دواي سه فه ریکی دریز له شاره خاپووره کانی باشووردا به کزه ی زستانی بیابانه کانه وه له له شیدا خوی ده کاته وه به عیاده چکوله که ی موسای بابه کدا، شه یه که مین جار هه والی دهرکه وتنه وه ی جه لادته ده داتی، ناو نیشانه که ی بۆ دهنوسی و له ماشینیکی تایبه تی و به شوفیزیکی ناسیاودا ده نیزی تی بۆ باکوور. که دالیا ده کاته وه شه شاره دیزی نه ی خوی، شاری دلداریه کونه کان و شاری عه شقه منداله کانی جارن، هیشتا شه ترسه له گیانیایه تی که چه نده ها سال له وه و بهر تورپه یی براکانی له دلیدا سه وزیان کردبوو، نه گهرچی دهیزانی برایه کی مردوو وه برایه کی تری ئیغلیجی نیوجیکایه، به لام له هموو شتیکی شه شاره دهرسا، له شه قامه کان، له کوچه باریکه کان، له درهختی نیوه گیانی سهر پنگاکان، له دیواری بهرزی قوتابخانه کان، له بۆنی چهک له سهر سوچه کان، هالاوی باران له هه وادا، بۆنی ته پی کوتر له سهر درهخته کان. ته نیا بۆ دۆزینه وه ی جه لادته دیته شه شاره، راسته وخۆ پووده کاته شه ئوتیله، ده چیته شه باله خانه سووتاه، پوژیکی ساردی زستانه، بارانیکی خو پ ده باریت، دالیا وهک شیت ده گهریت و جه لادته شیش له میژه له نیوان زیندانه کاندای هاتو چۆ ده کات. له قاتی شه ش کهس نابینیته وه، دراوسینکانی هه والی گیرانی جه لادته ده دهنی، به لام باوه رپیان پیناکات. بهو ترسه قوله ی خویه وه هموو شار ده گهریت، له زور کوچه و کولاندا هه والی جه لادته ناویک دهرسیت، به لام کهس نابینیت وه ها ناویکی بیستیت. باران ته ریده کات و ده گهریت، که شتیکی دریز به بازارو کوچه کاندای ده کات، که رانیکی شپه رزه که که میک ترسی دهره وینیته وه. بهر ده وام باران ده باریت و بارانیش مندالی و گنجی به یادا ده هینیته وه، هیچ شتیکی وهک شه بارانه کاریگهری له سهر یاده وه ریه کانی نییه، تک تک باران به قزیدا دیته خواری، سه رتاپای

تہ پرده کات، وهک شیت وازناھینیت، پیاوانی بازار و گھنجانی برسی ناو گوزره تهسکهکان سهیریدهکهن و دہزانن ہیچی له خانمہ به ویقارہکانی ئو شماره ناچیت، کہ به پنی ئندانزہیہکی تایبہتی دہمیاندہکهنہوہ، دایدہخن، ھنگاو دہنین، سهیری ئوملاولادہکهن، ھتا له زہرہخنہشدا بری ھلبرین و دانانی لیو قانونی تایبہتی خوئی ھیہ. کچانی ئم شماره خہلکینکناھیلن باران لییان بدات و ناشھیلن کراسہکانیان ھیند تہربیت ستیانہکانیان له ژیرہوہ دہربکہویت، بهلام دالیا ہیچی له خانمہ به حورمہتہکانی ئو شماره ناچیت، شہرمناکات لہوہی بپرسیت کہ لہوای کوریکہ به ناوی جہلادہت ئیسماعیل، شہرمناکات باران و ھا تہریکات مہمکدانہ پمہییہکھی دیاریت کہ حہیاچوونیکہ گالتھی پیناکریت... رۆژیک تا ئیواری به ژیر بارانیککی بیکوتایی زستاندا به کوچہو بازارئی ئو شمارهدا ویل دہبیت و بینچارہ و بیدہرہنجام دہسورپیتہوہ، کہ دلنیادہبیت لہوہی وهک ھمیشہ ریواریکی مایہپووجہ، ھمان شوہ دہگہرپتہوہ بق لای دکتور بابہک، کہ تا ئوکات ھوالی گیرانی مستہفای شہونم و جہلادہتی نہبیستوہ.

دوای مانگیک لہو رۆژہ شہویکی سارد، پیاویکی قہلہو به پالتویہکی دریژ و کلپتہیہکی گہورہوہ کہ لہ کلپتہی سہرۆکہ کۆمونیستہکان دہچوو لہدہرگا دہدات، ئو پیاوہ مستہفای شہونمہ کہ دوای حہوت مانگ ژیان لہ زینداندا بی تۆمہت و بی دادگا ھاتۆتہدہری. ئوشہوہش کہ به قیافہتی دیکتاتوریککی رۆح سووکہوہ لہ دہرگای عیادہکھی موسای بابہک دہدات پینجہم شہوی ئازادیبہتی. بهلام لای دالیا سیراجہدین شہوی کرانہوہی نہینییہکانہ، کاتیک مستہفای شہونم چیرۆکی مردنی پرتہقالی بابلی دہگپرتہوہ، دالیا دہستدہکاتہ گریان، ھر ئو شہوہ تا بہیانی ھموو شتیک لہسہر ژیانی ئو چہند سالہی جہلادہت دہزانیت. دلنیادہبیت جہلادہت ئیستا لہ زیندانیککی دووردایہ کہ دہبیت یهکینک دہربہینیت. ئیدی تیدہگات کہ ئو مہحکومہ تا کوتایی بہدوای دیلہکاندا بگہریت،

سەردەخاتە سەر سىنگى موساى بابەك و دەلىت «دكتۇر ئەمە چ ولاتىكە تاهەتاهەتايە دەبىت ژنان بەدوای پىاوه دىلەكاندا بگەرىن». بەلام وەك ھەر قەدەرىكى دىكەى رەش، دالىا بەرابەرى دەوەستىت. چۇن سالانىكى درىژ ژيانى خۇى بۇ گەران بەدوای باسمى جەزائىرىدا تەرخاندەكات، بىرپاردەدات بەدوای جەلادەتىشدا بگەوتتەرى. ئەو لە ناخى دلىدا دەزانىت ئەمە دووبارەبوونەوہى حىكايەتەكانە، ئەو دووبارەوہبوونە ترسناكەيە كە دالىا بەدرىژايى ژيانى لىى دەترسىت، دووبارەبوونەوہى ژيان وەك دووبارەبوونەوہى بىابان و لم و سەراب، وەك دووبارەبوونەوہى شارەكان و كوچەكان و درەختەكان. ئەو شەوہ موساى بابەك بىياك بە ژوورەكەدا پىاسەدەكات و پىئاندەلىت: ئىوہ ھىچ نازانن، جەلادەتى كۆتر، لە رىگادايە بۇ شوپىنىكى دوور، بۇ جىگايەك كە تەنبا قەقنەسەكان دەيگەنى.

چەند پۇژ دواتر دالىا لە پاسىكى گەورەدا بە ناو خالە بىكۆتايىەكانى كۆنترۇلدا، بە ناو بىكەى يەك لەدوای يەكى پىشكىندا، لە ناو دوكلەلى ترس و ھالايى جەنگە بىئوچانەكانى ناوخۇدا دەگاتەوہ كوردستان، شەوى يەكەم دەچىت بۇ لاي شاناز سەلىم، ئەو خانمەى مستەفای شەونم بە دوپىشكى ژەراوى ئەم چىرۇكە ناويدەبات. شاناز لە ژوورىكدايە پىرە لە وىنەى پرتەقال، بە غرورى ژنىكى دەولەمەندەوہ كە لەناو بۇنى پارەو بۇنى مردندا ونبووە پىئەدەلىت: من دەزانم تۇ كىتت. تۇ ئەو قەحبەيەيت، جەلادەت لە تياترۇخانەكاندا جوزەلەى بۇ لىدەدايت. چاكترە خۇت ماندوونەكەيت، درەنگ يان زوو جەلادەت بە مردىك دەمرىت خراپتر لە مردنى ھەر سەگىك كە پىش مردنى وا رىسوادەبىت تواناى وەرپىنىشى نامىتت.

دالىا سەرسام لە كىنەو رقى ئەو ژنە دىتەدەرى و دوای سۇراغىكى درىژ يەكەمىن ھەوالى جەلادەتى لە بەرپىسىكى حىزبىيەوہ دەستدەكەويت كە پەيمانى دەداتى گەر لەگەلىدا بخەويت جەلادەتى نىشاندەدات، دالىا كە سوپىندى خواردوہ تا مردن لەگەل ھىچ پىاوىكدا نەخەويت، لەبرى لەشى

خوی دواهمین ملوانکه‌ی زیرینی خوی ده‌داتی و پییده‌لیت «من به که‌لکی تو نایم، ئەم ملوانکه زیره وەرگره، ئەمه بق تو باشتره، گەر بیفرۆشیته‌وه پاره‌که‌ی به‌شی ئەوه‌ده‌کات له‌گه‌ل ده‌ ئافره‌تی له‌ من که‌نجترو جوانتردا بخه‌ویت».

ئەو به‌ر پرسه‌ شه‌ویک له‌ شه‌وان دالیا سیراجه‌دین ده‌بات بق گوندیکی زۆر دور، له‌ مالیکی چکولانه‌دا، له‌ زیرخانیکی تاریکدا که‌ شوینی به‌ستنه‌وه‌ی ئەسپ و گوێره‌که‌و ئەو شتانه‌یه‌ له‌ درزیکه‌وه‌ جه‌لاده‌تی نیشاندهدات که‌ له‌سه‌ر زه‌ویه‌کی ته‌ر دانیشتوه‌وه‌ له‌ پشته‌وه‌ به‌ کۆله‌که‌یه‌کی که‌وره‌وه‌ به‌ستراوه‌ته‌وه‌. دالیا له‌و درزه‌وه‌ هاوارده‌کات جه‌لاده‌ت... جه‌لاده‌ت. ئەو بیته‌زو نیوه‌گیان سه‌ره‌رزده‌کاته‌وه‌و نایبینیت.

دالیا ئەو شه‌وه‌ له‌ناو ره‌شه‌بای پاییزو له‌ ژیر ئەستیره‌ی سه‌رمابرده‌له‌و له‌ نابه‌ین که‌لای له‌رزبودا حیکایه‌تی خوی بق جه‌لاده‌ت گێزایه‌وه‌ پیگیوت: جه‌لاده‌ت ئەوه‌ دواهمین جارم نه‌بوو که‌ تۆم بینی، شه‌ویک من له‌گه‌ل ئەو پیاوه‌دا پلانمان دانا تو برفینین و گەر پلانه‌که‌مان سه‌ریگرت مل بق هه‌موو داوایه‌کی بده‌م. نه‌مه‌ده‌ویست تو به‌جوژه‌ ئازار بچێژیت، دواچار هه‌موو شتی‌کمان رێکخست، به‌ته‌مای شه‌ویکی تاریک بووین دابیت و ئازادتبه‌که‌ین، له‌و پلان و تیفکیرین و پامانانه‌دا بووین که‌ ده‌سته‌و تاقمیکی تر تو‌یان پفاندو هه‌موو شتی‌کمان لیه‌له‌وه‌شا و هه‌رچی نه‌خشه‌یه‌که‌مان هه‌بوو پووچه‌ل بووه‌وه‌. به‌لام جه‌لاده‌ت، کوری پورم هه‌ر له‌ دوات بووم، کۆلم نه‌دا. له‌گه‌ل هه‌موو مه‌راق و ده‌ردیکدا هه‌ر له‌ دووت ده‌گه‌پام. ده‌مزانێ من چه‌ند به‌دبه‌ختم، به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو غه‌م و به‌دبه‌ختیه‌کیشدا خۆم به‌ خۆشبه‌خت ده‌زانی، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا ئەم ئیسه‌م ده‌ستکه‌وت که‌ ده‌متوانی به‌ هۆیه‌وه‌

لە كوردستان بىننمە ۋە ۋە پىنى بژىم و بەدۋاى تۇشدا بگەرېم. بچوۋا مایە تە ھەر گوندىكە ۋە يەكەمجار دەمپرسى ئاخۇ زىندانى تىدايە يان نا، يەكەمجار لە ژن و مندالەكان سۇراغمەكرد، چونكە دەمزانى ئەوان راستىم پىندەلېن، ئەى چۇن جەلادەت ھەموو وایاندەزانى من شتىكى گرنىم، شتىكم دەبىت ھەموو مرقۇتىك ھەموو شتىكم پىلېت. لە ۋ سەفەرە درىژانەدا دووبارە دىلەكانم بىنىيەۋە، ناو زىندانەكانم بىنىيەۋە، خوین و برسیتى و رېسوای مرقۇقەكانم بۇنكرد، بەرلەۋەى جارېكى تر تۇ بىنىم سەدان زىندانم بىنى. ئازىزم بەردەوام بىنانوۋىەكم دەدۆزىيەۋە خۇم بە بەندىخانەكاندا بگەم و سەىرېكەم بزانم كىتى تىدايە، بەخودا، چۇنت بۇ دەگىزمەۋە ۋابوو... جاتۇ ھەر باۋەرپمەكە، كەىفى خۇتە، تۇكەى باۋەرپت بە من كىردۋە. تادۋاجار شەۋىك لە گوندىك، مندالىك بەراكردن ھات و بەدەنگىكى مندالانە پىنگوتم «دالیا خان... دالیا خان، دىلېكى تازەیان ھىناۋە بۇ مەكتەبەكە، دىلېكى زۇر خەتەرە... زۇر زۇر... لە دىۋ خەتەرترە، نایىت كەس كەس بىىنىت».

كوپرى پورى ئەزىزم، ۋاپىكەۋت باۋكى ئەو مندالە پاسەۋانى تۇ بو، لە پەنچەرەكەۋە تۇى نىشاندام، لەسەر زەۋىەكە بەدەستى بەستراۋە خەۋتبوۋىت، من بانگم لىكرىت جەلادەت... جەلادەت. تۇ سەىرتكردم و منت نەبىنى.

دالیا شاژنى ئەو كەمپەبوو، ئەو جەلادەتى كۆترى برد و لە ژوورېكى تايبەتىدا جىگای بۇ چاككرد، سەرماى دوورودرىژى شەۋگار تەزاندبوۋى، بىنىيەۋەى دالیا ۋەك جۆرە لە دايكبوۋىنكى تازە ۋابوو، بەلام بە ئەندازەيەك لاۋزو ماندوۋبوو بە فلوتەكەى دەستىيەۋە لە سەر تەختىكى درىژ خەۋى لىكەۋت. دالیا دەرگاكەى لىداخست و لەۋدىو پەنچەرەكەۋە بە ئىنگلىزىيەكى ساف كەۋتە گىزانەۋەى چىرۆكى جەلادەت بۇ ئەو پىاۋە بىانىيانەى كەۋەك بۇ تەماشای مۇمىيايەكى كۇن ھاتىن، لە دەلاقەيەكى چكۆلەۋە سەىرىاندەكرد. يەكەمجار بوو لە كوردستان بەسەرھاتى مرقۇتىك بىىستن

بۆنى ئەفسانەيەكى خۆرھەلاتى دىزىنى لىيىت. بەپراي ئەوان كوردستان بە سروشتە شاخاويىيە سەخت و خەلكە جووتيارو شارە غەمگىنەكانىيەو، شىتىكى تىدانەبوو سىحرى سەربورده كۆنەكانى خۆرھەلاتى ھەلگرتىيەت، مەرۆف لە ناو ئەو ھەموو شاخ و كۆپەدا ئاسەوارىكى كاراكتەرە گەورەكانى ئەدەبىياتى كۆنى خۆرھەلاتى نەدەبىيىيەو، پوخسارى ئەو ژنە جووتيارو پىاوە قاچاغچى و تەفەنگ بەدەستانەى ئەمسەر بۆ ئەوسەرى كوردستانيان پركردبوو، شىتىك لە يادگارى سەندباد، ەلى بابا، قمر الزمان يان بدر البورىان زىندوونەدەكردەو، بەشى ھەرە زۆرى خەلك لە مەلانەسرەدىن يان مەلاى مەزبور دەچوون لەو ھەرزىكدا نوكتەى بىرچوو بىتتەو. بىانييەكان سەرسام لەو چىرۆكە ەجىبەى داليا بۆى گىرانەو ەكەيەكە لەو پەنجەرە چكۆلەيەو لە برىنەكانى سەر دەست و سىنەى پادەمان. ئەو شەو داليا لەگەل سباستيان ميوولەردا لە سالدۆنى نانخواردنى كامپەكە بەدرىزى قسەيان لەحىكايەتى ئەم گەنجەكرد. «سباستيان ميوولەر» كەبەر لەو ەى لە ئىشەكەى دەر بىكرىت، مامۆستايەكى ناسراوى ئاركىئولۇژىاي زانكۆى ھایدلبىرگ بوو، لەو ماو ەدا يەكىك بوو لە دۆستە نزىكەكانى داليا، لە شارۆچكەيەكى خۆرئاواى پائىنەو ھاتبوو، لە ھەمووان سەرسامتر گونى لە چىرۆكى جەلادەتى كۆتر گرتبوو، سالدانىك دواتر داليا لە نامەيەكى سەيرو پىر نھىنىدا بۆ موساى بابەك باسى ئەو تەفسىرە سەيرانەى سباستيان ميوولەرى نوسىبوو. شەونىك «ھىر ميوولەر» دواى ئەو ەى چەندە ھاجار چىرۆكى جەلادەتى كۆتر دەبىستىت بەدەم خواردنەو ەى بوتلىك شەرابى سوورەو ە گووتبووى: مسز سىراجەدىن، ساتىك سەبرم لىكە... ساتىك سەبر بابىر بىكەمەو. ئۆ ە مسز سىراجەدىن، تۆ ئەم بوونەو ەرت چۆن لەو چىايە دەستەمۆكرد، ئەمە پەيوەندىيەكى بەتىنى بە خودا وەندەكانى سروشتەو ە ەيە. حىكايەتى ئەم پىاوە، بە جۆرىكى سەبر لەگەل چىرۆكى ھەندىك خودا وەندەكاندا تىكەلدەبىت و يەكترى دەپرىت. لەگەل

چیرۆکی خوداوه‌ند «پان» دا، له‌گه‌ل «کریشنا» دا، له‌گه‌ل «شیفا» دا. مسز سیراچه‌دین که سه‌یریده‌که‌م، شتیک له کریشنا‌ی تیا‌ده‌بینم به‌خۆی و فلووته‌که‌یه‌وه، فلووت ئامی‌ری خودا‌کان بو‌وه، به‌دریژایی میژوو، فلووت ئامی‌ری خه‌لیقه‌ت بو‌وه، وه‌ک شیفا که به‌خۆی و فلووتیکه‌وه به‌ده‌وری گه‌ردوندا سه‌ماده‌کات و جیهان دروس‌تده‌کات. من پیتده‌لیم ئه‌وه‌ی فلووتیکی سیراوی به‌ده‌سته‌وه بیت ده‌توانیت جیهانیکی سیراوی دروس‌تبات. لای میسراییه کۆنه‌کان ده‌نگی فلووت ده‌نگی ئیزیسی خوداوه‌ندی دایک بو‌وه. نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌ش، مسز سیراچه‌دین، فلووت دیاری خودا‌کان بو‌وه بۆ ئاده‌میزاد، لای هیندییه‌کان فلووت دیاری کریشنا‌یه بۆ ئینسان، من له‌سه‌فه‌ری خۆمدا به‌هیندا سه‌رنجی ئه‌وه‌مدا کریشنا هه‌رده‌م به‌فلووتیک و په‌ریکی تاوسه‌وه ویتاده‌که‌ن. کریشنا به‌پنی ته‌فسیری زمانه‌وانی مانای «هیزی پاکیشانی خودایی»، فلووته‌که‌ی کریشنا په‌مزی ئه‌و هیزه‌ی پاکیشانه‌یه، حیکایه‌تی کریشنا له‌گه‌ل کیزه شیردۆشه‌کاندا که به‌ئاوازی فلووته‌که‌ی یه‌ک له‌دوای یه‌ک رایانده‌کیشیت و ده‌یانخاته سه‌ر سه‌ما، سه‌مبولی ئه‌و توانایه‌ی فلووته که ژيانی تپه‌ر به‌ژيانی جاویدانه‌وه گریده‌دات.

سباستیان میووله‌ر قژیکی زه‌ردی دریزی هه‌بوو، به‌دریژایی ئه‌و ماوه‌یه‌ی که له‌گه‌ل دالیادا کاریکردبوو ئاره‌زوویه‌کی عه‌جیبی هه‌بوو هه‌موو شتیک به‌ئه‌فسانه‌ دیرینه‌کانه‌وه گریده‌تده‌وه، سیاسه‌ت و دین و مملانی جیهانییه‌کان به‌چیرۆکی خودا گریکییه‌کان ته‌فسیرده‌کرد. به‌ر له‌وه‌ی بیت بۆ کوردستان له‌که‌مبۆدیاو سریلانکا و بۆسنه کاریکردبوو. ئه‌و شه‌وه یه‌ک له‌دوای یه‌ک جگه‌ره‌ی ده‌کیشا بۆ کورته‌ پیاسه هه‌لده‌ستا، له‌ سالۆنی بلیارده‌که‌وه ته‌پله‌که جگه‌ره‌که‌ی هه‌لده‌گرت و له‌یه‌خچاله‌که‌ ناوی ده‌رده‌هیناو میوه‌ی ده‌شته‌وه‌و چاویلکه‌که‌ی ده‌سپری و له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا دریژه‌ی به‌قه‌سه‌کانی ده‌دا: مسز سیراچه‌دین، فلووت لای کریشنا سه‌مبولی ده‌ست به‌رداربوونی مرۆقه له‌خودی خۆی بۆئه‌وه‌ی جیگا بۆ ئاوازی

مەزن و ئاسمانى بکاتەوہ. پوژىک لە پوژان رادھا خىزانى کرىشنا لىدەپرسى «خۆشەويستم، تۆ بۆ ئەم فلوتەت لە من زياتر خۆشەويت؟ ھەزەدەکەم ئەم نەيتىيەم لە زارى خۆتەوہ گوى لىبيت». کرىشنا دەلنت «ئەم فلوتەم خۆشەويت، چونکە زۆر سىفاتى قەشەنگى ھەيە، بىر لە خۆى ناکاتەوہ، ناوہوى خۆى خالىکردۆتەوہ بۆ ئەوہى جىگای ھەموو ئاوازيكى تىابىيتەوہ».

سباستيان ميوولەر کەمىک دەوہستاو دەيگوت: ھەستدەکەم، مستەر جەلادەتیش بەجۆرىک لە جۆرەکان وەک ئەو فلوتە وەھايە. کەسىکە خۆى لە ھەموو شتىک خالىدەکاتەوہ بۆئەوہى بىيتە ئەو فلوتە گەردونىيە کە ئاوازی ئەوانى تر لە خۆيدا کۆدەکاتەوہ.

«ھىر ميوولەر» سەيرى دالىاي دەکردو درىژەى بە خەيالەکانى دەدا و دەيگوت: مسز سىراجەدين، لەوانەيە ئەم کورپە کۆپىيەكى تازەى خوداوەند پان بىت، خودای ميگەل و ران، خودای شوانکارەکان و سروشت لای گرىکەکان، کورپى ھىرمس، کە نيوہى لەشى لە شىوہى ئادەمىزادايە و نيوہەكى تری لە پوخصارى بزنىكى کىويدايە. بەلام پان مەخلوقىكى زۆر ناشىرينە، ئا، ھاوړىم مسز سىراجەدين، ديارە ئەم کورپە لە شىوہدا ناچىتەوہ سەر پان چونکە مۆدىلنىكى تری ئەو مەخلوقە پر ئارەزووہيە، لە راستيدا گەر بگەرييت زۆرو کەم لە نيوان ھەر يەکىک لە ئىمەو و خوداوەندە گرىکىيەکاندا کۆمەلنىک سىفاتى ھاوبەش ھەيە. مسز سىراجەدين بىرت نەچىت، پان ھەمىشە زۆرجار بە کاراکتەرى شەيتان لە ئەفسانە گرىکىيەکاندا تىکەلاودەکرىت، ھىند روخصارىكى ناشىرىنى ھەيە دايكى خۆى رەحمى ناچىتەسەر و لە خۆى دوور دەخاتەوہ. بەلام «پان» کە خوداوەندىکە بە فلوتىكى ھوت لوولەوہ کە ھەر بە ناوى خوداوەند پانەوہ بە «پان فلوت» دەناسرىت. ھىندەى رەمزی سروشت و مردن و ھەستانەوہيە، رەمزی خراپە نييە. فلوتەکەى پانىش بانگەوازيكى

خۆشەويستى و سەمبولنىكى ناكامى عەشقى، خۇدى پان و ئەو پياۋانەش
 كەدەكە ونە ژىر كەۋانى ئەۋەۋە جۆرە خەلكىكن ئافرەتان زۆر پىۋىستيان
 بە ۋەسەف و دلدانە ۋەكانيان ھەيە. پان نىرىكە زۆر دلى بە بىننى خانمان
 دەكرىتەۋە، كە بە زمانى ئەفسانە گرىكىيەكان «نېمى» ان پىدەلېن. رۇژىك
 پان دۋاى يەككىك لە نېمىپىيەكان دەكەۋىت. كە لەترسى ئەۋ مەخلوقە
 شاخدارە، قاچ بزىنە دەپارىتەۋە بىتتە قامىش. ئاھ، مسز سىراجەدىن لە
 ھىچ كىننىكى دۇنيادا بە ئەندازەى كىتتەكەى ئۇقىد «مىتامۇرفىۋس» دۋعاى
 ئادەمى قەبۇل نابت، بەسە يەككىك دۋعاىكات و خوداۋەندىك لە خوداۋەندە
 زۆرەكان دۋعاكەى بۇ بەپىننە دى. ھەلبەت سىستىمى فرە خوداىى ئەگەرچى
 زىانى زۆرە، بەلام ئەۋ قازانجە گرىگەشى ھەيە. ھەر ھىندەى ئەۋ نېمىپىيە
 بەدەم راکردنەۋە دەگاتە سەر پووبارىك بە ناۋى «لادۇن» ۋەۋە دۋعاكەى
 قەبۇل دەبىت و كاتىكى پانى پىر شەھۋەت پردەھىننىت باۋەشى پىابكات،
 لەبرى لەشولارى كچىكى جوان قامىشىكى بۇش و بارىك لە ئامىزى خۇيدا
 دەبىننىتەۋە. پانى ناكام لە ھەسرەتدا قامىشەكە كەرتدەكات و قلوۋتە بە
 نىۋبانگەكەى خۇى لى دروستدەكات، كە ھىند فۋوى پىادەكات ھاۋارى
 عەشق و ئارەزۋوى لىدېتتەدەرى. بىرىشت نەچىت پان ئەۋ خوداۋەندەيە
 كە ھىندەى ھاۋاردەكات شوراي شاران لە بەردەم نەعرەتەيدا دەروخىت.
 بەلام لە مانە سەپىرتىر، خانمى سىراجەدىن، ئەۋەيە كە پان لەسەرىكەۋە
 كورپى ھىرمىسە كە خوداى رېنگاۋبانە، بەلى مسز سىراجەدىن، ھىرمىس
 باۋكى پان يەككىكە لە كەسايەتتە قەشەنگەكانى مىتۇلۇگىيەى گرىكى، ھىرمىس
 خوداۋەندى ئەۋانەيە كە سەفەردەكەن، يان ئاۋارەۋە گەپىدەن، خوداۋەندى
 بىرکردنەۋەيە، خوداۋەندى ھونەرى گۇرپان و قسەكردنە، ھىرمىس لە
 ھەمانكاتدا كورپى زىۋسە، خوداۋەندى خوداۋەندەكان، كە زىۋس لەرېگى
 ئەۋەۋە لە خەۋتن و خەۋندا پەيامەكانى خۇى بۇ ئادەمىزادان دەنېرىت،
 لەبەرئەۋە گەر بەۋردى سەپىرىكەن پەگورپىشەى پان و قلوۋتەكەى

دهچیتہ وہ سہر خالیکی گرنگ کہ خالی بہریہ ککھوتنی مروٹہ لہ گہل خودا وہ ندا. بہ لئی مسز سیراجہ دین... بہ لام ئەمہ ہہموو حیکایہ تہ کہ نییہ... بوہستہ... بوہستہ، ئیستا بۆت تہ واو دہ کہم.

دہستی بہ قزیدا دہینا، تہ پلہ کی جگہ کہی خالیدہ کردہ وہو دہیگوت:
 ئەمہ یان زۆر عہجیبہ، زۆر عہجیبہ، لہ سہریکی ترہوہ پان باوکی سیلینۆس
 یان سایلینۆسہ کانہ، کہ جۆرہ مہ خلوقاتیکی تری سہیری گریکین، نیوہ یان
 ئەسپہو نیوہ یان مروٹ، بہ لئی پان باوکی ئەو بوونہ وەرہ عہجیبہ یہ کہ
 تیکہ لیککی سہیرہ لہ مروٹ و ئەسپ، کہ دواتریش دہبیت بہ مامۆستا
 «دیونیسۆس». ئەگەر لہ سہریکە وہ ہیزمس سہمبولی خەون بیت،
 سیلینۆسیس مہ خلوقیکہ بەردہوام مہستہو پەیوہندیہ کی زۆری بہ واقعہ وہ
 نییہ، کہ باس لہم «نیو ئەسپہ» دہکەین دہبیت زۆر بیر لہ حەقیقہت
 نەکەینہ وہ. مسز سیراجہ دین، رۆژیک میدیاس سیلینۆس دہگریت و دہیکاتہ
 بہندی خۆی، بہ لام دیونیسۆس کہ ہیشتا مہحہبەت و پیزی بۆ مامۆستا
 کۆنہ کہی خۆی زۆرہ، دہچیتہ سہر رینگای میدیاس و لئی دہپرسی «بہرابەر
 بہ ئازادکردنی سیلینۆس داوای چیدہ کات؟». ئەویش دہیہ ویت ببیتہ خاوەنی
 ئەو بہ ہرہ یہی ہەر شتیککی بہر چنگ کہوت ببیتہ زێر. داوایہ کی گہژانہ یہ
 کہ دہبیتہ مایہی نەگبەتی و کارہسات بۆ میدیاس، چونکہ نان و ئاوی لئ
 حەرآمدہ بیت و دہست لہ ہەر چیبہک دہدات دہبیتہ تہ لا.

دالیا لہو نامہ یہ دا رای وابوو گەر لئیکہ پایہ سباستیان میوولہر چہندہا
 تیورہی لاهوتی و میتۆلۆگی تری لہ سہر جہ لادەت دروستدہ کرد، بہ لام
 لیتان ناشارمہ وہ، من دواچار بہ تیکہ یشتنی ئەو پیاوہ ئەفسانہ ناسہ
 سہرسام بووم، بہ ئەندازہ یہک لہ یہ کینک لہ سہفەرہ کورٹہ کانمدا بۆ
 ئەلمانیا، ویستم بیدۆزمہ وہو لہ سہر تہ واوی ئەو تہفسیرانہ قسہی
 لہ گہ لدا بکہم. تہ ماشاکردنی جہ لادەتی کۆتر وەک وەچہ یہ کی نوینی کریشنا
 و پان یہ کینک بوو لہ تہفسیرہ سہیرہ کان کہ بہ داخوہ زۆر درہنگ دواي

دواھەمىن مالاۋايىم لە جەلادەت بېسىم، كاتىك نامە يەكى داليا سىراجە دىنم لاي موساي بابەك دۆزىيەو. بەلام من ھەرگىز سىباستىيان ميوولەرم نەبىنى و ھەرگىزىش نايىبىنم چونكە ئەو لە يەككىك لە گەشتەكانى ئەفرىقادا بە نەخۇشىيەكى نەناسراۋو كوشندەو دەگەرپتەو بۇ ئەلەمانىاو بەر لەوھى من بېگەمى چوار مانگ پىشتەر لە خەستەخانە يەكى شارى ترىردا دەمرىت. ئەوھى سەيرە سىباستىيان ميوولەرىش جەلادەت لە نىكەو ناناىت. ئەو ماوھ كەمەى جەلادەت لەو كەمپە دەمىنپتەو، بەشى ئەو نىيە بىت بە ھاۋرپى كەس. جگە لە داليا ھىچ ئادەمىزادىكى تىرى بۇ گىرنگ نىيە. بەرۆژ كەمپەكە چۆل دەبىت و خۆى بە تەنيا لە ناو سالۆن و دالان و بىرۆ گەرەكاندا دەمىنپتەو، بەردەوام لە يەككىك لە پەنجەرەكاندا دەوستىت و قلووت لىدەدات. داليا بۇئەو ھەمىشە سەرايىكى دوور دەستە، كچىكە لە ھەر شۋىتتىك بىت بە جۆرىك لە جۆرەكان خەرىكى كاركردن و گەران و عەودالىيە بۇ بىرچوونەوھى رابوردو. بەلام بىننى داليا تەنيا شتىكىشە ھەستى زىندۋىتى تيا دروستدەكات، تەنيا ئەو كاتانە ھەست بە قوولايى ژيان دەكات كە لە تەنىشت دالياۋە دەوستىت، بىننى ئەو بەھەنايەكى قولە بۇ مانەو ھەك ميوانىكى ھەمىشەى لەسەر زەوى. چەند رۆژىك لەگەل تىپەكەيدا دەروات، كىلگە قەشەنگەكان دەبىنپت، سەيرى ئىشە سەيرەكانى ئەو رىكخراۋە دەكات، پىكەو قسە لە رۆژگارە دوورەكان دەكەن، بەسەر يادەوھرى و يادگارىيە بچوكەكانى خۇياندا دەچنەو، داليا داۋاي لىدەكات ھەمىشە لەگەلدا بىت، پەيمانى دەداتى كارى بۇ دەدۆزىتەو، كۆمەكىدەكات، بەلام ئەو دەزانىت ژيانىكى تر چاۋەروانىدەكات، ئىشى دىكە چاۋەروانىدەكات. كە دەگەرپتەو بۇ گىلاسى سېى، داليا ھەموو شتىكى بۇ داىندەكات، ئەو سەر لەنۋى نوپىن و بەرگى تازەى بۇ دەكرىت، مېخەكانى بۇ زىركەفتدەكات، راخەرى نوپى بۇ دەھىنپت. ھەردووكيان دەيانەۋىت ھەمىشە لەيەكەو نىكبن، ھەردووكىشىان دەزانن پەيوەندىان لەگەل يەكدا ھەك

په يوه ندى مرقئتيك وايه له گهل خه ياله كانيدا، وهك په يوه ندى مؤسيقاريك وايه له گهل مؤسيقا كه يدا. هر يه كه يان بؤ ئه وى تر، نوينه رى هم موو شته ئه ستم و دوورده سته كانه، نوينه رى ئه و پروهى ژيانه كه تا لى نزيكيت، دوورتر ده نوينيت. جه لادته به داليا ده لى ت: كچى پور، من نازانم تا چهندى ديكه ليره ده مينمه وه، درهنگ يان زو پؤژيک دى ت كه ده پؤم و ئيدى ناگه پيمه وه، به لام تا ليره بم، تا ئه و كاته مى مخلوقى كم ده بينريم و ده كريت ئاده ميزاده كانى تر قسم له گهلدا بكن، تو ليم دوورمه كه وه.

داليا سويندى بؤ ده خوات ئه مجاره تا زيندوويت به جى ناهى لى ت، هم موو خه مى كى ده خوات. كه جه لادته ده گه پيته وه بؤ شار، ده زانيت ده بيت ده سبتكات به سه فوره دريژه كانى خوى، ده بيت به و پى گايه دا بروات كه به يه ك ئاراسته ده بيه ستيته وه به قولايى ژيان و مردنيشه وه. له و پؤژه سه ره تا ييانه رى ژيانى قه قنه سدا هه فته مى چند جار داليا ده بينيت، پى كه وه له بالكونه كه دا سه يرى ئه ستيژه ده كهن، سه يرى ئه و شاره ده كهن كه وهك هم موو شاره كانى ترى دونيا شوينتيكه بؤ ترس نه وهك جيگايه ك بيت بؤ دلنبايى. له يه كى كه له ئيواره كاندا جه لادته مى كو تر يه كه مجار ره وشه نى مسته فا سه قزى ده بينيت، ره وشه ن كچى كى قز ره شه كه له تى پى كى چكولانه دا كه مان ليده دات. چى روكى ره وشه نيش يه كى كه له سه ربورده سه يره كانى ئه م چى روكه. ئه و له سالانى هه شتادا كه ته مهنى هه شت ساله له كه مپى كى په ناهنده ئيرانيه كاندا دواى مردنى باوكى ته نهاى ته نها ده مينيتته وه، شاروخى شاروخ ئه وكات له گهل باوكيدا له سنورى ئوردونه وه پارچه مى يه دهك بؤ ئو توموبيله يابانيه تازه كان ده گويزنه وه. شه ويك ناسيا ويكى ديرينى بابى كه كوردى كى به دبخته مى سه قزىيه و هيشتا به گه رماى پركينه رى ئه و سه حرايه رانه اتووه، له سه ر پى گا ده يانگريت و كچى كى لاوازى هه شت سالانه يان ده داتى كه پى توايه گه ر له و گه رمايه دا بمى نيتته وه ده مرى ت. كچى كى ترستوك و شه رمنه كه تا ده گه نه وه شار له پشتى پى كابه كه ياندا له ناو

کارتونی گه‌وره گه‌وردا وهک پشيله‌یه‌کی نه‌خوش خوی گرموله‌ده‌کات و هیچ نالیت. «مه‌هدی حه‌سه‌ن شاروخ» باوکی شاروخی شاروخ، پیاویکی هیند عاتیفییه، هیند کورد په‌روه‌ره، دیمه‌نی ئه‌و کچه‌و ژیانی به‌ده‌ردیکی وه‌های ده‌بات، وهک کچیک له‌کچه‌کانی خوی هه‌لیده‌گریته‌وه‌و هرچی سۆزیکي باو‌کانه که ده‌یداته منداله‌کانی خوی ده‌یداته ئه‌و بیچووه پشيله‌ چاوپه‌شه‌ش که سالانیکي دواتر که مانچه‌زانیکي وه‌های لیده‌رده‌چیت، مۆسیقاره‌کانی دیکه‌ی ئه‌م شاره به‌په‌نجه‌یه‌کیدا پاناگه‌ن. یه‌که‌مجار که ده‌یه‌یننه‌وه بۆ مالی خویان، مندالیکي چکوله‌یه‌جگه له‌ناوی خوی «په‌وشه‌نی مسته‌فا سه‌قزی» هیچی دیکه‌ ده‌رباره‌ی رابوردوی خوی نازانیت. به‌لام له‌و مال‌دا ده‌ست و دلی کراوه‌ی کومه‌لیک خوشک و باوکیکی به‌رحم و دایکیکی دلفراوان چاوه‌روانیده‌کات. له‌هه‌موویان به‌رحمتر شاروخه که وهک خوشکینکی چکولانه‌ی خوی سه‌ره‌تاکانی مۆسیقای فیرده‌کات. په‌وشه‌ن هه‌ستیکي مۆسیقی سه‌یرو گوچکه‌یه‌کی هه‌ستیاربی بۆ ئاوازه‌کان هه‌یه، به‌رده‌وام له‌سه‌ر کورسییه‌کی بچکوله‌ داده‌نیشیت و له‌گه‌ل شاروخی برابدا گوی له‌و سه‌مفونیاو سۆناتانه‌ ده‌گریت که شاروخ له‌سه‌ر زه‌بتیکي کۆن گویان لیده‌گریت. شاروخی برای په‌یمانی ده‌داتن، هه‌موو مۆسیقا خۆشه‌کانی دونیای بۆ په‌یدابکات، هه‌رگیز نه‌هیلیت له‌شاکاره‌کانی ئاوازو مۆسیقای جوان دابیریت. که شاروخ له‌جه‌نگدا ده‌کوژریت، ئه‌و حه‌سره‌ته‌ی له‌دلایه که ئیدی ناتوانیت ئاوازه‌بلنده‌کان و نه‌غمه‌سیحراوییه‌کان بۆ په‌وشه‌ون ئاماده‌بکات، به‌و حه‌سره‌ته‌وه‌ ده‌چیت بۆ شاری مۆسیقاره سېپه‌کان و هه‌ر به‌و حه‌سره‌ته‌شه‌وه‌ ده‌بیته‌ ده‌لیلی جه‌لاده‌تی کۆتر به‌روه‌ سه‌ر زه‌مینی جوانییه‌ کوژراوه‌کان. که شاروخ ده‌کوژریت، په‌وشه‌ن ته‌مه‌نی یازده‌ساله، به‌لام شه‌ویک تیناپه‌ریت، بیته‌وه‌ی ئه‌و منداله‌ خه‌ون به‌شاروخه‌وه‌ ببینیت، ئه‌و رۆژه‌ی جه‌لاده‌ت له‌نیوان کومه‌لیک کوروکچی گه‌نجدا ده‌یبینته‌وه‌ خه‌ریکی فیربوونی مۆسیقایه،

سهرسام لهو دياريسی و ئاوازانهی له جيهانئیکي ترهوه بۆی هاتووه، به جهلادهت دهلئیت: بهرئیز تو شئیت بوویت، شاروخی شاروخ چهندن سال له مهو بهر له جهنگدا کوژراوه.

جهلادهت پئیدهلئیت: ههرکه سئیک ئاوازی نه مر له دلئیدابئیت، نامرئیت. جوانی نامرئیت ته نیا له نیوان بوون و نه بووندا سهفهردهکات، له نیوان بیستن و بئیده نگیدا، له نیوان ههست و خاموشیدا.

رهوشه نی مسته فاو هاوړئیکانی سهرسام لهو قسانه، بۆ یه که مجار گوئ له پارچه یه که فلوتی جهلادهت دهگرن که جوړئیک دهیانسیحرئین شهو و رۆژ و راست و چه پی خویمان ونده کهن. لهو ساته وهی رهوشه نی مسته فا سهقزی گوئی له یه کهم ئاوازی جهلادهتی کوتر دهبئیت دهزانئیت له بهردهم که سئیکدایه په یوه ندییه کی نا ئاسایی و قوولی به سه رچاوه ئه زه لیبه کانی جوانییه وه هه یه، جهلادهت مؤسیقا که ی لئیده دات و دهروات، رهوشه ن له ئیواره یه کی کوتایی پاییزدا له نیو شهسته بارانئیکي خوردا دوا ی دهکه وئیت. له ژیر باراندا دهیگرئیت پئیدهلئیت «کی ئه و مؤسیقایه ی فئیرکردوئیت؟ چون دهتوانم منیش فئیری مؤسیقایه کی لهو چه شنه بئیم؟». ئه وه سه رهتای له دایکبوونی هاوړئیتی رهوشه نی مسته فا سهقزی و جهلادهته، که له رۆژانی داهاتوودا له گهل هاوړئیکانیدا «سئ کوړ و کچئیکي دیکه دا» بۆ یه که مجار سهردانی ئه و کوړه ئاواره یه ده کهن که له قاتی شهشی ئوتئیلئیکي سووتاودا به چیرۆکه سهیره کانی، بهو جيهانه عه جیب و خه یالیانه ی، به مؤسیقا سیحراوییه که ی ده رگای سه رزه مینئیکي تریان لئیده کاته وه، که پئش جهلادهت دلنیا بوون هه یه به لام دلنیا نه بوون مرؤف له چ رئگایه که وه بۆی دهروات. بهر له وهی شاروخی شاروخ من وهک نوسهر و گئیره وهی ئه و کتئیه دهستئیشانبکات، رهوشه نی مسته فا سهقزی یه کئیک له هاوړئ مؤسیقاره کانی خو ی بهو ئیشه راده سپئرئیت، یه کهم چیرۆک له سه ر ژیانی جهلادهت له گوژارئیکي ئه ده بی ئه و زه ماندا به ناوئیشانی «نیوه شهوی

موسیقاریک» بلاووت‌ه‌وه، که قه‌له‌میکی گه‌نج سکینچیکی زور سهره‌تایی و خه‌یالی بۆ ژیانی که‌سینک کیشاوه له چیرۆکه‌که‌دا ناوی «جه‌مال کلارنیت» ه که نیوه‌شه‌وان سیم‌رغینکی سپی ه‌لیده‌گریت بۆ ولاتیکی تر و له‌وی له ناو کۆمه‌لیک موسیقاردا فیزی هونه‌ریکی بالاده‌بییت و دواچار خۆی هیند به‌ ئاوازه‌کانی خۆی سهرسامده‌بییت عه‌قلی له‌ده‌ست ده‌دات و شه‌ویک له‌ بالکۆنی شه‌شه‌مه‌وه له‌ ئوتیلینکدا ناوی ئوتیلی «بوکی ناشتی» یه‌ خۆی ده‌خاته‌ خواری. چیرۆکینکی بیمانایه، که وه‌ک ئه‌ده‌بیاتی ئه‌و ده‌مه‌ پره‌ له‌ هیمای نابه‌جی و ره‌مزی تیکشکاو بۆ شه‌ری ناوخۆو ئه‌و کیشه‌ سیاسیانه‌ی تیندا جه‌مال کلارنیت وه‌ک قوربانیه‌ک نیشاندراره‌.

به‌مانایه‌کی تر، هه‌ولی نوسینه‌وه‌ی ژیانی جه‌لاده‌تی کۆتر سهره‌تا بن هه‌چ پاسپارده‌یه‌کی ده‌ره‌کی، له‌لایه‌ن ره‌وشه‌نی سه‌قزییه‌وه ده‌ست پینده‌کات که ئه‌و کات کیزینکی قه‌شه‌نگه‌ به‌ نیگایه‌کی ته‌لیسماوی و ئاره‌زوویه‌کی بیوینه‌وه بۆ ئه‌ده‌بیات و موسیقا. ژیانی جه‌لاده‌ت چه‌شنی ره‌وشه‌ن سهرسامده‌کات پیموایه‌ گه‌ر له‌و ده‌مه‌دا عاشقی کورینکی شاعیر نه‌بایه، که دواتریش شووی پینده‌کات، له‌وانه‌بوو شیفته‌ی جه‌لاده‌ت بییت که به‌ پینکه‌نینه‌وه پینده‌لیت: ها نه‌سیحه‌ت بییت، خانمی سه‌قزی بۆ دل‌داری، گه‌ر مرۆف که‌مینک هۆشی هه‌بییت، عاشق نابیت به‌ ریبواری. منیش ریبواریکی هه‌میشه‌ی سهر ئه‌م عه‌رده به‌رین و بیمه‌ودایه‌م که هه‌ر که‌سینک خوشیبویم تووشی ناکامی ده‌بییت. ها خانم بیرت نه‌چیت من ئاواره‌یه‌کی گه‌ردونیم. ناشکرایه‌ چیرۆکی «نیوه‌شه‌وی موسیقاریک» خه‌ونی ره‌وشه‌ن بۆ گه‌رانه‌وه‌ی ژیانی جه‌لاده‌ت ناهینیت‌ه‌دی، دواي چه‌ندین هه‌ولی دیکه ده‌گاته ئه‌و بڕوایه‌ی که ولاتی ئیمه‌ چیرۆکنوسینکی تیندا نییه‌ بتوانیت چیرۆکینکی وا فره‌ جیهان و فره‌ کاراکته‌ر بگه‌ریت‌ه‌وه. سهرده‌میک جه‌لاده‌ت شتیکی ئه‌وتۆ له‌ نیازو خواستی نه‌ینی ره‌وشه‌ن و هاو‌پیکانی نازانیت که تیبینکی نه‌ینی دروستده‌کن بۆ سۆراغی چیرۆکنوسینک ئه‌و حیکایه‌ته‌ ده‌ربازبکات

و بيكاته تىكستىكى نوئ و زىندوو. بۇ پىكەنن تىپەكەيان ناودەنن «تىپى پەوشەن بۇ پزگاركردنن ژيانى جەلادەتى كۆتر لە مردن و بىرچوونەو»، تىپىك دواتر لە كۆكردەنەوئى ھەندىك زانىارىدا لەسەر ژيانى جەلادەتى كۆتر كۆمەكى گەورە بە من دەكەن.

كاتىك ئىسحاقى لىوزىرپىن بە جەلادەت دەلئىت «دەبىت تۆ حىكايەتى ژيانى خۆت و ھەموومان بگىرپتەو». جەلادەت دلىنايە ھىچ مروفىك ناتوانىت ژيانى خۆى بەراستى بگىرپتەو، چونكە ھەر يەككە لە ئىمە پارچەيەكى گەورەى خۆى نابىنىت، وەك چۆن مروف پشتملى خۆى چاۋ ناكات، ھەرواش ناتوانىت حوكمىكى راستى لەسەر شىوئە ئاكارو كىردارى خۆى ھەبىت، ناشتوانىت شتگەلىكى زۆر لە ژيانى خۆيدا بىنىت. جەلادەت لە يەككە لە گەشتەكانىدا بۇ شارى مۇسىقارە سىپىھەكان بە شاروخ دەلئىت «مروف تاكە بوونەوئىكە كە نازانىت خۆى چىيە و بۇ ئەوئى خۆى بىنىت دەبىت سەبرى ئەوانى تر بكات». شاروخى شاروخ بەر لە كوژرانى لە جەنگدا پۇمانىك و دىوانىكى منى خوئىندبووئە، ئەو ساتەى لە بەرەكانى شەردا گوللەيەك دەبىكىت، دىوانەكەى من كە بە ناونىشانى «گوناه و ئاھەنگ» بوو لە كۆلەپشتمەكەيدا بوو. ئەو بە جەلادەت دەلئىت: ئاغاي قەقنەس من نوسەرىكت بۇ دەدۆزمەو، كۆمەكت پىكات، دواچار من يارىدەدەرى تۆم، كارى من ئەوئى ئەو شتاتەت بۇ ئاسانبەكەم كە لە توانى تۇدا نىيە ئەنجاميان بەدەيت.

من دواى دەرچوونى دىوانى يەكەم تارادەيەك بووبووم بە نوسەرىك ھەندىك خوئىنەرم ھەبوو، بەلام وەك پىمگوتن ھەر كىتتىبىك دەنوسى زىاتر لە دونيا زوىرو پتر گوشەگىر دەبووم، بە جۆرىك منىش ئەو بۆچوونە تەقلدىيەم لا گەورەدەبوو كە دەلئىت كىتتەكان وەك دىوار و ھەمان مروف لەدەورى خۆى ھەلىاندەچنىت تا كارىگەرى دەرەو لەسەر ژيان و پۇحى خۆى كەمبكاتەو.

یه که مجار جه لادت ناوی منی به رهوشه نی مسته فای سه قزی گووت. پنده چیت تا ئه و دهمه ناوی من لای رهوشه ن و هاورپیکانی مانایه کی ئه و توئی نه بوو بیت، پرسیاره که ی جه لادت پرسیاریکی ساده یه دهر باره ی راو بوچوونی رهوشه ن و مؤسیقاره کانی هاورپی له سر به ره مه کانی «علی شه ره فیار». رهوشه ن دواتر به هیمه تیکی بیوینه وه هه مو و تارو رومان و شیعره کانی من ده خوینتته وه. که ده گاته دوا لاپه په ی رومان «سیوئیک له وسه ری زه مین» که ئه و کات دوا هه مین کتیییک بوو من چاپم کرد بیت، به چاوی پر ئه سرینه وه راده کات بو ئوتیلی گیلایه سی و ده لیت: خوای گه وره، له م خودانه ناسه زیاتر که سی تر نییه ئه م چیرۆکه ی تو بگێریتته وه. ئه مه ئاده می نییه، هه یوانیکه خودا بو گێرانه وه ی حکایه ت دروستیکردوه.

له راستیدا پیناسه که ی رهوشه نی مسته فای سه قزی بوو من وه ک هه یوانیکی حکایه تخوان، له گه ل پیناسه ی راسته قینه ی مندا بوو مرۆف ته با بوو، که هه رده م پیناسه که ی ئه رستوم بوو مرۆف به هه له ده زانی که ده لیت «مرۆف ئازهلکی سیاسییه» و له بری ئه وه ده مگووت «ئازیزان، مرۆف هه یوانیکی حکایه تخوانه» دیاره ئه مه ته نیا بوچوونی من نه بوو، به لکو بوچوونی کومه لیک زاناو دانای سه رده م بوون که من بپوام به بیرو سه رنجیان هه بوو. من ده مگووت: هه زاران سال بهر له وه ی مرۆف سیاسه ت بکات، حکایه تی گێراوته وه... بهر له وه ی شار دروستبکات، شارستانییه ت دابه زینتیت، ئیمپراتوریه ت پیکه وه بنیت بوونه وه ریکی حکایه تخوان بووه. کۆنترین ئیشیک دوا ی راو مرۆف کرد بیت حکایه ته. دینه کان له حکایه ته وه دروستبوون، فه لسه فه کان، شه ریعه ته کان له بنه په تدا هه موویان له ناو حکایه ته وه هاتوون... هه موو گه وره ییه کانی مرۆف و ده سته وته کانی، هه موو به دبه ختی و دهرده کانیشی له وه وه هاتوون که مرۆف باوه پر به حکایه ته کانی خزی ده کات.

خۆی له‌وسهر ده‌ریای جوانییه کوزراوه‌کانه‌وه ده‌هاته‌وه، ئه‌و بالداریک بوو به‌سه‌ر ئه‌و ئاوه‌دا فریبوو. من ئیستا که‌سیکم دلنیام له‌سه‌ره‌تاوه خۆم ده‌رگیری شه‌ریکی دۆراو کرد، چونکه‌ چه‌ند له‌ گێرانه‌وه‌ی ژیا‌نی ئه‌و‌دا فه‌نتازیام ب‌ئواندایه‌، هه‌مووی ده‌بووه‌ شیواندن و تیکدان له‌ ریتمی فه‌نتازیایه‌کی گه‌وره‌تر، فه‌نتازیای پیاویک که‌ وه‌ک مایکۆفسکی ده‌لێت «هه‌وریک بوو له‌ پانتۆلیکدا».

له‌ کۆتاییه‌کانی سالی ۱۹۹۵ و سه‌ره‌تا‌کانی ۱۹۹۶ دا، جه‌لاده‌ت له‌ ناو ته‌پوتۆزی شه‌ری ناو‌خۆدا که‌شته‌ دووردریژ و ئه‌فسوناوییه‌کانی خۆی به‌ته‌واوی باشووری کوردستاندا ده‌ست پنده‌کات. هه‌یچ که‌س نازانیت جه‌لاده‌ت چۆن و له‌ کوی و لای کێ تابلۆی «شاری موسیقاره سپیه‌کان» جیده‌هه‌یلت، دابه‌شکردنی ئه‌و تابلۆیه‌ به‌شیک بوو له‌ نه‌ینییه‌ گه‌وره‌کانی خۆی. من دلنیام له‌ زۆر شوینی ئه‌م ولاته‌ی ئیمه‌دا، شه‌و و شه‌وگاریکی زۆر ئه‌و جو‌ریک خۆی گو‌ریوه‌ که‌س نه‌یناسیته‌وه‌، به‌ نه‌ینی سه‌ریکردوه‌ به‌ چه‌نده‌ها کوچه‌و گو‌زه‌ر و شه‌قامی تاریکی ئه‌م ولاته‌دا بۆئه‌وه‌ی له‌ ده‌رگای جیاواز جیاواز بدات و ئه‌و تابلۆیه‌ جیده‌یلت. جه‌لاده‌ت له‌و شه‌وه‌ سه‌یرانه‌دا وه‌ک قه‌قنه‌سه‌کانی پێش خۆی ده‌موچاوی ده‌شاریته‌وه‌، له‌ ده‌رگا‌کان ده‌دات، له‌ چه‌ندین شارو شاروچکه‌و گوندی ئه‌م ده‌قه‌ره‌دا ئه‌و مرۆفانه‌ ده‌دۆزیته‌وه‌ که‌ له‌ پاشه‌پۆژدا تو‌ریکی نه‌ینی و شاردراره‌وی دیکه‌ پێکیانه‌وه‌ ده‌به‌ستیت، که‌ تو‌ری هاواری جوانییه‌ کوزراوه‌کانه‌. له‌و شه‌وانه‌دا پالتۆیه‌کی ره‌شی دريژ له‌ به‌رده‌کات، کاسکیتیکی ره‌شی قه‌ترانی ده‌کاته‌ سه‌ری، ملبه‌یچیکی ئه‌ستوور ده‌کاته‌ ملی و چاویلکه‌یه‌کی ره‌شیش ده‌کاته‌ چاوی و به‌ خۆی و ئه‌و تابلۆیه‌وه‌ که‌ ته‌نیا ته‌ماشاکردنیکی مرۆف به‌ره‌و

دونيای جوانييه جاويدانه کان بانگدهکات دهکه ویتته پښ. تابلویه ک به سهر
 ټهو که سانه دا دهیبه شیتته وه، که هر یه کیکیان مؤسیقاریکی کوژراو یان
 نیگار کیشتیکی شهید یان شاعیریکی خنکاو له پوچیاندايه، ټهو مروځانه ی
 به ترسه وه ده رگا ده که نه وه و به ترسه وه ده پرسن: تو کیتت؟ به ترسه وه
 ده پرسن: چیت ده ویت؟ به ترسه وه ټهو تابلویه وهرده گرن.

ټوانه ژماره یه ک خه لکن په روښ و شیفته ی جوانیین. هه نديکیان له
 تاریکیدا دواي جه لادته ده که ون و ناتوانن بیگرن... ټهو په یامهینی زمین و
 زه مانیکي تره، نامه یه کی نهینی پتیه، که دواي تپه پینی سالان و مانگانیکي
 زور ژماره یه کی که م ده توانن شفره کانی بشکینن و بگنه سهر نه پتیه
 راسته قینه که ی و ببن به پاسه وان له زه ریای جوانييه کوژراوه کاندا.
 جه لادته ی کوتر دواتر ده یگوت: وهک ټهو بوو، شه تلی گولیکي ناوازه و
 ریزه پ له چه ندین کیلگه ی جیاو گلې جیاو که شی جیادا برویتم و ببینم
 چ پوژیک یه کیک دیت و له سهر نه خشه یه کی تایهت ټهو گوله ناوازه
 پیکه وه گریده داته وه، که ی ریواریک دیت و ریکه وت ده یخاته سهر
 ریگایه ک بتوانیت له یه ک کاتدا ته فسیری ټهو گولانه و په یوه ندیان پیکه وه
 بدوزیتته وه. هر له وهرزه دا جه لادته ده ستیکرد به دابه شکردنی نامه کان
 به دونیادا. ټوانه ی منداله کانیان له گوړه گه وره کاندا ونکرده، ټوانه ی
 که سوکاریان له کوشتاره گه وره کاندا دوړاندوه، ټوانه ی له پوژگاری
 قران و سرپنه وه و له ناوبردنی به کومه لی مروځدا له و ده فهرانه میردو ژن
 و مندالیان تیاچوون، کوړو کچیان نه گه پراوته وه، باوک و برایان ونبووه،
 بوک و کوړه زایان فه و تاوه، له وهرزه دا ټهو نامه سهیرانه یان بو دیت
 که پیاویک به سوار ټه سپیکي سپی و پالتویه کی سپی دریز و کاسکیتیکي
 ره شه وه دابه شیانده کات. پوسته چیه کی بیناوه، هه میسه له گه رمیانه وه ده ست
 پنده کات و ده فهر له دواي ده فهره و ههریم له دواي ههریم تا ده گاته سهر
 مه رزه ناگراوییه کانی تورکیا له هه موو جیگایه کدا ده رده که ویت و له هه موو

جىگايەكدا ئەو ھاوارە جاويد و بىيرانەوہ و ناکوتايەى مرؤف دەگوازىتەوہ
 كە ھاوارى ئازىزەكانيانە. خەلكانى ئەو سەرزەمىنە لەو نامانەدا دەستوخەتى
 دۈست و كەسەكانى خۇيان دەناسنەوہ، ھاوارەكانيان دەناسنەوہ، وشە
 و ئازارى ئەوان دەرۋىننەوہ. كورپىكى گەنجە بەسوار ئەسپىكەوہ دىت و
 لەدەرگا دەدات، بىتەوہى قسەبكات نامەكان دادەنىت و بىتەوہى ھىچ بلىت
 دەروات. پۈستەچىبەكى بىدەنگ لە دونيايەكى ترەوہ ھاتووہ، ھىچ كەس
 وشەيەكى لى ناپىستىت، بە ئوردوگا زۆرەملىكاندا دىت، بە ناو ئاگرى
 شەرى ناوخۇدا دەروات، دەگاتە سەر ئەو سنوورانەى ھىشتا ھىزەكانى
 دەولەت لە پشت تەپۆلكە دەستكردەكانيانەوہ بە تەماحىكى گەرەوہ لە
 كوردستان دەروانن. نامەكان ھەلگرى ھاوارى ئەوانەيە كە لە دوورەوہ
 بانگ لە دۈستەكانيان دەكەن. ھەر نامەيە و حىكايەتى مردنى مرؤفنىكە،
 چىرۋكى كوژران و زىندەبەچالبونى يەككە، ياداشتى شەوئىكى ترسناكى
 گريانە كە ھىچ شاھىدىك لەسەر ئەم ئەستىزەيە نەبىبىنەوہ. پۈستەچىبەك
 دەيگوازىتەوہ كە بە خۇى و پىشىكى درىژو نىگايەكى مردووہوہ دىت و
 سلواناكات، دىت و وەك پەيامنبرى مردووہكان، وەك يەككە بۇ گەياندنى
 حەقىقەت ھاتىبىت خۇى ھىچ نالىت، حەقىقەتىكى كوشندەى بىتە كە ناكرىت
 ھىچ مرؤفنىك وشەيەكى بخاتە سەر، حەقىقەت بەو چەشنەى لە پۇخى
 قوربانىيەكانەوہ دىتەدەرئ كاتىك بىر لە مردنى خۇيان دەكەنەوہ.

ماوہيەكى درىژ لەو شارو شارۋچكانەدا كە مۆلكەى خەلكى لىقەوماو بوو،
 چىرۋكى ئەو نامانەى خەلك لە شەھىدەكانيانەوہ بۇيان دىت، لە كورپە
 بىنەروشوئىنەكانيانەوہ پىياندەگات، وىردى سەر ھەموو زارىكە، قسەى
 ناو ھەموو كۆرۈ كۆبۈونەوہيەكە. لە ماوہيەكى كەمدا ولات پردەبىتەوہ
 لە حەقىقەتى دۈزراوہ، لە ھاوارى ئەو مرؤفانەى لە تەپوتۈزى جەنگەكاندا
 خەرىك بوو ياددەچوونەوہ، كوچە و كوخت و كۆلىتى شارەكان، حەوش
 و بەر ھەيوانى غەمگىنى ئەو خىزانانەى لە خۆلەمىشى ئازارو فەرامۇشىدا

نوقمبوون، پردهبيتوه له يادگارى ئهو مرقانتهى له دورموه هاواردهكهن. نامهكان تهنيا هاوارى كومه ليك قوربانى نين كه داواى تولدهكهن، داوادهكهن له بيرنه چنه وه و فه راموش نه كرين، بهلكو بانگه وازى كه سانتيكه له دونيايه كى ديبه وه هيواكاني خويانمان بو دهگيرنه وه، جوانى خويانمان بو ناشكرادهكهن، ئهو پستانه مان بو دنيرن كه له سهر زهوى دهرفتهيان نه بووه پيمان بليتن. لهو ناماندا ئهو ژيانه دهژين كه گهر نه مردبانايه زهويان پى دهرازنده وه. ئهو جوانييانه دهژين گهر مهرگ نه بايه زهويان پى جوان دهكرد. جهلادته خوى له سهر ئهو نامانه ده يگوت: على شهرفيار، من زورجار به ريگاكاندا دهرويشتم و ئهو نامانه م دهخوينده وه، وهك چون شاهه نكيكى موزارت مهستيده كردم، ئهو نامانه م مهستيانده كردم. نامه ي گله يى نه بوون، نامه ي كومه ليك روجل بهر نه بوون كه ده يانه ويته به نازاره كاني خويان نازارمانبدهن و بمانترسين، بهلكو هاوارى جوانى بوون، كه وهك ناله ي كه شتتبه كى خنكاو وابوو كاتيک له ژير ئاودا دهروات و بانگ له كه شتتبه كى ديكه ي سهر ئاو دهكات. وهك هاوارى بالنده يهك وابوو كه له سهروو هه ورهكانه وه دهرپيت و بانگ له بالنده يه كى دى دهكات كه له ژير هه ورهكاندا دهرپيت، وهك هاوارى گهلايهك وابوو كه باي خهزان ده ييات بو گهلايه كى دوستى كه هيشتا به لقه بهرزهكانه وه سه مادهكات.

جهلادته لهو نيونهندهدا چهندههاچار دهگه پيته وه بو شارى موسيقاره سپيهكان، چهندههاچار له قهراغ ئهو دهرياچه سىحراوييه شاروخى شاروخ ده بينيت، بيري دهكه ويته وه ئهو دهرياچه يه هه مان ئهو دهرياچه يه ي گهنجيه كه بهر له ونبوونى له باشووردا له گه ل ئيسحاق و سه رهنگ قاسمدا مهله ي تيداكردبوو، لهو دهرياچه يه وه سه فهرى دوورو دريژى ئهو به ره و ئهو شاره خه يالييه دهستى پيكردبوو. ئهو ئاوه پاكه سه ره تاي هه موو ئهو گه شته بوو كه جهلادته ي به زمينى جاويدان دهگه ياند، له سه فهره كانياندا له گه ل

شاروخی شاروخ پېكەوہ تا بہر شورا ئەفسانەییەكانی ئەو شارە سېپپە فلوتیان لیدەدا، ئاوازەكان پېكەوہ دەبیردن، ھەمان ئەو ساتە سېحراویانە دەژیایەوہ كە چەندین سال لەوہو بہر لەگەل ئیسحاقدا ژیا بوو، لەو رینگا دوورودریژانەدا ھەستیدەكرد گەشتە دوورودریژەكانی لەگەل ئیسحاقدا پڕۆفەكردنی رینگایەك بووہ بەرەو ئەم شارە دوور دەستە. بەلام جەلادەت چەند بەو رینگایەدا بڕۆیشتبایە لە بەرچاوی تەلیسماویتر دەبوو، چەند لە جوانییەكانیدا نوقمبایە، ھیزیکى گەورەتر و ناديارتر بەرەو شوینی دوورتر و قوولتر رايدەكیشا. ھەرگیز دووجار لە یەك رینگاوە نەیان دەتوانی بچنەوہ بۆ شاری مۆسیقا سېپپەكان. شاروخی شاروخ دەيگوت: نھینی گەورە ئەوہیە كە ھەرگیز دووجار بەیەك شیوہ ناتوانین ھەمان ئاواز دووبارەبکەینەوہ، جوانی بۆیە ئوقیانوسیكى بیسنوورە چونكە ھەر مڕۆفەو یەكجار دەتوانیت بە یەك رینگادا پیا تیبە ریت. ئەو كتیبەى یەكەمین خویندەنەوہ دەیناسیت و كامەرانتدەكات، لە دووہم خویندەنەوہدا كتیبىكى دیکەىو بە جۆرىكى دى پىنى شاد دەبیت... ئەو مۆسیقایەى یەكەمجار لەسەرى سەمادەكەیت، لە دووہمین عەزفدا مۆسیقایەكى دیکەىە. مڕۆف لەناو بچوكترىن تابلۇدا دەتوانیت گەورەترین زەریا بدۆزیتەوہ... گرنگ ئەوہ نییە چۆن دەتوانیت جوانی ببینیت، بەلكو گرنگ ئەوہیە چۆن لىی دىیتە دەرەوہ. چونكە ئەوانەى كە لە یەكەم شەپۇلدا دەخنكىن، ئەوانەن كە گەورەىى زەریاكە نابینن، بەندەرە دوورەكان نابینن، چارۆكەى كەشتیە ئەفسوناویەكانى تر نابینن كە لە شوپىنىكى نھینی ناو ئاودا چاوەروانماندەكەن.

ئیسحاقى لیوزی رینیش لە یەكێك لە شەقامەكاندا پىنگوت: جەلادەت ئەوہى من دەتوانم لەم ئوقیانوسە نیشانى تۆى بدەم تەنیا دلۆپىكە، ئەوہى پىغەمبەرەكان لەم شارە وە بردوویانەتەوہ بۆ ژیان، مۆسیقارە گەورەكان بردوویانەتەوہ، شاعیرەكان رزگاریانكردوہ، ھىچ نین جگە لە چەند دلۆپىك لە دەریای خەون و خەيال و خولیاكانى مڕۆف. مڕۆف خۆى تىپەرە، بەلام

جوانییەکانی ئەبەدیین. ئەبەدیەت شاریکی گەورەییە و ھەر یەکیک لە ئیمە کوچەییەکی لە کوچەکانی ئەو شارە، ئەوھی لەم شارەدا دەژی مەرۆف خۆی نییە بەلکو جەوھەری بوونیتی، جوانییەکانیتی، حەقیقەتە قوول و ناوازەکەییەتی کە لێرە لەسەر شوێستەکان پیاوسەدەکات.

جەلادەت ھەر کات قلووتی لێدەدا، ھەر کات ئەو تابلۆییە بەسەر ناوێشانەکانیدا دا بەشە کرد، ھەرکات نامەییەکی دەگواستەو ھەستیدە کرد ئەو لە ئەبەدیەتەو شتیکیان بۆ دەھینیت. ئەو ھەموو جەنگە کوشندەیی ئەو بینی بووی، ئەو ھەموو کوژراوانەیی لەو سەردەمەدا میژووی ئەم ولاتەیان پڕکردبوو، پووبەرە بیمە و داکانی خۆین، ھەموویان مەرۆقیان وا لێکردبوو پتر بە پووە جاوید و تینەپەرەکی خۆیەو بگیریستەو. ئیسحاقی لێوزیرین لە کوچە تەماوییەکانی ئەو شارەدا سنگی خۆی بۆ دەکردەو ھە برینەکانی شەوی مردنی خۆی نیشان دەداو دەیکووت «جەلادەتی کوتر لە ولاتیکیدا کە دیوارەکانی نیوان مردن و ژیان دەپوخیت، بەر بەستەکان نامین و شوراگان ھەرسەدەھینن. نزیکی لە مەرگەو دەبیت بە نزیکی لە ئەبەدیەتەو... مردن ناتوانیت دیو ئەبەدیەتەمان بکوژیت، جەنگەکان ناتوانن پووکارە جاویدەکانمان بکوژن، تۆ شاھیدی ئەو حەقیقەتە سادەییەت کە دەبیت سال دواي سال و سەدە لە دواي سەدە مەرۆف بەرگری لێیکات، ئەویش ئەوھە کە ئینسان دەکوژریت، بەلام جوانییەکانی ئەبەدیین، تا مەرگ خیراترو توندتر بەسەر مەرۆفدا بروخیت، مەرۆف خیراترو توندتر دەبیت چاو لە جوانییە پاک و ئەبەدیەکانی خۆی ببری، تا مەرگ بپەرھمانەتر شەپۆلەکانی بەرەو نیوجەرگەیی شارە غەمگین و تۆزای و تپەرەکانمان باژۆدات، دەبیت مەرۆف زیاتر ئیلام لە خەزینە قوولەکانی خۆی وەرگری. تا موسیقا زیاتر بکوژریت، تا ئامیرەکان زیاتر بشکین دەبیت ئیمە پتر لە ئەبەدیەتەو گەنجینەیی ئاوازە شاردراوەکانی خۆمان دەربەھیننەو، دەبیت زیاتر شارە نەرۆکانی موسیقا لە پۆحماندا زیندووبکەینەو، دەبیت خیراتر

بەرەو ئەو كوچانە بکەوینە پرى كە مۇسقىا لەوى جەوھەرى ئىنسان لە بەرابەر مەرگدا زىندوو رادەگرىت و بلندىدەكاتەوہ».

* * *

ئەوكتەى من جەلادەتم ناسى دەيزانى پۇژىك دىت ئىدى ناگەپىتەوہ، دلىابوو جارىك لە جارەكان ئارەزووى نامىنىت و دەستبەردارى ھەموو ژانە قورسەكانى خوى دەبىت و ماللاوایمان لىدەكات، دەيزانى پۇژىك لە دىو شوراكانى ئەو شارە گەورەيەوہ دەبىتە ئەو مۇسقىارە غەمگىنەى لە دوورەوہ بىرمان لىدەكاتەوہ. ئەو گەشتە گەورانە لە نىوان دوو جىھاندا بە جۇرىكى كوشندە غەمیان دەدايە، سەفەرەكانى تىپەپىن بوون لە ناو نازارەكانى مرقۇدا، لە گەشتەكانىدا ھەزاران خىزانى بىنى بۇنى جۆرە كارەساتىكىان لىنھەلدەستا كە سال و وەرزو پۇژگار نانسىت، ئەو مرقۇقانەى بىنى لە چاویانەوہ دوکەلى جەنگىك دەھاتەدەرى كەبە درىژایى پۇژەكانى تەمەن بەردەوامە. ئەو كچانەى بىنى لە شەوى تارىكدە مرقۇف دەپتوانى دلىان لە دوورەوہ ببىنىت دەسووتىت، بە زەریای دلەشكاوہكاندا تىپەپى، بەحرى ئەو خانمە بىنگەسانەى بىنى ئىواران چاوەپروانى شتىكىان دەکرد كە ھەرگىز پرونادات، چووە گوندى ئەوتوۋە تەنیا مندالانى ھەتىوى تیا دەژيان، چووە شارى ئەو ژنە تەنیاپانەى لە درزى دەرگاكانەوہ چاوەپروانى ئەوہیان دەکرد نامەيەكىان لە ئەبەدىيەتەوہ بۇ بىت. لە ھەندى جىگادا مندالان لە تەپوتۇزدا دواى دەكەوتن و داواى نامەى باوانىيانان لىدەكرد، كچانى ئەسپ سوار دواى دەكەوتن و داواى نامەيان لە خۇشەويستەكانىانەوہ لىدەكرد، پىاوان وەك جانەوہرى برسى دواى دەكەوتن و داواى نامەيان لە مندالەكانىانەوہ لىدەكرد. دەيان دەموچاۋ لە بەردەمىدا دەگرىان، لە ھەر جىگايەكەوہ بپۇشستبايە، بە ھەر شارىكدە گوزەرى بگردبايە، بە ھەر

کوچه‌یه‌کدا تیپه‌پییاه، ئەو دەموچاوانه له باو باران و تەپوتۆزو هەتاودا دەرده‌کەوتن و بیئەوه‌ی داوای هیج بکەن دەگریان.

دوای هەموو سەفەرێک دەگەراییه‌وه بۆ لای مستەفای شەونم، هەموو جارێک پێکەوه دەچوون بۆ لای ئەو پیره سەرسپییە‌ی له خەلۆه‌تی خۆی دەهاته دەرێ و پاسەوانەکانی کۆدەکرده‌وه‌و به مارشینی درێژ به پێگا دووردرێژەکانی ئۆقیانوسی هاواردا دەهاتنەسەر ئەو تابلۆ و کتیبانە‌ی جەلادەت له زەریای جوانییە کۆژراوه‌کانه‌وه دەیهێتانه‌وه، ئەوه‌ی له‌و نێوه‌نده‌دا شوینی سەرنج بوو ئەوه‌بوو جار دوای جار جەلادەت بیدەنگتر و سە‌ی تر دەبوو، جار دوای جارێش دەنگی زینگه‌یه‌کی دوورتر و رۆحانیترو قوولتری له خۆدەگرت.

کاتی‌ک من ناسیم له چله‌پۆپه‌ی ناوبانگیدا بوو، شتی‌ک له بیناکی قوولی تیا دروستبوو‌بوو، سەر‌ه‌تا بیناکییه‌که‌یم وه‌ک که‌مه‌ترخه‌می خەلکانی‌ک بینێ که‌ ناوبانگ پرسیارو فزولیان تیا‌ده‌کۆژیت، به‌لام دره‌نگ تیگه‌یشتم ئەو بیناکییه‌، دەرەنجامی ئەو هەموو سەفەرە درێژ و عاجباتیانە‌یه که ئەو به‌ ژياندا کردویتی. ئەوکات وه‌ک مۆسیقاری‌ک کۆنسیرته‌کانی له‌سەر‌تاسه‌ری ولاتدا دەنگیدا‌بووه‌وه. جە‌لیل‌ی باران دواتر به‌دریژی باسی دەرکه‌وتنی ئەو تیپه‌ چکۆلانه‌یه‌ی بۆکردم که‌ پیشتر چە‌ند جارێک به‌ حیکایه‌تی جە‌لادە‌تی کۆتر خۆی بیستبووم. ئەو ئیواره‌یه‌ که‌ به‌ خۆی فلووته‌که‌یه‌وه‌ خۆی کرد به‌ لای محە‌مه‌دی فیرده‌وسی و مۆسیقاره‌کانی هاوپێیدا، ئیواره‌یه‌کی میژوویی بوو. جە‌لیل‌ی باران حیکایه‌تی ئەو سە‌رده‌مه‌ سە‌یره‌ی به‌مجۆره‌ بۆ گێرامه‌وه و گووتی:

«عە‌لی شەرە‌فیار، ئیواره‌یه‌کی سە‌یربوو، له‌و ئیواره‌یه‌وه‌ ژيانی هە‌موومان گۆ‌را، تا ئە‌و ئیواره‌یه‌ ئیمه‌ کۆمه‌لێک من‌دال بووین ته‌نیا گه‌مه‌مان به‌ ئامێره‌ مۆسیقییه‌کانمان دە‌کرد... له‌و ئیواره‌یه‌دا وه‌ک تارماییه‌کی سە‌ی له‌ پالتۆیه‌کی سە‌ی درێژدا دەرکه‌وت و هە‌وای ئاوازیکی بۆ هینانین به‌ ئیمه‌ نانا‌شنا‌بوو.

ئیواریهکی سهیریوو تازه به تازه ههستمان به چنگه تیژهکانی بای زستان دهکرد. دوو سال و نیو زیاتر بوو بی سهرو شوین بوو. ونبوونی کوتوپری خهفهتیکی زۆری دایه من و محهمهدی فیردهوسی، ئهو کات زۆر به دوایدا گهراین و دواچار بیستمان له زیندانی یهکیک له حیزبهکاندا به نهخۆشی مردوه. هاتنهوهی زۆر سهیرو ناوهخت بوو. من لیم پرسی: جهلادهت له کوئی بوویت، ئهم ههموو ماوه دریزه، چیت بهسههات؟ به نیگایهکی جوان و ئارامهوه پییگوتم «جهلیلی باران، له فرین بووم، له فرین بهسهر دهریای جوانییه کوژراوهکاندا». ئهو ئیواریه له ناوماندا دانیشت و بی هیچ تهکلیفیک تکای له محهمهدی فیردهوسی و له ئیمهش کرد ناوی تیهکهمان بنیین «کهشتی سپی». بیئنهوهی هیچی دی بلیت، بیئنهوهی وهک جاران خۆی به تیورهکانهوه سهرقالبکات. فلوته سپییهکهی ههلگرت و ئهو مۆسیقایهی بۆ لیداین که ژبانی ئیمهی له بنهوه گۆری. من پیشتر باوهرم به تواناو موعجیزهی مۆسیقا ههبوو، بهلام تا ئهو ساته مۆسیقایهکی وههام نهبیستبوو که سهر له بهری سهیرکردن و تهماشاکردنت بۆ دنیا بگۆریت. تا ئهو ساته ههچی مۆسیقایهکم لیدابوو، ههرچییهک فیربووبووم، ههرچییهک بیستبووم هیچ نهبوون جگه له کهفیکی سپی که شهپۆلی ئهو ئاوازانهی جهلادهت له گهل خۆیدا بردی و نهگهراوهوه. ئهو شهوه گهراوهوه بۆ مالی، وهک شیتیم لیهاتبوو، وهک ئهو شهوهم لیهاتبوو که له ناوهراستی ئاههنگیکدا ههستام و وازم لهو مۆسیقاره درۆزنانه هینا که ئیشیان تهنا شیواندنی گهورهی مۆسیقابوو، ئهو مۆسیقاره نزمانهی له پشت لۆتی و گهژهکانی ولاتهوه پاندهبوونهوهو مۆسیقایهکیان لینهدا جیاوازی نهبوو له گهل دهنگی قوونی خۆیاندا. ئهو شهوه کاسیتهکانی خۆم شکاند، نۆتهکانی خۆم سووتاند، دوا بیستنی ئهو ئاوازه ده مویست بمرم... ههستمهکرد گهر مرۆف بیهویت تا ههتا ههتا به ئهو ئاوازه له خۆنیدا بیت و جینههیلیت ده بیت بمریت، دهترسام سبهی بچمهوه بۆ بازاری ئاسنگهران

و له‌ناو هه‌راوه‌وریای ته‌نه‌که‌چی و لووله‌سازه‌کاندا هه‌موویم بیربچیته‌وه... من بریارمدا ئه‌و شه‌وه بمرم بۆئه‌وه‌ی تا هه‌تاه‌تایه ئه‌و مؤسیقایه‌م له یادنه‌چیته‌وه. سه‌یربوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی بزانیته له‌چ حالیکدام، شه‌ویکی زۆر دره‌نگ له‌ده‌رگای دام، شه‌ویکی ناوه‌خت که کاتی میوان نه‌مابوو. زانیم خۆیه‌تی. تابلۆیه‌کی که‌وره‌ی پیبوو، له‌شتیکه‌وه پیچرابوووه‌وه و له‌سه‌ری نوسرابوو «شاری مؤسیقاره سپییه‌کان». ئه‌و شه‌وه نه‌یه‌ه‌شت سه‌یری تابلۆکه بکه‌م، گووتی ئه‌وه ئه‌مانه‌تی منه لای تو، ئه‌وه شتیکی زۆر به‌ نرخه له‌مامۆستایه‌کی زۆر به‌ نرخه‌وه بۆم ماوه‌ته‌وه که له‌و شاره‌وه هیناومه که من و تو تیندا یه‌کترمان ناسی. ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و گووتی: له‌وانه‌یه‌ پۆژیک له‌ پۆژان ئه‌م تابلۆیه بیته به‌مولکی تو.

سه‌ری پێ به‌رزکردمه‌وه‌و زانی که‌ گریاوم. به‌ئه‌سپایی گووتی: جه‌لیلی باران فلووته‌که‌ت هه‌لگره‌ و باب‌پۆین. شه‌ویکی توفان بوو، باران ده‌باری و با شیتانه به‌هه‌ناوی ئه‌و شاره‌ خه‌تووه‌دا هه‌لیده‌کرد. من به‌ ته‌مه‌ن له‌و که‌وره‌تر بووم، به‌لام وه‌ک مندالیک دوا‌ی که‌وتم، له‌گه‌لیدا چوومه‌ ناو باران و په‌شه‌باو توفانه‌کان. ئه‌و فلووتی لیده‌دا و من به‌دوایدا ده‌پۆیشتم، نازانم له‌چ ساتیکدا جوړئه‌تمکرد و لێوم خسته‌ سه‌ر فلووته‌که‌م، دیاره نه‌مده‌توانی وه‌ک ئه‌و ئه‌فسونسازیم، به‌لام ئه‌و شه‌وه هه‌ستمکرد ئه‌و مؤسیقاره خه‌وتووه‌ی سه‌له‌های سه‌له له‌ پۆحمدا بۆی ده‌گه‌ریم له‌ خه‌و هه‌لده‌ستیت، ئه‌و مؤسیقاره‌ی له‌ ناومدا مردووه‌ راده‌په‌ریت، هه‌ستمده‌کرد دل و ده‌ست و پۆحم بۆ ده‌نگه‌ جیاوازه‌کانی ناو که‌ردون ده‌کریته‌وه، هه‌ستم به‌ با ده‌کرد تیکه‌ل به‌ ده‌روونم ده‌بیت و ده‌بیت به‌ مؤسیقا، هه‌ستم به‌ باران ده‌کرد ده‌دا به‌ فلووته‌که‌مدا و ده‌بیت به‌ مؤسیقا، هه‌ستم به‌ شه‌و ده‌کرد له‌گه‌ل هه‌موو هه‌ناسه‌یه‌کی مندا ده‌بیته‌ ئاواز. بروسکه‌م ده‌بینی له‌ ژیر په‌نجه‌مدا ده‌بیته‌ مؤسیقا. علی شه‌ره‌فیار به‌دریژایی شه‌و به‌دوایدا ده‌پۆیشتم و نه‌مده‌زانی بوکویم ده‌بات، نه‌مده‌پرسی بۆ کویم ده‌بات، خۆیشی نه‌یده‌زانی ده‌چیت بۆ

کوی، زهوی هه مووی مالی ئیمه بوو، گهردون سه رتاپای سه حنه ی من و ئه و بوو. له و شه وه دا بۆ یه که مجار من بووم به مۆسیقار.

دوای ئه زمونی ئه و شه وه، وهک دهرویشیک دوای جه لاده تی کۆتر که وتم. رۆژی دوایی محمه دی فیرده وسیم له هه مان دۆخی رۆحی سه خندا بینیه وه، له دوای ئه و مۆسیقایه وه چیتر باوه ری به وه نه بوو هونه ر به له میکی به فر بیت که تا ناوه پراستی ده ریا ده مانبات و له و ی خۆی ده تویته وه و ئیمه ش ده خنکین. دوای ئه و مۆسیقایه دلنیا بوو مرۆف ده توانیت به هونه ر ئه و ده ریا به بپریت، ده یگوت: گه ر خۆشمان بخنکین، مۆسیقاکان و تابلۆکانمان له ده ریا ده په رنه وه.

له ئیواره ی دواتره وه جه لاده ت بوو به مامۆستای هه موومان، له و ژیر زه مینه دا ئه و مۆسیقاره خه وتوه ی ناو رۆحی هه موومانی له خه و هه ستان. ئه و ئاوازه ته لیسماویانه ی فیزکردین که مه ودای نیوان زه مین و ئاسمانیان کورته ده کرده وه، ئه و ئاوازه ی فپین و مۆسیقیان ده کرد به یه کیک و ئیستا و ئه به دییه تیان ده دا له یه ک. مۆسیقاره کانی دیکه ش وهک من دوای که وتن و برویان به هونه ر و موعجیزه کانی هیتا. پیکرا ئه و تیه مان دروستکرد که ئیمه له رینگای ئه وه وه به موعجیزه کانی مۆسیقا گه یشتین و ئه و له رینگای ئیمه وه ئاوازه نه مره کانی زیندوو کرده وه. سه ره تا تیه کی چکۆلانه بووین، له ته پوتۆزی شه ری ناو خۆدا هه ندیک کۆنسیرتی چکۆله مان پینشکه شکرد، جه لاده ت خۆی گروپه که مانی ده برده رپه وه، کاریگه ری کۆنسیرته کانمان سه یرو سیراوی بوو، مۆسیقاکانمان خه لکی نابینای چاکده کرده وه، باغی په ژموورده ی سه وزده کردو خاکی وشکی ده خسته وه بهر. له دوای چه ند کۆنسیرتیک جه لاده ت ده بوو به و مۆسیقاره سیراوییه ی ناوبانگی له هه موو ئه م ولاته دا ده بیسترا، جه لاده ت له سه ره تای هه موو ئه هه نگه مۆسیقیه کانماندا له به رده م ئاماده بوواندا ده نوشتایه وه و ناوی مردوویه کی ده هیتا و ده یگوت «به ریزان ئه وه ی ئه مرۆ ئیوه ده بیستن

مۇسقىقاي پۇحى ئەو پياوۋىيە كە من لە مەرگەوۋە بۇم ھىئاوئەتەو».

ھەموو واماندەزانى كە ئەو ەش جۆرە گەمەيەكى سىحراوى جەلادەتە كە ئاوازەكان بە ناوى ھەندىك مۇسقىقارى مردوۋەو ناودەنىت. ئىمە لە شارە گەرەكان و لە شارۇچكەكان و لە گوندەكاندا مۇسقىقامان لىندا، دەچوۋىنە ھەر شوپىنىك سەدان خەلك پىشوازيان لىدەكردىن و سەدان بە گريانەوۋە مالاواييان لىدەكردىن. سەردەمانىك وازمان لەو ھىئا ھۆل بگرين و خەلك كوكبەينەو، بەلكو ۋەك گروپىك لە قەرەج بە خۇمان و ئامىرەكانمانەوۋە بەپىنى كەوتىنە گەشتىكى شىتانه بە ناو سروسشت و ئاۋەدانىيەكانى ولاتدا، لە ھەموو ئەو سەفەراندەدا محەمدى فىردەوسىمان لەگەلدا بوو كە بە خۇى و فلچەكانىيەوۋە دەيوست مۇسقىقانى ئىمە رەسمبكات، دەيوست نىگارى ناو پۇحمان بكىشىت. لەو سەفەرە دوورو درىژانەدا ھىندەى لە ئاۋەدانى دەچوۋىن بەودىودا كۆمەلىك ئەسپى سىپى چاۋەروانىاندەكردىن كە ئىمەيان شارەو شارو ھەرئىمەو ھەرئىم ھەلدەگرت. لەو سەفەرەدا بە ناو دەيان گورستاندا گوزەرمانكرد، ھەموو بە چاۋى خۇمان ئەو مۇسقىقارانەمان بىنىيەوۋە كە لە گۆرەكان ھەلدەستان و دواماندەكەوتن، ئەو مۇسقىقارە مردوۋانەى سەدان سال بوو لە ژىر خاكدا بوون ھەلدەستانەوۋە لەگەلماندا مارشياندەكرد. لەگەلماندا مۇسقىقايان لىدەدا، پۇژىك ئاورمدايەوۋە ھەزاران مۇسقىقارى مردووم بىنى لە دوامانەوۋە دەپۇن، ھەزاران ئاۋازى سەيرو سىحراۋىم بىنى كە لە پشتى ئىمەوۋە تىپى ترو مۇسقىقارى تر دەيانزەند.... تا چاۋ بربكات مۇسقىقار بوو، تا چاۋ بربكات دەريايەك بوو لە مۇسقىقارى سىپى سىپى كە پىكرا زىندووبوۋبونەوۋە ۋەك لەشكرىكى گەرە بە زەويدا دەپۇشتىن. من ھەموويانم دەبىنى. لە شارە گەرەكاندا لەگەلماندا كۆرالىكى گەرەيان دروستدەكرد، كاتىك لە گەرەمەى سروود و گۆرانىيەكانىدا ئەو ھەزاران مۇسقىقارە لەگەلماندا ئاۋازەكانيان دەگوتەوۋە دەنگمان دەگەيشتە دەريا دوورەكان، دەگەيشتە خۆر، دەگەيشتە ئەو كانگا دوورانەى جوانيان

لىۋەدەيت. جەلادەت دىلنابوۋ مەن يەككىم لەۋ كەسە دەگمەنەنەي ئەۋ ھەموو مۇسقىقارە مردوۋە دەيىنم كە لە پىشمانەۋە زىندوۋبوۋنەتەۋە، ئەۋ سوپا مەزنىەي لەگەلماندا ئاۋازەكان دەژەنن و ۋادەكەن سەدەي مۇسقىقارەمان ۋەك دەنگى ئەبەدىيەت ۋە ھابىت لەسەر زەۋى.

ناۋى تىپەكەمان «كەشتى سىپى» بە ھەموو زەمىندا بلاۋبوۋەۋە، لە شەپە گەۋرەكاندا بە ناۋ سەنگەرەكاندا مارشمانكرد، لە شارە چۆل و ھۆل و غەمگىنەكاندا كونسىرتى گەۋرەمان بۇ بىدەنگى و تارىكى و پەشەباي شەۋ سازكرد. ۋەرزىك بوۋ ئىمە بە مۇسقىقا مىژۋوى مردنى ئەۋ ھەرىمەمان دەگىزىپەۋە. لەۋ شارە چۆل و ھۆلانەۋە چۈيىنە ناۋ ھەرىمى ئەۋ تۆۋە دىلنابوۋم سەربەم ئەستىزەيە نىن، خاكى ئەۋتۆم بىنى كە سەرەتاي دەستپىكردنى كىشۋەرىكى دىكە بوۋ لە پەنگ و نىگارو ھارمۇنىيەت. رۆژىك لە رۆژان مەمەدى قىردەۋسىمان لەۋ خاكانەدا ۋنكردو نەماندۆزىيەۋە. پىمۋايە مەمەدى قىردەۋسى بەدەم دروستكردنى نىگارەكانى خۇيەۋە ھىند دوور رۆي ئىدى چىتر لەۋ باغە جاۋىدان و قوول و ناكوتايەدا نەيتۋانى بگەپىتەۋە. دۋاي چەندىن مانگ كە گەپراينەۋە ئىمە بە ناۋبانگىرەن تىپى مۇسقىقاي ئەۋ ھەرىمە بوۋىن كە لە پىشمانەۋە كۆرالىكى گەۋرە ئاۋازەكانى دەگۈتەۋە، ئامىرى ھەر يەككىمان بگەۋتايە سەر نەغمە دەنگى ھەزار ئامىرى نەبىنراۋ لەگەلىدا ئاۋازيان دەژەند، ھەزاران قلووت لە رىگاي قلووتەكەي مەۋە زىندوۋدەبوۋنەۋە، ھەزاران كەمانچە لەناۋ كەمانچەكانى ئىمەدا ھاتبوۋنە زمان. لەۋ ماۋەيەدا زۇرجار جەلادەت جىيىدە ھىشتىن و مەن لەبرى ئەۋ لە پىشى ئەۋ سوپا گەۋرەيەۋە بەرەۋ نادىار دەپۋىشتم. كە دۋاي ئەۋ ۋەرزە درىژە گەپراينەۋە جەلادەتى كۆتر پىيگۈۋتم: جەلىلى باران ئىستا كاتى ئەۋە ھاتوۋە سەيرى تابلۋى شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان بگەيت. لىرە بەدۋاۋە ئەۋ تابلۋىە مالى تۋىە. عەلى شەرەفىار كە مەن گەيشتمەۋە مال و سەيرى تابلۋى ئەۋ شارەم كەرد،

هەستەمکرد ھێزیکى تىدايە زۆر قوول من بەرەو خۆى رادەكىشىت». من لەو ماوەيەدا كە لە ولات بووم و سەرقالى ئامادەکردنى ئەم كەتیبەبووم لە دوو كۆنسىرتى ئەو تىپە چكۆلانەيدا ئامادەبووم. لە پشتمەو ھەستم بەو شەپۆلە گەرەو بەھیزانەى مۇسقىقا كرد كە وەك بايەك لە دوورەو ھەستى، ھەموو شتىكى لە ناخدا دەجولاند، دەمزانى ئەو چەند نامىزە بچكۆلەيەى دەستى ئەو مۇسقىقارانە بە تەنيا ناتوانن شەپۆلى ھىند گەرە دروستبەكن، لە كۆنسىرتى دووھەمدا لەسەر كورسىيەكى چكۆلانە لە دواى دواو ھەستىبووم، لە تاو سىحرى ئەو مۇسقىقا نەمدەتوانى چا و ھەلجىرم، لە ناوھەستى كۆنسىرتەكەدا چاومكردەو ھەستىم ھەموو ئامادەبووان وەك من بە جۆرىك لە پۆحى خۆياندا قوول بوونەتەو كەسىان ناتوانن چا و بەرزبەكەنەو، ساتىك بوو ھەستم بە بايەكى بەھىزكرد، ھەستم بە شەنەيەكى سىحراوى كرد... لە زولمەتى ھۆلەكەدا وەك پىاويكى مەست و خەوالوو تەماشامكردو ئەو دەريا بەرىن و بىسنوورەى مۇسقىقارەكانم بىنى كە لە پشتمى سەخەكەو تەئوسەرى ئەوسەرى دۇنيا درىژبووبوو، ھەزاران مۇسقىقارى سىم بىنى بە ھەزاران كەمانچە و فلووت و چەلۆو سەنتوورەو. سەرىكيان لە پشتم جەلادەت و گروپەكەيەو دەستى پىدەكرد و كۆتايەكەسىان لە ناو ھەورو تەمىكى گەردونى سىپىدا ونبووبوو. ئەو پۆژە لە دواى كۆنسىرتەكە باوھشم بە جەلادەتى كۆتردا كردو گرىام، ئەو لەگەلمدا نەگرىا، بە ئارامى باوھشى پىاكردمەو ھو گووتى: من پىمگووتى، دەبىت حەقىقەت بنوسى، حەقىقەت و ھىچى تر.

لە يەكىنك لەو كۆنسىرتانەدا بوو كە جەلادەت شاناز سەلىمى لە رىزى پىشى پىشەو بىنى، ئەو ژنەى بە ترس و حىرەتىكى بىسنوورەو سەرىدەكرد و وەك باوھر بە گوچكەو چاوى خۆى نەكات، لەگەل ھەموو كىنەو رقى نىوچاويدا تا كۆتايى لە ناو كورسىيەكەى خۆيدا بە پىچەوانەى ھەموو جارەكانى ترەو بە سەرسامى تەماشايەدەكرد. كە من گەرەمەو،

ماوهیهک بوو رهوشه‌نی مسته‌فا سه‌قزی و کچیکی دیکه ئەندامی تپیی موسیقای که‌شتی سپی بوون. له کۆنسیرت‌ه‌کاندا له تەنیش‌ت جه‌لاده‌تی کۆتره‌وه ده‌وه‌ستاو به پێوه که‌مانی لێده‌دا. ئەو وێنه‌کانی مندالی شاروخی شاروخی نیشان‌دام. ناسیمه‌وه، خۆی بوو هەر ئەو که‌نجه‌بوو که بۆ دوا‌جار له فرۆکه‌خانه‌ی سخپۆل هاته‌پێگام و پاسپارده‌کانی خۆی دامی، ئەوه دوا‌هه‌مین ده‌رکه‌وتنی بوو. دوا ئەوه جه‌لاده‌ت هەر سه‌فه‌ریکی کردی‌ت به تەنیا به‌ره‌و شاری موسیقاره سپییه‌کان که‌وتۆته‌پێ. جه‌لاده‌ت ده‌یگوت: هه‌موو قه‌غه‌سێک دوا‌هه‌مین ده‌رکه‌وتنی خۆی هه‌یه، پۆژیک دیت به کوچه‌کانی ئەو شاره سپییه‌دا سه‌رده‌که‌ویت و ئیدی ناگه‌پیته‌وه، ئەوه ئەو ساته وه‌ختانه‌یه که ئاره‌زووی مرۆف بۆ جوانی تیکه‌ل به ئاره‌زووی ده‌بی‌ت بۆ مردن. له ناو هه‌موو بانگه‌وازی‌کدا بۆ جوانی ئاره‌زوویه‌کی قوولی مردن هه‌یه و له ناو هه‌موو ئاره‌زوویه‌کی مردنیشدا بانگه‌وازیکی که‌وره‌ی جوانی هه‌یه.

ئەو له‌وه‌ویه‌ر چه‌ندین جار مردبوو، ئاره‌زوویه‌کی نه‌بوو دووباره به‌و ئەزمونه تالانه‌دا تپیه‌پیته‌وه. ده‌یویست جارێک وه‌ک بالنده‌کان بمری‌ت، بپوات و نه‌گه‌پیته‌وه. وه‌ک چۆن بالنده‌یه‌ک ده‌فپیت و له‌به‌رچاو ونده‌بی‌ت، بفرپیت و که‌س نه‌زانیت به‌ چ ئاراسته‌یه‌کدا فرپوه. هه‌موو ده‌مانزانی ئەو پۆژه‌ی که ده‌پوات و ناگه‌پیته‌وه زۆر نزیکه. تا ده‌هات سپی تر ده‌ینواند، ده‌نگی خۆی دوورتر ده‌هاته‌ گویم و موسیقا‌که‌ی ئاسمانیتر ده‌بوو. ئەو ماوه درپژه‌ی پیکه‌وه برده‌مانه‌ سه‌ر، ئەو پۆژانه‌ی پیکه‌وه به‌سه‌ر ده‌ستتووسی ئەم کتیبه‌دا چووینه‌وه، وه‌ک یادگاری هه‌ره‌ که‌وره‌ی ژیانم ده‌میتنه‌وه. سه‌ده‌ها سه‌عاتمان پیکه‌وه برده‌سه‌ر، زۆر‌جار به‌ جزمه‌یه‌کی درپژو پالتویه‌کی چه‌رمه‌وه ده‌هات بۆ‌لای من و پیکه‌وه گویمان له موسیقای کلاسیک ده‌گرت. هەر‌جارێک ره‌شنوسیکی ئەم کتیبه‌م بده‌یه‌تی بۆ‌ئه‌وه‌ی بگه‌ینه دوا‌دا‌رشتن، یان چه‌نده‌ها به‌شی لاده‌برد، یان چه‌ند به‌شیکی نوێی

بۇ زىيادە كىرد. ھەندىجار دەمگوت: جەلادەت ئەم كىتپە ھىند گە وىرە دەبىت، خوينەرى ولاتى ئىمە، كە بە ھەوالىكى شەش دىرى ھەناسەى سوار دەبىت بۇى ناخوينرىتە وە.

ئەو دەىگوت: ەلى شەرەفىار خويندە وەى كىتپ شتىكى ئاسان نىيە، ھەندىك كىتپ دەبىت سەدان سال چاوە پروانكەن تا خوينەرىكى راستەقىنە دەدۇز نەو ەى ناخوينىتە وە.

لەو ماو ەيە دا من پۇزى زىاد لە ەشت سەعامم لەو ئوتىلە سووتا وەدا دەبر دەسەر كە ەدى ەدى ەموو مالە ئاوارەكان چۇلىاندە كىردو دەبوو ە خەراباتىكى بىدەنگ، سى مانگ بەر لە دەستكردن بە پۇزەى تازە كىردە وەى ئەو ئوتىلە، لە جەلادەت بە ولانە ەىچ كەس لەو ئوتىلە دا نەدۇيا. ئەو ماو ەيە وەك شىت دەبايە كاربەكىن بۇ ئە وەى بەر لە وەى شوپنە كەمان پىچۇل كەن ەمووشتىك ئامادەبىت. بوون و نەبوونى لەم شارەدا بەو جىگايە وە گریدرابوو، دەمزانى ئەو پۇزەى پۇلىسەكان شتەكانى فرىدەدەنە دەرى ئىدى دەروات و ناگەرىتە وە.

بەر لە رۇشىتنى بە سى مانگ بەجۇرىكى سەىر بەسەر ەموو شتىكدا دەچوو وە، بەلام دواچار بە زەحمەتىكى زۇر مافى زىاد كىردى ھەندىك رستە و بەشىكى كوتايى بۇ بەجىھىشتم. ەستمدە كىرەنە وەى بەردەوامى ئەو چىرۇكە ئازارى دەدات، ئەگەرچى تا ئەوكات لە ناو ھەندىك بەش و دىمەنى ئەو روداوانە دا دەۇيا، بەلام دلنابوو ەموو شتىك تىپەرىو وە كوتايى ەاتوو، گەياندىنى ئەو نامانەى بە گرنگىرىن ئىشى زىانى خۇى دەزانى، ەموو ئىوارەيەك جىئىدە ەىشتم و بەر بەيان دەگە رايە وە، ەندىجار چەندىن پۇز وندەبوو و من تەنبا لەسەر دەستتوس و تىبىنى ناو دەفتەرە شەرەكانى ئەو ئىشمەدە كىرد. كە ماندوو دەبوونى تكام تىادە كىرد فلووتم بۇ لىبىدات، بە تەنبا دەچوو پىشى ئەو بالكونە بەرزەو فلووتە سىحراو ەيەكەى خۇى لىندەدا، ئىستاش دواى چەندىن سال كە بەلاى

ئەو ئوتیلەدا دەپۆم بەردەوام سەر بۆ بالکونینکی چکۆلانە لە قاتی شەش بەرزەدەگەمەو دەیبینم لەو یکانەدا وەک خودایەکی گریکی، وەک کریشنا لە بالکۆنەگەدا وەستاو و موسیقا لێدەدات. بەلام دواچار کە بە داوەتی یەکیک لە سیاسەتمەدارەکان چوومە ئەو ئوتیلە بەرزەووە کە کرابوو بە یەکیک لە مۆدیرنترین سەنتەرەکانی میوانداری ئەو ھەریمە، ھەستم بە هیچ نەکرد، شوینیکی قەبز و ترسناک ھاتە بەرچاوم کە مرۆف تیندا دەخنکیت، من بەرابەر میوانەگەم دانیشتم و چاوم لێکناو گەپامەو بۆ ئەو پوژانەیی جەلادەت لەم ئوتیلەدا لەگەڵ ئاوارە پاگەکاندا دەژیا گویم لە دەنگی فلوتەتەکی بوو لە دیوینکی تاریک و نادیارێ ئەم ئوتیلەدا بەردەوامە، بەلام دەنگیک هیچ کەسیک نەیدەیبیست من نەبیت.

ھەندیک پوژ لە کاتی نوسیندا جەلیلی باران و پەوشەنی مستەفا سەقزی دەھاتن بۆلام، ھەموو دەیانویست شتەکان بە ئیقاعیکی خاوەن بھوات، رایان وابوو مانەوێ جەلادەت لەم شارو دەورووبەردا بە نوکی قەلەمەگەیی منەو گرێدراو. بەلام دەمزانی ئەم چیرۆکەش وەک ھەموو چیرۆکەکانی دیکەیی دنیا دەبیت تەواو ببیت. بۆ من جۆرە ھاوکیشەییکی ئەستم بوو، یەگەمجار بوو پێکەوینت مانەوێ پالەوانەگەت لە ژیانی راستیدا بە ژیان و مانەوێ لە ناو چیرۆکیندا گرێبدریت. پینشتر من جۆرە حالەتیکێ وەھام لە ھەموو میژووی چیرۆکدا نەبینیوو. سەختبوو بۆ من کە دەمبینی کوتایی ئەم چیرۆکە کوتایی جەلادەتیشە لە نیوماندا، کوتایی گەشتەکانیتی بەرەو ئەو شارە سببیه، کوتایی سەفەرە ئەفسوناوییەکانیتی کە ئیستا وەک قەقنەسیکی شارەزا بە پێگاکانی عەدەمدا خۆی بێ هیچ کۆمەک و یاریدەدەریک ئەنجامیدەدا. پیاویک بوو تا دەھات سبب دەبوو، دەترسام لە کوتاییدا وەک پەیکەریکی گەچ لەو بالکۆنەدا بوەستیت و ئیدی نەجولیتەو. ئەوکات من لە ھەموو کەسی دیکەیی دنیا لێوێ نزیکتر بووم. ئەو کاتە کەمەیی لە ناو ئیمەدا ما بووی لەویدا سەرفیدەکرد موسیقا

سیحراوییه‌کانی خۆی، هونەرە خەیاڵییەکانی فیزی مؤسیقارەکانی «کەشتی سپی» بکات تا دواى خۆی ئەو نەغمانە وەک بەلنډە بە جیهاندا ئازادبکەن. دەبیویست تا توانای هەیه نامەى کوژراوەکان دابەشبکات. شەویکیان پینگوتەم: گەورەترین حەسرەتى ژیانم ئەو نەخشەیهیه، نەخشەى ئەو گۆرە دەستەجەمعیانەى پوژتیک لە نیو دەستەدا بوو و نەمتوانی بیپاریزەم. رای واپوو، لەبەرئەوهی گەورەترین نەینى دوانیا لە بن دەستیدا بووو. نەیتوانیوه بیپاریزیت، سزای ئەو گوناھە، دەبیت بروات لە عەدەمەوه بەلگەکان بەینیتەوه. من هەموو جارێک دەستم دەخستە ناو دەستی و دەمگوت: جەلادەت، گوناھى تۆ نییە، تۆ ئامادەبوویت لە پیتاویاندا بمریت، هەتا مردنیشت بۆئەوه بوو ئەو نەخشانە رزگاربکەیت.

هەندیک شەو دەچوو بۆ لای دالیا سیراجەدین لەو کەمپە، ئەو شەوانە منیش پشووێکم وەر دەگرت و دەچوو بۆ لای رەوشەنى مستەفا سەقزی کە لە باغەکەى مالی خۆیاندا بەرابەر «مەهدى شاروخ» ی پیر دادەنیشت و پڕۆفەیدەکرد. زۆر لەو شەوانە هاوڕێکانى پەیمانگای «رەوشەن» دەهاتن و دەبووه قەرەبالغییەکی گەورە. من لەگەل «مەهدى شاروخ» دا دەستیک تاولەم دادەمەزراند و لە قەرەغەوه گویم لەو چیرۆکانە دەگرت کە ئەو گەجانە دەیانگێرایەوه. لەو چیرۆکانەوه تیگەیشتم جەلادەتى کۆتر چەند بەناوبانگە، ناوو شوهرەتى لە ناوبانگى سیاسى و گۆرانیبیژەکانى ولات گەورەتر بوو، بیئەوهى خۆى بزانیەت. هەموو ئەو ماوەیهى من لەگەلیدا ژيام، هەستیکى قوولى بە بیکەسى و ئاوارەیی هەبوو کە بۆ ساتیکیش لە پوچیدا ئاوانەبوو. کە بەو شارەدا دەگەرێ هێچ کەستیکى نەدەناسى، لە هەموو جینگاکاندا میوان بوو، لە هەموو شوینیکدا ریبوارو راگۆزەر بوو. هەر کات لای دالیا سیراجەدین دەگەرێ و دەیکوت: شتیک تەواو نییە، شتیک هەیه هیشتا تەواو نییە. دەیزانى هیشتا ئیشیکى زۆر گەورەى ماوه

ئەنجامىبات، بەلام نەيدەزانى ئەو ئىشە چىپە.

پۇژىك لە دواھەمىن پۇژەكانى كاركردنمان، من و جەلادەت سەرگەرمانە خەرىكى چاككردنى ھەندىك بەشى ئەم ككتىبە بووين. ھەر دووكان بەسەر پەرە دەستتووسەكانماندا نوشتابووينەو، لە ناکاۋ پياۋىكى بارىكى پەنگ زەرد پەردەى ژورەكەى لادا و بە پالتۇيەكى خۇلەمىشى درىژەو ھاتە ژورەى، پياۋىكى تۇزۋى ماندوۋ كە سەرى خەرىكبوۋ تەواۋ سېپى دەبوۋ، دەستەكانى بە جۇرىكى سەير سووتابوۋن و لىۋى سەرەوھى بە كارىگەرى برىنىكى كۆن ھەوى كرددبوۋ، تامىسكى بىخەوى و مۇتەكەۋ پراچلەكان دەم و لىۋيان وىزانكرددبوۋ. ھەر دووكان سەرسامانە سەيرمانكردو ئەۋىش بەسەرسامى سەيرىكردىن. بە ەرهەبىيەكى بازارپى لىپپەرسىن: كامتان جەلادەتن؟ جەلادەت گووتى: من جەلادەتم. كەمىك چاۋى لىكناۋ پالىدا بە دىۋارىكەوھو گووتى: بەرپىز جەلادەت، سلاۋت لىپپەت من «باسم ولىد صبحى الجزائى»م. لە باشوورەو بەپى ھاتوۋم و بەدۋاى تۇدا دەگەپرىم.

* * *

ئەو ماۋەيەى جەلادەت لە زىندان بوۋ مستەفای شەونم زۆربەى كەلوپەلە گرنگەكانى ئەۋى لە فەوتان پزگاركرد، بەلام دۇسىيەكەى باسمى جەزائىرى بەجۇرىكى سەير ونبوۋ. پاش گەرانەوھى جەلادەت و سۇراغكردنى، ئاشكرابوۋ مستەفای شەونم ھىچ شتىك دەر بارەى چارەنوسى ئەو فايلى كەورەيە نازانپت كە لە وىستگەيەكى نادىاردا، لە ھاتوچۋى نىۋان حىزب و پۇلىس و ئاسايشدا فەوتابوۋ. دۋاى دەر كەوتتەوھى دالىا ھەولەكانى جەلادەت بۇ پەيداكردەوھى ئەو فايلى بىئەنجام مانەو. پىدەچوۋ يەكىك ئەو دۇسىيەى بردپىت و لەناۋ ئەرشىفىكى مەزندا كە تايبەتە بەو جۇرە دۇسىانە ھەلىگرتپىت. پۇژگارى دۋاى پاپەپىن، سەردەمىك بوۋ پېرېو لە

چیرۆکی فایل و حیکایەتی ئەو دۆسیانەی خەلک لە کونج و کەلەبەری دەزگاکاندا دەیاندۆزینەو، لەو سەردەمدا حیزبەکان گەنجینەی تاییبەتیان بۆ ئەو فایلانە دروستکرد، هەندیک لە حیزبەکان چی دۆسییەکیان هەبوو «دۆسییەکانی خۆیانی لێدەرچیت» لە سەدان سندوقی گەورە گەورەدا سەفەتیانکرد و فرۆشتیان بە ئەمریکاییەکان، کە ئەو سەردەمە هەر پارچە کاغەزێک لە عێراقەو بەهاتبایە، لای ئەوان وەک دۆکۆمێنتیکی گەرم سەیر دەکرا. مستەفای شەونم رای وابوو کە دۆسییەگەیی باسەیی جەزائیری یان بە هۆی کە مەترخەمی پاسەوانەکانەو فەتوایە، یاخود ئیستا لە پیزی ئەو فایلە گەورەدایە کە تەنیا خودا دەزانیت ئەمریکاییەکان لە چ بنکە یەکی سەربازی، یاخود لە چ پێگە یەکی سی ئای ئەیدا هەلیانگرتوو. بەلام پێدەرچیت ئەو فایلە ژیانیکی دی ژیا بێت و نەکەوتیبێت بەر ئەو کرپن و فرۆشتنەیی لەو سەردەمدا لە بازارەکانی سیاسەتدا باوبوو.

باسەیی جەزائیری دواي سالانێکی درێژ زیندانی و ئەشکەنجە، دواي ئەوێ چەندین جار لە ژێر ئەشکەنجەدا دەمریت و زیندوو دەبیتەو، دواجار کە فەرمانی مردنی بەسەردا دەدەن لەبری ئەوێ وەک هەر زیندانییەکی دیکە تیربارانییەکن یان شەرافەتمەندانە پەتیک بخەنە ملی و بیخنکین، دەبیتن بۆ بنکەیی تاقیکردنەوێ چەکە بەکتیرییەکان تا لە تاقیگەکانی ئەو بنکەیدا وەک مشک ئەزمونی لەسەر بکەن. لە دواي راپەرین خەلک لە زیندانیکی پیسوپۆخلدا، لە ژێرزەمینیکی تاریکدا نیوێ مردوو دەیدۆزنەو. لەدواي راپەرین رادەکات بۆ ناو هۆرەکان و لە زۆنگاوەکانی باشووردا لەگەڵ هەندیک چەکداری شیعیەدا مەفرەزە یەکی چکۆلە دروستدەکەن کە بە رۆژ خۆیان دەشارنەو بە شەو لە مەشخوفەکانیاندا بە ناو زۆنگاوەکاندا دەکەونە گەران، باسەم بەر لە وشککردنەوێ هۆرەکان سەیرترین سالانی تەمەنی خۆی لەناو قامیشەلان و زەلستان و تەری و کۆلیتی نەینی رابوچییەکاندا دەباتەسەر. لەویش بوونەوێکی غەریبە کە هاوێر

ماندوونه ناس چاوه پروانى دهرکه وتنى مه هدى ده کهن خوى ده شاريتته وه، له و سهرده مه دا که عه شقى حوسه ين کلپه يکر دووه باسم ناچاره خوى وه ک يه کيک له کفنپوشه کان نيشانبدات تا له نيو سوپاي حوسه يندا جيگاي بييته وه. تارماييه کان دوايده که ون بؤ شارو له باغ و بنکه و شويني نهيني فيدا کارانى ئيمامه تيشدا ده بنه هاوړي. پوژيک له پوژان يه کيک له و تارمايانه فايلىکي که وره ي بؤ ده هينيت، دوسيه يکي سه نگين، له زهرفيکي بورد باه شتوه يه کي پاک هه لگيراوه. موريکي ئاسايشي شاره که ي ئيمه ي پيوه يه و له سهره وه به خه تيکي ناشيرين، يه کيکي نيچه خوينده وار نوسيويتي «نه غرازي جلادات ئيسم عيل».

ئاشکرايه يه کيک له وانه ي به دواي فايلى خويدا که راوه، به جوړيک له جوړه کان ئه و فايلى باسمي له دولا به کاني ئاسايشدا به رده سته و تووه و له گه ل خويدا بردوييتي بؤ باشوورو له و ريگايه وه باسمي جه زائيري يه که مين سهره دواي به ره و رابوردوي خوى ده ست ده که ويت. من ته و اوي حياکيه ته که م له و نامه يه ي دالياوه پيگه يشت که سالانتيک دواتر له هه لومه رجيکي سه يرو پر نه يندا بؤ دکتور موساي باه کي نوسيوو. به لام ئه و پوژه ي که باسم جه زائيري حياکيه ته که ي بؤ ئيمه گنپرايه وه، شتيکي ته و اوي جيا و ازبوو. باسم باسي له وه ده کرد که به شيکي فايلى تايبه تي ئه و له يه کيک له پوژنامه کاني ئوپوزسيوندا بلاوبوته وه، بؤ سو راغي ئه و فايلى په يوه ندى به و باله تايبه ته ي نه ياراني پوژيمه وه کردوه و پييان راگه ياندوه که دوسيه که يان له ريگاي هه واداريکي خويانه وه له ئاسايش ده سته و تووه. دواتر جه لادته دوسيه که له وان وه رده گريت و ئه و موره ي ئاسايش و ئه و ناوه سه يره ش ده خوينتته وه که له گوشه يه کي سهره وه ي به رگه که دا به خواروخيچي نوسراوه.

ئه و پوژه ي باسمي جه زائيري له قاتي شه شه مي ئه و ئوتيله دا دهرکه وت، ئاگاداري ئه و په يوه ندييه دورودريزه ي نيوان جه لادته ي کو ترو

دالیا سیراجه‌دین نه‌بوو، که تائه‌وکات کچیک بوو ته‌نیا له خه‌ون و خه‌یال و فه‌نتازیاکانی خۆیدا بوئی ده‌گه‌را. جه‌لاده‌ت وه‌ک ریژ له سولتانیک بگریت به‌و چه‌شنه حورمه‌ت و جوامیری به‌رابه‌ر باسم نواند، که سالانی دوورودیژی زیندان و مانه‌وه‌ی زۆر له ژیر خۆری باشووردا دالیا نه‌بیئت هه‌موو شتیکیان له یاده‌وه‌ریدا سرببووه‌وه. له‌گه‌ل ده‌رکه‌وتنی باسما، جه‌لاده‌ت هه‌ستیگرد هه‌موو شتیک به‌ره‌و کوتایی ده‌روات، من به‌وردی سه‌یری چاویم کردو ئه‌و تیشکه‌گه‌وره‌یه‌م تیدا‌بینی که به‌ده‌گه‌من له چاوانیدا ده‌رده‌که‌وت، تیشکیک به‌لگه‌ی خۆشحالی یه‌کیک بوو، دلنیا‌بیئت په‌یامی خۆی به‌جیه‌یناوه. له‌و ساته‌دا وه‌ک یه‌کیک هاته‌ به‌رچاوم که هه‌رچۆنیک ده‌جولیته‌وه موعجیزه‌کان دینه‌ ریگای. به‌که‌سیک ده‌چوو که گه‌رداویکی پیچه‌وانه‌ باژۆده‌دات و هه‌رچییه‌ک شه‌رو کاره‌ساته‌کان دروستیان‌کردوه ئه‌و ساپیژیانده‌کاته‌وه. پیته‌چوو له‌سه‌ره‌تاوه بزانیئت که قه‌ده‌ری ئه‌و ئه‌وه‌یه ریگایه‌ک بیئت دالیا سیراجه‌دین و باسمی جه‌زائیری به‌ نیویدا برۆن بوئه‌وه‌ی یه‌کدی بدۆزنه‌وه. ئه‌و پۆژه فرمیسیکی هیمن و سه‌یرم له‌ چاویدا بینی، فرمیسیکی مرۆفیک مه‌حکومه‌ جوانی و خۆشه‌ویستی رزگاربکات. باسمی جه‌زائیری باوه‌ری نه‌ده‌کرد که دالیا سیراجه‌دین ئاوها نزیکه، به‌جۆریک سه‌رسام گوئیده‌گرت، من ده‌ترسام تووشی ده‌ردیکی کوتوپر‌بیئت و بمریئت، به‌لام دوا‌جار باوه‌شی پیا‌کردو گووتی: هاو‌ریم بمبه‌ بۆ لای دالیا، به‌ر له‌وه‌ی خۆر ئاوا‌بیئت، بمبه‌ بۆ لای دالیا، من هه‌سته‌که‌م زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری پوناکی پۆژمان بریوه‌و ته‌نیا شه‌ومان به‌ده‌سته‌وه‌ماوه، به‌ر له‌وه‌ی ته‌واو تاریک بیئت ده‌مه‌ویئت دالیا ببینم.

جه‌لاده‌ت هه‌موو ژیا‌نی چاوه‌پوانی ئه‌وه‌ی ده‌کرد به‌ر له‌وه‌ی برۆات و به‌جیمان به‌یلت دیارییه‌کی گه‌وره‌ پیتشه‌ش به‌ دالیا بکات. من ده‌مزانی ئه‌و

ئىوارەيە چىرۆكىكى گەورە كۆتايى پىدئىت، زۆر تكام تياكرد لەگەل خۇيدا بمبات تا ئەو ساتە ببىنم كە تىيدا داليا و باسمى جەزائىرى باوہش بەيەكدا دەكەنەوہ. بەلام ئەو بىرەحمانە سەيرىكردم و گووتى: على شەرەفيار، ببىنى فلىمى خراپ و بىمانا عەقلىان تىكداوئىت. شتەكان بەوجۆرە نىن كە تۆ دەيھىنئىتە پىئش چاوى خۆت.

وہك ئەوہى بزائىت ئەو خۆشەويستىيە گەورەيە، ئەو عەشقە پاك و بىسنورە كە بەناو زىندان و كارەسات و تەپوتۆزى جەنگدا پۆيشتووہ، ھەمىشە خۆشەويستىيەكى نھىنيەو بە نھىئىش دەمىنئىتەوہ، وەك ئەوہى بىھوئىت دالياو باسم لەو ھەرەشەو كارەساتە ناديارانەى دى بپارىزئىت كە دەشئت لە ھەموو جىگايەك و لە ھەموو دەورو زەمانىكدا تووشىبىن. نەيھىشت نە من، نە ھىچ پۇحلەبەرىكى دى كۆتايى ئەو چىرۆكە ببىنئىت. پىنگوتم: بمبورە على شەرەفيار، ئەم خۆشەويستىيە شتىكى دىكەيە، ئەمەيان خۆشەويستى كچىك نىيە بۇ پياويك، ئەمەيان لاي من خۆشەويستى مروڤە بۇ مروڤ، ئەمە لەسەروو ھەموو شتىكەوہ، تۆ نازائىت چەند ئەھرىمەن و جنۆكەو شتى ترسناكى تر ھەن دەيانەوئىت ئەوہ بكوژن، تۆ نازائىت... دەبئت ئەم خۆشەويستىيە لە شوئىنكى نھىندا ھەلگىرەن، لە جىگايەكى تردا كە ھىچ كەس دەستى نەيگاتى.

لەو ساتەدا ھەستمكرد جەلادەت نھىنى زۆر قوولتر دەزانئىت لەوہى كە ئىمە دەيزانىن. وەك ئەوہوبوو برىارى دابئىت، ئەو خۆشەويستىيە وەك پارچەيەك مۇسقىاي جاويدان، وەك تابلۆيەكى نەمر، بۇ ھەتاھەتايە لە جىگايەكدا ھەلگىرەت، دوور لە گەردى جەنگ و دوور لە دەردى زەمان. ئەو پۆزە لەگەل باسمى جەزائىرىدا پۆيشتن و دواتر من باسم نەبىنيەوہ. كاتىك چوونەدەرى باسم لە بەردەرگاكە ئاوپكى دايەوہو من سەيرى چاويم كرد، نەمدەزانى ئاخۆ باسم مروڤە يان تارمايەكە لە مەرگ گەراوہتەوہ، جەلادەت خۆى زىندووہ يان مردوو، داليا بوونەوہرىكى

پاسته قینه یه له گوشت و خوین یان ته نیا وه همیکه له وه همهکانی ناو ژبانی ئیمه؟؟ بیته وهی له هیچ تیگه م، قه له مه که مم فریداو دهستمکرد به گریان.

دوای ئه و رۆژه هیچ شتیکم له سهر ئه و دوو عاشقه نه بیسته وه، ئه و رۆژه که مانه ی دیکه ش که من له گه ل جه لاده تدا برده نه سهر ناماده نه بوو به هیچ جوریک له سهر ئه و دوو دلداره بدویت که ده یگوت: له جیگایه کی ئەمیندا، دریزه به خوشه ویستییه کی نهینی و جاویدان دهن. دوا شتیک له سهر دالیا بینیبیتم ئه و نامه یه ی بوو که دوای جهنگی سیه می که نداو له عیاده که ی موسای بابه ک خویندمه وه، ئه و پیره ی پیده چیت ژبانیکی جاویدان له سهر ئه م ئه ستیره یه بژی و هه رگیز نه مریت. نامه یه کی سه یربوو، له و نامانه ده چوو که جه لاده تی کۆتر له شاری مؤسیقاره سبیه کانه وه ده بهینان، به یانییه ک دکتور بابه ک بی میژوو، بی ناو نیشان، له به رده م ده رگای عیاده که ی خۆیدا ده یدۆزیته وه.

رۆژانیک دواتر به دزی جه لاده ته وه بۆ سۆراغی ئه و دوو عاشقه چووم بۆ ئه و که مپه دووره ی نیو چیاکان، له وئ له گه ل هه موو ستافه ئینته رناسیوناله که دا قسه مکرد، که تیکرا حایر له ونبوونی کتوپری دالیا خه یالیان لای ئه وه بوو هیزیکی سیاسی دالیای فراندبیت. له و ئیواره یه وه که جه لاده ت و باسم منیان جیهیتشت، دالیا سیراچه دین به جوریکی کوتوپر دیارنه ما بوو. له پشوویه کدا له هاوکاره کانی جیا بوو بووه و مو ئیدی که س نه یبینیوو. ونبوونی دالیاو باسم یه کیکه له و نهینانه ی هه رگیز نه کرا په رده له رووی مه ته له که یدا هه لبرم و ته لیسمه که ی بشکینم. من سال دوای سال له دوای ناماژه و نیشانه یه ک بمخاته سه ر رینگای حه قیقه ت، کۆتایی ئه م کتیبه م دواخست، ماوه یه کی دریز چاوه پروان بووم که سینک له گوشه یه کی ئه م دونیا یه وه ده رکه ویت و هه والیکی ئه و دووانه ی پینیت، به لام چاوه پروانییه کی بیهوده و ئومیدیکی ساخته بوو.

ئەو پوژانەى دى جەلادەت تەنیا سەرقالى پىداچوونەوہى دەستتوسەكە بوو. بە جۆرىكى سەير لە ژیر فشارى كاتدا بووین. تەنیا هەفتەيەكمان مابوو بۆئەوہى ئەو ژوورە چۆلبكەين و كرىكارەكان دەستبەكەن بە كارى تازەكردنەوہى ئەو ئوتیلە. من ئەو كات بە تەنیا لەو ئوتیلەدا خەرىكى دريژەدان بووم بە نوسین و چاككردن. زۆر ئىوارى پەوشەنى مستەفای سەقزى و ھاوړىكانى دەهاتن و لە بىدەنگى ئوتیلەكەدا ئاوازه سىحراويیەكانى خۆيان پڕۆفەدەكرد، ئەوان ماوہیەك بوو تەنیا لەو ئوتیلەدا پڕۆفەياندەكرد. ئىوارەيەكيان درەنگ جەلادەتى كۆتر گەرايەوہو پىكەوہ دەستمانكردوہ بە خويندەنەوہى دوا پەشنوس. دواى دوو پوژى ئىشكردنى بەردەوام ئەو دەستتوسە ئامادەبوو كە جەلادەت دەيوست بىيەم بۆ چاپخانە. دەبىت بلیم كە ئەگەرچى ئەم كىتیبەى لىرەدا دەخويننەوہ هەمان ئەو دەستتوسە نيیە، بەلام جياوازيیەكى زۆر كەمى لەگەل ئەو دەستتوسەدا هەيە كە دواچار دەبايە بىكەم بە كىتیبەك شایستەى ئەوہ بىت ناوى عەلى شەرەفيارى لەسەر بىت. من چەند سالیك بلاوكردنەوہى ئەو كىتیبەم وەستان بۆئەوہى بتوانم زۆر شتى دىكەى بۆ زيادبكەم، بۆئەوہى لە بەرابەر زۆر كىشەدا بگەمە يەقین، بۆئەوہى بەسەر ئەو غەمە قوول و تالەدا سەرکەوم كە كۆچى جەلادەتى كۆتر لە دلمدا دروستىكرد، بەلام تىبەپىنى پوژان و مانگان و سالان هیچى لەو ئازارانە نەگوړى. ئەو هەموو سالە چاوەپروانمكرد بۆئەوہى تەواوى ئەم چىرۆكە لە خەيالىمدا لە وێنە پاستەقینەكانى جەلادەتى كۆتر و مستەفای شەونم و پەوشەنى مستەفای سەقزى و شاروخى شاروخ پاكبەكەمەوہ، بۆئەوہى خۆم لە دیمەنى ئەو مۆسىقارە مردووانە بەدوور بگرم كە پوژىك لە پوژان لە كونسىرتىكى تىبى كەشتى سپىدا لە دواى جەلادەتەوہ بىنیم، بۆئەوہى خۆم لە ترسى ئەو ساتە پاكبەكەمەوہ كە كورپىكى ماندوو خۆى كرد بە ژوورەكەماندا و هەوالى جەلادەتى كۆترى پرسى. دەمويست دواچار ئەو هەستە قوولە لە خۆمدا بكورژم كە من حەقیقەت دەگىزەمەوہ

نەوەك رۇمان دەنوسم، بەلام نەمتوانى، ئەوۋە ھەسرەتتىكى قوۋلى لە دلدا دروستكردم كە ھەرگىز فەرامۇشى ناكەم. ئاخىر بىرتان نەچىت دواجار من رۇماننوسبووم نەوەك خزمەتكارى ھەقىقەت.

ئىۋارەيەك من و جەلادەتى كۆتر چوۋىن بۇ دوكانىكى كۆپى، دووجار ھەموو ئەم كىتپە گەورەيەمان كۆپىكردەوۋە، بە خەتى خۇى لەسەر يەككىك لە كۆپپىيەكانى نوسى «مستەفای شەونم» و لەسەر ئەۋى دىكەيانى نوسى «عەلى شەرەفىار» و نمونە نوسراۋەكەشى ھەلگرت بۇ خۇى. ھەر ئەو ئىۋارەيە داۋەتى منى كرد بۇ ئاھەنگىكى بچكۆلەى مالاۋاى كە دەبايە لە بەشىكى ئەو باغەدا سازىكەين كە دەكەوتە بەرابەر گىلاسى سېپى، ئەو باغەى رۇژىك لە رۇژان شاروخى شاروخ لەۋىۋە مۇسقىقايەكى نەمرى لىدەدا.

ئاھەنگى مالاۋاى ئىمە ھەمان ئەو رۇژەبوو كە دەبايە ئوتىلەكەشمان چۆلېكردايە. سەر لە بەيانى ھەموو شتەكانى پىچابوۋەو، بىرپاربوو نوپنەكانى بداتە كورېك كە لە تىپى «كەشتى سېپى» سەنتورى لىدەدا، تەختى خەوتتەكەى كرىدبوۋە دىارى بۇ رەۋشەنى مستەفای سەقزى، كارتۇنى جەكانى و تەپلەكەكەى بۇ مستەفای شەونم، مېخەكانىشى بۇ من. ئەو مېخە زىكەفتانى خستمنە ناو سندوقى يادگارەكانم، جارىكى دىش جورئەتى ئەوۋەم نەكرد دەريانبەينم و تەماشايانېكەم.

كە لەدەرگای ئەو ئوتىلە ھاتەدەرئى چاۋانى پىرپوون لە فرمىسك، دەيزانى جارىكى دى بەسەر ئەو پلىكانانەدا سەرناكەۋىتەو، كەپىشتەر ھەزاران جار پىياندا سەر كەوتبوو، شتى خەلكى گەياندبوۋە قاتە بەرزەكان، كەلوپەلى مالانى لە سەرەوۋە تا خوارەوۋە داگرتبوو، توانجى شىرىنى گرتبوۋە كچان، بەدۋاى تارمايىيە خەيالىيەكانى دالىاي سىراجەدىندا رايكردبوو. ئەو رۇژە لە بەر دەرگا خوداھافىزى لىكردىن و تكاى لىكردىن تا ئىۋارئى لىنگەرىپىن تەنھا بەو شارەدا پىياسەبكات. دواجار ئەۋى شارى مندالى خۇى بوو، ئەو

رۆژه گه پرايه وه بۆ كوچه كانى جاران، گه پرايه وه بۆ ماله كۆنه كهى منداليان، بۆ دزىنى نىگايه ك له حه وشه كۆنه كهى مالى ماموستا سه رمه د تاهير كه ئىستا پياويكى ده وله مند به حه وت كچى هه رزه كارو جوانه وه تيا ده ژيا، گه پرايه وه بۆ شوينى دوكانه كۆنه كهى ئىسماعىلى كوتر، له دووره وه سه يرى جه وده تى براى كرد كه به ديار ته رازوويه كى ژهنگاوى خواره وه پيربوو بوو. ئه و ريگا ديرينه ئه قوتابخانه ئه تى يكرده وه كه له كوچه كانيدا خۆى و سه رهنگ قاسم به ريگاوه فلووتيان لىدا بوو. دوا جارىش ده گه پرايه وه بۆ ئه و شوينه ئه له شه ويكى هاوينا مسته فائى شه ونى تيا ناسى، گه پرايه وه بۆ چى شتخانه كان، بۆ گوزه رى ئاسنگه ران و باغه چكۆله كه... له ئىواره دا كه گه يشته شوينى ئاههنگه كه پياويك بوو سى سى، كه ده ستم لىدا گرپكى نهينى و ناوه كى سه ير له له شيدا ده سووتا، گرپ قه قنه سىك ده يزانى ئه مجاره دوا هه مين جارىتى ده سووتيت و ئىدى له خۆله ميشه كهى خۆيدا هه لئاستيته وه.

ئىوارى هه موومان له و باغه دا به كدىمان گرته وه، تىبى مۆسىقائى كه شتى سى هه موو ئاميره كانى خۆيان هيتا بوو. جه لىلى باران به پىكايىكى چكۆله كۆمه لىك كورسى گواستبو وه بۆ ناو باغه كه. مىزىكى پر خوار دنه وه و ميوه له ناوه راستدا بوو، سندوقىك كۆلاى ئىزانى گه و ره له پشت موزه كه وه دانرا بوو. من به خۆم و ده فته رى تىبىنیه كانمه وه له سه ر په ر دانى شتم و شته كانى ده و روبه رى خۆم تومارده كرد، كۆى ئه و ورده كارى به بى مانا ئه ئه رۆماننوسه بى به هره كان لاپه ره ئه پى ره شه ده كه نه وه. به كه مىن جار خۆى قسه يكرد، به بى دهنگى ها ته پى شى، ده ستنوسى ئه م كتبه له بنده ستى دا بوو، به سه رنجىكى غه مگىن سه يرى هه موومانى كردو گووتى: ئىواره تان باش. ئىواره تان باش. ئازىزان. هه مووتان ده زانن ئه مشه و دوا هه مين شه وى منه، دوا هه مين جاره له گه لتاندا دا ده نى شم و مۆسىقا لى ده ده م، دوا هه مين ئىواره به پىكه وه له باغىكدا بگه رى ئىن. سه خته پىتان بلنم ده چم بۆ كۆى... من خۆ شم

نازانم ناخو ئەمە ئەو کوتاییهیە که هەموو چیرۆکیکی ئەم دونیایە پێوستی پێیهتی یان نا؟ کوتاییهکی ناچارو سهپینراو که دهبیت هەموومان پیا برۆین، زیندوووەکان و مردوووەکان، ئەوانە ی پالەوانن و ئەوانە ی قەرەقۆزی چکۆلە ی ناو حیکایەتیکن.

دهستنوسه که ی بهرزکرده وه گووتی:

هەموو شتیکی ژیا نی من لێره دایه، له م کتیبه دایه، ئەو کتیبە ی هەموو نهیتیه گه وره کانی منی تیدایه، هەموو پرۆژه گرنگه کانی ژیانم، ئەو دهستنوسه ی من له گه له خۆمدا ده بیه م بۆ جینگایه ک که شوینی شته جاوید و نه مره کانه، کۆپیه کی ئەم کتیبه ده چیت بۆ ئوقیانوسی گه وره ی هاواره کان ئەو ئوقیانوسی ته نیا ئەوانه ده زانن چیه که ئەم کتیبه ده خویننه وه، کۆپیه کیشی ده گه پێته وه بۆ دونیا، بۆ ناو ته فسیرو تیگه یشتن و خولیاکانی ئێوه، ده چیت بۆ چاپخانه.

ئێستیکرێد و هه ناسه یه کی هه لکیشاو گووتی:

وهزیه گه وره کانی مرۆف هه رگیز ته واوانبن، به لام من ئیستا له ماسیه ک ده چم له قه راغ ده ریایه کی گه وره، ماسیه ک ته نیا ئیسکه کانی ماوه ته وه.

وچانیکی دووردریزی گرت و سهیری هه موومانی کردو به خه فه تیکه وه درێزهیدا به قسه کانی: نازیزان، پرۆژیک له پرۆژان وامده زانی ده توانم چی له خه زینه ی جوانیه مردوو هه کاندایه بیه ئیمه وه، چی له گه نجینه ی جوانیه کوزراوه کاندایه بیه ئیمه وه به لام ئیستا سه یرمبه ک من ته نیا ئیسک و پرۆسکی ئینسانیکم، خۆله میتشیکم داناگیرسیتته وه. هه موو قه قنه سیک دواچار خۆله میتشیکی هه یه که خامۆشبووه و بلیسه ناگریتته وه. ده بیت برۆم. تا تینی پرۆیشتم تیدا ماوه ده بیت برۆم، گه ر قه قنه سه کان درهنگ بسووتین ئیدی هه لئاستنه وه.

ده وه ستاو به غه میکه وه سه یری هه موومانی ده کردو ده یگووت: ده زانم

پوژی شهوه نبيه لهسهر توانای خوّم قسه بکهّم، پوژی شهوه نبيه لهسهر لاوازی خوّم بدویم، پوژی شهوه نبيه پیکه وه دواهه مین موسیقا لیته دین، دواهه مین گه شتی مالاوایی بکهین، شتیکتان پینشکه شبکه م که بیرتان نه چیته وه. هاوړییان له مالاواییدا قسه مانای نیه، هاوړی خو شه ویسته کانم با موسیقا لیته دین، با موسیقا لیته دین.

دهستنوسه کهی داناو فلووته کهی هه لگرت و دهستیکرد به و ئاوازه سیحراوییهی که شاهیدی سهیرترین خودا حافیزی دونیا بوو، شهوه تا درهنگ موسیقای لیته، تا درهنگ هه موو موسیقاره کانی که شتی سپی له گه لیدبا به چاویکی خه والوو موسیقایان ژهند. هه موومان مهستبووین. شهوه درهنگ لهو باغه وه هه ستاین و پیکرا به شه قامی دورودریژ و گه وره ی شه و شارهدا که وتینه ری، به دریزایی شه و شه قامه که هه زاران ریوارو سه دان ئوتومیئل پیایدا تیده په رین، ئیمه له ناو شه و چراخانه دروژنه دا چراخانی پوچیککی جاویدانمان داگیرساندبوو، به دم شه و موسیقا خه یالییه وه پویشترین و له مهستیدا که سمان نه ده بینی. من و مسته فای شه ونم تاکه دوو که سینک بووین ئامیری موسیقمان پی نه بوو، به لام له هه مووان مهستربووین. زه حمهت بوو مرؤف بهرگه ی شه و هه موو جوانیه بگریته. به ره و پیده شت و ریگا شه فسوناوییه کانی دهره وه ی شار که وتینه ری، ریگایه کی دریزمان به ناو شاخه کاندبا بری، جوړیک له مهستی ژیاين که مهستی شه و بوونه وهرانه یه که پیده خه نه شه و دیو سنوره ریگا پیدراوه کانی ژیانه وه. مهستی له یادچوونه وه ی شوین و زه مان، مهستی فرین به خاکیکدا که سهر به جوگرافیای ئاسایی شه و دونیا یه نیه. به دهر له حیسایی شه و پوژ دوا ی شه و موسیقارانه که وتین که له گه ل خو یاندا بردیانی، به لای شه و دهریاچه گه وره یه دا تیپه رین که پوژیک له پوژان له ویدا شاروخ شاروخ مالاوایی له قه قنهس ده کرد، پیمانخسته خاکی عه دم و شه فسانه وه، به له وه پرگا خورافییه کاندبا تیپه رین

و بە كىلگە سەوزەكانى ئاورنگدا گوزەرمانكرد. قاچمان لە شەونمى سوبحە غەمگىنەكاندا نوقم بوو، بە سەر چىمەنى سارد و بەسەر گىاي تەلىسماويدا رابوردىن، پۇلە بالدارى سىپىمان بىنى مەستانە بەسەرماندا فرىن، كۆترمان بىنى بە ھەزاران بەرەو ئاسۆكان دەپۆيشتن و لە بازنەي گەورە گەورەدا بەرەو لاي ئىمە دەگەرانەو، تەمى بەرەبىان و غوبارى فىتكى ئىوارى ئامىزىيان پىاكردىن. بەسەر كردى سەوزو تەپۆلكەي پر رىواس و نزارى نىرگسدا سەرکەوتىن، پۆيشتىن و پۆيشتىن تا گەيشتىنە سەر گردىكى بەرن، جەلادەتى كۆتر لەويادا وەستاو وەك سەر لەشكرىك شوينى دوژمن نىشانى سوپاكەي بدات، بە دەستە سىپىيەكانى ئاماژەي بۇ شارىكى گەورە گەورەكردو گووتى «ئەو تە ئەو تە، ئەو شارى مۇسقىقارە سىپىيەكانە... ئەو يە».

من لەويتوہ بۇ يەكەمجار زەريايەكى سەي گەورەم بىنى، شارىكى بىسنور كە تا چاوى ئادەمى بربكات بە ناو تەم و غوبارىكى جاويداندا كشابوو، شارىك تەمىكى سەنگىن و گەورەو سەي لەسەرى نىشتبوو. لە نەھەنگىكى خەوتوويى گەورە دەچوو كە زەريا بە خۆي نەگرىت. جەللى باران سەيرى كردو گووتى: خوداي گەورە، ھەموو شارەكانى دونيا بخەيتەسەر يەك بە ئەندازەي ئەم شارە گەورە نابن. رەوشەنى مستەفا سەقىزىش گووتى: ھىند گەورەيە ھەتا لە خەونىشدا جىگاي نابىتەوہ.

جەلادەت ئىمەي تا سەر تخوبەكانى ئەو شارە برد، تاسەر ئەو گوردە ئەفسانەبىانەي بەسەر ئەو شارەدا دەيانرۋانى. ئەو گەورەترىن ديارى بوو ئەو لە مالاوايىدا پىشكەش بە ئىمەي كرد، ديارىيەك ھىچ يەك لە ئىمە تا مردن بىرمان ناچىتەوہ، نىگايەكى شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان لە دوورەوہ. لەويادا وەستاين و لەو دىمەنەمان رۋانى، مستەفای شەونم سەيرى ئەو ھەزاران بالندەيەي كرد كە بەسەر ئەو شارەدا دەفرىن و وەك ئەوہى پاستىيەكى گەورە بدۆزىتەوہ گووتى: لەو نىگارە دەچىت كە پۆزىك

له پوژان هاوړې قودسى ويستى له سهر ديواره كانى ئهو شارهى ئيمه دروستيكاك.

به لام جه لادته به هيمنى پيگوت: مسته فای هاوړيم... هه ر يه كيک له ئيمه پوژيک له پوژان ئهم شارهمان له خهونه كانماندا بينيوه.

ئهو دواهمين ساته كانى مالاوايى بوو، ئيمه له وه زياتر نه مانده توانى برؤين، جه لادته ده يگوت: ئه وهى ليتره زياتر بروات به جوړيک له خهونه كانيدا ونده بيت جاريكى دى به ئاگانايه ته وه. يه كه يه كه باوه شى پياكردين، مؤسيقاره كانى ماچكرد، ئاميره مؤسقيهه كانى ماچكرد. كه گه يشته ئاستى مسته فای شه ونم گووتى: گه ر تۆ نه بوويتايه من جگه له ئاواره يه كى ئه به دى ئهو ئوتيله هيچى تر نه بووم. مسته فای شه ونم به دم فرميسكه وه گووتى: ئاه، جه لادته زور بيرتده كه م، زور بيرتده كه م، زور له ليلاي نيلوفه ر زياتر. كه گه يشته ئاستى جه ليلى باران وه ستاو به ئه سپايى كليلىكى له گه ردى خوى داكند و كرديه مى جه ليل و گووتى: ئهم كليله پوژيک له پوژان ده رگاي ئوقيانوسىكى گه ورته بۆ ده كاته وه. به ئه سپايى ماچيكردو گووتى: ئهو ئيدى كليلى تويه، كليلى تۆ. هاته به رده مى من و هه ناسه يه كى هه لكيشاو گووتى: ده زانم ئهم چيروكه لاي تۆ هه رگيز كو تايى نايه ت. هه رگيز.

تا ده هات دهنگى دوورترو قولتر ده بووه وه، به زحمته دواهمين پرسته كانى خوى گووت، جاريكى دى له پالتۆ سپيهه كيدا وهك ئهو نه وره سانه هاته به رچاوم كه له ده رياى باكوور بينيوومن. يه كه يه كه ده ستىكى چكوله ي دا له ده ستمان و پشتى تيكردين و به توله رييه كى سه وزدا رويشته، ئيمه له فينكى ئهو ئيواره غه مگينه دا هيچمان نه بوو بيلين، مه ستانه سه يرى ئه ومان ده كرد كه بيته وهى ئاورپداته وه ده ستنوسىكى گه وره و فلووتىكى له بنده ستدا بوو و به ره و ئهو شاره سپيهه كه نيوهى له ژير خوړو نيوهى له ته مدا بوو مالاوايى ليكردين. ئاخو به ره و مردن

دهچوو؟ به رهو جاویدان دهچوو؟ به رهو زهمینیکی دیکه دهچوو که ئیمه هیج له ماهییه ته که ی نازانین؟ نازانم.

بالندهکان به هموو ئه و پینگا ئه فسانه یییه دا پیتشانکه وتنه وه. به ته که ئه و ده ریایچه سیحراوییه دا رابوردینه وه که ده روزه ی هموو ئه م دونیایه بو. به دریزیای ئه و پینکایه وه که مه ستیک ده پویشتین و که سمان هیچمان له گه ل ئه وی دیدا نه گروت. له ده روزه کانی شاردا بیته وه ی مالاوایی له یه که یین جیابووینه وه. ئه وان دلنیا بوون که چیرۆکی راسته قینه ی جه لاده ت کۆتایی هاتوو، به لام من نا. که گه یشتمه وه به رده م ئه و ئوتیله، که چومه وه بۆ ناو باغه که، که کورسییه جیماره کانی نیو چیمه نه که م بینی که پینه چوو چند پوژیک بیت له ویدا که وتبن، خولیایه کی رهش له سه رمدا بوو که جه لاده ت جاریکی دی دیته وه و له م باغه دا مؤسیقایه کی جاویدانمان بۆ لیده داته وه، خولیایه که چوار سال بیته ده دوی که وتم و له وسه ر به ناکامی هاتمه ده ری.

من ئه و په یمانه ی خۆم نه هیتایه دی که ده بایه ئه و کۆپییه ی له جه لاده تم وه رگرت راسته وخۆ بییه م بۆ چاپخانه. چاره پروانی ئه وم ده کرد جاریکی دی ده ربه که ویته وه و سه ر له نوی ئه و فلووته سیحراوییه ی ئه و بییستم. ئه و پوژهی که ده ستنوسه که م هه لگرت و گه رامه وه بۆ ئەلمانیا، ده مزانی په یمانشکینیه کی گه وره ده که م. چوار سالی ره به ق ئه و ده ستنوسه م لای خۆم هه لگرت، به دریزیای ئه و چوارساله ره وشه نی مسته فای سه قزی نامه و هه ره شه و جنیوی بۆ ده ناردم، به لام من هه میشه چاره پروانی جه لاده تم ده کرد ده رکه ویته وه، چاره پروانی سه ره داوی تر و چیرۆکی تر و خه لکی ترم ده کرد تا زیاتر هه موو نه یییه کان رهوشنبکه نه وه، چاره پروانی

دالیا سیراجہ دینم دہ کرد لہ شوینیکی ٹہم دونیایہ وہ سہر ہہ لبداتہ وہوہ
 خوی ہہ ندیک بہ شی تایہ تی ٹہم کتیبہ بنوسیت. ہہر فرؤکہ خانہ یہ ک
 دہ چووم چاوہ پروان بووم یہ کیک بانگمبات «مامؤستا... مامؤستا، بہ ریز،
 بہ لی لہ گہل تومہ. تو مامؤستای نوسہر علی شہرہ فیاریت، وا نییہ.. تو
 ٹہو نیت؟». لہ ہہ موو ویستگی شہمہ نندہ فہرہ کانی دونیادا، لہ ہہ موو
 فرؤکہ خانہ کانی دونیادا بو شاروخی شاروخ گہ رام و نہمدوزییہ وہ. لہو
 نیوہندہ دا دوچار بہ نہینی گہ رامہ وہ بو کوردستان، ہہر دوو جارہ کہ
 مستہ فای شہونم لہ چیشخانہ کاندہ دوزییہ وہ، جاریکیان چوین بو لای
 موسای بابہ ک، جگہ لہو نامہ سہیرہ ی دالیا سیراجہ دین ہیچ زانیاریہ کی
 تازہ بیان نہ بوو. سالان و مانگان روی و ہیچ شتیکی دی پووینہ دا.
 من لہ ٹہمانیا رژیک چوومہ سہر گوپی «سباستیان میولہر».
 ٹہو پیاوہ ی کہ دہ پایہ بہ زیندوی بیینم. بیدہنگی ٹہبہ دی ٹہو لای
 من و ہک سمبولیکی گہورہ ی بیدہنگی ٹہبہ دی نہینیہ کان و کوتایی
 سہرہمی ٹہفسانہ کان بوو. دہکرا ٹہو پیاوہ گہ لہ ک سہرہ داوی دیکہم
 بو ٹاشکرا بات، گہ لہ ک نیگای ترم بداتی و دہروازی ترم بو بکاتہ وہ،
 بہ لام ٹہو بیدہنگیہ ترسناکہ ی داوی پویشتنی جہ لادہ تی کوتر ہہ موو
 شتیکی داگرت، بیدہنگیہ کی سہرتاسہری بوو. ٹہو لہو کہ سانہ بوو
 کہ لہ خویان زیاتر کہ سی دی نییہ تہفسیریانبات. ٹہو رؤژہ چہ پکیک
 گولی چکولہم خستہ سہر گوپی سباستیان میولہر و لہ گہ پانہ وہمدا
 لہ دوکانیکی «ہندی» نزیک بانہؤفی دوسلدورف وینہ یہ کی گہورہ ی
 کریشنام کری، ہہر ٹہو رؤژہ لای فوٹوگرافیک وینہ یہ کی جہ لادہ تی
 کوترم بہ گہورہ کردندا، بہ ہمان شیوہ بہ ہمان قہوارہ ی وینہ کہ ی
 کریشنا، وینہ یہ کی گہورہ بوو، لہ یہ کیک لہ کونسیرتہ کاندہ گیرابوو،
 جہ لادہ تی لہ ویادا فلوتہ کہ ی بہدستہ وہیہ و ناوری داوہ تہ وہو سہیری
 کامیراکہ دہکات، ریشیکی دریز و نیگایہ کی گہش و جووتیک چاوی

سیحراوی هه‌یه، له پشتیییه‌وه چاوی ره‌وشه‌نی مسته‌فای سه‌قزی و به‌شیک له جه‌لیلی باران ده‌رکه‌وتوو. من ئه‌و دوو وینه‌گه‌وره‌یه به‌رابه‌ر یه‌کتری داده‌نیم و به‌رده‌وام سه‌یریانده‌که‌م، چهند سالیکی به‌ته‌نیا له قاتی سیازده‌ی خانوو‌یه‌کی به‌رزدا له شه‌قامی «کونراد ئادنهاور» له کوپلن، له ژوو‌ریکدا که به‌سه‌ر رایندا ده‌روانیت ده‌مینمه‌وه‌و شه‌وو پوژ ئه‌م کتیبه‌ ده‌خوینمه‌وه، به‌رده‌وام سه‌یری چاره‌کانی جه‌لادته‌ ده‌که‌م. به‌رده‌وام سه‌یری یه‌کتری ده‌که‌ین، نه‌ من ده‌توانم هیچ به‌و بلیم و نه ئه‌و ده‌توانیت هیچ به‌ من بلیت، ئه‌و منی تا سه‌ر سنووری خه‌یالیترین شاری دونیا بردو من ده‌بیت ئه‌و به‌ره‌و سه‌ر زه‌مینی حه‌قیقه‌ت به‌رم، ئه‌و هه‌موو خه‌یالی قول و مه‌زنی خو‌ی دا به‌ من و ده‌بایه‌ من هه‌موو حه‌قیقه‌تی ئه‌و بنوسمه‌وه. هه‌ستمه‌کرد ئه‌و ده‌ستنوسه‌ی ئه‌و بردی بۆ شاری مؤسیقاره سپییه‌کان، ئه‌و کوپیییه‌ی مسته‌فای شه‌ونم له سه‌ر ره‌فه‌ی کتیبخانه‌یه‌کی ئوقیانوسی هاواردا هه‌لیگرت ته‌مه‌نیان له‌ته‌مه‌نی ئه‌م چیرۆکه‌ی من زیاتر ده‌بیت. وه‌ک چۆن یه‌کیک له‌ مردن ده‌ترسیت ئاوها له‌ چاپی ئه‌و کتیبه‌ ده‌ترسام. هه‌موو خولیای ئه‌و سالانه‌ی من ئه‌وه‌بوو ئه‌م تیکسته‌ بگه‌ینمه‌ ئه‌و جیگایه‌ی جه‌لاده‌تی کوتر باسیده‌کرد، تخوییک له‌ نیوان ژیان و مردندا، تخوییک بتوانیت له‌ویوه له‌ نیوان ئیستاو ئه‌به‌دییه‌تدا یاریکات. پوژیک له‌ پوژان دوا‌ی چوار سال له‌ ئیشکردنی به‌رده‌وام و چاره‌روانی به‌رده‌وام بریارمدا که ئیدی هه‌رچییه‌ک بیت ده‌بیت ئه‌م تیکسته‌ بینه‌ده‌ری. ئه‌وکات دلنیا‌بووم هیچ حه‌رفیکی دیکه‌ی نو‌ی نایه‌ته‌ پیش تا بیخه‌مه‌ سه‌ر ئه‌م کتیبه‌، له‌ سه‌فه‌ریکی دیکه‌دا گه‌رامه‌وه بۆ ولات، به‌ر له‌وه‌ی به‌خۆم ده‌ستنوسه‌که‌وه‌ بچم بۆ چاپخانه‌ له‌ ئاست ئه‌و ئوتیله‌ گه‌وره‌یه‌دا وه‌ستام، ئوتییکی تازه‌ و دره‌وشاوه‌ و گه‌وره‌ که‌ میوان له‌سه‌رتاپای دونیاوه‌ رویان تیده‌کرد. له‌وحیکی گه‌وره‌ی له‌سه‌ربوو که‌ به‌ گلۆپی ره‌نگا‌وره‌نگ ده‌دره‌وشایه‌وه‌، له‌سه‌ری نوسرابوو «سیتی

پالاس». به ئه سپای پارچه گه چیکی که وتووم له سهر شه قامه که ی پیشدهم هه لگرت و به خه تیکی زۆر گه وره له سهر دیواره تازه کهم نویسی «گیلاسی سپی». له و ساته دا جه زنده کرد هه موو موسیقارو شاعیره کان و نیگار کیشه کانی ئه م شاره بین و له یادی جه لاده تی کۆتردا له سهر هه موو دیواره کان و له هه موو لاکانه وه بنوسن «گیلاسی سپی»، خه ونیک بوو که هه رگیز نایه ته دی. بیئه وه ی که س بمیینیت به خۆم و ده ستنوسه که وه دوور که وتمه وه و چووم بو چا پخانه. له م دیو ده رگای چا پخانه وه به کتیک له دوور بانگی کردم: مامۆستا... مامۆستا، به ریز، به لئ له گه ل تۆمه، ئا به لئ جه نابت، به لئ، تۆ جه نابت مامۆستای نوسهر علی شه ره فیاریت؟ وا نییه.. تۆ ئه و نیت؟

کورپیکی سپیپۆشی گه نجه، به روخساریکی سپییه وه، به قژیکی دریز و چره وه. من ده لیم: به لئ من ئه وم، من علی شه ره فیارم.
ئه و نامه یه کم ده داتئ و ده لیت: به ریز ئه م نامه یه بو تویه. ده بیئت بیخوینیته وه، زۆر گرنگه بیخوینیته وه.
من نامه که وه رده گرم و ئه و ده روا ت.
نامه که ده که مه وه له خواره وه ناوی جه لاده تی کۆتر ده بینم.

من له بهر ده رگای ئه و چا پخانه یه ده وه ستم، نه ده توانم برۆمه دوا وه نه ده توانم بچمه پیتشئ، ئیستیک ده که م و سهیری ئاسمان ده که م، چاو لیکه دنیم و هه موو شتیک به خیرایی به پیشده ممد تیده په ریت، بیئه وه ی ئه و نامه یه بخوینمه وه ده یخمه مه گیرفانم، ده زانم هه رگیز ئه و نامه یه ناخوینمه وه، هه رگیز، هه رگیز. به هیمنی ده چمه ناو چا پخانه که وه و کتیبه که م داده نیم... دوا رسته ی ئه و له گویمدا ده زرنگیته وه که ده لیت: ئه م چیرۆکه هه رگیز لای تۆ کوتایی نایه ت.

به لام... هه موو شتیک ته واو... هه موو شتیک ته واو...

كتىبه كەم دەخەمە سەر مېزى خاوەنى چاپخانىكە و لە برى سلاو
پىدەلېم: مالاوا ئەى قەقنەس... مالاوا. ئەو لىمدە پرسىت: مامۇستا دەلېت
چى؟. من بىئەوئى بزىنم چى وەلامبەدەمەو، وەك شىت دەلېم: نا، بەرېز
هېچ نىيە، هېچ نىيە... هېندە هەيە سەرەتاي گورانىيەكى كۆنم بىركەوتەو
كە دەلېت: مالاوا ئەى قەقنەس مالاوا... مالاوا ئەى قەقنەس مالاوا.. مالاوا...
مالاوا!!!

كتیبه چاپکراوهکانی ئەندیشه

ناوی کتیب	ناوی نووسەر	ناوی وەرگیر
۱. بنەرەتەکانی فەلسەفە	د. حمەید عەزیز	
۲. کورد لە دیدی		
رۆژە ھەڵتەناسەکانەو	د. فەرھاد پیربەل	
۳. ریبازە ئەدەبییەکان	د. فەرھاد پیربەل	
۴. نەتەوێ زێرابەکان	جەبار جەمال غەریب	
۵. ناسیۆنالیزم و ناسیۆنالیزمی		
کوردی	د. جەعفەر عەلی	
۶. سۆفیزم و کاریگەری لەسەر		
بزوتنەوێ رزگاری خوازی...	د. جەعفەر عەلی	
۷. مەحووی لەنیوان زاھیریەت		
و باتینیەت و ...	د. ئەحمەدی مەلا	
۸. نەینییەکانی ژیان	ئۆشۆ	ئازاد بەرزنجی
۹. کورتیلە یەک لە	ستیفن ھۆو کینگ	حوسەین حوسەینی
میزووی کات	لیۆنارد ملۆدیتۆ	د. ھیوا عومەر
۱۰. کۆشک	فرانتس کافکا	عەتا نەھایی
۱۱. فەصلول مەقال	ئیبین رۆشد	مەریوان عەبدول
۱۲. شۆرشێ ئەیلوول لەبەلگەنامە		
نەینییەکانی ئەمریکادا	وریا رەحمانی	

۱۳. دهسه لآت و جياوازی مەريوان وريا قانيع
۱۴. له چ ئیستايه كدا ده ژين مەريوان وريا قانيع
۱۵. شوناس و ئالۆزی مەريوان وريا قانيع
۱۶. دين و دونيا مەريوان وريا قانيع
۱۷. سياسهت و دونيا مەريوان وريا قانيع
۱۸. كتيب و دونيا مەريوان وريا قانيع
۱۹. دواهه مين هه ناری دونيا به ختیار عهلی
۲۰. ئیواره ی په روانه به ختیار عهلی
۲۱. جه مشید خانی مامم به ختیار عهلی
۲۲. مەرگی تاقانه ی دووهم به ختیار عهلی
۲۳. كه شتی فریشته كان (۱) به ختیار عهلی
۲۴. كه شتی فریشته كان (۲) به ختیار عهلی
۲۵. شاری موسیقاره سپییه كان به ختیار عهلی
۲۶. سیوی سپیه م به ختیار عهلی
۲۷. له دیاره وه بو نادیار به ختیار عهلی
۲۸. وهك بالنده ی ناو به ختیار عهلی
- جهنگه له ترسناکه كان به ختیار عهلی
۲۹. چيژی مەر گدۆستی به ختیار عهلی
۳۰. ئەی بهنده ری دۆست، ئەی كه شتی دوژمن به ختیار عهلی
۳۱. مه عریفه و ئیمان به ختیار عهلی
- هیمن قه ره داخی
۳۲. دۆزی كورد له باز نه ی په یوه ندییه كانی ئەمريكاو...
۳۳. سه مه رقه ند (چ ۲) ئەمین مه علوف

۳۴. وېستگه يه ك له
گه شتيكي فلهسفي
۳۵. نه خلاقناسي
فاروق ره فېق
ته حسين حه مه غريب
۳۶. گه شهسه ندى راميارى...
د. ك. پېسچانى
۳۷. ميژووى كوڼى كورد (چ ۲)
د. جه مال ره شيد
۳۸. مندالاتى گه ره ك
د. فهوزيه ره شيد
۳۹. مروڤى ياخى
هيووا قادر
ئه ليبر كامو
۴۰. په يوه ندييه سياسييه كانى
نيوان هه ريم و دهوله تانى...
۴۱. ميژووى گورانكارى
هېرش جه وهه ره مه جيد
۴۲. كومه لايه تى و سياسى... (چ ۲)
فريشته نورائى
۴۳. له نيوان سالاتى (۱۹۴۵-۱۹۵۸)
توانا ره شيد كه ريم
۴۴. شارى سليمانى
هه ورامان فه ريق كه ريم
۴۵. كتيبى په راويژنووسان
عها محه مه د
۴۶. فيكر و دونيا (به رگى ۱)
مه ريوان وريا قانيع
۴۷. فيكر و دونيا (به رگى ۲)
مه ريوان وريا قانيع
۴۸. دين و دونيا (چ ۲)
مه ريوان وريا قانيع
۴۹. كتيب و دونيا (چ ۲)
مه ريوان وريا قانيع
۵۰. كومه لگه ي رهش
د. عادل باخه وان
۵۱. زستانىكى دريژ
كولم تويبين
۵۲. فرانسيسكو س قه ديسى من
نيكوس كانانتراكيس
۵۳. ټاهه نكى ته گه كه
ماريو بار گاس يو سا
- دلاوه ره داغى
دلاوه ره داغى
جه ليل كاكه وهيس

۵۳. شەۋى لىشېۋنە ئېرىش ماریا پېمارك
 ۵۴. من و ئەو ئەلبېرتۆ مۇرافیا
 ۵۵. میرنامە جان دۆست
 ۵۶. رۇخسارە بەندكراۋە كەم لەتېفە
 ۵۷. قەپىلك مستەفا خەلىفە
 ۵۸. خەۋنى پىاۋە ئىرانىيە كان ماردین ئىبراھىم
 ۵۹. گرگن پېر لاگەر كفىست
 ۶۰. ۱۹۸۴ جۇرچ ئۇرۇپل
 ۶۱. سوور و رەش ستاندال
 ۶۲. دەستىنوسە دۇزراۋە كەى ئەكرا پاولۇكۇپلۇ
 ۶۳. جادەى مېخەك (۱) دلاۋەر قەرەداغى
 ۶۴. جادەى مېخەك (۲) دلاۋەر قەرەداغى
 ۶۵. ئىۋارستان پېر لاگەر كفىست
 ۶۶. دارستانى نەروىجى ھاروكى موراكامى
 ۶۷. ئىۋارەى پەروانە (چ ۱) بەختىار عەلى
 ۶۸. شارى مۇسىقارە سېپىيە كان (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۶۹. مەرگى تاقانەى دووہم (چ ۵) بەختىار عەلى
 ۷۰. كۇشكى بالندە غەمگىنە كان (چ ۲) بەختىار عەلى
 ۷۱. تا ماتەمى گوول... بەختىار عەلى
 تا خوینی فرىشتە (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۷۲. سېۋى سېھەم (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۷۳. ئاۋرەكەى ئۇرفىۋس بەختىار عەلى
 ۷۴. غەزەلنوس و بەختىار عەلى
 باغەكانى خەيال (چ ۲)

۷۵. ئەي بەندەرى دۆست،
ئەي كەشتى دوزمن (چ ۲)
بەختيار ەلى
۷۶. دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ۵)
بەختيار ەلى
۷۷. ئىمەي پەنابەر
كۆمەلى نووسەر
۷۸. گرەوى بەختى ھەلآلە (چ ۲)
عەتائەھايى
۷۹. عىراقىيەك لە پارىس
سەمۆئىل شەمعون
۸۰. جىھانى سۇفيا و
سەباح ئىسماعىل
- فەرھەنگى سۇفيا (چ ۴)
يۇستايىن گاردەر
۸۱. كچەي پرتەقال (چ ۳)
يۇستايىن گاردەر
۸۲. لە ئاوينەيە كدا،
لە نەينىيە كدا (چ ۲)
يۇستايىن گاردەر
۸۳. كچى بەرپوئەبەرى سىرك (چ ۲)
يۇستايىن گاردەر
۸۴. نەينى يارى كاغەز (چ ۲)
يۇستايىن گاردەر
۸۵. مايا (چ ۲)
يۇستايىن گاردەر
۸۶. ئىنسايكلوپىدىيەكى
مىژوويى ويئەدار
۸۷. كىشەي كورد لە
ھەورامان وريا قانع
- رۇژھەلاتى ناوەر استدا
د. حامد مەحمود عىسا
۸۸. دوالىزمى دژيەك لە ھۇنراوھلىرىكىيە كانى
مەولاناي رۇمى و مەولەوى تاوھ گۆزى دا لەھون قادر
۸۹. فەلسەفەى ئابىن (چ ۲)
ئازاد قەزاز
۹۰. سايكۇپۇلىتىك (چ ۲)
ئازاد قەزاز
۹۱. خۇت بناسە
ئازاد قەزاز
۹۲. مەسىح لە
خاچ دەدەنەوھ (چ ۲)
- دلاوھەر قەرەداغى
نىكۇس كازانتزاكىس

۹۳. قهدهغهشکینی (چ ۲) مهولود ئیبراهیم حهسن

۹۴. گهپان بهدوای نهمرییدا (چ ۲) مهولود ئیبراهیم حهسن

۹۵. پیکهاتهی ئهفسانهی کوردی (چ ۲) مهولود ئیبراهیم حهسن

۹۶. فهلسهفهی بوون د. محهمهد کهمال

۹۷. وهک رووباره بهخوورهکه پاولوکویلو سیروان مه